ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယ

ပဌမတွဲ

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၀၉ ကောဇာ ၁၃၂၂ ခရစ် ၁၉၆၅

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယ

ပဌမတွဲ

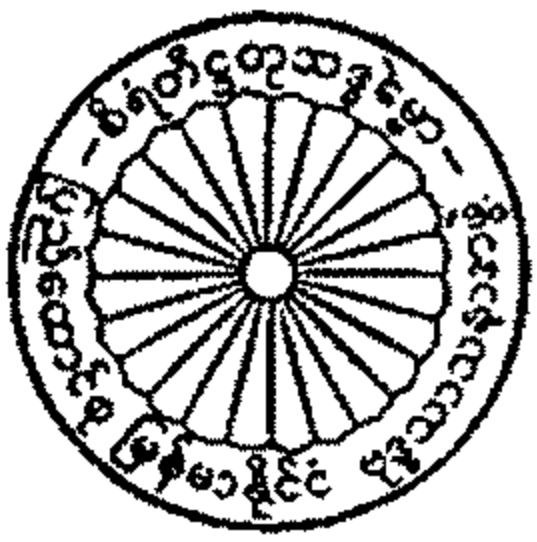

ပြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၀၉ ကောဇာ ၁၃၂၂ ခရစ် ၁၉၆၅

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ နိဒါန်း

နမော ဗုဒ္ဓဿ သဗ္ဗမမ္မတ္ထညူနော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဒေသကဿ

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဟူသည်မှာ—

သဗ္ဗမလဝိရဟိတ်၊ ခပ်သိမ်းသော မလ (အညစ်အကြေး)တို့မှ ကင်းသော။ အစွန္ဒပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် ထက်ဝန်းကျင် အပ္ပိုဖြင့် စင်ကြယ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဿာ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ထို စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ဝိသုဒ္ဓိပက် မည်၏။ အဓိဂမူပါယော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းကို။ မဂ္ဂေါတိ၊ မက် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဤ နိဿယ စာမျက်နှာ ၆-၇)

ဟူသည်နှင့်အညီ နိဗ္ဗာန်ရကြောင်းအကျင့်လမ်းကို ဆိုသည်။ ထို အကျင့်လမ်းကို ပြတတ်သောကြောင့် ဆိုင်ရာ ကျမ်းကိုလည်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဟူ၍ပင် ခေါ်ဆိုရပေသည်။

ဤသို့ နိဗ္ဗာန်ရကြောင်း အကျင့်လမ်းကို ပြတတ်သောကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မည်သော ထိုကျမ်းကို ပညာရှိတို့က ချီးကျူးကြသည်မှာ "ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်းသည် ပိဋကသုံးပုံ၏ အနှစ်သာရအစု ဖြစ်ပေသည်၊ တကမ္ဘာလုံးတွင် ရှိသော ပဋိပတ်ကျမ်းတို့တွင် အထက်တန်းအကျဆုံး ချီမွမ်းဖွယ် အကောင်းဆုံးလည်း ဖြစ်ပေသည်၊ အကောင်းဆုံး, အမြတ်ဆုံးကျမ်းလည်း ဖြစ်ပေသည်"ဟု ဤသို့စသည်ဖြင့် ချီးကျူးကြပေသည်။ ထိုသို့ချီးကျူးရန်လည်း ထိုက်တန်လှပါပေသည်။ အကြောင်းမူကား—ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းတွင် သံဂါ-ယနာ သုံးတန် တင်ထားသော ပိဋကသုံးပုံ-ဟူသော ဘုရားစကားတော်၏ လိုရင်း အနှစ်သာရဖြစ်သော အနက်တို့ကို ဥပကျဉ်းချုံး၍ သီလ, သမာဓိ, ပညာ ဟူသော သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက် သိမ်းယူအပ်သော ပြဟူစရိယ

ခေါ် မြတ်သောအကျင့်ကို အပြည့်အစုံ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး ဖော်ပြထားဝိသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ ချီးမွမ်းအပ်, ချီးမွမ်းထိုက်လှသော ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိသင့်, သိထိုက်သော အချက်အလက်တို့ကို အလွယ်တကူ သိကြစေရန်အလို့ငှါ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ထုတ်ဆိုအပ်ပေသည်။

(က) ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က စီရင်ခဲ့ပါသနည်း။
(ခ) အဘယ်ခေတ်ကာလက စီရင်ခဲ့ပါသနည်း။
(ဂ) အဘယ်နိုင်ငံ အရပ်ဒေသ၌ စီရင်ခဲ့ပါသနည်း။
(ဃ) အဘယ်အကြောင်းကြောင့် စီရင်ပါသနည်း။
(င) အဘယ်အကျိုးငှါ စီရင်ပါသနည်း။
(စ) အဘယ်ကျမ်းများကို အမှီပြု၍ စီရင်ပါသနည်း။
(ဆ) အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် စီရင်ပါသနည်း။
(ဇ) ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့ပါသနည်း။

ထိုတွင် (က) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က စီရင်ခဲ့ပါသနည်း ဟူသော မေးခွန်း၌ ပိဋကသုံးပုံ၏ သင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာခေါ် ယခုလက်ရှိ အဋ္ဌကထာတို့ကို စီရင်တော်မူသော အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်မြတ် စီရင်တော်မူခဲ့ပေသည်။

(ခ) အဘယ်ခေတ်ကာလက စီရင်ခဲ့ပါသနည်း ဟူသော မေးခွန်း၌ တဂေါကလုံး၏ ကိုးကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းတော်ကြီးသောငါတို့၏ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးနောက် တဆယ်ရာစုနှစ်အတွင်း (သာသနာနှစ် ၉၂၃-ခုနှစ်)က စီရင်တော်မူခဲ့သည်။

(ဂ) အဘယ်နိုင်ငံအရပ်ဒေသ၌ စီရင်ခဲ့ပါသနည်း ဟူသော မေးခွန်း၌ သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဓပြို့ မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၌ စီရင်တော်မူသည်။

(ဃ) အဘယ်အကြောင်းကြောင့် စီရင်ပါသနည်းဟူသော မေးခွန်း၌ စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့အား ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ရကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ပဋိပတ် နည်းလမ်းမှန်ကို သိစေလို

ခြင်းဟူသော မိမိ၏ အလိုအဇ္ဈာသယ က တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သောကြောင့်ဝင်း, အရှင်သံဃပါလမထေရ်က တောင်းပန် တိုက်တွန်းသောကြောင့်ဝင်း စီရင်တော်မူပေသည်။

ဤအရာတွင် မေးခွန်း၏ အဖြေများကို ရပ်တန့်ပြီးလျှင် အရှင်မဟာ-ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်၏ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကို ဖော်ပြသင့်၏။ ထို အဋ္ဌပ္ပတ္တိမှာလည်း စူဠဝံသဟူ၍လည်း ခေါ်သော မဟာဝံသကျမ်း ဒုတိယတွဲ ၃၇-ခုမြောက် အပိုင်းတွင် ဂါထာနှံပါတ် ၂၁၅-မှစ၍ ဂါထာပေါင်း ၃၂-ပုဒ်တို့ဖြင့် ဖော်ပြထားပြီး ရှိလေပြီ။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူ—

မဟာဝံသကျမ်းလာ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအကြောင်း

၂၁၅။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး (ဗုဒ္ဓဂယာ) အရပ်ဒေသဖွား ပုဏ္ဏားလုလင်တဦးသည် ဝိဇ္ဇာခေါ်သော ပညာ, သိပ္ပခေါ်သောအတတ်, ကလာခေါ်သော သီဆိုခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းစသော ၆၄-ပါးသော အတတ်တို့ကို တတ်သိ၍ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ ပါရဂူမြောက် ပေါက်ရောက်တတ်သိပေ၏။

၂၁၆။ အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးတို့ကို ကောင်းစွာတတ်သိ၍ အလုံးစုံသော အယူဝါဒတို့၌ ရဲရင့်ပေ၏၊ (ထိုလုလင်သည်) အခြေအတင်ဝါဒ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် လိုလားသည်ဖြစ်၍ ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း (ဥာဏ်ဒီယနိုင်ငံ)၌ လှည့်လည်ကာ ဝါဒပြိုင်ဆိုင် ပြောဆိုနေလေသည်။

မှတ်ချက်

၁-ဤမဟာဝံသကျမ်း ဒုတိယတွဲ ရှေ့ပိုင်းကို ဓမ္မကိတ္တိမည်သောမထေရ်က ရေးသားစီရင်သည်-ဟူ၍ဝင်း ထိုမထေရ်မှာလည်း ဒုတိယ ပရက္ကမဗာဟုမင်း၏ လက်ထက် ရေစ်သက္ကရာဇ် ၁၂၃၄-နှင့် ၁၂၇၁-ခုနှစ်တို့ အတွင်းက ထင်ရှားပဲ့သော မထေရ်ဖြစ်သည်-ဟူ၍ဝင်း ထိုမဟာဝံသ၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်စာအုပ်နိုဒါန်း စာမျက်နှာ ၁-နှင့် ဒုတိယကဲ့ စာမျက်နှာ ၁၅၅-မှတ်ချက် ၃-၌ ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရေစ်သက္ကရာဇ် ၁၁၅၃-နှင့် ၁၁၈၆-ခုနှစ်တို့အတွင်း ပဌမပရက္ကမဗာဟုမင်း၏ လက်သက်တွင် သာရတ္ထဒီပနီမည်သော ဝိနည်းဋီကာကို ရေးသားစီရင်စဉ်ကာလက စူဠဝံသ-ဟု အနောက်နိုင်ငံသားတို့က ခေါ်သော ဤမဟာဝံသ ဒုတိယပိုင်းကို မရေးရသေး-ဟု သိအပ်၏။

၂၁၇။ (သူသည်) ကျောင်းတိုက်တခုသို့ ရောက်သောအခါ ညဉ့်အချိန်၌ ပုဒ်ပါဠိအပြည့်အစုံ အသံအနေအထား ညီညွတ်စွာနှင့် ပတ္ဌလိ၏ အယူဝါဒကျမ်းကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လေ၏။

၂၁၈။ ထိုကျောင်းတိုက်၌ (သီတင်းသုံးသော) အရှင်ရေဝတ အမည်ရှိသော မထေရ်ကြီးတပါးသည် "ဤသူကား ပညာကြီး၏၊ ဆုံးမသွန်သင်ရန် သင့်လျော်ထိုက်တန်၏"ဟု သိတော်မူ၍ ထိုမထေရ်ကြီးက—

၂၁၉။ "မြည်း၏အသံဖြင့် မြည်နေသောသူကား အဘယ်သူနည်း"ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။ "မြည်းတို့၏အသံ၌ အနက်ကို သိနားလည်ပါ၏လော"ဟု (ထိုလုလင်က) မထေရ်ကြီးကို ပြန်၍ မေးလေ၏။

၂၂၀။ "ငါသိပါသည်"ဟု မထေရ်ကြီးကဆိုလတ်သော် ထိုလုလင်က မိမိ၏အယူဝါဒကို တင်ပြလေ၏၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းကို (မထေရ်ကြီးက) ဖြေကြားသည်ပြင် ချက်ယှင်းချက်ကိုလည်း ထောက်ပြလေ၏။

၂၂၁။ "သို့ဖြစ်လျှင် အရှင်ဘုရားကလည်း မိမိ၏ဝါဒကို တင်ပြပါဦးလော့" ဟု တိုက်တွန်းသဖြင့် (မထေရ်ကြီးက) အဘိမျှောပါဠိကို ဟောပြသောအခါ ထိုလုလင်သည် ထိုအဘိမျှောဒေသနာ၏ အနက်ကို မသိရှာပဲ ရှိလေသည်။

၂၂၂။ (ထို့ကြောင့်) "ဤဗေဒင်ကား အဘယ်သူ၏ ဗေဒင်ပါနည်း"ဟု ထိုလုလင်က မေးလတ်သော် "(ဗုဒ္ဓမန္တ)ဗုဒ္ဓဗေဒင်ခေါ်သည်" ဟု မထေရ်ကြီးက ဆို၏။ အကျွန်ုပ်အား ဤဗုဒ္ဓဗေဒင်ကို ပေးပါ-ဟု ဆိုလတ်သော် ရှင်ရဟန်းပြု၍ ထိုဗေဒင်ကို သင်ယူလော့-ဟု မထေရ်ကြီးက မိန့်ဆို၏။

၂၂၃။ ထိုလုလင်သည် ဗုဒ္ဓဗေဒင်ကို လိုချင်သောကြောင့် ရှင်ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ပိဋကသုံးပုံကို သင်ယူလေ၏၊ နောက်ကာလ၌ "ဤတရားတော်ကား တကြောင်းတည်းသော လမ်းဖြစ်ပေသည်" ဟု ထိုတရားကို သဘောပေါက်သွားလေ၏။

၂၂၄။ မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်ကဲ့သို့ နက်နဲသော အသံရှိသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ပင် မြေအပြင်၌ ကျော်စော ယင်ရှားသည် (ဖြစ်ရာလတံ့ဟု မျှော်တွေး၍) ထိုပုဏ္ဏားလုလင်ရဟန်းကို ဗုဒ္ဓ ဃောသ-ဟု (ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က) ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။

၂၂၅။ ထိုဗုဒ္ဓဃောသသည် ထိုကျောင်းတိုက်၌ ဉာဏောဒယ မည်သော ကျမ်းကို စီမံပြီးလျှင် ထိုအခါ ဓမ္မသင်္ဘာ ပါဠိတော်၏အဖွင့် အဋ္ဌသာလိနီ ကျမ်းကို ပြုစီရင်လေ၏[1]။

၂၂၆။ (ထို့ပြင်)ပညာကြီးသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် ပရိတ္တဋ္ဌကထာ ခေါ်သော အကျဉ်းချုပ် အဋ္ဌကထာကိုလည်း ပြုစီရင်ရန် အားထုတ်လေ၏။ ထိုဘကြောင်းကို အရှင်ရေဝတမထေရ် မြင်သိတော်မူ၍ အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုတော်မူလေသည်။

၂၂၇။ "ဤဇမ္ဗူ ဒီပ်ကျွန်း (လ္ကာနှီယနိုင်ငံ) အရပ်ဒေသ၌ ဘုရားဟော ပါဠိတော်မျှကိုသာလျှင် ဆောင်ရွက် လေ့ကျက်ကြ၏။ ဤအရပ်၌ အနက်အဖွင့် အဋ္ဌကထာတို့လည်း မရှိကြ၊ ထို့အတူပင် ကွဲပြားသော အာစရိယဝါဒတို့သည်လည်း မရှိကြ။

၂၂၈-၉။ သံဂါယနာသုံးတန် တင်ထားပြီးဖြစ်သော ဘုရားဟော ဒေသနာတော် အပေါင်းကိုရင်း အရှင်သာရိပုတြာ အစရှိသော မထေရ်မြတ်တို့ မြွက်ဆိုဟောကြားထားသော ဒေသနာအစဉ်ကိုရင်းကြည့်ရှု၍ အရှင်မဟိန္ဒ အမည်ရှိသော ပညာရှိမထေရ်မြတ်သည် သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် စီရင်ထားခဲ့သော သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာသည် သီဟိုဠ်၌ ဖြစ်လျက်တည်လျက်ရှိ၏။

ပုတ်ခြွက်

[1] ဉာဏောဒယမည်သော ဤကျမ်းကို ယခုအခါ မည်သည့်အရပ်၌ပျှ မတွေ့ရပေ။

[2] ပြုစီရင်လေ၏-ဟူသောစကားသည် အကာသိ-ဟူသောပုဒ်၏ သဒ္ဒါနက် အတိအကျ ပြန်ဆိုချက် ဖြစ်သည်၊ သို့သော် ယခုအခါ ထင်ရှားရှိနေသော အဋ္ဌသာလိနီ ကျမ်းမှာ သီဟိုဠ်သို့ရောက်ပြီးနောက် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စသည်တို့ကို ပြုစီရင်ပြီးမှ ရေးသားစီရင်ထားသော ကျမ်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ထို့ကြောင့် အကာသိ-ပုဒ်ကို ပြုစီရင်ရန် အားထုတ်ကြံစည်လေ၏-ဟု အဓိပ္ပါယ်တူပြန်လျှင် သင့်လျော်ရာ၏။

၂၃၀။ သင်သည် ထိုကျွန်းသို့သွား၍ သီဟိုဠ်အဌကထာကို မဂဓတိုင်းသားတို့၏ (ပါဠိ) ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုလော့၊ ထိုပါဠိဘာသာပြန် အဌကထာသည် တလောကလုံး၏အကျိုးကို ဖြစ်ထွန်းစေပါလိမ့်မည်”။

၂၃၁။ အထက်ပါအတိုင်း အရှင်ရေဝတ မထေရ်က မိန့်ဆိုတော်မူလတ်သော် ကြီးကျယ်သောပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုအရှင် ဗုဒ္ဓဃောသသည် ကြည်လင်ရှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ ထိုဇမ္ဗူ-ဒီပ်ကျွန်း (ဥာဏ်ယနိုင်ငံ)မှ ထွက်ခွါခဲ့၍ ဤ(အပိုင်း၌ ဖော်ပြဆဲဖြစ်သော) မဟာနာမမင်း၏ လက်ထက်၌ပင်လျှင် ဤသီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွရောက်လာတော်မူခဲ့ပေသည်။

၂၃၂။ အလုံးစုံ သူတော်ကောင်းချည်းဖြစ်သောရဟန်းတော်တို့၏ သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတိုက်ဖြစ်သော မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်ကြီးသို့ ရောက်လာလတ်သော် မဟာပဓာနဿရ ခေါ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကြီးသို့ သွားပြီးလျှင် အရှင်သံဃပါလ မထေရ်မြတ်ထံ၌—

၂၃၃။ အလုံးစုံသော သီဟိုဠ်အဌကထာကိုရင်း ထေရဝါဒကိုရင်း ကြားနာသင်ယူပြီးလျှင် “ဤသည်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ဖြစ်သည်” ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍—

၂၃၄။ ထိုမဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၌ သံဃာတော်ကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် “အဌကထာကို ရေးသားစီရင်ရန် အကျွန်ုပ်အား အလုံးစုံသော ပိဋကပေစာတို့ကို ပေးကြပါ” ဟု လျှောက်တောင်းလေ၏။ (ထိုအခါ) စည်းဝေးလျက်ရှိသော သံဃာတော်က အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဃောသကို စုံစမ်းခြင်းငှါ-

၂၃၅။ သူအား ဂါထာ ၂-ပုဒ်ကို ပေးပြီးလျှင် ဤဂါထာတို့၌ သင်၏ စွမ်းရည်ကို ပြဦးလော့၊ ထိုရေးသားချက် စွမ်းရည်ကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင် အလုံးစုံသော ပိဋကပေစာတို့ကို ပေးကုန်အုံ-ဟု ဆို၏။

၂၃၆။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် အဌကထာနှင့် တကွ ပိဋကသုံးပုံကို သံဃာတော်ကပေးသော ဤ ၂-ဂါထာ၌သာလျှင် အကျဉ်းချုံးလျက် ပေါင်းစု၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မည်သောကျမ်းကို ရေးသားစီရင်တော်မူလေသည်။

၂၃၇။ ထိုသို့ စီရင်ပြီးနောက် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် ဘုရားအလိုတော်၌ ကျမ်းကျင်လိမ္မာသော ရဟန်းအပေါင်းသံဃာတော်ကို စည်းဝေး စေပြီးလျှင် သံဃမိတ္တာထေရီမ စိုက်ပျိုးခဲ့သော မဟာဗောဓိပင် အနီး၌ ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ဖတ်စေရန် အားထုတ်စီမံလေသည်။

၂၃၈။ (ထိုအခါ) နတ်တို့သည် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ သိမ်မွေ့ထက်မြက်သော ဉာဏ်စွမ်းရည်ကို မျှားစွာသော လူအပေါင်း၌ ထင်ရှားပြခြင်းငှါ ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပေစာထုပ်ကို ကွယ်ဝှက်၍ ထားကုန်၏၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည်လည်း ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ၂-ကြိမ်, ၃-ကြိမ် တိုင်တိုင်ပင် ထပ်၍ ရေးသားစီရင်ပြန်လေသည်။

၂၃၉။ သုံးကြိမ်မြောက်၌ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပေစာကို ဖတ်စေရန်ထုတ်ဆောင်သော အခါ နတ်တို့သည် (ယခင်က ကွယ်ဝှက်ထားသော) အခြားပေစာ ၂-ထုပ်ကိုလည်း ထိုအရပ်၌ ထားလေကုန်၏။

၂၄၀။ ရဟန်းတော်တို့သည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း ၃-စောင်ကို တပြိုင်နက် ရွတ်ဖတ်ကုန်၏။ ထိုသို့ ရွတ်ဖတ်နေသောအခါ ကျမ်းဂန်ပါဠိအားဖြင့် သော်၎င်း, အနက်အားဖြင့်သော်၎င်း ရှေ့နောက် အစီအစဉ်အားဖြင့်သော်၎င်း—

၂၄၁။ ထေရဝါဒတို့နှင့် ဖြစ်စေ ပါဠိတော်ဝါကျတို့နှင့် ဖြစ်စေ ကွဲလွဲခြင်း မည်သည် ကျမ်းသုံးစောင်လုံးတို့၌ပင် မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

၂၄၂။ ထိုအခါ ရဟန်းအပေါင်း သံဃာတော်သည် အထူးသဖြင့် ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ ဤဗုဒ္ဓဃောသသည် မချုတ်ကေန် မဇ္ဈေ-ယျ ဘုရားအလောင်း ပေတည်း-ဟု ကြွေးကြော်လေသည်၊ ဤသို့ အဖန်ဖန် ကြွေးကြော်ပြီးလျှင်—

၂၄၃။ အဌကထာနှင့်တကွ ပိဋကသုံးပုံ ပါဠိတော်ပေစာတို့ကို (အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဃောသအား) ပေးအပ်လေသည်။ (ထိုအခါ) အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ သည် (လူရှင်ရဟန်းတို့နှင့်) ဈာယီကြင်းကင်းသော ပိဋကတိုက်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးလျက်—

၂၄၄။ ထိုခေတ်အခါတွင် ရှိနေသော အလုံးစုံသော အင္ဂကထာတို့ကို အလုံးစုံသောလူတို့၏ မူလရင်းဘာသာဖြစ်သော မာဂဓ (ပါဠိ) ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုတော်မူလေသည်။

၂၄၅။ ပါဠိဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုထားသော ထိုအင္ဂကထာသစ်သည် ဘာ-သာအမျိုးမျိုးကို တတ်သိပြောဆိုကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အလုံးစုံတို့အား အကျိုးကျေးဇူး မျှားလှပါပေသည်၊ (ထို့ကြောင့်) အလုံးစုံသော ထေရဝါဒဂိုဏ်းဝင် ဆရာတော်မထေရ်မြတ်တို့သည် ထို အင္ဂကထာသစ်ကို ပါဠိတော်ကဲ့သို့ပင် အလေးတမူ အရေးယူလျက် လက်ခံတော်မူကြလေသည်။

၂၄၆။ ထို့နောင် ပြုဒ္ဓယ်ကိစ္စတို့အားလုံး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် (ဗုဒ္ဓဂယာအရပ်၌ရှိသော) **မဟာဗောဓိ**ကို ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကန်တော့ရန် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း (ဥာဏ်ယနိုင်ငံ) သို့ ပြန်ကြွတော်မူလေသတည်း—ဟူ၍

မဟာဝံသကျမ်း၌ ဖော်ပြထားပြီး ရှိလေပြီ။

ဤ**မဟာဝံသ**စကားကိုပင် အမှီပြု၍ ဗုဒ္ဓဃောသုပဇ္ဈာယ်တို့မည်သော ကျမ်းငယ်တစောင်၌ ခဲ့ဖူးကာ အမှန်းတင်၍ ပြဆိုထားချက်လည်း ရှိသေး၏။ သို့ရာတွင် ထိုဗုဒ္ဓဃောသုပဇ္ဈာတို့ကျမ်းလာစကားတို့မှ လိုရင်းအကြောင်းအရာ မျှားမှာ **မဟာဝံသ**၌ ပြဆိုထားသော အနုက်အဓိပ္ပါယ်တို့မှ မထူးခြားလှသည်ပြင် ၎င်းတို့ကို ထုတ်ပြခြင်းဖြင့် ကျမ်းလေးမှယ်ရာမျှသာ ရှိသော ကြောင့် ဤအရာ၌ ဗုဒ္ဓဃောသုပဇ္ဈာတို့ကျမ်းအဆိုကို မထုတ်ပြတော့ပြီ။

၁-**မဟာဗောဓိ**ကို ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကန်တော့ရန် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းသို့ ပြန်ကြွတော်မူလေသည်-ဟူသော စကားမှာ ရှေး၌ ပြဆိုခဲ့သောစကားနှင့် မနှီးနှောမိသကဲ့သို့ ရှိ၏။ ရှေး၌ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသကို ဗောဓိမဏ္ဍိုင် အနီးအရပ်သားဟု ဆိုခဲ့၏။ သီဟိုဠ်သို့ သွား၍ သီဟိုဠ်အင္ဂကထာတို့ကို မာဂဓဘာသာပြန်ရန် ဆရာပြစ်သူ အရှင်ရေဝတမထေရ်က စေခိုင်း၍ သီဟိုဠ်သို့သွားသည်-ဟူ၍လည်း ဆိုခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဤအရာ၌လည်း ဘာသာပြန်ပြီးသော အင္ဂကထာတို့ကို ယူဆောင်၍ သာသနာတော်ကို ထွန်းပေါက်စေရန် သာသနာပြုရန်အတွက် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းသို့ ပြန်ကြွလေသည်-ဟု ဤသို့စသော အခြင်းအရာဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ ပြန်ကြွခြင်းသည် သာသနာတော်ကို ထွန်းပစေရေးသာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသင့်၏၊ **မဟာဗောဓိ**ကို ရှိခိုးခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်း မရှိသင့်ပေ။

မဟာရာဇဝင်ကြီး စသည်အဆို

မဟာရာဇဝင်ကြီး စသည်တို့၌မူ "သုမေဓာရှင်ဖြို့ ကြွင်း သက္ကရာဇ် ၃၀၈-ခု၊ သာသနာတော် သက္ကရာဇ် ၉၃၀-ခုနှစ် သေလည်ကြောင်မင်း နန်းသက် (၄၂)နှစ်မြောက်တွင် သထုံပြည်မှ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကူးသွားပြီးလျှင် အဋ္ဌကထာကျမ်းတို့ကို ရေးသားပြုစုတော်မူ၍ ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်း သထုံပြည်သို့ ဆောင်ယူတော်မူခဲ့သည်"ဟု ပြဆိုထား၏။ ထိုအလို အားဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသကို မြန်မာပြည်သား ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ အထောက်အထားကား မရှိပေ။

ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်းသားဖြစ်ကြောင်းယုတ္တိ

ယခုခေတ် ပညာရှိများစွာတို့ကမူ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်ကို ဣန္ဒိယ တောင်ပိုင်းသားဟု ဆိုကြ၏။ ဤသို့ဆိုရာ၌ အကြောင်းယုတ္တိမှာ— အဋ္ဌ-ကထာ ဋီကာတို့ကို ပြုစုစီရင်တော်မူကုန်သော မထေရ်တို့သည် အများ အားဖြင့် ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်းသားတို့ချည်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို ခွဲ၍ ပြရလျှင် ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာ, အဘိဓမ္မာဝတာရအဋ္ဌကထာ, ဝိနယဝိနိစ္ဆယ, ဥတ္တရဝိနိစ္ဆယ အဋ္ဌကထာတို့ကို ပြုစုစီရင်တော်မူသော အရှင်ဗုဒ္ဓဒတ္တမထေရ် သည် စောဠတိုင်း တမ္ဗပဏ္ဏိမြစ်အနီး ဥရဂပြိုသားဖြစ်သည်၊ အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဃောသနှင့် ခေတ်ကာလတူလည်းဖြစ်သည်။ ပရမတ္ထဝိနိစ္ဆယကျမ်း, နာမ-ရူပပရိစ္ဆေဒကျမ်း, အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟကျမ်းတို့ကို ပြုစုတော်မူသော အရှင် အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည် ကဉ္စိဝရတိုင်း ကာဝေရိပြိုသားဖြစ်သည်။ ခုဒ္ဒက နိကာယ် ဥဒါန်းပါဠိစသည်၏အဖွင့် ပရမတ္ထဒီပနီအဋ္ဌကထာနှင့် သုတ္တန် ဋီကာ, အနုဋီကာတို့ကို ပြုစီရင်တော်မူသော အရှင်စမ္မပါလမထေရ်သည် လည်း ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်း ကဉ္စီပုရပြိုသားပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူပင် အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်ကိုလည်း ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်းသားဖြစ်သည်ဟု သိအပ် ပေ၏။ မှန်ပေ၏၊ အဂ္ဂတ္တရအဋ္ဌကထာ၏ နိဂုံးခွဲ အောက်ပါဂါထာကို မိန့်ဆို ထားပေသည်။

> အာယာစိတော သုမတိနာ၊ ထေရေန ဘဒန္တဇောတိပါလေန။
> ကဉ္စီပုရာဒီသု မယာ၊ ပုဗ္ဗေ သဒ္ဓိ ဝသန္တေန။ (၀)
> ဓမ္မကထာယ နိပုဏပရမနိကာယသင်္ခဋ္ဌကထံ အာရဒ္ဓါ။

"ကဠိပုရမ္ပြိုစသည်တို့၌ ရှေးက ငါနှင့်အတူ နေဘူးသော ကောင်းသောဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော အရှင်ဇောတိပါလ မထေရ်က တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ (၀) ဓမ္မကထာအရာ၌ အလွန်သိမ်မွေ့နုးညံ့သော အင်္ဂတ္တရနိကာယ်၏ အဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်ရန် ငါ အားထုတ်ခဲ့ပြီ"။

အထက်ပါဂါထာ၌ ကဠိပုရမ္ပြို ဟူသည်မှာ မဒရသ်မြို့၏ အနောက်တောင်ဘက် ၄၅-မိုင်ရှိသောအရပ်၌ ယခုအခါ ကဠိဝရ်ဟု ခေါ်သော မြို့ပင်ဖြစ်သည်။

ထို့အတူ မဇ္ဈိမအဋ္ဌကထာ၏ နိဂုံး၌လည်း အောက်ပါဂါထာကို မိန့်ဆိုထားပေသည်။

အာယာစိတော သုမတိနာ၊ ထေရေန ဘဒန္တဗုဒ္ဓမိတ္တေန။
ပုဗ္ဗေ မယှရဋ္ဌတ ပ, ဠနမှိ သဒ္ဓိ ဝသန္တေန။ (၀)
ယမဟံ ပပဉ္စသူဒနိ-မဇ္ဈကထံ ကာတုမာရဘိ"။

"မယှရဋ္ဌတသင်္ဘောဆိပ်၌ ရှေးက ငါနှင့်အတူ နေဘူးသော ကောင်းသောဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော အရှင်ဗုဒ္ဓမိတ္တမထေရ်က တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ (၀) ပပဉ္စသူဒနီမည်သော အဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်ရန် ငါ အားထုတ်ခဲ့ပြီ"။

အထက်ပါဂါထာ၌ မယှရဋ္ဌတ သင်္ဘောဆိပ်ဟူသည်မှာ ယခုအခါ ပဒရသ်မြို့အနီး မိုက်လဗိုရ်ဟုခေါ်သော အရပ်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ရှေးဟောင်းအကြောင်းအရာကိုရှာသော သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဆိုကြ၏။

အထက်ပါ နိဂုံးဂါထာတို့ပြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်း၌ နေဘူးကြောင်းကိုသာပြ၏။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် အနီး၌သော်၎င်း, မြန်မာပြည်၌သော်၎င်း နေဘူးကြောင်း ပြဆိုချက်ကိုကား မတွေ့ရပေ။ ထို့ကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်ကို ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်းသား မဟုတ်ဟု မငြင်းနိုင်ပေ။

ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌လည်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် အောက်ပါစကားကို မိန့်ဆိုထားသေး၏။

ယံ ပန အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ "အပရိကိ္ခဏ္ဏေ ပမုခေ အနာပတ္တိတိ ဘူမိယံ ဝိနာ ဇဂတိယာ ပမုခံ သန္ဓာယ ကထိတ"န္တိ ဝုတ္တံ၊ တံ အန္ဓကရုဋ္ဌေ ပါဠေဋ္ဌကသန္နိဝေသာ ကေစ္စဒနာ ဂဗ္ဘပါဠိယော သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။

အန္ဓကအဋ္ဌကထာဠ္ဍ "အရံအဟားမရှိသော မျက်နှာစာအရပ်ဠ္ဍ အာပတ်မသင့် ဟူသောစကားကို အကြည်ချမ်းမြှင့်မရှိသော မြေအပြင်ဠ္ဍ မျက်နှာစာအရပ်ကို ရည်ရွယ်၍ဆိုသည်"ဟု အကြင်စကားကို ဆိုအပ်၏၊ ထိုစကားမှာ အန္ဓကနိုင်ငံဠ္ဍ သီးခြားတည်နေကုန်သော အမိုးတခုတည်းသာ ရှိကုန်သော တိုက်ခန်းအစဉ် (တန်းလျား အဆောက်အဦ)တို့ကို ရည်၍ ဆိုထားသော စကားဖြစ်သည်။

အထက်ပါစကားဖြင့် "အန္ဓကအဋ္ဌကထာ ဟူသည်မှာ အန္ဓကတိုင်းသားမထေရ်တို့ ပြုစီရင်ထားသော အဋ္ဌကထာဖြစ်သည်"ဟု ထင်ရှား၏၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည်လည်း အန္ဓကအဋ္ဌကထာဠ္ဍ ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဆိုထားသော စကားကိုရင်း ထိုအန္ဓကအရပ်ဠ္ဍ ဆောက်လုပ်လေ့ရှိသော တိုက်ခန်းအစဉ် (တန်းလျား အဆောက်အဦ)တို့၏ တည်နေပုံအခြင်းအရာကိုရင်း ကောင်းကောင်းသိပေ၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုအရပ်သား မဟုတ်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထိုပြင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၏ နိဂုံးဠ္ဍလည်း "မောရဏ္ဍခေဋ္ဌကဝတ္ထုဗေနမောရဏ္ဍရှာသားဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော" ဟူသောပုဒ်ကို မိန့်ဆိုထားသေး၏။ ဤပုဒ်ဠ္ဍ ခေဋ္ဌသဒ္ဒါသည် ရှာဟူသောအနက်, တောနယ်သား လယ်သမားတို့၏ နေရာဟူသောအနက်, မြို့ငယ်ဟူသောအနက် ဤသုံးခုသောအနက်တို့ဠ္ဍ ဖြစ်သည်ဟု သက္ကတအဘိဓာန်ဠ္ဍ ပြဆိုထား၏၊ ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်းဠ္ဍ ရှာကို ခေဋ္ဌာဟု ယခုထက်တိုင် ခေါ်ဝေါ်သုံးစဲ့လျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် "မောရဏ္ဍ-ဒေါင်းဥ"မည်သော (ခေဋ) ရှာဠ္ဍဖြစ်သောသူသည် မောရဏ္ဍ-ခေဋ္ဌကမည်၏၊ "မောရဏ္ဍခေဋ္ဌက-မောရဏ္ဍရှာသား"ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်သောသူသည် မောရဏ္ဍခေဋ္ဌကဝတ္ထုဗေမည်၏-ဤသို့ ဝစနတ္ထပြု၍ "မောရဏ္ဍရှာဠ္ဍ ဖြစ်သောသူဟု ခေါ်ဆိုအပ်သောမထေရ်သည်" ဟူသော အနက်ကို

ယူအပ်၏။ ယခုခေတ်၌ ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်း ဂုန္တာဒီစတြိတ်တွင် နာဂါရ်ဇုန-ကောဏ္ဍခေါ်သော အရပ်မှ ၅၁-မိုင်ခန့်, အမရုဝတီခေါ်သော အရပ်မှမူ ၅၈-မိုင်ခန့်ရှိသော အရပ်၌ ကောတနေမလိပုရိဟူသော ဌာနနှင့် ဂုန္ဒလ-ပလ္လိဟူသော ဌာနတို့သည်ရှိကြ၏။ ထိုအရပ်ဒေသ ပတ်ဝန်းကျင်၌လည်း ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သော ရှေးဟောင်း အဆောက်အဦပျက်မျိုး ပြန်ကြဲလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။ နေမလိဟူသော တေလဂူစကားသည် မောရ-ဒေါင်း၏ အမည်ဖြစ်သည်။ ဂုန္ဒလဟူသော တေလဂူစကားသည် အဏ္ဍ-ဥ၏ အမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနေမလိပုရိမည်သော ဌာနနှင့် ဂုန္ဒလပလ္လိမည်သော ဌာနနှစ်ခုသည် ရှေးက မောရဏ္ဍခေဋ္ဌက-ဟုခေါ်သော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ ဇာတိရွာ ဖြစ်တန်ရာ၏ဟု ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတို့ကို စူးစမ်းရှာဖွေသော ဣန္ဒိယအစိုးရ စူးစမ်းရှာဖွေရေးပညာရှိတို့က ယူဆထား၏။ သို့သော်လည်း မောရဏ္ဍခေဋ္ဌကဝတ္ထုဗေဒ-ဟူသောပုဒ်သည် မောရဏ္ဍဂါမိကေန-ဟူသော ပုဒ်ကဲ့သို့ ပါဠိနည်းနှင့် မသင့်လျော်လှပေ။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ အခြားသော ဂုဏ်ပုဒ်များစွာတို့မှာ ထေရေန-ဟူသော ပဓာနပုဒ်၏ ရှေးဦးသာလျှင် တည်ရှိကြ၏။ ဤ မောရဏ္ဍခေဋ္ဌကဝတ္ထုဗေဒန - ဟူသော ပုဒ်သည်ကား ထိုပဓာနပုဒ်၏ နောက်၌ တပုဒ်တည်း အသီးအခြားတည်လျက်ရှိ၏။ အခြားသော သုတ်, ဝိနည်း, အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာတို့၏ နိဂုံးတို့၌လည်း ဤပုဒ်ကို မတွေ့ရ။ ထို့ကြောင့် ဤပုဒ်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ ဇာတိအရပ်ဌာနကိုသိသော ထိုခေတ်ကာလ၌ရှိသော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က နောက်ကာလကျမှ ထည့်ထားဟန် တူပေသည်။

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်ကို ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး ဗုဒ္ဓဂယာအရပ်သားဟူ၍ရင်း မြန်မာပြည်သားဟူ၍ရင်း ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်းသားဟူ၍ရင်း ဆိုသော ဤအဆိုသုံးမျိုးတို့တွင် နောက်ဆုံးအဆိုသည်သာလျှင် သာ၍ အားရှိခိုင်ခဲ့ပေသည်။ အကြောင်းမှာ ထိုအဆိုသည် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓ-ဃောသဆရာတော်၏ စကားကိုပင်လျှင် မှီသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနောက်ဆုံးအဆိုကိုပင်လျှင်မှီ၍ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်၏ အဋ္ဌပ္ပတ္တိအကြောင်းအရာကို အောက်ပါအတိုင်း သိအပ်ပေ၏။

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်၏ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ အလောင်းလျှာသည် သာသနာတော် တဆယ်ရာစုနှစ် (၉၀၀-၁၀၀၀)တွင် ဂျာနီယနိုင်ငံ တောင်ပိုင်း မောရဏ္ဍ ရွာ၌ ဗြာဟ္မဏ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ ဖွားမြင်တော်မူသည်၊ သူသည် ဗေဒင်သုံးပုံ တို့၌ရင်း အလုံးစုံသော ဝိဇ္ဇာခေါ်ပညာနှင့် သိပ္ပံခေါ်အတတ်ဆိုင်ရာ ကျမ်းဂန်တို့၌ရင်း တဖက်ကမ်းရောက်တတ်မြောက်ပြီးနောက် ဗုဒ္ဓသာသနာ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ ထိုတရားတော်ကိုလည်း သင်ယူလိုသဖြင့် ဂျာနီယတောင်ပိုင်း၌ပင်လျှင် ထေရဝါဒ ကျောင်းတိုက်တခု၌ အရှင် ရေဝတ မထေရ်အမှူးရှိကုန်သော မဟာဝိဟာရဝါသီ ဂိုဏ်းသား ရဟန်းတော်တို့၏ အထံ၌ ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ်ကို ခံယူပြီးလျှင် ပိဋကသုံးပုံ ပါဠိတော်ကို သင်ယူတော်မူလေ၏။ ဤသို့ သင်ယူစဉ်ပင်လျှင် "ဤတရားသည် ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်ရန် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် တကြောင်းတည်းသော လမ်းဖြစ်သည်"ဟု သဘောပေါက် သိမြင်လေ၏။ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်လည်း သူ၏ထူးခြားသော ဉာဏ်စွမ်းရည်နှင့် ပြည့်စုံပုံကို သိကြသဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ ဤရဟန်းငယ်၏ ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်းသည် ဘုရား၏ ကျော်စောခြင်းကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်မြင်ကုန်လျက် ဗုဒ္ဓဃောသဟူသော ဘွဲ့အမည်ကို မှည့်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် "ဗုဒ္ဓဃောသ ဟု ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က ယူအပ် မှည့်ခေါ်အပ်သော ဘွဲ့အမည်ရှိသော မထေရ်" ဟူ၍ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏နိဂုံး စသည်တို့၌ မိန့်ဆိုထားပေသည်။

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ပိဋကသုံးပုံ ပါဠိတော်ကို သင်ယူပြီးလျှင် မဒရဿ်မြို့၏ အနီးဖြစ်သော မယူရဒုတ သဘော်ဆိပ် အရပ်၌ရင်း ကမ္ဘီပုရမြို့ စသည်တို့၌ရင်း သီတင်းသုံးနေထိုင်လျက် အနှစ်အဋ္ဌကထာ၌ လေ့လာပြီးလျှင် ထိုအဋ္ဌကထာဖြင့် အားမရ မရောင့်ရဲသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း လေ့လာလိုသောကြောင့်ရင်း ထိုသီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာတို့ကို ပါဠိဘာသာသို့တင်၍ အသစ်ပြုပြင်စီရင်ရန် လိုလားတောင့်တသောကြောင့်ရင်း သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွသွားတော်မူလေ၏၊ ထိုစဉ်ကာလ၌ သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် မဟာနာမ မည်သောမင်းသည် ထီးနန်းအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်လျက်ရှိ၏၊ ထိုမင်းသည်လည်း အဘယဂိရိဝါသီ

ဂိုဏ်းသား ရဟန်းတို့ခြေကြည်ညိုမှု ထိုဂိုဏ်းသား ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင် အထူးအားဖြင့် ချီးမြှောက်သောက်ပုံ အားပေးလျက်ရှိ၏။

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ မကေရ်သည်ကား သာသနာတော် ၉၆၅-ခုနှစ်တွင် သီဟိုဠ်သို့ ရောက်သည်၊ ထိုအခါ မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်သို့ သာလျှင် သွား၍ သီဟိုဠ်မထေရ်တို့၏ အထံ၌ သီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာတို့ကို ကြားနာ သင်ယူတော် မူလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ နှင့်ကိုး၌ အောက်ပါဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုထားပေသည်။

> "မဟာအဋ္ဌကထာ မဟာပစ္စရီအဋ္ဌကထာ ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာဟူသော သုံးစောင်သော ဤသီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့ကို....
> ဗုဒ္ဓမိတ္တဟူသော ဘွဲ့အမည်ဖြင့် ထင်ရှားကျော်စော၍ အခြေအရံ မျှားသော, ဝိနည်းကို တတ်သိ ကျွမ်းကျင်တော်မူသော ပညာရှိ မထေရ်မြတ်၏ထံ၌ ကြားနာသင်ယူပြီးလျှင် (ဝိနည်း၏ အဓိပ္ပာယ် အဋ္ဌကထာကို အားထုတ်စိုရင်ခဲ့ပြီ)။"

အထက်ပါစကားဖြင့် မဟာအဋ္ဌကထာစသော အဋ္ဌကထာကြီး သုံးစောင်တို့ကိုသာလျှင် ကြားနာသင်ယူကြောင်း ပြသည်၊ ထိုဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၏ အတွင်းစာသားများ၌မူကား သခေါ်ပအဋ္ဌကထာ အနွှက အဋ္ဌကထာတို့၏ အဆုံးအဖြတ်များကိုလည်း ပြထားသေးသည်သာ။ သို့ဖြစ်ရာတွင် ထိုလေးပ အနွှကအဋ္ဌကထာတို့ကို သီဟိုဠ်မထေရ်တို့ကဲ့သို့ ဘာယ်ကြောင့် မကြားနာ မသင်ယူပါသနည်းဟူမူ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ နှစ်စောင်တို့တွင် အနွှကအဋ္ဌကထာမှာ အနွှကတိုင်းဖြစ် အဋ္ဌကထာ ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း ဣန္ဒိယဋ္ဌနေစဉ်ကပင် လေ့လာခဲ့ပြီးဖြစ်သော ကြောင့်ရင်း မကြားနာ မသင်ယူကြောင်း ထင်ရှားလှပေ၏။ သခေါ်ပ အဋ္ဌကထာမှာမူ မဟာပစ္စရီအဋ္ဌကထာ၏ အကျဉ်းချုပ်မျှ ဖြစ်သောကြောင့် ရင်းကို သီးသန့်မကြားနာ မသင်ယူလေသည်ဟု သိအပ်ပေ၏။

ဤသို့ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့ကို ကြားနာသင်ယူစဉ် ပင်လျှင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်မှာ ထက်မြက်နက်နဲ လျင်မြန်သော ဉာဏ်စွမ်းရည်အကူးနှင့် ပြည့်စုံသည်ကိုရင်း, အလွန်စင်ကြယ်သော သဒ္ဓါ

ဘဏ္ဍာခုနှစ်မှာ မဟာနာမမင်း၏ နန်းစံ ခုနှစ်နှင့် သီဟိုဠ်မှတ်တမ်းဘရ ဖြစ်သည်။
The Pali Literature of Ceylon (P.81)

ပညာ ဝိရိယတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဝါရိတ္တသီလ စာရိတ္တသီလ ဖြောင့်မတ်ခြင်း နှုးညှဲ့ခြင်းအစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်သည့် ကိုဝင်း၊ မိမိအယူနှင့် ဂိုဏ်းတပါးအယူ တည်းဟူသော တောရှုပ်ခ္ခ သက်ဝင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ပညာ၏ထက်မြက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုဝင်း၊ မျှားစွာသောကျွမ်းဂန်တို့၌ ဆည်းပူးလေ့လာထားပြီးသော သံဝဏ္ဏနာ ပဗွင့်ပြုနည်းတို့၌ ကောင်းကောင်း ကျွမ်းကျင်သည်ကိုဝင်း သံကြရ၍ အဋ္ဌကထာတို့ကို ကြားနာသင်ယူခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးသောကာလ၌ အရှင်သံဃပါလ အစရှိသော မထေရတို့သည် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအား ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အစမျိုးသော ကျမ်းတို့ကို ပြုစီရင်ရန် အယိုးအသမ်း တောင်းပန်ကြလေသည်၊ ဤအရာ၌ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမှာ ဆိုခဲ့သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံကြောင်း အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဃောသ၏စကားဖြင့်ပင်လျှင် ထင်ရှားပါသည်၊ ၎င်းမှာ အဋ္ဌကထာတို့၏ နိဂုံး၌ မိန့်ဆိုထားသော အောက်ပါစကားပင် ဖြစ်ပေသည်။

> "အလွန်စင်ကြယ်သော သဒ္ဓါပညာ ဝိရိယတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဝါရိတ္တသီလ စာရိတ္တသီလ ဖြောင့်မတ်ခြင်း နှုးညှဲ့ခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်သော မိမိအယူနှင့် ဂိုဏ်းတပါး အယူတည်းဟူသော တောရှုပ်ခ္ခ သက်ဝင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ပညာ၏ထက်မြက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော-ဤသို့ စသည်ပင် ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ နိဂုံးစကား၌ **မိမိအယူနှင့် ဂိုဏ်းတပါး အယူတည်းဟူသော** တောရှုပ်ခ္ခ သက်ဝင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည် ဟူသောပုဒ်ဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်သည် စင်ကြယ်သော ဂေရဝါဒီဖြစ်ကုန်သော မဟာဝိဟာရဝါသီ ထေရ်အရှင်တို့၏ ဟောပြောပို့ချနည်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအယူ၌ဌင်း, မဟာသယိကဂိုဏ်းအစ မဟာယာနဂိုဏ်း အဆုံးရှိသော ဂိုဏ်းကပါးဖြစ်သော သူတပါးတို့၏ ပိဋကကျမ်းဂန်အထူးနှင့် ဝါဒအထူး နည်းအထူးဟု ဆိုအပ်သော သူတပါးတို့၏ အယူ၌ဌင်း, ထိုပြင် ထိုခေတ်ကာလ၌ ထင်ရှားကုန်သော သာသနာအပြင်ပ တိတ္ထိတို့နှင့် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ ဇာဒင်သုံးပုံ စသည်ဟု ဆိုအပ်သော သူတပါးတို့၏ အယူ၌ဌင်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသည်၊ ထို မိမိအယူနှင့် ဂိုဏ်းတပါးအယူတို့၏ သက်ဝင်နိုင်ခဲ့ သိနိုင်ခဲ့သော အနက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှုပ်ထွေးသော အရာဌာနဌ်လည်း သက်ဝင်ခြင်းငှါ စွမ်း

နိုင်သည်ဟု ပြ၏။ ပညာ၏ ထက်မြက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည် ဟူသောပုဒ်ဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ကို အကျဉ်းချုံး ခြင်းငှါရင်း တဖန် အသစ်ပြုပြင်စီရင်ခြင်းငှါရင်း စွမ်းနိုင်သည်ဟု ပြသည် ဟူ၍ သိအပ်၏။

တောင်းပန်ကြခြင်း၏အကြောင်း

ထိုမဟာဝိဟာရဝါသီတို့သည် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအား အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာတို့ကို အသစ်ပြု စီရင်ရန် တောင်းပန်ကြသနည်းဟူမူ-ဤမေး ခွန်းကို ပြေလည်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်ရန်အတွက် အခြေအမြစ်ပါ ဖော်ပြရန် လိုပါသည်။ ထိုကြောင့် ဤအရာ၌ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ သောကာလမှစ၍ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ ခေတ်ကာလတိုင်အောင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ဆင်းသက်လာပုံ အစဉ်အဆက်ကို ရှေးဦးစွာ ပြဆို ပါဦးအုံ့။

သာသနာတော် ဆင်းသက်လာပုံ အစဉ်အဆက်

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကာလမှ နောက်အနှစ်တရာအတွင်း၌ ဘုရားသာသနာကော်တွင် ဝါဒကွဲပြားခြင်းမည်သည် တစုံတခုမျှ မရှိခဲ့ပေ။ အနှစ်တရာပြောက် ကာလ၌မူကား ဒုတိယ သံဂါယနာတင် မထေရ်တို့က နှင်ယုတ်လိုက်သော ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့သည် အသင်းအပင်းကို ရကုန်၍ တရားတော်ကိုရင်း ဝိနည်းတော်ကိုရင်း တမျိုးတမည်ပြုကုန်လျက် မဟာသင်္ဃိတိဟူသော အမည်ဖြင့် အသီးအခြား သံဂါယနာ တင်ကြလေ ကုန်၏။ ထိုအခါ၌ ပဌမ ဒုတိယ သံဂါယနာ နှစ်တန်တင်ထားသော ရှေးဟောင်းကရားတော်နှင့် ဝိနည်းတော်ကိုသာလျှင် လက်ခံသော မထေရ် အပေါင်းကို ထေရဝါဒဂိုဏ်း ဟူ၍ရင်း ထိုမှတပါးသော မထေရ်အပေါင်း ကို မဟာသင်္ဃိကဂိုဏ်းဟူ၍ရင်း ခေါ်ကြ၏။

တဖန် မဟာသင်္ဃိကဂိုဏ်,မှ (၁) ဂေါကုလိကဂိုဏ်း (၂) ကေဿေါဟာ-ရိကဂိုဏ်း ဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလာပြန်သည်။ တဖန် ဂေါကုလိကဂိုဏ်းမှလည်း (၃) ပညတ္တိဝါဒဂိုဏ်း (၄) ဗာဟုလိကဂိုဏ်း (သို့မဟုတ် ဗဟုဿုတိက ဂိုဏ်း) ဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလာပြန်သည်။ တဖန် ဗာဟုလိကဂိုဏ်းမှလည်း (၅) စေတိယဝါဒီဂိုဏ်း ကွဲထွက်လာပြန်သည်။ ဤသို့လျှင် မူလရင်း မဟာသင်္ဃိက ဂိုဏ်းနှင့် တကွ ဤဂိုဏ်းကွဲတို့သည် အသီးအခြား ၆-ဂိုဏ်းဖြစ်လေကုန်၏။

စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒဂိုဏ်းမှလည်း (၁) မဟာသာသကဂိုဏ်း(၂) ဝဇ္ဇီပုတ္တကဂိုဏ်း ဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလာပြန်သည်။ တဖန် မဟာသာသကဂိုဏ်းမှလည်း (၃) သမ္မတ္တိဝါဒဂိုဏ်း (၄) ဓမ္မဂုတ္တိဂိုဏ်း ဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလာပြန်သည်၊ တဖန် သမ္မတ္တိဝါဒဂိုဏ်းမှလည်း (၅) ကဿပိယဂိုဏ်း ကွဲထွက်လာသည်၊ ထိုဂိုဏ်းမှလည်း (၆) သက်န္ဒိကဂိုဏ်း ကွဲထွက်လာပြန်သည်၊ ထိုဂိုဏ်းမှလည်း (၇) သုတ္တဝါဒီဂိုဏ်း ကွဲထွက်လာပြန်သည်။ ဝဇ္ဇီပုတ္တက ဂိုဏ်းမှလည်း (၈) ဓမ္မောတ္တရိယဂိုဏ်း (၉) ဘဒ္ဒယာနိကဂိုဏ်း (၁၀) ဆန္နာဂါရိကဂိုဏ်း (၁၁) သမ္မိတိယဂိုဏ်းဟူ၍ လေးဂိုဏ်းကွဲလာပြန်သည်။ ဤသို့လျှင် မူလရင်း စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒဂိုဏ်းနှင့် တကွဆိုလျှင် ၎င်းတို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးသောဂိုဏ်းတို့ ဖြစ်လေကုန်၏။ ရှေးမဟာသင်္ဃိက ခြောက်ဂိုဏ်းနှင့် တကွဆိုလျှင် ဂိုဏ်းကြီးတဆယ့်ရှစ်ပါးတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ၎င်းတို့မှာ သာသနာ နှစ်တရာမြောက် ဒုတိယ သင်္ဂါယနာနှင့် သာသနာ နှစ် ၂၃၅-နှစ်မြောက် တတိယ သင်္ဂါယနာတို့၏ အကြားကာလ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဂိုဏ်းမျှားဖြစ်ကြသည်။

ထိုတဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဂိုဏ်းတို့တွင် မူလရင်းဖြစ်သော ထေရဝါဒဂိုဏ်းသည်သာလျှင် ရှေးဟောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဝိနယကို အလေးပြုလျက် မယုတ်မလွန် လုံးဝပြည့်စုံ စင်ကြယ်သော ပဌမသင်္ဂါယနာမှ ဆင်းသက်လာသည့် ရှေးဟောင်းဖြစ်သော တရားတော်နှင့် ဝိနည်းတော်ကို ဆောင်တော်မူပေသည်။ ထိုမှ ကြွင်းသော တဆယ့်ခုနှစ်ပါးသော ဂိုဏ်းကွဲတို့သည်ကား ရှေးဟောင်းတရားတော်နှင့် ဝိနည်းတော်ကို တမျိုးတမည် ပြုပြင်ကြလေကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ ဓမ္မဝိနယသည် အချို့အရာ၌လို၍ အချို့အရာ၌ ပိုလျက် မပြည့်စုံ မစင်ကြယ်ပဲ ရှိလေသည်။

ထိုပြင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းတရားကြီး၏ လက်ထက်၌ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရမှ ဆုတ်ယုတ်ကုန်သော သာသနာပ အညတိတ္ထိယတို့သည် လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကို တောင့်တကုန်၍ ရဟန်းတော်တို့၏အထံ၌ ရှင်ရဟန်းပြုကြပြီးလျှင် မိမိ မိမိတို့၏ အယူဝါဒတို့ကို "ဤသည်ကား တရား၊ ဤသည်ကား ဝိနည်း၊ ဤသည်ကား ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမ" ဟူ၍ ပြောပြကုန်၏။ ရဟန်းတော်တို့၏ အထံ၌ ရှင်ရဟန်းပြုခွင့်ကို မရသော တိတ္ထိတို့သည်လည်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပင် ဆံပင်တို့ကိုရိတ်၍ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်သက်နှံးတို့

ကို ဝတ်ရုံကြပြီးလျှင် ကျောင်းတိုက်တို့၌ လှည့်လည်ကုန်လျက် ဥပုသ်ကံ စသည်ပြုသော အခါကာလဝယ် သံဃအလယ်သို့ဝင်ကုန်၏။ ထိုတိတ္ထိတို့သည် ရဟန်းသံဃာတော်က တရားတော် ဝိနည်းတော် ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့် နှိပ်ကွပ် ဆုံးမသော်လည်း တရားတော် ဝိနည်းတော်အား လျှော်သော အကျင့်ပဋိပတ်၌ မတည်ကုန်မူ၍ သာသနာတော်၏ အမြုပ်ကိုရင်း အညစ်အကြေးကိုရင်း ဆူးငြောင့်ကိုရင်း မျှားပြားစွာ ဖြစ်စေကုန်၏။ အချို့တိတ္ထိတို့သည် မီးကိုပူဇော်ကုန်၏၊ အချို့တိတ္ထိတို့သည် ငါးမျိုးသောအပူ၌ ပူစေကုန်၏၊ အချို့တိတ္ထိတို့သည် နေသို့အစဉ်လိုက်၍ ကျင့်ကုန်၏၊ အချို့တိတ္ထိတို့သည် တရားတော် ဝိနည်းတော်ကို ဖျက်ဆီးကုန်အံ့ဟု တိုထိုအခြင်းအရာဖြင့် အားထုတ်ကုန်၏။ ထိုအခါ ရဟန်းသံဃာတော်သည် ထိုတိတ္ထိတို့နှင့် တကွ ဥပုသ် ပဝါရဏာကို မပြုပဲ ရှောင်ရှားလေ၏။အသော-ကာရုံကျောင်းတိုက်၌ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဥပုသ်ပြုမှု ပြတ်စဲလေ၏။

ဤဖြစ်ပုံ အခြေအနေကို တောက်ဆကြည့်လျှင် "ကဆယ်ခုနစ်ပါးသော ဝါဒဂိုဏ်းကဲ့တို့၏ ဓမ္မဝိနယသည် နောက်ကာလတို့၌ အထက်ပါဖြစ်ပုံကဲ့သို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း သာ၍မစင်ကြယ်ပဲ ဖြစ်လာခဲ့သည်" ဟု ဤသို့လည်း ယူဆနိုင်ပေ၏။ ထိုသို့ယူဆနိုင်ပုံကို ထင်ရှားပြရလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော ဓမ္မဝိနယ ပိဋကတော်၌ "နိဗ္ဗာန်ခေါတ်မှတပါး ဖြဲသော ခိုင်သော အစဉ်ထာဝရတည်ရှိသော အရာမည်သည် တစုံတခုမျှမရှိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် အတ္တမည်သည်လည်း မရှိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့သည် မမြဲကုန် မခိုင်ကုန် အစဉ်ထာဝရ မတည်ကုန် အတ္တ မဟုတ်ကုန်သည်သာ" ဟူသော အနက်သည် အလွန်ပင် ထင်ရှားပေ၏။ သို့သော်လည်း ယခုခေတ်တွင် ထေရဝါဒီမဟုတ်သော အခြားတပါး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဂိုဏ်းတို့၏ ကျမ်းဂန်တို့၌ရင်း, ရှေးခေတ်က ဝေတုလ္လဝါဒ စသည်တို့၌ရင်း "ဗုဒ္ဓဘုရားသည် ပြု၏ ခိုင်၏ အစဉ်ထာဝရတည်ရှိ၏ အတ္တတည်းဟူ၍ရင်း, အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် မြဲကုန်၏ ခိုင်ကုန်၏ အစဉ်ထာဝရတည်ရှိကုန်၏ အတ္တတို့တည်းဟူ၍ရင်း" ဤသို့သော အနက်ကို တွေ့မြင်နေရချေ၏။

ထိုသို့ အသောကာရုံ ကျောင်းကိုက်၌ ဥပုသ်ပြုခြင်း ပြတ်စဲနေသော အခါ သီရိမမ္မာသောက မင်းတရားကြီးသည် သာသနာတော်ကို သုတ်သင်

လိုသည်ဖြစ်၍ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်၏ အထံ၌ (အလုံးစုံသော) အယူဝါဒကို ရှေးဦးစွာ သင်ယူပြီးလျှင် အယူတူကုန် တူကုန်သော ရဟန်းတို့ကို တပေါင်းတည်း စုရုံးစေ၍ တစုတစုသော ရဟန်းအပေါင်းကို ပင့်ခေါ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရားတို့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်သို့သော အယူဝါဒ ရှိပါသနည်း" ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ အကြင်အကြင် ရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် သဿတအယူဝါဒ ရှိသည်ဟူ၍ရင်း, ကေစ္စသဿတဝါဒအယူ ရှိသည်ဟူ၍ရင်း" ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ အယူဝါဒအားလျော်စွာ မိစ္ဆာဝါဒကို ဖြေကြားကုန်၏၊ ထိုသို့ဖြေဆိုသော ထိုထိုရဟန်းတို့ကို "ဤသူတို့သည်ကား ရဟန်းအစစ် မဟုတ်ကုန်၊ ဤသူတို့သည် သာသနာပ အညတိတ္ထိယတို့သာ ဖြစ်သည်" ဟု အမှန်အတိုင်းသိ၍ ထိုတိတ္ထိရဟန်းတို့အား အဝတ်ဖြူတို့ကိုပေး၍ လူထွက်စေ၏။ အလုံးစုံသော ထိုရဟန်းတု တိတ္ထိတို့သည် ခြောက်သောင်းမျှ ရှိကုန်၏။

ထိုနောင် အခြားရဟန်းတို့ကို မေးသောအခါ ထိုရဟန်းတို့က "မြတ်သောမင်းကြီး၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍ ဟောပြောသောဝါဒ ရှိတော်မူ၏"ဟု ဖြေကြားလတ်သော် "အရှင်ဘုရားတို့၊ ယခုအခါ သာသနာတော် စင်ကြယ်ပါပြီ၊ ရဟန်းသံဃာတော်သည် ဥပုသ်ပြုတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် အစောင့်ရှောက်ကိုလည်းပေး၍ မြို့တော်သို့ ဝင်လေ၏။ သံဃာတော်သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးပြီးလျှင် ဥပုသ် ကံကို ပြုတော်မူ၏။ ထိုအစည်းအဝေး၌ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်သည် ထိုခေတ်အခါ၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော မိစ္ဆာဝါဒအကြောင်း ဝတ္ထုတို့ကိုရင်း, နောင်ခေတ်အခါ၌ ဖြစ်ပေါ်လတံ့သော မိစ္ဆာဝါဒအကြောင်း ဝတ္ထုတို့ကိုရင်း ထို အလုံးစုံတို့ကို ကားမြစ်ခြင်း အကျိုးငှါ မြတ်စွာဘုရား ပေးတော်မူခဲ့သော နည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရား ထားတော်မူခဲ့သော မာတိကာကို အကျယ်ဝေဘန်တော်မူလျက် တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မိစ္ဆာဝါဒကို နှိမ်နင်းကြောင်းဖြစ်သော ကထာဝတ္ထု မည်သော ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော အဘိဓမ္မာကျမ်းကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုနောင် အရှင် မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ် အမှူးရှိသော ပဋ္ဌကသုံးပုံဆောင် ပဋိသမ္ภิဒါပတ္တ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော တထောင်သော ထေရဝါဒီ ရဟန်းတော်တို့သည် ရှေးသံဂါယနာ နှစ်တန်တင်ပြီးသော စင်ကြယ်သော

ရှေးဟောင်း ဓမ္မဝိနယကို တဖန်သံဂါယနာတင်၍ ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်တော်မူကုန်၏။

ထိုနောင် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်သည် အစွန်အဖျား ကျွေသော ကိုးတိုင်းကိုးဌာနတို့၌ သာသနာတော် တည်ထွန်းစေရန် အကျိုး ငှါ ကိုးပါးသော သာသနာပြု နာယကမထေရ်တို့ကို ရွေးချယ်၍ စေလွှတ် တော်မူ၏။ ထိုကိုးပါးတို့ကွင် ရှစ်ပါးသော မထေရ်တို့သည် မိမိ မိမိ၏ ကျရောက်ရာဌာနသို့သွား၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်စေပြီးလတ်သော် အရှင်မဟာမဟိန္ဒမထေရ်သည် သာသနာတော် ၂၃၆-ခုနှစ်၌ ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း (ဂျန္ဒီယန်ဗင်)မှ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွသွားပြီးလျှင် ဒေဝါနံပိယတိဿမင်း အမှူးရှိသော ထိုကျွန်းသူကျွန်းသားအပေါင်းကို သာသနာတော်၌ ကြည်ညို စေ၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ကောင်းစွာ တည်စေတော်မူ၏၊ ထိုမင်းက လှူသော မဟာမေဃဥယျာဉ် ကိုလည်း ခံယူတော်မူ၍ ထိုဥယျာဉ်၌ မဟာဝိဟာရမည်သော သံဃအရှာမ် ကျောင်းတိုက်ကြီးကို တည်စေတော် မူ၏။ ထိုကာလမှစ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်သည် ဝဠုဂါမဏိ မင်း လက်ထက်တိုင်အောင် ဂိုဏ်းတပါးတို့၏ ဝါဒ ရောယှက်ခြင်းမရှိပဲ အညစ်အကြေးကင်းလျက် ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ထွန်းပခဲ့ လေပြီ။ ဝဠုဂါမဏိမင်း၏ လက်ထက်မှစ၍မူကား ဂိုဏ်းတပါးတို့၏ အယူ ဝါဒတို့သည်လည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ချည်းကပ် ဝင်ရောက်လာကုန်၏။ ထို အခါ၌ စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒီဂိုဏ်းဝင် မထေရ်ပြုတ်တို့သည် ရှေးဟောင်း ဖြစ်သော တရားတော်နှင့် ဝိနည်းတော်ကို ထိုဂိုဏ်းတပါးတို့၏ ဝါဒတို့နှင့် မရောနှော မညစ်နွမ်းပဲ ပကတိအတိုင်း စင်ကြယ်လျက် တည်တံ့အောင် ကြိုးစွာသော လုံ့လဖြင့် ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော်မူကုန် ၏။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ—

အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း

ဝဠုဂါမဏိမင်းသည် သာသနာတော် ၄၄၀-ခုနှစ်၌ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ငါးလမျှကြာသောအခါ ဗြာဟ္မဏတိဿမည်သော သူပုန်ဒမြကြီး နှင့် ခုနှစ်ဦးကုန်သော ဒမိဋ္ဌ (တမယ်) စစ်သူကြီးတို့က ကိုက်ခိုက်နှိပ်စက် သည်ဖြစ်၍ စစ်ပွဲ၌လည်း ရှုံးသည်ဖြစ်၍ ထွက်ပြေးပြီးလျှင် ၁၄-နှစ်ကျော် ကာလပတ်လုံး ပုန်းအောင်းလျက် မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့် နေရ၏။

ထိုအခါ သီဟိုဠ်ကျွန်းဌ၌ လူတို့သည် သူခိုးဒမြ သူပုန်ဘေးဖြင့်ရင်း ခေါင်းပါး ငတ်မွတ်ခြင်းဘေးဖြင့်ရင်း နှိပ်စက်သောကြောင့် ရဟန်းတော်တို့အား ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ရှာလေကုန်၊ ထို့ကြောင့် သီဟိုဠ်မှရဟန်းတော်တို့သည် အမျှားအားဖြင့် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း (ဣန္ဒိယနိုင်ငံ)သို့ သွားကုန်၍ ဓမ္မဝိနယကို နှုတ်တက် အာဂုံဆောင်လျက် နေတော်မူကုန်၏။ သီဟိုဠ်ကျွန်းဌ၌ပင်လျှင် ကျွန်ရစ်သော မထေရ်တို့သည် လည်း ရတတ်သမျှသော သစ်ဥ သစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်ရွက်တို့ဖြင့် မျှတကုန်လျက် ကိုယ်ကာယစွမ်းဆောင်နိုင်လျှင် ထိုင်လျက် ပရိယတ်တရားတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပြန်ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ ကိုယ်ကာယ မစွမ်းဆောင်နိုင်လျှင် သဲကိုစုပုံ၍ ထိုသဲပုံကို ဝန်းရံကုန်လျက် ဦးခေါင်းတို့ကို အလယ်ဗဟို တနေရာတည်း၌ ထားကုန်၍ ပရိယတ် တရားတော်ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်ကုန်၏။ ဤနည်းဖြင့် ၁၂-နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး အဌကထာနှင့်တကွ ပိဋကတ သုံးပုံကို မယုတ်လျော့စေပဲ နှုတ်တက်အာဂုံ ဆောင်တော်မူကုန်၏။ ဝဋ္ဋဂါမဏိ မင်းသည် ဒမိဋ္ဌ (တမယ်) မင်းကိုသတ်၍ တဖန် မင်းပြုသောအခါကာလ (သာသနာ ၄၅၅-၄၆၇-နှစ် အတွင်း)၌ သီဟိုဠ်တွင် ကျန်ရစ်သော ထိုမထေရ်တို့သည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း (ဣန္ဒိယနိုင်ငံ)မှ ပြန်လာသော မထေရ်တို့နှင့်အတူတကွ ပိဋကသုံးပုံကို တိုက်ဆိုင်သုတ်သင်ကုန်လတ်သော် အကွာရာတလုံးမျှသော်လည်း မညီညွတ်ပဲ ကွဲလွဲသည်ကိုမတွေ့ရဟူ၏။ သို့ရာတွင် မဟာနိဒ္ဒေသကျမ်းကိုကား ထိုစဉ်ကာလက ဒုဿီလ ရဟန်းတဦးသာလျှင် နှုတ်တက် ဆောင်ထားလျက် ရှိ၏၊ ထိုကျမ်းကိုလည်း မဟာတိပိဋကမထေရ်က ထိုဒုဿီလရဟန်းထံမှ မဟာရက္ခိတမထေရ်ကို သင်ယူစေလျက် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခဲ့ပေသည်။ ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ခေါင်းပါး ငတ်မွတ်ခြင်း တိုင်းပြည် ချောက်ချား ပျက်စီးခြင်း ဘေးတို့ဖြင့် နှိပ်စက်သောကြောင့် နှုတ်ငုံဆောင်ရန် ခဲယဉ်းသော အခါသမယ၌သော်လည်း ပိဋကသုံးပုံဟူသော ဓမ္မဝိနယကို ရိုသေစွာဆောင်လာခဲ့ကြပေသည်။

ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်းသည် အဘယဂိရိမည်သော ကျောင်းတိုက်ကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် (မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့် တိမ်းရှောင်ပုန်းအောင်းနေစဉ်က) မိမိအား ကျေးမွေးစောင့်ရှောက်လျက် ကျေးဇူးပြုဘူးသော မဟာတိဿမထေရ်အား လှူဒါန်းလေ၏။ ထိုမထေရ်မှာ ဒါယကာတို့နှင့်

ရောနှောဆက်ဆံခြင်း မျှားသောကြောင့် မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတော်တို့က ၎င်းကို ပဗ္ဗာဇနီယကံပြု၍ နှင်ထုတ်လေ၏။ ထိုအခါ ၎င်း၏တပည့် ဗဟလမဿုတိဿမည်သော မထေရ်သည် ထိုကံကို ကန့်ကွက်တားမြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းအားလည်း ဥက္ခေပနီယကံပြု၍ ကြဉ်ထုတ်ပြန်လေ၏။ ထိုဗဟလမဿုတိဿမထေရ်သည် မဟာဝိဟာရဝါသီရဟန်းတို့ကို အမျက်ထွက်၍ အဘယဂိရိကျောင်းတိုက်သို့သာလျှင် သွားလေ၍ ထိုမဟာတိဿမထေရ်နှင့် တပေါင်းတည်းဖြစ်ခါ သီးသန့်ဂိုဏ်းဂဏကို ဆောင်လျက်နေလေတော့၏။ ထိုမထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက် (ဂိုဏ်းဂဏ)သို့ တဖန် ပြန်၍ မလာကြတော့လေပြီ။ ထိုအခါမှစ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်း, အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလေသည်။ ဤသို့နှစ်ဂိုဏ်းကွဲခြင်းသည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ သာသနာဆုတ်ယုတ်ရန် ပဌမအကြောင်း ဖြစ်လေသည်။

ဓမ္မရုစိဂိုဏ်းဖြစ်ပေါ် လာခြင်း

ထိုစဉ်အခါက ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်းသည် အဘယဂိရိဝါသီ ရဟန်းတို့၌သာလျှင် အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုမှု ၎င်းတို့ကိုသာလျှင် ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ဘိတ်မန်လျက် ထောက်ပံ့၏၊ မင်း၏ အမတ်ကြီး အစရှိကုန်သော ထင်ရှားကုန် ထင်ရှားကုန်သော တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့သည်လည်း ထိုအဘယ-ဂိရိကျောင်းတိုက်၌ရင်း အခြားအရပ်တို့၌ရင်း မျှားစွာသောကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်၍ ထိုအဘယဂိရိဝါသီ ရဟန်းတို့အား လှူဒါန်းကုန်၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် အဘယဂိရိဝါသီ ရဟန်းတို့သည် ထင်ရှားကျော်စောသော လူအများတို့၏ အရိုအသေပြုလျက် ပေးလှူပူဇော်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို ခံရကုန်၏။ ထို့ပြင်လည်း ဗဟလမဿုတိဿမထေရ် အစရှိသော အဘယဂိရိဝါသီရဟန်းတို့သည် ဣန္ဒိယနိုင်မှု ဆောင်ယူလာသော ဝဇိုပုဏ္ဏက ဂိုဏ်း၌ အတွင်းဝင်သည့် ဓမ္မရုစိဂိုဏ်း၏ ဓမ္မဝိနယဖြစ်သော သဏ္ဌတဘာသာဖြင့် တင်ထားသော ပိဋကအသစ်အဆန်းကိုလည်း လက်ခံသင်ယူပို့ချကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုအဘယဂိရိဝါသီတို့သည်လည်း ဓမ္မရုစိဂိုဏ်းသားမည်လေကုန်၏။ ဤသည်ကား သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ သာသနာဆုတ်ယုတ်ရန် ဒုတိယအကြောင်း ဖြစ်လေသည်။

ပိဋကသုံးပုံကို ပေထက်အကွာရာတင်ခြင်း

မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်ဟူသည်ကား ပါဠိဘာသာဖြင့် ကောင်းစွာ တည်လျက်ရှိသော ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော ရှေးဟောင်း ပိဋကကို သာလျှင် လက်ခံလျက် သင်ယူပို့ချကုန်၏။ ၎င်းကိုလည်း နှုတ်ငုံပါဠိဖြင့် သာလျှင် ဆောင်ထားကုန်၏။ သို့သော် ထိုခေတ်က မထေရ်တို့သည် နောင်လာနောက်သား ပုဂ္ဂိုလ်အများတို့၏ သတိပညာ ဆုတ်ယုတ်မည်ကို မျှော်မြင်တော်မူကြသောကြောင့် ဘုရားလက်ထက်တော်မှ ထိုခေတ်ကာလ တိုင်အောင် နှုတ်ငုံပါဠိဖြင့်သာ ဆောင်လာခဲ့သော အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပိဋကသုံးပုံကို ပေထက်၌ ရေးသားတင်ထားရန် အားထုတ်ကြ လေသည်၊ အားထုတ်သောအခါမှာလည်း မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်တို့သည် အနု-ရာဓပြိုတော်မှ ၆၇-မိုင် ဝေးကွာသော မလယဇနပုဒ် မာတုလမြို့အနီး အာလောကလိုဏ်၌ သီတင်းသုံးကုန်လျက် ထိုနယ်ပယ်၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ၏ အစောင့်အရှောက်ကို ယူကုန်၍ ပေထက်အကွာရာ တင်ခြင်းကိစ္စကို ဆောင်ရွက်တော်မူကြလေသည်။

ဤအကြောင်းကို ယောက်ဆ၍ "ထိုစဉ်အခါက မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်တို့သည် မင်းနှင့် မင်း၏ အမတ်ကြီးတို့ထံမှ ယောက်ပုံကူညီခြင်းကို မရကုန်ပဲ မိမိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် ပိဋကသုံးပုံ ပေထက်အကွာရာ တင်ခြင်းကိစ္စကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ကြသည်" ဟူ၍ရင်း "ထိုပေထက် အကွာရာတင်ခြင်းမှာလည်း နောင်လာနောက်သားတို့၏ သတိပညာဆုတ် ယုတ်မည်ကို မြင်သောကြောင့် ပြုကြကုန်သကဲ့သို့ပင် ခေါင်းပါး ဝတ်မှတ် ခြင်း တိုင်းပြည် ချောက်ချား ပျက်စီးခြင်း စသောဘေးတို့ဖြင့် နှိပ်စက် သော အခါကာလတို့၌ နှုတ်ငုံဆောင်ထားရန် ခဲယဉ်းခြင်းကို မြင်သော ကြောင့်လည်း ပြုခဲ့ကြသည်" ဟူ၍ရင်း ထို့အတူပင် "အာယဝီရိဝါသီ ဂိုဏ်းသားတို့က လက်ခံသင်ယူ ပို့ချနေသောအယူတပါး အခြားဝါဒတို့နှင့် မရောယှက် မရှုပ်ထွေးစေရန် အကျိုးငှါလည်းရည်ရွယ်၍ ပေထက်အကွာရာ တင်တော်မူခဲ့ကြသည်" ဟူ၍ရင်း ဤအချက်မျှားကိုလည်း သိအပ် မှတ်ယူ အပ်ပေ၏။

ဤသို့ပြုဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်တို့သည် ထက်ဝန်း ကျင် စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒ ပိဋကကို အယူတပါးတို့နှင့် မရောနှောခြင်း

အကျိုးငှါ ရှေးကကဲ့သို့ပင် ပါဠိဘာသာဖြင့်သာလျှင် ပေထက်ခ်ြတင်၍ လည်း ကောင်းစွာထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့ကြပေသည်။ အကယ်၍သာ ထိုစဉ်ကာလက ပိဋကသုံးပုံကို ပေတို့ခ်ြ တင်မထားခဲ့ပါလျှင် နောက်နောက် ခေတ်ကာလတို့ခ်ြအယူတပါးမှ လာသောသုတ်တို့ကို "ဤသုတ်မျှားသည် ငါတို့၏ ပိဋကမဟုတ်"ဟု ပယ်ရှားရန် မလွယ်ကူပဲ ရှိလေရာ၏။ စင်စစ်သော်ကား ထိုစဉ်ကာလက အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပိဋကသုံးပုံကို ပေတို့ခ်ြ တင်ထားခဲ့သောကြောင့်သာလျှင် နောက်အနာဂတ်ကာလတို့ခ်ြ အယူတပါးမှ လာသောသုတ်တို့ကို ထိုပေထက်အကွာရာ ပိဋကစာတို့နှင့် နှိုးနှောတိုက်ဆိုင်၍ ပယ်ရှားရန် လွယ်ကူပေတော့သည်။

ထိုသို့ လွယ်ကူပုံကို ထင်ရှားပြရလျှင်....သာသနာနှစ် ၅၂၄-နှင့် ၅၅၂-ခု နှစ်တို့အတွင်း ဘာတိယမင်း၏ လက်ထက်ခ်ြ အာယဝိရိုဝါသီမထေရ်တို့နှင့် မဟာဝိဟာရဝါသီမထေရ်တို့အား ဝိနည်းခ်ြ ငြင်းခုန်မှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ ဘာတိယမင်းသည် ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော ဒီဃကာရယနမည်သော အမတ်ကို မထေရ်တို့ထံသို့ စေလွှတ်လိုက်၏၊ ထိုအမတ်သည် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် လုံးတို့၏ သုတ်ကို ကြားနာပြီးလျှင် အဆုံးအဖြတ်ကို ပေးလေသည်။ ထို့ပြင် သာသနာနှစ် ၂၅၈-နှင့် ၂၈၀-တို့အတွင်း ဝေါဟာရကတိဿမင်း၏ လက်ထက်ခ်ြရင်း, သာသနာနှစ် ၂၉၂-နှင့် ၇၁၀-တို့အတွင်း ဂေါဒ္ဒာဘယမင်း၏ လက်ထက်ခ်ြရင်း ထေရဝါဒီမထေရ်တို့သည် ပေထက်တင်ထားသော ပိဋကတော် ဓမ္မဝိနယနှင့် နှိုးနှောခ်ြ မှားယွင်းသော အဓမ္မဝါဒကို ပယ်ရှားတော်မူကြလေသည်။

အဓမ္မဝါဒ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း

ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားမှာ မူလအရင်းမှစ၍ သာသနာတော်၏ အညစ်အကြေးဖြစ်သော အဓမ္မဝါဒတို့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံဖြစ်သည်။ သိရီဓမ္မာ-သောကမင်းတရားကြီး၏ လက်ထက်ခ်ြ လူဝတ်လဲစေ၍ နှင်ထုတ်လိုက်သော တိတ္ထိတို့သည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ခ်ြ ထောက်တည်ရာမရသောကြောင့် အမျက်ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပါဋလိပုတ်မြို့တော်မှ ထွက်ခွါသွားကြပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး နာလန္ဒမြို့ခ်ြ စည်းဝေးကုန်၍ "ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ခ်ြ လူမျှားအပေါင်းတို့ မသက်ဝင် မယုံကြည်စေရန် အကျိုးငှါ သာကီဝင်နွယ်ရဟန်းတို့၏ တရားဝိနည်းကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမည်၊ ထိုသို့ ဖျက်ဆီးခြင်း

မှာလည်း သူတို့၏အယူကို မသိလျှင် ဖျက်ဆီးရန် မတတ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် အမှတ်မရှိ တစုံတခုသောနည်းဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာ၌ တဖန်ဝင်ရောက်၍ ရှင်ရဟန်းပြုရမည်"ဟု ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လေကုန်၏။ ထိုတိတ္ထိတို့သည် ဤသို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ပြီးလျှင် တဖန်ပြန်လာကုန်၍ စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒီ ဂိုဏ်းသား ရဟန်းတို့၏အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် ထိုမှတပါးသော မဟာသင်္ဃိကဂိုဏ်း အစရှိကုန်သော တဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဂိုဏ်းသားတို့၏ အထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မိမိတို့ တိတ္ထိဖြစ်ကြောင်းကို အသိမပေးပဲ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၍ ပိဋကသုံးပုံကို သင်ယူပြီးလျှင် ထိုပိဋကသုံးပုံကိုလည်း ဖောက်လဲဖောက်ပြန်ပြု၍ ထိုနောင် ကောသမ္မီမြို့သို့သွား၍ ဓမ္မပိနယကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အကြောင်းဥပါယ်ကို ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် သာသနာဟော် ၂၅၃-ခုနှစ်တွင် ခြောက်ပါးသောဌာနတို့၌ နေကုန်လျက် (၁) ဟေမဝတိကဂိုဏ်း (၂) ရာဇဂိရိကဂိုဏ်း (၃) သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်း (၄) ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်း (၅) အပရသေလိယဂိုဏ်း (၆) ဝါဇိရိယဂိုဏ်း (၇) ဝေတုလ္လဂိုဏ်း (၈) အန္ဓကဂိုဏ်း (၉) အညမဟာသင်္ဃိကဂိုဏ်းဟူ၍ ကိုးခုသော ဂိုဏ်းသစ်တို့ကို ဖြစ်စေကုန်၏။ ထိုဂိုဏ်းတို့၏ အမည်နှင့် အယူတို့မှာ ကထာဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ၌ ပြထားလျက်ရှိပေ၏။

ထိုတွင် ဟေမဝတိကဂိုဏ်းသားတို့သည် တရားတု တရားယောင်ကို ဘုရားဟော တရားအဖြစ်ဖြင့်ဖော်ပြ၍ (၁) ဝဏ္ဏပိဋက မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

ရာဇဂိရိကဂိုဏ်းသားတို့သည် (၂) အဂ်ုလိမာလပိဋက မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းသားတို့သည် (၃) ဂုဠ္ဠဝေဿန္တရာ မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းသားတို့သည် (၄) ရဋ္ဌပါလဂဇ်တ(ရဋ္ဌပါလ၏ ကြုံးဝါးခဏ်း)မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

အပရသေလိယဂိုဏ်းသားတို့သည် (၅) အာဠဝကဂဇ်တ(အာဠဝက၏ ကြုံးဝါးခဏ်း)မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

ဝဇိရတောင်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော ဝါဇိရိယဂိုဏ်းသားတို့သည် (၆) ဂုဠ္ဠဝိနယ မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

ထိုဂိုဏ်းသားအားလုံးတို့သည်ပင် မာယာဇာလတန္တကျမ်း သမာဓိ-တန္တကျမ်း အစရှိသော မျိုးစုံသော တန္တကျမ်း တို့ကိုရင်း မရီစိကပ္ပကျမ်း ဟေရမ္ဘကပ္ပကျမ်း အစရှိသော မျိုးစုံသော ကပ္ပကျမ်းတို့ကိုရင်း ပြုကုန်၏။

ဝေတုလ္လဝါဒီ ဂိုဏ်းသားတို့သည်ကား (၇) ဝေတုလ္လပိဋကကို ပြုကုန်၏။

အန္ဓက ဂိုဏ်းသားတို့သည်လည်း (၈) ရတနကူဋ အစရှိသော ကျမ်းတို့ကို ပြုကုန်၏။

အညမဟာသယိက ဂိုဏ်းသားတို့သည်လည်း (၉) အက္ခရသာရိယ အစရှိသော သုတ္တန်တို့ကို ပြုကုန်၏။

ထိုတရားတို့ တရားယောင်ကျမ်းတို့တွင် ဝေတုလ္လဝါဒကျမ်း ဝါဒီရိယ-ဝါဒကျမ်း ရတနာကူဋကျမ်းဟူသော ဤသုံးမျိုးတို့သည်သာလျှင် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ရောက်လာကြသည်၊ ထိုမှတပါးသော ဝဏ္ဏပိဋကအစရှိသောကျမ်းတို့သည်ကားဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း(ဥာဏ်ဒီယနိုင်ငံ)၌သာလျှင် တည်ရှိနေကြသည်-ဟု နိကာယသင်္ဂဟကျမ်း၌ မိန့်ဆို၏။ သို့သော်လည်း ဝဏ္ဏပိဋကစသော ကျမ်းတို့လည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ရောက်ကြောင်း အရိပ်နိမိတ်ထင်သည်သာ တည်း။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌—

"ဝဏ္ဏပိဋက အဂ္ဂလိမာလပိဋက ရဋ္ဌပါလ၏ကြုံးဝါးခက်း အာဠဝက၏ကြုံးဝါးခက်း ဂုဋ္ဌမက်ဂုဋ္ဌဝေဿန္တရာ ဂုဋ္ဌဝိနည်း ဝေဒလ္လပိဋက ဟု ခေါ်သော ကျမ်းတို့သည်ကား ဘုရားစကားတော် မဟုတ်ကုန်သည်သာဟု ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်ဆိုထားသည်"ဟူ၍ရင်း-

သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌လည်း—

"ဂုဋ္ဌပိနည်း ဂုဋ္ဌဝေဿန္တရာစာတ် ဂုဋ္ဌမဟောသဓာစာတ် ဝဏ္ဏ-ပိဋက အဂ္ဂလိမာလပိဋက ရဋ္ဌပါလ၏ ကြုံးဝါးခက်း အာဠဝက၏ ကြုံးဝါးခက်း ဝေဒလ္လပိဋကဟူသော ဘုရားစကားတော် မဟုတ်သော ဤကျမ်းအပေါင်းသည် ပရိယတ်တရားတို့ တရားယောင်မည်၏"ဟူ၍ရင်း—

ထိုဝဏ္ဏပိဋကစသည်တို့ကို ပယ်ထားခြင်း ထင်ပေသည်၊ မှန်ပေ၏၊ ထိုဝဏ္ဏ-ပိဋကစသည်တို့ကို မကြားရပဲ ထိုဝဏ္ဏပိဋကစ္စသည်တို့၏အနက်ကို မသိရပဲ သီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည် ၎င်းတို့ကို ပယ်ရန်မစွမ်းနိုင်ချေ၊ ထိုပယ်ရှားသော စကားသည်လည်း ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းသား အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့၏ စကားမဖြစ်နိုင်ချေ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ မဟာမဟိန္ဒမထေရ် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွရောက်သော ခေတ်ကာလ၌ ထိုဝဏ္ဏပိဋကစသော ကျမ်းတို့သည်ပင်လျှင် မရှိသေး မဖြစ်ပေါ်သေးသောကြောင့်တည်း။ သို့ဖြစ်၍ ထိုဝဏ္ဏပိဋကစသော ကျမ်းတို့သည်ရင်း, ထိုမှတပါးသော ထိုခေတ်ပေါ် မဟာယာနပိဋကတို့သည်ရင်း အမျှားအားဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်ကြသည်ဟု ယူသင့်ယူထိုက်၏။ ထိုကျမ်းတို့တွင်လည်း ဝဇိုပဇ္ဇကဂိုဏ်း၌ အတွင်းဝင်သော ဓမ္မရုစိဂိုဏ်း၏ ပိဋကတို့ သီဟိုဠ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်းကို ရှေး၌ပင်လျှင် ဆိုခဲ့ပြီ။ ထိုမှတပါးသော ပိဋကကျမ်းဂန်တို့ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ဆိုက်ရောက်လာပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ဝေတုလ္လဝါဒကို ပဌမအကြိမ် နှိမ်နင်းခြင်း

သာသနာနှစ် ၂၅၈-နှင့် ၃၀၀-တို့တွင် ဝေါဟာရကတိဿမင်း၏လက်ထက်၌ အဘယဂိရိကျောင်းနေ ဓမ္မရုစိဂိုဏ်းသားတို့သည် ရှေး ၂၅-၂၆-မျက်နှာ၌ ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးရန်အကျိုးငှါ ရဟန်းအသွင်ကို ဆောင်သော ဝေတုလ္လဝါဒီ ပုဏ္ဏားတို့စိရင်ထားသော ဝေတုလ္လပိဋကကို လက်ခံကုန်၍ "ဤဝေတုလ္လပိဋကသည် ဘုရားဟောတည်း"ဟု ပြကုန်၏။ ထိုဝေတုလ္လပိဋကကို မဟာဝိဟာရကျောင်း၌ နေလေ့ရှိကုန်သော ထေရဝါဒီ ရဟန်းတော်တို့သည် မိမိတို့၏ ဓမ္မဝိနယနှင့် နှီးနှောပြီးလျှင် အဓမ္မဝါဒဟု ဆုံးဖြတ်၍ ပယ်ရှားကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကိုကြား၍ ဝေါဟာရကတိဿမင်းသည် အလုံးစုံသောကျမ်းတို့၌ ပါရဂူမြောက်တတ်သိသော ကပိလ အမတ်ကို စေလွှတ်၍ ဆုံးဖြတ်စေပြီးလျှင် ဘုရားဟော မဟုတ်ကြောင်း သိရ၍ အလုံးစုံသော ဝေတုလ္လစာပေဟူသမျှကို မီးရှို့စေ၍ ထိုဝေတုလ္လအယူရှိသော ရဟန်းယုတ်တို့ကိုလည်း ဖိနှိပ်၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကိုထွန်းလင်းစေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မဟာဝံသ၌ အောက်ပါဂါထာကို မိန့်ဆိုထားလေသည်-

၃၆-၄၁။ ထိုဝေါဟာရကတိဿမင်းသည် ကပိလမည်သော အမတ်ကြီး ဖြင့်(ဆုံးဖြတ်စေ၍) ဝေတုလ္လဝါဒကို နှိမ်နင်း၍ ရဟန်းယုတ်

တို့အား ဖိနှိပ်ခြင်းကိုလည်းပြု၍ သာသနာတော်ကို ထွန်းလင်းစေခဲ့လေပြီ။

သာဂလိယဂိုဏ်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း

အာဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသားတို့သည် သာသနာတော်နှစ် ၂၅၇-နှင့် ဂ၁၀-တို့တွင် ဂေါဒ္ဒာဘယမင်း၏ လက်ထက်၌လည်း ဝေတုလ္လဝါဒကို ရှေးနည်းအတူပင် ဟောပြောပြန်ကုန်၏။ ထိုအခါ၌ ထိုအာဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသားတို့တွင် ဥဿီလိယတီဿ မည်သော မထေရ်သည် ဝေါဟာရကတီဿ မင်းလက်ထက်က ဝေတုလ္လဝါဒီ ရဟန်းတို့အား ပြုဘူးသော နှိပ်ကွပ်ခြင်းကို ကြားသိရ၍ "စူးစမ်းဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဂေါဒ္ဒာဘယမင်း၏ လက်ထက်၌လည်း ထို့အတူပင် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မကောင်း"ဟု ကြံစည်စဉ်းစားပြီးလျှင် "ငါတို့သည် ထိုအာဘယဂိရိ ရဟန်းတို့နှင့် တပေါင်းတည်း မဖြစ်ကုန်အံ့"ဟု ဆုံးဖြတ်၍ သုံးရာခန့်မျှသော ရဟန်းတို့ကို ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင် ဒက္ခိဏဂိရိကျောင်းသို့သွား၍ ဓမ္မရုစိဂိုဏ်းမှ အသီးအခြားပြုလျက် နေထိုင်လေ၏။ ထိုရဟန်းတို့တွင် သာဂလမည်သော မထေရ်သည် ထို ဒက္ခိဏဂိရိကျောင်းတိုက်၌ပင်နေလျက် အာဂမ-ဗျာဓျာန် ခေါ်သော သုတ္တန်အဖွင့်ကျမ်းကို ရေးသားစီရင်လေသည်။ ထိုသာဂလမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ၎င်း၏ အနွေဝါသိက တပည့်တို့သည် ထိုကာလမှစ၍ သာဂလိယဂိုဏ်းသား မည်ကုန်၏။ ထိုသာဂလိယဂိုဏ်းသားတို့၏ ဝါဒသည်လည်း နောက်အခါ **မဟာသေနမင်း** ၏ လက်ထက်တွင် ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ ပြန့်သွားလေ၏။

ဝေဟုလ္လဝါဒကို ဒုတိယအကြိမ်နှိမ်နင်းခြင်း

ဂေါဒ္ဒာဘယမင်းသည် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက် စေတိယကျောင်းတိုက် ထူပါရုံကျောင်းတိုက် ဣဿရသမဏကကျောင်းတိုက် ဝေဿဂိရိကျောင်းတိုက်ဟူသော ငါးခုသောကျောင်းတိုက်ကြီးတို့၌ ရှိသော မျှားစွာသော ရဟန်းအပေါင်း သံဃာတော်ကို တပေါင်းတည်း စည်းဝေးစေပြီးလျှင် ထိုအကြောင်းကိုမေးလျှောက်၍ ဝေတုလ္လဝါဒ၏ ဘုရားဟော မဟုတ်ကြောင်းကို သိရသဖြင့် ထိုဝေတုလ္လအယူရှိသော ၆၀-သော ရဟန်းယုတ်

တို့ကို တံဆိပ်ခပ်နှိပ်၍ သီဟိုဠ်နိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်လိုက်လေ၏။ ဝေတုလ္လကျွမ်း စာတို့ကိုလည်း မီးရှို့၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ထွန်းလင်းစေခဲ့ပေ၏။

ထိုအခါ သီဟိုဠ်နိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်လိုက်သော ထိုရဟန်းတို့အနက် အချို့ရဟန်းတို့သည် ကာဝီရသဘော်ဆိပ်သို့သွား၍ ထိုဘရပ်ဌ် နေကုန်၏။ ထိုသို့နေကြစဉ်ကာလ၌ပင် တဦးသော တိတ္ထိလုလင်သည် အရပ်တပါးမှ ကာဝီရသဘော်ဆိပ်သို့ ရောက်လာလတ်သော် သဘော်ဆိပ် ရွာသူရွာသားတို့က ထိုရဟန်းတို့အား ပေးလှူပူဇော်သည်ကို မြင်ရသဖြင့် လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကိုမှီ၍ ထိုရဟန်းတို့၏ထံ၌ ရှင်ရဟန်းပြုပြီးလျှင် သံဃမိတ္တာဟူသော အမည်ဖြင့် ထင်ရှားလေသည်။ ထိုသံဃမိတ္တာသည် မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမှီ၍ ဝေတုလ္လဝါဒဟူသော အကြောင်းကြောင့် မိမိ၏ ဆရာရဟန်းတို့ တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ခံရကြောင်းကို သိရသဖြင့် မဟာဝိဟာရ-ဝါသီ ရဟန်းတို့အား အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ "ဝေတုလ္လဝါဒကိုမူလည်း သူတို့အား ယူစေမည်၊ သူတို့၏ကျောင်းတိုက်တို့ကိုမူလည်း အမြစ်ပါနှုတ်၍ ဖျက်ဆီးပစ်မည်"ဟု ကြိမ်းလျက် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သွားပြီးလျှင် ဂေါဠ-ဘယမင်းကို မိမိအား ကြည်ညိုအောင် ပြောဟော၍ ထိုမင်း၏သားတော် နှစ်ယောက်တို့ကို အတတ်ပညာသင်ပေးရန် အားထုတ်လေသည်၊ သို့သော်လည်း မိမိ၏ဝါဒကို နားလည်ရိုပ်မိနိုင်သော အစ်ကိုကြီး ဇေဋ္ဌတိဿကို ချန်ထား၍ နောင်အခါ၌ မိမိ၏စကားကို လိုက်နာစေနိုင်သော ညီငယ် မဟာသေနမင်းသားကို သာလျှင် ချီးမြှောက်၍ အတတ်ပညာ သင်ကြားပေးလေသည်။ ခမည်းတော် နတ်ရွာစံ၍ ဇေဋ္ဌတိဿမင်းသား မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ (သာ ဂ၁၀-ဂ၁၉)၌ ထိုသံဃမိတ္တာသည် ဇေဋ္ဌတိဿမင်းကို ကြောက်သဖြင့် ကာဝီရသဘော်ဆိပ် အရပ်သို့သာလျှင် ထွက်သွားလေ၏။

သာသနာနှစ် ဂ၁၉-နှင့် ဂ၅၅-တို့အတွင်း မဟာသေနမင်း၏ လက်ထက်၌မူ ထိုသံဃမိတ္တာသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့တဖန်ပြန်လာ၍ အာဘယဂိရိကျောင်းတိုက်၌ နေလျက် မဟာဝိဟာရဝါသီ ဂိုဏ်းသားတို့အား ဝေတုလ္လဝါဒကို လက်ခံစေရန် အမျိုးမျိုးသော နည်းတို့ဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်လေသည်။ သို့သော်လည်း မဟာဝိဟာရဝါသီတို့အား 'ထိုဝါဒကိုယူစေရန် မစွမ်းနိုင်သောအခါ မဟာသေနမင်းကို ချဉ်းကပ်၍ အမျိုးမျိုးသော အကြောင်း

တို့ဖြင့် သွေးဆောင်နှားချပြီးလျှင် "တစုံတယောက်သောသူသည် မဟာ-ဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတပါးအားသော်လည်း ဆွမ်းဘောဇဉ်အာဟာရကို မေးလှူပြုပြီး၊ ထိုသူအား ဒဏ်ငွေ တရာတပ်စေ"ဟု မင်း၏အာဏာဖြင့် မြို့ဌာကျေးကြော်လျက် စည်လည်စေ၏။ ထိုအခါ မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတော်တို့သည် မြို့ဌ ဆွမ်းခံကြွကုန်လတ်သော် ၃-ရက်တိုင်တိုင် ဆွမ်းမရကြသောကြောင့် လောဟပါသာဒခေါ် ပြာသာဒ်ကြီးဌ စည်းဝေးကုန်၍ "အကယ်၍ ငါတို့သည် ဆာလောင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ယူကုန်ပြီး၊ မျှားစွာသောလူတို့သည် ထို တရားမဟုတ်သည်ကိုယူ၍ အပါယ်သို့လားရောက်ကုန်လတ်၊ ငါတို့အားလုံးသည်လည်း အပြစ်ရှိသည် ဖြစ်ကုန်လတ်၊ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် အသက်ကိုပင်စွန့်ကြရဝစကာမူ ဝေတုလ္လဝါဒကို မယူကုန်အံ့"ဟု ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်ကြပြီးလျှင် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက် အစရှိသော အလုံးစုံသော ကျောင်းတိုက်တို့ကို စွန့်လွှတ်ထားခဲ့ကုန်၍ ရောဟဏနေပုဒ်ခေါ် သီဟိုဠ်ကျွန်း တောင်ပိုင်းနယ်သို့ရောင်း ဗလယနေပုဒ်ခေါ် သီဟိုဠ်ကျွန်း အလယ်ပိုင်းနယ်သို့ရောင်း ထွက်ခွါသွားလေကုန်၏။

ဝေတုလ္လအယူဝါဒအကြောင်း

မဟာဝိဟာရဝါသီမထေရ်တို့ အလွန်ရှုံ့ရှာစက်ဆုပ်သော ဝေတုလ္လဝါဒမည်သည်မှာ အဘယ်သို့သော အယူဝါဒပါနည်းဟူမူ၊ ယခုခေတ်အခါ၌ ဝေတုလ္လအယူဝါဒ၏ သဂျပ်ကို အပြည့်အစုံဖော်ပြရန် မစွမ်းနိုင်ပါ။ အကြောင်းမှာ ဝေတုလ္လဟူသောအမည်နှင့် ကျမ်းစာတို့သည်ရင်း ဂိုဏ်းဂဏသည်ရင်း မဂင်ရှားသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ဘဘိရမ္ဘပိဋ္ဌက ကကာဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌ အချို့အနည်းငယ်သော ဝေတုလ္လဝါဒတို့ကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ—

(၁) ပရိမတ္ထအားဖြင့် မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာလျှင် သံဃာမည်၏၊ မဂ်ဖိုလ်တို့မှဘပါးသော သံဃာမည်သည်မရှိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သည်လည်း တစုံတခုကိုမျှ မခံယူတတ်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူသည်ဟု မဆိုအပ်-ဟူ၍ရင်း—

(၂) မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာလျှင် သံဃာမည်၏၊ ၎င်းတို့သည်လည်း မြတ်သောအလှူကို စင်ကြယ်စေခြင်း (အကျိုးကြီးစေခြင်း)၌ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို စင်ကြယ်စေသည်ဟု မဆိုအပ်-ဟူ၍ဝင်း—

(၃) မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာလျှင် သံဃာမည်၏၊ ၎င်းတို့သည်လည်း တစုံတခုကိုမျှ မစားသောက် မသုံးဆောင်တတ်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် သံဃာက စားသည် သောက်သည် ခဲသည် လျက်သည်ဟု မဆိုအပ်-ဟူ၍ဝင်း—

(၄) မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာလျှင် သံဃာမည်၏၊ ၎င်းတို့အား တစုံတခုကိုမျှ ပေးလှူရန်မတတ်နိုင်၊ ၎င်းတို့ကလည်း ခံယူရန်မတတ်နိုင်၊ ၎င်းတို့အား ပေးလှူခြင်းဖြင့်လည်း အကျိုးကျေးဇူး တစုံတခုမျှ မပြိုးစီး၊ ထို့ကြောင့် သံဃာအား လှူခြင်းသည် အကျိုးကြီးသည်ဟု မဆိုအပ်-ဟူ၍ဝင်း—

(၅) ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တစုံတခုကိုမျှ မဘုဉ်းပေး မသုံးဆောင်၊ သို့သော်လည်း လောကသို့အစဉ်လိုက်၍ လျှော်စွာ ပြုခြင်းအကျိုး၌ ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ဘိသကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို ပြတော်မူ၏၊ သို့ဖြစ်၍ (ဘုရားအား လှူခြင်းသည်) အကျိုးမရှိသောကြောင့် ထိုဘုရားခ္ဍ လှူခြင်းသည် အကျိုးကြီး၏ဟု မဆိုအပ်-ဟူ၍ဝင်း—

(၆) ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တုသိတာနတ်ပြည်ခ္ဍဖြစ်လျက် ထိုနတ်ပြည်ခ္ဍသာလျှင် စံနေတော်မူ၏၊ လူ့ပြည်လောကသို့ မကြွလာချေ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဤလူ့ပြည်လောကခ္ဍ နိမ္မိတရုပ်ပွါးတော်မျှကိုသာလျှင် ဖန်ဆင်းစေလွှတ်လျက် ပြတော်မူသည်-ဟူ၍ဝင်း—

(၇) ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တုသိတာနတ်ပြည်ခ္ဍ တည်တော်မူလျက် တရားဟောရန်အလို့ငှါ ဖန်ဆင်းအပ်သော နိမ္မိတရုပ်ပွါးတော်ကို 'စေလွှတ်တော်မူ၏၊ ထိုနိမ္မိတရုပ်ပွါးတော်သည်ဝင်း, ထိုရုပ်ပွါးတော်၏တရားကို လက်ခံနာယူ၍

အရှင်အာနန္ဒာသည်ရင်း ဤနှစ်ပါးတို့ကသာလျှင် ဟောကြသည်၊ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ကား တရားမဟော-ဟူ၍ရင်း—

(၇) တခုသောအလို တူသောအလိုရှိလျှင် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအပ် မှီဝဲကောင်း၏။ ဆိုလိုသည်မှာ....သနားငဲ့ညှာခြင်းဟူသော အလိုဖြင့် တခုသောအလိုရှိလျှင် သို့မဟုတ် သံသရာ၌ အတူတကွ ဖြစ်လျက် ကျင်လည်ကုန်အံ့ဟု မာတုဂါမနှင့်အတူ ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းစသည်ကိုပြု၍ ဆုပန်သည်၏အစွမ်းဖြင့် တခုတည်းသော တူသောအလိုရှိခဲ့လျှင် ထိုနှစ်ဦးသောသူတို့၏ ဤသို့ အလို တူသော မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအပ် မှီဝဲကောင်း၏-ဟူ၍ရင်း-

အထက်ပါအတိုင်း ဝေတုလ္လဝါဒတို့ကို ကထာဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌ တွေ့ရ၏။ ဝေတုလ္လဝါဒီတို့၏ အယူဝါဒတို့ကို ထေရဝါဒကျမ်းဂန်တို့၌ ယခုခေတ်တွင် ဤမျှသာ တွေ့ရပေသည်။

စိစစ်ပြရလျှင် အထက်ပါ ဝေတုလ္လဝါဒတို့တွင် အစမှ ဝါဒ ၄-ခုတို့ဖြင့် သုတ္တန်ပိဋကတ်၌လာသော အရိယာသံဃာကို မှားယွင်းစွာ ယူဆထား၏။ ဝိနည်းပိဋကတ်၌လာသော သမ္မုတိသံဃာကိုလည်း လုံးဝ ပယ်ဖျက်ထား၏။ ထို့နောင် သုံးခုသောဝါဒတို့မှာ ဣဿရခေါ် ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းသည်ဟူသော အယူသို့ အစဉ်လိုက်သော ဝါဒတို့ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးဝါဒမှာ သူယုတ်မာဝါဒဖြစ်ကြောင်း အလွန်ပင် ထင်ရှားလှပေ၏။

အသင်၊ မည်သော ကျမ်းဆရာက သက္ကတဘာသာဖြင့် ရေးသားစီရင်ခဲ့သော **အဘိဓမ္မသမုစ္စယ** ခေါ် မဟာယာနကျမ်းဌီးမှကား အောက်ပါ အတိုင်း ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရပေ၏....

"ဝေပုလ္လအင်္ဂါ ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ဗောဓိသတ္တ ပိဋကတ (ဘုရားအလောင်းကျမ်းစာ) နှင့် စပ်ဆိုင်လျက် ဟောထားသော တရားဖြစ်သည်၊ အကြင် တရားအင်္ဂါကို ဝေပုလ္လဟု ဆိုအပ်၏။ ထိုတရားအင်္ဂါကို ဝေဒလ္လဟူ၍လည်းဆိုအပ်၏၊ ဝေတုလ္လဟူ၍လည်း ဆိုအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ဝေပုလ္လ ဟု ခေါ် ဆိုရပါသနည်းဟူမူ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ စီးပွါးချမ်းသာ တည်ရာ ဖြစ်သော ကြောင့်ရင်း, မြင့်မြတ် ကြီးကျယ်၍ နက်နဲသော တရားဒေသနာ

ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း ခေါ်ဆိုရပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဝေဒလ္လ ဟု ခေါ်ဆိုရပါသနည်းဟူမူ၊ အလုံးစုံသော အပိတ်အပင် အာဝ-ရဏ တရားတို့ကို ခွဲဖျက်ဘတ်သောကြောင့် ခေါ်ဆိုရပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဝေတုလ္လ ဟု ခေါ်ဆိုရပါသနည်းဟူမူ၊ ထိုကျမ်းခွဲ ထုတ်ပြထားသော ဥပမာနတရားတို့သည် အတုမဲ့ဖြစ်သောကြောင့် ခေါ်ဆိုရပေသည်”-ဟု

ထိုအဘိဓမ္မာသမုစ္စယကျမ်းခွဲ ပြဆိုထား၏။ ယခုခေတ်ကာလတွင် သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဏ-ရိကသုတ္တန်ဟု ခေါ်သော မဟာယာနကျမ်းစာခွဲ သာဝကအဖြစ်, ပစ္စေက-ဗုဒ္ဓါအဖြစ်နှင့်လည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်သည်ဟူသော ဝါဒကို လုံးဝ ပယ်ရှား နှိမ်နင်း၍ လူဘိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်ဘိုင်း ဘုရားဖြစ်အောင်ကျင့်ရန် တိုက်တွန်းလျက် ဘုရားအလောင်းနှင့် စပ်၍ အတုမရှိ အကြီးအကျယ် ချီးမွမ်းဖော်ပြ ထားသော ဥပမာတို့ကို မျှားစွာတွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသဒ္ဓမ္မပုဏ္ဏရိက သုတ္တန်ကျမ်းကဲ့သို့သော ဗောဓိသတ္တ (ဘုရားအလောင်း)နှင့် စပ်၍ ပြဆို သော ပိဋကကျမ်းစာခွဲလာသော ဝါဒကိုလည်း ဝေတုလ္လဝါဒဟု သိအပ် ပေ၏။

မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း

မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတို့သည် ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အလုံးစုံသော ကျောင်းတိုက်တို့ကို စွန့်လွှတ်ထားခဲ့၍ ထွက်ခွါသွားကြသောအခါ သံဃ-မိတ္တမည်သော ရဟန်းယုတ်သည် မင်းကို နှားချ၍ လောဟပါသာဒ အစ ရှိသော ဥဖင့-ခုသော ပရိဝုဏ်ပြာသာဒ်တို့ကို ဖျက်ဆီးစေပြီးလျှင် အမြစ် ရင်းပါ နှုတ်စေ၍ အဘယဂိရိကျောင်းတိုက်သို့ ဆောင်ယူစေ၏။ ကျောင်း တိုက်မြေပြင်ခွဲလည်း ထွန်ယက်စေ၍ ပြောင်း ပဲတို့ကို စိုက်ပျိုးစေ၏။ ဤအခြင်းအရာဖြင့် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်သည် ထိုအခါက ကျောင်း အဆောက်အဦမှကင်း၍ ကိုးနှစ်ပတ်လုံး ရဟန်းတို့မှဆိတ်သုဉ်းလျက် ရှိလေ သည်။ ထိုမှ နောက်ကာလ၌ မဟာသေနမင်းသည် **မေဃဝဏ္ဏာဘယ** မည်သော ကလျာဏမိတ္တဖြစ်သော အမတ်ကြီး၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း ရှေ့သွားရှိသော ဖျောင်းဖျပြောဆိုချက်ဖြင့် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက် ကို တဖန် ပကတိအတိုင်း ပြုပြင်ပြီးလျှင် ဖဲခွါသွားသော ထိုမဟာ-

ဝိဟာရဝါသီရဟန်းတော်တို့ကိုလည်း ပင့်ဆောင်၍ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ပြုစုထောက်ပံ့လေသည်။ .

ဇေတဝနဝါသီဂိုဏ်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း

မဟာသေနမင်းသည် ဒက္ခိဏာရာမကျောင်းဌာ နေသော စိတ်နှလုံး ကောက်ကျစ်သော (ဒကာ ဒကာမတို့ အထင်ကြီးအောင် ပြုတတ်၍) ကုဟကတိဿမည်သော မထေရ်ကို ကြည်ညိုပြန်၍ ထိုမထေရ်အတွက်မဟာ-ဝိဟာရကျောင်းတိုက် နယ်ပယ် (သိမ်) အတွင်း ဇေတဝနမည်သော ဥယျာဉ်၌ ဇေတဝနမည်သော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ရန် အားထုတ်ပြန်လေ၏။ မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတော်တို့သည် မင်းကို တားမြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် တဖန် မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်မှ ထွက်ခွါ သွားကြပြန်လေ၏၊ ထိုအခါ၌လည်း မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်သည် ကိုးလပတ်လုံး ရဟန်းတော်တို့မှ ဆိတ်သုဉ်းလျက် ရှိလေ၏၊ မဟာသေန မင်းသည်ကား မိမိအလိုအတိုင်းပင်လျှင် ထိုဇေတဝန ဥယျာဉ်၌ ဇေဝတန ဝိဟာရ မည်သော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်၍ ထိုကုဟကတိဿ မထေရ် အား လှူဒါန်းလေသည် သာတည်း။ ထို ဇေတဝနဝိဟာရ၌ ဒက္ခိဏဂိရိ ကျောင်းတိုက်မှ သာဂလိယ ဂိုဏ်းသား ရဟန်းတို့သည် လာ၍ နေကုန်၏။ နောက်ကာလ သာသနာတော်နှစ် ၁၀၆၇-နှင့်၁၀၈၀-တို့အတွင်း အမ္ဗသာ-မဏေရသိလာကာလမင်း၏ လက်ထက်၌ ထိုဇေတဝနဝိဟာရဝါသီရဟန်း တို့သည် ဝေတုလ္လဝါဒီ ဂိုဏ်းသား ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ဤသို့ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ရောက်သောကာလ (သာသနာတော် ၉၆၅-နှစ်)မှ ရှေးမဆွကပင်လျှင် စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒီဖြစ်ကုန်သော မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်းနှင့် ဆန့်ကျင်သော အယူရှိကုန်သော (၁)အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်း (သာ ၄၅၅)၊ (၂) သာဂလိယဂိုဏ်း (သာ ၂၉၇-၈၁၀)၊ (၃) ဇေတဝနဝါသီဂိုဏ်း (သာ ၈၂၉-၈၄၅) ဟူ၍ သုံးခုသောဂိုဏ်းတို့ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိနှင့်ကုန်၏။ ထိုသုံးဂိုဏ်းတို့တွင် အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသားတို့သည်သာလျှင် အထူးအား ဖြင့် ထင်ရှား၍ အားလည်းကောင်းကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကိုချဲ့၍ပြရလျှင်- အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသားတို့သည် စင်ကြယ်သောထေရဝါဒ ပိဋကတ်ကိုရှင်း,

ဝဇ္ဇိပုတ္တကကိုဏ်းဌ်အတွင်းဝင်သော ဓမ္မရုစိဂိုဏ်းသားတို့၏ပိဋကကိုရင်း, မဟိ-သာသကအစရှိသောဂိုဏ်းတို့၏ ပိဋကကိုရင်း, မဟာယာနဂိုဏ်း၏ ပိဋကကို ရင်း လက်ခံသင်ယူပို့ချကုန်၏။ ထိုပိဋကတို့တွင် ဓမ္မရုစိဂိုဏ်း၏ ပိဋကကို လက်ခံထားကြောင်းမှာ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထင်ရှားသည်သာ။ မဟိသာသက အစရှိသော ဂိုဏ်းတို့၏ ပိဋကကို လက်ခံခြင်းမှာမူ ဖာဟီယန်း မည်သော တရုပ်ရဟန်းတော်၏ ခရီးစဉ်မှတ်တမ်းအဆိုဖြင့်ရင်း, အဌကထာတို့ဌ် ပယ်ထားသော ဝဏ္ဏပိဋကစသော အမည်ဖြင့်ရင်း သိအပ်၏၊ မဟာယာနပိဋက ကို လက်ခံခြင်းမှာလည်း ထိုအတူပင် သိအပ်၏။

ဖာဟီယန်း ခရီးစဉ်အဆို

ဖာဟီယန်းမည်သော တရုပ်ရဟန်းတော်သည် သာသနာတော် ၉၅၆-ခုနှစ်ဌ် သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ သင်္ကတဘာသာဖြင့် တင်ထားသော မဟိသာသက ဂိုဏ်း၏ ဝိနည်းပိဋကကိုရင်း, ဒီဃနိကာယ်ကိုရင်း, သံယုတ္တနိကာယ်ကိုရင်း, သန္ဓိပါတခေါ် သုတ်အပေါင်းအစု ပိဋကကိုရင်း မိမိနှင့်အတူတကွ တရုပ် ပြည်သို့ ဆောင်ယူလာခဲ့သည်–ဟု ၎င်း၏ခရီးစဉ်မှတ်တမ်းဌ် ပြထား လေသည်။ ထိုပိဋကစာပေ အလုံးစုံကို အာဘယဂိရိကျောင်းတိုက်မှသာလျှင် ရသွားသည် ဖြစ်ရာ၏၊ အကြောင်းမူကား မဟာဝိဟာရဝါသီတို့မှာ သင်္ကတ ဘာသာဖြင့် ရေးတင်ထားသော ပိဋကစာပေမရှိခြင်းကြောင့် ပေတည်း။ အဌကထာဌ် ပယ်ထားသော ဝဏ္ဏပိဋကစသည်တို့မှာလည်း ထိုအာဘယဂိရိ ကျောင်းတိုက်ဌ်သာလျှင် ရှိနေသည် ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ အကြောင်းမူကား မဟာဝိဟာရဝါသီတို့သည် ထိုကျမ်းတို့ကို လက်မခံခြင်းကြောင့် ပေတည်း။ ထိုပြင် ဖာဟီယန်းမည်သော တရုပ်ရဟန်းတော် သီဟိုဠ်ကျွန်းဌ် နေစဉ် ကာလ (သာ ၉၅၄-၉၅၆)က မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်ဌ် သုံးထောင် မျှသော ရဟန်းတို့သည် နေလျက်ရှိကုန်၏။ ၎င်းတို့သည် ထေရဝါဒပိဋက ကိုသာလျှင် သင်ယူကုန်၏၊ မဟာယာန ပိဋကကို မသင်ယူကုန်။ အာဘယ-ဂိရိကျောင်းတိုက်ဌ် ငါးထောင်မျှသော ရဟန်းတို့သည် နေလျက်ရှိကုန်၏။ ၎င်းတို့သည်ကား မဟာယာနပိဋကနှင့် ထေရဝါဒပိဋက နှစ်မျိုးလုံးကို သင်ယူကုန်၏ဟူ၍လည်း ထိုတရုပ် ရဟန်းတော်သည်ပင်လျှင် ဖော်ပြထား လေသည်။

တောင်းပန်ကြခြင်း၏အကြောင်းနိဂုံးချုပ်

ယခုပြုဆိုခဲ့သော သာသနာတော် ဆင်းသက်လာပုံ အစဉ်အဆက် အတိုင်းပင် မဟာဝိဟာရဝါသီတို့သည် အစကနဦးကပင်လျှင် စ၍ သံဂါ-ယနာ သုံးတန်တိုင်တိုင် ပါဠိဘာသာဖြင့် တင်ထားသော ပိဋကတော်မူနှင့် သာသနာတော် ၄၅၅-၄၆၇-ခုနှစ်တို့အတွင်း ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်း၏ လက်ထက်တွင် ပေထက်အက္ခရာ တင်ထားခဲ့သော ပါဠိပိဋကတော်မူများအတိုင်းသာ လျှင် ရှေးဟောင်းပါဠိပိဋကကိုသာလျှင် သင်ယူပို့ချကုန်၏။ သင်္ကတ ဘာသာဖြင့် တင်ထားသော ပိဋကကို မသင်ယူ မပို့ချကုန်။ အဋ္ဌကထာ တို့မှာလည်း အနှစ်သုံးရာကျော် ရှေးကျသော ကာလက စီရင်ထားသော ကျမ်းတို့သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အဋ္ဌကထာတို့၌ သာသနာ တော် ၆၀၉-နှင့် ၆၅၃-နှစ်တို့အတွင်း ဝေသာမင်း၏ လက်ထက်မှ နောက်ကာ လ၌ဖြစ်ပေါ်သော သီဟိုဠ်မထေရ်တို့၏ ဝတ္ထုကိုလည်းမတွေ့ရ၊ မဟာသေန မင်း၏ ဝတ္ထုမှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဝတ္ထုကိုလည်း မတွေ့ရ။ အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ၏ လက်ထက်တိုင်အောင်လည်း ထို ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ သာလျှင် ရှိကုန်၏၊ အသစ်ပြုပြင်ထားသော အဋ္ဌကထာတို့ မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် မဟာဝိဟာရဝါသီတို့၏ ထိုပိဋကကျမ်းစာတို့၌ လေ့လာ သင်ကြားရန် လူတို့မှာ အများအားဖြင့် လိုလားတောင့်တခြင်း အား ထုတ်ခြင်း မရှိကြကုန်။ အဖွင့်အဋ္ဌကထာတို့ကို သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် ရေးသား စီရင်ထားသောကြောင့် မိမိတို့၏ ပါဠိပိဋကကို ဇမ္ဗူဒီပ် စသော ကျွန်း တပါးတို့၌ ဖြန့်ချီရန်လည်း မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အာဘယဂိရိဝါသီ ဂိုဏ်းသား တို့သည်ကား ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်း လက်ထက်မှ စ၍ သင်္ကတ ဘာသာဖြင့် တင်ထားသော ဓမ္မရုစိဂိုဏ်း စသည်တို့၏ အသစ်အသစ် ပိဋကကိုရင်း, မဟာယာနဂိုဏ်း၏ အသစ်အသစ်သော ပိဋကကိုရင်း သင်ယူပို့ချကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ ပိဋကစာပေတို့၌ လေ့လာသင်ကြားရန် လူတို့မှာ အများအားဖြင့် လိုလားတောင့်တခြင်း အားထုတ်ခြင်းဖြစ်လျက် ရှိကြ၏၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းမှာ သတ္တဝါတို့သည် **အသစ်အသစ်ကုံသာလျှင် ချစ်မြတ်** နှိုးလေ့ရှိကြသောကြောင့် ,ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အာဘယဂိရိ ဝါသီ ဂိုဏ်းသားတို့သည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း စသော ကျွန်းတပါးတို့၌လည်း မိမိ တို့၏ ဝါဒကို ဖြန့်ချီရန် စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမဟာဝိဟာရဝါသီ

မထေရ်တို့သည် မိမိတို့၏ သိဟိုဠ် အဌကထာတို့ကို ပါဠိဘာသာဖြင့် အသစ်ပြုပြင်စီရင်ရန် အလိုရှိနေကြစဉ်တွင် ထိုသို့ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်၏ ဉာဏ်ပညာ စွမ်းရည်အထူးကိုရင်း, ဆိုခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ကိုရင်း သိကြရသောကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်ကို တောင်းပန်ကြလေသည်ဟု သိအပ်ပေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို စီရင်တော်မူခြင်း

ထိုကျမ်းတို့တွင် ရှေးဦးစွာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အရှင် သံဃပါလမထေရ်က တောင်းပန်သောကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် မဟာ-ဝိဟာရကျောင်းတိုက်၏ တောင်ဘက် ပဓာနဃရပရိဝုဏ်တွင် မဟာနိဂမ-သာမိ မည်သော ဒါယကာ၏ ပြာသာဒ်၌ သီတင်းသုံးလျက် ရေးသား စီရင်တော်မူသည်။

ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့် "ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က စီရင်ခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ်ခေတ်ကာလက စီရင်ခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ်နိုင်ငံအရပ်ဒေသ၌ စီရင်ခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် စီရင်ပါသနည်း"ဟူသော မေးခွန်းပြဿနာတို့၏ အနက်ကို အကျယ်အားဖြင့် ဖြေရှင်းပြအပ်ပြီး ဖြစ်လေပြီ။

ယခုအခါ "အဘယ်အကျိုးငှါ စီရင်ပါသနည်း" အစရှိသော မေးခွန်းပြဿနာတို့၏ အနက်ကို ဖြေရှင်းပြပါအုံ့။ ထိုတွင်—

ရည်ရွယ်ချက်အကျိုး

(၄) အဘယ်အကျိုးငှါ စီရင်ပါသနည်း ဟူသော မေးခွန်း ပြဿနာ၏ အနက်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော် (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နှာ၃-၌) ကိုယ်တိုင် ပင်လျှင် ဖြေရှင်းပြထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ—

> "မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အလွန်ရခဲသော ရှင်ရဟန်း အဖြစ်ကို ရကုန်ပြီး၍ သီလစသည်တို့ဖြင့် ရေတွက် (သိမ်းယူ) အပ်သော ဘေးကင်းသော ဖြောင့်မတ်သော နိဗ္ဗာန်၏ (ရောက်ကြောင်း အကျင့်)လမ်းကို။

> မှန်ကန်စွာမသိကုန်သော ယောဂီတို့သည် ဤ(သာသနာတော်)၌ စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကြ၍ အားထုတ်ပါကုန်သော်လည်း စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို မရပဲ ရှိနေကုန်၏။
> ထိုသို့သော ယောဂီတို့အား နှစ်သိမ့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သော ကောင်းစွာစင်ကြယ်သည့် အဆုံးအဖြတ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်မြတ်တို့၏ဟောနည်း (သင်ကြားနည်း)ကို မှီ(၍ ပြုလတံ့)သော။
>
> ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်လမ်း)ကို ဆိုပေအုံ၊ စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကုန်သော အလုံးစုံသော သင်သူတော်ကောင်းတို့သည် ရှိသေစွာ ဆိုလတံ့သော ငါ၏ ထို(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်)ကို (ရှိသေစွာ) နာယူမှတ်သားပါကုန်လော့" ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ဝိသုဒ္ဓိဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့၏ သီလ သမာဓိ ပညာဟု ဆိုအပ်သော (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်) နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်လမ်းကို မှန်ကန်စွာသိခြင်းအကျိုးငှါ ရည်ရွယ်၍ ပြုစီရင်ပေသည်–ဟု ပြဓာန်းသော အကျိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိအပ်၏။ မပြဓာန်းသော အကျိုး၏အစွမ်းအားဖြင့် မူကား လေးပါးသော နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့၌ ကျမ်းကျဉ်းခြင်း ဟူသော ပေါ့ပါးခြင်း အကျိုးငှါလည်း ရည်ရွယ်၍ ပြုစီရင်သည်ဟု သိအပ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့၌ အောက်ပါ စကားကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

> "ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည် နိကာယ်လေးရပ်တို့၏ အလယ်၌ တည်လျက် ထို နိကာယ်လေးရပ်တို့၌ ဟောထားတိုင်းသော အနက်ကို ပြပေလတံ့"ဟု ရည်ရွယ်မျှော်လင့်၍သာလျှင် ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ငါ ရေးသားစီရင်ခဲ့ပြီ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၏ မှီရာ

(၈) အဘယ်ကျမ်းများကို အမှီပြု၍ စီရင်ပါသနည်း ဟူသော မေးခွန်း ပြဿနာ၏ အနက်ကိုလည်း အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်

ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ဖြေရှင်းထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။ မှန်ပေ၏၊ ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဂန္ထာရမ္ภ-ကျမ်းဦး စကားအရာ၌—

"မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်မြတ်တို့၏ ဟောနည်း (သင်ကြားနည်းကို) မှီ(၍ပြုလတံ့)သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ဆိုပေအုံ့"-ဟု မိန့်ဆိုထားပေ၏။

ထိုအတူ နိဂုံး၌လည်း အောက်ပါ စကားတို့ကို မိန့်ဆိုထားပေ၏။

"သီလစသည် အပြားရှိကုန်သော ထို(မူရင်းဂါထာ၌ ဟောထားသော) အနက်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို နိကာယ် ၈ါးရုပ်တို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြရာ အဋ္ဌကထာနည်း၌ မိန့်ဆိုထားလေသည်။

ထို(မိန့်ဆိုထားသော အဆုံးအဖြတ်) အလုံးစုံကို ယေဘုယျအားဖြင့် စုရုံးဆောင်ယူ၍ ဝါဒချင်းရောယှက်မှု ဟူသော အပြစ်ဒေါသတို့မှ ကင်းလွတ်သော အနက်ကို အဆုံးအဖြတ်နှင့်တကွ ပြထားအပ်ပေ၏။"

အထက်ပါ စကားဖြင့် "ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြုတော်မူသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်သည် မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်မြတ်တို့၏ ဟောပြောသင်ကြားနည်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော နိကာယ်ငါးရပ်တို့၏ ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ကို အမှီပြု၍ ထို အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့၌ မိန့်ဆိုထားသော ယူသင့်ယူထိုက်သော အဆုံးအဖြတ် အလုံးစုံကို စုပေါင်းဆောင်ယူ၍ ပြုစီရင်တော်မူလေသည်" ဟူသော အနက်သည် ထင်ရှား၏။ ထို့ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ပြထားတိုင်းသော ပုဒ်အဖွင့်ဖြစ်စေ, အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်စေ, သာဓကဝတ္ထုဖြစ်စေ ထိုအလုံးစုံကို ထိုထို ထုတ်ဆောင်ခဲ့ရာ ပါဠိတော်ပုဒ်နှင့်ဆိုင်သော နိကာယ်လေးရပ်၏ အဖွင့်ဖြစ်ကုန်သော ရှေးသီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့မှ ဆောင်ယူ၍ ဘာသာပြန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် ပြထားသည်ဟု သိအပ်၏။ မှန်ပေ၏၊ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုလည်း မိမိ၏ ဉာဏ်စွမ်းသက်သက်ဖြင့်သာလျှင် ပြုစီရင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပေ၊ သီးခြားကျမ်းတစောင်အဖြစ်ဖြင့်လည်း ပြုစီရင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပေ၊ အမှန်အားဖြင့် သော်ကား နိကာယ်လေးရပ် အဋ္ဌကထာတို့၏ အစိတ်အပိုင်း အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် ပြုစီရင်ခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် နိကာယ်လေးရပ် အဋ္ဌကထာတို့၏ နိဂုံး၌—

"တကြိမ်တလှည့်ရွတ်စာ ဘာဏဝါရ တို့ဖြင့် ငါးဆယ်ကိုးကြိမ် ရွတ်စာမျှရှိသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကိုလည်း နိကာယ်လေးရပ်တို့၏ အနက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ ရည်ရွယ်၍ ငါ ပြုစီရင်ခဲ့ပြီ။

ထို့ကြောင့် ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့်တကွ ဤဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာသည် တကြိမ်တလှည့်ရွတ်စာ ဘာဏဝါရ အလှည့်အကြိမ် အားဖြင့် ကောင်းစွာချင့်ချိန် ရေတွက်ပိုင်းခြားလျှင် ဘာဏဝါရ တရာ့ လေးဆယ်ရှိ၏"ဟု—

ဤသို့ အစရှိသည်ကို မိန့်ဆိုထားပေ၏။

ထို့ပြင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းတွင် မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၌ "ဤသည်ကား ဝိသုဒ္ဓိကထာ၌ ပြဆိုထားသော နည်းတည်း။ အရိယဝံသကထာ၌ကား" ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် နှစ်ပါးသောကထာတို့ကို မိန့်ဆိုထား၏၊ ထိုကထာ နှစ်ပါးတို့သည်လည်း မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်မြတ်တို့၏ ဟောပြောသင်ကြားနည်း၌ အတွင်းဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၏ မှီရာတို့သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်ဟု သိအပ်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြုပုံအခြင်းအရာ

(ဆ) အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် စီရင်ပါသနည်းဟူသော မေးခွန်း၌ အခြားမဲ့မေးခွန်းတွင် ဆိုခဲ့သော အပြားအားဖြင့်ပင်လျှင် ပြုစီရင်တော်မူပေသည်။ ချဲ့၍ပြရလျှင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်သည် သံယုတ္တနိကာယ်မှ—

"ပညာရှိသောလူသည် သီလ၌တည်၍ ပူပန်စေမှု (လုံ့လ) ရှိလျက် ရင့်ကျက်သည် (ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသည်)ဖြစ်၍ စိတ်ကိုရင်း ပညာကိုရင်း ပွါးစေသော် ထိုသို့သော ရဟန်းသည် ဤအရှုပ်အထွေးကို ဖြေရှင်းနိုင်ပေ၏"ဟူသော....

စကားကို ရှေးဦးစွာ ထုတ်ပြပြီးလျှင် ထိုစကား၌ ပဓာနအားဖြင့် ဟောထားသော သီလသမာဓိ ပညာတို့ကို အသီးအသီး အကျယ်ဝေဖန်၍

ပြုစီရင်တော်မူလေသည်။ ဤသို့ ပြုစီရင်သော အခါ၌လည်း နိကာယ် ငါးရပ်တို့မှ သီလ သမာဓိ ပညာနှင့် စပ်ဆိုင်ကုန်သော သုတ်ပုဒ်တို့ကို ထုတ်ဆောင်ပြီးလျှင် ထိုသုတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်ကိုလည်း သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာ တို့မှ ဘာသာပြန်သည့် အစွမ်းဖြင့် ပြု၍ ထိုသီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုထားသော သီဟိုဠ်ဝတ္ထုတို့ကိုရင်း, အဆုံးအဖြတ်တို့ကိုရင်း ပြုတော်မူ၏။ အထူးအားဖြင့်မူကား ထိုခေတ်ကာလက မဟာဝိဟာရဝါသီတို့၏ အယူနှင့် ဆန့်ကျင်ကုန်သော ထင်ရှားသော အယူဝါဒကဲ့တို့ကိုလည်း မျှားစွာသော အရာဌာနတို့၌ အကြောင်းနှင့်တကွဖော်ပြ၍ ပယ်ဖျက်တော်မူခဲ့၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ—

ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းတွင် စရိုက်အဖွင့်၌ "ထိုတွင် ရှေးစရိုက်သုံးပါးတို့သည် ရှေးဘဝက အလေ့အကျက်လျှင် အကြောင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ပထဝီစသောဓာတ်, သလိပ်စသောအပြစ်ဒေါသလျှင် အကြောင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်၏"ဟု ကေစေ (အချို) ဆရာတို့က ဆိုကုန်၏။ ဆိုလို သည်မှာ "ရှေးဘဝက ကောင်းသော လုံ့လပယောဂနှင့် ကောင်းသော အမှုကိစ္စမျှားခဲ့သောသူသည်ရင်း, နတ်ပြည်မှစုတေ၍ ဤလူ့ပြည်လောက၌ ဖြစ်လာသောသူသည်ရင်း ရာဂစရိုက်ရှိ၏။ ရှေးဘဝက ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူသော ရန်အမှုမျှားခဲ့သောသူသည်ရင်း, ငရဲဘုံ နဂါးဘုံတို့မှ စုတေ၍ ဤလူ့ပြည်လောက၌ဖြစ်လာသောသူသည်ရင်း ဒေါသစရိုက်ရှိ၏။ ရှေးဘဝက သေရည်သောက်ခြင်း မျှားခဲ့သောသူသည်ရင်း, အကြားအမြင်နှင့် မေးမြန်းခြင်းကင်းသောသူသည်ရင်း, တိရစ္ဆာန်ဘုံမှ စုတေ၍ ဤလူ့ပြည်၌ဖြစ်လာသောသူသည်ရင်း မောဟ စရိုက်ရှိ၏၊ ဤသို့ ရှေးဘဝက အလေ့အကျက်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏"ဟု ဆိုကုန်၏။ ထိုမှတပါး "ပထဝီဓာတ် အာပေါဓာတ်ဟူသော ဓာတ်နှစ်ပါးတို့ မျှားခြင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မောဟစရိုက်ရှိ၏၊ ကြွင်းသော ဓာတ်နှစ်ပါးတို့ မျှားခြင်းကြောင့် ဒေါသစရိုက်ရှိ၏၊ အလုံးစုံသော ဓာတ်လေးပါးတို့ ညီမျှခြင်းကြောင့် ရာဂစရိုက်ရှိ၏'ဟူ၍ရင်း 'အပြစ်ဒေါသတို့တွင်လည်း သလိပ်ဒေါသ လွန်ကဲသောသူသည် ရာဂစရိုက်ရှိ၏၊ လေဒေါသ လွန်ကဲသောသူသည် မောဟစရိုက်ရှိ၏၊ တနည်းကား သလိပ်ဒေါသ် လွန်ကဲသောသူသည် မောဟစရိုက်ရှိ၏၊ လေဒေါသလွန်ကဲသောသူသည် ရာဂစရိုက်ရှိ၏' ဟူ၍ရင်း

ဤသို့ ဓာတ်နှင့် အပြစ်ဒေါသလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏"ဟူ၍ ဆိုကုန်၏— ဟု ကေစ္ဆေဝါဒကို ထုတ်ပြပြီးလျှင် ထိုဝါဒကို "ထိုစကားရပ်၌ ရှေးဘဝက ကောင်းသော လုံ့လပယောဂနှင့် ကောင်းသော အမှုကိစ္စများခဲ့သော သူတို့သည်ရင်း, နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဤလူ့ပြည်လောက ဖြစ်လာသော သူတို့သည်ရင်း အလုံးစုံပင် ရာဂစရိုက်ရှိသည်ချည်း မဟုတ်ကုန်၊ ဤမှ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်မူလည်း ဒေါသစရိုက် မောဟစရိုက်ရှိသည်ချည်း မဟုတ်ကုန်။ ဤအတူပင် ပထဝီစသော ဓာတ်တို့၏လည်း ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင် များခြင်းဖြင့် ကိန်းသေသတ်မှတ်ခြင်းမည်သည် မရှိချေ။ သလိပ်စသော ဒေါသတို့ဖြင့် သတ်မှတ်ရာ၌လည်း ရာဂနှင့်မောဟနှစ်ပါးကို သာလျှင် ဆိုထား၏။ ထိုအဆိုမှာလည်း ရှေနောက် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသည် သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ဤအလုံးစုံသည် မပြတ်သားသော စကား သာလျှင် ဖြစ်သည်"ဟု ပယ်ဖျက်သွားလေ၏။ ထိုစကားကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ၌ "ကေစ္ဆေ (အခ္ခိ) ဟူသောစကားကို ဥပတိဿထေရ်ကို ရည်၍ မိန့်ဆိုသည်၊ မှန်ပေ၏။ ထိုဥပတိဿမထေရ်သည် ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် မိန့်ဆိုထားလေသည်" အစရှိသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြထား လေသည်။

ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းအကြောင်း

ဝိမုတ္တိမဂ် မည်သော ထိုကျမ်းသည် အဘယ်သို့သော ကျမ်းပါနည်း ဟူမူ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကဲ့သို့ပင် သီလ သမာဓိ ပညာတို့ကို အသီးအသီးဝေဖန်၍ ပြသော ပဋိပတ္တိကျမ်းတခုဖြစ်ပေသည်။ ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌—

> သီလံ သမာဓိ ပညာ စ၊ ဝိမုတ္တိ စ အနုတ္တရာ။
> အနုဗုဒ္ဓါ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဂေါတမေန ယသဿိနာ။
>
> "သီလ သမာဓိ ပညာ အမြတ်ဆုံး ဝိမုတ္တိဟူသော ဤတရားတို့ကို များသော အခြံအရံရှိတော်မူသော ဂေါတမဘုရားသည် လျှော်စွာ သိအပ်ကုန်ပြီ"ဟူသော....

ဂါထာကို ရှေးဦးစွာထုတ်ပြပြီးလျှင် ထိုဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သီလ သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိတို့ကို အသီးအသီး ဝေဖန်၍ ပြထားလေသည်။ ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းကို ယခုအခါမှာမူ တရုပ်ပြည် (ဂျပန်

ပြည်တို့)၌သာလျှင် တွေ့ရ၏။ သာသနာတော် ၁၀၄၇-ခုနှစ်တွင် သံဃပါလ မည်သော ရဟန်းက တရုပ်ဘာသာဖြင့်လည်း ပြန်ဆိုထား၏။ ထိုကျမ်းကို တရုပ်ပြည်သို့ အဘယ်သူက အဘယ်နိုင်ငံမှ ဆောင်ယူသွားလေသနည်း ဟူသော အကြောင်းအရာသည် မထင်ရှားပေ။ သို့သော် ထိုဘာသာပြန်သူ သံဃပါလ၏ ဆရာဖြစ်သော မဇ္ဈိမတိုက် ဣန္ဒိယနိုင်ငံသား ဂုဏဘဒြ မည်သော မဟာယာန ရဟန်းသည် ဣန္ဒိယနိုင်ငံမှ တရုပ်ပြည်သို့ သွားသော အခါ ရှေးဦးစွာ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့သွားပြီးလျှင် သီဟိုဠ်မှသာသနာတော် ၉၇၇-ခုနှစ်၌ တရုပ်ပြည်သို့ သွားလေသည်၊ ထိုအခါက ထိုဂုဏဘဒြပင် ဆောင်ယူသွားသည် ဖြစ်တန်ရာ၏။

မဟာဋီကာ၌ မိန့်ဆိုသည့်အတိုင်းပင် မှန်ပေ၏၊ ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ ရှေးဘဝက အလေ့အကျက်လျှင် အကြောင်းရှိသည်ကို ပြခြင်းသည်ရင်း, ပထဝီစသော ဓာတ်လျှင် အကြောင်းရှိသည်ကို ပြခြင်းသည်ရင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ပြထားသော ကေစ္ဆေဝါဒအတိုင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။ သလိပ် စသော ဒေါသလျှင် အကြောင်းရှိသည်ကို ပြရာ၌မူကား "သလိပ်ဒေါသ လွန်ကဲသော သူသည် ရာဂ စရိုက်ရှိ၏၊ သည်းခြေ ဒေါသ လွန်ကဲသော သူသည် ဒေါသ စရိုက်ရှိ၏၊ လေဒေါသ လွန်ကဲသော သူသည် မောဟ စရိုက်ရှိ၏။ တနည်းကား သလိပ်ဒေါသ လွန်ကဲသော သူသည် မောဟ စရိုက်ရှိ၏၊ လေဒေါသ လွန်ကဲသောသူသည် ရာဂစရိုက်ရှိ၏"ဟူ၍ ရာဂ ဒေါသ မောဟ သုံးပါးလုံးတို့ကိုလည်း အပြစ်ဒေါသဖြင့် သတ်မှတ်ခြင်းကို ပြဆိုထားပေ၏။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော် ကြည့်ရှုရသော ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းစာပေ၌ မူကား "သည်းခြေ ဒေါသလွန်ကဲသော သူသည် ဒေါသစရိုက် ရှိ၏" ဟူသောပါဠိ ယုတ်လျော့ နေသည် ဖြစ်ရာ၏။

ထိုမှတပါး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ပယ်ထားသော အနက် မျှားစွာတို့ကိုလည်း ထိုဝိမုတ္တိမဂ်၌ ယူအပ်ယူထိုက်သော အနက်၏ အဖြစ်ဖြင့်တွေ့ရ၏၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ—

သီလနိဒ္ဒေသ ပါဠိစာမျက်နှာ ၇-၌ "အခြားတပါးသော ဆရာတို့သည်ကား(သိရ)ဦးခေါင်း ဟူသောအနက်သည် သီလ၏အနက်၊ (သီတလ) အေးမြခြင်း အနက်သည် သီလ၏အနက်" အစရှိသော နည်းဖြင့်လည်း

သီလ၏အနက်ကို ဤအရာ၌ ဖွင့်ပြကုန်သေး၏-ဟု ပယ်ထားသော အနက်ကိုလည်း ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ ယူအပ်သောအနက်အဖြစ်ဖြင့် တွေ့ရ၏။

ထို့ပြင် ဓုတင်နိဒ္ဒေသ နှာ ၇၇-၌ "အကြင် ဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့် ဓုတင်သည် ကုသလတိုက်မှ လွတ်၏၊ ထိုဆရာတို့၏ အလို၌ ပရမတ္ထအားဖြင့် ဓုတင်သည်ပင်လျှင် မရှိတော့ချေ၊ ထင်ရှားမရှိသော အရာသည် အဘယ်ကိုခါထုတ် တတ်သောကြောင့် ဓုတင်မည်ပါလတံ့နည်း၊ ထိုဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့် 'ကိလေသာကို ခါထုတ်သောဂုဏ်တို့ကို ဆောက်တည်၍ ကျင့်၏'-ဟူသော ဘုရားစကားနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်လည်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစကားကို မယူအပ်"-ဟူ၍ ပယ်ထားသော ပညတ်ဓုတင်ကိုလည်း ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌တွေ့ရ၏။မဟာဋီကာ၌မူကား "အကြင်သူတို့၏ ဟူသောစကားကို အဘယဂိရိဝါသီ တို့ကို ရည်၍ မိန့်ဆိုသည်၊ မှန်ပေ၏၊ ထို အဘယဂိရိဝါသီတို့က 'ဓုတင် မည်သည်မှာ ပညတ်တည်း' ဟူ၍ ဆိုကုန်၏"ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။

တို့ပြင် ပထဝီကသိဏနိဒ္ဒေသ နှာ ၁၄၄-၌ "ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ-ရောက်ကြောင်း အကျင့်၏စင်ကြယ်ခြင်း မည်သည်ကား ပရိကံ အဆောက်အဦနှင့် တကွဖြစ်သော ဥပစာရ သမာဓိတည်း၊ ဥပေက္ခာကို ပွါးစေခြင်း မည်သည်ကား အပွနာသမာဓိတည်း၊ ရှင်စေခြင်း မည်သည်ကား ဆင်ခြင်မှု-ပစ္စဝေက္ခဏာတည်း' ဟူ၍ ဧကေ (အချို့) ဆရာတို့ဖွင့်ပြကုန်၏" အစရှိသည်ဖြင့် ပယ်ထားသော ဧကေဝါဒကိုလည်း ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ တွေ့ရ၏။ မဟာ-ဋီကာ၌မူကား "ဧကေ ဟူသည်ကား အဘယဂိရိဝါသီတို့တည်း" ဟု ဖွင့်ပြထားလေသည်။

ထို့ပြင် ခန္ဓနိဒ္ဒေသ နှာ ဂဝ-၌ "ဗလရူပ်, သမ္ဘဝရူပ်, ဇာတိရူပ်, ရောဂရူပ်, အချို့ဆရာတို့၏အလိုအားဖြင့် မိဒ္ဓရူပ်"ဟူ၍(၂၇-ပါးသော ရူပ်တို့မှ)တပါးသော ရူပ်တို့ကို ဆောင်ပြပြီးလျှင် မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ၎င်းရူပ်တို့ကိုပယ်ထားကြောင်း ပြထား၏။ ထိုအရာတွင် မဟာဋီကာ၌ "ဧကစ္စာနံ-အချို့ဆရာတို့၏" ဟူသည်မှာ "အဘယဂိရိဝါသီတို့၏"ဟု (ဆိုလိုကြောင်း) ဖွင့်သွားလေသည်။ ထိုပယ်ထားသော ရူပ်တို့တွင် ဇာတိရူပ်နှင့် မိဒ္ဓရူပ်ကို ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ ပြထား၏၊ ရှိုးရိုး ပြထားရုံမျှသာ မဟုတ်သေး၊ စင်စစ်သော်ကား

မိဒ္ဓရုပ်ရှိကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ထောက်ခံ၍လည်း ခိုင်မြဲစေသေး၏။ ထောက်ခံပုံကား—

"မိဒ္ဓ-ထိုင်းမှိုင်းခြင်း မည်သည်မှာ အာဟာရ-အစာကြောင့် ဖြစ်သော ထိုင်းမှိုင်းခြင်း, ဥတု-ဥတုကြောင့်ဖြစ်သော ထိုင်းမှိုင်းခြင်း, စိတ္တ-စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ထိုင်းမှိုင်းခြင်းဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏၊ ၎င်းတို့တွင် စိတ္တဇ မိဒ္ဓသည်သာလျှင် နိဝရဏ ဖြစ်သည်၊ ကြွင်းသော အာဟာရဇနှင့် ဥတုဇ မိဒ္ဓ ၂-ပါးတို့သည်ကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာသော်လည်း ဖြစ်နိုင်ကုန်၏" စသည်ဖြင့် ထောက်ခံ၍ ခိုင်မြဲစေ၏။

ဤမျှဖြင့်လည်း ဝိမုတ္တိမဂ်၌ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် ကဲ့လွဲသော အနက်တို့ကို ဆိုထားကြောင်းနှင့် ထိုကျမ်းကိုလည်း အာဘယဂိရိဝါသီတို့က လက်ခံထားကြောင်းများကို သိနိုင်လောက်ပြီ။ ထိုမှတပါး အလားတူပင် ကဲ့လွဲသော အဆိုတို့သည်လည်း ထိုကျမ်း၌ များစွာပင် ရှိကုန်သေး၏။ ၎င်းတို့ကိုကား ဤ၌ အလုံးစုံ ဖော်ပြရန် မစွမ်းနိုင်ပေ။

သို့သော်လည်း အများအားဖြင့် မူကား ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းကို ရေးသားစီရင်ပုံ အခြင်းအရာသည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ရေးသားစီရင်ပုံနှင့် တူပေ၏။ ချဲ့၍ပြရလျှင်— အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိတော်မှဖြစ်စေ, ပဋ္ဌာန်သမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်မှဖြစ်စေ, တပါးသော သုတ္တန်ပါဠိတို့မှဖြစ်စေ ဆောင်ယူ၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ သာကေအဖြစ်ဖြင့် ပြထားသော ထိုထို ပါဠိကို အများအားဖြင့် ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း တွေ့ရပေ၏။ ၎င်းတို့တွင် အခ္ခါ အနည်းငယ်မျှသော ပါဠိကို ထုတ်ဆောင်၍ (မှန်းဆ သိနိုင်ရန်) ပြကုန်ဦးအုံ့။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၁-၄၇-နှာ)၌ "ပဠု သီလာနိ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏီ သီလံ" ဤသို့ အစရှိသော ပဋ္ဌာန်သမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိကို ပြထား၏။ ၎င်းကို ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း တွေ့ရပေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၁-၁၃၇-နှာ)၌ "သမာဓိ ကာမစ္ဆန္ဒသ ပဋ္ဌိပက္ခော။ပ။ ဝိစာရော ဝိစိကိစ္ဆာယ" ဟူသော စကားကို ဃဋ္ဌကကျမ်း၌ ဆိုထားသည်-ဟု ပြထား၏။ ၎င်းကို ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း ထိုအတူပင်ပြု၍ "တိပေဋကကျမ်း၌ ဆိုထားသည်" ဟု ညွှန်းထား၏။ ထိုသို့ ညွှန်းရာ၌ တိပေဋက ဟူသော

အမည်သည် ပေဠကောပဒေသ ကိုသာလျှင်ရည်၍ ဆိုထားသည် ဖြစ်တန်ရာ၏။ အကြောင်းမူကား-ဆိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းတွင် "ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ" ဟူသော ပါဠိအဖွင့်၌ "အလောဘဿ ပါရိပူရိယာ ကာမေဟိ ဝိဝေကော သမ္ဘဝတိ၊ အဒေါသဿ, အမောဟဿ ပါရိပူရိယာ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ ဝိဝေကော သမ္ဘဝတိ" ဟူသောပါဠိကို တိပေဠကကျမ်း၌ ဆိုထားကြောင်း ပြထား၏။ ထိုပါဠိကိုလည်း ပေဠကောပဒေသ (၂၆၂-နှာ) ၌ "တတ္ထ အလောဘဿ ပါရိပူရိယာ ဝိဝိတ္တော ဟောတိ ကာမေဟိ" စသည်ဖြင့် တွေ့ရပေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၁-၂၅၈-နှာ)၌ "အယမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ အာနာပါနဿတိ-သမာဓိ ဘာဝိတော" အစရှိသောပါဠိကို မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်မှ ဆောင်ယူ၍ ပြထားသကဲ့သို့ပင် ထိုဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း ပြထားပေ၏။

ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်(၁-၂၇၂-နှာ)၌"အဿာသာဒိမဏ္ဍပရိယောသာနံ သတိယာ အနုဂစ္ဆတော" အစရှိသော ပါဠိကိုရင်း, (၁-၂၇၃-နှာ)၌ ကကစူပမာပါဠိကို ရင်း ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်မှ ဆောင်ယူ၍ ပြထားသကဲ့သို့ပင် ထိုဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း ပြထားပေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၂-၆၉-နှာ)၌ "ကတမာ စိန္တာမယာ ပညာ" အစရှိသော ပါဠိကိုရင်း, "တတ္ထ ကတမံ အာယကောသလ္လं" အစရှိသော ပါဠိကိုရင်း, (၂-၇၁-နှာ)၌ "ဒုက္ခေ ဉာဏံ အဘ္ဘတပဋိသမ္ဘိဒါ" အစရှိသော ပါဠိကိုရင်း အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်း ပါဠိတော်မှ ဆောင်ယူ၍ ပြသားသကဲ့သို့ပင် ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း ပြထားပေ၏။ ထိုဝိမုတ္တိမဂ်၌ ဆိုထားသော ကေဝိဓ ဒုဝိဓ အစရှိသော ပညာအပြား အဆိုစကားသည်လည်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ဆိုသောစကားနှင့် ယေဘုယျအားဖြင့် တူပေ၏။

"ယေန စက္ခုပသာဒေန၊ ရူပါနိ မနုပဿတိ။
ပရိတ္တံ သုခုမံ တေ၊ ဥ ဂ္ဂါသိရသမ္ဘုပမံ။"
"အကြင် စက္ခုပသာဒဖြင့် လူသည် အဆင်းတို့ကို မြင်၏၊ ထိုစက္ခုပသာဒရုပ်သည် သေးငယ် သိမ်မွေ့လှ၏၊ သန်းဦးခေါင်းနှင့် အညီ အမျှ တူပေ၏"-ဟူသော

ဂါထာကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၂-၇၆-နှာ)၌ ပြထားသကဲ့သို့ပင် ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း အရှင်သာရိပုတြာဟောသော ဂါထာအဖြစ်ဖြင့်ပင်လျှင် ပြထား၏။ အထူး

မှာ ဥိကာသိရသမ္ဘပမံ ဟူရာ၌ ထိုကျမ်းတွင် ဥိကာသမ္ဘပမံဟု တွေ့ရ၏။ ၎င်းမှာလည်း အဆင့်ဆင့် ရေးကူးသူတို့၏ မေ့လျော့၍ ရေးမိသော ပမာဒ လေခမျှသာ ဖြစ်ရာ၏။ အထက်ပါ ဂါထာမှာ ယခုအခါ၌ သံဂါယနာ တင်ထားသော ပါဠိတော်တို့တွင် မည်သည့်ပါဠိတော် စာအုပ်မှာမျှ မတွေ့ ရတော့ပေ။ သို့ဖြစ်ပါလျက် ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်, အဋ္ဌသာလိနီ တို့၌ အရှင်သာရိပုတြာဟောသော ဂါထာအဖြစ်ဖြင့် တူညီစွာ ပြဆိုထား ချက်ကို အထူးသတိပြုသင့် ပေ၏။

သစ္စာလေးပါးကို ပြရာတွင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ကဲ့သို့ပင် ဝစနတ္ထအားဖြင့်ရင်း, လက္ခဏာ အားဖြင့်ရင်း, မယုတ်မလွန် အားဖြင့်ရင်း, အစဉ်အားဖြင့်ရင်း, အတွင်းဝင်သော တရားတို့၏ အပြားအားဖြင့်ရင်း, ဥပမာအားဖြင့်ရင်း အဆုံးအဖြတ်ကို ထိုကျမ်း၌ ပြထား၏။ ထိုပြချက်သည်လည်း ယောဘုယျ အားဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် တူညီပေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၂-၂၄၂-၂၄၅-နှာ) တို့၌ သမ္မသနဉာဏ်ကို ပြဆိုချက်တွင် ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို အတိတ်စသော ၁၁-ပါးသော အပြားဖြင့်ရင်း, အနိစ္စစသော လက္ခဏာ သုံးပါးဖြင့်ရင်း အသီးအသီး သုံးသပ်နည်းကို ပြထားသကဲ့သို့ပင် ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း ပြထားပေ၏။ အထူးမှာ စက္ခုအစ ဇရာ မရဏ အဆုံးရှိသော တရားတို့တွင် စက္ခုစသော ဒွါရ ၆-ပါး, အာရုံ ၆-ပါး, ဝိညာဏ် ၆-ပါး, ဖဿ ၆-ပါး, ဝေဒနာ ၆-ပါး, သညာ ၆-ပါး, စေတနာ၆-ပါး, တဏှာ ၆-ပါး, ဝိတက် ၆-ပါး, ဝိစာရ ၆-ပါး ဟူသော ၆၀-သော တရားတို့ကိုသာလျှင် အနိစ္စစသော လက္ခဏာ သုံးပါးဖြင့် သုံးသပ် နည်းကို ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ ပြထားလေသည်။ ဤကား အထူး။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ (၂-၂၃၀-၂၃၂-နှာ)တို့၌ ဆိုထားသော—

"ယမကံ နာမရူပဠ္ဟေ။ ဥဘော ဘိဇ္ဇန္တိ ပစ္စယာ။"

"နာမ်နှင့် ရူပ်သည် စုံတွဲတည်း။ ပ။ နှစ်ပါးလုံးပင် ပျက်ကုန်၏"-ဟူသော ဂါထာကိုရင်း,

"နု စက္ခုတော ဇာယရေ-မြင်တွေ့မှု-ဖဿလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိသော မြင်သိမှု-နာမ်တရားတို့သည် မျက်စိမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်ကုန်"-အစရှိသော ၆-ဂါထာတို့ကိုရင်း,

"နု သကေန ဇလေန ဇာယရေ-အညီအညွတ် ပေါင်းစုမှ ပြုအပ်

သော သခ်ာ တရားတို့သည် မိမိ၏ အားအစွမ်းဖြင့် မဖြစ်ပေါ်နိုင်ကုန်"အစရှိသော ၅-ဂါထာတို့ကိုဝင်း—

ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းတွင် ဘဂ်ါနုပဿနာဉာဏ်ပြဆိုချက်၌ ပြထားလေသည်။ ထိုဂါထာတို့၌ ပါဠိကဲ့ချက်ကို အနည်းငယ်မျှသာ တွေ့ရ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၂-၂၆၁-၂-နှာ)တို့တွင် အရှေ့ဘက-နာမ်ကိုရှေ့ပုံ ခုနစ်မျိုးတို့၌ အရိယဝံသကထာ နည်းအရဖြင့် ဆိုထားသော ကလာပအားဖြင့် ရှုနည်းနှင့် ယမကအားဖြင့် ရှုနည်းကို ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းတွင် ဘဂ်ါနုပဿနာဉာဏ်ပြဆိုချက်၌သာလျှင် ပြထားလေသည်။ ဤပြဆိုချက်လည်း လက်တွေ့ ယောဂီတို့အတွက် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်း၏။

ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းဟူသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိကဿာ၌ လောကဝိဒူပုဒ်၏ အဖွင့်တွင် သတ္တလောကနှင့် သခါရလောကဟူသော လောကနှစ်ပါး တို့ကိုသာလျှင် ပြထား၏။ မဟာပထဝီမြေကြီး စကြဝဠာ မြင့်မိုရ်တောင်စသော သြကာသလောကအကြောင်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ကဲ့သို့ ပြမထားချေ။ ဤ အချက်လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်း၏။

ဤ၂ဖြာ့်လည်း ဝိမုတ္တိမဂ်မည်သောကျမ်းကို အဘယ်သို့သောကျမ်းဟု မှန်းဆ၍ သိနိုင်ခဲလာက်ပြီ။ ထိုဝိမုတ္တိမဂ်သည် မဟာဝိဟာရဝေါသီဂိုဏ်းသားတို့၏ ကျမ်းမဟုတ်သကဲ့သို့ပင် မဟာဃာနဂိုဏ်းသားတို့၏ ကျမ်းလည်း မဟုတ်ခေ။ အဘယ်ခဲကြောင့်နည်းဟူမူ-ထေရဝါဒပိဋကကိုသာလျှင် မှီ၍ ရေးသားစီရင်ထားသော ကျမ်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ သီဟိုဠ်ကျွန်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော အမည်ကိုဝင်း, ထေရဝါဒကိုဝင်း မတွေ့ရသောကြောင့် ၎င်းသည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ရေးသားစီရင်သော ကျမ်းလည်း မဟုတ်ခေ။ အလျှော်အားဖြင့်မူကား ဣန္ဒိယနိုင်ငံနှင့်စပ်ဆိုင်သော အမည်ကိုဝင်း, ဝေါဟာရစကားကိုဝင်း ထိုကျမ်းတွင် မျှားစွာသော အရာဌာနတို့၌ တွေ့ရသောကြောင့် ၎င်းသည် ဣန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ရေးသားစီရင်သော ကျမ်းသာလျှင် ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ပြင် ၎င်းကျမ်းသည် ပေဠကောပဒေသကို အမှီပြုကြောင်း မျှားစွာသော ဌာနတို့၌ တွေ့ရ၏။ အထူးအားဖြင့်မူကား ပိဋကတ်ရှိသည်၏ အပြစ်ကိုဝင်း, ဂုဟဋ္ဌာမုဂ္ဂုလ်မှာသော်လည်း ထိုမိဒ္ဓရှုပ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုဝင်း ထိုကျမ်း၌ပြထားသည်မှာ ပေဠကော-

ပဒေသကိုပင်လျှင် မှီ၍ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ဂဏ္ဌိပုဒ်တွင် ပေဠကေဟူသောပုဒ်၏ အနက်အဖွင့်၌ "သုတ္တန်မိဋ္ဌကအာကျိုးငှါ အနက်ကို ပြဆိုသောကျမ်းသည် ပေဠကမည်၏၊ မဟိသာသကဂိုဏ်းသားတို့၏ ကျမ်းပေတည်း"ဟု၍ ဖွင့်ဆိုထား၏။ ထို့ကြောင့် ဝိမုတ္တိမဂ်သည် မဟိသာ-သကဂိုဏ်းသားဖြစ်သူက ရေးသားစီရင်ထားသည် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဤသည်ကား ငါတို့၏ အလိုတည်း။

မှီရာအဋ္ဌကထာတို့ကို ဖော်ပြခြင်း

ကျမ်းပြုပုံကို ဆက်၍ပြရလျှင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုပြုစီရင်သည်မှာ ရှေးဦးဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာ အပြားသက်သက်ဖြင့်သာလျှင် မဟုတ်သေး၊ အမှန်အားဖြင့်သော်ကား ဆိုလတ္တံ့သော အခြင်းအရာ အပြားအားဖြင့်လည်း ပြုစီရင်တော်မူပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ခွဲ၍ပြရလျှင်—အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဃောသမထေရ်သည် ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့မှ စုပေါင်းဆောင်ယူ၍ ဘာသာပြန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြတော်မူသော်လည်း ယုံမှားသံသယ ဖြစ်နိုင်သော အနက်အဖွင့်ကိုဖြစ်စေ, အဆုံးအဖြတ်ကိုဖြစ်စေ ထုတ်ပြခဲ့လျှင် ထိုသို့သော အနက်အဖွင့် အဆုံးအဖြတ်ကို ပြရာဟူသမျှ၌—

> "ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုထားသည်ဟူ၍ရင်း (ဝိသုဒ္ဓိ ၁-၂၆၃)၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုထားသည်၊ မဇ္ဈိမအဋ္ဌကထာတို့၌မူကား ဟူ၍ရင်း (၁-၂၀)၊ အဂ်ုတ္တရဘာဏကတို့က ဆိုကြသည်ဟူ၍ရင်း (၁-၂၂)၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့၏အလိုသို့ အစဉ်လိုက်သဖြင့် ဆိုသော အဆုံးအဖြတ်တည်း ဟူ၍ရင်း (၁-၉၉)၊ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုထားသည် ဟူ၍ရင်း (၂-၈၀)၊"

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ထိုထိုအနက်အဖွင့် အဆုံးအဖြတ်တို့၏ မှီရာအဋ္ဌက-ထာကိုလည်း ထင်ရှားဖော်ပြ၍ နောင်လာနောက်သားတို့အား ဖြစ်လတ္တံ့သော ယုံမှားသံသယကို ဖယ်ဖျောက်လျက်သာလျှင် ထိုအဖွင့် အဆုံးအ-ဖြတ်တို့ကို ပြတော်မူလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြုစီရင်စဉ်ကာလ၌ အလုံးစုံသော သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့သည် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ထံ၌ ရှိနေကြသည်

ဟူ၍ရင်း, ထိုအဌကထာဟောင်းတို့ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် ရှေးမဆွက ပင်လျှင် သီဟိုဠ်မထေရ်တို့၏ထံ၌ ကြားနာသင်ယူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်-ဟူ၍ရင်း, ထိုအဌကထာဟောင်းတို့မှ ယူသင့်ယူထိုက်သမျှ အလုံးစုံကိုယူ၍ ဤဝိသုဒ္ဓိ-မဂ်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော် ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့သည်-ဟူ၍ရင်း, ဤအကြောင်းအရာအလုံးစုံသည် အလွန်ပင် ထင်ရှားပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှေးခဲ့ပြခဲ့သော ဒုတိယပိုင်း မဟာဝံသကျမ်း၌—

"သံဃာတော်သည် အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသကို စူးစမ်းခြင်းငှါ သူ့အား ဂါထာ ၂-ပုဒ်ကိုပေးပြီးလျှင် ဤဂါထာတို့၌ သင်၏ စွမ်းရည်ကို ပြဦးလော"-ဤသို့စသည်ဖြင့်—

ဂါထာ ၂-ခုကိုသာကြည့်ရှုပြီးလျှင် တပါးသောကျမ်းစာ တစုံတခုကိုမျှ မကြည့်ရှုပဲ "အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်စွမ်းသက်-သက်ဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ပြုစီရင်တော်မူသည်"-ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ဖြင့် ဆိုထားသော ချီးကြူးစကားသည်ရှိ၏။ ထိုစကားမှာ ချီးကြူးရုံမျှသာဖြစ်သည်-ဟု သိအပ်ပေသည်[1]။

ပေါရာဏစကားကိုပြခြင်း

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် သက်သက်အဌကထာတို့ကိုသာလျှင် မှီရာ၏အဖြစ်ဖြင့် ပြုတော်မူခဲ့သည်မဟုတ်သေး၊ စင်စစ်သော်ကား "ရှေး

၁-ဤအရာ၌ မဟာဝံသကျမ်းဟူသည်မှာ တဦးတည်းက တခေတ်တကာလတည်းတွင် ရေးထားသည်မဟုတ်, ပဌမပိုင်း ဒုတိယပိုင်းဟူ၍ ၂-ပိုင်းရှိရာ ပဌမပိုင်းမှာ ဗိပဝံသ ကဲ့သို့ပင် သာသနာအဦးအစမှစ၍ သာသနာတော် ဂဃ-နှင့် ဂဌ-ခုနှစ်အတွင်း မဟာသေနမင်းလက်ထက်တိုင်အောင် အကြောင်းအရာတို့ကိုဖော်ပြလျက် မဟာနာဝ မည်သော မထေရ်က ရေးသားစီရင်ခဲ့သည်။ အပိုင်းအားဖြင့် ၃၇-ပိုင်း ရှိသည်။ နောက်ဆုံး ၃၇-ခုမြောက်အပိုင်းတွင် ဂါထာ ၅၀-အထိသာရှိသည်။ ဝိနည်းဋီကာ၌ သာကေထုတ်ပြသည်မှာ ဤပဌမပိုင်း မဟာဝံသကျမ်းမှသာဖြစ်သည်။ ဒုတိယပိုင်း မဟာဝံသကျမ်းမှာ အပိုင်း ၃၇-၊ ဂါထာ ၅၁-မှစ၍ရှင်း, မဟာသေနမင်းလက်ထက်-ကြွင်းသော နောက်ပိုင်း အကြောင်းအရာများမှစ၍ရှင်း စမ္မကိတ္တိမည်သောမထေရ်က ရေးသားစီရင်ခဲ့သည်။ ၎င်းမထေရ်မှာ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၂၃၆-နှင့် ၁၂၇၁-ခုနှစ်တို့အတွင်း ဒုတိယ ပဌက္ကမဗာဟုမင်း လက်ထက်က ထင်ရှားသော မထေရ်ဖြစ်သည်-ဟု ထိုမဟာဝံသ၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် စာအုပ်၌ ဖော်ပြထား၏။ သို့ဖြစ်၍ ပဌမမရက္ကမဗာဟုမင်းလက်ထက် ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၁၅၃-နှင့် ၁၁၈၆-ခုနှစ်တို့အတွင်း သာဝတ္ထာဒီပနီမည်သော ဝိနည်းဋီကာကို ရေးသားစီရင်စဉ်ကာလက ဤမဟာဝံသဒုတိယပိုင်းကို မရေးရသေး-ဟု သိအပ်၏။

ဆရာတို့ကမ္ဘ ဆိုကုန်၏”-အစရှိသည်ဖြင့် ပေါရာဏ (ရှေးဆရာတို့၏) စကားကိုလည်း ပြတော်မူခဲ့သေး၏။ ထိုပြဆိုချက်များကို ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်တွင် ၂၂-ခု သော ဌာနတို့၌ တွေ့ရ၏။

ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်တော်မူခြင်း

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြဆိုခဲ့သော အခြင်းအရာ အပြားဖြင့် ရေးသားစီရင်တော်မူပြီးလျှင် အခြားတပါးကုန်သော ပိဋကသုံးပုံ၏ အဖွင့်အဋ္ဌကထာတို့ကိုလည်း အစဉ်အတိုင်း ရေးသားစီရင်တော်မူလေသည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ သမန္တပါသာဒိကာ မည်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို အရှင်ဗုဒ္ဓသိရိမထေရ်က တောင်းပန်သော ကြောင့် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၏ တောင်ဖက် ပဓာနဃရပရိဝုဏ်တွင် မဟာနိဂမသာမိ မည်သောဒါယကာ၏ ပြာသာဒ်၌သီတင်းသုံးနေထိုင်လျက် ရေးသားစီရင်တော်မူလေသည်။ ထိုဝိနည်းအဋ္ဌကထာသည် သိရိ-ပါလ ဟူသော အမည်တပါးရှိသော မဟာနာဝမင်း၏ နန်းသက် အနှစ် ၂၀-မြောက်(သာ ၉၂၃)၌စတင်အားထုတ်ခဲ့၍ နန်းသက် ၂၁-နှစ်မြောက် (သာ ၉၂၄)၌ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လေသည်။ ပြုစီရင်ပုံကို ရှင်းပြရလျှင် ထိုဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို ရေးသားစီရင်တော်မူသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်သည် အရှင်မဟာမဟိန္ဒမထေရ် ဆောင်ယူခဲ့သော သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် စီရင်ထားသော မဟာအဋ္ဌကထာကို ထိုအဋ္ဌကထာသစ်၏ ကိုယ်ထည်ပြု၍ မဟာပစ္စရီ, ကုရုန္ဒီ, သင်္ခေပ, အန္ဓကအဋ္ဌကထာတို့မှလည်း ယူသင့်ယူထိုက်သည်ကို ယူ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ၀သဘမင်း လက်ထက်တိုင်အောင် ထင်ရှားကုန်သော ရှေးဝိနည်းမိုရ်မထေရ်မြတ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သော ထေရ၀ါဒကိုလည်း ထည့်သွင်း၍ ရေးသားစီရင်တော် မူလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ အောက်ပါစကားတို့ကို မိန့်ဆိုထားပေသည်။

> “ထိုအဋ္ဌကထာသစ်ကို စီရင်ရန်အားထုတ်သော ၎ါ (ဗုဒ္ဓဃောသ) သည် မဟာအဋ္ဌကထာကြီးကို ထိုအဋ္ဌကထာသစ်၏ အထည်ကိုယ် အရင်းခံပြု၍ မဟာပစ္စရီ အဋ္ဌကထာ၌ရင်း, ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာ အစရှိကုန်သော-
>
> အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့၌ရင်း အကြင်အဆုံးအဖြတ်ကို ဆိုထား၏။ ထိုအဆုံးအဖြတ်မှလည်း သင့်လျော်သောအနက်ကို မစွန့်မူ၍ ထိုပြင်

(အရှင်တိပိဋ္ဌက စူဠနဒေဝဒဟအစရှိသော မထေရ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ဟူသော) ထေရဝါဒမျှားပါ ပါဝင်သော အဋ္ဌကထာသစ်ကို ကောင်းစွာ အားထုတ်စီရင်ပေအုံ့" ဟူ၍ ကျမ်းဦးစကားခ၌ ဆိုထားပေသည်။

"အကြင် မဟာဝိဟာရ မည်သော ကျောင်းတိုက်သည် မဟာမေဃဝန် ဥယျာဉ်မြေအဖို့၌ တည်ရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ မဟာဗောဓိပင်ဖြင့်လည်း တန်းဆာဆင်ထားသကဲ့သို့ ရှိ၏။

ထိုမဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်၏ တောင်မျက်နှာအဖို့၌ တည်ရှိသော မြတ်သောပဓာနဃရမည်သော အကြင် ပရိဝုဏ်ကို စင်ကြယ်သော စာရိတ္တသီလ ဝါရိတ္တသီလတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအပေါင်း သံဃာတော်သည် မြဲဝဲသုံးဆောင်လျက်ရှိ၏။

မြတ်သောအမျိုးခ၌ ဖြစ်သော အခါခပ်သိမ်း သံဃာကိုလုပ်ကျွေးပြုစုလေ့ရှိသော ရတနာသုံးပါးခ၌ ရှုပ်ထွေးခြင်းမရှိသည့် သဒ္ဓါတရားဖြင့်ကြည်ညိုသော-

မဟာနိဂမသာမိ (နိဂုံးပိုင်ရှင်ကြီး) ဟု ထင်ရှားကျော်စောသော ဒါယကာသည် ထိုပဓာနဃရ ပရိဝုဏ်၌ တင်ထယ်သော တံတိုင်းဖြင့် စီအပ် ကာရံအပ်သော အရိပ်ထူထဲသည့် သစ်ပင် အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော ကောင်းသောရေနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော အကြင်ပြာသာဒ်ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလေပြီ၊ မဟာနိဂမသာမိ (နိဂုံးပိုင်ရှင်ကြီးဖြစ်သော) ဒါ-ယကာ၏ ထိုပြာသာဒ်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်လျက်....

စင်ကြယ်သော ဝါရိတ္တသီလ စာရိတ္တသီလနှင့် ပြည့်စုံသော ဗုဒ္ဓသီရိ အမည်ရှိသော (ကျမ်းပြုရန်တောင်းပန်သူ)မထေရ်ကို ရည်ညွှန်း အကြောင်းပြု၍ ပြည့်စုံသော အကြင် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို ငါ အားထုတ် စီရင်ခဲ့ပြီ။

သီဟိုဠ်တကျွန်းလုံးကို ခိုးသူအမြောက်ကင်းအောင် စောင့်ရှောက်အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသော ကြက်သရေအပေါင်းတို့၏ တည်နေရာဖြစ်သော မျှားသောအခြံအရံရှိသော သီရိပါလ မည်သော မင်း၏ အနှစ်နှစ်ဆယ်မြောက်ဖြစ်သော အောင်တော်မူနှစ် (နန်းစံနှစ်)၌

ဤဝိနည်း အဋ္ဌကထာကို စတင်၍ စီရင်အားထုတ်ခဲ့၏။ နန်းစံ နှစ်ဆယ့်တနှစ်မြောက် ရောက်လတ်သော် အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပေသတည်း[1]။

ကပ်၍ နှိပ်စက်တတ်သော ဘေးရန်တို့ဖြင့် ရှုပ်ထွေးလှသော သတ္တလောကဌ် ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာသည် ဥပဒ္ဒဝေါ ဘေးရန်မရှိပဲ တနှစ်တည်းဖြင့်သာလျှင် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဤအတူပင် အလုံးစုံသော လောက၏ တရားနှင့်စပ်ကုန်သော အလုံးစုံသော ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုတို့သည် ဘေးရန်မရှိကုန်ပဲ အလျှင်အမြန် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပါစေကုန်သတည်း" ဟူ၍ နိဂုံးဌ ဆိုထားပေသည်။

ဤအရာနှင့် စပ်လျဉ်းသော အဆုံးအဖြတ်တခုကို ပြုရလျှင် သမန္တပါသာဒိကာမည်သော ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာသည် ယခုအခါ ပုံနှိပ်ထားသော ဆဋ္ဌသံဂါယနာမှ စာအုပ်အရအားဖြင့် ၁၃၅၈-မျက်နှာ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ၎င်းကို တနှစ်ဖြင့် ပြီးအောင်ရေးသားစီရင်ရသည်ကို ထောက်ဆ၍ ၃၄၂-မျက်နှာရှိသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကိုလည်း အနည်းဆုံး ငါးလခြောက်လခန့်ဖြင့် ပြီးအောင် ရေးသားစီရင်ရသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု သိနိုင်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဃောသုပ္ပတ္တိမည်သော ကျမ်းငယ်၌ မဟာဝံသစကားကို အမှီပြု၍ "ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် တည်ခဲ့တည်းဖြင့်ပင်

၁-အထက်ပါ စကားအရအားဖြင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို သာသနာတော်နှစ် ၉၂၄-၌ စ၍ စီရင်သည်၊ ၉၂၄-၌ ပြီးစီးသည်-ဟု မှတ်အပ်၏။ ဘုန်စုတ်ပုံမှာ-စူဠဝံသခေါ် မဟာဝံသ ဒုတိယတဲ့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် ၃တိယအုပ်၏ နိဒါန်း၌ ဝီယေ မင်းမှ စ၍ သိရိဝိက္ကမ ရာဇသိဟ မည်သော နောက်ဆုံးမင်းအထိ ၁၈၆-ဦးသော သိဟိုဠ်မင်းတို့၏ နန်းစံနှစ်ကို အစဉ်အတိုင်း ပြထားရာတွင် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ သီရိပါလ ဟူ၍ ပြဆိုထားသော မဟာနာမ မင်း၏ နန်းစံခုနှစ်ကို ရေစ်သက္ကရာဇ် ၄၀၉-မှ ၄၃၁-အထိ-ဟု ပြထားသည်။ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၄၀၉-တွင် ဘုရားပေါ်မီက ဗုဒ္ဓသာသနာနှစ် ၅၄၄ ကိုထည့်လျှင် ၉၅၃-ခုသည် မဟာနာမမင်း၏ နန်းတက်နှစ်ဖြစ်၏၊ ထိုတွင် အနှစ် ၂၀-ထပ်၍ထည့်လျှင် ၉၇၃-ခုသည် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ စ၍ စီရင်သောနှစ်ဖြစ်၏။ ထိုနှစ်၌ပင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကိုလည်း စီရင်ပြီးစီးခဲ့မည်ဖြစ်သောကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်းကို သာသနာတော် ၉၇၃-ခုနှင်စ်က စီရင်ခဲ့သည် ဟု ဤနိဒါန်းနိုပါတ် ၂-၌ ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

[၄] ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ နိဒါန်း

လျှင် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ရေး၍ ပြီးစေသည်” ဟု ချီးကြူးစကားကို ဆိုထား၏။ ယင်းစကားမှာ ထိုကျမ်းငယ်ကို ရေးသူ၏ ချီးကြူးစကားမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု သိအပ်၏။

နိကာယ်အဋ္ဌကထာတို့ကို ပြုစီရင်တော်မူခြင်း

စာမျက်နှာ ၉၉၁-၌ သုမင်္ဂလဝိလာသိနီ မည်သော ဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ, စာမျက်နှာ ၁၂၇၀-၌ ပပဉ္စသူဒနီ မည်သော မဇ္ဈိမနိကာယ် အဋ္ဌကထာ, စာမျက်နှာ ၉၇၉-၌ သာရတ္ထပ္ပကာသိနီ မည်သော သံယုတ္တနိကာယ် အဋ္ဌကထာနှင့် စာမျက်နှာ ၁၁၇၀-၌ မနောရထပူရဏီ မည်သော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ ဟူသော နိကာယ်ကြီး ၄-ရပ်၏ အဋ္ဌကထာကြီး ၄-စောင်တို့ကိုလည်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်ပင် စီရင်တော်မူပေသည်။

ပြုစီရင်ပုံအခြင်းအရာမှာမူ အရှင်မဟာမဟိန္ဒမထေရ်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ နှုတ်တက်အာဂုံအနေဖြင့် ဆောင်ယူခဲ့၍ သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် တင်ထားသော မူလအဋ္ဌကထာခေါ် မဟာအဋ္ဌကထာကိုသာလျှင် ပါဠိဘာသာပြန်သော အားဖြင့်ရင်း, အထပ်ထပ်ဆိုထားသော စကားတို့ကို ချုံးသော အားဖြင့်ရင်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ရေးသားစီရင်တော်မူပေသည်။ ထိုကြောင့် ထိုအဋ္ဌကထာတို့၏ ကျမ်းဦးစကားရပ်၌—

> “ထိုသို့ တတိယသံဂါယနာ တင်ခဲ့ပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌ ထို မူလအဋ္ဌကထာကို အရှင်မဟာမဟိန္ဒ မည်သော ရဟန္တာ မထေရ်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ (နှုတ်တက်အာဂုံ အနေအားဖြင့်) ဆောင်ခဲ့၍ သီဟိုဠ်ကျွန်းသားတို့ အကျိုးငှါ သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် တင်ထားလေသည်။
>
> ထိုအဋ္ဌကထာဟောင်းမှ သီဟိုဠ်ဘာသာကိုပယ်ရှားမ၍ ပါဠိတော်နည်းအား လျော်သော အပြစ်ကင်းသော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ပါဠိဘာသာသို့ တင်လျက်။ပ။ အထပ်ထပ် ဆိုထားသော အနက်ကို ပယ်၍ (ပါဠိတော်၏) အနက်ကို ဖွင့်ပြပေအုံ့” ဟူ၍

မိန့်ဆိုထားပေသည်။ နိဂုံးခ်ီလည်း—

"မူလအဋ္ဌကထာ၏ အနှစ်သာရကိုယူ၍ ဤအဋ္ဌကထာသစ်ကို ပြုစီရင်သော ငါသည် အကြင်ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးစုဆောင်းမိပြီ၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့် အလုံးစုံသော လောကသည် ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံပါစေသတည်း"ဟူ၍

မိန့်ဆိုထားပေသည်။

အထက်ပါ မိန့်ဆိုချက်တို့၌ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာမှာကဲ့သို့ မဟာပစ္စရီ, ကုရုန္ဒီစသော အဋ္ဌကထာတို့မှ သင့်လျော်သော အဆုံးအဖြတ်ကို ထည့်သွင်းပြမည့် အကြောင်းလည်း မပါချေ။ ထိုအဋ္ဌကထာကြီး ၄-စောင်တို့၏ အတွင်းစာသားတို့၌လည်း မဟာပစ္စရီ, ကုရုန္ဒီစသော အခြား အဋ္ဌကထာတို့၏ အဆုံးအဖြတ် အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကို ပြဆိုခြင်း မရှိချေ။ အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း ထိုအတူပင် ပြဆိုခြင်း မရှိပေ။ ထိုကြောင့် သုတ္တန် အဘိဓမ္မာတို့၌ မဟာအဋ္ဌကထာမှ တပါးသော မဟာပစ္စရီစသည် အမည်ရှိကုန်သော သီဟိုဠ်ဖြစ် အဋ္ဌကထာတို့သည်၎င်း, အန္ဓကတိုင်းဖြစ် အန္ဓက အဋ္ဌကထာသည်၎င်း မရှိဟူ၍ မှတ်အပ်ပေ၏။ သို့သော်လည်း (သာသနာ ၆၀၉-၆၅၃) ဝေသာမင်း၏ လက်ထက်တိုင်အောင် ထင်ရှားကုန်သော သီဟိုဠ်မထေရ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်နှင့် ဝါဒတို့ကို၎င်း, ဝတ္ထုကြောင်းတို့ကို၎င်း ထိုသုတ္တန် အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာတို့၌ ပြဆိုထားသေးသည်သာတည်း။

အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်တော်မူခြင်း

ထိုပြင် ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၏ အဖွင့် စာမျက်နှာ ၄၅၇-ရှိ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ, ဝိဘင်္ဂပါဠိတော်၏ အဖွင့် စာမျက်နှာ ၅၀၇-ရှိ သမ္မောဟ-ဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာနှင့် ဓာတုကထာ အစရှိသော ကျန်အဘိဓမ္မာ ပါဠိ-တော် ငါးကျမ်း၏ အဖွင့် စာမျက်နှာ ၄၉၉-ရှိ ပဋ္ဌာန်းကရဏ အဋ္ဌကထာ ဟူသော အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာကြီးတို့ကိုလည်း သုတ္တန်အဋ္ဌကထာများကို ကဲ့သို့ပင် မူလအဋ္ဌကထာခေါ် မဟာအဋ္ဌကထာကို ပါဠိဘာသာပြန်သော အားဖြင့်၎င်း, ချုံးသောအားဖြင့်၎င်း ပြုစီရင်တော်မူပေသည်။

ကခ်ါဝိတရဏီအဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်တော်မူခြင်း

ထိုပြင် ပါတိမောက်ပါဠိ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော, စာမျက်နှာ ၂၇၅-ရှိ ကခ်ါ-ဝိတရဏီ မည်သော အဋ္ဌကထာကိုလည်း သီဟိုဠ်ပါတိမောက် အဋ္ဌကထာ နည်းကို မှီ၍ ရေးသားစီရင်တော်မူပေသည်။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာစသည်ကို ပြုစီရင်တော်မူခြင်း

ထိုပြင် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ, ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ, သုတ္တနိပါတအဋ္ဌ-ကထာတို့ကိုလည်း ထိုကျမ်းတို့၏နိဂုံးစကားအရအားဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်ပင် စီရင်ပြုစုတော်မူသည်ဟူ၍ အသိအမှတ် ပြုကြပေသည်။ သို့သော်လည်း ထိုအဋ္ဌကထာ ၃-ကျမ်းတို့၌ ဆိုထားသော အချို့စကားရပ်တို့သည် နိကာယ် ၄-ရပ် အဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ ဆိုပုံနှင့် မတူကုန်။ ထိုကြောင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်လေ့ရှိသော အချို့ပညာရှိတို့ကမူ ထိုအဋ္ဌကထာ ၃-ကျမ်းတို့ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ ကျမ်းမျှားမဟုတ်ဟု ဆိုကုန်၏။

ထိုပြင် ဇာတ်အဋ္ဌကထာကိုလည်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ပြုစီရင်သည်ဟု အမျှားက အသိအမှတ်ပြုကြ၏။ သို့သော်လည်း ထို ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၏ ကျမ်းဦးစကား၌လည်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ပြုစီရင်ကြောင်း အထောက်အထားမရှိချေ၊ နိဂုံးစကားလည်း မရှိချေ။

ဤမျှသော စကားရပ်တို့ဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း ပြုပုံအခြင်းအရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်၏ ကျမ်းအဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားကုန်သော အဋ္ဌကထာအားလုံးတို့ကို ပြုစီရင်ပုံ အခြင်းအရာ ပြဆိုခြင်း ပြည့်စုံပေပြီ။

တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့ခြင်း၏အကြောင်း

(၈) ဒီ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့ပါသနည်း ? ဟူသော မေးခွန်း၌ စင်ကြယ်သော ပါဠိ ပိဋကလျှင် မှီရာရှိခြင်းကြောင့်ရင်း, သိက္ခာ သုံးပါးကို အကျဉ်းချုံး သိမ်းသွင်းထားခြင်းကြောင့်ရင်း, ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့၏ ဘာသာပြန်ကျမ်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်ရင်း, တပါးသောဂိုဏ်းသားတို့၏ အယူကိုကြဉ်ခြင်းကြောင့်ရင်း, မိမိဂိုဏ်း အယူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်ရင်း, သီလ, ဧကင်, သမထ, အဘိညာဉ်, ပညာအပြားစသည်တို့ကို အပြည့်အစုံ ဝေဖန်ပြခြင်းကြောင့်ရင်း, အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် အကျင့်ပဋိပတ်နည်းကို အပြည့်အစုံ ပြခြင်းကြောင့်ရင်း, ပေါ်လွင်ထင်ရှား၍ ရှုပ်ထွေးခြင်းကင်းသော ပုဒ် ဝါကျတို့ဖြင့် ပြုစီရင်ထားခြင်းကြောင့်ရင်း, သိလွယ်သောအနက်ရှိခြင်းကြောင့်ရင်း,

ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းကုန်၍ တွေ့မြင်ကြားသိရာကို အတုလိုက် ကျင့်ခြင်း (ဒိဋ္ဌာနုဂတိ)သို့ ရောက်စေနိုင်သော ဝတ္ထုကြောင်းတို့ကို ပြခြင်းကြောင့် ၎င်း—ဤသို့အစရှိကုန်သော အရာမကမျှားစွာကုန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့လျက် ရှိပေသည်။

ခဲ့၍ပြုရလျှင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည် သံဂါယနာ သုံးတန် တင်ထားသော ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော ပါဠိ ပိဋကကိုသာလျှင် မှီ၍ ရေးသားစီရင်ထားပေသည်၊ မဟာသင်္ဃိကဂိုဏ်း အစရှိကုန်သော တဆယ့်ခုနစ်ပါးသောဂိုဏ်းကဲ့တို့၏ ပိဋကကိုလည်း မမှီပေ၊ မဟာယာန ဂိုဏ်းသားတို့၏ ပိဋကကိုလည်း မမှီပေ။ အခြံအရံနှင့် တကွသော သီလ သမာဓိ ပညာ သိက္ခာ သုံးပါးအပေါင်းကိုလည်း ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ အပြည့်အစုံပင်လျှင် အကျဉ်းချုံး သိမ်းသွင်း၍ ပြထားပေသည်။ မှန်ပေ၏-အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်သည် နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့တွင် ကျမ်းဦးအစ၌ အောက်ပါစကားတို့ကို မိန့်ဆိုထားပေသည်။

> "သီလ ပြသောစကားကိုလည်း, ဝိုဝင် အကျင့်တရားတို့ကိုလည်း, အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကိုလည်း, စရိုက် အစီအရင်နှင့်တကွ စျာန်သမာပတ် အကျယ်ကိုလည်း,
>
> အလုံးစုံသော အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်း, ပညာကို ပေါင်း၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုလည်း, ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန ဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း, အရိယာသစ္စာလေးပါးတို့ကိုလည်း,
>
> ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၍ သိမ်မွေ့သောနည်းရှိသော ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာကိုလည်း, မလွတ်မကင်းသော ပါဠိ အစဉ်ရှိသော ဝိပဿနာ ဘာဝနာကိုလည်း,
>
> ဤဆိုခဲ့သော အလုံးစုံကို ငါသည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌ အပြည့်အစုံ စင်ကြယ်စွာ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ထိုအလုံးစုံကို ဤအဋ္ဌကထာ၌ အပိုအလွန်ထပ်၍ မစိစစ်ကုန်တော့အံ့။"

ထိုပြင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို လေးစောင်သော နိကာယ် အဋ္ဌကထာကြီးတို့၏ အစိတ်အပိုင်းအဖြစ်ဖြင့် ပြုစီရင်ထား၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုနိကာယ်

အဋ္ဌကထာတို့ကဲ့သို့ပင် ရှေးသီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ကို ဘာသာပြန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း, ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဆိုထားသော အနုက်တို့ကို အကျဉ်းချုံးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း, တပါးသော ဂိုဏ်းသားတို့၏ အယူကို ကြဉ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း, မဟာဝိဟာရ ဝါသီဂိုဏ်းသားတို့၏ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော အဆုံးအဖြတ်ဟု ဆိုအပ်သော မိမိအယူကို ပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း ပြုစီရင်ထား၏။ ထို့ကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်က—

"ထိုအဋ္ဌကထာဟောင်းမှ သီဟိုဠ် ဘာသာကို ပယ်ရှားမ-ပါဠိ-တော်နည်းအား လျော်သော အပြစ်ကင်းသော နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ပါဠိဘာသာသို့ တင်လျက်၊

အရှင်မဟာကဿပ အစရှိသော .မထေရ်တို့၏ အနှယ်ကို ပြတတ်သော ဆီမီးတန်ဆောင် သဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော အလွန် သိမ်မွေ့သော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်သော မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိကုန်သော မထေရ်တို့၏ အယူကို မဆန့်ကျင်စေမူ၍ ထပ်ကာထပ်ကာ လာသော အနုက်ကို ပယ်ရှားလျက် (ပါဠိတော်၏) အနုက်ကို ပြုပေအုံ့"ဟူ၍ရင်း—

"ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည် နိကာယ် လေးရပ်တို့၏ အလယ်၌ တည်လျက် ထို နိကာယ်လေးရပ်တို့၌ ဟောထားတိုင်းသော အနုက်ကို ပြုပေလတံ့ဟု ရည်ရွယ် မျှော်လင့်၍သာလျှင် ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ငါရေးသား စီရင်ခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုလည်း ယူ၍ ဒီဃနိကာယ်ကို မှီသောအနုက်ကို သိကုန်လော့"ဟူ၍ရင်း—

"ထိုအဋ္ဌကထာသစ်သည် မဟာအဋ္ဌကထာ၏ အနှစ်သာရကိုယူ၍ တကြိမ်တလှည့် ရွတ်စာ ဘာဏဝါရတို့၏ အရအားဖြင့် ၈၁-ဘာဏ-ဝါရ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပါဠိဖြင့် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ၊ တကြိမ်တလှည့် ရွတ်စာ ဘာဏဝါရတို့ဖြင့် ၅၉-ဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုလည်း ဤ နိကာယ် လေးရပ် တို့၏ အနုက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ ရေးသားစီရင်ခဲ့၏၊

ထို့ကြောင့် ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့်တကွ ဤဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာသည် ဘာဏဝါရ အရေအတွက်အားဖြင့် ကျောင်းစာ ချင့်ချိန် ရေတွက်ပိုင်းခြားလျှင် ဘာဏဝါရ ၁၄၀-ရှိ၏"ဟူ၍ရင်း—

မိန့်ဆိုထားပေသည်။

အကယ်၍ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်သည် နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့ကဲ့သို့ မပြုမူ၍ ရှေး သီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ကို လည်း မကြည့်ရှုမူ၍ မိမိ၏ဉာဏ်စွမ်း သက်သက်ဖြင့်သာလျှင် ပြုစီရင်သည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို"နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့၏ အစိတ်အပိုင်း"ဟု ယူသင့် ယူထိုက်သည် မဖြစ်လေရာ။ စင်စစ်သော်ကား"နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့သည် မဟာအဋ္ဌကထာ၏ အနှစ်သာရ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည်ကား ထိုမဟာအဋ္ဌကထာ၏ အနှစ်သာရ မဟုတ်၊ အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်၏အလို အယူသက်သက်ဖြင့်သာလျှင်ပြုစီရင်ထားသည်"ဟုဤသို့ သာလျှင် ဆိုသင့် ဆိုထိုက်သည် ဖြစ်ရာ၏။ အမှန်အားဖြင့်မူကား ထိုသို့မိမိ ဉာဏ်စွမ်းသက်သက်ဖြင့် စီရင်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် မပြုမူ၍ ရှေးဦး ပြုဆိုခဲ့သော နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့၏ အစိတ်အပိုင်း အခြင်းအရာအားဖြင့် သာလျှင် ပြုစီရင်အပ်ပေသည်၊ ထို့ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်းကိုလည်း ထိုနိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့ကို ပြုပုံအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင် ပြုစီရင်သည်ဟူ၍ရင်း, ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် မဟာအဋ္ဌကထာ၏ အနှစ်သာရ ဖြစ်သည်ဟူ၍ရင်း မှတ်အပ်ပေ၏။

စူးစမ်း ဝေဖန်လေ့ရှိသော အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကမူကား မြောက်ပိုင်း သာသနာဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်ကုန်သော အဿဃောသ, နာဂဇုန, ဝသုဗန္ဓု အစရှိသော ရဟန်းတို့၏ ကျမ်းတို့ဖတ်ကဲ့သို့ အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်၏ ကျမ်းတို့ဖတ် ရှေးကျမ်းဂန်တို့ကို မမှီမူ၍ မိမိ၏ ဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင် ကြံဆ၍ ပြုထားသော တရားစကား အထူးအဆန်းကိုမတွေ့ရသောကြောင့် အားမရ ကုန်သည်ဖြစ်၍ "ဗုဒ္ဓဃောသသည် တပါးသောကျမ်းကိုမမှီမူ၍ မိမိ၏ဉာဏ် စွမ်းဖြင့်သာလျှင် ကျမ်းဂန်အသစ် ရေးသားစီရင်သည်ကို မတွေ့ရ"ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုစကားသည် ထိုအချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလိုအားဖြင့် ကဲ့ရဲ့စကားပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း ထေရဝါဒီတို့ အလိုအားဖြင့် ချီးမွမ်းစကားသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ မှန်ပေ၏-ထေရဝါဒီတို့သည် ဤသို့ ယူဆ သိမြင်ကြကုန်၏....

"ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်ဖြင့် မှန်စွာသိတော်မူသော ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင် အသစ်ဖြစ်သော တရားကိုလည်း ဟောအပ်ဟောထိုက်၏၊ အသစ်ဖြစ်သောဝိနည်းကိုလည်း ပညတ်အပ် ပညတ်ထိုက်၏၊ ထိုတရားတော် ဝိနည်းတော်ကို အကြင်းမဲ့အားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောအပ်ပြီးလည်း ဖြစ်၏၊ ပညတ်ပြီးလည်း ဖြစ်၏၊ ထိုတရားတော် ဝိနည်းတော်ကိုသာလျှင် သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်ရင်း လူတို့သည်ရင်း ထိုက်သည်အား လျော်စွာ ကျင့်အပ်ကျင့်သင့် ကျင့်ထိုက်၏၊ ထိုတရားတော် ဝိနည်းတော်မှ အခြားတပါးသော တရားဝိနည်းကို ကြံဆ၍ မရှာမီးအပ် မရှာမီးထိုက်၊ အကယ်၍ တခြားတပါးသော တရားဝိနည်းကို တစုံတယောက်က ကြံဆ၍ ဟောခဲ့လျှင် ထိုတရား ဝိနည်းသည် ထိုကြံဆသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင် အဆုံးအမ သာသနာ ဖြစ်သည်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သာသနာကားမဟုတ်၊ အလျော်အားဖြင့်ကား မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော် ဝိနည်းတော်၌အနက်အားဖြင့် မထင်ရှားသောပုဒ် ဝါကျရှိလျှင် ထိုထိုပုဒ်ဝါကျ၌ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး, အဘိညာဉ် ခြောက်ပါး အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကို သိကုန်သော ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဖွင့်ပြထားသောနည်းဖြင့် အနက်ကိုယူအပ် ယူထိုက်၏၊ မိမိအလို အတွေ့နောမတိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူကား မယူအပ် မယူထိုက်" ဟူ၍ ယူဆသိမြင်ကုန်၏။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည်လည်း ထိုထေရဝါဒီတို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်ပေသည်၊ ထို့ကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည်လည်း ဤအတိုင်းပင်လျှင် ယူဆသိမြင်တော်မူပေသည်။ မှန်ပေ၏။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏ ကျမ်းဦးအစ၌ အောက်ပါစကားတို့ကို မိန့်ဆိုထားပေသည်။

> "မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်တရားတော်ကိုရင်း အကြင်ဝိနည်းတော်ကိုရင်း ဟောတော်မူအပ်၏၊ ထိုတရားတော်နှင့် ဝိနည်းတော်ကို မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်စစ်ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တြာအစရှိသော မထေရ်တို့သည် ထိုဘုရားဟောထားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင် သိနားလည်တော်မူကုန်၏၊ ထိုသို့ သိနားလည်တော် မူကြသော အရှင်သာရိပုတ္တြာ အစရှိသော

> မထေရ်မြတ်တို့၏ အလိုအယူကို မစွန့်ကုန်မူ၍ သီဟိုဠ်ဆရာတော်တို့သည် ရှေးကာလ၌ အဋ္ဌကထာတို့ကို ပြုစီရင်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။
>
> ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုထားသော စကားဟူသမျှသည် မမှေလျှော့၍ ရေကူးမိသော ပမာဒလေဝမှ တပါးဆိုလျှင် အလုံးစုံပင် ဤသာသနာတော်တွင် သီကွာသုံးပါးတို့၌ ရှိသေခြင်းရှိကုန်သော ပညာရှိတို့၏ စံချိန်သဖွယ်ဖြစ်သော ပမာဏပေတည်း။
>
> ထိုအဋ္ဌကထာဟောင်းမှ သီဟိုဠ်ဟာသာစကားကိုသာလျှင် ပယ်၍ ကျယ်ဝန်းသော စကားအစဉ်ကိုလည်း ချုံး၍။ပ။ ဤအဋ္ဌကထာသစ်သည်လည်း ဖြစ်ပေလတံ့၊ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာသစ်ကိုလည်း ရှိသေစွာ သင်ယူအပ်ပေသတည်း။"

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော် ဝိနည်းတော်ကိုဖြစ်စေ ရှေးဟောင်း အဋ္ဌကထာကိုဖြစ်စေ မမှီမူ၍ မိမိဉာဏ်ဖြင့် ကြံဆ၍သော်၎င်း, မိမိလေ့လာဘူးသော လောကီကျမ်းတို့မှ ယူ၍သော်၎င်း တစုံတခုသောကျမ်းကိုမျှ မပြုခဲ့ပဲရှိလေသည်။ အပြစ်ကိုပြုရလျှင် အကယ်၍ ထိုသို့သဘောရှိသော ကျမ်းကို ပြုခဲ့ခြားအုံ၊ သို့ဖြစ်လျှင်ထိုကျမ်းကို ထေရဝါဒီတို့သည် မဟာပဒေသသုတ်၌ ဟောတော်မူသောနည်းဖြင့် "ဤစကားသည် ကေန်စင်စစ်ပင် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်လည်း မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဃောသထေရ်၏သာလျှင် မကောင်းသဖြင့် ယူဆထားချက်မျှသာတည်း"ဟု ဆုံးဖြတ်၍ စွန့်ပယ်လေကုန်ရာသည်သာတည်း။ အမှန်အားဖြင့်သော်ကား ရှေးအဋ္ဌကထာတို့ကို ဘာသာပြန်ခြင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် ပြုစီရင်ခဲ့ပေ၏၊ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ထေရဝါဒီတို့သည် ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို မဟာပဒေသသုတ်၌ ဟောတော်မူသောနည်းဖြင့် "ဤစကားသည် ကေန်စင်စစ်ပင် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ပေတည်း၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ ကောင်းမွန်မှန်ကန်စွာ ယူဆထားချက်လည်း ဖြစ်ပေသည်"ဟု ဆုံးဖြတ်၍ လက်ခံကြပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့လျက် ရှိပေ၏။

ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ သီလ ဝုတင် စသည်တို့ကို ဝေဖန်ဖွင့်ပြခြင်းသည်၎င်း အကျင့်ပဋိပတ်နည်းကို အပြည့်အစုံပြခြင်းသည်၎င်း ထင်ရှားသည်သာ တည်း။ထိုပြင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို သိလွယ်သော ပုဒ် ဝါကျတို့ဖြင့်၎င်း, ရှုပ်ထွေး ခြင်းကင်းသော ပုဒ်ဝါကျတို့ဖြင့်၎င်း, ပါဠိတော်နည်းအား လျော်သော ပါဠိအသွား ပါဠိဂတိဖြင့်၎င်း, ကောင်းစွာ ပြုစီရင်ထားပေ၏။ ထို့ကြောင့် ပင်လျှင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်လည်း သိလွယ်ပေ၏။ သို့ဖြစ် သောကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို စင်ကြယ်သောအလို အဇ္ဈာသယရှိကုန်သော ပညာရှိတို့သည် ကြည့်ရှုလျှင် ခဏတိုင်းခဏတိုင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သဘောပေါက် သိမြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍၎င်း, ပါဠိစကားအသွားကို သဘော ပေါက် သိမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း မျှားပြားလှစွာသော ဝမ်းမြောက်ရွှင် လန်းခြင်း ပီတိသောမနဿကို ခံစားရပေကုန်၏။

ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော မဟာ-တိဿမထေရ်၏ ဝတ္ထု အစရှိကုန်သော မျှားစွာသော သီဟိုဠ် ဝတ္ထုတို့ကို၎င်း, တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတြာမထေရ်၏ ဝတ္ထု အစရှိကုန်သော ဇမ္ဗူဒီပ် (ဥရောပ) ဝတ္ထုတို့ကိုလည်း ပြထားပေ၏။ ထို ဝတ္ထုတို့ကို ကြည့်ရှု၍ အောက်မေ့ဆင်ခြင်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့ အား အားကြီးသောကြည်ညိုခြင်း သဒ္ဓါတရားသည် တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ် လာ၏။ "ငါတို့သည်လည်း အဘယ်အခါကာလ၌ ဤသို့ သဘောရှိကုန် သည် ဖြစ်ရပါကုန်အံ့နည်း"ဟု တွေ့မြင်ကြားသိရာကို အတုလိုက်၍ ကျင့် ခြင်း (ဒိဋ္ဌာနုဂတိ)သို့ ရောက်လိုသော သမ္မာဆန္ဒသည်လည်း တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဤသို့လျှင် စင်ကြယ်သော ပါဠိပိဋကလျှင် မှီရာရှိခြင်း အစရှိကုန်သော အရာမက မျှားစွာကုန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကြောင့် ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့လျက် ရှိပေသည်ဟု သိအပ်၏။ ဤမျှသာ မကသေး ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကဲ့သို့ပင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသာဒိသရာတော် စီရင်ရေးသားထား သော အခြားပိဋကသုံးပုံ၏ အဖွင့် သင်္ဂဟအဋ္ဌကထာတို့သည်လည်း ရှေး အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့၏ ဘာသာပြန်ဖြစ်ခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့ကြောင့် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့သည်သာလျှင် ဖြစ်ကြပေသတည်း။

ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်လည်း "ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အဘယ်အကျိုးငှါ ပြုစီရင်သနည်း? ဤသို့အစရှိသော မေးခွန်းပြဿနာတို့၏ အနက်ကို အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့် ထင်ရှားပြပြီး ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ အဖွင့်ကျမ်းများ

ယခု ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ထူးခြားသော ဂုဏ်ပေါင်းများစွာတို့ဖြင့် ချီးကြူးအပ်သော ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းမြတ်သည် အဖွင့်ဖြစ်သော အခြံအရံကျမ်းပေါင်းများစွာတို့နှင့်တကွ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို တင့်တယ်ထွန်းပစေလျက် ရှိပေ၏။ ထို အဖွင့်အခြံအရံကျမ်းများမှာ—

(၁) ပရမတ္ထမဉ္ဇူသာမည်သော မဟာဋီကာ၊
(၂) ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စူဠဋီကာ၊
(၃) ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဂဏ္ဌိပုဒ်၊
(၄) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဂဏ္ဌိ၊
(၅) နိဿယများနှင့်
(၆) ဘာသာပြန်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

ပရမတ္ထမဉ္ဇူသာဋီကာ

ထိုတွင် (၁) ပရမတ္ထမဉ္ဇူသာမည်သော ဋီကာကျမ်းကို သိဒ္ဓဂါမကျောင်းတိုက်နေ ဒါဋ္ဌာနာဂမထေရ်က တောင်းပန်၍ အိန္ဒိယပြည် တောင်ပိုင်ကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ အရှေ့တောင်ဖက်အစွန်း တန်ဂျိုးဒီစတြိတ်တွင် တန်ဂျိုးမြို့မှ အရှေ့ဖက် ၃၅-မိုင်ကွာ ပင်လယ်ကမ်းစ ဗဒရတိတ္ထ (ဇီးပင်ဆိပ်) ဟူ၍ရင်း, နာဂပဋ္ဋန (နာဂပဋ္ဌန်)ဟူ၍ရင်း ခေါ်သော သင်္ဘောဆိပ်အရပ်ဝယ် သီရိမမ္မာသောဂကမင်းကြီး ဆောက်လုပ်လှူထားခဲ့သော ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးသော အရှင်မမ္မပါလဆရာတော်က ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့ပေသည်။ ထိုကြောင့် ထိုဋီကာ၏ နိဂုံး၌—

အာယာစိတော သိဒ္ဓဂါမ-ပရိဝေဏနိဝါသိနာ။
ထေရေန ဒါဋ္ဌာနာဂေန၊ သုဒ္ဓါစာရေန ဓီမတာ။

သီဒ္ဓဂါမကျောင်းတိုက်၌ နေလေ့ရှိသော စင်ကြယ်သောအကျင့်ရှိသော ပညာရှိ ဒါဌာနာဂမထေရ်က တောင်းပန်၍ (အားထုတ်အပ်-စီရင်အပ်သည်) ဟူ၍ရင်း၊

ဗဒရတိတ္ထဝိဟာရနိဝါသီနာ အာစရိယဓမ္မပါလေန ကတာ ပရမတ္ထ-မဉ္ဇူသာ နာမ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဋီကာ သမတ္တာ။

ဗဒရတိတ္ထ (ဆီးပင်ဆိပ်) ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိသော အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော် ပြုစီရင်အပ်သော ပရမတ္ထမဉ္ဇူ-သာမည်သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ ပြီးပြည့်စုံပြီ-ဟူ၍ရင်း—

ထိုပြင် အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော်သည်ပင် ပြုစီရင်အပ်သော နေတ္တိ-အဋ္ဌကထာ၏ နိဂုံးဌ်လည်း—

သဒ္ဓမ္မောတရဏဋ္ဌာနေ၊ ပန္နေ နာဂသဝှယော။
ဓမ္မာသောကမဟာရာဇ-ဝိဟာရေ ဝသတာ မယာ။

သူတော်ကောင်းတရား (သာသနာတော်)၏ သက်ရောက်ထွန်းကားရာဖြစ်သော နာဂအမည်ရှိသော သဘော်ဆိပ် (နာဂပဋ္ဌန်-နာဂပဋ္ဌန်သဘော်ဆိပ်)အရပ်တွင် ဓမ္မာသောကမင်း၏ ကျောင်းတိုက်၌နေသော ငါသည် (ထိုနေတ္တိကျမ်း၏ အနက်အဖွင့်ကို အားထုတ်စီရင်အပ်သည်) ဟူ၍ရင်း,

ဣတိ ဗဒရတိတ္ထဝိဟာရဝါသိနာ အာစရိယဓမ္မပါလေန ကတာ နေတ္တိပကရဏဿ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ သမတ္တာ။

ဤဆိုခဲ့သော စကားအစဉ်ဖြင့် ဗဒရတိတ္ထဆိပ်၌ သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိသော အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော် ပြုစီရင်အပ်သော နေတ္တိကျမ်း၏ အနက်အဖွင့်အဋ္ဌကထာ ပြီးပြည့်စုံပြီ-ဟူ၍ရင်း

မိန့်ဆိုထားပေသည်။

အဘယ်ခေတ်ကာလက ရေးသားစီရင်ခဲ့ပါသနည်း-ဟူမူ၊ ဤမေးခွန်းကို အတိအကျဖြေဆိုရန် ခဲယဉ်း၏။ အချို့က ခရစ်သက္ကရာဇ် ၆၁၅-ခုနှစ်ဂ ဣန္ဒိယနိုင်ငံ နာလန္ဒာကျောင်းတော်ကြီးသို့ရောက်၍ ရေးမှတ်ခဲ့သော

တရုတ်ရဟန်းတော် ဟီယင်ဆိုင်၏ မှတ်တမ်းတွင် ထိုနာလန္ဒာကျောင်းတော်ကြီးမှ ဓမ္မပါလမည်သော နာယကဆရာဖြစ်တော်အကြောင်းကို တွေ့ရသဖြင့် ဤမဟာဋီကာကျမ်းပြု ဓမ္မပါလဆရာတော်ပင် ထင်မှတ်၍ သာသနာတော် ၁၁-ရာစုနှစ်လောက်က ရေးသားစီရင်ခဲ့သည်-ဟု ခန့်မှန်းပြောဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုမှတ်တမ်း၌ ဖော်ပြထားသော ကဉ္စီပုရမြို့သား နာလန္ဒာကျောင်းအုပ်ကြီးဖြစ်သော ဓမ္မပါလဆရာတော်သည် ထေရဝါဒ မဟာဝိဟာရဝါသီဖြစ်သော ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာကျမ်းပြု အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော် မဟုတ်ပေ၊ အမှန်အားဖြင့် ထိုဓမ္မပါလဆရာတော်သည် နာလန္ဒာကျောင်းတော်ကြီး၌ ကျောင်းအုပ်နာယကကြီးဖြစ်သော မဟာယာနဆရာတော်ကြီးတပါးသာ ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၆၂-ခုနှစ်က ပုံလွှန်တော်မူသော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ သီဟိုဠ်ဆရာတော် အရှင်ဗုဒ္ဓဒတ္တကမ္မ-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ၏ နိဂုံး၌—

> "သီဒ္ဓဂါမကျောင်းတိုက်နေ ဒါဌာနာဂမထေရ်က တောင်းပန်၍ ပြုစီရင်ကြောင်းပြဆိုသော စကားကိုရင်း,

မဟာဝံသဒုတိယပိုင်း (စူဠဝံသ)အခန်း ၅၄-တွင် ဆဌမဂါထာ၌—

> ၆။ ပရိဝေဏ် သီဒ္ဓဂါမ်၊ ကာရေတ္မာ ဝုတ္ထ' မတ္တနာ။
> လောကံ ပုတ္တံဝ ပါလေတ္မာ၊ တိဝယေန ဒီဝံ ဂတော။

> (သေနမင်းသည်) မိမိနေဘူးသော သီဒ္ဓဂါမ၌ ကျောင်းတိုက်ကို ဆောက်လုပ်စေ၍ တိုင်းသားပြည်သူ လူအပေါင်းကိုလည်း သားရင်းကဲ့သို့ပင် စောင့်ရှောက်၍ နန်းစံသုံးနှစ်တွင် နတ်ရွာစံရှာလေ၏-ဟူသော ပြဆိုချက်ကိုရင်း,

ထိုအခန်း၌ပင် ၃၅-၃၆-ဂါထာတို့၌—

> ၃၅။ ထေရေန ဓမ္မမိတ္တေန၊ သီဒ္ဓဂါမကဝါသိနာ။
> ပူဇယိတ္မာန ကာရေသိ၊ အဘိဓမ္မဿ ဝဏ္ဏနံ။

> ၃၆။ ဒါဌာနာဂါဘိဓာနေန၊ ထေရေနာ' ရညဝါသိနာ။
> လက်ာလက်ာရဘူတေန၊ အဘိဓမ္မံ ကထာပယိ။

"(မဟိန္ဒမင်းသည်) သီဟဠကိမကျောင်းနေ ဓမ္မမိတ္တမထေရ်ကို ပူဇော်ပြီးလျှင် အဘိဓမ္မာ၏ အဖွင့်ကျမ်းကို ပြုစီရင်ရန် တောင်းပန်လေ၏။

သီဟိုဠ်ကျွန်း၏ အဆင်တန်းဆာသဖွယ်ဖြစ်သော ဒါဋ္ဌာနာဂ အမည်ရှိသော အရည်ဝါသီ (တောရ) မထေရ်ကို အဘိဓမ္မာ တရား ဟောကြားစေလေပြီ" ဟူသော ပြဆိုချက်ကိုလင်း

ထောက်၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာနိဂုံးဌ် ဆိုထားသော သီဟဠကိမပရိဝေဏ-ဟူသည်မှာ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၅၅၃-၅၅၆-အတွင်း သီဟိုဠ်ဌ် နန်းစံသော စတုတ္ထသေနမင်း ဆောက်လုပ်လျှက်ဒါန်းသော ကျောင်းတိုက် ဖြစ်သင့်၏။ ဒါဋ္ဌာနာဂမထေရ် ဟူသည်မှာလည်း ခရစ်သက္ကရာဇ် ၅၅၆-၅၇၂-အတွင်း နောင်တော် သေနမင်း၏ အရိုက်အရာကို ခံယူလျက် မင်းပြုသော စတုတ္ထ မဟိန္ဒမင်းအား အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောကြားသော အရည်ဝါသီ ဒါဋ္ဌာ-နာဂမထေရ်ပင် ဖြစ်သင့်၏။ ထိုမထေရ်သည် မူလက သီဟဠကိမကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးခဲ့ပြီးလျှင် ထိုမဟိန္ဒမင်းလက်ထက်၌ ထိုကျောင်းတိုက်ကို ဓမ္မမိတ္တမထေရ်အား လွှဲအပ်ခဲ့၍ တောကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေသည် ဖြစ်ရာ၏။ ထိုကြောင့် ပရမတ္ထမဉ္ဇူသာ မည်သော မဟာဋီကာကို စတုတ္ထ သေနမင်း ဆောက်လုပ်၍လျှက်သော သီဟဠကိမကျောင်းတိုက်နေ စတုတ္ထ မဟိန္ဒမင်းလက်ထက် အရည်ဝါသီဖြစ်သော ဒါဋ္ဌာနာဂ မထေရ်က တောင်း ပန်သောကြောင့် အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော်က ပြုစီရင်သည်ဟူ၍ရင်း, ထို ခေတ်ကာလမှာ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၅၅၃-၅၇၂-အတွင်းဖြစ်၍ သာသနာတော် ၁၅-ရာစုနှင့် ၁၆-ရာစုနှစ်များအတွင်းက ဖြစ်သင့်သည်ဟူ၍ရင်း (အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဒတ္တ)က ပြဆိုထား၏။

အရှင်ဓမ္မပါလ ဆရာတော်သည် ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာကိုသာ ပြုစီရင်သည် မဟုတ်သေး၊ ဒီဃ-မဇ္ဈိမ-သံယုတ္တနိကာယ် အင်္ဂုတ္တရာတို့၏ အဖွင့် ဋီကာတို့နှင့် အဘိဓမ္မာ မူလဋီကာ၏ အဖွင့် အနုဋီကာတို့ကိုလည်း ပြုစီရင်တော်မူ၏။ ထိုပြင် အဖွင့် အင်္ဂုတ္တရာသစ် မရှိသေးသော ဥဒါန်း-ဣတိဝုတ်-ပေတဝတ္ထု-ဝိမာနဝတ္ထု-ထေရဂါထာ-ထေရီဂါထာ-စရိယာပိဋကပါဠိတော်တို့၏ အဖွင့် ပရမတ္ထဒီပနီမည်သော အင်္ဂုတ္တရာနှင့် နေတ္တိပါဋိတော်၏ အဖွင့် အင်္ဂုတ္တရာကိုလည်း ပြုစီရင်တော်မူ၏။

ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာကို စီရင်ပုံအခြင်းအထုမှာလည်း သုတ္တန် အဋ္ဌ-ကထာတို့၏ အဖွင့်ဋီကာတို့ဟု ကဲ့သို့ပင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှ အနက်အဓိပ္ပါယ် အသိ ခက်သော ပုဒ်ဟူသမျှကိုထုတ်၍ စေ့စပ်သေချာ ပြည့်စုံစွာ ဖွင့်ပြရေးသား ထားပေ၏။ ထိုကြောင့် စာမျက်နှာပေါင်း ၉၉၆-အထိ မျှားပြားလှသဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စာကိုယ်ကဲ့သို့ပင် ပဌမနှင့် ဒုတိယ နှစ်အုပ်ခွဲ၍ ထားရပေသည်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စူဋီကာ

(၂) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စူဋီကာမှာ ပေထုပ်အဖြစ်နှင့်သာ တည်ရှိ၍ ပုံနှိပ် စာအုပ်အဖြစ်သို့ မရောက်သေးပေ၊ ၎င်းကို ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယတွင် စာမျက်နှာ ၁၆၂-၅-၆-စသည်တို့၌ ထုတ်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဂဏ္ဌိပုဒ်

(၃) ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဂဏ္ဌိပုဒ် ဟူသည်မှာ ပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးသားထား သော ဂဏ္ဌီ ဖြစ်သည်။ ၎င်းမှာ မြန်မာအက္ခရာဖြင့် ပုံနှိပ်စာအုပ်ကို မတွေ့ ရသေး၊ သီဟိုဠ်အက္ခရာဖြင့် ပုံနှိပ်စာအုပ်ကိုသာ တွေ့ရ၏၊ စာမျက်နှာ ၈၂-မျှသာ ရှိ၏၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာနှင့် စာလျှင် အလွန် သေးငယ်လှသော ကြောင့် ၎င်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ မပေါ်မီ ရှေးကရေးခဲ့သော ကျမ်း ဖြစ်လေသလော ဟူ၍ စဉ်းစားဖွယ် ရှိ၏။ ထိုကျမ်း၏ ဂန္ထာရမ္ဘနှင့် နိဂုံး တို့၌ ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်၏ အမည်ကို မတွေ့ရခြေ။ သို့သော် ထိုကျမ်း၌ မဟာ-ဋီကာနှင့်မတူပဲ ကွဲလွဲထူးခြားသော အဖွင့်တို့ကိုလည်း အနည်းငယ် တွေ့ရ ၏။ ထိုကြောင့် ဤနိဿယတွင် စာမျက်နှာ ၁၆၂-အောက်စာ၌ ထုတ်ပြ ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဂဏ္ဌီ

(၄) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဂဏ္ဌီ ဟူသည်မှာ မြန်မာဘာသာဖြင့် ရေးသားထား သော ဂဏ္ဌီပင် ဖြစ်သည်၊ ပုဂံမြို့ ရှင်သဒ္ဓမ္မဇောတိ ပြုသည်၊ ၎င်းကိုလည်း ဤနိဿယတွင် စာမျက်နှာ ၃၇-၇၂-စသည်တို့၌ ထုတ်ပြထားသည်ကို တွေ့ ရ၏။

နိဿယမျှား

(၅) နိဿယမျှား ဟူသည်မှာ သီတိုင်စသော နိုင်ငံခြား နိဿယ မျှားနှင့်တကွ မြန်မာနိဿယမျှားပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံခြား

နိဿယမျှားကို ဖော်ပြရန် လွယ်လည်းမလွယ်, လိုလည်းမလိုလှသောကြောင့် ဤ၌ မြန်မာနိဿယမျှားကိုသာ ဖော်ပြပါအံ့။

(၁) မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၃၀-ခုနှစ် ရတနာပူရ အဝမ်းမြို့၌ နန်းတက်သော ငစဉ်ကူးမင်း လက်ထက်တွင် ဗန်ကျိတိုက် စီရင်စု ဆုံထားရွာဇာတိ အရှင်နန္ဒမာလာ ဘွဲ့အမည်ရှိသော ဆုံထားဆရာတော် စီရင်သော ဝိသုဒ္ဓိ-မဂ် နိဿယတစောင်။

(၂) ၁၂၁၆-ခုနှစ်တွင် စီရင်ပြီးစီးသော ဤပြည်မူ နိဿယတစောင်၊ (ပဋ္ဌမတွဲအထိ ၅-အုပ်ရှိသည်။)

(၃) မန္တလေးမြို့ အရှေ့ပြင် အဘယာရာမခေါ် မိုးထိတိုက်၌ သီတင်းသုံးသော မိုးထိဆရာတော် အရှင်ဇာဂရသည် ၁၂၈၉-ခုနှစ်တွင် စီရင်ပြီးစီးသော မိုးထိမူ နိဿယတစောင်၊ (စတုတ္ထဘွဲ့ထိ ၄-အုပ် ရှိသည်။)

(၄) ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ဆဋ္ဌမ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက သံဃရာဇာ သာသနာပိုင် ဖြစ်တော်မူသော ကျိုက်လတ်မြို့ ပစ္စိမာရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၂၉၃-ခုနှစ်တွင် မကျဉ်းမကျယ် အလယ်အလတ် အနေအားဖြင့် ရေးသားစီရင်ပြီးစီးသော ပစ္စိမာရုံမူ နိဿယတစောင်၊ (တတိယတွဲ အထိ ၃-အုပ်ရှိသည်) ဤသို့အားဖြင့် မြန်မာနိဿယ ၄-စောင် ထင်ရှားရှိကြပေသည်။

ဘာသာပြန်များ

(၆) ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဘာသာပြန်များမှာ သီဟိုဠ်ဘာသာပြန် ၂-စောင်၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် ၂-စောင်၊ ဂျာမန်ဘာသာပြန်, ယိုးဒယားဘာသာပြန်, မြန်မာဘာသာပြန် စသည်ဖြင့် များစွာ ရှိလေသည်။ ထိုတွင် မြန်မာဘာသာပြန်မှာ ကျိုက်ထိုမြို့ ဘုရားသုံးဆူတောင် အရှင်နန္ဒမာလာ၏ မြန်မာပြန်နှင့် ရန်ကုန်မြို့ သာသနာ့ရိပ်သာ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မဟာစည်ဆရာတော်၏ မြန်မာပြန်ဟူ၍ ၂-စောင်ရှိပေ၏။ ထိုတွင် အရှင်နန္ဒမာလာ၏ မြန်မာပြန်မှာအစမှ အဆုံးအထိ ၃-ဘွဲ့ရှိလေသည်။ မဟာစည်ဆရာတော်၏ မြန်မာပြန်မှာ သီလပိုင်း သမာဓိပိုင်း ပညာပိုင်းတို့မှ အခြေခံ အနည်းငယ်စီနှင့် တကွ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသမှ နိဂုံးအထိ နောက်ဆုံးပိုင်း တအုပ်မျှသာ ပြီးသေးသည်။ ကျန်သော ရှေ့ပိုင်းတို့ကိုမူ အကြောင်းညီညွတ်သောအခါ၌ ဆက်လက်စီရင်ရန် ရည်သန်ချက်မျှသာ ရှိသေး၏။

နိဿယနှင့် မြန်မာပြန်အထူး

နိဿယဟူသည်မှာ ပါဠိ တပိုဒ်, မြန်မာ တပိုဒ် တပုဒ်ချင်း လုံးစေ့ပါဠိစေ့ မြန်မာပြန်ဆိုထားသော ကျမ်းတမျိုးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပြန်ရာတွင်လည်း သိလွယ်သောပုဒ်တို့၏ အနက်ကို မဖော်ပြတော့ပဲ သည်-ကို-စသော ဝိဘတ်နက်မျှလောက်သာ ပြု၍ရင်း, အချို့အရာ၌ ပေယျာလဖြင့် မြှုပ်၍ရင်း ပါဠိကျမ်းဂန်တို့၌ အတော်အတန် လေ့လာပြီးပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မှီရာရ စေရန်လောက်သာ ရည်ရွယ်၍ အသိကော်သော ပုဒ်အနက်တို့ကိုသာ အပြည့်အစုံဖော်ပြလျက် ပြန်ဆိုရေးသားထားလေသည်။ မြန်မာပြန်မှာမူ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်ပေ၊ ကျမ်းရင်းမှ ပါဠိကို မဖော်ပြတော့ပဲ ထိုပါဠိ၏ အနက်ကိုသာလျှင် အပြည့်အစုံဖော်ပြလျက် ပြန်ဆိုထားသော ကျမ်းတမျိုးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပြန်ဆိုရာတွင်လည်း ပါဠိမှ မြန်မာအသုံးနှင့်မလျော်သော သဒ္ဒါနည်းအချို့ကို မပြတော့ပဲ မြန်မာစကား ချောမောပြေပြစ်ရေးကိုသာလျှင် အလေးပြု၍ ပြန်ဆိုရသောအရာမျှားလည်း ရှိပေ၏။

ထိုကြောင့် ပါဠိကျမ်းရင်းကို လေ့လာသင်ယူလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ဆိုလျှင် မြန်မာပြန်သည် နိဿယလောက် တိတိကျကျ အနက်ဉာဏ်ကို မပေးစွမ်းနိုင်ပေ။ ပါဠိမတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ဆိုလျှင်လည်း နိဿယသည် မြန်မာပြန်လောက် နားမလည်စေနိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် မြန်မာပြည်တွင် စာပေသင်ကြားပို့ချရာ၌ နိဿယနည်းအတိုင်းသာလျှင် အသုံးပြုလျက်ရှိကြသောကြောင့်ရင်း, ယခုနေအခါတွင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယများ အလွန်ရှားပါးနေသောကြောင့်ရင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယကို ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့မှ ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိရန် စီမံအားထုတ်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုသို့အားထုတ်ရာတွင် အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယ ၄-စောင်ရှိသည့်အနက်မှ ပြည့်မှုနိဿယသည် အဆုံးအဖြတ် အမှာအထားမျှားစွာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည့်ပြင် ဋီကာအဖွင့်နှင့်လည်း ညီညာကျနသောမျှလှသဖြင့် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံပညာရှိအမျှားတို့က အလေးစားအပ်ဆုံးဖြစ်ပေသည်။ ထိုကြောင့် ထိုပြည့်မှုနိဿယကိုပင် ခေတ်အားလျော်စွာ ပြင်သင့်ရာ၌ ပြင်ဆင်၍ ပုံနှိပ်ရန် ဆဋ္ဌသံဂါယနာဝန်ဆောင် သံဃအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်များက ညွှန်ကြားတော်မူကြသည်။

ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဤအာဇ္ဈ နိဿယကျမ်းပြု ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ကိုလည်း ဖော်ပြသင့်သောကြောင့် ၎င်းကို အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြပါဦးအုံ့။

ဤပြည်မှနိဿယကို ပြုစီရင်တော်မူခဲ့သော ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး သည် မုံရွာခရိုင် အလုံမြို့နယ် ညောင်ကန်ရွာတွင် ခမည်းတော် ဦးမြွှန့်နှင့် မယ်တော် ဒေါ်ညွှန့်တို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၀-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း (၇)ရက် ကြာသပတေးနေ့၌ ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်၊ လူအမည် ဦးကျီးဟူ၍၎င်း ဦးကျီးညိုဟူ၍၎င်း ခေါ်ကြသည်။ အသက် ၉-နှစ် ၁၀-နှစ်အရွယ်တွင် (တံဆိပ်ရ ဒုတိယညောင်ကန်ဆရာတော် ဦးပိုး၏ ဆရာဖြစ်သော) လူမည် ဦးသာဘုံခေါ် အရှင်မုနိန္ဒသာရထံ၌ အပ်နှံကျောင်းထားသည်၊ ၁၁၆၂-ခု နှစ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်၊ သာမဏေအမည် ရှင်မေဓာဝီ-ဟု ခေါ်သည်၊ သာမဏေ ၇-ဝါရ ၁၁၆၉-ခုနှစ်တွင် ရဟန်းပြုသည်၊ ရဟန်းအမည် အရှင် မေဓာလင်္ကာရဟူ၍၎င်း, အရှင်မေဓိယဝေဟူ၍၎င်း ခေါ်သည်၊ ရတနာပူရ အင်းဝမြို့ အောင်မြေဘုံစံ ပဌမအုတ်ကျောင်းဆရာတော်ဟူ၍၎င်း, ပုညာဘိ-သိရိပဝရသဒ္ဓမ္မမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်တော်ရ ဒုတိယညောင်ကန် ဆရာတော်ဟူ၍၎င်း ထင်ရှားသောဆရာတော် ဦးပိုးထံတွင် ပိဋကတ်စာပေ မျှားကို ဆက်လက်၍ သင်ယူတော်မူသည်။ ဤဆရာတော် ဦးပိုးသည်ကား ဆရာတော် ဦးပုတ် (ဦးဗုဓ)၏ ဆရာလည်းဖြစ်သည်၊ ထိုကြောင့် ဆရာ တော် ဦးပုတ်နှင့် ပြည်ဆရာတော်တို့သည် ဆရာတူတပည့်မျှားဖြစ်ကြ သည့်ပြင် ဆရာတော် ဦးပုတ်က ပြည်ဆရာတော်ထက် အသက်သီကွာ တော် တနှစ်တဝါမျှသာကြီးသည်။ ပြည်ဆရာတော်အလောင်းလျှာ အရှင် မေဓာလင်္ကာရသည် ဆရာတော်ဦးပိုးထံ၌ ပညာသင်ကြားပြီးနောက် ဆရာ နည်းမျိုးစုံကို ခံယူလိုသောကြောင့် သဲအင်းတိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့လျက် သဲအင်းဆရာတော်ထံ၌လည်း ထပ်မံ၍ ကျမ်းဂန်မျှားကို သင်ကြားတော် မူပြန်သည်။

သီကွာဝါ ၂၀-ကျော်သောအခါ မိမိ၏ဇာတိအရပ် ညောင်ကန်ရွာသို့ ပြန်လာ၍ မိမိ၏ နေရင်းကျောင်းတွင်ပင် သီတင်းသုံးလျက် ရဟန်းသံဃာ တော်တို့အား ပိဋကကျမ်းဂန်မျှားကို သင်ကြားပို့ချနေရာ သံဃာတော်

၇၀-ကျော်ရှိသည်ဟူ၏။ ထိုစဉ်အခါက ဆရာတော် ဦးပုတ်သည်လည်း ရတနာမဇ္ဈ။ကျောင်းတိုက်ကြီး၌ စာပေပို့ချနေရာ သံဃာတော်တရာကျော် ရှိသည်ဟူ၏။ တကျောင်းနှင့်တကျောင်းမှာလည်း အလယ်၌ သိမ်နှင့် ဘုရားအဆောက်အဦးမျှသာခြားလျက် အနောက်ဖက်က ဆရာတော်ဦးပုတ်၏ကျောင်း, အရှေ့ဖက်က ပြည်ဆရာတော်၏ကျောင်း ခဲတပစ်မျှသာ ကွာဝေး၏။

ထိုသို့ ဆရာဘွဲ့တံဆည်မျှားလည်းဖြစ်, ကျောင်းနီးချင်းလည်း ဖြစ်ကြ သောကြောင့် တပါးနှင့်တပါး အယူအဆ ကွဲလွဲရာ၌ ဆရာတော်ဦးပုတ်က စာချရင်း ပြည်ဆရာတော်ကိုရည်၍ "ကေစိ၊ အချို့သော ငကျီး ပပ်ကြား ဖက်ခွက်စားတို့သည်။ ဝဒန္တီ ကိရ၊ ဆိုကြကုန်သတတ်" ဟု ဆိုလေ့ရှိသည် ဟူ၏။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပြည်ဆရာတော်၏ခြေတွင် ဆောင်းခါ၌ ပပ်ကြားကဲ့ကြောင်း ထင်တတ်သောကြောင့်ရင်း, ဆွမ်းစဉ်ပရိတ်ရွတ်လိုက်လျက် ဖက်ခွက်နှင့်ထည့်သောဟင်းကို စားသည်ဟုထင်သောကြောင့် ရင်း ငယ်မည်နှင့်တကွ "ငကျီး ပပ်ကြား ဖက်ခွက်စား" ဟု ရွတ်ချ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၏။ အကြောင်းတရုံမှာ ဆရာတော် ဦးပုတ်က "ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ" သာ မှန်သည်ဟု ဆိုသတဲ့။ ပြည်ဆရာတော်ကမူ ကရဓာတ်၏အယှဉ် အဘွဲ့တတ္ထောအနက်၌ စီပစ္စည်းနှင့်တကွ "ဟိ-တပ္ပါကဋ္ဌီ ကရောမိ" ဟူ၍သာ မှန်သည်ဟု ဆိုသတဲ့။ ထိုကြောင့် ပြည်ဆရာတော်ကလည်း မိမိပြုစုသော ကစ္စာယနသရူပတ္ထဒီပနီကျမ်းတွင် ထိုအချက်နှင့် စပ်၍ "ကေစိ-အချို့က တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ မှန်သည်ဟု ဆိုကြသောဟူ၏" ဟူ၍ ဆရာတော် ဦးပုတ်ကိုရည်လျက် ကေစိ ထိုးထားလေသည်။ သို့ရာတွင် ဤပြည်မှ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယ ပဌမအုပ်၌ကား "ဟိ-တပ္ပါကဋ္ဌီ ကရောမိ" ဟု ဆိုထားသည်ကို မတွေ့ရခဲ့၊ "ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ" ဟူ၍သာ တွေ့ရ ပေသည်။ နှာ ၃-ဂ၆-ဧ၁-စသည်တို့၌ ကြည့်ပါ။ ၎င်းတို့မှာ မူရင်းအတိုင်း ပင်ဖြစ်ပါသည်။ မူဟောင်း ဒုတိယအုပ် ဗုဒ္ဓါနုဿတိအဖွင့် (မူသစ် နှာ ၂၆ စာပိုဒ် ၁၃၅)၌မူ ဟိ-တပ္ပါကဋ္ဌီ ကရောမိ-ဟု ရှိ၏။

ဤသို့ မိမိ၏ နေရပ်၌ စာပို့ချနေစဉ် သက်တော် ၅၁-နှစ်- ဝါတော် ၃၁-ဝါအရ ၁၂၀၁-ခုနှစ်တွင် အမရပူရမြို့တည် နန်းတည် ညီတော်ရှေ့ဘိုမင်းတရား၏ သားတော်, ငယ်မည် မောင်ဘေပု၊ မဟာသိရိသီဟသူရဓမ္မ-

ရာဇာ ဘွဲ့ခံ ပြည်မြို့စားမင်းက ပင့်ဆောင်၍ အမရပူရမြို့ အရှေ့တောင် ထောင့်၌ စကြောနှစ်ဆောင်ပြိုင် စမြင်လေးမျက်နှာ ရှေပိန်းချ ဝါဆို ကျောင်းတော်ကို မေဓာလင်္ကာရပရမသဒ္ဓမ္မမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရုဟူသော တံဆိပ်တော်နှင့်တကွ တင်လှူလေသည်။ ဤသို့ ပြည်မြို့စားမင်းက တင်လှူ၍ ကိုးကွယ်သောကြောင့် ထိုကာလမှစ၍ ပြည်ဆရာတော်ဟူ၍ ကျော်စောထင်ရှားတော်မူလေသည်။

ထိုအခါ ပြည်တိုက်၌ သံဃာတော် ရှစ်ရာရှိသည်။ သံဃာများ၍ တပါး လျှင် သင်ဖြူးဖျာတချပ်စာပင်မရနိုင်သဖြင့် သင်ဖြူးတပိုင်းကို ထောင်ထား ကာ ကြပ်တည်းစွာ နေထိုင်ကြရလေသည်။ ညဉ့်အခါကျလျှင် တွေ့ကရာ စကားကိုမပြောကြပဲ သဒ္ဓါဝါသနာပါသူတို့ကစုပေါင်းကာ သဒ္ဓါစကားကို ပြောကြသည်၊ အဘိဓမ္မာဝါသနာပါသူတို့ကလည်း စုပေါင်းကာ အဘိဓမ္မာ စကားကို ပြောကြသည်၊ ဝိနည်း ဝါသနာပါသူတို့ကလည်း စုပေါင်းကာ ဝိနည်းစကားကို ပြောကြသည်၊ တဦးနှင့်တဦး အယူအဆ ကွဲပြား၍ မဆုံးဖြတ်နိုင်သောအခါ ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ၌ အဆုံးအဖြတ် ခံယူ သဖြင့် ပြီးပြတ်လျက် နည်းရကြသောကြောင့် လွန်စွာ နှစ်သိမ့်အားရ ပျော်မွေ့ကြသည်ဟူ၏။

ပြည်ဆရာတော်သည် နေ့စဉ်စာပေလည်း ပို့ချ၏၊ ဘုရားဆုပန်ထား သည်နှင့်အညီ လူ ၁ကာ ၁ကာမတို့အား ကရုဏာ မေတ္တာတော်ပွါးသဖြင့် ဆွမ်းစဉ် ပရိတ်ရွတ် စသော အလှူအတန်းများသို့ လိုက်၍ တရားမမူ ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် အလှူအတန်းမှ ပဒေသာပင် ရလာလျှင် ကျောင်းပေါ်သို့ မတင်ရ၊ မဲချ၍ ဝေငှပေးကမ်းတော် မူလေ သည်။

ပြည် ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် မိမိ၏ဇာတိအရပ် ညောင်ကန်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်စဉ် ၁၁၉၉-ခုနှစ်ကပင် အောက်ပါကျမ်းတို့တို့ ပြုစီရင် တော်မူခဲ့ပေသည်။

၁။ သမ္မန္တစိန္တာနိဿယ။
၂။ သဒ္ဒတ္ထဘေဒစိန္တာနိဿယ။
၃။ ကစ္စာယနသာရနိဿယ။
၄။ ကစ္စာယနသာရသရူပတ္ထဒီပနီ။

အမရပူရမြို့ ပြည်တိုက်တွင် သီတင်းသုံးစဉ်ခ်ိန်လည်း ပဋ္ဌိဃောသအမစ္စ ဟု ခေါ်သော သံတော်ဆင့် မိုင်းခိုင်းမြို့စား နန်းမတော်ဝန်မင်း "မင်းကြီး သီရိမဟာဇေယျသူရ" ဘွဲ့ခံ ဦးယံနှင့် "ဒိသာပါမောက္ခ" ဘွဲ့ခံ တောင်သာမြို့စား ဘိုးသူတော်တို့က လျှောက်ထားတောင်းပန်သောကြောင့်—

၅။ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ် ပါဠိတော်နိဿယသစ်ကို စီရင်တော်မူသည်။

ထိုပြင် ၁၂၁၃-ခုနှစ်၌—

၆။ ဋီကာကျော်နိဿယသစ်နှင့်

၇။ ဓာတုမာလာလက်သန်းကျမ်းပါဠိနိဿယကိုရင်း,

၁၂၁၆-ခုနှစ်၌—

၈။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယသစ်ကျမ်းကြီးကိုရင်း,

၁၂၂၃-ခုနှစ်၌—

၉။ ခန္ဓဝိဘာဝနီဋီကာပါဠိကိုရင်း စီရင်တော်မူသည်။

ထိုပြင် ပြည်တိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်မှာပင်

၁၀။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

၁၁။ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာနိဿယ

၁၂။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာနိဿယတို့ကိုလည်း

စီရင်တော်မူသည်။

ဤသို့ ပြည်တိုက်၌ သီတင်းသုံးလျက် သာသနာ ပြုနေစဉ်မှာပင် မန္တလေး ရတနာပုံမြို့တည် နန်းတည် ပဌမ သံဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက မန္တလေး ရတနာပုံမြို့တော်သို့ပင်၍ အရုံတံတိုင်းမီးတားနှင့်တကွ မဟာတုလ္ဓတ်ဘုံကျော် ရွှေပိန်းစံကျောင်းတော်ကြီးကို သက္ကရာဇ် ၁၂၂၅-ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ပြည် ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား တင်လှူတော်မူသည်။ **မေဓာဘိဝံသ သဒ္ဓမ္မဇဋ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု**

သာသနာပြု သုဓမ္မာဆရာတော် ဟူသော တံဆိပ် နာမံတော်ကိုလည်း လျှူတော်မူသည်။ ထို ၁၂၂၅-ခုနှစ်မှာပင် ---

၁၃။ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယသစ် ကျမ်းကြီးကိုလည်း စီရင်ပြီးဆုံးစေတော်မူသည်။

ထိုသို့ စီရင်ပြီးနောက် မန္တလေး ရတနာပုံမြို့တော် မြောက်မျက်နှာ ထိုစံကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် အနေကဂန္ဓကာရက သာသနာပြု ပြည်ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် သက်တော် ၇၅-နှစ် သီကျွာတော် ၅၅-ဝါအရ သက္ကရာဇ် ၁၂၂၅-ခုနှစ် နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၁၃-ရက်နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူလေသည်။ (အဟော သခါရာ အနိစ္စာ)။

နိဿယရေးပုံအခြင်းအရာ

ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယသစ်ကျမ်းကြီးကို ရေးသားစီရင်ရာ၌ ပြစ်ဆန်းကာမျှမဟုတ်ပဲ အဖက်ဖက်မှ လိုလေသေးမရှိ ရအောင် စေ့စပ်သေချာစွာ ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့ပေသည်။ ရေးသား စီရင်ပုံမှာ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာရှိသော ပုဒ်ကို အနက်ပြန်လျှင် ထိုအဋ္ဌကထာ ဋီကာအဖွင့်နှင့် အညီ ဖော်၍ တိကျစွာ အနက်ပြန်၏။ အချို့ နေရာ၌မူ ဋီကာအဖွင့်သို့လိုက်၍ အတိအကျပြန်လိုက်သဖြင့် အဋ္ဌကထာပုဒ်၏ သဒ္ဒါ နက် ပျောက်သွားသည်မျှားပင် ရှိသေး၏။ ပုံစံမှာ ဤနိဿယ စာမျက်နှာ ၃၉၃- ကြောင်းရေ ၁၀-၌ ဥပ္ပန္နံ-ပုဒ်ကို "အဓိဂတန္တိ အတ္ထော"ဟူသော ဋီကာအဖွင့်သို့လိုက်၍ "ဥပ္ပန္နံ၊ ရအာပ်၏"ဟု အနက်ပြန်ထား၏။ ထိုသို့သော ပြန်ဆိုချက်မျှားကိုမူ ယခုပုံနှိပ်သောမူသစ်၌ အဋ္ဌကထာ၏ ပုဒ်ရင်းအနက် မခေါ်ပျောက်သင့်သောကြောင့် အဋ္ဌကထာပုဒ် အနက်တိုင်းပင် ပြင်ထားပါ သည်။

သံသယဖြစ်ဖွယ်အရာများ၌ ဆိုင်ရာအဖွင့် သံဝဏ္ဏနာပါဠိများကိုလည်း ထုတ်ပြထား၏၊ ထိုသာဓကပါဠိများ၌ အနက်အသိခက်လျှင် ထိုပါဠိများ ကိုလည်း အနက်ပြန်ပြထားသေး၏။ အခြား အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့မှ ယူ၍ အနက်ပြန်လျှင် ထိုအဋ္ဌကထာဋီကာတို့ကိုလည်း ထုတ်ပြထား၏။ အနက် အခိပ္ပါယ် နက်နဲ၍ အသိခက်လှသော အချို့အရာများ၌မူ အနုသန္ဓေ

အထူက် အတက် စုဒ်စောဒနာမျှားကိုပါ အကျဉ်းချုပ် ထုတ်ပြထားသေး၏။ အချို့အရာဌ်မှ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ဌီကာသဖွယ်၊ ပါဠိဖြင့် ဖွင့်ပြထားသည် လည်း ရှိ၏။ ထိုပြင် ဟိ-စ-ပန-စသော နိပါတ်ပုဒ်မျှားကိုလည်း ဟိ-သစ္စံ၊ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ-စသည်ဖြင့် ဝါကျတွဲဧောတကအဖြစ် ထင်ရှားအောင် ပြန်ဆို ထားပေ၏။ ထိုကြောင့် ရှေးဆရာတော်ကြီးများက "ပြည်မူနိဿယကို ကြည့်ရှုလျှင် စာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နိုင်သည်"ဟု ဤပြည်မူနိဿယကို ချီးကြူး ကြပေသည်။ ထိုသို့ ချီးကြူးကြသည့်အတိုင်းပင် ပြည်မူနိဿယကို ကြည့်ရှု လေ့လာသောကြောင့် အဌကထာ ဌီကာ ပိဋကစာပေ အရာဌ် အထူး တတ်သိကျွမ်းကျင်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း တွေ့ရ ကြားသိရပေ၏။

ထိုပြင် အချို့သောပုဒ်မျှားဌ် သဒ္ဒါနှောက်သို့ မလိုက်ပဲ လိုရင်းအနက် ခေတ်သုံး ဝေါဟာရမျှားဖြင့် ပြန်ထားသည်ကိုလည်း မျှားစွာ တွေ့ရ၏။ ပုံစံကား-သုနိဝတ္ထော-သပ္ပါယ်စွာ ဝတ်သည် (နှာ ၅၁)။ တဏ္ဍုလေ နာလတ္ထန္တိ၊ ဆန်ရှာ၍ မရဟု(၇၆)။ ပဟီနံ၊ ပျောက်ကင်းသည် (၉၆)။ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ၊ ဝတ်တိုင်း ဝတ်တိုင်း (၁၁၅)။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ နှ ပဋ္ဌပေသိ၊ အားမထုတ်ပဲ နေသတည်း (၁၂၅)။ အပဿတော၊ မမြင်သောလူပြိန်းသည် (၁၂၈)။ သစေ အာဟာရန္တိ၊ အကယ်၍ ကပ်ကုန်အုံ့ (၁၇၇)။ ပဝတ္တိ၊ အဖြစ်သနစ်ကို (၂၃၆)။ ဂဏ္ဍာတိ၊ နှိုက်၏ (၃၉၆)။ ပဟီယန္တိ၊ ပျောက်ကင်းကုန်၏ (၃၉၀) စသည် တို့ပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့သော ပြန်ဆိုချက်မျှားကို တွေ့ရသဖြင့် သောတုဇန တို့မှာ အနက်အဓိပ္ပါယ်တူညီသော ခေတ်သုံး ဝေါဟာရမျှားဖြင့်လည်း အနက်ပြန်ဆိုကောင်းသည်ကို နည်းယူမှတ်သားကြရပေသည်။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဂဏဝါစက သောတုဇန စာချ စာသင်ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား အထူးကျေးဇူးမျှားစေနိုင်သည့် ဂုဏ်ထူးမျှားစွာတို့နှင့် ပြည့်စုံ သောကြောင့် ဤပြည်မူ နိဿယကိုပင် ယခု ထပ်မံပုံနှိပ်ရန် ဗုဒ္ဓသာသနာ့ အဖွဲ့အား ညွှန်ကြားတော်မူကြပေသည်။

ပြင်သင့်သည်ကို ပြင်ခြင်း

သို့ရာတွင် ဤပြည်မူနိဿယဌ် စာကြည့်သူတို့အား အချိန်ဖင့်နှဲစေလျက် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေနိုင်သော အရာမျှားလည်း ရှိကြပေသေး၏။ ၎င်းတို့မှာ—

(၁) အနက်နှင့် သာဓကစကားများ ရှောနှောနေခြင်း၊

(၂) ဋီကာအဖွင့်တို့ကို မျှားစွာထုတ်ပြထားခြင်း။

(၃) အမှာစကားတို့ကို မျှားစွာပြဆိုထားခြင်း၊

(၄) ဋီကာအဖွင့်များပါ သိမ်းသွင်း၍ ရှည်လျားစွာ အနက်ပြန်ထားခြင်း၊

(၅) အဓိပ္ပါယ်ဆွဲနက်များကို ရှည်လျားစွာ ပြဆိုထားခြင်း၊

(၆) ယခု ၂၀-ရာစုနှစ်အတွင်း၌ သုံးလေ့မရှိသော သို့မဟုတ် အသုံးနည်းသော ၁၉-ရာစုနှစ်သုံး ဝေါဟာရတို့ ပါဝင်နေခြင်းနှင့်၊

(၇) အချို့အရာ၌ အနည်းငယ် တိမ်းပါးနေခြင်း များပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုကြောင့် ပုံမနှိပ်မီ ရှေးဦးစွာ အထက်ပါအချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြင်သင့်သည်အားလျော်စွာ သုတ်သင် ပြင်ဆင်ရန် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မဟာစည်ဆရာတော်အား ပုံနှိပ်ရေးဆိုင်ရာ တာဝန်ဆောင် ဆရာတော်များက တာဝန်ပေး လွှဲအပ်တော်မူကြသည်။

ဤသို့ တာဝန်ပေးအပ်ထားသည်အား လျော်စွာ ပြင်ဆင်ရေးတာဝန်ခံ ဖြစ်သော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မဟာစည်ဆရာတော်သည် အောက်ပါ အစီအစဉ်ဖြင့် သုတ်သင် ပြင်ဆင်လေသည်။

(၁) ပြမြဲပင် ဆက်လက်၍ ပြထိုက်သော သာဓကနှင့် အမှာစကားများကို နိဿယအနက်နှင့် မရှောစေပဲ အောက်ခြေ၌ မှတ်ချက်အဖြစ်ဖြင့် ပြစေသည်။ အဆုံး၌ (ပြည်)ဟူ၍လည်း ဖော်ပြစေသည်။

အခြားအဌကထာ ဋီကာ ဂန္ထန္တရတို့မှဆောင်ပြသော သာဓကဖြစ်လျှင် ထိုကျမ်းစာအုပ်၏ စာမျက်နှာနံပါတ်ကို ဖော်ပြစေပါသည်။

(၂-၃) ဋီကာအဖွင့်များမှာ ယခုနေအခါ၌ ဋီကာစာအုပ်များ မရှားသောကြောင့် ၎င်းကို ကြည့်ရှု၍ အလွယ်တကူ သိနိုင်၏။ ထိုကြောင့်

နိဿယဟောင်းဌ ပြထားသော ထိုဌီကာပါဠိတို့ကို အမျှားအားဖြင့် နုတ်ပယ်စေသည်၊ အရေးကြီးလှ၍ မနုတ်ပယ်သင့်သော ဌီကာပါဠိ အနည်းငယ်မျှကိုသာ အောက်ခြေ၌ ပြစေသည်။ သို့သော် စာအုပ် ပေထုပ်ရခဲသော စူဠဌီကာနှင့် ဂဏ္ဌိတို့ကိုမူ မူရင်းအတိုင်းပင် အောက်ခြေ၌ ပြစေသည်။ ထိုပြင် ဌီကာကို ကြည့်ရုံမျှဖြင့် သဘောပေါက်နိုင်သော အင်္ဂါပယ်ပြ အမှာစကားတို့ကိုလည်း နုတ်ပယ်၍ အသိခက်သော အမှာစကားများကိုသာ အောက်ခြေ၌ မှတ်ချက်အဖြစ်ဖြင့် ပြစေသည်။ အဆုံးဌ (ပြည့်)ဟူ၍လည်း ဖော်ပြစေသည်။

(၄—၅) ရှည်လျားစွာသော ဌီကာဒဋ္ဌ အနက်များနှင့် အဓိပ္ပါယ်ဆွဲနက်များတွင်မူ အရေးမကြီးလှ မလိုလှသည်များကို နုတ်ပယ်စေပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ အောက်ပါအနက်မျိုး ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ပါဠိနှင့်နှင့် ယဇုအနက်	ရှေးအနက်
၂	၁၁	ဝိဇ္ဇေယျ၊ ဖြေဖြတ်ရှင်းလင်းနိုင်၏။	ဖြေဖြတ် ရှင်းလင်းနိုင်၏။ "ဖြေဖျဉ် လှစ်ခွါ ကောင်းစွာ ဖြတ်ထွင် မြစ်လျှင် မကြွင်းတျင်းတျင်း တူးနုတ် ထုတ်ပစ်နိုင်၏"။
၅	၁၃	စတုဝေသာရဇ္ဇဝိသာရဒေါ၊ လေးပါး သော ဝေသာရဇ္ဇဂုဏ်ဖြင့် ကြောက်တုန်ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်းတော်မူထသော။	ဗုဒ္ဓတ္တ အာသဝက္ခယ အန္တရာယိက နိယျာ နိက ဤ လေးပါးသောအရာ တို့၌ တစုံတယောက် မျှ မလွှမ်း မကြွနိုင်သော တည်တံ့ခြင်း

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ပါဠိမူရင်းနှင့်ယဇုဘာသာပြန်	ရှေးဘာသာပြန်
			ရှိသည်ဖြစ်၍ လေးပါးသောဝေဒနာရင်ခုံကုန်ဖြင့် ကြောက်တုန် ထိတ်လန့်ခြင်းကင်းတော် မူထသော။
၅	၁၈	သမန္တစက္ခု၊ အလုံးစုံသော ဥယျာ တရားတို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတညာဏ် မျက်စိ ရှိတော်မူထသော။	အလုံးစုံသော ဥ-ယျာတရားတို့ကိုထက်ဝန်းကျင် ကုန်အောင် စုံသော သဘော လက္ခဏာ အခြင်းအရာ အမှိုအစုဖြင့် စေ့ငုကျန် တွေးဆ လွှတ်ကင်းလင်းလင်းမြင်မြော် အာနုဘော် ကြီးမား၍ ဘုရားတို့သာ သုံးဆောင် ရာသော ဉာဏ်တော် မျက်စိ ရှိတော်မူထသော။
၆	၁၄	နာမိဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက် နိုင်ကြကုန်။	အကြောင်းတရားသွားရာလမ်း ရှိုးကို မသိသည်ဖြစ်၍ မိမိတို့ရှယ်တိုင်းမရောက်နိုင်ကြကုန်။

အရေးကြီး၍ လိုအပ်သော အနက်အချို့ကိုမူ လက်သည်းကွင်းဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ထားမြဲထားစေပါသည်။ အကျိုးမှာ-သဒ္ဒါနက်အတိုချုပ်မှ အလို

ရှိသူတို့အတွက် ထိုလက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ အနက်များကို မဖတ်တော့ပဲ ခုန်ကျော်၍ ဖတ်ယူနိုင်သဖြင့် အချိန်မဖင့်ခြင်း အကျိုးလည်းရှိနိုင်ပါသည်၊ သဒ္ဒါနက်မျှဖြင့် အဓိပ္ပါယ်မပေါ်သော သူတို့အတွက် ထိုလက်သည်းကွင်း အတွင်းရှိ အနက်ပိုများနှင့် ဆက်စပ်ယူခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံသော အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်ခြင်း အကျိုးလည်းရှိနိုင်ပါသည်။ ထိုပြင် ပြည်မူ နိဿယဟောင်းကြီးကို နောင်ကာလမှာ ထပ်မံ၍ ပုံမနှိပ်နိုင်ခြေးသော်လည်း အထူးသဖြင့် အကျိုးများစေနိုင်သည့် ထိုအနက်များ မကွယ်မပျောက်ခြင်း အကျိုးလည်း ရှိနိုင်ပါသည်။

(ဖ) ယခုခေတ်၌ သုံးလေ့မရှိသော သို့မဟုတ် အသုံးနည်းသော ရှေးဝေါဟာရများကို ယခုခေတ်သုံး ဝေါဟာရနှင့် အများအားဖြင့် လဲလှယ်စေပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ အောက်ပါ ဝေါဟာရမျိုးပင်ဖြစ်သည်။

စာပျက်နှာ	စာကြောင်း	ပါဠိပုဒ်နှင့်ယခုအနက်	ရှေးအနက်
၃	၃	ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။	သခင်ဂေါတမ။
၅	၃	သဗ္ဗမမ္မေသု၊ အလုံးစုံသော ဥ ယျတရားတို့၌။	ကုန်အောင် စုံသော ဥ ယျတရားတို့၌။
၂၂	၂၁	ဟောတိ ယလာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။	ဖြစ်၏သို့။
၂၅	၂၈	ယဒိ ခတ္တိယပရိသံ၊ မင်းပရိသတ်သို့သော်ရင်း။	ခိုးမင်းပရိသတ် သို့မူလည်း။
၅၀	၁-၂	ထေရေ ဘိက္ခူ၊ ထေရ်ကြီး ဝါကြီးရဟန်းတို့ကို။	ထေရ်ကြီး ဝါကြီး သခင်တို့ကို။
၅၈	၄	ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိပေ။	အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင့်။
၉၂	၂၁	အနုရက္ခမာနကာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ရှာကုန်သည်။	သနားစရာ အစဉ်စောင့်ရှောက် ကုန်သည်။
၁၀၂	၂၁	ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။	ဟောဘိလသေး။
၁၀၅	၈	ဝဝတ္ထာနံ၊ ခွဲခြားခြင်းကို။	ခွဲခြား၍ဝေခြင်းကို။

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ပါဠိပုဒ်နှင့် ယခုနက်	ရှေးအနက်
၁၂၅	၂၁	တေ၊ ဤသေခါနီးခဏ် လောကုတ္တရာ တရားကို လျင်စွာဖြစ်စေခြင်း သည်ကား။	သေခါနီး တျားတျား အားမကြိုးမကုတ် ချက်တမြှုတ်လျှင် လောကုတ္တရာ တရားကိုဖြစ်စေခြင်း သည်ကား။
၁၂၇	၂၃	အဟော ဒုက္ခာတိ၊ ဩဘာ ဆင်းရဲကုန်စွယ်ဟူ၍။	ဆင်း ရဲ ကုန် စွ ဩ ဟူ၍။
၁၃၄	၂၅	ဒွယ်ဒွယသမာပတ္တိ၊ နှစ်ယောက် နှစ်ယောက်တို့ သည်....	ရှည်းစုံတို့သည်....

သို့ရာတွင် ထိုသို့သော ရှေးခေတ်သုံး ဝေါဟာရအချို့ကို လုံးဝ ပျောက်ကွယ်မသွားစေရန်အတွက် သူ့ဆိုင်ရာပါဠိနှင့် ဆက်စပ်လျက် သိသာ ထင်ရှားသော အချို့အရာ၌ တပုဒ်တလေ ခြွင်းချန်ထားသည်လည်း ရှိသေး၏။

(၂) တိမ်းပါးချွတ်ယွင်းနေသော အရာများမှာ ပြည်မူ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယဟောင်း၌လည်း အလွန်ပင် နည်းပါးလှပေသည်၊ ထိုအနည်းငယ် ချွတ်ယွင်းချက်များမှာလည်း အနက်အဓိပ္ပါယ် ပျက်လောက်အောင် မကြီးကျယ်လှပဲ အသေးအဖဲ့မျှသာ ဖြစ်ပေသည်၊ ၎င်းတို့မှာလည်း အဆင့်ဆင့် ရေးကူးရာ ပုံနှိပ်ရာ၌ ချွတ်ယွင်းခဲ့ခြင်းနှင့် မူရင်းစာကိုယ်ရှိကာတို့၏ ကွဲပြားခြင်းတို့အတွက်သာ များပေသည်။ အနည်းငယ် ထုတ်ပြရလျှင်....

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ယခုပြင်ချက်	မူဟောင်း
၁၁	၂၆	နရဟူ၍ရင်း ဘိက္ခုဟူ၍ရင်း	နရဟူ၍ရင်း
၁၂	၁၅	သုံးပါးသော သီသဓမ္မဖြင့်	သုံးပါးသော သီလဖြင့်

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ယခုပြင်ချက်	မူဟောင်း
၂၃	၅	သီလသ၊ ၏။	သီလသောပါ၊ ၏ လည်း။
၂၃	၁၆	ပါဏီနံ၊ ထုက်သက် ဝင်သက် ရှိ ကုန် သော။ ဝါ၊ ဧ၀ံ တိန္ဒြေရှိကုန်သော။	ပါဏီနံ၊ ပါဏ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။
၂၂	၉	ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ၏။	ဝုတ္ထံ၊ ၏။
၁၂၆	၁၄	ဘောဇနံ ဝါ၊ ဘောဇဉ်သည် မူလည်း။	ဘောဇနံ ဝါ၊ စားခြင်းသည် မူလည်း။
၁၈၃	၂၉	အိမ်တကာ၏	အိမ်တံခါး၏

ဤသို့ စသည်မျှားပင် ဖြစ်သည်။ စာမျက်နှာ ၁၄၄၊ ၁၆၀၊ ၂၁၈၊ ၂၃၂၊ ၄၁၃-တို့၏ အောက်ခြေ မှတ်ချက်မျှားကိုလည်း ကြည့်ရှု သုံးသပ်နိုင်ပါသည်။

ထိုပြင် ပြည်မူ နိဿယဟောင်းခ္ခ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသော အချက်မျှားမှာ ပါဠိပုဒ်၏ အချို့အက္ခရာမျှားကို ပေယျာလပြင့် မြှုပ်ထားခြင်းနှင့် အချို့ပုဒ်နက်မျှားကို မဖော်ပြခြင်းမျှား ဖြစ်လေသည်။ ထိုတွင် မြှုပ်ထားသော ပါဠိပုဒ်တို့ကို အကုန်ဖော်လိုက်ရမည်ဆိုလျှင် စာမျက်နှာမျှား၍ စာအုပ်ကြီးလာဖွယ်ရှိသောကြောင့်ရင်း, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါဠိ စာကိုယ်နှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါမှ အပြည့်အစုံ နားလည်မည်ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း, ထိုသို့ တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါက မြှုပ်ထားသော ထိုပုဒ်မျှားကို အလွယ်တကူနှင့်ပင် သိနိုင်သောကြောင့်ရင်း ရှည်သောပုဒ်မျှားကို အပြည့်အစုံ မဖော်ပြတော့ပဲ ပေယျာလသင်္ကေတနှင့် ညီမျှသော အက္ခရာ သုံးလေးလုံးခန့်မျှအထိသာ ဖော်စေပါသည်။

ဖော်ပြမထားသော ပုဒ်နက်မျှားအတွက်မှာမူ ပါဠိခ္ခ အတော်အသင့် လေ့လာဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည် အလွယ်တကူပင် သိနိုင်သောကြောင့်ရင်း, ထိုအနက်တို့ကို အကုန်ဖော်လိုက်မည်ဆိုလျှင် ထက်ဝက်ခန့်စာအုပ် ပမာဏ ကြီးလာဖွယ်ရှိသောကြောင့်ရင်း အပြည့်အစုံ မဖော်တော့ပဲ စာ

မျက်နှာ ၁၀၀ ကျော်အတွင်းမှ ထိုမြှုပ်ထားသောပုဒ်နှင့် အနက်တို့ကို ပါဠိပုဒ်၏ အက္ခရာစဉ်ဖြင့် ဤစာအုပ်၏ အဆုံးအပိုင်း၌ သီးခြားဖော်ပြထားပါသည်။ ပါဠိအရာ၌ သုတ မပြည့်စုံသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုအက္ခရာစဉ်အနက်နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ ကြည့်ရှုလေ့လာခြင်းဖြင့် သုတပြည့်စုံလျက် နိဿယမ်မြှုပ်ထားသော နောက်ပိုင်းအနက်တို့ကို ဖော်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ပါသည်။

ထို့ပြင် ထပ်မံ၍ အဆုံးအဖြတ် အမှာ အထား ထည့်သင့်သည့် အရာဌာနမျှားမ်ိုးလည်း မှတ်ချက်အဖြစ်ဖြင့် အောက်ခြေ၌ ထပ်မံ၍ ထည့်သွင်းဖော်ပြစေပါသည်။ ထိုမှတ်ချက်၏ အဆုံး၌ (ဆဋ္ဌသံဂီတိ သောဓက)ဟူ၍ ၎င်း, အတိုချုပ်အားဖြင့် (ဆ-သံ-သော) ဟူ၍ဝင်း ဤသို့လည်း ဖော်ပြစေပါသည်။

ထို့ပြင် စာကြည့်ရာ၌ ရှင်းလင်းလွယ်ကူစေရန်အလို့ငှါ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်ပါဌနှင့်အညီ စာပိုဒ်ခွဲခြင်း, စာပိုဒ်နံပါတ် ဂဏန်းကို ပြုခြင်း, ပါဠိပုဒ်မြန်မာပုဒ်တို့ကို အသီးအသီး ခွဲခြားထားခြင်း, မူလပုဒ်ရင်းနှင့် အတ္ထသံဝဏ္ဏနာပုဒ်တို့ကို (ဟိုက်ဖင်ခေါ်) ဒက်ကြောင်းအတိုဖြင့် ခွဲခြားပြခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း ပြုစေပါသည်။ ထိုသို့ ဒက်ကြောင်းတိုဖြင့် ပြရာ၌ ဒက်ကြောင်း၏ ရှေ့ပုဒ်ကို မူလရင်း ပုဒ်ဟူ၍ဝင်း, နောက်ပုဒ်စုကို နိဿယ ဆရာတော်၏ အနက်အဖွင့်ဟူ၍ဝင်း မှတ်ရာ၏။ ဥပမာ-(နှာ ၃၊ ကြောင်း ၁၂-၌) ဝိဇ္ဇေ-ဝိဇ္ဇေယျ-ဟု ဆိုရာတွင် ဝိဇ္ဇေ-ကား မူလရင်း ပုဒ်တည်း၊ ဝိဇ္ဇေယျ-ကား အဖွင့်ပုဒ်တည်း။ ကြောင်း ၁၉-၂၀-တို့၌ ဟိ-ကသ္မာ၊ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ-ဟူရာတို့တွင်လည်း ဟိ-ကား မူလရင်းပုဒ်၊ ကသ္မာ နှင့် တံ ပါကဋံ ကရောမိ-တို့ကား အဖွင့်ပုဒ်မျှားတည်း။

ထို့ပြင် နိဿယ၌ ရောက်ရာပုဒ်ပါဌ်တို့ကို အလွယ်တကူရှာ၍ တွေ့နိုင်စေရန်အလို့ငှါ အထက်ခေါင်းစီး၏ နောက်၌ စာမျက်နှာနံပါတ်နှင့် စာကြောင်း ဂဏန်းမျှားကိုလည်း ပြုစေပါသည်။ ဥပမာ-နှာ ၄-ခေါင်းစီး၏ နောက်၌ (၁-၁၁)ဟု ပြထားသည်။ ၎င်းဖြင့် ဤနိဿယ ဤစာမျက်နှာ၌ ရောက်ဆဲ အစပုဒ်ပါဌ်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါဌ်တွင် စာမျက်နှာ ၁-စာကြောင်း ၁၁-ဖြစ်သည်ဟု သိစေ၏။ နှာ ၅-ခေါင်းစီး၏ နောက်၌ ပြထားသော

(၂-၀)ဖြင့်လည်း ထိုမျက်နှာ၌ ဝဏ္ဏယန္တြော-ဟူသော အဆုံးပုဒ်ကို ဝိသုဒ္ဓိ-မဂ်ပါဠိတွင် နှာ ၂-စာကြောင်း ၀-ဖြစ်သည်ဟု သိစေ၏။

ယခု ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ပြည်မူ နိဿယဟောင်းကြီးကို ကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင် စွမ်းနိုင်သမျှ ပြုပြင်မွန်းမံကြပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓသာသနအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်၌ ပုံနှိပ်စေကြပါသည်။ ပုံနှိပ်သောအခါ၌လည်း နောက်ဆုံးပရိုက္ခာ သြသာနသောဓကအဖွဲ့က ထပ်မံ၍ စစ်ဆေးသုတ်သင် အပြီးသတ်ပြင်ဆင်၍ အချောပုံနှိပ်စေကြပါသည်။

ထိုသို့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစား၍ ပြင်ဆင်ကြသော်လည်း မမြော်လင့်ပဲ တွေ့ရသော အခက်အခဲတခုမှာ မိုနီစာလုံးစီစက်ဖြင့် စီသော စပ်စာလုံးများမှ အစိတ်အပိုင်းအချို့၏ ပုံနှိပ်နေစဉ်တွင် ကျွတ်ကျခြင်း ပြုတ်ထွက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ-(ထိ)ဟူသော စာလုံးမှ လုံးကြီးတင် ပြုတ်သွားလျှင် (ထု)ဟု ဖြစ်နေပါသည်၊ တချောင်းငင် ပြုတ်သွားလျှင် (ထီ)ဟု ဖြစ်နေပါသည်။ ၎င်း ၂-မျိုးလုံး ပြုတ်သွားလျှင် (ထ)ဟူ၍သာ ဖြစ်နေပါတော့သည်။ ထိုသို့ အက္ခရာအစိတ်အပိုင်းများ ပြုတ်၍ မှားယွင်းနေသည်တို့ကိုလည်း တွေ့ရသမျှအတွက် အမှားအမှန် ပြင်ဆင်ချက် ပြထားပါသည်။ သို့ရာတွင် စစ်ဆေးကြည့်ရှုရသော စာဖောင်၌ မှန်နေသော်လည်း အခြားဖောင်များ၌ အက္ခရာအစိတ်အပိုင်းပြုတ်၍ မှားနေတတ်ပြန်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုကဲ့သို့ မှားနေသည်ကိုတွေ့ရပါက မိမိတို့ဉာဏ်အားဖြင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ ပြင်ဆင် ဖတ်ရှုကြစေလိုပါသည်။

သာသနာ ၂၅၀၀-ခု၊ နိဿယဝိသောဓကနှင့်
ကောဇာ ၁၃၂၆-ခု၊ သြသာနသောဓကဆရာတော်များ

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ

(ပဌမတွဲ)

၅တ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

နိဒါနာဒီကထာ

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ မှီရာဖြစ်သော သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိ-တော်, ဒေဝတာသံယုတ်, သတ္တိဝဂ်, ဇဋာသုတ်၌ လာသော "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ" စသော ဂါထာ ၁

၂။ မထင်ရှားသော နတ်သားတယောက်သည် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားအပ်သော အထက်ပါ ဇဋာသုတ်၌ လာသည့် "အန္တောဇဋာ" စသောဂါထာနှင့် ၎င်း၏ အဖွင့် ၃

၃။ "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ"စသောဂါထာကိုမှီ၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်း လမ်းမှန်ကို ပြဆိုရာဖြစ်သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်းကိုရေးသားရန် အရှင် မဟာဗုဒ္ဓဃောသ ထေရ် ဝန်ခံခြင်း ၆

၄။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ-ပုဒ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ် အမျိုးမျိုးကို ဖွင့်ပြခြင်း ၆

၅။ "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ" စသောဂါထာ၏ အကျဉ်းချုပ် အဖွင့် ၉

၆။ "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ" စသောဂါထာ၌ သီလ, သမာဓိ, ပညာကိုပဓာနပြု၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းမှန်ကို ဘုရားရှင်ဟောတော်မူကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၇။	သီလ, သမာဓိ, ပညာ သုံးပါးနှင့်စပ်၍ သိက္ခာတိုက် စသောတိုက်ကိုးပါးနှင့် အခြားသော ဂုဏ်တိုက် စသည်တို့ကို အကျယ်ပြဆိုခြင်း	၁၂
၈။	သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့ဖြင့် အစ, အလယ်, အဆုံး ကောင်းခြင်း သုံးတန်ကို ဝေဖန်ပြဆိုပုံ	၁၃
၉။	သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့သည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, အဘိညာဏ်ခြောက်ပါး, ပဋိသမ္ภိဒါ လေးပါးတို့ကို ရခြင်း၏ အားကြီးသော အကြောင်း ဖြစ်ပုံ	၁၅
၁၀။	သီလဖြင့် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ ခံစားမှုကို ကြဉ်ခြင်း, သမာဓိဖြင့် ကိုယ်ပင်ပန်းအောင် ကျင့်ကြံမှုကိုကြဉ်ခြင်း, ပညာဖြင့် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ကျင့်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခြင်းကို ပြဆိုပုံ	၁၅
၁၁။	သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့ဖြင့် အပါယ်ဘုံ, ကာမဘုံ, ကာမဘဝ စသော ဘဝတို့ကို လွန်နိုင်ခြင်းကို ပြဆိုပုံ....	၁၅
၁၂။	သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့သည် ဝိတိက္ကမ, ပရိယုဋ္ဌာန, အနုသယကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ....	၁၆
၁၃။	သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့ဖြင့် ဒုစ္စရိတ, တဏှာ, ဒိဋ္ဌိ ဟူသော အညစ်အကြေးတို့ကို သုတ်သင်ဖယ်လျှော်နိုင်ပုံ	၁၆
၁၄။	သီလသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်, သကဒါဂါမိဖိုလ်၊ သမာဓိသည် အနာဂါမိဖိုလ်၊ ပညာသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ပုံ	၁၇

၁-သီလနိဒ္ဒေသ

သီလသရူပါဒီကထာ

၁၅။ သီလ, သမာဓိ, ပညာ သုံးပါးတို့တွင် သီလနှင့် စပ်၍ အာဘယ်သဘောတရားသည် သီလမည်သနည်း, အာဘယ် အနက်သဘောကြောင့် သီလမည်သနည်း စသော အမေးပုစ္ဆာ (၇)မျိုးတို့ကို ထုတ်ပြခြင်း ၁၈

၁၆။ စေတနာသီလ, စေတသိကသီလ, သံဝရသီလ, အဝီ-တိက္ကမသီလ လေးပါးတို့၏ သဘောသရုပ်ကို ထုတ်ပြ ခြင်း ၁၉

၁၇။ သံဝရသီလနှင့်စပ်၍ ပါတိမောက္ခသံဝရ, သတိသံဝရ, ဉာဏသံဝရ, ခန္တီသံဝရ, ဝီရိယသံဝရ အားဖြင့် သံဝရ ငါးမျိုး၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုပြဆိုခြင်း ၁၉

၁၈။ အဝီတိက္ကမသီလ၏အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြခြင်း ၂၁

၁၉။ ကာယကံ, ဝစီကံ တို့ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းခြင်း, ကုသိုလ်တရားတို့၏ တည်ရာဖြစ်ခြင်းဟူသော သီလန အနက်သဘောကြောင့် သီလမည်ပုံ ၂၁

၂၀။ သီလ၏ လက္ခဏာ,ရသ,ပစ္စုပဋ္ဌာန်,ပဒဋ္ဌာန် ၂၂

သီလာနိသံသကထာ

၂၁။ သီလကြောင့် နှလုံးစိတ်ဝမ်း ရွှင်လန်း ကြည်နူးခြင်း စသော အကျိုးမျှားရနိုင်ပုံ ၂၄

၂၂။ သီလနှင့် ပြည့်စုံသောသူအား စည်းစိမ် မျှားစွာရခြင်း, ကောင်းသောသတင်း ကျော်စောခြင်း, ပရိသတ် လေး ပါးသို့ ရဲရင့်စွာ ချဉ်းကပ်နိုင်ခြင်း, မတွေ့မဝေ သေရ ခြင်း, သေပြီးနောက် နတ်ပြည်သို့ရောက်ရခြင်းဟူသော အကျိုးငါးပါးရပုံ ၂၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၂၃။ သီလသည် သီတင်းသုံးဖော်တို့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း အစ အရဟတ္တမဂ် အဆုံးရှိသော မျှားစွာသော အကျိုးတို့ကို ရစေနိုင်ပုံ ၂၆

သီလပဉ္စဘေဒကထာ

၂၄။ သီလသည် ကာယကံ,ဝစီကံတို့ကို ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းခြင်း သဘောအားဖြင့် တပါးတည်းသာဖြစ်သော်လည်း စာရိတ္တ, ဝါရိတ္တသီလစသော အားဖြင့် နှစ်ပါး၊ ဟီန, မဇ္ဈိမ, ပဏီတသီလစသော အားဖြင့် သုံးပါး၊ ဟာနဘာဂိယသီလစသော အားဖြင့် လေးပါး၊ ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလစသောအားဖြင့် ငါးပါးစသည်ကွဲပြားပုံ ၂၉

၂၅။ ဘုရားရှင် ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပဒ သီလကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းဟူသော စာရိတ္တသီလ, ဘုရားရှင် ပယ်တော်မူအပ်သော ဒုစရိုက်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော ဝါရိတ္တသီလတို့ကို ပြဆိုခြင်း ၃၁

၂၆။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည် အာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလ မည်ပုံ နှင့် ကြွင်း သီလမျှားသည် အာဘိသမာစာရိကသီလ မည်ပုံ ၃၂

၂၇။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက သိက္ခာပဒသီလသည် အာဘိသမာစာရိကသီလမည်ကြောင်း၊ ကြွင်းသော မဟန္တာမဟန္တ သိက္ခာပဒသီလသည် အာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလ မည်ကြောင်းစသည်အားဖြင့် တနည်းဖွင့်ပြခြင်း ၃၂

၂၈။ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် ဝိရတိသီလမည်၍ ကြွင်းသော စေတနာ စသော သီလသည် အဝိရတိသီလမည်ပုံ ၃၃

၂၉။ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာရှိသော နိဿိတသီလ နှင့် လောကုတ္တရာသီလ, ဝိဝဋ္ဋနိဿယသီလ ဟူသော အနိဿိတသီလတို့ကို ပြဆိုပုံ ၃၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၀။	ကာလပိုင်းခြားမ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကာလပရိ-ယန္တသီလ, အသက်ထက်ဆုံး ဆောက်တည်အပ်သော အာပါဏကောဋိကသီလ နှစ်ပါးကို ဖွင့်ပြခြင်း	၃၄
၃၁။	လာဘ်, အခြံအရံ, ဆွေမျိုးစသည်ကိုငဲ့၍ ဆောက်တည်သဖြင့် အဆုံး အပိုင်းအခြားရှိသော သပရိယန္တသီလ, ထိုလာဘ်စသည်ကို မငဲ့ပဲ ဆောက်တည်သဖြင့် အဆုံး အပိုင်းအခြား မရှိသော အပရိယန္တသီလ နှစ်ပါးကို သာဓကနှင့်တကွ ဖွင့်ပြခြင်း	၃၄
၃၂။	အာသဝေါတရား၏ အာရုံဖြစ်သော လောကိယသီလ, အာသဝေါတရား၏ အာရုံမဟုတ်သော လောကုတ္တရာသီလ နှစ်ပါးကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း	၃၅
၃၃။	ဟီန,မဇ္ဈိမ,ပဏီတသီလသုံးမျိုးကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း	၃၆
၃၄။	မိမိကိုယ်ကို အလေးဂရပြုသဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော အတ္တာဓိပတေယျသီလ, လောကကို အလေးဂရပြုသဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော လောကာဓိပတေယျသီလ, တရားတော်ကို အလေးဂရပြုသဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော ဓမ္မာဓိပတေယျသီလတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၃၈
၃၅။	တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ပရာမဋ္ဌသီလ, တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ဖျက်ဆီးသော အားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်သော အပရာမဋ္ဌသီလ, ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သဖြင့် ကိလေသာ အပူမီး ငြိမ်းအေးပြီးသော ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိသီလတို့ကို ဖွင့်ပြခြင်း	၃၈
၃၆။	အာပတ်မသင့်အောင် စောင့်စည်း ထိန်းသိမ်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ, သင့်ပြီးသော်လည်း ကုစားပြီးခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ စင်ကြင်သော ဝိသုဒ္ဓိသီလ, အာပတ်သင့်လျက် မကုစားခြင်းကြောင့် မစင်ကြယ်သော အဝိသုဒ္ဓိသီလ, ဝတ္ထု, အာပတ်, အစ္စာစာရတို့၌ ယုံမှားရှိသော ဝေမတိကသီလတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၃၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၃၇။ အရိယမဂ်လေးပါး, အောက်ဗိုလ်သုံးပါးတို့နှင့်ယှဉ်သော သေက္ခသီလ, အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော အသေက္ခသီလ, လောကီသီလ ဟူသော နေဝသေက္ခနာသေက္ခသီလ တို့ကို ပြဆိုခြင်း ၃၉

၃၈။ ဆုတ်ယုတ်သော အဖို့ရှိသော ဟာနဘာဂီယသီလ, မတိုးပွါးပဲ ရပ်တည်သော အဖို့ရှိသော ဋ္ဌိတိဘာဂီယသီလ, ထူးသော အဖို့ရှိသော ဝိသေသဘာဂီယသီလ, အကုသိုလ်တုံးကိုဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရာ နိဗ္ဗာန်အဖို့ရှိသော နိဗ္ဗေဓဘာဂီယသီလတို့ကို ဖွင့်ပြခြင်း ၄၀

၃၉။ ဘိက္ခုသီလ, ဘိက္ခုနီသီလ, အနုပသမ္ပန္နသီလ, ဂဟဋ္ဌ-သီလတို့ကို ခွဲခြားပြဆိုခြင်း ၄၁

၄၀။ မည်သည့်အခါမှ မလွန်ကျူးသဖြင့် ပကတိအားဖြင့်ပင် ပြည့်စုံနေသော မြောက်ကျွန်းသားတို့၏ ပကတိသီလ၊ အမျိုးအနွယ်, အရုပ်ဒေသ, အယူဝါဒအလိုက် ထိုက်သလို ကျင့်သုံးရသော အာစာရသီလ, သဘာဝအလျောက် ယောကျ်ားတပါးတို့၌ ဖောက်ပြားလိုစိတ် မရှိသော ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏ ဓမ္မတာသီလ၊ အရှင်မဟာ-ကဿပစသော စင်ကြယ်သောသူတို့၏ သီလကဲ့သို့ရင်း, ဘုရားအလောင်းတော်တို့၏ သီလကဲ့သို့ရင်း ရှေး အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပုဗ္ဗဟေတုကသီလတို့ကို ပြဆိုခြင်း ၄၂

၄၁။ ပါတိမောက္ခသံဝရ, ဣန္ဒြိယသံဝရ, အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ, ပစ္စယသန္နိဿိတသီလလေးမျိုးတို့၏ သဘောကို ဆိုင်ရာ ဘုရားဟောပါဠိတော်တို့ဖြင့် ကိုးကား၍ ပြဆိုခြင်း ၄၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ

၄၂။ ပါတိမောက္ခ, ပါတိမောက္ခသံဝရ, ပါတိမောက္ခသံဝရ-
သံဝုတတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုခြင်း ၄၁

၄၃။ အာစာရ, အနာစာရ, ဂေါစရ, အဂေါစရတို့၏
သဘောကို ဝိဘင်း ပါဠိတော်မှ ထုတ်ဆောင်၍
ပြဆိုခြင်း ၄၆

၄၄။ ကာယဒုစရိုက် သုံးပါး, ဝစီဒုစရိုက် လေးပါးတို့သည်
အကျင့်ယုတ် (အနာစာရ)မည်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၄၆

၄၅။ ဒါယကာတို့ထံမှ လာဘ်ကိုမြှော်၍ သစ်, ဝါး, သစ်သီး,
သစ်ရွက်, ပန်းမာလ်, ရေမွှေး, ပေါင်ဒါ, သွားပွတ်တန်
စသည်ကိုပေးခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချ၍ ဆက်ဆံ
ပြောဆိုခြင်း၊အမှန်နည်းပါး အမှားများသောစကားကို
ပြောဆိုခြင်း၊ ဒါယကာတို့၏ ကလေးငယ်တို့ကို ထိန်းယ
ချီပိုးခြင်း၊ ဒါယကာတို့၏ အစေအပါးခံခြင်းစသော
ယုတ်မာသော အသက်မွေးမှုတို့တွင် တမျိုးမျိုးဖြင့်
အသက်မွေးခြင်းသည်လည်း အကျင့်ယုတ်(အနာစာရ)
မည်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၄၆

၄၆။ ကာယသုစရိုက်သုံးပါး, ဝစီသုစရိုက် လေးပါးတို့သည်
အကျင့်မြတ် (အာစာရ)မည်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၄၇

၄၇။ ပျို, ပဏ်, သူရာ, ပြည့်တန်ဆာ, လင်ကွာ, ရဟန်းမ
ဟူသော မကျက်စားအပ်ရာ အရပ်မျှားသို့ သွားလာ
ကျက်စားခြင်း၊ မလျော်သော ဆက်ဆံနည်းမျိုးဖြင့်
မင်းစိုးရာဇာတို့နှင့်ရင်း, ဘာသာခြားတို့နှင့်ရင်း ရော
နှောဆက်ဆံခြင်း၊ သာသနာတော်ကို မကြည်ညိုသဖြင့်
အကျိုးစီးပွါးမဲ့ကို ပြုတတ်သူတို့နှင့် ရောနှောဆက်ဆံ
ခြင်း စသည်တို့သည် ကျက်စားခြင်းဌာ မလျောက်ပတ်
သောအရာ(အဂေါစရ)မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၄၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၄၈။ သစ်, ဝါး, သစ်သီး, သစ်ရွက် စသည်တို့ကို ပေးခြင်း စသော ယုတ်မာသော အသက်မွေးမှုကို မပြုခြင်းသည်လည်း အကျင့်မြတ်(အာစာရ)မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၄၇

၄၉။ ဟျိ, ပဏ်, သုရာ, ပြည့်တန်ဆာ, လင်ကွာ, ရဟန်းမဟူသော မကျက်စားအပ်ရာ အရပ်မျှားသို့ သွားလာကျက်စားမှု မပြုခြင်း၊ မလျော်သော ဆက်ဆံနည်းမျိုးဖြင့် မင်းစိုးရာဇာတို့နှင့်ရင်း, ဘာသာခြားတို့နှင့်ရင်း ရောနှောဆက်ဆံမှု မပြုခြင်း၊ သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုကိုင်းရှိုင်းမှ အကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်တတ်သောသူတို့နှင့် ရောနှောဆက်ဆံခြင်း စသည်တို့သည် ကျက်စားခြင်းဌာ လျောက်ပတ်သောအရာ(ဂေါစရ)မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၄၈

၅၀။ သံဃာ့ အစည်းအဝေးခွဲရင်း, ဇရုံးအိမ်ခွဲရင်း, ရေချိုးဆိပ်ခွဲရင်း, ရွာတွင်းသို့ဝင်ရာ စသည်ခွဲရင်း မထေရ်ကြီးတို့ကို ရိုသေလေးစားမှုမရှိပဲ မထေမဲ့မြင် သဘောမျိုးဖြင့် ပြုမူနေထိုင်ခြင်းသည်လည်း ယုတ်သော ကိုယ်အကျင့် (ကာယိကအနာစာရ) မည်ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ ၄၉

၅၁။ သံဃာ့ အစည်းအဝေးခွဲ မထေရ်ကြီးတို့ကို မပန်ကြားပဲ တရားရွတ်ဆိုခြင်း, ပြဿနာဖြေခြင်း, ပါတိမောက်ပြခြင်း စသည် သည်ရင်း၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်သောအခါ အမျိုးသမီးတို့ကို "မည်သည့် အစားအစာရှိသနည်း" စသည်ဖြင့် နှုတ်မစောင့်စည်းပဲ မေးမြန်းပြောဆိုခြင်းသည်ရင်း ယုတ်သော နှုတ်အမှုအကျင့် (ဝစီစသိက အနာစာရ)မည်ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ ၅၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅၂။	မြတ်သော ကိုယ်အမူအကျင့်ဟူသော ကာယိကအာစာရ၊ မြတ်သော နှုတ်အမူအကျင့်ဟူသော ဝါစသိကအာစာရ တို့ကိုမူ ကာယိကအနာစာရ, ဝါစသိကအနာစာရတို့မှ ပြောင်းပြန်အားဖြင့် သိမှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၅၁
၅၃။	ရိုသေနှိမ့်ချ မာန်မာနမရှိခြင်း, အရှက်အကြောက်ရှိခြင်း, ယဉ်ကျေးသေသပ်စွာ ဝတ်ရုံခြင်း, ကြည်ညိုဖွယ်ရာ သွားလာခြင်း, ဣန္ဒြေစောင့်စည်းခြင်း, အလိုနည်းခြင်း, ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း စသည်သည် အကျင့်မြတ် (အာစာရ) မည်ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကထာ လာသည့်အတိုင်းပြဆိုပုံ	၅၁
၅၄။	မိမိမနာကြားဘူးသေးသော တရားစကားတို့ကို ပြောဟောတတ်၍ ယုံမှားသံသယကို ပယ်ဖျောက်ပေးလျက် အယူမှန်ကို ယူစေနိုင်သော မိမိစိတ်ချမ်းသာမှုကို ပြုတတ်သည့် မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းသည် သီလ အစရှိသောဂုဏ်တို့၏ အားကြီးသောအကြောင်း(ဥပနိဿယ-ဂေါစရ)မည်ပုံကို မဟာနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကထာ လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုခြင်း	၅၂
၅၅။	ရွာတွင်းသို့ဝင်သောအခါ ထက်,အောက်,ဝဲ,ယာ ဘာကို မျှမကြည့်ပဲ မျက်လွှာချလျက် သွားလာနေထိုင်ခြင်းသည် စိတ်၏ အစောင့် အရှောက် ဖြစ်သော သတိ (အာရက္ခဂေါစရ) မည်ပုံ	၅၃
၅၆။	သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကို စွဲမြဲစွာ ပွါးများနေထိုင်ခြင်းသည် စိတ်ကို ဖွဲ့ချည်ကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း (ဥပနိဗန္ဓဂေါစရ)မည်ပုံ	၅၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ

၁၇။ ဣဋ္ဌာရုံ, အနိဋ္ဌာရုံတို့ကို မြင်သည်ရှိသော် ထိုအာရုံတို့၏ ဣဋ္ဌသဘော, အနိဋ္ဌသဘောတို့ကို အာရုံမပြုပဲ မြင်ကာ မတွေ့မျှသာ စိတ်ကိုထားခြင်းသည် ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ မည်ပုံ.... .... ၁၁

၁၈။ စေတိယတောင်မှ အနုရာဓမြို့သို့ ဆွမ်းခံကြွလာသော အရှင်မဟာတိဿထေရ်သည် ခင်ပွန်းသည်နှင့် အချင်းမျှားရ၍ အိမ်မှဆင်းလာသော အမျိုးသမီး တယောက်၏ ရယ်သံကို ကြားသဖြင့် ထိုအမျိုးသမီး၏ သွားတို့၌ ဣဋ္ဌသဘောကို နှလုံးမသွင်းပဲ အသုဘသညာကို ပွါးသဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ၁၆

၁၉။ ရူပါရုံကိုအာရုံပြု၍ စက္ခုဒ္ဒါရိကဝိထိ ဖြစ်ပုံ ၁၈

၆၀။ စက္ခုနှင့်ကို စောင့်စည်းမှု, မစောင့်စည်းမှုသည် ဘဝင်, အာဝဇ္ဇန်း စသည်တို့၏ ကိစ္စမဟုတ်၊ ဇော၏ ကိစ္စသာ ဖြစ်ကြောင်းကို မြို့တံခါးဥပမာဖြင့် ပြဆိုခြင်း ၁၈

အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ

၆၁။ ရဟန်းတော်တို့၏ အသက်မွေးမှုနှင့်စပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကြောက်ပါးကို လွန်ကျူးလျှင် အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ ပျက်စီးပုံ ၆၈

၆၂။ လာဘ်, အကျော်အစောကို မြှော်ကိုး၍ မိမိ၌မရှိသော သီလစသောဂုဏ်ကို ရှိလေယောင် ဟန်ဆောင်လျက် အုံ့ဖွယ်သရဲကို ပြုခြင်း ကုဟနာ၊ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ကို လောကွတ်စကား ပြောဆိုခြင်း, မြှောက်မြှောက်ပင့်ပင့် ပြောဆိုခြင်းစသော လပနာ၊ မိမိအား လျူချင်လာအောင် အရိပ်အမြွက်ပြု၍ ပြောဆိုခြင်း စသော နေမိတ္တိကတာ၊ မလျူပဲ မနေဝံ့အောင် ဒါယကာတို့ကို

ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း, လှူချင်လာအောင် မြှောက်ပင့် ပြော
ဆိုခြင်း, စကားစောင်းပစ်ခြင်း စသော နိမ္ပေသိကတာ၊
ဒါယကာတဦးထံမှ ရသောလာဘ်ကို အခြား ဒါယကာ
တဦးအား ပေးမ၊ လာဘ်ရအောင် ပြုခြင်း ဟူသော
လာဘေနလာဘံနိဇိဂီသနတာ တို့ကို စျာနဝိဘင်း ပါဠိ
တော် လာသည့်အတိုင်း အကျယ်ပြဆိုပုံ ၆၁

၆၂။ ဒါယကာတို့က ပစ္စည်းဝတ္ထု တခုခုကို လှူသည်ရှိသော်
မိမိကို အလိုနည်းသူ ခြိုးခြံစွာကျင့်သူဟု ဒါယကာတို့
ထင်မြင်၍ အကြည်ညိုတိုးလျက် ပိုမိုများပြားသော
ပစ္စည်းဝတ္ထုကို လှူစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ထို
မူလလှူရင်း ပစ္စည်းဝတ္ထုကို အလှူမခံ ပယ်လှန်ခြင်း
သည် ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်မှီဝဲခြင်းနှင့်စပ်သော ပစ္စယ
ပဋိသေဝန ကုဟနဝတ္ထု မည်ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသ
ပါဠိတော် လာသည့်အတိုင်း အကျယ်ပြဆိုပုံ ၆၅

၆၃။ စျာန် မဂ် ဖိုလ် တရားကို မရရှိပါပဲလျက် မိမိ ရလေ
သယောင် ဟန်ဆောင်၍ အရိပ်နိမိတ်ပြလျက် ပြောဆို
ခြင်း, မိမိနှင့်စပ်သော အခြားရဟန်းတော်များ ရရှိ
လေသယောင် ဟန်ဆောင်လျက် အရိပ်နိမိတ် ပြ၍
ပြောဆိုခြင်းတို့သည် စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၏ အနီးအနား
သို့ မိမိကိုဆောင်၍ ပြောခြင်း ဟူသော သာမန္တဇပ္ပန-
ကုဟနဝတ္ထု မည်ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်
လာသည့်အတိုင်း အကျယ်ပြဆိုပုံ ၆၈

၆၅။ မိမိကို သူတပါးတို့ ချီးမွမ်းကြည်ညိုစေလိုသဖြင့် ဖြည်း
ညှင်းသာယာ ဣန္ဒြေသံဝရရှိလေယောင် ဟန်ဆောင်၍
သွားလာခြင်း, သတိသမ္ပဇဉ် မကင်းသယောင် ဟန်
ဆောင်၍ သွားလာနေထိုင်ခြင်း စသည်တို့သည် ဣရိ-
ယာပုထ်ကို သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ သိမ်းဆည်းပြုပြင်ခြင်း ဟု
ဆိုအပ်သော ဣရိယာပထ သန္ဓိသိတ ကုဟနဝတ္ထု မည်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော် လာသည့် အတိုင်း အကျယ်ပြုဆိုပုံ ၇၀

၆၆။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ကုဟနဝတ္ထု သုံးမျိုးတို့၌ ပါဝင်သော ပစ္စယ ပဋိသေဝန သင်္ခါတ စသောပုဒ်တို့၏ အသေးစိတ် အနက်ကို ဖွင့်ပြခြင်း.... .... ၇၁

၆၇။ ဒါယကာတို့အား လောကွတ်စကား ပြောဆိုခြင်း, မြောက်မြောက်ပင့်ပင့် ပြောဆိုခြင်းဟူသော စကားအရ လောကွတ်စကား ပြောဆိုပုံနှင့် မြောက်မြောက်ပင့်ပင့် ပြောဆိုပုံ ၇၂

၆၈။ ဥန္နဟနာ,သမုန္နဟနာ,ဥက္ကာစနာ,သမုက္ကာစနာ ဟူသော ပါဠိတို့အရ ဒါယကာတို့ကို မလျှူပဲမနေသာအောင် ချည်နှောင်ချီးမြှောက်၍ အထပ်ထပ်ပြောဆိုပုံ ၇၃

၆၉။ အနုပ္ပိယဘာဏီတာ, စာဋုကမ္ယတာ, မုဂ္ဂသူပျတာ, ပါရိ-ဘဋ္ဋတာ ဟူသော ပါဠိတို့အရ ဒါယကာတို့ ကြည်ညိုလာအောင် ချစ်နှစ်သက်ဖွယ်သော စကား, အမှန်နည်းပါး အမှားများသော စကားတို့ကို ပြောဆိုပုံနှင့် မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်နှိမ့်ချချ ပြုမူပုံစသည်ကို ပြဆိုခြင်း ၇၄

၇၀။ နိမိတ္တ, နိမိတ္တကမ္မ,သြဘာသ, သြဘာသကမ္မ, သာမန္တဇပ္ပ ဟူသော ပါဠိတို့အရ မိမိအား လျှုချင်လာအောင် အရိပ်နိမိတ်ပြု၍ ပြောဆိုပုံစသည်ကို ပြဆိုခြင်း ၇၅

၇၁။ မိမိလိုချင်သော ဝတ္ထုပစ္စည်း၏ အနီးအနားပြု၍ ပြောဆိုခြင်း သာမန္တဇပ္ပအရ သာဓကအဖြစ်ဖြင့် ကုလူပကရဟန်းတပါး၏ ဝတ္ထုကို ထုတ်ဆောင်ပြဆိုခြင်း ၇၆

၇၂။ အကြောသနာ, ဝမ္ဘနာ, ဂရဟဏာ စသော ပုဒ်တို့ကို အသေးစိတ် ဖွင့်ပြခြင်း ၇၇

၇၃။ လာဘေန လာဘံ နိဇိဂိသနတာ ပါဠိအရ လာဘ်တခုဖြင့် လာဘ်တခုကို မျှားပုံအကျယ် ၇၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၂၄။ ဤပြဆိုအပ်ပြီးသော ယုတ်မာသော အသက်မွေးမှု အလုံးစုံသည်ရင်း၊ ထိုမှတပါးသော ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌ လာသည့် အင်ဝိဇ္ဇာအဟော, ဥပါတ်ပျံ့တော်လဲအဟော, အိပ်မက်တိတ္ထေါ်အဟော, လက္ခဏာအဟော, ကြွက်ခဲအဟောတို့ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသည်ရင်း၊ မီးဖြင့် ယင်ပူဇော်သောအတတ်, ယောက်မဖြင့် ယင်ပူဇော်သော အတတ်တို့ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသည်ရင်း ရဟန်းတော်တို့အား မလျှောက်ပတ်သော ယုတ်မာသော အသက်မွေးမှု (မိစ္ဆာဇီဝ)မျှား ဖြစ်၍ ထိုအလုံးစုံမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ မည်ကြောင်းကို ပြဆိုခြင်း ၈၀

ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ

၂၅။ ပစ္စဝေက္ခဏာ လေးပါးတို့တွင် စီဝရပစ္စဝေက္ခဏာ၌ အဆောင်းအပူကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း, မှက်, ခြင်, ယင်, လေ, နေပူ, မြွေ, ကင်း, သန်းတို့၏ ကိုက်ခဲခြင်းအတွေ့တို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း, အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းဟူသော အကျိုးမျှားအနက် အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း အကျိုးသည်သာ ကိန်းသေမြဲသော နိယတအကျိုးဖြစ်၍ ကြွင်းသော အကျိုးမျှားမှာ ကိန်းသေမမြဲသော အနိယတ အကျိုးဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခြင်း ၈၂

၂၆။ ပိဏ္ဍပါတပစ္စဝေက္ခဏာ၌ မောဟပွါးကြောင်း ကစားမြူးတူးခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ နေ့စ ၅၀ယဟု ပုဒ်ကိုရင်း, ဒေါသပွါးကြောင်း မာန်ယစ်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ နှ မ၅ယဟု ပုဒ်ကိုရင်း, ရာဂပွါးကြောင်း တန်ဆာဆင်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ နှ မဏ္ဍနာ၅ယ ပုဒ်ကိုရင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူကြောင်း ပြဆိုပုံ ၈၅

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၇၈။	နေဝ ဒဝါယစသော လေးပုဒ်လုံးတို့ဖြင့် ရဟန်းတော်တို့၏ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မလျော်သော အကျင့်မှားကို ရှင်း, ကာမချမ်းသာကို သုံးဆောင်ခံစားခြင်းကိုရှင်း ပယ်ပုံကို ဖွင့်ပြခြင်း	၈၅
၇၈။	ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယဉ္စ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော အလုံးစုံသော ဘုရားအဆုံးအမတော် ဟူသော သာသနာဗြဟ္မစရိယ, အရိယမဂ်ဟူသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကို ခွဲခြားပြဆိုခြင်း	၈၇
၇၉။	ဣတိ ပုရာဏဉ္စ ဝေဒနံ စသော နှစ်ပုဒ်ဖြင့် ရဟန်းတော်တို့အား လျော်သော သုံးဆောင်ခြင်း, ကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေသော အကျင့်ကိုပယ်ခြင်း, တရားနှင့်လျော်သော သုခကို မစွန့်ခြင်းတို့ကို ပြပုံ	၈၉
၈၀။	ယာတြာ စ မေ ဘဝိဿတိ စသော သုံးပုဒ်ဖြင့် အကျိုးတရားကို သိမ်းဆည်းခြင်းနှင့် အလယ်အလတ် အကျင့်ကိုပြပုံ	၈၉
၈၁။	သေနာသနပစ္စယေကွဏာဒ္ဒ ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်ခြင်းဖြင့် အအေးအပူကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်းဟူသော အမြဲရနိုင်သည့် အကျိုးကို ပြခြင်းငှါ ဥတုပရိဿယ။ ပ ။ ရာမတ္ထံ ဟူသောပုဒ်ကို ထပ်မံဟောရပုံ	၉၂
၈၂။	ဥတုပရိဿယ ဟူသော စကားဌ ဥတုအရ အအေးအပူဟူသော ဥတုကိုရှင်း, ပရိဿယအရ ခြင်္သေ့, ကျားစသော ထင်ရှားသောဘေးရန်နှင့် ရာဂဒေါသ စသော မထင်ရှားသော ဘေးရန် နှစ်မျိုးလုံးကိုရှင်း ယူရမည်ကို ပြဆိုပုံ	၉၂
၈၃။	ဘေသဇ္ဇပစ္စယေကွဏာဒ္ဒ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ ဟူသောပုဒ်ဌ ပရိက္ခာရသဒ္ဒါ၏ ပရိဝါရ, အလင်္ကာရ,	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

သမ္ဘာဝရအနက်သုံးမျိုးကိုထုတ်ပြ၍ ဤအရာ၌ သမ္ဘာဝ နှင့် ပရိဝါရအနက်နှစ်မျိုးဖြစ်သင့်ကြောင်းပြဆိုပုံ ၉၅

၈၄။ ဘေသဇဟူသည် အနာရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေတတ်သော သမားတော်များ ခွင့်ပြုသည့် ဆီ, ပျား, တင်လဲ စသည်ကို ဆိုလိုကြောင်းပြဆိုပုံ ၉၅

စတုပါရိသုဒ္ဓိသမ္ဘာဒနဝိဓိ

၈၅။ တစ်တိတ္ထေးဌက်မသည့် မိမိဥကိုရင်း, စမရီမည်သော တိဗက် (Yak) နွားသည် မိမိအမြီးကိုရင်း, သားတယောက်သာ ရှိသော မိခင်သည် မိမိသားကိုရင်း, မျက်လုံးတဖက်သာကောင်းသူသည် မိမိမျက်လုံးကိုရင်း အသက်ကို မငဲ့ပဲ စောက်ရှောက်သကဲ့သို့ ဘုရားသားတော်တို့သည်လည်း မိမိတို့သီလ မကျိုးမပေါက်ရအောင် အသက်ကိုပမာဏမထားပဲ စောင့်ရှောက်ကြသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းစကားနှင့် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို သဒ္ဓါတရားဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၉၇

၈၆။ အသက်ကို ပမာဏမထားပဲ သီလကို စောင့်ရှောက်ရာ၌ တောအုပ်ကြီးတခု အတွင်းဝယ် ခိုးသားတို့က နွယ်ငန်းတို့ဖြင့် တုပ်နှောင်ထားသော်လည်း မိမိသီလကျိုးပေါက်မှာ စိုးသဖြင့် နွယ်ငန်းတို့ကိုမဖြတ်ပဲ ဝိပဿနာကိုသာ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွါးလျက် နေရာမှ အနာဂါမိဖိုလ်ကို ရ၍ ပျံလွန်တော်မူပြီးလျှင် ပြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်ရသော စံထားထိုက်သည့်မထေရ်တပါးအကြောင်း ၉၈

၈၇။ ဆင်သမန္တယ်ဖြင့် အတုပ်နှောင်ခံရသော သီဟိုဠ်သားမထေရ် တပါးသည်လည်း တောမီး လောင်လာသည်ကို မြင်ပါလျက် နွယ်ကိုမဖြတ်ပဲ ဝိပဿနာပွါးသဖြင့် သမ-သီသီ ရဟန္တာဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်းပြဆိုပုံ ၉၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၈၈။	အသက်ကိုပင် စွန့်ရသော်လည်း သီလကို မဖျက်ဆီးအပ်ကြောင်း ပြဆိုသော "ပါတိမောက္ခံ။ ပ။ သီလသံဝရံ" ဟူသော ဂါထာ	၉၉
၈၉။	ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို သဒ္ဓါတရားဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်သကဲ့သို့ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို သတိဖြင့်ပြည့်စုံစေအပ်ပုံ	၉၉
၉၀။	ဝရံ ဘိက္ခဝေ စသော (သံ ၂-၃၂၂) အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ဒေသနာကို အောက်မေ့၍ သတိဖြင့် ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို ပြည့်စုံစေအပ်ပုံ	၉၉
၉၁။	ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ မပြည့်စုံခဲ့သော် ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလသည်လည်း အရှည်မခံ့ မတည်တံ့နိုင်ပုံကို အကာအရံမရှိသော လယ်, တံခါးဖွင့်ထားသော ရွာ, အမိုးမကောင်းသောအိမ်ဥပမာတို့ဖြင့် ဖွင့်ပြပုံ	၁၀၀
၉၂။	ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ ပြည့်စုံခဲ့သော် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်လည်း အရှည်ခံ၍ တည်တံ့နိုင်ပုံကို အကာအရံရှိသော လယ်, တံခါးပိတ်ထားသော ရွာ, အမိုးကောင်းသောအိမ် ဥပမာတို့ဖြင့်ဖွင့်ပြပုံ	၁၀၁
၉၃။	စိတ်အစဉ်၌ ရာဂဖြစ်ပေါ်လာလျှင် အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် ပယ်ဖျောက်၍ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို ပြည့်စုံစေသင့်ကြောင်း ရဟန်းသစ် အရှင် ဝင်္ဂီသဏေရ်ကို ဥပမာပြ၍ ဖွင့်ဆိုပုံ	၁၀၂
၉၄။	ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို ဖြည့်ကျင့်လိုသော ရဟန်းသည် ကုရုဒ္ဓကလိုက်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေသော အရှင်စိတ္တ-ဂုတ္တဏေရ်ကဲ့သို့ရင်း, စေတရကမဟာဝိဟာရ၌ သီတင်းသုံးနေသော အရှင်မဟာမိတ္တဏေရ်ကဲ့သို့ရင်း ဖြည့်ကျင့်သင့်ပုံ....	၁၀၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၉၅။	ဂ္ဂန္ဓိယသံဝရသီလကို သတိဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်သကဲ့သို့ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ဝိရိယဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်ပုံ	၁၀၇
၉၆။	အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ဖြည့်ကျင့်လိုသော အမျိုးကောင်းသားသည် စင်စင်ကြယ်ကြယ် ရရှိသောပစ္စည်းတို့ကို မှီဝဲ၍ မစင်မကြယ်ရသော ပစ္စည်းတို့ကို မြွေပွေး, မြွေဟောက်ကဲ့သို့ ရှောင်ကြဉ်လျက် ဖြည့်ကျင့်အပ်ပုံ	၁၀၈
၉၇။	သံဃာ,ဂိုဏ်းနှင့် ကြည်ညိုသော ဒါယကာတို့ထံမှရသော ဓုတင်မဆောင်သောရဟန်း၏ ပစ္စည်းတို့သည် စင်ကြယ်သောပစ္စည်းမည်ပုံနှင့် ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်ရင်း, သီတင်းသုံးဖော်မျှား လှူဒါန်းသဖြင့်ရင်း, ပံသုကူအဖြစ်ဖြင့်ရင်း ရရှိသောပစ္စည်းတို့သည် အလွန်စင်ကြယ်သော ပစ္စည်းမည်ပုံ....	၁၀၈
၉၈။	ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်ရင်း, ကြည်ညိုသော ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းသဖြင့်ရင်း ဓုတင်ဆောင်ရဟန်းရရှိသောပစ္စည်းသည် စင်ကြယ်သောပစ္စည်းမည်ပုံ	၁၀၈
၉၉။	ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင် သက်နှံ, ဆွမ်း, ပစ္စည်းနှစ်ပါး၌ နိမိတ်, ဩဘာ, ပရိကထာ, ဝိညတ်ဟူသော လေးမျိုးမအပ်ပုံနှင့် ကျောင်းပစ္စည်း၌ ဝိညတ်တမျိုးသာ မအပ်၍ နိမိတ်, ဩဘာ, ပရိကထာ သုံးမျိုးအပ်ပုံ	၁၀၉
၁၀၀။	ပစ္စည်းကိုရည်ရွယ်၍ မိမိအလိုကို ဒါယကာတို့သိအောင် အမှတ်ပြုခြင်း နိမိတ္တ, အဖြောင့်တိုက်ရိုက် မဆိုမူ၍ အလိုထင်ရှားအောင် ရိပ်ဝဲပြောဆိုခြင်း ဩဘာသ, ပရိယာယ်အားဖြင့် ပြောဆိုခြင်း ပရိကထာ သုံးပါးတို့ကို ခွဲခြားဖွင့်ပြပုံ	၁၀၉
၁၀၁။	ဆေးပစ္စည်း၌ နိမိတ်စသော လေးပါးလုံးအပ်ပုံ	၁၁၀
၁၀၂။	"အနာရောဂါ ပျောက်ကင်းလျှင် နိမိတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ရသော ဆေးပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

အပ်၏"ဟု ဝိနည်းဆောင် မဟာထေရ်မျှားယူဆကြပုံနှင့် "အာပတ်မသင့်သော်လည်း အာဇီဝပျက်သောကြောင့် မအပ်"ဟု သုတ္တန်ဆောင်မဟာထေရ်မျှား ယူဆကြပုံ ၁၁၀

၁၀၃။ သေလောက် ပျောက်လောက်သော အနာရောဂါစွဲကပ် လာသော်လည်း သြဘာသစသည်တို့ကိုမပြုပဲ မိုးပေါ်မှ ကျသကဲ့သို့ဖြစ်သော ဟစ္စည်းတို့ကိုသာ မှီဝဲသော ရဟန်းကို အလွန်ခေါင်းပါးသော အကျင့်ရှိသော ရဟန်းမြတ်ဟု ဆိုအပ်ကြောင်း အရှင်သာရိပုတ္တရာ မဟာထေရ် ဥပမာထား၍ အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း ၁၁၀

၁၀၄။ ဝိရိယဖြင့် အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ပြည့်စုံစေအပ်သကဲ့သို့ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလကို ပညာဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်ပုံ ၁၁၄

၁၀၅။ ဆင်ခြင်ခြင်းတို့သည် ပစ္စည်းကိုရသောအခါ၌ ဆင်ခြင်ခြင်း, သုံးဆောင်သောအခါ၌ ဆင်ခြင်ခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးပြားပုံ ၁၁၅

၁၀၆။ ထေယျပရိဘောဂ, ဣဏပရိဘောဂ, ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ, သာမိပရိဘောဂအားဖြင့် ပရိဘောဂ လေးမျိုးတို့တွင် ဒုဿီလရဟန်း၏ သုံးဆောင်ခြင်းသည် ခိုးသူ၏ သုံးဆောင်ခြင်းနှင့်တူသောကြောင့် ထေယျပရိဘောဂ မည်ပုံနှင့် သီလရှိသော ရဟန်း၏ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ပဲ သုံးဆောင်ခြင်းသည် သူ့ကြွေးမြီကို ချေးယူ၍ ပြန်မဆပ်ပဲ သုံးဆောင်သည်နှင့်တူသောကြောင့် ဣဏ-ပရိဘောဂ မည်ပုံ ၁၁၅

၁၀၇။ ဒေသနာသုဒ္ဓိ, သံဝရသုဒ္ဓိ, ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ, ပစ္စဝေက္ခဏ-သုဒ္ဓိအားဖြင့် သုဒ္ဓိလေးပါးတို့တွင် ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလသည် ဒေသနာသုဒ္ဓိ မည်ကြောင်း, ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလသည် သံဝရသုဒ္ဓိမည်ကြောင်း, အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	သီလသည် ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိမည်ကြောင်း, ပစ္စယသန္နိဿိတ သီလသည် ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိ မည်ကြောင်း ဖွင့်ပြခြင်း	၁၁၆
၁၀၈။	သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့၏ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည် ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ မည်ပုံနှင့် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သုံးဆောင်ခြင်းသည် သာမိပရိဘောဂ မည်ပုံ....	၁၁၇
၁၀၉။	ပရိဘောဂလေးမျိုးတို့တွင် သာမိပရိဘောဂနှင့် ဒါယဇ္ဇ-ပရိဘောဂနှစ်ပါးသည် အလုံးစုံသော အရိယာပုထုဇဉ်တို့အား အပ်၍ ဣဏပရိဘောဂနှင့် ထေယျ ပရိဘောဂနှစ်ပါး မအပ်ကြောင်း ဖွင့်ပြခြင်း	၁၁၈
၁၁၀။	ပရိဘောဂလေးမျိုးတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သာမိပရိဘောဂဖြင့် သုံးဆောင်လိုသော ရဟန်းသည် ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ပစ္စယသန္နိဿိတသီလကို ပြည့်စုံစေသင့်ကြောင်းကို ဓုဒ္ဓကပါဠိ ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုခြင်း	၁၁၈
၁၁၁။	ပစ္စယသန္နိဿိတ သီလကို ဖြည့်ကျင့်ရာ၌ မဟာသံ-ဃရက္ခိတမထေရ်၏တူ သံဃရက္ခိတ သာမဏေ ကဲ့သို့ ဖြည့်ကျင့်သင့်ပုံ	၁၂၀

ပဌမသီလပဉ္စက

၁၁၂။	ပရိယန္တ, အပရိယန္တ, ပရိပုဏ္ဏ, အပရာမဋ္ဌ, ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိ ပါရိသုဒ္ဓိ သီလငါးမျိုးတို့ကို ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုခြင်း	၁၂၁
၁၁၃။	သာမဏေတို့၏ သီလသည် အရေအတွက် အပိုင်းအခြား ရှိသောကြောင့် ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိ သီလမည်ပုံနှင့် ရဟန်းတော်တို့၏ သီလသည် အရေအတွက် အပိုင်းအခြား ရှိသော်လည်း အကြွင်းမဲ့ဆောက်တည်ရန် ဖြစ်သင့်သော	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ကြောင့်ရင်း, လာဘ် အခြံအရံစသော အပိုင်းအခြားမရှိ သောကြောင့်ရင်း အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိ သီလမည်ပုံ ... ၁၂၂

၁၁၄။ စိရဂုမ္ဘဝါသီ အမ္ဘခါဒက မဟာတိဿ မထေရ် သည် "ဓနံ စရေ အဂ်ဝရသ ဟေတု" စသော သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို မစွန့်ပဲ သေရှင်နှစ်ချက် အသက်ဌယုံမှားခြင်း ရှိခြားသော်လည်း ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို မလွန်ကျူးပဲ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုမှီ၍ ဒါယကာ၏ ကျေးဇူးထက်ဌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပုံ ၁၂၃

၁၁၅။ ကလျာဏ ပုထုဇဉ်တို့၏ သီလသည် ရဟန်းဖြစ်သည်မှ စ၍ အလွန်စင်ကြယ်သဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်၏ နီးသော အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိ သီလ မည်ပုံကို မဟာသံ့ဃရက္ခိတထေရ်နှင့် တူတော် စူဠ-သံ့ဃရက္ခိတထေရ်တို့ကို ဥပမာထား၍ အကျယ်ဖွင့်ပြ ခြင်း ၁၂၄

၁၁၆။ သေက္ခ,ပုထုဇဉ်တို့၏ သီလသည် ဒီဋ္ဌိ, ဘဝရာဂ၏ အစွမ်း ဖြင့် မသုံးသပ်အပ်သောကြောင့် အပရာမဋ္ဌပါရိသုဒ္ဓိ-သီလမည်ပုံကို ကုဋုမ္ဗိယပုတ္တတိဿထေရ်နှင့် အညတရ မဟာထေရ်တို့ကို ဥပမာထား၍ ဖွင့်ပြခြင်း ၁၂၆

၁၁၇။ ရဟန္တာ, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ဘုရားရှင်တို့၏ သီလသည် ကိလေသာအပူ လုံးဝငြိမ်းအေးသောကြောင့်ရင်း, ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သောကြောင့်ရင်း ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ပါရိ-သုဒ္ဓိ သီလမည်ပုံ ၁၂၉

ဒုတိယသီလပဠေက

၁၁၈။ ပဟာန, ဝေရမဏိ, စေတနာ, သံဝရ, အဝီတိက္ကမသီလ တို့ကို ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ဖွင့်ပြ ခြင်း ၁၂၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

သီလသံကိလေသ, ဝေါဟါန

၁၁၉။ သီလကျိုးပြတ်ခြင်း စသည်သည် သီလညစ်ညူးကြောင်း မည်၍ သီလမကျိုးမပြတ်ခြင်း စသည်သည် သီလဖြူစင်ကြောင်း မည်ပုံကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း ၁၃၃

၁၂၀။ အာပတ်ခုနစ်ပုံတို့တွင် အစသိက္ခာပုဒ်နှင့် အဆုံးသိက္ခာပုဒ် ပျက်သောရဟန်း၏ သီလသည် ခဏ္ဍ၊ အလယ်သိက္ခာပုဒ် ပျက်သောရဟန်း၏ သီလသည် ဆိဒ္ဒ၊ သိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသုံးပါး အစဉ်အတိုင်း ပျက်သော ရဟန်း၏ သီလသည် သဗလ၊ သိက္ခာပုဒ် ကွက်ကျား ပျက်ပြားသော ရဟန်း၏ သီလသည် ကမ္မာသ မည်ပုံ ၁၃၃

၁၂၁။ မေထုန်ငယ် ခုနစ်ပါးကို အဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုခြင်း ၁၃၄

၁၂၂။ **အခဏ္ဍ, အဆိဒ္ဒ, အသဗလ, အကမ္မာသ** လေးပါးတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြ၍ ထို လေးပါးတို့သည်ပင် ဘုဇိသ, ဝိညုပသတ္ထ, အပရာမဋ္ဌ, သမာဓိသံဝတ္တနိက ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၁၃၇

၁၂၃။ သီလ ပျက်စီးခြင်း၏ အပြစ်ကို မြင်ခြင်း, သီလပြည့်စုံခြင်း၏ အကျိုးကို မြင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းနှစ်ပါးတို့ဖြင့် သီလဖြူစင်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၁၃၈

၁၂၄။ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နတ်လူတို့ မနှစ်သက်ခြင်း, သီတင်းသုံးဖော်တို့ အဆုံးမ မခံရခြင်း, ဒုဿီလ ဟု အကဲခဲ့ခံရခြင်းကြောင့် စိတ်မချမ်းသာခြင်း စသော အပြစ်များရပုံ ၁၃၈

၁၂၅။ မိန်းမနှင့် စပ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို မီးပုံ ဥပမာဖြင့် အဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုခြင်း ၁၄၂

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၂၆။	ရှိခိုးခြင်း, လက်အုပ်ချီခြင်းတို့ကို သာယာခြင်းနှင့် သက်နိုး, ဆွမ်း, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ကျောင်းတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲ အပေါင်းကို သားမြီးကြီး, မြမြထက်သောလုံ, ရဲရဲတောက်သော သံပြား, သံတွေခဲ, သံညောင်စောင်း, သံအင်းပျဉ်, သံဒယ်အိုး ဥပမာတို့ဖြင့် အဂ္ဂိတ္ထိရ်ပါဠိတော် လာသည့် အတိုင်း ပြဆိုခြင်း	၁၄၃
၁၂၇။	သီလစင်ကြယ်သော ရဟန်းသည် သက်နိုးဝတ်ရုံပုံ သပိတ်ကိုင်ပုံ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိခြင်း, ရဟန်းဖြစ်ကျိုး နပ်ခြင်း, အတ္တာနုဝါဒဘေး မရှိခြင်း စသော အကျိုးများကို ရှုနိုင်ပုံ	၁၄၆
၁၂၈။	သီလ ပျက်စီးခြင်း၏ အပြစ်နှင့် သီလ ပြည့်စုံခြင်း၏ အကျိုး အာနိသင်များကို ရှုမြော်၍ သီလကို အခါခပ်သိမ်း စင်ကြယ်အောင် စောင့်ထိန်းသင့်ပုံ	၁၄၈

သီလနိဒ္ဒေသ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယနိဒ္ဒေသ

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | စာမျက်နှာ

၁၂၉။ သီလနိဒ္ဒေသ၌ ပြဿပ်ပြီးသော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီသည် အလိုနည်းခြင်း, ရောင့်ရဲခြင်း, ခေါင်းပါး အောင်ပြုခြင်း, ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်ခြင်း, ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း, သမထ-ဝိပဿနာကို လုံ့လကြီးကုတ် အားထုတ်ခြင်း, မွေးမြူလွယ်ခြင်း စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော ရေဖြင့် မိမိ၏သီလကို ကောင်းစွာ စင်ကြယ်စေလျက် တဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်တို့ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်သင့်ပုံ ၁၄၉

၁၃၀။ သုသာန်မြေ စသည်တို့မှ ရသော ဖုံအလိမ်းလိမ်း ကပ်သော အဝတ်သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သော ယောဂီသည် ပံ့သုကူလိက မည်ကြောင်း, ထိုသို့ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်ကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာသည် ပံ့သု-ကူလိကင်္ဂဓုတင် မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၀

၁၃၁။ သင်းပိုင်, ကိုယ်ဝတ်, ဒုကူဋ္ဌဟူသော သင်္ကန်းသုံးထည်ကို ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်သော ရဟန်းသည် တေစီဝရိက မည်ကြောင်း, ထိုသို့ ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်ကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာသည် တေစီဝရိကင်္ဂဓုတင် မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၁

၁၃၂။ မိမိကိုယ်တိုင် ခံ၍ရသော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် မျှတအောင် နေထိုင်သော ယောဂီသည် ပိဏ္ဍပါတိက မည်ကြောင်း, ထိုသို့ မျှတအောင် နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂဓုတင် မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ.... .... ၁၅၁

၁၃၃။ ဆွမ်းခံရာ၌ အိမ်စဉ်ကိုမကျော်ပဲ လှည့်လည်၍ရသော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် မျှတစွာနေထိုင်

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	သောယောဂီသည် သပဒါနစာရိုက မည်ကြောင်း, ထိုသို့ မျှတစွာ နေထိုင်ကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာသည် သပဒါနစာရိုကင်ုတင် မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၅၂
၁၃၄။	တထိုင်တည်းသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်သာ ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် မျှတစွာနေထိုင်သော ယောဂီသည် ကောသနိုက မည်ကြောင်း, ထိုသို့မျှတစွာ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် ကောသနိုကင်ုတင် မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ....	၁၅၂
၁၃၅။	တသပိတ်တည်း၌သာရှိသော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံး ဆောင်ခြင်းဖြင့် မျှတစွာနေထိုင်သော ယောဂီသည် ပတ္တပိဏ္ဍိကမည်ကြောင်း, ထိုသို့ မျှတစွာနေထိုင်ကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာသည် ပတ္တပိဏ္ဍိကင်ုတင်မည် ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၅၂
၁၃၆။	ပဝါရိတ်သင့်ပြီးနောက်မှ ရသောဆွမ်းကို အတိရိတ် ဝိနည်းကိုပြု၍သော်မှလည်း မဘုဉ်းပေးတော့ပဲ မျှတ စွာနေထိုင်သော ယောဂီသည် ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကမည် ကြောင်း, ထိုသို့ မျှတစွာနေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေ-တနာသည် ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်ုတင်မည်ကြောင်း ပြ ဆိုပုံ	၁၅၂
၁၃၇။	မြို့ရွာမှ ကုလလေးတာ ငါးရုံးပေးသော တောကျောင်း၌ နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် အာရညိကမည် ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ သည် အာရညိကင်ုတင်မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၅၃
၁၃၈။	သစ်တပင်ရင်း ဝါးတပင်အောက်၌ နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် ရုက္ခမူလိကမည်ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင် ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် ရုက္ခမူလိကင်ုတင် မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၅၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၃၉။	လွင်တီးခေါင်ဌ် နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် အဇ္ဈောဂါသိကမည်ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် အဇ္ဈောဂါသိကင်္ဂုတင်မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၅၃
၁၄၀။	သုသာန်ဌ် နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် သောသာနိက မည်ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် သောသာနိကင်္ဂုတင်မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၅၃
၁၄၁။	မိမိအတွက် လက်မှုန်မဆွ ညွှန်ပြအပ်, ရရှိအပ်သော ကျောင်းဌ်သာ နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် ယထာသန္ထတိက မည်ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် ယထာသန္ထတိကင်္ဂုတင်မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၅၄
၁၄၂။	လည်းလျောင်း အိပ်စက်ခြင်းမရှိပဲ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်ကိုသာ ပဓာနပြု၍ နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် နေသဇ္ဇိကမည်ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် နေသဇ္ဇိကင်္ဂုတင်မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၅၄
၁၄၃။	ထိုပံသုကူလိကင်္ဂစသော အကျင့် တဆယ့်သုံးပါးသည် ကိလေသာကို ခါတတ် ဖျက်ဆီးတတ်၍ သီလစသော သမ္မာပဋိပတ်၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဓုတင်္ဂ မည်ပုံ	၁၅၄
၁၄၄။	ဓုတင်္ဂအကျင့်၏ ဆောက်တည်ကြောင်း စေတနာဟူသော လက္ခဏာ, လောလုပ္ပတဏှာကို ဖျက်ဆီးခြင်းဟူသော ကိစ္စရသ, လောလုပ္ပတဏှာကင်းသော သဘောဖြင့် ယောဂီ၏ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်ခြင်းဟူသော ပစ္စုပဋ္ဌာန, အလိုနည်းခြင်းစသော သူတော်ကောင်းတရားဟူသော ဗဒ္ဓာန်တို့ကို ပြဆိုခြင်း	၁၅၄

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၄၅။	ခုတင်တဆယ့်သုံးပါးတို့ကို ဘုရားရှင်သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ် အခါ၌ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်တွင် ဆောက်တည်သင့်ကြောင်း, ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား မရှိလတ်သော် မဟာသာဝကစသည်တို့၏ အထံ၌ ဆောက်တည်သင့်ကြောင်း, မိမိကိုယ်တိုင်လည်း စေတီယင်ပြင်၌ ထိုင်၍ ဘုရားရှင် အထံတော်၌ ဆောက်တည်သကဲ့သို့ ရွတ်ဆို၍ ဆောက်တည်သင့်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၅၆
	၁—ပံသုကူလိကင်္ဂကထာ	
၁၄၆။	"ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ဃန်းကို ပယ်စွန့်ပါ၏၊ ဖုံအလိမ်းလိမ်းကပ်သော ပံသုကူသင်္ဃန်းကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်လေ့ရှိသော ရဟန်း၏ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါကို ဆောက်တည်ပါ၏"ဟု ရွတ်ဆို၍ ပံသုကူခုတင် ဆောက်တည်ရပုံ	၁၅၆
၁၄၇။	ပံသုကူခုတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည် သုသာန်တစ ဘိမ်စေးဝစသည်မှရသော အဝတ်၌ ဆွေးမြေရာ အရပ်ကိုပယ်၍ ဖွပ်လျှော်ပြီးလျှင် သင်္ဃန်းချုပ်ရကြောင်း, ထိုနောင်မှ ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ဃန်းကို ပယ်စွန့်၍ ထိုပံသုကူသင်္ဃန်းကို ဆောင်ရကြောင်း ပြဆိုပုံ....	၁၅၆
၁၄၈။	ပံသုကူသင်္ဃန်း ဖြစ်ထိုက်သော သုသာန်တစမှရသော သင်္ဃန်း, ဘိမ်စေးဝမှရသောသင်္ဃန်းစသော သင်္ဃန်းနှစ်ဆယ့်သုံးမျိုးတို့၏ အကျယ်	၁၅၆
၁၄၉။	ပံသုကူမဖြစ်ထိုက်သော သင်္ဃန်းမျှားနှင့် ကေတောသုဒ္ဓိကပံသုကူသင်္ဃန်း, ဥဘတောသုဒ္ဓိကပံသုကူသင်္ဃန်းတို့ကို ပြဆိုပုံ	၁၆၀
၁၅၀။	ပံသုကူခုတင်ဆောင်သောရဟန်းသည် သုသာန်စသည်မှရသော သင်္ဃန်းကိုဆောင်သော ဥက္ကဋ္ဌယောဂီ, "ရဟန်း	

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	တော်မျှား ကောက်ယူဝတ်ရုံပါစေ"ဟု ဒါယကာတို့ ချထားသည့် သင်္ကန်းကို ဆောင်သော မဏ္ဍိမယောဂီ, ခြေရင်းခွဲချထားသော သင်္ကန်းကိုဆောင်သော မုဒု ယောဂီဟူ၍ သုံးပါးပြားပုံ	၁၆၁
၁၅၁။	ပံသုကူဓုတင်ဆောင်ရဟန်းသည် မိမိသုံးဆောင်လိုသော ဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်စေ, ဒါယကာတို့ သဒ္ဓါတရားကိုင့်သော ကြောင့်ဖြစ်စေ ဒါယကာတို့ လှူသောသင်္ကန်းကို သုံးဆောင်သာယာသောခဏ၌ပင် ပံသုကူဓုတင်ပျက်ပုံ	၁၆၂
၁၅၂။	ပံသုကူဓုတင်ဆောင်ရဟန်းသည် သင်္ကန်းကို စောင့်ရှောက်ရသော ဒုက္ခမရှိခြင်း, သူတပါးနှင့် မစပ်ပဲ အသက်မွေးရခြင်းစသော အကျိုးမျှားစွာရပုံ	၁၆၃
	၂—တေစီဝရိုက်ကထာ	
၁၅၃။	"ဝတ်ရုံလောက်သော လေးထည်မြောက်သော သင်္ကန်းကို ပယ်ပါ၏၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသောရဟန်း၏ ဖြစ်ကြောင်းအင်္ဂါကို ဆောက်တည်ပါ၏"ဟု ရှုတ်ဆိုရ၍ တိစီဝရိုက်ဓုတင်ဆောက်တည်ရပုံ....	၁၆၄
၁၅၄။	တိစီဝရိုက်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် အမြှတ်စား, အလတ်စား, အညှံ့စားသုံးပါးပြားပုံနှင့် ထိုသုံးပါးသော ယောဂီတို့ သင်္ကန်းဖွပ်လျှော်ရာ, ဆိုးရာတို့၌ လိုက်နာကျင့်ကြံရပုံ	၁၆၅
၁၅၅။	တိစီဝရိုက်ဓုတင်ဆောင် အညှံ့စား ယောဂီသည် အလျှားတထွာ အနံ့သုံးတောင်ရှိသော အံ့သကိုက်ကိုမူ သုံးဆောင်အပ်ပုံ	၁၆၆
၁၅၆။	တိစီဝရိုက် ဓုတင်ဆောင်ရဟန်းသည် လေးထည်မြောက် သင်္ကန်းကို သုံးဆောင်သောခဏ၌ပင် တိစီဝရိုက်ဓုတင် ပျက်ပုံ	၁၆၇

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၅၇။	တိစီဝရိုက် ဓုတင်ဆောင်ရဟန်းသည် သင်္ကန်းခ္ခ ရောင့်ရဲခြင်း, ငှက်ကဲ့သို့ သွားလိုရာကို အလွယ်တကူ သွားနိုင်ခြင်း, ကိစ္စနည်းခြင်း, သင်္ကန်းခ္ခတပ်မက်သော တဏှာကို ပယ်ခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ	၁၆၇
	၃—ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂဏထာ	
၁၅၈။	"ပိဏ္ဍိယာလောပ ဆွမ်းမှတပါးသော ဆွမ်းကိုပယ်ပါ၏၊ ဆွမ်းခံကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏ ဖြစ်ကြောင်းအင်္ဂါကို ဆောက်တည်ပါ၏" ဟု ရှုတ်ဆိုခ္ခ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင် ဆောက်တည်ရပုံ	၁၆၈
၁၅၉။	ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မဘုဉ်းပေးရသော သံဃာတော်စသော ဆွမ်းတဆယ့်လေးမျိုး	၁၆၈
၁၆၀။	"သံဃာတော်သည် ဘုရားတပည့်တော်မျှား အိမ်ခ္ခ ဆွမ်းခံကြွတော်မူပါ၊ အရှင်ဘုရားလည်း ဆွမ်းခံကြွတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထားခ္ခ လှူသောဆွမ်းကိုမူ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ရဟန်း ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်အပ်ပုံ....	၁၆၉
၁၆၁။	ဆေးပစ္စည်းစသော အာမိသမပါသည့် စာရေးတံ ဆွမ်းကိုဌင်း, ကျောင်းခ္ခ ဒါယကာတို့ချက်ခ္ခ လှူသော ဆွမ်းကိုဌင်း ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ရဟန်း ဘုဉ်းပေး အပ်ပုံ	၁၆၉
၁၆၂။	ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား သုံးပါးပြားပုံ	၁၆၉
၁၆၃။	ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စားသုံးပါးတို့တွင် အမြတ်စား ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဓမ္မရသကိုခံစားရခ္ခ အလတ်စားနှင့် အညံ့စားပုဂ္ဂိုလ်တို့ မခံစားရပုံ သာဓကဝတ္ထု	၁၇၀

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၆၄။	ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ပိဏ္ဍိယာလောပ ဆွမ်းမှ တပါးသောဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသောခဏ၌ပင် ဓုတင်ပျက်ပုံ	၁၇၀
၁၆၅။	ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် သူတပါးနှင့် မစပ်ပဲ အသက်မွေးရခြင်း, မပျင်းရိခြင်း, မာန်ကိုပယ်ခြင်း, ရသ တဏှာကိုပယ်ခြင်းစသော အကျိုးမျှားစွာရပုံ	၁၇၁

၄-သပဒါနစာရိကင်္ဂဏာ

၁၆၆။	သပဒါနစာရိကင်္ဂဓုတင် ဆောက်တည်ပုံ	၁၇၂
၁၆၇။	သပဒါနစာရိကဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ဆင်, မြင်း, ကျွဲ, နွားစသော ဘေးရန်ရှိသောရွာကိုမသွားပဲ ဘေး ရန်မရှိသောရွာကိုသာ သွားသင့်ကြောင်း, ခဲဖွယ်ဘော-ဇဉ် တစုံတရာမရသော အိမ်, လမ်း, ရွာတို့ကို ရွာမဟုတ် ဟု အမှတ်သညာပြု၍သွားရကြောင်း, ဆွမ်းခံစောစော ဝင်ရကြောင်း ပြဆိုပုံ....	၁၇၂
၁၆၈။	ကျောင်းသို့လာ၍ ဆွမ်းကပ်သော ဒါယကာမျှားကဖြစ်စေ, ဆွမ်းခံလမ်းတွင်တွေ့သော ဒါယကာမျှားကဖြစ်စေ မိမိသပိတ်ကိုယူ၍ ဆွမ်းလောင်းလှူလိုက်မှုကား သပ-ဒါနစာရိကဓုတင် မပျက်ပုံ	၁၇၃
၁၆၉။	သပဒါနစာရိက ဓုတင်ဆောင်ယောဂီ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စားသုံးပါးပြားပုံ	၁၇၃
၁၇၀။	သပဒါနစာရိက ဓုတင်ဆောက်တည်ရာတွင် အရှင်မဟာ-ကဿပထေရ် နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိပုံ	၁၇၄
၁၇၁။	ဆွမ်းကောင်း ဟင်းကောင်းရလိုသော လောလုပ္ပတဏှာ ဖြင့် အိမ်စဉ်ကိုကျော်၍သွားသော ခဏ၌ပင် သပဒါန-စာရိက ဓုတင်ပျက်ပုံ....	၁၇၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၁၇၂။ သပဒါနစာရိုက် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ဒါယကာတို့နှင့် ချစ်ကျွမ်းမဝင်ခြင်း, ကုလမစ္ဆေရကို ပယ်ခြင်း, ကုလူပက အပြစ်မရှိခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ ၁၂၄

၅-ကောသနိကင်္ဂကထာ

၁၇၃။ ကောသနိက် ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ ၁၂၅

၁၇၄။ ကောသနိက် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ဆွမ်းစားကျောင်းတွင် မိမိနှင့် သင့်လျော်သောနေရာ၌ ထိုင်ရကြောင်း, မိမိဆွမ်းစားမပြီးမီ ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ် ကြွလာလျှင် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုအပ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၂၆

၁၇၅။ ကောသနိက် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စားတို့ အသီးသီး ကျင့်ကြံကြပုံ ၁၂၇

၁၇၆။ နှစ်ထိုင် သုံးထိုင် စသည်ဖြင့် ဘုဉ်းပေးသော ခဏ္ဍပင် ကောသနိက် ဓုတင်ပျက်ပုံ ၁၂၇

၁၇၇။ ကောသနိက် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ကျွန်းမာခြင်း, ကိုယ်ဓါတ်ဆင်းရဲ မရှိခြင်း, ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ထကြွသွားလာနိုင်ခြင်း, အတိရိတ် မပြုသောဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးသဖြင့် သင့်သောအာပတ်မရှိခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ ၁၂၇

၆-ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂကထာ

၁၇၈။ ပတ္တပိဏ် ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ ၁၂၈

၁၇၉။ ပတ္တပိဏ် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် ယာဂုသောက်သော အခါ၌ယာဂုနှင့်ရောလျှင် ရှုံ့ရှာဖွယ်ဖြစ်နိုင်လောက်သည့် ငါးပိကောင်စသော ဟင်းလျှာများကိုမူ ယာဂုမသောက်မီဖြစ်စေ, သောက်ပြီးမှဖြစ်စေ စားအပ်ကြောင်း, တို့စရာ ဟင်းရွက်စိမ်းကိုမူ လက်ဖြင့်ကိုင်၍ စားအပ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၂၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၈၀။	ပတ္တပိဏ် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီ အမြတ်စား, အလတ်စား, အသေးစားတို့ အသီးသီး ကျင့်ကြံကြပုံ	၁၇၉
၁၈၁။	နှစ်ခုမြောက်သော ပန်းကန်ခွက်ယောက်ဖြင့် စားသော ခဏ္ဍပင် ပတ္တပိဏ်ဓုတင်ပျက်ပုံ	၁၈၀
၁၈၂။	ပတ္တပိဏ်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် အရသာအမျိုးမျိုး တို့ဌ် တပ်မက်သောတဏှာကိုပယ်ခြင်း, သပိတ်မှတပါးသော ပန်းကန်ခွက်ယောက် အပိုမဆောင်ရခြင်းစသော အကျိုးမျှားရပုံ	၁၈၀

၇-ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂကထာ

၁၈၃။	ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ	၁၈၁
၁၈၄။	ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ပဝါရိတ်သင့်ပြီးမှရသောဆွမ်းကို အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုပြီးသော်လည်း မဘုဉ်းပေးရပုံ	၁၈၁
၁၈၅။	အမြတ်စား,အလတ်စား,အသေးစား ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီတို့အသီးသီး ကျင့်ကြံကြပုံ	၁၈၁
၁၈၆။	အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုထားသော ဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးသော ခဏ္ဍပင် ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင် ဓုတင်ပျက်ပုံ	၁၈၂
၁၈၇။	ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် အတိ-ရိတ်မဟုတ်သော ဘောဇဉ်ကိုစားသဖြင့် သင့်သောအာ-ပတ်မရှိခြင်း, ဝမ်းပြည့်တင်းအောင် မစားခြင်းစသော အကျိုးမျှားစွာရပုံ	၁၈၂

၈-အာရညိကင်္ဂကထာ

၁၈၈။	အာရညိကင်ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ	၁၈၂
၁၈၉။	ဂါမ,ဂါမူပစာရ,အရညတို့၏ အဖွင့်အကျယ်	၁၈၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၉၀။	တောကျောင်းနှင့်ရွာအကြား အကွာအဝေး တိုင်းတာရာတွင် ဝိနယဋ္ဌကထာနှင့် မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာတို့ အယူအဆကွဲပုံ	၁၈၅
၁၉၁။	ရွာနေလူတို့၏ အသံကိုကြားလောက်အောင်ပင် ရွာနှင့် တောကျောင်းနီးနေသော်လည်း တောင်, မြစ်စသည်တို့ ခြားသဖြင့် ဖြောင့်ဖြောင့်မသွားနိုင်လျှင် အများသွားလာရာ လမ်းရိုးအတိုင်းပင် အကွာအဝေးတိုင်းတာရကြောင်း, ရွာနှင့်နီးနေသဖြင့် အာရညိကင် အင်္ဂါပြည့်စုံစေရန် လမ်းကိုပိတ်၍ အာရညိကင် ဆောက်တည်မှု ဓုတင်သူခိုးမည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၈၅
၁၉၂။	ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်တို့ မကျန်းမာသဖြင့် ရွာကျောင်းသို့သွား၍ ပြုစုစောင့်ရှောက်သော ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် တောရအင်္ဂါ ရလောက်ရာအရပ်သို့သွား၍ အရုဏ်တက်စေရကြောင်း, သို့သော်လည်း အရုဏ်တက်ချိန်၌ ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏ ရောဂါတိုးနေလျှင် ဓုတင်ကိုပမာဏမပြုပဲ ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်ကိုသာ ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့်ပုံ	၁၈၅
၁၉၃။	တော၌အမြဲတန်း အရုဏ်တက်စေသူသည် အမြတ်စား, ရွာကျောင်း၌ မိုးလေးလနေသူသည် အလတ်စား, ရွာကျောင်း၌ မိုးလေးလ ဆောင်းလေးလနေသူသည် အညံ့စား တောရနေယောဂီဖြစ်ပုံ	၁၈၆
၁၉၄။	တောရနေပုဂ္ဂိုလ်သည် ရွာကျောင်းသို့သွား၍ တရားနာနေစဉ် အရုဏ်တက်သော်ရင်း, တရားနာပြီးအပြန်လမ်းတွင် အရုဏ်တက်သော်ရင်း ဓုတင်မပျက်ကြောင်း, တရားနာပြီးပါလျှက် "ဓဏအိပ်ပြီးမှ သွားမည်" ဟု နှလုံးသွင်း၍ အိပ်နေစဉ် အရုဏ်တက်သော်ရင်း, အကြောင်းမလုံလောက်ပဲ ရွာကျောင်း၌ အရုဏ်တက်စေသော်ရင်း ဓုတင်ပျက်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၈၇

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၉၅။	အာရညိကင် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် ဘုရားရှင် အချီးမွမ်းခံရခြင်း, ဆိတ်ငြိမ်ရာဌာနနေသဖြင့် ရအပ်သော ချမ်းသာကို ခံစားရခြင်း, မရသေးသော သမာဓိကို ရနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးမျှားစွာရပုံ	၁၈၇
	၉-ရုက္ခမူလိကင်္ဂဏာ	
၁၉၆။	ရုက္ခမူဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ	၁၈၉
၁၉၇။	ရုက္ခမူဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် နယ်ခြားဌ ပေါက်သော သစ်ပင်, နတ်စိုးသစ်ပင်, အစေးသုံးစွဲရသော သစ်ပင်, အသီးစားရသော သစ်ပင်, လင်းနို့ရှိသော သစ်ပင်, မြေကင်းစသည် အောင်းနိုင်လောက်အောင် အခေါင်းရှိသော သစ်ပင်, ကျောင်းတိုက်အလယ်ဌ ပေါက်သောသစ်ပင်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍ ကျောင်းဝင်းအစွန်ကျသော သစ်ပင်ရင်းဌာသာ ရုက္ခမူဓုတင် ဆောက်တည်ရပုံ	၁၈၉
၁၉�>#	အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား ရုက္ခမူဓုတင်ဆောင် ယောဂီတို့ အသီးသီးကျင့်ကြံကြပုံ	၁၈၉
၁၉၉။	အမိုးရှိရာအရပ်တွင်နေသော ခဏဌာပင် ရုက္ခမူဓုတင်ပျက်ပုံ	၁၉၀
၂၀၀။	သီလျက်အမိုးရှိရာအရပ်ဌ အရုက်တက်စေလျှင် ဓုတင်ပျက်၏-ဟု အဂုတ္တိုရ်ဆောင် မဟာထေရ်မျှား ယူဆကြပုံ	၁၉၀
၂၀၁။	ရုက္ခမူဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် ဘုရားရှင်အချီးမွမ်းခံရခြင်း, သစ်ပင်သစ်ရွက်တို့၏ ဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲပုံကို မြင်ရသဖြင့် အမြဲတန်း အနိစ္စသညာ ထင်နိုင်ခြင်း, ကျောင်းဌ ဝန်တိုမှုမရှိခြင်း, ကျောင်းကြောင့်ဖြစ်သော အမှုကိစ္စမရှိခြင်းစသော အကျိုးမျှားစွာရပုံ	၁၉၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၁၀-အဇ္ဈောဂါသိကဂ်ကထာ

၂၀၂။ အဇ္ဈောဂါသိကင် ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ ၁၉၂

၂၀၃။ အဇ္ဈောဂါသိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် တရားနာခြင်း, ဥပုသ်ပြုခြင်း, စာပေပရိယတ် သင်ယူခြင်းစသော ကိစ္စတို့ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ အမိုးရှိရာအရပ်သို့ ဝင်အပ်ကြောင်း, မထေရ်ကြီးတို့၏ သပိတ် ပရိက္ခရာကို ယူလျက် ခရီးသွားစဉ် မိုးရွာသော် အမိုးရှိရာအရပ်၌ မိုးခိုအပ်ကြောင်းစသည်ကို အကျယ်ပြပုံ ၁၉၂

၂၀၄။ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား အဇ္ဈောဂါသိကင် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီတို့ အသီးသီးကျင့်ကြံကြပုံ ၁၉၃

၂၀၅။ နေထိုင်မည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အမိုးရှိရာ အရပ်သို့ ဖြစ်စေ, သစ်ပင်အောက်သို့ဖြစ်စေ ဝင်သောခဏ၌ ပင် အဇ္ဈောဂါသိကင်ဓုတင်ပျက်ပုံနှင့် "သီလျက် အမိုးရှိရာ အရပ်၌ဖြစ်စေ, သစ်ပင်အောက်၌ဖြစ်စေ အရုဏ်တက်စေလျှင် ဓုတင်ပျက်၏"ဟု အဂ္ဂတ္ထိရ်ဆောင် မဟာထေရ်များ ယူဆကြပုံ.... .... ၁၉၃

၂၀၆။ အဇ္ဈောဂါသိကင်ဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် ကျောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကြောင့်ကြမရှိခြင်း, ထိန်မိခွင်ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများစွာရှိပုံ ၁၉၃

၁၁-သောသာနိကဂ်ကထာ

၂၀၇။ သောသာနိကင် ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ ၁၉၄

၂၀၈။ သုသာန်ဟု သတ်မှတ်ရံသော သတ်မှတ်၍ လူသေ အလောင်း မဖုတ်မမြှုပ်ရသေးသော နေရာသည် သောသာနိကင် ဓုတင်အရ သုသာန်မမည်ပုံ.... .... ၁၉၅

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၀၉။	သောသာနိုကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ခုတင်, ရေအိုးစင်, စကြီ့စသည်တို့ဖြင့် တခန်းတနား မနေရကြောင်း, စာပေပို့ချလျက်မနေရကြောင်း, မထေရ်ကြီးများနှင့် သက်ဆိုင်ရာနယ်မြေ အာဏာပိုင်တို့ကို အသိပေးချိန်နေရကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၉၅
၂၁၀။	သုသာန်သို့သွားသော သောသာနိုကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် အများသွားရိုး မဟုတ်သော လမ်းဖြင့် သွားရကြောင်း, နေ့အခါကပင်လျှင် သစ်ဝုတ်, ချုံဖုတ်, တောင်ပို့စသော မို့မို့မဲမဲအရာများကို မှတ်သားထား ရကြောင်း, ညအခါ၌ တစ္ဆေ,သရဲ,မှင်စာ,ဥပါ စသည်တို့၏ ကြောက်မက်ဖွယ် အဆင်း အသံတို့ကို မြင်ကြား သော်လည်း တစုံတခုဖြင့် မပစ်ခတ်ရကြောင်း, တစ္ဆေ သဘက်စသည်တို့ နှစ်သက်တတ်သော ငါး,အမဲ,နို့,ရည်, ဆီ, တင်လဲ, ပဲထမင်း, ဆီထွေး, နှမ်းလှော် စသည်တို့ကို မစားရကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၉၅
၂၁၁။	အမြှုတ်စား, အလတ်စား, အညှိုစား သောသာနိုကင် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီတို့ အသီးသီးကျင့်ကြံကြပုံ	၁၉၆
၂၁၂။	သုသာန်မဟုတ်သော အရပ်ဌာနသော ခဏ္ဍပင် သောသာနိုကင် ဓုတင်ပျက်ပုံ	၁၉၆
၂၁၃။	သောသာနိုကင်ဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် သေရချေအုံ့ဟူသော အမှတ်သတိကို အဖန်တလဲလဲ ရခြင်း, မမေ့မလျော့ခြင်း, ကာမဂုဏ်ဝတ္ထုဌာန် တပ်စွန်းသော ရာဂကို ပယ်နိုင်ခြင်း, ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အသုဘသဘောကို မပြတ်မြင်နိုင်ခြင်း, သံဝေဂများစွာ ဖြစ်ခြင်းစသော အကျိုးများ ရပုံ	၁၉၇

၁၂-ယထာသန္ထတိကင်္ဂကထာ

၂၁၄။	ယထာသန္ထတိကင်ဓုတင် ဆောက်တည်ပုံ	၁၉၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၁၅။	ယထာသန္ဓတိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် မိမိ အတွက် လက်မှန်မဆွ ညွှန်ပြအပ်, ရရှိအပ်သော ကျောင်းနှင့်သာ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ၍ အခြားကျောင်း ရရှိဖို့ရာ အားမထုတ်ရပုံ	၁၉၈
၂၁၆။	အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား ယထာသန္ဓတိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီတို့ အသီးသီးကျင့်ကြံကြပုံ	၁၉၉
၂၁၇။	ကျောင်းနှင့်စပ်၍ အဝေး အနီးစသည်ကို မေးခြင်း, လက်ဦးခံယူထားသော ကျောင်းသည် အပြစ်ကင်းပါ လျက် ထိုကျောင်းကိုစွန့်၍ အခြားကျောင်းကို ရှာဖွေ ခြင်း, ခံယူခြင်းတည်းဟူသော သေနာသန လောလုပ္ပ ဖြစ်ကာမျှ၌ပင်လျှင် ယထာသန္ဓတိကင် ဓုတင်ပျက်ပုံ	၁၉၉
၂၁၈။	ယထာသန္ဓတိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် "ရသမျှ နှင့် မျှတရောင့်ရဲရမည်"ဟူသော ဘုရားရှင်၏ သြဝါဒကို လိုက်နာခြင်း, အကောင်းအညံ့ ခွဲခြားမှုကို ပယ်ခြင်း စသော အကျိုးမျှားကို ရပုံ	၁၉၉

၁၃-နေသဇ္ဇိကင်္ဂကထာ

၂၁၉။	နိသဇ်ဓုတင် ဆောက်တည်ပုံ	၂၀၀
၂၂၀။	နိသဇ်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ညဉ့်သုံးယာမ်တို့တွင် တယာမ်ပတ်လုံး စင်္ကြံလျှောက်အပ်ပုံ	၂၀၁
၂၂၁။	အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား နိသဇ်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီတို့ အသီးသီးကျင့်ကြံကြပုံ	၂၀၁
၂၂၂။	ခြေထောက်လေးချောင်း, နောက်မှီတက်ဟူသော အင်္ဂါ ငါးပါးရှိသော (ပဉ္စင်္ဂ) အင်းပျဉ်သည်ရင်း, ခြေထောက် လေးချောင်း, နောက်မှီတက်, လက်တင်နှစ်ခုဟူသော အင်္ဂါခုနှစ်ပါးရှိသော (သတ္တင်္ဂ) အင်းပျဉ်သည်ရင်း, အညံ့စား နိသဇ်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီအားအပ်ပုံ	၂၀၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၂၃။	အိပ်ရာ၌ ခေါင်းချ၍ အိပ်ကာမျှ၌ပင် ဓုတင်ပျက်ပုံ	၂၀၁
၂၂၄။	နိသင်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုံးစုံကို အားထုတ်သူအား လျော်သည်၏အဖြစ်, ကြည်ညိုဖွယ် ဥာဏ်ရိယာပုထ်ရှိသည်၏ အဖြစ်စသော အကျိုးများရပုံ	၂၀၂

ဓုတင်ပကိဏ္ဏကကထာ

၂၂၅။	ဓုတင်အကျင့်သည် ရုံခါကုသိုလ်, ရုံခါအဗျာကတဖြစ်ပုံ ကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း	၂၀၃
၂၂၆။	ဓုတင်အကျင့်သည် ပညတ်မျှသာဖြစ်၏-ဟု ယူသော အဘယဂိရိဝါသိမထေရ်တို့၏ ဝါဒ	၂၀၅
၂၂၇။	အရှင်ဗာကုလမထေရ်ကဲ့သို့ မိမိသာ ဓုတင်ဆောင်၍ သူတပါးကို ဓုတင်ဆောင်ရန် မဆုံးမသော ပုဂ္ဂိုလ်, အရှင်ဥပနန္ဒမထေရ်ကဲ့သို့ မိမိကိုယ်တိုင်ကမူ ဓုတင် မဆောင်ပဲ သူတပါးကိုသာ ဓုတင်ဆောင်ရန် ဆုံးမသော ပုဂ္ဂိုလ်, အရှင်လာဠုဒါယီမထေရ်ကဲ့သို့ မိမိလည်း ဓုတင် မဆောင် သူတပါးကိုလည်း ဓုတင်ဆောင်ရန် မဆုံးမ သောပုဂ္ဂိုလ်, အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကဲ့သို့ မိမိလည်း ဓုတင်ဆောင် သူတပါးကိုလည်း ဓုတင်ဆောင်ရန် ဆုံးမသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး	၂၀၆
၂၂၈။	ဓုတင်စေတနာ၏ အခြံအရံဖြစ်သော အလိုနည်းခြင်း, ရောင့်ရဲခြင်းစသော ဓုတဓမ္မငါးပါးနှင့် ထိုတရားတို့သည် ခါတွက်ဖျက်ဆီးအပ်သော အကုသိုလ်တို့ကို ပြဆိုပုံ	၂၀၇
၂၂၉။	ရာဂစရိုက်, မောဟစရိုက်, ဒေါသစရိုက် ပြောသူများ ဓုတင်ဆောင်သင့်ပုံ	၂၀၈
၂၃၀။	ပစာနဖြစ်သော ဓုတင်သုံးပါးနှင့် ဓုတင်တပါးတို့နှင့် မရောသော အသမ္ဘိန္နဓုတင်ငါးပါးတို့ကို ခွဲခြားပြဆိုပုံ	၂၀၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၃၁။	သက်နှိုးနှင့်စပ်သော ဓုတင်နှစ်ပါး, ဆွမ်းနှင့်စပ်သော ဓုတင်ငါးပါး, ကျောင်းနှင့်စပ်သော ဓုတင်ငါးပါး, ဝီရိ-ယနှင့်စပ်သော ဓုတင်တပါးအားဖြင့် ဓုတင်လေးမျိုး ပြားပုံ	၂၀၉
၂၃၂။	ဓုတင်ဆောင်သင့်, မဆောင်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ	၂၁၀
၂၃၃။	ရဟန်းတို့ ဆောက်တည်ရသော ဓုတင်တဆဲ့သုံးပါး, ဘိက္ခုနီတို့ဆောက်တည်ရသော ဓုတင်ရှစ်ပါး, သာမဏေတို့ ဆောက်တည်ရသော ဓုတင်တဆဲ့နှစ်ပါး, သိက္ခမာန်နှင့် သာမဏေရီတို့ ဆောက်တည်ရသော ဓုတင်ခုနှစ်ပါး, ဥပါသကာ ဥပါသိကာတို့ ဆောက်တည်ရသော ဓုတင်နှစ်ပါးအားဖြင့် ဓုတင်လေးဆဲ့နှစ်ပါးတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၂၁၀

၃-ကမ္မဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏနိဒ္ဒေသ

၂၃၄။	ကမ္မဋ္ဌာန်းယူပုံယူနည်းကို ညွှန်ပြရာ ဤအခန်းဌ သမာဓိ၏ အနက်သဘော, သမာဓိ၏ လက္ခဏာ, ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန်, သမာဓိအပြား, သမာဓိညစ်နွမ်းကြောင်းတရား, သမာဓိကို ပွါးများနည်း, သမာဓိကို ပွါးများခြင်း၏ အကျိုးတရားတို့ကို အကျယ်ပြခြင်းငှါ အမေးပုစ္ဆာရှစ်ခုတို့ကို ထုတ်ပြခြင်း	၂၁၃
၂၃၅။	ကုသိုလ်စိတ်ဌယဉ်သော ကေဂ္ဂတာ စေတသိက်သည် သမာဓိမည်ပုံ	၂၁၄
၂၃၆။	သမာဓိဟူသည် အာရုံအများ၌ စိတ်မပြားပဲ အာရုံတခုတည်း၌သာ အညီအညွတ် ကောင်းစွာတည်သော သဘောဖြစ်ပုံ	၂၁၄
၂၃၇။	သမာဓိ၏လက္ခဏာ, ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန်	၂၁၅

ဦးရေ	အားကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၃၈။	ကေက, ဒုက, တိက, စတုက္ကာ, ပဉ္စကနည်းများဖြင့် သမာဓိ၏အပြားကိုပြခြင်း	၂၁၅
	သမာဓိ ကေက, ဒုကဝဏ္ဏနာ	
၂၃၉။	ဇုဒ္ဓါနုဿတိစသော အနုဿတိခြောက်ပါး, မရဏဿတိ, ဥပသမာနုဿတိ, အာဟာရေပဋိကူလသညာ, စတုမဟာဘူဝဝဍ္ဌာန် ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ပွါးများသဖြင့် ရရှိသော စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း ကေဂ္ဂတာသည်ရင်း, အပ္ပနာသမာဓိ၏ရှေးခံဖြစ်သော ကေဂ္ဂတာသည်ရင်း ဥပစာရသမာဓိ မည်ပုံနှင့် ဂေါတြဘု၏ အခြားမဲ့ခံဖြစ်သော ကေဂ္ဂတာသည် အပ္ပနာသမာဓိ မည်ပုံ	၂၁၆
၂၄၀။	လောကိယသမာဓိ, လောကုတ္တရာသမာဓိစသော ဒုက သမာဓိတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၂၁၇
	သမာဓိ တိကဝဏ္ဏနာ	
၂၄၁။	ဟီနသမာဓိ, မဇ္ဈိမသမာဓိ, ပဏီတသမာဓိစသော တိက သမာဓိတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၂၁၇
	သမာဓိ စတုက္ကဝဏ္ဏနာ	
၂၄၂။	ဒုက္ခာပဋိပဒ ဒန္ဓာဘိညာ, ဒုက္ခာပဋိပဒ ခိပ္ပါဘိညာ, သုခါပဋိပဒ ဒန္ဓာဘိညာ, သုခါပဋိပဒ ခိပ္ပါဘိညာစသော စတုက္ကသမာဓိတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၂၁၉
၂၄၃။	ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှေးဦးစွာနှလုံးသွင်းသည်မှစ၍ ဥပစာရတိုင်အောင်သော သမာဓိဘာဝနာသည် ပဋိပဒါ မည်ပုံနှင့် ဥပစာရမှစ၍ အပ္ပနာတိုင်အောင်သော ပညာသည် အဘိညာ မည်ပုံ	၂၁၉
၂၄၄။	သပ္ပါယ အသပ္ပါယအလိုက်, ပလိဗောဓ ပြတ်, မပြတ်, အပ္ပနာကောသလ္လ ရှိ, မရှိ အလိုက် ထိုက်သင့်သလို သုခါပဋိပဒ ခိပ္ပါဘိညာ စသည်ဖြစ်ပုံ	၂၂၀

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၄၅။	တဏှာ အဝိဇ္ဇာအလိုက်, ကိလေသာထက်, မထက်, ဣန္ဒြေထက်,မထက် အလိုက် ထိုက်သင့်သလို ဒုက္ခာပဋိပဒဒန္ဓာဘိညာ စသည်ဖြစ်ပုံ	၂၂၁
၂၄၆။	ပရိတ္တာရမ္မဏသမာဓိစသော သမာဓိလေးမျိုးတို့ကို ပြဆိုခြင်း	၂၂၂
၂၄၇။	ပဠဝဂ်ဂ, ဒုဝဂ်ဂစသော သမာဓိလေးမျိုးနှင့် ဟာနဘာဂိယ, ဌိတိဘာဂိယ, ဝိသေသဘာဂိယ, နိဗ္ဗေဓဘာဂိယဟူသော သမာဓိလေးမျိုးတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၂၂၃
၂၄၈။	ဆန္ဒကို အကြီးအမှူးပြု၍ ရအပ်သော ဆန္ဒသမာဓိ, ဝီရိယ, စိတ္တ, ဝီမံသ တို့ကို အကြီးအမှူးပြု၍ ရအပ်သော ဝီရိယသမာဓိ, စိတ္တသမာဓိ, ဝီမံသသမာဓိဟူသော စတုက္ကသမာဓိကိုပြခြင်း	၂၂၃
၂၄၉။	ဉာဏဝိဘင်း ပါဠိတော်ကို ကိုးကား၍ သမာဓိ၏ ညစ်နွမ်းကြောင်းနှင့် ဖြူစင်ကြောင်းတို့ကို ပြဆိုခြင်း	၂၂၃

ဒသပလိဗောဓဝဏ္ဏနာ

၂၅၀။	လောကီသမာဓိကို ပွါးလိုသောယောဂီသည် သီလကို စင်ကြယ်စွာ စောင့်ထိန်း၍ အနှောင့်အရှက် (ပလိဗောဓ) ဆယ်ပါးကိုဖြတ်ပြီးနောက် သင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ့အထံ၌ မိမိနှင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူ၍ ဘာဝနာ အားထုတ်ဖို့ရာ လျှောက်ပတ်သော ကျောင်း၌နေလျက် ပွါးများအားထုတ်သင့်ပုံ	၂၂၄
၂၅၁။	ကျောင်း, ဒါယကာ, လာဘ်လာဘ, ဂိုဏ်း, အလုပ်ကိစ္စ, ခရီးသွားခြင်း, ဆွေမျိုး, မကျန်းမာခြင်း, စာပေသင်ကြားပို့ချခြင်း, တန်ခိုးဂုဏ်ဒိဗိဒ်ဟူသော ဆယ်မျိုးတို့သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို နှောင့်ရှက် ပိတ်ပင်တတ်သောကြောင့် ပလိဗောဓ မည်ပုံ	၂၂၄

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၅၂။	ပလိဗောဓဆယ်ပါးတို့တွင် ကျောင်းဟူသော ပလိဗောဓသည် ယောဂီအားလုံးတို့အတွက် အနှောင့်အရှက် (အာဝါသပလိဗောဓ)မဖြစ်ပဲ ပစ္စည်းဥစ္စာ သိုမှီး သိမ်းဆည်း၍ အလုပ်ကိစ္စ မျှားပြားသော ရဟန်း, ပြည့်စုံသာယာသောကျောင်းကို တွယ်တာတတ်သော ရဟန်းတို့အတွက်သာ အနှောင့်အရှက် (အာဝါသပလိဗောဓ) ဖြစ်ပုံ....	၂၃၀
၂၅၃။	ထူပါရုံကျောင်း၌ ရဟန်းပြုကြသော အနုရာဓမြို့သား ရဟန်းနှစ်ပါးအနက် ပစ္စည်းကို သိုမှီး သိမ်းဆည်း တွယ်တာတတ်သော ရဟန်းအတွက် ကျောင်းသည် အနှောင့်အရှက်ဖြစ်ပုံနှင့် ပစ္စည်းကို မသိုမှီး မသိမ်းဆည်း မတွယ်တာတတ်သော ရဟန်းအတွက် ကျောင်းသည် အနှောင့်အရှက် မဖြစ်ပုံ	၂၃၀
၂၅၄။	ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ကို ခင်မင်တွယ်တာတတ်သော ရဟန်းအတွက် အလုပ်အကျေး ဒါယကာ ဒါယိကာမ သော်မှလည်း အနှောင့်အရှက် (ကုလပလိဗောဓ) ဖြစ်တတ်၍ မခင်မင်မတွယ်တာတတ်သော ရဟန်းအတွက် မိခင်သည်ပင် အနှောင့်အရှက် (ကုလပလိဗောဓ) မဖြစ်ပုံ	၂၃၃
၂၅၅။	ကောရဏ္ဍကကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၏ တူဖြစ်သော ရဟန်းငယ်တပါးသည် စာပေပရိယတ် သင်ကြားရန် ရောဟဏ (မာတရ)တိုင်းသို့ ကြွ၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ မိဘနှင့် ခွဲခွါနေပြီးမှ မိဘရပ်ထံသို့ ပြန်လာပြီးလျှင် တဝါတွင်းပတ်လုံး မိဘအိမ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး နေသော်လည်း မိမိကိုယ်ကို သားရဟန်းဟု မပြောပဲ ဝါကျွတ်သောအခါ ရောဟဏတိုင်းသို့ပင် ပြန်ကြွသွားသဖြင့် ထိုရဟန်းငယ်အတွက် မိဘသည်ပင် အနှောင့်အရှက် မဖြစ်ပုံ	၂၃၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၂၇၆။ ဘုန်းကံကြီးမဓားသော ရဟန်းတို့သည် ရောက်လေရာ အရပ်၌ ပစ္စည်းဝတ္ထု လျှုဒါန်းရန် လာကြကုန်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ကို အမြဲမပြတ် ညှော်ခံ စကားပြောရခြင်း, ဆွမ်းစားကွမ်းစား ကြွရခြင်း စသောကိစ္စတို့ကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားမထုတ်နိုင်သဖြင့် ထို ရဟန်းတို့အတွက် လာဘ်လာဘသည် အနှောင့်အရှက် (လာဘပလိဗောဓ)ဖြစ်ပုံ ၂၃၇

၂၇၇။ ဂိုဏ်းဝင်သံဃာတို့အား စာပေပို့ချရခြင်း, အခြားသော ဂိုဏ်းကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရခြင်းကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားမထုတ်နိုင်သော ဂိုဏ်းဝန်ဆောင် ရဟန်းတော်သည် ထိုကိစ္စအလုံးစုံကို အခြားပုဂ္ဂိုလ်တပါးပါးအား လွှဲအပ်၍ ဖြစ်စေ, တမ္ပြီတရွာသို့ ခဏခေတ္တ သွားရောက် နေထိုင်၍ ဖြစ်စေ ထို ဂဏပလိဗောဓကို ဖြတ်သင့်ပုံ ၂၃၈

၂၇၈။ အလုပ်ကိစ္စ များခြင်းကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားမထုတ်နိုင်သော ရဟန်းသည် သံဃကိစ္စဖြစ်မူ သံဃဝန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်အား လွှဲအပ်၍ရင်း, မိမိကိစ္စဖြစ်မူ မိမိဝေယျာဝစ္စကို ဆောင်ရွက်သူအား လွှဲအပ်၍ရင်း, ဆောင်ရွက်သူ မရှိလျှင် သံဃာအား လျှုဒါန်း၍ရင်း ကမ္မပလိဗောဓကို ဖြတ်သင့်ပုံ ၂၃၉

၂၇၉။ ခရီးများခြင်းကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားမထုတ်နိုင်သော ရဟန်းသည် သာသနာရေးကိစ္စကြောင့် မသွားမဖြစ် သောခရီးဖြစ်မူ လျှင်မြန်စွာသွား၍ ကိစ္စပြီးစေခြင်းဖြင့် အဒ္ဓါနပလိဗောဓကို ဖြတ်သင့်ပုံ ၂၃၉

၂၆၀။ ဉာတိပလိဗောဓ၌ "ဆွေမျိုး"အရ ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ, အတူနေတပည့်, အတွင်းနေတပည့်, ဆရာတူတပည့်, ဥပဇ္ဈာယ်တူတပည့်တို့နှင့် အမိ,အဘ စသည်တို့ကို ယူရပုံ ၂၄၀

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၆၁။	ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ် စသည်တို့သည် ဥတိပလိဝေခပင် ဖြစ်သော်လည်း ထိုဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်တို့ မကျန်းမာလျှင် တသက်လုံးပင် လုပ်ကျွေးပြုစုသင့်ပုံ	၂၄၀
၂၆၂။	အမိအဘတို့မကျန်းမာလျှင် ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်ကိုပြုစုသည့် နည်းတူ မိမိပစ္စည်း အကုန်အကျခံ၍ တသက်လုံးပင် ပြုစု စောင့်ရှောက်အပ်ပုံ၊ ညီအစ်ကို, အစ်မ, နှမတို့ကိုမူ ၎င်းတို့ပစ္စည်းနှင့်ဖြစ်စေ, မိမိ၏ပစ္စည်းကို ခဏ ခေတ္တ ငှါး၍ ဖြစ်စေ ပြုစုစောင့်ရှောက်အပ်ပုံ၊ ယောက်ဖ, ခယ်မ, မရီးတို့ကိုမူ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ မအပ်ပုံ	၂၄၁
၂၆၃။	မကျန်းမာမှု (အာဗာဓပလိဝေခ)ဖြစ်လျှင် ကျန်းမာ အောင် မြန်မြန်ဆေးစား၍ တရားအားထုတ်သင့်ပုံနှင့် ဆေးစား၍ မပျောက်နိုင်သော နာတာရှည်ဖြစ်လျှင် ရောဂါကို ငဲ့မနေပဲ တရားကိုသာ အားထုတ်သင့်ပုံ	၂၄၂
၂၆၄။	စာပေအနှောင့်အရှက် (ဂန္ထပလိဝေခ)နှင့်စပ်၍ နေ့ ညဉ့်မပြတ် စာပေပရိယတ် သင်အံ့လေ့ကျက်နေသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားမထုတ်ရသော မဏ္ဍိမနိကာယ်ဆောင် အရှင်ဒေဝမထေရ်သည် မလယနယ်သား အရှင်ဒေဝ မထေရ်၏ထံ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍ တဆယ့်ကိုးနှစ်ပတ်လုံး ပရိယတ်ကိုဖြတ်လျက် ကမ္မဋ္ဌာန်း သက်သက်ကိုသာ အားထုတ်သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ပုံ	၂၄၂
၂၆၅။	မဟာဝိဟာရတိုက်သား တိပိဋကစူဠာဘယမထေရ်သည် နိကာယ်ဆောင် ပရိသတ်အလယ်၌ အဋ္ဌကထာကို မသင်ကြားပဲ ပိဋကသုံးပုံ ပါဠိတော်ကို ဖွင့်ပြလိုသဖြင့် ရောဟဏတိုင်းသို့ကြွ၍ အရှင်ဓမ္မရက္ခိတမထေရ်ကျော်၏ အထံ၌ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သင်ကြားပြီးသောအခါ ဓမ္မာစရိ-ယဖြစ်သော အရှင်ဓမ္မရက္ခိတမထေရ်သည် အဘယ မထေရ် သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း သိသဖြင့် ၎င်း၏	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

အထံ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူ၍ အားထုတ်ရာ ဂန္ဓပလိဗောဓ မဖြစ်ပဲ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ၂၄၃

၂၆၆။ သမထအားထုတ်ခဲ့သဖြင့် ရရှိထားသော လောကီတန်ခိုး ဣဒ္ဓိပါဒ်သည် ဝိပဿနာအားထုတ်သော ရဟန်းအတွက် အနှောင့်အရှက် (ဣဒ္ဓိပလိဗောဓ) ဖြစ်ပုံ ၂၄၃

ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကဝဏ္ဏနာ

၂၆၇။ ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာန်း, သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန်းနှစ်မျိုး တို့တွင် မေတ္တာနှင့် မရဏဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည် သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်ပုံ ၂၄၃

၂၆၈။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သော ရဟန်းသည် ကျောင်းတိုက်ရှိ သံဃာ, ကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ နတ်, ဆွမ်းခံရွာ၏ ရွာသူကြီးနှင့် ရွာသူရွာသား စသည်တို့အား မေတ္တာပွါး၍ မိမိကမ္မဋ္ဌာန်းကို အနှောင့်အရှက်ကင်းစွာ အားထုတ်ရပုံနှင့် မရဏဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းကြောင့် အနေသနမိစ္ဆာဇီဝတို့ကို ပယ်နိုင်ပြီးလျှင် သံဝေဂပွါး၍ တရားသားတက်ပုံ ၂၄၈

၂၆၉။ ရဟန်းကိစ္စအားလုံး၌ လိုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်သော ကြောင့်ရင်း, မိမိနှင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားမထုတ်မီ ရှေသွားအဖြစ်ဖြင့် အားထုတ်ရသော ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်သောကြောင့်ရင်း မေတ္တာနှင့် မရဏဿတိကို သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန်း ခေါ်ရပုံ ၂၄၉

၂၇၀။ ထိုထိုရဟန်းနှင့် သင့်လျော်သော ထိုထိုကမ္မဋ္ဌာန်းသည် အမြဲအားထုတ်အပ်သောကြောင့်ရင်း, အထက်အထက် ဘာဝနာ၏ နီးသောအကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာန်းမည်ပုံ ၂၄၉

ဒီးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၇၁။	"ချစ်လည်းချစ်အပ်, လေးစားအပ်၍, ပွါးအပ်မေတ္တာ. သူတကာကို, ပြောဆိုဆုံးမ, သူဆုံးမလည်း, ကိုယ်ကနာယူ, ဆိုမူလေးနက်, အချက်မတော်, ညွှန်းမလျှော်, ခြောက်ဖော်မိတ်ကောင်း အင်္ဂါတည်း"ဟူသော စကားအရ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ၏ မိတ်ကောင်းလက္ခဏာ ခြောက်ပါး	၂၅၀
၂၇၂။	ဘုရားရှင်သည်သာ ပြည့်စုံသော မိတ်ကောင်းဖြစ်၍ ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိလျှင် ဘုရားရှင်အထံ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသင့်ပုံနှင့် ဘုရားရှင်သက်တော်ထင်ရှား မရှိလျှင် မဟာသာဝကစသည်တို့၏ထံ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသင့်ပုံ	၂၅၀
၂၇၃။	ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မည့် သူကို ရှင်လန်းအားရ စိတ်တက်ကြွစေခြင်းငှါ မိမိရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းသိစေ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသင့်ပုံ	၂၅၁
၂၇၄။	ရဟန္တာဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ မတွေ့လျှင် အနာဂါမ်, သကဒါဂါမ်, သောတာပန်, ဈာန်ရပုထုဇဉ်, ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်, နှစ်ပုံဆောင်, တပုံဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ၌လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသင့်ပုံ	၂၅၁
၂၇၅။	မိမိနေသောကျောင်း၌ မိတ်ကောင်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ မရှိလျှင် ရှိရာအရပ်သို့သွား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသင့်ပုံနှင့် သွားသောအခါ၌လည်း တပည့်တပန်းတို့နှင့် သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ကိန်းကြီးခန်းကြီး မသွားပဲ မိမိသပိတ်, သင်္ကန်းကို မိမိကိုယ်တိုင်ယူ၍ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးသာ သွားသင့်ပုံ	၂၅၇
၂၇၆။	ခရီးအကြာ၌လည်း ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကို ဆန့်ကျင်ဖက်ပြုနေသော ရဟန်းတို့ရှိရာ ကျောင်းမျှားကိုမဝင်ပဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ ရှိရာအရပ်ကိုသာ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း သွားသင့်ပုံ	၂၅၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၂၂၇။ ရောက်စ တဗည့်ယောဂီရဟန်းတို့က ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ့အပေါ် ၌ ပြုကျင့်ရသော လောကဝတ်, ဓမ္မဝတ်များ.... ၂၅၄

၂၂၈။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ့အထံသို့ ရောက်သည့်နေ့၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မတောင်းသင့်ကြောင်း, ဒုတိယနေ့မှစ၍ ဝတ္တက္ခန္ဓက လာသည့်အတိုင်း ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုသင့်ကြောင်း, ဆရာကမမေးပဲ လာရင်းကိစ္စကို မလျှောက်ထားသင့်ကြောင်း, ဆယ်ရက်, ဆယ့်ငါးရက်နေ၍ မမေးမှသာ လျှောက်ထားသင့်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၂၅၂

စရိယာဝဏ္ဏနာ

၂၂၉။ ရာဂစရိုက်စသော စရိုက်လေးပါးနှင့် ထိုစရိုက်များ လွန်ကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်ခြောက်မျိုး ၂၅၈

၂၃၀။ ရာဂစရိုက်ရှိသူနှင့် သဒ္ဓါစရိုက်ရှိသူတို့ သဘောတူကြပုံ ၂၆၀

၂၃၁။ ဒေါသစရိုက်ရှိသူနှင့် ပညာစရိုက်ရှိသူတို့ သဘောတူကြပုံ ၂၆၀

၂၃၂။ မောဟစရိုက်ရှိသူနှင့် ဝိတက်စရိုက်ရှိသူတို့ သဘောတူကြပုံ ၂၆၀

၂၃၃။ တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိစရိုက်များလည်း ရှိသေးကြောင်း ပြဆိုသော အပရေဝါဒ ၂၆၁

၂၃၄။ ရှေးဘဝ၌ လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသော အလေ့အကျက်နှင့် ပထဝီစသော ဓာတ်, လေ, သည်းခြေ, သလိပ်စသော ဒေါသအနည်းအများအလိုက် ရာဂစရိုက်ထန်သူ စသည် ဖြစ်ကြောင်းပြဆိုသည့် ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းပြုအရှင်ဥပတိဿ မထေရ်စသော ကေစေ့ဆရာတို့အယူအဆ ၂၆၂

၂၃၅။ ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော ဇနကကံကို ပြုခိုက်၌ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, အလောဘ, အဒေါသ,

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	အမောဟစသည်တို့ အားကြီး, အားနည်းအလိုက် ရာဂ စရိုက်ထန်သူ စသည် ဖြစ်ကြောင်း အဌကထာဆရာတို့ ဆိုပုံကို အဋ္ဌသာလိနီအဌကထာ, ဝိပါဂုဒ္ဒါရကထာ၌ လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ	၂၆၄
၂၇၆။	ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဣရိယာပုထ်လေးပါး၌ နေထိုင်ပြုမှုပုံကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရာဂစရိုက် ထန်သူ စသည် သိနိုင်ပုံ	၂၆၇
၂၇၇။	ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တံမြက်လှည်းခြင်း, သက်နှီးကိုင်ခြင်း, သက်နှီးဆိုးခြင်း, သက်နှီးလျှော်ခြင်းစသော ပြုဖွယ်ကိစ္စအလုံးစုံကို ပြုရာ၌ သိမ်မွေ့ခြင်း, ကြမ်းတန်းခြင်း, ဖြေးဖြေးသက်သာပြုခြင်း, အလျင်စလိုပြုခြင်း စသည်တို့ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရာဂစရိုက်ထန်သူ စသည် သိနိုင်ပုံ	၂၇၀
၂၇၈။	ရာဂစရိုက် ထန်သူ သဒ္ဓါစရိုက်ထန်သူတို့သည် နူးညံ့ချိုဆိမ့်သောအစားအစာကို ကြိုက်နှစ်သက်တတ်၍ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ စားသောက်တတ်ကြောင်း၊ ဒေါသစရိုက်ထန်သူ ဗုဒ္ဓိစရိုက်ထန်သူ တို့သည် ကျန်းတန်း ချဉ်စပ်သော အစားအစာကို ကြိုက်နှစ်သက်တတ်၍ ကြမ်းကြမ်းတန်းတန်း ပလုပ်ပလောင်း စားတတ်ကြောင်း၊ သဒ္ဓါစရိုက်ထန်သူ ဝိတက်စရိုက်ထန်သူတို့သည် ချိုချဉ် ငန်စပ် အမှတ်မထားပဲ တွေ့ရာအစားအစာကို ကြိုက်နှစ်သက်တတ်၍ ပန်းကန်ခွက်ယောက်၌ အစားအစာကို ဖြန့်ကြဲလျက် ညစ်ပတ်ပေရေစွာ စားသောက်တတ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၂၇၂
၂၇၉။	ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အာရုံငါးပါး၌ စိတ်ထားပုံ, ခံစားပုံတို့ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရာဂစရိုက်ထန်သူ စသည် သိနိုင်ပုံ	၂၇၄

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၉၀။	ရာဂစရိုက်ထန်သူ၌ မာယာသာဒေယျများခြင်း, မာန်မာန ထောင်လွှားခြင်း, အလိုကြီးခြင်းစသော တရားများ များစွာဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ဒေါသစရိုက်ထန်သူ၌ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး, ရန်ငြိုးကြီးလျက်, ကျေးဇူးဖျက်ကာ ဣဿာမစ္ဆရိယ စသော တရားများ များစွာဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ မောဟစရိုက် ထန်သူ၌ ထိုင်းမှိုင်းတွေဝေ, စိတ်လေလွင့်ပြား, ယုံမှားစွဲသန်, ချွတ်ရန် ခဲယဉ်းခြင်းစသော တရားများ များစွာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ သဒ္ဓါစရိုက်ထန်သူ၌ သူမြတ်တို့ကို, တွေ့မြင်လိုရှိ, ဟောဆိုတရား, နာကြားလိုက်လို,လှူဒါန်းလိုခြင်း, ဝမ်းမြောက်ခြင်းစသောတရားများ များစွာဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓိစရိုက် ထန်သူ၌ ဆင်ခြင်တွေးဆ, သတိမချပဲ, ဆုံးမနာလွယ်, ဖြစ်လွယ်သံဝေ,အထွေထွေသော တရားများ များစွာဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ဝိတက်စရိုက်ထန်သူ၌ စကားပြောများ, ပေါင်းဖော်များ၍, မပွါးကုသိုလ် ထိုထိုသို့သောတရား အဖြစ်များတတ်ကြောင်းပြဆိုပုံ	၂၂၄
၂၉၁။	စရိုက်နှင့်စပ်၍ ဆိုအပ်ခဲ့သမျှသည် ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတို့၌ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပါရှိသည် မဟုတ်ပဲ ရှေးရှေးဆရာအစဉ်အဆက်တို့၏ အယူအဆမျှကိုသာ ပြုခြင်းဖြစ်၍ ကေန်ကေ မှန်လှပြီဟု မယူဆသင့်ပုံနှင့် စေတောပရိယအဘိညာဏ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာ ရာဂစရိုက်ထန်သူ စသည် အမှန်သိနိုင်ပုံ	၂၂၅
၂၉၂။	ရာဂစရိုက်ထန်သူနှင့် သင့်လျော်သောကျောင်း,သက်နှံ, သပိတ်, ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်းစသည်တို့ကို ပြဆိုပုံ	၂၂၇
၂၉၃။	ဒေါသစရိုက် ထန်သူနှင့် သင့်လျော်သော ကျောင်း, သက်နှံ, သပိတ်, ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်းစသည်တို့ကိုပြဆိုပုံ	၂၂၉
၂၉၄။	မောဟစရိုက် ထန်သူနှင့် သင့်လျော်သော ကျောင်း, သက်နှံ, သပိတ်, ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်းစသည်တို့ကိုပြဆိုပုံ	၂၃၁

အမှတ်ရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၉၅။	သဒ္ဓါစရိုက် ထန်သူနှင့် သင့်လျော်သော ကျောင်း, သက်နှိုး, သပိတ်, ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်းစသည်တို့ကို ပြဆိုပုံ	၂၇၂
၂၉၆။	ဇုဒ္ဓိစရိုက်ထန်သူ, ဝိတက်စရိုက်ထန်သူတို့နှင့် သင့်လျော်သောကျောင်း, သက်နှိုး, သပိတ်, ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်းစသည်တို့ကို ပြဆိုပုံ	၂၇၂
	စတ္တာလီသ ကမ္မဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ	
၂၉၇။	သခ်ါတနိဒ္ဒေသစသော အခြင်းအရာ ဆယ်ပါးတို့ဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အဆုံးအဖြတ်ကို ပြတော်မူသည်ဖြစ်ကြောင်း စကားပလွှင်ခံခြင်း	၂၇၃
၂၉၈။	ကသိုဏ်းဆယ်ပါး, အသုဘဆယ်ပါး, အနုဿတိဆယ်ပါး, ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါး, အာရုပ္ပလေးပါး, အာဟာရေ-ပဋိကူလသညာတပါး, စတုဓာတုဝဝတ္ထာန်တပါးအားဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်ကို ပြဆိုပုံ	၂၇၄
၂၉၉။	ကာယဂတာသတိ, အာနာပါနုဿတိတို့မှ တပါးကြွင်းသော အနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းရှစ်ပါး, အာဟာရေ ပဋိကူလသညာ, စတုဓာတုဝဝတ္ထာန်အားဖြင့် ဆယ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်သာ ဥပစာရကို ဆောင်နိုင်၍ ကြွင်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် အပ္ပနာကို ဆောင်နိုင်ပုံ	၂၇၅
၃၀၀။	အာနာပါနုဿတိနှင့် ကသိုဏ်းဆယ်ပါးတို့သည် စတုက္ကစျာန်၏ အာရုံဖြစ်၍ ကာယဂတာသတိနှင့် အသုဘဆယ်ပါးတို့သည် ပဌမစျာန်၏ အာရုံဖြစ်ကြောင်း, မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာတို့သည် တိကစျာန်၏ အာရုံဖြစ်၍ ဥပေက္ခာနှင့် အာရုပ္ပလေးပါးတို့သည် စတုတ္ထစျာန်၏ အာရုံဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၂၇၅
၃၀၁။	အင်္ဂါကိုလွန်ခြင်း အင်္ဂသမတိက္ကမ, အာရုံကိုလွန်ခြင်း အာရမ္မဏသမတိက္ကမအားဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ပြဆိုပုံ	၂၇၆

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၀၂။	ကျွယ်ပြန့် ပွါးများအောင် စီးဖြန်းသင့်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ကျွယ်ပြန့် ပွါးများအောင် မစီးဖြန်းသင့်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းများကို အကြောင်းနှင့်တကွ အကျယ်ပြဆိုပုံ	၂၇၇
၃၀၃။	ကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်တို့ကို အာရုံအားဖြင့် အကျယ်ဝေဖန်ပြဆိုပုံ	၂၉၁
၃၀၄။	ကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်တို့တွင် အသုဘဆယ်ပါး, ကာယဂတာသတိ, အာဟာရေပဋိကူလသညာတို့ကို နတ်ပြည်၌ မရနိုင်ကြောင်း, ဆိုအပ်ပြီးသော တဆယ့်နှစ်ပါးနှင့် အာနာပါနဿတိကို ရူပဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ မရနိုင်ကြောင်း၊ အရူပဘုံ၌ အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းလေးမျိုးကိုသာ ရနိုင်ကြောင်း၊ လူ့ဘုံ၌ မရနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းမရှိကြောင်းပြဆိုပုံ	၂၉၃
၃၀၅။	အမြင့်, အကြား, အတွေ့အားဖြင့် ပွါးများရသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို အသီးသီးခွဲခြားပြခြင်း	၂၉၃
၃၀၆။	ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်တို့တွင် ကသိုဏ်းဆယ်ပါးတို့သည် အဘိညာဏ်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်ပုံ၊ အာကာသကသိုဏ်းမှတပါးသော ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့သည် အာရုပ္ပစျာန်တို့၏အကြောင်းဖြစ်ပုံ၊ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာတို့သည် ဥပေက္ခာ၏အကြောင်းဖြစ်ပုံ၊ အောက်အောက် အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် အထက်အထက် အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ပုံ၊ စတုတ္ထာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းသည် နိရောဓသမာပတ်၏ အကြောင်းဖြစ်ပုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားလုံးတို့သည် မျက်မှောက် ချမ်းသာရှိခြင်း, ဝိပဿနာ ပွါးရခြင်း, သုဂတိဘဝကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ပုံ	၂၉၅
၃၀၇။	ထိုထို စရိုက်ထန်သူတို့နှင့် သင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ခွဲခြားပြဆိုပုံ	၂၉၅

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၀၈။	ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းမယူမီ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားရှင်အားဖြစ်စေ, ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာအားဖြစ်စေ အပ်နှံသင့်ကြောင်း၊ ထိုသို့ မအပ်နှံလျှင် အစဉ်အဖျားကျောင်းတို့ ၌ နေ၍ အားထုတ်သည့်အခါ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အာရုံများကြောင့် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်ကို အပ်နှံသောယောဂီသည်ကား ထိုသို့မပျက်စီးနိုင်ကြောင်းကို ကာသိတိုင်းဖြစ် အဝတ်နှင့် ဥပမာပြု၍ အကျယ်ပြုဆိုခြင်း ၂၉၇
၃၀၉။	ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာအား မိမိကိုယ်ကိုမအပ်နှံသူသည် ဆရာ၏ ဆုံးမသြဝါဒ တ, နှ, ပဲ့ပြင်သွန်သင်မှုကို မရရှိ၍ အကျိုးမပြုပဲ ပျက်စီးတတ်ပုံ ၂၉၉
၃၁၀။	စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿမထေရ်အား မိမိတို့ကိုယ်ကို အပ်နှံ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ကြသော ရဟန်းသုံးပါးအကြောင်း ၃၀၀
၃၁၁။	အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ, နေက္ခမ္မ, ပဝိဝေက, နိဿရဏ ဟူသော အဋ္ဌာသယခြောက်ပါး နှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည်သာလျှင် ဗောဓိသုံးပါးအနက် တပါးပါးကို ရနိုင်ပုံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်ကိုင်းသောစိတ်(နိဗ္ဗာနာဓိမုတ္တိ) ဖြင့် အားထုတ်မှသာလျှင် နိဗ္ဗာန်ကိုရနိုင်ပုံ ၃၀၀
၃၁၂။	ထိုသို့ အဋ္ဌာသယ, အဓိမုတ္တိတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်လိုသောသူကို ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာသည် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ စစ်ဆေးမေးမြန်း၍ သင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးသင့်ပုံ ၃၀၂
၃၁၃။	ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ယူဘူး, နှလုံးသွင်းဘူးသော ယောဂီကို မိမိရှေ့ဦးပင် တထိုင်နှစ်ထိုင်မျှ ရှေးကသင်ယူဘူးသည်ကို ရွတ်ဆိုစေ၍ အားထုတ်ဘူးသည်ကို နှလုံးသွင်းစေသင့်ပုံ၊ မိမိထံ၌နေသော ယောဂီကိုမူ လာတိုင်းလာတိုင်း ကမ္မဋ္ဌာန်း ဟောကြား

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

သင့်ပုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူပြီးလျှင် အရပ်တပါးသို့သွား၍ အားထုတ်မည့်ယောဂီကိုမူ မကျဉ်းမကျယ်လွန်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးသင့်ပုံ ၃၀၃

ဌ-ပထဝီကသိဏနိဒ္ဒေသ

၃၁၄။ ရှေးဦးစွာ ပထဝီကသိုဏ်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးသော ဆရာသည် ကသိုဏ်းလုပ်ပုံ, ကသိုဏ်း၏အပြစ်, ကသိုဏ်းကို ပွါးနည်း, နိမိတ်နှစ်ပါး, သမာဓိနှစ်ပါးစသော အခြင်းအရာကိုးပါးတို့ကို ပြောကြားအပ်ပုံ၊ ကြွင်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ပေးရာ၌လည်း ထို့အတူပင် ဆိုင်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ အခြင်းအရာကိုးပါးတို့ကို ပြောကြားသင့်ပုံ.... .... ၃၀၃

၃၁၅။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နာယူသောယောဂီသည် ဆရာဟောပြောသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ ပုဒ်ပါဠိ, အဂ္ဂရာ, သဒ္ဒါ, အနက်, ဥပမာ စသည်တို့ကို အာရုံစိုက်၍ နာယူမှသာလျှင် တရားပြည့်စုံနိုင်ပုံ ၃၀၄

၃၁၆။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာနှင့်ကင်း၍ နေမဖြစ်သေးသော ယောဂီသည် ဆရာရှိရာကျောင်းဌာပင် အတူနေသင့်ပုံ၊ အကယ်၍ ဆရာရှိရာကျောင်းသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ရန် မသင့်လျော်ခဲ့လျှင် မိမိသံသယရှိသော အချက်အလက်တို့ကို ဆရာထံ လာရောက်မေးမြန်းနိုင်ရန် ဆရာနှင့် မနီးမဝေးသောကျောင်းဌာသာ နေသင့်ပုံ ၃၀၇

အနနုရူပဝိဟာရ

၃၁၇။ မနေအပ်သောကျောင်းကြီး, ကျောင်းသစ်, ကျောင်းအို စသော ကျောင်းအပြစ်တဆယ့်ရှစ်ပါး တို့တွင် တပါးပါးရှိသောကျောင်းသည် မလျောက်ပတ်သောကျောင်းမည်ပုံ.... .. ၃၀၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၁၈။	ကြီးမားသောကျောင်းတိုက်၌ ရဟန်းအများအပြား နေလေ့ရှိသဖြင့် ထိုရဟန်းတို့ မညီမညွတ် မသင့်မတင့် ဖြစ်ကာ တံမြက်လှည်းခြင်း, သောက်ရေသုံးဆောင်ရေ တည်ထားခြင်း စသော၀တ်များ ပျက်ကွက်၍ အနှောင့်အရှက်ဖြစ်တတ်ပုံနှင့် ရှင်ငယ်, ရဟန်းငယ်တို့ ဆူညံသဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်မှုကို မရတတ်ပုံ	၃၀၈
၃၁၉။	ကျောင်းသစ်၌ ဆောင်ရွက်စရာကိစ္စများခြင်း, ထိုကိစ္စများကို မဆောင်ရွက်ပြန်က အကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း အပြစ်ရှိပုံနှင့် ကျောင်းအို၌ အသစ်ပြုပြင်ရန် ကိစ္စများခြင်း, မပြုပြင်က အကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း, ပြုပြင်က ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းမှု ဆုတ်ယုတ်ခြင်း အပြစ်များရှိပုံ	၃၀၉
၃၂၀။	လမ်းမနှင့် နီးသောကျောင်း၌ ညဉ့်နေ့မပြတ် အာဂန္တုများ တလစပ်ကြွရောက်လာတတ်ခြင်း, အချိန်မတော်ရောက်လာသော အာဂန္တုရဟန်းတို့အား မိမိ၏အိပ်ရာနေရာကို ပေးရသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခွင့်မရတတ်ခြင်းစသော အပြစ်များရှိပုံနှင့် ရေကန်နီးသောကျောင်း၌ သောက်ရေသုံးဆောင်ရေ ခပ်ရန် လူအများလာရောက်ကြသဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်မှုမရခြင်းစသော အပြစ်များ ရှိပုံ	၃၀၉
၃၂၁။	ဟင်းသီးဟင်းရွက်ခင်း နီးသောကျောင်း, ပန်းဥယျာဉ်ရှိသောကျောင်းတို့သည် အနီးအပါး၌ ဟင်းရွက်ခူးရင်း ပန်းခူးရင်း သီချင်းဆိုကြသော မိန်းမတို့၏ အသံကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အနှောင့်အရှက် ဖြစ်တတ်ပုံ	၃၁၀
၃၂၂။	သစ်သီး ဥယျာဉ်ရှိသော ကျောင်းသည် သစ်သီးလိုချင်သူတို့၏ အတောင်းအရမ်း ခံရခြင်း, တောင်းမ်ိုမပေးက စိတ်ဆိုးခံရခြင်း, အနိုင်အထက်လုယက်၍ အယူခံရခြင်း, အဆဲခံရခြင်း, ကျောင်း၌ မနေနိုင်အောင် လုံ့လပြုခံရခြင်း စသောအပြစ်များ ရှိပုံ ...	၃၁၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၂၃။	နာမည်ကြီးသော ကျောင်းသည် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာကြသော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ မျှားပြားသဖြင့် ကျောင်းနေ ရဟန်း၏ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မှု၌ အနှောင့်အရှက် ဖြစ်တတ်ပုံနှင့် မြို့ကြီးကျောင်းသည် ဝိသဘာဂအာရုံမျှားခြင်း စသော အပြစ်မျှား ရှိပုံ	၃၁၁
၃၂၄။	သစ်တော, ဝါးတော နီးသောကျောင်းသည် သစ်ခုတ်သမားတို့၏ ဆူဆူညံညံ သီချင်းဆိုသံတို့ကြောင့် မချမ်းသာခြင်း စသောအပြစ်မျှား ရှိပုံနှင့် လယ်နားနီးသော ကျောင်းသည် လယ်သမားတို့က ကျောင်းဝင်းထဲ၌ ကောက်နယ်တလင်းပြုလုပ်၍ စပါးနယ်ခြင်း, ကျောင်းဦး၌ အိပ်ခြင်း စသောအပြစ်မျှား ရှိပုံ	၃၁၂
၃၂၅။	အချင်းချင်း မသင့်မြတ်သော ရဟန်းတို့ရှိရာ ကျောင်း၌ နေသော ယောဂီရဟန်းသည် ထိုရဟန်းတို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွါးသည်ကို တားမြစ်မိလျှင် အပြစ်ပြောခံရသဖြင့် မချမ်းသာခြင်း စသောအပြစ်မျှား ရှိပုံ	၃၁၃
၃၂၆။	ရေဆိပ်, ကုန်းဆိပ် နီးသောကျောင်းသည် လှေသံ, လှည်းသံတို့ဖြင့် ဆူညံရုံမျှမက လှေသွား, လှည်းသွား, ခရီးသွားတို့က တည်းခိုရန် နေရာတောင်းခြင်း, သောက်ရေတောင်းခြင်း, ဆားတောင်းခြင်း စသည်တို့ကြောင့် မချမ်းသာခြင်း အပြစ်ရှိပုံ	၃၁၃
၃၂၇။	တောကြီးအုံကြား တိုင်းစွန်နယ်ဖျားကျသော ကျောင်းသည် အသိဉာဏ်ဗဟုသုတ ခေါင်းပါးသော နယ်သူနယ်သားတို့ ရတနာသုံးပါးကို မကြည်ညိုတတ် သဖြင့် အပြစ်ရှိပုံ	၃၁၄
၃၂၈။	နယ်ခြားကျောင်းသည် ဟိုဖက်သည်ဖက် မင်းတို့၏ အထင်မှား အမြင်မှားကို ခံရရုံမျှမက သူလျှိုဟု အစွပ်စွဲခံရ၍ မင်းမှုထမ်းတို့၏ အနှိပ်စက်ခံရတတ်ခြင်း စသော အပြစ်မျှား ရှိပုံ	၃၁၄

ပြီးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၂၉။	ဝိသဘာဂအာရုံ မျှားသောကျောင်းသည်ရင်း, သရဲ, တစ္ဆေ, မြေဘုတ်, ဘီလူးတို့ရှိသော ကျောင်းသည်ရင်း သပ္ပါယမဖြစ်သော ကျောင်းမည်ပုံကို တောရနေ မထေရ်တပါး၏ ဝတ္ထုဖြင့် အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း	၃၁၄
၃၃၀။	ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်, မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း မရှိသော ကျောင်းသည်လည်း နေထိုင်ရန် မသင့်လျော်သော ကျောင်းဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခြင်း	၃၁၅

အနုရူပဝိဟာရ

၃၃၁။	ဆွမ်းခံရှာမှု မနီးလွန်း မဝေးလွန်းခြင်း အစရှိသော အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ကျောင်းသည် ဘာဝနာ အား လျှောက်ပတ်သော ကျောင်းမည်ပုံကို အကျယ် ဖွင့်ပြ၍ ပလိဗောဓယ် ဆယ်ပါးတို့ကိုလည်း ဖြတ်အပ် ကြောင်း တိုက်တွန်းပုံ	၃၁၆

ဘာဝနာဝိဓာန

၃၃၂။	ပလိဗောဓယ် အားလုံးကို ဖြတ်ပြီးသော ရဟန်းသည် ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းဆီရစ်ခြင်းကို ပယ်၍ ဆိတ် ငြိမ်ရာအရပ်ဝယ် ချမ်းသာစွာနေလျက် ပြူပြင်အပ် မပြူ ပြင်အပ်သော မြေ၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို ယူအပ်ကြောင်း အဌကထာဟောင်းမျှား၌ လာသည့်အတိုင်း ဖွင့်ပြခြင်း	၃၁၈
၃၃၃။	သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်ရင်း, သာသနာပ ရသော့အဖြစ်ဖြင့်ရင်း, ပဏ္ဍိကသိုက်း၌ စတုက္ကစျာန် ပဉ္စကစျာန်တို့ကို ရှေးကဖြစ်စေခဲ့ဘူးသော ယောဂီအား မဟလ္လကမထေရ်ကဲ့သို့ ပကတိပဏ္ဍိတဖြစ်သော လယ် ထွန်ရာအရပ်နှင့် ကောက်နယ် တလင်းဝန်း၌ ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်ဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခြင်း	၃၂၀

အမှတ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၃၄။	ရှေးခ်ဘ်ပြုဘူးသော အလေ့အကျင့်မရှိသော ယောဂီသည် ဆရာ့ထံမှ သင်ယူခဲ့သော ကမ္မဋ္ဌာန်းအစီအရင်ကို မချွတ်ယွင်းစေပဲ အညို့, အရှေ, အနီ, အပြူအားဖြင့် လေးပါးသော ကသိုဏ်းပြစ်တို့ကို ပယ်ရှားပြီး အရှုဏ်ရောင် အဆင်းနှင့်တူသော မြေဖြင့် ကသိုဏ်းဝန်းပြုသင့်ပုံ	၃၂၀
၃၃၅။	ကသိုဏ်းဝန်းပြုလိုသော ရဟန်းသည်, ကျောင်းလယ်ခ်ခ် ဖြစ်စေ ရှင်သာမဏေစသည်တို့ လှည့်ပတ်သွားလာရာခ်ခ် ဖြစ်စေ မပြုရပဲ ကျောင်းစွန် ကျောင်းဖျား အနားကျသော ဖုံးကွယ်ရာတောင်ဝှမ်းနှင့် သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းမျှားခ်ခ်သာ ရှေ့ပြောင်းပြီ ရနိုင်သော သံဟာရိမ ကသိုဏ်းဝန်းနှင့် ရှေ့ပြောင်း မရနိုင်သော တတြဋ္ဌက ကသိုဏ်းဝန်း နှစ်မျိုး ပြုလုပ်ပြီ ရှုအပ်ပုံ ...	၃၂၁
၃၃၆။	ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အချင်း တထ္ထာလက်လေးသစ်ရှိသော ကသိုဏ်းဝန်းကို သဘောမတူသောအဆင်းဖြင့် ပိုင်းခြားလျက် ကျောက်လက်ဝါးဖြင့် ပွတ်တိုက်ပြီ စည်မျက်နှာ အပြင်နှင့် တူအောင်ပြုပြီးလျှင် ထိုကသိုဏ်းဝန်းထားရာ အရပ်ကို တံမြက်လှည်းပြီ ကသိုဏ်းဝန်း၏ နှစ်တောင့်ထွာအတွင်းခ်ခ် ခင်းထားသော တထ္ထာလက်လေးသစ် အခြေရှိသော အင်းပျဉ်ခ်ခ် ထိုင်သင့်ပုံ.... ...	၃၂၂
၃၃၇။	ဆိုအပ်ပြီးသောအစီအရင်ဖြင့် ထိုင်ပြီ ကာမဂုဏ်တို့ခ်ခ် အပြစ်ကို ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် "ငါအားထုတ်သောအကျင့်သည် ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာသာဝကတို့ကျင့်အပ်သော အကျင့်ဖြစ်ပေသည်"ဟု အကျင့်ခ်ခ် ရှိသေလေးစားလျက် ပထဝီကသိုဏ်းခ်ခ် မျက်စိဖြင့် ယူအပ်သော နိမိတ်ကို စိတ်ဖြင့် ပွါးများရပုံ	၃၂၃
၃၃၈။	အဆင်းကိုမလွတ်ပဲ ပထဝီဟူသော လောကဝေါဟာရခ်ခ် စ်တ်စဲ့ပြီ မိမိသညာအားလျော်သော "ပထဝီ, မဟီ"	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

စသော အမည်တို့တွင် ထင်ရှားသော ပထဝီဟူသော အမည်ဖြင့် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဖြစ်ပေါ်လာသည့်တိုင်အောင် အဖန်တလဲလဲ ကြာမြင့်စွာ အားထုတ်သင့်ပုံ .. ၃၂၄

၃၃၉။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ထင်သောအခါမှစ၍ ကသိုဏ်းဝန်းရှိရာ အရပ်၌ မနေပဲ မိမိနေရာ၌ပင် ပွါးများသော ယောဂီသည် သမာဓိနှုသောကြောင့် အာရုံပျောက်ပျက်သွားလျှင် ကသိုဏ်းဝန်းရှိရာသို့ တဖန်သွား၍ ရှေးထင်ဟူးသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုပင် တဖန်ပွါးများသည်ရှိသော် နိဝရဏတို့ကွာလျက် ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်ပုံ ၃၂၆

၃၄၀။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် လက်ချောင်းရာ, လက်နှောင့်ရာ, လက်စဲးရာ စသော ကသိုဏ်းအပြစ်များရှိ၍ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်ထက် အဆအရာအထောင် စင်ကြယ်သောကြောင့် ကသိုဏ်းအပြစ်မရှိကြောင်းကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း ၃၂၇

၃၄၁။ ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိနှစ်ပါးတို့တွင် ဥပစာရအခိုက်၌ နိဝရဏကွာ၍ စိတ်တည်ကြည်ကြောင်းနှင့် စျာန်ကိုရခိုက်၌ စျာန်အင်္ဂါ ထင်ရှားဖြစ်၍ စိတ်တည်ကြည်ကြောင်း ပြဆိုခြင်း ၃၂၈

၃၄၂။ ဥပစာရသမာဓိဖြစ်သောအခါ ယောဂီ၏စိတ်သည် ရုံခါနိမိတ်ကိုအာရုံပြု၍ ရုံခါ ဘဝင်သို့ သက်ရောက်ပုံနှင့် အပ္ပနာသမာဓိဖြစ်သောအခါ နေ့ရောညဉ့်ပါ ကုသိုလ်ဇောချည်းဖြစ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ တည်ပုံ ၃၂၉

၃၄၃။ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် ရဘို့ရာ ခဲယဉ်းသောကြောင့် ပဋိ-ဘာဂနိမိတ်ရပြီးသော ယောဂီသည် ရပြီး ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို ပွါးများ၍ စျာန်ရအောင် အားထုတ်သင့်ပုံနှင့် စျာန်မရနိုင်လျှင် ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုပင် စကြော

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

မင်းလောင်းဖြစ်သော ကိုယ်ဝန်ကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့
မပျောက်ပျက်အောင် စောင့်ရှောက်သင့်ပုံ ၃၂၉

သတ္တသပ္ပါယ

၃၄၄။ မလျောက်ပတ်သော ကျောင်း, ဆွမ်းခံရွာ, စကား,
ပုဂ္ဂိုလ်, ဘောဇဉ်, ရာသီဥတု, ဣရိယာပုထ်ဟူသော ခုနစ်
ပါးတို့ကို ရှောင်ကြဉ်လျက် လျောက်ပတ်သော ကျောင်း
စသော ခုနစ်ပါးတို့ကို မှီဝဲ၍ အားထုတ်သော ယောဂီ
သည် မကြာမီ အပွနာသမာဓိရနိုင်ပုံ.... .... ၃၃၀

ဒသဝိဓအပွနာကောသလ္လ

၃၄၅။ ခြေသည်း, လက်သည်း, သက်နှီး စသော ဝတ္ထုတို့ကို
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်း, ဣန္ဒြေကိုမျှစေခြင်း စသော
အပွနာ၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာကြောင်း အစီရင်ဆယ်ပါး ၃၃၄

၃၄၆။ ခြေသည်းလက်သည်းရှည်ခြင်း, ခန္ဓာကိုယ်၌ ကြေးညှော်
တင်ခြင်း, သက်နှီး ညစ်နွမ်းနံစော်ခြင်း စသည်သည်
ဝတ္ထု အဝိသဒမည်ပုံနှင့် ထိုသို့ ဝတ္ထု မသန့်ရှင်းမစင်
ကြယ်ပဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်လျှင် ဉာဏ်မစင်ကြယ်
သဖြင့် သခ်ါရတို့သဘောကို ပြတ်ပြတ်သားသား
ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မသိနိုင်ပုံ ၃၃၅

၃၄၇။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဝတ္ထုတို့ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေပြီးမှ
ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်လျှင် ဉာဏ်သန့်ရှင်းကြည်လင်သဖြင့်
သခ်ါရတို့သဘောကို ပြတ်ပြတ်သားသား ရှင်းရှင်း
လင်းလင်းသိနိုင်၍ တရားသားတက်ပုံ.... .... ၃၃၆

၃၄၈။ သဒ္ဓါ စသော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကိစ္စအားဖြင့် ညီမျှခြင်း
သည် ဣန္ဒြိယသမပဋိပါဒနမည်ပုံနှင့် ထိုဣန္ဒြေငါးပါး
တို့တွင် တပါးပါးက အားကောင်းနေလျှင် အခြား
ဣန္ဒြေမျှား မိမိတို့ကိစ္စကို မဆောင်ရွက်နိုင်ပုံ ၃၃၆

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၄၉။	သဒ္ဓါအားကြီး၍ ပညာနည်းလျှင် အကြည်ညိုမှားတတ်ပုံ နှင့် ပညာအားကြီး၍ သဒ္ဓါနည်းလျှင် ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲတတ်ပုံ	၃၃၇
၃၅၀။	သမာဓိအားကြီး၍ ဝီရိယနည်းလျှင် ပျင်းရိသည့်ဖက် ပါတတ်ပုံနှင့် ဝီရိယအားကြီး၍ သမာဓိနည်းလျှင် စိတ် ပျံ့လွင့်တတ်ပုံ	၃၃၈
၃၅၁။	သမထကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူအား သဒ္ဓါနှင့် ကေဂ္ဂတာ အားကောင်းလျှင် အပ္ပနာသို့ရောက်နိုင်ပုံနှင့် ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူအား ပညာအားကောင်းလျှင် သင်္ခါရတရားတို့၏လက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ပုံ	၃၃၈
၃၅၂။	သတိမှာမူ ပိုသည်မရှိပဲ သမထဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း နှစ်မျိုးလုံးဌာပင် အားကောင်းစေသင့်ပုံကို ဆားနှင့် အမတ်ချိုပ် ဥပမာတို့ဖြင့် ပြဆိုခြင်း	၃၃၉
၃၅၃။	ကရုဏာ, ဘာဝနာ, ရက္ခဏကောသလ္လ သုံးပါးတို့တွင် ရက္ခဏကောသလ္လသည် နိမိတ္တကောသလ္လ မည်ပုံကို ပြဆိုခြင်း	၃၄၀
၃၅၄။	ဝီရိယအားနည်းလွန်းသောကြောင့် ယောဂီ၏စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းသော အခါ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်, သမာဓိ-သမ္ဗောဇ္ဈင်, ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင် တရား သုံးပါးတို့ကို မပွါးစေပဲ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်, ဝီရိယ, ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင် တရား သုံးပါးတို့ကိုပွါးစေ၍ စိတ်ဓာတ်မြင့်တင်ပေးသင့် ပုံကို မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်, သာဂစ္ဆဝဂ်, အဂ္ဂိသုတ်၌ လာ သည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ	၃၄၀
၃၅၅။	ဓမ္မဝိစယ, ဝီရိယ, ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ပွါးကြောင်းတရား တို့ကို မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်, သာဂစ္ဆဝဂ်, အာဟာရသုတ် တွင်လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ	၃၄၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၅၆။	လက်ဦးအားထုတ်မှုသည် အာရုမ္ဘဓာတ်, ပျင်းရိခြင်းမှ ထွက်မြောက်သောကြောင့် လက်ဦး အားထုတ်မှုထက် အားကြီးသော အားထုတ်မှုသည် နိုက္ကမဓာတ်, ထို့နောက် အဆင့်ဆင့်တက်၍ အားထုတ်မှုသည် ပရက္ကမဓာတ်မည် ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၃၄၄
၃၅၇။	ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်း တရား ၇-ပါး, ဝီရိယ သမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်းတရား ၁၁-ပါး, ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းတရား ၁၁-ပါးတို့ကို ဖွင့်ပြခြင်း	၃၄၅
၃၅၈။	ဝိရိယလွန်သောကြောင့် ယောဂီ၏ ဘာဝနာစိတ်ပျံ့လွင့် နေသောအခါ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်စသော ဗောဇ္ဈင် သုံးပါးတို့ကို မပွါးစေပဲ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် စသော ဗောဇ္ဈင်သုံးပါးတို့ကို ပွါးစေသင့်ကြောင်းကို မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ်, သာကစ္စဝဂ်, အဋ္ဌိသုတ်၌ လာသည့် အတိုင်း ပြဆိုပုံ	၃၄၆
၃၅၉။	ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းတရား ၇-ပါး, သမာဓိ သမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းတရား ၁၁-ပါး, ဥပေက္ခာ-သမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းတရား ၅-ပါးတို့ကို တနည်း အားဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း	၃၅၀
၃၆၀။	ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်စသော သုံးပါး တို့ကို မပွါးစေပဲ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်စသော သုံးပါးတို့ကို ပွါးစေလျှင် စိတ်ကိုနှိပ်သည်မည်ပုံ	၃၅၀
၃၆၁။	ပညာအားနည်းသောကြောင့်ဖြစ်စေ, ငြိမ်သက်သော သုခကို မရနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်စေ ယောဂီ၏ စိတ် ကြည်ကြည်လင်လင်မရှိလျှင် သံဝေဂဝတ္ထု ၈-ပါးကို သော်၎င်း, ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကိုသော်၎င်း ဆင်ခြင် စေ၍ ကြည်လင်စေသင့်ပုံ	၃၅၂

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၆၂။	ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်းဆင်းရဲ, အိုခြင်းဆင်းရဲ, နာခြင်းဆင်းရဲ, သေခြင်းဆင်းရဲ, အပါယ်ဆင်းရဲ, အတိတ်ဝဋ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲ, အနာဂတ် ဝဋ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲ, ပစ္စုပ္ပန်ဌ် အာဟာရရှာမှီးရခြင်း ဆင်းရဲတို့သည် ထိတ်လန့်ကြောင်း (သံဝေဂဝတ္ထု) ဂ-ပါးမည်ပုံ	၃၅၂
၃၆၃။	ယောဂီ၏စိတ်သည် တွန့်ဆုတ်ခြင်း, ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိပဲ ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံဌာသာစိုက် လျက်ရှိမှု မြင့်တင်ပေးခြင်းစသည် တစုံတရာ ပြုစရာ မလိုပဲ လျစ်လျူရှုထားသင့်ပုံ	၃၅၂
၃၆၄။	စျာန်ကို ရကြောင်း အကျင့်ကောင်းကို အားမထုတ် ဘူးသူ, အမှုကိစ္စများပြားသူ, စိတ်ပျံ့လွင့်သူများကို ရှောင်ရှားခြင်းသည် အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ မည်ပုံ....	၃၅၃
၃၆၅။	စျာန်ကို ရကြောင်း အကျင့်ကောင်းကို ကျင့်ဘူး၍ ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိရရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရံဖန်ရံခါ ဆည်းကပ်ခြင်းသည် သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနာ မည်ပုံ....	၃၅၃
၃၆၆။	စျာန်သမာဓိသို့ ညွှတ်ကိုင်းသောစိတ်ရှိ၍ မပြတ်မစဲ အားထုတ်နေခြင်းသည် တဒဓိမုတ္တတာမည်ပုံ	၃၅၃
၃၆၇။	ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်ထင်အောင် အားထုတ်ပြီးသော ယောဂီ ရဟန်းသည် "မလျော့မတင်း စောင်းကြိုးညှင်း"ဟူသ ကဲ့သို့ မလျော့မတင်း မှုတခြင်းရှိသော ဝီရိယဖြင့် အပ္ပနာသို့ ရောက်အောင် အားထုတ်သင့်ပုံကို ပန်းစုတ် ပျားဥပမာ, ခွဲစိတ်ကုသတတ်သော ဆေးကျောင်းသား ဥပမာ, ပင့်ကူမျှင်ကို ဆောင်သူ ဥပမာ, လှေသူကြီး, သဘော်မာလိန်ဥပမာ, ဆီလောင်းထည့်သူဥပမာတို့ဖြင့် ထင်ရှားစွာဖော်ပြပုံ	၃၅၅

ဦးရေ ဟကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ပဌမဈာနကထာ

၃၆၈။ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သော ယောဂီ၏ ပဌမ ဈာန်ကို ရခါနီးဌ် စိတ်အစဉ်ဖြစ်ပုံ ၃၅၀

၃၆၉။ အပ္ပနာကို ပြုပြင်တတ်သောကြောင့် ပရိကမ်, အပ္ပနာ၏ အနီးဌ် ဖြစ်သောကြောင့် ဥပစာရ, ရှေးဖြစ်သော ပရိကမ် ဥပစာတို့နှင့် နောက်ဖြစ်သော အပ္ပနာအား လျော်သောကြောင့် အနုလုံ, ကာမအန္တယ်ကို ဖြတ်၍ မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာအန္တယ်ကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော ကြောင့် ဂေါတြဘု မည်ပုံ ၃၅၀

၃၇၀။ မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်း၏ အခြားမဲ့ဌ် ဇောလေးကြိမ်, ငါးကြိမ် စောရာတွင် စတုတ္ထဇောဖြစ်စေ, ပဉ္စမဇောဖြစ်စေ အပ္ပနာဇောဖြစ်သည်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာတို့ ယူဆပုံနှင့် ဆဋ္ဌဇောဖြစ်စေ, သတ္တမဇောဖြစ်စေ အပ္ပနာဇောဖြစ် သည်ဟု အာဘိဓမ္မိကဂေါဒတ္တထေရ် ယူဆပုံ ၃၆၀

၃၇၁။ ရှေးဦးစွာရအပ်သော အပ္ပနာ, လောကီအာဘိညာဉ်, မဂ် လေးပါး, မဂ္ဂါနုဿတိရဖိုလ်, ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့ဌ် ဘဝင် ဖြစ်သောဈာန်စိတ်, နိရောဓသမာပတ်၏ ရှေးဖြစ်သော စတုတ္ထာရုပ္ပဈာန်, နိရောဓသမာပတ်မှ ထသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖလသမာပတ်အားဖြင့် ခုနှစ်ပါးသော အရာဌာနတို့ဌ် ကာလအပိုင်းအခြားမရှိပုံ ၃၆၁

၃၇၂။ ဝိဝိစ္စေ၀ ကာမေဟိ-ဟူသော ပါဌ်အရ ကာမတရားတို့ မရှိမှသာ ဈာန်တရားဖြစ်နိုင်ပုံကို ဆိမိုးဥပမာ, မြစ်ကမ်း ဥပမာတို့ဖြင့် ပြဆိုခြင်း ၃၆၃

၃၇၃။ ဝိဝိစ္စေ၀ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဧမေဟိ-ဟူသော ပါဌ်ဌ် ဝိဝိစ္စေ၀-ဟူသော ရှေးပုဒ်ဌ်ရှိသော ဧ-သဒ္ဒါကို ဝိဝိစ္စ-ဟူသော နောက်ပုဒ်ဌ်လည်း ဆောင်၍ယူရမည် ဖြစ်ကြောင်းကို အကျိုးအပြစ်နှင့်တကွ စိစစ်ပြဆိုပုံ ၃၆၄

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၂၄။	ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ-ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ဝတ္ထုကာမတို့မှ ကင်းဆိတ်၍ ကာယဝိဝေကဖြစ်ပုံ, ကာမချမ်းသာကို ပယ်စွန့်ပုံ စသည်တို့ကို ပြဆိုရ၍ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ကိလေသာကာမနှင့် တကွ အကုသိုလ်အားလုံးတို့မှ ကင်းဆိတ်၍ စိတ္တဝိဝေကဖြစ်ပုံ စသည်ကို ပြဆိုခြင်း	၃၆၅
၃၂၅။	သမာဓိသည် ကာမစ္ဆန္ဒ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်, ပီတိသည် ဗျာပါဒ၏, ဝိတက်သည် ထိနမိဒ္ဓ၏, သုခသည် ဥဒ္ဓစ္စ-ကုက္ကုစ္စ၏, ဝိစာရသည် ဝိစိကိစ္ဆာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက် အားဖြင့် ထိုထိုဈာန်အင်္ဂါတို့သည် ထိုထိုနိဝရဏတို့၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်ပုံ	၃၆၈
၃၂၆။	ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ-ဟူသောပါဠိတို့ဖြင့် ဆိုင်ရာ နိဝရဏ, သံယောဇဉ်စသော အကုသိုလ်တရားတို့၏ ခွါသောအားဖြင့် ကင်းဆိတ်ခြင်း (ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေက)ကို ပြပုံ	၃၆၉
၃၂၇။	ပဌမဈာန်၏ အင်္ဂါဖြစ်သော ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ လက္ခဏ, ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်တို့ကို ပြဆိုခြင်း	၃၇၀
၃၂၈။	ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ အထူးကို ခေါင်းလောင်းသံ, ငှက်ပျံခြင်း, ပိတုန်းနားခြင်းတို့ဖြင့် ဥပမာပြု၍ အကျယ်ပြဆိုပုံ	၃၇၁
၃၂၉။	ဝိတက်ဝိစာရတို့၏အထူးကို ကြေးဖလားပွတ်သူ၏လက်, အိုးထိန်းစက်လှည့်သော အိုးထိန်းသည်၏လက် စသည်တို့ဖြင့် ဥပမာပြု၍ အကျယ်ဖွင့်ပြပုံ	၃၇၂
၃၃၀။	ပီတိသုခံဟူသောပါဠိအရ ပီတိသည် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထရုံ့မျှ နှစ်သက်ခြင်း ခုဒ္ဒိကာပီတိ, လျှပ်စီးလက်သကဲ့သို့ ခဏခဏနှစ်သက်ခြင်း ခဏိကာပီတိ, ပင်လယ်ရေလှိုင်းသည် ကမ်းကိုရိုက်၍ မျက်ကျသကဲ့သို့ တကိုယ်လုံးကို	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

စိမ့်ဝင်၍ ပျက်ကျသကဲ့သို့ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း ဩက္ကန္ဓိကာပီတိ, ကိုယ်ကိုအထက်သို့ မြောက်ကြွပျံတက် စေနိုင်လောက်အောင် နှစ်သက်ခြင်း ဥဗ္ဗေဂါပီတိ, တကိုယ်လုံးသည် လေသွင်းထားသော စီဖောင်းကဲ့သို့ ၎င်း, တောင်ကျချောင်းရေအယဉ် စီးဝင်သော တောင်ဝှမ်းကဲ့သို့ဌင်း အမြဲမပြတ် ပီတိဖြင့် စိမ့်ဝင်ထုံမွှမ်းသကဲ့သို့ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း ဖရဏာပီတိအားဖြင့် ငါးပါး ပြားပုံ.... .... ၃၂၄

၃၀၁။ လ,သာသောညတည်၌ မိမိကျောင်းတွင်းရှိ စေတီယင်ပြင်မှနေ၍ မဟာစေတီရှိရာအရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် ဘုရားဂုဏ်ကို အာရုံပြုသဖြင့် ဥဗ္ဗေဂါပီတိ ဖြစ်ပြီးလျှင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ မဟာစေတီယင်ပြင်၌ ကျရောက်တည်နေသော ပုဏ္ဏစလ္လိုက ကျောင်းနေ မဟာတိဿမထေရ်၏ ဝတ္ထု ၃၂၅

၃၀၂။ ဂိရိကဏ္ဍကကျောင်းတွင်းရှိ စေတီကို မိမိအိမ်မှနေ၍ အာရုံပြု ကြည်ညိုသဖြင့် ဥဗ္ဗေဂါပီတိ ဖြစ်ပြီးလျှင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ပြီးနောက် စေတီယင်ပြင်၌ ထိုင်လျက်သား ကျရောက်ရသော ဗွေကာလကရွာသူ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးဝတ္ထု ၃၂၆

၃၀၃။ ပီတိကြောင့် ပဿဒ္ဓိ, ပဿဒ္ဓိကြောင့် သုခ, သုခကြောင့် ခဏိကသမာဓိ, ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိသုံးမျိုး ဖြစ်ပုံနှင့် ပီတိသုခပါဠိအရ အပ္ပနာသမာဓိနှင့်ယှဉ်သော ဖရဏာပီတိကို ယူရပုံ ၃၂၈

၃၀၄။ ဣဋ္ဌာရုံကိုရခြင်းကြောင့် နှစ်သက်ခြင်းသည် ပီတိ, ထိုဣဋ္ဌာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းသည် သုခ စသည်အားဖြင့် ပီတိနှင့် သုခတို့၏ အထူးကို အကျယ်ပြဆိုပုံ ၃၂၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ပဠုဂ်ဝိပ္ပဟီနဒေါ

၃၀၅။ စျာန်တို့သည် "ကာ, ဗျာ, ထိ, မိဒ်, ဥဒ်, ကုက်, ကိစ်, ငါးစိတ်နီဝရဏာ" ဟူသော နီဝရဏ ငါးပါးတို့ကို ပယ်ခြင်းကြောင့် ပဠုဂ်ဝိပ္ပဟီန မည်ပုံနှင့် စျာန်ရနေခိုက်၌ တခြားအကုသိုလ်တရားတို့ကိုပါ ပယ်သော်လည်း ဤနီဝရဏငါးပါးတို့သည်သာလျှင် စျာန်ကို အထူးသဖြင့် အန္တရာယ်ပြုတတ်သောကြောင့် ယင်းတို့ကိုသာ ပဟာနဂ်ဟု ခေါ်ပုံ ၃၀၂

၃၀၆။ ဝိတက်, ဝိစာရ, ပီတိ, သုခ, ကေဂ္ဂတာတို့သည် အသီးသီး မိမိတို့ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်သောကြောင့်သာ စျာန်ဖြစ်ပေါ်လာရသဖြင့် ယင်းဝိတက်စသည်တို့ကို သမန္နာဂတဂ် ခေါ်ရုပုံ ၃၀၃

၃၀၇။ ဝိတက်စသော ငါးပါးတို့သည် ဥပစာရ အခိုက်၌ပင် ယှဉ်ကြသော်လည်း ဤစျာန်အခိုက်၌မူ အင်အားအကြီးမားဆုံး ဖြစ်ကြသဖြင့် ရူပါဝစရ လက္ခဏာဖြစ်ကြရပုံနှင့် ကေဂ္ဂတာသည် သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ စသောပါဠိ၌ မပါရှိသော်လည်း ဝိဘင်းပါဠိတော်၌မူ ယင်းကေဂ္ဂတာကို စျာန်အင်္ဂါတခု အဖြစ်ဖြင့် ဟောခဲ့ပုံ ၃၀၅

တိဝိဓကလျာဏ

၃၀၈။ စျာန်ရကြောင်း အကျင့်၏ စင်ကြယ်ခြင်းဟူသော အစ၏ ကောင်းခြင်း, တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၏ ပွါးခြင်းဟူသော အလယ်၏ကောင်းခြင်း, ရှင်ခြင်းဟူသော အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းအားဖြင့် တိဝိဓကလျာဏဖြစ်ပုံနှင့် အစ, အလယ်, အဆုံး ကောင်းခြင်းတို့၌ မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာ ၁၀-ပါးကို ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်, အာနာပါနကထာ, ဝေါဒါနဉာဏနိဒ္ဒေသ၌ လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ ၃၀၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၃၀၉။ ကလျာဏ ၃-မျိုးနှင့်စပ်၍ အဘယဂိရိမထေရ် တို့၏ အယူအဆနှင့် အဌကထာဆရာ၏ အယူအဆကို ရှင်းလင်းတင်ပြပုံ ၃၀၈

စိရဋ္ဌိတိသမ္မာဒန

၃၉၀။ မိမိနှင့် သင့်လျော်သော ဘောဇဉ်, ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ, ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ, ဤရိယာပုထ်တို့ဖြင့် တကြိမ်တခါ စျာန်ရပြီးသော ယောဂီသည် ထိုသင့်လျော်သော ဘောဇဉ် စသည်ကို မှတ်သားထားသင့်ပုံနှင့် မိမိရပြီး သောစျာန် ပျောက်ပျက်သောအခါ၌ မိမိမှတ်သားထား သော ထိုလျောက်ပတ်သော ဘောဇဉ် စသည်တို့ကို တဖန်မှီဝဲ၍ ပွါးများအားထုတ်လျင် ပျောက်ပြီးစျာန်ကို လွယ်ကူစွာပြန်၍ ရနိုင်ပုံကိုဝါလဝေခံလေးသွား ဥပမာ, စဖိုသည် ဥပမာတို့ဖြင့် ပြဆိုခြင်း ၃၉၃

၃၉၁။ ဆိုခဲ့ပြီးသော မိမိမှတ်သားထားသည့် ဘောဇဉ် စသည် တို့ဖြင့် စျာန်ရသော ယောဂီသည် သမာဓိ၏ ဘေးရန် ဖြစ်သော ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏ စသည်တို့ကို စင်ကြယ်စွာ သုတ်သင် ရှင်းလင်းခြင်း မပြုသမျှ ရရှိထားသောစျာန် ကြာရှည်စွာ မတည်တံ့ကြောင်းနှင့် ထိုသမာဓိဘေးရန် တို့ကို စင်ကြယ်စွာ သုတ်သင်ရှင်းလင်းခဲ့မှသာလျှင် ကြာ ရှည်စွာ တည်တံ့နိုင်ကြောင်းကို ဝါးလုံးခေါင်းသို့ ဝင် သော ပိတုန်းနှင့် ဥယျာဉ်သို့ဝင်သော မင်းဥပမာတို့ဖြင့် အကျယ်ပြဆိုပုံ ၃၉၈

၃၉၂။ လယ်သမားသည် ပိုင်းခ်ပိုင်းခ် ထွန်သကဲ့သို့ရင်း, ဟသ်ာ ငယ်ကလေးများသည် အတောင်ပေါက်သည်မှ စ၍ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သာ ပံ့သကဲ့သို့ရင်း, ကသိုဏ်း နိမိတ်ကို တလက်သစ်, နှစ်လက်သစ် စသည်ဖြင့် အနည်း ငယ်မှစ၍ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်လျက် ပွါးများသင့်ပုံ ၄၀၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၉၃။	ပဌမစျာန်ရပြီးစ ရဟန်းသည် မိမိရရှေသောပဌမစျာန်ကို ဆင်ခြင်မှု မမျှားစေပဲ အဖန်ဖန် ဝင်စားသင့်ပုံနှင့် ဆင်ခြင်မှုမျှားလျှင် စျာန်အင်္ဂါမျှား အားနည်းသဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကိုရရန် တဆင့်တက်၍ အားထုတ်သောအခါ အစာရေစာ ရှာဖွေရန် တောင်ပေါ် သို့တက်သောနွားသည် ရွှေခြေမြီစွာ မနင်းနိုင်ပဲလျက် နောက်ခြေကိုလွှတ်လျှင် အစာရေစာလည်းမရ, တောင်ပေါ်မှလည်း ကျသကဲ့သို့ ဒုတိယစျာန်ကို မရသည်သာမက ပဌမစျာန်ပါ ပျောက်ကွယ်နိုင်ပုံကို အဂုတ္တိုရ်, နဝကနိပါတ်, ဂါထာဥပမာ သုတ်၌လာသည့်အတိုင်း အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း	၄၀၂
	ပဌဝီသကထာ	
၃၉၄။	**အာဝဇ္ဇနဝသီ, သမာပဇ္ဇနဝသီ, အဓိဋ္ဌာနဝသီ, ဝုट္ဌာနဝသီ, ပစ္စဝေက္ခဏဝသီဟု ဆိုအပ်သော ဝသီဘော် ငါးပါး အနက် အာဝဇ္ဇနဝသီနှင့် သမာပဇ္ဇနဝသီတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း**	၄၀၅
၃၉၅။	**အာဝဇ္ဇနဝသီ** ဖြစ်ခိုက် **စိတ်အစဉ်** ဖြစ်ပုံနှင့် **ယင်း အာဝဇ္ဇနဝသီဘော်**သည် ဘုရားရှင် တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြသောအခါ၌ ဖြစ်စေ, **အရှင်သာရိပုတ္တရာ** စသော **သာဝကကြီးများ** တန်ခိုးပြသောအခါ၌ ဖြစ်စေ, ဖြစ်ပေါ်တတ်ပုံ	၄၀၅
၃၉၆။	**နန္ဒောပနန္ဒနဂါး**ကို **အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်** ဆုံးမသော **အခါ**၌ ဖြစ်သော ဝသီဘော်မျိုးသည် **သမာပဇ္ဇနဝသီ** ဘော်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုခြင်း	၄၀၆
၃၉၇။	**အဓိဋ္ဌာနဝသီ**ဘော်နှင့် **ဝုट္ဌာနဝသီ**ဘော်တို့၏ သဘောကို **ဗုဒ္ဓရက္ခိတထေရ်**၏ ဝတ္ထုဖြင့် ဥပမာပြု၍ အကျယ်ပြခြင်း	၄၀၆

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၉၈။	အာဝဇ္ဇနဝသီဘော်၏ ဝိထိအစဉ်ဌပါသော ဧာတို့သည် ပင်လျှင် ပစ္စဝေက္ခဏဝသီဘော် မည်ပုံ	၄၀၇
	ဒုတိယဗျာနကထာ	
၃၉၉။	ပဌမစျာန်ရပြီး ပဂ္ဂုလ်သည် "မိမိစျာန်သည် နိဝရဏ ဟူသော နီးသောရန် ရှိ၏၊ ဝိတက်ဝိစာရ ဟူသော ရုန်ရင်းသော အင်္ဂါရှိသောကြောင့် အားနည်း၏"ဟု ပဌမစျာန်၏ အပြစ်ကိုမြင်၍ "ဒုတိယစျာန်သည် ငြိမ်သက်၏"ဟု နှလုံးသွင်းပြီးလျှင် မူလနိမိတ်ကိုပင် အာရုံပြု၍ ဒုတိယစျာန်ကို ရရန် အားထုတ်ရပုံ	၄၀၈
၄၀၀။	ထိုသို့ အားထုတ်သော ယောဂီသည် ဝိတက်, ဝိစာရ ငြိမ်း၍ ပီတိ, သုခ, ဧကဂ္ဂတာ အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဒုတိယစျာန်ကို ရပုံ	၄၀၈
၄၀၁။	ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ, အဗ္ဘန္တံ, သမ္ပသာဒနံ, ဧကောဒိဘာဝံ ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်အကျယ်	၄၀၉
၄၀၂။	ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ဟူသော စကားရှိပြီးလျှက် အဝိတက္ကံ အဝိစာရံ-ဟူသော စကားကို ထပ်မံ ဟောရခြင်း အကြောင်း	၄၁၅
၄၀၃။	ပဌမစျာန်သည်လည်း ယှဉ်ဖက်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်စေကာမူ ဒုတိယစျာန်သည်သာ ဝိတက်, ဝိစာရကင်း၍ အလွန်ငြိမ်သက် ကြည်လင်သောကြောင့် ဒုတိယစျာန်ကို ချီးမွမ်းလိုသဖြင့် ၎င်းစျာန်ကိုသာ "သမာဓိ"ဟု ဟောရပုံ	၄၁၇
၄၀၄။	ပဌမစျာန်သည် ဥပစာရခဏ၌ နိဝရဏတို့ကို ပယ်သော်လည်း ဒုတိယစျာန်မှာမူ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို ဥပစာရခဏ၌ မပယ်ပဲ အပွနာအခိုက်သို့ ရောက်မှသာလျှင် ပယ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၄၁၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၀၅။	ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ "ဈာနန္တိ သမ္ပသာဒေါ ပီတိ သုခံ စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတာ"ဟု ဟောသော်လည်း သမ္ပသာဒမှာ ပရိယာယ်မျှသာ ဖြစ်၍ မုချအင်္ဂါမှာမူ ပီတိ, သုခ, ဧကဂ္ဂတာ သုံးပါးသာ ဖြစ်ပုံ	၄၁၉
	တတိယဈာနကထာ	
၄၀၆။	ဒုတိယဈာန်ကိုရပြီးသော ယောဂီသည် "ဤဒုတိယဈာန်သည် ဝိတက်ဝိစာရဟူသော ရှုန့်သူနှင့်နီး၏၊ ပီတိဟူသော ရှုန့်ရင်းသော အင်္ဂါရှိသောကြောင့် အားနည်း၏"ဟု ဒုတိယဈာန်ကို အပြစ်မြင်၍ "တတိယဈာန်သည် ငြိမ်သက်၏"ဟု နှလုံးသွင်းပြီးလျှင် တတိယဈာန်ကို ရရန် အားထုတ်ရပုံ	၄၁၉
၄၀၇။	ထိုသို့ အားထုတ်သော ယောဂီသည် ပီတိကင်း၍ သုခ, ဧကဂ္ဂတာ အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော တတိယဈာန်ကို ရပုံ	၄၂၀
၄၀၈။	ပီတိယာ စ ဝိရာဂါ-ဟူသောပါဠိ၌ စ-သဒ္ဒါသည် ဥပသမံနှင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဥပသမာပုဒ်တို့ကို ပေါင်းယူပုံ	၄၂၁
၄၀၉။	တတိယမဂ်သည် ဒိဋ္ဌိကိုမပယ်သော်လည်း "သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌာဒီနံ ပဟ္ဏန္ဒ် သြရမ္ဘာဂိယာနံ သညောဇနာနံ ပဟာနာ"ဟု ဟောတော်မူသကဲ့သို့ တတိယဈာန်သည် ဝိတက်ဝိစာရကို မပယ်သော်လည်း ၎င်းတတိယဈာန်ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှါ "ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဥပသမာ" ဟု ဟောတော်မူကြောင်း ရှင်းပြခြင်း	၄၂၂
၄၁၀။	ဥပေက္ခာ၏ အဓိပ္ပါယ်နှင့် ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာစသော ဥပေက္ခာ ဆယ်ပါး၏ သရုပ်	၄၂၃
၄၁၁။	ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဈာန်ဌာန်, အနိဋ္ဌာန်ကိုမြင်သောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်း, နှလုံးမသာယာခြင်းမရှိပဲ ပကတိ	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

သဘောအတိုင်း လျစ်လျူ၊ ရှုကာနေခြင်းကို ဆဋ္ဌဂုံ-
ပေကွာခေါ်ပုံ ၄၂၃

၄၁၂။ သတ္တဝါတို့အပေါ် ချစ်မှု, မုန်းမှုမရှိပဲ အလယ် အလတ်
သဘောထားခြင်းသည် ဗြဟ္မဝိဟာရပေကွာ မည်ပုံနှင့်
သဟဇာတ်တရားတို့၌ အလယ်အလတ် သဘောရှိခြင်း
သည် ဗောဇ္ဈင်ပေကွာ မည်ပုံ ၄၂၄

၄၁၃။ မတင်းလွန်း မလျော့လွန်းသော ဝီရိယသည် ဝီရိယ-
ပေကွာ မည်ပုံနှင့် ခွါအပ်ပြီးသော နိဝရဏစသည်တို့ကို
သဘောမှန်အတိုင်းသိ၍ လျစ်လျူ၊ ရှုခြင်းသည် သင်္ခါ-
ရုပေကွာ မည်ပုံ ၄၂၄

၄၁၄။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာသည် ဝေဒနာပေကွာမည်ပုံနှင့် ခန္ဓာ
ငါးပါးကို လက္ခဏာယာဉ်တင်၍ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းခဲ့
အလယ်အလတ်ဖြစ်သော သဘောသည် ဝိပဿနာပေကွာ
မည်ပုံ.... .... ၄၂၅

၄၁၅။ သဟဇာတ်တရားတို့ကို မျှတစွာ ဆောင်တတ်သော
သဘောသည် တစ်ကြိမ်ဈာန်ပေကွာမည်ပုံနှင့် မြတ်သော
သုခဖြစ်သော တတိယဈာန် သုခခဲ့သော်မှလည်း တဖက်
သတ် လိုက်ခြင်းမရှိပဲ အလယ်အလတ်အားဖြင့်ဖြစ်သော
သဘောသည် ဈာနပေကွာ မည်ပုံ ၄၂၅

၄၁၆။ နိဝရဏ, ဝိတက်စသော ဆန့်ကျင်ဖက်တရားအားလုံး
တို့မှ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ ဆန့်ကျင်ဖက်တရားတို့ကို
ပယ်ခြင်းခဲ့ ကြောင့်ကြကင်းသော သဘောသည် ပါရိ-
သုဒ္ဓေပေကွာမည်ပုံ ၄၂၆

၄၁၇။ လူတယောက်သည် ၎င်း၏ဖြစ်ရာ အခိုက်အတန့်ကို
လိုက်၍ သူငယ်, လုလင်ပျို, လူကြီး, စစ်သူကြီး, မင်း
စသည်အားဖြင့် အခေါ် အဝေါ် ကွဲပြားသကဲ့သို့ "ဆဋ္ဌင်.

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ဖြဟွ, ဗောဇ္ဈင်, တတြာ့ဗျာန်ပါ, ရတ္ဟသာ" ဟူသော စကားအရ ဆင္ဌဂုံပေကွာစသော ဥပေက္ခာငါးပါး သည်လည်း တရားကိုယ်အားဖြင့် တတြာမဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက်တခုတည်းသာ ဖြစ်လျက် ဖြစ်ရာအခိုက် အတန်လိုက်၍ ဆင္ဌဂုံပေကွာစသည် ငါးပါးပြားသော ကြောင့် ဥပေက္ခာတပါး ဖြစ်ရာစိတ်၌ အခြားဥပေက္ခာ မျှား မဖြစ်နိုင်ပုံ ၄၂၆

၄၁၈။ သခ်ါရုပေက္ခာနှင့် ဝိပဿနုပေက္ခာတို့သည် တရားကိုယ် အားဖြင့် ပညာစေတသိက်သာ ဖြစ်သော်လည်း ကိစ္စ ကွဲပြားသဖြင့် နှစ်ပါးပြားရပုံကို မြွေ ဥပမာဖြင့် အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း ၄၂၇

၄၁၉။ ဝိရိယုပေက္ခာနှင့် ဝေဒနုပေက္ခာတို့သည် မိမိတို့ချင်း တရားကိုယ်အရ ကွဲပြားသည်သာမကပဲ အခြားဥပေက္ခာ ရှစ်ပါးနှင့်လည်း အရမတူပုံ ၄၂၈

၄၂၀။ ဥပေက္ခာဆယ်ပါးတို့တွင် "ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ" ဟူသော ဤတတိယဈာန်အရာ၌ ဈာနုပေက္ခာကိုသာ ယူရကြောင်းနှင့် ထိုဈာနုပေက္ခာ၏ လက္ခဏာ, ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန်တို့ကို ပြဆိုပုံ ၄၂၉

၄၂၁။ သတော, သမ္ပဇာနော ပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထနှင့် လက္ခဏာ, ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်တို့ကို ပြဆိုခြင်း ၄၃၀

၄၂၂။ ပီတိမှခွဲခွါခြင်းအားဖြင့်သာ တတိယဈာန်သုခကို ရနိုင် ရကား ယင်းသုခကို နောက်ထပ်တဖန် ပီတိနှင့်ပြန်လည် မပူးပေါင်းမီစေရန် မိခင်နွားမကြီးမှ ခွဲခွါထားသော နွားစိုနွားငယ်ကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ သတိ, သမ္ပဇဉ်တို့ ဖြင့် မပြတ်စောင့်ရှောက်ရပုံ ၄၃၁

၄၂၃။ တတိယဈာန်ရသော ပဂ္ဂိုလ်သည် သုခကို ခံစားမှုမရှိ သော်လည်း ထိုသုခကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရူပ်နှင့်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ကျန်တီဇရပ်တို့ ဖြတ်ထိခြင်း, နှံ့ခြင်းကိုရင်း, စျာန်မှ ထသောအခါ၌ ကာယိကသုခကို ခံစားခြင်းကိုရင်း ပြလိုမျှ "သုခဿ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတိ" ဟု ဟောရပုံ ၄၃၂

၄၂၄။ တတိယစျာန်ကို ဘုရားစသော အရိယာတို့ ချီးမွမ်းကြခြင်း၏အကြောင်း ၄၃၃

၄၂၅။ တတိယစျာန်သည် ပီတိကို ဥပစာရခဏ၌ မပယ်ပဲ အပွန့အ အခိုက်သို့ရောက်မှသာ ပယ်ပုံ ၄၃၄

၄၂၆။ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ "စျာနန္တိ ဥပေက္ခာ သတိ သမ္မဇည် သုခံ စိတ္တသေကဂ္ဂတာ"ဟု ဟောသော်လည်း ဥပေက္ခာ, သတိ, သမ္မဇညတို့မှာ ပရိယာယဒေသနာသာဖြစ်၍ မုချစျာန်အင်္ဂါမှာမူ သုခနှင့် စိတ္တဂတာနှစ်ပါးသာဖြစ်ပုံ ၄၃၄

စတုတ္ထစျာနကထာ

၄၂၇။ စတုတ္ထစျာန်ကိုရလိုသော ယောဂီသည် တတိယစျာန်မှ ထ၍ တတိယစျာန်၌ရှိသော ပီတိနှင့် သုခကို အပြစ်မြင် အောင်ရှုလျက် စတုတ္ထစျာန်၏ ငြိမ်သက်သောသဘောကို နှလုံးသွင်း၍ ယခင်ပွါးများခဲ့ပြီးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင် ဆက်လက်အားထုတ်ပါက စတုတ္ထစျာန်ကို ရနိုင်ပုံ ၄၃၅

၄၂၈။ စတုတ္ထစျာန်၏ ရှေးခံ့ဖြစ်သော ပရိကမ်, ဥပစာ, အနုလုံ့ဂေါတြဘူဇောတို့သည် ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ရခြင်းအကြောင်း ၄၃၆

၄၂၉။ သုခ, ဒုက္ခ, သောမနဿ, ဒေါမနဿတို့ကို ဥပစာရဇောခဏ၌ပင်လျင် ပယ်ကြောင်းနှင့် "သုခဿ စ ပဟာနာ ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာ"ဟူသော စကားသည် ပဟာနက္ကမ မဟုတ် ဥဒ္ဓေသက္ကမဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၄၃၇

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၃၀။	သုခ, ဒုက္ခ, သောမနဿ, ဒေါမနဿ ဝေဒနာတို့ကို ဆိုင်ရာစျာန် အသီးသီးတို့၏ ဥပစာရခဏာ၌ ပယ်အပ်သော်လည်း ဤစတုတ္ထစျာန်၌သာ "သုခဿ စ ပဟာနာ ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာ" စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်ဟောတော်မူရခြင်း အကြောင်းကို နှုတ်ဆိုး ဥပမာဖြင့် အကျယ်ပြဆိုခြင်း	၄၄၁
၄၃၁။	ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိ-ဟူသော ပါဠိကို ဤစတုတ္ထစျာန်၌သာ ဟောတော်မူခြင်း၏အကြောင်းကို လမင်း ဥပမာဖြင့် အကျယ်ပြဆိုခြင်း	၄၄၄
၄၃၂။	စတုတ္ထစျာန်သည် သောမနဿကိုပယ်၍ ဥပေက္ခာ, ကေဝဋ္ဋတာစျာန် အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကြောင်းပြဆိုပုံ	၄၄၆

ပဌမဈာနကထာ

၄၃၃။	ပဌမစျာန်ကိုရ၍ အလေ့အလာများပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိရသော ပဌမစျာန်မှ ထပြီးလျှင် စျာန်အင်္ဂါတို့ကို ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် "ဝိတက်သည် ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်း၏" ဟု ဉာဏ်၌ထင်သောအခါ ဒုတိယစျာန်ဖြစ်ပေါ်ပုံ၊ ဒုတိယစျာန်ကို အပြစ်မြင်အောင်ရှု၍ "ဝိစာရသည်ကြမ်းတမ်း၏" ဟုဉာဏ်၌ထင်သောအခါ တတိယစျာန်ဖြစ်ပုံ၊ ထိုနောက် စတုတ္ထစျာန် ပဌမစျာန်တို့သည်လည်း ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ကြပုံ	၄၄၆

၅—သေသကသိဏနိဒ္ဒေသ

အာပေါကသိဏကထာ

၄၃၄။	အာပေါကသိုဏ်းကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွါးများလိုသော ယောဂီသည် ချမ်းသာစွာထိုင်လျက် ရေ၌ အာရုံနိမိတ်ယူ၍ အားထုတ်ရပုံ	၄၄၉

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၃၅။	ရှေးဘုန်း ရှေးကံရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား မပြုပြင်အပ်သေးသော အာပေါကသိုဏ်းဌ် လေးထောင့်ကန်, တဖက်ဆည်းကန်, ဆားကျင်း, ဒီချောင်း, သမုဒ္ဒြာတို့ဝယ် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်နှစ်ပါးဖြစ်ပုံကို စုဌ-သိဝထေရ် ဥပမာဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း	၄၄၉
၄၃၆။	ပါရမီနည်းပါးသော ယောဂီသည် အညို, အဝါ, အနီ စသော အဆင်းတမျိုးမျိုးရှိသောရေကို မယူပဲ ကြည်လင်သောရေကိုယူ၍ ခွက်တခုခုဌ် အပြည့်ထည့်ပြီးလျှင် ချမ်းသာစွာထိုင်လျက် အဆင်းနှင့် လက္ခဏာကို နှလုံးမသွင်းပဲ ရေကိုသာ နှလုံးသွင်း၍ "အာပေါ, အာပေါ" ဟူ၍ သော်၎င်း, "ရေ, ရေ" ဟူ၍သော်၎င်း ပွါးများအားထုတ်ရပုံ	၄၅၀
၄၃၇။	ထိုသို့ပွါးများသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ရှားဖြစ်ပုံ၊ အာပေါကသိုဏ်းဌ် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် လူပ်သက့ဲသို့ထင်၍ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းလျက်ထင်ပုံ	၄၅၁
၄၃၈။	ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်သည်နှင့် တပ်ပြိုင်နက် ဥပစာရစျာန်နှင့် စတုတ္ထ,ပဉ္စကစျာန်များသို့ ရောက်ပုံ	၄၅၁

တေဇောကသိုဏ်းကထာ

၄၃၉။	တေဇောကသိုဏ်းကို ပွါးများလိုသော ပါရမီရှိသူ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ပကတေ့သော ဆီမီးလျှံ, စဖို, သပိတ်ဖုတ်ရာအရပ်, တောမီးလောင်ရာအရပ် စသော အရပ်တို့ဌ် မီးလျှံကို ကြည့်ရှုစဉ် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ရှားဖြစ်ပုံကို စိတ္တဂုတ္တထေရ် ဥပမာဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း	၄၅၁
၄၄၀။	ပါရမီနည်းပါးသော ယောဂီသည် အစေးလည်းရှိ အနှစ်လည်း ကောင်းသော ထင်းခြောက်တို့ကို ဖြတ်၍	

သင့်ရာအရပ်၌ ပုံပြိုးလျှင် မီးညှိပြီးနောက် အလယ်တွင် တထွာလောက် အပေါက်ဖောက်ထားသော ဖျာ, သားရေ, အဝတ်စသည်တို့တွင် တခုခုကို ရွှေမှုကာ၍ ထင်းနှင့် မီးခိုးကိုရင်း, အဆင်းနှင့် လက္ခဏာကိုရင်း နှလုံးမသွင်းပဲ အပေါက်မှမြင်ရသော မီးလျှံကိုသာ နှလုံးသွင်း၍ "တေဇော, တေဇော"ဟု ဖြစ်စေ, "မီး, မီး"ဟု ဖြစ်စေ ပွါးများရပုံ ၄၅၂

၄၄၁။ ထိုသို့ ပွါးများသော ယောဂီအား ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ပုံ, ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ထင်ရာ၌ မီးတောက်သည် ပြတ်၍ပြတ်၍ ကျသကဲ့သို့ ထင်လျက် ပဋိဘာဂနိမိတ် ထင်ရာ၌ မလှုပ်ရှားသော ကမ္မလာနိ ကဲ့သို့ ဖြစ်စေ, ရွှေယပ်ဝန်းကဲ့သို့ ဖြစ်စေ, ရွှေတိုင်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေ ထင်ပုံ၊ ထိုသို့ ပဋိဘာဂနိမိတ် ထင်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဥပစာရစျာန် စတုက္ကနှင့်, ပဌမစျာန်များသို့ ရောက်ပုံ ၄၅၃

၄၄၂။ ထို ဝါယောဂသိုဏ်းကို ပွါးများသော ယောဂီသည် လေတိုက်၍လှုပ်နေသော ကြုံတော, ဝါးတော, သစ်ပင်စသည်တို့ကို ကြည့်၍ဖြစ်စေ, ပြတင်းပေါက်, နံရံပေါက်တို့မှ တိုက်ခတ်လာသောလေ၏ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ ထိတွေ့ရာအရပ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်စေ "ဝါတော, ဝါတော" ဟူ၍သော်၎င်း "လေ, လေ"ဟူ၍သော်၎င်း ပွါးများရပုံနှင့် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ဖိုပေါ်မှ ချစဖြစ်သော နွားနို့, အိုးမှထွက်သော အငွေ့လုံးကဲ့သို့ လှုပ်ရှားလျက် ထင်၍ ပဋိဘာဂနိမိတ်မှာမူ မလှုပ်ရှားပဲ ငြိမ်သက်လျက်ထင်ပုံ ၄၅၄

နီလကသိဏကထာ

၄၄၃။ နီလကသိုဏ်းကို ပွါးများရာ၌ ပါရမီရှိသော ယောဂီသည် ပန်းချီ, အဝတ်ညို, ပတ္တမြားညို စသည်တို့တွင်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

တခုခုကို မြင်၍ နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ပုံ၊ ပါရမီမရှိသော ယောဂီသည် ကြာညိုပန်းစသည်တို့ကို အညာနှင့်ဝတ်ဆံ တို့ကို မမြင်ရအောင် ပန်းခြင်း, ပန်းတောင်း, သပိတ် တခုခုဖြင့် အပြည့်ထည့်၍ဖြစ်စေ, အဝတ်ညိုနှင့် ထုပ်၍ ဖြစ်စေ, ကသိုဏ်းဝန်း လုပ်၍ဖြစ်စေ "နီလံ, နီလံ"ဟူ၍ သော်၎င်း, "အညို, အညို"ဟူ၍သော်၎င်း ပွါးများရပုံ နှင့် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ထင်ရာ၌ ပန်းဝတ်ဆံ, ပန်းညာ စသည် တို့ထင်၍ ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်ရာ၌ ပတ္တမြားညိုယပ်ဝန်း ကဲ့သို့ ထင်ပုံ ၄၅၁

ပီတကသိဏဂဏာ

၄၄၄။ ပီတကသိုဏ်းကိုပွါးများသော ပါရမီရှိသည့် ယောဂီသည် ပန်းဝါ, အဝတ်ဝါနှင့် ကျောက်ဓာတ် အဝါတို့ကို မြင်ရှု ဖြင့် နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ကြောင်းကို စိတ္တလတောင်နေ အရှင်စိတ္တဂုတ္တထေရ် ဝတ္ထုဖြင့် အကျယ်ပြဆိုခြင်း ၄၅၆

၄၄၅။ ပါရမီမရှိသော ယောဂီမှာမူ မဟာလှေခါးပန်း စသော ပန်းဝါဖြင့် ဖြစ်စေ, အဝတ်ဝါ, ကျောက်ဓာတ်ဝါတို့ဖြင့် ဖြစ်စေ ပီတကသိုဏ်းဝန်း ပြုလုပ်၍ ပွါးများရပုံ ၄၅၇

လောဟိတကသိဏဂဏာ

၄၄၆။ လောဟိတကသိုဏ်းကို ပွါးများသော ပါရမီရှိသည့် ယောဂီသည် ပန်းချုံနီ, ပန်းခင်းနီ, အဝတ်နီ, ကျောက် ဓာတ်အနီ စသည်တို့ကိုမြင်ရှုဖြင့် နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ပုံ နှင့် ပါရမီမရှိသော ယောဂီမှာမူ လယ်ခေါင်းရမ်းပင် စသော ပန်းနီတို့ဖြင့် ဖြစ်စေ, အဝတ်နီ, ကျောက် ဓာတ်နီတို့ဖြင့်ဖြစ်စေ လောဟိတကသိုဏ်းဝန်း ပြုလုပ်၍ ပွါးများရပုံ ၄၅၈

ဩဒါတကသိဏဂဏာ

၄၄၇။ ဩဒါတကသိုဏ်းကိုပွါးများသော ပါရမီရှိသည့် ယောဂီ သည် ပန်းချုံဖြူ, ပန်းခင်းဖြူ, အဝတ်ဖြူ, ကျောက်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ဓာတ်ဖြူ စသည်တို့ကို မြင်ရုံဖြင့် နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ပုံနှင့် ပါရမီမရှိသောယောဂီမှာမူ ပန်းဖြူ, အဝတ်ဖြူ, ကျောက်ဓာတ်ဖြူ စသည်တို့ဖြင့် သြဒါတကသိုဏ်းဝန်း ပြုလုပ်၍ ပွါးများရပုံ ၄၅၈

အာလောကကသိဏကထာ

၄၄၈။ အာလောကကသိုဏ်းကို ပွါးများသော ပါရမီရှိသည့် ယောဂီသည် နံရံပေါက်, သစ်ခက်ကြား စသည်တို့ကို ဖြတ်သန်း ဝင်ရောက်လာသော နေရောင်, လရောင်, ကျုရောက်ရာ နေရောင်ဝန်း, လရောင်ဝန်းတို့ကို မြင်ရုံဖြင့် အာလောကကသိုဏ်း ထင်ပုံနှင့် ပါရမီမရှိသော ယောဂီမှာမူ ထိုနေရောင်ဝန်း, လရောင်ဝန်းတို့ကိုရင်း, နံဘေးမှ အပေါက်ဖောက်ထားသော အိုးထဲတွင် ဆီမီး ထွန်း၍ အိုးဝကို ပိတ်ပြီးလျှင် အိုးပေါက်မှထွက်၍ နံရံပေါ်၌ ထင်ဟပ်နေသော ဆီမီးရောင်ဝန်းကိုရင်း ကြည့်ရှု၍ ပွါးများရပုံ ၄၅၈

ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏကထာ

၄၄၉။ ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိုဏ်းကို ပွါးများသော ပါရမီရှိသည့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် နံရံပေါက်စသည်ကို မြင်ရုံဖြင့် နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ပုံနှင့် ပါရမီမရှိသော ယောဂီမှာမူ နေပြောက်မထိုးသော မဏ္ဍပ်, သားရေ, ဖျာစသည်တို့တွင် တခုခုကို တထွာခန့်, လက်လေးသစ်ခန့် အပေါက်ဖောက်ပြီးလျှင် ထိုအပေါက်ကိုကြည့်၍ ပွါးများရပုံ.... ၄၆၀

ပကိဏ္ဏကကထာ

၄၅၀။ ကသိုဏ်းဆယ်ပါးတို့တွင် ပထဝီကသိုဏ်း၏ အစွမ်းအား ဖြင့် တယောက်ထည်းက အများဖြစ်နိုင်ခြင်း, ကောင်းကင်နှင့်ရေတို့၌ မြေကိုဖန်ဆင်း၍ ခြေဖြင့်သွားနိုင်ခြင်း,

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ရပ်နိုင်ခြင်း, ထိုင်နိုင်ခြင်း, မပွါးခြင်း ပွါးခြင်းနည်းဖြင့် အဘိဘာဝယတနကို ရနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ ၄၆၁

၄၅၁။ အာပေါကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် မြေ၌ ငုတ်ခြင်း, ပေါ်ခြင်း, မိုးရွာစေနိုင်ခြင်း, မြစ်သမုဒ္ဒြာစသည်ကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း, မြေ, တောင်, ပြာသာဒ်စသည်တို့ကို တုန်လှုပ်စေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ ၄၆၁

၄၅၂။ တေဇောကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် အခိုးအလှဲ့လွှတ်နိုင်ခြင်း, မီးကျီးမိုးရွာစေနိုင်ခြင်း, မီမီအရှိန်ဖြင့် သူ့အရှိန်ကို ကုန်ခန်းစေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ ၄၆၁

၄၅၃။ ဝါယောကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် လေ၏အလား လျင်-လျားစွာ သွားနိုင်ခြင်း,လေဟုန်လေစုကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ ၄၆၂

၄၅၄။ နီလကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် ညိုသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း, မှောင်မိုက်အောင်ပြုနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ ၄၆၂

၄၅၅။ ပီတကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဝါသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း, ရွှေဖြစ်အောင် ဓိဋ္ဌာန်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ ၄၆၂

၄၅၆။ လောဟိတကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် နီသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ ၄၆၂

၄၅၇။ ဩဒါတကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြူသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း, ထိန်မိုးကို ဝေးစေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ ၄၆၂

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၅၈။	အာလောကကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် အိုရောင်နှင့် တက္ခသော အဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း, ထိန်မိုဒ္ဓကို ဝေးစေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ	၄၆၃
၄၅၉။	အာကာသကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကာကွယ်ထားသော ဝတ္ထုတို့ကို ဟင်းလင်းပွင့်စေနိုင်ခြင်း, မြေ၏အတွင်း, တောင်၏အတွင်း စသည်တို့၌ ကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ဣရိယာပုထ်ကို ပြုနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ	၄၆၃
၄၆၀။	အားလုံးသောကသိုဏ်းဆယ်ပါးတို့သည် ထက်,အောက်, ဖီလာ, နှစ်ဖြာမပိုင်း, အတိုင်းအရှည် မရှိခြင်းအားဖြင့် ပြားနိုင်ပုံ	၄၆၃
၄၆၁။	ဗျာန်မင်ဖိုလ်တရားကို တားမြစ်တတ်သော ကံ, ကိလေသာ, အဟိတ် ဒွိဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေ၍ ဘုရားစသည်၌ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါမရှိပဲ သမ္မာဆန္ဒ ကင်းကွာကြသည့် ပညာမဲ့သတ္တဝါတို့မှာ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော သဘောဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်တန်သူများဟု ဘုရားရှင်ဟောကြားခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍ ဘာဝနာမပြည့်စုံနိုင်ပုံ	၄၆၅

၆—အသုဘကမ္မဋ္ဌာနနိဒ္ဒေသ

ဥဒ္ဒေသမာတိကာဒီပဒဿနာ

၄၆၂။	သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ဖူးရောင်ကြွတက်သော အကောင်ပုပ်သည် ဥဒ္ဓုမာတက၊ ပြို, နီ, ညို, မည်း ရောသော အကောင်ပုပ်သည် ဝိနီလက၊ ပြည်တစိုစို ယိုကျသော အကောင်ပုပ်သည် ဝိပုဋ္ဌက၊ ဓားစသည်ဖြင့် နှစ်ပိုင်းဖြတ်ထားသော အကောင်ပုပ်သည် ဝိစ္ဆိဒ္ဒက၊ ခွေး, မြေခွေးများ ခဲစားထားသော အကောင်ပုပ်သည် ဝိက္ခာယိတက မည်ပုံ	၄၆၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၄၆၃။ အိမ်ခွေး, မြေခွေးစသည်တို့ ကိုက်ဖဲ့ ခဲစားကြသဖြင့် အသားတုံး အသားတစ်မျှား ပြန့်ကြဲနေသော အကောင်ပုပ်သည် ဝိုက္ခိတ္တက၊ ရန်သူများ ဝေးသန်လျက်ဖြင့် မှန်း၍ နေရာအနှံ့ပြန့်ကြဲနေသော အကောင်ပုပ်သည် ဟတဝိုက္ခိတ္တက၊ သွေးတို့ဖြင့် ပေကျံနေသော အကောင်ပုပ်သည် လောဟိတက၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော အကောင်ပုပ်သည် ပုဋ္ဌဝက၊ အဆက်မပြတ်သေးသော အရိုး,အဆက်ပြတ်ပြီးသော အရိုးတို့သည် အဋ္ဌိကမည်ပုံ ၄၇၀

ဥဒ္ဓုမာတက ကမ္မဋ္ဌာန

၄၆၄။ ဥဒ္ဓုမာတကစျာန်စသည်ကို ပွါးစေလိုသောယောဂီသည် ဆရာ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နည်းကျအောင် သင်ကြားသင့်ပုံနှင့်, ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြ ဆရာကလည်း အသုဘနိမိတ်ကို ယူခြင်းအကျိုးငှါ သွားခြင်း၏ အစီအရင်, ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုမှတ်ခြင်း, တဆယ့်တပါး အပြားအားဖြင့် နိမိတ်ယူခြင်း, အသွားအလာ လမ်းနှစ်ဖြာကို ဆင်ခြင်ခြင်းမှစ၍ အပွနာဘစီအရင်တိုင်အောင် အစီအရင်အားလုံးကို ပြောကြားသင့်ပုံ ၄၇၂

၄၆၅။ အသုဘနိမိတ်ကိုရှာလျက် နေထိုင်သော ယောဂီသည် "ဤမည်သော ရွာတံခါး,တောအုပ်ဝ,ခရီးမစသည်တို့၌ ဖူးဖူးရောင်သော သူသေကောင်ကို စွန့်ပစ်ထားသည်ဟု" ကြားသော်လည်း ကြားသောခဏ၌ အဆောတလျင် ရှောင်တခင် မသွားသင့်သေးကြောင်း အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြပုံ ၄၇၂

၄၆၆။ ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘနိမိတ်ကို ရှာရန်သွားသော ယောဂီသည် သံယထေရ်အားလုံး, အခြားထင်ရှားသော ရဟန်းအားလုံး ပန်ကြား၍ သွားသင့်ပုံကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဖွင့်ပြခြင်း ၄၇၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၆၇။	ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပစ္စာနယား၍ သွားသော ယောဂီသည် အုတ်အာသောင်းသဲ မပြစ်စေပဲ အဖော်မမှီး တကိုယ်တည်းသာလျှင် မိမိနှလုံးသွင်းနေကျ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို မြဲစွာနှလုံးသွင်းလျက် သွားသင့်ပုံ	၄၂၀
၄၆၈။	ကျောင်းမှထွက်စဉ် ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘရှုရန် သွားရမည့် ဂမနဝတ်နှင့် ယင်းသို့သွားရာဝယ် ရှေးဦးစွာ အသုဘနိမိတ်ကို မကြည့်သေးပဲ အရပ်မျက်နှာတို့ကို မှတ်သားသင့်ပုံ	၄၂၉
၄၆၉။	သင့်ရာအရပ်၌ ရပ်တည်ပြီးသောယောဂီရဟန်း၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်ရှိ နိမိတ်မျှားကို မှတ်သားပုံ အစီအစဉ်နှင့် ဖွားရောင်ကြွတက် စက်ဆုပ်ဖွယ်အကောင်ပုပ်၏ သဘာဝလက္ခဏာကို နှလုံးသွင်းပုံ	၄၁၂
၄၇၀။	အရပ်မျက်နှာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်နိမိတ်တို့ကို မှတ်သားပြီးသော ယောဂီသည် အသုဘကောင်၏ အဆင်း, အရွယ်, သဏ္ဌာန်, ချက်၏ အထက် အောက် ဟူသော အရပ်, ကိုယ်အင်္ဂါ အသီးအသီးတို့၏ တည်ရာဌာနနှင့် အပိုင်းအခြားဟူသော ခြောက်မျိုးတို့တွင် တမျိုးမျိုးဖြင့် အာရုံနိမိတ်ယူရပုံ	၄၁၅
၄၇၁။	ဥဒ္ဓုမာတကအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ပွါးများသော ယောဂီသည် ဝိသဘာဂအသုဘကောင်၌ အာရုံနိမိတ်မယူရပဲ သဘာဝအသုဘကောင်၌သာ အာရုံနိမိတ်ယူရပုံ	၄၁၇
၄၇၂။	ဆိုခဲ့ပြီးသော ခြောက်မျိုးဖြင့် ရူပါလျက် နိမိတ်နှစ်ပါးမထင်လျှင် အစပ်, အကြား, နိမ့်ရာ, မြင့်ရာ, တကိုယ်လုံးဟူသော ငါးမျိုးတို့တွင် တမျိုးမျိုးဖြင့်အာရုံနိမိတ်ယူရပုံ	၄၁၈
၄၇၃။	ဆိုခဲ့ပြီးသော အစီအစဉ်ဖြင့် အားထုတ်သော ယောဂီအား ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ထင်ပုံနှင့်	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

အကယ်၍ ဘာဝနာလမ်းဆုံးသို့ မရောက်နိုင်သေးလျှင် မိမိနေရာ ကျောင်းသို့ပြန်၍ ထိုအသုဘ နိမိတ်ကိုပင် အာရုံယူကာ အားထုတ်ရပုံ ၄၉၁

၄၂၄။ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သစ်ပင်, ချုံဖုတ်, သစ်ငုတ်, ကျောက်တုံး စသော နိမိတ်တို့ကို မမှတ်သားပဲ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လျှင် ထိုသစ်ပင်, ချုံဖုတ်စသည်တို့ကို ထ,လာ သော အသုဘကောင်ဟု အမှတ်မှား၍ ထိတ်လန့်ပြီး လျှင် ရှုးသွပ်သွားတတ်သောကြောင့် နိမိတ်တို့ကို မှတ် သားထားသင့်ပုံ ၄၉၂

၄၂၅။ ဆိုခဲ့ပြီးသော နှစ်ဆယ့်တမျိုးဖြင့် ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွါးများအားထုတ်သော ယောဂီသည် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်, ဈာန်, အရဟတ္တဖိုလ်တို့သို့ အစဉ်အတိုင်း ရောက်နိုင်ပုံ ၄၉၄

၄၂၆။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းရှုရန်သွားသောယောဂီ၏ သွားသော ခရီး, လာသောခရီးကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း အစဉ်ကို ကောင်းစွာ ပြီးစေနိုင်ခြင်းဟူသော အကျိုး ရှိကြောင်း အကျယ်ဖွင့်ပြချက် ၄၉၄

၄၂၇။ ဥဒ္ဓုမာတကဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော သူသေကောင် အာရုံနိမိတ်၌ ဝိပဿနာ ပွါးလိုသောယောဂီသည် "ဤ အကျင့်ဖြင့် အိုခြင်းသေခြင်းမှ မလွတ်မုချ လွတ်မြောက် ရပေတော့မည်"ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အကျိုး အာနိသင်ကို ရှုမြင်သင့်ကြောင်းကို အဖိုးတန် ပတ္တမြား ရတနာရသော လူဆင်းရဲ ဥပမာထား၍ ထင်ရှားစွာ ဖွင့်ပြခြင်း ၄၉၂

၄၂၈။ ဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သူအား ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ် နှစ်ပါးထင်ပုံနှင့် ပဋိဘာဂနိမိတ် ဝယ် ဝိတက်, ဝိစာရ, ပီတိ, သုခ, ဧကဂ္ဂတာဟူသော ဈာန်အင်္ဂါငါးပါး ထင်ရှားဖြစ်ပုံ ၄၉၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ဝိနီလကာဒိကမ္မဋ္ဌာန်း

၄၇၉။ ဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်း စသည်ကို စီးဖြန်းရာ၌လည်း ကမ္မ-
ဋ္ဌာန်း နိမိတ်ယူပုံယူနည်း စသည်မှာ ဥဒ္ဒုမာတက ကမ္မ-
ဋ္ဌာန်းအတိုင်းပင်ဖြစ်၍ ဆိုင်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အမည်မျ
ကိုသာ လဲလှယ်၍ နှလုံးသွင်းရပုံ ၅၀၁

၄၈၀။ ဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရာ၌ ပြောက်ကျားသော
အဆင်းမျိုးစုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ အနီ အဖြူ အညို
မျိုးစုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ ၅၀၁

၄၈၁။ ဝိပုဗ္ဗကကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာ၌ သွေးပြည်တတွေ့တွေ့ယိုစီး
သကဲ့သို့ထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ မလှပ်မရှက် ငြိမ်သက်
လျက် ထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ.... .... ၅၀၂

၄၈၂။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းလိုသော ယောဂီသည်
အပိုင်းပိုင်းပြတ်သော သူသေကောင်ကို ရနိုင်ရာ စစ်မြေ
ပြင်သို့ဖြစ်စေ, သူခိုး ဝေးပြ ထင်ကြွသောင်းကျန်းသော
အရပ်သို့ဖြစ်စေ, သုသာန်သို့ဖြစ်စေ, သစ်ကျားစသော
သားရဲတို့ အစာစားရာဌာနသို့ဖြစ်စေ သွားရောက်၍
ကမ္မဋ္ဌာန်းကောင်ကို ရှာသင့်ပုံ ၅၀၂

၄၈၃။ အပိုင်းပိုင်းပြတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကောင်၏ ကိုယ်အင်္ဂါ
တို့သည် ပြန့်ကြဲလျက်နေမှု တနေရာတည်းတွင် တခု
တည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ နှလုံးသွင်း၍ စီးဖြန်းရပုံနှင့် ထိုသို့
မဖြစ်နိုင်လျှင် တဦးဦးကိုခိုင်းစေ၍ တနေရာတည်း၌
စုပုံစေအပ်ပုံ ၅၀၂

၄၈၄။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းရာ၌ အလယ်တွင် အပေါက်
အပြတ်ကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ အပြည့်အစုံ
အာရုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ ၅၀၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၇၅။	ဝိကွာယိတကကမ္မဋ္ဌာန်းခ္ဍ ခွေး, မြေခွေးစသည်တို့ ကိုက်ရာ, ခဲစားရာကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ အပြည့်အစုံ အာရုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ	၅၀၃
၄၇၆။	ဝိက္ခိတ္တကကမ္မဋ္ဌာန်းခ္ဍ ထင်ရှားသော အကြားရှိသကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊အပြည့်အစုံအာရုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ....	၅၀၄
၄၇၇။	ဟတဝိက္ခိတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန်းခ္ဍ လက်နက် ဒဏ်ချက် ထိရာ အမာဝကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ အပြည့်အစုံ အာရုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ....	၅၀၄
၄၇၈။	လောဟိတက ကမ္မဋ္ဌာန်းခ္ဍ လေတိုက်၍ တဖြတ်ဖြတ် လှုပ်သည့် နီသော တံခွန်ကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ မလှုပ်မရှက် ငြိမ်သက်လျက် အာရုံထင်မှ ပဋိ-ဘာဂ နိမိတ်ဖြစ်ပုံ	၅၀၄
၄၇၉။	ပုဋ္ဌဝကကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းလျှင် သေဆုံးပြီး၍ နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာပြီ ဖြစ်သော သူသေကောင်၏ ဒွါရ ကိုးပေါက်တို့မှ ပိုးလောက်တို့ တဖွားဖွားကျသောအခါ၌ စီးဖြန်းသင့်ပုံနှင့် တလှုပ်လှုပ်ကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဖြစ်၍ သလေးထမင်းခဲကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ	၅၀၅
၄၈၀။	အဋ္ဌိကကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသူသည် အရိုးစုကို ဝဏ္ဏ, လိုဏ်စသော အခြင်းအရာ ဆယ့်တမျိုးတို့တွင် တမျိုးမျိုးဖြင့် ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ယူသင့်ပုံနှင့် ထိုသို့မှ မယူနိုင်လျှင် နဖူးမိုး၌ စိတ်စိုက်ထားသင့်ပုံ	၅၀၆
၄၈၁။	အဋ္ဌိကကမ္မဋ္ဌာန်းခ္ဍ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်နှင့် ပဋိဘာဂနိမိတ် တူ, မတူ စိစစ်ဝေဖန်ပုံ	၅၀၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ပကိဏ္ဏကကထာ

၄၉၂။ အသုဘအကောင်ပုပ်သည် ဖူးဖူးရောင်ခြင်း, အညိုကွက်, အမဲကွက်ထခြင်း စသည်ဖြင့် သဘောအမျိုးမျိုးရှိသော ကြောင့် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆယ်မျိုးဟောရပုံ ၅၁၀

၄၉၃။ ယောဂီတို့စရိုက်သည် အသွင်သဏ္ဌာန်ကို တပ်မက်ခြင်း, အဆင်းကို တပ်မက်ခြင်းစသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိကြရာ ထိုထိုယောဂီတို့၏စရိုက်နှင့် ကိုက်ညီစေရန် အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆယ်မျိုးဟောရပုံ ၅၁၁

၄၉၄။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ဆယ်ပါးခွဲ အာရုံအားနည်းသော ကြောင့် ဝိတက်၏ အစွမ်းဖြင့်သာ စိတ်တည်ကြံနိုင်၍ ဝိတက်နှင့်ကင်းလျက် စိတ်မတည်တံ့နိုင်သောကြောင့် ပဌမစျာန်သာ ဖြစ်ပေါ်နိုင်၍ ဒုတိယစျာန် စသည်တို့ မဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြပုံကို ထိုးဝါး၏အစွမ်းဖြင့်သာ ရပ်တည် နိုင်သော လေ့ဥပမာဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း ၅၁၃

၄၉၅။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ဖြစ်သော်လည်း ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို အားထုတ်သော ယောဂီသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အကျိုးကိုမြင်သောကြောင့်ရင်း, နိဝရဏ အပူကို ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့်ရင်း ထိုအသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ပီတိသောမနဿဖြစ်ပုံကို ပန်းမို့ကိုယ်နှင့် ဥပမာ, ပျို့အန်မှု ရောဂါသက်သာသည့် လူမမာ ဥပမာတို့ဖြင့် အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း ၅၁၃

၄၉၆။ အသုဘဆယ်ပါး ပြားငြားသော်လည်း လက္ခဏာ အားဖြင့် တပါးတည်းသာရှိပုံနှင့် ယင်းအသုဘသဘော သည် သူ့သေကောင်၌သာ ထင်နိုင်သည်မဟုတ်ပဲ အသက်ရှင်သူ၏ကိုယ်၌လည်း ထင်နိုင်ပုံကို **စေတိယ-ပဗ္ဗတဝါသိမဟာတိဿထေရ်** ဥပမာ, **သယံရက္ခိတထေရ်** ၏ အလုပ်အကျွေးသာမဏေ ဥပမာများဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း ၅၁၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၉၇။	သူသေကောင်သည် အသုဘသာဖြစ်သကဲ့သို့ အသက်ရှိသော သတ္တဝါသည်လည်း အသုဘစင်းစင်းသာဖြစ်ပုံနှင့် ယင်းသို့ အသုဘစင်းစင်းဖြစ်သော်လည်း အသက်ရှင်သူ၏ကိုယ်၌ အခိုက်အတန့်မျှ နံ့သာရေမိုး ချိုးလိမ်းသုတ်သင် တန်ဆာဆင်ခြင်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားသောကြောင့် လူအမျှားမှာ အသုဘလက္ခဏာမထင်နိုင်ပုံ....	၅၁၄
၄၉�>#	သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် အရိုးသုံးရာကျော်, အဆစ်အဆက် တရာ့ရှစ်ဆယ်, အကြောကိုးရာ, သားတစ်ကိုးရာ, အရေစို အရေပါးစသည်တို့ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည်ဖြစ်၍ ဒွါရကိုးပေါက်, မွေးညှင်းပေါက်ကိုးသောင်းကိုးထောင်တို့မှ မပြတ် ယိုစီးထွက်ကျနေသော မစင်မကြယ် ရွံ့စဖွယ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော်လည်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖီးလိမ်းသုတ်သင်ပြင်ဆင်ချယ်သထားကြသဖြင့် ရွံ့ရှာဖွယ်ရာ အသုဘသဘောလက္ခဏာကို မသိမမြင် ဉာဏ်မဝင်နိုင်ကြပဲ ယောကျ်ားမိန်းမတို့ အချင်းချင်း ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်ကြည်ဖြူ ချစ်သွေးမြူနေကြရှာပုံကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း....	၅၁၄
၄၉၉။	ခန္ဓာကိုယ်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် တပ်မက် နှစ်သက်စရာဘာမျှမရှိ စပ်ဆုပ်ရွံ့ရှာစရာသာ ဖြစ်သော်လည်း အဝိဇ္ဇာအမိုက်တရား မြေးရစ်ထားသဖြင့် သတ္တဝါများမှာ ဥဒ္ဓ, ကန္ဓ, နိစ္စ, သုခ, အတ္တ ဟု စွဲလမ်းနေကြပုံကို ပင်မြင့်တွင်ရှိသော ပေါက်ပွင့်အား သားတစ်ဟုအထင်မှားရှိ သွားရည်း တမြားမြား ဖြစ်နေသော မြေခွေးအို ဥပမာဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း	၅၁၆

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ

ပဌမတွဲ

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ပြီး၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိဿယ

(ပဌမတဲ့)

[illegible]

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဂန္ထာရမ္ဘကထာ

(က)။ သီဒ္ဓံ သိဒ်ံ သမာရဒ္ဓံ၊ နမော ဗုဒ္ဓါယ သာဒရံ။
ဇိနစက္ကံ စိရံ ဌာတု၊ ကုဒ္ဓံ ဖိတံ သုနိမ္မလံ။

(ခ)။ ဝိသုဒ္ဓိဒါယကံ ဗုဒ္ဓံ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကောဝိဒံ။
ဝိသုဒ္ဓိပါပကံ ဓမ္မံ၊ နမေ သံဃံ ဝိသုဒ္ဓိဂံ။

(ဂ)။ ဝတ္ထုတ္တယံ နမဿိတ္ဝာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိဿယံ။
ကရိဿံ တရုပန္ဒိနံ၊ ကုလပုတ္တာန နိဿယံ။

နိဒါနာဒိကထာ

၁။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညော၊
စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာဝယံ။
အာတာပီ နိပကော ဘိက္ခု၊
သော ဣမံ ဝိဇဋယေ ဇဋန္တိ။

ခေ ၁။ သပညော၊ (တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနှင့် ယှဉ်သော ကမ္မဇ)[1] ပညာ ရှိသော။ နရော၊ သူသည်။ သီလေ၊ (သမထဝိပဿနာ၏ ဥပနိဿယပါဒက

မှတ်ချက် ၁-ဤသို့သော လက်သည်းကွင်းအာကွင်းရှိ အနက်ဘာသာများမှာ ရိုးရိုး အဖွင့်မှ ယူ၍ပြုဆိုထားသော အခါပွါယဿအနက်များပြစ်သည်၊ သဒ္ဒါနှင့်စာကျင်းပုံ သာ အလိုရှိလျှင် ၎င်းတို့ကို ခြွင်းချန်ထားနိုင်သည်။ (ဆဋ္ဌသံဂီတိသောဓက)

ဖြစ်သော ကုသိုလ်) သီလဌ။ ပတိဋ္ဌာယ၊ (ကောင်းစွာ ဖြည့်ကျင့်သော အားဖြင့်) မြဲစွာတည်ဦး၍။ အာတာပီ၊ အကုသိုလ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အလုနှန် လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ နိပကော၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ကို ခြောက်သွေ့ စေတတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်တို့မှ မိမိကို စောင့်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်ခြင်းဌ ယှဉ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ ။ စိတ္တဌ၊ သမာဓိကိုဋ္ဌင်း။ ပညဌ၊ဝိပဿနာပညာကိုဋ္ဌင်း။ ဘာဝယ်-ဘာဝယန္တော၊ ပွါးစေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော-တာဒိသော၊ ထိုသို့သော(သီလ သမာဓိ တိဝိဓပညာ အာတာပ ဟူသော ဆဓမ္မနှင့် ပြည့်စုံ သော)။ ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသူသည်။ ဣမံ ဇဋ်၊ (ဝါးခုံ အခက် အရက်အမြေးနှင့်တူသော) ဤတဏှာဟူသော အရက်အမြေးကို။ ဝိဇဋေယ-ဝိဇဋေယျ၊ ဖြေဖြတ်ရှင်းလင်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤနေ့ဖြင့် သံဝဏ္ဏေ-တဗ္ဗသုတ် ပုဒ်ပြီးလတ်သတည်း။

ဣတိ ဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝါ၊ ဤသို့ ယခု ငါထားအပ်တိုင်းသော "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ"စသော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ ဣဒံ၊ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ မှီရာ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော) ဤသုတ်ပုဒ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အဘယ်အဌဟပ္ပတ္တိကြောင့်။ ဧတံ၊ ထိုသုတ်ပုဒ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ ပန၊ နည်း။ ကိရ၊ တဆင့်ကြားဘူး သည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေတော်မူစဉ်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ရတ္တိ-ဘာဂေ၊ ညဉ့်၏ တခုသောအဖို့ (ဖြစ်သော သန်းခေါင်ယံ)၌။ အညတရော (သက္ကပဇာပတိ မဟာလိ ဝေဿဝဏ စသည်တို့ကဲ့သို့) မထင်ရှားသော။ ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သားတယောက်သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍။ အတ္တနော၊

---

* အထက်ခေါင်းစီးနောင် လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ ဂဏန်း ၂-မျိုးဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဘမျက်နှာနှင့် စာကြောင်းကိုပြသည်။ လက်ဝဲဖက်စာမျက်နှာရှိ ဂဏန်းသည် နိဿယ စာမျက်နှာ အစဖြစ်၍ လက္ခိဏဖက်စာမျက်နှာရှိ ဂဏန်းသည် နိဿယစာမျက်နှာ အဆုံး ဖြစ်သည်။

၁-ဥာဏ်ရင့်ကျက်သည်ဖြစ်၍-ဟုလည်း ပြန်သင့်၏။ ဥာဏပရိပါကဝေသန နိပစ္စတ္ထိတ် နိပကောဟု အဝုဒ္ဓိကပဒသိဒ္ဓိ ကြံရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

၂-သည်-ဟူရာ၌ သောသူ-ဟူ၍လည်း ပြင်၍ ဆိုနိုင်၏။ မုဟောင်းဝေါဟာရ မပျက်စေ လိုသောကြောင့်ဌင်း အကွာရာစာနေကျော်၍ စာသားကျော်နိုင်သောကြောင့်ဌင်း မှုရင်း အတိုင်းပင် သားလိုက်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

၏။ သံသယသမုဒ္ဓါဠိတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်း ဝိစိကိစ္ဆာကို ကောင်းစွာ နုတ်ခြင်း အကျိုးငှါ—

ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယာ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ အန္တောဇဋာ၊ (ဝါးရုံအခက်ကဲ့သို့) အတွင်း၌ ဖွဲ့ရှက်တတ်၏။ ဗဟိဇဋာ၊ အပ၌ ဖွဲ့ရှက်တတ်၏။ (တနည်း) ယာ တဏှာ၊ ကို။ အန္တောဇဋာ ဗဟိဇဋာ၊ (ဝါးရုံခက်အရှက်ကဲ့သို့ အတွင်းအပ၌ ဖွဲ့ရှက်ရှုပ်ထွေး ရစ်မြှေးတတ်သောကြောင့်) အန္တောဇဋာ ဗဟိဇဋာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ခေါ်အပ်၏။ တာယ ဇဋာယ၊ ထို အတွင်းအပ ဖွဲ့ရှက်ရှုပ်ထွေး ရစ်မြှေးတတ်သော တဏှာသည်။ ပဇာ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဇဋိတာ၊ ငြိတွယ်ချုပ်စပ် မြှေးရစ်အပ်၏။ တံ-တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ အဟံ၊ သည်။ ပုစ္ဆामि၊ မေးလျှောက်ပါ၏။ ဣမံ ဇဋံ၊ ကို။ ကော၊ အာဘယ်သို့သော ယောကျ်ား ကောင်းသည်။ ဝိဇဋယေ-ဝိဇဋေယျ၊ ဖြေဖြတ် ရှင်းလင်းနိုင် အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့—

ဣမံ ပဋိ၊ ဤ(ဝိမတိစ္ဆေဒနာ)ပုစ္ဆာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ တဿာ-ဂါထာယ၊ ထိုပုစ္ဆာဂါထာ၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သော။ သခေါ်ပတ္ထော၊ အနုက်ကျဉ်းကို။ ဝေဒိတမ္ပေါ၊ ၏။ ဇဋာတိ-တော်၊ ဇဋာ ဟူသော ဤအမည် သည်။ ဇာလိနီယာ၊ ဝါးရုံခက်အရှက် ကွန်ရက်နှင့် တူသော[1]။ ဝါ၊ (မိမိ၏ အစိတ်ဖြစ်သော တရာ့ရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိုက် အပြားဟူသော)အမြှေး အရှက်ရှိသော[2]။ တဏှာယ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဝါ၊ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ သာ-တဏှာ၊ ကို။ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံ အစရှိကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊ တို့၌။ ဟေဋ္ဌုပရိယဝသေန၊ အောက်၌ ဖြစ်တုံ အထက်၌ ဖြစ်တုံ ကပြောင်းကပြန်ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်။ သံသိဗ္ဗနဋ္ဌေန၊ ငြိတွယ်ချုပ်စပ် ဖွဲ့ရှက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောသဘောဖြင့်။ ဝေဠုဂုမ္ဗာ-

---

၁-ဇာလိနီဒ္ဓိ ဇာလသဒိသံ။ ယထာ ဇာလံ သမန္တတော သိဗ္ဗိတံ အာကုလံ ဗျာကုလံ၊ ဧवံ တဏှာပိ ဇာလသဒိသတာယ ဇာလိနီတိ ဝုတ္တာ။ (အံ ဋ ၂-၃၇၅)

၂-ရှင်း ဋ အဖွင့်ကို မှီသည်။ ပဟူတ-အနက်ဖြစ်သည်။ (ပြည် မူရင်း)

ဒိနံ၊ ဝါးရုံစသည်တို့၏။ သာခါဇာလသခါတာ၊ အခက်အရွက် ကွန်ရက်ဟုဆို အပ်သော။ ဇဋာ ဝိယ၊အဖွဲ့အရှက်အမြှေးအရှုပ်ကဲ့သို့။ဝါ၊ အရှုပ်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဤသို့သော ဝစနုတ္တကြောင့်။ ဇဋာ၊ ဇဋာဟူ၍ ။ဝုစ္စတိ၊ ခေါ်အပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သာ-သော၊ ထိုဇဋာဟူ၍ ခေါ်အပ်သော ဤတဏှာကို။သကပရိဂ္ဂာရပရပရိဂ္ဂာရေသု၊ မိမိ၏သက်နှံ့ စသော ပရိဂ္ဂရာ, သူတပါး၏ ပရိဂ္ဂရာတို့ဟု၎င်း။ သကအတ္တဘာဝ ပရအတ္တ-ဘာဝေသု၊ မိမိအတ္တဘော, သူတပါးအတ္တဘောတို့ဟု၎င်း။အဗ္ဘန္တိကာယတာနု-ဗာဟိရာယတနေသု စ၊ တို့ဟု၎င်း။ဥပဂ္ဂနေတာ၊ ကြောင့်။ အန္တောဇဋာ ဗဟိ-ဇဋာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ခေါ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအပြား အားဖြင့်။ဥပဂ္ဂမာနုဘယ၊သော။တာယ ဇဋာယ၊တိုတဏှာဟူသော ကွန်ရက် အဖွဲ့အရှက် အရှုပ်အထွေးသည်။ပဇာ၊ ကို။ ဇဋိတာ၊ ငြိတွယ်ချုပ်စပ် မြှေးရစ် အပ်၏။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ ဝေဠုဂုမ္ဗဇဋာဒိဟိ၊ ဝါးရုံ၏ အစိတ်ဖြစ်သော အခက်အလက် ကွန်ရက် အဖွဲ့အရှက်စသည်တို့သည်။ဝေဠု-အာဒယော၊ အပေါင်းဖြစ်သော ဝါးရုံစသည်တို့ကို။ဇဋိတာ ယထာ၊ မြှေးရှက် ငြိတွယ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူပင်။ တာယ တဏှာဇဋာယ၊ သည်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ သတ္တာနံကာယသခါတာ၊ သတ္တဝါအပေါင်း ဟု ဆိုအပ်သော။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါကို။ ဇဋိတာ ဝိနဒ္ဓါ၊ မြှေးရစ် အပ်၏။ သံသိဗ္ဗိတာ၊ ချုပ်စပ်ငြိတွယ်အပ်၏။ ဣတိ-အယံ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ စ၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧवं၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဇဋိတာ၊ ၏။ တံ တံ ဂေါတမ ပုစ္ဆာမိတိ၊ ဤဝါကျ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧवं၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မြှေးရစ်ချုပ်စပ် ငြိတွယ်အပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ အဟံ ပုစ္ဆာမိ၊ အကျွန်ုပ် မေးလျှောက်ပါ၏။ ဂေါတမာတိ၊ ပါဠိဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ် တော်ဖြင့်။ အာလပတိ၊ ၏။ ကော ဣမံ ဝိဇဋယေ ဇဋေန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧवं၊ သို့။ တေဓာတုကံ၊ သုံးပါးသော ဓာတ်အပေါင်းကို။ ဇဋေတ္ဝာ၊ မြှေးရစ် ချုပ်စပ်၍။ ဌိတံ၊ သော။ ဣမံ ဇဋံ၊ ကို။ ကော၊ သည်။ ဝိဇဋေတုံ၊ ဖြေဖြတ် ရှင်းလင်းခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်ပါမည်နည်း။ ဣတိ-အတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏[1]။ ဣတိ-အယံ၊ သော။ သခေါ်ပတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၁-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်၌ ပုစ္ဆိတိ-ဟူသော (က) မှကဲ့ သင့်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

[၂] ပန၊ ဆက်ရှိဆိုအံ့။ ဝါ၊ အဖွိုတပါးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ-ဣမိနာ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနွှောဇဋ္ဌောစသည်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗော၊ မေးလျှောက်အပ်သည် ဖြစ်ရကား။ သဗ္ဗမမ္မေသု၊ အလုံးစုံသော ဥ ယျတရားတို့၌။ အပ္ပဋိဟတဉာဏ-စာရော၊ အထိအခိုက် (အငြိုအတွယ် အနှောက်အရှက် အဖျက်အဆီး) ကင်းသော ဉာဏ်ဟူသော သွားခြင်းရှိတော်မူ၏သော။ ဒေဝဒေဝေါ၊ သမ္မုတိနတ် ဥပပတ္တိနတ် ဝိသုद्धိနတ်တို့ထက် ထူးမြတ်သော နတ်ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ၊ သမ္မုတိနတ် ဥပပတ္တိနတ် ဝိသုद्धိနတ်တို့သည် ပူဇော်ထိုက်သော နတ်ဖြစ်တော်မူ၏သော။ ဝါ၊ တို့၏ မိုခို ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာ မဟာနတ်ကြီး ဖြစ်တော်မူ၏သော။ သက္ကာနံ၊ (ခပ်သိမ်းသော လောကဓာတ်၌ နေကုန်သော) သိကြားအပေါင်းတို့ထက်။ အတိသက္ကော၊ (သဗ္ဗညုတ ဆအသာဝေရဏ စသော ဂုဏ်တန်းဆာဖြင့်) လွန်စွာ တင့်တဲ့သော သိကြားဖြစ်တော်မူ၏သော။ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ထက်။ အတိဗြဟ္မာ၊ (ရူပနာမ ဂုဏ်နှစ်ဝဖြင့် ဆဆ) လွန်မြတ်သော ဗြဟ္မာဖြစ်တော်မူ၏သော။ စတုဝေသာရဇ္ဇဝိသာရဒေါ၊ လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇဂုဏ်ဖြင့် ကြောက်တုန်ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်းတော်မူ၏သော။ ဒသဗလ-ဓရော၊ ဌာနာဌာနကောသလ္လစသော ဆယ်ပါးသော ဉာဏ်အားကို ဆောင်တော်မူ၏သော။ အနာဝရဏဉာဏော၊ အလုံးစုံသော ဥ ယျတရားတို့၌ အပိတ်အပင် ကင်းသဖြင့် ဟင်းလင်းသိမြင်နိုင်သောဉာဏ်ရှိတော်မူ၏သော။ သမန္တစက္ခု၊ အလုံးစုံသော ဥ ယျတရားတို့ကို ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်မျက်စိ ရှိတော်မူ၏သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အသေ-ဒေဝပုတ္တသာ၊ အား။ တမတ္ထံ၊ ထို မေးလျှောက်အပ်သော အနက်ကို။ ဝိယာဒေန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ "သီလေ။ ပ ။ ဇဋ္ဌ" ဣတိ၊ ဇဋ်ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဝိယာဒနာ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၂။ ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ ၌။ မဟေသိနာ၊ မြတ်သော သီလကျေးဇူး အစုစသည်ကို ရှာတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂါထိတာယ၊ သော။ ဣမိယာ ဂါထာယ၊ ၏။ `ယထာဘူတံ၊ မဟောက်မပြန် မှန်ထသော။ သီလာဒိဘေဒနံ၊ သီလ သမာဓိ ပညာစသည် အပြားရှိသော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်။ ဝဏ္ဏယန္တော၊ ချဲ့ဖွင့်သည်ဖြစ်၍။

[ ] ဤဘို့သော ၄-တောင့်ကွင်း အတွင်းရှိ ဂဏန်းမှာ ဝိသုद्धိမဂ်ပါဠိ ဘာသာပမ္ပ-စာမျက်နှာ နံပါတ်ဖြစ်သည်။

ဒီနသာသနေ၊ ၌။ သုဒ္ဒုလ္လဘံ၊ အလွန်လျှင်ရခဲစွာသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို၊ လဘိတ္တာန၊ ရပါကုန်လျက်။ သီလာဒိသင်္ဂဟံ၊ သီလအစရှိသော ခန္ဓာတို့ယ ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်ထသော။ ခေမံ၊ (ကိလေသာခိုးသူ၏ ပိတ်ဆို့ နှောင့် ယှက်မှုဟူသော) ဘေးရန်ကင်းထသော။ ဥတ္တံ၊ (အန္တဒ္ဒယ မာယာဒိ-ကာယဝက်အစရှိသည်ကို ကြဉ်ရှောင်ပယ်လွှဲသဖြင့် လမ်းကဲ့မရှိတရိုးတည်း) ဖြောင့်မတ်စွာထသော။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်ကို။

ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မသိကုန်သောကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤ အရှင်ဂေါတမ သာသနာတော်၌။ သုဒ္ဓိ-ကာမာပိ၊ ဝိသုဒ္ဓိကို လိုချင်တောင့်တကုန်သည် ဖြစ်လျက်လည်း။ ယေ ယောဂိနော၊ အကြင် (ဘာဝနာ၌ မပြတ်ယှဉ်သော လုံ့လရှိသော အမျိုး သား) ယောဂိတို့သည်။ ဝါယမန္တာပိ၊ (ဝိသုဒ္ဓိသို့ ရောက်စိမ့် ရည်မှန်း၍ ရဟန်းတရား) အားထုတ်ပါကုန်လျက်လည်း။ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ ရည်ရွယ်စိတ် ရှိသော ဝိသုဒ္ဓိကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်နိုင်ကြကုန်။

တေသံ ယောဂိနံ၊ တို့၏။ ပါမောဇ္ဇကရဏံ၊ ဝမ်းမြောက်သော သူ၏ အဖြစ်(ဝမ်းမြောက်ခြင်း)ကို ပြုတတ်ထသော။ သုဝိသုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယံ၊(နိကာယ် တပါးတို့၏အယူနှင့် မရောသည်ဖြစ်၍) ကောင်းစွာ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ် သော အဆုံးအဖြတ်ရှိထသော။ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ၊ မဟာဝိဟာရ တိုက်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ ဒေသနာနယ-နိဿိတံ၊ ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာအစရှိသော ဒေသနာနည်းကို မှီထသော။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို။ ဘာသိဿံ၊ ဟောပေအုံ့။ သက္ကစ္စ၊ ရိုသေလေးမြတ်သည်ကိုပြု၍။ ဘာသတော၊ ဟောသော။ မေ၊ ၏။ တံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိကာမာ၊ နိဗ္ဗာန် အရဟတ္တဖိုလ်ကို လိုချင်တောင့်တ ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သာဓဝေါ၊ သူတော် ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ တုဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ သက္ကစ္စ၊ ရိုရိုသေသေ လေးလေး မြတ်မြတ်ပြု၍။ နိသာမယန္တု၊ နာကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤ၌ရှိသော စကားဒုစဉ်ဖြင့် ဂန္ထာရမ္ဘအစီအရင်ပြီးပြီ။ (သံ အာဒရံ ကစ္စ သက္ကစ္စ)။

၃။ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံဟူသောပုဒ်၌။ သဗ္ဗမလဝိရဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော (ရာဂစသော မလ, ဒုစ္စရိတသံကိလေသ စသော) မလတို့မှ ကင်းသော။

အစ္စန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်ထက်ဝန်းကျင်အဖို့ဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဝါ၊ အခါ ခပ်သိမ်းရင်း အချင်းခပ်သိမ်းရင်း စင်ကြယ်သော။ နိဗ္ဗာန်၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသာ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ထို (ဆုဂစသောမလ, သံကိလေသမလ တို့မှ) စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ မည်၏။ အဓိဂ-မူပါယော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းကို။ မဂ္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာသိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအုံ့။ သော အယံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ကို။ ကတ္ထစိ၊ အချို့ သောသုတ်၌။ ဝိပဿနာမတ္တံဝသေနေဝ၊ ဝိပဿနာသာမည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်သာလျှင်။ ဒေသိတော၊ ၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့သော စကားကို ဘုရားဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ "သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ။ပ။ ဝိသုဒ္ဓိယာ"တိ၊ ဟူသော သာဓကစကားကို။ အာဟ၊ ၏။

[သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ တေဘူမ္မက သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မြဲသည်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ယဒါ၊ ၌။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ သုံးသပ်၏။ အထ-ပစ္ဆာ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်စသည်တို့၏ ဖြစ်သည်မှ နောက်ကာလ၌။ ဒုက္ခေ၊ အနိစ္စအခြင်းအရာအားဖြင့် ရှုအပ် သော တေဘူမ္မက ခန္ဓာပဉ္စကဝင်္ဂဒုက္ခ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝါ၊ နိဗ္ဗိဒါ ဉာဏ်ကိုရ၏။ သေ-ဧသော၊ ဤနိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဟူသော မဂ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။][1]

ကတ္ထစိ၊ ၌။ စျာနပညာဝဝသေန၊ စျာန်ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒေသိတော၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ "ယမ္ပိ စျာနဉ္စ ပညာ စ၊ သ ဝေ နိဗ္ဗာန-သန္တိကေ"တိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

[ယမ္ပိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ စျာနဉ္စ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သော စျာန် သည်ရင်း။ ပညာ စ၊ ဝိပဿနာသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊

၁-သီလသမာဓိတိဝိစပညာအာတာပသင်္ခါတာ ဆ ဓမ္မာ မုချေန ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ တမ္မူလာသကောပိ ဂန္ထော တဗ္ဗောဟာရေန။ (ပြည်)

၂-ဤသို့သော ၄-တောင့်ကွင်းအတွင်းရှိ အနက်မျှားမှာ လုတ်ပြုနေပ်ဆဲ သာဓက ပါဠိ၏ အနက်မျှားဖြစ်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နိဗ္ဗာနသန္တိကေ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်နီးသော အကျင့်၌။ ဌိတော၊ တည်သည် မည်၏။]

ကတ္ထစိ၊ ၌။ ကမ္မာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိတော၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ [၃]"ကမ္မံ ။ပ။ ဓနေန ဝါ"တိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

[ကမ္မံ၊ မဂ်စေတနာဝင်း။ ဝိဇ္ဇာ စ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဝင်း။ သီလဉ္စ၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တဝင်း။ ဥတ္တမံ၊ သော။ ဇီဝိတံ၊ သမ္မာအာဇီဝဝင်း။ ဓမ္မော စ၊ ကြွင်းသော အရိယမဂ်တရားဝင်း။ ဧတေန၊ ဤစေတနာနှင့် တကွသော အင္ဂါကအရိယမဂ်ဖြင့်။ (တနည်း) ကမ္မံ၊ သမ္မာကမ္မန္တသည်ဝင်း။ ဝိဇ္ဇာ စ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်ဝင်း။ ဓမ္မော စ၊ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိသည်ဝင်း။ သီလံ၊ သမ္မာအာဇီဝသည်ဝင်း။ ယသ၊ အကြောင်း အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံဘူတဿ၊ ဤသို့ဖြစ်သော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ သော။ ဇီဝိတံ၊ မည်၏။ ဧတေန၊ ဤအင္ဂါကအရိယမဂ်ဖြင့်။ မစ္စာ၊ တို့သည်။ သုဗ္ဗန္တိ၊ သံသရာမှ စင်ကုန်၏။ ဝါ၊ သံကိလေသမလမှ စင်ကုန်၏။ ဂေါတ္တေန ဝါ၊ မျိုးနွယ်ဖြင့်ဝင်း။ ဓနေန ဝါ၊ ဖြင့်ဝင်း။ နု သုဗ္ဗန္တိ၊ ကုန်။]

ကတ္ထစိ၊ ၌။ သီလာဒိဝသေန၊ သီလစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသိ-တော၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ "သဗ္ဗဒါ ။ပ။ ဒုတ္ထရ"န္တိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

[သဗ္ဗဒါ၊ ဆောက်တည်သည်မှစ၍ အခါခပ်သိမ်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ စတု-ပါရိသုဒ္ဓိသီလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ပညဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရ ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော။ သုသမာဟိတော၊ (ထိုပညာနှင့် ယှဉ်သော သမာဓိဖြင့်) ကောင်းစွာ တည်ကြည်ထသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ (အကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို ပယ်ခြင်း၊ ကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ) အားထုတ်သော လုံ့လရှိထသော။ ပဟိတတ္တော၊ ကိုယ်အသက်၌ ငဲ့ခြင်း ကင်းလျက် နိဗ္ဗာန်သို့ ရှေးရှု၍ လွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိထသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုတ္ထရံ၊ ကူးခပ်နိုင်ခဲသော။ သြဃံ၊ လေးပါးသော သြဃကို။ ဝါ၊ သံသရာမဟာသြဃကို။ တရတိ၊ ကူးခပ်နိုင်၏။]

ကတ္ထစိ၊ ၌။ သတိပဋ္ဌာနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိကော၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ "ဧကာယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ ။ပ။ နိဗ္ဗာ-နဿ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ယဒိဒံ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ"တိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒိဒံ-ယေ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကာယနော၊ ခရီးနှစ်ကွဲမရှိ တကြောင်းတရိုးတည်းသော ခရီးဖြစ်ထသော။ (မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်သော ခရီးဖြစ်သော။ အပေါင်းအဖော် အခြေအရှေနှင့် တသောသော ပေါင်းဖော်ခြင်းကို ပယ်ပြီး၍ တကိုယ်တည်း ဆိတ်ဆိတ်ညံ့ညံ့ လူသံမနှော သော အရပ်၌နေလျက် သွားအပ်သော ခရီးဖြစ်သော။ မြတ်သောဘုရားရှင်၏ ခရီးဖြစ်သော။ တခုတည်းသော ဘုရားသာသနာတော်၌သာ ပေါ်သော ခရီးဖြစ်သော။) အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော ခရီးသည်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ရာဂစသော မလ အာဒီဠာဝိသမလောဘာ အစ ရှိသော ဥပက္ကိလေသတို့မှ အထူးသဖြင့် စင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ၊ ဟောတိ၊ ၏။]

သမ္မပ္ပဓာနာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ အထူးကား။ ဣမသ္မိံ ပဋ္ဌာဟကာ-ရဏေ၊ ဤနတ်မေးသော ပဋ္ဌာကို ဖြေဆိုရာ၌။ သီလာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိတော၊ ၏။

၄။ တတြ-တိသံ ဂါထာယံ၊ ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သော သံဝဏ္ဏနာ သည်။ သခေါ်ပဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယာတိ၊ ယဟူသောပုဒ်၏။ (သီလေ ဌတ္ဝာတိ အတ္ထော၊ ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။) သီလေ၊ ကုသိုလ်သီလ၌။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ (ဣတိ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော) စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တ္ထေ၊ ဤဝါကျ၌။ သီလံ၊ ကို။ ပရိပူရယမာနောယေဝ၊ ဖြည့်သသူကိုသာလျှင်။ သီလေ ဌိတောတိ၊ သီလ၌ တည်သသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို (သို့သီလကို ဖြည့်ကျင့်သသူ ကိုသာ သီလ၌ တည်သသူဟု ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်) ကြောင့်။ တ္ထေ၊ ဤ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ ဟူသော ပါဠိ၌။ သီလံ၊ ကုသိုလ်သီလကို။ ပရိပူရဏေန၊ အားဖြင့်။ သီလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ နရောတိ၊ ကား။ သတ္ထော၊ သည်။ သပညောတိ၊ ကား။ ကမ္မ-တိယောတုကပဋ္ဌိသန္ဓိမညာယ၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနှင့်ယှဉ်သော ကံကြောင့် ဖြစ်သော ပညာဖြင့်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသော။ စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာဝယန္တိ၊ ကား။ သမာဓိဠွေဝ၊ သမာဓိကိုငင်း။ ဝိပဿနဉ္စ၊ ဝိပဿနာကိုရင်း။ ဘာဝယမာနော၊ ပွါးစေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တ္ထေ၊ ဤ

စိတ္တံ ပညာ့ ဘာဝယံ ဟူသော ပါဠိ၌။ စိတ္တသီသေန၊ စိတ်ကို ပဓာနပြုသဖြင့်။ သမာဓိ၊ ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ၏။ ပညာနာမေန စ၊ ပညာဟူသော အမည်ဖြင့် လည်း။ ဝိပဿနာ၊ ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ အတ္ထော၊ ကို၊ ပစ္စေတဗ္ဗော၊ ၏။ အာတာပီတိ၊ ကား။ ဝီရိယဝါ၊ အလွန်လုံ့လရှိသော။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ကိလေသာနံ၊ တို့ကို။ အာတာပနပရိတာပနဋ္ဌေန၊ အစဉ်ပူပန်စေခြင်း အဖန်တလဲလဲ ပူပန်စေခြင်းဟူသော သဘောကြောင့်။ အာတာပေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဿ-နုရဿ၊ အား။ တံ-ဝီရိယံ၊ ထို အာတာပမည်သော လုံ့လသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော-နရော၊ သည်။ အာတာပီ၊ အကုသိုလ်ကို ပူပန်စေနိုင်သော အလွန်လုံ့လ ရှိသသူမည်၏။ နိုပကောတိ ဘိက္ခေ၊ ဣ။ ပညာ၊ ကို။ နေပက္ကံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တာယ၊ တို့(အကုသိုလ်ဟူသော အစေးညှန်နဲ့ကို ခြောက်သွေ့စေ၍ နေပက္ကဟု ခေါ်အပ်သော)ပညာနှင့်။သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသသူတည်း။ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဤနိပကောဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ပါရိဟာရိက-ပညံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်ခြင်းဌာ ယုဉ်သော ပညာကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ပဉ္စာဗျာကရဏေ၊ ဣ။ တိကဒ္ဒုတ်ကို။ သုံးကြိမ်။ ပညာ၊ သည်။ အာဂတာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ပဌမာ၊ လက်မှန်ပညာသည်။ ဧတိပညာ၊ ပဋိသန္ဓေကပါသည့် ပညာတည်း။ ဒုတိယာ၊ သည်။ ဝိပဿနာပညာ၊ တည်း။ ဘတိယာ၊ သည်။ သဗ္ဗကိစ္စပရိဏာယိကာ၊ အဘိဥာဏ်မစသော အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို သာတ္ထကသမ္ပဇဉ် စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပိုင်းခြားမှ ဆောင်ဟတ်သော။ ဝါ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်ခြင်း အဖန်တလဲလဲမေးခြင်း ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်း အစီအရင်စသော) ကုန်အောင်စုံသော ကိစ္စတို့ကို သိမ်းဆည်းမှ ဆောင်တတ်သော။ ပါရိဟာရိကပညာ၊ တည်း။ ယော-ယောဂါဝစရော၊ သည်။ သံသာရေ၊ ဣ။ ဘယံ၊ ဘေးမျိုးစုံကို။ ဣက္ခတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ သော-ယောဂါဝစရော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ မည်၏။ သော ဣမံ ဝိဇ္ဇယေ ဇဋ္ဌန္တိ၊ ကား။ သော-တာဒိသော၊ ထိုသို့သော။

၁-ပဟူတေ စ ပသံသာယံ၊ နိန္ဒာယဉ္စာတိသာယနေ။
နိစ္စယောဂေ စ သံသဂ္ဂေ၊ ဟောန္တိမေ မန္တုအာဒယော။
ပဟူတေ-ဓနဝါ။ ပသံသာယံ-သီလဝါ။ နိန္ဒာယံ-ဝသလီ, ပါပီ။ အတိသာယနေ-အာတာပီ။ နိစ္စယောဂေ-ဒဏ္ဍီ။ သံသဂ္ဂေ-တေလီ။ ။ဤသို့ သဒ္ဒလက္ခဏာ-သာ၍ အလွန် လုံ့လရှိသသူဟု ယောဇနာသည်။ (ပြည့်)

ဣမိနာ စ သီလေန၊ နှင့်ရင်း။ ဣမိနာ စ စိတ္တသီသေန နိုဒ္ဒိဋ္ဌသမာဓိနာ၊ ဤ စိတ်ကို ခေါင်းတပ်၍ ပြအပ်သော သမာဓိနှင့်ရင်း။ တိဝိဓာယ၊ သော။ ဣမာယ စ ပညာယ၊ နှင့်ရင်း။ ဣမိနာ စ အာတာပေန၊ နှင့်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဆဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့နှင့်။သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသသူသည်။ သေယျထာပိ နာမ၊ ပုံတူပမာ မည်သည်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပထဝိယံ၊ ဌိတော ပတိဋ္ဌာယ၊ ရပ်၍။ သုနိသိတံ၊ ကောင်းစွာ သွေးအပ်ပြီး၍ အလွန်မြမြထက်သော။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ ဥက္ခိပိတ္မာ၊ မိုး၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးမားသော။ဝေဠုဂုမ္ဗံ၊ဝါးရုံကို။ ဝိဓေဇ္ဇေယျ၊ ယထာ၊ထွင်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သီလပထဝိယံ၊ ဌိတော။ [၄] ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ သမာဓိသီလာယံ၊ ဌိတော။ သုနိသိတံ၊ မြမြထက်အောင် ကောင်းစွာ သွေးအပ်သော။ ဝိပဿနာ-ပညာသတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ ဝိရိယဗလပဂ္ဂဟိတေန၊ လုံ့လအစွမ်းသည် ချီးပင့်အပ်သော။ ပါရိဟာရိကပညာဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥက္ခိပိတ္မာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ (ဟု ဆိုအပ်သော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်)၏။ သန္တာနေ၊ ခန္ဓာအစဉ်၌။ ပတိတံ၊ အစဉ်သဖြင့်ကျသော။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ တံ တဏှာဇဋံ၊ ထိုတဏှာဟူသော ကွန်ရက်အရှုပ်အထွေး အမြှေးအရစ်ကို။ ဝိဓေဇ္ဇေယျ၊ သဉ္ဇိနေ့ယျ၊ကောင်းစွာဖြတ်နိုင်ရာ၏။သမ္မဒါလေယျ၊ အကြွင်းမဲ့ကောင်းစွာ ထိုးဖောက် နုတ်ပစ်နိုင်ရာ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ ၌။ သော-ဧသော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ ဇဋံ၊ ကို။ ဝိဓေဇ္ဇေတိ နာမ၊ ခွါထွင် ဖျက်ဆီးဆဲ မည်၏။ ဖလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏာ၌။ ဝိဓေဇ္ဇိတဇဋော၊ ဖြေအပ်ပြီးသော တဏှာ ကွန်ရက်ဟူသော အရှုပ်အထွေး အမြှေးအရှက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒေဝကဿ၊ နုတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ ၏။ အဂ္ဂဒကို့ကောယျော၊ တမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍ လှူအပ်သော ဝတ္ထုကို ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို(သို့ ခြောက်စင်းသော ဓမ္မနှင့် ပြည့်စုံသော ဘိက္ခု သည် တဏှာအမျှင်ကို ခုတ်ထွင်ပယ်ခွါ ဖျက်ဆီးနိုင်ရာသည်၏ အဖြစ်) ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ။ပ။ ဇဋ"ဆိုး၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

၅။ တတြ-တိသံ ဂါထာယံ၊ ၌။ အယံ၊ (နရဟူ၍ရင်း ဘိက္ခုဟူ၍ရင်း ဟောအပ်သော)ဤ' ယောဂါဝစရကို။ ယာယ ပညာယ၊ အကြင် တိဟေ-တုက ပဋိသန္ဓေ၌ ယှဉ်သော ကမ္မဇပညာဖြင့်။ သပညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ တတြ-တိသံ ပညာယံ၊ ၌။ အသာ-ယောဂါဝစရော၊ သည်။ ကရုဏိယံ၊

ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ ပုရိမကမ္မာနုဘာဝေ-နေ၀၊ ရှေးဘ၀၌ ပြုဘူးသော တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌကုသိုလ်ကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်သာလျှင်။ အသ-ယောဂါ၀စရသ၊ ၏။ သာ-ပညာ၊ သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကရဏီယံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တေန-ယောဂိနာ၊ သည်။ အာတာပီ နိပကောတိ ဇ္ဈာ၊ ပါ၌၌။ ဝုတ္တ၀ိရိယ-၀သေန၊ ဖြင့်။ သာတစ္စကာရိနာ စ၊ မပြတ်ပြုလေ့ရှိသည်ရင်း။ ပညာ၀သေန၊ နေ့ပက္ကဟု ဟောအပ်သော ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ဘာနကာရိနာ စ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှုမြော်၍ ပြုလေ့ရှိသည်ရင်း။ ဟုတ္ဘာ၊ ၍။ သီလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ စိတ္တပညာ၀သေန၊ စိတ်ပညာ၏ အစွမ်းအား ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ သမထ၀ိပဿနာ၊ သမာ၀ိ ၀ိပဿနာတို့ကို။ ဘာ၀ေတ္ဝာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အ-ဣ-အသံ ဂါထာယံ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သီလသမာ၀ိပညာမုခေန၊ ဖြင့်။ ဣမံ ၀ိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဘြောဝတာ၊ ဤမျှတည်းသော သီလ သမာ၀ိ ပညာ ဟူသော သုံးပါးသော သီသမမှုဖြင့်။ (တနည်း) ဟိ-ဝိဘာဂံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဘြောဝတာ၊ ဤမျှသော ဒေသနာဖြင့်။ တိယော၊ ကုန်သော။ သိက္ခာ၊ တို့ကို။ ပကာသိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တိ၀ိ၀ကလျာဏံ၊ အာဒိ-ကလျာဏစသော သုံးပါးပြားသော ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာသနဉ္စ၊ ပဋိ-ပတ္တိသာသနာကိုရင်း။ တေ၀ိဇ္ဇာ၊ ဒီနံ၊ တို့၏။ ဥပနိဿယော စ၊ အားကြီး သောအကြောင်းကိုရင်း။ အ-ဣ-ဒ္ဓယ၀ဇ္ဇနမဇ္ဈိမပဋိပတ္တိသေ၀နာနိ စ၊ (ကာမ-သုခလွတ်ကာနှုယောဂ, အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဟူသော) ပုဟုတ်သော အဖို့ နှစ်ပါးသို့ မကပ်မူ၍ ကြဉ်ခြင်း, မဇ္ဈိမပဋိပတ်ကို ပွါးစေသည်ဖြစ်၍ မှီ၀ဲခြင်း တို့ကိုရင်း။ အပါယာဒိသမတိက္ကမနုပါယော စ၊ အပါယ်စသည်ကို လွန်နိုင် ခြင်း၏ အကြောင်းကိုရင်း။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကိလေသ၀ပ္ပဟာနဉ္စ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကိုရင်း။ ဝိတိက္ကမာဒီနံ၊ လွန်ကျူးခြင်းစသည်တို့၏။ ပဋိပက္ခော စ၊ ပဟာယကပဋိပက္ခကိုရင်း။ သံကိလေသတ္တယ၀ိသောဓနဉ္စ၊ (တဏှာသံကိလေသစသော) သံကိလေသ သုံးပါးအပေါင်းကို သုတ်သင်ခြင်းကိုရင်း၊ သောတာပန္နာဒီဘာ၀ယ၊ သောတာပန်စသည်တို့၏ အဖြစ်၏။ ကာရဏဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကယ်၊ သို့။ ပကာသိတံ၊ နည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အုံ့။ ဗြွှေ့ ဤသုံးပါးတို့တွင်။ သီလေန၊ ဖြင့်။ အဓိသီလသိက္ခာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အဓိပညာသိက္ခာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ ထိုမှ တပါး။ သီလေန၊ အဓိသီလသိက္ခာဖြစ်သော သီလဖြင့်။ သာသနဿ၊ ၏။ အာဒိကလျာဏတာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ (ဟိကား လုတ္တ) "ကော စာဒိ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သီလဉ္စ သုဝိသုဒ္ဓ"န္တိ ဝစနတော စ၊ သုဝိသုဒ္ဓံဟူသော စကားကို ဘုရား ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ရင်း။ "သဗ္ဗပါပဿ အကရဏ"န္တိအာဒိဝစန-တော စ၊ အကရဏံဟူ၍ (ဂါထာ၌ ဟောအပ်ကုန်သော သမာဓိပညာ တို့၏) အစ၌ သီလကို ဘုရားဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဝါ၊ အကရဏံ-ဤသို့အစရှိသော စကားကို ဘုရား ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ရင်း။ သီလံ၊ အဓိသီလသိက္ခာဖြစ်သော သီလသည်။ သာသနဿ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ တော်၏။ အာဒိ၊ အစ အခြေအမြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ကုသလာနံ၊ မဂ်ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အပြစ်ကင်းကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အာဒိ၊ အစ အခြေအမြစ်သည်။ ကော စ၊ အဘယ်တရား နည်း။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ သီလဉ္စ၊ သည်သာ။ အာဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗပါပဿ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို။ ယံ အကရဏံ၊ အကြင်မပြုမကျင့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။]

စ၊ ဆက်။ တံ၊ ထို အဓိသီလသိက္ခာဖြစ်သော သီလသည်။ အဝိပ္ပဋိ-သာရာဒိဂုဏာဝဟတ္တာ၊ နှလုံးသာယှဉ်ခြင်းစသော ကျေးဇူးကို ဆောင်တတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာ-ဓိနာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာဖြစ်သော သမာဓိဖြင့်။ သာသနဿ၊ ၏။ မဇ္ဈေ-ကလျာဏတာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ (ဟိလုတ္တ) "ကုသလဿ ဥပသမ္ပဒါ"တိအာဒိဝစနတော၊ သမ္ပဒါ ဤသို့ စသောစကားကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ သမာဓိ၊ သည်။ သာသနဿ၊ ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ မဇ္ဈေ-မဇ္ဈံ၊ အလယ်ကျေးဇူး သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ကုသလဿ၊ မဟာဂ္ဂတ်ကုသိုလ်ကို။ ဝါ၊ စတုဘူမ္မက ကုသိုလ်ကို။ ယာ ဥပသမ္ပဒါ၊ အကြင် ပြည့်စုံစေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။]

စ၊ ဆက်။ သော-သမာဓိ၊ သည်။ ဣဒ္ဓိဝိဓာဒိဂုဏာဝဟတ္တာ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ
စသော ကျေးဇူးကို ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကလျာဏော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ အဓိပညာသိက္ခာဟု ဆိုအပ်သော ပညာ
ဖြင့်။ သာသနဿ၊ ၏။ ပရိယောသာနကလျာဏတာ၊ ကို။ ပကာသိတာ
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "သစိတ္တပရိယောဒါပနံ၊ ဇေတံ ဗုဒ္ဓါနု
သာသန"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ရင်း။ [၅]
ပညုတ္တရတော စ၊ သာသနာတော်၏ ပညာလျှင် အလွန်အမြတ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ပညာ၊ သည်။ သာသနဿ၊ ၏။ ပရိယောသာနံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ယံ သစိတ္တပရိယောဒါပနံ၊ အကြင် မိမိစိတ်ကို အလုံးစုံသော
သံကိလေသမလတို့မှ မဂ်ရေစင်ဖြင့် ဖွပ်လျှော်သုတ်သင်ဖြူစင်စေခြင်းသည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအဓိသီလသိက္ခာကို ဖြည့်ခြင်း, အဓိစိတ္တသိက္ခာသမာဓိ
ကို ပြည့်စုံစေခြင်း, အဓိပညာသိက္ခာ မဂ်ပညာဖြင့် စိတ်စဉ်ကို ဖြူစင်စေ
ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဤသိက္ခာသုံးပါးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာသိမြင် ဘုရားရှင်
တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတည်း။]

စ၊ ဆက်။ သာ-ပညာ၊ သည်။ ဣဒ္ဓေဝနိုင်ဌေသု၊ လာဘစသော ဣဋ္ဌ
အလာဘစသော အနိဋ္ဌတို့၌။ တာဒိဘာဝါဝဟနတော၊ စုံစုံမက်မက်
နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိ ပကတိအဖြစ်ကို ဆောင်
ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အကောင်းအဆိုး ၂-ခုကို အတူပြု၍ ရှုနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို
ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ကလျာဏာ၊ ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
၏။ "သေလော။ ပ ။ ပဏ္ဍိတာ"တိ၊ ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဧကယနော၊ တလုံးတခဲတည်းသော။ သေလော၊ ကျောက်တောင်
သည်။ ဝါတေန၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ သည်းစွာလာသော လေကြောင့်။
နု သမိရတိ ယထာ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူပင်။ ပဏ္ဍိတာ
တို့သည်။ နိန္ဒာပသံသာသု၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းတို့ကြောင့်။ နု သမိဇ္ဇန္တိ၊
မတုန်လှုပ်ကုန်။]

ဝတ္ထာ၊ တပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ တေဝိဇ္ဇတာယ၊ သုံးပါးဝိဇ္ဇာ ပုဒ္ဓိ-အာနုဘ်ာ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်၏။ ဥပနိဿယော၊ အားကြီးသော အကြောင်းကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ သီလသမ္ပတ္တိံ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ တို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာထက်။ ပရံ၊ အလွန် ဆအာဘိညာ စတုပဋိသမ္ဘိဒါသို့။ နု ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ သမာ-ဓိနာ၊ ဖြင့်။ ဆဋ္ဌာဘိညတာယ၊ အာဘိညာဥ်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောသူ အဖြစ်၏။ ဥပနိဿယော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ သမာဓိသမ္ပဒံ၊ သမာဓိ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဆ အာဘိညာ၊ တို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တတော၊ ထို ဆ အာဘိညာ ထက်။ ပရံ၊ အလွန် ပဋိသမ္ဘိဒါသို့။ နု ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဋိသမ္ဘိဒါပဘေဒဿ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါအထူး၏။ ဥပနိဿယော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ပညာသမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ စတသော၊ ကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ တို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အညေန၊ ပညာမှတပါးသော။ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ နု ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။

စ၊ ထိုမှ တပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂသခ်ါတဿ၊ ဝတ္ထုကာမလျှင် အာရုံရှိသော ကိလေသကာမနှင့် ယှဉ်သော သုခကို သုံးဆောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အန္တသ-ကောဋ္ဌာသဿ၊ အဖျိုအစုကို။ ဝဇ္ဇနံ၊ ကြဉ်ဖဲရှဲခွါခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ အပွနာ သမာဓိဖြင့်။ အတ္တကိလမထာနုယောဂသခ်ါတဿ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်း ခြင်းကို ယှဉ်ခြင်း အဖန်တလဲလဲ ပြုကျင့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အန္တသ၊ ကို။ ဝဇ္ဇနံ၊ ကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ မဇ္ဈိမာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ နှစ်ပါးသော အဖျိုသို့ မကပ်မူ၍ အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ သေဝနံ၊ မှီဝဲခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝတ္ထာ၊ ထိုမှတပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ အပါယသမတိက္ကမနုပါယော၊ အပါယ်လေးဝကို လွန်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ အပွနာသမာဓိဖြင့်။ ကာမဂေါဝုသမတိက္ကမနု-ပါယော၊ အလုံးစုံသော ကာမတဏှာကို လွန်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။

သမ္ဘာဝသမတိက္ကမနုပါယော၊ ကုန်အောင်စုံသော ကာမဘဝ အစရှိသော ကိုးဘဝတို့ကို လွန်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ တပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ တဒင်္ဂပဟာနဝသေန၊ (ဆီးမီးရောင်ဖြင့် မှောင်ကိုဖျောက်သကဲ့သို့ ပုညကြိယာဝတ္ထုဌာနဖြစ်သော ထိုထိုကုသိုလ်အင်္ဂါ ဖြင့် ထိုထိုအကုသိုလ်အင်္ဂါကို ပယ်ခြင်းဟူသော) တဒင်္ဂပဟာန်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသပဟာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ ဥပစာရအပွနာအပြားရှိသော သမာဓိဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနဝသေန၊ (ရေအပြင်၌ မှော်ကိုအိုးဖြင့်ခပ်၍ ပယ်ရှားသကဲ့သို့ ထိုထို နိဝရဏစသော အကုသိုလ်မမှတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို ပစ်ခြင်းခွါခြင်း ဟူသော) ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသပဟာနံ၊ ကို။ ပကာ-သိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ သမုစ္ဆေဒပဟာန-ဝသေန၊ (စင်စစ်တဖန် မဖြစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းဟူသော အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်း) သမုစ္ဆေဒ ပဟာန်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသပဟာနံ၊ ကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတော၊ တပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ ကိလေသာနံ၊ တို့၏။ ဝိတိက္ကမပဋိ-ပက္ခော၊ (ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရတို့၌) လွန်ကျူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိယုဋ္ဌာနပဋိ-ပက္ခော၊ အကုသိုလ်တို့၏ ထကြွဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ကို။ ပကာ-သိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အနုသယပဋိပက္ခော၊ အနုသယတို့၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ ပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတသံကိလေသဝိသောဓနံ၊ ဒုစရိုက်-ဟူသော (ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော) အညစ်အကြေးကို သုတ်သင်-ဖယ်လျှော်ခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ တဏှာသံကိလေသဝိသောဓနံ၊ တဏှာဟူသော အညစ်အကြေးကို သုတ်သင်-ဖယ်လျှော်ခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိသံကိလေသဝိသောဓနံ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော အညစ်အကြေးကို သုတ်သင်-ဖယ်လျှော်ခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တထာ၊ ပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ သောတာပန္နသကဒါဂါမိဘာဝဿ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် သကဒါဂါမိဖိုလ်၏။ ကာရဏံ၊ ဥပနိဿုည်းကို။ ပကာ-သိဘံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ အနာဂါမိဘာဝဿ၊ ဖိုလ်၏။ ကာရဏံ၊ ကို။ ပကာသိဘံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အရဟတ္တဿ၊ ၏။ ကာရဏံ၊ ကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ စ္ဆ။ သောတာပန္နော၊ ကို။ သီလေသု၊ တိဋ္ဌ။ ပရိပူရကာရီတိ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြုလေ့ရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ သကဒါဂါမိ၊ ကို။ သီလေသု၊ တိဋ္ဌ။ ပရိပူရကာရီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ [၆] ပန၊ အထူး။ အနာဂါမိ၊ ကို။ သမာဓိသ္မိံ ၊ ဋ္ဌ။ ပရိပူရကာရီတိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အရဟာ ပန၊ ကိုကား။ ပညာယ၊ ဋ္ဌ။ ပရိပူရကာရီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။

ဝေ၊ ဤ(တွေ့ သီလေန စသည်ဖြင့်)ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။တွေ့-ဝတာ၊ ဖြင့်။ တိဿော၊ ကုန်သော။ သိက္ခာ၊ တို့ဌင်း။ တိဝိဓကလျာဏံ၊ သော။ သာသနံ၊ ဌင်း။ တေဝိဇ္ဇတာဒိနံ၊ တို့၏။ ဥပနိဿယော၊ ဌင်း။ အန္တဒ္ဒယဝဇ္ဇနမဇ္ဈိမပဋိပတ္တိသေဝနာနိ၊ တို့ဌင်း။ အပါယာဒိသမတိက္ကမနုပါ-ယော၊ ဌင်း။ တိဟာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ဌင်း။ ဝိတိက္ကမာ-ဒိနံ၊ တို့၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဌင်း။ သံကိလေသတ္တယဝိသောဓနံ၊ ဌင်း။ သောတာ-ပန္နာဒိဘာဝဿ၊ ၏။ ကာရဏဘူ၊ ဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ နဝ တိကာ၊ ဤ ကိုးပါးသော တိက်တို့ကိုဌင်း။ အညေ၊ သိက္ခာတိက်စသည်မျှ တပါး ကုန်သော။ ဝေရုပါ၊ ယင်းသည့် သိက္ခာတိက် စသည်တို့ကဲ့သို့ (ဤဂါထာ၌ လာသော သီလစသည်တို့ဖြင့် ပြသင့်)သော သဘောရှိကုန်သော။ ဂုဏတ္တိ-ကာ စ။ (တယော ဝိဝေကာ တိဏိ ကုသလမူလာနိ တိဏိ ဝိမောက္ခမုခါနိ တိဏိ ဣန္ဒြိယာနိ ဤသို့ အစရှိသော) ဂုဏ်တိက်တို့ကိုဌင်း။ ပကာသိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော သံဝဏ္ဏနာ သည်။ သခေါ်ပဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။

၁—သီလနိဒ္ဒေသ (၇-၁)

သီလသရူပါဒိကထာ

[၇] ၆။ ပန၊ ဝိတ္ထာရသံဝဏ္ဏနာကို ဆိုအံ့။ ဧဝံ-ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာ အပြားဖြင့်။ အနေကဂုဏသင်္ဂါဟကေန (အဓိ သီလသိက္ခာစသော) မျှားစ္ဆာသော ဂုဏ်သို့ကို သိမ်းယူစေတတ်သော။ သီလသမာဓိပညာမူခေန၊ သီလ သမာဓိ ပညာဟူသော ပဓာနသီသဖြင့်။ သေ-ဧသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ကို့။ ဒေသိတောပိ။ ဟောတော်မူအပ်ငြားသော်လည်း။ အဘိသခၽေပဒေသိတောယေဝ၊ အလွန်အကျဉ်းမျှဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေ-ဧသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ နာဘိသခၽေပနာတိဝိတ္ထာရရုစိ, ဝိတ္ထာရရုစိပုဂ္ဂိုလ်သို့အား။ ဝါ၊ ဝိပဉ္စိတညူ ပုဂ္ဂိုလ် နေယျပုဂ္ဂိုလ်ဘို့အား။ ဥပကာရာယ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မစ္စမ်းနိုင်။ ဣဘိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယ-ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂယ ၊ ၏။ ဝိတ္ထာရံ၊ ကို့။ ဒသေဘုံ၊ ငှါ။ တာဝ၊ သမာဓိပညာတို့၏ ရှေးဦးစ္ဆာ။ သီလံ၊ ကို့။ အာရဗ္ဘ၊ ရည်၍။ ဣဒံ ပဋ္ဌာကမ်ံ၊ ဤဆိုလတံ့ သော ပြဿနာမေးခြင်းအမှုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကိံ ၊ အဘယ် သဘောတရားသည်။ သီလံ၊ မည်သနည်း။ ဝါ၊ ကိံ ၊ ကို့။ သီလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက် အဘယ်သဘော ကြောင့်။ သီလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ အယ-သီလယ၊ ၏။ လက္ခဏရသ-ပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ကာနိ၊ တို့နည်း။ ဧတံ သီလံ၊ သည်။ ကိမာနိသံသံ၊ အဘယ်အာနိသင်ရှိသနည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသီလသည်လည်း။ ကဘိဝိဓံ၊ အဘယ်မျှအပြားရှိသနည်း။ အယ သီလယ၊ ၏။ သံကိလေသော စ၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းကား။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဝေါဒါနဉ္စ၊ ဖြူစင်ကြောင်း ကား။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣဘိ-ဣဒံ ပဋ္ဌာကမ်ံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတြ-တသ္မိံ ပဋ္ဌာကမ္မေ၊ ဌ္ဌ။ (တနည်း) တတြ-တယ ပဋ္ဌာကမ္မယ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံ့ သည်ကား။ ဝိယောဇနံ၊ အဖြေတည်း။ ကိံ သီလန္တိ

၁-လတ်+အံ့ မှ လတံ့-ဟု ဖြစ်လာသည်၊ ထိုကြောင့် သံယုတ်မဲ့ တ-တလုံးသာ သင့်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

ပဠာဂမ္မယား ၏။ ဝိယတ္ထေနံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ ဝါ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော ဒုသီလ အမှုတို့မှမှလည်း။ ဝိရမန္တိယာ၊ (သမာဒါနဝိရတိ သမ္မတ္တဝိရတိအားဖြင့်) ကြဉ်သသူ၏။ ဝတ္ထုပဋိပတ္တိံ ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ်အစရှိသော ဝတ်တို့ကို ပြုခြင်း တည်းဟူသော အကျင့်ကိုမှလည်း။ ပူရေန္တိယာ၊ ဖြည့်သသူ၏။ စေတနာ-ဒယော၊ စေတနာ အစရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ ဟိ၊ စ့။ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ဌ။ "ကိံ သီလန္တိ စေတနာ သီလံ ။ပ။ အဝီတိက္ကမော သီလ"န္တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ကိံ၊ အာဘယ်သဘောတရားသည်။ သီလံ၊ သီလမည်သနည်း။ ဣတိ စေ၊ ဤသို့ မေးခြားအံ့။ စေတနာ၊ သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ စေတသိကံ၊ သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ သံဝရော၊ (အကုသိုလ်မြေတို့ကို စိတ်သို့ မဝင်မသက်ရအောင်) ပိဿဆို့ စောင့်ရှောက်တတ်သော တရားသည်။ သီလံ၊ မည်၏။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ ဝါ၊ မလွန်ကျူးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော စိတ်စေတသိက်သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိယတ္ထေတမ္ဘော၊ ၏။]

တတ္ထ၊ ထိုပဋိသမ္ဘိဒါပါဠိတွင်။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ တို့မှ၊ ဝိရမန္တိယာ၊ ကြဉ်သသူ၏၊ စေဘနာ၊ သည်။ စေတနာသီလံ နာမ၊ မည်၏။ ဝတ္ထုပဋိပတ္တိံ ဝါ၊ ကိုမှလည်း။ ပူရေန္တိယာ၊ ဖြည့်သသူ၏။ စေတနာ၊ သည်။ စေတနာသီလံ နာမ၊ မည်၏။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ တို့မှ။ ဝိရမန္တိယာ၊ ၏။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိ စေဘသိက်သည်။ စေတသိကံ သီလံ နာမ၊ မည်၏။ အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတာဒိနိ၊ တို့ကို။ ပဇဟန္တိယာ၊ ပယ်စွန့်သသူ၏။ သတ္တကမ္မပထစေတနာ၊ (ပါဏာတိပါတာစသည်တို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော အစဉ်အတိုင်း) ခုနစ်ပါးကုန်သော ကုသလကမ္မပထစေတနာတို့သည်။ စေတနာသီလံ နာမ၊ မည်၏။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူ့စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုတပ်သောအားဖြင့် ကြံသောလောဘကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတာ-ဘိဇ္ဈေန၊ အဘိဇ္ဈာကင်းသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ-နာ နယေန၊ ဤသို့ စသော နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ အနဘိဇ္ဈာဗျာပါ-ဒသမ္မာဒိဋ္ဌိခမ္မာ၊ တို့သည်။ စေတသိကံ၊ သော။ သီလံ နာမ၊ ၏။ သံဝရော သီလန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ်တွင်။ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ၎င်း။ (ဝါ၊ စာရိတ္တ ဝါရိတ္တ

အပြားရှိသော ဝိနယပရိယာပန္နသိက္ခာပဒသီလ ဟူသော သံဝရၦ။)သတိ-သံဝရော၊ (မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ခုမြောက်သော ဣန္ဒြေဘို့ကို ပိတ်ဆို့တတ်သော) သတိဟူသော သံဝရၦ။ ဉာဏသံဝရော၊ (တဏှာစသောအယဉ်ကို စောင့်ရှောက် ပိတ်ဆို့တတ်သော) ပညာဟူသော သံဝရၦ။ ခန္တီသံဝရော၊ (အအေး အပူ စသည်ဘို့ကို သည်းခံသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော) အဒေါသပြဓာန်းသော ခန္တီဟူသော သံဝရၦ။ ဝီရိယသံဝရော၊ (ကာမဝိတက်စသည်တို့ကို ပယ်ဖျောက်လျက် စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့တတ်သော) ဝီရိယဟူသော သံဝရၦ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌဝိနေ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်။ သံဝရော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော သံဝရတို့တွင်။ "ဣမိနာ။ပ။ သမုပေတော"တိ ဣတ္ထ၊ ဤပါဠိတော်။ (အာဂတော၊ လာသော။) အယံ သံဝရော၊ သည်။ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ မည်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခဘိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇဘိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ-ဣတ္ထ၊ ဤပါဠိတော်။ (အာဂတော၊ သော။) အယံ၊ ဤသံဝရသည်။ သတိသံဝရော၊ မည်၏။

အဇိဘ၊ ရသေ့။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ယာနိ သောတာနိ၊ အကြင် (တဏှာ ဒိဋ္ဌိ စသော ကိလေသာ) အယဉ်တို့သည်။ သဝန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သတိ၊ အမှတ်ရသော သတိသည်။ တေသံ၊ ထိုအယဉ်ဘို့ကို။ နိဝါရဏံ၊ မြစ်ဘဝ်၏။ ဝါ၊ နိဝါရဏံ၊ မြစ်တဘ်သည်ကား။ သတိ၊ တည်း။ တေသံ-သောတာနံ၊ ဘို့ကို။ သံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့ဘဘ်သော တရားကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ဟောပေအုံ့။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဧတေ၊ ဤ (တဏှာ ဒိဋ္ဌိစသော ကိလေသာ) အယဉ်တို့ကို။ ပိဓိယျရေ၊ ပိတ်ဆို့အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ-ဣတ္ထ၊ ဤ ပါဠိတော်။ (အာဂတော၊ သော။) [ဂ] အယံ၊ ဤသံဝရသည်။ (သောဘာနံ သံဝရံ ဗြူမိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တ၊ ၍။ ပညာယေတေ ပိဓိယျ-ရေတိ ဝစနေန၊ ရေးဟူသော စကားကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။) ဉာဏသံဝရော၊ မည်၏။ ပစ္စယပဋိသေဝနမ္ပိ၊ ပစ္စည်းကို အသင့်အားဖြင့်

၁-ဤသို့သော လက်သည်းကွင်း အတွင်းရှိ ပါဠိနှင့် အနက်မျှားမှာ မူရင်းနိဿည် ဖြည့်စွက်၍ ပြထားသော ပါဌသေသမျှားဖြစ်သည်၊ ၎င်းတို့မှာ မျှားသော်အာဖြင့် ဦးကာ၌ ဖွင့်ပြထားသော ပါဠိမျှားပင်ဖြစ်သည်။ အနက်ကျဉ်းမျှသာ အလိုရှိလျှင် ၎င်းတို့ကို ခြွင်းချန်ထားနိုင်၏။ (ဆ-သံ-သော)

ဆင်ခြင်၍ မိုဝဲကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်သည်လည်း။ ဣတ္ထေ၀၊ ဤဉာဏ-သံ၀ရ၌သာလျှင်။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းရောဘွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပန၊ တပါး။ သီဘာသ၊ အဘေးကို။ ဥဏ္ဍာသ၊ အပူကို။ ခမော၊ ခံနိုင်သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ဣဘိ အာဒီနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ယော အယံ သံ၀ရော၊ အကြင် သံ၀ရသည်။ အာဂတော၊ ၏။အယံ သံ၀ရော၊ သည်။ ခန္တိသံ၀ရော နာမ၊ ၏။ စ၊ တပါး။ ဥပ္ပန္နံ၊ ထိုထိုအာရုံ၌ ဖြစ်သော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်သော အကြံကို။ နာဓိ၀ါသေတိ၊ သည်းမခံ။ ၀ါ၊ စိတ်သို့ ထက်စီး၍ မနေစေ။ ၀ါ၊ ကိုယ်တွင်း အောင်း၍ မနေစေ။ ဣဘိ အာဒီနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ယော အယံ သံ၀ရော၊ အကြင် သံ၀ရသည်။ အာဂတော၊ ၏။ အယံ သံ၀ရော၊ သည်။ ဝိရိယသံ၀ရော နာမ၊ ၏။ အာဇီ၀ပါရိသုဒ္ဓိပိ၊ အာဇီ၀ပါရိ-သုဒ္ဓိသီလသည်လည်း။ ဧတ္ထေ၀- ဝိရိယသံ၀ရေ၊ ၌သာလျှင်။ သမောဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဝေဒေန၊ ဖြင့်။ ပဠဝိဓောပိ၊ (ပါတိမောက္ခ-သံ၀ရစသော) ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အယံ သံ၀ရော၊ သည်ရင်း။ ပါပဘီရုကာနံ၊ မကောင်းမှုကို ကြောက်ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ၊ အာစာရကုလပုတ္တတို့၏။ သမ္မတ္တ၀ဏ္ဏုတော၊ ဟော့ကြုံဆိုက်ရောက်လာသော ၀ဏ္ဏမှု၊ ယာ စ ဝိရတိ၊ အကြင်မလွန်ကျူးမှု၍ ကြဉ်ခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ သမ္ဘမ္ပိ၊ ဤအလုံးစုံ (သော သမ္မတ္တ၀ိရတိနှင့် တကွ သံ၀ရငါးပါး) ကိုသည်း။ သံ၀ရသီလန္တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အ၀ိတိက္ကမော သီလန္တိ၊ ဤပါဠိတော်၌။ သမာဒိန္နသီလဿ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သီလရှိသည်၏။ ကာယိကဝါစသိကော၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်, ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော။ အနုတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးကြောင်း ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ တာ၀၊ စွာ။ ကိံ သီလန္တိ ပဋ္ဌဿ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ တည်း။

၇။ ပန၊ ပါး။(လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ)အ၀ယ၀ေသသု၊ (ကိံ သီလံ ဟူသောပဋ္ဌာန်) ကြွင်းကုန်သော ပဋ္ဌာန်တို့ဟုတ်။ ကေနဋ္ဌေန သီလန္တိ ပဋ္ဌာ.ကမ္ဌဿ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သီလနဋ္ဌေန၊ သီလနအနက် သဘောကြောင့်။ သီလံ၊ မည်၏။ ဣဒဲ သီလနံ နာမ၊ ဤသီလနမည်သည်.ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။, သမာဓာနံ ၀ါ၊ ကာယဒေါ ၀စီဒေါ.ကို သိမ်းသိမ်းဆည်းဆည်း ကောင်းစွာ သိုထားခြင်းသည်မှလည်း။ သီလနံ၊ သီလနမည်၏။ ကာယ-ကမ္မာဒီနံ၊ တို့၏။ သုသီလျ၀သေန၊ စင်ကြယ်သော သီလရှိသော သူ၏

အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။ အဝိပ္ပကိဏ္ဏတာ၊ ဖရိုဖရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ ဥပမာရဏံ ဝါ၊ တည်ရာ၏ အဖြစ်ဖြင့် လွန်စွာဆောင်ခြင်းသည်မူလည်း။ သီလနံ၊ မည်၏။ ကုသလာနံ၊ အနဝဇ္ဇ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာနဝသေန၊ အကြောင်း မူလ တည်ရာ၏အစွမ်းဖြင့်။ အာမာရဘာဝေါ၊ တည်ရာ၏ အဖြစ်တည်း။ ဝါ၊ လွန်စွာ ဆောင်တာသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ ဟိ၊ စု။ ဝါ၊ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တ္ထော၊ ဤသီလဟူသော ပုဒ်၌။ တေဒေဝ အတ္ထဒ္ဒယံ၊ ကိုသာ။ သဒ္ဒလက္ခဏဝိဒူ၊ သဒ္ဒါ၏ မှတ်ကြောင်း သုတ် ဝုတ္တံကို တတ်သိနားလည်သော ပညာရှိတို့သည်။ ဝါ၊ ဗျာကရဏ်းတတ်သိ ပညာရှိတို့သည်။ အနုဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဒေဝ အတ္ထ-ဒ္ဒယံ၊ ကိုသာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညေ ပန၊ ငါမှတပါးသော ဆရာများတို့ သည်ကား။ သီရတ္ထော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တူသော အနက်သည်။ သီလတ္ထော၊ သီလအနက်မည်၏။ သီတလဋ္ဌေ၊ ကိလေသာအပူကို ငြိမ်းစေတတ်၍ အေးမြသော အနက်သည်။ သီလတ္ထော၊ ၏။ ဣတိ ဝေမာဒိနာပိ နယေန၊ ဖြင့်လည်း။ တ္ထော၊ ဤသီလပုဒ်၌။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ခဲ့ဖွင့်ကြကုန်၏။

၈။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ကာနသေ။ပ။ နိတိ တ္ထော၊ ဤပဥ္စာ၌။ ဝိသေဇနံ၊ ကို။ ဝေါ၊ ဤဆိုလတံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အနေကဝါ၊ အညိုအရှေ့ စသော မျိုးသော အပြားအားဖြင့်။ ဘိန္နသေ၊ ပြားသော၊ ရူပသေ၊ ရူပါယတနေ၏။ သနိဒဿနတ္တံ၊ မြင်အပ်သော အဖြစ်နှင့် တကွဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်းသဘော, မှတ်အပ်သောသဘောသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ဝုဟု။ အနေကဝါ၊ စေတနာ စေတသိက စသော မျိုးသော အပြားအားဖြင့်။ ဘိန္နသောပိ၊ ပြားငြားသော်လည်း။ တသေ သီလသေ၊ ၏။ သီလနံ၊ ကာယ စသည်တို့ကို ဖရိုဖရဲ မရှိစေရ သိမ်းသိမ်း ဆည်းဆည်း ကောင်းစွာ သိုထားခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို လွန်စွာဆောင်ခြင်းသည်။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်းသဘော, မှတ်အပ်သော သဘောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ နိလပိတာဒိဘေဒေန၊ အညိုအရှေ့, အစရှိသော အပြားအားဖြင့်။ အနေကဝါ၊ တပါးမက မျိုးသော အပြားအားဖြင့်။ ဘိန္နသောပိ၊ ပြားငြားသော်လည်း။ ရူပါယတနသေ၊ ၏။ သနိဒဿနတ္တံ၊ သည်။

လက္ခဏံ၊ သည်။ ဟောဘိ ယထာ၊ သို့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်း။ နိလာဒိ-ဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ဘိန္နသောပိ၊ ပြားငြားသော်လည်း။ ရူပါယတနသာ၊ ၏။ သနိဒဿနဘာဝါနတိက္ကမနတော၊ မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို မလွန်ခြင်းကြောင့်တည်း။ တထာ၊ ထိုအာဟု။ စေတနာဒိဘေဒေန၊ ဖြင့်။ အနေကာ၊ ဖြင့်။ ဘိန္နသောပိ၊ ပြားငြားသော်လည်း။ သီလသာ၊ ၏။ ကာယကမ္မာဒိနံ၊ တို့ကို။ သမာဝေနဝသေန၊ ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်း သိုထားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပဘိဒ္ဓာနဝသေန စ၊ တည်ရာ၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော။ ယဒေတံ-ယံ ဧဝံ သီလနံ၊ အကြင် သီလနည်း သဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒေဝ၊ ထိုသီလနည်းသဘောသည်သာလျှင်။ လက္ခဏံ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ စေတနာဒိဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ဘိန္နသောပိ၊ လည်း။ သီလသာ၊ ၏။ သမာဝေနပဘိဒ္ဓာနဘာဝါနဝိက္ကမနတော၊ ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်း သိုထားခြင်းသဘော, တည်ရာ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောကို မလွန်နိုင်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ပန၊ ပါး။ ဝေါလက္ခဏာသာ၊ ဤသို့ သီလနလက္ခဏာရှိသော။ အသာ-သီလသာ၊ ၏—

ဒုဿီလျဝိဒ္ဓံသနတာ၊ သီလမရှိသောသူ၏အဖြစ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း။တသာ၊ ပါး။ အနဝဇ္ဇဂုဏော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်ကိုရင်း။ ကိစ္စသမ္ပတ္တိအတ္ထေန၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စ ပြည့်စုံခြင်းဂုဏ်အနက် အားဖြင့်။ ရသော နာမ၊ ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။ (သမ္ပတ္တိသဒ္ဒေါ ဂုဏပရိယာယော၊ တေန ဝုတ္တံ "အနဝဇ္ဇဂုဏော"တိ။)

[၉] တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ သီလံ နာမ၊ သည်။ ကိစ္စဋ္ဌေန၊ ကိစ္စအနက်ဖြစ်သော။ ရသေန၊ ရသအားဖြင့်။ ဒုဿီလျဝိဒ္ဓံသနရသံ၊ (ကာယိကအသံဝရစသော အပြားရှိသော) ဒုဿီလျကို ဖျက်ဆီးဖျောက်လွင့်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ သမ္ပတ္တိအတ္ထေန၊ သမ္ပတ္တိအနက်ဖြစ်သော။ ရသေန၊ ဖြင့်။ အနဝဇ္ဇရသံ၊ မကဲ့ရဲ့ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်ရှိ၏။ ဝါ၊ (ပညာရှိသူသည် ကြည်ရွှေ့ခင်စွန့်ပစ်ကြောင်းဖြစ်သော) အပြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်ရှိ၏။ ဝါ၊ အပြစ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ စု။ လက္ခဏာဒီသု၊ လက္ခဏာစသည်သို့ကို။ ဝုစ္စမာနေသု၊ ဂုဏ်သည် ရှိသော်။ ကိစ္စမေဝ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကိုသာရင်း။ သမ္ပတ္တိ ၉၀ ဝါ၊ သမ္ပတ္တိကိုသာ ရင်း။ ရသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

.တယိဒံ-သီလံ၊ သည်။ သောစေယျပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ (ကာယစသည်တို့၌) စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်ဖြင့် ရှုသူ၏ ဉာဏ်အား ရှေးရှု၊ထင်တတ်၏။ ၀၊ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်ဟူသော ရှေးရှု၊ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ သြတ္တပ္ပဠု၊ ကိုဝင်း။ ဟိရိ စေ၀၊ ကိုဝင်း။ တဿ-သီလဿ၊ ၏။ ပဒဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ၀ဏ္ဏိတံ၊ ဆိုအပ်၏။

တယိဒံ သီလံ၊ သည်။ ကာယသောစေယံ့၊ ကာယဒ္ဒါရ၌ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်။ ၀စီသောစေယံ့၊ အဖြစ်။ မနောသောစေယံ့၊ အဖြစ်။ ဣတိ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ုတ္တသောစေယျပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ကာယစသည်တို့၌ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှု၊ ထင်တတ်၏။ သောစေယျဘာ၀ေန၊ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောဖြင့်။ ပစ္စုပဋ္ဌာတိ၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်အား ရှေးရှု၊ထင်တတ်၏။ ဂဟဏဘာ၀ံ၊ သောစေယျဟူ၍ ယူအပ် သိအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဟိရိ စ၊ ကိုဝင်း။ သြတ္တပ္ပဠု၊ ကိုဝင်း။ အသ-သီလဿ၊ ၏။ ပဒဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ၀ဏ္ဏိတံ၊ ၏။ အာသန္နကာရဏံ၊ နီးသော အကြောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ အနက်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိရောတ္ဘပ္ပေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သီလံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စေ၀၊ သမာဒါနအားဖြင့် ဖြစ်လည်း ဖြစ်၏။ တိဋ္ဌတိ စ၊ အဝိဘိက္ကမအားဖြင့် တည်လည်း တည်၏။ ဟိရောတ္ဘပ္ပေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ နေ၀ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သမာဒါနအားဖြင့် မဖြစ်သည်သာတည်း။ န တိဋ္ဌတိ၊ အဝိဘိက္ကမအားဖြင့် မတည်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိရောတ္ဘပ္ပံ၊ သည်။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ၀ေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သီလဿ၊ ၏။ လက္ခဏ ။ပ။ ပဒဋ္ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ၀ေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

သီလာနိသံသကထာ

၉။ ကိမာနိသံသံ သီလန္တိ ပဋ္ဌယ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ၀ေ၊ ဖြင့်။ ၀ေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ အ၀ိပ္ပဋ္ဌိ ။ပ။ နိသံသံ၊ နှလုံးသာရှင်ခြင်း စသော မျှားသောအကျိုးကို ရခြင်းဟူသော အာနိသင်ရှိ၏။ ၀၊ ဝိပ္ပဋ္ဌိသာရ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်စသော အကျိုးကို ရခြင်းဟူသော အာနိသင်ရှိ၏။ ဟိ၊ စ့၊ ဧတေ၊ ဤသီလ၏ အ၀ိပ္ပဋ္ဌိသာရာဒိ အနေကဂုဏာနိ သံသကို။ "အ၀ိပ္ပဋ္ဌိ ။ပ။ နိသံသာနိ"တိ၊ ဟူ၍။ ၀ုတ္တံ၊ ၏။

[အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကုသလာနိ၊ အပြစ်ကင်းကုန်သော။ သီလာနိ၊ တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထာနိ၊ နှလုံးသာချင်ခြင်းဟူသော အကျိုးရှိကုန်၏။ အဝိပ္ပဋိသာရာနိသံသာနိ၊ အဝိပ္ပဋိသာရဟူသော စီးပွါးခြင်း ရှိကုန်၏။]

အပရမ္မိ၊ တပါးသော အကျိုးကိုလည်း။ "ပဠိမေ ။ပ။ သမ္ပဒါယာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ "ပဠိမေ။ပ။သမ္ပဒါယာ"တိ၊ ဟူသော။ အပရမ္မိ၊ တပါးသော စကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ သီလဝတော၊ စင်ကြယ်ပြည့်စုံသော သီလရှိသောသူ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလပြည့်စုံခြင်း၏။ အာနိသံသာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ပဠေ၊ တို့ဘည်း။ ပဠေ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ နည်း။ ဂဟ-ပတယော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသူ့ရှာ၌။ သီလဝါ၊ သော။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသသူသည်။ အပ္ပမာဒါဓိကရဏံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ မဟန္တံ၊ သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်အစုကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ အယံ၊ ကား။ သီလဝတော၊ ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ၏။ ပဋမော၊ သော။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ပုန၊ တဖန်။ အပရဏ္ဍ၊ တပါးသော အကျိုးကိုလည်း။ ဘာသိဿာမိ၊ ဒုံ။ ဝါ၊ အပရဏ္ဍ၊ တပါးသော အကျိုးကား။ သီလဝတော၊ သော။ သီလသမ္ပန္နဿ၊ ၏။ ကလျာဏော၊ သော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ (နာဘ်လူဘို့ ကောင်းချီးပေးသောအားဖြင့်ဖြစ်သော) ကျော်စောသော အသံ သည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင် ပျံ့နှံ့၏။ အယံ၊ ကား။ သီလ-ဝတော၊ ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ သော။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ အပရဏ္ဍ၊ ကား။ ဂဟပတယော၊ တို့။ သီလဝါ၊ သော။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ယံ ယဒေဝ ပရိသံ၊ အကြင်အကြင် ပရိသတ်သို့။ ဥप-သင်္ကမတိ၊ ကပ်အုံ့။ ခတ္တိယပရိသံ၊ သို့မူလည်း။ ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အုံ့။ ဗြာဟ္မဏပရိသံ၊ သို့မူလည်း။ ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အုံ့။ ဂဟပတိပရိသံ၊ သို့မူလည်း။ ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အုံ့။ သမဏပရိသံ၊ သို့မူလည်း။ ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အုံ့။ (တနည်း) ယဒိ ခတ္တိယပရိသံ၊ မင်းပရိသတ်မူလည်း ဖြစ်သော။ပ။ ယဒိ သမဏပရိသံ၊ သော။ ယံ ယဒေဝ ပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ အုံ့။ (တနည်း) ယဒိ ခတ္တိယပရိသံ၊ မင်းပရိသတ်သို့

သော်ရင်း ။ပ။ ယဒိ သမဏပရိသံ၊ ရဟန်းပရိသတ်သို့သော်ရင်း။ ယံ ယဒေဝ ပရိသံ၊ သို့။ ဥပသက်မတိ၊ ဒုံ့။ (ပစ္ဆိမဝိကပ္ပဒ္ဒယေ ယဒိသဒ္ဒါ ဝိကပ္ပတ္ထော) တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို ကပ်လေရာ ကပ်လေရာသော ပရိသတ်၌။ ဝိသာရဒေါ၊ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပသက်မတိ၊ ကပ်ရ၏။ အမကုံ-ဘူတော၊ အသရေရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အရှိန်အစော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မျက်နှာ သာယာ ရှင်လန်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပသက်မတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကားဟု။ သီလဝေတော၊ ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ၏။ တတိယော၊ သော။ အာနိသံသော။ တည်း။ ဂဟပဒယော၊ ဝို့။ ပုန၊ ဖန်။ အပရဉ္စ၊ ကား။ သီလဝါ၊ သော။ သီလ-သမ္ပန္နော၊ သည်။ အသမ္မုဠှော၊ မတွေ့မဝေ ကြည်ကြည်လင်လင် စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံကရောတိ၊ စုတေ့ရ၏။ အယံ၊ ကား။ သီလဝေတော၊ ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ၏။ စတုတ္ထော၊ သော။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ဂဟပဒ-ယော၊ ဝို့။ ပုန၊ ဖန်။ အပရဉ္စ၊ ကား။ သီလဝါ၊ သော။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ကာယဿ၊ (ဝိပါက်ကဋ္ဌတ္တာရူပ် ဟူသော ဥပါဒိန္နက) ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဘေဒါ၊ စွန့်သည်ဟုဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သည်မှ။ (တနည်း) ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပြတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ [၁၀] သုဂတိ ံ၊ ကောင်းသော နတ်လူတို့၏ ဂတိဟု ဆိုအပ်သော။ သဂ္ဂံ၊ ရူပါဒိုံ စသည်သို့ဖြင့် လွန်မြတ်သော ဒေဝဂတိဟု ဆိုအပ်သော။ လောကံ၊ လူ့ပြည်နတ်ရပ် မြတ်သောဘုံ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ မဆွတ်ဖြစ်ရ၏။ အယံ၊ ကားဟု။ သီလဝေတော၊ ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ၏။ ပဉ္စမော၊ သော။ အာနိသံသော၊ တည်း။]

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗဟ္မစာရိနံ၊ သိတင်းသုံးဖော်ဘိသည်။ ပိယော စ၊ (ပိယစက္ခုဖြင့်ရှုအပ်) ချစ်မြတ်နိုးအပ်သသူသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ချင်၏။ မနာပေါ စ၊ သဗ္ဗဟ္မစာရီတို့၏ နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော သူသည်လည်း။ ဝါ၊ သဗ္ဗဟ္မစာရီတို့ သည် မေတ္တာစိတ်ဖြင့်ရောက်အပ်သို့နှင့် အပ်သောသူသည်လည်း။ အဿ၊ ၏။ ဂရု စ၊ ကျေးကျွန်းထီးကဲ့သို့ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သော သူသည်လည်း။ အဿ၊ ၏။ ဘာဝနိယော စ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော သူသည်လည်း။ အဿ၊ ၏။ ဣဘိ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စေ အာကခေါ်ယျ၊ အကယ်၍ အလိုရှိပါ ပြားအုံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလေသ္ဝေ၊ ဝို့၌ သာလျှင်။ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ပြည့်အောင်

ပြုလေ့ရှိသည်။ အဃ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ အာဒီနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အပရေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယမနာပတာဒယော၊ ပိယအဖြစ် မနာပအဖြစ် အစရှိကုန်သော။ အာသဝက္ခယပရိယောသာနာ၊ အရဟတ္တမဂ် အဆုံးရှိကုန်သော။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ သီလာနိသံသာ၊ ဝို့ကို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ သီလံ၊ သည်။ အဝိပ္ပဋိသာရာဒိအနေကဂုဏာနိသံသံ၊ အဝိပ္ပဋိသာရအစရှိသော များစွာသော ကျေးဇူး အာနိသင်္သ ရှိ၏။

အပိစ၊ တပါးသောနည်းကို။ (မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။)

သာသနေ၊ (အလုံးစုံသော လောကီ လောကုတ္တရာဂုဏ်ကို ဆောင်တတ်သော အရှင်ဂေါဘမ) သာသနာတော်၌။ ကုလပုတ္တာနံ၊ အာစာရဖြင့် ကုလပုတ္တဖြစ်ကုန်သော သူဘို့၏၊ ယံ သီလံ၊ ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ ပတိဋ္ဌာ၊ သက်၍ တည်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သီလမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်း။ (ဧဝံ မဟာနုဘာဝဿ၊ ဤသို့ ကြီးမားသော အာနုဘော်ရှိသော။) တဿ သီလဿ၊ ၏။ အာနိသံသ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အကျိုးအပိုင်းအခြား ပရိမာဏကို။ ကော၊ အတယ် ဓမ္မကထိကသည်။ ဝဒေ၊ ကုန်စင်အောင် ဟောပြောနိုင်ရာ၏နည်း။

ဣဓ၊ ဤလူ့ရွာ၌။ ပါဏိနံ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ အသက်ရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ ဝို့၏။ ယံ မလံ၊ အကြင် ရာဂစသော အညစ်အကြေးကို။ သီလဇလံ၊ သီလဟူသော ရေသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝိသောဓယတိ၊ သုတ်သင် ဆေးလျှော်ဘိ၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တံ မလံ၊ ကို။ ဂင်္ဂါ ဝါ၊ ဂင်္ဂါမည်သော မြစ်သည်ရင်း။ ယမုနာ စာပိ၊ သည်ရင်း။ သရသ္မတိ၊ တသဲသဲ အသံရှိသော။ သရဘူ ဝါ၊ သရဘူမည်သော မြစ်သည်ရင်း။ အစိရဝတိ၊ အစိရဝတီမည်သော။ နိန္နဂါ ဝါ၊ မြစ်သည်ရင်း။ မဟီ ဝါပိ မဟာနဒီ၊ မဟီမည်သော မြစ်ကြီးသည်ရင်း။ ဧတာ နဒိယော၊ ဤမြစ်ကြီးငါးစင်းတို့သည်။ ဝိသောဓေတုံ၊ ခြင်းငှာ။ နု သက္ကုဏန္တိ၊ ကုန်။

သုရကွဲဘံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်အပ်ပြီးထသော။ အရိယံ၊ စင်ကြယ်ထသော။ အာစ္စန္တသီတလံ၊ စင်စစ် အေးထသော။ ဣဒံ သီလံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ၌။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ယံ ပရိဠာဟံ၊ အကြင်ရာဂစသော ပူလောင်ခြင်းကို။ သမေတိ၊ ၏။ တံ ပရိဠာဟံ၊ ကို။ သဇလဒါ၊ ရေနှင့်ကဲ့ဖြစ်၍ ချမ်းအေး

ခြင်းကို ပေးတတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ရေကို ပေးတတ်ကုန်သော မိုးကြိုးတို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဝါဘာ၊ လေအေးတို့သည်။ နှ သမယန္တိ၊ မင်ြမ်းအေး စေနိုင်ကုန်။ ဟရိစန္ဒနဥ္စာပိ၊ ဂေါသီတမည်သော စန္ဒကူးရှေသည်လည်း။ နှ သမယတိ၊ နိုင်။ ဟာရာ၊ ပုလဲသွယ်တို့သည်။ နေဝ သမယန္တိ၊ အလျှင်းပင် မင်ြမ်းအေး စေနိုင်ကုန်။ မဏယောပိ၊ မြကျောက်တို့သည်လည်း။ နှ သမယန္တိ၊ ကုန်။ စန္ဒကိရဏကုံရာ၊ လမင်း၏ ရောင်ခြည်ညွှန့်တို့သည်လည်း။ နှ သမယန္တိ၊ ကုန်။

ယော ဂန္ဓော၊ အကြင်နံ့သာသည်။ ဝါ၊ အကြင် အမွှေးနံ့သည်။ အနုဝါတေ စ၊ လေကြွေ့ရင်း၊ ပဋိဝါတေ စ၊ လေညာ၌ရင်း။ သမံ၊ အမျှ။ ဝါယတိ၊ တကြိုင်ကြိုင်လှိုင်၏။ သီလဂန္ဓသမော၊ သီလနံ့သာနှင့် တူသော။ ဝါ၊ သီလ၏ ရနံ့နှင့် တူသော။ သော တာဒိသော၊ ထိုသို့ အညာအကြေ ရနံ့လှိုင်စေနိုင်သော သဘောရှိသော။ ဂန္ဓော နာမ၊ နံ့သာမျိုးမည်သည်။ ဝါ၊ အမွှေးနံ့မည်သည်။ ကုတော ဘဝိယတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ရှိသည်-ဖြစ်လဘ့နည်း။

သီလသမံ၊ သီလနှင့်တူသော။ အည်၊ သီလမှ တပါးသော။ သဂ္ဂါ-ရောဟဏသောပါနံ၊ နတ်ရွာသို့ တက်ရာ စောင်းတန်းသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အတိမှာ ရှိဘ့နည်း။ ပန၊ တနည်းအားဖြင့်[1]။ နိဗ္ဗာနနဂရဿ၊ တဆဲ့တသီး မိုးင်ြမ်းရာ နေရဗာန်မြို့ကြီးသို့[2]။ ပဝေသနေ၊ ဝင်ရာ၌။ သီလသမံ၊ သော။ (အည်၊ သော။) ဒ္ဒါရံ ဝါ၊ တံခါးသည်မူလည်း။ ကုတော ဘဝိယတိ၊ နည်း။

သီလဘူသနဘူသိတာ၊ သီလဟူသော တန်းဆာဖြင့် ဆင်အပ်ကုန်သော။ ယဘိနော၊ ရဟန်းဘို့သည်[3]။ သောဘန္တိ ယထာ၊ တင့်တယ်ကုန် သကဲ့သို့။

၁-မော်လမြိုင် တောင်ပေါက်ဆရာတော် ဦးစက္ကပါလကမူ ဒ္ဒါရံ ဝါ ပုန ရှိသင့်သည်ဟု ဆို၏။ ထိုအလိုအားဖြင့် ပုန၊ တဖန်-ဟု အနက်ပေးရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

၂-နိဗ္ဗာန-ဟူသော ပါဠိသည် သက္ကတ၌ နိရ်ဝါဏ-ဟု ရှိ၏။ ထိုသက္ကတပုဒ်ကို မှီ၍ နေရဗာန်-ဟု မြန်မာဝေါဟာရ ဖြစ်လာသည်။ (ဆ-သံ-သော)

၃-ဤ အရာ၌ ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဤဂါထာ၌ ယာတိနောပုဒ်ကား ပါဠိ ဟောင်းတည်း။ ရုပ်အထူးရှိသည်ကို ဥာဏ်မဝင် အမြင်မျှားရာ ဥာဏ်သက်၍ အဂ္ဂယော စသည်နှင့် နှီးနှောလျက် ယတယောဟု ပြင်မှားသည်။ ထိုသို့ ယတိနောဟု ပါဠိဟောင်း ရှိသောကြောင့် သဒ္ဒနီတိ (၁-၂၅၅)၌ ယံ ပန

ဝေ၊ ဤအတူ။ မုတ္တာမဏိဝိတူသိတာ၊ ပုလဲပတ္တမြားဘို့ဖြင့်ဆင်အပ်ကုန်သော။ ရာဇာနော၊ တို့သည်။ နု သောဘန္တိ၊ ကုန်။

သီလံ၊ သည်။ သဒါ၊ သိမ်း။ သီလဝတံ၊ သီလရှိသည်တို့၏။ အတ္တာနု-ဝါဒါဒိဘယံ၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိပင် ကဲ့ရဲစဉ်စဉ်ခြင်း, သူတပါးတို့ ကဲ့ရဲစဉ်စဉ်ခြင်း စသော ဘေးကို။ သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝိမံသယတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ သီလဝတံ၊ တို့၏။ ကိဉ္စိဒ္ဓု၊ အကြောအညာ ကျော်စောခြင်းကိုရင်း။ ဟာသဉ္စ၊ ရှင်ခြင်းကိုရင်း။ ဇနေတိ၊ ၏။

[၁၁] ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်။ ဂုဏာနံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ကျေးဇူးတို့၏။ မူလဘူတာ၊ အရင်းအမြစ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဒေါသာနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်တို့၏။ ဇလသာ-တိနော၊ ဝတ္ထု၊ ကို လွန်ကျူးခြင်းဟူသော အစွမ်းကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ သီလဿ၊ ၏။ အာနိသံသကထာမုခံ၊ အာနိသင်ကိုဆိုရာ စကားအမှုက်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိညေယ္ယံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤနှေလျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

သီလပဟဘေဒကထာ

၁၀။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ကတိဝိဓံ စေတံ သီလန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တဿ-ဝစနေ၊ ဌ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံ့သော။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဣဒံ သီလံ၊ သည်။ တာဝ၊ စွာ။ အတ္တနော၊ ၏။ သီလနုလက္ခဏေန၊ သီလနုဟူသော သဘောဖြင့်။ ဧကဝိဓံ၊ အကဲ့အပြားမရှိ တပါးတည်းသာ အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စာရိတ္တဝါရိတ္တဝသေန၊ စာရိတ္တသီလ ဝါရိတ္တသီလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ဖို့နှစ်စုနှစ်ထွေ ကဲ့သည်။ဝါ၊ နှစ်ပါးအကဲ့အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ အာဘိ ။ပ။ ဝသေန၊ အာဘိသမာစာရိကသီလ, အာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလ၏

အာယသ္မာ ဗုဒ္ဓဃောသော ယထာ သောတန္တိ ယတိနော၊ သီလဘူသနဘူသိ-တာတိ ဣဒ္ဓ ယတိသဒ္ဒဿ ဣကာရန္တဿ အဂ္ဂိသဒ္ဒဿ အဂ္ဂယောတိ ရူပံ ဝိယ ယတယောတိ ရူပံ အဝတ္ဌာ ကသ္မာ ဤကာရန္တဿ ဒဏ္ဍိသဒ္ဒဿ ဒဏ္ဍိနောတိ ရူပံ ဝိယ ယတိနောတိ ရူပံ ဒဿေတိ စသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း လုတ်ပြ တော်မူ၏။ (ဆ-သ-သော)

အစွမ်းဖြင့်ရှင်း။ ဝိရတိ ။ပ။ ဝသေန၊ ဝိရတိသီလ, အဝိရတိသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ရှင်း။ နိသိတာ ။ပ။ ဝသေန၊ နိသိတာသီလ, အနိသိတသီလ၏အစွမ်းဖြင့်ရှင်း။ကာလ။ပ။ဝသေန၊ကာလပရိယန္တသီလ,အာပါဏာကောဋ္ဌိကသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ရှင်း။ သပရိ ။ပ။ ဝသေန၊ ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိသောသီလ, ပျက်စီးခြင်းအဆုံးမရှိသော သီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ရှင်း။ လောကိယ ။ပ။ ဝသေန စ။ ရှင်း။ တထာ-ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟီနမဇ္ဈိမပဏီတာဝသေန၊ အယုတ်, အလတ်, အမြတ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ ။ပ။ ဝသေန စ၊ ဓမ္မာဓိပတေယျသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ရှင်း။ ပရာမဋ္ဌာ ။ပ။ ဝသေန စ၊ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ရှင်း။ ဝိသုဒ္ဓါ ။ပ။ ဝသေန စ၊ ဝေမတ်ကသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ရှင်း။ သေက္ခာ ။ပ။ ဝသေန စ၊ ဖြင့်ရှင်း။ တထာ-တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟာနု ။ပ။ ဝသေန၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်။ဝါ၊ ဆုတ်ယုတ်သော အဖို့ရှိသည်, တည်ဘန့်သော အဖို့ရှိသည်, ထူးသော အဖို့ရှိသည်, ထိုးထွင်းသော အဖို့ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု ။ပ။ဝသေန၊ ဖြင့်ရှင်း။ ပဂတိ ။ပ။ဝသေန၊ ဖြင့်ရှင်း။ ပါတိ ။ပ။ဝသေန စ၊ ဖြင့်ရှင်း။ တထာ-စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလာဒိဝသေန၊ ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ-သဒ္ဒေါ၊ ၏။ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါယံ၊ ပါဠိဋ္ဌ။ "ပဉ္စ သီလာနိ ။ပ။ ပါရိသုဒ္ဓိသီလ"န္တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်းဟောဘော်မူအပ်၏။ [ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အပိုင်းအခြားအဆုံးလည်းရှိ စင်ခြင်းလည်းရှိသော သီလရင်း။ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အပိုင်းအခြား အဆုံးလည်းမရှိ, စင်ခြင်းလည်းရှိသော သီလရင်း။ ပရိပုဏ္ဏပါရိ-သုဒ္ဓိသီလံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော စင်ခြင်းလည်းရှိသော သီလရင်း။ အပရာမဋ္ဌပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မသုံးသပ်အပ် မဖျက်ဆီးအပ်သော စင်ခြင်းလည်း ရှိသော သီလရင်း။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ကိလေသာမီး ငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍ စင်ခြင်းရှိသော သီလရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သီလာနိ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။] ပဟာနဝေရ ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တထာ-ပဉ္စဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၁။ တတ္တ၊ ထို ကေဝိဓ စသော ကောဌာသတို့တွင်။ ကေဝိဓကော-ဌာသေ၊ ဌ်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဝုတ္ထနယေနေ၀၊(သီလနဋ္ဌေန သီလံ စသည်ဖြင့် အောက်၌) ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။ ဒုဝိဓ-ကောဌာသေ၊ ဌ်။ ဣဒံ၊ ဤအာဘိသမာစာရိကအကျင့်ကို။ ကတ္တုမ္ပိ၊ ပြုအပ်ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယံ-ပညတ္တာသိက္ခာပဒပုရဏံ၊ အကြင် ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပဒသီလကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထို ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပဒသီလကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းသည်။စာရိတ္တံ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤဒုစရိုက်ကို။ ဝါ၊ မေထုနသေ၀နစသော အမှုကို။နှ ကတ္တုမ္ပိ၊ မပြုမကျင့်ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဋိက္ခိတ္တသ၊ ပယ်တော်မူအပ်သော ဒုစရိုက်ကို။ ဝါ၊ မေထုနသေ၀နစသော အမှုကို။ ယံ အကာရဏံ၊ အကြင် မပြုခြင်း ကြဉ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ အကာရဏံ၊ ထိုမပြုခြင်း ကြဉ်ခြင်းသည်။ ဝါရိတ္တံ၊ မည်၏။တတ္ထ၊ ထိုစာရိတ္တ ဝါရိတ္တဟူသော ပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်အနက်သည်း။ သီလေသု၊ တို့၌။ ပရိပူရကာရိတာယ၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။(တံသမဂ္ဂီနော၊ ထိုသီလနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။) တသ္မိံ ၊ ထိုအာဘိသမာစာရိကအကျင့်ဝတ်သီလ၌။ စရန္တိ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ-သီလံ၊ သည်။ စာရိတ္တံ၊ မည်၏။ တေန-သီလေန၊ ဖြင့်။ ဝါရိတံ၊ဤအမှုကိုမပြုလင့်ဟု မြစ်အပ်သောအမှုကို။ တာယန္တိ ရက္ခန္တိ၊ (မပြုမကျင့်မလွန်မကျူးမူ၍) စောင့်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ စောင့်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ-သီလံ၊ သည်။ ဝါရိတ္တံ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထို စာရိဘ္ဂ ဝါရိတ္တ နှစ်ပါးဘို့ဘွင်။ စာရိတ္တံ၊ သည်။ သဒ္ဓါဝိရိယသာမန်၊ သဒ္ဓါဝိရိယ ဖြင့် ပြီးစေအပ်၏။ ဝါရိတ္တံ၊ သည်။ သဒ္ဓါသာမန်၊ သဒ္ဓါဖြင့် ပြီးစေအပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ စာရိတ္တဝါရိတ္တဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၁၂] ဒုတိယဒုကေ၊ ဌ်။ အာဘိသမာစာရောတိ၊ ကား။ ဥတ္တမသမာ-စာရော၊ ထူးမြတ်သော အကျင့်တည်း။ အာဘိသမာစာရော ဧ၀၊ ထူးမြတ်သော အကျင့်သည်သာလျှင်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ အာဘိသမာစာရံ၊ ထူးမြတ်သော မဂ်သီလ ဖိုလ်သီလကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရည်ရွယ်၍။ (တဒတ္ထံ၊ ထိုထူးမြတ်သော မဂ်သီလဖိုလ်သီလအကျိုးငှါ) ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပဒသီလသည်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မည်၏။

ဧတံ၊ ဤအာဘိသမာစာရိကဟူသော အမည်သည်။ အာဇီဝဋ္ဌမကတော၊ အာဇီဝလျှင် ရှစ်ခုမြောက်ရှိသော သီလမှ။ အဝ,သေသသီလဿ၊ ကြွင်းသော သီလ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏။ အာဒိဘာဝဘူတံ၊ အစ၌ ပွါးစေအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်တည်း။ ဝါ၊ အရင်းမူလ အစ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣဘိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဒိပြဟ္မစရိယကံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ သည်။ အာဇီဝဋ္ဌ-မကသီလဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဟိ၊ စ။ တံ၊ ထိုအာဇီဝလျှင် ရှစ်ခုမြောက်ရှိသော သီလသည်။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ အာဒိဘာဝဘူတံ၊ အစ၌ ပွါးစေအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေယေဝ၊ မဂ်၏ ရှေ့အဖို့၌သာလျှင်။ ပရိသောဓေတဗ္ဗတော၊ သုတ်သင်အပ် စင်ကြယ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တေန၊ ထို(သို့မဂ်၏ ရှေ့အဖို့၌ သုတ်သင်အပ်သည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ "ပုဗ္ဗေဝ ၊ပ။ ဟောတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊၏။ [ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့အဖို့၌ပင်လျှင်။ အဃ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဝစီကမ္မံ၊ သည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ အာဇီဝေါ၊ သည်။ သုပရိသုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။] ဝါ၊ ကား။ ယာနိ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ငယ်ကွန် အလွန်ငယ်ကွန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပဒသီလသည်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မည်သော။ သီလံ၊ မည်၏။ သေသံ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကမှ ကြွင်းသော မဟန္တာမဟန္တသိက္ခာပဒသီလသည်။ အာဒိပြဟ္မစရိယကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဥဘတောဝိဘင်ပရိယာပန္နံ၊ ဥဘတောဝိဘင်းဌ် အကျုံးဝင်သော သီလသည်။ အာဒိပြဟ္မစရိယကံ၊ မည်၏။ ခန္ဓကဝတ္တပရိယာပန္နံ၊ ခန္ဓကဝတ် ၌ အကျုံးဝင်သော သီလသည်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအာဘိသမာစာရိကသီလ၏။ သမ္ဘတ္တိယာ၊ ပြီးပြည့်စုံသဖြင့်။ အာဒိပြဟ္မစရိယကံ၊သည်။ သမ္ဘတ္တတိ၊ ပြီးပြည့်စုံ၏။ တေနေဝ၊ ထို (သို့အာဘိသမာစာရိကသီလပြည့်စုံက အာဒိပြဟ္မစရိယကသီလပြည့်သည်၏ အဖြစ်) ကြောင့်သာလျှင်။ "သော ဝတ ။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ သီလကို။ အပရိပူရေတ္တာ၊ မဖြည့်မှု၍။ အာဒိပြဟ္မစရိယကံ၊ ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိပူရေသိတိ၊ ဖြည့်ပေလတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နိ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။] ဧဝံ၊ သို့။ အာဘိ ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တဘိယဒုကေ၊ ၌။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ တို့မှ။ ဝေရမဏိမတ္တံ၊ ကြဉ်ခြင်း မျှသည်။ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိရတိသည်သာလျှင်။ ဝိရတိသီလံ၊ မည်၏။ သေသံ၊ ဝိရတိမှ ကြွင်းသော။ စေတနာဒိ၊ စေတနာစသော သီလသည်။ အဝိရတိသီလံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိရတိ ၊ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စဘုတ္ထဒုကေ၊ ၌။ နိဿယောတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ နိဿယာ၊ မှီအပ် မှီရာဘို့သည်။ တဏှာနိဿယော၊ တဏှာဟူသော မှီအပ် မှီရာရင်း။ ဒိဋ္ဌိ-နိဿယော၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော မှီအပ် မှီရာရင်း။ ဤတို့၊ သို့။ ဒွေ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတဏှာနိဿိတ ဒိဋ္ဌိနိဿိတ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝါ၊ တတ္ထ-ဇတောသု၊ ဤတဏှာ ဒိဋ္ဌိဟူသော နှစ်ပါးသော နိဿယတို့တွင်။ ယံ-သီလံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဤမိနာ သီလေန၊ ဖြင့်။ ဒေဝေါ ဝါ၊ သိကြား သုယာမစသော ကျော်စောထင်ရှားသော နတ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ အုံ့။ ဝါ၊ ဖြစ်လိုမို့။ ဒေဝညတရော ဝါ၊ မထင်ရှားသော နတ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ ၏။ ဤတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဝသမ္ပတ္တိံ ၊ သမ္ပတ္တိဘဝကို။ အာကङ်-မာနေန၊ တောင့်တသဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဤဒံ၊ ဤ (သမ္ပတ္တိဘဝကို တောင့်တ၍ ဖြစ်စေအပ်သော) သီလသည်။ တဏှာနိဿိတံ၊ တဏှာကို မှီ သော သီလမည်၏။ သီလေန၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိ၊ သံသရာမှ စင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤတိ ဧဝံ၊ သို့။ သုဒ္ဓိဒိဋ္ဌိယာ၊ စင်လတ္တံ့သော အယူဖြင့်။ ယံ-သီလံ၊ ကို။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဤဒံ၊ ဤ စင်လတ္တံဟု ဖြစ်သောအယူဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော သီလသည်။ ဒိဋ္ဌိနိဿိတံ၊ ဒိဋ္ဌိကိုမှီသော သီလမည်၏။ ပန၊ နိဿိတမှတပါး အနိဿိတကိုဆိုအုံ့။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ ယဉ္စ၊ အကြင်သီလသည်ရင်း။ တသ္မေ၊ ထိုလောကုတ္တရာသီလ၏သာလျှင်။ သမ္ဘာရဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ လောကိယံ၊ လောကီဖြစ် သော။ ယဉ္စ၊ အကြင် ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယသီလသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဤဒံ၊ ဤလောကုတ္တရာသီလ,ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယလောကီသီလသည်။ အနိဿိတံ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိကို မမှီသော သီလမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဿိ ၊ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဉ္စမဒုကေ၊ ၌။ ကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ ကာလအားဖြင့် အပိုင်းအခြားရှိသည် ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သမာဒိန္နသီလံ၊ သည်။ ကာလပရိယန္တံ၊ ကာလအားဖြင့်

အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော သီလမည်၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဝါ၊ အသက်ရှင်သရွေ့။ သမာဒိယိတ္ဘာ၊ ၍။ တထေဝ၊ ထိုဆောက်တည်တိုင်း သာလျှင်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော သီလသည်။ အာပါဏကောဋ္ဌိကံ၊ အသက်ရှင်သရွေ့ အစွန်အဆုံးရှိသော သီလမည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ကာလ ။ပ။ ဝသေန။ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌဒုကေ၊ ဌ။ လာဘ ။ပ။ ဇီဝိတဝသေန၊ လာဘ်,အခြံအရံ, ဆွေမျိုး, အဂ်ါကြီးငယ်, အသက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌပရိယန္တံ၊ မြင်အပ်သော အဆုံး အပိုင်းအခြားရှိသော သီလသည်။ သပရိယန္တံ နာမ၊ ၏။ ဝိပရိတံ၊ ထိုမှ ပြန်သော သီလသည်။ အပရိယန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော သီလ မည်၏။ စ-သစ္ဒံ၊ ၏။ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါယံ၊ ဌ။ "ကတမံ တံ သီလံ ။ပ။ လာဘ-ပရိယန္တ"န္တိ၊ ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ယံ သီလံ၊ သည်။ သပရိယန္တံ၊ ပျက်စီးခြင်း အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိ၏။ တံ သီလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ လာဘပရိယန္တံ၊ လာဘ်၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယသ-ပရိယန္တံ၊ အခြံအရံ၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ [၁၃] ဉာတိပရိယန္တံ၊ ဆွေမျိုး၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အင်ပရိယန္တံ၊ လက်ခြေစသော အင်္ဂါ၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇီဝိတပရိယန္တံ၊ အသက်၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယံ သီလံ၊ အကြင်သီလသည်။ လာဘပရိယန္တံ၊ လာဘ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိ၏။ တံ သီလံ၊ သည်။ ကဘမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဓ၊ ဌ။ ဧကစ္စော၊ အချို့သည်သူသည်။ လာဘဟေတု လာဘဟစ္စယာ လာဘကာရဏာ၊ လာဘ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ယထာသမာဒိန်း၊ အကြင်အကြင်ဆောက်တည်အပ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ဝီတိက္ကမတိ၊ လွန်ကျူး၏။ ဣဒံ တံ သီလံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ထိုသီလသည်။ လာဘပရိယန္တံ၊ သီလမည်၏။]

ဧတေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဣတရာနိပိ၊ ဤလာဘ ပရိယန္တသီလမှ တပါးသော ယသပရိယန္တသီလအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာနိ၊ ခွဲအပ်ကုန်၏။ အပရိယန္တဝိသေသနေပိ၊ လာဘ်စသည်

တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးမရှိသော သီလ၏ဝိယောဇနာဌာန်လည်း။ "ကတမံ တံ သီလံ ။ပ။ နိ လာဘပရိယန္တ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ယံ သီလံ၊ သည်။ နိ လာဘပရိယန္တံ၊ လာဘ်၏အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးမရှိ။ တံ သီလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ လာဘ ။ပ။ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ယထာသမာဒိန္နံ၊ သော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ဝီတိက္ကမာယ၊ လွန်ကျူးခြင်းငှါ။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကိုမျှလည်း။ နိ ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ သော၊ ထို(လွန်ကျူးခြင်းငှါ စိတ်ကိုမျှ မဖြစ်စေသ) သူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာ။ ဝီတိက္ကမိဿတိ၊ ကာယဝါစာတို့ဖြင့် လွန်ကျူးပေလတံ့နည်း။ နိ လာဘပရိယန္တံ၊ သော။ တံ သီလံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤ မိန့်ပြီးသော သဘောရှိသော သီလပင်တည်း။]

တေနေဝ ဥပါယေန၊ သာလျှင်။ ဣတရာနိပိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော နယသပရိယန္တသီလ အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သပရိ ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ ဟောတိ။

သတ္တမဒုကေ၊ ဌ။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ သော။ သာသဝံ၊ အာသဝေါ၏ အာရုံဖြစ်သော။ ဝါ၊ မိမိကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော အာသဝေါတို့နှင့် တကွသော။ သီလံ၊ သည်။ လောကိယံ၊ ၏။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ၏ အာရုံမဟုတ်သော။ သီလံ၊ သည်။ လောကုတ္တရံ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ပါးတို့ဘုင်။ လောကိယံ၊ သည်။ ဘဝဝိသေသာဝဟံ၊ သမ္ပတ္တိဘဝအထူးကို ဆောင်တတ်၏။ ဘဝနိဿရဏဿ၊ ဘဝမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏။ သမ္ဘာရော စ၊ အကြောင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာဟ၊ နည်း။ "ဝိနယော သံဝရတ္ထာယ ။ပ။ ဝိမောက္ခော"တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဝိနယော၊ ဝိနည်းသင်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဝိနည်းဌ၌ လာသော သိက္ခာပုဒ်တော်သည်။ သံဝရတ္ထာယ၊ စောင့်စည်းခြင်း အကျိုးငှါ။ ဝါ၊ ပါ-သ-ဥ-ခံ-ဝိရိယံ-ဟု ငါးတန်သော သံဝရအကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဝရော၊ သည်။ အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထာယ၊ နှလုံးသာယာ ရှင်လန်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ ပါမောဇ္ဇတ္ထာယ၊ နှုသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပါမောဇ္ဇံ၊ သည်။ ပီတတ္ထာယ၊ အားကြီးသော ပီတိအကျိုးငှါ။ ပီတိ၊ သည်။ ပဿဒ္ဓတ္ထာယ၊ ကာယပဿဒ္ဓိ စိတ္တပဿဒ္ဓိအကျိုးငှါ ။ ပဿဒ္ဓိ၊ သည်။

သုခတ္ထာယ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ သုခံ၊ သည်။ သမာဓတ္ထာယ၊ သမာဓိ အကျိုးငှါ။ သမာဓိ၊ သည်။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနတ္ထာယ၊ ယထာ-ဘူတဉာဏ်အမြင်အကျိုးငှါ။ ဝါ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော နာမ်ရူပ်ကို သိမ်းဆည်းသော မဖောက်မပြန်သော ဉာဏ်အမြင် အကျိုးငှါ။ ဝါ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ နာမ်ရူပ်ကို မဖောက်မပြန် သိမြင်သော ဉာဏ်လျှင် တည်ရာရှိသော တရားဝိပဿနာအကျိုးငှါ။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဒတ္ထာယ၊ သင်္ခါရတို့၌ ငြီးငွေ့သော ဗလဝဝိပဿနာအကျိုးငှါ။ နိဗ္ဗိဒါ၊ သည်။ ဝိရာဂတ္ထာယ၊ မဂ်အကျိုးငှါ။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ဝိမုတ္တတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ။ ဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတ္ထာယ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အကျိုးငှါ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ သည်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာ-နတ္ထာယ၊ တစုံဘခုသော တရားကို မစွဲယူမူ၍ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိ ငြိမ်းစဲခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ တစုံတခုသော တရားကို မစွဲလမ်းမူ၍ တဖန် ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းမဟုတ်သော အပွစ္စယပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုပါဒါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသော အာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍။ စိတ္တယ၊ ၏။ ယဒိဒံ-ယော အယံ ဝိမောက္ခော၊ အကြင် အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ဝိမောက္ခသည်။ ဝါ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကထာ၊ ဝိနည်းကို ပြောခြင်းသည်။ ဧတေဒတ္ထာ၊ ထိုဝိမောက္ခဟူသော အကျိုး ရှိ၏။ မန္ဒနာ၊ ဝိနည်းကို စိစစ်ခြင်းသည်။ ဧတေဒတ္ထာ၊ ၏။ ဥပနိသာ၊ မိန့်ခဲ့ ပြီးသော အကြောင်းအဆင့်ဆင့်ဟူသော ဥပနိဿယသည်။ ဧတေဒတ္ထာ၊ ၏။ သောတာဝဓာနံ၊ ဤ ပရိုပရုပစ္စယကထာကို နာခံမှတ်သားသော ဉာဏ်သည်။ ဧတေဒတ္ထံ၊ ထိုဝိမောက္ခဟူသော အကျိုးရှိ၏။]

လောကုတ္တရံ၊ သီလသည်။ ဘဝနိဿရဏာဝဟံ၊ ဘဝမှ လွတ်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏသော၊ ၏။ ဘူမိ စ၊ အာရုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ လောကိ ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၂။ တိကေသု၊ တို့ဘင်။ ပဌမတ္တိကေ၊ ၌။ ဟီနေန၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဆန္ဒေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝီရိယေန၊ ဖြင့်။ ဟီနာယ၊ သော။ ဝိမံသာယ၊ ဖြင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ ဟီနံ၊ ၏။ မဇ္ဈိမေဟိ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆန္ဒာ-ဒီဟိ၊ ဆန္ဒ စိတ္တ ဝီရိယ ဝိမံသတို့ဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ ၏။ ပဏီတေဟိ၊

ကုန်သော။ ဆန္ဒာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ ပဏီတံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ယသကာမဘာယ၊ သူတထူးတို ချီးမွမ်းအံ့ဩ အကျော်အစော ကို တောင့်တနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ အခြံအရံကို လိုချင်တောင့်တသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ ဆောတ်ဘည်အပ်သော သီလသည်။ ဟိနံ၊ ၏။ ပုဿဗသက္ကာမတာယ၊ လောကီကောင်းကျိုးကို ခံစားလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သီလမည်သည်ကို။ အရိယေဟိ၊ သူတော်ကောင်း အလောင်းအလျာတို့သည်။ ကတ္တာဗ္ဗမေဝ၊ ပြုသင့်ကောင်း သော အမှုပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အရိယဘာဝံ၊ အရိယာတို့သဘော ကို။ ဝါ၊ စင်ကြယ်သော သူတော်ကောင်း၏ အဖြစ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍ [1]။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ပဏီတံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဟံ၊ ငါသည်သာ။ သီလ-သမ္ပန္နော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အညေ၊ ငါမှ တပါးကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊ တို့သည်ကား။ ဒုဿီလာ၊ သီလချို့ကုန်၏။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဧवं၊ သို့။ အတ္တာ ။ပ။ ဒီဟိ၊ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက် ပလ္လားခြင်း, သူတပါးကို ရှုတ်ချခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်း သော သီလသည်။ ဟီနံ၊ ၏။ အနုပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ အတ္တုက္ကံသန ပရဝမ္ဘန စသည်တို့ဖြင့်ရင်း, တပါးသော ဥပက္ကိလေသတို့ဖြင့်ရင်း မညစ်နွမ်းသော။ လောကိယံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ ၏။ လောကုတ္တရံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ ပဏီတံ၊ ၏၊ ဝါ၊ ကား။ တဏှာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဘဝဘောဂတ္တာယ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ ဘောဂသမ္ပတ္တိအကျိုးငှါ။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ ဟီနံ၊ ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိမောက္ခတ္တာယ၊ သံသရာအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ ၏။ သဗ္ဗသတ္တဝိမောက္ခတ္တာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ တို့ကို သံသရာအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဝတ္တိတံ၊ သော။ ပါရမိတာသီလံ၊ ဘုရားလောင်းတို့၏ ပါရမီတော်သီလသည်။ ပဏီတံ၊ ၏။ ဣဘိ ဧवं၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဟီန ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-ဤကား စာကိုယ်ရှိတိုင်း ယောဇနာတည်း။ ဋီကာဌကား "ကထံ နာမ မာဒိသော ဤဒိသံ ကရေယျာတိ ပါပဓိဂုဏ္ဌတာယ အရိယဘာဝံ နိဿာယ"ဟု ရှိ၏။ ဂဏ္ဌိဌကလည်း "ကထံ နာမ၊ အာဘယ်သို့လျင်။ မာဒိသော၊ သည်။ ဤဒိသံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပါပဓိဂုဏ္ဌတာယ၊ ဖြင့်။ အရိယဘာဝံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။" ဟု ယောဇနာ၏။ (ပြည့်)

[၁၄] ဒုတိယတ္တိကေ၊ ဌ။ အတ္တနော၊ အား။ အနနုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သည်ကို။ ပဇဟိဘုကာမေန၊ ပယ်စွန့်လိုသော။ အတ္တဂရုနာ၊ မိမိလျှင် အကြီးအမှူးရှိသော သူသည်။ အတ္တနိ၊ ဌ။ ဂါရဝေန၊ ရိုသေသဖြင့်။ ပဝတ္တိဘံ၊ သည်။ အတ္တာဓိပတေယျံ၊ မိမိဟူသော အကြီးအမှူးမှ လာသည်မည်၏။ ဝါ၊ မိမိလျှင် အကြီးအမှူးရှိသော သူမှ လာသည်မည်၏။ လောကာ-ပဝါဒံ၊ လူအများ၏ စွပ်စွဲခြင်းကို။ ပရိဟရိတုကာမေန၊ ရှောင်လိုသော။ လောကဂရုနာ၊ လောကလျှင် အကြီးအမှူးရှိသော သူသည်။ လောကေ၊ ဌ။ ဂါရဝေန၊ သဖြင့်။ ပဝတ္တိဘံ၊ သည်။ လောကာဓိပတေယျံ၊ လောကလျှင် အကြီးအမှူးရှိသော သူမှ လာသည်မည်၏။ ဓမ္မမဟတ္တံ၊ တရားတော်၏ (ဧကန္တနိယျာနိကဖြစ်၍) မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပူဇေတုကာမေန၊ (သီလ ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့်) ပူဇော်လိုသော။ ဓမ္မဂရုနာ၊ တရားလျှင် အကြီးအမှူး ရှိသော သူသည်။ ဝါ၊ ဓမ္မကို အလေးပြုသသူသည်။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ဌ။ ဂါရဝေန၊ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ ဓမ္မာဓိပတေယျံ၊ တရားလျှင် အကြီးအမှူးရှိသောသူမှ လာသည်မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ အတ္တာဓိ ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယတ္တိကေ၊ ဌ။ ယံ-သီလံ၊ ကို။ ဒုကေသု၊ တိုဌ။ နိဿိတန္တိ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိကိုမှီသော သီလဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ-သီလံ၊ သည်။ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ဖြင့်။ ပရာမဋ္ဌတ္တာ၊ (မဂ်၏ ဥပနိဿယ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြု၍) ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရာမဋ္ဌံ၊ မည်၏။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကာသ၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်၏။ ဝါ၊ ပုထုဇဉ်တို့တွင် သီလ သမာဓိ ပညာစသော ကလျာဏဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော လူထူး၏။ မဂ္ဂသမ္ဘာရဘူတံ၊ မဂ်၏ အကြောင်း ဥပနိဿယဖြစ်သော။ သီလံ၊ သည်ရင်း။ သေက္ခာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မဂ္ဂသမ္ဘယဘူတံ၊ သော၊ သီလံ၊ သည်ရင်း။ အပရာမဋ္ဌံ၊ ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်သော သီလမည်၏။ သေက္ခာသေက္ခာနံ၊ တို့၏။ ဖလသမ္ဘယဘူတံ၊ ယှဉ်သောသီလသည်။ ပဋိပဿဒ္ဓံ၊ (ထိုထိုမျှားစွာ ကိလေသာအပူမီး ငြိမ်းအေးပြီးသည်ဖြစ်၍) ပဋိပ္ပဿဒ္ဓသီလမည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပရာမဋ္ဌာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စဘုတ္ထတ္တိကေ၊ ဌ။ ယံ-သီလံ၊ ကို။ အာပတ္တိ ၊ သို့။ အနာပဇ္ဇနေန၊ မရောက်စေသည်ဖြစ်၍။ ပူရိတံ၊ ဖြည့်အပ်၏။ အာပဇ္ဇိတ္တာ ဝါ၊ အာပတ်သို့

(မတော်မသင့် မေ့လျော့သဖြင့်) ရောက်သော်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ကတပဋိ-ကမ္မံ၊ (ဒေသနာဝုဋ္ဌာနတို့ဖြင့် အာပတ်အားလျော်စွာ) ပြုအပ်ပြီးသော ကုန်ခြင်းရှိ၏။ တံ-သီလံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ ၏။ အာပတ္တိ ံ၊ သို့။ အာပန္နသ၊ ရောက်သော ရဟန်း၏။ အကတပဋိကမ္မံ၊ (ဒေသနာဝုဋ္ဌာနတို့ဖြင့် အာပတ်အားလျော်စွာ) ပြုအပ်ပြီးသော ကုန်ခြင်းမရှိသော သီလသည်။ အဝိသုဒ္ဓံ၊ ၏။ ဝတ္ထုမ္ပိ ဝါ၊ ဌိတိ။ အာပတ္တိယာ ဝါ၊ ဌိတိ။ အဇ္ဈာစာရေ ဝါ၊ ဌိတိ။ ဝေမတိ-ကဿ၊ ယုံမှားရှိသော သူ၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝေမတိကသီလံ နာမ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော သီလဘို့ဘင်။ ယောဂိနာ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ။ အဝိသုဒ္ဓံ၊ သော။ သီလံ၊ ကို။ ဝိသောဓေဘဗ္ဗံ၊ (အာပတ်အားလျော်စွာ ကုသဖြင့်) သုတ်သင်စင်ကြယ်စေအပ်၏။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝတ္ထုဇ္ဈာစာရံ၊ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်းကို။ အကတ္တာ၊ ၍။ ဝိမတိ၊ ယုံမှားကို။ ပဋိဝိနေတဗ္ဗာ၊ (ကိုယ်တိုင်မူလည်း ဝတ္ထုကို စိစစ်၍ ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာကိုမူလည်း မေးမြန်း၍) ဖြေဖျောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အဝိသုဒ္ဓသီလကို သုတ်သင်၍ ယုံမှားသင်္သယကို ဖြေဖျောက်ခြင်းကို) ပြုသည်ရှိသော်။ အသ-ယောဂိနော၊ အား။ ဖာသု၊ စျာန်မဂ်ရလွယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ ၄ဝံ၊ သို့။ ဝိသုဒ္ဓါဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဌမတ္ထိကော၊ ဌ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်ရင်း။ တိဟိ၊ သော။ သာမညဖလေဟိ စ၊ တို့နှင့်ရင်း။ သမ္ပယုတ္တံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ သေက္ခံ၊ မည်၏။ အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ အသေက္ခံ၊ မည်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော လောကီသီလသည်။ နေဝသေက္ခ-နာသေက္ခံ၊ မည်၏။ ဣတိ ၄ဝံ၊ ဖြင့်။ သေက္ခာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဝါ၊ ဆက်။ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ဌ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကေ၊ ဌ။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပကာသိပိ၊ ပင်ကိုရင်း သဘောကိုလည်း။ သီလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင် ပင်ကိုရင်း သဘောကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ သုခသီလော၊ ပြေပြစ်လှစွာ ချမ်းသာစေသော အလေ့သဘောရှိ၏။ ဝါ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ ပေါင်းဖက်နေထိုင်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဝါ၊ ကိုယ်ရှင်ကို ချမ်းချမ်းသာသာ နေခြင်း အလေ့သဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဒုက္ခသီလော၊ သူတပါးကို ဆင်းရဲစေသော

အလေ့သဘောရှိ၏။ အယံ၊ သည်။ ကလဟသီလော၊ ငြင်းခုံခြင်း အလေ့သဘောရှိ၏။ အယံ၊ သည်။ မဏ္ဍနသီလော၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း အလေ့သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဏ္ဍန္တိ၊ ဆိုတတ်ကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန ပရိယာယေန၊ ထို (ပကတိ အနက်ကို ဟောတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော) အမြွက်အားဖြင့်။ သီလာနိ၊ တို့သည်။ ကုသလသီလံ၊ ကုသိုလ်သီလဌင်း။ အကုသလသီလံ၊ ဌင်း။ အဗျာကတသီလံ၊ ဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တီဏိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ကုသလာဒိဝသေနာပိ၊ အစုမ်းဖြင့်လည်း။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။အကုသလံ၊ သီလသည်။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ အဓိပ္ပေတသာ၊ သော။ သီလသာ၊ ၏။ လက္ခဏာဒီသု၊ တိဘွင်။ ဧကေနပိ၊ တခုခုမျှနှင့်သော်လည်း။ နိ သမေတိ၊ မတူလှာ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤသီလတိုက်၌။ (ကုသလတ္တိကံ၊ ကို။) နိ ဥပနီတံ၊ မဆောင်အပ်သင့်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ကုသလတိုက်ကို မဆောင်အပ်သင့်ပြီဖြစ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဟိနတိုက်စသော ငါးတိုက်တို့၏ အစုမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အသ-သီလသာ၊ ၏။ တိဝိဓတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၁၃။ စတုက္ကေသု၊ တိတွင်။ ပဌမစတုက္ကေ၊ ၌—

ဣဒ၊ ဣသာသနာတော်၌။ ယော-ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုဿီလော၊ တို့ကို။ သေဝတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ သီလဝန္တေ၊ တို့ကို။ နိ သေဝတိ၊ မဆည်းကပ်။ အဝိဒ္ဒသု၊ အကျိုးအပြစ်ကို မသိမမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သိမြင်တတ်သော ပညာဉာဏ်ကင်းသော အပဏ္ဍိတဖြစ်၍။ ဝတ္ထုဝိတိက္ကမေ၊ အာပတ်၏ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်း၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ နိ ပဿတိ၊ မရှု။

[၁၅] မိစ္ဆာသက်ပွဿဟုလော၊ (ကာမဝိတက်စသော ကိုးပါးသော ဝိတက်ဖြင့်) မသင့်လျော်သော အကြံမျှားသည်ဖြစ်၍။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုသောတ စသော ဣန္ဒြေတိကို။ နိ ရက္ခတိ၊ မထိန်းကျောင်း။ ဝေရူပဿ၊ ဣသို့သဘောရှိသော ရဟန်းဖျင်း၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝေ၊ စံ့စစ်။ ဟာနဘာဂိယံ၊ ဆုတ်ယုတ်အံ့သော အဖို့ရှိသည်။ ဇာယတေ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ဣဒ၊ ၌။ ယော-ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းမျှဖြင့်သာ။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်အားရ

သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂမ္မိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းဌာ။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာ အဖန်ဖန် တတေတေ ဝိရိယကို ယှဉ်စေခြင်းဌာ။ မာနသံ၊ စိတ်ကိုမျှ။ နဉ ဥပ္ပါဒေတိ၊ စေ။

သီလမတ္တေန၊ မျှတည်းဖြင့်။ တုဋ္ဌသ၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော စျာန်မဂ်ဝိသေသကို။ အဓိဂမာယ၊ ရစိမ့်သောငှာ။ အဃဋ္ဋန္တသ။ (စေ့ဆော်မပြတ် အပတ်ဘဘုတ်) အားမထုတ်သော။ တသ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ တံ သီလံ၊ သည်။ ဌိတိဘာဝိယံ၊ မတိုးမပွါး တည်ရပ်သော အဖို့ရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

ပန၊ အထူးကား။ သမ္ပန္နသီလော၊ စင်စင်ကြယ်ကြယ် ပြည့်စုံသော သီလရှိသော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သမာဓတ္ထာယ၊ (သမထ၏ အစွမ်း အားဖြင့် ဖြစ်သော) စျာန်သမာဓိအကျိုးငှါ။ ဃဋ္ဋတိ၊ (စေ့ဆော်မပြတ် အပတ်ဘဘုတ်) အားထုတ် ကြိုးပမ်း၏။ တေသ ဘိက္ခုနော။ ဤရဟန်း၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝိသေသဘာဝိယံ၊ ထူးသော အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယော ပန၊ သည်ကား။ သီလမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ အတုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲ သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗိဒံ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခ၌ ငြီးငွေ့ကြောင်း ဗလဝဝိပဿနာကို။ အနုယုဉ္ဇတိ၊ အားထုတ်၏။ တေသ ဘိက္ခုနော၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သော ဤရဟန်း ၏။ သီလံ၊ သည်။ နိဗ္ဗေဓဘာဝိယံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းနိုင်သော မဂ်အဖိုရှိသည်။ ဝါ၊ အ ဘုသိုလ်တုံးကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရာ နိဗ္ဗာန်အဖို့ရှိ သည်။ (ဤကား နိဗ္ဗေဓံ နိဗ္ဗာနံ ဟူသည်နှင့် အညီတည်း) ဟောတိ၊ ၏။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဟာနေ ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒုတိယစတုက္ကေ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းယောဂါးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အ ကြောင်းပြု၍။ ပညတ္တသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုနိုနံ၊ တို့အား။ ပညတ္တိတော၊ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်မှ။ ယာနိ စ၊ အကြင် သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းယောဂါးတို့သည်။ ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤအုံ့သာဓာရဏ သာဓာရဏသိက္ခာပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဘိက္ခု-သီလံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုနိုနံ၊ တို့အား။ ပညတ္တိတော၊ မှ။ ယာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ တာသံ၊ ထိုဘိက္ခုနီတို့သည်။ ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ သည်။

ဘိက္ခုနိုသီလံ၊ ၏။ သာမဏေရသာမဏေရိနံ၊ တို့၏။ ဒသသီလာနိ၊ တို့သည်။ အနုပသမ္ပန္နသီလံ၊ သာမဏေသီလမည်၏။ ဥပါသကဥပါသိကာနံ၊ တို့သည်။ နိစ္စသီလဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဥဿာဟေ၊ အားထုတ်တိုးပွါး၍ စောင့်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒသ ဝါ၊ သာမဏေနည်းဘူ..ဆယ်ပါးတို့ကိုမူလည်း။ ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဥပေါသထင်ဝသေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌ၊ တို့ကို။ ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ ဂဟဋ္ဌသီလံ နာမ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုသီလာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယစတုက္ကေ၊ ဌ။ ဥဘာရကုရုကာနံ မနုဿာနံ၊ မြောက်ကျန်းသူတို့၏။ အဝိတိက္ကမော၊ ငါးပါးသော သီလကို မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ ပကတိသီလံ၊ သဘာဝသီလမည်၏။ ကုလဒေသပါသဏ္ဍာနံ၊ အမျိုးလိုက်ကျင့်သည်, အရပ်လိုက်ကျင့်သည်, ပါသဏ္ဍအယူလိုက်ကျင့်သည်တို့၏။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ မရိယာဒါစာရိတ္တံ၊ အပိုင်းအခြား စည်းကမ်းဖြစ်သော အလေ့အကျင့်သည် ၁။ အာစာရသီလံ၊ အမျိုးလိုက်, အရပ်လိုက်, အယူလိုက် အလေ့အကျင့်သီလမည်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဒါ၊ ဌ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မာတုကုစ္ဆိံ၊ သို့။ သြက္ကန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ဌ။ ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ၏။ ပုရိသေသု၊ တို့ဌ။ ကာမဂုဏူပသံဟိတံ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့ဌ သာယာခြင်းနှင့်ယှဉ်သော။ မာနသံ၊ သည်။ ယံ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကြင် မဖြစ်။ သော၊ ဤသို့ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဓမ္မတာ၊ ဓမ္မတာတခုတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တမာတုသီလံ၊ သည်။ ဓမ္မတာသီလံ၊ (ကာရဏနိယာမမှ လာသော) ဓမ္မတာသီလမည်၏။ ပန၊ ပါး။ မဟာဂဟပါဒီနံ၊ ကုန်သော။ သုဒ္ဓသတ္တာနံ၊ စင်ကြယ်သော သူတို့၏။ သီလံ၊ သည်ဌင်း။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ တာသု တာသု ဇာတီသု၊ ထိုထို (သီလဝမင်းဇာတ် ကျွမ်းဇာတ်စသော) ဘဝတို့ဌ။ သီလံ၊ သည်ဌင်း။ ပုဗ္ဗေဟေတုကသီလံ၊ ရှေးအကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ပကတိသီလာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-လူမျိုး, အရပ်ဒေသ, ပါသဏ္ဍခေါ် သာသနာပ ရသေ့ရဟန်းတို့ဌ ရှေးရှေးပဂ္ဂိုလ်တို့က မပြုကျင့်ရန် သတ်မှတ်ပညတ်ထားခဲ့သောစည်းကမ်းအရ အလေ့အကျင့်ဟုဆိုလို၏။ (ဆ-သံ-သော)

စတုတ္ထစဘုရားကား ၌။ "ဣမ ဘိက္ခု။ပ။ သိက္ခာပဒေသု" တိ၊ ဟူ၍။ ယံ သီလံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ ပါတိ ။ပ။ နာမ၊ မည်၏။

[ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါတိ ။ပ။ ဝုတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရဖြင့် (ချဉ်းကပ်လာသမျှ အကုသိုလ်ရန်အမျိုးကို မတိုးမဝင်နိုင်အောင်) ကာယဝစီဒ္ဒါရ တံခါးနှစ်ဝကို ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အာစာရဂေါစရနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဏုမတ္တေသု၊ ပရမာဏုမြူ အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်သေးတို့၌သော်လည်း။ ဘယဒဿာဝီ၊ ဘေးကြီးဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အဏုမတ္တေသု-အဏုမတ္တံ၊ ပရမာဏုမြူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝဇ္ဇေသု-ဝဇ္ဇမ္ပိ၊ သဗ္ဗလဟုက ဒုဗ္ဘာသိတမျှကိုသော်လည်း။ ဘယဒဿာဝီ-ဘယဒဿနသီလော၊ ပါရာဇိကရည်တူ ဘေးကြီးပြု၍ ရှုခြင်း သဘော အဓမလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ (ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ် ဖြည့်အပ်သော သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ (ကျင့်ကောင်းသမျှ သိက္ခာပဒ သီလ)ကို။ [၁၆] သမာဒါယ၊ ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့် ယူ၍။ သိက္ခတိ၊ ၏။]

ပန၊ ပါး။ ယံ သီလံ၊ ကို။ "သော စက္ခုနာ ။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ မည်၏။

[သော-ဘိက္ခု၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရ၌ တည်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ (ကိလေသာဖြစ်ပွါးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မိန်းမ ယောကျ်ားဟူသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူသည်။ ဝါ၊ ရာဂုပ္ပတ္တိဟေတု ဣဋ္ဌာကာရ,ဒေါသုပ္ပတ္တိဟေတု အနိဋ္ဌာကာရ စသည်ကို ယူသည်။ နာ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ ကိလေသာကို အဖန်ဖန် ထင်ရှား ဖြစ်ပွါးလာအောင် ပြုတာသည်ဖြစ်၍ အနုဗျဉ္ဇနဟူ ဆိုအပ်သော ၊ လက်ခြေ ပြုံးရယ်ခြင်း ပြောဆိုခြင်း ကြည့်ခြင်းစသော အဖို့အစုကို ယူသည်။ နာ ဟောတိ၊ ၏။ ယတ္ထာဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊

ကို။ အသံဝုတ်၊ မပိတ်မစောင့် ဟင်းလင်းထား၍။ ဝိဟာရန္တံ၊ သော။ နေ့-ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဝါ၊ အပါယ်လေးဝ ယုတ်မာရာကျစေတတ်ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အန္ဒာသဝေယျံ၊ အစဉ်မပြတ် လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ-စက္ခုန္ဒြိယဿ၊ ကို။ သံဝရာယ၊ သတိဟူသော တံခါးရွက်ဖြင့် ပိတ်ဆို့ခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သောတေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ ။ပ။ ဃာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ ၍ ။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ ရသံ၊ ကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ ၍။ မနသာ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ ၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ သုဘ သုခ အတ္တဟု အထင်ကပ်ခြင်းစသော အမှတ်နိမိတ်ကို ယူသည်။ နဿ ဟောတိ ။ပ။ မနိန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။]

ပန၊ ပါး။ အာဇီဝဟေတု၊ အာဇီဝအကြောင်းကြောင့်။ ပညတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဆန္နံ၊ (ပါရာဇိကစသည်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော) ခြောက်ပါးအပြား ရှိကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့ကို။ ဝီတိက္ကမဿ၊ ၏။ ဝသေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကုဟနာ၊ သုံးပါးသော ကုဟနဖြင့် အုံ့သြစေခြင်းရင်း။ လပနာ၊ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှင့်ပလ္လားမြှောက်ခြင်း ဒါယကာတို့ကို မြှောက်ပင့်၍ ပြောခြင်းရင်း။ နေမိတ္တိကတာ၊ ပစ္စည်းလှူခြင်းငှါ အမှတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော နိမိတ်ပြုတတ်သော သူ၏အဖြစ်ရင်း။ နိပ္ပေသိကတာ၊ လာဘ်အလိုငှါ သူတပါး တို့အား ဆဲရေးခြင်းစသည်ဖြင့် ကြိတ်သောသူ၏အဖြစ်ရင်း။ လာဘေန၊ မိမိရသော လာဘ်ဖြင့်။ လာဘံ၊ သူတပါးရသော လာဘ်ကို၊ နိဇိဂီသနတာ၊ ဆောင်တတ် ရှာတတ်သော သူ၏အဖြစ်ရင်း။ ဣတိ ဝေမာဒိနံ၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပဝတ္တာ၊ သော။ မိစ္ဆာဇီဝါ၊ မှ။ ယာ ဝိရတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤမိစ္ဆာဇီဝမှ ကြဉ်ခြင်းသည်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ "ပဋိသခ်ါ ။ပ။ ယာ" တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ သော။ ပဋိသခ်ါနပရိသုဒ္ဓေါ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် စင်သော။ စတု ။ပ။ တောဂေါ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ကြောင်း ဖြစ်သော အနုဝဇ္ဇစေတနာသည်။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ နာမ၊ ၏။

ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ

၁၄။ တတြ-တေသု ပါတိမောက္ခသံဝရုဒိသု၊ တို့ဌ်။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သော စကားသည်။ အာဒိတော၊ (ဤ ဘိက္ခု ဤသို့စသည်ဖြင့် လာသော ဒေသနာတော်၏) အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ (ယုံမှားသော သံသယကို ဖျောက်သဖြင့် မဖောက်မပြန် အမှန်) ဆုံးဖြတ်နိုင်သော ဉာဏ်ကို ဆောင်တတ်သော စကားတည်း။ ဤဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဤမသို့ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု||တိ၊ ကား။ သံသာရေ၊ ၌။ ဘယံ၊ ကို။ ဤကွန့်-တာယ ဝါ၊ ရှုဘက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဆိန္နဘိန္နပဋ္ဌရောဒိတာယ ဝါ၊ ဓားငယ်ဖြင့် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်အပ်သော အဖိုး, အဆင်း, အတွေ့ပျက်သော အဝတ်ကို ဆောင်တတ်သည် အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ (ဦးကာ၌ကား ဆိန္နမပါ) ဝေလဒ္ဓဝေါဟာရော၊ ဤသို့ ဘိက္ခုဟု ရအပ်သော ဝေါဟာရ ရှိသော။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော၊ သာသနာတော်ကို နိယျာနိကဟု ယုံ၍ ရဟန်းပြုသော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ပါတိ ။ပ။ ဝုတောတိ ဇ္ဈေ၊ ၌။ ပါတိမောက္ခန္တိ၊ ကား။ သိက္ခာပဒသီလံ၊ (စာရိတ္တ ဝါရိတ္တအပြားရှိသော) သိက္ခာပုဒ်တို့၏ အစုမ်းဖြင့် ပညတ်တော်မူအပ်သော သီလတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ-သိက္ခာပဒသီလံ၊ သည်။ ယော၊ သည်။ နံ-သီလံ၊ ထိုဝိနည်း၌ အကျုံးဝင်သော သီလကို။ ပါတိ ရက္ခတိ၊ ၏။ တံ-ပဋ္ဌလံ၊ ကို။ အာပါယိ-ကာဒီဟိ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲအစရှိကုန်သော။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲ အမျိုးမျိုးတို့မှ။ မောက္ခေတိ မောစယတိ၊ လွှတ်စေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါတိမောက္ခန္တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သံဝရဏံ၊ (ကာယဒ္ဒါရ ဝစီဒ္ဒါရ တံခါးနှစ်ဝကို အကုသိုလ်ရန်အမျိုး မတိုးမဝင်ရအောင်) ပိတ်ဆို့တတ် ပိတ်ဆို့ကြောင်းသည်။ သံဝရော၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤသံဝရဟူသော အမည်သည်။ ကာယိကဝါစသိကဿ အဝီတိက္ကမဿ၊ ကာယဒ္ဒါရ ဝစီဒ္ဒါရ၌ဖြစ်သော မလွန်ကျူးခြင်း၏။ ဝါ၊ ကာယဒ္ဒါရ ဝစီဒ္ဒါရ၌ဖြစ်သော အာပတ် ခုနှစ်ပုံကို လွန်ကျူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အဝီတိက္ကမသီလ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပါတိမောက္ခမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သံဝရော၊ မည်၏။ (ဤတံ၊ ကြောင့်။) ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ၏။ တေန ပါတိမောက္ခသံဝရေန၊ ဖြင့်။ သံဝုတော။ (ကာယဒ္ဒါရ ဝစီဒ္ဒါရ တံခါးနှစ်ဝကို) လုံစွာ ပိတ်ဆို့တတ်သည်တည်း။ ဝါ၊

လုံခြုံစွာ ပိတ်ဆို့အပ်သော ကာယဒ္ဒါရ ဝစီဒ္ဒါရ တံခါးနှစ်ဝရှိသည်တည်း။ ပါတိ။ပ။သံဝုတောဝ၊ သည်။ ဥပဂတောဝ၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရဘို့ ကပ်သည်။ သမန္နာဂတောဝ၊ထိုပါတိမောက္ခသံဝရနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်စကားကျ အနက်တည်း။ ဝိဟရတိတိ၊ ကား။ ဣရိယတိ၊ အတ္တဘောကို ဖြစ်စေ၏။ အာစာရ ။ပ။ သမ္ပန္နောတိအာဒီနံ၊ ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ပါဠိယံ၊ စျာနဝိဘင်းပါဠိတော်၌။ အာဂတနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိ-တဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ စ။ "အာစာရ ။ပ။ တေန ဝုစ္စတိ အာစာရဂေါစရ-သမ္ပန္နော"တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နောတိ ဣတ္ထော၊ ဤပုဒ်၌။ အာစာရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာစာရော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

[၁၇] တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အနာစာရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ကာယိကော၊ ကာယဒ္ဒါရ၌ ဖြစ်သော။ ဝိတိက္ကမော၊(ဘုရားအာဏာတော် သိက္ခာပုဒ်ကို)လွန်ကျူးကျော်နင်းသော ကာယဒုစရိုက်သည်။ ဝါစသိ-ကော၊ ဝစီဒ္ဒါရ၌ ဖြစ်သော။ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးသော ဝစီဒုစရိုက်သည်။ ကာယိကဝါစသိကော၊ ကာယဒ္ဒါရ၌ ဖြစ်သော ဝစီဒ္ဒါရ၌ဖြစ်သော။ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးသော ဒုစရိုက်နှစ်ပါးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဒုစရိုက်နှစ်ပါးကို။ အနာစာရော၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ သော။ ဒုဿီလျံ၊ ဒုဿီလအဖြစ်ကို။ အနာစာရော၊ ဟူ၍ ၊ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ အခ္ချိုသော ရဟန်းယုတ်သည်။ ဝေဠုဒါနေန ဝါ၊ ပစ္စည်းရစိမ့်သောဘုဝါ ဝါးပေးခြင်းဖြင့်ရင်း။ ပတ္တဒါနေန ဝါ၊ ထန်းရွက် အုန်းရွက်စသည်ဘို့ကို ပေးခြင်းဖြင့်ရင်း။ပုပ္ဖ ။ပ။ဒါနေန ဝါ၊ပန်းသစ်သီး ကသယ်မှုန့် ဒန်ပူပေးခြင်းဖြင့်ရင်း။ စာဋုကမျှတာယ ဝါ၊ ချစ်မြတ်နိုးစေလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်နှိမ့်ချချ ဒါယကာတို့ကို ချီးချီးမြှင့်မြှင့် ပျူပျူကြွားကြွား ဆိုတတ်သောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ မုဂ္ဂသူပျမတာယ ဝါ၊ အမှုန်နည်းပါး မမှုန်မျှားမျှ ပဲနောက်ဟင်းနှင့်တူသောနှုတ်အမှု အဆိုအမိန့်ရှိသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ ပါရိဘဋ္ဌ တာယ ဝါ၊ ဒါယကာတို့ သားငယ်ကို (တန်းဆာဆင်ယင်ပြုပြင် သုတ်သင်ခြင်းစသည်ဖြင့်) ထိန်းယ ဆောင်ရွက်သော သူ၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ ဇယ်ပေသနိကေန ဝါ၊ (ထိုထိုဒါယကာတို့၏ ဂါမန္တရဒေသန္တရတို့၌ သာသနပဋိသာသနကို ဆောင်ခြင်းဟူသော) သလုံးမြင်းခေါင်းအစေအပါး

ခံသော အမှုဖြင့်ရင်း။ အညတရညတရေန၊ (ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဝေဠုဒါန စသော အမှုတို့ဘင်ရင်း၊ ဤမှတပါး ဝေဠုကမ္မ ဘဏ္ဍာဂါရိကကမ္မ ပိဏ္ဍပဋ္ဌ-ပိဏ္ဍကမ္မ သဝဏ်ဘုပစ္စည်းကို စီရင်ခြင်း စေတီပစ္စည်းကို စီရင်ခြင်း အစရှိ ကုန်သော မိစ္ဆာဇီဝဖြင့် အသက်မွေးကြောင်း အမှုတို့ဘင်ရင်း) တပါး ပါးသော။ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌေန၊ ဘုရား စက်ဆုပ်ပစ်ပယ်တော်မူအပ်သော။ မိစ္ဆာ-အာဇီဝေန ဝါ၊ ယုတ်မာဖောက်ပြန်သော အသက်မွေးကြောင်း အမှုဖြင့်ရင်း။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊ မွေးမြူ၏။ အယံ၊ ဤ(ဝေဠုဒါနစသော)အလုံးစုံသော အမှုကို။ အနာစာရော၊ အကျင့်ယုတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ တွင်။ အာစာရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ကာယိကော၊ သော။ အဝိတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သံဝရသည်။ ဝါစသိကော၊ သော။ အဝိတိက္ကမော၊ သံဝရသည်။ ကာယိကဝါစသိကော၊ သော။ အဝိတိက္ကမော၊ သံဝရသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသော သီလသံဝရကို။ အာစာရော၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သီလသံဝ-ရောပိ၊ ကိုလည်း။ အာစာရော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သော ရဟန်းကောင်းသည်။ ဝေဠုဒါနေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ နကပ္ပေတိ၊ မမွေး။ ပတ္တ-ပတ္တဒါနေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ နကပ္ပေတိ၊ မမွေး။ (ဤနည်း ယောဇနာလေ) ပုပ္ဖ-ပုပ္ဖဒါနေန၊ ဖလ-ဖလဒါနေန၊ သိနာန-သိနာန-ဒါနေန၊ ဖြင့် ။ပ။ မိစ္ဆာအာဇီဝေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ နကပ္ပေတိ၊ မမွေး။ အယံ သဗ္ဗော၊ ဂ ။ အာစာရောတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဂေါစရောတိ ဇတ္ထ၊ ၌။ ဂေါစရော၊ ဆွမ်းစသည်တို့၏ အကျိုးငှါ ကပ်ခြင်းငှါ သင့်သော အရပ်ဌာနသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဂေါစရော၊ ကပ်ခြင်းငှါ မသင့်သော ဌာနသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဂေါစရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ဝေသိယာဂေါစရော ဝါ၊ ပြည့်တန်းဆာမလျှင် ရည်ငံသဖြင့် ဆည်းကပ်ရာဌာနရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဓဝါ-ဝိဓဝါ-ဂေါစရော ဝါ၊ မုဆိုးမလျှင် ကျက်စားရာရှိသည်ရင်း။ ထုလ္လကုမာရိကာ-ထုလ္လကုမာရိကာဂေါစရော ဝါ၊ မိန်းမဟိုင်းလျှင် ကျက်စားရာရှိသည်ရင်း။ (နောက်ကိုလည်း ဤနည်း) ပဏ္ဍကဂေါစရော ဝါ၊ ပဏ္ဍုက်လျှင် ကျက်စားရာ ရှိသည်ရင်း။ ဘိက္ခုနိဂေါစရော ဝါ၊ ၎င်း။ ပါနာဂါရဂေါစရော ဝါ၊ သောတင်း

ကုပ်လျှင် ကျက်စားရာရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇဂူဟိ ဝါ၊ တို့နှင့်ရင်း။ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊ တို့နှင့်ရင်း။ တိတ္ထိယေဟိ၊ တို့နှင့်ရင်း။ တိတ္ထိယသာဝကေ-ဟိ၊ တို့နှင့်ရင်း။ သဒ္ဓိ ၊တထွေးတည်း။ အနနုလောမိကေန၊ သိက္ခာသုံးပါး တိအား မလျော် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ သံသဂ္ဂေန၊ ရောနှောပေါင်းဖက်ခြင်းဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ နှီးနှော ရှက်တင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝါ ပန၊ နည်း။ ယာနိ တာနိ ကုလာနိ၊ အကြင်အမျိုးတို့သည်။ အဿဒ္ဓါနိ၊ ကံကံ၏ အကျိုးကို မယုံကြည်ကုန်။ အပ္ပသန္နာနိ၊ ရတနာသုံးပါး၌ မကြည်ညိုကုန်။ အနောပါနဘူတာနိ၊ ခရီးဆုံ၌ တူးအပ်သော ရေကန် ရေတွင်းကဲ့သို့ မဖြစ်မူ၍ ရဟန်းတို့ သက်ဝင်ခြင်းငှါ မခံကုန်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ ဥပါသကာနံ၊ ရတနာ သုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကုန်သော ဒါယကာ ယောကျ်ားတိကို။ ဥပါသိကာနံ၊ ဒါယိကာမိန်းမတို့ကို။ အဂ္ဂေါ-သကပရိဘာသကာနိ၊ ဆဲရေးတတ် ဘေးကိုပြု၍ ခြိမ်းခြောက်တတ်ကုန်၏။ အနတ္ထကာမာနိ၊ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းကို လိုကုန်၏။ ဝါ၊ ဆင်းရဲကို လိုကုန်၏။ အဟိတကာမာနိ၊ စီးပွါးမဲ့ ဗျသနဒုက္ခ၏ အကြောင်းကို လိုကုန်၏။ (အနတ္ထံ ဗျသနံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အဟိတံ တဿ ဟောတု။ မူလဋ္ဌိကာ) (တနည်း) အနတ္ထကာမာနိ၊ သဒ္ဓါစသည်တို့၏ ပွါးခြင်းကို မလိုကုန်။ (သဒ္ဓါစသည်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို လိုကုန်၏) အဟိတကာမာနိ၊ သဒ္ဓါစသည်တို့၏ ဖြစ်ပွါး ကြောင်းကို မလိုကုန်။(သဒ္ဓါဆုတ်ယုတ်ခြင်း စသည်တို့၏ အကြောင်းကိုသာ လိုကုန်၏) အဖာသုကာမာနိ၊ ဖာသုဝိဟာရကို မလိုကုန်။ (ဒုက္ခဝိဟာရ ကိုသာ လိုကုန်၏) အယောဂက္ခေမကာမာနိ၊ လေးပါးသော ယောဂတို့ဖြင့် ခေမ နိဗ္ဗာန် ဝိဝဋ္ဋကို မလိုကုန်။ (သဘာယဝဋ္ဋကိုသာ လိုကုန်၏) ဝါ၊ တစုံ တရာသောဘေး ကင်းငြိမ်းခြင်းကို မလိုကုန်။ တထာရူပါနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိ ကုန်သော။ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့ကို။ သေဝတိ၊ မှီ၍ အသက်မွေး၏။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ပယိရုပါသတိ၊ အခေါက်ခေါက် ဆည်းကပ်၏။ အယံ၊ (ဤ ပြည့်တန်းဆာစသော မင်းစသော မသဒ္ဓါသည့် အမျိုးစသော)ဤအလုံးစုံကို။ အဂေါစရော၊ ကျက်စားခြင်းငှါ မလျောက်ပတ်သော အရာဌာနဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဂေါစရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ ဝေသိယာဂေါစရော၊ သည်။ နှ ဟောတိ ။ပ။ သံသဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။

(ဂိဟိသံသဂ္ဂေန ပါဠိရှိ၏၊ လူချင်းချင်းကဲ့သို့ နှီးနှောရှက်တင် အကျမ်းတဝင် ပေါင်းဖက်ခြင်းဖြင့် သမ္ဘန်။ ဋီကာ၌ ဂိဟိမပါ) အသံသဒ္ဒေါ၊ မနှီးနှော မရှက်တင်မူ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝါ ပန၊ ကား။ ယာနိ တာနိ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါနိ၊ကံကံ၏ အကျိုးကို ယုံကုန်၏။ပသန္နာနိ၊ ရတနာသုံးပါးဌ ကြည်ကုန်၏။ ဩပါနဘူတာနိ၊ ခရီးဆုံ၌ တူးအပ်သော ရေကန် ရေတွင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ရဟန်းတို့ သက်ဝင်ခြင်းငှါ ခံကုန်၏။ ကာသာဝပဋ္ဋောတာနိ၊ ရဟန်းတို့ ဝတ်ရုံအပ်သော သင်္ကန်းရောင် တောက်ကုန်၏။ ဣသိဝါတပဋိဝါတာနိ၊ အိမ်သို့ ထွက်ဝင်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ သင်္ကန်းလေ, ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော လေတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ယပ်ခတ်သကဲ့သို့ လှိုင်ကုန်၏။ ဝါ၊ လေတို့ဖြင့် ဖျောက်လွှင့် ခါတွက်အပ်ပြီးသော ကြမ်းကြုတ်သော ဘေးရန် ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခုနုံ၊ တို့၏။ပ။ ဥပါသကာနုံ၊ တို့၏။ အတ္ထကာမာနိ၊ ပွါးစီးခြင်းကို လိုကုန်၏။ပ။ ယောဂက္ခေမကာမာနိ၊ ဘေးကင်းခြင်းကို လိုကုန်၏။ ထထာရူပါနိ၊ ကုန်သော၊ ကုလာနိ၊ တို့ကို။ သေဝတိ ဘဇတိ ပယိရုပါသတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသဒ္ဓကုလ စသော အလုံးစုံကို။ ဂေါစရော၊ လျှောက်ပတ်သော ကျက်စားရာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣမိနာ စ အာစာရေန၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အာစာရသီလနှင့်ဌင်း။ ဣမိနာ စ ဂေါစရေန၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော ဂေါစရသီလနှင့်ဌင်း။ [၁၀] ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမုပေတော၊ သည်။ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်။ သမုပဂတော၊ ကောင်းစွာကပ်သည်။ ဥပပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်။ သမန္နာဂတော၊ တက္ခ မက္ခာ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အာစာရဂေါစရနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာစာရ။ပ။ သမ္ပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အပိစ-အပရော နယော၊ စျာနဝိဘင်း ပါဠိတော်နည်းမှ တပါးသော မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ၌ လာသောနည်းကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပါတိမောက္ခသီလနိဒ္ဒေသ၌။ ဣမိနာပိ နယေန၊ ဤယခုဆိုလတ္တံ့သော အစီရင်နည်းဖြင့်လည်း။ အာစာရဂေါစရာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကို ဆိုအံ့။ အနာစာရော၊ သည်။ ကာယိကော စ၊ ဌင်း။ ဝါစသိကော စ၊ ဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ကာယိကော၊ သော။ အနာစာရော၊ မလျော်သော အကျင့်သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ သံဃဂတောပိ၊ သင်္ဃာ့အစည်း အဝေးသို့ရောက်သော်

လည်း။ အစိတ္တိကာရကတော၊ ရိုသေသောအမှုကို မပြုသည်ဖြစ်၍။ ထေရေ ဘိက္ခု။ ထေရ်ကြီး ဝါကြီး ရဟန်းတို့ကို။ ဃဋ္ဋယန္တော၊ တိုးဝှေ့ထိပါး ချုတ်ချယ်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိပိ၊ ရပ်လည်း ရပ်၏။ ဃဋ္ဋယန္တော၊ ဖြစ်၍။ နိသီဒတိပိ၊ ထိုင်လည်း ထိုင်၏။ ပုရတော၊ ရှေတူရှဉ်။ အစိတ္တိကာရကတော၊ ၍။ (လိုက်သည်) တိဋ္ဌတိပိ၊ ၏။ ပုရတော၊ ဌ်။ နိသီဒတိပိ၊ ၏။ ဥစ္စေပိ အာသနေ၊ မြင့်မြတ်သော နေရာ၌လည်း။ နိသီဒတိ၊ ၏။ သသီသံ ပါရုပိတ္ဝာပိ၊ ဦးခေါင်းနှင့်ဘက္ခြုံ၍လည်း။ နိသီဒတိ၊ ၏။ ဌိတကောပိ၊ ရပ်လျက်လည်း။ ဘဏတိ၊ ၏။ ဗာဟာဝိက္ခေပကောပိ၊ လက်ရုံးဆန့်တန်းလျက်လည်း။ ဘဏတိ၊ ၏။ ထေရုနံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့သည်။ အနုပါဟနာနံ၊ ဘိနပ်မစီးကုန်တဲ့။ စက်မန္ဒာနံ၊ စကြဲ်ကြွကုန်စဉ်။ သဥပါဟနော၊ ဘိနပ်စီးလျက်။ စက်မတိ၊ ၏။ နိစ္စေ စက်မေ၊ ဌ်။ စက်မန္ဒာနံ၊ သွားကုန်စဉ်။ ဥစ္စေ စက်မေ၊ ဌ်။ စက်မတိ၊ ၏။ ဆမာယံ၊ မြေ၌။ စက်မန္ဒာနံ၊ ကုန်စဉ်။ စက်မေ၊ ဌ်။ စက်မတိ၊ ၏။ ထေရေ ဘိက္ခူ။ တို့ကို။ အနုပခဇ္ဇပိ၊ တိုးဝှေ့၍လည်း။ ဝါ၊ အနီးသို့ဝင်၍လည်း။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ အနုပဇ္ဇပိ၊ လည်း။ နိသီဒတိ၊ ၏။ နဝေ ဘိက္ခူ။ တို့ကို။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ ပဋိဗာဟတိ၊ မြစ်၏။ ဇန္တာဃရေပိ၊ ဇရုံးအိမ်၌လည်း။ ထေရေ ဘိက္ခူ။ တို့ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်တဲ့။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ (အဂ္ဂိကုဏ္ဍော၊ မီးဖို၌)။ ပက္ခိပတိ၊ ၏။ ဒ္ဝါရံ၊ ဇရုံးအိမ်တံခါးကို။ ပိဒဟတိ၊ မပန်တဲ့ ပိတ်၏။ ဥဒကတိတ္ထေပိ၊ ရေဆိပ်၌လည်း။ ထေရေ ဘိက္ခူ။ တို့ကို။ ဃဋ္ဋယန္တောပိ၊ တိုးဝှေ့လျက်လည်း။ ဩဘရတိ၊ သက်၏။ ပုရတောပိ၊ လည်း။ ဩဘရတိ၊ ၏။ ဃဋ္ဋယန္တောပိ၊ လည်း။ နှာယတိ၊ ၏။ ပုရတောပိ၊ မှလည်း။ နှာယတိ၊ ၏။ ဃဋ္ဋယန္တောပိ၊ လည်း။ ဥတ္တရတိ၊ တက်၏။ ပုရတောပိ၊ လည်း။ ဥတ္တရတိ၊ ၏။ အန္တရဃရံ၊ ရှာဘွင်း မြို့တွင်းသို့။ ပဝိ-သန္တောပိ၊ ဝင်သော်လည်း။ ထေရေ ဘိက္ခူ။ တို့ကို။ ဃဋ္ဋယန္တောပိ၊ လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပုရတောပိ၊ လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဝေါက္ကမ္မ စ၊ နုံပါးမှ ဖဲတည့်၍လည်း။ ထေရုနံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ပုရတော ပုရတော၊ ရှေက ရှေက။ ဂစ္ဆာတိ၊ ၏။ ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ ယာနိပိ တာနိ ဩဝရကာနိ၊ အကြင် အိပ်ရာတိုက်ခန်းတို့သည်လည်း။ ဂုဏ္ဍာနိ စ၊ ပကတိအားဖြင့် လျှို့ဝှက်အပ်ကုန်သည်ရင်း။ ပဋိစ္ဆန္နာနိ စ၊ တင်းဘိမ်အရံစသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အိပ်ရာတိုက်ခန်း၌။ ကုလိတ္ထိယော၊ အမျိုးမိန်းမတို့သည်ရင်း။ ကုလကုမာရိယော၊ အမျိုး

သို့မေယ်တိသည်ရင်း။ နိသိဒန္တိ၊ နေကုန်၏။ တဗ္ဗေပိ၊ ထိုဘိုက်ခန်းခ္ခ်ိလည်း။ သဟသာ၊ လျင်။ ပဝိသတိ၊ ၏။ ကုမာရကဿပိ၊ သတ္တိသားယော်၏လည်း။ သီသံ ပရာမသတိ၊ ဦးခေါင်းကို သုံးသပ်တည့်၏။ အယံ သမ္ဘော၊ (ဣမေ-ကစ္စော သံဃဂတောပိ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော) ဤအပြုအမူ အလုံးစုံကိုလည်း။ ကာယိကော အနာစာရော၊ မလျောက်ပတ်သော ကိုယ်အပြု အမူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ တို့ဘုင်။ ဝါစသိကော၊ သော။ အနာစာရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ခ္ခ်ိ။ ဧကစ္စော၊ သည်။ သံဃဂတောပိ၊ သော်လည်း။ အစိတ္တီကာရ-ကတော၊ ဖြစ်၍။ ထေရေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘဏတိ၊ ၏။ ပဠုံ၊ ကို။ ဝိသဇ္ဇေတိ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသတိ၊ ၏။ ဌိတကောပိ၊ လည်း။ ဘဏတိ၊ ၏။ ဗာဟာဝိက္ခေပကောပိ၊ ၍လည်း။ ဘဏတိ၊ ၏။ အန္ဓရဿ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌောပိ၊ သော်လည်း။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ မိန်းမကိုရင်း။ ကုမာ-ရိ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံသော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣတ္ထန္နာမေ၊ ဤအမည်ရှိသောမိန်းမ။ ဣတ္ထံဂေါတ္တေ၊ ဤအနွယ်ရှိသည်။ ကိံ ၊ အဘယ်စား ကောင်း သောက်ဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ နည်း။ ယာဂု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဘတ္တံ အတ္ထိ၊ လော။ ခါဒနီယံ အတ္ထိ၊ လော။ ကိံ ပိဝိဿာမ၊ အဘယ်ကို ငါတို့ သောက်ရကုန်မည်နည်း။ ကိံ ခါဒိဿာမ၊ နည်း။ ကိံ ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ နည်း။ ကိံ ဝါ၊ အဘယ်ကိုမူလည်း။ မေ၊ အား။ ဒဿထ၊ လှူ၊ ဒါန်းကြမည် နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပ္ပလပတိ၊ အထွေထွေ ပြောဆို၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ် ပြီးသော အမိန့်အမှု အလုံးစုံကိုလည်း။ ဝါစသိကော အနာစာရော၊ မလျောက်ပတ်သော နှုတ်ထွက် အမိန့်အမှုဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဒဿ-အနာ-စာရဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဖြင့်။ အာစာရော၊ ကို။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။

[၁၉] အပိစ - အပရော၊ နိဒ္ဒေသပါဠိနည်းမှ တပါးသောအဋ္ဌကထာ နည်းကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဂါရဝေါ၊ အရိုအသေ အလေးဂရုပြုခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သည်။ (ဟုတ္တာ ဝိဟရတိ၌ ချည်းစပ်) သပ္ပ-တိသော၊ တုံ့ဝပ်နှိမ့်ချ၊ ကျိုးနွံပျပ်ဝပ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟိရောတ္တပ္ပ-သမ္ပန္နော၊ အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ သုနိဝတ္ထော၊ (သေခ်ာ ကျင့်ဝတ်နှင့် မခ္ဆတ်) သပ္ပါယ်စာ ဝတ်သည်။ သုပါရုတော၊ သပ္ပါယ်စာ ရုံသည်။ ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သော။ အဘိက္ကန္တေန၊

ရှေသို့ဘက်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိက္ကန္တေန၊ နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းဖြင့်။ အာလောကိတေန၊ တူရကြည့်ခြင်းဖြင့်။ ဝိလောကိတေန၊ တစောင်းကြည့်ခြင်းဖြင့်။ သမိဉ္ဇိတေန၊ ကွေးခြင်းဖြင့်။ ပသာရိတေန၊ ဆန့်ခြင်းဖြင့်။ (ပါသာဒိကေန စသည်ကား ဣဏ္ဍမ္ဘ။(၁)) ဥပလက္ခိတောဝ၊ မှတ်အပ်သည်။ သြကိုတ္တစက္ခု၊ ချအပ်သော မျက်လွှာရှိသည်။ ဣရိယာပထသမ္ပန္နော၊ ကြည်ညိုဘွယ်သော ဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ စက္ခုန္ဒြေစသော ခြောက်ဝသော တံခါးပေါက်တို့၌ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော သတိဟူသော အစောင့်အရှောက်ရှိသည်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ ဝါ၊ သုံးဆောင်အပ်သော အနက်ခြောင့် ဘောဇနမည်သော ပစ္စည်းလေးပါး၌လည်း။ မတ္တညူ၊ (ရှာမှီးခြင်း ခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း စသော အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်) ပမာဏကို သိသည်။ ဇာဂရိယံ၊ (ညဉ့်ဦးယံ မိုးသောက်ယံပတ်သုံး ဘာဝနာကို နှလုံးသွင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော) နိုးချပ်ခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ အစဉ်မပြတ် လုံ့လပြုသည်။ သတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သည်။ အပ္ပိစ္ဆော၊ တပ်မက်မောခြင်း တဏှာမရှိသည်။ သန္တုဋ္ဌော၊ (ယထာလာဘစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် မိမိဝတ္ထုထင်ရှားရှိသည့် ဝတ္ထုဖြင့်သာ) ရောင့်ရဲသည်။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ သည်။ အာဘိသမာစာရိကေသု၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝါ၊ ခန္ဓကသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သက္ကစ္စကာရီ၊ အရိုအသေပြုလေ့ရှိသည်။ ဂရုစိတ္တီကာရဗဟုလော၊ အလေးပြုသင့်သော အရာ၌ အလေးပြုခြင်းများသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရာဘိ၊ နေ၏။ အယံ၊ ဤသဂါရဝအဖြစ်စသော အလုံးစုံကို။ အာစာရော၊ (ကိုယ်ကျိုးလိုသော သူ့ဘို့သည် ကျင့်အပ်ကောင်းသောကြောင့်) အာစာရ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧဝံ ဖြင့်။ တာဝ၊ စွာ။ အာစာရော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဂေါစရော၊ သည်။ ဥပနိဿယဂေါစရော၊ (သီလအစရှိသော ဂုဏ်ဘို့၏ အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော) ဥပနိဿယဂေါစရဂုဏ်း။ အာရက္ခဂေါစရော၊ (စိတ်၏ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော သတိဟူသော) အာရက္ခဂေါစရဂုဏ်း။ ဥပနိဗန္ဓဂေါစရော၊ (စိတ်ကို ဖွဲ့ချည်ကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော) ဥပနိဗန္ဓဂေါစရဂုဏ်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့ဘင်။ ဥပနိဿယဂေါစရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဒသကထာဝတ္ထုဂုဏသမန္နာဂတောဝ၊ (အပ္ပိစ္ဆတာ အစရှိသော) ဆယ်ပါးကုန်

သော ကထာဝတ္ထုတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကလျာဏမိတ္တောဝါ သည်။ ဥပ။ပ။ ရော၊ မည်၏။ ယံ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဿုတံ၊ မကြားဘူး သေးသော သုတ္တ ဂေယျ စသည်ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ သုတံ၊ ကြားဘူး (ရုံမျှဖြစ်၍ မစင်သေး) သော သုတ္တဂေယျစသည်ကို။ ပရိယောဒပေတိ၊ (အဖန်တလဲလဲ မေးခြင်း စသောအားဖြင့် အစင်ဆေးကြော) သုတ်သင်ရှင်းလင်းရ၏။ ကခ်ံ၊ (ကခ်ါဌာနီယဓမ္မဘို့၌ မဆုံးဖြတ်နိုင်သော)ယုံမှားသံသယကို။ ဝိဘာရတိ၊ လွှဲမြောက်နိုင်၏။ ဒိဋ္ဌိံ၊ (ကမ္မ ကမ္မဖလ ရတနတ္တယတို့၌ မဖောက်မပြန်သော) သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်အမြင်ကို။ ဥဇုံ ကရောတိ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ပြုနိုင်၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသာဒေတိ၊ (ကမ္မ ကမ္မဖလ ရတနတ္တယတို့၌ ယုံသောသဒ္ဓါဖြင့်) ကြည်စေနိုင်၏။ ဝါ ပန၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်ကလျာဏမိတ်၏။ အနုသိက္ခမာနော၊ အတုကျင့်သသူသည်။ သဒ္ဓါယ၊ ဖြင့်။ ဝဆုတိ၊ တိုး၏။ သီလေန၊ သုတေန၊ စာဂေန၊ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဝဆုဘိ၊ တိုး၏။ အယံ၊ ဤမိန့်ခဲ့သည် ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ကလျာဏမိတ်ကို။ ဥပနိဿယဂေါစရော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာရက္ခဂေါစရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရဃရံ၊ ရှာဘွဲ့ဝင်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်လတ်၍။ ဝီထိံ ပဋိပန္နော၊ ဆွမ်းရှာမှီးခြင်းငှါ ခရီး၌ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ သြက္ခိတ္တစက္ခု၊ သည်။ ယုဂမတ္တဒဿာဝီ၊ ရထားထမ်းပိုးတပြန် လေးတောင်မျှ ကြည့်သည်။ သုသံ-ဝုတော၊ ကောင်းစွာ ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍ ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိံ၊ ကို။ နု သြလောကေန္တော၊ မကြည့်မူ၍ ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ နု အဿံ၊ နု ရထံ၊ နု ပတ္တိံ၊ နု ဣတ္ထိံ၊ နု ပုရိသံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ သို့။ နု ဥလ္လောကေ-န္တော၊ ၍ ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ နု အဓော သြလောကေန္တော။ ဒိသာဝိဒိသံ၊ ကို။ နု ပေက္ခမာနော၊ ၍ ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤစက္ခုစသော ဣန္ဒြေကို စောင့်ထိန်းနိုင်သော အမြဲထင်သော သတိကို။ အာရက္ခဂေါစရော၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊၏။

ဥပနိဗန္ဓဂေါစရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ယတ္ထ-ယေသု သတိပဋ္ဌာ-နေသု၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ ,ဘာဝနာစိတ်ကို။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ ဆောင်၍ မြဲစွာ ဖွဲ့ချည်၏။ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ ဥပနိဗန္ဓဂေါစရော၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ စ္ဆ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "ကော စ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ သတိ-ပဋ္ဌာနာ"တိ၊ ဟူသော။ တေါ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သကော ပေတ္တိကော၊ မိမိခမည်းတော်ဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိသယော၊ ထိုခမည်းတော်ဘုရားသည် ပြအပ်သည်နှင့်ပြအပ်သော နယ်ပယ်ဖြစ်သော။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာသည်။ ကော စ၊ နည်း။ ယဒိဒံ-ယေ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်သည်။ ဝိသယော၊ သော။ ဂေါစရော၊ ၏။]

အယံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန် ဟူသော စိတ်ကို ဆောင်၍ မြဲစွာဖွဲ့ချည်ရာ အာရုံကို။ ဥပနိဗန္ဓဂေါစရော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာ စ အာစာရေန၊ နှင့်ရင်း။ ဣမိနာ စ ဂေါစရေန၊ နှင့်ရင်း။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည် ။ပ။ သမန္နာဂတော၊ တက္ခမက္ခာ အစဉ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာ။ ပ။ သမ္ပန္နောတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အဏုမတ္တေသု ဝဇ္ဇေသု ဘယဒဿာဝီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဏုပ္ပမာ-ဏေသု၊ ပရမာဏုမှု အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အသဉ္ဇိစ္စ ။ပ။ ဘေဒေသု၊ လွန်ကျူးလိုသော ခစတနာမရှိမူ၍ ရောက်သော သေခါယဝတ်နှင့် အကုသိုလ်စိတ်ဥပါဒ်ခြင်း စသည် အပြားရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်သေးတို့သော်လည်း။ ဘယဒဿနသီလော၊ (တသိန်းခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်မြင့်မိုရ်တောင် အထုပ်ပြု၍ ဘေးကြီးအားဖြင့်) ဘေးကြီးဟု ရှုလေ့ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍ ။ သမာဒါယ ။ပ။ သုတိ၊ ကား။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ ယံကိဉ္စိ၊ (မူလပညတ် အနုပညတ်စသည်) အလုံးစုံသော။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သော သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော သီလကို။ သမာဒါယ၊ ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ အချင်းခပ်သိမ်းယူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ စ၊ ဆက်။ ဣတ္ထေ၊ ဤစျာနဝိဘင်း ပါဠိတော်၌။ "ပါတိ ။ပ။ တော" တိ၊ ဟူသော။ [၂၀] တ္ထောဝတာ စ၊ ဤမျှတည်းသော ပါဠိဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် တည်ရာရှိသော။ ဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ ပါတိ ။ပ။ သီလံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်၏။ "အာစာရ ။ပ။ သမ္ပန္နော" တိအာဒိ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ယထာပဋိပန္နဿ၊ အကြင် အကျင့်ကို ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တံ သီလံ၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ ပဋိပတ္တိ ံ၊ ထိုပါတိမောက္ခ-သံဝရပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို (အာစာရဂေါစရစသည်ကို တဖန်ဆင့်၍ဟောကျိုးကို)။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ

၁၅။ ပန၊ ပါး။ တဒနန္တရံ၊ ထိုပါတိမောက္ခသီလ၏ အခြားမဲ့၌။ "သော စက္ခုနာ ။ပ။" တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ယံ ဧတံ ဣန္ဒြိယ-သံဝရသီလံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၌။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။) (တနည်း) တတ္ထ၊ ထိုဣန္ဒြိယသံဝရကို ပြရာ ပါ၏၌။ (အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။) သောတိ၊ ကား။ ပါတိ။ပ။ သီလေ၊ ၌။ ဌိတော၊ ဖြည့်ကျင့်သောအားဖြင့် တည်သော။ သော တိကျ့၊ သည်။ စက္ခုနာ ရူပं ဒိသ္မာတိ၊ ကား။ ကာရဏဝသေန၊ အသာဓာ-ရဏဖြစ်သော အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ စက္ခု၊တိ လဒ္ဓဝေါဟာရေန၊ စက္ခုဟူ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ ရူပဒဿနသမတ္ထေန၊ စွမ်းနိုင်သော။ စက္ခု-ဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ ရူပं၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍ ။ ပေါရာဏာ ပန၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်ကား။ စက္ခု၊ စက္ခုသည်။ ရူပं၊ ကို။ နဒ ပဿတိ၊ မမြင်။ ကသ္မာ၊ ကား။ အစိတ္တကတ္တာ၊ (မိမိကိုမှီသော စက္ခုဝိညာဉ်) စိတ်မရှိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ရူပं၊ ကို။ နဒ ပဿတိ၊ မမြင်။ ကသ္မာ၊ ကား။ အစက္ခုကတ္တာ၊ အမှီ စက္ခုမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပန၊ အသင့်အလျော် အတော်ကို ဆိုအံ့။ ဒ္ဝါရာရမ္မဏသံဃဋ္ဋနေ၊ စက္ခုဒ္ဝါရ၏ ရူပါရုံနှင့်တက္ခ ထိကြခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ စက္ခုပသာဒဝတ္ထုကေန၊ စက္ခုပသာဒလျှင် မှီရာဝတ္ထုရှိသော။ စိတ္တေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်ဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ပန၊ ထိုသို့ စက္ခုပသာဒလျှင် မှီရာရှိသော စက္ခုဝိညာဉ် ဖြင့် မြင်သော်လည်း။ "ဓနုနာ ဝိဇ္ဈတိ" တိအာဒိသု ဝိယ၊ ဓနုနာ ဝိဇ္ဈတိ ဣတိသို့ အစရှိသော ပြယုဂ်တို့၌ကဲ့သို့။ ဣတိဒိသိ၊ ဣတိကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ သော၊ ဣတိစက္ခုနာ ရူပं ပဿတိဟူသော စကားသည်။ သသမ္ဘာရကထာ နာမ၊ မြင်ခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် တကွသော စိတ်ကို ဆိုသော စကားမည် သည်။ ဝါ၊ အဆောက်အဦအကြောင်းနှင့် တကွ မြင်ခြင်းကို ဆိုသော စကားမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို(သို့သက်သက်သော စက္ခုဖြင့်ရင်း, သက်သက်သော ဝိညာဉ်ချည်းရင်း မြင်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်) ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ဣတိ စက္ခုနာ ရူပं ဒိသ္မာဟူသော ပါဠိ၌။ စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝတ္ထုကို မီသော ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ရူပं၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဣဘိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ဘော၊ ၏။ ဣဘိ ဝဏ္ဏနံ၊ ကို။ အာဟု၊ ကုန်၏။ နနိမိတ္တဂ္ဂါဟီတိ၊ ကား။

ဣဘ္ဆိုပုရိသနိမိတ္တံ ဝါ၊ ဤသူကား မိန်းမ, ဤသူကား ယောကျ်ားဟု သိခြင်း၏ အကြောင်း(ဖြစ်သော အသွင် သဏ္ဌာန် သမြတ် မုတ်ဆိတ်စသော) အမှတ် နိမိတ်မူလည်း ဖြစ်သော။ သုဘနိမိတ္တာဒိကံ ဝါ၊ ရာဂဋ္ဌာန်တို့၏အကြောင်း ဣဋ္ဌာကာရ သုဘနိမိတ်, ဒေါသဋ္ဌာန်တို့၏အကြောင်းအနိဋ္ဌာကာရ အသုဘနိမိတ် စသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ကိလေသဝတ္ထုဘူတံ၊ ကိလေသာ၏ ဖြစ်ပွါးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်အကြောင်းနိမိတ်ကို။ နု ဂဏှာတိ၊ မယူ။ ဒိဋ္ဌမတ္တေယေဝ၊ မြင်အပ်ကာမျှ၌ သာလျှင်။ သဏ္ဌာတိ၊ မဖေါက်မပြန် တည်၏။ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီတိ၊ ကား။ ကိလေသာနံ၊ တို့ကို။ အနု အနု၊ အစဉ်မပြတ် အဆင့်ဆင့် အဖန်ဖန်။ ဗျဉ္ဇနတော ပါကဋ-ဘာဝကရဏတော၊ ထင်ရှားပေါ်ထွက်လာသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုဗျဉ္ဇနန္တိ၊ ဟူ၍ ။ လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရှိသော။ ဟတ္ထပါဒ-သီဘဟသိတကထိတအာလောကိတဝိလောကိတာဒိဘေဒံ၊ လက် ခြေ ပြုံးခြင်း ရယ်ခြင်း ပြောဆိုခြင်း တူရူကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်း စသည် အပြားရှိသော။ အာကာရံ၊ အခြင်းအရာအဖို့အစုကို။ နု ဂဏှာတိ၊ မယူ။ တဋ္ဌ-တသ္မိံ သရီရေ ၌။ ယံ၊ အကြင်ဆံအမွေးစသော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုသည်။ ဘူတံ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ (တနည်း) ယံ၊ အကြင်ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်မျှသည်။ ဘူတံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ရှိ၏။ ဟုတ်မှန်၏။ တဒေဝ၊ ထိုစက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော ဆံ အမွေးစသော ကောဋ္ဌာသ, ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်မျှကိုသာလျှင်။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ (ကော ဝိယ၊ နည်း။) စေတိယ-ပဗ္ဗတဝါသီ မဟာတိဿတ္ထေရော ဝိယ၊ တည်း။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ဧထရံ၊ မဟာတိဿမထေရ်ကို။ စေတိယ-ပဗ္ဗတာ၊ စေတိယတောင်မှ။ အနုရာဓပုရံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာစာရတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆန္တံ၊ စဉ်။ (ဒိသ္မာဒ္ဒါ စပ်) အညတရာ၊ သော။ ကုလသုဏှာ၊ အမျိုးခွေးမသည်။ သာမိကေန၊ လင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘဏ္ဍိတ္မာ၊ ငြင်းခုံ၍။ သုမဏ္ဍိတ-ပသာဓိတာ၊ ကောင်းစွာ ဖီးလိမ်း ပြုပြင်တန်းဆာဆင်ယင်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဒေဝကညာ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကာလသော ဝ၊ ကလျှင်။ အနုရာဓပုရတော၊ မှ။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ၍။ ဥာတိဃရံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝိပလ္လတ္ထစိတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဟာဟသိတံ၊ ကို။ ဟသိ၊ ရယ်သတတ်။ ထေရော၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤ တခိခိအသံကား။

ကိုံ၊ အာဘယ်အသံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ သော်။ အာသာ-ကုလသုဏ္ဍာယ၊ ၏။ အဋ္ဌိကေ၊ သွားရိုးဌ။ အသုဘသည်၊ အဋ္ဌိကအသုဘသည်ကို။ ပဋိလဘိတ္ဝာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ "တသာ။ပ။ အပါပုဏီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ထေရော၊ သည်။ တသာ၊ ၏။ ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗသည်၊ ရှေးဌ ရအပ်ဘူးသော အဋ္ဌိကသည်ကို။ အနုဿရိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်ဌသာလျှင်။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ သော ထေရော၊ သည်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပါပုဏိ၊ ပြီ။]

[၂၁] ပန၊ ဆက်။ အသာ၊ ၏။ သာမိကောပိ၊ ချစ်လင်သည်လည်း။ အနုမဂ္ဂံ၊ ခရီးစဉ်အတိုင်း။ ဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်သည်ရှိသော်။ ထေရံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကဉ္စိ ဣတ္ထိံ၊ တစုံတယောက်သော မိန်းမကို။ ပဿထ အပိ၊ လော။ (အပိကျေ) ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ တံ-ပုရိသံ၊ ကို။ ထေရော၊ သည်။ "နာဘိဇာနာမိ ။ပ။ ပထေ"တိ၊ ထေဟူသော စကားကို။ အာဟ၊ ပြီ။

[သပ္ပုရိသ၊ ကောင်း။ ဣတော ဂတော၊ ဤမှ သွားသသူသည်။ ဣတ္ထိံ ဝါ၊ မိန်းမဟူ၍ရှင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ ဟူ၍ရှင်း။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ သေ အဋ္ဌိသင်္ခါရေ၊ ဤအရိုးစုသည်။ မဟာပထေ၊ ခရီးမဌ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေ၏။]

ယတ္ဝာ။ပ။ အာဒိမှ၊ ဌ။ (အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ယံ ကာရဏာ ယသ စက္ခုန္ဒြိယာသံဝရသ ဟေတု၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သတိကဝါ ဣဒေန၊ သတိဟူသော တံခါးရွက်ဖြင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေဟူသော တံခါးဝကို။ အသံဝုတံ၊ မပိတ်မဆို့သည်။ အပိဟိတစက္ခုဒ္ဒါရံ၊ မပိတ်မဆို့အပ်သော စက္ခုတံခါး ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍ ။ ဝိဟရန္တံ၊ ပေါက်လွှတ်နေသော။ ဧတံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အာဘိဗျာ-ဒယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထိုပါပက အကုသလမြေ့ဝှိုသည်။ အန္ဒာသဝေယျုံ ဒုံ့နုဗန္ဓေယျုံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တသ သံဝရာယ ပဋိပဇ္ဇတိ ကား။ တသ စက္ခုန္ဒြိယသ၊ ကို။ သတိကဝါ ဣဒေန၊ ဖြင့်။ ပိဒဟ-နတ္ထာယ၊ ဌ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိပဇ္ဇန္တောယေဝ၊ ကျင့်နိုင်သော သူကိုသာလျှင်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်နိုင်ပေသော သူဟူ၍ရှင်း။

စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိတိပိ၊ ရောက်ပေသည်ဟူ၍ဝင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို စက္ခုန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ ဟူသော ပါဠိ၌။ စက္ခုန္ဒြိ-ယေ၊ ၌။ သံဝရော ဝါ၊ သည်ဝင်း။ အသံဝရော ဝါ၊ သည်ဝင်း။ ကိုယ်ခွာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ ကား မရှိပေ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စက္ခုပသာဒံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍ ။ သတိ ဝါ၊ သည်ဝင်း။ မုဋ္ဌသစ္စံ ဝါ၊ လွတ်သော သတိရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်ဝင်း။ နု ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိပေ။ အပိစ၊ စင်စစ် မှတ်စရာသော်ကား။ ယဒါ၊ ၌။ ရူပါရမ္မဏံ၊ သည်။ စက္ခုဿ၊ အား။ အာပါထံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဘဝင်္ဂေ၊ သည်။ ဒွိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈေ၊ သော်။ ကိရိယမနောဓာတု၊ သည်။ အာဝဇ္ဇန-ကိစ္စံ၊ ကို။ သာဓယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ (ပရံ၊ ၌။) စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဒဿနကိစ္စံ၊ ကို။ သာဓယမာနံ၊ လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ (ပရံ၊ ၌။) ဝိပါကမနော-ဓာတု၊ သည်။ သမ္ပဋိစ္ဆနကိစ္စံ၊ ကို။ တတော၊ မှ။ (ပရံ၊ ၌။) ဝိပါကာ ။ပ။ ဓာတု၊ သည်။ သန္တီရဏကိစ္စံ၊ ကို။ တတော၊ မှ။ (ပရံ၊ ၌။) ကိရိယာ ။ပ။ ဓာတု၊ သည်။ ဝေါဋ္ဌပ္ပနကိစ္စံ၊ ကို။ သာဓယမာနာ၊ လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍ ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တဒနန္တရံ၊ ထိုဝုဋ္ဌေဗျာပါသည်၏ အခြားမဲ့၌။ ဇဝနံ၊ သည်။ ဇဝတိ၊ ၏။

တတြာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌လည်း။ ဝါ၊ ထိုဘဝင် အာဝဇ္ဇန်းအခါ အစ ရှိသည်ဘို့ဘင်လည်း။ ဘဝင်္ဂသမယော၊ ဘဝင်ဖြစ်ရာအခါ၌။ သံဝရော ဝါ၊ သည်ဝင်း။ အသံဝရော ဝါ၊ သည်ဝင်း။ နေဝ အတ္ထိ၊ အလျင်း မရှိသေး။ အာဝဇ္ဇနာဒီနံ၊ အာဝဇ္ဇန်းအစ ဝုဋ္ဌေဗျာအဆုံးရှိသော စိတ်တို့တွင်။ အညတရ-သမယော၊ တပါးပါး၏ ဖြစ်ရာ အခါ၌။ နု အတ္ထိ၊ မရှိသေးသည်သာတည်း။ ပန၊ အနန္တယကိုဆိုဒ့ဲ။ ဇဝနက္ခဏေ၊ ၌။ ဒုဿီလျံ ဝါ၊ သီလမရှိသော သူ၏ အဖြစ်ဟူသော ကာယဝစီဒုစရိုက်သည်ဝင်း။ မုဋ္ဌသစ္စံ ဝါ၊ သတိ၏ ဆန့်ကျင်-ဘက် အကုသိုလ်သည်ဝင်း။ အညာဏံ ဝါ၊ ဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ် သည်ဝင်း။ အကွန္တိ ဝါ၊ ခန္တီ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ်သည်ဝင်း။ ကောသဇ္ဇံ ဝါ၊ ပျင်းသောသူ၏အဖြစ် ဟူသော ဝီရိယ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ်သည်ဝင်း။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အုံ့ ။ (ဇဝံ သတိ၊ သော်။) အသံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ စက္ခုန္ဒြေ၌မရှိ ဇောခဏမှရှိသည်

ဖြစ်သော်လည်း။ ဧဝံ ဟောန္တော၊ ဤသို့ ဇောဝဏ္ဏ ဖြစ်သော။ သော အယံ အသံဝရော၊ ကို။ "စက္ခုန္ဒြိယေ အသံဝရော"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုဇောဝဏ္ဏ။ (အသံဝရော၊ အသံဝရသည်။) သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဒ္ဒါရမ္မိ၊ သည်လည်း။ အဂုတ္တံ၊ မလုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဝင်္ဂမ္မိ၊ သည်လည်း။ အဂုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝဇ္ဇနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ဝိထိစိတ္တာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ အဂုတ္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "စက္ခုန္ဒြိယေ အသံဝရော"-တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယထာ ကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ။ (တနည်း)ယထာ-ယေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဇဝေန၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ သော။ အသံဝရော၊ ကို။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ အသံဝရောတိ၊ ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တန္နိဒဿနံ၊ ထိုပကာရကို ညွှန်းပြကြောင်း ဥပမာသည်။ ကိံ၊ နည်း။ နဂရေ၊ ၌။ စတ္တာရော ဒ္ဒါရော၊ တံခါးမ လေးပေါက်တို့ကို။ အသံဝုတော၊ ကုန်သော်။ အန္တောဃရဒ္ဒါရကော-ဋ္ဌကဝဇ္ဇာဒယော၊ အိမ်ဘွင်း တံခါးမုခ် တိုက်ခန်းစသည်တို့သည်။ (တနည်း) အန္တော၊ မြို့ဘွင်း၌။ ဃရဒ္ဒါရကောဋ္ဌကဝဇ္ဇာဒယော၊ အိမ်တံခါးမုခ် တိုက်ခန်း စသည်တို့သည်။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာ ပိတ်အပ်ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ အန္တောနဂရေ၊ ၌။ သမ္ဘံ၊ သော။ ဘဏ္ဍံ၊ သည်။ အရက္ခိတံ၊ သည်။ အဂေါပိတမေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဟိ၊ စု။ နဂရဒ္ဒါရေန၊ ဖြင့်။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ စောရာ၊ တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ကို။ ကရေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဇဝေမေဝ၊ ဤကဲ့သို့ပင်။ ဇဝေန၊ ၌။ ဒုဿီလျာဒီသု၊ တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော်။ တသ္မိံ၊ ထိုဇော၌။ အသံဝရော၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဒ္ဒါရမ္မိ၊ သည်လည်း။ အဂုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဝင်္ဂမ္မိ၊ သည်လည်း။ အဂုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝဇ္ဇနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ဝိထိစိတ္တာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ အဂုတ္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

[၂၂] ပန၊ ပါး။ တသ္မိံ၊ ထိုဇော၌။ သီလာဒီသု၊ သီ-သ-ဉာ-ခန်-ဝိရိယံဟု ငါးတန်သော သံဝရတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော်။ ဒ္ဒါရမ္မိ ။ပ။ ဝိထိစိတ္တာနိ၊ တို့သည်လည်း။ ဂုတ္တာနိ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာ ကိံ၊ နည်းဟူမူ။ နဂရဒ္ဒါ-ရေသု၊ တို့ကို။ သံဝုတေသု၊ ကုန်သော်။ အန္တော၊ ၌။ ဃရာဒယော၊ တို့သည်။ အသံဝုတာ၊ ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်စေကာမူ။

တထာပိ၊ သော်လည်း။ အန္တောနဂရေ၊ ၌။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဘဏ္ဍံ၊ သည်။ သုရကွဲတံ၊ သည်။ သုဂေါပိတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ နဂရဒ္ဒါရေသု၊ တို့ကို။ ပိဟိတေသု၊ ကုန်သော်။ စောရာနံ၊ တို့၏။ ပဝေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝမေဝ၊ ဤကဲ့သို့ပင်။ ဇဝနေ၊ ၌။ သီလာဒီသု၊ တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော်။ ဒ္ဒါရမ္မိ ဂုတ္တံ ဟောတိ ။ပ။ ဝိထိစိတ္တာနိ၊ တို့သည်လည်း။ ဂုတ္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ တိုသို့ ဇောဝိ သီလသံဝရစသည်ဖြင့် ဒ္ဒါရစသည် လုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇဝနကွဏေ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ သံဝရော၊ ကို။ "စက္ခုန္ဒြိယေ သံဝရော" တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုတ္တော၊ ၏။

သောတေန သဒ္ဒံ သုတ္ဝာတိအာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သခ်ေပတော၊ ဖြင့်။ ရူပါဒီသု၊ တို့၌။ ကိလေသာ ။ပ။ လက္ခဏံ၊ ကိလေသာအစဉ်လိုက်ခြင်းရှိသော နိမိတ်စသည်ကို ယူခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ဂုဏ-သီလံ၊ ကို။ ဂုဏ္ဍိယသံဝရသီလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ

၁၆။ ဂုဒါနိ၊ ၌။ ဂုဏ္ဍိယသံဝရသီလာနန္တရံ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ (ဤအဌကထာ ၌ပင် ဥဒ္ဒေသအားဖြင့် ရှေး၌) ဆိုအပ်ပြီးသော။ အာဇီဝ ။ပ။ သီလော၊ ၌။ အာဇီဝ ။ပ။ ပဒါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဇီဝဟေတု အာဇီဝကာရဏာ၊ အသက်မွေးလိုခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂုဏ္ဍာပဂတော၊ အလိုယုတ် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတံ၊ မဖြစ်စတေးသော။ ဝါ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ မြတ်သော လူဟုဆိုအပ်သော စျာနလာဘီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့၏ စျာန်မဂ်ဖိုလ်ဘရားကို။ ဥလ္လပတိ၊ ဝါကြွားပြောဆိုငြားအံ့။ ဝါ၊ သီလ အသက် စင်ထွက်ပြေးသွား ပြောဟောငြားအံ့။ ပါရာဇိကဲ့သာ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ။ပ။ အတ္ထာနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ၎။ ဝိညာပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုက္ကဋသ္ယ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂုဏ-ဝေါ၊ သို့။ ပညတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ဆ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊

ကုန်၏။ ဆန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့ကို။ (ဝိတိက္ကမသဒ္ဒ် စပ်)

ကုဟနာဘိအာဒီသု၊ ကုဟနာ ဤသို့ အစရှိကုန်သော (အောက်၌ ပြအပ်ပြီးသော) ဥဒ္ဒေသပါဠိတို့၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ပါဠိ၊ (ဝိဘင်း၌ လာသော) နိဒ္ဒေသပါဠိတည်း။ "တတ္ထ ကတမာ ကုဟနာ ။ပ။ အယံ ဝုစ္စတိ လာဘေန လာဘံ နိဇိဂီသနတာ" တိ၊ နိဇိဂီသနတာ တိုင်အောင် စကားသည်။ ပါဠိ၊ စျာနဝိဘင်း၌ လာသော နိဒ္ဒေသပါဠိတည်း။

[တတ္ထ၊ ထို ကုဟနာ အစရှိသော ဥဒ္ဒေသင်္ဘာ။ ကတမာ၊ အဘယ်ကို။ ကုဟနာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ လာဘ ။ပ။ သန္ဓိသိဝါယ၊ ရအပ်သော သက်နိုး စသော လာဘ်, အရိုအသေ အကောင်းအမှုနှင့် ပြုပြင်၍ လှူအပ်သော သက်နိုး စသော ပစ္စည်း, ကျေးဇူးခြင်းကို တဏှာဖြင့် မှီထသော။ ပါပိစ္ဆယ၊ (မိမိ၌ မရှိသော သဒ္ဓါ သီလစသော ဂုဏ်ကို ရှိလေယောင် ပကာသနပြုလိုသော) အလိုယုတ်ရှိထသော။ ဣစ္ဆာပကတယ၊ အလိုယုတ်သည် သမ္မာအာဇီဝမှ ကင်းသည်ကို ပြုအပ်ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပစ္စယပဋိသေဝနသင်္ခါတေန၊ ပစ္စည်းကို မှီဝဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကုဟနဝတ္ထုနာ ဝါ၊ (ပစ္စည်းကို ဖြစ်စေခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော) အံ့ဘွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်ရင်း။ သာမန္တဇပ္ပိတေန၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ အနီးအနား စကားကို ပြောဆိုခြင်းဟူသော။ ကုဟနဝတ္ထုနာ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ယာ ဘာဝကဋ္ဌကာ၊ အကြင် မျက်မှောင်တရှုံ့ရှုံ့ ပြုခြင်းသည်။ ယံ ဘာဝကဋ္ဌယံ၊ အကြင် မျက်မှောင်တရှုံ့ရှုံ့ ပြုလေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်။ ယာ ကုဟနာ၊ အကြင် အံ့သြစေခြင်းသည်။ ယာ ကုဟာယနာ၊ အကြင် အံ့သြခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ယံ ကုဟိတတ္တံ၊ အကြင် အံ့သြစေသော သူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣရိယာပထသု ဝါ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်ကိုမူလည်း။ အဌပနာ၊ အစစ်ထားခြင်း, ရိုသေစွာထားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ (အာ-ဟု ဒီဃရှိသည်မှာ ဋီကာနှင့်မညီ) ဌပနာ၊ ထားသော အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော။ သဏ္ဌာပနာ၊ ကြည်ဘွယ်ရှိအောင် လုန်စွာပြုပြင်၍ ထားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယာ ဘာဝကဋ္ဌကာ၊ သည် ။ပ။ ယံ ကုဟိတတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသော ကုဟနဝတ္ထုဖြင့် အံ့ဘွယ်ပြုခြင်းကို။ ကုဟနာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

[၂၃] တတ္ထ၊ ဌ္ဌ။ ကတမာ၊ ကိုး။ လပနာ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ လာဘ ။ပ။ ပဂတဘဿ၊ ၏။ ပရေသံ၊ ဒါယကာတို့အား။ ယာ အာလပနာ၊ အကြင် ရှေးဦးစ၍ (လာဘ်လာဘနှင့် စပ်သော စကားကို) ဆိုခြင်းသည်။ ယာ လပနာ၊ အကြင် ဒါယကာတို့က မေး၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာ သလ္လပနာ၊ အကြင် လွန်စွာ အဖန်ဖန် ပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာ ဥလ္လပနာ၊ အကြင် မြှောက်မြှောက်ပင့်ပင့် ဒါယကာတို့ကို ပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာ သမုလ္လပနာ၊ အကြင် ခပ်သိမ်းသော အဖို့ဖြင့် ချီးမျိုးမြှောက်မြှောက် သာသာယာယာ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာ ဥန္နဟနာ၊ အကြင် ဒါယကာတို့ကို အယက်ထက်သို့ လိုက်၍ ပစ္စည်းလှူခြင်းမှ မလွတ်သာအောင် ချည်နှောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ ယာ သမုန္နဟနာ၊ အကြင် ခပ်သိမ်းသော အဖို့ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ ချည်နှောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ ယာ ဥက္ကာစနာ၊ အကြင် ဒါယကာတို့ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို မြှောက်၍ ပြသော စကားသည်။ ယာ သမုက္ကာစနာ၊ အကြင် ခပ်သိမ်းသော အဖို့ဖြင့် အဖန်ဘလဲလဲ မြှောက်၍ပြသော စကားသည်။ ယာ အနုပ္ပိယဘာဏိဘာ၊ အကြင် (သစ္စာနှင့်စပ်သော စကား, ဓမ္မနှင့်လျော်သော စကားကို မင့်မူ၍) အဖန်တလဲလဲ ချစ်ဘွယ်သာ ဆိုတတ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်။ ယာ စာဋုကမျတာ၊ အကြင် ဒါယကာတို့ ချစ်မြတ်နိုးစေလို၍ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်နှိမ့်ချချ ကျင့်သော သူ၏အဖြစ်သည်။ ယာ မုဂ္ဂသုပျတာ၊ အကြင် အမှန်နည်းပါး မမှန်များ၍ ပဲနောက်ဟင်းနှင့် တူသော နှုတ်အမှုအဆိုအမိန့် ရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်။ ယာ ပါရိဘဋ္ဌတာ၊ အကြင်အမျိုးသားငယ်တို့ကို အထိန်းအယက္ခဲ့သို့ ထိန်းယခြေ့မော့ဘတ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသို့ပြအပ်သော နှုတ်အမှုအဆိုအမိန့်ကို။ လပနာ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ဌ္ဌ။ ကတမာ၊ ကိုး။ နေမိတ္တိကတာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း ။ပ။ ပရေသံ၊ ဒါယကာတို့အား။ ယံနိမိတ္တံ၊ အကြင် ပစ္စည်းလှူခြင်းဌ္ဌ အမှတ်သညာကို ဖြစ်စေတတ်သော ကိုယ်အမှုနှုတ်အမိန့်သည်။ နိမိတ္တကမ္မံ၊ နိမိတ်အမှတ်ကို ပြုခြင်းသည်။ ဩဘာသော၊ မိမိအလိုကို အရိပ်ပြသော (ပစ္စည်းနှင့် စပ်သော) စကားသည်။ ဩဘာသကမ္မံ၊ မိမိလိုချင်သည်ကို အရိပ်ပြသော အမှုသည်။ သာမန္တဇပ္ပါ၊ လိုအပ်သော ဝတ္ထု၏ အနီးအနား စကားဆိုခြင်းသည်။ ယာ ပရိကထာ၊ အကြင်ပစ္စည်းရအံ့သော အခြင်းဖြင့် တရစ်ရစ်တဝေ့ဝေ့ ဆိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ယံ၊ ယောဟု ယာကို လျော်စွာ

ယှဉ်) အယံ၊ ဤပါပိစ္ဆဖြင့် လာဘသက္ကာရနှင့် စပ်သည့်နှုတ်အမိန့်အဆို ကိုယ်အမူအရာ ခပ်သိမ်းစုံကို။ နေမိတ္တိကတာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ဥ။ နိပ္ပေသိကတာ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ပရေသံ၊ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့အား။ ယာ အက္ကောသနာ၊ (ဆဲရေးခြင်းမှ ကြောက်သဖြင့်လည်း ပေးလှူခြားအုံ့ဟု နှလုံးထား၍) အကြင် ဆယ်ပါးသော အက္ကောသဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဆဲရေးခြင်းသည်။ ဝမ္ဘနာ၊ နှိပ်နှိပ်စက်စက် ဆိုခြင်းသည်။ ဂရဟနာ၊ (ကံ,ကံ၏ အကျိုးကို မယုံ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို မကြည်သည်ဖြင့်) ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ဆိုခြင်း သည်။ ဥက္ခေပနာ၊ (ဥပါသကာတို့ကို ဒါယကာစသည်တို့၏ အဖြစ်မှ) အပ စွန့်ပစ်ခြင်းသည်။ (ဥက္ခေပနာ ဥပါ-သကာနံ ဒါယကာဒိဘာဝတော ဗဟိ ဆဋ္ဌနာ၊ ဌီကာ) ဝါ၊ (မလှူသသူကို မြင်တည့်လျှင်) အုံ့ဘွယ်အလှူရှင်ပေဟု ချီးဆောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ (ချီးမြှောက်မဟုတ်၊ ချီးဆောင်ဟူလို) သမုက္ခေပနာ၊ အလှူကြီးရှင်ပေတကားဟု နားမခံသာအောင် လွန်စွာ ချီးဆောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ ခိပနာ၊ မနာလိုဘစေး အဝေးက စကားစောင်း ပစ်ခြင်းသည် (သဒ္ဒတ္ထ) ဝါ၊ အသွမ်းပြောက်ရယ် ဆိုခြင်းသည်။ သံခိပနာ၊ (အဘယ်ကြောင့် ဤသူကို မလှူဆိုကြသနည်း၊ နိစ္စကာလပင် ငါ့ရှင်တို့အား မရှိပါဟူသော စကားကို လှူတာ်ရှာသည် မဟုတ်လောဟု) လွန်စွာ အသွမ်း ပြောက်ရယ် ဆိုခြင်းသည်။ ပါပနာ၊ မလှူသသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းသည်။ သမ္ဘာပနာ၊ ခပ်သိမ်းသော အဖိုဖြင့် ရောက်စေခြင်းသည်။ အဝဏ္ဏဟာရိတာ၊ (ဤသို့ပြုက အရှက်ရ၍ ခဏဤသူ လှူလတ္တံဟု ပါပိစ္ဆနှလုံးဖြင့်) ကျေးဇူးမဲ့ အထွေထွေကို ပလေဆောင်တာ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ပရပိဋ္ဌိမံသိကတာ၊ အကြင် သူ့ကျောက်ကုန်းသားကို ခြစ်စားတတ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်။ (သဒ္ဒတ္ထ) ဝါ၊ ရှေ့ဥ်သာယာ ကောင်းစွာဆိုလျက် မျက်ကွယ်ရောက်ကရှုတ်ချကျိုးမဲ့ ဝါဒီခဲ့၍ ကဲ့ရဲ့ဆိုတတ်သော သူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤအက္ကောသနာစသော အလုံးစုံကို။ နိပ္ပေသိကတာ၊ သူတပါးဂုဏ်သင်သည်ကို သုဉ်သင်တာ်သော သူ၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝါ၊ သူတပါးဂုဏ်ကို မုန့်မုန့်ညက်ညက် ချေဖျက်ကြိတ်နှိပ်၍ ပါပိစ္ဆ၏ လာဘ်ရှာသော အမှုဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ဥ၏။ လာဘေန၊ ဖြင့်။ လာဘံ၊ လာဘ်.ကို။ နိဗ္ဗိသနတာ၊ ရှာတတ်သော သူ၏အဖြစ်သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ လာဘာသက္ကာရသိလောက-သန္ဓိသိတော၊ သော။ ပါပိစ္ဆော၊ သော။ ဣစ္ဆာပကတော၊ သည်။ ဣတော၊ ဤအိမ်မှ။ လဒ္ဓုံ၊ ရအပ်သော။ အာမိသံ၊ အာမိသကို။ အမုတြ၊ ထိုအိမ်သို့။ ဟရတိ၊ ၏။ အမုတြ ဝါ၊ ထိုအိမ်ဌမှလည်း။ လဒ္ဓုံ၊ သော။ အာမိသံ၊ ကို။ ဣဓ၊ သို့။ အာဟရတိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အာမိ-သေန၊ ဖြင့်။ အာမိသဿ၊ ကို။ ယာ ဧဒ္ဓိ၊ အကြင်ရှာခြင်းသည်။ ယာ ဂဝေဋ္ဌိ၊ အကြင် ရှာခြင်းသည်။ ယာ ပရိယေဋ္ဌိ၊ အကြင် အဖန်ဖန် ရှာခြင်းသည်။ ယာ ဧသနာ၊ အကြင် တောင့်တခြင်းသည်။ ယာ ဂဝေသနာ၊ အကြင် တောင့်တ၍ ရှာခြင်းသည်။ ယာ ပရိယေသနာ၊ အကြင် တောင့်တ၍ အဖန်ဖန် ရှာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤရပြီးသော လာဘ်ဖြင့် မရသေးသော လာဘ်.ကို ရှာခြင်း.ကို။ လာဘေန။ပ။တာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

၁၇။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမိဿာ ပါဠိယာ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧवं၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကုဟနုနိဒ္ဒေသေ၊ ဥ၏။ တာဝ၊ စ္ဆာ။ လာဘ-သက္ကာရ။ပ။ဿာတိ၊ ကား။ လာဘဠ္ဟ၊ ရအပ်သော သက်နှံးစသော သာမည ပစ္စည်း.ကိုဋဌင်း။ သက္ကာရဠ္ဟ၊ ကောင်းမွန်စွာ ပြုပြင်အပ်သော သက်နှံးစသော ဝိသေသပစ္စည်းကိုဋဌင်း။ ကိဉ္စိဿဒ္ဓဠ္ဟ၊ ကြည်ညာကျေနပ်စေခြင်း အသံ.ကိုဋဌင်း။ သန္ဓိသိတဿ၊ (တဏှာဖြင့်) မှီသော။ ပတ္ထယန္တဿ၊ (တဏှာဖြင့်) လိုချင်တောင့်တသော။ ဣဘိ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပါပိစ္ဆဿာတိ၊ ကား။ အသန္တဂုဏဒီပနကာမဿ၊ မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော သဒ္ဓါသီလစသော ဂုဏ်ကို ရှိလေယောင်ယောင်နှင့် ဟန်ဆောင်ပြစားလိုသော။ ဣစ္ဆာပကတဿာတိ၊ ကား။ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုယုတ်သည်။ အပကတဿ၊ သမ္မာအာဇီဝမှ ကင်းသည်ကို ပြုအပ်သော။ ဥပဒ္ဒုတဿ၊ (မိစ္ဆာဇီဝဟူသော ဥပဒ္ဒဝေါဖြင့်) နှိပ်စက်အပ်သော။ ဣဘိ အတ္ထော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စယ ။ပ။ သန္ဓိသိတဝေသေန၊ တ၏ အစွမ်းဖြင့်။ မဟာနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ တိဝိဓံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထု၊ အုံ့ဆြိုစေခြင်း ဟူသော ပစ္စည်းဖြစ်စေခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ အာဂတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိဝိဓမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဘေ ကုဟနဝတ္ထုံ၊ ကို။ (တဿ၊ ထိုမဟာ-နိဒ္ဒေသ၏။ ဝါ၊ သုံးပါးသော ကုဟနဝတ္ထု၏။ နိဿယဘူတာယ၊ မှီရာ

ဖြစ်သော။ ဣမာယ ပါဋိယာ၊ ဤမူလရင်း ဝိဘင်းပါဋိဖြင့်)[1] ဒသေတုံ၊ ဌ၊ ပစ္စယ။ပ။ တေန ဝါတိ ဧဝမာဒိ၊ တေန ဝါ ဟု ဤသို့ အစရှိသော စကားကို ၂။ မယာ၊ သည်။ အာရဒ္ဓံ၊ ဝိဘင်း ပါဋိရင်းမှ ယူဆောင်၍ အားထုတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိဘင်းပါဋိ ရင်း၌။ စိဝရာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နိမန္တိတသ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ရဟန်း၏။ တဒတ္ထိကသော၀၊ ထိုသက်နှံ့ စသည်ဖြင့် လိုချင်ရှုရှု စိတ်ကရှိသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ ပါပိစ္ဆတံ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဋ္ဌိဏ္ဍိပနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ (သုပ္ပတိဋ္ဌိတသဒ္ဓေတိ သမ္မဒ္ဓော) (တနည်း) ပဋ္ဌိဏ္ဍိပနေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ (ပဋ္ဌိဏ္ဍိပနေန စ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏေန စ ဝိမှာပနန္တိ ယောဇနီယံ) (စ၊ ဆက်။) တေ[2] ဂဟပတိကေ၊ ထိုဒါယကာတို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတသဒ္ဓေ၊ မတုန်မလှုပ်မြဲစွာ တည်သော သဒ္ဓါရှိသည်တို့ကို။ ဥ တ္ဝာ၊ အရိပ်သိ၍။ ပုန၊ တဖန်။ အယျော၊ တိအရှင်သည်။ အဟော အပ္ပိစ္ဆော၊ ချေဘ အလိုနည်းပေစ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှိတုံ၊ ဌ၊ နှ ဣစ္ဆတိ၊ မရှိ။ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှသော်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုကို။ သစေ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှေယျ၊ အကယ်၍ ခံတော်မူပါငြားအုံ့။ နော၊ ဂါတိသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ပုညံ၊ (အကျင့်ကောင်းပဋိပတ္တိလမြတ်၌ ပျိုးချအပ်သော) ကုသိုလ်ထူးကို။ (ထည့်)

(မှတ်ချက်) ၁-လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ ၃-ပုဒ်မှာ ဋီကာမှယူ၍ ပြထားသောပုဒ်များ ဖြစ်သည်။

၂-ဤ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သာမန္တစေပ္ပိတေန ဝါ ဣရိယာပထသ အဌပနာ။ပ။ ကုဟိတတ္တံ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ကုဟနာ-ဟူသော ဤစာပိုဒ်အတွင်းရှိ စကားရပ်ကိုသာ ယူသင့်၏။ ပြည်မူ နိဿဋ္ဌကား "ပစ္စယ။ ပ။ တေန ဝါတိဧဝမာဒိ၊ တေန ဝါဟူသည့် ဤစကားလျှင် အစိတ်ရှိသော။ ဝါကျ၊ လာဘေန လာဘံ နိဇိဂီသနတာ ဆုံးအောင်သော ဝါကျကို" ဟု အနက်ပြန်ဆိုထား၏၊ ပြဆိုဆဲ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စကားရပ်သည် ကုဟနာပုဒ်၏ နိဒ္ဒေသသာလျှင် ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း (၁) ပစ္စယပဋိသေဝန၊ (၂) သာမန္တစေပ္ပိတ၊ (၃) ဣရိယာပထသဏ္ဌာပန-ဟူသော ဤသုံးပါးကိုသာလျှင် ရည်ရွယ်သောကြောင့်ရင်း ထိုအနက် သင့်မည်မထင်။ (ဆ-သ-သော)

၃-တေ စ-၌ စသဒ္ဒါကား သမုစ္စည်းသာ သင့်သည်၊ ဝါကျ၏ အလယ်၌ ဝါကျာရမ္ဘကား မသင့်။ ဤအရာ၌ တေ စ-ဟု သမုစ္စည်း စ-သဒ္ဒါရှိလျှင် နောက် ပဋိဂ္ဂဟဏေန ပုဒ်နောင်၌ စသဒ္ဒါ ပိုသည်။ ဆင်ခြင်ရန်။ (ဆ-သ-သော)

သုလခ္ခံ၊ အရတောက်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးထား၍။ နာနာဝိဓေဟိ၊ အသူးထူးအထွေထွေကုန်သော။ ဥပါယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပဏီတာနံ၊ အကောင်းအမွန် ဖြစ်ကုန်သော။ [၂၄] စီဝရာဒိနံ၊ သင်္ဃာန်းအစရှိသည်တို့ကို။ ဥပဇ္ဈာနံ၊ ကပ်လှူကုန်သော။ တေသံ ဂဟပတိကာနံ၊ တို့အား။ တဒနုဂ္ဂဟာ.ကာမတံယေဝ၊ ထိုဒါယကာတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ လိုသည်၏ အဖြစ်.ကိုသာလျှင်။ (သင်တို့အား သနားသဖြင့် ချီးမြှင့်ခြင်းငှါသာ ငါခံသည်၊ ငါလိုချင်လျှမ်း မဟုတ် ဟူလို) အာဝိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏေန စ၊ ဖြင့်ရှင်း။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ သကဋ္ဌာနေဟိ အပိ၊ လှည်းကြီးလှည်းယောက်ကိုက်သော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် သော်လည်း။ ဥပနာမနဟေတုဘူတံ၊ သူ့ထက်ငါ ကပ်လှူလာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဝိမှာပနံ၊ အံ့သြစေခြင်းကို။ ပစ္စယပဋိသေဝနသင်္ခါတံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထု[1]တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ စ့။ မဟာနိဒ္ဒေသေ၊ ဌ်။ "ကတမံ ။ပ။ ကုဟနဝတ္ထု[1]" တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ပစ္စယ ။ပ။ သင်္ခါတံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထု[1]၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုံ[1]၊ ကို။ စီဝရ ။ပ။ရေဟိ၊ အသက်၏ အရုံအကာ သူနှာ၏ ပစ္စည်းဖြစ်သော ဆေးတို့ဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ၊ ဖိတ်ကုန်၏။ သော-ဘိက္ခု[1]၊ ထိုဖိတ်အပ်သော ရဟန်းသည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ၍။ ဣစ္ဆာပက-တော၊ ၍။ အတ္ထိကော၊ လိုချင်မှုးမှုးရှိလျက်။ စီဝရ ။ပ။ ရာနံ၊ ဝတ်၏။ ဘိယျော-ကမျတာ၊ အများကို လိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ စီဝရံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာတိ၊ ဖြူခါသည့်နှယ် ပယ်၏။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဂိလာန ။ပ။ရံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု[1]၊ သည်။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ သမဏာ၊ ကိုလေသာငြိမ်းအောင် ကျင့်သော ရဟန်းအား။ မဟဗ္ဘေန၊ အဖိုးကြီးသော။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်မူအံ့နည်း။ ဝါ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သမဏော၊ မည်သည်ကား။ သုသာနာ ဝါ၊ မှရင်း။ သင်္ကာရကူဋာ ဝါ၊ တံမြက်ခြေးစုမှရင်း။ ပါပဏိကာ ဝါ၊ အိမ်စျေးမှရင်း။ (ဤကာဠ ပါပဏိကာ-နိတိ အာပဏတော ဆဋ္ဌိတာနိ ရှိ၏) ပါပဏိကာနိ၊ အိမ်စျေးမှ စွန့်အပ်ကုန်သော။ နန္တကာနိ၊ ဟောင်းနွမ်းဆွေးရိ အနားမရှိသော ပုဆိုးတို့ကို။ ဝါ၊ ပုဆိုးပိုင်းဘို့ကို။ ဥစ္စိနိတ္ဝာ၊ ရှာဖွေ ရွေးကောက် ရုံးစု၍။ သင်္ဃာဋိံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ယံ ဓာရေယျ၊ အကြင်ဝတ်ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ (ဟောင်းနွမ်း

ပံသုကူ စုစုဖာဖာ သင်္ဃာဋီပြု၍) ဝတ်ရုံခြင်းသာလျှင်။ သမဏာယ၊ အား။ သာရုပ်ပ်၊ လျှောက်ပတ်၏။ သမဏာယ၊ အား။ မဟာရွှေန၊ သော။ ပိဏ္ဍ-ပါတေန၊ ဖြင့်။ ကိုံ၊ နည်း။ သမဏော၊ သည်။ ဥဒ္ဒေသစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံ အကျင့်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံကြွသဖြင့်။ လဒ္ဓေန၊ သော။ ပိဏ္ဍိယာလောပေန၊ တလုပ်တခဲချင်း ပေါင်းစုအပ်သော ဆွမ်းဖြင့်။ ဧကိုက်၊ ကို။ ယံ ကပ္ပေယျ၊ အကြင် မွေးရာ၏။ တေ၊ ဤသို့ (သလုံးမြင်းခေါင်းရင်း၍ ရသောဆွမ်းဖြင့် နုကြမ်းမရွေး) အသက်မွေးခြင်းသည်။ (သမဏာယ သာရုပ္ပန္တိ ယောဇနာ) သမဏာယ၊ အား။ မဟာရွှေန၊ သော။ သေနာသနေန၊ ဖြင့်။ ကိုံ၊ နည်း။ သမဏော၊ သည်။ ရုက္ခမူလိကော ဝါ၊ သစ်ပင်အောက်၌ နေလေ့ရှိသည်ရင်း။ အဇ္ဈောကာသိကော ဝါ၊ ဟင်းလင်းပြင်အရပ်၌ နေလေ့ရှိသည်ရင်း။ ယံ အသ၊ အကြင် ဖြစ်ရာ၏။ တေ၊ ဤသို့ (သစ်ပင်အရင်း ဟင်းလင်းအပြင် လွင်တီးခေါင်၌) နေခြင်းသည်။ သမဏာယ၊ အား။ သာရုပ်ပ်၊ ၏။ သမဏာယ၊ အား။ မဟာရွှေန၊ သော။ ဂိလာန ။ပ။ ရေန၊ (အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ဆေးသမားဘို၏ အမှုဟု ဆိုအပ်သော အသက်၏အရံအကာ သမ္ဘာရ ဆီဥ ထောပတ် စသော) ဆေးပစ္စည်းဖြင့်။ ကိုံ၊ နည်း။ သမဏော၊ သည်။ ပူတိမုတ္တေန ဝါ၊ နွားကျင်ယဉ်ရေဖြင့်ရင်း။ ဝါ၊ ပုပ်နံသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သူတပါးတို့စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်ရင်း။ ဝါ၊ အပုပ်အနံ့ လိုင်ပ္ပုလေ့ာင်းလေ့ာင်း နွားရေဟောင်းဖြင့်ရင်း။ ဟရိဋကီခဏ္ဍေန ဝါ၊ ဖန်ခါးသီးပိုင်းဖြင့်ရင်း။ ဩသဓံ၊ ဆေးကို။ ယံ ကရေယျ၊ ၏။ တေ၊ ဤဂေါ်မုတ် ဖန်ခါးကို ဆေးဝါးပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ သာရုပ်ပ်၊ ၏။ ဣတိ-ဧဝံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမိမိဆိုသော စကားကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ လူခံ၊ သော။ စီဝရံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ လူခံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ လူခံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ လူခံ၊ သော။ ဂိလာန ။ပ။ ရံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ တမေနံ-ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ အယံ သမဏော၊ သည်။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်းလှပေ၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်ပေ၏။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကာယဝိဝေက စိတ္တဝိဝေကကို လိုလှပေ၏။ အသံသဋ္ဌော၊ ဒါယကာဘို့နှင့် မရောမပြွမ်းပေ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ် လုံ့လရှိလှပေ၏။ ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးဘို့အားလည်း ဓုတင်ကျေးဇူးကို ဟောတတ်ပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဇာနိတ္ဝာ၊ ၍။) ဘိယျော ဘိယျော၊ လွန်စွာ လွန်စွာ။ စီဝရ ။ပ။ ရေယိ၊ တို့ဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ၊ မရမက

ပင့်ကြကုန်၏။ သော-ဘိက္ခု၊ နှလုံးညစ်ညမ်း ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤတရား ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်၏။ (ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။) တိဏ္ဏံ၊ အကြောင်း သုံးပါးဘို့၏။ သမ္မုခီဘာဝါ၊ အစုံအညီ မျက်မှောက်အားဖြင့် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဗဟုံ၊ မျှားစွာသော။ ပုညံ၊ ကို။ ပသဝတိ၊ ပွါးစေ၏။ သဒ္ဓါယ၊ ကံ, ကံ၏ အကျိုး စသည်ကို ယုံသော သဒ္ဓါတရား၏။ သမ္မုခီဘာဝါ၊ ကြောင့် ။ပ။ ဒေယျ-ဓမ္မသ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၏။ သမ္မုခီဘာဝါ၊ ကြောင့်။ ဒကို့ဏ္ဍေယျာနံ၊ တမလွန် လောကကို ယုံ၍ လှူအပ်သော အလှူဝတ္ထုကို ခံခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော သီလဝန် ဂုဏဝန် သခင်မှန်တို့၏။ သမ္မုခီဘာဝါ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓေါ ။ပ။ ပသဝတိ၊ ၏။ တုမ္မာကဉ္စ၊ ဒကာတော်တို့အားလည်း။ အယံ သဒ္ဓါ၊ ဤငါ၌ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါသည်။ အတ္ထိ ဧဝ၊ ရှိလှပေသည်ပင်။ အယဉ္စ ဒေယျဓ-မ္မော၊ သည်လည်း။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဟဉ္စ၊ ငါ ဆရာတော်သည်လည်း။ ပဋိဂ္ဂါဟကော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ထူး တယောက်ပင်တည်း။ အဟံ၊ သည်။ သစေ နှ ပဋိဂ္ဂဟေဿာမိ၊ အကယ်၍မခံချေအံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မခံချေသည် ရှိသော်။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ပုညေန၊ မှ။ ပရိဗာဟိရာ၊ အပလွင့်စင်ကုန်သည်။ ဘဝိဿထ၊ ဖြစ်ရှာကုန်လတံ့ ။ မယုံ၊ အား။ ဣမိနာ၊ ဤအလှူဝတ္ထုဖြင့်။ နှ အတ္ထော၊ လိုချင်လှသည်မဟုတ်။ အပိစ၊ စင်စစ်ပင် ဆရာမလိုချင်သော် လည်း။ တုမ္မာကံယေဝ၊ ဒကာတော်ဘို့ကိုသာလျှင်။ အနုကမ္ပာယ၊ သနား သဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှိဿာမိ၊ ခံရတော့အုံ့။ ဣတိ-ဧဝံ၊ ဤတရားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်၏။ တံ-ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဗဟုမ္ပိ၊ မျှားစွာလည်း။ စီဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏ ။ပ။ [၂၅] ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ယာ ဘာကုဋိကာ၊ အကြင် မျက်မှောင်တရှုံ့ရှုံ့ ပြုခြင်းသည်။ ယံ ဘာကုဋိယံ၊ အကြင် မျက်မှောင်တရှုံ့ရှုံ့ ပြုခြင်းအလေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ် သည်။ ယာ ကုဟနာ၊ အကြင် အုံ့သြစေခြင်းသည်။ ယာ ကုဟာယနာ၊ အကြင် အုံ့သြခြင်းကို ဖြစ်စေသော အခြင်းအရာသည်။ ယံ ကုဟိတတ္တံ၊ အကြင် အုံ့သြစေသောသူ၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤအလုံး စုံသော အမှုအကျင့်ကို။ ပစ္စယ ။ပ။ ဝတ္ထူတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

ပန၊ ပါး။ ပါပိစ္ဆဿေဝ၊ သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ဥတ္တရိ ။ပ။ ဝါစာယ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုရခြင်းကို ပြကြောင်းဖြစ်သော စကား

ဖြင့်။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိမှာပနုံ၊ အုံ့ဩစေခြင်းကို။ သာမန္တဇပ္ပနသင်္ခါတံ၊ မိမိကို ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ရခြင်း၏ အနီးအနားပြု၍ ပြောခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကုဟနဝတ္ထု။တိ၊ ဟု၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယထာဟ၊ နည်း။ "ကတမံ ။ပ။ ကုဟနဝတ္ထု။" တိ၊ ၍။ ဓမ္မ-သေနာပတိ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

[သာမန္တ ။ပ။ တံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထု။ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ဖြစ်၍။ ဣစ္ဆာပကတော၊ ၍။ သမ္ဘာဝနာ-ဓိပ္ပါယော၊ စျာနလာဘီအရိယာဟု ချီးမွမ်းခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ မံ၊ ကို။ ဇနော၊ သည်။ သမ္ဘာဝေယျတိ၊ ချီးမွမ်း လတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယုတ်မာအလို နှလုံးသို့၍။ အရိယ ။ပ။ တံ၊ အရိယာ တို့၏ တရားနှင့်စပ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ယော သမဏော၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ စီဝရံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ဝတ်ရုံ၏။ သော သမဏော၊ သည်။ မဟောသက္ခော၊ တန်ခိုးကြီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏတိ၊ ၏။ ယော သမဏော၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ပတ္တံ၊ ကို။ လောဟထာလကံ၊ ကြေးခွက်ကို။ ဓမ္မကရဏံ၊ ဓမ္မကရိုဏ် ရေစစ်ကို။ ပရိဿာဝနံ၊ ပဝါရေစစ်ကို။ ကုဋိကံ၊ သံ ကောက်ကို။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ကို။ ဥပါဟနံ၊ ကို။ဓာရေတိ၊ ၏။ သော သမဏော၊ သည်။ မဟောသက္ခော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဏတိ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြောင် ရဟန်း ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဧဝရူပေါ၊ ရှိ၏။ (ဧဝရူပဂုဟာဏံ သဗ္ဗတ္ထ ယော-ဇနိယံ) အာစရိယော၊ သည်။ သမာနုပဇ္ဈာယကော၊ တူသော ဥပဇ္ဈာယ် ရှိသော သူသည်။ သမာနာစရိယကော၊ တူသော ဆရာရှိသောသူသည်။ မိတ္တော၊ အဆွေသည်။ သန္ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ဘူးကာမျှသော အဆွေသည်။ သမ္ဘတ္တော၊ တက္ခ ဆည်းကပ်ဘူးသော အဆွေသည်။ သဟာယော၊ ဆင်းရဲ ချမ်းသာ ခံစားဘော် ခင်ပွန်းသည်။ ဧဝရူပေါ၊ ၏။ (သော သမဏော မဟောသက္ခောတိ ဘဏတိတိ သမ္ဗန္ဓော) ယော သမဏော၊ သည်။ ဧဝရူပေ၊ သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတိုက်၌။ အဋ္ဌယောဂေ၊ တဖက်ရပ်မိုးသော ကျောင်း၌။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်ရှည်၌။ ဟမ္မိယေ၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်း၌။ ဂုဟာယံ၊ ဂူ၌။ လေဏေ၊ လိုဏ်၌။ ကုဋ္ဌိယာ၊ ၌။ ကုဋ္ဌာဂါရေ၊ စုလစ် မှန်းခေါင်တပ်သော ကျောင်း၌။ အဋ္ဌေ၊ ပြအိုး၌။ မာဠေ၊ တန်ဆောင်း၌။ ဥဒ္ဒဏ္ဍေ၊ ဥစ္စာထားရာတိုက်၌။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ညီမူရာ၌။ မဏ္ဍပေ၊ ၌။

ဝေရှုပေ၊ သော။ ရကွမ္ဘလေ၊ ၌။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ (ဂုဟာယံ စသည်၌ ဝေ-ရှုပါယံဟုပြင် လိုက်) သော သမဏော၊ သည်။ မဟေသက္ခော၊ ၏။ ဣတိ၊ ကို။ ဘဏတိ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ တထေဒေသော်တုံ။ ဣဓ၊ ၌။ ဂေစ္ဆော၊ သည်။ (ဣဓေဂေစ္ဆောဘား ရှေးမှလိုက်သည်) ဂေါရဝီဂေါရဝီ၊ စက်-ဆုပ်ဖွယ် မြူမျိုး အလိုဆိုးဖြင့် အကျိုးမဲ့ လွန်စွာ နှိပ်ကွပ်စောင့်စည်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘာဝုဠ္ဠိကဘာဝုဠ္ဠိ၊ အလွန်လျှင် မျက်မှောင်ကုပ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုဟကကုဟ၊ အလွန် အံ့ဘွယ်ကို ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ လပကလပ၊ အလွန် အပြောကြီးသည်ဖြစ်၍။ မုခသမ္ဘာဝိ၊ မိမိ နှုတ်ထွက်စကားဖြင့် သူတပါးချီးမွမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ (ကထံ ကထေတိ၊ သမ္ဘာ-ဝနာ) အယံ သမဏော၊ သည်။ ဝေရှုပါနံ၊ ကုန်သော။ သန္တာနံ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဣမာသံ ဝိဟာရသမာပတ္တီနံ၊ ဤဒိဗ္ဗဝိဟာရ ပြဟ္မ-ဝိဟာရ အရိယဝိဟာရဖြစ်သော သမာပတ်တို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်သော။ ဂုဏ္ဌံ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော။ နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့သော။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ လောကုတ္တရံ၊ ရာဖြစ်သော။ သုညတပဋိသံယုတ္တံ၊ သုညတနှင့်စပ်သော။ ကထံ၊ ကို။ ကထေတိ၊ ၏။ ဝေရှုပါ၊ သော။ ယာ ဘာဝုဠ္ဠိကာ၊ သည်။ပ။ ယံ ကုဟိတဘွဲ့၊ အကြင်အံ့သြစေသော သူ၏အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အမှုအကျင့်ကို။ သာမန္တဇပ္ပနသင်္ခါတံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထု[1]တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

ပန၊ ပါး။ ပါပိစ္ဆဿ၊ သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ သမ္ဘာဝနာမိပ္ပါယကတေန၊ မိမိကို လူအများ ချီးမွမ်းစေလိုသော ပါပိစ္ဆဖြင့် ပြုအပ်သော။ ဣရိယာပထေန၊ ဖြင့်။ ဝိမ္ဘာဝနံ၊ အံ့ဘွယ် ပြုခြင်းကို။ ဣရိယာပထသန္နိဿိတံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထု[2]တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယထာဟ-ကိံ အာဟ၊ ကား။ "ကတမံ ။ပ။ ကုဟနာဝတ္ထု[3]"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဣရိယာပထသင်္ခါတံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို ပြုပြင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကုဟနဝတ္ထု[4]၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဂေစ္ဆော၊ သည် ။ပ။ သမ္ဘာ-ဝနာမိပ္ပါယော၊ (မိမိကို အရိယာဟူ၍ရင်း ဝိသေသလာဘီဟူ၍ရင်း) ချီးမွမ်း စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝေါ၊ ဤသို့သော အမှုအကျင့်ကို ပြုသည်ရှိသော်။ မံ၊ ကို။

ဇနော၊ သည်။ သမ္ဘာဝေယျတိ၊ အရိယာဟူ၍ ချီးမွမ်းလတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယုတ်မာအလို နှလုံးသို၍။ ဂမနံ သဏ္ဌာပေတိ၊ (တရားအထူး ရသော သူ၏ သွားခြင်းကဲ့သို့) မိမိသွားခြင်းကို ကောင်းစွာ ပြုပြင်သိုထား၏။ ဝါ၊ သတိ သမ္ပဇဉ် မကင်း သွားလေယောင် ဟန်ဆောင်၏။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ) [၂၆] ဌာနံ၊ မိမိရပ်ခြင်းကို။ နိသဇ္ဇံ၊ မိမိထိုင်ခြင်းကို။ သယနံ၊ မိမိအိပ်ခြင်းကို။ သဏ္ဌာပေတိ၊ ပြုပြင်၏။ ပဏိဓာယ၊ (ရဟန္တာဟု ငါ့ကိုအမျှား သိစေသားဟု) နှလုံးအလိုသိုထား၍။ ဝါ၊ တောင့်တ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ဖြည်းညင်းသာယာ သွား၏။ ပဏိဓာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပဏိဓာယ၊ ၍။ နိသီဒတိ၊ ၏။ ပဏိဓာယ၊ ၍။ သေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊ ၏။ သမာဟိတော ဝိယ၊ စျာန်သမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သမာဟိတော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ နိသီဒတိ၊ ၏။ သေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊ ၏။ အာပါထကဋ္ဌာယီ စ၊ လူအမျှားအား ထင်မြင်ကောင်းရာ အရပ်၌ စျာန်ဝင်စားသကဲ့သို့ ရှု၍ နေသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေရူပါ၊ သော။ ဣရိယာပထသု၊ ကို။ ယာ အဌပနာ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ထားခြင်းသည်။ ဝါ၊ အရိုအသေ ထားခြင်း သည် ။ပ။ ယံ ကုဟိတတ္တံ၊ အကြင် အုံ့ဩစေတတ်သော သူ၏အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤချီးမွမ်းစေလိုခြင်း အယောင်ဆောင်သော ကိုယ် အမူကို။ ဣရိ ။ပ။ တံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို (သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ သိမ်းဆည်း) ပြုပြင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကုဟနဝတ္ထု၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ ।(အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော။) ပစ္စယ ။ပ။ သခ်ါတေနာတိ၊ ကား။ ပစ္စယပဋိသေဝနန္တိ၊ ပစ္စည်းကို မှီဝဲခြင်း ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သခ်ါတေန၊ ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ကား။ ပစ္စယပဋိသေဝနေန၊ ပစ္စည်းကို မှီဝဲခြင်းဖြင့်။ သခ်ါတေန၊ ဟောအပ်သော။ သာမန္တဇပ္ပိတေနာတိ၊ ကား။ သမီပဘာဏိတေန၊ (တပါးသူကဲ့သို့ ပြု၍) မိမိ၏အနီး၌ ဆိုခြင်းဟူသော။ ဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ အနီးအနား စကားဆိုခြင်းဟူသော။ ဣရိယာပထသု ဝါတိ၊ ကား။ စတုဣရိယာပထသု၊ ကို။ အဌပနာဘိ၊ ကား။ အာဒိဌပနာ၊ ရှေးဦးစွာ ထားခြင်း။ ဝါ၊ ကား။ အာဒရေန ဌပနာ၊ ရိုသေသဖြင့် ထားခြင်း။ ဌပနာတိ၊ ကား။ ဌပနာကာရော၊ ထားသော အခြင်းအရာတည်း။ သဏ္ဌ-ပနာတိ၊ ကား။ အဘိသခ်ၛာ၊ ပြုပြုပြင်ပြင် လုပ်ခြင်း။ ပါသာဒိကဘာဝ-ကရဏံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လုပ်ခြင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

ဘာကုဋ္ဌိကာတိ၊ ကား။ ပဓာနပုရိမဋ္ဌိတဘာဝဒဿနေန၊ မိမိ၏ပြဓာန်းသော ပမာဏအဖြစ်, ရှေးဦးစွာ ဖြစ်၍ တည်သော သူ၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်။ (ဂဏ္ဌိ) ပဓာနပရိမဋ္ဌိတဘာဝဒဿနေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်,သိမ်မွေ့ ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်။ (နိဿျည်း) ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် နယ်ချဲ့အပ်သည် ဖြစ်၍ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့် [1]။ (နောမတိ။ ယော ယော ယာဒ္ဒတိ၊ သော သော ဂယောတဗ္ဗော) ဘာကုဋ္ဌိကရဏံ၊ မျက်မှောင်ကုပ်ခြင်းကိုပြုခြင်း။ မုခသင်္ကောစေ၊ မျက်မှောင်တွန့်ခြင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ အာသ၊ ထိုရဟန်း၏။ သီလံ၊ သဘောကား။ ဘာကုဋ္ဌိကရဏံ၊ မျက်မှောင်ကုပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (သော-ဘိက္ခု၊ သည်။) ဘာကုဋ္ဌိကော၊ မည်၏။ ဘာကုဋ္ဌိကသ၊ မျက်မှောင်ကုပ်လေ့ရှိသော သူ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ဘာကုဋ္ဌိယံ၊ ဖြစ်။ ကုဟနာတိ၊ ကား။ ဝိမှာပနာ၊ အံ့သြစေခြင်း။ ကုဟသ၊ အံ့သြခြင်းကို။ အာယနာ၊ ဖြစ်စေခြင်း။ ကုဟာ-ယနာ၊ ခြင်း။ (တနည်း) ကုဟသ၊ အံ့ဘွယ်ကိုဖြစ်စေသော ပဋိပုဂ္ဂလ်၏။ အာယနာ၊ အလား အပြု အမူသည်။ ကုဟာယနာ၊ ၏။ ကုဟိတသ၊ အံ့သြစေသော ပဋိပုဂ္ဂလ်၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ကုဟိတတ္တံ၊ ဖြစ်။

လပနာနိဒ္ဒေသေ၊ ဌ။ အာလပနာတိ၊ ကား။ ဝိဟာရံ၊ သိ။ အာဂတေ၊ ကုန်သော။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဘောန္တော၊ ဒါယကာတို့။ ကိမတ္ထာ-ယ၊ ဌ။ အာဂတာ၊ ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ နိမန္တိတုံ၊ ဌ။ အာဂတာ ကိံ၊ လော။ နိမန္တိတုံ၊ ဌ။ ယဒိ အာဂတာ၊ အကယ်၍ လာကုန်အုံ့။ ဧဝံ သန္တေ သု၊ ကုန်သော်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားနှင့် ကြကုန်။ အဟံ ။ပ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဒိတောဝ၊ မဆွကလျှင်။ လပနာ၊ (လာတ်နှင့်စပ်သော စကားကိုသာ) လမ်းကြောင်းပေး၍ ပြောခြင်းတည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥပနေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ တိဿော၊ တိဿဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါတည်း။ မယိ၊ ဌ။ ရာဇာ၊ ရေမြို့ရှင်သည်။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုတော်မူ၏။ မယိ၊ ဌ။ အသုကော စ အသုကော စ ရာဇမဟာမတ္တော၊ ဤမည်သော ဤမည်သော မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်လည်း။ ပသန္နာ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္တုပနာယိကာ၊

---

[1] ပဓာနပရိမဏိတဘာဝဒဿနေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ဖြင့် မွှေနှောက် ချေမှုန်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်။ (သီမှုနှင့်အညီ အနက်သစ်၊ ဆ-သံ-သော)

မိမိကို ဆောင်ခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ မိမိသို့ ဆောင်ခြင်းရှိသော။ လပနာ၊ သည်။ အာလပနာ၊ မည်၏။ လပနာတိ၊ ကား။ ပဋ္ဌဿ (အာဘယ်အရှင် တိဿ ထေရ်နည်း, အာဘယ်အရှင်ကို မင်းပူဇော်အပ်သနည်းဟု) ဒါယကာတို့ မေး အပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ၊ (အဟံ တိဿော အစရှိသော) ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော စကားကိုသာလျှင်။ လပနံ၊ ဆိုခြင်းတည်း။ သလ္လပနာတိ၊ ကား။ ဂဟပတိကာနံ၊ တို့၏။ ဥက္ကဏ္ဌနေ၊ ပျင်းရိခြင်းမှ။ ဘိတသ၊ ကြောက်ရွံ့ စိုးရိမ်သည် ဖြစ်၍။ သြကာသံ၊ ပြောဆိုခွင့်ကို။ ဒတ္တာ ဒတ္တာ၊ ၍။ သုဋ္ဌု၊ လွန်စွာ အထပ်ထပ်။ လပနာ၊ တည်း။ ဥလ္လပနာတိ၊ ကား။ မဟာကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်ကြီး။ မဟာ-နာဝိကော၊ လှေပိုင်ရှင်ကြီး။ မဟာဒါနပတိ၊ အလှူကြီးရှင်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဥဒ္ဒိကတ္တာ၊ ဒေါ့ကောက်ကောက်ပင့်ပင့် ပြု၍။ လပနာ၊ ပြောဆိုခြင်းတည်း။ သမုလ္လပနာတိ၊ ကား။ သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ခပ်သိမ်းစုံအဖို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဒိကတ္တာ၊ ကြောက်ကြောက် ပင့်ပင့် ပြု၍။ လပနာ၊ တည်း။

ဥန္နဟနာတိ၊ ကား။ ဥပါသကာ၊ တိ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကာလေ၊ ၌။ နဝဒါနံ၊ ကောက်ဦးစသော အလှူကို။ ဒေထ၊ လှူကြကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုကား။ ကိံ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ နု ဒေထ၊ နည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (နဟနာဒ္ဓိစပ်) ဘန္တေ၊ အရှင်တို့။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ သြကာသံ၊ လှူခွင့်ကို။ နု လဘာမ၊ မရပါကုန်သေး။ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုလှူပါကုန်အံ့ ဝန်ခံသည်တိုင်အောင်။ ဥဒ္ဒံ ဥဒ္ဒံ၊ အထက်ထက်သို့ လိုက်၍။ နဟနာ၊ မလှူမနေသာအောင် ဖွဲ့နှောင်၍ ပြော ခြင်း။ ဝေဌနာ၊ တရစ်ရစ်ဆိုခြင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ အထ ဝါ၊ ကား။

[၂၇] ဥစ္ဆုဟတ္ထံ၊ ကြံ့လက်စဲ့သောသူကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍ ။ ဥပါသက၊ ကာ။ ကုတော အာဘာတိ၊ အာဘယ်မှ ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ ဥစ္ဆုခေတ္တတော၊ ကြံခင်းမှ။ အာဘတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သိ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထိုကြံခင်း၌။ ဥစ္ဆု၊ သည်။ မဒ္ဒေ ကိံ၊ ချို၏လော။ ဣတိ၊ သို့။'ပုစ္ဆိ၊ မေးပြန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ ခါဒိတ္တာ၊ သော်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တေ၊ သော်။) ဥပါသက၊ ကာ။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ဥစ္ဆုံ၊ ကို။ ဒေထာတိ၊ လှူကြကုန်ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ၎ါ။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

ဣတိ၊ သို့။ ဝေရူပါ၊ သော။ နိုဗ္ဗေဌေန္တသောပိ၊ ဖြေသော သူအားလည်း။ ယာ ဝေဌနကထာ၊ အကြင်ရစ်ပတ်သော စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ဥန္ဒဟနာ၊ ၏။ သဗ္ဗတောဘာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ဥန္ဒဟနာ၊ သည်။ သမုန္ဒဟနာ၊ ၏။

ဥဏ္ဏာဘနာတိ၊ ကား။ တေ၊ ကုလံ၊ သည်။ မံယေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ တွေ-ကုလေ၊ ၌။ ဒေယျမ္မော၊ သည်။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ မယှမေဝ၊ သာလျှင်။ ဒေတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေါ၊ သို့။ ဥဏ္ဍိပိတ္ဌာ၊ ချီမြှောက်၍။ ကာစနာ၊ ပြခြင်းသည်။ ဥဏ္ဏာစနာ၊ မည်၏။ ဥဒ္ဒိပနာ၊ ချီမြှောက်၍ပြခြင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ တွေ၊ ဤဥဏ္ဏာစနပြုရာ၌။ တေလကန္ဒရိကဝတ္ထု၊ ကို။ ဝတ္တေဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်။ ဥဏ္ဏာစနာ၊ သည်။ သမုဏ္ဏာစနာ၊ မည်၏။

အနုပ္ပိယဘာဏိဘာတိ၊ ကား။ သစ္စာနုရူပံ ဝါ၊ မှန်သည်နှင့် လျောက်ပတ်သည်ကိုဟုင်း။ ဓမ္မာနုရူပံ ဝါ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားနှင့် လျော်သည်ကိုဟုင်း။ ဝါ၊ သစ္စသုဘာသိတမ္ပ တပါးသော သုဘာသိတစကား သုံးပါးနှင့် လျော်သည်ကိုဟုင်း။ အနုပလောဂေတ္ဝာ၊ မင့်မူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖွဲ့ဖွဲ့ တလဲ။ ပိယဘဏနမေဝ၊ ချစ်ဘွယ်ကိုသာ ဆိုခြင်းတည်း။ စာဋုကမ္ယ-တာတိ၊ ကား။ နိစဝုတ္တိတာ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်နှိမ့်ချခ၊ ဆိုသောသူ၏ အဖြစ်။ ဝါ၊ နှိမ့်ချသော အကျင့်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ ဟေဋ္ဌာ ဟေဋ္ဌာ ဌပေတ္ဝာ၊ အောက်အောက်ကထား၍။ ဝတ္တနံ၊ ဆိုခြင်းကျင့်ခြင်းတည်း။ မုဂ္ဂသူပျတာတိ၊ ကား။ မုဂ္ဂသူပသဒိသတာ၊ ပဲနောက်ဟင်းနှင့်တသော နှုတ်အမူရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ မုဂ္ဂေသု၊ ပဲနောက်တိုကို။ ပစ္စမာနေသု၊ ချက်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကောစိဒေဝ၊ အခ္ခိပဲနောက်သာလျှင်။ နု ပစ္စတိ၊ မကျက်။ အဝသေသာ၊ တို့သည်။ ပစ္စန္တိ ယထာ၊ ကျက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူပင်။ ယသ ပုဂ္ဂလသ ၊ ၏။ ဝစနေ၊ စကားအပေါင်း၌။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစိုးတစိ သော စကားသည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ အမှန်ပါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်ကား။ အလိကံ၊ မမှန်သည်။ ဟောတိ၊"၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ဤ (အမှန်နည်းပါး မမှန်များသော စကားရှိသည် ဖြစ်၍ ပဲနောက်ဟင်းနှင့် တူသော နှုတ်အမူရှိသော) ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မုဂ္ဂသူပျောတိ၊ ဟူ၍။

ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဲနောက်ဟင်းနှင့်တူသော နှုတ်အမှုရှိသောသူ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ မုဠသူပျုတာ၊ အဖြစ်။ ပါရိဘဋ္ဋတာတိ၊ ကား။ ပါရိဘဋ္ဋ-ဘာဝေါ၊ ရှာသူသားယော်တို့ကို ထိန်းယမ္မေးမြှူ ချော့မြှူတတ်သော သူ၏ အမှု၏ အဖြစ်ဘည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အုံ။ ယော-ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကုလ-ဒါရကေ၊ တို့ကို။ ဓာတိ ဝိယ၊ အထိန်းကဲ့သို့။ အကော်နေ ဝါ၊ ခါးထစ်ဖြင့်ရင်း။ ခန္ဓေန ဝါ၊ ပခုံးဖြင့်ရင်း။ ပရိဘဋ္ဌတိ၊ မွေးမြူတာ၏။ ဓာရေတိ၊ ချီပိုး ဆောင်ရွက်တာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ တဿ ပရိဘဋ္ဌဿ၊ ထိုရှာသူ သားယော်တို့ကို ထိန်းယမ္မေးမြှူ ချော့မြှူတတ်သောသူ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ ပါရိဘဋ္ဌံ၊ အမှု။ ပါရိဘဋ္ဋဿ၊ အမှု၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ပါရိဘဋ္ဋတာ၊ အဖြစ်။ (ဋီကာ၌ကား 'တာ' သဒ္ဒတ္ထဟူ၏) ဣတိ၊ ဤကား စကားတရပ် အပြီးတည်း။

နေမိတ္တိကတာနိဒ္ဒေသော ၌။ နိမိတ္တန္တိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ပရေသံ၊ ဒါယကာတို့အား။ ပစ္စယဒါနသညာဇနကံ၊ ပစ္စည်းလှူခြင်း၌ အမှတ်သညာကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကာယဝစီကမ္မံ၊ ကိုယ်အမှု နှုတ်အမိန့်တည်း။ နိမိတ္တ-ကမ္မန္တိ၊ ကား။ ခါဒနီယံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ (ကိံ ခါဒနီယံ၊ ကို။ လတိတ္ထ၊ ရကုန်သနည်း။)ခါဒနီယံ၊ ကို။ လတိတ္ထ ကိံ၊ ရကုန်သလော။ ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တကရဏံ၊ နိမိတ်ပြုခြင်းတည်း။ သြဘာသောတိ၊ ကား။ ပစ္စယသံယုတ္တကထာ၊ ပစ္စည်းနှင့် စပ်သော မိမိအလိုကိုပြသော စကားတည်း။ သြဘာသကမ္မန္တိ၊ ကား။ ဝစ္ဆပါလကေ၊ နွားယော်ကျောင်းသော သူတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဣမေ ဝစ္ဆာ၊ တို့သည်။ ခီရဂေါဝစ္ဆာ ကိံ၊ နို့ရည်သောက်သော နွားယော်တို့လော။ ဥဒါဟု၊ မူ။ တက္ကဂေါဝစ္ဆာ ကိံ၊ ရက်တက်ရည်သောက်သော နွားယော်တို့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ခီရဂေါဝစ္ဆာ၊ နို့ရည်သောက်သော နွားယော်တို့ဘုရား။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ နခီရဂေါဝစ္ဆာ၊ နို့ရည်သောက်သော နွားဝယ်မဟုတ်ကုန်။ ခီရဂေါဝစ္ဆာ၊ တို့သည်။ ယဒိ သိယုံ၊ ကုန်ငြားအုံ။ ဘိက္ခူပိ၊ တို့သည်လည်း။ ခီရံ၊ ကို။ လဘေယျုံ၊ ရကုန်ရာ၏။ ဣတိ ဧဝမာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ တေသံ ဒါရကာနံ၊ တို့ကို။ မာတာပိဘူနံ၊ တို့အား။ နိဝေဒေတ္မာ၊ ပြောကြားစေ၍။ ခီရဒါပနာဒိကံ၊ နို့ရည်ကို လှူစေခြင်းအစရှိသော။ သြဘာသကရဏံ၊ မိမိအလိုကို အရိပ်ပြ

ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ သာမန္တဇပ္ပါတိ၊ ကား။ သမီပံ၊ လိုအပ်သော ဝတ္ထု၏ အနီးကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဇပ္ပနံ၊ ဆိုခြင်းတည်း။ စ၊ ဆက်။ ဘွေ့၊ ဤမိမိလိုအပ်သော ဝတ္ထု၏ အနီးအနား စကားဆိုရာ၌။ ကုလူပကဘိက္ခု၊ ဝတ္ထု၊ အိမ်သို့ ကပ်သောရဟန်း၏ ဝတ္ထုကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။

[၂၇] ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ကုလူပကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘုဉ္ဇိဘုကာမော၊ ၍။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ နိသိဒိ၊ ထိုင်၏။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ အဒါတုကာမာ၊ မလှူချင်သည်ဖြစ်၍။ ဃရဏီ၊ အိမ်ရှင်မသည်။ တဏ္ဍုလာ နတ္ထိတိ၊ ဆန်မရှိဟု။ ဘဏန္တီ၊ မြည်တမ်းလျက်။ တဏ္ဍုလေ၊ တို့ကို။ အာဟရိတုကာမာ ဝိယ၊ ဆောင်လိုသကဲ့သို့။ ပဋိဝိသက-ဃရံ၊ အိမ်နီးချင်းအိမ်သို့။ ဂတာ၊ သွားလေ၏။ ဘိက္ခုပိ၊ သည်လည်း။ အန္တောဂဒ္ဒိ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ကဝါဋကောဏေ၊ တံခါးထောင့်၌။ ဥစ္ဆုံ၊ ကို။ ဘာဇနေ၊ အိုး၌။ ဂုဠံ၊ တင်လဲခဲကို။ ပိဋ္ဌကေ၊ တောင်း၌။ လောဏမစ္ဆဖာလေ၊ ငါးရံ့ခြောက်ခြမ်းတို့ကို။ ကုမ္ဘိယံ၊ အိုးကြီး၌။ တဏ္ဍုလေ၊ ဆန်တို့ကို။ ဃဋေ၊ အိုးငယ်၌။ ဃတံ၊ ထောပတ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ နိသိဒိ၊ နေလင့်၏။ ဃရဏီ၊ သည်။ တဏ္ဍုလေ နာလတ္ထန္တိ၊ ဆန်ရှာ၍ မရဟု။ အာဂတာ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘိက္ခာ နု သမ္ပဇ္ဇိဿတိတိ၊ ဆွမ်းမပြည့်စုံလတံ့ဟု။ ပဋိကစ္စေဝ၊ မဆွကလျင်။ နိမိတ္တံ အဒ္ဒသံ၊ ဆရာနိမိတ်မြင်နှင့်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ၊ အဘယ်နိမိတ်ကို။ (ပဿထ၊ နည်း။) ဣတိ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဥပါသိကေ၊ မ။ ကဝါဋကောဏေ၊ တံခါးထောင့်၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထောင်ထားသော။ ဥစ္ဆုံ ဝိယ၊ ကြံကဲ့သို့။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ အဒ္ဒသံ၊ တွေ့ခဲ့၏။ တံ-သပ္ပံ၊ ကို။ ပဟရိဿာမိတိ၊ ပုတ်ခတ်အံ့ဟု။ ဩလောကေန္တော၊ သော်။ ဘာဇနေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊ ထားသော။ ဂုဠပိဏ္ဍံ ဝိယ၊ တင်လဲခဲကဲ့သို့။ ပါသာဏံ၊ ကျောက်ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ လေဋ္ဌုကေန၊ ကျောက်ခဲဖြင့်။ ပဟရေန၊ ပုတ်ခတ်အပ်သော။ သပ္ပေန၊ သည်။ ကတံ၊ ဖြန့်အပ်သော။ ပိဋ္ဌကေ၊ တောင်း၌။ နိက္ခိတ္တလောဏမစ္ဆဖာလသဒိသံ ဖဏံ၊ ထားသော ငါးရံ့ခြောက်ခြမ်းနှင့်တူသော ပါးပျဉ်းကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ တံ လေဋ္ဌုံ၊ ကို။ ဥသိတဂုကာမဿ၊ ကိုက်လိုသော။ တဿ၊ ထိုမြွေ၏။ ကုမ္ဘိယာ တဏ္ဍုလသဒိသေ ဒန္တေ၊ အိုး၌ထားသောဆန်နှင့်တူသော သွားတို့ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ အထ-

ပစ္ဆာ၊ ဥ္ဍ။ ကုပိတာသ၊ အမျက်ထွက်သော။ အသ၊ ထိုမြွေ၏။ ဃဋ္ဋေ ပက္ခိတ္တဃတသဒိသံ၊ အိုးဥ္ဍ သွတ်ထားသော ထောပတ်နှင့်တူသော။ မုခတော နိက္ခန္တံ၊ ခံတွင်းမှ ထွက်သော။ ဝိသမိသကံ ခေဋ္ဌံ၊ အဆိပ်နှင့် ရောသောတံတွေး ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ (ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့ မိမိလိုအပ်သော ဝတ္ထု၏ အနိုးအနား စကားကို။ အာဟ၊ ၏။) သာ-ဃရဏီ၊ သည်။ မုဏ္ဍကံ၊ ဦးပြည်းယုတ်ကို။ ဝဠ္ဆေတုံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းငှါ။ နဿ သက္ကာတိ၊ မတတ်နိုင်ဟု။ ဥစ္ဆုံ ဒတ္ဝာ၊ ကြံလျှ၍။ သြဒနံ ပစိတ္ဝာ၊ ဆွမ်းချက်၍။ ဃတဂုဋ္ဌမစ္ဆေဟိ၊ ထောပတ် တင်လဲ ငါးရံ့ခြောက်ခြမ်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ ကဲ့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အဒါသိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ-ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သမိပံ ကတ္ဝာ၊ မိမိလိုအပ်သော ဝတ္ထု၏ အနိုးအနားပြု၍။ ဇပ္ပနံ၊ သည်။ သာမန္တဇပ္ပါ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပရိကထာတိ၊ ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ (ကထိယမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) တံ၊ ထိုလိုအပ်သော ဝတ္ထုကို။ လဘတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ပရိ-ဝတ္တေတ္ဝာ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ ၁၊ ပြန်၍ ပြန်၍။ ဝါ၊ လှည့်၍ လှည့်၍။ တဿ၊ ကို။ ကထနံ၊ ဆိုခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား တရပ် အပြီးတည်း။

နိပ္ပေသိကတာနိဒ္ဒေသော ဥ္ဍ။ အက္ကောသနာတိ၊ ကား။ ဒသဟိ အက္ကော-သဝတ္ထူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အက္ကောသနံ၊ (ဆဲရေးခြင်းမှ ကြောက်သဖြင့်လည်း လျှုရာ၏ဟု နှလုံးထားနှင့် နားမခံသာအောင်) ဆဲရေးခြင်းတည်း။ ဝမ္ဘ-နာတိ၊ ကား။ ပရိဘဝိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍။ ကထနံ၊ တည်း။ ဂရုဟနာတိ၊ ကား။ အဿဒ္ဓေါ၊ ကံ,ကံ၏ အကျိုးကို မယုံသည်။ အပ္ပသန္နော၊ မကြည်ညို သည်။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဒေါသာရောပနာ၊ အဖြစ်ဘင်ခြင်းတည်း။ ဥက္ခေပနာတိ၊ ကား။ တေ၊ ဤသူကို။ ဣတ္ထေ၊ ဤလျှုဒါန်းရာ၌။ မာ ကထေထ၊ မဆိုပါကုန်လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ဥက္ခိပနံ၊ လျှုတတ်သောသူ၏ အဖြစ်စသည်မှ အပသို့ ထုတ်ပစ် ခြင်းတည်း။ သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ခပ်သိမ်းသော အဖို့ဖြင့်။ သဝတ္ထုကံ၊ ဝတ္ထုရှိသည်ကို။ ,သဟေတုကံ၊ အကြောင်းရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥက္ခေပနာ၊ လျှုတတ်သောသူ၏ အဖြစ်စသည်မှ အပသို့ ထုတ်ပစ်ခြင်း သည်။ သံမုက္ခေပနာ၊ မည်၏။ အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဒေန္တံ၊ မလှူ

၁-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်ဥ္ဍ တပုဒ်တည်းသာ ရှိသည်။ (ဆ-သ-သော)

သသူကို။ ဒိသ္ဝ၊ ၍။ အဟော ဒါနပတိ၊ သြော် အလှူရှင်ပေ။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဥက္ခိပနံ၊ ချီဆောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ ဥက္ခေပနာ၊ မည်၏။ မဟာဒါန-ပတိတိ၊ အလှူကြီးရှင်ပေဟု။ ဧဝံ၊ သို့။ သုဋ္ဌု၊ လွန်စွာ။ ဥက္ခိပနံ၊ ချီဆောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ သမုက္ခေပနာ၊ မည်၏။ ခိပနာတိ၊ ကား။ ဗိဇဘောဇိနော၊ ရှေးကံဟောင်းမျိုးစေ့သာ သုံးဆောင်ခြင်းရှိသော။ ဣမဿ၊ ၏။ ဇိဝိတံ၊ သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်အကျိုးနပ်အံ့နည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပ္ပဏ္ဏာ၊ ပြက်ရယ်ပြုခြင်း။ ဝါ၊ အသွမ်းသွေးခြင်း ။ သံခိပနာတိ၊ ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ နတ္ထိဝါ ဝစနံ၊ မရှိဟူသော စကားကို။ ဒေတိ၊ လှူတတ်ပေ၏။ ဣမံ၊ ဤသူကို။ အဒါယကောတိ၊ မလှူသသူဟူ၍။ ကိံ ဘဏထ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြပေသနည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သုဋ္ဌုတရံ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။ ဥပ္ပဏ္ဏာ၊ ပြက်ရယ်ပြုခြင်းတည်း။ ပါပနာတိ၊ ကား။ အဒါယကတ္တာ ဝါ၊ မလှူလိုသသူ၏ အဖြစ်သို့ရင်း။ အဝဏ္ဏာ ဝါ၊ ကျေးဇူးမဲ့သသူ၏ အဖြစ်သို့ရင်း။ ပါပနံ၊ ရောက်စေခြင်း။ သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ပါပနာ၊ သည်။ သမ္ဘာပနာ၊ မည်၏။ အဝဏ္ဏဟာရိကာတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆောင်သည်ရှိသော်။ အဝဏ္ဏဘယာပိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုဘုံသည်မှ ကြောက်သောကြောင့်လည်း။ မေ၊ အား။ ဒဿတိ၊ လတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးထား၍။ ဂေဟတော၊ မှ။ ဂေဟံ၊ သို့။ ဂါမတော၊ မှ။ ဂါမံ၊ သို့။ ဇနပဒတော၊ မှ။ ဇနပဒံ၊ သို့။ အဝဏ္ဏဟာရဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆောင်ခြင်းတည်း။ ပရေပိ ဣမံသိက-တာတိ၊ ကား။ ပုရတော၊ မျက်မှောက်ခဏ်၌။ မဓုရံ ဘဏိတ္ဝာ၊ ချိုသာသော စကားကို ဆို၍။ ပရမ္မုခေ၊ မျက်ကွယ်ဌာနကား။ အဝဏ္ဏဘာသိတာ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုလေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော-ကထာ၊ ဤ(သို့ မျက်မှောက်မှကား နှုတ်ချိုပျားသို့ စကားသာယာ ကွယ်ရာကဲ့ရှဲ့ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုလေ့ရှိသောသူ၏) စကားသည်။ ဝါ၊ ကို။ အတိမုခံ၊ ရှေးရှု။[၂၉] ဩလောကေတုံ၊ ဌ၊။ အသက္ကောန္တဿ၊ မဝံ့သောသူ၏။ ပရမ္မုခါနံ၊ တဖက်သို့မျက်နှာလှည့်နေကုန်သော။ ဝါ၊ နောက်ပြန်နေကုန်သော သူတို့၏။ ပိဋ္ဌိ-မံသခါဒနမိဝ၊ ကျောက်ကုန်းသားကို ဖဲ့စားသည်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-ခိပနာတိ ခေပဝစနံ ဟု ဖွင့်လိုရင်းတည်း။ မလိုတစေး အဝေးစကားစောင်းပစ်သည် ဟူလို။ ဝါ၊ နှုတ်ချိုသောစကားဟူလို။ ထိုခေပဝစနဟူသည် တပါးမဟုတ် ရယ်သွမ်းသွေး၍ဆိုသော စကားတည်း။ ထိုကြောင့်။ ကိံ ။ပ။ ဥပ္ပဏ္ဏာဟု မိန့်သည်။(ပြည်)

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရပိဠိမံသိကတာတိ၊ သူ့ကျောက်ကုန်းသားကိုဖဲ့စားလေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အယံ ဝုစ္စတိ ။ပ။ တာတိ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ၊ ဤအကျွောသန, ဝမ္ဘန စသော နှုတ်အမူကို။ ဝေဠုပေသိကာယ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့်။ အတ္တဂ်ံ-အတ္တဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်၌ လိမ်းသော နယ်ဆီကို။ နိပုဠ္ဠဘိ ဝိယ၊ သုတ်သကဲ့သို့။ ပရဿ ဂုဏံ၊ သူတပါးကျေးဇူးကို။ နိပ္ပေသတိ၊ ချေဘက်၏။ နိပုဠ္ဠဘိ၊ စင်စစ် သုတ်သင်၍ ပစ်ဘက်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂန္ဓဇာတံ၊ နံ့သာမျိုးကို။ နိပိသိတ္ဝာ၊ ကြိတ်၍။ ဂန္ဓမဂ္ဂနာ ဝိယ၊ အနံ့ကို ရှာသကဲ့သို့။ ပရဂုဏော၊ သူတပါးကျေးဇူးဝှေ့ကို။ နိပိသိတ္ဝာ၊ ကြိတ်၍။ ဝိစုဏ္ဏေတ္ဝာ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ချေထု၍။ ဃော၊ ဤအကျွောသန စသော နှုတ်အမူသည်။ လာဘာမဂ္ဂနာ၊ လာဘ်ရှာကြောင်း အမူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိပ္ပေသိကတာတိ၊ (သူ့ကျေးဇူးကို မကြိတ်သော်ကား မရသော ပစ္စည်းဘို့ကို ရလေအောင်) ကြိုးခြင်းအလေ့ရှိသော သူ၏ အဖြစ် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အဆုံးအဖြတ်ကို မှတ်အပ်၏။

လာဘေန ။ပ။ နိဒ္ဒေသော ဘိက္ခု။ နိဗ္ဗိသနတာတိ၊ ကား။ မဂ္ဂနာ၊ (စည်းလဲ စည်းစား အနည်းဖြင့် အများ လှာ့ပယ်၍ ယူခြင်းငှါ မကောင်းအလိုနှင့်တကွ ဖြစ်သော ပစ္စည်းကို)ရှာမှီးခြင်း။ ဣတော လဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ ဣမမှာ ဂေဟာ၊ မှ။ လဒ္ဓံ၊ရအပ်သော လာဘ်ကို။ အမုတ္တြာတိ၊ ကား။ အမုကသ္မိံ ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌။ ဌိတိ၊ ကား။ ဣစ္ဆနာ၊ လိုချင်ခြင်း။ ဂဝေဋ္ဌိတိ၊ ကား။ မဂ္ဂနာ၊ ရှာခြင်း။ ပရိယေဋ္ဌိတိ၊ ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ မဂ္ဂနာ၊ ခြင်း။ အာဒိတောဝ၊ ရှေးဦးအစိမ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ လဒ္ဓံ လဒ္ဓံ၊ ရတိုင်းရတိုင်းသော လာဘ်ကို။ တတ္တြ တတ္တြ၊ ထိထိုအိမ်၌။ ကုလဒါရကာနံ၊ တို့အား။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ အန္တေ၊ ၌။ ခီဏယာဂုံ၊ နံ့ရည် ယာဂုကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဟိတဂ္ဂ၀ဏ္ဏ၊ သွားသော ရဟန်း၏ ဝဏ္ဏကို။ ဏ္ဍေ၊ ဤလာဘေန လာဘနိဗ္ဗိသနကထာ၌။ ကလေတမ္ပိ၊ ၏။ ဃနာတိအာဒိနိ၊ ပုဒ်တို့သည်။ ဌိတိအာဒိနမေဝ၊ ပုဒ်တို့၏သာလျှင်။ ဝေဝစနာနိ၊ စကားလှယ် သဒ္ဒါတို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဌိတိ၊ ကား။ ဃနာ၊ လိုချင်ခြင်း။ ဂဝေဋ္ဌိတိ၊ ကား။ ဂဝေဃနာ၊ ရှာခြင်း။ ပရိယေဋ္ဌိတိ၊ ကား။ ပရိယေဃနာ၊ အဖန်တလဲလဲ ရှာခြင်း။ ဣစ္ဆေဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဏ္ဍေ၊ ဤဝါကျ၌။ ယောဇနာ၊ (ရှေစကား နောက်စကားတို့၏ ပရိယာယ်အားဖြင့်)

ယှဉ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတမ္ဘာ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ကုဟနာဒိနံ၊ ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထော၊ အနက်အဖွင့်တည်း။

ဣဒါနိ၊ ဘဋ္ဌ။ ဝေမာဒိနဉ္စ ပါပမမ္မာနဉ္စ ဣတ္ထေ၊ ဤပုဒ်ဌ။ အာဒိသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ "ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောဇ္ဇာ ။ပ။ ဒဗ္ဗီဟောမ" ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဗြဟ္မဇာလေ၊ သုတ်ဌ။ ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ အနေကေသံ၊ ကုန်သော။ ပါပမမ္မာနံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်တို့ကို။ ဂဟဏံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

[ဝါ ပန၊ တနည်း။ ဧကေ၊ အခ္ခါကုန်သော။ ဘောဇ္ဇာ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ အရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ တမလွန်လောကကို ယုံ၍ လှူအပ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဝါ၊ ဘောဇနဟု ဆိုအပ်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ ဘုဉ္ဇိဘ္မာ၊ ၍။ တေ-သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မင်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်။ (ပဝတ္တေန၊ ဖြစ်သော။) တနည်း၊ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ အတတ် ဟူသော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ မှားယွင်းယုတ်မာသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ မွေးကုန်၏။ ဣဒံ-ဣမာ၊ ဤမင်ဖိုလ်၏ ဖိလာ အတတ်ဘို့သည်။ သေယျထာ-ကဘာမာ၊ နည်း။ အင်္ဂ၊ လက်ခြေ စသော အင်္ဂါတို့ကို ရည်၍ ဖြစ်သော အတတ်ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို ဆိုရာ ကျမ်းရင်း။ ဥပ္ပါတံ၊ ဥက္ကာပုံခြင်း အရပ်မျက်နှာ ကြိတ်ထခြင်း မြေလှုပ်ခြင်း စသည်နှင့် စပ်သော အတတ်ရင်း။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကျမ်းရင်း။ လက္ခဏံ၊ ဣတ္ထိပုရိသတိ လက္ခဏာကို သိရာသိကြောင်း ဖြစ်သော ကျမ်းရင်း။ မူသိ-ကစ္ဆိန္နံ၊ အဝတ်စသည်ဘို့ကို ကြွက်ခဲလတ်သော် အကျိုးအပြစ်ကို သိကြောင်း ဖြစ်သော ကျမ်းရင်း။ အဂ္ဂိဟောမံ၊ (ဤမည်သော မီးဖြင့် ပူဇော်သည်ရှိသော် ဤမည်သော အကျိုးဖြစ်၏ဟု)မီး၏ အစွမ်းဖြင့် ယင်ပူဇော်ရာ အစီအရင် အတတ်ရင်း။ ဒဗ္ဗီဟောမံ၊ (ဤမည်သော ယောက်မဖြင့် ပူဇော်သည်ရှိသော် ဤမည်သော အကျိုးဖြစ်၏ဟု) ယောက်မ၏ အစွမ်းဖြင့် ယင်ပူဇော်ရာ အစီအရင်အတတ်ရင်း။]

ဣတိ-ဝုတ္တနယေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ အာဇီဝဟေတု၊ အာဇီဝအကြောင်းကြောင့်။ ပညတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ။ပ။ နံ၊ တို့ကို။ ဝိတိက္ကမဝသေန စ၊ ၎င်း။ ကုဟနာ။ပ။ နတာတိ

ဝေမာဒိနုံ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဣမေသံ ပါပမမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန စ၊ ၎င်း။ ပဝတ္တော၊ သော။ ယ္ဒာယံ-ယော အယံ မိစ္ဆာဇီဝေါ၊ ကို။ (ဝုတ္တော၊ ၏။) သဗ္ဗပဟာရာပိ၊ အလုံးစုံသော အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တသ္မာ မိစ္ဆာဇီဝေါ၊ မှ။ ယာ ဝိရတိ၊ အကြင် ကြဉ်ခြင်းသည်။ (ကြဉ်ကြောင်းသည်။) (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤမိစ္ဆာဇီဝမှ ကြဉ်ကြောင်းသည်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ တတြ၊ ထိုအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၌။ အယံ၊ ကား။ ဝစနတ္ထော၊ တည်း။ ဧတံ၊ ဤသမ္မာဝါယာမကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ (အကြောင်း ပြု၍။) ဇီဝန္တိ၊ အသက်မွေးတတ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ အသက် မွေးကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဧသော-သမ္မာဝါယာမော၊ သည်။) အာဇီဝေါ၊ မည်၏။ သော၊ ထိုအာဇီဝသည်။ ကော၊ နည်း။ ပစ္စယပရိယေသန-ဝါယာမော၊ တရားနှင့်အညီ ပစ္စည်းရှာမှီးကြောင်း လုံ့လ သမ္မာဝါယာ-မတည်း။ ပါရိသုဒ္ဓိတိ၊ ကား။ ပရိသုဒ္ဓတာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်။ အာဇီဝဿ၊ အသက်မွေးကြောင်း သမ္မာဝါယာမ၏။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်း အပြစ်ကင်းခြင်း။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ခြင်း။

ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ

၁၈။ ပန၊ ပါး။ တဒနန္တရံ၊ ထိုအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ၏ အခြားမဲ့ကာလ ၌။ ယံ ဧတံ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ၌။ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသောဘိ၊ ကား။ ဥပါယေန၊ ပွါးစီးခြင်းအား သင့်လျော်သော အ ကြောင်းဖြင့်။ ပဌေန၊ မှန်ကန်သော နည်းလမ်းဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ ဥတ္တာ၊ (အအေးကို ဖျောက်ခြင်းအစရှိသော ထိုထိုအကျိုးကိုဉာဏ်ဖြင့်) တူရွ တိုက်ရိုက်သိ၍။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်၍။ ဝါ၊ သက်ဝင် ရှုကြည့်၍။ [၃၀] ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား လိုရင်းအနက်။ စ၊ ဆက်။ ဣတ္ထ၊ ဤပစ္စယသန္နိဿိတသီလ၌။ သိတသ ပဋိဃာတာယ၊ တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တပစ္စဝေက္ခဏမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သောဆင်ခြင်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ယောနိသော ပဋိသင်္ခါတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ စီဝရန္တိ၊ ကား။ အန္တရဝါသကာဒီသု၊ တို့ဘင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တတည်ထည်သော သင်္ကန်းကို။ စ၊ အလုံးစုံသော ဒုကူဋ်, ကိုယ်ဝတ်, ခါးဝတ်သင်းပိုင်ကို။ ပဋိသေဝတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ နိဝါသေဘိ ဝါ၊ ဝတ်မူလည်း ဝတ်၏။ ပါရုပတိ ဝါ၊ ရုံမူလည်း ရုံ၏။ ယာဝဒေဝါတိ ဣဒံ၊

ဤပုဒ်သည်။ ပယောဇနာ ။ပ။ ဝစနံ၊ အကျိုးတို့၏ အပိုင်းအခြားကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့် မှတ်ခြင်းကို ဟောသော သဒ္ဒါတည်း။ ဟိ၊ ခ္ဝေအုံ့။ ဝါ၊ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ သီတာယ ပဋိယာတာဒိ ၁၊ အအေးကို ဖျောက်ခြင်း အစရှိသော။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ပယောဇနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တွေ့ကမေဝ၊ ဤမျှသော ပယောဇဉ်သာလျှင်။ ယောဂိနော၊ ၏။ စိဝရပဋိသေဝနေ၊ ၌။ ပယောဇနံ၊ တည်း။ ဣတော၊ ဤအအေးကို ဖျောက်ခြင်း စသော ပယောဇဉ်ထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်ဖြစ်သော ပယောဇဉ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သီတာယာတိ၊ ကား။ အဗ္ဗတ္ထမဝတ္ထုကျွောဘဝသေန ဝါ၊ (ချမ်းရှိဖျားခြင်း စသော အားဖြင့်) ကိုယ်တွင်းသန္တာန်၌ သီတတေဇောဓာတ် ချောက်ချား ပျက်စီးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌။ ဥတုပရိဏာမ-ဝသေန ဝါ၊ ဥတုဖောက်ပြန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ယာ ကာယစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ သီတာယ၊ အအေးကို။ ပဋိယာတာယာတိ၊ ကား။ ပဋိဟနနတ္ထံ၊ ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ (သေဝိယ-မာနေ၊ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်။) သရီရေ၊ ၌။ အာဗာဓံ၊ ကို။ (သီတံ၊ အအေးသည်။) နဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ဧवं-တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ တာယ-သီတာယ၊ ကို။ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ဖျောက်ခြင်းငှါ။ (ပဋိသေဝတိ၊ ၏။) ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သရီရေ၊ ကိုယ်ကို။ သီတဘ္ဘာဟတေ၊ အအေးဥတု နှိပ်စက်အပ်သည် ရှိသော်။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ပဒဟိတုံ၊ ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်းငှါ။ နဿ သက္ကောတိ၊ နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီတာယ၊ ကို။ ပဋိယာတာယ၊ ဖျောက်ခြင်းငှါ။ စီဝရံ၊ ကို။ ပဋိသေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ (ဥဏှသ ပဋိယာတာယ အစ ရှိသော ကြွင်းကျန်သမျှ) အလုံးစုံသော ပယောဇဉ်တို့၌လည်း။ သေ နယော၊ ဤသီတယ ပဋိယာတာယ၌ ဆိုအပ်သော နည်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုအုံ့။ ဣဒေ၊ ဤဥဏှသ စသည်တို့၌။ ကေဝလံ၊ ရှေးနည်းနှင့် မရောသော အနက်ကို။ (ဝက္ခာမ၊ အုံ့။) ဥဏှသာတိ၊ ကား။ အဂ္ဂိ-သန္တာပယ၊ မီးပူကို။ တသ၊ ထိုမီးပူ၏။ ဝနဒါဟာဒီဟု၊ တောမီးလောင်သော အခါ အစရှိသည်တို့၌။ သမ္ဘဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဥသ။ပ။

၁-....ပဋိယာတာယာတိအာဒိ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ)

နုန္တိ် ဏ္ဍေ၊ ဥ္ဓ။ ဘုံသာတိ၊ ကား။ ဘုံသနမက္ခိကာ၊ ကိုက်တတ်သော မှက်တို့ တည်း။ အန္ဓမက္ခိကာ၊ ယင်ကန်းတို့တည်း။ ဝါ၊ ယင်မဲရိုင်းတို့တည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ မကသာ၊ ခြင်တို့သည်။ မကသာ ဧဝ၊ ကိုက် နေကျ ခြင်တို့ပင်တည်း။ ဝါတာတိ၊ ကား။ သရဇအရဇာဒိဘေဒါ၊ မြူနှင့် တက္ခသောလေ မြူမရှိသောလေ အစရှိသည် အထူးရှိသော လေတို့တည်း။ အာတပေါတိ၊ ကား။ သူရိယာတပေါ၊ နေပူတည်း။ သရိသပါတိ၊ ကား။ ဒီဃဇာဘိကာ၊ ရှည်သောကိုယ်ရှိသော အမျိုးဌ ဖြစ်ကုန်သော။ သပ္ပါဒယော၊ မြွေအစရှိကုန်သော။ ယေ ကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ သရန္ဓာ၊ ရွှေတွားကုန်လျက်။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံ ရွှေ တွားရှိ သွားတတ်ကုန်သော မြွေစသော သတ္တဝါတို့သည်။) သရိသပါ၊ မည်ကုန်၏။ တေသံ-သရိသပါနံ၊ ထိုရွှေတွားရှိ သွားတတ်သော မြွေစသော သတ္တဝါတို့၏။ ဒဋ္ဌသမ္ဘသော စ၊ ကိုက်ခြင်းဟူသော အတွေ့ဌဉ်း။ ဖုဋ္ဌ-သမ္ဘသော စ၊ ထိပါးခြင်းဟူသော အတွေ့ဌဉ်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသော။ ယော သမ္ဘသော၊ အကြင် အတွေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အတွေ့သည်လည်း။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိတ္တာ၊ ၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော ရဟန်းကို။ နဿ ဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာဒိသေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့ဌ။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အတွေ့ဘို့ကို။ ပဋိဃာတတ္ထာယ၊ ဌ။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ယာဝဒေဝါတိ ဧတေသု၊ ယာဝဒေဝ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ပုနဝစနံ၊ တဖန်ထပ်၍ ဟောတော် မူခြင်းသည်။ နိယတပဋိယောဂနာဝဓိပရိစ္ဆေဒဒဿနတ္ထံ၊ ကိန်းသေမြဲသော အကျိုးတို့၏ အပိုင်းအခြားကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့် ပြရခြင်း အကျိုး ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ စ္ဒ။ ဟိရိကောပိနပဋိစ္ဆာဒနံ၊ (အရှက်အကြောက် ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော) အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်သာလျှင်။ နိယ-တပဋိယောဂနံ၊ ကိန်းသေမြဲသော အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတရာနှင့်၊ ဤမှတပါး သီတပဋိဃာတစသော အကျိုးတို့သည်။ ကဒါစိ ကဒါစိ၊ ရံခါ ရံခါ တွေ့ကြုံမ်ရာဌ်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဟိရိကောပိနပဋိစ္ဆာ-ဒနတ္ထံ ဟူသော ပုဒ်ဌ။ ဟိရိကောပိနန္တိ၊ ကား။ တံ တံ သမ္ဘာဝဌာနံ၊ လိုလို ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်တည်း။ ဟိ၊ စ္ဒ။ ယသ္မိं ယသ္မိं အင်္ဂေ၊ အကြင် အကြင် ကျဉ်းမြောင်းရာ အင်္ဂါသည်။ ဝိဝရိယမာနေ၊ လစ်သည်ရှိသော်။ ဟိရီ၊ အရှက် အကြောက်သည်။ (ဟိရောတ္ဘပ္ပကား အဝိနာဘာဝ) ကုပ္ပတိ ဝိနသ္သတိ၊

ပျက်၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုကျင်းမြောင်းရာ အင်္ဂါကို။ ဟိရိ ကောပနတော၊ အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိရိကောပိနဿ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဿ ဟိရိကောပိနဿ ၎။ ထိုအရှက်အကြောက် အသင်္ခရကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ကျင်းမြောင်းသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုလည်း။ ပဋိစ္ဆာ-ဒနတ္ထံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိရိကောပိနပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ၊ မည်၏။ ဟိရိကောပိနံ ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

ပိဏ္ဍပါတန္တိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ အာဟာရံ၊ (ခါဒနီယ ဘောဇနီယ စသည် အပြားရှိသော) အလုံးစုံ မျိုအပ်သော အာဟာရဝတ္ထုကို။ ဟိ၊ စ္ဓ။ ယော ကောစိ အာဟာရော၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော အာဟာရ ဝတ္ထုကို။ ဘိက္ခု-နော၊ ရဟန်း၏။ ပိဏ္ဍောလျေန၊ ဆွမ်းအလိုငှါ လှည့်လည်သူ၏ အမှုဖြင့်။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဖြင့်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပတိဘတ္တာ-ပကို့ပိတတ္တာ၊ ထည့်လောင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတောတိ၊ ပိဏ္ဍပါတဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပိဏ္ဍာနံ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်ကိုင်းမှ ရကုန်သောဆွမ်းတို့၏။ ပါတော၊ အစုအပေါင်းတည်း။ ပိဏ္ဍပါတော၊ အိမ်တိုင်း အိမ်ဘိုင်းမှ ရကစု သောင်းပြောင်း ဆွမ်းတို့၏အပေါင်း။ တတ္ထ တတ္ထ-ဃရေ၊ ဌ်။ လဒ္ဓါနံ ဘိက္ခာနံ၊ ရအပ်သော ဆွမ်းတို့၏။ သန္နိပါတော၊ အစုတည်း။ သမူဟော၊ အပေါင်းတည်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ နေဝ ဒဝါယာတိ၊ ကား။ ဂါမဒါရကာဒယော ဝိယ၊ ရွာသား သူငယ်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ ဒဝတ္ထံ၊ ပျော်ရွှင် မြူးထူးခြင်းအကျိုးငှါ။ နေ ပဋိသေဝတိ၊ သုံးဆောင်သည်မဟုတ်။ ကိဠာနိမိတ္တံ၊ ပျော်ရွှင်မြူးထူးလိုသော အကြောင်းကြောင့်။ နေ ပဋိသေဝတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ နေ မဒါယာတိ၊ ကား။ မုဋ္ဌိကမလ္လာဒယော ဝိယ၊ လက်ဝှေ့သည် လက်ပမ်းသည် စသည်တို့ကဲ့သို့။ မဒတ္ထံ၊ ခွန်အားမာန်, ယောကျ်းမာန်ဖြင့် ယစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ နေ ပဋိသေဝတိ၊ မဟုတ်။ ဗလမဒ-နိမိတ္တံ၊ ခွန်အားကို မှီ၍ ဖြစ်သော ယစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း။ ပေါရိသမဒနိမိတ္တဉ္စ၊ ယောကျ်းအဖြစ်ကို မှီ၍ (ငါယောကျ်းဟု) ဖြစ်သော ယစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း။ ဣတိ ဧတံ ဟောတိ။ နေ မဏ္ဍနာယာတိ၊ ကား။ [၃၁] အနေ္ဓပုရိကဝေသိယာဒယော ဝိယ၊ နန်း တွင်းသူ ပြည်တန်းဆာမ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ မဏ္ဍနတ္ထံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်

ပြည့်ဖြိုးစေခြင်းငှါ။ နေ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ မဟုတ်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနှံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏။ ပီဏာဘာဝနိမိတ္တံ၊ ပြည့်ဖြိုးသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ နေ ဝိဘူသနာယာတိ၊ ကား။ နဋ္ဌနစ္စကာဒယော ဝိယ၊ ကခ္ခေ သည် ကျမ်းသမား စသည်တို့ကဲ့သို့။ ဝိဘူသနတ္ထံ၊ အရောင်အဆင်း ကြည်လင်တင့်တယ်ရှုဘွယ်ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ နေ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ မဟုတ်။ ပသန္နစ္ဆဝိဝဏ္ဏ-တာနိမိတ္တံ၊ ကြည်လင်သော အရောင်အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ စ၊ ဆက်။ တ္ထေ၊ ဤလေးပုဒ်တို့တွင်။ နေဝ ဒဝါယာတိ ဇော-ပဒံ၊ ဣတိ။ မောဟူပနိဿယပွဟာနတ္ထံ၊ မောဟ၏ ဥပနိဿယည်းဖြစ်သော ဒဝကို ပယ်ခြင်းငှါ။ (ဒဝသည် မောဟကို ပွါးစေတတ်သည်၊ မောဟပွါးကြောင်း ဥပနိဿယကို ပယ်ခြင်းငှါ ဟူလို) ဝါ၊ မောဟ၏ ဥပနိဿယ ဖြစ်သော မှိုဝဲသုံးဆောင်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဒဝအလိုငှါ မှိုဝဲခြင်းသည် မောဟကို ကျေးဇူးပြုသည်၊ တို့ မောဟကို ကျေးဇူးပြုသော ဒဝအလိုငှါ မှိုဝဲခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ ဟူလို) နေ မဒါ-ယာတိ ဇော-ပဒံ၊ ဣတိ။ ဒေါသူပနိဿယပွဟာနတ္ထံ၊ ဒေါသ၏ ဥပနိဿယမဒကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ဒေါသ၏ ဥပနိဿယဖြစ်သော မှိုဝဲသုံးဆောင်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နေ မဏ္ဍနာယ နေ ဝိဘူသနာယာတိ ဇော-ပဒဒ္ဒယံ၊ ဣတိ။ ရာဂူပနိဿယပွဟာနတ္ထံ၊ ရာဂ၏ ဥပနိဿယ မဏ္ဍနဝိဘူသနကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ရာဂ၏ ဥပနိဿယဖြစ်သော မှိုဝဲသုံးဆောင်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ တနည်း။ နေဝ ဒဝါယ နေ မဒါယာတိ ဇော-ပဒဒ္ဒယံ၊ ဣတိ။ အတ္တနော၊ မိမိဟူသော ရဟန်း၏။ သညောဇနုပွတ္တိပဋိသေနတ္ထံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဖြစ်ပွါးကြောင်းကို မြစ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နေ မဏ္ဍန။ပ။ နာယာတိ ဇော-ပဒဒ္ဒယံ၊ ဣတိ။ ပရသာပိ၊ ၏လည်း။ သညောဇနုပွတ္တိနိသေဓနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ တနည်း။ စဘူဟိပိ ဘောဟိ-ပဒေဟိ၊ ဤလေးပုဒ်တို့ဖြင့် လည်း။ အယောနိသော၊ ဟိတသုခအား မသင့်မလျော်သော အကြောင်းဖြင့်။ ပဋိပတ္တိယာ၊ မိစ္ဆာပဋိပတ်ကိုဝင်း။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဿ စ၊ ကာမချမ်းသာ၌ ကပ်ငြိသော တဏှာဖြင့် ခံစားသုံးဆောင်ခြင်းကိုဝင်း။ ပဟာနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

•

ယာဝဒေဝါတိ ပဒံ၊ သည်။ ဝုတ္တတ္ထမေव၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာတည်း။ ဣမဿ ကာယဿာတိ၊ ကား။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊

လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့ကို မှီသော။ ဧတေသု ရူပကာယသု၊ ဤစတုသန္တတိ ရုပ်အပေါင်း၏။ ဒ္ဋိတိယာတိ၊ ကား။ ပဗန္ဓဋ္ဌိတတ္ထံ၊ ပဗန္ဓအစ္စမ်းဖြင့် တည်ခြင်းငှါ။ ယာပနာယာတိ၊ ကား။ ပဝတ္တိယာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ ဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဝါ၊ ခန္ဓာတည်ကြောင်းဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ အဝိစ္ဆေဒတ္ထံ၊ မပြတ်ခြင်းငှါ[1]။ ဝါ၊ ကား။ စိရကာလဋ္ဌိတတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အာယုကပ် ဆုံးသည်တိုင်အောင် တည်ခြင်း အကျိုးငှါ[2]။ ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဇိဏ္ဏာဒယရသာမိကော၊ အိမ်အိုအိမ်ဆွေးရှင်သည်။ (အပတနတ္ထံ၊ မတိမ်းမပြိုစိမ့်သောငှါ။) ဃရူပတ္ထမ္ဘံ၊ အိမ်ကို ထောက်ခြင်းကို။ ကရောတိ ဣဝ၊ ပြု၏သို့ဝင်း။ သာကဋ္ဌိကော၊ လှည်းမှူးသည်။ (ပဝတ္တနတ္ထံ၊ ညင်သာစွာလိမ့်လည်စိမ့်သောငှါ။) အက္ခဘဉ္ဇနံ၊ ဝင်ရိုးကို ဆီဆွတ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ လှည်းစာထိုးခြင်းကို။ ကရောတိ ဣဝ စ၊ ၎င်း။ (ဧဝံ ဤနှင့် ပုံတူ။ သေ ယောဂီ၊ သည်။) ကာယသု၊ ၏။ ဒ္ဋိတတ္ထဉ္စ၊ တည်မြဲတည်ခြင်းငှါ၎င်း။ ယာပနတ္ထဉ္စ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး(အာယုကပ် ဆုံးသည်တိုင်အောင်) ဖြစ်ခြင်းငှါ၎င်း။ ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး (ရူပကာယစက်ရထား အသွားမပျက် ညက်ညက်ညင်သာ) လည်စေခြင်းငှါ၎င်း။ ပိဏ္ဍပါဘံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဒဝမဒမဏ္ဍနဝိဘူသနတ္ထံ၊ ပျော်ရွှင်မြူးတူးခြင်း, ခွန်အားကို မှီး၍ ယစ်ခြင်း, ငါယောကျားဟူ၍ ယစ်ခြင်း, အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးစေခြင်း, အရောင်အဆင်း ကြည်လင်တင့်တယ် ရှုဘွယ်ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ နဝ ပဋိသေဝတိ၊ မဟုတ်။ အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ မယာ ဝုစ္စတေ။ ဒ္ဋိတိဘိ ဧတေ၊ သည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယသု၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

---

[1] ဤအလိုသော် "ယာပနာယ၊ ခန္ဓာမျှကြောင်း ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ အဝိစ္ဆေဒတ္ထံ၊ မပြတ်ခြင်းငှါ"ဟု ပါဠိသေသနှင့်တကွ ယောဇနာ။ ပဝတ္တိသဒ္ဒါကား ဇီဝိတ၏ ပရိယာယ်တည်း၊ ယင်းသည့် ပဝတ္တိယာ ကိုလည်း အဝိစ္ဆေဒတ္ထံဟူသော - ပါဠိသေသနှင့်စပ်။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ ပဝတ္တိယာတိ ဇီဝိတိန္ဒြိယပ္ပဝတ္တိယာ၊ တထာ ဟိ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ "ယာပနာ ဝတ္တနာ"တိ စ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ တဿာ စ အဝိစ္ဆေဒေါ အာဟာရူပယောဂေန ဟောတိ-မိန့်။ (ပြည်)

[2] ဤအလိုမူ "ဣမဿ ကာယဿ၊ မဟာဘူတ်လေးပါးကို မှီသော ဤစတုသန္တတိ ရုပ်အပေါင်း၏။ ဒ္ဋိတိယာ၊ ပဗန္ဓအစ္စမ်းဖြင့် တည်ခြင်းငှါ။ ယာပနာယ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အာယုကပ် ဆုံးသည်တိုင်အောင် တည်ခြင်းငှါ" ယောဇနာ။ ကာယဿ စိရတရံ ယာဝ အာယုကပ္ပေါ၊ တာဝ အဝဋ္ဌာနံ ယာပနာတိ ဒသေန္တော စိရကာလဋ္ဌိတတ္ထံ ဝါတိ အာဟ။ ဋီကာ။ (ပြည်)

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမဿ။ ပ။ ယာပနာယာတိ၊ ယာပနာယ ဟူသော။ တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှသော စကားဖြင့်။ တေဿ ကာယဿ၊ ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယပ္ပ-ဝတ္ထာပနတ္ထံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ ဟောတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဝိဟိ သူပရတိယာတိ၊ ကား။ အာဗာဓဝေဒနာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းသဘောကြောင့်။ဝါ၊ ရောဂါ၏အဖြစ်ဟူသောသဘောကြောင့်။ ဇီဝိတ္ထာ၊ ဆာမွတ်ခြင်းသည်။ ဝိဟိ သာ နာမ၊ ၏။ တဿာ၊ ထိုဆာမွတ်ခြင်း ဟူသော နှိပ်စက်သည့်ဆဲတာသောအနာ၏။ ဥပရမတ္ထမ္ပိ၊ ကင်းငြိမ်းခြင်းငှါလည်း။ ဝဏ္ဏကော၊ အိုင်းနာ စသည်ရှိသော သူသည်။ ဝဏ္ဏာလေပနံ၊ အမာလိမ်းဆေး ကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ ဣဝ စ၊ ၎င်း။ ဥဏ္ဏသိတာဒီသု၊ တို့သည်။ (အတိတဝန္ဓေသု၊ နှိပ်စက်ကုန်သည်ရှိသော်။) တပ္ပဋိကာရံ၊ ထိုဥဏ္ဏသိတစသည်ကို အတုံ့အပြန် ကုစားသော သိတ ဥဏ္ဏ စသည်ကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ ဣဝ စ၊ ၎င်း။ ဧသ ယောဂီ၊ သည်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။ ပြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယာတိ၊ ကား။ သကလသာသနပြဟ္မစရိယဿ စ၊ (သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော) အလုံးစုံသော ဘုရားအဆုံးအမတော် ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို၎င်း။ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယဿ စ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို၎င်း။အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ဝါ၊ အစဉ်သင့် အဆင့်ဆင့် ယူခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ပြည့်စုံ စေခြင်းငှါ။ ဟိ၊ စ္ဓ။ အယံ - ယောဂီ၊ သည်။ ပိဏ္ဍပါတပဋ္ဌိသေဝနပစ္စယာ၊ ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာယဗလံ၊ (အကြင် အကြင် အားထုတ်အပ်သော ဂုဏ်ဝိသေသ ပြည့်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော) ကာယဗလမျှကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သိက္ခတ္တယာနုယောဂဝသေန၊ သိက္ခာသုံးပါး ကို အစဉ်မပြတ် လုံ့လပြုသောအားဖြင့်။ ဘဝကန္တာရနိတ္ထရဏတ္ထံ၊ ဘဝ ဟူသော ခရီးခဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှါ။ ပဋ္ဌိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ၊ နှစ်ပါးသော ပြဟ္မစရိယကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ။ (ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။) ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ကန္တာရနိတ္ထ-ရဏတ္ထိကာ၊ ကန္တာရ ကျန်း ခရီးလမ်းမှ ထွက်မြောက်လိုကုန်သော လင်မယား တို့သည်။ ပုတ္တမံသံ၊ ကို။ (အဂိဒ္ဓါ၊ မမက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။)သေဝန္တိ ဝိယ၊ မှီဝဲကုန်သကဲ့သို့ရင်း။,'နဒီနိတ္ထရဏတ္ထိကာ၊ မြစ်မှ ထွက်မြောက်လိုသော လှေစီး သူတို့သည်။ ကုလ္လံ၊ ဖောင်ကို။(အဂိဒ္ဓါ၊ ၍။)သေဝန္တိ ဝိယ၊ ၎င်း။ သမုဒ္ဒနိတ္ထ-ရဏတ္ထိကာ၊ တို့သည်။ နာဝံ၊ လှေသင်္ဘောကို။ (အဂိဒ္ဓါ၊ ၍။) သေဝန္တိ ဣဝ စ၊ ၎င်း။ (ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။)

ဣတိ ။ပ။ မီတိ၊ ကား။ ဧဝံ-ဣမိနာ ပိဏ္ဍပါတပဋိသေဝနေန၊ ဤသို့ ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ ဆွမ်းမစားမီ ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော။ ဇီဝိတဿ ဝေဒနာ၊ ဆာမွတ်ခြင်း ဟူသော ဝေဒနာနှင့် ဆာမွတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟန်္တွာမိ၊ ငါဖျောက်အံ့။ (ဣတိပိ ပဋိသေဝတိ ၌စပ်) အပရိမိတဘောဇနပစ္စယာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ (မိမိဝမ်းမီး တောဇော ပမာဏထက် အလွန်အကျူး) စားခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ နဝ၌ ဝေဒနံ၊ အသစ်ဖြစ်လာဘွယ်သော ဝေဒနာကိုလည်း။ အာဟရဟတ္ထက ။ပ။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ မိမိအလိုလို မထနိုင်၍ လက်ကိုဆဲပါ ဆိုရုအောင် စားသော ပုဏ္ဏား, ဝမ်းပိုက်စူကား၍ ခါးဝတ်ပုဆိုး မြဲစွာမဝတ်နိုင်အောင် စားသော ပုဏ္ဏား, ဝမ်းဝန်လေးလံသဖြင့် မထနိုင်၍ ထိုစားရာအရပ်၌ပင် စပါးကြီးမြေ့ကဲသို့ လှူးလိမ့်နေရအောင် စားသော ပုဏ္ဏား, ခံတွင်းဝဆိုက်၍ ကျိုးနှိုက်မှိုအောင်စားသော ပုဏ္ဏား, ခံတွင်းမဆုံ အန်အောင်စားသော ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ အညတရော ဝိယ၊ တယောက်ယောက်ကဲသို့။ နှ ဥပ္ပါဒေယျာမိ၊ အံ့။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍လည်း။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ဂိလာနော၊ သူနာသည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ ဣဝ၊ တည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ ယာ ဝေဒနာ၊ ကို။ အဓုနာ၊ ယခုတဝ၌။ အသပ္ပါယာပရိမိတဘောဇနံ၊ မသင့်မလျောက်ပတ်သော အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်း, အတိုင်းအရှည်မရှိသော အာဟာရကိုသုံးဆောင်ခြင်း (ပယောဂဝိပတ္တိ) ကို။ နိဿာယ၊ ၍ ။ ပုရာဏ-ကမ္မပစ္စယဝသေန၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်သော ကြမ္မာဟောင်းဟူသောအကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းကြောင့်။ [၃၂] ပုရာဏဝေဒနာတိ၊ ကာရဏူပစာအားဖြင့် ဝေဒနာဟောင်းဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သပ္ပါယပရိမိတ-ဘောဇနေန၊ သင့်မြတ်လျောက်ပတ်သောအာဟာရ, အတိုင်းအထွာရှိသော အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်း (ပယောဂသမ္ပတ္တိ) ဖြင့်။ တဿာ-ပုရာဏ-ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကြမ္မာဟောင်းကို။ ဝိနာ-သေန္တော၊ (ထောက်ပံ့တတ်သောပယောဂဝိပတ္တိကို ကြဉ်ရှောင်သဖြင့်) ဖျက်ဆီးပယ်ဖျောက် (အထောက်အကူမရ အားနည်းအောင်ပြု) လျက်။ တံ ပုရာဏံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိဟန်္တွာမိ၊ ဖျောက်အံ့။ အဓုနာ၊ ယခုတဝ၌။ ကတံ၊ သော။ အယုတ္တပရိဘောဂကမ္မ။ပစယံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မှု၍ သုံးဆောင်ခြင်းဟူသော ဆည်းပူးအပ်သောကံကို။ ဝါ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မှု၍ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ဆည်းပူးအပ်သောကံကို။ နိဿာယ၊ စဲ၍။

အာယတိ ။ အနာဂတ်ကာလ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ အပါယ်စသည်တို့၌ ဖြစ်လတ္တံ့သောကြောင့်။ ယာ စာယံ၊ အကြင် ဝေဒနာကိုလည်း။ နဝ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယုတ္တာပရိဘောဂဝသေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ ပစ္စည်းတို့ကို သုံးဆောင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တာသာ၊ ထိုဝေဒနာသစ်၏။ မူလံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော အယုတ္တာပရိဘောဂကံကို။ အနိုဗ္ဗတ္တေ ဇနေ၊ အချင်းခပ်သိမ်း မဖြစ်စေမူ၍။ တံ နဝဠ္ဍ ဝေဒနံ၊ ကိုလည်း။ နဥ ဥပ္ပါ-ဒေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးစိုက်၍။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ဧဝမ်ပိ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပုရာဏာ ဝေဒနံ စသော ပါဠိ၌။ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဣတိ ပုရာဏာ ဝေဒနံ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဤမျှပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဝိဟိ သူပရတိယာ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဤမျှသော ပဒစတုက္ကဖြင့်။ ယုတ္တာပရိဘောဂသင်္ခါတော၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော သုံးဆောင်ခြင်းကို ပေါင်းယူခြင်းကိုဟု။ အဘွတ်ကိလမထာနုယောဂပ္ပဟာနံ၊ ကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေသော အကျင့်ကို လုံ့လပြုခြင်းကို ပယ်ခြင်းကိုဟု။ ဓမ္မိကသုခါပရိစ္စာဂေါ စ၊ တရားနှင့် လျော်သော သုခကို မစွန့်ခြင်းကိုဟု။ ဒီပိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော ဒီပကတ္ထကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ယာတြာ စ မေ ဘဝိဿတိ၊ ကား။ ပရိမိတပရိဘောဂေန၊ မိမိဝမ်းမီး တေဇောဝေတ်နှင့် နှိုင်းရှည့်အပ်သော ဘောဇဉ်ကို (သာတ္ထကသပ္ပါယသမ္ပတ္တိ မဂင်း) သုံးဆောင်ခြင်း (ပယောဂသမ္ပတ္တိ)ဖြင့်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒကာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်တတ်သော။ ပရိဿယာ ဝါ၊ ဘေးရန်၏ဌာန်း။ ဣရိယာပထဘာဝကာ၊ လျောင်း ထိုင် ရပ် သွားခြင်း ဤရိယာပုထ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ ပရိဿယာ ဝါ၊ ၏ဌာန်း။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ပစ္စယာယတ္တဝုတ္တိနော၊ အကြောင်းနှင့် စပ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ စိရကာလဂမနသင်္ခါတော၊ (အာယုကပ်ဆုံးသည်တိုင်အောင် တည်သဖြင့်) ရှည်မြင့်စွာကာလတိုင် ရောက်နိုင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဝုါ၊ ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယာတြာ-ယာပနာ စ၊ မျှခြင်းသည်လည်း။ ဝါ၊ (အာယုကပ်လမ်းရိုးဆုံးအောင်) သွားနိုင် ရောက်နိုင်ခြင်းသည်လည်း။ မေ ဝါ့အား။ ဘဝိဿတိ၊ တံ့။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ယာပျရောဂီ၊ ရပ်စောက်နာ

ရှိသည်ကား။ (တုံးလုံးပျပ်စပ် မဟုတ်၊ မတ်တတ်မခံသာ တာရှည်နာဟူလို) တပ္ပစ္စယံ၊ ထိုအနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဆေးကို။ ဝါ၊ ထိုအနာငြိမ်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောဆေးကို။ ပဋိသေဝယိ ဝိယ၊ တည်း။ အနဝဇ္ဇ။ပ။ စာတိ၊ ကား။ အယုတ္တ ။ပ။ နေန၊ မသင့်သော အားဖြင့် ရှာမှီးခြင်း, မသင့်သောအားဖြင့် ခံခြင်း, ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ပဲ မသင့်သောအားဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းကို ကြဉ်သဖြင့်။ အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်ကင်းသော အဖြစ်သည်ရင်း။ ပရိမိတပရိဘောဂေန၊ ဖြင့်။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည်ရင်း။ ဝါ၊ ကား။ အသပ္ပါယာပရိမိတပရိဘောဂပစ္စယာ၊ မသင့်မလျောက်ပတ်သော အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်း, (မိမိဝမ်းမီး တေဇောဓာတ်နှင့် အားအင်မမျှ) အတိုင်းအရှည်မရှိ အလွန်အကျူးဖြစ်သော အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အရတိ တန္ဒီ ဝိဇမ္ဘိတာ ဝိညူဂရဟိတာဒိဒေါသာဘာဝေန၊ ဆိတ်ငြိမ်သော သေနာသနမြတ်သောကုသလဓမ္မတို့၌ မမ္မေလျော်ခြင်း, မျက်လွှာတလှုပ်လှုပ် မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် အိပ်မ္မေခြင်း, ထိနမိဒ္ဓဆင်ကြီး နှိပ်စက်သဖြင့် ကိုယ်လက်တလွန့်လွန့် ဆန့်တငင်ငင် ရှိခြင်း, ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအစရှိသော အပြစ်ကင်းသဖြင့်။ အနဝဇ္ဇတာ စ၊ သည်ရင်း။ သပ္ပါယပရိမိတဘောဇနပစ္စယာ၊ သင့်သောအာဟာရ, မိမိဝမ်းမီး တေဇောဓာတ်နှင့် နှိုင်းရှည့်မျှတသော အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာယ-ဗလသမ္ဘဝေန၊ ကာယဗလ၏ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ သည်ရင်း။ ဝါ၊ ကား။ ယာဝဒတ္ထဥဒရာဝဒေဟကဘောဇနပရိဝဇ္ဇနေန၊ အလိုရှိတိုင်း ဝမ်းပြည့်အောင် စားခြင်းမှ ကြဉ်သဖြင့်။ သေယျသုခပဿသုခမိဒ္ဓသုခါနံ၊ လျောင်းအိပ်ခြင်းဖြင့် ရအပ်သော ချမ်းသာ, ဘယ်ညာတစောင်း ပြောင်းလဲ အိပ်သောသူ၏ ချမ်းသာ, တမိန်းမိန်း တမှိတ်မှိတ် အိပ်မ္မေခြင်းဖြင့် ရအပ်သောချမ်းသာတို့ကို။ ပဟာနတော၊ ပယ်ရခြင်းကြောင့်။ အနဝဇ္ဇတာ စ၊ သည်ရင်း။ စတုပဋ္ဌာလောပမတ္တဥိနဘောဇနေန၊ လေးငါးလုပ် ခန့်မျှ လျှော့၍ သုံးဆောင်သဖြင့်။ စာဘုဂ္ဂရိယာပထယောဂျဘာဝပဋိပါဒနတော၊ ဂ္ဂရိယာပုထ် လေးပါးအား လျောက်ပတ်သည်၏ အခြေအနေကို ပြီးစေခြင်းကြောင့်။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရခြင်းသည်ရင်း။ မေ၊ အား။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဂ္ဂတိပိ၊ လည်း။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ "စတ္တာရော ။ပ။ ဘိက္ခုနော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ နောဟူသော။ တေန

ဤဖာသုဝိဟာရလက္ခဏာကို ပြတတ်သော စကားကို။ ဝုတ္တမ္မိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူအပ်၏ ၁။

[စတ္တာရော ပဠု အာလောပေ၊ တို့ကို။ အာဘုတ္ဌာ၊ ၍။ ဥဒကံ ပိဝေ၊ ရေသောက်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်။ ပဟိတတ္တဿ၊ ကိုယ်အသက်၌ ငဲ့ခြင်းမရှိ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ၎။ အလံ၊ လျော်တော်ပတ်၏။]

စ၊ ဆက်။ တွေ့ဝတာ၊ ယာတြာစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပဒတ္တယဖြင့်။ ပယောဇနပရိဂ္ဂဟော၊ ပယောဇဉ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းကိုဂုဏ်း။ မဇ္ဈိမာ စ ပဋိပဒါ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဒိပိတာ ဟောတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

သေနာသနန္တိ၊ ကား။ သေနဉ္စ၊ အိပ်ရာကိုဂုဏ်း။ အာသနဉ္စ၊ နေရာကို ဂုဏ်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ သော။ ဝိဟာရေ ဝါ၊ နှစ်ဖက်မိုးသော ကျောင်း၌ဂုဏ်း။ အစ္ဆုယောဂါဒိမှိ ဝါ၊ တဖက်စောင်း မိုးသော ကျောင်း အစရှိသည်၌ဂုဏ်း။ သေတိ၊ အိပ်၏။ တံ၊ ထိုအိပ်ရာ၌ဌာန ကျောင်း စသည်သည်။ သေနံ၊ ၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ သော။ ဝိဟာရေ ဝါ၊ ၌ဂုဏ်း။ အစ္ဆုယောဂါဒိမှိ ဝါ၊ ၌ဂုဏ်း။ အာသတိ နိသီဒတိ၊ နေတတ်၏။ တံ၊ ထိုနေရာ ၌ဌာနသည်။ အာသနံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအိပ်ရာ၌ဌာန နေရာ၌ဌာနကို။ ဂေတော ကတ္ဌာ၊ တပေါင်းတည်းပြု၍။ သေနာသနန္တိ ဝုစ္စတိ။ ဥတု ။ ပ ။ မတ္ထန္တိ၊ ကား။ ပရိသဟနဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဥတုယေဝ၊ သီတဥဏှဥတုသည်ပင်လျှင်။ ဥတုပရိဿယော၊ နှိပ်စက်တတ်သော ဥတု ဘေးရန်မည်၏။ [၃၃] ဥတုပရိဿယဿ၊ (အသပ္ပါယဖြစ်၍ နှိပ်စက် တတ်သော) ဥတုဘေးရန်ကို။ ဝိနောဒနတ္ထဉ္စ၊ ဖျောက်ခြင်းငှါဂုဏ်း။ ပဋိ-သလ္လာနာရာမတ္ထဉ္စ၊ စိတ်လွင့်ပါးရာ အထူးထူးသော အာရုံမှဆုတ်နစ်ရုပ်သိမ်း၍ တခုတည်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌သာလျှင် စိတ်၏ ငြိမ်ဝပ်စွာ ကိန်းအောင်း ခြင်း, မွေ့လျော်ပျော်ပါးခြင်းအကျိုးငှါဂုဏ်း။ သရီရာဗာဓစိတ္တဝိက္ခေပကရော၊ ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်း, စိတ်၏ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ အသပ္ပါယော၊ မလျော်ကန်ပတ်သော။ ယော ဥတု၊ အကြင် နှိပ်စက်တတ်သော ဥတုသည်။

၁-ငါလည်းဆို၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာလည်း ဟောခဲ့၏။ ငါ့စကားနှင့် အရှင်စကား ကွဲပြားမရှိ၊ ဂင်္ဂါဒကမ-ယမုနောဒကကဲ့သို့ နှီးနှောလေ့၏ ဟူလို။ (ပြည်)

(ဥတုကို။) သေနာသနပဋိသေဝနေန၊ ကျောင်းကိုသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဝိနောဒေတဗ္ဗော၊ ဖျောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟာ၊ ထို (ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်း, စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သော) မလျောက်ပတ်သော ဥတုကို။ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ငှါငင်း။ ကေဒါဘာဝသုတ္တေ၊ (အခြေအရံဟူသော အပေါင်း, ကိလေသာဟူသောအဖော် မရှိ) ကိုယ်ထိုးနေခြင်းကြောင့် ရအပ်သော ဝိဝေကသုခအကျိုးငှါ ၎င်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ သီတပဋိသာတာဒိ-နာဝ၊ အချမ်းကို ဖျောက်ခြင်းစသည်ဖြင့်သာလျှင်။ ဥတုပရိဿယဝိနောဒနံ၊ ဥတုပရိဿယဝိနောဒနအကျိုးကို။ ကာမဥ္စ ဝုတ္တမေဝ၊ အကယ်၍ကား ဆိုအပ်ပြီးသာလျှင် ဖြစ်ပေ၏။ ပန၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း။ စီဝရပဋိသေ-ဝနေ၊ ဌ။ ဟိရိုကောပိနပဋိစ္ဆာဒနံ၊ အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကျိုးသည်။ နိယတပဋိယောဂေနံ၊ အခါပေါ်သိမ်းမြဲသောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါးသော သီတ ဥဏှကိုဖျောက်ခြင်းစသော အကျိုးဘို့သည်။ ကဒါစိ ကဒါစိ၊ ကြိုးကြားကြိုးကြားသာလျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧवं၊ တူ။ ဣဓာပိ၊ ဤသေနာသနပဋိသေဝနဌာလည်း။ နိယတံ၊ မြဲသော။ ဥတု-ပရိဿယဝိနောဒနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤဥတု။ ပ ။ မတ္ထံဟူသော ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ အထ ဝါ၊ ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ သီတ အစရှိသည် ဟူ၍ရင်း, အသပ္ပါယဟူ၍ရင်း ဆိုအပ်သော အပြားရှိသော။ အယံ ဥတု၊ သည်။ ဥတုယေव၊ ဥတုသာလျှင်တည်း။ ပန၊ ပါး။ ပရိဿယော၊ သည်။ ပါဏဋ္ဌပရိဿယော စ၊ ထင်ရှားသောဘေးရန်ရင်း။ ပဋိစ္ဆန္နပရိဿ-ယော စ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ မထင်ရှားသောဘေးရန်ရင်း။ ဣတိ ဒုဝိဓော ဟောတိ။ တတ္ထ၊ တွင်။ ပါဏဋ္ဌပရိဿယော၊ တို့သည်။ သီဟဗျဂ္ဃါ-ဒယော၊ ခြင်္သေ့ကျားစသည်တို့ပေတည်း။ ပဋိစ္ဆန္နပရိဿယော၊ တို့သည်။ ရာဂဒေါသာဒယော၊ ဒေါသစသည်တို့ပေတည်း။ တေ၊ ထိုထင်ရှားသော ဘေးရန် မထင်ရှားသောဘေးရန်တို့သည် [1]။ (ဝိဝဋ္ဋဂ်ဏရုက္ခမူလာဒီသု၊ ဟင်းလင်းပြင်အရပ်, သစ်ပင်ရင်းစသည်တို့၌။ နိသိန္နဿ၊ အား။ အပရိဂုတ္တိယာ စ၊ မလုံခြုံခြင်းကြောင့်ရင်း။ အသပ္ပါယရူပဒဿနာဒိနာ စ၊ မလျောက်ပတ်သော ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းစသည်ကြောင့်ရင်း။ အာဗာဓံ၊ ကိုယ်စိတ်ကို

၁-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်၌ ယေ-ဟု ရှိ၏။ ယင်းထင်ရှား မထင်ရှားသော ဘေးရန် တို့သည်-ဟု အနက်ပြန်ရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

နှိပ်စက်ခြင်းကို။ ကရေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။)[1] ယတ္ထ၊ အကြင်ပိတ်ဆီးကွယ်ကာ လုံစွာသောသေနာသနဌာ။ အာဗာဓံ၊ ကို။ နကရောန္တိ၊ ကုန်။ တံ သေနာသနံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤနှစ်ပါးသောဘေးရန်ကင်းလွတ်ရာဟူ၍။ ဇာနိတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋိသေဝန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါ၊ ၍။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဥတုပရိဿယဝိနောဒနတ္ထံ၊ (ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်း, စိတ်၏ပုံ့ပုံလှုံ့ခြင်းကိုပြုဘာသော) အချမ်းအပူဟူသော အသပွါယဥာတု, ခြသေ့သစ်ကျားအစရှိသောထင်ရှားသောဘေးရန်, ရာဂ-ဒေါသ မောဟ ဣဿာ မိစ္ဆာဝိတက် အစရှိသော မထင်ရှားသောဘေးရန်ကို ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ပဋိသေဝတိတိ၊ သုံးဆောင်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂိလာနုပဋ္ဌာကဝိဘင်္ဂ။ ကွာရန်တို့ ထွေ၊ ဌ။ ရောဂသာ၊ အနာ၏၊ ပဋိအယနဋ္ဌေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော အနက်ကြောင့်။ ပစ္စယော၊ ပစ္စယမည်၏။ ပစ္စနိကဝမနဋ္ဌေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်[2]။ ဧတေ၊ ဤပစ္စယဟူသောအမည်သည်။ ယသ္မာ ကသ္မာစိ၊ (ထောပတ် ပျား ဆီ စသည်ဘို့ဘွင်) အမှတ်မဲ့တခုခုသော။ သပ္ပါယသ္မာ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သောဆေး၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘေန၊ ထို သမားသည်။ အနုညာတဘ္ဘာ၊ စီရင်ဖော်စု ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိသက္ကသ္မာ၊ ၏။ ကမ္မံ၊ စီရင်ဖော်စပ် ပြုလုပ်အပ်သည့် ဆေးတည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ၏။ ဂိလာနုပစ္စယောဝ၊ သူနာဘို့၏ရောဂါကိုပျောက်စေ တတ်သော ဆီ ပျား တင်လဲစသောဆေးသည်ပင်လျှင်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးသမား ၏ အမှုတည်း။ ဂိလာနုပစ္စယဘေသဇ္ဇံ၊ သူနာဘို့၏ရောဂါကို ပျောက်စေတတ် သော ဆေးသမား၏အမှု။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂိလာနဿ၊ သူနာ အား။ သပ္ပါယံ၊ အနာကို ငြိမ်းစေသဖြင့် သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော။ ဘိသက္ကကမ္မံ၊ ဆေးသမား၏ အမှုဖြစ်သော။ တေလမဓုဖာဏိတာဒိ၊ စသော

၁-ဝိဝဋ္ဋဂ်ကရကွာမှုလာဒီသူ, နိသိန္နဿ, အာဗာဓံ, ကရေယျုံ ဤ ၄-ပုဒ်ကားဋ္ဌိကာမှ ဆောင်ပြသော ပါဠိသေသမျှား ဖြစ်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

၂-ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်း ဟူသည်မှာ ရောဂါကို ပျောက်စေခြင်း ပင်တည်း။ ထိုကြောင့် ဋ္ဌိကာ၌ "ဥပသမနဋ္ဌေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဟု မိန့်ဆို၏။ (ပြည်)

ဆေးတည်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ပန၊ ထိုမ္ပတပါး။ သတ္တာဟိ၊ ကုန်သော။ နဂရပရိက္ခာရေဟိ၊ မြို့ကိုရံ၍ စောင့်ရှောက်ကွယ်ကာကုန်သော ကျုံးမြောင်း မြို့ရိုး စသည်တို့ဖြင့်။ သုပရိက္ခတံ၊ ကောင်းစွာရံအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့စသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ပရိဝါရော၊ အကွယ်အကာအရံ အတားကို။ ပရိက္ခာရောတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သီလပရိက္ခာရော၊ သီလ-ဟူသော တန်းဆာရှိသော။ စျာနကွော၊ စျာန်ဟူသော ဝင်ရိုးရှိသော။ စက္ကဝိရိယော၊ ဝီရိယဟူသော လှည်းဘီးရှိသော။ ရထော၊ အရိယမဂ်ဟူ သော ရထားသည်။ ဣတိအာဒီသု အလင်္ကာရောတိ ဝုစ္စတိ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သော သူသည်။ ယေ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဇိဝိတပရိက္ခာရာ၊ ဤဇိဝိတိန္ဒြေ၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို။ သမုဒါနေတဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ စုဆောင်အပ်ကုန်၏။ ဣတိအာဒီသု၊ တို့၌။ သမ္ဘာရော၊ အကြောင်း အ ဆောက်အဦကို။ (ပရိက္ခာရောတိ ဝုစ္စတိ။)ဣဓ ပန၊ ဤဂိလာန ။ပ ။ရုံဟူသော ပါဠိ၌ကား။ သမ္ဘာရောပိ၊ အကြောင်း အဆောက်အဦဟူသော အနက် သည်ရင်း။ ပရိဝါရောပိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ တားမြစ်ဟန့်ပယ် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ဟူသော အနက်သည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်လျော်၏။ ဟိ၊ စ္ဓ။ တံ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇံ၊ ထိုသူနာတို့၏ ရောဂါကို ပျောက်စေတတ်သော ဆေးသမား၏ အမှုဟူဆိုအပ်သော ဆီ ပျား တင်လဲစသော ဆေးသည်။ ဇိဝိတဝိနာသကာဗာဓေ ဥပ္ပဇ္ဇိယာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အနာ ဖြစ်ခြင်း၏။ အန္တရံ၊ အခွင့်ကို။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။ ရက္ခကတော၊ စောင့် ရှောက်ကာရံတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇိဝိတသ၊ ၏။ ပရိဝါရောပိ၊ အန္တရာယ်ဘို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ တားမြစ်ပယ်ခွါ ကာရံစောင့်ရှောက်တတ် သော အရံအတားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ ဖြင့်။ စိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး အာယုကပ်ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ ပဝတ္တတိ၊ တည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အသ-ဇိဝိတသ၊ ၏။ ကာရဏာဘာဝတော၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။(ဇိဝိတသ၊ ၏။) သမ္ဘာရောပိ၊ အကြောင်းအဆောက်အဦသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိက္ခာရောတိ ဝုစ္စတိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း ဖြင့်။ တံ၊ ထို ဆီ ပျား တင်လဲ စသော ဆေးသည်။ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇဉ္စ၊ သူနာတို့၏ ရောဂါကို ပျောက်စေတတ်သော ဆေးသမား၏ အမှုသည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)ပရိက္ခာရော စ၊ အသက်၏ အန္တရာယ်တို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ

တားမြစ်ပယ်ခွါ ကာရုံစောင့်ရှောက်တတ်သော အရုံအတားသည်လည်း။ ၀။ အသက်မြင့်ရှည် တည်ခြင်း၏ အကြောင်း အဆောက်အဦသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဂိလာန ။ပ။ ပရိက္ခာရော၊ မည်၏၊ တံ ဂိလာန ။ပ။ ပရိက္ခာရံ၊ သူနာဘို့၏ ရောဂါကို ပျောက်စေတတ်သော ဆေး သမား၏ အမှုဟူဆိုအပ်သော အသက်၏ အန္တရာယ်ဘို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ ထားမြစ်ပယ်ခွါ ကာရုံစောင့်ရှောက်တတ်သော အရုံအတား,အသက်မြင့်ရှည် တည်ခြင်း၏အကြောင်း အဆောက်အဦဖြစ်သော ဆီ ပျား တင်လဲ စသော ဆေးကို။ ဂိလာနဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ သော။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ဘိသက္ကာ-နုညာတံ၊ သော။ တေလမဓုဖာဏိတာဒိ၊ သော။ ဇီဝိတပရိက္ခာရံ၊ အသက်၏ အန္တရာယ်ဘို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ တားမြစ်ပယ်ခွါ ကာရုံ စောင့်ရှောက်တတ် သော အရုံအတား, အသက်မြင့်ရှည် တည်ခြင်း၏အကြောင်း အဆောက်အဦ ကို။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောဘိ။ [၃၄] ဥပ္ပန္နာနန္တိ၊ ကား။ ဇာတာနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်ပြီး သော။ ဘူတာနံ၊ ရောက်ကုန်ပြီးသော။ နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဝေယျာဝစ္စာဓိကာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဘဒ္ဒ။ ခေတ္တကွောဘော စ၊ သလိပ်သည်းခြေ သွေးလေမညီ ပထဝီစသော ခေတ်တို့၏ ချောက်ချားခြင်းကိုဝင်း။ တံ-သမုဋ္ဌာနာ၊ ထိုခေတ္တကွောဘလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော။ ကဋ္ဌဂဏ္ဍပိဋ္ဌကာ-ဒယော စ၊ နွားနာ အိုင်းနာ ထွတ်နာ အစရှိသော အနာတို့ကိုဝင်း။ ဗျာဗာ-ဓောတိ၊ သူနာရှင်ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် ဗျာပာဓဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ကုန်၏။ ဗျာပာဓတော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာဖြင့် နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲတတ်သော နွားနာ အိုင်းနာ ထွတ်နာစသည်တို့ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေယျာဝစ္စာဓိကာ၊ ကမည်ကုန်၏ ၁။

ဝေဒနာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဘဒ္ဒ။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလဝိပါကဝေဒနာ၊ အကုသလဝိပါက်ဝေဒနာတို့ကို။ (အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်၏။)တာသံ၊ ထိုသို့သောဝေဒနာရှိကုန်သော။ ဝေယျာဝစ္စာဓိကာနံ၊သူနာရှင်ကို နှိပ်စက်တတ်သောအနာရောဂါတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊

၁-ဗျာပာဓဇတာ ဥပ္ပန္နာတိ ဝေယျာဝစ္စာဓိကာ၊ ပြု။ ဝိ+အာပာပေါ်ခဲ့၊ ဏိကပ်စွည်း။ ဝေယျာကရဏိကကဲ့သို့ စီရင်။ ဝေယျာဗျာဓိက ရှိသည်ကား ပုဒ်ပျက်။ ဝိအာပာဓအရကား ခေတ္တကွောဘ တံသမုဋ္ဌာနကဋ္ဌဂဏ္ဍပိဋ္ဌကာဒိ ရောဂတည်း။ ဏိကအရကား ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာတည်း။ (ပြည်)

ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာဘို့ကို။ အဗျာပဇ္ဈပရမတာယာဘိ၊ ကား။ နိဗ္ဗုက္ခ-ပရမတာယ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကင်းရာကာလ အဘိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်-ဟူသောအကျိုးငှါ။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ သဗ္ဗံ၊ ဒသာ။ တံ ဒုက္ခံ၊ ရောဂါလျှင်အကြောင်းရှိသော ထိုဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ပဟီနံ၊ ပျောက်ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက် ရောဂါရှင်းရှင်း ပျောက်သည်တိုင်အောင်။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။

ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သခ်ေပတော၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌိသခ်ါ၊ ၍။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပစ္စယပရိဘောဂလက္ခဏံ၊ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ဣဒ-သီလံ၊ ကို။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ၊ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ တတ္ထ၊ ဤပစ္စယ-သန္နိဿိတဟူသော ပုဒ်၌။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။(ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဟိ-တံ ပါ.ဂဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စီဝရာဒယော၊ သက်နှံ-အစရှိကုန်သော အသုံးအဆောင်တို့ကို။ (ဝုစ္စန္တိ သမ္ဘဒ္ဓေါ) တေ စီဝရ-ဒယော၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ နိဿာယ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇမာနာ၊ သုံးဆောင်-ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ၊ အာယုအစဉ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ပဝတ္တန္တိ၊ မပြတ်ဖြစ်ကုန်,တည်ကုန်၏။ ဝါ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အသက်ရှင်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္စယာဘိ၊ ဟု၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘေ-ပစ္စယေ၊ ထိုအသက်ရှင်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော သက်နှံ-စသော အသုံးအဆောင်တို့ကို။ သန္နိဿိတာ၊ အသင့်အတင့် သုံးဆောင်သဖြင့် ကောင်းစွာ မှီသည်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စယသန္နိဿိတံ၊ မည်၏။

စတုပါရိသုဒ္ဓိသမ္ဘာဒနဝိဓိ

၁၉။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ စတုဗိဓေ၊ သော။ ဧတသ္မိံ သီလေ၊ တွင်။ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ကို။ သဒ္ဓါယ၊ ဖြင့်။ သမ္ဘာဒေတဗ္ဗော၊ ပြီး ပြည့်စုံစေအပ်၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ သော-ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ သည်။ သဒ္ဓါသာဓနော၊ သဒ္ဓါတရားလျှင် ပြီးပြည့်စုံကြောင်းရှိ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ ၏။ သာဝကဝိသယာဘိဘူတာ၊ သာဝကတို့၏ အရာကို လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဟုသည်း။ ဣတ္ထ၊ ဤသာဝကတို၏ အရာကို လွန်၏

ဟူသော စကားခ်ီ။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာစနပဋိက္ခေပေါ စ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူပါဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာ တောင်းပန်သည်ကို ပယ်တော်မူခြင်းသည်လည်း။ (စသဒ္ဒေါ သမ္ဗုစ္စယတ္ထော၊ ဋီကာ) နိဒဿနံ၊ ညွှန်ကြောင်းပင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို (သို့သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏ သာဝကအရာမဟုတ် ဘုရားအရာသာ ဖြစ်သော) ကြောင့်။ ယထာပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်တိုင်းသော။ ဝါ၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သဒ္ဓါယ၊ ဘုရားတရားတော်၌ ယုံကြည်သဖြင့်။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ သမာဒိယိတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍။ ဇီဝိတေပိ၊ အသက်၌သော်လည်း။ အပေက္ခံ၊ ငြိတွယ်ငဲ့ကွက်ခြင်းကို။ အကရောန္တေန၊ မပြုသည်ဖြစ်၍ ။ သာဓုကံ၊ စွာ။ သမ္ဘာ-ဒေဘဗ္ဗံ၊ ပြီးပြည့်စုံစေအပ်၏။ ဟိ၊ စွ။ တေ၊ ဤအသက်ကို မငဲ့မူ၍ စောင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ "ကိ၊ ဂ်ိ၀ အဏ္ဍံ ။ပ။ သဂါရ၀ါ"တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူအပ်၏။

[ကိ၊ ကဲ၊ တိတိတ္ထေ၊ ဌက်မသည်။ အဏ္ဍံ၊ မိမိအဥကို။ ရက္ခတိ ဣ၀၊ အသက်ကိုမငဲ့ စောင့်သကဲ့သို့ရင်း။ စမရီ၊ စမရီမည်သော သားသည်။ ဝါ၊ တိဗက်ယက်နွားသည်။ ဝါလဓိ ံ၊ မိမိမြီးဆံကို။ ရက္ခတိ ဣ၀၊ ရင်း။ (ကေ-ပုတ္တိကာ၊ သားဘယောက်သာ ရှိသော မိခင်သည်။) ပိယံ၊ အသက်တူမျှ ချစ်အပ်လှသော။ ကေကံ ပုတ္တံ၊ တဦးတည်းသော သားကို။ ရက္ခတိ ဣ၀၊ သို့ရင်း။ (ကေနယနော၊ မျက်စိတဖက်သာရှိသော သူသည်။) ကေကံ နယနံ၊ တဖက်မျှသာကျန်ရှိပါသော မျက်စိကို။ ရက္ခတိ ဣ၀၊ ရင်း။ တထေ၀၊ လျှင်။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ သီလံ၊ ကို။ အနုရက္ခမာနကာ၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်ရှာကုန်သည် ၁ ။ သုပေသလာ၊ လွန်စွာချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝါ၊ နဝ မဇ္ဈိမ ထေရကာလတ္တိဋ္ဌ။ သဂါရ၀ါ၊ (ခြောက်ပါးသော ဂါရ၀အားဖြင့်) ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။]

အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ "ဝေ၀ေ၀ ။ပ။ မန္ဒ"တိ၊ ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁-က-သည် အနုကမ္ပနတ္ထတည်း၊ ထိုကြောင့် ရှာ-ဟု ထည့်၍ ပြန်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

[မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဌိတဓမ္မော၊ တည်ခြင်းသဘောရှိသော။ မဟာ-သမုဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝေလံ၊ ကမ်းကို။ နာတိက္ကမတိ ယထာ၊ သို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ မယာ၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ယံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ အရိယသာဝကတို့သည်။ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ ကြောင့်လည်း။ နာတိက္ကမန္တိ၊ ကုန်။]

ပန၊ ဆက်။ ဣမသ္မိဉ္စ အတ္ထေ၊ ဤသို့ အသင်ကြောင့်လည်း သိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကျူးရာ၌။ အဌဝိယံ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ ဗဒ္ဓတ္ထေရာနံ၊ တုပ်နှောင်အပ်သော မထေရ်တို့၏။ ဝတ္ထူနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

ကိရ၊ အဆင့်ဆင့် ကြားဘူးသည်ကား။ မဟာဝဋ္ဋနိအဌဝိယံ၊ ပညောင်ပင်ကြီးရှိသော ဝိဠုပ္ပာဌဝီတောအုပ်၌။ ဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောအုပ်၌။ ထေရံ၊ မထင်ရှားသော မထေရ်ကို။ စောရာ၊ တို့သည်။ ကာဌဝလ္လိဟိ၊ နွယ်ငန်းတို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ တုပ်နှောင်၍။ နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ ကုန်၏။ (ဂန္ဓာ ကဿစိ မာ အာရောစေယျာတိ) ထေရော၊ သည်။ ယထာနိပန္နော၀၊ လျောင်းမြဲတိုင်းသာလျှင်။ သတ္တာဟိ၀သာနိ၊ ပတ်လုံး။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတ္ဝာ၊ ၍။ အနာဂါမိဖလံ၊ သို့။ ပါပုဏိတ္ဝာ၊ ၍။ တတ္ထေ၀၊ ၌သာလျှင်။ ကာလံ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။

[၃၅] အပရမ္ပိ ထေရံ၊ အခြားတပါးသော မထေရ်ကိုလည်း။ တမ္ပပဏ္ဏိဒီပေ၊ ၌။ စောရာ၊ တို့သည်။ (လိုက်) ပူတိလတာယ၊ ဆင်သမန္ဒယ်ဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ၍။ နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ ကုန်၏။ သော-ထေရော၊ သည်လည်း။ ဝနဒါဟေ၊ တောမီးသည်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ သော်။ ဝလ္လိ ံ၊ ကို။ အစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ မဖြတ်မူ၍လျှင်။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ သမသီသီ၊ ဇီ၀ိတသမသီသီ ရဟန္တာသည်။ ဝါ၊ ကိလေသာ၏ သီသဖြစ်သော အ၀ိဇ္ဇာနှင့်,ဝဋ္ဋ၏ သီသဖြစ်သော ဇီ၀ိတတို့၏ ကုန်ရာ ဝါရည်ကိုမျှခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၏။ ဒီဃဘာဏကအာယတ္ထေရော၊ သည်။ ပဠဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ ဒီဃ္ဝာ၊ ၍။ ထေရဿ၊ ၏။ သရီရံ၊ ကို။ စျာပေတ္ဝာ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်စေ၍။ စေတိယံ၊ ကို။ ,,ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညောပိ၊ သော။ သဒ္ဓေါ၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။

ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို။ ဝိသောဓေန္တော၊ ဖြူစင်စေလိုမှု။ ဇီဝိတံ၊ မိမိအသက်တာချောင်းကိုသော်လည်း။ အပ္ပေဝ-အပိ ဝေ ဇဟေ၊ စွန့်သော်မူကား စွန့်ရာ၏။ ဒလောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဆရာဘုရားသခင်သည်။ ပညတ္တံ၊ သော။ သီလသံဝရံ၊ ကို။ နု ဘိန္ဒေ၊ အလျှင်း မဖျက်မစွန့်ရာ။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ကို။ သဒ္ဓါယ၊ ဖြင့်။ သမ္ဘာဒေ-တဗ္ဗော ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ကို။ သတိယာ၊ ဖြင့်။ သမ္ဘာဒေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ၏။ သော ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ သည်။ သတိ-သာဓနော၊ သတိ ဟူသော ပြီးပြည့်စုံကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ သတိယာ၊ ရှေးဦးကလျှင် ထင်စေအပ်ပြီးသော သတိသည်။ အဝိဇ္ဇ-တာနံ၊ စောင့်ရှောက် စိုးအုပ်အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ အာဘိဇ္ဈာဒီဟိ၊ တို့သည်။ အနန္ဒာသဝနိယတော၊ အစဉ်မလိုက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တာယ၊ အစမှစ၍ ပြောင်ပြောင်လောင်ထသော။ သမ္ဘဇ္ဇလိတာယ၊ ထက်ဝန်းကျင် တောက်ထသော။ သဇောတိဘူတာယ၊ တခဲနက်မီးလျှံသဖွယ် ဖြစ်ထသော။ တဘ္ဘာယ အယောသလာကာယ၊ လောလောပူသော သံချောင်းဖြင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ သမ္ဘလိမဒ္ဒံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ သုံးသပ်လျက် ထည့်ခတ်ပေးခြင်းသည်။ ဝရံ၊ ၏။ စက္ခုဝိညေယ္ယသု၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ ကိလေသာတို့ကို အဆင့်ဆင့် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်စေသောအားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သုဘစသော နိမိတ်ကို ယူခြင်းသည်။ (တနည်း) အနုဗျဉ္ဇနသော၊ လက်ခြေစသော အသေးစိပ် အင်္ဂါအားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ ဣတ္ထိ ပုရိသ စသော သုဘစသော နိမိတ်ကို ယူခြင်းသည်။ နု တေ ဝ ဝရံ၊ အလျှင်း မမြတ်သည်သာတည်း။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာဒိဘူပရိယာယံ၊ အာဒိတ္တဒေသနာတော်ကို။ သမနုဿရိတ္တာ၊ အောက်မေ့၍။ ရူပါဒီသု၊ ကုန်သော။ ဝိသယေသု၊ တို့၌။ စက္ခုဒ္ဒါရာဒိပ္ပဝတ္တာသု၊ စက္ခုဒ္ဒါရစသည်တို့မှ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏသု၊ ဇော ဝိညာဉ်၏။ အာဘိဇ္ဈာဒီဟိ၊ တို့သည်။ အနန္ဒာသဝနိယံ၊ အစဉ်လိုက်အပ်သော။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟံ၊ သုဘစသောနိမိတ်ကို စွဲလမ်းခြင်းကို။ အသမ္ပဇ္ဇာယ၊ မမေ့ မလျော့ မပေါ့မလစ်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ နိသေဓေန္တော၊ မြစ်သည်

ဖြစ်၍။ သေ-သော ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ကို။ သာဓုကံ၊ မြဲမြံစွာ။ သမ္မာဒေ-တနမ္ဘာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်၏။ ဟိ၊ ဒေါသကိုဆိုအံ့။ ဝေ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ တေသို့-ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ကို။ အသမ္ဘာဒိတော၊ သော်။ ပါတိမောက္ခ-သံဝရသီလမို့၊ သည်လည်း။ အနုဒ္ဓနိယံ၊ အရှည်မခံသည်။ အစိရဋ္ဌိတိကံ၊ ရှည်မြင့်စွာ တည်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူ-ကား။ အသံဝိဟိ-ကသာခါပရိဝါရံ၊ ကောင်းစွာ မစီရင်အပ်သော စောင်ရန်းအရံ မရှိသော။ သဿ၊ ကောက်သည်။ အနုဒ္ဓနိယံ၊ သည်။ အစိရဋ္ဌိတိ-ကံ၊ သည်။ ဟောတိ ဣဝ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ပရသဟာရိ-ဟိ၊ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူတတ်ကုန်သော။ (စောရေဟိ၊ တို့သည်။) ဝိဝဋ္ဋဒ္ဒါရော၊ တံခါး ဟင်းလင်းရှိသော။ ဂါမော၊ ကို။ ဟညတေ ဝိယ၊ ညှင်းဆဲအပ်သကဲ့သို့။ ကိလေသစောရေဟိ၊ တို့သည်။ အယဉ္စ၊ ဤစက္ခုန္ဒြေစသော တံခါးကို မပိတ် မဆို ဟင်းလင်းထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ဟညတေ၊ ၏။ အသ၊ ထိုဣန္ဒြေကို မစောင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ရာဂေါ၊ သည်။ သမတိဝိဋ္ဌတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လွန်စွာထိုး၏။ ဝါ၊ အစဉ်မပြတ်ဝင်၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ဒုစ္ဆန္နံ၊ ပျက်သောအမိုးရှိသော။ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ် သော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ မိုးပေါက်သည်။ သမတိဝိဋ္ဌတိ ဝိယ၊ ထက် ဝန်းကျင်မှ ဖျင်ဖျင်ယိုဝင်သကဲ့သို့တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "ရူပေ ။ပ။ သမတိဝိဋ္ဌတိ" တိ၊ ဟူသော။ တေ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်းဟောတော် မူအပ်၏။

[ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့ကြောင့်ဌာန်း။ သဒ္ဒေသု၊ ဌာန်း။ အယော၊ ထိုမြို့။ ဂန္ဓေသု၊ ဌာန်း။ ရသေသု၊ ဌာန်း။ ဖဿေသု၊ ဌာန်း။(ဥပဟတ-ဇနကအနတ္ထတော၊ ဖြစ်-လတ္တံ့သော အကျိုးမဲ့မှ။)ဣန္ဒြိယံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကို။ ရက္ခ၊ စောင့်လော့။ ဟိ၊ လဒ္ဓဒေါသကိုဆိုအံ့။ပရသဟာရိနော၊ ပရသန္တကကိုခိုးယူတတ်သော လက်သည် လူမယဉ်တို့သည်။ ဂါမံ၊ ကို။ ဟနန္တိ ဣဝ၊ ကဲ့သို့။ ဝိဝဋ္ဋာ၊ သတိ ဟူသော တံခါးရွက်ဖြင့် မပိတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဟင်းလင်းပွင့်ကုန်သော။ အရက္ခိတာ၊ အပ်ကုန်သော။ ဇေတေ ဒ္ဒါရာ၊ ဤစက္ခုစသော ဒ္ဒါရတို့သည်။ (တံသမဏိနံ၊ ထိုမပိတ်ဆို့အပ်သော ဒ္ဒါရနှင့် ပြည့်စုံသောသူကို။) ဟနန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ (တနည်း) ဇေတေ-ရူပါဒယော၊ ကိလေသာ၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော ဤရူပါရုံ စသည်တို့သည်။ ဝိဝဋ္ဋာ၊ သတိဟူသော တံခါးရွက်ဖြင့် မပိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍

ဟင်းလင်းပွင့်သော။ အရုက္ခိတာ၊ မစောင့်အပ်သော။ ဒ္ဒါရာ၊ စက္ခုစသော ဒ္ဒါရကြောင့်။ (တံသမဂ်ိုနှ်၊ ကို။)ဟနန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒုစ္ဆန္နံ၊ သော။ အဂါရံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ ရှာသောမိုးပေါက်သည်။ သမတိ-ဝိဇ္ဈတိ ယထာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖျင်ဖျင်ယိုဝင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အဘာဝိတံ၊ မပွါးစေအပ်သော။ ဝါ၊ လောကုတ္တရာဘာဝနာမှ ကင်းသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ရာဂေါ၊ သည်။ သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ ၏။]

ပန၊ ထိုမှတပါး။ တသ္မိं-ဣန္ဒြိယသံဝရေ၊ ကို။ သမ္မာဒိတေ၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံစေအပ်သည်ရှိသော်။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလမ္မိ၊ သည်လည်း။ သုသံ-ဝိဟိတာ ဘဝါပရိဝါရံ၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော စောင်ရန်းအရံရှိသော။ သဿံ၊ သည်။ အဒ္ဓနိယံ၊ သည်။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ သည်။ ဟောတိ ဣဝ၊ သကဲ့သို့။ အဒ္ဓနိယံ၊ သည်။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရသဟာရိဟိ၊ တို့သည်။ သုသံဝုတဒ္ဒါရော၊ ကောင်းစွာ ပိတ်ဆို့အပ်သော တံခါးရှိသော။ ဂါမော၊ ကို။ နဟညတိ ဣဝ၊ မနှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အယံ စ၊ ဤစက္ခုစသော တံခါးခြောက်ပေါက်ကို စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ကိလေသစောရေဟိ၊ တို့သည်။ [၃၆] နဟညတေ၊ အပ်။ သုစ္ဆန္နံ၊ ကောင်းစွာ မိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ သည်။ နသမတိဝိဇ္ဈတိ ဣဝ၊ သို့။ အဿ၊ ထိုဣန္ဒြေကို စောင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ စ၊ ကိုလည်း။ ရာဂေါ၊ သည်။ နသမတိဝိဇ္ဈတိ၊ မထိုးမဝင်နိုင်။ စ-သဒ္ဒံ၊ ၏။ "ရူပေသု။ပ။ ဝိဇ္ဈတိ" တိ၊ ဟူသော။ တေ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္မိ၊ ၏။

[ရူပေသု၊ တိကြောင့်ရင်း။ပ။ ဖဿေသု စ၊ တို့ကြောင့်ရင်း။ (ဥပဓိနုက-အနတ္ထတော၊ မှ။)ဣန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခ၊ လော့ ။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုဒ့ဲ။ ပရသ-ဟာရိနော၊ တို့သည်။ (ပိဟိတဒ္ဒါရံ၊ ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော။) ဂါမံ၊ ကို။ နဟနန္တိ ဣဝ၊ မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်သကဲ့သို့။ ပိဟိတာ၊ သတိတံခါးရှက်ဖြင့် ပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သော။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သော။ ဧတေ ဒ္ဒါရာ၊ တို့သည်။ (တံသမဂ်ိုနှ်၊ ထိုစောင့်အပ်သော စက္ခုစသော ဒ္ဒါရနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။) နဟနန္တိ၊ ကုန်။

သုစ္ဆန္နံ၊ သော။ အဂါရံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ သည်။ နသမတိဝိဇ္ဈတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွါးအပ်သော။ ဝါ၊ လောကုတ္တရာ

ဘာဝနာရှိသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ရာဂေါ၊ သည်။ နဿတိ ဝိဇ္ဇတိ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ မထိုးမဝင်နိုင်။]

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ အယံ ၊ ဣ(အချင်းခပ်သိမ်း ကိလေသာတို့၏ မဖြစ်ခြင်းကို ဟောတော်မူသော) ဒေသနာတော်သည်။ အတိဥက္ကဋ္ဌဒေသနာ၊ အလွန်ဆုံးဖြစ်သော သံဝရကိုပြသော ဒေသနာသည်။ ဟောဟိ၊ ၏။ ဧတံ စိတ္တံ နာမ၊ ဣစိတ်မည်သည်ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လဟုပရိဝတ္တံ၊ လျင်သော အပြန်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပဟန္နံ၊ စိတ်အစဉ်၌ ကျလာ ဖြစ်လာသော။ ရာဂံ၊ ကို။ အသုဘမနသိကာရေန၊ အသုဘဟု နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍။ အဓုနာပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းသစ်ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏဝတိသတ္တေရေန၊ သည်။ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ကို။ (သမ္မာဒိဋ္ဌိတော ဝိယ၊ ပြည့်စုံစေဘုံးသကဲ့သို့။) သမ္မာဒေဝပ္ပေါ၊ ပြည့်စုံစေအပ်၏။ အဓုနာပဗ္ဗဇိတသ၊ ရဟန်းသစ်ဖြစ်သော။ ထေရဿ၊ အရှင်ဝဏ္ဏဝတိသထေရ်အား။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူ၌။ စရတော-စရန္တဿ၊ ကြွစဉ်။ ဧကံ ဣတ္ထိ ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ချေ၏။ တတော၊ ထိုသို့ရာဂဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဟူသော မီးပြင်းသည်။ ဍဟာမိ၊ လောင်အပ်၏။ (တနည်း) အဟံ၊ သည်။ ကာမရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဍဟာမိ၊ ပူလောင်၏။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိဍယှတိ၊ လောင်အပ်၏။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ (မံ၊ ငါ့ကို။)အနုကမ္ပာယ၊သနားသဖြင့်။ နိဗ္ဗာပနံ၊ရာဂမီးကို ငြိမ်းအေးစေကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းကို။ ပြ||ဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဝဏ္ဏဝတိသ။ သညာယ၊ သညာ၏။ ဝိပရိယေသာ၊ အသုဘ၌ သုဘဟူ၍ ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိဍယှတိ၊ လောင်အပ်၏။ ရာဂူပသဋ္ဌိတံ၊ ရာဂဖြစ်ခြင်းနှင့် စပ်သော။ (ရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။) သုဘံ နိမိတ္တံ၊ သုဘနိမိတ်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ ကြဉ်ဘိလော့။ အသုဘာယ၊ အသုဘဘာဝနာဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဘာဝေဟိ၊ ထုံစေလော့။ ဝါ၊ ပွါးစေလော့။ (ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဘာဝိတော၊ ပွါးစေ

အပ်သည်ရှိသော်။) ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အသုဘအာရုံရှိသည်ရင်း။ သုသမာဟိတံ၊ အသုဘအာရုံ၌ ကောင်းစွာထားအပ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဘာဝေဟိ၊ လော့။

သခ်ါရေ၊ တေဘူမကသခ်ါရတို့ကိုလည်း။ ပရတော၊ သူစိမ်းပြင်ပဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ နော အတ္တတော စ၊ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍လည်း။ ပဿ၊ လော့။ မဟာရာဇ၊ (ဘုံသုံးပါးကို လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်းနိုင်၍ မဟာဝိသယ အာဏာရှိ၍) ကြီးလှသော ရာဇမိုးကို။ နိဗ္ဗာပေဟိ၊ ငြိမ်းစေလော့။ (ဧတရဟိ ယထာ၊ ယခု လောင်ပူသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။) ပုနပ္ပုနံ၊ တလဲလဲ။ မာ ဌယှိတ္ထော၊ မလောင်စေလင့်။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။

ထေရော၊ အရှင်ဝဏ္ဏီသထေရ်သည်။ ရာဇ၊ ကို။ ဝိနောဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊။ စရိ၊ ကြွ၏။ အပိစ၊ နည်းမျိုသက်သေ တထွေဆိုအံ့။ ဣန္ဒြိယသံ-ဝရပူရကေန၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို ဖြည့်လိုသော။ ဘိက္ခုနာ၊ မည်သည်။ ကုရဏ္ဍကမဟာလေဏဝါသိနာ၊ ကုရဏ္ဍကလိုဏ်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေသော။ စိတ္တဂုတ္တတ္ထေရေန ဝိယ၊ ထေရ်ကဲ့သို့ရင်း။ စောရကမဟာဝိဟာရဝါသိနာ၊ သုံးသော။ မဟာမိတ္တတ္ထေရေန ဝိယ၊ ရင်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ကုရဏ္ဍက-မဟာလေဏော၊ ၌။ သတ္တန္နံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီ သိခီ ဝေဿဘူစသော ခုနှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိနိက္ခမနစိတ္တကမ္မံ၊ တောထွက်ခန်း ပန်းချီရုပ်သည်။ မနောရမံ၊ (မြင်သူတို့) နှလုံးမွေ့လျော်ရာသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သဘတ်။ သမ္မဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သေနာသန-စာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ်လှည့်ခြင်းကို။ အာဟိဏ္ဍန္တာ၊ လှည့်ကုန်လတ်သော်။ စိတ္တကမ္မံ၊ (အဆန်းတကြယ် ရှုဘွယ်ရေးသော) ပန်းချီဆေးရုပ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍ ။ [၃၇] ဘန္တေ၊ ဘုရား။ စိတ္တကမ္မံ၊ သည်။ မနောရမံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ စိတ္တဂုတ္တမထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ လေ-ဏော၊ ဤလိုဏ်၌။ မေ၊ ငါသည်။ ဝသန္တဿ၊ နေစဉ်။ အတိရေကသင္ဝစ္ဆရာနိ၊ အဝါခြောက်ဆယ် လွန်ကုန်ပြီ။ စိတ္တကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိတိပိ၊ ရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နတ္ထိတိပိ၊ မရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နဇာနာမိ၊ ငါမသိစဘူးပေ။ အစ္ဆ ဒါနိ၊ ယခုမူကား။ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိကောင်းသော ငါ့ရှင်တို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥဇုတံ၊ သိရပေ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ ထေရေန၊ သည်။ ဧတ္တကံ အဒ္ဓါနံ၊ ဤမျှ အဝါခြောက်ဆယ်ကျော် ကာလပတ်လုံး။ ဝသန္တေန၊

လိုဏ်ခ္ဍနေသည် ဖြစ်လျက်။ စက္ခုံ ဥမ္မီလေတ္ဘာ၊ မျက်စိဖွင့်၍။ လေဏံ၊ ကို။ နဉ္ဇလ္လောကိတပုဗ္ဗေ၊ မော်ရ၍မျှ မကြည့်ဘူးသတည်။ အဿ-ထေရဿ၊ ၏။ လေဏ-ဒ္ဒါရေ စ၊ လိုဏ်ဝင်ခ္ဍလည်း။ မဟာနာဂရုက္ခော၊ ကုံကော်ပင်ကြီးသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ သောပိ-မဟာနာဂရုက္ခော၊ ကိုလည်း။ ထေရေန၊ သည်။ ဥဒ္ဓံ နဉ္ဇလ္လောကိတပုဗ္ဗေ၊ အထက်သို့ မော်ရ၍ မကြည့်စဘူး။ အနု-သံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်စဉ်မပြတ်။ ဘူမိယံ၊ ခ္ဍ။ ကေသရနိပါတံ၊ ကျသောဝတ်ဆံကို။ ဒိသ္ဝာဝ၊ မြင်မှသာလျှင်။ အဿ-နာဂရုက္ခဿ၊ ၏။ ပုပ္ဖိတဘာဝံ၊ ကို။ ဇာနာတိ ကိရ၊ သိသတတ်။

ရာဇာ၊ သည်။ ထေရဿ၊ ၏။ ဂုဏသမ္ပတ္တိံ၊ သီလပညာ သမာဓိကွန်စသော ကျေးဇူးဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတုကာမော၊ ဦးခိုက်လိုရကား။ တံကွတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပေသေတ္ဝာ၊ ပင့်စေ၍။ ထေရေ၊ သည်။ အနာဂစ္ဆန္တေ၊ မကြွလာလတ်သော်။ တဿ ဝါမေ၊ ထိုမဟာဂါမ၌။ တရုဏပုတ္တာနံ၊ နို့စို့သားငယ် သို့မဟုတ်ရှိကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ၊ တို့၏။ ထနေ၊သားမြတ်တို့ကို။ ဗန္ဓာပေတ္ဝာ၊ ရင်လွှမ်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းစေ၍။ လဇ္ဇာပေသိ၊ မင်း၏ တံဆိပ်ခတ်စေ၏။ ယာဝ၊ လောက်။ ထေရော၊ သည်။ နာဂစ္ဆိ၊ မကြွလာ။ တာဝ၊ လောက်။ ဒါရကာ၊ တို့သည်။ ထည်၊ နို့ရည်ကို။ မာ လဘိံသု၊ စို့ခွင့်မရစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လဇ္ဇာပေသိ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ ဒါရကာနံ၊ တို့အား။ အနုကမ္ပာယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်။ မဟာဂါမံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဏေ၊ မင်းမတ်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားခဲ့ကုန်။ ထေရံ၊ ထေရ်အရှင်ကို။ ပဝေသေထ၊ နန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်စေကုန်လော့။ သီလာနိ၊ တို့ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အန္တေပုရံ၊ နန်းတွင်းသို့။ အဘိဟရာပေတ္ဝာ၊ ပင့်ဆောင်စေ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘောဇေတ္ဝာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သြကာသော၊ သီလဆောက်တည်ခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါသေး။ သ္ဝေ၊ နက်ဖြန်။ သီလာနိ၊ တို့ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤစကားကိုဆို၍။ ထေရဿ၊ ၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ထောကံ အနုဂန္တ္ဝာ၊ တစိလောက်လိုက်ပို့၍။ ဒေဝ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့၏။ ထေရော၊ သည်။ ရာဇာ ဝါ ဝန္ဒတု၊ မင်းရှိခိုးသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဒေဝီ ဝါ ဝန္ဒတု၊ မိဘုရားရှိခိုးသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ သုခီ ဟောတု မဟာရာဇာတိ၊

ရာဇဟူ၍သာလျှင်။ ဝဒတိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ နေ့ရက်ငင်၍ အရှည်သွေးသဖြင့်။ သတ္တာဒိဝသာ၊ တို့သည်။ ဂတာ၊ လွန်ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ရညော ဝန္ဒမာနေပိ၊ မင်းရှိခိုးသော်ငင်း။ ဒေဝိယာ ဝန္ဒမာနာယပိ၊ ငင်း။ သုခီ ဟောတု မဟာရာဇ ဣဒ္ဓေဝ၊ မဟာရာဇဟူသော စကားကိုသာလျှင်။ ကိံ ဝဒေထ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုတော်မူကုန်သနည်း။ ဣတိ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ ကား။ ရာဇာတိ ဝါ၊ ငင်း။ ဒေဝီတိ ဝါ၊ ငင်း။ ဝဝတ္ထာနံ၊ ခွဲခြားခြင်းကို။ နာ ကရောမိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဘာ၊ ၍။ သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ သော်။ ထေရဿ၊ ၏။ ဣဓဝါသော၊ ဤမဟာဂါမဋ္ဌ သီတင်းသုံးရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်သွင်း၍။ ရညာ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ လွှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကုရုဏ္ဍကမဟာလေဏံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ၌။ စက်မံ၊ သို့။ အာရူဟိ၊ တက်တော်မူ၏။ နာဂရုက္ခေ၊ ၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်၍နေသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဒဏ္ဍဒီပိကံ ဂဟေတ္ဝာ၊ မီးရှူးစဲ့ကိုင်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ-ထေရဿ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတိပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍။ ပါကဋံ၊ ထင်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ ကိံ ၊ အသို့နည်း။ မေ၊ အား။ အဇ္ဇ၊ နေ့။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတိ ဝိယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်လျှင်။ ပကာသတိ နု၊ ထင်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်လျက်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈိမယာမသမနန္တရံ၊ သန်းခေါင်ယံ၏ အခြားမဲ့၌။ သကလံ ပဗ္ဗတံ၊ တတောင်လုံးကို။ ဥန္နာဒယန္တော၊ တခဲနက် ပဲ့တင်သံကို ပြုလျက်။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ ပါပုဏိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို (သို့ ပြည့်စုံစေအပ်သော ဣန္ဒြိယသံဝရ၏ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်သော အကျိုး ကိုဆောင်နိုင်သည်၏အဖြစ်)ကြောင့်။ အညောပိ၊ စိတ္တဂုတ္တထေရ်မှ တပါး လည်းဖြစ်သော။ အတ္တတ္ထကာမော၊ မိမိအကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။

အရညမ္ပိ၊ တောကြီး၌။ မဂ္ဂဌော၀၊ မျှောက်ကဲ့သို့ငင်း။ ဝနေ၊ ၌။ ဘန္တော၊ မရပ်မတည်သည်ဖြစ်၍ တုန်လှုပ်သော။ မိဂေါ ဝိယ၊ ငင်း။ ဥတ္တြဿော၊ (မိဘမျိုးဆွေ ကင်းကွဲပျောက်၍) ကြောက်လန့်သော။

ဗာလော ဝိယ စ၊ သက်ရှယ်နှုနယ် သူငယ်ကဲ့သို့ဌင်း။ လောလလောစနော၊ ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်ရှုမျှော် လျှပ်ပေါ်သော မျက်စိရှိသည်။ နဘဝေ၊ ရာ။

စက္ခုနိ၊ တိုကို။ အဓေ၊ အောက်သို့။ ခိပေယျ၊ ချရာ၏။ ယုဂမတ္တဒသော၊ ရထားထမ်းပိုး တပြန်မျှသာ ကြည့်လေ့ရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝနမဂ္ဂဋ္ဌလောလသာ၊ တောမျှောက်ဘူလျှော် လျှပ်ပေါ်တုန်လှုပ်သော။ စိတ္တသာ၊ (ခုန်ကျော်ဝင်ထွက် အရေးဖျက်တတ်သော) စိတ်၏။ ဝသံ၊ အလိုနှိုင်ငံသို့။ နဝေ၊ မလိုက်ရာ။

[၃၇] မဟာမိတ္တတ္ထေရသာပိ၊ ၏လည်း။ မာဘု၊ အား။ ဝိသဂ္ဂကရောဂေါ၊ ဆိပ်အိုင်းနာသည်။ ဝါ၊ နို့အိုင်းနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပေါက်၏။ အသာ၊ ထိုဒါယိကာမကြီး၏။ ဓီတာပိ၊ သည်လည်း။ ဘိက္ခုနီသု၊ တို့၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာ-မာတာ၊ သည်။ တံ-ဘိက္ခုနိံ ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အယ္ယေ၊ ရှင်မ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဘာဘု သန္တိကံ၊ ရှင်မမောင်-တော်အထံသို့။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ အဖာသုကဘာဝံ၊ မကျန်းမာသည့် အဖြစ်ကို။ အာရောစေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ဂန္ဓွာ၊ ၍ ။ အာရောစေသိ၊ မောင်တော်အား လျှောက်ကြား၏။ ထေရော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါကား။ မူလဘေသဇ္ဇာဒီနိ၊ ဆေးမြစ်စသည်တို့ကို။ သံဟရိတ္ဝာ၊ ရုံးစု၍။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ပစိတုံ၊ ချက်ခြင်းငှါ။ နဇာနာမိ၊ မတတ်ချေ။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ ဝါ၊ အပိစ-အပရံ၊ မြစ်ပေါင်းဖော်စု သမားကုဆေးမှတပါးသော။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ဝါ၊ မြစ်ခေါက်မပါ အနာတိုင်းလျှော်သော ဆေးကျော်သစ္စာကို။ တေ၊ အား။ အာစိက္ခိဿံ၊ ကြားလိုက်အုံ့။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင် အခါ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ တတော-ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မယာ၊ သည်။ လောဘသဟဂတေန၊ လောဘနှင့် တကွဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖျက်၍။ ဝိသဘာဂရူပံ၊ မာတုဂါမ အဆင်းကို။ နဲ ဩလောကိတပုဗ္ဗံ၊ မကြည့်စဘူး။ ဣမိနာ သစ္စဝစနေန၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ မာတုယာ၊ အား။ ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောဘု၊ တည်း။ (ဣတိ ဣမံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဤဆေးကျော်သစ္စာကို။ အာစိက္ခိဿံ၊ အုံ့။) (ဣတိ-ကား လုတ္တ) တုံ၊ သည်။

ဂစ္ဆာ၊ ခေ့။ ဣဒံ-သစ္စဝစနံ၊ ကိုး။ ဝတ္ဘာ၊ ၍။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာ မကြီး၏။ သရိုရုံ၊ ကို။ ပရိမဇ္ဈ၊ သုံးသပ်လေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ သား ထိုနှမတော် ဘိက္ခုနီမသည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေတ္ဘာ၊ ၍။ တထာ၊ ထိုမထေရ်မိန့်မှာဘိုင်း။ အကာသိ၊ ၏။ ဥပါသိကာယ၊ ၏။ ဂဏ္ဍော၊ အိုင်းနာသည်။ တခ်ဏံယေဝ၊ ထို(အရှင်၏ သစ္စာ စကား.ကို ကြားသော) ခဏခ္ဍပင်လျှင်။ ဖေဏပိဏ္ဍော ဝိယ၊ ရေမြှုပ်စိုင်ကဲ့သို့။ ဝိလီယိတ္ဘာ၊ ကျေ၍ ။ အန္တရဓာယိ၊ ပျောက်လေ၏။ သာ-မာတာ၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဘာ၊ ထ၍။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သစေ ဓရေယျ၊ အကယ်၍ ကိုယ် တော်ထင်ရှားရှိသည် ဖြစ်အုံ့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မမ ပုတ္တသဒိသဿ ဘိက္ခု-နော၊ ငါ့သားနှင့် တူသော ရဟန်းကောင်း၏။ သိသံ၊ ကို။ ဇာလဝိစိတြေန၊ လေသောက်တံခါးခွဲ စီထားအပ်သော ရွှေပွတ်လုံးသဘွယ် ဆန်းကြယ်သော။ ဟတ္ထေန၊ ရွှေလက်တော်ဖြင့်။ နု ပရာမသေယျ၊ မသုံးသပ်ပဲ နေတော်မူလျှည့် အုံ့နည်း။(ပရာမသေယျ ၎ဝ၊ သုံးသပ်တော်မူရာသလျှင်ကတည်း။)ဣတိ၊ သို့။ အတ္တမနဝါစံ၊ ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြှက်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်ရကား။

(ဒါနိ၊ ယခု။) အညောပိ၊ မဟာမိတ္တမထေရ်မှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ သာသနေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဘာ၊ ၍။ မိတ္တတ္ထေရောဝ၊ ကဲ့သို့။ ဝရေ၊ သော။ ဣန္ဒြိယသံဝရေ၊ ၌။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ကို။ သတိယာ၊ ဖြင့်။ သမ္ဘာဒေတဗ္ဗော ယထာ၊ သို့။ တထာ၊ တူ။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဝိရိယေန၊ ဖြင့်။ သမ္ဘာဒေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ-အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ ဝိရိယ-သာဓနာ၊ ဝိရိယဟူသော ပြီးကြောင်းရှိ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ သမ္ဘာရဒ္ဓ-ဝိရိယဿ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသော ရဟန်းအား။ မိစ္ဆာဇီဝပ္ပဟာနသမ္ဘဝတော၊ မိစ္ဆာဇီဝကို ပယ်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့် တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဝိရိယဖြင့် ပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပတိ-ရူပံ၊ ဘုရားသာသနာတော်အား မလျောက်ပတ်သော။ အနေသနံ၊ မသင့် သော ရှာဖွေးခြင်းကို။ (တနည်း) အနေသနံ၊ ကိုဥင်း။ အပ္ပတိရူပဠု၊ မလျောက်ပတ်သော (ဓုတင်္ဂနိယမ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော, သံကိလေသ ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော) အကျင့်ကိုဥင်း။ (စ-သဒ္ဒါလုတ္တ) ပဟာယ၊ ပယ်၍။

ဝိရိယေန၊ အပြစ်မရှိသော ဝီရိယဖြင့်။ ပိဏ္ဍပါတစရိယာဒီဟိ၊ ဆွမ်းခံအကျင့် အစရှိကုန်သော။ သမ္မာသေနာဟိ၊ သင့်သော ရှာမှီးခြင်းတို့ဖြင့်။ ကုလ-ပုတ္တေန၊ သည်။ (ဝုစ်ပြန်၍ လိုက်သည်) ပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒေယော၀၊ စင်ကြယ်သဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စင်ကြယ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယော၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌိသေ၀မာနေန၊ မှီ၀ဲသည်ဖြစ်၍။ အပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ မစင်မကြယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယော၊ တို့ကို။ အာသီ၀ိသေ ဝိယ၊ မြွေပွေ-မြွေဟောက် ဆိပ်တောက် ပြင်းသော အကောင်တို့ကိုကဲ့သို့။ ပရိ၀ဇ္ဇယတာ-ပရိ၀ဇ္ဇယန္တေန၊ ကြဉ်သည်ဖြစ်၍။ သော၊ ဤအာဇီ၀ပါရိသုဒ္ဓိသီလကို။ သမ္မာဒေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒအပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒ နှစ်ပါးဘို့တွင်။ အပရိဂ္ဂဟိတဓုတင်္ဃ၊ မသိမ်းဆည်းအပ်သော ဓုတင်ရှိသော ရဟန်းအား။ သံ၀ေ၀ေ၊ မှုရင်း။ ဂ၀ေ၀ေ၊ မှုရင်း။ (ဥပ္ပန္နာဒ္ဒိစပ်) အာသ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဓမ္မဒေသနာဒီဟိ၊ (စင်ကြယ်သော အာသယလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော) ဓမ္မဒေသနာ (ဗာဟုသစ္စ ဝတ္တပရိပူရဏ ဣရိယာပထသမ္ပတ္တိ) အစရှိကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပသန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ဂိဟီနံ၊ တို့၏။ သန္တိကာ စ၊ အထံမှုရင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒါ နာမ၊ စင်ကြယ်သဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ပစ္စည်းမည်ကုန်၏။ ပန၊ အထူး။ ပိဏ္ဍပါတ-စရိယာဒီဟိ၊ ဆွမ်းခံခြင်း မိတ္တသုဟဇ္ဇ အထံ ရှာမှီးခြင်း ပံသုကူ ရှာမှီးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော ပစ္စည်းဟို့သည်။ အတိပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒါ-ယေ၀၊ အလွန်စင်ကြယ်သဖြင့် ဖြစ်သော ပစ္စည်းမည်ကုန်သည်သာတည်း။ ပရိဂ္ဂဟိတဓုတင်္ဃ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသော ဓုတင်ရှိသော ရဟန်းအား။ ပိဏ္ဍပါတစရိယာဒီဟိ စ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ အာသ၊ ထိုဓုတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်း၏။ ဓုတဂုဏေ၊ (စင်ကြယ်သော အာသယလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော) ဓုတင်ကျေးဇူး၌။ ပသန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ဂိဟီနံ၊ လူတို့၏။ (လိုက်) သန္တိကာ၊ မှ။ ဓုတင်္ဂနိယမာနုလောမေန၊ ထိုထိုဓုတင်၌ မှတ်အပ်သော အကျင့်အားလျော်သဖြင့်ရင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒါ နာမ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ အာသ၊ ထိုဓုတင်ဓရပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဂေဗျာဓိ-ဂူပသမတ္ထံ၊ တခုသောအနာကို ငြိမ်းစေခြင်း အကျိုးငှါ။ ဖုတိဟရိဠကိ-စတုမဓုရေသု၊ နွားကျင်ငယ်ရေဖြင့် ထုံအပ်သော ဖန်ခါးသီး၊ ဝါ၊ ပုပ်သည် ဖြစ်၍ စွန့်ပစ်အပ်သော ဖန်ခါးသီးနှင့် စတုမဓုဆေးတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊

ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စတုမဓုရံ၊ ကို။ အညေပိ၊ ငါမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော။ သပြဟ္မစာရိနော၊ တို့သည်။ ပရိဘုဥ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဟရိဋ္ဌကိခန္ဓမေဝ၊ ဖန်ခါးသီးတုံးမျှကိုသာလျှင်။ ပရိ-
ဘုဥ္ဇမာနဿ၊ လျက်။ ဓုဘင်္ဂသမာဒါနံ၊ သည်။ ပတိရူပံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ သေ၊ ဤ(ဥဂ္ဂံသဂတအပ္ပိစ္ဆတာနှင့်
ပြည့်စုံသော) ရဟန်းကို။ ဥဘတ္ထမအရိယဝံသိကော ဘိက္ခု၊ တိ၊ မြတ်သော
အရိယာတို့၏ အနွယ်ရှိသော ရဟန်းဟု၎။ ဝါ၊ အနွယ်ဌ ယှဉ်သော ရဟန်း
ဟု၎။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ တပါး။ စီဝရာဒယော၊ ကုန်သော။ ယေ တေ
ပစ္စယာ၊ အကြင်ပစ္စည်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု-စီဝရာဒီသု ပစ္စ-
ယေသု၊ တိဟ္ဋင်။ ယဿ ကဿစိ၊ (ဓုဘင်ဆောင်မဆောင်သော ရဟန်းတို့
တွင်) အမှတ်မဲ့ တယောက်ယောက်သော။ အာဇီဝံ၊ ကို။ [၃၉] ပရိ-
သောဓေန္တဿ၊ သုတ်သင်သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စီဝရေ စ၊ ဌ္ဌင်း။
ပိဏ္ဍပါတေ စ၊ ဌ္ဌင်း။ နိမိတ္တောဘာသပရိကထာဝိညတ္တိယော၊ တိ၊သည်။
နဝဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်။ ပန၊ အထူး။ သေနာသနေ၊ ဌ္ဌ။ အပရိဂ္ဂဟိတဓုတင်္ဂ၊ အား။
နိမိတ္တောဘာသပရိကထာ၊ တို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိမိတ်
စသည်ဘို့ဘင်။ သေနာသနတ္ထံ၊ ကျောင်းအလို့ငှါ။ ဘူမိပရိကမ္မာဒိနိ၊
မြေသုတ်သင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တဿ၊ အား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
ကိံ၊ အာဘယ်အမှုကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်။
ကာရာပေတိ၊ ပြုစေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂိဟိဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တေ၊
မေးလတ်သော်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နဝ ကာရာပေတိ၊
မပြုစေ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဝစနံ၊ ပြန်ကြားခြင်း မူလည်း ဖြစ်သော။ အည်ံ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးသော။ ယံ ဝါ ပန၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော။ ဧဝရူပမ္ပိ၊
ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နိမိတ္တကမ္မံ၊ (ပစ္စည်းကိုရည်၍ အလို
သိအောင်) နိမိတ်ပြုခြင်းသည်။ နိမိတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ ဥပါသကာ၊ ဝတ္ထု။
တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ကုဟိံ၊ ဌ္ဌ။ ဝသထ၊ နေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊
မေး၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပါသာဒေ၊ ဌ္ဌ။ ဝသာမ၊ နေပါကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥပါသကာ၊ ဝတ္ထု။ ဘိက္ခုနော်၊ တို့အား။ ပါသာဒေါ၊ သည်။
နဝ ဝဋ္ဋတိ ယန၊ မအပ်သလော။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။
သြဘာသကမ္မံ၊ (အဖြောင့်တိုက်ရိုက်မဆိုမူ၍ အလိုလင်ရှားအောင်) ရိပ်ဝဲ၍
ပြောဆိုခြင်း အမှုသည်။ သြဘာသော နာမ၊ မည်၏။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်း

ဖြစ်သော။ ယံ ဝါ ပန၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ သြဘာသကမ္မံ၊ (အဖြောင့်တိုက်ရိုက် မဆိုမူ၍ အလိုထင်ရှား အောင်) ရိပ်ဝဲ၍ ပြောဆိုခြင်းအမှုသည်။ သြဘာသော နာမ၊ မည်၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ သေနာသနံ၊ သည်။ သမ္မာဓံ၊ ကျင်းမြောင်း၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းမူလည်းဖြစ်သော။ ယာ ဝါ ပန၊ အကြင်အမှတ် မရှိသော။ အညာ၊ သော။ ဝေရူပါပိ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပရိယာယကထာ၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဆိုခြင်းသည်။ ပရိကထာ နာမ၊ မည်၏။ ဘေသဇ္ဇေ၊ ဆေး ပစ္စည်း၌။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော နိမိတ် စသည်သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တထာ ဥပဇ္ဈန်၊ ထိုနိမိတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ရအပ်သော။ ဘေသဇ္ဇံ ပန၊ ကိုကား။ ရောဂေ၊ သည်။ ဝူပသန္တေ၊ သော်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်မည်လော။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးခြားအံ့။

တတ္ထ၊ ထိုအပ် မအပ်ကို မေးမြန်းစိစစ်ရာ၌။ ဝိနယဓရာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒ္ဒါရံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၏ အခွင့်ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးတော်မူအပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အဖြေကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သုတ္တန္တိကာ ပန၊ တို့သည်ကား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ နု ဟောတိ၊ မသင့်ပေ။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ အာပတ်မသင့်သော်လည်း။ အာဇီဝံ၊ သလ္လေခ အာဇီဝကို။ ကောပေတိ၊ ပျက်စေ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နု ဝဋ္ဋတိစ္စေဝ၊ (သလ္လေခပဋိပတ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား) မအပ်ဟူ၍ သာလျှင်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ အတ္ထုးကိုဆိုအံ့။ ယော-ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတာပိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သော်လည်း။ နိမိတ္တောဘာသပရိကထာ-ဝိညတ္တိယော၊ တို့ကို။ အကရောန္တော၊ မပြုမူ၍။ ဒေဝပိတ္တိဗ္ဗတာဒိဂုဏယောဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ ၍။ ဇီဝိတကွယော၊ သေလောက် ပျောက်လောက်သော အနာသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတေပိ၊ စဲကပ်ဖြစ်လာသော်လည်း။ သြဘာသာဒိဟိ၊ တို့ကို။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ ဝါ၊ ထား၍ သာလျှင်။ ဥပဇ္ဈန္တပစ္စယော၊ မိုးကကျသကဲ့သို့ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကိုသာလျှင်။ ပဋ္ဌိသောတိ၊ ၏။ သေ-ဘိက္ခု၊ ကို။ ပရမသလ္လေခဝုတ္တိတိ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော

အကျင့်ရှိပေသော အရှင်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ ကား။ သာရိပုတ္တော ထေရော သေယျထာပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မှန်ကဲ့သို့တည်း။

ကိရ၊ ကျမ်းဂန်စကား တဆင့်ကြားရသည်ကား။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ကေသို့သမယော၊ အခါတပါးဌ။ ပဝိဝေကံ၊ (အရ-ဟတ္တဖိုလ် သမာပတ် ဟူသော) ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိဝိဝေကကို။ ပြ||ဟယမာနော၊ ပွါးစေသည်ဖြစ်၍။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ ကွ။ အညတရသို့ အရည်ရော၊ အမှတ်မရှိသော တောကြီးဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါဌ။ အဃ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ ကေသို့ ဒိဝေ၊ ဌ။ ဥဒရဝါတာဗာဓော၊ ဝမ်းကိုမှီသော လေနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ထ၊ ၍။ အတိဒုက္ခံ၊ အလွန်သော ဆင်းရဲကို။ ဇနေသိ၊ ၏။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယော၊ ဌ။ တဿာယသ္မတော၊ အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားခြင်းငှါ။ ဂတော၊ ကြွလေသော်။ ထေရံ၊ ကို။ နိပန္နံ၊ လျောင်းသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တံ ပဝတ္တိ ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ တော၊ သင်အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလဌ။ ကေန၊ အဘယ်ဆေးဖြင့်။ ဖာသု၊ ချမ်းသာဘူးသည်။ ဟောသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်စဉ်ကာလဌ။ မေ မာတာ၊ ဝါမယ်တော်သည်။ သပ္ပိမဓုသက္ကရာဒီဟိ၊ ထောပတ်ပျားသကာဘို့နှင့်။ ယောဇေတ္မာ၊ နှောရ၍။ အသမ္ဘိန္နခီရပါယာသံ၊ ရေမနှောသော နို့ရည်ရှိသော ဃနာထမင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေန၊ ထိုရေမနှောသော နို့ရည်ဖြင့် ချက်သော ဃနာထမင်းဖြင့်။ မေ၊ အား။ ဖာသု၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ သောပိ အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည်လည်း။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ ဟောတု၊ ထိုသို့ဖြစ်ပစေ။ မယှံ ဝါ၊ အားရင်း။ တုယှံ ဝါ၊ အားရင်း။ ပုညံ၊ ဘုန်းကံသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဘုန်းကံရှိလတ်သော်။) သ္မ၊ နက်ဖြန်။ အပ္ပေဝ နာမ လဘိဿာမ၊ ရပါကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

နေသံ၊ ထိုမဟာ့ထေရ်နှစ်ပါးတို့၏။ ဣမံ ပန ကထာသလ္လာပံ၊ ဤသို့ ပြောဟောကြသော စကားမျိုးစုံကို။ စက်မနကောဋ္ဌိယံ၊ စကြ ံ့ဦးဌ။ ရုက္ခေ အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်။ သုတ္မာ၊ ၍။ သ္မ၊ ဖြန်။ အယျဿ၊ အား။ ပါယာသံ၊ ဃနာနို့ဆွမ်းကို။ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။

(စိန္ဓေသိ၊ ၏။) တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ထေရသ၊ အရှင်သာရိ ပုဗ္ဗာရုမထေရ်ကျော်၏။ [၄၀] ဥပဌာကကုလံ၊ အလုပ်အကျွေးအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဧဇဋ္ဌပုဗ္ဗာသ၊ ၏။ သရိရေ၊ ၌။ အာဝိသိတ္ဝာ၊ ပူးဝင်၍။ ပိဋ္ဌိ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို။ ဇနေသိ၊ ၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသားကြီးအား။ (တိကိစ္ဆာတဉ်စပ်) ဝါ၊ ထို သစ်ပင်စောင့်နတ်အား[1]။ တိကိစ္ဆာနိမိတ္တံ၊ ဆေးကုသိုသောကြောင့်။ သန္ဓိပတိတေ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဥတကေ၊ တို့ကို။ အာဟ၊ ၏။ သ္ဝေ ဖြန်။ ထေရသ၊ အား။ ဧဝရူပံ နာမ ပါယာသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော နို့ဃနာဆွမ်းကို။ သစေ ပဋိယာဒေထ၊ အကယ်၍ စီရင်ကုန်ကြားအုံ့။ မုဠ္ဠိယာမိ၊ လှတ်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တေ-ဥတကာ၊ တို့သည်။ တယာ၊ သည်။ အဝုတ္ထေ၊ သော်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ထေရာနံ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ၌။ တထာရူပံ၊ သော။ ပါယာသံ၊ ကို။ ပဋိယာဒိယိ ံသု၊ ကုန်၏။

မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရော၊ သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ယာဝ၊ လောက်။ အဟံ၊ သည်။ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္ဝာ၊ ဆွမ်းခံသွား၍။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာအုံ့။ တာဝ၊ လောက်။ ဣဓေဝ ဟောဟိ၊ ဤအရပ်၌ သာလျှင်နေလင့်ပါလော့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဂါမံ ပါဝိသိ၊ ရွာသို့ဝင်တော်မူ၏။ တေ မနုဿာ၊ ထိုအလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော သူဘိုးသည်လည်း။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဒ္ဝာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ထေရသ၊ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝုတ္တပ္ပကာရသ၊ သော။ ပါယာသသ၊ ဖြင့်။ ပူရေတ္ဝာ၊ ၍။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ သည်။ ဂမနုဂဂာရံ၊ သွားအုံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ တေ-မနုဿာ၊ တိသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဘုဥ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေး တော်မူကုန်။ အပရမ္ပိ၊ တပါးသော ဃနာဆွမ်းကိုလည်း။ ဒဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ထေရံ၊ ကို။ ဘောဇေတ္ဝာ၊ ဘုဉ်းပေးစေ၍။ ပုန၊ ဖန်။ ပတ္တပူရံ၊ သပိတ်အပြည့် ဃနာဆွမ်းကို။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ သည်။ ဂန္ဓ္ဝာ၊ ၍။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရှု။ ဟန္ဒ၊ ယူလော့[2]။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ ဘုဉ်းပေး

၁-အထဿ-အရှာ၌ အထ သ၁-ဟု ရှိသင့်၏။ သို့ရှိလျှင် "အသ၊ ၌။ သ၁၊ ထိုပူးဝင်သော နတ်သည်"ဟု အနက်ပြန်ရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏။ ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဃနာဆွမ်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်လတ်သော်။ ပါယာသေ၊ သည်။ အတိ-မနာပေါ၊ အလွန်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်၏။ ကသိ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နော နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ လျက်။ တဿ-ပါယာသဿ၊ ၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိမ္ဟလံ၊ (ဂိဟိကာလေ မေ အာဝုသော မာတာ စသည်ကို မိမိနှုတ်မြွက်၍ဆိုခြင်းတည်းဟူသော) ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လွှာန်။ ပိဏ္ဍပါတော၊ သည်။ အပရိဘောဂါရဟော၊ သုံးဆောင်ခြင်းဌါနထိုက်။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ သောပိ အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်မှန်သည်လည်း။ မာဒိသေန နာမ၊ ငါကဲ့သို့သော မထေရ်သည်။ အာဘတံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကို။ နု ပရိဘုဥ္ဇတိ၊ မသုံးဆောင်ပါလေ။ ဣတိ စိတ္တမ္ပိ၊ ဤသို့သောစိတ်ကိုမျှလည်း။ အနုပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကဝစနေနေဝ၊ တခုန်းတည်းသော စကားဖြင့်သာလျှင်။ ပတ္တံ၊ ကို။ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ မျက်နှာရေးဌ။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တေ၊ ဌ။ နိဂုဇ္ဇေသိ၊ မှောက်သွန်၏။ ပါယာသဿ၊ ၏။ ဘူမိယံ၊ ဌ။ ပတိဋ္ဌာနာ၊ တည်သည်နှင့်။ သဟ၊ ဣ။ ထေရဿ၊ အား။ အာဟာရော၊ သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ဣယ်ပျောက်၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ ပဋ္ဌစတ္တာ-လီသ ဝဿာနိ၊ လုံး။ ပုန နု ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ တဖန် မဖြစ် မပေါ်လာပြီ။ (စတုစတ္တာ-လီသ ဝဿာနိ ရှိမှု သုန္ဒရ) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ လွှာန်။ ဝစီဝိညတ္တိ ံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ ပါယာသော၊ သည်။ အန္တေသု၊ အူမခွေတို့သည်။ နိဂ္ဂမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘူမိယံ၊ ဌ။ စရန္တေသုပိ၊ ဆာ၍ အစာရှာသွားကုန်သော်လည်း။ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ ဌ။ ဒယုတ္တရူပေါ၊ မသင့်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤစကားကို။ အာဟ၊ ၏။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမဉ္စ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်း၊ ကိုလည်း။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။

ဝစီဝိညတ္တိဝိပ္ပါရာ၊ ဝစီဝိညတ်ပြန့်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ နှုတ်မြွက်မိခြင်းကြောင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ မဓုပါယသံ၊ ပျားသကာတို့နှင့် ရောနှောအပ်သော ဃနာဆွမ်းကို။ အဟံ၊ သည်။ ဘုတ္တော၊ စားမိသည်။ သစေ ဘဝေယ္ယံ၊ ဒုံ။ မမ၊ ၏။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်။ ဂရ-ဟိတော၊ သူတော်သမြတ်တို ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ အဿ၊ ၏။

မေ၊ ၏။ အန္တဂုဏ်၊ အူခ္ခေသည်။ နိုက္ခမိတ္ဘာ၊ မိမိတည်ရာမှထွက်၍။ ဗဟိ၊ ၌။ ယဒိပိ စရေ၊ အကယ်၍ ကျက်စားစေကာမူ။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့ အူခ္ခေထက်၍ ကျက်စားငြားသော်လည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ စဇမာနောပိ၊ စွန့်ရသည်ဖြစ်စေကာမူ။ အာဇီဝံ၊ ကို။ နေဝ ဘိန္ဒေယ္ယ၊ ငါမဖျက်သည်သာတည်း။

အဟံ၊ သည်။ သကံ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေမိ၊ အစမှစ၍ နှစ်သက်စေအံ၊ ဝါ၊ ငါ့အလိုသို့ လိုက်စေအံ။ အနေသနံ၊ မလျောက်ပတ်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝိဝဇ္ဇေမိ၊ ကြဉ်အံ။ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌံ၊ ဘုရားစက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဝါ၊ စက်ဆုပ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အဇနသနံ၊ ကို။ နာ ကာဟာမိ စ၊ အလျှင်းမပြုအံ့သည်သာတည်း။ ဣတိ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။

စိရဂုမ္ဘဝါသိကအမ္ဘခါဒကမဟာတိဿတ္ထေရဝတ္ထုပိ စ၊ ကိုလည်း။ တ္ထေ၊ ဤအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလအရာ၌။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသိဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း။

[၄၁] သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော၊ သဒ္ဓါ၍ရဟန်းပြုသော။ ဝိစက္ခဏော၊ မြော်မြင်သော။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အနေသနာယ၊ မလျောက်ပတ်သော ရှာမှီးခြင်းငှါ။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကိုမျှလည်း။ အဇနေတ္တာ၊ ၍။ အာဇီဝံ၊ အာဇီဝပါရိ-သုဒ္ဓိသီလကို။ ပရိသောဓေယ္ယ၊ ဖြူစင်စေရာ၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိရိယေန၊ ဖြင့်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ သမ္ဘာဒေတဗ္ဗာ ယထာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူပင်။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ၊ ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်သာ။ သမ္ဘာဒေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ-ပစ္စယသန္နိဿိတ-သီလံ၊ သည်။ ပညာသာဓနံ၊ ပညာလျှင်ပြီးပြည့်စုံကြောင်းရှိ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ပညဝတော၊ သူအား။ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌။ အာဒီန-ဝါနိသံသဒဿနသမတ္ထတာဝတော၊ ဣဏပရိဘောဂအာပတ္တိ ဟူသော အပြစ်နှင့် ဣဏပရိဘောဂအာပတ္တိမှ လွတ်ခြင်းအကျိုးကို မြင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို(သို့)ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ၏ပညာဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်သည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ ပစ္စယဂေါ၊ ပစ္စည်းတို့၌ မက်မောသော တဏှာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်ခွါ၍။ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ သမေန၊ ညီညွတ်သော ကိုယ်အကျင့်နှင့် နှုတ်အကျင့်ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ရအပ်ကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ယထာဝုတ္တေန၊ သိတဿ ပဋိဿာဘာယ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြား

ရှိသော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပရိဘုဥ္ဇန္တေန၊ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍။ (တံ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ)ကို။ သမ္မာဒေတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပစ္စဝေက္ခိတ္တာ ဟူသောပါဠိ၌။ ပစ္စဝေက္ခကော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ပစ္စယာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိလာဘကာလေ၊ ရသောကာလ၌။ ပစ္စဝေက္ခကော၊ ၎င်း။ ပရိဘောဂကာလေ၊ ၌။ ပစ္စဝေက္ခကော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။ ဟိ-သဒ္ဒံ၊ ၏။ ပဋိလာဘကာလေပိ၊ ရသောကာလ၌လည်း။ ဓာတုဝသေန ဝါ၊ ဓာတ်၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဋိကူလဝသေန ဝါ၊ ပဋိကူလ၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ၍။ ဌပိတာနိ၊ ကုန်သော။ စီဝရာဒိနိ၊ တို့ကို။ တတော၊ ထိုပဋိလာဘကာလမှ။ ဥတ္တရိ၊ အထက်၌။ ပရိဘုဥ္ဇန္တဿ၊ သုံးဆောင်သော ရဟန်း၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ အနဝဇ္ဇောဝ၊ သာလျှင်တည်း။ ပရိဘောဂ-ကာလေပိ၊ ၌လည်း။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ၍။ ပရိဘုဥ္ဇန္တဿ၊ ၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ အနဝဇ္ဇောဝ၊ သာလျှင်တည်း။ တတြ၊ ထိုပရိဘောဂအခါ ဆင်ခြင်ခြင်း၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ သန္နိဋ္ဌာနကရော၊ ယုံမှားကင်းခြင်းကို ပြုတတ်၍ ကေန္ဒ္ဓိက ဖြစ်သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ပရိဘောဂေါ၊ တို့သည်။ ထေယျပရိဘောဂေါ၊ ၎င်း။ ဣဏပရိဘောဂေါ၊ ၎င်း။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ၊ ၎င်း။ သာမိပရိဘောဂေါ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။ တတြ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ သံဃ-မဇ္ဈေပိ၊ ၌လည်း။ နိသီဒိတ္တာ၊ ၍။ (အနရဟာယ၊ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်း ၌ မထိုက်ပဲလျက်။) ပရိဘုဥ္ဇန္တဿ၊ သုံးဆောင်သော။ ဒုဿီလဿ၊ ၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ ထေယျပရိဘောဂေါ နာမ၊ ခိုးသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း မည်၏။ သီလဝတော၊ သီလရှိသော ရဟန်း၏။ အပ္ပစ္ဆ-ဝေက္ခိတ္တာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်မူ၍။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ ဣဏပရိ-ဘောဂေါ နာမ၊ သူ့မြီကို ချေးယူသဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏၊ ဝါ၊ သူ့မြီကို ချေးယူ၍သုံးဆောင်သည် နှင့်တူသော သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ တဿ၊ ထို (သို့ သီလဝန္တ၏အပ္ပစ္ဆဝေက္ခိတပရိဘောဂ၏ ဣဏပရိဘောဂ မည်သည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ စီဝရံ၊ ကို။ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ၊ (ကိုယ်မှ လွှတ်စေ၍ အသစ်)ဝတ်ရုံတိုင်း ဝတ်ရုံတိုင်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ကို။ အာလောပေ အာလောပေ၊ အလုပ်ဘိုင်း အလုပ်တိုင်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော၊

၏။ တထာ၊ ထိုဝတ်ရုံတိုင်း ဝတ်ရုံတိုင်း အလုပ်တိုင်း အလုပ်တိုင်းအားဖြင့်။ အသက္ကောဒ္ဓေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော ရဟန်းသည်။ ပုရေ-ဘတ္တပစ္ဆာဘတ္တပုရိမယာမမဇ္ဈိမယာမပစ္ဆိမယာမေသု၊ တို့ဌ်။ (ကေသွိ ဒိဝသေ၊ ဌ်။ စတုက္ခတ္တုံ၊ လေးကြိမ်ရင်း။ တိက္ခတ္တုံ၊ ရင်း။ ဒ္ဒိက္ခတ္တုံ၊ ရင်း။ သကိ ယေဝ ဝါ၊ တကြိမ် သာလျှင်ရင်း။) ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အသာ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝါ၊ သည်။ အပစ္စဝေက္ခတောဝ၊ မဆင်ခြင်မိပင်လျှင်။ အရုဏံ၊ အရုဏ်သည်။ သစေ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ တက်အုံ့။ ဣဏပရိဘောဂ-ဌာနေ၊ အရာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သေနာသနမ္ပိ၊ ကျောင်းကိုလည်း။ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ၊ ဝင်တိုင်း ဝင်တိုင်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘောဇ္ဇယ၊ ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏေပိ၊ ခံခြင်းဌ်ရင်း၊ ဝါ၊ ၏ရင်း။ ပရိဘောဂေပိ၊ သုံးဆောင်ခြင်း ဌ်ရင်း၊ ဝါ၊ ၏ရင်း။ သတိပစ္စယတာဝ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာသတိ၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ၊ သတိဟူသော အဇကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည် သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ နှစ်ပါးသော ဌာနတို့ဌ် ဆင်ခြင် သင့်သော်လည်း။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံခြင်းဌ်။ သတိ ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပရိဘောဂေ၊ ဌ်။ အကရောန္တဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏေ၊ ဌ်။ သတိ ၊ ကို။ အကတ္တာ၊ ၍။ ပရိဘောဂေ၊ ဌ်။ ကရောန္တဿ ပန၊ အားမူကား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုအုံ့။ သဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ကြောင်းသည်။ ဒေသနာသုဒ္ဓိ၊ ဒေသနာဟူသော စင်ကြယ်ကြောင်းငှင်း။ သံဝရသုဒ္ဓိ၊ သံဝရဟူသော စင် ကြယ်ကြောင်းငှင်း။ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ၊ ရှာမှီးခြင်းဟူသော စင်ကြယ်ကြောင်း ငှင်း။ ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဟူသော စင်ကြယ်ကြောင်းငှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတုဗိဓာ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော သီလတို့တွင်၊ ဝါ၊ စင်ကြယ်ကြောင်းဘို့တွင်။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ သည်။ ဒေသနာသုဒ္ဓိ နာမ၊ ဒေသနာကြားခြင်းလျှင် စင်ကြယ်ကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ-ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ ကို။ ဒေသနာယ၊ ပြောကြားခြင်းဖြင့်။ သုဗျတ္တတောဝ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒေသနာသုဒ္ဓိတို့၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ သည်။ သံဝရသုဒ္ဓိ နာမ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းလျှင် စင်ကြယ် ကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ-ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ ကို။ ပုန၊ ဖန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယသံဝရကို ဖျက်ခြင်းကို။ နဂရိဿာမိ၊ မပြု

တောဲ့အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တာဓိဋ္ဌာနသံဝရေနေ၀၊ စိတ်ကိုဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သုဇ္ဈနတောဲ ကြောင့်။ သံ၀ရသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဇီ၀ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ သည်။ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ နာမ၊ တရားနှင့်အညီ ရှာမှီးခြင်းလျှင် စင်ကြယ်ကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ-အာဇီ၀ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ကို။ အနေသနံ၊ မသင့်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်ကြဉ်ရှောင်၍။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမေန၊ ညီညွတ်သော ကိုယ်နှုတ်အကျင့်ဖြင့်။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေသော ရဟန်းအား။ "၏"။ ပရိယေသနာယ၊ ရှာမှီးခြင်းဖြင့်။ သုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ [၄၂] ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပစ္စယပရိဘောဂသန္နိဿိတသီလံ၊ သည်။ ပစ္စ၀েက္ခဏာသုဒ္ဓိ နာမ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းလျှင် စင်ကြယ်ကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ ပစ္စယ-ပရိဘောဂသန္နိဿိတသီလံ၊ ကို။ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ သီတသာ ပဋိဃာတာယ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော အပြားရှိသော။ ပစ္စ၀েက္ခဏေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်။ သုဇ္ဈနတောဲ ကြောင့်။ ပစ္စ၀েက္ခဏာသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို(သို့ သုဒ္ဓိလေးပါးအပြားရှိသည်၏အဖြစ်)ကြောင့်။ "ပဋိဂ္ဂဟဏေ ပန။ပ။ အနာပတ္တိ" တိ၊ ဟူ၍။ (မယာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ဦးကုန်သော။ သေက္ခာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ နာမ၊ အမွေခံ အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ တေ၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ပုတ္တာ၊ သားတော်မည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပိတုသန္တကာနံ၊ အဘဘုရား၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၏။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧတေ ပစ္စယေ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ပရိဘုဉ္ဇန္တိ ကိ ံ ပန၊ သုံးဆောင်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဂိဟီနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်သလော့။ ဣတိ-အယံ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဂိဟီဟိ ဒိန္နာ၊ လူတို့လျှူအပ်သော ပစ္စည်းတို့သည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်လျှင်းမူလည်း။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော ပစ္စည်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ သန္တကာ၀၊ ဥစ္စာမည်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဥ္ဇန္တို့၊ သုံးဆောင်သည် မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တ္ထေ-တေသို့ အတ္ထေ၊ ၌။ ဓမ္မဒါယာဒသုတ္တာဒု၊ သည်လည်း။ သာဓကံ၊ ပြီးကြောင်းသာကေတည်း။

ခီဏာသဝါနံ၊ တို့၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ သာမိပရိဘောဂေါ နာမ၊ အရှင်၏ သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုရဟန္တာသခင်တို့သည်။ တဏှာဒါသဗျ၊ တဏှာ၏ ကျွန်အဖြစ်ကို။ အတိတတ္တာ၊ လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာမိနော ဟုတ္တာ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်၍။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခီဏာသဝါနံ၊ တို့၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ သာမိပရိဘောဂေါ နာမ၊ မည်၏။

ဣမေသု ပရိဘောဂေသု၊ တိဘင်။ သာမိပရိဘောဂေါ စ၊ သည်ရင်း။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ စ၊ သည်ရင်း။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော အရိယာပုထုဇဉ် တို့အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣဏပရိဘောဂေါ၊ သည်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ထေယျ-ပရိဘောဂေါ ၌။ ကထာ၊ ဆိုဘွယ်သည်။ နတ္ထိယေဝ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူ၏။ ယော အယံ ပစ္စ-ဝေက္ခိတပရိဘောဂေါ၊ အကြင်ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော- ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ ဣဏပရိဘောဂယ၊ ၏။ ပစ္စနီ-ကတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာဏဏျပရိဘောဂေါ ဝါ၊ မြီကင်းသောသူ၏ အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း မည်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ ဝါ၊ ပေါင်း၍ရေတွက်ခြင်းသို့မူလည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလဝါ၊ သည်။ ဣမာယ သိက္ခာယ၊ အဓိသီလဟူသော ဤသိက္ခာနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ သေက္ခောတ္တေ၀၊ သေက္ခဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခ်ံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလဝတော၊ ၏။ ပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂေါ၊ သည်။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ (တနည်း) အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣမေသု ပရိဘောဂေသု၊ ဤလေးပါးသောပရိဘောဂတို့ဘင်၊ ဝါ၊ ဤနှစ်ပါးသော ပရိဘောဂတိတ္ထင်။ သာမိပရိ-ဘောဂေါ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဂ္ဂေါ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ-သာမိ-ပရိဘောဂံ၊ ကို။ ပတ္ထယမာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ သော။ ပစ္စဝေက္ခဏာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတာ၊ ၍။ ပရိဘုဥ္ဇန္တေန၊ သုံးဆောင်

သည်ဖြစ်၍" ပစ္စယသန္ဓိသိတသီလံ၊ ကို။ သမ္ဘာဒေတမ္ပံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုအံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ကရောန္တော၊ ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းကို ပြုသောရဟန်းသည်။ ကိစ္စကာရီ၊ ပြုသင့်သော ကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသောသူ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘေ၊ ဤကိစ္စကာရီ အဖြစ်ကို။ "ပိဏ္ဍံ၊ ပ။မုစ္ဆိတော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ၏။

[သုဂတေန၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ပဋ္ဌိသင်္ခါ ယောနိသော စိဝရံ ပဋ္ဌိသေဝတိ သိတာသ ပဋ္ဌိသာတာယ အစရှိသော ပါဋ္ဌိကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဝရပညသာဝကော၊ မြတ်သော ပညာရှိသော ဘုရား၏ သာဝကသည်။ ပိဏ္ဍာ၌၊ ဆွမ်းကိုဝင်း။ ဝိဟာရေ၌၊ ကိုဝင်း။ သယနာသနေ၌၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စသော အိပ်ရာ နေရာကိုဝင်း။ သဃ်ဘဋ္ဌိရဇ္ဇပ္ပဝါဟဏံ၊ ဒုက္ခဋ္ဌိ ကပ်သော မြူအညစ်အကြေး စသည်ကို ဆေးလျှော်တတ်သော။ အာပေ၌၊ ရေကိုဝင်း၊ ဝါ၊ ရေကိုပဓာနပြု၍ ဟောအပ်သော ဆေးပစ္စည်းကိုဝင်း။ (တနည်း) ရဇ္ဇပ္ပဝါဟဏံ၊ မြူအညစ်အကြေး စသည်ကို ဆေးလျှော်တတ်သော။ အာပေ၌၊ ရေကိုဝင်း။ ရဇ္ဇပ္ပဝါဟဏံ၊ မြူအညစ်အကြေး စသော ဘေးရန်ကို ဖျောက်လွှင့်ကွယ်ကာ တတ်သော။ သဃ်ဘဋ္ဌိ - သဃ်ဘဋ္ဌိစိဝရံ၊ ဒုက္ခဋ္ဌ သက်နှိုးကိုဝင်း။ သင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍သာလျှင်။ သေဝေ၊ သုံးဆောင်မှီဝဲရာ၏။

[၄၃] (ယသ္မာ စ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ဝရပညသာဝကော၊ သည်။ သင်္ခါယ၊ လျှင်။ သေဝိ၊ မှီဝဲသုံးဆောင်လေ့ရှိ၏။) တသ္မာ ဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပေါက္ခရေ၊ ကြာဖက်၌။ ဝါရိဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ အနုပလိတ္တော ယထာ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပိဏ္ဍေ စ၊ ၌ဝင်း။ သယနာသနေ စ၊ ၌ဝင်း။ သဃ်ဘဋ္ဌိရဇ္ဇပ္ပဝါဟဏေ၊ သော။ အာပေ စ၊ ၌ဝင်း။ ဇေတသု ဓမ္မေသု၊ ဤသည့်ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ တဏှာဖြင့် မလိမ်းကျံ မကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကာလေန၊ အရိယာတို့၏ သုံးဆောင်ရာကာလ၌။ ပရတော၊ တပါးသော ဒါယကာမှ။ လုဒ္ဓါ၊ ရ၍။ ခဇ္ဇေသု၊ ခဲဘွယ်တို့၌ဝင်း။ ဘောဇ္ဇေသု စ၊ စားဘွယ်တို့၌ဝင်း။ သာယနေသု စ၊ လျက်ဘွယ်တို့၌ဝင်း။ အနုဂ္ဂဟာ၊ ချီးမြှောက်သဖြင့်၊ ဝါ၊ သနားသဖြင့်။ သတာ ဘိ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဥပဋ္ဌိတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဏ္ဏော၊ အမာ၏။ အာလေပနရူပဟဏေ

ယထာ၊ ဆေးလိမ်းသဖြင့် အသားနုတက်ခြင်းကဲ့သို့။ (ဗဟုမ္ပို၊ မျှားစွာကို။ ဥပနိတေပိ၊ ဆောင်ကပ်လာသော်လည်း။) သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဇညာ-ဇာနေယျ၊ သိသင့်၏။ သိကောင်းပေ၏။

ကန္တာရေ၊ ခရီးခဲ၌။ ပုတ္တမံသံ၊ သား၏အသားကို။ အာဟာရန္တာ၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ ဇာယမ္ပတိကာ ဣဝ၊ လင်မယားတို့ကဲ့သို့ဌင်း။ အက္ခဿ၊ လှည်းဝင်ရိုးကို။ အဗ္ဘဉ္ဇနံ ယထာ၊ ဆီသုတ်သကဲ့သို့ဌင်း။ ဝေါ၊ ဤ အတူ။ ယာပနတ္ထံ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာကို မျှစေခြင်းငှါ။ အမုစ္ဆိတော၊ တဏှာဖြင့် မမက်မောသည်ဖြစ်၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေ၊ ဆောင်ရာ၏။]

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမသ္မာ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလသ္မာ၊ ၏။ ပရိပူရကာရိတာယ၊ ပြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်၌။ ဘာဂိနေယျ-သံဃရက္ခိတသာမဏေရသ္မာ၊ မဟာသံဃရက္ခိတ၏ တူတော် သံဃရက္ခိတ သာမဏေ၏။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ သော၊ ထို တူတော်သာမဏေသံဃရက္ခိတသည်။ သမ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ သုံးဆောင်၏။ (မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တသ္မာ၊ ဆို အပ်သော စကား၏။ သာဓကံ၊ ပြီးကြောင်းသက်သေဖြစ်သော။) ယထာ-ကိံ၊ အဘယ်သို့သော စကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တုံသနည်း။ "ဥပဇ္ဈာယော။ပ။ ပုနဗ္ဘဝေါ"တိ၊ ဝေါ ဟူသော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။

[သုနိဗ္ဗုတံ၊ အလွန်အေးမြသော။ သာလိကူရံ၊ သလေးဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇမာနံ၊ သုံးဆောင်ဆဲသော။ မံ၊ ကို။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဦးရီးတော် ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ သာမဏေရ၊ ဏေ။ အသည္ဥတော၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ ကို။ မာဟော၀ စျာပေသိ၊ မလောင် စေလင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ ဝစော၊ စကားကို။ (ဝစော-ကား အံ-ကို သြ-ရေးသည်) သုတ္ဝာ၊ ၍။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ အလဘိံ၊ ရခဲ့ပြီ။ ကောသနေ၊ တနေရာတည်း၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပါပုဏိံ၊ ခဲ့ပြီ။

၁-အာဟာရသည် အာဟာရဇရုပ်ကို ဆောင်တတ်၏၊ စားသုံးသော်သူသည် ထို အာဟာရကို အာဟာရဇရုပ်ကို ဆောင်စေသည်မည်၏။ ထိုကြောင့် အာဟာရေ-ဟု ကာရိုက်နှင့်တကွသင့်၏။ (ဆ- သံ-သော)

သောဟံ၊ သည်။ စန္ဒော ပန္ဒရသော ယထာ၊ တဆယ့်ငါးရက်တက်၍ ထွန်းသော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ပရိပုဏ္ဏသက်ပွေါ် စ၊ ပြည့်သော နှလုံးအကြံ ရှိသည်ရင်း။ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခီဏော စ၊ ကုန်ပြီးသော ခပ်သိမ်းသောအာသဝေါ ရှိသည်ရင်း။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဖန်အသစ်ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘဝသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထယန္တော၊ တောင့်တသော။ အညောပိ၊ သံဃ-ရက္ခိတသာမဏေမှ တပါးသော အမျိုးသားသည်လည်း။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပဋိ-သေဝေထ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား အနုသာသနီတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာ အပြားအားဖြင့်။ ပါတိ ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဌမသီလပဉ္စက

၂၀။ ပဉ္စဝိဓကောဌာသဿ၊ ၏။ ပဌမပဉ္စကော၊ ဌာ။ အနုပသမ္ပန္နသီလာ-ဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဋိသမ္ဘိ-ဒါယံ၊ ဌာ။ "ကတမံ ။ပ။ သီလ"န္တိ၊ လံ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။

[၄၄] [ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော စင်ကြယ်သော သီလသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ပရိယန္တသိက္ခာပဒါနံ၊ ဂဏန်းအားဖြင့် အပိုင်း အခြားရှိသော သိက္ခာပုဒ်ရှိကုန်သော။ အနုပသမ္ပန္နာနံ၊ သာမဏေတို့၏။ ယံ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ- သီလံ၊ သည်။ ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ စင်ကြယ်သောသီလ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ အပရိယန္တသိက္ခာပဒါနံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော သိက္ခာပုဒ်ရှိကုန်သော။ ဥပသမ္ပန္နာနံ၊ (ကလျာဏပုထုဇဉ်,သေက္ခ, အသေက္ခ တို့မှ တပါးကုန်သော) ရဟန်းပဉ္စင်းတို့၏။ ယံ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓि-သီလံ၊ အပြည့်အစုံ စင်ကြယ်သော သီလသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ကုသလ-ဓမ္မေ၊ ဝိပဿနာအကျင့်ဌာ။ ယုတ္တာနံ၊ မပြတ်လုံ့လ ယှဉ်ကုန်သော။

သေက္ခပရိယန္တေ၊ သေက္ခဓမ္မလျှင် အပိုင်းအခြားရှိသော (ဂေါတြဘူတိုင် အောင်ဖြစ်သော) ကုသလဓမ္မပဗန္ဓာ၌၊ ဝါ၊ သေက္ခဓမ္မတို့၏ အောက်အပိုင်း အခြားဖြစ်သော လောကီသိက္ခာသုံးပါး၌။ ပရိပူရကာရီနံ၊ ထက်ဝန်းကျင် ဖြည့်လေ့ရှိကုန်သော။ ကာယေ စ၊ ၌ဌင်း။ ဇီဝိတေ စ၊ ၌ဌင်း။ အနပေက္ခာနံ၊ ကုန်သော။ ပရိစ္စတ္တဇီဝိတာနံ၊ စွန့်အပ်သော အသက်ရှိကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇန-ကလျာဏကာနံ၊ တို့၏။ ယံ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ အပရာမဋ္ဌပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ဒိဋ္ဌိသံကိလေသသည် မသုံးသပ်အပ်သည် ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သော သီလသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ သတ္တန္နံ သေက္ခာနံ၊ ခုနစ်ဦးသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ယံ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ အပရာမဋ္ဌပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ ပဋ္ဌိပ္ပတ္တသုဒ္ဓိ-ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော သီလသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ တထာဂတသာဝကာနံ၊ ကုန်သော။ ခီဏာ-သဝါနံ၊ တို့၏ရင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏ရင်း။ အရဟန္တာနံ၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ကုန်သော။ တထာဂတာနဉ္စ၊ တို့၏ရင်း။ ယံ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ ပဋ္ဌိပ္ပတ္တသုဒ္ဓိပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ၏။]

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဝါ၊ ထိုငါးပါးသော သီလတို့တွင်။ အနုပသမ္ပန္နာနံ၊ တို့၏။ သီလံ၊ သည်။ ဂဏနဝသေန၊ ဖြင့်။ သပရိယန္တတ္တာ၊ အပိုင်းအခြား ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ-တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥပသမ္ပန္နာနံ၊ တို့၏။ သီလံ၊ကို။ "နဝကောဋ္ဌာသပ။သံဝရေ" တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂဏနဝသေန၊ ဖြင့်။ သပရိယန္တမ္ပိ၊ အပိုင်းအခြားရှိလျှင်းမူလည်း။ အနဝသေသဝသေန၊ မကြွင်းမကျန်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သမာဒါနဘာဝဠ၊ ဆောက်တည်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကိုရင်း။ လာဘယသညာတိအင်ဇီဝိတ-ဝသေန၊ လာဘ် အခြံအရံ ဆွေမျိုး အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဒိဋ္ဌပရိယန္တဘာဝဠ၊ မမြင်အပ်သော အပိုင်းအခြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလန္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[သိက္ခာ၊ ကျင့်အပ်ကုန်သော။ ယေ သံဝရဝိနယာ၊ တံခါးနှစ်ပေါက်ကို စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့ကြောင်း ကိုယ်နှုတ်ကိုဆုံးမကမြစ်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော အကြင်အဓိသီလတို့သည်။ (ဂဏနတော၊ အရေအတွက် သခ်္ခြာအချုပ် အားဖြင့်။) နဝကောဋ္ဌာသဟာသာနိ၊ ကုဋေ ကိုးထောင် တို့သည်ရင်း။

အသိတိသတကောဋ္ဌိယော၊ ကုဋ္ဌေ တရာ့ရှစ်ဆယ်တို့သည်ရင်း။ ပညာသ-သတသဟဿာနိ၊ ငါးသန်း တို့သည်ရင်း။ ပုန၊ တဖန်။ အပရေ၊ တပါး ကုန်သော။ ဆတ္တိံ သသဟဿာနိ၊ သုံးသောင်း ခြောက်ထောင်တို့သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဧတေ သံဝရဝိနယာ၊ ဤကုဋ္ဌေကိုးထောင့်တရာ့ရှစ်ဆယ် ငါးသန်း သုံးသောင်း ခြောက်ထောင်ကုန်သော သံဝရဝိနယအဓိသီလတို့ကို။ သမ္မုဒ္ဒေန၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပကာသိတာ၊ (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်၌) ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင် အရှင်မြတ်တို့သည်။) ဝိနယသံဝရေ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌။ ပေယျာလမုခေန၊ ပေယျာလနည်းအမြွက်ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ခံ့ငြားမြဲပြအပ်ကုန်ပြီ။]

ကိမိဝ၊ အဘယ်အရှင့်သီလကဲ့သို့နည်းဟူမူ။ စိရဂုမ္ဗဝါသိကအမ္ဗခါဒက-မဟာတိဿတ္ထေရဿ၊ ၏။ သီလံ ဣဝ၊ ကဲ့သို့တည်း။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဟိ- ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။

အင်ဝရဿ၊ မြတ်သောအင်္ဂါ၏။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ (ပါရိပန္ထိကစောရာ-ဒီဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပိတ်ဆီးရှိ ခရီးဌ လုယက်သော ခိုးသူ စသည်တို့သည်။ ဥပဒ္ဒုတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော။) နရော၊ သည်။ ဓနံ၊ ကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ (သပ္ပဒဋ္ဌာဒိကာလေ၊ မြွေခဲရာ ကာလစသည်၌။) ဇီဝိတံ၊ ကို။ ရက္ခ-မာနော၊ စောင့်လိုသော သူသည်။ အင်္ဂံ၊ ကို။ စဇေ၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ တရား တော်ကို။ အနုဿရန္တော၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့သော။ နရော၊ သူတော် ကောင်းသည်။ (သုတသောမမဟာရာဇာဒယော ဝိယ၊ သုတသောမမင်းကြီး စသည်တို့ကဲ့သို့။) အင်္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဓနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဇီဝိတဉ္စာပိ၊ ကိုလည်း။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ စဇေ၊ ၏။

ဣတိ ဣမံ သပ္ပုရိသာနုဿတိံ၊ ဤသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်ကို အစဉ်အောက်မေ့ခြင်းကို။ အဝိဇဟန္တော၊ မစွန့်သည်ဖြစ်၍။ ဇီဝိတသံသယေ၊ (ဝတ်မှုတ်ခြင်း တည်းဟူသော ပင်ပန်းခြင်းဖြင့် သေရှင်နှစ်ချက်) အသက်၌ ယုံမှားခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ သိက္ခာပဒံ၊ ပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ် တော်ကို။ အဝိတိက္ကမ္မ၊ မလွန်ကျူးမူ၍။ တဒေဝ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊

အပိုင်းအခြားမရှိ စင်ကြယ်သော ထိုသီလကိုပင်လျှင်။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥပါ-သကာ၊ ဒါယကာ၏။ ပိဋ္ဌိဂတောဝ၊ ကျောက်ကုန်းထက်စီးလျက်လျှင်။ အရ-ဟတ္တံ၊ သိ။ ပါပုဏိ၊ ပြီ။ ယထာဟ၊ အာဘယ်သိ ဆိုသနည်း။ "နှ ပိတာ၊ ပ။ အပါပုဏိ" တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤဒါယကာသည်။ တေ၊ ၏။ နှ ပိတာ၊ အာဘလည်း မဟုတ်ပေ။ နာပိ မာတာ၊ အမိလည်းမဟုတ်ပေ။ နှ ဉာတိ၊ အမျိုး-တော်စပ်သူလည်း မဟုတ်ပေ။ နာပိ ဗန္ဓဝေါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမဟုတ်ပေ။ အထ၊ ထိုသို့ သူစိမ်းပြင်ပြင်ဖြစ်လျက်။ သီလဝန္တသ၊ သီလရှိသည်၏ အဖြစ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ (တနည်း) သီလဝန္တသ၊ ရှိသော။ (တုယ္ဟံ၊ ၏။) ဧတာဒိသံ၊ ထိုပခုံးဖြင့် ရှက်ဆောင်ခြင်းစသော။ ကိစ္စံ၊ ကို။ (သီလသ)ကာရဏာ၊ သီလဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကရောဘိ၊ ပြုပေ၏။

[၄၅] ဣတိ၊ သိ။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ဇနယိတ္ဝာန၊ ဖြစ်စေ-၍။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ သမ္မသိတ္ဝာန၊ သုံးသပ်၍။ တသ္မာ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ပိဋ္ဌိဂတော၊ ကျောက်ကုန်းထက်တည်သည်။ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပါပုဏိ၊ ပြီ။]

ပုထုဇနကလျာဏကာနံ၊ တို့၏။ သီလံ၊ သည်။ ဥပသမ္ပဒတော၊ ပဋ္ဌင်း-ဖြစ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သုဓောတဇာတိမဏိ ဝိယ၊ ကောင်းစွာ ပွတ်သွေး-ဆေးအပ်ပြီးသော ပဒုမ္မားစစ်ကဲ့သို့ရင်း။ သုပရိကမ္မကာသုဝဏ္ဏံ ဝိယ စ၊ ကောင်းစွာ ကြည်အပ်ပြီးသော ရွှေစင်ကဲ့သို့ရင်း။ အတိပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ အလွန်-စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တုပ္ပါဒမတ္တကေနပိ၊ စိတ်ဖြစ်ကာမျှဖြင့်-သော်လည်း။ မလေန၊ ကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေးမှ။ ဝိရဟိတံ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ အရဟတ္တသော၊ ၏သာလျှင်။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ မဟာသံဃရက္ခိတ-ဘာဝိနေယျသံဃရက္ခိတတ္ထေရာနံ၊ မဟာသံဃရက္ခိတမထေရ်, တူတော် စူဠ-သံဃရက္ခိတမထေရ်တို့၏။ သီလံ ဝိယ၊ သီလကဲ့သို့တည်း။

အတိက္ကန္တသင်္ခ်ဝယံ၊ အဝါခြောက်ဆယ် လွန်ပြီးသော။ မဟာသံဃ-ရက္ခိတတ္ထေရံ၊ ကို။ မရဏမညော၊ သေအံ့သောညောင်စောင်းဌ်။ နိပန္နံ၊

လျောင်းစဉ်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ လောကုတ္တရာဓိဂမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ ကိရ၊ မေးသတတ်။ ထေရော၊ သည်။ လောကုတ္တရဓမ္မော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အထ၊ ဌ္ဌ။ အသ-ထေရသ၊ ၏။ ဥပဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဒဟရဘိက္ခု၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်၏ ဟူ၍။ သမန္တာ၊ မ္ဟ။ ဒ္ဒါဒသယောဇနာ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ တိုင်အောင်သော အရပ်မှ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သန္နိပတိတာ၊ ကုန်၏။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ ပုထုဇ္ဇနကာလ-ကိရိယာယ၊ ပုထုဇဉ်အဖြစ်ဖြင့် စုတော့ခြင်းကြောင့်။ မဟာဇနဿ၊ အား။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါကား။ မေတ္တေယ္ယံ၊ ဘဂဝန္တံ၊ မေတ္တေယျရှင်တော်ဘုရားကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ဖူးအံ့ဟူ၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ နှ ပဋ္ဌပေသိ ၊ အားမထုတ်ပဲနေသတည်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ ထူ၍။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သော၊ ထိုပဋ္ဌင်းယော်သည်။ ထေရံ၊ ကို။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ ထူ၍။ ဗဟိ၊ သို့။ နိက္ခန္တော၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ တဿ၊ ၏။ သဟ နိက္ခမနာဝ၊ ထွက်သည်နှင့်တကွလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္ဝာ၊ ၍။ အစ္ဆရိကာယ၊ လက်ဖျစ်သံဖြင့်။ သညံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သံဃော၊ သည်။ သန္နိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေရူပေ၊ သော။ မရဏ-ကာလေ၊ ဌ္ဌ။ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေန္တာ၊ ချက်တဖြုတ်ဖြစ်စေသော အရှင် ဘုရားတို့သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုခဲသောအမှုကို။ ကရိတ္ထ၊ ပြုတော်မူကုန်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧတံ၊ သေခါနီးဌ္ဌ လောကုဘွာရတရားကို လျင်စွာ ဖြစ်စေခြင်းသည်ကား။ နှ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည်မဟုတ်သေးဘူး။ အပိစ၊ စင်စစ် သော်ကား။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည့်အမှုကို။ ဝေါ၊ တို့အား။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ကြားပေအုံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ မ္ဟ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အသတိယာ-သတိသမ္မောသေန၊ သတိလွတ်သဖြင့်၊ ဝါ၊ သတိ မေ့လျော့သဖြင့်။ အညာဏပကတံ၊ မသိသဖြင့် ချွတ်ယွင်း၍ ပြုဘူးသော။ ကမ္မံ နှ ဝမ၊ အမှုမည်သည်ကို။ နှ ပဿာမိ၊ မမြင်စဘူး။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည်မှုတ်လော။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ အသ၊ ထိုဦးရိုးတော် မထေရ်၏။ ဘာဂိနေယျောပိ၊ တူတော်သည်လည်း။ ပညာသဝဿကာလေ၊ ဌ္ဌ။ ဝေမေ၊ ဤအတူပင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ပြီ။

အပ္ပဿုတောပိ၊ သုဘ္ဗရေယျ စသော ကြားနာအပ်သော သုတမှ ကင်းသည်လည်း။ စေ ဟောတိ၊ အုံ့။ သီလေသု၊ ပါတိမောက္ခသံဝရအစရှိကုန်သော သီလတို့၌လည်း။ အသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ မတည်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အုံ့။ သီလတော စ၊ အားဖြင့်ရင်း။ သုတေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါးစုံဖြင့်။ နံ-ဘိက္ခု၊ ကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ဂရဟန္တိ၊ ကုန်၏။

အပ္ပဿုတော၊ သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်စေကာမူ။ သီလေသု၊ တို့၌။ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဘုံအုံ့။ နံ၊ ကို။ သီလတော၊ ကြောင့်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ အသ၊ ၏။ သုဘံ၊ သုဘသည်။ သမ္ဘဇ္ဇတော၊ ပြည့်စုံပေ၏။

ဗဟုဿုတော၊ သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ မူ။ သီလေသု၊ တို့၌။ အသမာ-ဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ သီလတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ဂရဟန္တိ၊ ကုန်၏။ အသ၊ ထိုသီလကင်းသောသူ၏။ သုတံ၊ သည်။ နံ သမ္ဘဇ္ဇတော၊ မိမိ သမ္ဘတ္တိ သူ့သမ္ဘတ္တိကို မဆောင်နိုင်၍ ပြည့်စုံသည်မမည်ချေ။

ဗဟုဿုတောပိ၊ သည်ရင်း။ သီလေသု၊ တို့၌။ သုသမာဟိတောပိ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ အုံ့။ (စေတိ နိပါဘမတ္တံ၊ ဋီကာ) သီလေန စ၊ ကြောင့်ရင်း။ သုဘေန စ၊ ကြောင့်ရင်း။ ဥဘယေန၊ ကြောင့်။ နံ-ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။

[၄၆] ဗဟုဿုတံ၊ ကြားနာမှတ်သား များသောသုတရှိသော။ ဓမ္မဓရံ၊ သီလကွန်ရှစ်သည် ကျေးဇူး၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သပ္ပညံ၊ လောကီလောကုတ္တ-ရာ ပညာစုံသော။ ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ သော။ တံ-ဘိက္ခု၊ ကို။ ဇမ္ဗောနဒဿ၊ ဇမ္ဗူရစ်ရွှေစင်၏။ နေက္ခံ ဣဝ၊ ကျပ်ချိန်တနိုက္ခရှိ ရွှေသားကိုကဲ့သို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နိန္ဒိတုံ၊ ၎။ အရဟတိ၊ အုံ့နည်း။ ဒေဝါပိ၊ တို့သည်လည်း။ နံ-ဘိက္ခု၊ ကို။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ပြဟ္မုနာပိ၊ သည်လည်း။ ပသံသိတော၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည်သာ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤရွှေ့စကားတရပ် ပြီးလတ်တည်း။

ပန၊ တပါး။ သေက္ခာနံ၊ ဟူ၏။ သီလံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဖြင့်။ အပရာမဋ္ဌတ္တာ၊ မသုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပရာမဋ္ဌပါရိသုဒ္ဓိတိ၊

ဟူ၍။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ ၏။ ဝါ ပန၊ တနည်းကား။ ပုထုဇဉ်နှာနှံ၊ တို့၏။ ရာဂ-ဝသေန၊ ဘဝရာဂ၏ အစွမ်းဖြင့်။ အပရာမဋ္ဌသီလံ၊ ကို။ အပရာမဋ္ဌပါရိ-သုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ကဋ္ဌမိုယပုတ္တတိသ္သတ္ထေရဿ၊ ၏။ သီလံ ဝိယ၊ တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားဆိုအံ့။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုကဲ့သို့ (ဘဝရာဂအားဖြင့် အပရာမဋ္ဌ) သဘောရှိသော။ သီလံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အရဟတ္တေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာတုကာမော၊ တည်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဝေရိကော၊ တို့ကို။

ဘောန္တော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဥဘော ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ-ဟနိတ္ဝာ၊ ရိုက်ချိုး ညှဉ်းဆဲ၍။ ဝေါ၊ တို့ကို။ သညာပေဿာမိ၊ သိစေအံ့။ အဟံ၊ သည်။ သရာဂမရဏံ၊ ရာဂနှင့်တကွ သေခြင်းကို၊ ရာဂရှိသောသူ၏ သေခြင်းကို။ အဒ္ဒိယာမိ၊ စက်ဆုပ်ပါ၏။ ဟရာယာမိ၊ ရှက်စနိုးပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်ရှာ၏။

ဝေါ၊ ဤသို့ရာဂနှင့်တကွ သေရမည်ကား စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟူ၍။ စိန္တ-ယိတ္ဝာန၊ ကြံ၍။ အဟံ၊ သည်။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ သမ္မသိတ္ဝာန၊ ၍။ အရဏဂ္ဂမ္မိ၊ အရဏ်တက်လတ်သော အခါသည်။ သမ္မတ္တေ၊ သော်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပါပုဏိ ံ၊ ၏။ ဣတိ ဥဒါနဥ္စ၊ ကိုလည်း။ ဥဒါဟရိ၊ မြွက်တော်မူ၏။

အညတရော၊ သော။ မဟာထေရော၊ သည်လည်း။ ဗာဇ္ဈဂိလာနော၊ အသည်းအထန် အနာနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ အာဟာ-ရမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ ၎။ အသက္ကောန္တော၊ ၍။ သကေ မုတ္တကရိသေ၊ မိမိ၏ ကျင်ငယ် ကျင်ကြီး၌။ ပလိပန္နော၊ ကွဲ့နစ်သည် ဖြစ်၍။ သမ္မရိဝတ္တတိ၊ တလူးလည်းလည်း ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ တလူးလည်းလည်း ခံရသော အရှင်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ အညတရော၊ သော။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းယောသည်။ ဇီဝိတသင်္ခါရာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့်စပ်သော သင်္ခါရတို့သည်။ အဟော ဒုက္ခာတိ၊ ချေါ် ဆင်းရဲ ကုန်စွ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ မဟာထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ မိယျမာနော၊ သေသည် ဖြစ်အံ့။ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိ ံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ လဘိဿာမိ၊ ရတည့်လအံ့။ ဣဒ္ဓေ၊ ဤနတ်စည်းစိမ်ကို ရအံ့သည်၌။ မေ၊ အား။ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့ ယုံမှားမဲ့ ဖြစ်သော်လည်း။ ဣမံ သီလံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိ နာမ၊ ရအပ်သော စည်းစိမ်မည်သည်။ သိက္ခံ ပစ္စက္ခာယ၊

သိက္ခာကို စွန့်၍။ ပဋ္ဌိလဒ္ဓဂိဟိဘာဝသဒိသိ၊ ရအပ်သော လူအဖြစ်နှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ သီလေနေဝ၊ သီလနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မရိယာဒိ၊ အုံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအိပ်ရာ၌ သာလျှင်။ နိပန္နော၊ လျောင်းလျက်။ တမေဝ ရောဂံ၊ ရူဇနေ သဘောရှိသော ထိုဝေဒနာကိုပင်လျှင်။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပဘဝ၊ ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ "ဖုဋ္ဌဿ။ ပ။ ပတ္ထိယာ"တိ၊ ဟူကုန်သော။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗျာကာသိ၊ ၏။

[အာဝုသော၊ တိ။ အညတရေန၊ တပါးသော။ ဗျာဓိနာ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ ရောဂေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ နှိပ်စက်ဖိစီးသည်ဖြစ်၍။ ဗာဠှံ၊ အသည်းအထန်။ ဒုက္ခိတဿ၊ ဆင်းရဲရောက်လျက်။ ရူပဂတော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်စေအပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကဋ္ဌေဝရုံ၊ ဤကိုယ်ကောင်သည်။ အာတပေ၊ နေပူဖြင့် အပူပြင်းသော။ ပံသုနိ၊ မြေမှုန့်၌။ ကတံ၊ ပစ်ထားအပ်သော။ ပုပ္ဖံ ယထာ၊ ပန်းကဲ့သို့။ ခိပ္ပံ၊ စွာ။ ပရိသုဿတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ခြောက်လတ္တံ့။

ယတ္ထ၊ အကြင်အပုပ်ကောင်၌။ ပမတ္တာ၊ ရာဂကြောင့် မေ့လျော့ကုန်သော။ အဓိမုစ္ဆိတာ၊ ရာဂဖြင့် အလွန်မိန်းမောတွေဝေကုန်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတိသည်။ သုဂတူပပတ္တိယာ၊ သုဂတိဘဝသို့ ရောက်ခြင်း၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော သီလကိုလည်း။ ဟာပေန္တိ၊ ယုတ်စေကုန်၏။

အဇသုံ၊ မနှစ်သက်ဖွယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်လျက်။ ဇညသခ်ါတံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ဟူ၍ သူမိုက်ဘို့သည် ပြောဆိုအပ်ထသော။ အသုစိံ၊ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်လျက်။ သုစိသမ္မတံ၊ စင်ကြယ်၏ဟု ရာဂပြောထူ သူမိုက်ဘို့သာ သမုတ်အပ်ထသော။ နာနာကုဏပပရိပူရံ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စသော အပုပ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် အတိပြည့်ထသော။ အပဿတော၊ ပညာစက္ခုဖြင့် မရှုမမြင်သော လူပြိန်းသည်။ ဇညရူပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ဟူ၍ ချိုးမွမ်းအပ်သော သဘောရှိထသော၊ ဝါ၊ အပဿတော၊ လူပြိန်းအား။ ဇညရူပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ထင်အောင် အယောင်ဆောင်ပြတတ်ထသော။

[၄၇] အာတုရံ၊ ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ကျင်နာထသော။ ဒုဂ္ဂန္ဓိယံ၊ ပုပ်ညှီသော အနံ့ရှိထသော။ အသုစိံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် တပ်မက်ဖွယ်

ကင်းထသော [1]။ ဗျာဓိခမ်မံ၊ နာခြင်းသဘောရှိသော။ ဣမံ ပူတိကာယံ၊ ဤ အပုပ်ကောင်၏။ ဓိ-ဓိကာရော၊ ရှုံ့ရှာမသင်္ဘီ ထို့ဘုယ်သည်၊ ဝါ၊ စက်ဆုပ် ရှုံ့ရှာခြင်းသည်။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေလော့။

ပန၊ တပါး။ အရဟန္တာဒီနံ၊ ရဟန္တာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ရှင်တော် မြတ်တို့၏။ သီလံ၊ ကို။ သဗ္ဗဒရထပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ စ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာပူပန်ခြင်း ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ စ၊ ထက်ဝန်း ကျင်စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပါရိသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်။ ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိအာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓံ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုတိယသီလပဉ္စက

ဒုတိယပဉ္စကေ၊ ဌ။ ပါဏာတိပါတာဒီနံ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည် တိကို။ ပဟာနာဒိဝသေန၊ ပယ်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ဌ။ "ပဉ္စ သီလာနိ ။ပ။ သံဝတ္တန္တိ" တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[သီလာနိ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ပယ်ကြောင်း ဖြစ်သော (ဟိရိသြတ္တပွဂရုဏာ အလောဘ စသည် အမှုးရှိသော) စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ (ဝိဘတ်ပြန်၍လိုက်) ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိရတိသည်။ သီလံ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ ၏။ (ပဋိပက္ခာ၊ သော။) စေတနာ၊ သည်။ သီလံ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ ကို။ သံဝရော၊ ပိတ်ဆို့ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ ကို။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ အဒိန္နာဒါ-နာ၊ ကို။ပ။ (သမ္ဘဝပွလာပတိုင် အတူ) အာဘိစ္စာယ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ် ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော အနာဘိစ္စာသည်။ သီလံ၊ ၏။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော အနာဘိစ္စာနှင့် ယှဉ် သော ဝိရတိသည်။ စေတနာ၊ အနာဘိစ္စာနှင့် ယှဉ်သော စေတနာသည်။ သံဝရော၊ ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်း

၁-နတ္ထိ အသုစိ ဝေတသ္မိန္တိ အသုစိ-ဟုပြု။

သည်။ သီလံ၊ ၏။ ဗျာပါဒဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ပယ်ကြောင်း ဖြစ်သော အဗျာပါဒသည်။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်း ဖြစ်သော အဗျာပါဒနှင့်ယှဉ်သော ဝိရတိသည်။ စေတနာ၊ အဗျာပါဒနှင့် ယှဉ်သော စေတနာသည်။ သံဝရော၊ ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အဝိ-တိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော ဝိရတိ သည်။ စေတနာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော စေတနာသည်။ သံဝရော၊ ပိတ်ဆို့ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အဝိတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ နေက္ခမ္မေန၊ အလောဘပြဓာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ကို။ (ပဟာနံ သီလံ စသည်၌ ယှဉ်လေ) အဗျာပါဒေန၊ မေတ္တာဖြင့်။ ဗျာပါဒဿ၊ ကို။ အာလောကသညာယ၊ အလင်း၌ဖြစ်သော သညာဖြင့်။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ကို။ အဝိက္ခေပေန၊ သမာဓိဖြင့်။ ဓမ္မဝဝတ္ထာနေန၊ ကုသိုလ် စသော ဓမ္မတို့ကို အမှန်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ပါမောဇ္ဇေန၊ ပါ-မောဇ္ဇဖြင့်။ အရတိယာ၊ စျာနသမာပတ္တိတို့၌ မမ္မေလျှော်ခြင်းကို။ ပဌမေန စျာနေန၊ ဖြင့်။ နိဝရဏာနံ၊ တို့ကို။ ဒုတိယေန စျာနေန၊ ဖြင့်။ ဝိတက္က-ဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ တတိယေန စျာနေန၊ ဖြင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ စတုတ္ထေန စျာနေန၊ ဖြင့်။ သုခဒုက္ခာနံ၊ တို့ကို။ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ရူပသညာယ၊ (ရူပစျာန် ရူပစျာန်၏ အာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းရုပ်၌ ဖြစ်သော) ရူပသညာကို။ ပဋိဃသညာယ၊ ပဋိဃသညာကို။ နာနတ္တသညा-ယ၊ နာနတ္တသညာကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာကာ။ပ။ ယ၊ ကို။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနသညာယ၊ ကို။ အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ နိစ္စသညာယ၊ မြဲသည်ဟု ထင်သော နိစ္စသညာကို။ ဒုက္ခာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ သုခသညာယ၊ ကို။ အနတ္တာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အတ္တသညာယ၊ ကို။ နိဗ္ဗိဒါ-နုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ နန္ဒိယာ၊ သပ္ပိတိကတဏှာကို။ ဝိရာဂါနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ ရာဂသာ၊ သခ်ါရတို့၌ ကပ်ငြိသောရာဂကို။ နိရောဓာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ သမုဒယသာ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဖြစ်စေတတ်သောအကြောင်းကို။ ပဋိ-နိဿဂ္ဂါနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အာဒါနသာ၊ နိစ္စစသည်ဖြင့် စွဲယူမှုခြင်းကို။ ခယာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ ဃနသညာယ၊ တခဲတည်းဟုထင်သော ဃန-သညာကို။ ဝယာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အာယူဟနသာ၊ ပြုပြင်ရုံးစုခြင်းကို။

ဝိပရိဏာမာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ ဓုဝသညာယ၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံ့သည်ဟု ထင်မှတ်သော ဓုဝသညာကို။ အနိမိတ္တာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တသ၊ အကောင်အထည်ရှိဟန်ထင်သောနိမိတ်ကို။ အပ္ပဏိဟိတာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ ပဏိ-မိယာ၊ တောင့်တခြင်းကို။ သုညတာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အဘိနိဝေသသ၊ အတ္တဟုမှားသော နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာယ၊ ဖြင့်။ သာရာဒါနာဘိနိဝေသသ၊ အနှစ်ရှိသည်ဟု ယူသော နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနေန၊ မဖောက်မပြန်သိမြင်သောဉာဏ်ဖြင့်။ သမ္မောဟာဘိနိဝေသသ၊ တွေဝေသောနှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အာဒီနဝါနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အာလယာဘိနိဝေသသ၊ သခါရတို့၌ အားကိုးရာဟု မှားသော နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဋိသင်္ခါနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋိသင်္ခါယ၊ မရှုခြင်းကို။ ဝိဝဋ္ဋာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ သညောဂါဘိနိဝိသသ၊ ယှဉ်ပူးငြိတွယ်သော အားဖြင့် သခါရတို့၌ အမှားနှလုံးသွင်းခြင်းကို[1]။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ [၄၈] ဒိဋ္ဌေကဋ္ဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ တည်ကုန်သော။ပ။ သြဠာရိကာနံ၊ ရှုန့်ရင်းကျန်းတန်းကုန်သော။ပ။ အဏုသဟဂတာနံ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ (သဟဂတ-သဒ္ဒါတဇ္ဇော) ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ သီလံ၊ မည်၏။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ စေတနာ၊ ပဋ္ဌိပက္ခစေတနာသည်။ သီလံ၊ ၏။ သံဝရော၊ ပိတ်ဆို့ခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ ဇဝရူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သီလာနိ၊ တို့သည်။ စိတ္တသ၊ ၏။ အဝိပ္ပဋိသာရာယ၊ သာယာရှင်လန်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါမောဇ္ဇာယ၊ နှစ်သောပီတိဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပီတိယာ၊ အားကြီးသော ပီတိဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပဿဒ္ဓိယာ၊ ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းအေးခြင်းငှါ။ သောမနဿာယ၊ သုခဖြစ်ခြင်းငှါ။ အာသေဝနာယ၊ သမာဓိကိုမှီဝဲခြင်း ထုံခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ သမာဓိပွါးခြင်းငှါ။ ဗဟုလီ-ကမ္မာယ၊ အဖန်ဖန်အကြိမ်ကြိမ်ပြုခြင်းငှါ။ အလက်ာရာယ၊ သမာဓိ၏ တန်းဆာ(ဖြစ်သော သဒ္ဓိန္ဒြေစသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း)အလို့ငှါ။ ပရိက္ခာရာယ၊ (နှလုံးသာယာခြင်း အစရှိသော)သမာဓိ၏ အထောက်အပံ့ အသောက်အဥ်အကျိုးငှါ။ ပရိဝါရာယ၊ သမာဓိ၏ အခြံအရံ (ဖြစ်သော သတိဝီရိယ-စသော ဓမ္မ၏ပြည့်စုံခြင်း) အလို့ငှါ။ ပါရိပူရိယာ၊ သမာဓိ၏ပြည့်ခြင်းငှါ။

၁-ဤမဟာဝိပဿနာတို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဤအရာ၌ အကျယ်မှတ်ရန် ခက်သော ကြောင့် အကျဉ်းဆုံး အနက်ပြန်ထားသည်။ (ဆ-သံ-သော)

ကေန္ဒနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ငြိုးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ဥပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။]

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဤ၊ ဤပဋိသမ္ဘိဒါပါဠိ၌၊ ဝါ၊ ပဟာနသီလစသည်တို့တွင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရာနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ ပါဏာတိ-ပါတာဒီနံ၊ ပါဏာတိပါတစေတနာအစရှိသည်တို့ကို။ အနုပ္ပါဒမတ္တတော၊ မဖြစ်စေခြင်း စွန့်ခြင်းမျှကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ပဟာနန္တိ၊ ပဟာန ဆိုစကောင်းသော။ ကောစိ ဓမ္မော နာမ၊ တစုံတခုသောတရားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့ ဘာဝသာဓ်ဖြစ်၍ အနုပ္ပါဒမတ္တမှတပါး တစုံတခုမျှ မရှိသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ တံ ပဟာနံ၊ ပါဏာတိပါတကို ပယ်ခြင်း စသော ထိုထိုပယ်ခြင်းသည်။ တဿ တဿ ကုသလဓမ္မဿ၊ ထိုထိုကုသလဓမ္မ၏။ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာဌာန၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဓာရဏံ၊ လွန်စွာဆောင်တတ်သည်၊ ဝါ၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိကမ္ပနာ-ဘာဝကရဏေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၏ မရှိသည်ကို ပြုသဖြင့်။ သမာဓာနဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်သိုထားခြင်းသည်လည်း၊ ဝါ၊ စောင့်စည်း ထိန်းသိမ်းခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော။ ဥပဓာရဏသမာဓာနသင်္ခါတေန၊ လွန်စွာဆောင်ခြင်းဟူသောအနက်, ကောင်းစွာထားခြင်းဟူသော အနက်ဟု ဆိုအပ်သော။ သီလနဋ္ဌေန၊ သီလနအနက်ဖြင့်။ သီလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတရေ၊ ပဟာနမှတပါးကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ဝေရမဏိစေတနာစသော လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို။ တတော တတော၊ ထိုထိုပါဏာတိပါတစသည်မှ။ ဝေရမဏိဝသေန စ၊ ကြဉ်တတ်သော ဝိရတိ၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ တဿ တဿ၊ ထိုထိုပါဏာတိပါတ စသည်ကို။ သံဝရ-ဝသေန စ၊ ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်တတ်သော တရားအစု၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ တဒုဘယသမ္ပယုတ္တစေတနာဝသေန စ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဝေရမဏိသံဝရဓမ္မ တို့နှင့်ယှဉ်သော စေတနာ၏အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ တံ တံ အဝီတိက္ကမန္တဿ၊ ထိုထိုပါဏာတိပါတစသည်ကို မလွန်ကျူးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝါ၊ ဓမ္မအပေါင်း၏။ အဝီတိက္ကမနဝသေန စ၊ မလွန်ကျူးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ စေတသော၊

၏။ ပဝတ္တိသဗ္ဗာဝ၀ံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တေသံ၊ ထိုဝေရမဏိစသော လေးပါးတို့၏။ သီလဋ္ဌော၊ သီလအဖြစ်ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပကာသိတောယေဝ၊ ပြအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤ၌ စကားတရပ်ပြီးလတ်တည်း။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာ အပြားဖြင့်။ ပဟာနသီလာဒိ၀သေန၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌ၀ိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ ဆက်အံ့။ ဣတ္ထာ၀တာ၊ ဤ၌ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ကိံ သီလံ။ပ။ သီလန္တိ၊ သီလံဟူကုန်သော။ ဣမေသံ ပဋ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ဝိယတ္ထေနံ၊ သည်။ နိဒ္ဒိတံ၊ အဆုံးရောက်လတ်ပြီ။

သီလသံကိလေသ,ဝေါဒါန

၂၁။ ပန၊ တပါး။ ကော စယော သံကိလေသော၊ ကိံ ဝေါဒါနန္တိ၊ ၍။ ယံ ၀စနံ၊ အကြင်ပုဗ္ဗာစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတြ ၀စနေ၊ ၌။ ဝိယတ္ထေနံ၊ ကို။ ၀ဒါမ၊ ကုန်အံ့။ ခဏ္ဍာဒိဘာ၀ေါ၊ ကျိုးပြတ်သည် အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်သည်။ သီလယ၊ ၏။ သံကိလေသော၊ ညစ်ညူးကြောင်းမည်၏။ အခဏ္ဍာဒိဘာ၀ေါ၊ အခဏ္ဍစသည်တို့၏အဖြစ်သည်။ သီလယ၊ ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖွဲ့စင်ကြောင်းမည်၏။ ပန၊ ခဲ့ဆိုအံ့။ သော ခဏ္ဍာဒိဘာ၀ေါ၊ ကို။ လာ၀ယသာဒိဟေတုကေန၊ လာ၀, ယသ, ဥတိ, အင်္ဂ, ဇီ၀ိတစသည်လျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဘေဒေန စ၊ ပျက်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ သတ္တ၀ိ၀မေထုန-သံယောဂေန စ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော မေထုနသံယောဂအားဖြင့်ရင်း။ သင်္ဂဟိတော၊ ရေတွက်အပ်၏။

တထာ-တံ ၀စနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ ယသ၊ အကြင်ရဟန်း၏။ သတ္တသု အာ၀ဟတ္ထိကဋ္ဌေသု၊ ခုနစ်ပါးသော အာ၀ဟတ်အစုတို့တွင်။ အာဒိမှိ ၀ါ၊ ၌ရင်း။ အန္တေ ၀ါ၊ ၌ရင်း။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပဒသီလသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ ပရိယန္တေ၊ အနာ၀အစွန်၌။ ဆိန္နသာ၀ဋ္ဋကော ၀ိယ၊ ပြတ်သောအ၀တ်ကဲ့သို့။ ခဏ္ဍံ နာမ၊ အပြတ်ရှိသည်မည်သည်၊ ၀ါ၊ ပြတ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [၄၉] ပန၊ ပါး။ ယဿ၊ ၏။ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဝေမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဘိန္နံ၊ ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝေမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဆိဒ္ဒသာ၀ဋ္ဋကော

ဝိယ၊ အပေါက်ရှိသောအဝတ်ကဲ့သို့။ ဆိဒ္ဒံ နာမ၊ အပေါက်ရှိသည်မည်သည်၊ ဝါ၊ ပေါက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယဿ၊ ၏။ ပဋ္ဌိပါဋ္ဌိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဒ္ဒ တိဏိ၊ နှစ်ပါးသုံးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ ဘိန္နာနိ၊ ပျက်ကုန်အံ့။ တဿ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ ပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ ကျောက်ကုန်းခြင်း။ ကုစ္ဆိယာ ဝါ၊ ဝမ်းခြင်း။ ဥဒ္ဒိတေန၊ ရောက်သော။ ဝိသဘာဂဝဏ္ဏေန၊ မတူသောအဆင်းဖြင့်။ ကာဠရတ္တာဒီနံ၊ အမည်းအနီစသည်တို့တွင်။ အညတရသရီရဝဏ္ဏာ၊ တပါးပါးသော ကိုယ်အဆင်းရှိသော။ ဂါဝီ ဝိယ၊ နွားမကဲ့သို့။ သဗလံ နာမ၊ ကြောင်ကျားသည်မည်သည်။ (အကျားရှိသည်မည်သည်။) ဟောတိ၊ ၏။ ယဿ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြားခြင်း။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘိန္နာနိ၊ ပျက်ကုန်အံ့။ တဿ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ အန္တရန္တရာ၊ ခြင်း။ ဝိသဘာဂဝဏ္ဏပိန္ဒုဝိစိတြာ၊ မတူသောအဆင်းတို့ဖြင့် အကွက်အကွက် ဆန်းကြယ်သောအဆင်းရှိသော။ ဂါဝီ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကမ္မာသံ နာမ၊ အပြောက်အကွက်ရှိသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းဖြင့်။ လာဘာဒီဟေတုကေန၊ သော။ တာဝ၊ စ္ဓာ။ ဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ခဏ္ဍာဒီဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝေ၊ ဤယခုဆိုလတ္တံ့သောအခြင်းဖြင့်။ သတ္တ ။ပ။ ဝသေန၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော မေထုနသံယောဂနှင့်ဟူသော အကျင့်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ခဏ္ဍာဒီဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣမ ဗြာဟ္မဏ ။ပ။ ကမ္မာသမ္မိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣမ၊ ဤလောကခြင်း။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ သမဏော ဝါ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာမတ္တဖြင့် သမဏခေါ်သော သူသည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ဇာတိမတ္တဖြင့် ဗြာဟ္မဏခေါ်သော သူသည်ရင်း။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သူဟု။ ပဋ္ဌိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံသည်ဖြစ်လျက်။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကဲ့။ ဒ္ဒယံဒ္ဒယသမာပတ္တိံ၊ နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်တို့သည် ရောက်အပ်,ကျင့်အပ်သော မေထုန်အကျင့်သို့။ နု ဟေ၀ ခေါ သမာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သည်မူကားမဟုတ်ပေ။ အပိ စ ခေါ၊ သို့သော်လည်း၊ ဝါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဥစ္ဆာဒနံ၊ နန္ဒင်း ကသယ်မှုန့် လိမ်းကျံ ပွတ်သပ်ခြင်းကို။ ပရိမဒ္ဒနံ၊ နှိပ်နယ်ခြင်းကို။ နှာပနံ၊ ရေချိုးပေးခြင်းကို။ သမ္မာဟနံ၊ ဆုပ်နယ်ခြင်းကို။

သာဒိယတိ၊ သာယာလက်ခံ၏။ သော၊ ထိုသမဏပြာဟ္မဏသည်။ တံ၊ ထိုဥစ္ဆာဒနစသည်ကို။ အဿာဒေတိ၊ နှစ်သက်သာယာ၏။ တံ၊ ကို။ နိကာမေတိ၊ လိုလား၏။ တေန စ၊ ထိုဥစ္ဆာဒနစသည်ဖြင့်လည်း။ ဝိတ္တိံ၊ နှစ်သက်အားရခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော သာယာခြင်းစသော အမှုသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပြဟ္မစရိ-ယဿ၊ မြတ်သောအကျင့်သီလ၏။ ခဏ္ဍမ္ပိ၊ အစုတ်အပြုတ်မည်သည်ရင်း။ ဆိဒ္ဒမ္ပိ၊ အပေါက်အထွင်းမည်သည်ရင်း။ သဗလမ္ပိ၊ အကြောင် အကျားမည်သည်ရင်း။ ကမ္မာသမ္ပိ၊ အပြောက်အကွက်မည်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အယံ၊ သမဏပြာဟ္မဏ ဖြစ်ဆန်းကာမျှသော ဤသူကို။ မေထုနေန၊ နှင့်။ သံယောဂေန၊ နှင့်။ သံယုတ္တောဟု၊ ယှဉ်လျက်။ ပြဟ္မ-စရိယံ၊ ကို။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်မကြယ်။ စရတိ၊ ကျင့်သည်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇာတိယာ၊ မှ။ ဇရာယ၊ မှ။ မရဏေန၊ မှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်နိုင်ချေ။ပ။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ ချေ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပုန စ၊ တဖန်။ အပရံ၊ တပါကား ။ပ။ သဠာယတနာနိ၊ ကိလေသာအလိုအားဖြင့် သည်းစွာရယ်၏။ သံကိဋ္ဌတိ၊ ကိုယ်လက် ထိပါး၍ ကစား၏။ သံကေလာယတိ၊ အချင်းခပ်သိမ်း မာတုဂါမကို မြတ်နိုးယုယ လျက်နေ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုမာတုဂါမနှင့်တကွ ကျမ်းချစ်ကျီစယ် ရယ်မောခြင်းစသည်ကို။ အဿာဒေတိ၊ ၏ ။ပ။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ စက္ခု၊ ကို။ စက္ခုနာ၊ မိမိမျက်စိဖြင့်။ ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ ဆိုင်ပြိုင်၍ တစိန်းစိန်း ကြည့်၏။ ပေက္ခတိ၊ တစိတစောင်း ချောင်းမြောင်း၍ကြည့်၏ ။ပ။ [၅၀] တိရောကုဋ္ဋာ ဝါ၊ နံရံတဖက်မှ၎င်း။ တိရောပါကာရာ ဝါ၊ တံတိုင်းတဖက်မှ ၎င်း။ ဟသန္တိယာ ဝါ၊ ရယ်သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ဘဏန္တိယာ ဝါ၊ ပြော ဆိုသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ဂါယန္တိယာ ဝါ၊ သီဆိုသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ရောဒန္တိယာ ဝါ၊ ငိုသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ရာဂနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်နာခံ၏။ သော၊ သည်။ တံ သဒ္ဒံ၊ ကို။ပ။ အဿ၊ ထိုပြဟ္မစာရီဝန်ခံသောသူ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ (အကျင့်ကိုဆောက် တည်သည်မှ) ရှေးကာလ၌ ။ပ။ ယာနိ တာနိ ဟသိတလပိတဂီတိတာနိ၊ အကြင် ရယ်ရွှင်ပြောဆို ကိုယ်လက်ထိပါး ကစားမြူးထူးဘူးသော အမှုအရာ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုသို့မေ့လျော့ဘူးသော အမှုအရာတို့ကို။ အနုဿရတိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့၏။ ဣသော၊ သည်။ တံ၊ ထိုသို့ တအောက်

မေ့မေ့ စိတ်တော်တွေ့သည့် လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသော အမှုအကျင့်ကို ။ပ။ ပဠုဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါးသော ကာမအစုတို့သည်၊ ဝါ၊ တို့နှင့်။ သမပ္ပိတံ၊ စုံးဝင်အပ်သည်၊ ဝါ၊ တကွဖြစ်သည်။ သမင်္ဂီဘူတံ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိစာရယမာနံ၊ စံပယ် ရှင်ပျော်သော၊ ဝါ၊ ဖျော်ဖြေ လုပ်ကျေး အပ်သော။ ဂဟပတိ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ဂဟပတိပုတ္တံ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုသို့သူတို့ လျှောက်လျှား စံစား ကြသော ကာမဂုဏ်ကို ။ပ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤယမ, နိယမ စသော ဆောက်တည်အပ်သော သီလဖြင့်ဌင်း။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤ မလွန်မကျူးသောအကျင့်ဖြင့်ဌင်း။ ဣမိနာ တပေန ဝါ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို ခြိုးခြံစောင့်စည်းသည်းစွာသော အကျင့်ဖြင့်ဌင်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိ-ယေန ဝါ၊ ဤမေထုန်မှကြဉ်သော မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်ဌင်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊ ထင်ရှားသောနတ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ အုံ့။ ဒေဝညတရော ဝါ၊ မထင် ရှားသော နတ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အညတရံ၊ သော။ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပဏိဓယ၊ တောင့်တ၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုနတ်ပြည်ကို။ အဿာဒေတိ။ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤနတ်ပြည်ကို သာယာခြင်း စသော အမှုသည်လည်း။ပ။ ကမ္မာသမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။]

ဝေါ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ။ပ။ ခဏ္ဍာဒိဘာဝေါ၊ ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ တပါး။ အခဏ္ဍာဒိဘာဝေါ၊ ကို။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဝါ၊ သဗ္ဗသော-သဗ္ဗသံ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏၊ ဝါ၊ တို့ကို။ အဘေဒေန၊ မပျက်သောအားဖြင့်ဌင်း၊ ဝါ၊ မဖျက်သော အားဖြင့်ဌင်း၊ ဝါ၊ မလွန်ကျူးသောအားဖြင့်ဌင်း။ ဘိန္နာနဉ္စ၊ ပမာဒအား ဖြင့် ပျက်ကုန်သော်လည်း။ သပ္ပဋိကမ္မာနံ၊ ကုစားခြင်းရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ ကုစားကောင်းကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့ကို။ ပဋိကမ္မကရဏေန စ၊ ကုသ ခြင်းကို ပြုသဖြင့်ဌင်း။ သတ္တဝိဓ။ပ။ သံယောဂါဘာဝေန စ၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော မေထုန သံယောဂမရှိသဖြင့်ဌင်း။ [၅၁] အပရာယ၊ တပါး သော။ (အနုပ္ပတ္တိယာ, ဥပ္ပတ္တိယာ ၌စပ်) ကောဓော၊ အမျက်ထွက် ခြင်း။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း။ မက္ခော၊ သူ့ကျေးဇူးကိုချေခြင်း။

ပဋ္ဌာသော၊ ဂုဏ်အင်တူပြု၍ဖက်ဖွဲ့ခြင်း။ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်း။ မာယာ၊ မိမိ၌ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလှည့်ပတ်ခြင်း။ သာဌေယ္ယံ၊ မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသောကျေးဇူးကို ချီးမြှောက်ပလွှားခြင်း။ ထမ္ဘော၊ (ထွန်တုံးကို မျိုသောစပါးကြီးကဲ့သို့) မညွှတ်ကိုင်း မရိုသေနိုင်ခြင်း။ သာရမ္ဘော၊ သူ့ကိုဖိစီးချုတ်ချယ်လျက် သူ့ထက်ကဲ၍ပြုခြင်း။ မာနော၊ ငါသာမြတ်၏ဟု တံခွန်အဖျားကဲ့သို့ မာန်ထောင်လွှားခြင်း။ အတိမာနော၊ အလွန် မာန်ထောင်လွှားခြင်း။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်း။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်း။ဤတိအာဒီနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ပါပဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အနုပ္ပတ္တိယာ စ၊ မဖြစ်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာသန္တုဋ္ဌိတာသလ္လေခတာဒီနံ၊ အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်, ရောင့်ရဲလွယ်သည်၏အဖြစ်, ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ် အစရှိကုန်သော။ ဂုဏာနံ၊ ကျေးဇူးတရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိယာ စ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ သင်္ဂီတိ-တော၊ ပေါင်းယှုအပ်၏။

ဟိ၊ ထင်စွာပြအံ့။ ယာနိ သီလာနိ၊ တို့သည်။ လာဘာဒီနမ္မိ၊ တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဘိန္နာနိ၊ မပျက်ကုန်။ ပမာဒဒေါသေန၊ မေ့လျော့ခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်ကြောင့်။ ဘိန္နာနိပိ၊ ပျက်ကုန်သော်လည်း။ ပဋ္ဌိကမ္မကတာနိ ဝါ၊ တဖန်ကုခြင်းအမှုကို ပြုအပ်ကုန်ပြီးသည်မူလည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေထုနသံယောဂေဟိ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကောဓုပနာဟာဒီဟိ၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မေဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ အနုပဟတာနိ ဝါ၊ မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်မူလည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်၊ ဝါ၊ သဗ္ဗသော-သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ သီလာနိ၊ တို့ကို။ အခဏ္ဍာနိတိ၊ ဟူ၍။ပ။ အကမ္မာသာနိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိယေဝ သီလာနိ၊ ထိုမကျိုးမပေါက် မကျားမပြောက်သော သီလတို့သည်ပင်လျှင်။ ဘုဇိဿာဘာဝကရ-ဏတော၊ (ဝိဝဋ္ဋ||ပနိဿယဖြစ်၍ တဏှာအရှင်၏ ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်စေသဖြင့်) တော်လှန်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းကြောင့်။ ဘုဇိဿာနိ စ၊ တော်လှန်ကုန်သည်ရင်း။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ပသတ္ထတ္တာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ၎ဝိညူပသတ္ထာနိ စ၊ ကုန်သည်ရင်း။ တဏှာဒိဒ္ဒီဟိ၊ တို့သည်။ ၎အပရာမဋ္ဌတ္တာ၊ မဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပရာမဋ္ဌာနိ စ၊ ကုန်သည်ရင်း။ ဥပစာရသမာဓိံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ အပ္ပနာသမာဓိံ ဝါ၊ ကိုရင်း။

သံဝတ္ထယန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမာဓိ-သံဝတ္ထနိကာနိ စ၊ သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်ရင်း[1]။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နေသံ-သီလာနံ၊ တို့၏။ သေ-ဧသော အခဏ္ဍာ-ဒိဘာဝေါ၊ ဤအခဏ္ဍစသည်တို့၏ အဖြစ်သည်။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ကြောင်း မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တံ-ဝေံ ဝေါဒါနံ၊ သည်။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ၌၊ ဝါ၊ ၏။ အာဒီနဝဒဿနေန စ၊ အပြစ်ကိုမြင်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ ၌၊ ဝါ၊ ၏။ အာနိသံသဒဿနေန စ၊ အကျိုးကိုမြင်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဒ္ဝိဟာကာရေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့တွင်။ ပဏ္ဍိမေ ။ပ။ ဝေမာဒိသုတ္တ-နယေန၊ ဤသို့အစရှိသော သုတ်၌လာသောနည်းဖြင့်။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

အပိစ၊ နည်းတပါးကို ဆိုအံ့။ ဒုဿီလော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒုဿီလျဟေတု၊ သီလခ္ခါသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒေဝ-မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အမနာပေါ၊ နှလုံးကို မပျပ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗဟာ မ္ဘစာရီနံ၊ တို့သည်။ အနနုသာသနီယော၊ မဆုံးမအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဿီလျဂရဟာသု၊ ဒုဿီလဟု ကဲ့ရဲခြင်းတို့ကြောင့်။ ဒုက္ခီတော၊ လွန်စွာ ဖြစ်သော ဆင်းရဲရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလဝတံ၊ သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပသံသာသု၊ ချီးမွမ်းခြင်းတို့ကြောင့်။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ (ငါကား အကျင့်ကောင်းကို မကျင့်မိပါလေ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အကြံရတိုင်း) နှလုံးပူပန်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တာယ ဒုဿီလျတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ သာဏသာဋ္ဌကော ဝိယ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ပုဆိုးကဲ့သို့။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော စ၊ (ဂုဏဝဏ္ဏကာယဝဏ္ဏကင်းသည်ဖြစ်၍) အဆင်းမလှသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်၊ ယေ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည် အာသ ဒုဿီလသ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌာနု-

---

[1]။ အဋ္ဌကထာအလို အနိယပစ္စည်းကဏ္ဍားဟော၊ ယ-ကို က-ရေးသည်။ ဋီကာ၌ကား သမာဓိသံဝတ္ထနံ ဝါ ဧတေသံ ပယောဇနံ၊ သမာဓိသံဝတ္ထနေ ဂါ နိယုတ္တာနိတိ သမာဓိ-သံဝတ္ထနိကာနိဟု နှစ်ဝိကပ်ကဲ့သေး၏။ ရှေးဝိကပ်၌ ဏိကပစ္စည်းပယောဇနတဒ္ဓိတ်၊ နောက်၌ နိယုတ္တတဒ္ဓိတ်။ ချင်းအလိုသော် "သမာဓိသံဝတ္ထနိကာနိ၊ သမာဓိ၏ ဖြစ်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်၊ သမာဓိ၏ ဖြစ်ခြင်းအကျိုး၌ ယှဉ်ကုန်သည်"ဟု ယထာဂ္ဂမအတ္ထယောဇနာ။ (ဆ-သံ-သော)

ဂတိ ၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့။ အာပဇ္ဇန္တို့၊ ရောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့ လိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အပါယဒုက္ခာဝဟနဘာ၊ အပါယ်ဆင်းရဲဒုက္ခကိုသာ ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခသမ္ဘဝေ၊ ဒုက္ခကိုဆောင်တတ်သော အတွေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပစ္စယဒါယကာတို့၏။ ဒေယျဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂ-ဏှာတိ၊ ၏။ တေသံ ပစ္စယဒါယကာနံ၊ တို့၏။ နမဟပ္ဖလဘာဝကရဏတော၊ မျှားသော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မပြုခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဂ္ဂေါ၊ (ကျေးဇူးအာနုဘော် မရှိသည်ဖြစ်၍) အဖိုးအနည်းငယ်သာ ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနေကဝဿဂဏိကဂုဏကူပေါ ဝိယ၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ စုဝေးအပ်သော မစင်တွေ့ပြည့်သော တွင်းကဲ့သို့။ ဒုပ္ပိသောဓနော၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆဝါလာတမိဝ၊ တံရှူးဝါးကဲ့သို့။ ဥဘတောပရိဘာဟိရော၊ နှစ်ပါးသော လူစည်းစိမ် ရဟန်းစည်းစိမ်မှ အပယ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တော်ပိ၊ ဝန်ခံသော်လည်း။ အဘိက္ခုယေဝ၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းသို့။ အနုဗန္ဓဂဒြဘောဝ ဝိယ၊ အစဉ်လိုက်သော မြည်းကဲ့သို့ပင်တည်း။ သဗ္ဗဝေရိကပုရိသော ဝိယ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ ရန်သူဖြစ်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဝါ၊ လူခပ်သိမ်းသည်ပင် မိမိ၏ရန်သူဖြစ်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ သတတဗ္ဗိဗ္ဂေါ၊ မပြတ်ထိတ်လန့်ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မတကဒ္ဒေဝံ ဝိယ၊ (လူအပေါင်းတို့၏ အလယ်၌) သူသေကောင်ကဲ့သို့။ အသံဝါသာရဟော၊ သုံးပါးသော သံဝါသကို မထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုသာနဋ္ဌိ၊ သူကောင်ဖုတ်သော သုသာန်မီးသည်။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အပ္ပဏ္ဍာရဟော ဝိယ၊ အပ္ပဏ္ဍောက်ကိုမထိုက်၏သို့။ သုတာဒိဂုဏယုတ္တောပိ၊ သုတစသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံပါသော်လည်း။ သပြဟ္မစာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဘော် သံဃာတော်တို့၏။ အပ္ပဏ္ဍာရဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္ဓော၊ စက္ခုနှစ်ဘက် ပျက်သည်သည်။ ရူပဒဿနေ၊ အဖြူအနီစသော အဆင်းကို မြင်ခြင်း၌။ အဘဗ္ဗော ဝိယ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ ဝိသေသာဓိဂမေ၊ ဈာန် မဂ် ဖိုလ် တရားအထူးကို ရခြင်း၌။ အဘဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စဏ္ဍာလကုမာရကော၊ ဒွန်းစဏ္ဍား သားငယ်သည်။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ နိရာသော ဝိယ၊ အာသာကင်း၏သို့။ သဒ္ဓမ္မေ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မပဋိဝေ-သဒ္ဓမ္မ၌။ နိရာသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခိတော၊ ချမ်းသာရောက်

သည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မည္ပမာနောပိ၊ အောက်မေ့သော်လည်း။ အဂ္ဂိကွန္ဒပရိယာယေ၊ အဂ္ဂိကွန္ဒဒေသနာတော်၌။ ဝုတ္တဒုက္ခဘာဝိတာယ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော သည်းစွာသော ဒုက္ခအဖို့ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခိတောဝ၊ ဆင်းရဲ ရောက်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၅၂] ဟိ၊ အကျယ်ကို ဆိုအံ့။ ပဋ္ဌကာမ။ပ။ စိတ္တောနုံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော သုခ, သူတပါးတို့သည် ပြုအပ်သော ရှိခိုးခြင်း မြတ်နိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်သော သုခ၌ သာယာသဖြင့် မက်မောသော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဒုဿီလာနုံ၊ တို့၏၊ ဝါ၊ တို့အား။ တပ္ပစ္စယံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သုခ၌ သာယာခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ အနုဿရဏမတ္တေနာပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှဖြင့်လည်း။ ဟဒယသန္တာပံ၊ နှလုံး၏ပူပန်ခြင်းကို။ ဇနယိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဏ္ဏ။ပ။ သမတ္ထံ၊ ပူသော သေးအန်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ အတိကဋုကံ၊ အလွန်ဆိုးဝါးလှစွာသော။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒယေန္တော၊ ပြုတော်မူလို့သော။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အားဖြင့်။ ပစ္စက္ခကမ္မဝိပါကော၊ မျက်မှောက်မြင်အပ်သော ကံ၏ အကျိုး ရှိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဿထ နော။ပ။ ဥပပဇ္ဇေယျာတိ၊ ပဇ္ဇေယျ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တံ၊ရဲရဲပြောင်ပြောင်လောင်ထသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ (မီးလျှံမီးပွါးတို့ကိုလွှတ်လျက်) ထက်ဝန်းကျင်မှတောက်ထသော။ သဇောတိဘူတံ၊ (ထက်ဝန်းကျင်မှ တက်ကုန်သော အလျှံတို့ဖြင့်) တခဲနက်သော မီးလျှံအပေါင်းဖြစ်ထသော။ အမုံ မဟန္တံ အဂ္ဂိကွန္ဓံ၊ ဤသည့်မီးပုံကြီးကို။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ပဿထ နော၊ မြင်ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧဝံ၊ အရှင်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းပင် မြင်ပါကုန်၏ဘုရား။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုယခုငါဆိုလတံ့သော အနက်ကို။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့မှတ်ကုန်သနည်း ။ပ။ အမုံ မဟန္တံ အဂ္ဂိကွန္ဓံ၊ ကို။ အာလိဂေ်တ္ဝာ၊ ပွေ့ဖက်၍။ ယံ ဥပနိ-သိဒေယ္ယ ဝါ၊ အကြင်ကပ်၍မူလည်း နေရာ၏။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယ္ယ ဝါ၊ အကြင်ကပ်၍မူလည်း အိပ်ရာ၏။ မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒံ၊ နူးညံ့ပျိုနုသော လက်ခြေရှိသော။ ခတ္တိယကညံ ဝါ၊ မင်းသမီးကိုသော်၎င်း။ပ။ ဂဟပတိကညံ

ဝါ၊ ကိုသော်ရင်း။ အာလိဂေ်တ္ဌာ၊ ၍။ ယံ ဥပနိသိဒေယျ ဝါ၊ ၏။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ ၏။ ဧတေသု ဒ္ဒိသု၊ (မီးပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်နေခြင်း, သတ္တိသွီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်နေခြင်းဟူသော) ဤနှစ်ထွေတို့တွင်။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဝရံ နဲ ခေါ၊ မြတ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ပ။ ခတ္တိယကညံ ဝါ၊ မင်းသွီးကိုသော်ရင်း။ပ။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ ဧတေဒေ၀၊ ဤသတ္တိသွီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်နေခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ဟိ၊ စ္ဌ။ပ။ အမုံ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို ။ပ။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ ၏။ ဧတံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အ၀ေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။ ပါပမမ္မယာ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိထသော။ အသုစိ ။ပ။ သမာစာရသာ၊ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ရွံရှာသဖြင့် အောက်မေ့အပ်သောအကျင့်ရှိထသော။ ပဋိစ္ဆန္နကမ္မသာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအမှုရှိထသော။ အသမဏာသာ၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ သမဏပဋိညာသာ၊ ငါရဟန်းဟုဝန်ခံထသော။အဗြဟ္မစာရိသာ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိသည်ဖြစ်လျက်။ ဗြဟ္မစာရီ-ပဋိညာသာ၊ ငါမြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်၏ဟု ဝန်ခံထသော။ အန္တောပူတိ-ကာသာ၊ ကိုယ်တွင်းသို့ဝင်သော သီလဝိပတ္တိတည်းဟူသော အပုပ်ပြည့်ထသော။ အ၀ဿုတာသာ၊ (ဆဒ္ဒါရတို့မှ ရာဂစသော ကိလေသာ အစဉ်မပြတ်ယိုစီးသဖြင့်) စိုစွတ်ထသော။ သမ္မုဋ္ဌာတာသာ၊ အမှိုက်သဖွယ်ဖြစ်ထသော။ တာသာ ဒုဿီလသာ၊ ထိုဒုဿီလ၏။ပ။ အမုံ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ပ။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ ၏။ ဧတေဒေ၀၊ ဤမီးပုံကြီးစွာကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်နေခြင်းသည်သာလျှင်။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ တံ ဟေတုံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာရောစယာမိ၊ ကြားပေအံ့။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။ ဝေါ၊ အား။ ပဋိ၀ေဒယာမိ၊ သိစေအံ့။ တံ၊ ထိုဒုဿီလ၏ မီးပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝရံ၊ မြတ်သနည်းဟူမူကား။ ဟိ၊ ခဲ့ဆိုအံ့၊ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုမီးပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်၍အိပ်သောဒုဿီလသည်။ တတော-နိဒါနံ။ ထိုမီးပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက် ရုံမျှသော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုမီးပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်နေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ အပါယ်

ဘုံ၌။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတ်၊ ဖရိုဖရဲ ကျရာဖြစ်သော။ နိရယ်၊ ၌။ နှ တော့ဝ ဥပပဇ္ဇေယ္ယ၊ မဖြစ်ရာသည်သာ တည်း။ စ၊ ဗျတိရိုက်ကိုဆိုအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သမ္ဘုကဇာတော၊ သော။ သော ဒုဿီလော၊ သည်။ ခတ္တိယကညံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။။ပ။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယ္ယ ဝါ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဉ္စိ-တံ ဇေ၊ ထိုမင်းသမီးစသည်ကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုဒုဿီလအား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အဟိတာယ၊ မပွါးစီးခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဒုဿီလသည်။ပ။ နိရယံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇေယ္ယ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ (ဣတိ-တခုကျေသည်)]

ဇေ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓုပမာယ၊ မီးပုံဥပမာဖြင့်။ ဣတ္ထိ-ပဋိပဒ္ဓိပဋ္ဌကာမ။ပ။ ယံ၊ မိန်းမနှင့်စပ်သော ငါးပါးသောကာမဂုဏ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒယ္ဟတ္ဝာ၊ ၍။ ဇေတေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ဗလဝါ၊ အားကောင်း သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဠ္ဍာယ၊ ခိုင်စွာသော။ ဝါဠရဇ္ဇုယာ၊ သားမြီး ကြိုးဖြင့်။ ဥဘော ဇဏ္ဍေ၊ မြင်းခေါင်းနှစ်ဖက်တို့ကို။ ဝေဌေတ္ဝာ၊ ပတ်၍။ ယံ ဃံသေယ္ယ၊ အကြင်ပွတ်ဆွဲဆွဲရာ၏။ သာ ဝါဠရဇ္ဇု၊ ထိုသားမြီးကြိုးသည်။ ဆဝိံ၊ အပေါ်ရေကို။ ဆိန္ဒေယ္ယ၊ ၏။ ဆဝိံ၊ ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ၍။ စမ္မံ၊ အရေထူကို။ ဆိန္ဒေယ္ယ၊ ၏။ စမ္မံ၊ ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ အာဟာစ္ဆ၊ ထိ၍။ တိဋ္ဌေယ္ယ၊ ၏။ ဒုဿီလော၊ သည်။ [၅၃] ခတ္တိယမဟာသာလာနံ ဝါ၊ တို့၏ သော်ရင်း။ပ။ အာဘိဝါဒနံ၊ ကို။ ယံ သာဒိယေယ္ယ၊ အကြင်သာယာမူလည်း သာယာရာ၏။ ဇေတေသု၊ တို့တွင်။ ကတမံ၊ သည်။ ဝရံ နုခေါ၊ နည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ရင်း။ပ။ တေလဓောတာယ၊ ဆီဖြင့်သွေးအပ်သော။ တိဏ္ဍာယ သတ္ထိ-ယာ၊ မြမြထက်သောလှံမဖြင့်။ ပစ္ဆောရသ္မိံ-ပတိဋ္ဌရသ္မိံ၊ ရင်ဝသို့ရှေးရှု၊ ဝါ၊ ရင်လယ်တည့်တည့်၌။ ယံ ပဟရေယ္ယ၊ အကြင်ထိုးရာ၏။ပ။ အဠ္ဌလိကမ္မံ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို။ပ။ တတ္ထေန၊ လောလောပူထသော။ အာဒိတ္တေန၊ ရဲရဲပြောင်ပြောင်လောင်ထသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတေန၊ (မီးလျှံမီးပွါးတို့ကို လွှတ်လျက်) ထက်ဝန်းကျင်မှတောက်ထသော။ သဇောတိဘူတေန၊ (ထက်ဝန်းကျင်မှတောက်ကုန်သော အလျှံတို့ဖြင့်) တခဲနက်သော မီးလျှံအ

ပေါင်းသဖွယ်ဖြစ်ထသော။ အယောပဇ္ဇေန၊ သံပြားဖြင့်။ ကာယံ၊ ကို။ ယံ သမ္မလိဝေဌေယျ၊ အကြင်ရစ်ပတ်ရာ၏။ပ။ အယောသက္ခုံနာ၊ သံညှပ်ကြီး ဖြင့်။ မုခံ၊ ကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ပ။ တတ္တံ၊ လောလောပူသော။ လောဟ-ဂုဠံ၊ သံတွေ့ကို။ပ။ တံ၊ ထိုခံတွင်းဌာသွင်းအပ်သော သံတွေ့သည်။ တယာ၊ ၏။ သြဋ္ဌမ္ပိ၊ နှုတ်ခမ်းကိုလည်း။ ဒဟေယျ၊ လောင်ရာ၏။ပ။ အန္တမ္ပိ၊ အူမကိုဝင်း။ အန္တဂုဏမ္ပိ၊ အူသိမ်ကိုဝင်း။ အာဒါယ၊ ၍။ အဓောဘာဂံ၊ သို့။ ယံ နိက္ခမေယျ၊ အကြင်ထွက်ရာ၏။ပ။ ခန္ဓေ ဝါ၊ လည်ကုပ်ဌာမူလည်း။ပ။ အယောမဠ္ဠံ ဝါ၊ သံညောင်စောင်းကိုဝင်း၊ ဝါ၊ ဌာဝင်း။ပ။ အာတိနိသီဒါပေယျ ဝါ၊ အကြင် ဝိ၍ နေမူလည်းနေစေရာ၏။ပ။ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ ခြေကားမိုးမျှော်။ အဓောသိရံ၊ ဦးခေါင်းဦးစောက်။ပ။ အယောကုမ္ဘိယာ၊ သံအိုးကြီးဌာ။ ယံ ပက္ခိပေယျ၊ အကြင်ထည့်လိုက်ရာ၏။ပ။ [၅၄] တတ္ထ၊ ထိုသံအိုးကြီးဌာ။ ဖေဏုဒ္ဒေဟကံ၊ အမြှုပ်ထစေလျက်။ ပစ္စမာနော၊ ကျက်သည်ဖြစ်၍။ သင်္ကိမ္ပိ၊ တကြိမ်လည်း။ ဥဒ္ဓံ ဂစ္ဆေယျ၊ အထက်သို့ တက်ရာ၏။ပ။ အဓော ဂစ္ဆေယျ၊ အောက်သို့ ဝင်ရာ၏။ပ။ တိရိယံ ဂစ္ဆေယျ၊ ဖီလာသွားရာ၏။ပ။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။

ဣမာဟိ။ပ။ ဥပမာဟိ၊ ဤသားမြီးကြီး ဥပမာ, ထက်လှစ္စာသော လှံမဥပမာ, ရဲရဲလောင်သောသံပြားဥပမာ, သံတွေ့ဥပမာ, သံညောင်စောင်း သံအင်းပျဉ်ဥပမာ,သံဒယ်အိုးဥပမာတို့ဖြင့်။ အဘိဝါဒေန။ပ။ ပဋ္ဌယံ၊ ရှိခိုး ခြင်း, လက်အုပ်ချီခြင်း, သက်နှိုး, ဆွမ်း, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ကျောင်းကို သုံးဆောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ အပေါင်းကို။ ဒယော သိ၊ ပြတော်မူပြီ။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာလိင်္ဂနဒုက္ခာဓိကဒုက္ခကဋ္ဌကဖလံ၊ မီးပုံ ကြီးကို ပွေ့ဖက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဒုက္ခထက်လည်း လွန်ကဲသော ဒုက္ခ အဖြစ်ဖြင့် အလွန်ဆိုးဝါးလှစ္စာသော ဒုက္ခဟူသောအကျိုးရှိသော။ ကာမ-သုခံ၊ ကို။ အဝိဇဟတော၊ မစွန့်သော။ ဘိန္နသီလဿ၊ ပျက်သောသီလ ရှိသော ရဟန်းယုတ်အား။ ကုတော သုခံ၊ အဘယ်မှာသုခရှိအံ့နည်း။ နတ္ထေဝ၊ မရှိစင်စစ်တည်း။

ဒဠ္ဌဝါဠ။ပ။ ဒုက္ခဘာဂိယ၊ ကျန်းသော သားမြီးကြီးဖြင့် ပွတ်ဆွဲဆွဲ တိုက်သော ဒုက္ခထက်လွန်ကဲသော ဒုက္ခအဖို့ရှိသော။ ဝိပန္နသီလဿ၊

ပျက်သောသီလရှိသော ရဟန်းယုတ်အား။ အဘိဝါဒနသာဒနေ၊ ဒါယကာတို့ရှိခိုးခြင်းကို သာယာခြင်းကြောင့်။ သုခံ နာမ၊ မည်သည်။ ကိုံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။

သတ္တိပ္ပဟာရဒုက္ခာဒိမတ္တဒုက္ခဿ၊ ရင်ဝဋ် လုံ့မထိုးဆွခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲထက် ကဲလွန်သောဆင်းရဲ၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းဖြစ်သော။ ယံ အဠလိကမ္မသာဒိယနံ၊ အကြင်ဒါယကာတို့၏ လက်အုပ်ချီခြင်းကို သာယာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ တသ္မိံ အဠလိကမ္မသာဒိ-ယနေ၊ ကြောင့်။ အသီလဿ၊ အား။ သုခံ၊ သည်။ ကိုံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။

အသံယတဿ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်သော ဒုဿီလသည်။ ယေန၊ အကြင်သက်နှိုးကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ နိရယော၊ ၌။ ဇလိတအယောပဋ္ဌသ-မ္ဘယော၊ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်သောသံပြားဖြင့် ရစ်ပတ်ခြင်းအတွေ့ကို။ စိရံ၊ စွာ။ အနုဘဝိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ အသံယတဿ၊ သော။ တဿ ဒုဿီလဿ၊ ၏။ တသ္မိံ စီဝရပရိဘောဂေ၊ ၌၊ ဝါ၊ ကြောင့်။ သုခံ၊ သည် ၁။ ကိုံ နာမ အတ္ထိ၊ နည်း။ ဝါ၊ ကိုံ နာမ သုခံ၊ ကို။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။

အသီလဿ၊ ၏၊ ဝါ၊ သည်။ ယေန၊ အကြင်သုံးဆောင်အပ်သော ဆွမ်းဖြင့်၊ ဝါ၊ ဆွမ်းကိုသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ အာဒိတ္တော၊ ကုန်သော။ အယောဂုဠော၊ သံတွေ့တို့ကို။ စိရရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဂိလိတဗ္ဗော၊ ကုန်၏။ သော ပိဏ္ဍပါတော၊ သည်။ မဓုရောပိ၊ ကောင်းသော အရသာရှိပါသော်လည်း။ တဿ အသီလဿ၊ အား။ ဟလာဟလဝိသू-

---

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်၌ စီဝရပရိဘောဂသုခံ-ဟု သမာသ်စပ်လျက်ရှိ၏။ ပရိဘောဂေ-မှ ဧ-ကို အ-ပြု၍ သန္ဓိစပ်ထားသည်ဟု ကြံရာ၏။ သို့မဟုတ် အောက်ပါအတိုင်းမူလည်း အနက်ယောဇနာသင့်၏။

အသံယတဿ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်သော ဒုဿီလသည်။ ယေန စီဝရပရိဘောဂ-သုခေန၊ အကြင်သက်နှိုးကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိရယော၊ ၌။ ဇလိတ။ပ။ သဒ္ဓယော၊ ကို။ စိရံ၊ စွာ။ အနုဘဝိတဗ္ဗော၊ ခံစားအပ်၏။ ဝါ၊ ခံစားရလတံ့။ အသံယတဿ၊ သော။ တဿ၊ ၏။ တံ စီဝရပရိဘောဂသုခံ၊ သည်။ ကိုံ နာမ သုခံ၊ အဘယ်မည်သော ချမ်းသာပေနည်း၊ ဝါ၊ ချမ်းသာမဟုတ် ဆင်းရဲသာတည်း။ (ဆ-သံ-သော)

ပမော၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်လျှင် ဥပမာရှိ၏၊ ဝါ၊ အဆိပ်နှင့်တူပေ၏။

ယံ၊ အကြင်ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို သုံးဆောင်သော ဒုဿီလရဟန်းကို။ ယံ-ယေန မဉ္ဇပိဌပရိဘောဂေန၊ ဖြင့်။ ဇလိတအယောမဉ္ဇပိဌာနိ၊ တို့သည်။ (နိုရယော၊ ဌ)) စိရံ၊ စ္ဌာ။ ဗာဓိယန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်လတံ့။ တဿ အသီလိနော၊ ၏။ သော မဉ္ဇပိဌပရိဘောဂေါ၊ သည်။ သုခသမ္ဘ-တောပိ၊ သော်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းသာ ဖြစ်၏။

ယေန၊ အကြင် ဒုဿီလရဟန်းသည်။ (တနည်း) ယေန၊ အကြင်ကိန်းအောင်းမွှေလျော် နေပျော်ခြင်းဖြင့်။ ဇလိတေသု၊ ကုန်သော။ အယောကုမ္ဘိမဇ္ဈေသု၊ တို့ဌ။ နိဝသိတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ သဒ္ဓါဒေယျမ္ပိ၊ သော။ ဝိဟာရေ၊ ဌ။ တဿ ဒုဿီလဿ၊ ၏။ သာ နိဝါသရတိ၊ ထိုကိန်းအောင်းမွှေလျော် နေပျော်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိလျှင် အံ့နည်း။

ယံ၊ အကြင် ဒုဿီလရဟန်းယုတ်ကို။ သက်ဿရသမာစာရောတိ စ၊ ဟူ၍ရင်း ။ပ။ အန္ဓောပူတိတိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ နိန္ဒန္ဓော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလျက်။ လောကဂရု၊ လူသုံးပါးတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ချစ်ရှင်ဘုရားသည်။ အာဟ၊ ပြီ။

အသညတဿ၊ သော။ အသမဏဿ၊ ရဟန်းကောင်းမဟုတ်ပဲလျက်။ သမဏဇနဝေသဓာရိဿ၊ ရဟန်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း၏ အသွင်ကို ဆောင်ထသော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ ဟန္တဿ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော။ (တနည်း) သမဏဇနဝေသဓာရိဿ၊ ဆောင်လျက်။ အတ္တာနံ၊ မိမိ၏အတ္တဘောကို။ ဝဟန္တဿ၊ မွေးမြူလျက်ဆောင်သော။ တဿ ဒုဿီ-လဿ၊ ၏။ ဥပဟတံ၊ သီလဗျသနဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော။ ခတံ၊ ကုသိုလ်မူလကို တူးဖြိုသဖြင့် မိမိကိုပင် တူးဖြိုတတ်သော။ (တနည်း) (ဂုဏသရိုရေ) ကျေးဇူးအပေါင်းဟူသောကိုယ်ဌ။) ခတံ- ခဏိတံ၊ တူးဖြိုရှေ့ဖဲ့၍ ရုအပ်သော။ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်။ ဓီ၊ စက်ဆုပ်ရှံရှာအပ်စ္ဓ၊ ဝါ၊ ထိုထိုအမှုကိုပြုအပ်စ္ဓ။ (တနည်း) ဇီဝိတံ-ဇီဝိတဿ၊ အာဃ။ ဓီ၊ သည်။ အတ္ထု၊ တည်း။

[၅၅] ဣဒ၊ ဤလူ့ရှာ၌။ မဏ္ဍနကာမ၊ တန်းဆာဆင်လိုသော လူလင်ပျို့တို့သည်။ ဂူထံ၊ ကို။ ဝိဝေဇယန္တိ ဝိယ၊ ကြည်ကုန်သကဲ့သို့။ ကုဏ္ဍပံ၊ ကို။ ဝိဝေဇယန္တိ ဝိယ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင်ဒုဿီလရဟန်းကို၊ ဝါ၊ အကြင်မိစ္ဆာဇီဝိတကို။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ သန္တော၊ တို့သည်။ ဝိဝေဇယန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုဒုဿီလရဟန်း၏။ တံ ဇီဝိတံ၊ ထိုမိစ္ဆာဇီဝိတသည်။ ကိံ၊ နည်း။

ဒုဿီလော၊ သည်။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ အတ္တာနုဝါဒစသော အလုံးစုံသော ဘေးတို့မှ။ အမုတ္တော၊ မလွတ်။ သဗ္ဗေဟိ အဓိဂမသုခေဟိ၊ (ဥပစာရ ဈာန်ကိုစ၍) အလုံးစုံသောအဓိဂမသုခတို့မှ။ မုတ္တော၊ လက်လွတ်၏။ သုပိ-ဟိတသဂ္ဂဒ္ဒါရော၊ (ကျည်းသေခတ်သို့) အလွန်မြဲစွာပိတ်အပ်သော နတ်ရွာတံခါးရှိ၏။ အပါယမဂ္ဂံ၊ သို့။ သမာရူဠှော၊ စင်စစ်တက်သွား၏။

ကာရဏိကဇနဿ၊ ကရုဏာကြီးသောသူ၏။ ကရုဏာယ၊ ၏။ ဝတ္ထု-ဘူတော၊ အာရုံဖြစ်သော။ ဒုဿီလသမော၊ တူသော။ အညော၊ သူမှ တပါးသော။ ကော နာမ၊ အာဘယ်မည်သည်သူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော့အုံ့နည်း။ နတ္ထိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဒုဿီလတာယ၊ ၏၊ ဝါ၊ ၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်တို့သည်။ ဗဟုဝိဓော၊ ကုန်၏။

ဣတိ ဧဝမာဒိနာ၊ သော။ ပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ သီလဝိပတ္တိယံ၊ ၌။ အာဒီနဝဒဿနဠ္ဟ၊ ကိုဝင်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရဝိပရိတတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားမှပြန်သော (မနာပေါ ဟောတိ ဒေဝမနုဿာနံ စသော) ပကာရ ဖြင့် ။ပ။ အာနိသံသဒဿနဠ္ဟ၊ ကိုဝင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အပိစ-အပရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။

ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏။ သီလံ၊ သည်။ သုနိမ္မလံ၊ လွန်စွာ အညစ် အကြေးကင်း၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပတ္တစီဝရဓာရဏံ၊ သပိတ် သင်္ကန်း ကိုဆောင်ခြင်းသည်။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ သဖလာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်တိုက်သည်။ ရဝိ ံ၊ နေ၏အရောင်အလင်းသို့။ နာဝ-ဂါဟတိ ဝိယ၊ မသက်ဝင်နိုင်သကဲ့သို့။ သုဒ္ဓသီလဿ၊ စင်ကြယ်သောသီလ ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အတ္တာနုဝါဒါဒိဘယံ၊ သည်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသို့။ နာဝဂါဟတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်။

ပဘာသမ္ဘတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ စန္ဒေါ၊ သည်။ ဂဂနေ၊ ဌ။ သောဘတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သီလသမ္ဘတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တပေါဝနေ၊ ရှိုးခြုံစွာ ကျင့်ရာဖြစ်သော သာသနာတော်ဟူသော အင်ကြင်းတော်၌။ သောဘ-မာနော၊ တင့်တယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သီလဝန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကာယဂန္ဓောပိ၊ ကိုယ်အနံ့ သည်လည်း။ ဒေဝါနံ အပိ၊ နတ်တို့၏သော်လည်း။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ပြုတုံသေး၏။ သီလဂန္ဓေ၊ ဌ်ကား။ ကာ ကထာ၀၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။

သီလဂန္ဓော၊ သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓဗာတာနံ၊ တို့၏။ သမ္ဘတ္တိံ၊ ကို။ အဘိဘုယျတိ၊ နှိမ်နင်းနိုင်၏။ အဝိဃာတိ၊ အဆီးအတား အပိတ်အပင်မရှိမူ၍။ သဗ္ဗာ ဒိသာ၊ တို့သို့။ ပ၀ါယတိ၊ လှိုင်၏။

သီလ၀န္တော၊ ဌ်။ ကတာ၊ ကုန်သော။ ကာရာ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ အပ္ပကာပိ၊ အနည်းဖြစ်ကုန်လျှင်းမူလည်း။ မဟပ္ဖလာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ·တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလ၀ါ၊ သည်။ ပူ၀ေသက္ကာရဘာဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သီလ၀န္တံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌမမ္မိကာ၊ မျက်မှောက်ဌ်ဖြစ်ကုန်သော။ အာသ၀ါ၀ဓမ္ဘန္ဓစသော ထက်ဝန်းကျင် နှိပ်စက်တတ်သော ဥပဒ္ဒ၀ေါတို့သည်။ နဗာဓန္တိ၊ ကုန်။ သီလ၀ါ၊ သည်။ သမ္ဘရယိကဒုက္ခာနံ၊ တို့၏။ မူလံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောဒုဿီလျကို။ ခနတိ၊ တူးဖြိုဖျက်ဆီးနိုင်၏။

မနုဿေသု၊ တို့ဌ်။ ယာ သမ္ဘတ္တိ၊ ၎င်း။ ဒေ၀ေသု၊ တို့ဌ်။ ယာ သမ္ဘဒါ စ၊ ၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ဣစ္ဆတော၊ အလိုရှိလတ်သော်။ သမ္ဘန္ဓသီလဿ၊ အား။ ဒုလ္လဘာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

အစ္ဆန္ဒသန္ဓာ၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်၍၊ ၀ါ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ ဧင်စစ် ငြိမ်းအေးသော။ ယာ ပန အယံ နိဗ္ဗာနသမ္ဘဒါ၊ အကြောင် နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ် သည်ကား။ အတ္ထိ၊ ၏။ သမ္ဘန္ဓသီလဿ၊ ၏။ မနော၊ သည်။ ဝ၊ မော၀ ထိုနိဗ္ဗာန် စည်းစိမ်သို့သာလျှင်။ အနုဓာ၀တိ၊ အစဉ်ပြေးဝင်၏။

ဣတိ ဣမိနာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ သဗ္ဗသမ္ဘတ္တီ-မူလမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော လောကီလောကုတ္တရာစည်းစိမ်တို့၏ မူလဖြင်သော။

သီလမ့်၊ ဥ၁။ အနေကာကာရဝေါကာရံ၊ မျှားစ္ဆာသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြမ်းသော။ အာနိသံသံ၊ ကို။ ဝိဘာဝယေ၊ ထင်စ္ဆာပြုရာ၏။ ဤတိ၊ ဤတွင် စကားတရပ် ပြီးလတ်သတည်း။

ဟိ၊ အာနိသံသပြုကျိုးကို ဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဝိဘာဝယတော၊ ထင်စ္ဆာပြုသော ရဟန်း၏။ မာနသံ၊ သည်။ သီလ-ဝိပတ္တိတော၊ သီလပျက်အံ့သည်မှ။ ဥဗ္ဗိဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဥာဏ်ကြွသဖြင့် ထိတ်လန့်၍။ သီလသမ္ပတ္တိနိန္နံ၊ သို့ညွှတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ-ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ၏။ ဤမံ အာဒီနဝဥ္စ၊ ကိုဥ၁င်း။ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ ၏။ ဤမံ အာနိသံသဉ္စ၊ ကိုဥ၁င်း။ ဒိသ္မာ၊ ရှု၍၊ ဝါ၊ မြော်မြင်၍။ သဗ္ဗာဒရေန၊ အခါခပ်သိမ်းရှိသောသဖြင့်။ (တနည်း) သဗ္ဗံ၊ သော။ သီလံ၊ ကို။ အာဒရေန၊ ဖြင့်။ ဝေါဒါပေတဗ္ဗံ၊ ဖြူစင်စေအပ်၏၊ ဝါ၊ သုတ်သင်အပ်၏။ ဤတိ၊ ဤရှေ့သော စကား-ရပ်ဖြင့် သီလနိဒ္ဒေသ အပြီးသို့ ရောက်လတ်ပြီ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဘွောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရည်ရှိသော သဒ္ဒါ, အနက်အစဉ်ဖြင့်။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညောတိ ဤမိသာ ဂါထာယ၊ ဟူသောဤဂါထာ၌။ သီလသမာဓိပညာမုခေန၊ ပညာကို ပဓာနပြုသဖြင့်။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ သီလံ၊ ကို။ တာဝ၊ စ္ဆာ။ ပရိဒီပိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြုအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဤတိ အယံ ဝစနဝစနီယဂ္ဂမော၊ ဤဆို အပ်ပြီးသော သဒ္ဒါအစဉ်, အနက်အစဉ်သည်။ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ၊ သူတော်ကောင်းအပေါင်း-တို့၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ကတော၊ စီရုင်အပ်သော။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ သီလနိဒ္ဒေသော နာမ၊ မည်သော။ ပဌမော၊ သော။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အခဏ်းအပိုင်းတည်း။

သီလနိဒ္ဒေသော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ လုံးစုံမကြွင်း ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်-လတ်ပြီ။

၂-ဂုတ္တိုဒ်နိုဒ္ဒေသ (၅၇-၈)

သာဝေရဏကထာ

[၅၇] ၂၂။ (သီလနိုဒ္ဒေသ၏ အခြားမဲ့၌ ပြအပ်သော ဓုတင်နိုဒ္ဒေသ၌ အနုတ္တာနုတ္ထယောဇနာကို အကျဉ်းဖြင့်သာ ရေးလတ်အုံ့။) ဤဒါနိ၊ (သီလနိုဒ္ဒေသကို ဆိုရာ ကာလ၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော) ယခုအခါ၌။ အပ္ပိစ္ဆတာ-သန္တုဋ္ဌိတာဒီဟိ၊ အပ္ပိစ္ဆတာသန္တုဋ္ဌိတာ အစရှိကုန်သော။ (သန္တုဋ္ဌိတာ-၌ 'တာ'ကား သုတ္ထတည်း) ယေဟိ ဂုဏေဟိ၊ အကြင် ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တို့ကြောင့်။ ဝုတ္တာပဟကာရသာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ သီလသာ၊ ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ ဂုဏေ၊ တို့ကို။ သမ္ဘာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဒိန္နသီလေန၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီးသော သီလရှိသော။ ယောဂိနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌ယှဉ်သော လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည်။ ဓုတင်သမာဒါနံ၊ ဓုတင်ကို ဆောက်တည်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအုံ့၊ ဝါ၊ ဟိ၊ သင့်စ့။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဓုတင်သမာဒါနဖြစ်လတ်သော်။ အဿ ယောဂိနော၊ ၏။ အပ္ပိစ္ဆတာ။ပ။ ဝိက္ခာလိတမလံ၊ အလိုနည်းခြင်း, ရောင့်ရဲခြင်း, ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးအောင်ပြုခြင်း, ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌နေခြင်း, ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးသော အကျင့်ကို ဂျင့်ခြင်း, အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိခြင်း, မေ့မြုလွယ်ခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော ရေဖြင့် ဆေးလျှော် အပ်ပြီးသော အညစ်အကြေးရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ရှိသော။ သီလဥေ၀၊ သည်လည်း။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝတာနိ စ၊ ဓုတဓမ္မအကျင့်တို့သည်လည်း။ သမ္ဘဇ္ဈိဿန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ (သီလစင်ကြယ်ခြင်း ဓုတင်ပြည့်စုံခြင်း) ဖြစ်လတ်သော်။ အနဝဇ္ဇသီလဗ္ဘတဂုဏ-ပရိသုဒ္ဓသမ္ဘသမာစာရော၊ အပြစ်မရှိသော သီလ ဓုတဓမ္မအကျင့်ဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် စင်ကြယ်သော အလုံးစုံသော အကျင့်ရှိသော ယောဂိသည်။ ပေါရာဏော၊ ရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားအစရှိသော အရှင်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ အရိယဝံသတ္တယော၊ အရိယဝံသ အကျင့်တရား သုံးပါး အပေါင်းဌ ။ပ။ ဘာဝနာရာမတာသင်္ခါတာ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသောသူ၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။ အရိယဝံသော စ၊ ကိုလည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိဂမာရဟော၊ ရခြင်းငှါထိုက်သည်။

မည်၏။ ကုစ္ဆိတဘာဝံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ လဒ္ဓနိဗ္ဗစနဿ၊ ရအပ်သော ဝိဂြိုဟ်ရှိသော။ ပံသုကူလဿ၊ ပံသုကူသက်နှံးကို။ ဓာရဏံ၊ ဆောင်ခြင်း။ ပံသုကူလံ၊ ဆောင်ခြင်း။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ တံ၊ ထိုပံသုကူသက်နှံးကို ဆောင်ခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ အလေ့သဘောသည်။ အတ္ထိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ပံသုကူလိကော၊ မည်၏။ ပံသုကူလိကဿ၊ ၏။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း။ပ။ ကာရဏံ၊ ကို။ အင်္ဂန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယေန သမာဒါနေန၊ အကြင် ဆောက်တည်ကြောင်းစေတနာ ဟူသော ဓမ္မကြောင့်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ပံသုကူလိကော၊ ကမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ ဤပံသုကူလိကင်္ဂ ဟူသော အမည်သည်။ တဿ၊ ထိုဆောက်တည်ကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာဟူသော ဓမ္မ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တေနေဝ နယေန၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထနည်းဖြင့်ပင်လျှင်။ သင်္ဃာဋိ။ပ။ သင်္ဃာဋိ၊ ဒုကူဋ်, ကိုယ်ဝတ်, သင်းပိုင်ဟု ဆိုအပ်သော။ တိစီဝရံ၊ သုံးထည်သော သက်နှံးကို ဆောင်ခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ သည်။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ အတ္ထိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တေစီဝရိကော၊ မည်၏။ပ။

[၅၇] ပန၊ ပါး။ ဘိက္ခာသင်္ခါတာနံ၊ ခံအပ်သော ဆွမ်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ အာမိသပိဏ္ဍာနံ၊ အာမိသဖြစ်သော ဆွမ်းတို့၏။ ပါတော၊ သပိတ်ခွဲကျခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတော၊ မည်၏။ ပရေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်။ ဒိန္နာနံ၊ လှူအပ်ကုန်သော။ ပိဏ္ဍာနံ၊ ဆွမ်းတို့၏။ ပတ္တော၊ သပိတ်ခွဲ။ နိပတနံ၊ ကျခြင်း။ပ။ တံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုပိဏ္ဍပါတကို။ တံ တံ ကုလံ၊ ထိုထိုဒါယကာအိမ်သို့။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥဇ္ဇာတိ ဂဝေသတိ၊ ရှာမှီးတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဘေသ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဃတိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ လှည့်လည်ခြင်းဟူသော။ ဝတံ၊ အကျင့်ဝတ်သည်။ အတ္ထိ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတိ၊ မည်၏။ ပတိ-တုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စရိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ။ပ။

အဝခဏ္ဍနံ၊ အိမ်စဉ်ပြတ်ခြင်းကို။ ဒါနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဒါနတော၊ အိမ်စဉ်ပြတ်ခြင်းမှ။ အပေတံ၊ ကင်းသည်တည်း။ အပဒါနံ၊ သည်။ အနဝ-ခဏ္ဍနံ၊ အိမ်စဉ်မပြတ်ခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ယံ စရဏံ၊ အကြင်လှည့်လည်ခြင်းသည်။ အပဒါနေန၊ အိမ်စဉ်မပြတ်ခြင်းနှင့်။ သဟ၊ ဣ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တံ စရဏံ၊ သည်။ သပဒါနံ၊ မည်၏။ အနုဃရံ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း၌။ အဝခဏ္ဍနရဟိတံ၊ အစဉ်ပြတ်ခြင်းမှကင်းသော သွားခြင်း။ ပ။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်ပြတ်ခြင်းကင်းသည်နှင့်တကွ။ စရိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ လှည့်လည်ခြင်းဟူသော။ ဣဒံ သီလံ၊ သည်။ အဿ၊ အား။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ သပဒါနစာရီ၊ မည်၏။ ပ။

ကောသနော၊ တထိုင်တည်းသော ဣရိယာပုထ်၌သာ။ ဘောဇနံ၊ ဘုဉ်းပေးခြင်းတည်း။ ကောသနံ၊ ခြင်း။ အဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဟထိုင်တည်း၌သာ ဘုဉ်းပေးခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ အလေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ ကောသနိကော၊ မည်၏။ ပ။

ဒုတိယဘာဇနဿ၊ ၏။ ပဋ္ဌိကို့တ္တာ၊ ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ကေသို့ယေဝ ပတ္တော၊ တလုံးတည်းသော သပိတ်၌သာလျှင်။ ပိဏ္ဍော၊ ထည့်အပ်သော ဆွမ်းတည်း။ ပတ္တပိဏ္ဍော၊ ဆွမ်း။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ပတ္တပိဏ္ဍ-ဂဟဏော၊ တသပိတ်တည်း၌ ဆွမ်းကိုယူခြင်း ဘုဉ်းပေးခြင်း၌။ ပတ္တပိဏ္ဍ-သည်၊ ပတ္တပိဏ္ဍဟူသော အမည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အဿ၊ အား။ ပတ္တ-ပိဏ္ဍော၊ တသပိတ်တည်း၌ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပတ္တပိဏ္ဍိကော၊ မည်၏။ ပ။

ခလုတိ သော သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပဋ္ဌိသေမတ္ထော၊ ၌။ (ပဝတ္တော၊ သော။) နိပါတော၊ တည်း။ ပဝါရိတေန၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်။ သတာ-သဒ္ဓေန၊ ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာ၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်မှ နောက်၌။ လဒ္ဓံ၊ သော။ ဘတ္တံ၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ တဿ ပစ္ဆာဘတ္တဿ၊ ထို ပစ္ဆာ-ဘတ်ကို။ ဘောဇနံ၊ ဝိနည်းကံပြု၍ စားခြင်းတည်း။ ပစ္ဆာဘတ္တဘောဇနံ၊ ခြင်း။ တသ္မိံ ပစ္ဆာဘတ္တဘောဇနေ၊ ၌။ ပစ္ဆာဘတ္တသည်၊ ပစ္ဆာဘတ္တဟူ သော အမည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အဿ၊ ၏။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်မှ နောက်၌ ရအပ်သောဘတ်ကို ဝိနည်းကံပြု၍ ဘုဉ်းပေးခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (အဿာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊

သော။ သော၊ သည်။) ပစ္ဆာဘတ္တိကော၊ မည်၏။ ပစ္ဆာဘတ္တိကော၊ ပဝါ-ရိတ်သင့်သည်မှနောက်၌ ရအပ်သောဘတ်ကို ဝိနည်းကံပြု၍ ဘုဉ်းပေးခြင်း အလေ့ရှိသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကော၊ မဟုတ်။ ဧတံ၊ ဤခလု-ပစ္ဆာဘတ္တိကဟူသော အမည်သည်။ သမာဒါနဝသေန၊ ဓုတင် ဆောက်တည်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိက္ခိတ္တာတိရိတ္တဘောဇနဿ၊ ပယ်အပ်သော အတိရိတ္တဘောဇဉ်ရှိသော ရဟန်း၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ အဌကထာယံ၊ မဟာအဌကထာ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဧဝံ-ကား သေသ) ခလုတိ၊ ကား။ ဧကော၊ သော။ သကုဏော၊ တည်း။ သော၊ သည်။ မုခေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။ ဖလံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုယူသော သစ်သီးသည်။ ပတိတေ၊ လွှတ်၍ကျခဲ့သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ အညံ၊ တပါးသောသစ်သီးကို။ နုခါဒတိ၊ မစား။ အယမ္ပိ၊ ဤယောဂီသည်လည်း။ တာဒိသော၊ ထိုဋ္ဌက်နှင့် တူသော သဘောအလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့သဘော အလေ့ရှိသောကြောင့်။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကော၊ မည်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အင်္ဂံ၊ တည်း။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂံ၊ အကြောင်း။

အဿ၊ အား။ အရညေ၊ ၌။ နိဝါသော၊ နေခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ အလေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ အာရညိကော၊ မည်၏။ပ။

အဗ္ဘော။ပ။ဂေါ်သုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤ ရုက္ခမူလိကင်္ဂ ဆိုအပ်သော နည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၅၉] ယဒေဝ၊ အကြင်ကျောင်းကိုလျှင်။ သန္ထတံ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ မဆွဲလက်မှန် ညွှန်အပ်သည်တည်း။ ယထာသန္ထတံ၊ အကြင်သို့သော မဆွဲလက်မှန် ညွှန်အပ်သောကျောင်း။ ဧတံ၊ ဤ ယထာသန္ထတဟူသော အမည်သည်။ ဣဒံ၊ ဤကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်။ တုယ္ဟံ၊ အား။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဌမံ ဥဒ္ဒိဋ္ဌသေနာသနဿ၊ လက်မှန်အစ ညွှန်ပြအပ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တသ္မိံ ယထာသန္ထတေ၊ ထိုသို့ မဆွဲလက်မှန် ညွှန်အပ် ရောက်စေအပ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌။ ဝိဟရိတုံ၊ ဗဒ္ဓါ၊ ဝါ၊ နေခြင်းသည်။ အဿ၊ ၏။ သီလံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ ယထာသန္ထတိကော၊ မည်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အင်္ဂံ၊ တည်း ။ပ။

အသ၊ ၏။ သယနံ၊ လျောင်းအိပ်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌိကွိပိတ္ဌာ၊ ပယ်၍။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ၊ ထိုင်ခြင်းလျှင် ပြုဓာန်းသော ဣရိယာ-ပုထ်ဖြင့်။ ဝိဟရိတုံ၊ ၎၊ ဝါ၊ သီတင်းသုံးနေခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ နေသဇ္ဇိကော၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အင်္ဂံ၊ တည်း ။ပ။

ပန၊ အသာဓာရဏမှတပါး သာဓာရဏကိုဆိုအံ့။ သဗ္ဗာနေ၀၊ အလုံးစုံလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တောနိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပုံသုဏ္ဍလိကင်စသည်တို့သည်။ တေန တေန သမာဒါနေန၊ ထိုထို ပုံသုဏ္ဍလိကင်စသည်ကို ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်။ ဓုတကိလေသတ္တာ၊ (တဒင်ပဟာန်အားဖြင့်) ခါအပ် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတာ၊ တဏှာစသော ကိလေသာကို ခါပြီးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကိလေသဓုနနတော၊ ကိလေသာကို ခါတတ် ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတဋ္ဌေ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓ၀ေါဟာရံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော။ ဥဏှံ၊ သည်။ ဧတေသံ၊ ထိုပုံသုဏ္ဍလိကင် သမာဒါနစသည်တို့၏။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။ အယ ဝါ၊ ကား။ တာနိ၊ ထိုပုံသုဏ္ဍလိကင် သမာဒါနစသည်တို့သည်။ ပဋ္ဌိပဏ္ဍနိဒ္ဓုနနတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို ခါတတ် ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတာနိ စ၊ ဓုတမည်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋ္ဌိပတ္တိယာ၊ သီလစသော သမ္မာပဋ္ဌိပတ်၏။ အင်္ဂါနိ စ၊ အကြောင်းကိုသည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဣဒေ၊ ဤတဆဲ့သုံးပါးသော ဓုတင်တို့ဟု။ ဘာ၀၊ စ္ဌာ။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝိညာတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ သဗ္ဗာနေ၀၊ ကုန်သော။ ဧတာနိ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ သမာဒါနစေတနာလက္ခဏာနိ၊ ဆောက်တည်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာလျှင် မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိကုန်၏၊ (ဝိညာတ အဝိညာတအားဖြင့် လက္ခဏ လက္ခဏ၀န္တကိုယူ) ဝါ၊ ဆောက်တည်ကြောင်းဖြစ်သောစေတနာ၏ အဖြစ်လျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ မှတ်အပ်သောလက္ခဏာရှိကုန်၏၊ ဝါ၊

ဆောက်တည်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဟူ၍ မှတ်အပ်ကုန်၏။ စ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ယော ။ပ။ တံ ဝတ္ထု။တိ၊ ဟူသော။ တေ-ဝစနံ၊ ကို။ (အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ)) ဝုတ္တမ္မိ၊ ၏။

[ယော၊ အကြင် ကတ္တားဖြစ်သော အနက်သဘောသည်။ သမာဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ သော၊ ထိုကတ္တားဖြစ်သော အနက်သည်။ ပဋ္ဌလော၊ တည်း။ ယေန၊ အကြင် ကရိယာဖြစ်သောသမ္ပယုတ်တရားဖြင့်[1]။ သမာဒိ-ယတိ၊ ၏။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုကရိယာဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်[2]။ စိတ္တစေတသိကာ၊ စိတ်စေတသိက်တို့တည်း။ ယာ သမာဒါနစေတနာ၊ အကြင် ဆောက်တည်ကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသမာဒါနစေတနာသည်။ ဓုတင်ံ၊ မည်၏။ ယံ၊ အကြင် ကံဖြစ်သော အနုက်ကို။ ပဋ္ဌိကွိပတိ၊ ပယ်၏။ တံ၊ ထိုပယ်အပ်သော ကံဖြစ်သောအနုက်သည်။ ဝတ္ထု၊ တည်း။]

စ၊ တပါး။ သမ္ဘာနေ၀၊ ကုန်သော။ တောနိ ဓုတင်ါနိ၊ တို့သည်။ လောလုပ္ပ၀ိဒ္ဓံသနရသာနိ၊ (ကုသိုလ်ဘဏ္ဍာကို လုနှိုက်စား လုယက်တတ်သော) လောလုပ္ပတဏှာကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏ ၂။

နိလ္လောလုပ္ပဘာ၀ပစ္စုပဋ္ဌာနာနိ၊ လောလုပ္ပတဏှာကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏၊ ၀ါ၊ လောလုပ္ပကင်းသော အဖြစ်

၁-သမာဒိယတိ ဟောနေ၊တိ သမာဒါနံ-ဌ ဟောန-ကိုခုည်၍ ယေန-ဟု ဘဏ္ဍာပေကွ ကောဝုစ်ဆိုသည်၊ တရားကိုယ်မျှားသည်ကို ရည်၍ တေ ဓမ္မာ-ဟု ဣဗ္ဗားပေကွ ဗဟုဝုစ်ဆိုသည်။ (ပြည်)

၂-အတ္တနာ, ပရမုခေန စ ကုသလာဘဏ္ဍံ လုပ္ပတိ ၀ိလုပ္ပတိတိ လောလုပ္ပေါ။ မိမိကိုယ်ကို အကြောင်းပြု၍ တရားဖြစ်သည်ကို အတ္တနာ လုပ္ပတိ ဆိုသည်၊ သားမယား ကျေးကျွန် စသည်အတွက် တရားဖြစ်သည်ကို ပရမုခေန ဆိုသည်၊ ရှုပရှုပ, ပဒဋ္ဌာနပုဒ်ကိုကဲ့သို့ လုပ်လုပ္ပ ဆိုလိုလျက် နိဒ္ဒေါ့ကိုနည်းဖြင့် လောလုပ္ပဟုပြီးသည်။ ဤကား ဋီကာကိုမှီ၍ ပြည်မှုပ်ပြုလိုသော အမှာစကားပေတည်း။ ပေါဂ္ဂလာန် ၅-၇၀ သုတ်ဌ လုပ်လုပမ္ဘ လောလုပေါဟု ဂုဏ်ပြုပုံကိုပြတားဏ်။ ဤအာရာဌ လုဘာလုဘမ္ဘ လောလုဘောဟု ပြီးစေ၍ တဖန် ဂုဏ်မှ ဘဝကို ပ,ပြု၍ ဝေါလုပေါ ပြီးသည်ဟူ၍လည်း ကြံသင့်၏။ သို့မဟုတ် လိုချင်မက်ခင်းမှသော လောဘတဏှာအာရုန့်ဝ် သာ၍ သင့်လျော်ပေမည်။ ထိုပြင် ဋီကာ၌ အတ္တနာ ပရမုခေန ဟူရုတွင်လည်း အတ္တနာအာရ တဏှာကိုယူ၍ ပရမုခေနအာရ တဏှာလျှင် ဥပနိဿယ၌ဖြစ်သော ဒေါသ, မာန, ဣဿာ, မစ္ဆရိယစသည်တို့ကိုယူလျှင် ယုတ္တိကရ ဖြစ်လာ၏။ တဏှာက မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ဖျက်ဆီးသည်၊ မမ၏ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော ဒေါသ, မာန စသည်တို့ဖြင့်လည်း ဖျက်ဆီးလည်းဟု ဟူရာ၏။ (ဃ-သံ သော)

ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ အရိယဓမ္မပဒဋ္ဌာနာနိ၊ စင်ကြယ်သောသီလစသော သဒ္ဓမ္မလျှင် နီးသောအကြောင်းရှိကုန်၏[1]။

ဧဝံ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ တွေ့ ဓုတင်ကော်သု၊ တို့ဘု၏။ လက္ခဏာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ တပါး။ သမာဒါနဝိဓာနတောတိအာဒီသု၊ ကုန်သော။ ပဋ္ဌသု၊ ငါးဌာနတို့ဘု၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သဗ္ဗာနေဝ၊ ကုန်သော။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ·ဓရမာနေ၊ သက်တော် ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်။ ဘဂဝတောဝ၊ သာလျှင်။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ သမာ-ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ (လိုက်) ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ နိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးလတ်သော်။ မဟာသာဝကဿ၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ တသ္မိံ၊ ထိုမဟာသာဝကသည်။ အသတိ၊ သော်။ ပ။ ဧကသင်္ဂီတိကဿ၊ ငါးနိကာယ် တို့တွင် တပါးပါးသော နိကာယ်ကိုဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ (ကောဂမဿ-ကား ဌီကာမလာ၊ အနုက်တူ၏)။ ပ။ တွေ့၊ ဤမိမိအလိုလိုလည်း ဆောက်တည်ခြင်း၏ ရောက်ရာ၌။ ပ။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁-ပံသုကူလိကင်္ဂကထာ

၂၄။ ။ပ။ ဂဟပတိဒါနစီဝရံ၊ အိမ်ရှင်ဟုဆိုအပ်သော ဒါယကာလှူ အပ်သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ပယ်ပါ၏။ ပံသုကူလိကင်္ဂံ၊ ပံသုကူကို ဆောင်ခြင်းအလေ့ရှိသော ရဟန်း၏အကြောင်းအင်္ဂါကို။ [၆၀] သမာဒိ-ယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသု ဒ္ဒီသု ဝစနေသု၊ ဤနှစ်ခွန်း သော စကားတို့တွင်။ အညတရေန၊ တခွန်းခွန်းသောစကားဖြင့်။ သမာ-ဒိန္နံ၊ ဆောက်တည်အပ်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအစီရင်သည်။ တွေ့ ပံသုကူလိကင်္ဂေ၊ ၌။ တာဝ၊ ဝိဓာနပဘေဒစသည်၏ရှေးဦးစွာ။ သမာ-ဒါနံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းအစီအရင်တည်း။

ပန၊ ပါး။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နဓုတင်္ဂေန၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီးသော ဓုတင်ရှိသော။ တေန-ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သောသာနိကံ၊ သုသာန်ဌာနအပ်

---

[1] အရိယဓမ္မပဒဋ္ဌာနာနိတိ ပရိသုဒ္ဓသီလာဒိသဒ္ဓမ္မပဒဋ္ဌာနာနိ- ဌီကာဖွင့်ရကား အပ်ိုစ္ဆတာဒိ ရှိသည် အပ်ိုမှတ်။ (ပြည်)

သော ပုဆိုးရင်း၊ ဝါ၊ သုသာန်၌ တစုံတယောက်သောသူသည် ပစ်ချအပ်သော ပုဆိုးရင်း။ ပါပဏိကံ၊ အိမ်စေ့းတံခါး၌ရအပ်သော ပုဆိုးရင်း။ ရထိယစောင်ကို၊ ရထားလမ်းမ၌ ပစ်စွန့်အပ်သော ပုဆိုးရင်း။ သင်္ကာရစောင်ကို၊ အမှိုက်ပုံ၌ပစ်အပ်သော ပုဆိုးရင်း။ သောတ္ထိယံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို သုတ်၍ပစ်အပ်သော ပုဆိုးရင်း။ နှာနစောင်ကို၊ ရေချိုးပြီးသော် စွန့်ပစ်အပ်သော ပုဆိုးရင်း။ တိတ္ထစောင်ကို၊ ရေချိုးဆိပ်၌ စွန့်ပစ်အပ်သောပုဆိုးရင်း။ ဂတပစ္စာဂတံ၊ သုသာန်သို့ အသွားအပြန်ဝတ်၍ စွန့်ပစ်အပ်သောပုဆိုးရင်း။ အဂ္ဂိဒဍ္ဎံ၊ မီးလောင်ရာရှိ၍ စွန့်ပစ်အပ်သောပုဆိုးရင်း။ ဂေါခါယိတံ၊ နွားဝါးရာရှိသော ပုဆိုးရင်း။ ဥပစိကာခါယိတံ၊ ခြခဲရာရှိသော ပုဆိုးရင်း။ ဥန္ဒုရခါယိတံ၊ ကြွက်ခဲရာရှိသော ပုဆိုးရင်း။ အန္တတ္ထိန်နှံ၊ အနားပြတ်သော ပုဆိုးရင်း။ ဒသာတ္ထိန်နှံ၊ အဆာပြတ်သော ပုဆိုးရင်း။ ဇောဟဋံ၊ တံခွန်အလံထူသော ပုဆိုးရင်း။ ထူပစီဝရံ၊ တောင်ပို့ကိုရစ်၍ ပူဇော်အပ်သော ပုဆိုးရင်း။ သမဏစီဝရံ၊ ရဟန်းသည် ပစ်အပ်သော သင်္ကန်းရင်း။ အာဘိ-သေကိကံ၊ မင်း၏အဘိသိက်ခံရာအရပ်၌ စွန့်အပ်သောပုဆိုးရင်း။ ဣဒ္ဓိမယံ၊ ဟေဘိဘိက္ခုသင်္ကန်းရင်း။ ပန္ထိကံ၊ ခရီး၌ကျနေသောပုဆိုးရင်း။ ဝါတာဟဋံ၊ လေခတ်၍ဆောင်လာသောပုဆိုးရင်း။ ဒေဝဒတ္တိယံ၊ နတ်တို့ပေးလှူအပ်သော ပုဆိုးရင်း။ သာမုဒ္ဒိယံ၊ သမုဒ္ဒရာတံပိုးတို့သည် ကြည်းသို့ပစ်တင်အပ်သောပုဆိုးရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေသု၊ ဤနှစ်ဆဲ့သုံးမျိုးသော သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ စီဝရံ၊ တမျိုးမျိုးသောသင်္ကန်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ကောက်၍။ ဖာလေတ္မာ၊ ဆုတ်၍။ ဒုဗ္ဗလဋ္ဌာနံ၊ ဆွေးမြည့်ရာအရပ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ထိရဋ္ဌာနာနိ၊ ခိုင်နိုင်ရာအရပ်တို့ကို။ ဧကဝီတ္မာ၊ ဖွပ်လျှော်၍။ စီဝရံ ကတ္မာ၊ သင်္ကန်းချုပ်၍။ ပေါရာဏံ ဂဟပတိစီဝရံ၊ အဖောင်းဖြစ်သောဂဟပတိသင်္ကန်းကို။ အပနေတ္မာ၊ ပယ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိ-တဗ္ဗံ၊ သင့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဆဲ့သုံးမျိုးတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သောသာနိကန္တိ၊ ကား။ သုသာနေ၊ ၌။ ပတိတကံ၊ တစုံတယောက်သော သူသည် ပစ်ချအပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်ပုဆိုးတည်း။ ပါပဏိကန္တိ၊ ကား။ အာပဏဒ္ဒါရေ၊ အိမ်စေ့းတံခါး၌။ ပတိတကံ၊ တစုံတယောက်သောသူသည် ပစ်ချအပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်ပုဆိုး။ ရထိယစောဠန္တိ၊ ကား။ ပုညတ္ထိ-

ကေဟိ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့သည်။ ဝါတပါနုဇ္ဇရေန၊ လေသောက်တံခါးပေါက်ဖြင့်။ (အန္တရ-ကား ဆိဒ္ဓဟော) ရထိကာယ၊ ရထားလမ်းမ၌။ (ရထိကာယပင်ဆိုသော်လည်း ခရီးသာမန်ကိုယူ) ဆဋ္ဌိတ-စောင်ကံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်သောပုဆိုး။ သက်ဘရစောင်ဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ သက်ဘရဌာနေ၊ အမှိုက်ပုံအရပ်၌။ ဆဋ္ဌိတစောင်ကံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော စက်ဆုပ်ဘွယ်သောပုဆိုး။ သောဏ္ဍိယန္တိ၊ ကား။ ဂဇ္ဗမလံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို။ ပဋ္ဌိတ္ဝာ၊ သုတ်၍။ ဆဋ္ဌိတဝတ္ထုံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောအဝတ်။ တိယာမဓုမာတာ၊ တိယအမတ်၏မယ်တော်သည်။ သတဂ္ဂနုကေန၊ အသပြာတရာထိုက်သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဇ္ဗမလံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို။ ပဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ သုတ်စေ၍။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူဆောင်သောအရှင်တို့သည်။ ဂဏ္ဌိယန္တိ၊ ကောက်ယူကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တာဒုဝေဠိမဂ္ဂေ၊ တာဒုဝေဠိလမ်း၌။ ဆဋ္ဌာပေသိ ကိရ၊ စွန့်စေဘူးသတတ်။ ဘိက္ခု! ပံသုကူလိကရဟန်းတို့သည်။ ဇိဏ္ဏကဌာနတ္ထ-မေဝ၊ မိမိသက်နှံ ရိန္ဒမ်းဆွေးမြည့်ရာ၌ အိပ်မြောင်လဲ ဖာလောက်ရုံအကျိုး ဌါသာ။ ဂဏှန္တိ၊ ကောက်ကုန်၏။ (ရှေးဦးတွေ့သော အရှင် အကုန်အစင်မယူ၊ နောက်ရဟန်းဖို့ချန်၍ အတန်သာယူသည်ဟူလို) နှာနစောဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ ယံ စောဇ္ဇံ၊ ကို။ ဘူတဝဇ္ဇေဟိ၊ ဘုတ်မန္တ္တရားတတ်သသူတို့သည်။ သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ နှာပိတာ၊ ရေချိုးစေအပ်ကုန်သော သူနာတို့သည်။ ကာလကဏ္ဏိကစောဇ္ဇန္တိ၊ အသရေမရှိသော ပုဆိုးဟူ၍။ ဆဋ္ဌေ-တ္ဝာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ စောဇ္ဇံ၊ သည်။ နှာနစောဇ္ဇံ၊ မည်၏။

တိတ္ထစောဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ နှာနတိတ္ထေ၊ ရေချိုးဆိပ်၌။ ဆဋ္ဌိတပိလော-တိကာ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောပုဆိုးနွမ်း။ ဂတပစ္စာဂတာနန္တိ၊ ကား။ ယံ ဝတ္ထုံ၊ အကြင်အဝတ်ကို။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သုသာနံ၊ သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္စာဂတာ၊ ပြန်ကုန်သည်ရှိသော်။ နှတ္ဝာ၊ ၍။ ဆဋ္ဌေန္တိ၊ အမင်္ဂလာဟု စွန့်ပစ်ကုန်၏။ တံ ဝတ္ထုံ၊ သည်။ ဂတပစ္စာဂတံ၊ မည်၏။ အဂ္ဂိဟုတ္တန္တိ၊ ကား။ အဂ္ဂိနာ၊ သည်။ ဟုတ္တပဒေသံ၊ လောင်အပ်သောအကွက်အပေါက်ရှိသော ပုဆိုး။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမီးလောင်ပေါက်ရှိသောပုဆိုးကို။ "မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဆဋ္ဌေန္တိ၊ အသရေမရှိသောပုဆိုးဟုစွန့်ကုန်၏။ ဂေါခါယိတာဒီနိ၊ တို့သည်။ ပါကဋာနေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။

တာဒိသာနိပိ၊ ထိုသို့သော နွားဝါးရာရှိသော ပုဆိုးစသည်တို့ကိုလည်း။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဆဋ္ဌေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓောဟဋ္ဌန္တိ၊ ကား။ နာဝံ၊ သဘော်သို့။ အာရောဟန္တာ၊ တက်ကုန်သောကုန်သည်တို့သည်။ ဓဇံ၊ တံခွန်ကို။ ပန္ဓိတ္မာ၊ ဆိပ်ဌာဖွဲ့၍။ အာရူဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုတံခွန်ကို။ တေသံ၊ ထိုသဘော်သားတို့၏။ ဒဿနာတိက္ကမေ၊ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဂဟေတုံ၊ ကောက်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ယုဒ္ဓဘူမိယံ၊ စစ်မြေ၌။ ယံ ဓဇံ၊ အကြင်အောင်လံကို။ ပန္ဓိတ္မာ၊ ၍။ ဌပိတံ၊ ၏။ တံပိ ဓဇံ၊ ကိုလည်း။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သေနာနံ၊ စစ်သည်တို့၏။ ဂတကာလေ၊ ပြန်သွားသည့်အခါ၌။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ထူပစီဝရန္တိ၊ ကား။ ယေန ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဝမ္မိကံ၊ တောင်ပို့ကို။ ပရိက္ခိပိတ္မာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ဗလိကမ္မံ၊ နတ်အားပူဇော်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ ဝတ္ထုံ၊ သည်။ ထူပစီဝရံ၊ မည်၏။ သမဏစီဝရန္တိ၊ ကား။ ဘိက္ခုသန္တကံ၊ ရဟန်းဥစ္စာဖြစ်သောသင်္ကန်းတည်း။ အာဘိသေကိကန္တိ၊ ကား။ ရညော၊ ၏။ အာဘိသေကဋ္ဌာနေ၊ အာဘိသိက်ခံရာအရပ်၌။ ဆဋ္ဌိတစီဝရံ၊ စွန့်အပ်သောသင်္ကန်း။ ဣဒ္ဓိမယန္တိ၊ ကား။ ဟေဘိက္ခုစီဝရံ၊ ဟေဘိက္ခုရဟန်းတို့တန်းခိုးဖြင့်ပြီးသောသင်္ကန်း။ ပန္ထိကန္တိ၊ ကား။ အန္ဓရာ-မဂ္ဂေ၊ ခရီးလယ်၌။ ပတိတကံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်ပုဆိုး၊ ဝါ၊ ကျရစ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်ပုဆိုး။ ပန၊ ဆက်။ ယံ၊ အကြင် ပုဆိုးသည်။ သာမိကာနံ၊ တို့၏။ သမ္မောသေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ပတိတံ၊ ကျရစ်၏။ တံ၊ ထိုကျရစ်သောပုဆိုးကို။ ထောကံ၊ အတန်ငယ် ကာလတိုင်ရုံ။ ရက္ခိတ္မာ၊ မယူဘဲစောင့်ဆိုင်းငုံလင့်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါတာဟဋ္ဌန္တိ၊ ကား။ ဝါတေန၊ လေသည်။ ဟရိတ္မာ၊ ဆောင်၍။ ဒူရေ၊ အဝေး၌။ ပါတိတံ၊ ကျစေအပ်သော ပုဆိုး။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦး။ တံ၊ ထိုလေဆောင်လာသော ပုဆိုးကို။ သာမိကော၊ တို့ကို။ [၆၁] အပယဘောဇနေ၊ မမြင်သောရဟန်းဘည်။ (ထောကံ၊ ငယ်။ ရက္ခိတ္မာ၊ ဆိုင်းငုံစောင့်ဦး၍။) ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဒေဝဒတ္တိယန္တိ၊ ကား။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထုရယား။ အာဝ။ ဒိန္နကံ ဝိယ၊ ဇာလိနတ်သို့မီးလှူအပ်သကဲ့သို့။ ယံ ဝတ္ထုံ၊ အကြင်အဝတ်ကို။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ဒိန္နကံ၊ လှူအပ်၏။ တံ၊ ထိုအဝတ်သည်။

၄ ၆၁

၁၆၀ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ(၆၁-၂) [၂-ဒုတိယ

ဒေဝဒတ္တိယံ၊ မည်၏။ သာမုဒ္ဒိယန္တိ၊ ကား။ သမုဒ္ဒဝိစိဟိ၊ သမုဒ္ဒရုတံပိုး တို့သည်။ ထလေ၊ ကြည်းသို့။ ဥဿာရိတံ၊ ပုတ်တင်သော ပုဆိုး။

ပန၊ ဆက်၊ ဝါ၊ အာသက်ံသံသယကို ပယ်ဖျက်သောဝါကျကို အားထုတ်အံ့။ ယံ ဝါ စီဝရံ၊ ကို။ သံဃသ ဒေမာတိ၊ မဟူ၍။ ဝတ္ဘာ၊ ၍။ ဒိန္နံ၊ ၏။ ယံ စီဝရံ၊ ကိုမူလည်း။ စောဠကဘိက္ခာယ၊ ပုဆိုးခံခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ ပုဆိုးနှင့်တကွသော ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရမာနေဟိ၊ ကြွကွန်သော ရဟန်း တို့သည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သက်နှံးသည်။ ပံသုကူလံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုဒတ္တိယေပိ၊ ရဟန်းလှူ[အပ်သော သက်နှံးခို့လည်း။ ယံ ဝါ၊ အကြင်သက်နှံးကိုမူလည်း။ ဝယ္ဘဂ္ဂေန၊ ပံသုကူ-လိကရဟန်း၏ ဝါစဉ်ဖြင့်။ ဂါဟေတ္ဘာ၊ ယူစေ၍၊ ဝါ၊ ရောက်စေ၍။ ဒီယတိ၊ ၏။ ယံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ သေနာသနစီဝရံ၊ ဤကျောင်းခို့ နေသော အရှင်တို့ သုံးစေသတည်းဟု လှူ[အပ်သော သက်နှံးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို နှစ်ပါးသော သက်နှံးသည် ၁။ ပံသုကူလံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နော ဂါဟာပေတ္ဘာ၊ ပံသုကူလိကထေရ် ဝါစဉ်အားဖြင့် မယူစေမူ၍။ ဒိန္နမေဝ၊ မိမိဝါစဉ်ဖြင့်ယူ၍ ရဟန်း၏ ပေးအပ်သောသက်နှံးသည်သာလျှင်။ ပံသုကူလံ၊ မည်၏။ တတြာပိ၊ ထိုဝါစဉ်အားဖြင့်မယူစေမူ၍ ရဟန်းပေးအပ် သော သက်နှံးခို့လည်း။ ယံ စီဝရံ၊ ကို။ ဒါယကေဟိ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခို။ နိက္ခိတ္တံ၊ ပစ်ချအပ်၏။ ပန၊ တဖို့မစင်ကြယ် ကဲ့ရဲ့ ဖွယ်ကို ဆိုအံ့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုသက်နှံးရသော ရဟန်းသည်။ ပံသု-ကူလိကာယ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ခို။ ဌပေတ္ဘာ၊ ၍။ ဒိန္နံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဘိက္ခုဒတ္တိယ-သက်နှံးသည်။ ဧကတောသုဒ္ဓိကံ နာမ၊ တပါးသောအဖို့မှ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသည် မည်၏။ ယံ၊ ကို။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ခို။ ဌပေတ္ဘာ၊ ၍။ ဒါယကေဟိ၊ တို့သည်။ (လိုက်) ဒိန္နံ၊ ၏။ ပန၊ တဖို့စင်ကြယ် ချီးမွမ်း ဖွယ်ကို ဆိုအံ့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ (လိုက်) တံ၊ ကို။ ပါဒမူလေ၊ ပံသုကူလထေရ်၏ ခြေရင်းခို့။ ဌပိတံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဧကတော-သုဒ္ဓိကံ၊ မည်၏။ ပန၊ ဧကတောသုဒ္ဓိမှတပါး ဥဘတောသုဒ္ဓိကို ဆိုအံ့။ (ပန-ကျေ) ယမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခို။ ဌပိတံ၊

၁-တံ၊ထိုနှစ်ပါးသောသက်နှံးသည်လည်း။(ပိ-ကျေ)ဟု ပြည့်မှုခို့ ဆို၏။ဘိက္ခုဒတ္တိယေပိ-ဟု သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထပိ ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤအရာခို့ ပိ-လိုမည်မထင်ပေ။ (ဆ-သံ-သော)

ဒါယကာတို့ ထားအပ်၏။ တေနာပိ၊ ထိုခြေရင်းခ္ဍ ထားလာသော သင်္ကန်း ရသော ရဟန်းသည်လည်း။ တထေဝ ဒိန္နံ၊ ထိုအတူ ပံသုကူလိကထေရ်၏ ခြေရင်းခ္ဍထား၍ လှူအပ်၏။ တံ၊ သည်။ ဥဘတောသုဒ္ဓိကံ၊ နှစ်ပါးသော အဖို့မှ စင်ကြယ်ခြင်း မည်၏။ ပန၊ ဥက္ကဋ္ဌမှတပါး အနုက္ကဋ္ဌကို ဆိုအံ့။ (ပန-ကျေ) ဟတ္ထေ၊ ရဟန်းလက်ခ္ဍ။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဒိန္နံ၊ ဒါယကာတို့ လှူအပ်သော။ (လိုက်) ယံ၊ အကြင်သင်္ကန်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တေနာပိ၊ ထိုလက်ခ္ဍ ထားလာသောသင်္ကန်းရသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဟတ္ထေယေဝ၊ ပံသုကူလိကထေရ်၏ လက်ခ္ဍပင်လျှင်။ ဌပိတံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနုက္ကဋ္ဌစီဝရံ နာမ၊ ဥက္ကဋ္ဌမဟုတ်သော သင်္ကန်းမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမံ ပံသုကူလဘေဒံ၊ ဤပံသုကူအပြားကို။ ဥတ္တာ၊ ၍။ ပံသုကူလိကေန၊ ရဟန်းသည်။ စီဝရံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ ရှေစကား တခန်းအပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဇေ္ဌ၊ ဤပံသုကူလိက ဧတင်ခ္ဍ။ ဝိဓာနံ၊ သင့်ရာကျင့်ရာသော အစီအရင်တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ပဘေဒေါ၊ အပြားတည်း။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူဆောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ ဥက္ကဋ္ဌ ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္झိမပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ မုဒု၊ မုဒုပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တယော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌ မဇ္झိ မုဒုသုံးပါးတို့တွင်။ သောသာနိကံယေဝ၊ သုသာန်ခ္ဍပစ်ချအပ်သော သင်္ကန်း ကိုသာလျှင် ၁ ။ ဂဏှန္တော၊ ကောက်သောရဟန်းသည်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ ဥက္ကဋ္ဌ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-ပြည်မှခ္ဍကား သောသာနိကံယေဝ၊ ကိုဌင်း။ အာပဏိကာဒိကမ္ပိ စ၊ အိမ်ဈေးတံခါးခ္ဍ-ပစ်စွန့်အပ်သော သင်္ကန်းစသည်ကိုဌင်း-ဟု ပါဠိသေသနှင့်တကွ ဝေ-ကို သမ္ဗန္ဓည်း အနက် ပေးပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်မှာဆုံးဖြတ်တော်မူ၏— ဥပသဂ္ဂနိပါတာ စ၊ ပစ္ဆယာ စ ဣမေ တယော။ နေကေနေကတ္ထဝိသယာ၊ ဣတိ နေရှတ္ထိကာဗြဝုံ-ဟူသော သဒ္ဒဗျူဟာနှင့် အညီ ဤခ္ဍ ဝေ-သဒ္ဒါသမူစ္စည်းအနက်ကို ဟောသည်၊ ယော တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂနိရောဓော-ဟူသောပါဠိခ္ဍ ဤဝေ-သဒ္ဒါကဲ့သို့တည်း။ ထိုစကားဆိုသင့်၏။ ဤ ယော တဿာယေဝ ပဏှာယ အသေသဝိရာဂနိရောဓော ဟူသောပါဠိဖြင့် ကိုလေသ နိရောဓဟု ဆိုအပ်သော သဉ္ဇာတိဒိသေသ နိရောဓဝေါတ်ကို ပြအပ်သည်ဖြစ်၍ ခန္ဓနိရောဓဟု ဆိုအပ်သော အနုပါဒိသေသနိရောဓဝေါတ်၏လည်း လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝေ-သဒ္ဒါသည် တဿာယေဝ ဝဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏ဌင်း။ ဒုက္ခဿ စ၊ ဒုက္ခ၏ဌင်း။ ဤသို့ ဆည်းရကား သမ္ဗန္ဓည်းအနက်ရှိသည်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤခ္ဍလည်း သောသာနိကဟု ပါပ-

ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ ဂဏ္ဌိသန္တိ၊ ကောက်ကုန်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဌပိတကံ၊ ကို။ ဂဏှန္တော၊ သည်။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ (သမဏေန၊ သည်။) ဒိန္နကံ၊ ကို။ ဂဏှန္တော၊ သည်။ မုဒု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပဘေဒေါ၊ တည်း ၁ ။

တေသု၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိ မုဒုသုံးပါးတို့တွင်။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးအား။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ၊ မိမိသုံးဆောင်လိုခြင်းဟူသော ဆန္ဒအားဖြင့်ဝင်း။ ခန္ဓိယာ၊ ဒါယကာတို့တောင်းပန်၍ သုံးဆောင်အံ့ဟု သည်းခံခြင်းတည်းဟူသော အဓိဝါသနခန္ဓိအားဖြင့်ဝင်း။ ဂိဟိဒိန္နကံ၊ အိမ်ရှင်ဒါယကာ ပေးအပ်သောပုဆိုးကို။ သာဒိတက္ခဏေ၊ သာယာသော ခဏ၌။ ဧတဂ်ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း ၂ ။

ဤကာဒိကဋ္ဌ ဂဏှန္တော ဥက္ကဋ္ဌော ဟောတိ ဟု သမ္ဗန္ဓည်းအနက်ဖြစ်သတည်း။ အကယ်၍ အဝဓာရဏအနက်ကို ယူသည်ဖြစ်အံ့၊ သုသာန်၌ သင်္ဘန်းကို ကောက်သောရဟန်းသာလျှင် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်၍ ပါပဏိက,ရထိယစောင်္ဂ, သင်္ဘာရစောင်္ဂစသော နှစ်ဆဲနှစ်ပါးသော သင်္ဘန်းကို ကောက်သောရဟန်းသည်ကား ဥက္ကဋ္ဌမဖြစ်၊ မဇ္ဈိ မုဒုတခုခုဖြစ်ရာ၏၊ ထိုသို့ဖြစ်က ပါပ-ဏိကရထိယစောင်္ဂါဒိ ဂဏှန္တော မဇ္ဈိမော-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာဆိုလေရာ၏၊ထိုသို့ကားမဆိုခဲ့။ ထိုကြောင့် သုသာန်၌မူလည်း ရဟန်းယူလတံ့ဟု ငံ့ကွက်ပစ်စွန့်သော သင်္ဘန်းကိုကောက်မှ မဇ္ဈိသာတည်း။ အိမ်စေ့းတံခါး, ရထားလမ်း, တံမြက်ခြေးစုရာစသည်တို့၌လည်း ငံ့ကွက်မရှိ နိုဝုပေကွာစွန့်သည်ကိုကောက်မှ ဥက္ကဋ္ဌ, ရဟန်းကောက်လတံ့ဟု ငံ့ကွက်လျက် စွန့်သည်ကိုကောက်မှ မဇ္ဈိ၊ ဤသို့ဥက္ကဋ္ဌလည်း တေဝိဇ္ဇ, မဇ္ဈိလည်း တေဝိဇ္ဇရသင့်သည်ကိုရည်၍ ပဗ္ဗဇိတော ဂဏှိယတိတိ ဌပိတကံ ဂဏှန္တော မဇ္ဈိမော-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသတည်း။ (ပြည်)

၁-ဣဒဏ္ဍ မုဒုကာနံ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ သမဏေန ဟတ္ထေ ဌပေတွာ ဒိန္နမ္ပိ ဂဏှတော မုဒု-ကောယေဝ-ဟု စူဠဋ္ဌီကာ၌ဝင်း, ယံ ဟေတ္တု ဌပေတွာ လဒ္ဓံ၊ ဟတ္ထေယေဝ ဌပိတံ၊ တံ အနုက္ကဋ္ဌစိဝရံ နာမ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ဝင်း ဆိုခြင်းကြောင့် လက်၌ရဟန်းချင်းလားသော်လည်း မုဒုပင်မပျက်၊ အနုက္ကဋ္ဌသည်ဖြစ်၏။ (ပြည်)

၂-ခန္ဓိယာတိ အဓိဝါသနခန္ဓိယာ ပရိဘောဂါဓိပ္ပါယော၊ ဧတေန အတ္တနော ဓာရဏ-ပရိဘောဂရုစိယာ အဘာဝေပိ သတိ ဂိဟိနံ ပသာဒရက္ခဏတ္ထံ တေဟိ ဒိယျမာနံ အပဋိက္ခိ-ပိတ္တာ ပရေသံ ဒဿာမိတိ သာဒိတေန အာနန္ဒတ္ထေရေ ဒိန္နံ ဝိယ ဧတာဂ်ံ ဘေဒါယ နဟောတိတိ ဒဿေတိ။ (စူဠဋ္ဌီကာ)

အတ္တနော ရုစိယာ ဂိဟိဒိန္နကန္တိ ဂဏှထ ဘန္တေ ဧတံ မယှံ နုဂ္ဂဟာယာတိ ဘိက္ခုဿ ပါဒမူလေ ဌပိတံ နု ဝဋ္ဋတိ။ သစေ ပန ဒိယျမာနေ နု ဂဏှိဿတီတိ ဘိက္ခုဿ ပါဒမူလေ ဆဋ္ဌေတွာ နိဝုပေကွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ (ဂဏ္ဌိ)

ပန၊ ဘေဒမ္ဘတပါး အာနိသင်ကိုဆိုအံ့။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ ကည်း။ ပံသုကူလစီဝရံ နိဿာယ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ ဝစနတော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဟူသော ဘုရားစကားတော်ကြောင့်။ နိဿယာနုရူပပဋိပတ္တိသဗ္ဗာဝေါ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်စက ဝန်ခံခဲ့သော ဒုတိယနိဿယနှင့် လျော်စွာသော အကျင့်ပဋိပတ္တိ၏ ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ပဌမေ အရိယဝံသေ၊ (အရိယဝံသလေးပါး တို့တွင်) ရှေးဦးစွာသော အရိယဝံသ၌။ ပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်ခြင်းရင်း။ အာရက္ခဒုက္ခာဘာဝေါ၊ သက်နိုးကို စောင့်ရှောက်ရခြင်းဒုက္ခ၏ မရှိခြင်းရင်း။ အပရာယတ္ထာဝုတ္တိတာ၊ သူတပါးနှင့်မစပ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ စောရဘယေန၊ သူခိုးဘေးဖြင့်။ အဘာယတာ၊ ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ပရိဘောဂတဏှာယ၊ သုံးဆောင်ရာ၌ တပ်မက်သော တဏှာ၏။ အဘာဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်းရင်း။ သမဏသာရုပ္ပပရိက္ခာ-ရတာ၊ ရဟန်းတို့အားလျောက်ပတ်သော ပရိက္ခရာ(ရှိသည်၏)အဖြစ်ရင်း။ အပ္ပါနိ စေဝ၊ အဖိုးလည်းနည်းကုန်၏။ သုလဘာနိ စ၊ ရလည်းရလွယ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုအပ္ပသုလဘဖြစ်သော ပံသုကူလတို့သည်။ အနုဝဇ္ဇာနိ စ၊ အပြစ်လည်းမရှိကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံဝဏ္ဏိတပစ္စ-ယတာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ပစ္စည်း၏အဖြစ်ရင်း၊ ဝါ၊ချီးမွမ်းအပ်သော ပစ္စည်းရှိသော ရဟန်း၏အဖြစ်ရင်း။ ပါသာဒိကတာ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ရင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသည်တို့၏။ ဖလနိပ္ဖတ္တိ၊ အကျိုး၏ပြီးခြင်းရင်း။ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ အထက်ဖြစ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို။ အနုဗြူဟနံ၊ ပွါးစေခြင်းရင်း။ ပစ္ဆိမာယ ဇနတာယ၊ နောင်လာနောက်ပွါး တပည့်သားအပေါင်းကို။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပါဒနံ၊ မြင်ဘူးသောကျင့်စဉ်ကို အတုလိုက်ကျင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းရင်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ အာနိသံသော၊ တည်း။

သန္ဓဒ္ဓကဝစော၊ ဖွဲ့ဝတ် ဆင်ယင်အပ်ပြီးသော ချုပ်တန်းဆာရှိသော။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ ယုဇ္ဇေ၊ စစ်မြေပြင်၌။ သောဘတိ ဝိယ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့။ မာရသေနဝိဇယာတာယ၊ မာရ်နှင့် မာရ်စစ်သည်ကို၊ ဝါ၊ ကိလေသာဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ ပံသုကူလဓရော၊ ပံသုကူကိုဆောင်သော။ ယတိ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ဖြင့် ကောင်းစွာ စောင့်စည်းသောရဟန်းသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်ပါပေ၏။ (တနည်း) ပံသုကူလ-

ဓရော၊ သော။ ယတိ၊ သည်။ မာရသေနာဝိဃာတာယ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းဌ။ သောဘတိ၊ ၏။

[၆၂] လောကဂရုနာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာသိကာဒီနိ၊ ကာသိကရာဇ် တိုင်းဖြစ်အစရှိကုန်သော။ ဝရဝတ္ထာနိ၊ မြတ်သောအဝတ်အထည်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ယံ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ဓာရိတံ၊ ဆောင်တော်မူအပ်ပြီ။ တံ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ကော၊ အဘယ်မည်သော မင်ဖိုလ်လိုလားသော ရဟန်းသည်။ နု ဓာရယေ၊ မဆောင်နိုင်အံ့နည်း။ (တနည်း) ယံ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကဂရုနာ၊ သည်။ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ဓာရိတံ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ကော၊ သည်။ နု ဓာရယေ၊ နည်း။

တသ္မာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ပဋိညံ၊ (ပဥ္စင်းခံရာ သိမ်အပြင်ဌ အာမ ဘန္တေဟု ဆရာအမှီးရှိသော သင်္ဃာအားပေးအပ်သော) ပဋိညာဉ်ကို။ သမနုဿရံ-သမနုဿရန္တော၊ ကောင်းစွာမပြတ် အောက်မေ့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောဂါစာရာနုကူလမ္ပိ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းဌ သက်ဝင်လျက် လေ့ကျက်သော ရဟန်းအား လျှောက်ပတ်သော။ ပံသုကူလေ၊ ဌ။ ရတော၊ နှစ်သက်မြဲ့လျော်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဖြစ်သင့်၏၊ ဖြစ်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနုသာသနီ စကားတည်း။

အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ပံသုကူလိကင်္ဂေ၊ ဌ။ သမာဒါနဝိဓာနပဗေဒဗေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ၊ အာနိသင်ကိုဖွင့်ရာ ဖွင့်ကြောင်း စကားတည်း။

၂-တေစီဝရိကင်္ဂကထာ

၂၅။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တဒနန္တရံ၊ ထိုပံသုကူဓုတင်၏ အခြားမဲ့ဌ ဆိုအပ်သော။ တေစီဝရိကင်္ဂံ၊ ဓုတင်သည်။ စတုတ္ထကစီဝရံ၊ ဝတ်လောက်ရုံလောက် လေးထည်မြောက်သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ တေစီ-ဝရိကင်္ဂံ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းအလေ့ရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်း အင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမေသံ ´ ဝစနာနံ၊ ဤနှစ်ခွန်းသော စကားတို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ တပါး။ တေစီဝရိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ စီဝရဒုဿံ၊ သက်နှီးလျှာ ပုဆိုးကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ၍။ ယာဝ၊ လောက်။ အဖာသုကဘာဝေန၊ မခံ့ကျန်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကာတုံ ဝါ၊ ပြုခြင်းငှါ သော်လည်း။ နှ သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သေး။ ယာဝ၊ လောက်။ ဝိစာရကံ ဝါ၊ စိရင်တတ်သော သူကိုသော်လည်း။ နှ လဘတိ၊ သေး။ သူစိအာဒီသု၊ အပ်အစရှိသည်တို့တွင်။ ယံ ကိဉ္စိ ဝါ၊ တစုံတခုသော အဆောက်အဦ သည်လည်း။ ယာဝ၊ လောက်။ နှ သမ္ဘဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံသေး။ တာဝ၊ လောက်။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ သိုမှီးသိမ်းထားအပ်၏။ နိက္ခိတ္တပစ္စယာ၊ အကြောင်း ကြောင့်။ ဒေါသော၊ (နိစယသန္နိဓိဓုတင်္ဂသံကိလေသ) ဒေါသသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ မသိုမှီးသင့်သည်ကိုဆိုအံ့။ ရဇိတကာလတော၊ ဆိုးပြီးသော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နိက္ခိပိတုံ၊ ၎ငှါ။ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဓုတင်္ဂစောရော နာမ၊ ဓုတင်ခိုးမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ အာသာ၊ ထိုတိစီဝရိက်ဆောင်သော ရဟန်း၏။ ဝိဓာနံ၊ ကျင့်ရာသော အစီအရင်တည်း။

ပန၊ တပါး။ ပဘေဒတော၊ အားဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ ဤတေစီဝရိက ရဟန်းသည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သုံပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌေန၊ သည်။ ရဇနကာလေ၊ ၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ အန္တရဝါသကံ ဝါ၊ သင်းပိုင်ကို သော်လည်း။ ရဇိတ္ဝာ၊ ဆိုးပြီး၍။ တံ၊ ထိုသင်းပိုင်ကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတရံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ ရဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ ရဇိတ္ဝာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုကိုယ်ဝတ်ကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတရံ၊ သင်းပိုင်ကို။ ရဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အန္တရဝါသကံ၊ ကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ (လိုက်) တံ၊ ထိုကိုယ်ဝတ်ကို။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ၍။ သဃ်ာဋိ၊ ကို။ ရဇိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ မလျော်သည်ကိုဆိုအံ့။ သဃ်ာဋိံ၊ ကို။ နိဝါသေတုံ၊ ဝတ်ခြင်းငှါ။ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သည်ကား။ အာသာ၊ ထိုတေစီဝရိက ရဟန်း၏။ ဂါမန္တသေနာသနေ၊ ၌။ ဝတ္ထုံ၊ ဝတ်တည်း။ ပန၊ အလုံးကား။

၁-နိဒ္ဒိတေ ရဇနေ ပုန အရဏဲ ဥဒ္ဒပေန္တဿ ဓုတင်္ဂဘေဒေါ ဟောတိတိ အခိပ္ပါယော။ (စူဠဋီကာ)

အာရညကေ၊ ၌။ ဒေ၊ သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ် နှစ်ထည်တို့ကို။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဓောဝိတ္မာ၊ ၍။ ရဇိတုံ၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့အပ်သော်လည်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နိသိန္နော၊ နေလတ်သော်။ ကဋ္ဌ၊ တစုံတယောက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ကာသာဝံ၊ ကို။ အာ-ကဗ္ဗိတ္မာ၊ ၍။ ဥပရိ၊ ၌။ ကာတုံ၊ ၎။ သက္ကောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ အာသန္နေ၊ သက်နှီးဏ်အနီးဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ ၌။ နိသိ-ဒိတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ မဇ္ဈိမဿ ပန၊ မဇ္ဈိုရဟန်းအား။ (ပန-ကျေ) ရဇနသာလာယံ၊ သက်နှီးဆိုးရာစရပ်၌။ ရဇနကာသာဝံ နာမ၊ သက်နှီးဆိုးခိုက်သုံးဆောင်သောသက်နှီးမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဆိုးခိုက်သုံးဆောင်စရာ ထားသော သက်နှီးကို။ နိဝါသေတ္မာ ဝါ၊ ဝတ်၍ဂင်း။ ပါရုပိတ္မာ ဝါ၊ ရုံ၍ဂင်း။ ရဇနကမ္မံ၊ ဆိုးရည်တပ်ခြင်းအမှုကို။ ကာတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မုဒုကဿ၊ မုဒုရဟန်းအား။ သဘာဝတိက္ခူနံ၊ သဘောတူရဟန်းတို့၏။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ နိဝါသေတ္မာ ဝါ၊ ၍ဂင်း။ ပါရုပိတ္မာ ဝါ၊ ၍ဂင်း။ ရဇနကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တတြဋ္ဌကပစ္စတ္ထရဏမ္ပိ၊ ထိုနေရာကျောင်း၌ (အိပ်ရာလွှမ်းအုဖြစ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော မိမိ ဥစ္စာ သူ့ဥစ္စာဖြစ်သော) အိပ်ရာလွှမ်းသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုမုဒုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ ပရိဟရိတုံ၊ သုံးလေရာရာ ဆောင်ခြင်း၎။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သဘာဝတိက္ခူနံ၊ တို့၏။ စီဝရမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အန္တရန္တရာ၊ ကြိုးကြားကြိုးကြား။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၎။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်[1]။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဓုတင်္ဂတေစီဝရိကဿ၊ အား။ စတုဿံ၊ မြောက်သည်။ ဝတ္ထမာနံ၊ အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အံသကာသာဝမေဝ၊ အံသကိုက်သည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏ ၂။

၁-သဘာဝတိက္ခူတို့၏ စီဝရသည် ရဇနကာလ အပ်သကဲ့သို့ ကြိုးကြားအပ်မည်လော၊ စောဒနာကြောင့် သဘာဝတိက္ခူနံ စီဝရံပိ အန္တရန္တရာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ မိန့်။ ။ ဓုတင်ဝိနိစ္ဆယ၌ မအပ်ဟူသည်၊ စာကိုယ်၌ ဝဋ္ဋတိရှိသည်၊ ပန-မရှိ၊ ပိ-ကိုထောက်သော် နဝ-ရှိမှလျော်မည်ထင်သည်။ (ပြည်) ယိုးဒယားမူ၌ နဝ-ပါသည်။ (ဆ-သံ-သော)

၂-စတုတ္ထန္တိ နိဝါသနပါရုပနာရဟံ။ တေနာဟ အံသကာသာဝန္တိ။ ပါရုပနစီဝရေ သေဒါဒီပလလေပနိဝါရဏတ္ထံ အံသေဝ ပဌမံ ပါရုပိတဗ္ဗံ ကာသာဝန္တိ အတ္ထော။ (စူဠဋီကာ)

ခေါ်၊ စင်စစ်။ တဋ္ဌ၊ ထိုအံသကိုက်သည်လည်း။ ဝိတ္ထာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ ဝိဒတ္ထိ၊ တထ္ထသည်။ ဒီဃတော၊ ဖြင့်။ တိဟတ္ထမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏[1]။

ပန၊ တပါး။ ဤမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ ဤဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိံ မုဒုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ စတုတ္ထကစီဝရံ၊ ဝတ်လောက်ရုံလောက် လေးထည်မြောက်သင်္ကန်းကို။ သာဒိတက္ခဏေယေဝ၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းငှါ သာယာသောခဏ၌ပင် လျှင်။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဇ္ဇော၊ တေစီဝရိကဓုတင်၌။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းတည်း။

[၆၃] ပန၊ တပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ တေစီဝရိကော၊ တိစီဝရိက်ဆောင်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယပရိဟာရိကေန၊ (ဝါတာတပ အစရှိသောဘေးရန်မှ)ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်နိုင်ကာမျှ ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ကိုယ်ကိုဆောင်နိုင်ကာမျှ ဖြစ်သော။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇေန၊ ကြောင့်။ အယ၊ ထိုတေစီဝရိကရဟန်းအား။ ပက္ခိနော၊ ၏။ ဂမနံ ဝိယ၊ ပျံခြင်းကဲ့သို့။ သမာဒါယေဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ဂမနံ၊ သွားလို ရာရာသွားရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပသမာရမ္ဘတာ၊ နှည်းသောကိစ္စ ရှိသည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ ဝတ္ထသန္ထိပရိဝဇ္ဇနံ၊ အဝတ်ပုဆိုးသိုမှီးခြင်းကို ကြဉ်ရခြင်းသည်ရင်း။ သလ္လဟုကဝုတ္တိတာ၊ ပေါ့သောအသက်မွေးခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ အတိရေကစီဝရလောလုပ္ပပ္ပဟာနံ၊ သုံးထည် ထက် ပိုမိုသော သင်္ကန်းဌီတပ်သော ဘဏ္ဍာကို ပယ်ရခြင်းသည်ရင်း။ ကပ္ပိ-ယော၊ အပ်သည်၌။ မတ္တကာရိတာယ၊ သုံးထည်အတိုင်းအရှည်မျှ ပြုလို့ ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သလ္လေခဝုတ္တိတာ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒိနံ၊ တို့၏။ ဖလနိပ္ဖတ္တိ၊ အကျိုး၏ ပြီးခြင်းသည်ရင်း။ ဤတိ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ အာနိသင်တို့ သည်။ သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဤတိ အယံ၊ သည်။ အာနိသံသော၊ တည်း။

တိစီဝရဓရော၊ သော။ ဓီရော၊ သော။ ယောဂီ၊ သည်။ အတိရေကဝတ္ထ-တဏှံ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်လွန်သော အဝတ်သင်္ကန်းဌီတပ်သောတဏှာကို။

၁-ဝိတ္ထာရတော ဝိဒတ္ထိတိ အာမိဋ္ဌာနသ္မာ အပ္ပဟောနကဝိတ္ထာရပ္ပမာဏဿ၊ ဧတေန အာမိဋ္ဌာနပဟောနကဝိတ္ထာရတော ဥဒ္ဓံ ဝဋ္ဋတိတိ ဥာပိတံ ဟောတိ။ တိယတ္ထ-ဧဝေါတိ ပဒံ ပန ဝိယောဂပ္ပမာဏမတ္တဿ၊ ဧတေန တတော ကိဉ္စိ အဓိကမ္ပိ အာမိဋ္ဌာန-ပဟောနကဘာဝါဝိရောဓေ နတ္ထေဝ။ (စူဠဋီကာ)

ပဟာယ၊ ၍။ သန္ဓိဝိဝဏ္ဏတော၊ သိုမ့ီးသိမ်းဆည်းခြင်းကို ကြဉ်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓောသသုခရသည်၊ ရောင့်ရဲခြင်းဌ သုခဟူသော အရသာကို သိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝတိ၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သပတ္တစရဏော၊ မိမိအတောင်နှင့်တကွ သွားလိုရာရာ သွားသော။ ပက္ခိဝ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ သစိဝရောဝ၊ ကိုယ်ဌဝတ်ရုံသော သင်္ကန်းနှင့် တကွဖြစ်၍လျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ အနုဝိစရိတုကာမော၊ ကြိုက်ရာရာ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ ယောဂိဝရော၊ ယောဂီသူမြတ်သည်။ စီဝရ-နိယမေ၊ သုံးထည်မျှသောသင်္ကန်းကို ကန့်သတ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ရာ၌။ ရတိ၊ မ္မေလျှော်ပျော်ပိုက်ခြင်းကို။ ကယိရာ၊ ၏။ပ။

၃-ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂကထာ

၂၆။ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂမ့ီ၊ သည်လည်း။ အတိရေကလာဘံ၊ ပိဏ္ဍိယာလောပ ဘောဇဉ်ထက် အပိုအလွန်ဖြစ်သော (သင်္ဃာတ်အစရှိသော အတိရေက) လာဘ်ကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂံ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်ခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမေသံ ဝစနာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ပိဏ္ဍပါတိကေန ၊ကခုတင်ဆောက်တည်သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃဘတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ဃာအား လှူအပ်သောဘတ်။ ဥဒ္ဒေသ-ဘတ္တံ၊ တပါး နှစ်ပါး သုံးပါးစသော ရဟန်းတို့ကို သံဃာမှညွှန်းစေ၍ လှူအပ် သော ဘတ်။ နိမန္တနဘတ္တံ၊ ပင့်ဖိတ်၍ လှူအပ်သော ဘတ်။ သလာကဘတ္တံ၊ စာရေးတံချ၍ လှူအပ်သော ဘတ်။ ပက္ခိကံ၊ လဆန်း လဆုတ် တပက္ခ၌ တနေ့လှူအပ်သော ဘတ်။ ဥပေါသထိကံ၊ ဥပုသ်နေ့၌ လှူအပ် သော ဘတ်။ ပါဋိပဒိကံ၊ အထွက်တရက်နေ့၌ လှူအပ်သော ဘတ်။ အာ-ဂန္တုကဘတ္တံ၊ အရပ်တပါးကကြွလာသော ည့ီသည်တို့ကိုရည်၍ လှူသော ဘတ်။ ဂမိကဘတ္တံ၊ အရပ်အဝေးသို့ ကြွအံ့သော အရှင်တို့ကို ရည်၍ လှူသော ဘတ်။ ဂိလာနဘတ္တံ၊ သူနာကို ရည်၍လှူသော ဘတ်။ ဂိလာနု-ပဋ္ဌာကဘတ္တံ၊ သူနာလုပ်ကျွေးသောသူကို ရည်၍လှူသော ဘတ်။ ဝိဟာရ-ဘတ္တံ၊ ကျောင်းကို ရည်၍လှူသော ဘတ်။ ဓုရဘတ္တံ၊ အဦးအစ အိမ်ဌသာလျှင် တည်ထား၍ လှူအပ်သော ဘတ်။ ဝါရကဘတ္တံ၊ ရှာသူတို့

သည် အလှည့်ဖြင့်လှူ၊အပ်သော ဘတ်။ ဣတိ၊ သို့။ တောနိ စုဒ္ဒသ ဘတ္တာနိ၊ ဤတဆဲ့လေးပါးသော ဘတ်တို့ကို။ နိ သာဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။ ပန၊ အလျော်ကို ဆိုအံ့။ သံဃဘတ္တံ ဂဏှထာတိအာဒိနာ၊ သံဃဘတ္တံ ဂဏှထ ဤသို့ အစရှိသော[1]။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ အဝတ္ဝာ၊ ၍။ အမှာကံ ဂေဟေ သံဃော ဘိက္ခံ ဂဏှာတိ၊ တုမှေပိ ဘိက္ခံ ဂဏှထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ဝာ၊ ခံဆုမ်း ဘိက္ခာပရိယာယ်(ပိဏ္ဍပရိယာယ်)ဖြင့် ဆို၍။ ဒိန္နာနိ၊ ကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝေ သန္တေ၊ သော်။ တာနိ၊ ထို ဆုမ်းတို့သည်။ သာဒိတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ သံဃတော၊ မှ။ (လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော။) နိရာမိသသလာ-ကာပိ၊ ယာဝကာလိကမှ တပါးသော ဘေသဇ္ဇစသည်နှင့် ယှဉ်သော စာရေးတံသည်ရင်း။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ပက္ကာဘတ္တမ္ပိ၊ ဒါယကာတို့သည် ချက်၍ လှူ၊အပ်သော ဆုမ်းသည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိယေव၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤ၌ အပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ထို ပိဏ္ဍပါတိကဓုတင်၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ ဤ ပိဏ္ဍပါတိကပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ပုရတောပိ၊ မှရင်း။ ပစ္ဆတောပိ၊ မှရင်း။ အာဟရိတဗ္ဗတိက္ခမ္ပိ၊ ဆောင်ခဲ့သော ဆုမ်းကိုလည်း။ ဂဏှတိ၊ ခံ၏။ ပတ္တဒ္ဒါရေ၊ ရောက်ဆဲအိမ်တံခါး၌[2]။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှန္တောနမ္ပိ၊ ယူကုန်သောသူတို့အား လည်း။ ဒေတိ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂဏှ-မနံ၊ ဆုမ်းခံရာမှပြန်၍ ဆုမ်းဘုဉ်းပေးရာစရပ်သို့။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဒါယကာတို့ အိမ်က ဆောင်ခဲ့၍။ ဒိန္နဘိက္ခမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဂဏှတိ၊ ခံ၏။ တံဒိဝသံ၊ ထို နေ့အဖို့၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ဖိတ်မန်ထားသောဆုမ်း လာလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်လျက် နေ၍။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ နိ ဂဏှတိ၊ မခံ။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ တံဒိဝသံ၊ ၌။ နိသီဒိတ္ဝာပိ၊ ၍လည်း။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ (လိုက်) ဂဏှတိ၊ ၏။ ပန၊ ဗျတိရိုက်ကို ဆိုအံ့။ သဒ္ဓါတနာယ-သေ့ အဒနာယ၊ နက်ဖြန် သုံးဆောင်

၁-အာဒိဖြင့် ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ ဂဏှထ။ပ။ဝါရကဘတ္တံ ဂဏှထ-ဟူသော ၁၃-ပုဒ်ကို ယူအပ်၏။ (ဆ-သံ-သော)

၂-သဒ္ဓါရေ၊ မိမိအိမ်တံခါး၌။ ဂဏ္ဍိဒ္ဒါကား-ငယ်သဒ္ဓါရေ၊ အိမ်၏အပတ်ခါး၌-ဟူ၏။ ဤသို့ နိဿယဟောင်း၌ ရှိ၏။ (ဆ-သံ-သော)

ခြင်းငှါ။ (တနည်း) သ္ဓာတနာယ-သေ့ ဘဝါယ၊ နက်ဖြန် ဖြစ်လတ္တံ့သော ကောင်းမှုအကျိုးငှါ။ ဘိက္ခု၊ ဖိတ်သော ဆွမ်းကို။ (လိုက်) နာဓိဝါသေ-တိ၊ မသာယာ။ မုဒုကော၊ သည်။ သ္ဓာတနာယပိ၊ ငှါငင်း။ ပုနဒိဝသာ-ယာပိ၊ သံဘက်အလို့ငှါငင်း။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဓိဝါသေတိ၊ ၏။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော မဏ္ဍုံ မုဒုတို့သည်လည်း။ သေရိဝိဟာရသုခံ၊ သူတပါးနှင့် မစပ် မိမိနှင့်သာစပ်သော နေခြင်းရှိသော သူ၏အဖြစ်ဟူသော ချမ်းသာကို။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဥက္ကဋ္ဌောဝ၊ သည်သာလျှင်။ သေရိဝိဟာရသုခံ၊ ကို။ (လိုက်) လဘတိ၊ ၏။ ကေသို့ ဂါ၃မ၊ ၌။ [၆၄] အရိယဝံသော၊ အရိယဝံသ သုဘ်နှင့်စပ်သော ဓမ္မကထာသည်။ ဟောတိ ကိရ၊ တတ်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ဣတရော၊ မိမိမှတပါးသော မဏ္ဍုံ မုဒုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အာဝုသော၊ တို့။ ဓမ္မ-သဝနာယ၊ ငှါ။ အာယာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တေသု၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ တပါးသော မဏ္ဍုံပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧကေန၊ တပါးသော။ မနုဿေန၊ ဒါယကာသည်။ နိသီဒါပိတော၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ ဖိတ်မန်၍ နေစေအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အပရော၊ တပါးသော မုဒုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယာ၊ သည်။ သ္ဓာတနာယ၊ ငှါ။ ဧကဿ၊ တဦးသော ဒါယကာ၏။ ဘိက္ခာ၊ ကို။ အဓိ-ဝါသိတာ၊ သာယာအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝေါ၊ သို့။ တေ ဥဘော၊ တို့သည်။ သေရိဝိဟာရသုခတော၊ မှ။ (လိုက်) (တနည်း) ဓမ္မရသတော၊ ဓမ္မနှင့်စပ်သော ပါမောဇ္ဇစသော အရသာ မှ။ (နောက်ဝါကျမှင်ငင်) ပရိဟီနာ၊ ကုန်၏။ ဣတရော၊ ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ပါ၃တာဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္တာ၊ ၍။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဓမ္မရသံ၊ ဓမ္မနှင့်စပ်သော ပါမောဇ္ဇစသော အရသာကို။ ပဋ္ဌိသံဝေဒေသိ၊ ခံစားရ၏။

ပန၊ ပါး။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သံဃဘတ္တာဒိအတိရေကလာဘံ၊ ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇဉ်ထက် အပိုအလွန်ဖြစ်သော သံဃဘတ်-ဥဒ္ဒေသဘတ်အစရှိသော တဆဲ့လေးပါး သော အာဘိရေကဘတ်ကို။ သာဒိတကွဏ္ဏော၊ သာယာသောမဏ္ဍိုလျှင်။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်း တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ပိဏ္ဍိယာလောပ-ဘောဇနံ နိဿာယ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ နိဿယာနုရူပပဋိပတ္တိ-သဗ္ဗာဝေါ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်စက ဝန်ခံခဲ့သော ပဌမနိဿယနှင့် လျော်စွာသော အကျင့် ပဋိပတ္တိ၏ ရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ဒုတိယေ အရိယဝံသေ၊ အရိယဝံသ လေးပါးတို့တွင် ဒုတိယအရိယဝံသ၌။ ပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်ခြင်းရင်း။ အပရာ-ယတ္တာဒုတ္တိတာ၊ သူတပါးနှင့်မစပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ တာနိ၊ ထိုပစ္စည်းတို့သည်။ အပ္ပါနိ ဧစဝ၊ အဖိုးနည်းကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သုလဘာနိ စ၊ ရလွယ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနဝဇ္ဇာနိ စ၊ အပြစ်မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံဝဏ္ဏိတပစ္စယတာ၊ ချီးမွမ်းဘွယ်သော ပစ္စည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ကောသဇ္ဇနိမ္မဒ္ဒနတာ၊ ဆွမ်းခံရန် ပျင်းရိခြင်းကို နှိပ်နှင်သည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝတာ၊ စင်ကြယ်သော အာဇီဝရှိသော အဖြစ်ရင်း။ သေခိယပဋိပတ္တိပူရဏံ၊ သေခိယာဝတ်ပြည့်ခြင်းရင်း။ အပရပေါ-သိတာ၊ သူတပါးကို မမွေးမြူရသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ပရာနုဂ္ဂဟာကိရိယာ၊ ဆွမ်းလောင်းလှူသော သူတပါးတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းကို ပြုရခြင်းရင်း။ မာနပ္ပဟာနံ၊ ယုတ်ညံ့သော အသက်မွေးခြင်း၌ တည်သဖြင့် မာန်ကိုပယ်ရခြင်းရင်း။ ရသတဏှာနိဝါရဏံ၊ ရသတဏှာကိုပယ်နိုင်ခြင်းရင်း။ ဂဏဘောဇနပရမ္မုခဘောဇနစာရိတ္တသိက္ခာပဒေဟိ၊ ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်, ပရမ္မုခ-ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်, စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိတာ၊ အာပတ်မသင့်သည်၏ အဖြစ်ရင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ လျော်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ သမ္ဘာဝဋ္ဌိပတ္တိဗြူဟာနံ၊ ကောင်းသော ပဋိပဘ္ဘိကို ပွါးစေခြင်းရင်း။ ပစ္ဆိမာဇနတာနုကမ္ပနံ၊ နောင်လာနောက်ပွါး အမျိုးသားအပေါင်းကို ဒိဋ္ဌာနုဂတိဖြစ်စေခြင်းငှါ ချီးမြှင့်ရခြင်းရင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ပိဏ္ဍိယာလောပသန္တုဋ္ဌော၊ တလုပ်တခဲ ဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲလေသော၊ ဝါ။ သားလုံးမြင်းခေါင်းအားစွမ်းဖြင့် လှည့်လည်၍ တလုပ်တလုပ်စာမျှ ရအပ်သော ဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲထလေသော။ အပရာယတ္ထာဒီဝိကော၊ သူတပါးနှင့် မစပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိထလေသော။ ပဟိနာဟာရလောလုပ္ပါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အာဟာရ လောလုပ်ဖွယ်ရှိထလေသော။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ စာတုဒ္ဒိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ဌာ် အပိတ်အပင်ကင်း၍ အလို ရှိရာသို့သွားနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းခြင်းကိုလည်း။ ဝိနောဒယတိ၊ ဖျောက်ရ၏။ အသ၊ ထိုယောဂီ၏။ အာဇီဝေါ၊ သည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မာ ဟိ၊ သာလျှင်။ သုမေဓသော၊ ကောင်းသောပညာရှိသော ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခာစရိယံ ², ဆွမ်းခံသောအကျင့်ကို။ နာတိမညေယျ၊ မတောမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။

ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိထသော။ သော၊ ထိုပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းသည်။ လာဘသိလောကနိဿိတော၊ လာဘ်သပ္ပကာ အကျော်အစောကို တပ်မက်လျက်မှီသည်။ နော စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်တုံအံ့။ အတ္တာဘရဿ၊ (အပ္ပါနဝဇ္ဇသုလဘရူပပစ္စည်းတို့ဖြင့်) ကိုယ့်ကိုယ် ကိုသာ မွေးမြူထသော။ အနညပေါသိနော၊ သူတပါးကို မမွေးမြူသော။ တာဒိနော၊ ဣဋ္ဌနှင့်အနိဋ္ဌကို အတူပြု၍ ရှိနိုင်သဖြင့် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သော၊ ဝါ၊ ကာယဝစီ မနောဥပသန္တသတိ နေပက္ကနှင့် ပြည့်စုံသောသဘော ရှိထသော။ ပိဏ္ဍပါတိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒေဝါပိ၊ သိကြား စသောနတ်တို့သည်လည်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနုသာသနီတည်း။

အယံ၊ ကား။ ပိဏ္ဍပါတိကဂေါ်၊ ဌ်။ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိ-သံသဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။

၄-သပဒါနစာရိကင်္ကထာ

[၆၅] ၂၇။ သပဒါနစာရိကင်္ဂမ်ိ၊ သည်လည်း။ လောလုပ္ပစာရံ၊ လော-လုပ္ပတဏှာဖြင့် အိမ်စဉ်ကျော်လွှား ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို၊ ဝါ၊ လောလုပ္ပ တဏှာ၏ ကျက်စားခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ သပဒါနစာရိကင်္ဂ ³ ၊ အိမ်စဉ် မပျက် သွားခြင်းအလေ့ရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်း အင်္ဂါကို။ သမာဒိ-ယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ သမာဒါနစာရိကေန၊ သော။ ဘေနု ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဂါမဒ္ဒါရေ၊ ဌ်။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိဿယာဘာဝေါ၊ ဆင်,မြင်း,ကျွဲ,နွားစသော ဘေးရန်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗော၊ ၏။ ယဿ ရစ္ဆာယ ဝါ၊

¹ ဘိက္ခာစရိယာယ (ဝိသုဒ္ဓိ-စာကိုယ်) ဘိက္ခာစာရံ။ (သျှာ)

အကြင်လမ်းဌ္ဌင်း။ ယသ္မိं ဂါမေ ဝါ၊ ဌ္ဌင်း။ ပရိသယော၊ ဆင်, မြင်း, ကျွဲ,နွားစသော ဘေးရန်သည်။ ဟောတိ၊ ရှိပြားအံ့။ တံ၊ ထို ဘေးရန်ရှိသောလမ်း, ဘေးရန်ရှိသောရွာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အညတ္တ၊ တပါးသောလမ်း, တပါးသောရွာသို့။ စရိတုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ယသ္မိं ဃရဒ္ဒါရေ ဝါ၊ အကြင် အိမ်တံခါးဌ္ဌင်း။ ယဿာ ရစ္ဆာယ ဝါ၊ ဌ္ဌင်း။ ယသ္မိं ဂါမေ ဝါ၊ ဌ္ဌင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ နိ လဘတိ၊ မရပြားအံ့။ (တံ၊ ထိုအိမ်တံခါး, ထိုလမ်း, ထိုရွာကို။) အဂါမသည်၊ ရွာမဟုတ်ဟူသောအမှတ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဂန္ဓုတ္တိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အိမ်တံခါးလမ်းရွာ၌။ ကိဉ္စိ၊ ကို။ လဘတိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဂန္ဓုံ၊ သည်။ နိ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမိနာ၊ ဤသပဒါနစာရိကမှတင်ဆောက်တည်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကာလတရုံ၊ နံနက်စောစောကပင်လျှင်။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်သင့်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့စောစောဝင်သည်ရှိသော်။ အဖာသုကဘာဝနံ၊ မချမ်းသာသောအရပ်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အညတ္ထ၊ သွားလွယ်သောအရပ်သို့။ ဂန္ဓုံ၊ ငှါ။ သက္ခိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ အယံ၊ ထိုသပဒါနစာရီ ရဟန်းအား။ ဝိဟာရော၊ ဌ္ဌ။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တော ဝါ၊ လှူသောသူတို့သည်ဌင်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြားဌ္ဌ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာကုန်သော။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်ဌင်း။ ပတ္တံ ဂဟေတ္ဝာ၊ သပိတ်ကိုယူ၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ သစေ ဒေန္တိ၊ အကယ်၍ လှူကုန်အံ့။ (ပဋိဂ္ဂဟေတုံ၊ ငှါ။) ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမိနာ၊ ဤသပဒါနစာရီ ရဟန်းသည်။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တေနာပိ၊ သွားစဉ်သော်လည်း။ ဘိက္ခာစာရဝေလာယံ၊ ဆွမ်းခံရာအခါ၌။ သမ္ပတ္တဂါမံ၊ ရောက်သောရွာကို။ အနတိက္ကမိတ္ဝာဝ၊ မူ၍သာလျှင်။ စရိတဗ္ဗံ၊ ဆွမ်းခံသွားအပ်၏။ (ဝေ-ကား အဋ္ဌာနပယုတ်) တတ္ထ၊ ထိုရောက်သောရွာ၌။ အလဘိတ္ဝာ ဝါ၊ မရ၍ဌင်း။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်။ လဘိတ္ဝာ ဝါ၊ ၍ဌင်း။ ဂါမပဋိ-ပါဋိယာ၊ ရွာစဉ်ဖြင့်။ စရိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ၌ အပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အယံ၊ ထိုသပဒါနစာရီရဟန်း၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ပုရတော အာဟဋ္ဌ-ဘိက္ခမ္ပိ၊ မရောက်မီ ရွှေအိမ်မှကြို၍ လှူလင့်သော ဆွမ်းကိုဌင်း။ ပစ္ဆတော

အာဟဠဘိက္ခမ္ပဲ၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော နောက်အိမ်မှလိုက်၍ လှူအပ်သောဆွမ်း ကိုရင်း။ ပဋ္ဌိက္ကမနှ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သို့။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ဒိယျ-မာနမ္ပဲ၊ ပေးလှူလာသောဆွမ်းကိုရင်း။ နဂ္ဂတိ၊ မခံမယူ။ ပန၊ အသင့် ကိုဆိုအုံ့။ ပတ္တဒ္ဒါရေ၊ ရောက်ဆဲအိမ်တံခါးဦး။ ပတ္တံ ဝိယဇ္ဇေတိ၊ သပိတ်ကို လှတ်၏။ ဟိ၊ စ။ ဣမသ္မိံ ဓုတင်ေ၊ ဦး။ မဟာကဿပတ္ထေရေန၊ အရှင် မဟာကဿပမထေရ်နှင့်။ သဒိသော နာမ၊ တူသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿပိ၊ ထိုမဟာကဿပမထေရ်အားလည်း။ ပတ္တဝိသဒ္ဒဒ္ဒါနံ၊ (ယက်ကန်းသည် အသံပေးဆောင်၍ လှူသောသိ[ကြား]မင်းအား) သပိတ်ကို လှတ်သောအဆုသည်။ ပညာယတိ ဧဝ၊ ထင်သလျင်ကတည်း။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ ပုရတော ဝါ၊ မရောက်မီ ရှေအိမ်မှသော်၎င်း။ ပစ္ဆတော ဝါ၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော နောက်မှသော်၎င်း။ အာဟဠမ္ပဲ၊ ဆောင်၍လှူသည် ကိုလည်း။ ဂဏှတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိက္ကမနှ အာဟဠမ္ပဲ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သို့ ဆောင်လာသောဆွမ်းကိုလည်း။ ဂဏှတိ၊ ခံယူ၏။ ပတ္တဒ္ဒါရေပိ၊ ဦးလည်း။ ပတ္တံ ဝိယဇ္ဇေတိ၊ ၏။ ပန၊ မသင့်သည်ကိုဆိုအုံ့။ ဘိက္ခံ အာဂမယမာနော၊ ဒါယကာတို့က ထိုနေ့အတွက် ဖိတ်မန်ထားသော ဆွမ်းကိုငံ့မျှော် ဆိုင်းလင့်၍သော်ကား။ နနိသီဒတိ၊ မနေ။ ဧဝံ၊ ဤသို့မနေသဖြင့်။ သော၊ ထိုမဏ္ဍုံရဟန်းသည်။ ဥက္ကဋ္ဌပိဏ္ဍပါတိကဿ၊ အား။ အနုလောမေတိ၊ လျော်၏။ မုဒုကော၊ သည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့ အတွက် ဖိတ်မန်သည်ကို။ နိသီဒိတ္ဝာ အာဂမေတိ၊ ထိုင်၍ငံ့၏။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ လောလုပ္ပစာရေ၊ (ဤမည် သောရွာ, ဤမည်သောအိမ်, ဤမည်သောလမ်းဦး ဆွမ်းကောင်းဟင်း ကောင်း မျှားစွာရအုံ့ဟု) လျှပ်ပေါ်သော တဏှာဖြင့် အစဉ်ကိုလွန်၍ သွားခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နမတ္တေ၊ ဖြစ်ကာမျှဦး။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဘေဒေါ၊ ဦး။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ကုလေသု၊ ဒါယကာ တို့ဦး။ နိစ္စနဝကတာ၊ အမြဲလူသစ်၏ အဖြစ်ဝင်း။ စံန္ဒူပမတာ၊ လလျင် ဥပမာရှိသည်၏ အဖြစ်ဝင်း။ ကုလမစ္ဆေရပ္ပဟာနံ၊ ကုလမစ္ဆေရကိုပယ်ခြင်း ဝင်း။ သမာနုကမ္ပိတာ၊ ဒါယကာတို့ဦး အတူအမျှ သနားခြင်းရှိသော သူ၏အဖြစ်ဝင်း။ ကုလူပကာဒီနဝါဘာဝေါ၊ ဒါယကာတို့သို့ ကပ်ခြင်းဦး

ချီးမြှောက်ခြင်း,ရောနှောခြင်း စသော အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ဝင်း။ အဝှါနာနဘိနန္ဒနာ၊ ဖိတ်မန်သောအားဖြင့် ပင့်ခေါ်ခြင်းကိုဝန်မခံခြင်းဝင်း။ အဘိဟာရေန အနဘ္ဘိကတာ၊ ပို့လာသော ဆွမ်းပွဲဖြင့် အလိုမရှိသော အဖြစ်ဝင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုဘ္ဘိတာ၊ လျော်သော အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဝင်း။ ဣတိ အယံ အာနိသံသော၊ တည်း။

[၆၆] ဣဒေ သာသနေ၊ ဘိက္ခု။ သပဒါနစာရီ၊ အိမ်စဉ်မပြတ်သော ဆွမ်းခံ ဝတ်ကိုကျင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စန္ဒ||ပမော၊ (ခပ်သိမ်းသော အရပ်ဌာ မကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်, ဖြူစင်အေးချမ်းသော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်) လလျှင် ဥပမာရှိသည်ဝင်း။ ကုလေသု၊ တို့ဌ။ နိစ္စနဝေါ၊ (အစဉ်ကျရာ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သောသူ၏ အိမ်သို့သာ သွားသည် ဖြစ်၍) အမြဲလူသစ်ဖြစ်သည်ဝင်း။ အမစ္ဆရီ၊ ဒါယကာတို့ဌ ဝန်မတိုခြင်း သဘောရှိသည်ဝင်း။ သဗ္ဗသမာနုကမ္ပေါ၊ လူချမ်းသာ လူဆင်းရဲ ပျမ်းမျှသော ကရုဏာရှိသည်ဝင်း။ ကုလူပကာဒီနဝဝိပ္ပမုတ္တော၊ ဒါယကာ အိမ်ဌထိုင်၍ ဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းတို့အား ရောက်စကောင်းသော အပြစ်မှ လွတ်သည်ဝင်း။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။

တဿ၊ ကြောင့်။ ဘုဝိ၊ မြေအပြင်ဌ။ သေရိစာရံ၊ မိမိအလိုအားလျော်စွာ သွားရခြင်းကို။ အာကခ်ံမာနော၊ သော။ ခ်ိုရော၊ သည်။ လောလုပ္ပ-စာရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ကောင်းစွာပယ်၍။ သြကို့တ္တစက္ခု၊ ချအပ်သောမျက်လွှာရှိသည်ဝင်း။ ယုဂမတ္တဒဿီ၊ ရထားထမ်းပိုး တပြန်ခန့်သာ ကြည့်သော အလေ့ရှိသည်ဝင်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သပဒါနစာရံ၊ ကို။ စရေယျ၊ ကျင့်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ၊ ကား။ သပဒါနစာရိကင်္ဂ၊ ဌ။ သမာဒါနဝိဓာနပွဘေဒေါ ဒါနိ-သံသဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။

၅-ကောသနိုက်ဂ်ကထာ

၂၀။ ကောသနိုက်ဂ်မ္ပိ၊ သည်လည်း။ နာနာသနဘောဇနံ၊ အလူးလူး မျှားစွာသော နေရာဌ ဘုဉ်းပေးခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ကောသနိုက်ဂ်၊ တထိုင်ခြင်းဌသာဘုဉ်းပေးခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသောသူ၏အကြောင်းအင်္ဂါကို၊ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန္၊ ပါး။ ကောသနိကေန္၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာသန-သာလာယံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာ စရုပ်၌။ နိသီဒန္တေန၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ ထေရာသနေ၊ ၌။ အနိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤနေရာသည်။ မယှံ၊ အား။ ပါပုဏိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့စဉ်းစား၍။ ပတိရူပံ၊ သင့်သော သဘောရှိသော၊ ဝါ၊ သူတထူးမထစကောင်းသော။ အာသနံ၊ ကို။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ ၍။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘောဇနေ၊ ဘုဉ်းပေးခြင်းသည်။ ဝိပ္ပကတေ၊ မပြီးမီ။ အာစရိယော ဝါ၊ ဆရာမူလည်းဖြစ်စေ။ ဥပဇ္ဈာယော ဝါ၊ ဖြစ်စေ။ သစေ အာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ ကြွလာအုံ့။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၎၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ပန္၊ ယင်းသို့ပင် ပြုသင့်သော်လည်း။ တိပိဋကစူဠာဘယတ္ထေရော၊ သည်။ ကောသနိကံ၊ သော။ ဘုဉ္ဇန္တံ၊ ဆွမ်းစားဆဲသော။ (ဘိက္ခုံ၊ ကို။) အာသနံ ဝါ၊ နေရာသည်မူလည်း။ (ဓုတင်ဘေဒတော၊ မှ။) ရက္ခေယ္ယ၊ စောင့်ရှာ၏[1]။ (ဆွမ်းစား၍ပြီးသည်တိုင်အောင် မထကောင်းဟူလို) (အဘုဉ်ယမာနံ၊ စားအပ်ဆဲမဟုတ်သော[2]။) ဘောဇနံ ဝါ၊ ဘောဇဉ်သည်မူလည်း။ ရက္ခေယ္ယ၊ ၏။ အယဉ္စ၊ ဤယောဂီမူကား။ ဝိပ္ပကတ-ဘောဇနော၊ မပြီးသေးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တံ၊ ကို၊ ကရောတု၊ ပြုကားပြုတော့။ ဘောဇနံ ပန္၊ ကိုကား။ မာ ဘုဉ္ဇတု၊ တဖန်မဘုဉ်းပေးလင့်[3]။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ အသ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

၁။ ဆွမ်းစားဆဲရဟန်းသည် နေရာမှမသွားလျင် ဆက်၍စားကောင်းသည်၊ ဓုတင်မပျက်။ ထိုကြောင့် မထသောနေရာက၊ ဝါ၊ ထိုင်မြဲထိုင်နေခြင်းက ဓုတင်မပျက်အောင် စောင့်ရှောက်သည်၊ ဓုတင်မပျက်စေလိုလျှင် စားပြီးမှသာ ထရမည်၊ မပြီးမီ မထရ-ဟု ဆိုလို၏။ (ဆ-သံ-သော)

၂။ ဤပုဒ်သည် ဌီကာမှဆောင်၍ ပြသောပုဒ်ဖြစ်သည်၊ စားအပ်ဆဲမဟုတ် လျှင် ထိုဘောဇဉ်က ဓုတင်မပျက်အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်၏၊ မစားသေးမီဖြစ်လျှင် ထ၍ ဝတ်ပြုသော်လည်း ဓုတင်မပျက်-ဟု ဆိုလို၏။ သို့ရာတွင် ယခုပြဆိုဆဲဖြစ်သော ရဟန်းမှာ ထိုအာသနနှင့် ဘောဇန နှစ်ပါးလုံးပင်မရှိ၊ ထိုကြောင့် ဝတ်ပြုခြင်းသည် ဓုတင်ကို မစောင့်တတ်၊ ထိုသို့ မစောင့်တတ်သောကြောင့် အယဉ္စ-စသောစကားရပ်ကို ဆက်၍ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ (ဆ-သံ-သော)

၃။ ဘုဉ်းပေးလျှင် ဓုတင်မခွဲတ်ပျက်မည်-ဟု ဆိုလို၏။ (ပြည်)

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ အပ္ပံ ဝါ၊ နည်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဗဟုံ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ယမ္ပိ ဘောဇနေ၊ ၌။ ဟတ္ထံ ဩတာရေတိ၊ သုံးဆောင်အံ့ဟု လက်ကိုချ၏။ တတော၊ ထိုလက်ချသော ဘောဇဉ်မှ။ အညံ၊ ကို။ ဂဏှိတုံ၊ ၎။ နလဘတိ၊ မရ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ထေရေန၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ နဘုတ္တန္တိ၊ မဘုဉ်းပေးပါဟူ၍။ သပ္ပိ-အာဒီနိ၊ တို့ကို။ သစေ အာဟရန္တိ၊ အကယ်၍ ကပ်ကုန်အံ့။ ဘေသဇ္ဇတ္ထမေဝ၊ ၎သာလျှင်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဟာရတ္ထံ၊ ၎။ နဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ပတ္တော၊ ၌။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နခီယတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လောက်။ အညံ၊ ကို။ ဂဏှိတုံ၊ ၎။ လဘတိ၊ ၏။ ဟိ၊ စ္ဆ။ အယံ၊ ဤ မဇ္ဈိ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘောဇနပရိယန္တိကော နာမ၊ ဘောဇဉ်ကုန်ခြင်းအဆုံးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုဒုကော၊ သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ အာသနာ၊ မှ။ နဝုဋ္ဌာတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၎။ လဘတိ၊ ၏။ ဟိ၊ စ္ဆ။ သော၊ ထိုမုဒုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ပတ္တဓောဝနံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ နဂဏှတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဘုဉ္ဇနတော၊ ကြောင့်။ ဥဒကပရိယန္တိကော ဝါ၊ သပိတ်ဆေးရေယူခြင်းအဆုံးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာဝ၊ လောက်။ နဝုဋ္ဌာတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဘုဉ္ဇနတော၊ ကြောင့်။ အာသနပရိယန္တိကော ဝါ၊ နေရာမှ ထခြင်း အဆုံးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

[၆၇] ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ နာနာသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုတ္တကာ့ဏော၊ ၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဏော၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ အပ္ပါဗာဓတာ၊ အနာဂတင်းသည်၏အဖြစ်ရင်း။ အပ္ပါတင်္ကတာ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲကင်းသော အဖြစ်ရင်း။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လျင်လျားစွာထကြွနိုင်ခြင်းရင်း။ ဗလံ၊ ကာယဗလပြည့်တင်းခြင်းရင်း။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းရင်း။ ဩနတိရိတ္တပစ္စယာ အနာပတ္တိ၊ အတိရိတ်မပြုသော ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့် သင့်ကောင်းသော အာပတ်လည်းမသင့်ခြင်းရင်း။ ရသ-တဏှာဝိနောဒနံ၊ အကြိမ်များစွာစားအပ်သော ရသာဌ် တပ်မက်သော

တဏှာကို ဖျောက်နိုင်ခြင်းငင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမ-ဝုတ္တိတာ၊ အဖြစ်ငင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ကောသနှဘောဇနေ၊ ဥ။ ရတံ၊ မွေ့လျော်သော။ ယတိ၊ ကို။ ဘောဇနပစ္စယာ၊ စားခြင်းလျင် အကြောင်းရှိကုန်သော။ ရူဇာ၊ အနာ ရောဂါတို့သည်။ နဝိသဟန္တိ၊ မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်။ ရသေ၊ ဥ။ အလောလုပ္ပေါ၊ သည်ထက် သည်မှာကောင်းသည်ဟူ၍ ပြင်းစွာမက်မောခြင်း ကင်းသည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ရဟန်းကိစ္စကို။ နပရိဟာပေတိ၊ မယုတ်စေ။

ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖာသုဝိဟာရကာရဏော၊ ချမ်းသာစွာနေရ ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ သုစိသလ္လေခရတုပသေဝိတော၊ စင်ကြယ် သောတဏှာကို ခေါင်းပါးပြုန်းတီးစေတတ်သော အကျင့်ဥ မွေ့လျော်သော သူတော်သူမြတ်တို့သည် လွန်စွာမှီဝဲအပ်ထသော။ ကောသနှဘောဇနေ၊ ဥ။ ရတိ ၊ နှစ်သက်မွေ့လျော် ပျော်ပိုက်ခြင်းကို။ ဝိသုဒ္ဓမာနသော၊ အထူးသဖြင့် ဖြူစင်သောနှလုံးရှိသော။ ယတိ၊ သည်။ ဇနယေထ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဣတိ၊ တည်း။ (ဝေတာလိနှစ်ဂါထာ)

အယံ ကောသနိကဂေ် သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၆-ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂကထာ

၂၉။ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဒုတိယဘာဇနံ၊ နှစ်ခုမြောက် သောစားခွက်ကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂံ ၊ တခုတည်းသောသပိတ် ဥရှိသရွေ့ကိုသာယူ၍ ဘုဉ်းပေးခြင်းကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏အကြောင်း အင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရ-ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ပတ္တပိဏ္ဍိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယာဝုပါန-ကာလေ၊ ဥ။ ဘာဇေနေ၊ ခွက်ဥ။ ဌပေတွာ၊ ထည့်၍။ ဗျဉ္ဇနေ၊ အမဲငါး စသောဟင်းလျာကို။ လဒ္ဓေ၊ ရလတ်သော်။ ဗျဉ္ဇနံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဌမံ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးစွာစားအပ်၏။ ယာဝု ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဌမံ ပါတဗ္ဗာ၊ ရှေးဦးစွာသောက်အပ်၏။ ပန၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ ယာဝုယံ၊ ဥ။ သဇေ ပက္ခိ-ပတိ၊ အကယ်၍ ထည့်အံ့။ ပုဝါမစ္ဆကာဒိမှိ ဗျဉ္ဇနေ ပက္ခိတ္တေ၊ ပုပ်သော

ငါး (ငါးပိကောင်) စသောဟင်းကို ထည့်မိခဲ့သော်။ ယာဂု၊ သည်။ ပဋ္ဌိကူလာ၊ ရှိရှာဘွယ်ရှိသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ အပ္ပဋိကူလမေဝ၊ ရှိဘွယ်မဖြစ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ဌ၊။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ ရှိဘွယ်ရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤဗျဉ္ဇနံ ဝါ ပဌမံ စသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ အလျောက်ကိုဆိုအံ့။ ယံ မဓုသက္ကရာဒိကံ၊ သည်။ အပ္ပဋိကူလံ၊ မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ထည့်စကောင်း၏။ စ၊ ပါး။ ဂဏ္ဌန္တေန၊ ခံသောရဟန်းသည်ကား။ ပမာဏယုတ္တမေဝ၊ ဝမ်းနှင့်ပမာဏတန်ရုံကိုသာလျှင်။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ခံယူအပ်၏။ အာမကသာကံ၊ သရက်ရွက်နှစသော ဟင်းရွက်စိမ်းကိုကား။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ခါဒိတုံ၊ ဌ၊။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့စားအပ်သော်လည်း။ တထာ အကတ္ဝာ၊ ထိုသို့သာရှုပြမရှိ လက်တကိုင်ကိုင် မပြုမူ၍။ ပတ္တေယေဝ၊ သပိတ်၌သာလျှင်။ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဒုတိယကဘာဏဝါရေ၊ ၏။ ပဋ္ဌိကိုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အညံ၊ သော။ ရုက္ခပဏ္ဏာမိ၊ တည့်စရာသစ်ရွက်သည်လည်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အာသ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌာ၊ အား။ ဥစ္ဆုခါဒနကာလာ၊ ကြံစုတ်သောကာလမှ။ အညတြ၊ တပါးသောကာလ၌။ ကစဝရမ္ပိ၊ ငါးရိုး, စပါးလုံးစသော စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုကိုလည်း။ ဆဋ္ဌေတုံ၊ ဒုတိယဘာဏဝါ၌ ထည့်၍စွန့်ခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်[1]။ ဩဒနပိဏ္ဍမစ္ဆမံသပူဝေပိ၊ ထမင်းခဲ ငါးအမဲမုန့်တို့ကိုလည်း။ [၆၈] ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲဖဲ့၍။ ခါဒိတုံ၊ ဌ၊။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ (ဖြတ်ခွဲဖဲ့စိတ်၍ အသီးအသီး စားခြင်း၌ နာနာရုသတဏှာ ဖြစ်သောကြောင့်ဟူလို) မဏ္ဍေမသာ၊ အား။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ခါဒိတုံ၊ ဌ၊။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ သေ-သော၊ ဤ မဏ္ဍုံပုဂ္ဂုလ်သည်။ ဟတ္ထယောဂီ နာမ၊ ဟတ္ထယောဂီမည်၏။ မုဒုကော ပန၊ သည်ကား။ ပတ္တယောဂီ

၁-ဤ၌ အာမ်ပွါယ်ကား—စားစရာထည့်ကို ဒုတိယဘာဏနကို မသာယာအပ်သည်သာ မဟုတ်သေး၊ ပစ်စရာထည့်ကိုမျှ မသာယာကောင်း၊ ငါးရိုးအင်္ဂါတ်ကိုမျှ မိမိကိုင်အပ်သော ဒုတိယဘာဏနဝ၌ ထည့်၍ ပယစ်မစွန့်ကောင်း ဟူလို။ (ဆ-သီ-သော)

နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို မုဒုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယံ၊ အကြင် ခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ပတ္တော၊ ၌။ ပကွိုပိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ သမ္ဘံ၊ ကို။ ဟတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဒန္ဒေဟိ ဝါ၊ သွားတို့ ဖြင့်ရင်း။ ဘိန္ဒိတ္မာ၊ ခွဲခြမ်းဖဲ့စိတ်၍။ ခါဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ ဒုတိယကဘာဇနံ၊ နှစ်ခု မြောက်သော စားခွက်ကို။ သာဒိတက္ခဏေ-ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတက္ခဏေ၊ အကပ်ခံ စဲ့ကိုင်သောခဏ၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဏ္ဍော၊ ၌။ ဘောဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ နာနာရသတဏှာ-ဝိနောဒနံ၊ အထူးထူးသော အရသာ၌ တဏှာကိုပယ်ရခြင်းငင်း။ အတြိစ္ဆ-တာယ၊ ထိုထို အသီးအသီးသောခွက်၌ တည်သော အထူးထူးသော ရသ၌ တပ်မက်သောသူ၏ အဖြစ်ကို။ ပဟာနံ၊ ငင်း။ အာဟာရေ၊ ၌။ ပယောဇနမတ္တဒဿိတာ၊ ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အကျိုးမျှကိုသာ မြင်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ငင်း။ ထာလကာဒိပရိဟရဏခေဒါဘာဝေါ၊ သပိတ်တလုံး ထက် အပိုအမို ပန်းကန်ခွက်ယောက် အစရှိသည်ကိုဆောင်ခြင်း၌ ပင်ပန်း ခြင်း၏မရှိခြင်းငင်း။ အဝိက္ခိတ္တဘောဇိတာ၊ မပျံ့လွင့်မူ၍ သုံးဆောင်လေ့ ရှိသည်၏ အဖြစ်ငင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ ငင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောကျင့်ဝတ်ရှိထသော။ သုမာနသော၊ ကောင်း သောနှလုံးရှိထသော။ ပတ္တပိဏ္ဍိကောဝ၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကယောဂီသည်သာ။ နာနာဘာဇနဝိကွေပံ၊ အထူးထူးသော ဘာဇနာ၌ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို။ ဟိတ္မာ၊ ၍။ ရသတဏှာယ၊ ၏။ မူလာနိ၊ အမြစ်တို့ကို။ ခဏန္တော ဝိယ၊ တူးဘိ သကဲ့သို့။ ဩကိဏ္ဏလောစနော၊ သပိတ်မှတပါး ခွက်များမရှိသဖြင့် သပိတ် တလုံးတည်း၌သာ စူးစိုက်ချထားသော မျက်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍။ သရူပံ၊ မိမိ အတ္တဘာဝဖြစ်သော ရူပ်တခုကို။ ဓာရယန္တော ဝိယ၊ ဆောင်၏သို့။ သန္ဓုဋ်ံ၊ သပိတ်တလုံးတည်း၌ ရောင့်ရဲခြင်းကို။ ဓာရယန္တော၊ ဆောင်လျက်။ အာ-ဟာရံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ဘုဉ်းပေးခြင်းငှါ တတ်နိုင်ရာ၏။ အညော၊ သူ မှတပါးသော။ ကော၊ အသူသည်။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ့နည်း။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒေါ ဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၇-ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ကထာ

၃၀။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္မို၊ သည်လည်း။ အတိရိတ္တဘောဇနံ၊ (ပဝါရိတ်သင့်ပြီးနောင်မှ ရသည်ဖြစ်၍) ဝိနည်းကံအလျောက် အတိရိတ်ဖြစ်ပြီးသော ဆွမ်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂ၊ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသည်မှ နောက်၌ ရအပ်သောဆွမ်းကို ဝိနည်းကံအလျောက် အတိရိတ်ပြု၍ မဘုဉ်းပေးခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို၊ ဝါ။ ခလုမည်သော ဌက်ပမာ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသည်မှနောက် ရအပ်သောအစာကို မဘုဉ်းပေးခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏အင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကေန၊ သော။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဝါ-ရေတ္ဝာ၊ တန်ပြီဟု မြစ်ပြီး၍၊ ဝါ၊ ပဝါရိတ်သင့်ပြီး၍။ ပုနဘောဇနံ၊ တဖန် ဣရိယာပုထ်တပါး၌ ရပြန်သောဘောဇဉ်ကို။ ကပ္ပိယံ၊ ဘုဉ်းပေးအပ်သည်ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ (ဝိနည်းပရိယာယ်အားဖြင့် ဝိနယဓရကို) ပြုစေ၍။ နုပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မဘုဉ်းပေးအပ်။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘောဒတောဝ၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဌမပိဏ္ဍေ၊ ရှေးဦးဆွမ်းလုပ်၌။ ပဝါရဏာ နာမ၊ ပဝါရိတ်သင့်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်။ တသ္မိံ၊ ထိုပဌမဆွမ်းလုပ်ကို။ အဗ္ဘောဟာရိယမာနေ၊ မျိုအပ်လတ်ပြီးသော်ကား။ အညံ၊ တပါးသောလာဘ်ကို။ ပဋိက္ခိပတောဝ၊ အာဒုး။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဝါရိတောဝ၊ ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည်။ ပဌမပိဏ္ဍံ၊ ရှေးဦးစွာသောဆွမ်းလုပ်ကို။ အဗ္ဘောဟာရိတ္ဝာ၊ မျိုပြီး၍။ ဒုတိယပိဏ္ဍံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဆွမ်းလုပ်ကို။ နု ဘုဉ္ဇတိ၊ မဘုဉ်းပေး။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ ယသ္မိံ ဘောဇနေ၊ ကို။ (ဘုဉ္ဇိယမာနေ၊ ဘုဉ်းပေးခိုက်။) ပဝါရိတောဝ၊ ပဝါရိတ်သင့်၏။ တဇ္ဇေတ၊ ထို (အခိုက်သပိတ်၌ ကြွင်းသမျှ) ဘောဇဉ်ကိုသာ။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ (အညံ၊ ကို။ နု ဘုဉ္ဇတိ၊ မစား။လျှန်) မုဒုကောပန၊ မုဒုပုဂ္ဂိုလ်မူကား။ ယာဝ၊ လောက်။ အာသနာ၊ မှ။ နု ဝုဋ္ဌာတိ၊ မထသေး။ တာဝ၊ လုံး။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ တိဏ္ဏမ္မိ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ၊ တို့အား။ ပဝါရိတာနံ၊ သင့်ကုန်သည်ဖြစ်လျက်။ (ပုနဘောဇနံ၊ ဣရိယာပုထ်တပါး၌ တဖန်ရှုပြန်သော ဘောဇဉ်ကို။) ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ၍။ ဘုတ္တကွဏေ၊ ၌။ ဒုတိ၎ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဣတ္ထေ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

[၆၉] ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ အနုတိရိတ္တ-ဘောဇနာပတ္တိယာ၊ အတိရိတ်မဟုတ်သော ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့် သင့်ကောင်းသောအာပတ်မှု။ ဒုရဘာဝေါ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ရှင်း။ သြဒရိ-ကတ္တာဘာဝေါ၊ ဝမ်းပြည့်ပူတင်းအောင် စားခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ရှင်း။ နိရာမိသသန္ထိဓိတာ၊ အာမိသဒ္ဓိသန္ထိဓိကင်းသူ၏ အဖြစ်ရှင်း။ ပုနပရိယေ-သနာယ၊ ၏။ အဘာဝေါ၊ ခြင်းငင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနု-လောမဝုတ္တိတာ၊ ရှင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ဓိရော၊ သော။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကော၊ သော။ ယောဂီ၊ သည်။ ပရိ-ယေသနာယ၊ တဖန်ဝမ်းစာရှာမှီးခြင်းကြောင့်။ ခေဒံ၊ ပင်ပန်ခြင်းသို့။ နယာတိ၊ မရောက်။ သန္ဓိဓိ၊ ကိုလည်း။ နကရောတိ၊ မပြု။ သြဒရိကတ္တံ၊ ဝမ်းပြည့်ဝမ်းရောင် တင်းအောင်စားသူ၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ပဇဟတိ၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဂတပတ္ထဲ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ထသော။ သန္တောသဂုဏာဒိဝုဏ္ဏိသဘူနနံ၊ သန္တောသဂုဏ် အစရှိသော ကျေးဇူးတို့၏ ပွါးခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဣဒံ ဒုတိ၎ံ၊ ကို။ ဒေါသော၊ မဟိစ္ဆာ စသော ဒေါသတို့ကို။ ဝိဓုနိတုကာမော၊ ခါခြင်းငှါလိုသော။ ယောဂီ၊ ယောဂီသည်။ ဘဇေယျ၊ ရာ၏။ (အရိယာဂါထာ) ဣတိ၊ တည်း။

အယံ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကဂေ်ါ သမာဒါနဝိဓာနပဘေဒေ ဘေဒါနိသံသ-ဝဏ္ဏနာ။

ဂ-အာရညိကင်္ဂကထာ

ဒုဝ။ အာရညိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဂါမန္တသေနာသနံ၊ ဥပစာရနှင့် တကွ ရှာကျောင်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ အာရညိကင်္ဂံ၊ တောခိုနေခြင်း (အရဏ်တက်စေခြင်း) ကျင့်ဝတ်ရှိသောရဟန်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ အာရညိကေန၊ တောရနေသော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဂါမန္တသေနာသနံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အရညေ၊ ၌။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒါပေတဗ္ဗံ၊ တက်စေအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ (ဂါမန္တဉ္စ၊ ကိုရင်း။ အရညဉ္စ၊ ကိုရင်း။ သရူပတော၊ ဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိ-တဗ္ဗံ၊ ၏။) ဥပစာရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ ဂါမောယေဝ၊ သည်လျှင်။ ဂါမန္တသေနာသနံ၊ မည်၏။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကေကုဋ္ဌိ-ကော ဝါ၊ တအိမ်တည်းသာရှိသော ရှာသည်ရင်း။ အနေကကုဋ္ဌိကော ဝါ၊ တအိမ်မကမျှားသောအိမ်ခြေရှိသော ရှာသည်ရင်း။ ပရိက္ခိတ္တော ဝါ၊ အရံရှိသော ရှာသည်ရင်း။ အပရိက္ခိတ္တော ဝါ၊ အရံမရှိသောရှာသည်ရင်း။ သမ-နုဿော ဝါ၊ လူရှိသောရှာသည်ရင်း။ အမနုဿော ဝါ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့် လူကင်းခိုက်ဖြစ်သော ရှာသည်ရင်း။ ဂါမော နာမ၊ မည်၏။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ အတိရေက-စာတုမာသနိဝိဒ္ဓော၊ လေးလထက်လွန်၍ တည်နေသော။ ယောကောစိ၊ သော။ သတ္ထောပိ၊ ခြေကုန်သည်, လှည်းကုန်သည်, လှေကုန်သည် အပေါင်းသည်လည်း။ ဂါမော နာမ၊ မည်၏။ ပရိက္ခိတ္တဿ၊ အရံရှိသော။ ဂါမဿ၊ ၏။ အနုရာဓပုရဿ၊ ၏။ ဒွေ ဂ္ဂန္ဒခီလာ၊ နှစ်ခုသောတံခါးခုံ တို့သည်။ ဟောန္တိ ဣဝ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဒွေ ဂ္ဂန္ဒခီလာ၊ တို့သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ အဗ္ဘန္တရိမေ ဂ္ဂန္ဒခီလေ၊ အတွင်းတံခါးခုံ၌။ ဌိတဿ၊ သော။ ထာမမဇ္ဈိမဿ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ လေဋ္ဌုပါတော၊ အုပ်ခဲကျရာ အရပ်သည်။ ဂါမူပစာရော နာမ၊ မည်၏။ တဿ လေဋ္ဌုပါတဿ၊ ၏။ လက္ခဏံ၊ ကို။ တ္ဝရဏမနုဿာ၊ လုလင်ပျိုတို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဗလံ၊ စွမ်းပကားကို။ ဒဿေန္တာ၊ ပြကုန်လျက်။ ဗာဟုံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေတ္ဝာ၊ လွှဲ၍။ လေဋ္ဌုံ၊ ကို။ ခိပန္တိ ယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ ခိတ္တဿ၊ သော။ လေဋ္ဌုဿ၊ ၏။ ပတနဋ္ဌာနဘူတော ရဏ္ဍိ၊ ကျရာအရပ်၏ အတွင်းဟူ၍။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းခိုရ်တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်၏။ ပန၊ ဝါဒကဲ့ကိုဆိုအံ့။ သုတ္တန္တိကာ၊ သုတ္တန်တတ်ဆရာတို့သည်။ ကာကနိဝါရဏနိယမေန၊ ကျီးကို မောင်းနှင်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ခိတ္တဿ၊ သော။ လေဋ္ဌုဿ၊ ၏။ ပတန-ဋ္ဌာနဘူတော ရဏ္ဍိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အပရိက္ခိတ္တဂါမေ၊ ၌။ သဗ္ဗပစ္ဆိမဿ၊ အိမ်တကာ၏ ပြင်စွန်းဆုံး၌တည်သော။ ဃရဿ၊ ၏။ ဒ္ဝါရေ၊ ၌။ ဌိတော၊

သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဘာဇနေန၊ အိုးခွက်ဖြင့်။ ယံ ဥဒကံ၊ ကို။ ဆဋ္ဌေတိ၊ ပစ်စွန့်၏။ တဿ ဥဒကဿ၊ ထိုပစ်စွန့်အပ်သောရေ၏။ ပတန-ဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဃရူပစာရော၊ မည်၏။ တတော၊ ထိုဃရူပစာရမှ။ ဝုတ္တန-ယေန၊ ဖြင့်။ ဧကော၊ သော။ လေဒ္ဓုပါတော၊ သည်။ ဂါမော၊ မည်၏။ ဒုတိယော၊ သော။ လေဒ္ဓုပါတော၊ သည်။ ဂါမူပစာရော၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ အရညံ၊ တောကို။ တာဝ၊ စွာ။ ဝိနယပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ (ဝါ၊ ဝိနယပရိယာယော၊ ၌။) ဌပေတ္တာ ဂါမဉ္စ ဂါမူပစာရဉ္စ သမ္ဘမေတံ အရညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ [ဂါမဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဂါမူပစာရဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဌပေတ္တာ၊ ၍။ ယံ ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေံ သင့်၊ အလုံးစုံသော ဤအရပ်သည်။ အရညံ၊ မည်၏။] အဘိဓမ္မပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ (ဝါ၊ အဘိဓမ္မပရိယာယော၊ ၌။) နိက္ခမိတ္တာ ဗဟိ ဣန္ဒခီလာ သမ္ဘမေတံ အရညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ [ဣန္ဒခီလာ၊ မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ၍။ ဗဟိ၊ အပပြင်ဘက်ဖြစ်သော။ ယံ ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေံ သင့်၊ အလုံးစုံသော ဤအရပ်သည်။ အရညံ၊ မည်၏။] [၇၀] ပန၊ အလျှောက်ကို ဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ၊ ဤအရညဂင်ဧတင်ပဋ္ဌိပတ်အရာ၌။ သုတ္တန္တိကပရိယာ-ယေန၊ သုတ္တန်နည်းအားဖြင့်။ အာရညကံ နာမ သေနာသနံ ပဉ္စဝနုသတိကံ ပစ္ဆိမန္တိ၊ မံဟူ၍။ (အာရညကသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ အာရညိကံ၊ တောကျောင်း-နေသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဂတံ၊ လာသော။ ယံ ပမာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤပမာဏသည်လျှင်။ လက္ခဏံ၊ ဂဟေတမ္ဘ အဖြစ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော လက္ခဏာတည်း။ (ဤသို့ပါဠိကြင်းနှင့်တကွ ယောဇနာ) [ပစ္ဆိမံ၊ နီးစွာအဆုံး၌ဖြစ်သော။ ပဉ္စဝနုသတိကံ၊ ကုလ-လေးတာ ငါးရာရှိသောကျောင်းသည်။ အာရညကံ နာမ သေနာသနံ၊ တောရကျောင်းမည်၏။] တံ၊ ထိုကုလလေးတာ ငါးရာရှိသော တောရ-ကျောင်းကို။ အာရောပိတေန၊ တင်ပြီးသောညွှန်ရှိသော။ အာစရိယဝနုနာ၊ (မကြီးမငယ် ပမာဏပြုလောက်၍ တင်ပြီးလေးတောင်မျှသော) ဆရာ၏-လေးဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တဿ၊ သော။ ဂါမဿ၊ ၏။ ဣန္ဒခီလတော၊ မှ။ အ-ပရိက္ခိတ္တဿ၊ သော။ ဂါမဿ၊ ၏။ ပဌမလေဒ္ဓုပါတတော၊ ရှေးဦးစွာသော အုဋ္ဌဲခဲကျရာမှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ယာဝဝိဟာရပရိက္ခေပါ၊ ကျောင်းအရံတိုင်-အောင်။ မိနိတ္တာ၊ တိုင်းတာ၍။ ဝဝတ္ထပေတမ္ပံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။

ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိဟာရော၊ သည်။ အပရိကို့တ္တော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ယံ သေနာသနံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယာ ဘတ္တသာလာ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယံ ဓုဝသန္ဓိပါတဌာနံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယော ဗောဓိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ယံ စေတိယံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ သေနာသနတော၊ မှ။ ဒူရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်စေကာမူ။ တံ၊ ထိုပဌမသေနာသန ဘတ္တသာလစသော အရပ်ကို။ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ မိနိတဗ္ဗံ၊ တိုင်းတာအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိနယဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအုံ့။ မဇ္ဈိမ-ဌကထာယံ၊ ၌။ ဂါမဿ၊ ၏။ ဥပစာရံ ဣဝ၊ (ကာကနိဝါရကနည်းဖြင့် ကေလေဋ္ဌုပါတ) ဥပစာရကဲ့သို့။ ဝိဟာရဿပိ၊ အရံမရှိသောကျောင်း၏ လည်း။ ဥပစာရံ၊ ကို။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘိန္နံ လေဋ္ဌုပါတာနံ၊ တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ မိနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤမဇ္ဈိမ နိကာယ်အဌကထာ စကားသည်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤတောရတိုင်းတာရာ၌။ ပမာဏံ၊ တည်း။

အာသန္နေ၊ ၌။ ဂါမေ၊ သည်။ သစေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေ ကာမူ။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဌိတေဟိ၊ တည်ကုန်သော သူတို့သည်။ မာနုသ-ကာနံ၊ ရှာသူရှာသားတို့၏။ သဒ္ဒေါ၊ ကို။ သစေပိ သုယျတိ၊ အကယ်၍ ကြားအပ်သည်ဖြစ်စေကာမူ။ ပန၊ ထိုသို့နိုးသော်လည်း။ ပဗ္ဗတနဒီအာဒီဟိ၊ တောင်မြစ်စသည်တို့သည်။ အန္တရိတတ္တာ၊ ခြားဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဥတ္တုံ၊ အဖြောင့်။ ဂန္တုံ၊ ဌါ။နု သက္ကာ၊ ကောင်း။ တဿ ဂါမဿ၊ ၏။ ယော ပကတိမဂ္ဂေါ၊ အကြင်ပြကတော့လမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာဝါယ၊ ဖြင့်။ သဉ္စရိတဗ္ဗော၊ ကူးသွားအပ်သည်။ သစေပိ ဟောတိ၊ ကာမူ။ တေန မဂ္ဂေန၊ ထိုပြကတော့လမ်းဖြင့်။ ပဋ္ဌမနုသ္သတိကံ၊ ကို။ ဂဟေ-တဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ မလျော်မသင့်သည်ကိုဆိုအုံ့။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာသန္နဂါမဿ၊ ၏။ တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းငယ်ကို။ အဂ်သမ္ပာဒနတ္ထံ၊ တောရအဂ်ါတာငါးရာပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ပိဒဟတိ၊ ပိတ်၏။ အယံ၊ ဤလမ်းပိတ်သောရဟန်းသည်။ ဒုတဂ်စောရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအုံ့။ အာရည္ပိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော ဝါ၊ သည်ရင်း။ အာစရိယော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဂိလာနော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ (ဝဲ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။) အရည္ပေ

ဌ်။ သပ္ပါယံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်အား လျောက်ပတ်သော ဆေးပစ္စည်းစသည်ကို။ အလဘန္တေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုတောရနေ ရဟန်းသည်။ (ဂိလာနော၊ မကျန်းသော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ကို။) ဂါမန္တသေနာသနံ၊ သို့။ နေတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ပြုစုအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ ကာလယော၀၊ နံနက်စောစောကပင်လျှင်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ အဂ်ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ တောရအဂ်ါလောက်ရာအရပ်ဌ။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ တက်စေအပ်၏။ အရုဏုဋ္ဌာနဝေလာယံ၊ အရုဏ်တက်ချိန်အခါဌ။ တေသံ၊ ထိုဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ အာဘောဂေ၊ သည်။ သစေ ဝဆုတိ၊ အကယ်၍ တိုးခဲ့သည်ဖြစ်အုံ့။ (ဝေ သန္တေ၊ ဤသို့ အရုဏ်တက်ချိန်အခါ အနာတိုးခဲ့လတ်သော်။) တေသံယေ၀၊ ထိုဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ ဆေးဝါးပေးခြင်းလုပ်ကျွေးပြုစုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဓုတင်သုဒ္ဓိကေန၊ ဓုတင်ကို သုတ်သင်ခြင်းဌ ကြိုးပမ်းသည်။ နု ဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်သင့်။ ဣတိ၊ ဤနှေအပြီး။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိ၀ိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘတ္တ၊ တို့ဘုင်။ ဥက္ကဋ္ဌေန၊ သည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ ဂိမှ,ဝယ, ဟေမန္တ သဗ္ဗကာလပတ်လုံး။ အရညော၊ ဌ။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ စတ္တာရော ဝယိကေ မာသေ၊ မိုးယိုးလေးလတို့ပတ်လုံး။ ဂါမန္တေ၊ ဌ။ ဝသိတုံ၊ ၎။ လဘတိ၊ ၏။ မုဒုကော၊ သည်။ ဟေမန္တိကေပိ၊ ဆောင်းလေးလတို့ ပတ်လုံးလည်း။ ဝသိတုံ၊ ၎။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ (ဤကား ပဘေဒ)

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ယထာပရိစ္ဆိန္နေ ကာလေ၊ အကြင်အကြင် ပိုင်းခြားအပ်တိုင်းသော ဥက္ကဋ္ဌအား သုံးရတု, မဇ္ဈိအား နှစ်ရတု, မုဒုအား ဂိမှတရတုဌ။ (ဤကား မဟာဋ္ဌီကာအလို) ၀ါ၊ မုဒုအားပိုင်းခြားတိုင်းသော ဂိမှရတုဌ[1]။ အရညတော၊ မှ။ အာဂန္တ္ဝာ၊ ၍။

၁-ဤကား စူဠဋ္ဌီကာအလို။ အကြောင်းကား ဤသို့ဘည်း။ ပံသုကူလဌ် တံမြက်ချေးစုစသည်တို့ဌ ယူသည်ရှိသော် ဥက္ကဋ္ဌကျ၍ မဇ္ဈိဖြစ်၏၊ ဓုတင်မပျက်သေးပါ။ ပါဒမူလိကကို ယူသည်ရှိသော် မဇ္ဈိကျ၍ မုဒုဖြစ်၏၊ သည်လည်း မပျက်သေး။ မုဒုအားလည်း ပျက်ကောင်းသော ဂဟပတိဒါန ကိုယူမှလျှင် သုံးပါး ပျက်ကောင်းသကဲ့သို့ ဤဌ မုဒုပျက်မှ အလျှင်းမရှ၊ သေသပျက်သော်လည်း အောက်ထစ်ခံသေး၏ဟူလို။ သို့သော်လည်း မဟာ-ဋ္ဌီကာနည်းကိုသာ ဆရာကြီးတို့မိန့်သတည်း။ (ပြည်)

ဂါမဏ္ဍသေနာသနေ၊ ၌။ ဓမ္မဿဝနံ၊ နာအပ်သောတရားကို။ သုဏန္တာနံ၊ နာကုန်စည်။ အရုဏော၊ သည်။ ဥဒ္ဒေတေပိ၊ တက်သော်လည်း။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ နု ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်။ သုတ္တာ၊ နာပြီး၍။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ သွားကုန်စည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အရုဏော၊ သည်။ ဥဒ္ဒေတေပိ၊ လည်း။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ နု ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်။ ပန၊ ဗျတိရိတ်ကိုဆိုအံ့။ ဓမ္မကထိကော၊ သည်။ ဥဒ္ဒေတေပိ၊ ထပြီးသော်လည်း။ မုဟုတ္တံ၊ တရေးယော်။ နိပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ နိဒ္ဒါယန္တာနံ၊ အိပ်ကုန်စည်။ အရုဏံ၊ သည်။ သစေ ဥဋ္ဌဟတိ၊ အံ့။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ ဝါ၊ ရှာကြိုက်သော ဆန္ဒဖြင့်မူလည်း။ ဂါမဏ္ဍသေနာသနေ၊ ၌။ အရုဏံ၊ ကို။ သစေ ဥဋ္ဌပေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဝေဒေါ၊ တည်း။

[၇၁] ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ အာရ-ညိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညသညံ၊ အရည အမှတ်ကို။ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းလျက်။ အလဒ္ဓံ၊ မရသေးသော။ သမာဓိံ ဝါ၊ သမာဓိကိုမူလည်း။ ပဋိလဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ လဒ္ဓံ၊ ရပြီးသော။ သမာဓိံ ဝါ၊ မူလည်း။ ရက္ခိတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဆရာဘုရားသည်လည်း။ အသ၊ ထိုတောရ ရဟန်းအား။ အတ္တမနော၊ ဝမ်း မြောက်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာထာဟ၊ အာဘယ်သို့ ဟောတော်မူ သနည်းဟူမူကား။ တေနာဟ ။ပ။ နာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [နာဂိတ၊ ချစ်သား နာဂိတ။ တသ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ တေန အရညဝိဟာရေန၊ ထိုသို့ တောမှာ နေပေသဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တမနော၊ သည်။ ဟောမိ၊ ၏။] ပန္တသေနာသနဝါသိနော၊ အစွန်ကျ၍ ဝေးကွာလှသော တောရ ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း နေလေ့ရှိသော။ အသ၊ ထိုတောရ ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အသပ္ပါယရူပါဒယော စ၊ မလျောက်ပတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့သည်လည်း။ နု ဝိက္ခိပန္တိ၊ မပျံ့လွင့်စေနိုင်ကုန်။ ဝိဂတသန္တာသော၊ ကင်းသော ထိတ်လန့် ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇိဝိတနိကန္တိ ံ၊ အသက်၌တပ်သောနိကန္တိ ကိုလည်း။ ဇဟတိ၊ စွန့်နိုင်၏။ ပဝိဝေကသုခရသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော သုခဟူသော အရသာကိုလည်း။ အဿာဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ပံသုကူလိကာဒိဘာဝေါပိ၊ ပံသုကူလိကစသည်

တို့၏ အဖြစ် (ဟူသော ကြွင်းသောမုတင်တဆယ့်နှစ်ရပ်) သည်လည်း။ အသ စ၊ ထိုအရည်ဝါသီ ရဟန်းအားသာလျှင်။ ပတိရူပေါ၊ တင့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကိုယ်စိတ်ရှိထသော။ အသံသဋ္ဌော၊ လူသူတို့နှင့် မနှောထသော။ ပန္တသေနာသနေ၊ အစွန်ကျသောတောရ ကျောင်း၌။ ရတော၊ ပျော်ထသော။ ဝနဝါသေန၊ ဒေတာရနေခြင်းဖြင့်။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မာနသံ၊ ရှေးနှလုံးတော်ကို။ အာရာဓယန္တော၊ နှစ်သက်စေတတ်ထသော။

ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အရညေ၊ တောရကျောင်း၌။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ နိဝသံ-နိဝသန္တော၊ နေသည်ဖြစ်၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ဝိဝေကသုခကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုအရည်ဝါသီတောရ မှီသော ယောဂီရဟန်း၏။ တံ ရသံ၊ ထိုဝိဝေကသုခရသကို။ သဗ္ဗနဒ္ဒကာ၊ သိကြားနှင့်တကွ ကုန်သော။ ဒေဝါ အပိ၊ နတ်တို့သော်လည်း။ နု ဝိန္ဒန္တိ၊ မခံစားရကုန်။

(ကဝစိ၊ ချပ်တန်းဆာကို။ ဓာရယံ-ဓာရယန္တော၊ ဝတ်ဆင်လျက်။ သဝါဟနော၊ ဆင်တပ်မြင်းတပ်နှင့်တကွ။ သဂ်ါမဂတော၊ စစ်မြေအောင် တပ်သို့ရောက်သော။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ ဝေရံ၊ တဖက်ရန်ကို။ ဇေတုံ၊ နှိမ်ချိုးဆောလျှင် အောင်မြင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော ဝိယ၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့။) ပံသုကူလဋ္ဌ၊ ပံသုကူဟူသော ချပ်တန်းဆာကိုလည်း။ ဓာရယံ-ဓာရယန္တော၊ ဝတ်ဆင်လျက်။ (အာရညိကင်ဝါဟနော၊ အရညကင်ဟူသောဆင်သင်း မြင်းသင်းရဲမက်နှင့်တကွ။) အဝသေသမုတာယုဓော၊ ပံသုကူအရညကင်မှ ကြွင်းသောမုတမမှတ်ဟူသော အထူးထူးသော လက်နက် စွဲကိုင်လျက်။ အရညသင်္ဂ်ါမဂတော၊ တောကျောင်းဟူသော စစ်မြေအောင်တပ်ချသော။ ဧသော၀၊ ဤအရည်ဝါသီ ယောဂီရဟန်းသည်သာလျှင်။

နစိရသ္သေ၀၊ မကြာမီပင်လျှင်။ သ၀ါဟနံ၊ အနုသယဟူသော ဆင်တပ်မြင်းတပ်နှင့် တကွသော။ (မာရံ-ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဝိသေသန ဖြစ်၍ သ၀ါဟနံ-ပင်သင့်သည်) မာရံ၊ ကိလေသာမာရ်ဟူသော၀ရန်ကို။ ဇေတုံ၊ ငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရည်ဝါသမှိ၊ တောရနေခြင်း၌။ ရတိ ံ ကို။

ပဏ္ဍိုတော၊ ပညာရှိသောယောဂီရဟန်းသည်။ ကယိရာထ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ အာရညိကော သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒေါ ဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၉-ရုက္ခမူလိကင်္ကထာ

၃၂။ ရုက္ခမူလိကင်္ဂမ်ာ၊ သည်လည်း။ ဆန္ဒံ၊ (အုင်္ဂအစရှိသော ငါးပါး သော အမိုးတို့ဖြင့်)[1] မိုးအပ်သော အရိပ်အာဝါသကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ရုက္ခမူလိကင်္ဂံ၊ သစ်ပင်ရင်း သစ်ပင်အောက်၌ နေခြင်းကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဒိန္ဒံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္ဒံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ရုက္ခမူလိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သီမန္တရိက-ရုက္ခံ၊ ပြည်ထောင်မင်းနှစ်ပါးတို့၏ နယ်ခြားဌ၌ ရောက်သောသစ်ပင်ကိုရင်း။ စေတိယရုက္ခံ၊ ပူဇော်အပ်သော နတ်စိုးသစ်ပင်ကိုရင်း။ နိယျာသရုက္ခံ၊ (သစ်စေးပင် အစရှိသော) အစေးသုံးဆောင်သော သစ်ပင်ကိုရင်း။ ဖလရုက္ခံ၊ သရက်ပိန္နဲ အစရှိသော အသီးသစ်ပင်ကိုရင်း။ ဝဂ္ဂုလိရုက္ခံ၊ လင်းနို့သုံးစွဲသော သစ်ပင်ကိုရင်း။ သုသိရရုက္ခံ၊ (မြွေကင်းသန်း အောင်း စကောင်းသော) အခေါင်းရှိသော သစ်ပင်ကိုရင်း။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ ဌိတရုက္ခံ၊ အမျှားကျောင်းတိုက်လယ်ဌ၌ တည်သောသစ်ပင်ကိုရင်း။ ဣတိ ဣမေ ရုက္ခေ၊ ဤသို့သောသစ်ပင်တို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်၍။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်း၏ အစွန်အနားဌ၌။ ဌိတရုက္ခေ၊ တည်သောသစ်ပင်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒေါ၊ အားဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ယထာရုစိတံ၊ အကြင်အကြင် နှစ်သက်အပ်သော။ ရုက္ခံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပဋိဇဂ္ဂါပေ-တုံ၊ သုတ်သင်စေခြင်းငှါ။ နလဘတိ၊ မရ။ ပါဒေန၊ ဖြင့်။ ပဏ္ဍသဋ္ဌိ၊ သစ်ပင်မှ ကြွေကျသောသစ်ရွက်ကို။ အပနေတွာ၊ ၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မဇ္ဈိမော၊

၁-အုင်္ဂကြွပ်, ကျောက်ပြား, အင်္ဂတေ, သက်ငယ်မြက်, သစ်ရွက် ဤငါးမျိုးကို ငါးပါးသော အမိုးဟု ဆိုသည်။ (ဝိ ၄-၃၀၁) (ဆ-သံ-သော)

သည်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုသစ်ပင်အနီး အရပ်သို့။ သမ္ဘတ္တေဟိယေဝ၊ ရောက်လာသသူတို့ကိုသာလျှင်။ ပဋိဇဂ္ဂါပေတုံ၊ ဌ၊ လဘတိ၊ ၏။ မုဒုကေန၊ သည်။ အာရာမိကသမဏုဒ္ဒေသော၊ အရံစောင့်သာမဏေတို့ကို။ ပက္ကောသိတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ သောဓာပေတ္ဝာ၊ သုတ်သင်စေ၍။ သမံ၊ အညိ အညွှတ်။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ ဩကိရာပေတ္ဝာ၊ ကြဲစေ၍။ ပါကာရပရိက္ခေပံ၊ စောင်ရန်းအရံကို။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။
[၂၂] ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ယောဇာပေတ္ဝာ၊ ယှဉ်စေ၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ မဟာဒိဝသေ၊ လူအများပူဇော်သက္ကာရပြုလာသည့် နေ့၌။ ရုက္ခမူလိကေန၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမိမိနေမြဲ သစ်ပင်ရင်း၌။ အနိသိဒိတ္ဝာ၊ မနေမူ၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသော။ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ ဖုံးလွှမ်း ကွယ်ဝှက်သော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိသိဒိတဗ္ဗံ၊ (မိမိ၏ ရုက္ခမူလိက အဖြစ်ကို လျှို့ဝှက်ခြင်းငှါ) နေရာ၏။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ ဆန္နေ၊ အုပ်ကြွပ် စသည်ဖြင့် မိုးအပ်သော အရိပ်၌။ ဝါသံ၊ (နေလိုသော ဆန္ဒ အားဖြင့်ဝင်)နေခြင်းကို။ ကပ္ပိတကာ့ဏော၊ ပြုသောခဏာ၌။ ဧုတာဂ်ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇာနိတ္ဝာ၊ သိလျက်။ ဆန္နေ၊ ၌။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပိတ-မတ္တေ၊ တက်စေကာမျှ၌။ ဧုတာဂ်ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဂ္ဂိတ္ထရဘာဝကာ၊ အဂ္ဂိတ္ထရနိကာယ်ကို ဆောင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ရုက္ခမူလသေနာ-သနံ နိဿာယ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ နိဿယာနုရူပပဋိပတ္တိ-သဗ္ဗာဝေါ၊ တတိယနိဿယအားလျော်သောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ တာနိ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်းဟူသော ကျောင်းတို့သည်။ အပ္ပါနိ ဧဝ၊ ကိစ္စ နည်းကုန်သည်လည်း၊ ဝါ၊ အဖိုးနည်းကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သုလဘာနိ စ၊ ရောက်လေရာရာရလွယ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနဝဇ္ဇာနိ စ၊ ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံဝဏ္ဏိတပစ္စယတာ၊ ပစ္စည်းရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ တရုပဏ္ဏဝိကာရဒဿနေန၊ သစ်ပင်၏အရွက်တို့၌ ဖောက်ပြန်ခြင်းဟူသော ခဏဘင်ကိုမြင်သဖြင့်။ အနိစ္စသညာသမုဋ္ဌာပနတာ၊ အနိစ္စသညာကိုဖြစ်စေ

နိုင်သည်၏အဖြစ်ရင်း။ သေနာသနမစ္စေရကမ္မာရာမတာနံ၊ ကျောင်းဌ်ဝန်ကိုသည်၏အဖြစ်, အမှုသစ်ဌ်မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်တို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းရင်း။ ဒေဝတာဟိ၊ ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်တို့နှင့်။ သဟဝါသိတာ၊ ကျောင်းတူနေခြင်းအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ အဖြစ်ရင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဝဏ္ဏိတော၊ အပ္ပါနိ ၁၁၀ သုလ-ဘာနိ စ အစရှိသည်ဖြင့် ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ထသော။ နိဿယောတိ စ ဘာသိတော၊ မှီရာနိဿယဟူ၍လည်း ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ရုက္ခမူလ-သမော၊ ရုက္ခမူနှင့်တူသော။ ပဝိဝိတ္တသ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလိုရှိသော ယောဂီ၏။ နိဝါသော၊ နေရာသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ (တနည်း) အသ၊ ထိုယောဂီ၏။ ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ နိဝါသော၊ သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ နည်း။

ဟိ၊ သင့်စု။ အာဝါသမစ္စေရဟရေ၊ အာဝါသမစ္စေရကိုပယ်ဖျောက်ရာ ဖြစ်သော။ ဒေဝတာပရိပါလိတေ၊ ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်တို့သည် စောင့်အပ်ထ သော။ ပဝိဝိတ္တေ၊ သော။ ရုက္ခမူလမှိ၊ ဌ်။ ဝသန္တော၊ သော။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသောယောဂီသည်။

အာဘိရတ္တာနိ၊ နုသောအခါ စက်စက်နီကုန်ထသော။ နီလာနိ၊ ရင့်သော အခါ စိမ်းညိုကုန်ထသော။ ပဏ္ဍုနိ၊ မှည့်သောအခါ ဝါရော်ကုန်ထသော။ ပတိတာနိ စ၊ အညွှာမှကြွေကျကုန်ထသော။ တရုပဏ္ဏာနိ၊ သစ်ပင်၏ အရွက်တို့ကို။ ပဿန္တော၊ မျက်ဝါးထင်ထင် ရှုမြင်ရသည်ဖြစ်၍။ နိစ္စသညံ၊ မြဲ၏ဟူသောသညာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပန္နဒတိ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

တသ္မာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ဗုဒ္ဓဒါယဇ္ဇံ၊ (ဘုံးတော်မူရာ, ပုဇ္ဇတော်မူရာ, ဓမ္မစက်တရားဟောတော်မူရာ, နိဗ္ဗာန်ရှေပြည်ဝင်တော်မူရာအခါတို့ဌ် မှီဝဲအပ်သော ပစ္စည်းဖြစ်၍) ဘုရားမြတ်စွာ၏ အမွေတော် ဖြစ်ထသော။ ဘာဝနာဘိရတာလယံ၊ ဘာဝနာဌ်မွေ့လျော်သူတို့၏ နေရာဖြစ်ထ်သော။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ ရုက္ခမူလံ၊ ကို။ ဝိစကွဏော၊ အစီးအပွါးကိုမြော်မြင်သ သူသည်။ နာဘိမညေယျ၊ မတောမဲ့ပြင်မပြုရာ။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ ရုက္ခမူလိကင်္ကေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒေ ဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၁၀ အဘ္ဘောကာသိကင်္ကထာ

၇၃။ အဘ္ဘောကာသိကင်္မဲ့၊ သည်လည်း။ ဆန္ဒဠု၊ အမိုးကိုရင်း။ ရက္ခမူလဠု၊ သစ်ပင်ရင်းကိုရင်း။ ပဋ္ဌိကိုပါမိ၊ ၏။ အဘ္ဘောကာသိကင်္ဂံ၊ (တိမ်တိုက်ကောင်းကင်၏ရှေးရှုဖြစ်သော) လွင်တီးခေါင်ဌာနေခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသောရဟန်း၏အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ အဘ္ဘောကာသိကသ၊ ဆောက်တည်သော။ တသ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဓမ္မသဝနာယ ဝါ၊ တရားနာခြင်းငှါရင်း။ ဥပေါသထတ္ထာ-ယ ဝါ၊ ဥပုသ်ပြုခြင်းငှါရင်း။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပဝိဋ္ဌသ၊ ဝင်ပြီးသောရဟန်းအား။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ သစေ ဝဿတိ၊ အုံ့။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿမာနေ၊ ရှာစဉ်။ အနိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝဿူပရမေ၊ မိုးစဲသောအခါ၌။ နိက္ခမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘောဇနသာလံ ဝါ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သို့ရင်း။ အဂ္ဂိသာလံ ဝါ၊ မီးဖင်းကုပ်သို့ရင်း။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝတ္တုံ၊ ကို။ ကာဘုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဘောဇနသာလာယ၊ ၌။ ထေရေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘတ္တေန၊ ဖြင့်။ အာပုစ္ဆိတုံ၊ ဝင်၍ပန်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဒိသန္တေန ဝါ၊ ပါဠိသင်ပေးသောရဟန်းသည်ရင်း။ ဥဒ္ဒိသာ-ပေန္တေန ဝါ၊ ပါဠိကိုသင်ယူသောရဟန်းသည်ရင်း။ ဆန္နံ၊ အမိုးတွင်းသို့။ ပဝိသိတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဗဟိ၊ ၌။ ဒုန္နိက္ခိတ္တာနိ၊ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်ကုန်သော။ မဠုပိဌာဒီနိ၊ တို့ကို။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝေ-သေတုံ စ၊ သွင်းခြင်းငှါလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သည်။

[၇၃] ဝုစ္စတေ ရာနံ၊ သီတင်းကြီးမြတ်သည်ကို၏။ ပရိက္ခာရော၊ ကို။ ဂဟိ-တော၊ ကိုင်အပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ ဒေဝေ၊ သည်။ ဝဿန္တေ၊ ရှာသည်ရှိသော်။ မဂ္ဂမဠော၊ ခရီးလယ်၌။ ဌိတံ၊ သော။ သာလံ၊ သို့။ ပဝိ-သိတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကိဉ္စိ၊ ထေရ်ကြီးပရိက္ခရာ တစုံတခုကို။ ဂဟိတံ၊ ကိုင်အပ်သည်။ သစေ နဟောတိ၊ အုံ့။ သာလာယ၊ ၌။ ဌဿာမိ၊ ရပ်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဂေန၊ လျင်သောအဟုန်ဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ဌာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအုံ့။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ပဝိဋ္ဌေန၊ ဝင်ပြီး

သောရဟန်းသည်။ ယာဝ ဝဿူပရမာ၊ မိုးစဲသည်တိုင်အောင်။ ဌတ္ဌာ၊ ၍။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီး။ ဣဒံ၊ ကား။ အသ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။ ရုက္ခမူလိကသောပါ၊ ရုက္ခမူဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဝါ၊ အားလည်း။ ဧသေဝ နယော၊ (ဓမ္မသဝနာယ ဝါ အစရှိသည်ဖြင့် မိန့်ပြီးသော) ဤဝိဓာနနည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌသ၊ အား။ ရုက္ခံ ဝါ၊ ကိုဝင်း။ ပဗ္ဗတံ ဝါ၊ ကိုဝင်း။ ဂေဟံ ဝါ၊ ကိုဝင်း။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝသိတုံ၊ ဌါ။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ အဗ္ဗောကာသေယေဝ၊ လွင်ပြင်၌သာလျှင်။ စီဝရကုဋိံ၊ သက်နိုးကုဋီကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ မဇ္ဈိမသ၊ အား။ ရုက္ခပဗ္ဗတဂေဟာနိ၊ သစ်ပင်တောင်ကျောင်းတို့ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ အန္ဓော၊ သစ်ပင်ရိုင်း တောင်ဝှမ်းတောင်ခေါင်းကျောင်းတွင်းသို့။ အပ္ပဝိသိတ္ဝာ၊ သာလျှင်။ ဝသိတုံ၊ ဌါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မုဒုကသ၊ အား။ အစ္ဆန္နမရိယာဒံ၊ မိုးရေမဝင်အောင် အမိုးအသွင်ဖြင့် အထက်၌ပြုအပ်သော အပိုင်းအခြားမရှိသော။ ပဗ္ဗာရမ္ပိ၊ တောင်ဝှမ်းသည်ရင်း။ သာခါမဏ္ဍပေါပိ၊ သစ်ခက်တို့ဖြင့် ကဲ့ကဲ့မိုးသော မဏ္ဍပ်သည်ရင်း။ ပိဋ္ဌပဒ္ဓေါပိ၊ တံစီးတင်သောဖယောင်းပုဆိုးသည်ရင်း။ ခေတ္တရက္ခကာဒီဟိ၊ လယ်စောင့်တလင်းစောင့် စသည်တို့သည်။ ဆဒ္ဌိတာ၊ စွန့်အပ်သော။ တတြဋ္ဌကကုဋိကာပိ၊ ထိုအရပ်၌တည်သောတဲဆိုးသည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ဝါသတ္ထာယ၊ ဌါ။ ဆန္နံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ရုက္ခမူလံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ပဝိဋ္ဌကွဏ္ဏော၊ ၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇာနိတ္ဝာ၊ ယခုပင် အရဏ်တက်အံ့ဟု သိလျက်။ တတ္ထ၊ ထို ဆန္နရုက္ခမူလ၌။ အရဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပိတမတ္တော၊ တက်စေကာမျှ၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဂ္ဂုတ္တရဘာဏကာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါ။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ အာဝါသပလိဗောဓုပစ္ဆေဒေါ၊ အာဝါသပလိဗောဓ၏ ပြတ်ခြင်းရင်း။ ထိနမိဒ္ဓပနူဒနံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို ဖျောက်ပယ်နိုင်ခြင်းရင်း။ မိဂါ ဝိယ ဘူတာ၊ သမင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍။

(ဘူတာဃည့်) အသင်္ခါရိနော၊ မဇ္ဈိသောသွားခြင်း ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ အနိကေတာ၊ နေရာကျောင်းမရှိကုန်မူ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပသံသာယ၊ အား။ အနုရူပတာ၊ လျော်သည်အဖြစ်ငင်း။ နိဿင်္ဂတာ၊ အရိပ်အာဝါသ၌ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ငင်း။ စာတုဒ္ဒိသတာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ မပိတ်ပင်သောသွားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ငင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ အဖြစ်ငင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

အနဂါရိယဘာဝယ၊ (အိမ်နေလူတို့၏ အစီးအပွါးဖြစ်သော လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်းစသော အမှုကင်းသော) ရဟန်းအဖြစ်အား။ **အနုရူပေ**၊ သော။ အဒုလ္လဘေ၊ ရလွယ်လှစ္စာသော။ တာရာမဏိဝိတာနမ္ပိ၊ ကြယ်အပေါင်းတည်းဟူသော ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသောဗိတာန်ရှိထသော။ စန္ဒဒိ-ပပ္ပဘာသိတေ၊လမင်းတည်းဟူသော ဆီမီးခွက်ကြီးဖြင့်ထွန်းလင်းထသော။

အဇ္ဈောကာသေ၊ ဟင်းလင်းပြင်၌။ မိဂဘူတေန၊ သမင်၏စိတ်ကဲ့သို့ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ဝိနောဒေတ္မာ၊ ၍။ ဝသံ-ဝသန္ဟော၊ ထသော။ ဘာဝနာရာမတံ၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သိတော၊ မှီသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။

ပဝိဝေကရသဿာဒံ၊ ဝိဝေကရသတည်းဟူသော သာယာဘွယ်စျာန်မဂ်ဖိုလ်ကို။ နစိရသော၊ လျင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိန္ဒတိ၊ ၏။ တသ္မာ ဟိ၊ လျင်။ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသောအမျိုးသားသည်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အယမဇ္ဈောကာသိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒေ ဒေဒါနိ-

သံသဝဏ္ဏနာ။

၁၁-သောသာနိကင်္ဂကထာ

[၇၄] ၃၄။ သောသာနိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နသုသာနံ၊ သုသာန်မဟုတ်သောအရပ်ကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ သောသာနိကင်္ဂံ၊ သုသာန်၌နေခြင်းကျင့်ဝတ်ရှိသောရဟန်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဒိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ သောသာနိုကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဂါမံ၊ ရွာ သစ်ကို။ နိဝေသေန္တော၊ တည်ထောင်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ယံ ဌာနံ၊ ကို။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ သုသာနန္တိ၊ သုသာန်ဟု။ ဝေါဟရန္တိ၊ မှတ်သားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမှတ်အပ်ကာမျှသော အရပ်၌။ နဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေ သင့်သေး။ ဟိ-ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ မတသရိရေ၊ အသေ ကောင်ကို။ အစ္ဆာပိတေ၊ မဖုတ်အပ်သေးသော်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုမှတ်အပ်ကာ မျှသော အရပ်သည်။ သုသာနံ နာမ၊ သုသာန်မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ် သေး။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေသင့်။) ပန၊ အလျှော်ကို ဆိုအံ့။ စျာပိတကာလတော၊ ဖုတ်ပြီးသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒ္ဝါဒသ ဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တိုင်အောင်။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်။ သစေ သမာနံ၊ အကယ် ဖြစ်စေကာမူ။ ဝေမို၊ ဤသို့ စွန့်ပစ်အပ်သော်လည်း။ တံ၊ သည်။ သုသာန- မေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဆိုဘွယ်အထူးကား။ တသ္မိံ၊ ထိုသုသာန်၌။ ဝဿန္တေန၊ နေသောရဟန်းသည်။ စက်မမဏ္ဍပါဒိနိ၊ တို့ကို။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။ မဏ္ဍပိဋ္ဌံ၊ ကို။ ပညပေတ္ဝာ၊ ၍။ ပါနီယပရိဘောဇနိယံ၊ ကို။ ဥပ- ဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ တည်ထားစေ၍။ ဓမ္မံ ဝါစေန္တေန၊ တရားပေစာ သင်ကြားပို့ချ လျက်။ နဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေသင့်ချေ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဂရုကံ၊ ဆောင်နိုင်ခဲ၍ လေးလံ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နပရိဿယ- ဝိဿာတတ္ထာယ၊ ဖြစ်ရာသောဘေးရန်ကို ဖယောက်ခြင်းငှါ။ သံဃတ္ထေရံ ဝါ၊ ကိုဂင်း။ ရာဇယုတ္တကံ ဝါ၊ ရွာ၌ မင်းနှင့်စပ်သသူကိုဂင်း။ (အတ္တနော သောသာနိုကဘာဝံ၊ မိမိ၏သုသာန်၌ နေသူ၏အဖြစ်ကို။) ဇာနာပေတ္ဝာ၊ ၍။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စက်မန္တေန၊ စင်္ကြံကြွသော ရဟန်းသည်။ အစုက္ခိကေန၊ ထက်ဝက်သောမျက်စိဖြင့်။ အာဌပေတဗ္ဗံ၊ သူ ကောင်ဖုတ်ရာကို။ ဩလောကေန္တေန၊ ငဲ့ကာကြည့်၍။ စက်မိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သုသာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တေနာပိ၊ သွားသောရဟန်းသည်လည်း။ မဟာပထာ၊ သွားရိုးလမ်းမမှ။ ဥက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ ဥပ္ပထမဂ္ဂေန၊ သွားရိုးလမ်း မဟုတ်သော ဖြတ်လမ်းဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ (မိမိ၏ သောသာနိုကအဖြစ် မထင်စိမ့်သောငှါ လျှို့လျှိုဝှက်ဝှက်)သွားအပ်၏။ ဒိဝါယေဝ၊ နေ့ကလျှင်။ အာရုမ္မဏံ၊ (သစ် ငုတ် သစ်ပင် တောင်ပို့ မြို့မြေမဲ့ မြင်ကောင်းသော) အာရုံကို။ ဝဝတ္ထပေ- တဗ္ဗံ၊ (ဤသည်ကား သစ်ငုတ်, ဤသည်ကား သစ်ပင်, ဤသည်ကား တောင်ပို့, ဤညို့ညို့ကား ချုံပုတ် စသည်ဖြင့်) ပိုင်းခြား မှတ်သားလင့် အပ်

၏။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မဆ ဒုနေကာလက မှတ်လင့်ထားသည် ရှိသော်။ တံ၊ ထိုသစ်ငုတ်စသော ဝတ္ထုသည်။ ရတ္တိံ၊ ဌ။ အသ၊ ၏။ ဝါ၊ အား။ ဘယာနကံ၊ (တစ္ဆေသံဘက် မင်တက်ဉပါ ထင်စေကာဖြင့်) ကြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံသည်။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ။ ရတ္တိံ၊ ဌ။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးဉပါတို့ကို။ ဝိရဝိတ္ဝာ ဝိရဝိတ္ဝာ၊ ဟစ်အော်ကုန်ဟစ်အော်ကုန်၍။ အာဟိဏ္ဍန္တာပိ၊ လှည့်လည်ကုန်သော်လည်း။ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော လုံ့ကန်အားကြောက်ဖြင့်။ နပဟာရိတဗ္ဗာ၊ မပစ်ခတ်အပ်ကုန်။ သုသာနံ၊ သို့။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့မျှလည်း။ အဂန္တုံ၊ မသွားပဲ နေခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ သုသာနေ၊ ဌ။ မဇ္ဈိမယာမံ၊ ကို။ ခေပေတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ဌ။ ပဋိဂ္ဂမိတုံ၊ သုသာန်မှ ဖဲခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဂ္ဂိတ္ထရဘာဝကာ၊ အဂ္ဂိတ္ထရုနိကာယ်ကို ဆောင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အမနုဿာနံ၊ ဘီလူးသံဘက်တို့သည်။ ပိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော။ တိလပိဋ္ဌမာသဘတ္တမ္ဗဆမံသခီရဒေတလဂုဠာဒိ-ခဇ္ဇဘောဇ္ဇံ၊ ဆီထွေးနှမ်းလှော် ပဲ ထမင်း ငါး အမဲ နို့ရည် ဆီ တင်လဲ အစရှိသော ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုလည်း။ နသေဝိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကုလဂေဟံ၊ ဒါယကာတို့အိမ်တွင်းသို့။ နပဝိသိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤရှေအပြီး။ ဣဒံ၊ ကား။ အသ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌေန၊ သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင် သုသာန်၌။ ဓုဝဋ္ဌာဟဓုဝကုဏ္ဍပဓုဝရောဒနာနိ၊ မပြတ်ဖုတ်ခြင်း မပြတ်သော အပုပ်နံ့ မပြတ်ငိုကြွေးသံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထေဝ၊ သာလျှင်။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မဇ္ဈိမယာ၊ အား။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော ဓုဝဋ္ဌာဟ,ဓုဝကုဏ္ဍပ,ဓုဝရောဒနတို့တွင်။ ကေသ္မိမ္ပိ၊ တခုခုသည်လည်း။ သတိ၊ သော်။ ဝသိတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မုဒုကသ၊ အား။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သုသာနလက္ခဏံ၊ သို့။ ပတ္တမတ္တေ၊ ရောက်ကာမျှသော သုသာန်၌။ ဝသိတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ နသုသာနမ္ပိ၊ ဌ။ ဝါသံ ကပ္ပေန၊ နေခြင်းကိုပြုသဖြင့်။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိက္ခုတိ၊ ၏။ သုသာနံ၊ သို့။

အဂတဒိဝေသေ၊ မသ္ဌားသောနေ့၌။ မုတင်္ဂ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဂ္ဂိတ္ထရဘာဝကာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ မရဏသတိပဋ္ဌိ-လာဘော၊ (သုသာန်၌ အမြဲကာလသိုဝထိကကိုရှုသဖြင့်) သေရချေအံ့, သေရချေအံ့ဟု အမှတ်သတိကို အဖန်တလဲလဲရခြင်းငင်း။ အပ္ပမာဒဝိဟာ-ရိတာ၊ (ထိုသို့သေရချေအံ့ဟု သတိရသဖြင့် ဝဋ္ဋမှတ္ထက်မြောက်ကြောင်း အကျင့်၌) မမေ့မလျော့နေခြင်း အလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ငင်း။ အသုဘ-နိမိတ္တာဘိဂမော၊ (သုသာန်၌စွန့်ပစ်အပ်သော ပုပ်ပုပ်ညှီညှီထိုဘွယ်အကောင်ကို မြင်ရသဖြင့်) အသုဘဟု မှတ်ကြောင်း အခြင်းအရာ အာရုံကိုရခြင်းငင်း။ ကာမရာဂဝိနောဒနံ၊ (မတင့်တယ်ဟု မှတ်ကြောင်းအခြင်းအရာ အာရုံကိုရသဖြင့်) ကာမဂုဏ်ဝတ္ထု၌ လိုချင်တပ်စွန်းသော ရာဂကိုပယ်နိုင်ခြင်းငင်း။ အဘိဏှံ ကာယသဘာဝဒဿနံ၊ (ကြိမ်ဖန်များစွာ ကိုယ်၏ အသုစိဒုဂ္ဂန္ဓဇုဂုစ္ဆအဖြစ်ကို မှတ်သဖြင့်) ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အသုဘသဘောကို မပြတ်မြင်နိုင်ခြင်းငင်း။ [၇၅] သံဝေဝဟုလတာ၊ (ကိုယ်၏ အသုစိ-ဒုဂ္ဂန္ဓဇုဂုစ္ဆသဘောကိုမြင်ရခြင်း, မရဏသတိကိုရခြင်း အကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်) များသောထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ငင်း။ အာရောဂျမဒါ-ဒိပ္ပဟာနံ၊ (ဖျားနာ၍သေသူ, အိုမင်း၍သေသူတို့ကို သုသာန်၌ မြင်ရသဖြင့်) အာရောဂျမဒ, ယောဗ္ဗန္နမဒ, ဇီဝိတမဒကိုပယ်ရခြင်းငင်း။ ဘယဘေရဝသဟနတာ၊ ဘေးငယ်ဘေးကြီးကို သည်းခံနိုင်သည်၏အဖြစ်ငင်း။ အမနုဿာနံ၊ တို့သည်။ ဂရုဘာဝနိယတာ၊ အလေးပြုအပ် ချီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ငင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ ငင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသာနိကံ၊ သုသာန်၌နေခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသောရဟန်းကို။ မရဏာနုဿတိပဟာဝေါ၊ မရဏာနုဿတိ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ နိဒ္ဒါဂတမ္ပိ' အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ ပမာဒဒေါသာ၊ မေ့လျော့ခြင်းဟူသောအပြစ်တို့သည်။ နဖုသန္တိ၊ (အိပ်မက်အလိုဖြင့်) မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်။ ပဟုနိ၊ ကုန်သော။ ကုဏပါနိ၊ အပုပ်ကောင်တို့ကို။ သမ္ပဿ-တော စ၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍လည်း။ တဿ၊ ထိုသုသာန်စောင့်သော

ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာမာနုဘာဝဝသဂမ္မိ၊ ဝတ္ထုကာမဠ္ဠ အဖန်တလဲလဲဖြစ်သော တဏှာရမ္မက်နိုင်ငံသို့လိုက်သည်လည်း [1]။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ ဧတိ၊ ရောက်၏။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ နှ ဥပေတိ၊ မရောက်။ အထော၊ ထိုမျှ့။ နိဗ္ဗုတိ၊ မီးဆဲ့တတန် ငြိမ်းရာမှန်သော နေရဗာန်မြို့ကို။ သေမာနော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဃဋ္ဋတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဣတိ ဣမိနာ နယေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အနေကဝုဏ္ဏာဝဟတ္တာ၊ မျှားစွာသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ရှက်ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနနိန္နဟဒယေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်သော နှလုံးရှိသော ယောဂိသည်။ သောသာနိကင်္ဂ၊ ကို။ နိသေ-ဝိတပ္ပံ၊ မပြတ်မှီဝဲသင့်လှ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ သောသာနိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒေ ဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၁၂-ယထာသန္ထတိကင်္ဂကထာ

၃၅။ ယထာသန္ထတိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သေနာသနလောလုပ္ပံ၊ (ကျောင်းခံရာ၌ ရဟန်းတပါးတို့ကိုသာစေ၍ခံခြင်း, ဤကျောင်း ကောင်း၏လော ဤကျောင်း မကောင်းသလောဟု နှိုင်းချိန်၍မေးခြင်း, သွားရှာ ကြည့်ခြင်းဟူသော) သေနာသနဠ္ဠ လျှပ်ပေါ်တပ်မက်သော တဏှာကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ယထာသန္ထတိကင်္ဂံ၊ မဆုလက်မှန် ညွှန်အပ် ချထားအပ်တိုင်းသော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌သာ နေခြင်းအလေ့ရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ယထာသန္ထတိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤကျောင်းသည်။ တုယှံ၊ အရှင့်အား။ ပါပုဏာတိ၊ အစဉ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ သေနာသနံ၊ အကြင်ကျောင်းကို။ အာသ၊ ထိုယထာသန္ထတိက ရဟန်းအား။ (ဂါဟကေန၊ ဝါစဉ်အားဖြင့် ကျောင်းညွှန်သော ရဟန်းသည်။) ဂါဟိတံ၊ ညွှန်ပြမျှဝေ ခံစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထိုဝေဒျညွှန်ပြတိုင်းသော ကျောင်းဖြင့်သာလျှင်။ တုဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲ

၁-ကာမာနုရုဂဝသဂမ္ပိ၊ ဝတ္ထုကာမဠ္ဠ အဖန်တလဲလဲ တပ်စွဲသော ရာဂ၏အလိုသို့ လိုက်သည်လည်း။ (သီ၊ သျာ၊ ဣ-မူ) ယုတ္တတရဖြစ်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

သင့်၏။ အညော၊ တပါးသောရဟန်းကို။ နု ဥဒ္ဓာပေတမ္ဘော၊ မထစေ ကောင်း။ (ဤကား ဂဏ္ဌိဆရာ, မုတင်ဝိနိစ္ဆယဆရာတို့ အလိုတည်း) အညော၊ တပါးသောနေရာကို။ နု ဥဒ္ဓာပေတမ္ဘော၊ မဖြစ်စေအပ်။ (ဤကား နိဿယဆရာအလို) ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ အားဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ အတ္တနော၊ အား။ ပတ္တသေနာသနံ၊ ရောက်သောကျောင်းကို။ ဒုရေတိ ဝါ၊ ဝေးသလောဟူ၍ ၎င်း။ အစ္စာသန္နေတိ ဝါ၊ နီးလွန်းသလောဟူ၍ ၎င်း။ အမနုဿဒီဃဇာတိ-ကာဒီဟိ၊ ဘီလူး မြွေ ကင်း စသည်တို့သည်။ ဥပဒ္ဒုတန္တိ ဝါ၊ နှိပ်စက်အပ် သလောဟူ၍ ၎င်း။ ဥဏ္ဏန္တိ ဝါ၊ ပူသလောဟူ၍ ၎င်း။ သီတလန္တိ ဝါ၊ အေး သလောဟူ၍ ၎င်း။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ဌ၊။ နု လဘတိ၊ မရ။ မဏ္ဍေမော၊ သည်။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ဌ၊။ လဘတိ၊ ၏။ ပန၊ မလျော်မသင့်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သြလော-ကေတုံ၊ လောလုပ်ပွအားဖြင့် ကြည့်ခြင်းဌ၊။ နု လဘတိ၊ မရ။ မုဒုကော၊ သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သြလောကေတ္ဝာ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုယထာသန္ဆတိက ရဟန်းအား။ တံ၊ ထိုလက်မှန်ညွှန်ပြ ချဝေတိုင်းသော ကျောင်းသည်။ (အဖဘသုကဘာဝေန၊ ဝိဝေကအစရှိသည်ကိုရခြင်းဌ၊ မချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။) သစေ နု ရုစ္စတိ၊ အကယ်၍မသတီအံ့။ အညံ၊ (စိတ္တသပ္ပါယနှင့် လျော်သောသူမနေသော) တပါးကျောင်းကို။ ဂဟေတုံ၊ ဌ၊။ လဘတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ သေနာသနလောလုပ္ပေ၊ (အဝေးအနီးစသည်ကိုမေးခြင်း, သွားရှာကြည့်ခြင်း, အပြစ်အနာရောဂါ ကင်းလျက် လက်မှန်ခံသည်ကိုစွန့်၍ တပါးကျောင်းခံခြင်းတည်းဟူသော) သေနာသနလောလုပ်ပွသည်။ ဥပ္ပန္နမတ္တော၊ ဥပါဒ်ကာမျှဖြစ်လတ်သော်။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီး။ ဒယံ၊ ကား။ ဇတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ယံ၊ အကြောင်းအ ကြောင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ၏။ တေန၊ ဖြင့်သာ။ တုဋ္ဌိံ၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲသင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တောဝါဒကရဏံ၊ ဘုရားရှင်ဟောသည့် သြဝါဒကိုလိုက်နာ ခြင်းဌင်း။ သဠဟိ စာရိနံ ဟိတေသိတာ၊ သီတင်းသုံးဝေါ်ငယ်တို့ အစီး

၄ ၇၆

၂၀၀ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ (၇၅-၂၆) [၂-ဒုတိယ

အပ္ပါးကို လိုလားသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ဟိနပဏီတဝိကပ္ပပရိစ္ဆာဂေါ၊ ယုတ်သော မြတ်သောဟု အထူးကြံခြင်းကို စွန့်ရခြင်းရင်း။ အနုရောဓဝိ-ရောဓပ္ပဟာနံ၊ မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော အနုရောဓ မနှစ်သက်ခြင်း ဆန့်ကျင်ခြင်းတည်းဟူသော ဝိရောဓကို ပယ်ရခြင်းရင်း။ အတြိစ္ဆတာယ၊ ထိုထိုကျေးဇူးဌာပ်သော တဏှာ၏။ ဒုါရပိဒဟာနံ၊ ဝင်ပေါက်တံခါးကို ဆို့ရခြင်းရင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ ရှင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

[၇၆] ယံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ ၏။ တေန၊ ဖြင့်သာ။ သန္တုဋ္ဌော၊ သော။ ယထာသန္ထတိကော၊ သော။ ယတိ၊ သည်။ နိုဗ္ဗိကပ္ပေါ၊ ကောင်း မကောင်းဟု နှစ်ခု ကြံခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ တိဏသန္ထရကေသုပိ၊ မြက်သစ်ရက်အခင်းတို့၌သော်လည်း။ သုခံ သေတိ၊ ချမ်းသာစွာနေနိုင်၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သေဋ္ဌမ်ိ၊ မြတ်သောနေရာ၌လည်း။ နု ရဇ္ဇတိ၊ မမက်။ ဟီနံ လဒ္ဓါ၊ အယုတ်ကိုရသော်လည်း။ နု ကုပ္ပတိ၊ စိတ်မပျက်။ သဗ္ဗြဟ္မစာရိနဝကေ၊ သီတင်းသုံးဘော်ငယ်တို့ကို။ ဟိတေန၊ အကျိုးစီးပွါးဖြင့်။ အနုကမ္ပတိ၊ ချီးမြှောက်မစသည် မည်၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရိယသတာစိဏ္ဏံ၊ အရိယာသူမြတ်တို့သည် မပြတ်လေ့ကျက်အပ်သော။ မုနိပုဂ်ဝဝဏ္ဏိတံ၊ မုနိတကာတို့၏ အကြီးအမြတ်ဖြစ်သော ဘုရားချီးမွမ်းတော် မူအပ်သော။ ယထာသန္ထတရုမတံ၊ ညွှန်းချအပ်တိုင်းသောကျေးဇူး မမ္ပလျော်သည်၏ အဖြစ်ကို။ မေဓာဝီ၊ သည်။ အနု-ယုဇ္ဇေထ၊ အားထုတ်ရာ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ ယထာသန္ထတိကင်္ဂ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပ-
ဘေဒဘေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၁၃-နေသဇ္ဇိကင်္ဂကထာ

၃၆။ နေသဇ္ဇိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သေယ်ျ၊ (အိပ်ရာအုံးဌာ ခေါင်းချ၍) လျောင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌိကွ်ပါမိ၊ ၏။ နေသဇ္ဇိကင်္ဂံ၊ ထိုင်နေခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသော၊ ဝါ၊ ထိုင်ခြင်းလျှင် သီလရှိသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်နေခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣဟ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ နေသဇ္ဇိကဏ်ေန၊ သော။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ဌ္ဌ။ တိသု ယာမေသု၊ တိုတ္ဌင်။ ဧကံ ယာမံ၊ တခုသောယာမ်ဌ္ဌ၊ ဝါ၊ တယာမ်လုံး။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ စက်မိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ စ္ဌ။ ဣရိယာပထေသု၊ သ္ဌား,လာ, ရပ်, ထိုင်, လျောင်းခြင်း ဣရိယာပုထ်တိုတ္ဌင်။ နိပဇ္ဇိတုမေဝ၊ လျောင်းအိပ်ခြင်း ဣရိယာပုထ်သည်သာလျှင်။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်သတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တိုတ္ဌင်။ ဥဋ္ဌာနေ၊ အား။ အပယောနံ၊ နောက်မှီတံကဲ့ ပျဉ်သည်။ နေဝ ဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်သည်သာတည်း။ ဒုဿပလ္လတ္ထိကာ၊ ပုဆိုးပတ်သည်။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ အာယောဂပဋ္ဋော၊ အာယောဂပဋ်သည်။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ မဏ္ဍိမယ၊ အား။ ဣမေသု တီသု၊ ဤသုံးပါးတိုတ္ဌင်။ ယံ-ကိဉ္စိ၊ တပါးပါးသည်။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။ မုဒုကယ၊ အား။ အပယောနမ္ပိ၊ သည်ရင်း။ ဒုဿပလ္လတ္ထိကာပိ၊ သည်ရင်း။ အာယောဂပဋ္ဋောပိ၊ သည်ရင်း။ ဗိမ္ဗောဟနမ္ပိ၊ အုံးသည်ရင်း။ ပဋ္ဌဂေါ်ပိ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော အင်းပျဉ် သည်ရင်း။ သတ္တဂေါ်ပိ၊ အင်္ဂါခုနစ်ပါးရှိသော အင်းပျဉ်သည်ရင်း။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။ ပိဋ္ဌိအပယယေန၊ နောက်မှီတကဲ့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကဋ္ဌ။ ကတော၊ ပြုအပ်သော (အနုံထက် အတန်ငယ် အလျားရှည်သော ဖတိုင် အင်းပျဉ်ငယ် အင်ချပ်) အင်းပျဉ်ငယ်သည်။ ပဋ္ဌဂေါ်ဣ နာမ၊ ပဋ္ဌဂ်မည်၏[1]။ ပိဋ္ဌိအပယ-ယေန စ၊ နောက်မှီတံကဲ့နှင့်ရင်း။ ဥဘတောပယောသု၊ ဝဲယာ နံပါးတို့ဌ္ဌ။ အပယယေဟိ စ၊ အမှီလက်ရုံးတန်းတို့နှင့်ရင်း။ သဒ္ဒိ၊ ကဋ္ဌ။ ကတော၊ ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်နေရာသည်။ သတ္တဂေါ်ဣ နာမ၊ သတ္တဂ်မည်၏။ တံ၊ ထိုသို့သော သတ္တဂ်အင်းပျဉ်ကို။ မိဠ္ဌာဘယတ္ထောရသ၊ အား။ အကံသု ကိရ၊ သတတ်။ ထေရော၊ သည်။ အနာဂါမိ ဟုတ္ဌာ၊ ၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပြီ။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ သေယ္ယံ၊ (ဒေါပ်ရာဒုံးဌ္ဌ ခေါင်းချ၍) လျောင်းအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပိတမတ္တော၊ ဌ္ဌ။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ ဘိက္ခုတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဇ္ဇော၊ ဌ္ဌ။ ဘောဒေါ၊ တည်း။

၁- ပဋ္ဌဂေါ်ဣ ပန-ရှိမူ ပဋ္ဌဂေါ်ဣ ပန၊ ကား။ပ။ ကတော၊ ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်ငယ် တည်းဟု ပေးလေ။ (ဆ-သံ-သော)

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ သေယျသုခံ၊ အိပ်ရာ၌ တစင်းစင်း လျောင်းအိပ် ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ ပဿ-သုခံ၊ ဝဲယာပြန်ပြောင်း စောင်းလှည့် လူးလည်းသဖြင့် ရသောချမ်းသာကို။ မိဒ္ဓသုခံ၊ တမှိန်းမှိန်း အိပ်မွေ့သဖြင့် ရသော ချမ်းသာကို။ အနုယုဉ္ဇော၊ တလဲလဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တသ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ အပ်သော။ စေတသော ဝိနိဗန္ဓသ၊ စိတ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဥပစ္ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ကြောင်း၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂသပ္ပါယတာ၊ ခပ်သိမ်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သောသူအား လျော်သည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ပါသာဒိကဣရိယာပထတာ၊ ကြည်ဘွယ်သောဣရိယာပုထ်ရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ဝိရိယာရမ္ဘာနုကူလတာ၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းအား အစဉ် လျော်သည်၏အဖြစ်ရင်း။ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ (သီလစသော) သမ္မာပဋိပတ်ကို။ အနုဗြူဟနံ၊ ပွါးစေခြင်းရင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိ-သံသော၊ တည်း။

ပလ္လင်္ကံ၊ ကို။ အာဘုဇိတ္ဝာန၊ ဖွဲ့၍။ တနှံ ဥပရိမကာယံ၊ ကို။ ဥဇုံ၊ စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ နိသီဒန္တော၊ သော။ ယတိ၊ သည်။ မာရဿ၊ ၏။ ဟဒယံ၊ စိတ်ကို။ ဝိကမ္ပေတိ၊ (သူ့အလိုကို ဖျက်သည်ဖြစ်၍) တုန်လှုပ် စေ၏။

[၂၂] သေယျသုခံ၊ အိပ်ခြင်းဖြင့် ရအပ်သော သုခကို။ မိဒ္ဓသုခံ၊ တမှိန်းမှိန်း အိပ်မွေ့ ငိုက်မျည်းခြင်းဖြင့် ရအပ်သော သုခကို။ ဟိတ္ဝာ၊ ပစ်လိုက်၍။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ ဝိပဿနာ၌ အားထုတ်ချီးပင့်အပ်သော ဝီရိယ ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသဇ္ဇာဘိရတော၊ နိသဇ်၌ အလွန်မွေ့လျော်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တပေါဝနံ၊ ခြိုးခြုံသောအကျင့်ကို ကျင့်ရာဖြစ်သော သာသနာတော် တည်းဟူသော အင်ကြင်းတောကို။ သောဘယန္တော၊ တင့်တယ်စေလျက်။

နိရာမိသံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အာမိသကင်းသော။ ပီတိသုခံ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမဓိဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓီရော၊ သည်။ နေသဇ္ဇိကံ၊ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်နှင့် စပ်သော။ ဝတ်-ဓုတင်ံ၊ ကို။ သမနုယုဉ္ဇေယျ၊ ကောင်းစွာယှဉ်သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနုသာသနီတည်း။

အယံ နေသဇ္ဇိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒေ ဒေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

ဓုတင်ပကိဏ္ဏကကထာ

၇၇။ ဣဒါနိ၊ ဘဒ္ဒ။ ကုသလတ္တိ ။ပ။ ဝိနိစ္ဆယောတိ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ လတ္တံ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကုသလတ္တိကတောတိ၊ တောဟူသောပုဒ်၌။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝိညာ-တမ္ပေါ၊ အပ်၏။) ဟိ၊ ခဲ့အုံ့။ သမ္ဘာနေဝ၊ ကုန်သော။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ သေက္ခပုထုဇ္ဇနခီဏာသဝါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သိယာ၊ အခ္ခါကား။ ကုသလာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သိယာ၊ ကား။ အဗျာကတာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အကုသလံ၊ ဖြစ်သော။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသင့်။ ဣတိ သန္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ အထူးအယူကိုဆိုအုံ့။ ယော၊ အကြင်အယူမည်သည် ဝိတဏ္ဍဝါဒီသည်။ ပါပိစ္ဆော ။ပ။ ဟောတိတိ အာဒိဝစနတော၊ ဟောတိ ဤသို့အစရှိသော အင်္ဂုတ္တရ ပုဂ္ဂလပညတ် ပါဠိစကားကြောင့်။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ အကုသလမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသင့်သေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုကြားအုံ့။ သော၊ ကို။ ဝတ္တမ္ပေါ၊ ဆိုသင့်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ အကုသလစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အရဟေ၊ ဘ၌။ နနု ဝသတိတိ၊ မနေဘူးဟူ၍။ နနု ဝဒါမ၊ မဆိုပေကုန်။ ဟိ၊ စ့။ ဝါ၊ ဟိ-ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်းအား။ အရဟေ၊ ဘ၌။ နိဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထို တောရနေရဟန်းသည်။ အာရညိကော၊ ကမည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအုံ့။ သော၊ ထိုတောနေရဟန်းသည်။ ပါပိစ္ဆော ဝါ၊ အလိုယုတ်သည်လည်း။ ဘဝေယ္ယ၊ ရာ၏။ အပ္ပိစ္ဆော ဝါ၊ အလိုနည်းသည်လည်း။ ဘဝေယ္ယ၊ ရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ ဣမာနိ-ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ ဣမာနိ၊ ဤပံသုကူလိကင်္ဂသမာဒါန စသည်တို့သည်။ (ဓုတင်္ဂါနိ၌စပ်၊ ဤကဲ့သို့ သောအရာဝယ် ဝုတ္တံရှိသော်လည်း ဣတိ တိုင်အောင်ငုံ၍သာ သဒ္ဒပဒတ္ထက မပေးနှင့်) တေန တေန သမာဒါနေန၊ ထိုထိုပံသုကူလိကင်္ဂ စသည်ကို ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်။ ဓုတကိလေသတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီးသော တဏှာ ခေါဒါနိန်အစရှိသော ကိလေသာ ပါပမမ္မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတသ၊ တဏှာစသော ကိလေသာကို ခါပြီးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အင်္ဂါနိ၊ ဓုတအဖြစ်၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊

ကြောင့်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကိလေသဓုနနတော၊ ကိလေသာကို ခါတတ်ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတန္တိ၊ ၍။ လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရအာပ်သော အမည်ရှိသော။ ဥဏ်၊ သည်။ ဧတေသံ၊ ထိုပံသုကူလိကင်သမာဒါနစသည်တို့၏။ အင်္ဂ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ တာနိ၊ ထိုပံသု-ကူလိကင်သမာဒါန စသည်တို့သည်။ ပဋိပက္ခနိဒ္ဓုနနတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို ခါတတ် ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတာနိ စ၊ ဓုတမည်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပတ္တိယာ၊ သီလစသော သမ္မာပဋိပတ်၏။ အင်္ဂါနိ စ၊ အကြောင်းတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ ဤကမ္မဓာရည်းသမာသ်ဝစနတ်ကြောင့်လည်း။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ-ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝါ၊ ဣတိ - ဣမံ လက္ခဏံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ အောက်ဝစနတ္ထနိဒ္ဒေသဠိဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတာနိ - သမာဒါနာနိ၊ တို့သည်။ ယသ္မာ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါမည်ကုန်သည်။ ဘဝေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သော တာဒိသော၊ ထိုသို့သော။ ကောစိ ဘိက္ခု၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းမျှသော်လည်း။ အကုသလေန၊ ဖြင့်။ ဓုတော နာမ၊ (ကိလေသာ ပါပဓမ္မကို ခါတွန်ဖျက်တတ်သော အနက်ကြောင့်) ဓုတမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်စကောင်းခဲ့။ တံ-အကုသလံ၊ သည်။ (ဥဏံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။) ယေသံ-သမာဒါနာနံ၊ တို့၏။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါတည်း၊ ဣတိ ကတ္တာ၊ ဤသို့သော ဗဟုဗ္ဗိဟိဝစနတ္ထကိုပြု၍။ တာနိ သမာဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ဓုတင်္ဂါနိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စေယ္ယုံ၊ ဆိုအပ်ကုန်ရာ၏။ (တနည်း။ ။ဥဏံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။) တံ-ဓုတံ၊ ထိုဓုတမည်သော တရားသည်။ အင်္ဂံ၊ တည်း။ ဣတိ ကတ္တာ၊ ဤသို့ ဓုတံ အင်္ဂံ ဧတေသံ ဟူသော ဝစနတ်ကို ပြု၍။ တာနိ သမာဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ဓုတင်္ဂါနိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အကုသလံ၊ သည်။ ကိဉ္စိ ပါပံ၊ တစုံတခုသော ပါပဓမ္မကို။ နစ ဓုနာတိ၊ ဖျက်ဆီးနိုင်သည်လည်း မဟုတ်ခဲ့။ (အပ္ပဋိ-ပက္ခတော။ ဟိတ်လာ) အကုသလံ၊ သည်။ စိဝရလောလုပ္ပါဒိနိ စေဝ၊ စီဝရလောလုပ္ပအစရှိကုန်သော ပဋိပက္ခတို့ကိုလည်း။ နာပိ နိဒ္ဓုနတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်လည်း မဟုတ်ခဲ့။ ပဋိပတ္တိယာ စ၊ ၏လည်း။ အင်္ဂံမို့၊ အကြောင်းသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဟုတ်ခဲ့တကား။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ အကုသလံ ဓုတင်္ဂန္တိ၊ ဟူသော။ (ယံ-ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။

ဝုတ္တံ၊ ပြီ။) ဣဒံ-ဝစနံ၊ သည်။ သုဝုတ္တံ၊ အမြဲအမြဲ လုံမစောက်ဆိုအပ်သော စကားတည်း။ ဝါ၊ ကောင်းစွာဆိုမိသော စကားတည်း။ (ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိသဒ္ဒေါ အစ္ဆရာဟရိတဗ္ဗော။)

[၇၈] ယေသံ၊ အကြင်အဘယဂိရိဝါသီဆရာတို့၏။ ဝါဒေပိ၊ ၌လည်း။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ကုသလတ္တိကဝိနိမုတ္တံ၊ လွတ်၏။ (ပညတ္တိဝါဒတွေ့၊ ဓုတင်မည်သည် ပညတ်သာတည်းဟု အယူရှိသောကြောင့်တည်း။) တေသံ၊ တို့၏။ ဝါဒေ၊ ၌။ အတ္ထိတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ဓုတင်္ဂမေव၊ ဓုတင်မည်သည်ပင်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပေ။ အသန္တံ၊ သဘောအားဖြင့် မရှိစကောင်းသော ပညတ်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သို့သော ကိုလေသာ ပါပဓမ္မကို။ ဓုနနတော၊ ခါဖျက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတင်္ဂံ နာမ၊ မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ ဓုတ-ဂုဏေ သမာဒါယ ဝတ္တတိတိ ဝစနဝိရောဓောပိ၊ ဝတ္တတိဟူသော ပါဠိတော်နှင့်ဆန့်ကျင်သည်လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ-ဝစနံ၊ အဘယဂိရိဆရာတို့၏ ထိုစကားကို။ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ မမှတ်သင့်။ ဣတိ အယံ၊ ဤဝဏ္ဏနာသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကုသလတ္တိကတော၊ အားဖြင့်။ ဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။

ဓုတာဒီနံ ဝိဘာဂတောတိ ဣတ္ထေ၊ ၌။ ဓုတော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူ့အား။ ဓုတင်္ဂသေဝနာ၊ သည်။ သပ္ပါယာ၊ သနည်း။ ဣတိ-ဣမိဿာ ပဋ္ဌာယ၊ ၏။ (ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။) ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဓုတအစရှိသည်တို့တွင်။ ဓုတောတိ၊ ဟူ၍။ ဓုတကိလေသော၊ ထိုထိုဓုတင်ဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသော။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ ကိုဌင်း။ (တနည်း) ဓုတကိလေသော၊ ဓုတင်္ဂသေဝနကို အရင်းမူသဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ ခီဏာသဝ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဌင်း။ ကိလေသခုနနော၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ် ဖျက်ဆီး ကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မော ဝါ၊ (အရိယမဂ်, ဝိပဿနာဉာဏ်, ဓုတင်္ဂ စေတနာသမ္ပယုတ္တဉာဏ်ဟူသော) တရားကိုဌင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ တပါး။ ဓုတဝါဒေါတိ ဣတ္ထေ၊ ဓုတဝါဒေါဟူသောပါဌ်၌။ ဓုတော၊ ဓုတသာမည်၍။ နဓုတဝါဒေါ၊ ဓုတဝါဒမမည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ နေ ဓုတော၊ ဓုတမမည်မူ၍။ ဓုတဝါဒေါ၊ ဓုတဝါဒသာမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နေဝ ဓုတော၊ လည်းမမည်မူ၍။ နေ ဓုတဝါဒေါ၊ လည်းမမည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဓုတော စေဝ၊ လည်းမည်၍။ ဓုတဝါဒေါ စ၊ ဓုတလည်းမည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဓုတင်္ဂေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ဓုနိ၊ ဖျက်ဆီးပြီ။ ပရံ ပနု၊ သူ့ကိုကား။ ဓုတင်္ဂေန၊ ဖြင့်။ နေ ဩဝဒတိ၊ မဆုံးမ။ နာနုသာသတိ၊ အဖန်တလဲလဲ မဆုံးမ။ ကော ဝိယ၊ အဘယ်အရှင်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဗာဂ္ဂုလတ္ထေရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ အယံ၊ ဤအရှင်သည်။ ဓုတော နေ ဓုတဝါဒေါ၊ မည်၏။ ယထာဟ၊ ကား။ တယိဒံ။ ပ ။ ဝါဒေါတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [အာယသ္မာ၊ တရာ့ခြောက်ဆယ် သက်တော်ကြွယ်သော။ တယိဒံ-သော အယံ ဗာဂ္ဂုလော၊ ထိုအရှင်ဗာကုလသည်။ ဓုတော၊ မိမိသာဓုတင်ဖြင့် ကိလေသာကိုခါ၍။ နေ ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးကိုကား ဓုတင်ဖြင့်မဆုံးမတတ်။] ပန၊ ပါး။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဓုတင်္ဂေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ နေ ဓုနိ၊ မဖျက်ဆီး။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အညေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ဓုတင်္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဩဝဒတိ၊ ၏။ အနုသာသတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ ကား။ ဥပနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ တည်း။ အယံ၊ သည်။ နေ ဓုတော ဓုတဝါဒေါ၊ မည်၏။ ယထာဟ၊ ကား။ တယိဒံ။ ပ ။ ဒေါတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [သက္ကပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်း၏သားဖြစ်သော။ တယိဒံ-သော အယံ အာယသ္မာ ဥပနန္ဒော၊ ထိုအရှင်ဥပနန်သည်။ နေ ဓုတော၊ မိမိမူကား ဓုတမဟုတ်။ ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးကိုသာ ဓုတင်ဖြင့် ဆုံးမတတ်၏။] ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ လာဘုဒါယီ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဥဘယ-ဝိပန္နော၊ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါမှုချို၏။ အယံ၊ သည်။ နေဝ ဓုတော၊ ဓုတလည်းမမည်။ နေ ဓုတဝါဒေါ၊ ဓုတဝါဒလည်းမမည်။ ယထာဟ၊ ကား။ တယိဒံ။ပ။ ဝါဒေါတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [တယိဒံ-သော အယံ အာယသ္မာ လာဘုဒါယီ၊ ထိုအရှင်လာဘုဒါယီသည်။ နေဝ ဓုတော၊ မဟုတ်။ နေ ဓုတဝါဒေါ၊ မဆုံးမတတ်။] ပန၊ ပါး။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဓမ္မသေနာပတိ ဝိယ၊ တရား စစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာကဲ့သို့။ ဥဘယသမ္ပန္နော၊ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အယံ၊ သည်။ ဓုတော စေဝ၊ ဓုတလည်းဖြစ်၍။

ဓုတဝါဒေါ စ၊ ဓုတဝါဒလည်းမည်၏။ ယထာဟ၊ ကား။ တယိဒံ။ ပ ။ ဝါဒေါ စာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [အာယသ္မာ၊ သော။ တယိဒံ-သော အယံ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဓုတော စေဝ၊ ဓုတလည်းဖြစ်ပေ၏။ ဓုတဝါဒေါ စ၊ လည်းဖြစ်ပေ၏။]

ဓုတဓမ္မာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ၊ ကား။ အပ္ပိစ္ဆတာ၊ အလိုနည်းသောသူ၏အဖြစ်။ သန္တုဋ္ဌိတာ၊ ရောင့်ရဲခြင်းရှိသောသူ၏အဖြစ်။ သလ္လေခတာ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါးစေတတ်သည်၏အဖြစ်။ ပဝိဝေကတာ၊ ဆိတ်ငြိမ်သည်၏အဖြစ်။ ဣဒမတ္ထိတာ၊ ဤကုသိုလ်ဓမ္မတို့ဖြင့်အလိုရှိသောသူ၏အဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဓုတင်စေတနာယ၊ ၏။ ပရိဝါရကာ၊ အရံဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ပဉ္စ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆံယေဝ နိဿာယတိအာဒိဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဓုတဓမ္မာ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်။ အပ္ပိစ္ဆတာ စ၊ သည်ရင်း။ သန္တုဋ္ဌိတာ စ၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထတော၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်။) အလောဘော၊ တည်း။ သလ္လေခတာ စ၊ သည်ရင်း။ ပဝိဝေကတာ စ၊ သည်ရင်း။ အလောဘေ စ၊ ၌ရင်း။ အမောဟေ စ၊ ၌ရင်း။ ဣမေသု ဒ္ဒိသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အနုပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဣဒမတ္ထိတာ၊ သည်။ ဉာဏမေဝ၊ တည်း။ [၇၉] တတ္ထ၊ ထိုအလောဘ အမောဟတို့တွင်။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ ပဠိကွေ့ပဝတ္ထူသု၊ ထိုထိုဓုတင်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ဂဟပတိစီဝရအစရှိသောဝတ္ထုတို့၌။ လောဘံ၊ ကို။ ဓုနာတိ၊ ခါတုန်ဖျက်ဆီး၏။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ တေသ္မိံ ပဠိကွေ့ပဝတ္ထူသု၊ တို့၌ သာလျှင်။ အာဒီနဝပဋိသင်္ခါဒကံ၊ (အာရုက္ခဒုက္ခ ပရာဓီနဝုတ္တိ စောရတယ စသော) အပြစ်ကိုဖုံးကွယ်တတ်သော။ မောဟံ၊ ကို။ ဓုနာတိ၊ ၏။ စ၊ တနည်း။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ အနုညာတာနံ၊ (နိစ္ဆန္ဒရာဂပရိဘောဂ အစွမ်းဖြင့်) ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သော (နှုးညံ့သောအတွေ့ရှိသော အခင်းခြုံထည်အစရှိသော) ဝတ္ထုတို့ကို။ ပဋိသေဝနမုခေန၊ မြဲဝဲခြင်းကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ သော။ ကာမသုခါနုယောဂံ၊ ကိလေသာကာမနှင့် ယှဉ်သော သုခကိုခံစားခြင်းကို။ ဓုနာတိ၊ ၏။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ ဓုတင်္ဂေသု၊ တို့၌။ အတိသလ္လေခမုခေန၊ အလွန်အကျူး သလ္လေခပဋိပတ်ကို အကြောင်းပြုသဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ သော။ အတ္တကိလမထာနုယောဂံ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကိုပြုကျင့်သော အယုတ်တရားကို။ ဓုနာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊

ကြောင့်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ ဓုတဓမ္မာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ဓုတင်္ဂါနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိတိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ ပံသုကူလိကင်္ဂံ၊ ၎င်း။ ပ။ နေသဇ္ဇိ-ကင်္ဂံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေရသ၊ ကုန်သော။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိ-တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုတဆဲ့သုံးပါးသောဓုတင်တို့ကို။ အတ္ထတော စ၊ ဖြင့်၎င်း။ လက္ခဏာဒီဟိ စ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ဝုတ္တာနေဝ၊ သာလျှင်တည်း။

ကသ ဓုတင်္ဂသေဝနာ သပ္ပါယာတိ၊ ယာဟူသော ဤပုစ္ဆာ၏။ ရာဂစရိ-တဿ စေဝ၊ ရာဂပြောသသူအားရင်း။ မောဟစရိတဿ စ၊ ၎င်း။ (ဓုတင်-သေဝနာ၊ ဓုတင်ကိုမှီဝဲခြင်းသည်။ သပ္ပါယာ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ-ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။) ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓုတင်-သေဝနာ၊ သည်။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ စေဝ၊ ဆင်းရဲခြိုးခြံသော အကျင့်သည်၎င်း။ သလ္လေခဝိဟာရော စ၊ ကိလေသာကို ခေါင်းပါးစေသော နေခြင်းသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဒုက္ခာပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲခြိုးခြံသောအကျင့်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ရာဂေါ၊ (သုခဖြစ်ကြောင်း အာရုံဝတ္ထုလျှင် မှီရာရှိသော) ရာဂသည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ သလ္လေခံ၊ ခေါင်းခေါင်းပါးပါးကျင့်ခြင်း-ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သသူအား။ မောဟော၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဝါ၊ ကင်း၏။ (ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သပ္ပါယာ၊ ကုန်၏။) ဝါ၊ ကား။ ဣတ္ထ ဧကေသု ဓုတင်ကေသု၊ တို့တွင်။ အာရညိ-ကင်္ဂရုက္ခမူလိကင်္ဂပဋိသေဝနာ၊ သည်။ ဒေါသစရိတဿာပိ၊ အားလည်း။ သပ္ပါယာ၊ ၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ တတ္ထ အရညရုက္ခမူလေသု၊ တို့၌။ အသံဃဋ္ဋိယမာနဿ၊ တစုံတယောက်နှင့် မထိခိုက်မှု၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ အာသ၊ အား။ ဒေါသော၊ ပိ၊ သည်လည်း။ ဝူပသမ္မတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (သပ္ပါယာ၊ ၏။) အယံ၊ ကား။ ဓုတာဒီနံ၊ တို့ကို။ ဝိဘာဂတော၊ အားဖြင့်။ ဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။

ပန၊ အဖွိုတပါးကိုဆိုအံ့။ သမာသဗျာသတောတိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ (ဝိနိစ္ဆ-ယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သမာသဗျာသတောတိ ပန ဟူအပ်-လျက် နေရာလွဲသည်။ တနည်း) သမာသဗျာသတောတိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ပန-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ဣမာနိ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ (အဒ္ဓေ ဟောန္တိ ဌ၌စပ်) သမာသတော၊ အားဖြင့်။ သီသင်္ဂါနိ၊

ခေါင်းတည်ဖြစ်သော အင်္ဂါတို့သည်။ တိဏိ၊ တို့တည်း။ အသမ္ဘိန္နင်္ဂါနိ၊ တပါးနှင့်မရောကုန်သော အင်္ဂါတို့သည်။ ပဠု၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဒ္ဓေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသီသင်္ခ အသမ္ဘိန္နင်္ဂတို့တွင်။ သပဒါနစာရိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ ဧကာသနိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ အဇ္ဈောကာသိကင်္ဂ၊ ၎င်း၊ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာနိ တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ သီသင်္ဂါနိ၊ ခေါင်းတည်ဖြစ်သော အင်္ဂါမည်ကုန်၏ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သပဒါနစာရိကင်္ဂ၊ ကို။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်သောရဟန်းသည်။ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ရက္ခိဿတိ၊ လတ္တံ။ စ၊ ပါး၊ ဧကာသနိကင်္ဂ၊ ကို။ ရက္ခတော၊ စောင့်သောရဟန်းအား။ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂါနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ သုရက္ခနိယာနိ၊ လွယ်သဖြင့် စောင့်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ။ အဇ္ဈောကာသိကင်္ဂ၊ ကို။ ရက္ခန္တဿ၊ အား။ ရုက္ခမူလိကင်္ဂယထာသန္ထတိကင်္ဂေသု၊ တို့၌။ ရက္ခိတဗ္ဗံ နာမ၊ စောင့်အပ်သည်မည်သည်။ ကိံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီသင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။) ဣတိ၊ သို့။ ဣဒံ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ သီသင်္ဂါနိ စ၊ တို့ဝင်း။ အာရညိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ ပံသုကူလိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ တေစီဝရိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ နေသဇ္ဇိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ သောသာနိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ အသမ္ဘိန္နင်္ဂါနိ စ၊ တို့ဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ခုဒ္ဓင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။) အဒ္ဓေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ပုန၊ ဖန်။ ဒ္ဒေ၊ ကုန်သော။ စီဝရပဋိသံယုတ္တာနိ၊ သင်္ကန်းနှင့်စပ်သော ဓုတင်တို့ဝင်း။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ပိဏ္ဍပါတပဋိသံယုတ္တာနိ၊ ဆွမ်းနှင့်စပ်သော ဓုတင်တို့ဝင်း။ ပဠု၊ ကုန်သော။ သေနာသနပဋိသံယုတ္တာနိ၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းနှင့်စပ်ကုန်သော ဓုတင်တို့ဝင်း။ ဧကံ၊ သော။ ဝီရိယပဋိသံယုတ္တံ၊ ဝီရိယနှင့်စပ်သော ဓုတင်ဝင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ (လိုက်) စတ္တာရော၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ ဓုတင်္ဂတ်ံ၊ သည်။ ဝီရိယပဋိသံယုတ္တံ၊ ဝီရိယနှင့်စပ်၏။ ဣတရာနိ၊ ဤမှ တပါးသော စီဝရပဋိသံယုတ္တစသည်တို့သည်။ ပါကဋာနေ၀၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာတည်း။

၁-လတ် + ဒုံ— မှ လတ်-ဟု ဖြစ်လာသည်၊ ထိုကြောင့် လံယုတ်ခဲ့ တ-တလုံး တည်းသာ သင့်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

ပုန၊ ဖန်။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ဓုတင်တို့သည်။ ပစ္စယနိဿိတာနိ၊ ပစ္စည်းကိုမှီကုန်သော။ ဒ္ဒါဒသ၊ တို့ဌင်း။ ဝိရိယ-နိဿိတံ၊ သော။ ကေံ၊ ဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိဿယဝသေန၊ မှီအပ်သော နိဿယ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒ္ဒေ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိ-တဗ္ဗဝသေနပိ၊ မှီဝဲအပ် မမှီဝဲအပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ဒ္ဒေယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ဟုတ်စ့။ ဓုတင်ံ၊ ကို။ သေဝန္တိသ၊ မှီဝဲသော။ ယသ၊ အကြင်အရှင်အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝဠုတိ၊ ပွါး၏။ တေန၊ ထိုအရှင်သည်။ သေဝိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သေဝတော၊ ဓုတင်ကို မှီဝဲသော။ ယသ၊ အကြင်အရှင်အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟာဟတိ၊ ယုတ်၏။ တေန၊ ထိုအရှင်သည်။ နိ သေဝိတဗ္ဗာနိ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်။ ပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို ဆိုအံ့။ ယသ၊ မဟာပုရိသဇာတိကဖြစ်သော အကြင်အရှင်အား။သေဝတောပိ၊ ဓုတင်ကိုမှီဝဲသော်ဌင်း။ အသေဝတောပိ၊ သော်ဌင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝဠုတေဝ၊ တိုးသည်သာတည်း။ နိ ဟာယတိ၊ မယုတ်။ တေနာပိ၊ ထိုအရှင်သည်လည်း။ ပစ္ဆိမံ ဇနတံ၊ နောင်လာ လူအပေါင်းကို။ အနုကမ္ပန္တေန၊ မစခ္ခိုးမြင့်သည် ဖြစ်၍။ သေဝိတဗ္ဗာနိ၊ မှီဝဲအပ်ကုန်၏။ [၇၀] ယသာပိ၊ အကြင်သူအားလည်း။ သေဝတောပိ၊ သော်ဌင်း။ အသေဝတောပိ၊ သော်ဌင်း။ နိ ဝဠုတိ၊ မတိုး။ တေနာပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ဝါသနတ္ထာယ၊ အလေ့အကျင့်ကောင်း ထုံခြင်းအကျိုးငှါ။ သေဝိတဗ္ဗာနိယေဝ၊ မှီဝဲအပ်ကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤနှေအပြီးတည်း။

ဝေါ၊ ဤသို့။ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓောနိပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ သဗ္ဗာနေဝ၊ ဓုတင် တေရသအလုံးစုံတို့သည်ပင်လျှင်။ စေတနာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧကဝိဓာနိ၊ တပါးအဖိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ဟုတ်စ့။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ ဧကမေဝ၊ တပါးသာတည်း။ သမာဒါနစေတနာ၊ နာပင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကဝိဓာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာ စေတနာ၊ ဣံ ဓုတင်န္တိ ဝဒန္တိတိ၊ ဟူ၍။ အဌကထာယံ၊ မဟာအဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပန၊ ပါး။ ဗျာသတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ တေ-ရသ၊ တဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်တို့ဌင်း။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့အား။ အဌ၊ တို့

ရင်း။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဒ္ဓါဒသ၊ တို့ရင်း။ သိက္ခမာနသာမဏေ-ရိနံ၊ တို့အား။ သတ္တ၊ တို့ရင်း။ ဥပါသကဥပါသိကာနံ၊ တို့အား။ ဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးသော ဓုတင်တို့ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဓါစတ္တာလီသ၊ လေးဆဲ့နှစ်ပါး တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဝါ၊ ပန-ဝိတ္ထာရေမိ၊ ခဲ့ဒုံ့။ အဗ္ဘောကာသေ၊ ဌိ။ အာရညကင်္သမ္ပန္နံ သုသာနံ၊ တောကျောင်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော သုသာန်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧကော-ပိ၊ တယောက်တည်းသော်လည်း။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တချက်တည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝါ၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်။ (ဧဝ-ကျေ) သမ္ဘဒုတင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဘုံ၊ ဌ္ဌ။ သကြောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့အား။ အာရညိကင်္ဂံ၊ အရညကင်ရင်း။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂ၊ ရင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဒ္ဒေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ သိက္ခာပဒေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋ္ဌိကွိတ္တာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂံ၊ ရင်း။ ရုက္ခမူလိကင်္ဂံ၊ ရင်း။ သောသာနိကင်္ဂံ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာနိ တီဏိ၊ တို့ကို။ ဒုပ္ပရိ-ဟာရာနိ၊ ဆောင်နိုင်ခဲကုန်၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ ဘိက္ခုနိယာ၊ သည်၊ ဝါ၊ အား။ ဒုတိယိကံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ ဝသိတုံ၊ ဌ္ဌ။ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအုံ့။ ဝေရူပေ၊ သော။ ဌာနေ၊ ဌ။ သမာနစ္ဆန္ဒာ၊ တူသောဆန္ဒရှိသော။ ဒုတိယိကာ၊ ကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲ၏။ သစေ လဘေယျ၊ အကယ်၍ပင်ရစေကာမူ။ (ပိ-ကို ဝေ-မှာယှဉ်) ဝေမ္မိ၊ သော်လည်း။ သံသဋ္ဌ-ဝိဟာရတော၊ အပေါင်းအဖော်နှင့် နှီးနှောရှိနေခြင်းမှ။ နှ မုစ္စေယျ၊ မလွတ်နိုင်ရာ။ ဝေ သတိ၊ သော်။ ယဿ၊ အကြင်ဝိဝေကဟူသော။ အတ္ထာ-ယ၊ ဌ္ဌ။ (ယဿ-နှင့် အတ္ထာယ-တုလျှတ်၊ သော့ဝ အတ္ထောကို ထောက်) ဓုတင်ံ၊ ကို။ သေဝေယျ၊ ရာ၏။ သော့ဝ အတ္ထော၊ ထို ဝိဝေကအကျိုးသည် ပင်။ အသာ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ နှ သမ္ဘဒ္ဓေယျ၊ မပြည့်စုံရာ။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိဘုဉ္ဇိဘုံ၊ ဌ္ဌ။ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ ကြောင့်။ ပဋ္ဌ၊ တို့ကို။ ဟာ-ပေတ္မာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့အား။ အဒ္ဓေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္ဘာနိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ပါး။ ယထာဝုတ္တေသု၊ ဘိက္ခုတို့အား ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော တေရသဓုတင်တို့လျှင်။ တေစ်ဝဂိကင်ံ၊ ကို။ ဌပေတ္မာ၊ ၍။ သေသာနိ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒါဒသ၊ တို့ကို။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဝေဒိတမ္ဘာနိ၊ ကုန်၏။ ယထာဝုတ္တေသု၊ ဘိက္ခုနိတို့အား ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော ရှစ်ပါးတို့တည်း။ (လိုက်)

တေစီဝရိကင်္ဂ၊ ကို။ ဌပေတ္ဌာ၊ ၍။ သတ္တာ၊ တို့ကို။ သိက္ခမာနသာမဏေရိနံ၊ တို့အား။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ပါး။ ဥပါသကဥပါသိကာနံ၊ တို့အား။ ကောသနိကင်္ဂ၊ ရင်း။ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာ-နေဝ ဒ္ဝေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့သည်သာလျှင်။ ပတိရူပါနိ စေဝ၊ လျောက်လည်း လျောက်ပတ်ကုန်၏။ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ ဌ၊။ သက္ကာ စ၊ တတ်လည်းတတ်ကောင်း ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒ္ဝေ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤရှေအပြီးတည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာသတော၊ ဖြင့်။ ဒ္ဝေစတ္တာ-လီသ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤအဖွင့်သည်။ သမာသ-ဗျာသတော၊ ဖြင့်။ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်တည်း။

ဘွောဝတာ စ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအစဉ်အားဖြင့်လျှင်။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညောတိ ဣမိသာ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ သီလ-သမာဓိပညာမုခေန၊ သီလသမာဓိပညာကို ပဓာနပြုသဖြင့်။ ဒေသိတော၊ သော။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ယေဟိ အပ္ပိစ္ဆတာသန္တုဋ္ဌိတာဒီဟိ ဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ သော။ သီလဿ၊ ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို (သီလဖြူစင်အံ့သည်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော) အပ္ပိစ္ဆတာသန္တုဋ္ဌိတာ စသော ကျေးဇူးတို့ကို။ သမ္ဘာဒနတ္ထံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ သမာဒါတဗ္ဗဓုတင်္ဂကထာ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ဓုတင်စကားသည်။ ဘာသိတာ၊ ဆိုပြီးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။

ဣတိ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ ကတေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ

ဓုတင်နိဒ္ဒေသော နာမ ဒုတိယော ပရိစ္ဆေဒေါ။

၃-ကမ္ဘာနှင့်ဟာဏနိဒ္ဒေသ (၈၁-၁၀)

သမာဓိဝဏ္ဏနာ

[၈၁] ၃၈။ ဣဒါနိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဓုတင်ပရိဟာရဏသမ္မာဒိတေဟိ၊ ဓုတင်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီဟိ၊ အပ္ပိစ္ဆတာ အစရှိကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ ကျေးဇူးဟရားဟူသော ရေကြည်တို့ဖြင့်။ ပရိယောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြူစင်သော။ ဣမသ္မိံ သီလေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဤစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌။ ပတိဋ္ဌိတေန၊ ကောင်းစွာဖြည့်ကျင့်သောအားဖြင့် တည်နေပြီးသော ယောဂီသည်။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညော၊ စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာဝယန္တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ စိတ္တသီသေန၊ စိတ်ကိုပဓာနပြုသဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ သော။ ယော သမာဓိ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွါးစေအပ်၏။ သော စ၊ ထိုပွါးစေအပ်သော သမာဓိကိုလည်း။ အဟိသခ်ေပဒေသိတတ္တာ၊ စိတ္တံ ဘာဝယံ ဟု အလွန်အကျဉ်းမျှဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိညာတုမ္ပိ၊ သိအံ့သောဘုံလည်း။ နဘာဝ သုကရော၊ မလွယ်တုံသေး။ ဘာဝေတုံ၊ ပွါးစေခြင်းငှါကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာလွယ်တုံအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသာ၊ ထိုသမာဓိ၏။ ဝိတ္ထာရဏ္ဍ၊ ကိုရင်း။ ဘာဝနာနယဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဒသေတုံ၊ ငှါ။ ဣဒံ ပဉ္စကမ္မံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမာဓိ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်။ သမာဓိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ အသာ၊ ထိုသမာဓိ၏။ လက္ခဏရသပစ္စုပဋ္ဌာန-ပဒဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ကာနိ၊ တို့နည်း။ သမာဓိ၊ သည်။ ကတိဝိဓော၊ သနည်း။ အသာ၊ ၏။ သံကိလေသော စ၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းကား။ ကော၊ နည်း။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ကြောင်းကား။ ကိံ၊ နည်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွါးစေအပ်သနည်း။ သမာဓိ-ဘာဝနာယ၊ ၏။ အာနိသံသော၊ အာနိသင်ကား။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စကမ္မံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတြ-တသ္မိံ ပဉ္စကမ္မေ၊ ဘိ၊ ဝါ၊ တတြ-တသ္မာ ပဉ္စကမ္မသ္မာ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံ့ သည်ကား။ ဝိသေသေန၊ အဖြေတည်း။ ကော သမာဓိတိ၊ ကား။

သမာဓိ၊ သည်။ ဗဟုဝိဓော၊ ကုသိုလ်စသည်အားဖြင့် မျိုးသောအပြား ရှိ၏။ နာနပ္ပကာရကော၊ (အာရုံနာနတ္တ မနသိကာရ ဆန္ဒ ပဏိဓိ-ဝိမောက္ခ အဘိနိဟာရ သညာနာနတ္တစသည်အားဖြင့်) အသီးအသီးသော ပကာရဝိသေသရှိ၏၊ ဝါ၊ အမျိုးမျိုးသောအသေးစိတ်အပြားရှိ၏။ တံ သမ္ပဿ၊ ကိုး။ ဝိဘာဝယိတုံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ။ အာရဇ္ဇမာနံ၊ အလှိုင်းတကြီး အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဝိသဇ္ဇနံ၊ သည်။ အဓိပ္ပေတံ၊ သော။ အတ္ထ-ဗ္ဗေ၀၊ ကိုလည်း။ နသာဓေယ္ယ၊ မပြီးစေနိုင်ရာ။ ဥတ္တရိ စ၊ အလွန်လည်း။ ဝိကွေပါယ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းငှါ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံ၀ဋ္ဋေယ္ယ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤစိတ္တံ ဘာ၀ယံ ဟူသောပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတမေ၀၊ လိုရင်းသမာဓိကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရွယ်၍။ ၀ဒါမ၊ ဆိုကုန်အုံ့။ ကုသလ-စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ (အနဝဇ္ဇသုခ၀ိပါကလက္ခဏာရှိသော) ကုသိုလ် စိတ္တေ-ကဂ္ဂတာသည်။ သမာဓိ၊ မည်၏။

ကေနဋ္ဌေန သမာဓိတိ ပဋ္ဌေ၊ ဌ်။ သမာဓာနဋ္ဌေန၊ အညိအညွတ်ထား-ခြင်း, ကောင်းစွာထားခြင်းဟူသော သဂတ်အနက်ကြောင့်၊ ဝါ၊ အညိ-အညွတ် ကောင်းစွာထားသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ သမာဓိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣဒံ သမာဓာနံ နာမ၊ ဤသမာဓာနမည်သည်။ ကိံ၊ နည်း။ ဧကာရမ္မဏေ၊ တခုတည်းသောအာရုံ၌။ စိတ္တစေတသိကာနံ၊ တို့ကို။ သမံ၊ အညိအညွတ်။ အ၀ိသရဏ၀ေသေန၊ ဖရိုဖရဲမကွဲမပြား မရွှေ့ရှားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ပိဏ္ဏေန္တိယ ၀ိယ၊ ရေဖြင့်နှောစပ် လုံးစုအပ်သော ကသယ် မှုန့်ကဲ့သို့။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား သေသ) အာ၀ာနံ၊ ထားခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ထားတတ်သောတရားသည်။ သမာ၀ာနံ နာမ၊ မည်၏။ စ၊ တနည်းကား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အ၀ိက္ခိပနဝေသေန၊ အထွေးထွေးသောအာရုံ၌ မပစ်-မလွှင့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ (ဤကားသေသ) အာ၀ာနံ၊ ထားခြင်းသည်။ သမာ၀ာနံ နာမ၊ မည်၏။ ဌပနံ၊ ထားခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို (သို့သမံသမ္မာအာ၀ာနု၏ သမာ၀ာနမည်သည်-၏အဖြစ်, အာ၀ာနု၏လည်း ဌပနု၏အဖြစ်) ကြောင့်။ ယသ္မာ ဧ၀မ္ပိ ယသ္မာ၊ ၏။ အာနုဘာ၀ေန၊ (ကျေးဇူးပြုသည်၏ အဖြစ်ဟူသော) စွမ်းအားသတ္တိဖြင့်။ ဧကာရမ္မဏေ၊ ဌ်။ စိတ္တစေတသိကာ၊ တို့သည်။ သမံ၊ အညိအညွတ်။ အ၀ိပ္ပကိဏ္ဏာ စ၊ ဖရိုဖရဲ မကွဲမပြား မရွှေ့ရှားကုန်သည်ရင်း။ စ၊ တနည်း။

သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အဝိက္ခိပမာနာ စ၊ မလွင့်မပျံ့ကုန် ငြိမ်သက်ကုန်သည်ရင်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ (အဝိက္ခိပမာနာ, အဝိပ္ပကိဏ္ဏာ တို့ကား ပစ္စာသတ္တိနည်းအားဖြင့် ရှေနောက်နေသည်) ဣဒံ-သာမတ္ထံ၂၊ ဤအညီအညွတ်ကောင်းစွာတည်ခြင်း အစွမ်းသတ္တိကို။ သမာဓာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (တနည်း) ဣဒံ-ဓမ္မဇာတံ၊ ဤအညီအညွတ်ကောင်းစွာ တည်ကြောင်း အစွမ်းအားသတ္တိရှိသော တရားသဘောကို။ သမာဓာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ကာနဿ လက္ခဏရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာနိ တိ ဧတ္ထ ပဠေ၊ ဌိတာ။ သမာဓိ၊ သည်။ အဝိက္ခေပလက္ခဏော၊ အတူးထူးသော အာရုံသို့ စိတ်ကို ပစ်လွှင့်တတ်သော ဥဒ္ဓစ္စ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာရှိ၏၊ ဝါ၊ သမ္မယုတ်တရားတို့၏ ထိုထိုအာရုံသို့ မလွင့်မပျံ့ကြောင်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာရှိ၏။ ဝိက္ခေပဝိဒ္ဓံသနရသော၊ စိတ်ကို ထိုထို အာရုံသို့ ပစ်လွှင့်တတ်သော ဥဒ္ဓစ္စကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဝိကမ္ပနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဥဒ္ဓစ္စကြောင့် မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ မတုန်လှုပ်သော တရား၏အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အားရှေးရှု၊ ထင်၏၊ ဝါ၊ သမ္မယုတ်တရားတို့၏ မတုန်လှုပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ပန၊ ပါး။ သုခိနော စိတ္တံ သမာဓိယတီတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သုခံ၊ နိရာမိသသုခသည်။ အဿ၊ ၏။ ပဒဋ္ဌာန်၊ နီးစွာသော အကြောင်းတည်း။

၃၉။ ကတိဝိဓော သမာဓိတိ ပဠေ၊ ဌိတာ။ တာဝ၊ စွာ။ အဝိက္ခေပလက္ခ-ဏေန၊ အားဖြင့်။ ဧကဝိဓော၊ တပါးအဖို့ရှိ၏။ ဥပစာရအပ္ပနာဝသေန၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ လောကိယလောကုတ္တရဝသေန၊ ဖြင့်ရင်း။ သပ္ပိတိကနိပ္ပိတိကဝသေန၊ ဖြင့်ရင်း။ သုခသဟဂတဥပေက္ခာသဟဂတဝသေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ တတော-ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည် နှင်နှင်တည်း။ (တတော-ကား ဒုဝိဓော-ကို ၎ င်သည်) [၈၂] ဟီနုမဇ္ဈိမပဏီတဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သဝိတက္ကသဝိစာရာဒိဝသေန၊ သဝိတက္ကသဝိစာရသမာဓိ, အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တသမာဓိ, အဝိတက္ကအဝိစာရသမာဓိ၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ပီတိသဟဂတာဒိဝသေန၊ ပီတိသဟဂတသမာဓိ, သုခသဟဂတသမာဓိ, ဥပေက္ခာသဟဂတသမာဓိ၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ပရိတ္တမဟဂ္ဂတပဏီတာ-

ဝသေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ တထာ-တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိသည် နှင်နှင်တည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညာဒိဝသေန၊ ဒန္ဓာဘိညသမာဓိစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတုဗိဓော၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပရိတ္တပရိတ္တာရမ္မဏာဒိဝသေန၊ ပရိတ္တပရိတ္တာရမ္မဏာသမာဓိစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ စတုစျာနဂ်-ဝသေန၊ လေးပါးကုန်သော စျာန်တို့၏ အင်္ဂါအဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ဟာနဘာဂိယာဒိဝသေန၊ ဟာနဘာဂိယစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ကာမာဝစရာဒိဝသေန၊ ဖြင့်ရင်း။ အဓိပတိဝသေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ တထာ-စတုဗိဓော၊ နှင်နှင်တည်း။ ပဠုကနယော၊ ဘ္ဘ။ ပဠုစျာနဂ်ဝသေန၊ ငါးပါးကုန်သော စျာန်တို့၏ အင်္ဂါအဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဠုဝိဓော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤကား မာတိကာတည်း။

သမာဓိကေကဒုကဝဏ္ဏနာ

တတ္ထ၊ ထိုကေဝိဓကောဋ္ဌာသစသည်တို့တွင်။ ကေဝိဓကောဋ္ဌာသော၊ သည်။ ဥတ္တာနတ္ထောယေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒုဝိဓကောဋ္ဌာသေ၊ ဘ္ဘ။ ဆန္ဒံ၊ ကုန်သော။ အနုသယတိဋ္ဌာနာနံ၊ ဗုဒ္ဓါနုသယတိ အစရှိကုန်သော အနုသယတိကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ရင်း။ မရဏသတိယာ၊ ၏ ရင်း။ ဥပသမာနုသတိယာ၊ ၏ရင်း။ အာဟာရေ ပဋိကူလသညာယ စ၊ သညာ၏ရင်း။ စတုဓာတုဝဝတ္ထာနသ၊ ဝဝတ္ထာန်၏ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ၊ ဤဆယ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ လဒ္ဓစိတ္တော-ကဋ္ဌတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယာ စ ကေဋ္ဌတာ၊ သည်လည်း။ အပ္ပနာ-သမာဓိနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဘ္ဘ။ ပဝတ္တာ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ(ဆယ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်ရအပ်သော ကေဋ္ဌတာနှင့် အပ္ပနာသမာဓိတို့၏ ရှေးအဖို့ဘ္ဘဖြစ်သော) ကေဋ္ဌတာသည်။ ဥပစာရသမာဓိ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ပဌမဿ စျာနဿ၊ ၏။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံမည်သော ဂေါတြဘူသည်။ ပဌမဿ စျာနဿ၊ အား။ အနန္တရပစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူး ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ ဝစနတော၊ ဤသို့စသော ပဋ္ဌာန်းစကား တော်ကြောင့်။ ပရိကမ္မာနန္တရာ၊ ပရိကံမည်သော ဂေါတြဘူ၏ အခြားမဲ့ဘ္ဘ ဖြစ်သော။ ယာ ကေဋ္ဌတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဂေါတြဘူ၏ အခြားမဲ့ဘ္ဘဖြစ်သော ကေဋ္ဌတာသည်။ အပ္ပနာသမာဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဝေါ၊ သို့။ ဥပစာရပ္ပနာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒုတိယဒုကေ၊ ဌ။ တီသု ဘူမီသု၊ တိုဌ။ ကုသလစိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ လောက်ယော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ အရိယမဂ္ဂသမ္မယုတ္တာ၊ သော။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ လောကုတ္တရော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ လောကိယလောကုတ္တရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယဒုကေ၊ ဌ။ စတုက္ကနယော၊ စတုက္ကနည်းဌ။ ဒ္ဒီသု စျာနေသု၊ တိုဌ။ ပဉ္စကနယော၊ ဌ။ တီသု စျာနေသု၊ တိုဌ။ ဧကဂ္ဂတာ၊ ဖြစ်သော ဧကဂ္ဂတာသည်။ သပ္ပီတိကော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ အဝသေသေသု၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒီသု စျာနေသု၊ တိုဌ။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ နိပ္ပီတိကော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဥပစာရသမာဓိ၊ သည်။ သိယာ၊ အဆ္ဆိုကား။ သပ္ပီတိကော၊ မည်၏။ သိယာ၊ အဆ္ဆိုကား။ နိပ္ပီတိကော၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သပ္ပီတိကနိပ္ပီတိကဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စတုတ္ထဒုကေ၊ ဌ။ စတုက္ကနယော၊ ဌ။ တီသု စျာနေသု၊ တိုဌ။ ပဉ္စက-နယော၊ ဌ။ စတူသု စျာနေသု၊ တိုဌ။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ သုခသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ အဝသေသသို့၊ ကြင်းသောစျာန်ဌ။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ ဥပေက္ခာသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဥပစာရသမာဓိ၊ သည်။ သိယာ၊ ကား။ သုခသဟဂတော၊ သည်။ သိယာ၊ ကား။ ဥပေက္ခာသဟဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သုခသဟဂတဥပေက္ခာသဟဂတဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမာဓိတိကဝဏ္ဏနာ

တိကေသု၊ တိုတွင်။ ပဌမတ္တိကေ၊ ဌ။ ပဋိလဒ္ဓမတ္တော၊ ရအပ်ကာမျှ ဖြစ်သော သမာဓိသည်။ ဟီနော၊ (မမှီဝဲအပ်သေး, အကြိုမ်များစွာ မပြူ အပ်သေးသည်ဖြစ်၍) ယုတ်သော သမာဓိမည်၏။ နာတိသုဘာဝိတော၊ လွန်စွာ မပွါးစေအပ်သော သမာဓိသည်။ မဇ္ဈိမော၊ မည်၏။ သုဘာ-ဝိတော၊ လွန်စွာပွါးစေအပ်သော။ ဝသိပ္ပတ္တော၊ ဝသီဘော်သို့ရောက်သော သမာဓိသည်။ ပဏီတော၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဟီနမဇ္ဈိမပဏီတ-ဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၈၃] ဒုတိယတ္တိကေ၊ ၌။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ ဥပစာရသမာဓိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကဲ့။ ပဌမဈာနသမာဓိ၊ သည်။ သဝိတက္ကသဝိစာရော၊ မည်၏။ ပဠုကနယေ၊ ၌။ ဒုတိယဈာနသမာဓိ၊ သည်။ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တော၊ သမာဓိမည်၏။ ဟိ၊ ဟုတ်စ့။ ယော၊ အကြင်ယောဂီသည်။ ဝိတက္ကမတ္တေ-ယေဝ၊ ဝိတက်၌သာလျှင်။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝိစာရေ၊ ဝိစာရ၌ကား။ အာဒီနဝံ၊ ကို။ အဒိသ္မာ၊ ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဝိတက္ကပ္ပဟာနမတ္တံ၊ ဝိတက်ကိုပယ်ခြင်းမျှကို။ အာကခ်မာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ပဌမဈာနံ၊ ကို။ အတိက္ကမတိ၊ လွန်၏။ သော၊ သည်။ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တံ၊ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမျှရှိသော။ သမာဓိံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိလဘတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသမာဓိကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤအဝိတက္က-ဝိစာရမတ္တောဟူသော ဒုတိယပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ စတုက္ကနယေ၊ ၌။ ဒုတိယာဒီသု၊ ကုန်သော။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ တတိယာဒီသု၊ ကုန်သော။ တီသု စျာနေသု၊ တို့၌။ ကေဝ္ဌတာ၊ သည်။ အဝိတက္ကာဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သဝိတက္ကသဝိစာရာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယတ္တိကေ၊ ၌။ စတုက္ကနယေ၊ ၌။ အာဒိတော၊ ၌။ ဒ္မိသု စျာ-နေသု၊ တို့၌ရင်း။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ အာဒိတော၊ ၌။ တီသု စျာနေသု စ၊ တို့၌ရင်း။ ကေဝ္ဌတာ၊ သည်။ ပီတိသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ တေသ္မေ၊ ထိုပဉ္စကနည်း, စတုက္ကနည်းတို့၌ပင်လျှင်။ တတိယော၊ စတုက္က-နည်း၌ တတိယဖြစ်သော။ စျာနေ စ၊ ၌ရင်း။ (ဤ စ-သဒ္ဒါဖြင့် ပဌမ ဒုတိယကိုပေါင်း) စတုတ္ထော၊ ပဉ္စကနည်း၌ စတုတ္ထဖြစ်သော။ စျာနေ စ၊ ၌ရင်း။ (ဤ စ-သဒ္ဒါဖြင့် ပဌမ, ဒုတိယ, တတိယကိုပေါင်း) (တနည်း) တေသ္မေ-တေသု စ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအစမှ နှစ်ပါးသောစျာန်, သုံးပါး သောစျာန်တို့၌ရင်း။ တတိယော၊ သော။ စျာနေ စ၊ ၌ရင်း။ စတုတ္ထော၊ သော။ စျာနေ စ၊ ၌ရင်း[1]။ ဧကဝ္ဌတာ၊ သည်။ သုခသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ အဝသာနေ၊ နည်းနှစ်ပါး၌လည်းအဆုံးဖြစ်သော

၁-ဤအလို ဧ-နေရာလွဲ၍ စ-နေရာမှာ ထိုင်လာမှားသည်၊ ပြည် နိဿယအဆို။ တေသ္မေ စ၊ ထိုပီတိသဟဂုတ် စျာန်တို့၌ပင်လျှင်ရင်း။ တတိယော စျာနေ စ၊ ၌ရင်း။ စတုတ္ထော စျာနေ စ၊ ၌ရင်း။ ဤသို့လည်း ယောဇနာသင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

စတုတ္ထ, ပဠုမစျာန်၌။ ကေဋ္ဌတာ၊ သည်။ ဥပေက္ခာသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဥပစာရသမာဓိ၊ သည်။ ပီတိသုခသဟ-ဂတော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပေက္ခာသဟဂတော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပီတိသဟဂတာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စတုတ္ထတို့ကော၊ ၌။ ဥပစာရဘူမိယံ၊ ဥပစာရနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ကေဋ္ဌတာ၊ သည်။ ပရိတ္တော၊ ကာမာဝစရဖြစ်သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ရူပါဝစရာရူပါဝစရကုသလော၊ ၌။ ဧကဋ္ဌတာ၊ သည်။ မဟဂ္ဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ သော။ ကေဋ္ဌတာ၊ သည်။ အပ္ပမာဏော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိတ္တ-မဟဂ္ဂတပ္ပမာဏာဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမာဓိစတုက္ကဝဏ္ဏနာ

စတုက္ကေသု၊ တိုတ္ဌင်။ ပဌမစတုက္ကေ၊ ၌။ ဒုက္ခာပဋိပဒေါ၊ ငြိုငြင်သော ရောက်ကြောင်း အကျင့်ရှိသော။ ဒန္ဓာဘိညော၊ နှေးသော ဘာဝနာပညာ ထူးရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒုက္ခာပဋိပဒေါ၊ သော။ ခိပ္ပါ-ဘိညော၊ မြန်သော ဘာဝနာပညာထူးရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သုခါပဋိပဒေါ၊ ချမ်းသာ လွယ်ကူသော ရောက်ကြောင်း အကျင့်ရှိသော။ ဒန္ဓာဘိညော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သုခါပဋိပဒေါ၊ သော။ ခိပ္ပါဘိညော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမာဓိ၊ သည်။ စတုဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို (ဒုက္ခာပဋိပဒေါ ဒန္ဓာဘိညော အစရှိသော) ပါဠိ၌။ ပဌမ-သမန္နာဟာရတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ရှေးဦးစွာနှလုံးသွင်းသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်။ တသ္မာ တသ္မာ စျာနသ၊ ထိုထိုအပွနာစျာန်၏။ ဥပစာရံ၊ အနီးဖြစ်သော ကာမာဝစရစျာန်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ ပဝတ္တာ၊ သော။ သမာဓိဘာဝနာ၊ အပွနာသမာဓိကို ပွါးစေသော ကာမာဝစရဘာဝနာကို။ ပဋိပဒါတိ၊ စျာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဥပစာရတော၊ ဥပစာရမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ၊ လောက်။ အပ္ပနာ၊ အပွနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊

ထိုရှေ့လောက်။ ပဝတ္တာ၊ သော။ ပညာ၊ အပွနာကိုဆောင်တတ်သော ဘာဝနာပညာကို။ အဘိညာတိ၊ ပကတိပညာမှတ္ထုံးသောပညာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သာ သော ပဋ္ဌိပဒါ၊ သည်။ ကေစ္စာ၊ အခ္ခါသောယောဂီအား။ ဒုက္ခာ၊ ငြိုငြင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဝရဏာဒိ-ပစ္စနီကမမ္မသမုဒါစာရဂဟနတာယ၊ နိဝရဏအစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းထူထပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဂဟန-သဒ္ဒါတိဏာဂဟနုစသည်တို့ကဲ့သို့ ထူထပ်ခြင်းကို ဟောသတတ်) ကိစ္ဆာ၊ ငြိုငြင်သည်။ အသုခါသေဝနာ၊ မချမ်းသာ မလွယ်ကူသောပွါးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ကေစ္စာ၊ အား။ တဒဘာဝေန၊ ထိုနိဝရဏစသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ ဖြစ်မှုထူထပ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာလွယ်ကူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိညာပိ၊ သည်လည်း။ ကေစ္စာ၊ အား။ ဒန္ဓာ၊ နှေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မန္ဒာ၊ နုံ့သည်။ အသီဃပွဝတ္တိ၊ မလျင်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေစ္စာ၊ အား။ ခိပ္ပါ၊ လျင်သည်။ အမန္ဒာ၊ မနုံ့သည်။ သီဃပွဝတ္တိ၊ လျင်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဒုက္ခာပဋ္ဌိပဒါဒန္ဓာဘိညစသည် တို့၌။ ပရတော၊ ၌။ ယာနိ သပ္ပါယာသပ္ပါယာနိ စ၊ အကြင်သပ္ပါယ အသပ္ပါယတို့ကိုရင်း။ ပလိဗောဓုပစ္ဆေဒါဒီနိ စ၊ ပလိဗောဓကိုဖြတ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ယာနိ ပုဗ္ဗကိစ္စာနိ စ၊ တို့ကိုရင်း။ ယာနိ အပွနာကောသလ္လာနိ စ၊ တို့ကိုရင်း။ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်လတ်ကုန်အံ့။ တေသု၊ ထိုသပ္ပါယအသပ္ပါယစသည်တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်ယောဂီသည်။ [၈၄] အသပ္ပါယသေဝီ၊ မလျောက်ပတ်သည်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋ္ဌိပဒါ စ၊ သည်ရင်း။ ဒန္ဓာ၊ သော။ အဘိညာ စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပါယ-သေဝီနော၊ လျောက်ပတ်သည်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသော ယောဂီအား။ သုခါ၊ သော။ ပဋ္ဌိပဒါ စ၊ သည်ရင်း။ ခိပ္ပါ၊ မြန်သော။ အဘိညာ စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ သုဒ္ဓမှတပါး မိဿကကိုဆိုအံ့။ ယော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဥပစာရစျာန်ကိုမရမီ ရှေးအဖို့၌။ အသပ္ပါယံ၊ ကို။ သေဝိတ္ဝာ၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ ဥပစာရစျာန်ကိုရသည်မှ နောက်အဖို့၌။ သပ္ပါယသေဝီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၌။ သပ္ပါယံ၊ ကို။

သေဝိတ္ဝာ၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ အသပ္ပါယသေဝီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ အာဃ။ ဝေါမိဿကတာ၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညာ, သုခါပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာနှစ်ပါးရောသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှ တပါး။ ပလိဗောဓုပစ္ဆေဒါဒိကံ၊ ပလိဗောဓကိုဖြတ်ခြင်း အစရှိသော။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကို။ အသမ္ဘာဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အနုယုတ္တဿ၊ သော။ တဿ၊ အာဃ။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပရိယာ-ယေန၊ ထိုမှပြန်သောနည်းဖြင့်။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကို။ သမ္ဘာဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အနုယုတ္တဿ၊ သော။ တဿ၊ အာဃ။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အပ္ပနာကောသလ္လာနိ၊ တို့ကို။ အသမ္ဘာ-ဒေန္တဿ၊ မပြည့်စုံစေသော ယောဂီအာဃ။ ဒန္ဓာ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ဘာဒေန္တဿ၊ ပြည့်စုံစေသော်ယောဂီအာဃ။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အပိ စ၊ တနည်းဆိုအံ့။ တဏှာအဝိဇ္ဇာဝသေန စ၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာတို့၏ နှိပ်စက်မနှိပ်စက်သော အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ သမထဝိပဿနာမိကာရဝသေန စာပိ၊ သမထဝိပဿနာတို့၌ ပြုဘူးသော လေ့ကျက်ခြင်းမရှိသည် ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်းလည်း။ (စ-ကား ဤနယ၌ ဝိသေသနခြင်းဆည်းသည်၊ အပိကား ရှေးနယကိုပေါင်းသည်) တောသံ၊ ထိုပဋိပဒါအာဘိညာဉ်တို့၏။ ပဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့အံ့။ တဏှာသိတ္ထိတဿ၊ (အခြားကိလေသာတို့ထက် လွန်သောအားဖြင့်) တဏှာနှိပ်စက်အပ်သော သူအာဃ။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနသိတ္ထိတဿ၊ တဏှာမနှိပ်စက်အပ်သသူအာဃ။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အဝိဇ္ဇာသိတ္ထိတဿ၊ အဝိဇ္ဇာနှိပ်စက်အပ်သသူအာဃ။ ဒန္ဓာ၊ သော၊ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနသိတ္ထိတဿ၊ အာဃ။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ယော၊ သည်။ သမထော ၌။ အကတာဓိကာရော၊ ရှေးဘဝ၌မပြုဘူးသော လေ့ကျက်ခြင်း ရှိသည်၊ ဝါ၊ ပြုဘူးသောလေ့ကျက်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ အာဃ။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတာဓိကာရဿ၊ အာဃ။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယော၊ သည်။ ဝိပဿနာယ၊ ၌။ အကတာဓိကာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ တယ၊ ၏။ အဘိညာ၊ သည်။ ဒန္ဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတာမိကာရယ၊ ၏။ အဘိညာ၊ သည်။ ခိပ္ပါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ကိလေသိန္ဒြိယဝေသနာပိ၊ ထက်ကုန်နုံ့ကုန်သော ကာမစ္ဆန္ဒစသောကိလေသာ, သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ တောသံ၊ ထိုပဋိပဒါအဘိညာဉ်တို့၏။ ပဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့အုံ့။ တိဗ္ဗကိလေသဿ၊ ထက်သောကိလေသာရှိသော။ မုဒိန္ဒြိယဿ၊ နုံ့သောဣန္ဒြေရှိသောသူ၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိညာ စ၊ သည်လည်း။ ဒန္ဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တိဗ္ဗကိလေ-သဿ၊ ရှိသော။) တိက္ခိန္ဒြိယဿ ပန၊ ထက်သောဣန္ဒြေရှိသောသူ၏မူကား။ (ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) အဘိညာ၊ သည်။ ခိပ္ပါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး။ မန္ဒကိလေသဿ၊ နုံ့သော ကိလေသာရှိသော။ မုဒိန္ဒြိယဿ၊ သူ၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ သုခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိညာ စ၊ သည်လည်း။ ဒန္ဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (မန္ဒကိလေသဿ၊ ရှိသော။) တိက္ခိန္ဒြိယဿ ပန၊ ၏မူကား။ (ပဋိပဒါ၊ သည်။ သုခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) အဘိညာ၊ သည်။ ခိပ္ပါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တောသံ၊ တို့၏။ ပဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဣမာသု ပဋိပဒါဘိညာသု၊ တို့တွင်။ ယော-ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ပဋိပဒါယ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဒန္ဓာယ၊ သော။ အဘိညာယ စ၊ ဖြင့်ရင်း။ သမာဓိ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တယ-ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ သော သမာဓိ၊ ကို။ ဒုက္ခာပဋိပဒေါ၊ သော။ ဒန္ဓာဘိညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သေသတ္တယေပိ၊ ကြွင်းသော ဒုက္ခာပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညသမာဓိ, သုခါပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညသမာဓိ, သုခါပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညသမာဓိ သုံးပါး အ ပေါင်းခွဲလည်း။ သေ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဒါနေ အပြီး တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒုတိယစတုက္ကေ၊ ဌ။ ပရိတ္တော၊ နည်းသောအာနုဘော်ရှိသော။ ပရိတ္တာရမ္မဏော၊ မကြီးမပွားစေအပ် ကျဉ်းသောအာရုံရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပရိတ္တော၊ သော။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏော၊ ကြီးပွား

စေအပ် ကျယ်သောအာရုံရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အပ္ပမာဏော၊ ကြီးမားသော အာနုဘော်ရှိသော။ ပရိတ္တာရမ္မဏော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အပ္ပမာဏော၊ သော။ အပ္ပမာဏော-ရမ္မဏော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ သို့။ သမာဓိ၊ သည်။ စတုဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော သမာဓိတို့တွင်။ ယော သမာဓိ၊ သည်။ အပ္ပဂုဏော၊ ကျေပြည်နှစ်ဌာမလေ့ လာအပ်သေးသည်ဖြစ်၍။ ဥပရိဈာနသ၊ ၏။ ပစ္စယော။ အကြောင်း သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဌ၊။ နိ သဏ္ဌောတိ၊ နိုင်။ အယံ-သမာဓိ၊ သည်။ ပရိတ္တော၊ နည်းသောအာနုဘော်ရှိ၍ ပရိတ္တမည်၏။ ပန၊ ပါး။ ယော သမာဓိ၊ သည်။ အဝဓိုတော၊ လက်တသစ်နှစ်သစ်မျှလည်း မပျံ့ပြားစေအပ်သော။ အာရမ္မဏော၊ ထင်တိုင်းမျှသောအာရုံ၌။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အယံ-သမာဓိ၊ သည်။ ပရိတ္တာရမ္မဏော၊ မကြီးမပျံ့ပြားစေအပ်သော အာရုံရှိ၍ ပရိတ္တာရမ္မဏမည်၏။ ယော သမာဓိ၊ သည်။ ပဂုဏော၊ လေ့လာအပ်သည်။ သုဘာဝိတော၊ (ဝသီဘော်သို့ရောက်အောင်)ကောင်းစွာပျံ့ပြားစေအပ်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) ဥပရိဈာနသ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဌ၊။ သဏ္ဌောတိ၊ ၏။ အယံ-သမာဓိ၊ သည်။ အပ္ပမာဏော၊ မနှိုင်းရည်အပ် များမြတ်သော အာနုဘော်ရှိသော သမာဓိမည်၏။ စ၊ ပါး။ ယော သမာဓိ၊ သည်။ ဝဓိုတော၊ လက်တသစ်နှစ်သစ်မျှကိုလည်း ပျံ့ပြားစေအပ်သော။ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌။ ပဝတ္တော၊ ၏။ အယံ-သမာဓိ၊ သည်။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏော၊ ပမာဏမရှိကျယ်သောအာရုံရှိသော သမာဓိမည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဝုတ္တလက္ခဏ-ဝေါမိဿတာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော စတုတ္ထသမာဓိတို့၏ လက္ခဏာတို့ နှောသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝေါမိဿကနယော၊ (ဒုတိယ တတိယသမာဓိ တို့ကို သိမ်းယူတတ်သော)နှောနည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ၌ အပြီးတည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိတ္တပရိတ္တာရမ္မဏာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၈၅] တတိယစတုက္ကေ၊ ဘ၌။ ဝိက္ခမ္ဘိတနိဝရဏာနံ၊ ခွါအပ်ပြီးသော နိဝရဏ်မျိုးကုန်သော။ ဝိတက္ကဝိစာရပီတိသုခသမာဓိနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌာဂိကံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ၎င်း။ တတော၊ ထိုပဌမဈာန်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ဝုပသန္တဝိတက္ကဝိစာရံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော

ဝိတက်ဝိစာရရှိသော။ တိဝင်္ဂိကံ၊ သော။ ဒုတိယံ၊ ၎င်း။ တတော၊ ထိုဒုတိယစျာန်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ဝိရတ္တာပိတိကံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောပီတိရှိသော၊ ဝါ၊ လွန်ပြီးသောပီတိရှိသော။ ဒုဝင်္ဂိကံ၊ သော။ တတိယံ၊ ၎င်း။ တတော၊ ထိုတတိယစျာန်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ပဟီနသုခံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော သုခရှိသော။ ဥပေက္ခာဝေဒနာသဟိတဿ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာ-ဓိနော၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝင်္ဂိကံ၊ သော။ စတုတ္ထံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ စတုန္နံ စျာနာနံ၊ တို့၏။ အင်္ဂဘူတာ၊ အစိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သမာဓိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ စတုစျာနင်ဝသေန၊ လေးပါးသော စျာန်တို့၏ အင်္ဂါ၏ အဖြစ်၏အစွမ်း ဖြင့်။ စတုဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စတုတ္ထစတုက္ကေ၊ ၌။ ဟာနဘာဂိယော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအဖို့ရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဋ္ဌိတိဘာဂိယော၊ တည်ရပ်ခြင်းအဖို့ရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝိသေသဘာဂိယော၊ တရားအထူးအဖို့ရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယော၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းနိုင်သော အရိယမဂ်အဖို့ရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ ပစ္စနီကသမုဒါစာရဝသေန၊ ထိုထိုစျာန်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် (ဖြစ်ကုန်သော နီဝရဏဝိတက်ဝိစာရ စသည်) တို့၏ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဟာနဘာဂိယတာ စ၊ အဖြစ်ကိုလည်း။ တဒနု-ဓမ္မတာယ၊ ထိုရသော သမာဓိအားလျော်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သတိယာ၊ မိစ္ဆာသတိ၏၊ (သမ္မောဟဝိနောဒနီ)။ ဝါ၊ မကင်း သော နိကန္တိရှိ၍ ထိုထိုစျာန်ကိုဆောင်သော သတိ၏၊ (ဣကားဋ္ဌိကာ)။ သဏ္ဌာနဝသေန၊ မြဲစွာတည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဋ္ဌိတိဘာဂိယတာ၊ တည်ရပ်ခြင်း အဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဥပရိဝိသေသာဓိဂမဝသေန၊ အထက်ဖြစ်သော တရားအထူးကို ရခြင်း၏ အကြောင်းအဖြစ်၏ အစွမ်း ဖြင့်။ ဝိသေသဘာဂိယတာ၊ တရားအထူးအဖို့ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ နိဗ္ဗိဒါသဟဂတသညာမနသိကာရသမုဒါစာရဝသေန၊ (သင်္ခါရတို့၏ အာဒီ-နဝကို မြင်ခြင်းလျှင် ရှေသွားရှိ၍) ငြီးငွေ့သော ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် တကွဖြစ်သော သညာမနသိကာရတို့၏ မပြတ်ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယတာ စ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းနိုင်သော အရိယမဂ်

အဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း။ ဝေဒိတမ္ဘာ၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ "ပဌမသ္မာ စျာနသ္မာ လာဘီ ။ ပ။ နိဗ္ဗေဓဘာဂိနီ ပညာ" တိ၊ ပညာဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ပဌမသ္မာ စျာနသ္မာ၊ ပဌမစျာန်ကို။ လာဘီ ၊ ရသောယောဂိကို။ ကာမ-သဟဂတာ၊ (အာရုံပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်) ဝတ္ထုကာမနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဝါ၊ ဝတ္ထုကာမလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ သညာမန-သိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ-စောဒေန္တိ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏[1]၊ ဝါ၊ သမုဒါစရန္တိ-တုဒန္တိ၊ ဆူပေးကုန်၏၊ ဝါ၊ တတ္ထိတ္ထိပြုကုန်၏[2]။ (တသ္မာ၊ ထို ပဌမစျာနလာဘီ၏။ ကာမာနုပကွန္ဒာနံ၊ ဝတ္ထုကာမသို့ တတတသက်ဝင်ပြေးသွားကုန်သော။ သညာမနသိကာရာနံ၊ တတ္ထိတ္ထိ တိုက်တွန်းကုန်သော သညာမနသိကာရတို့၏။ ဝသေန-ဗလေန၊ အားကြီးသဖြင့်။) ပညာ၊ ပဌမစျာန် ပညာသည်။ (ဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) ဟာနဘာဂိနီ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒနုမ္မေတာ-တဒနုရူပသဘာဝါ၊ ထိုပဌမစျာန်အား လျော်သော သဘောရှိသော။ သတိ၊ မိစ္ဆာသတိသည်[3]။ သန္ဓိဌတိ၊ မြဲစွာတည်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုမိစ္ဆာသတိ မြဲစွာတည်သော ပဌမစျာနလာဘီ၏။) ပညာ၊ သည်။ (နေဝ ဟာယတိ၊ မယုတ်။ နာ ဝဍ္ဎတိ၊ မတိုး။) ဌိတိဘာဂိနီ၊ ထိုစျာန်တွင်ပင် တည်ရပ်ခြင်းအဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိတက္ကသဟဂတာ၊ (သန္ဓပဏိတအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း အာရုံပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်) အဝိတက္ကဒုတိယစျာန်နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ငါ့အား အဝိတက္ကဒုတိယစျာန်ဖြစ်မူ ကောင်းလေ စွဟု အဝိတက္ကဒုတိယစျာန်ကို အာရုံပြုကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ (တံ၊ ထိုပဌမစျာနလာဘီကို။ ဒုတိယဇ္ဈာနာဓိဂမာယ၊ စျာန်ကို ရခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ၊ ရအောင်ကြိုးပမ်းခြင်းငှါ။) သမုဒါစရန္တိ-စောဒေန္တိ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏။ (တုဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုပဌမစျာနလာဘီ၏။)

၁-ဝတ္ထုကာမကို မခံစားချင်သော်လည်း မနေသာ ခံစားအောင် အာရုံပြုအောင် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သည်ဟူလို၊ သည်ကို ရည်၍ လောကဌ် လောဘတိုက်သည် ဒေါသတိုက်သည်ဖခါ စကြသည်။ (ပြည်)

၂-သညာမနသိကာရတို့က မနေသာပဲ ဝတ္ထု ဘယ်နှယ်ကောင်းသည်၊ ဘယ်အာရုံ ဘယ်နှယ်ကောင်းသည်ဟု ကတ္တိုတ္ထိ တဆင့်ဆင့် ပြုသည်ဟူလို။ (ပြည်)

၃-ဗိစ္ဆာသတိ ဟူသည်မှာ နိကန္တိ, ရင်းနှင့်သယဇုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ (မူလဋီ ၂-၂၁၄)

ပညာ၊ သည်။ (ဝိသေသဘူတသ၊ သော။ ဒုတိယစ္ဆာနသ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈတ္တိ-ပဒဋ္ဌာနတာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ ပဒဋ္ဌာန်အဖြစ်ကြောင့်။) ဝိသေသဘာဝကိုနှိ၊ (အထက်ဖြစ်သော ဒုတိယစျာန်ဟူသော) တရားလူးအဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါသဟဂတာ၊ (သင်္ခါရတို့၏ အာဒီနဝကို မြင်ခြင်းလျှင် ရှေသွားရှိ၍) ငြီးငွေ့သော ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိရာဂူပသည်-တာ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ (တမေဝ၊ ထိုပဌမစျာနလာဘီကိုလျှင်။ နိဗ္ဗာနသစ္စိကရဏတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။) သမုဒါစရန္တိ-စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ (တုဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ၊ ထိုပဌမစျာနလာဘီ၏။) ပညာ၊ ပဌမစျာန်ပညာသည်။ (အရိယမဂ္ဂပဋိဝေဓသ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းနိုင်သော အရိယမဂ်တရား၏။ ပဒဋ္ဌာနတာယ၊ ကြောင့်။) နိဗ္ဗေဓဘာဝကိုနှိ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းနိုင်သော အရိယမဂ်အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏[1]။]

ပန၊ ထိုသို့ပညာ၏အစွမ်းအားဖြင့် လာသော်လည်း။ တာယ ပညာယ၊ ထိုဟာနဘာဝကိုစသော လေးပါးသောပညာနှင့်။ သမ္ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သော။ သမာဓိပိ၊ သမာဓိတို့သည်လည်း။ စတ္တာရော၊ (ဟာနဘာဝိယ-သမာဓိစသောအားဖြင့်) လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်သင့်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟာနဘာဝိယာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဌမစတုက္ကော ဘဏ္ဍ။ ကာမာဝစရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ ရူပါဝစရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ အရူပါဝစရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ အပရိယာ-ပန္နော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သမာဓိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဥပစာရေကဂ္ဂတာ၊ ဥပစာရစျာန်ဖြစ်သော ဧကဂ္ဂတာသည်။ ကာမာဝစရော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ရူပါဝစရာဒိကုသလစိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။ ဣတရော၊ ကာမာဝစရ သမာဓိမှတပါးကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော (ရူပါဝစရသမာဓိ

၁-ဤဝိဘင်းပါဠိ၏ အနက်ယောဇနာ၌ သမ္မော-ဌ-ဌိ-မှ သံဝဏ္ဏနာပါဠိ များစွာကို ဆောင်၍ ယောဇနာထားသည်၊ များလွန်းလောကြောင့် အချို့ကို နှုတ်ပယ်လိုက်သည်။ လက်သည်းကွင်း အတွင်းရှိပါဠိအနက်များမှာ ၎င်း ဌ-ဌိ တို့မှ ဖြစ်သည်။ (အဘိဓ ၂-၄၀၀ နှင့် မူလဋီ ၂-၂၀၄)တို့ကို လည်း ကြည့်ရှုပါ။ (ဆ-သံ-သော)

အရှုပါဝစရသမာဓိ အာပရိယာပန္နဲ) သမာဓိမည်ကုန်၏။ ဤတို့ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကာမာဝစရာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗိဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌစတုက္ကေ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ အဓိပတိ၊ အကြီးအမှူး ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ သမာဓိ၊ ကို။ စေ လဘတိ၊ အံ့။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဧကဂ္ဂတံ၊ ကို။ စေ လဘတိ၊ အံ့။ (တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။) အယံ၊ ဤဆန္ဒကို အကြီး အကဲပြု၍ ရအပ်သော သမာဓိကို။ ဆန္ဒသမာဓိ၊ ဆန္ဒလျှင် အဓိပတိရှိသော သမာဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ပ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝီမံသံ၊ ကို။ အဓိပတိ၊ ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ သမာဓိ၊ ကို။ စေ လဘတိ၊ အံ့။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဧကဂ္ဂတံ၊ ကို။ စေ လဘတိ၊ အံ့။ (တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။) အယံ၊ ကို။ ဝီမံသာသမာ-ဓိတိ၊ ဝီမံသလျှင် အဓိပတိရှိသော သမာဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အဓိပတိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၈၆] ပဌေကေ၊ ပဌကဋ္ဌ။ စတုက္ကဘေဒေ၊ သမာဓိစတုက္က အပြားကို ပြုရာ၌။ ယံ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ၊ ကို။ (ဘိန္နဋ္ဌာ-ဌ စပ်) ဝိတက္ကမတ္တာတိက္ကမေန၊ ဝိတက်မျှကို လွန်သဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ ရအပ်သော ဒုတိယစျာန်ရင်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာတိက္ကမေန၊ ဖြင့်။ တတိယံ၊ ရအပ်သော တတိယစျာန်ရင်း။ ဤတို့ ဧဝံ၊ သို့။ ဒ္ဝိဓာ၊ ဖြင့်။ ဘိန္နဋ္ဌာ၊ ၍။ ပဌေ စျာ-နာနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငါးပါးသော စျာန်တို့၏။ အင်္ဂဟူတာ၊ အစိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သမာဓိ စ၊ တို့သည်လည်း။ ပဌ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤတို့ ဧဝံ၊ သို့။ ပဌစျာနဂ်ဝသေန၊ ငါးပါး သောစျာန်တို့၏ အင်္ဂါ၏ အဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမာဓိယာ၊ ၏။ ပဌ-ဝိဓတာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၄၀။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကော စယာ သံကိလေသော၊ ကိုဝေါဒါနန္တိ ဝေ-ဌေ၊ ဟူသော ပုဒ်ဌ။ ဝိယဇ္ဇနံ၊ အဖြေကို။ ဝိဘဇေ၊ ဉာဏဝိဘင်း၌။ ဝုတ္တ-မေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ဟုတ်စု။ ဘဏ္ဍ၊ ထို ဉာဏဝိဘင်း ပါဠိတော်၌။ သံကိလေသန္တိ ။ပ။ ဓမ္မောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ [သံကိလေ-သန္တိ၊ ကား။ ဟာနဘာဂိယော၊ ဆုတ်ယုတ်သော အဖို့ရှိသော။ ဓမ္မော၊ တည်း။ ဝေါဒါနန္တိ၊ ကား။ ဝိသေသဘာဂိယော၊ အထက် တရားလူး ဟူ သော အဖို့ရှိသော။ ဓမ္မော၊ တည်း။] တတ္ထ၊ ထို နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပဌမဿ

ဈာနသာ၊ ပဌမဈာန်ကို။ လာဘိ၊ ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကာမသဟဂတာ၊ (အာရုံပြုသောအားဖြင့်) ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ-စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ (တုဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသာ၊ ထိုပဌမဈာနလာဘီ၏။) ပညာ၊ ပဌမဈာန် ပညာသည်။ ဟာနဘာဂိနီ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာ နယေန၊ ဤပဌမဈာန်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့်။ (ဒုတိယဈာနာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။) ဟာနဘာဂိယမေဝ၊ ကို။ ဝေဒိ-တဗ္ဗော၊ ၏။ အဝိတက္ကသဟဂတာ၊ (အာရုံပြုသောအားဖြင့်) အဝိတက္က-ဒုတိယဈာန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ အဝိတက္ကဒုတိယဈာန်ကို အာရုံပြု ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ (တံ၊ ထိုပဌမဈာနလာဘီကို။ ဒုတိယဈာနာဓိဂမာယ၊ ဒုတိယဈာန်ကို ရခြင်းအကျိုးငှါ။) သမုဒါစရန္တိ-စောဒေန္တိ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏။ (တုဒန္တိ၊ တတ္တိတ္တိပြုကုန်၏။ တသာ၊ ထို ပဌမဈာနလာဘီ၏။) ပညာ၊ ပဌမဈာန်ပညာသည်။ ဝိသေသဘာဂိနီ၊ အထက်ဖြစ်သော ဒုတိယဈာန်ဟူသော အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာ နယေန၊ ဤပဌမဈာန်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့်။ (ဒုတိယဈာနာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။) ဝိသေသဘာဂိယမေဝ၊ ကို။ ဝေဒိ-တဗ္ဗော၊ ၏။

ဒသပလိဗောဓဝဏ္ဏနာ

၎၁။ ပန၊ တသိုး တခန်းဆိုအံ့။ ကထံ ဘာဝေတဗ္ဗောတိ ဣဒေ၊ ဤ ပြဿနာ၌။ လောကိယလောကုတ္တရဝသေန ဒုဝိဓောတိအာဒီသု၊ တို့၌။ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တော၊ သော။ ယော အယံ သမာဓိ၊ ကို။ တာဝ၊ ရှေးမဆွ ကပင်။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ တသာ၊ ထို သမာဓိကို။ ဘာဝနာနယော၊ ပွါးရာသော နည်းကို။ ပညာဘာဝနာနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ဂဟိတော၊ သိမ်းယူ အပ်ပြီ။ ဟိ၊ ဟုတ်စု။ ပညာယ၊ ကို။ ဘာဝိတာယ၊ ပွါးစေအပ်သည် ရှိသော်။ သော သမာဓိ၊ သည်။ ဘာဝိတောဝ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသာ။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို(သို့သိမ်းယူအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်)ကြောင့်။ တံ၊ ထို အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တသမာဓိကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဧဝံ ဘာဝေတဗ္ဗောတိ၊ ဤ သို့ ပွါးစေအပ်၏ ဟူ၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ ဝိသုံ၊ ပညာဘာဝနာမှ အသီး။ (ကတ္တာ၊ ၍။) နဝဒါမ၊ ကုန်အံ့။

ပန၊ ပါး။ လောကိယော၊ သော။ ယော အယံ သမာဓိ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ သော သမာဓိ၊ ကို။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သီလာနိ၊ တို့ကို။ ဝိသော-ဓေတ္မာ၊ ၍။ သုပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင် အလွန်စင်ကြယ်သော။ သီလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတေန၊ တည်ပြီးသော ယောဂိသည်။ (ဘာဝေတဗ္ဗော-၌ စပ်) အာသ၊ ထိုယောဂိအား။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ ပလိဗောဓေသု၊ တို့တွင်။ ယော ပလိဗောဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအနှောင့်အရှက် ပလိ-ဗောဓကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတ္မာ၊ ဖြတ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတတ်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏမိတ္တဆရာသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ဆည်း-ကပ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ စရိယာနုကူလံ၊ စရိုက်အားလျော်သော။ စတ္တာလီ-သာယ၊ လေးဆယ်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ သင်ယူ၍။ သမာဓိဘာဝနာယ၊ သမာဓိကို ပွါးစေခြင်းအား။ အနနုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုရူပေ၊ လျောက်ပတ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တေန၊ နေသည်ဖြစ်၍။ ခုဒ္ဒကပလိဗောဓုပစ္ဆေဒံ၊ ငယ်သောပလိဗောဓကို ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ သပ္ပံ၊ သော။ ဘာဝနာဝိဓာနံ၊ ဘာဝနာအစီအရင်ကို။ အပရိ-ဟာပေန္တေန၊ မယုတ်စေမူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းသည်။ တတ္ထ၊ ဤဘာဝနာအစီအရင်၌။ သခ်ေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။

အယံ ပန၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်တည်း။ ယ္မာသဃ။ပ။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတ္မာတိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ တာဝ၊ စ္မာ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။

အာဝါသော စ၊ ကျောင်းနေရာရင်း။ ကုလံ၊ ကုလရင်း။ လာဘော၊ လာဘ်ရင်း။ ဂဏော၊ ဂိုဏ်းရင်း။ ပဋ္ဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ ကမ္မဋ္ဌ-အမှုသစ်ရင်း။ အဒ္ဓါနံ၊ ခရီးသွားခြင်းရင်း။ ဉာတိ၊ ဆွေမျိုးရင်း။ အာဗာဓော၊ အနာရင်း။ ဂန္ထော၊ ကျမ်းဂန်သင်ကြားခြင်းရင်း။ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးရင်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ဘေဒေန၊ ဖြင့်။ တေ၊ ထို (ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝ-နာကို ဆီးတားပိတ်ပင်တတ်သော) အနှောက်အရှက်ပလိဗောဓတို့သည်။ ဒသ၊ တို့တည်း။

[၈၇] ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်သော။) ဣမေ ဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့သည်။ ပလိဗောဓာ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်။ အာဝါသောယေဝ၊ အာဝါသသည်ပင်လျှင်။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ မည်၏။ ကုလာဒီသု၊ တို့၌။ သေ နယော၊ ကို။ (ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထို (အာဝါသောယေဝ အာဝါသပလိဗောဓော ဟူသော) စကား၌။ ဧကောပိ ဩဝရကော၊ တခုသောတိုက်ခန်းကိုဝင်း။ ကေမ္မိ ပရိဝေဏံ၊ တခုသော ပရိဝုဏ်ကိုဝင်း။ သကလောပိ သံဃာရာမော၊ ကိုဝင်း။ အာဝါ-သောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သ္ဝာယံ အာဝါသော၊ သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော ယောဂိအားပင်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ပန၊ ဖြစ်သင့်သည်ကိုဆိုအံ့။ ယော၊ အကြင်ယောဂိသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအာဝါသ၌။ နဝကမ္မာဒီသု၊ အမှုသစ်စသည်တို့၌။ ဥဿုက္ကံ ဝါ၊ အားထုတ်ကြောင့်ကြခြင်းသို့မူလည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဗဟုဘဏ္ဍသန္နိစယော ဝါ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော မျိုးစုံသောသက်နှံးသပိတ်စသော ဘဏ္ဍာ ရှိသည်ရင်း။ ယေန ကေနစိ ကာရဏေန၊ (အရိပ် ရေနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်, ရလွယ်သောဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသော) တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်။ အပေက္ခဝါ၊ ငဲ့ခြင်းအာလယရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိ-ဗဒ္ဓစိတ္တော ဝါ၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို (သို့နဝကမ္မအမှုစသည်၌ ကြောင့်ကြမကင်းသော) ယောဂိအားသာ လျှင်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရဿ၊ ဤမှတပါး သော ယောဂိအား။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။

တတြ၊ ထိုအာလယကင်းသူအား ပလိဗောဓ မဖြစ်ခြင်း၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံ့သော။ ဝတ္ထု၊ ကို။ (ဝေဒိတမ္ဘံ၊ ၏။) ဒ္ဝေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ အနုရာဓပုရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ထူပါရာမေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိံသု ကိရ၊ ရဟန်းပြုကုန်သတတ်။ တေသု၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဧကော၊ သည်။ ဒ္ဝေ မာတိကာ၊ တို့ကို။ ပဂုဏာ၊ လေ့လာနှုတ်တက်သည်တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋ္ဌဝယိကော၊ ငါးဝါမြောက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပဝါရေတ္ဝာ၊ ၍။ ပါစိနခဏ္ဍရာဇိံ နာမ၊ ပါစိနခဏ္ဍရာဇိမည်သော အရပ်သို့။ ဂတော၊ ကြွလေ၏။ ဧကော၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုထူပါရုံတိုက်၌ပင်လျှင်။ ဝသတိ၊ ၏။ ပါစိနခဏ္ဍရာဇိဂတော၊

ပါစိနခဏ္ဍရာဇီအရပ်သို့ ကြွလေသော ရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုပါစိနခဏ္ဍ-ရာဇီမည်သောအရပ်၌။ စိရံ ဝသိတ္ဝာ၊ ရှည်ကြာစွာနေ၍။ ထေရော၊ ဆယ်ဝါပြည့်မြောက် ထေရ်ဂုဏ်ရောက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ဣဒံ ဌာနံ၊ သည်။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ ဌာနံ၊ လျောက်ပတ်သောထိုအရပ်ကို၊ ဝါ၊ ဤအရပ်၏ ထိုသို့လျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သဟာယကသောပိ၊ ငါ့အဆွေအားလည်း။ အာရော-စေမိ၊ ကြားအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ နိက္ခ-မိတ္ဝာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ထူပါရာမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ ပဝိသန္တံယေव၊ ဝင်စဉ်ပင်လျှင်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သမာန-ဝဿိကတ္ထေရော၊ တူသော ဝါရှိသောထေရ်သည်။ ပစ္စုဂ္ဂန္တ္ဝာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ လှမ်းယူ၍။ ဝတ္တံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။ အာဂန္တုကတ္ထေရော၊ သည်။ သေနာသနံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ မေ၊ အား။ သဟာယော၊ သည်။ သပ္ပိ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဖာဏိတံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပါနကံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပေသေဿတိ၊ ပို့လတ္တံ့။ ဟိ၊ ဟုတ်၏။ အယံ၊ ဤအဆွေသည်။ ဣမသ္မိံ နုဂရေ၊ ၌။ စိရံ၊ စွာ။ နိဝါသီ၊ အမြဲနေလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုညှေ့သည် ရဟန်းသည်။ ရတ္တိံ၊ ၌။ အလဒ္ဓါ၊ ကြံတိုင်းမရ၍။ ပါတော၊ ၌။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဥပဋ္ဌာကေဟိ၊ တို့သည်။ ဂဟိတံ၊ သော။ ယာဂုခဇ္ဇကံ၊ ကို။ ပေသေဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တမ္မိ၊ ကိုလည်း။ အဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ပဟိဏန္တ္ဝာ၊ ကျောင်းသို့ပို့လာသော ဒါယကာတို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ရှာသို့ ဆုမ်းခံသော ငါ့အဆွေအား။ ဒဿတိ မညေ၊ လှူ၊လတ္တံ့ဟု ငါထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ တေန၊ ထိုကျောင်းနေအဆွေရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဂါမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည်။ ဂေ-ဝိတိံ၊ သို့။ စရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဋ္ဌဲက်မတ္တံ၊ တမှတ်မျှသော။ ယာဂုံ၊ ကို။ လဘိ-တ္ဝာ၊ ၍။ အာသနသာလာယံ၊ ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပိဝိံ သု၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ အာဂန္တုကော၊ သည်။ နိဗဒ္ဓယာဂု၊ အမြဲလှူသော ယာဂု သည်။ နတ္ထိ မညေ၊ မရှိထင်၏။ ဘတ္တကာလေ၊ ၌။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဒဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊ ၌။ ဘတ္တကာလေပိ၊ ၌လည်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊ စရိတ္ဝာ၊ ၍။ လဒ္ဓမေဝ၊ ရအပ်သမျှကိုသာလျှင်။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ဣတရော၊

အာဂန္တုသည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ သဗ္ဗကာလံ၊ သိမ်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝါ၊ ဤနည်း ဖြင့်ပင်လျှင်။ ယာပေထ ကိုး၊ မျှကုန်သလား။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အာမ၊ ဩော် ဟုတ်ပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပါစီနခဏ္ဍရာဇိ၊ သည်။ ဖာသုကာ၊ (ပစ္စည်းလေးပါး မရှား လွယ်စွာ)ချမ်းသာလှ၏။ တတ္ထ၊ သို့။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊ အာဝါသိကထေရ်သည်။ နဂရတော၊ မှ။ ဒက္ခိဏဒ္ဒါရေန၊ ဖြင့်။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်လတ်သော်။ ကုမ္ဘကာရဂါမမဂ္ဂံ၊ အိုးထိန်းရွာလမ်းသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွ၏။ ဣတရော၊ အာဂန္တုက ရဟန်းသည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိုး၊ အာဘယ်ကြောင့်။ ဣမံ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ပဋိပန္နာ၊ ကြွတော်မူကုန်သည်။ အတ္ထ ပန၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ပါစီနခဏ္ဍရာ-ဇိယာ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။အဘာသိ နနု၊ ချီးမွမ်းသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တော၊ သော်။) ဘန္တေ၊ ရား။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ တေကံ ကာလံ၊ ဤမျှရှည်ကြာစွာကာလပတ်လုံး။ ဝသိတဗ္ဗာနေ၊ ၌။ ကောစိ၊ သော။ အတိရေကပရိက္ခာရော၊ သပိတ်တလုံး သုံးထည်သင်္ကန်းထက် ပိုမိုသော ပရိက္ခရာသည်။ နု အတ္ထိ ကိုး ပန၊ မရှိပြီလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အာမ နတ္ထိ၊ ဩော် မရှိပြီ။ မဟုပ်ဌ်၊ သည်။ သံဃိကံ၊ တည်း။ တံ၊ ထိုညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို။ ပဋိ-သာမိတမေဝ၊ သိုမှီး သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ (သိုမှီး သိမ်း ဆည်း၍သာ ထွက်မြဟူလို) အသုံ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်မှ တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ပရိက္ခရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တော၊ သော်။) ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ ပန၊ အကျွန်ုပ်၏မူကား။ [၇၇] ကတ္တရ-ဒဏ္ဍော၊ တောင်ဝှေးသည်ရင်း။ တေလနာဠိ၊ ဆီကျည်သည်ရင်း။ ဥပါ-ဟနတ္ထဝိကာ စ၊ ဘိနပ်အိတ်သည်ရင်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်းဌာပင်လျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိလေသေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တယာ၊ သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့မျှ။ ဝသိတ္ဝာ၊ ၍။ တေကံ၊ ဤမျှလောက် မျှား ပြားသော ပရိက္ခရာကို။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တော၊ သော်။) ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ ဌပိတံ၊ ဩော်ထားအပ်ပေ၏။ (ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍)။ သော၊ ထိုအာဂန္တုရဟန်းသည်။ ပသန္နစိတ္တော၊ ၍။ ထေရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ တုမှာဒိသာနံ၊ အရှင်တို့ကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် တို့အား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ အရညဝါသောယေဝ၊ တော၌

နေခြင်း မည်သည်သာတည်း။ ထူပါရာမော၊ သည်။ စတုန္နံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဓာတုနိဓာနဌာနံ၊ ခါးပန်း ဓမ္မကရိဏ် ရေသနုပ်တော်ဟူသော ပရိဘောဂ ဓာတ်နှင့် လက္ခဏာမြှပ်ရိုးတော်ဟူသော သရီရဓာတ်ကို ထာပနာရာအရပ်တည်း။ လောဟပါသာဒေ၊ ဌ။ သပ္ပါယံ၊ သော။ ဓမ္မဿဝနံ၊ ကိုဋင်း။ မဟာ-စေတိယဒဿနံ၊ ကိုဋင်း။ ထေရဒဿနဉ္စ၊ ကိုဋင်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓကာ-လော ဝိယ၊ ဘုရားပွင့်ရာကာလကဲ့သို့။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တုမ္မေ၊ အရှင်တို့သည်။ ဣဓေဝ၊ ဌ်လျှင်။ ဝသထ၊ သီတင်းသုံးတော်မူကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ဆို၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ဌ။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ သယမေဝ၊ မိမိချည်း သာ။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ကား။ဝတ္ထု၊ တည်း။ ဤဒိသဿ၊ ဤအရှင်ကဲ့သို့ မကပ်ငြိစိတ်ရှိသော ရဟန်းအား။ အာဝါသော၊ သည်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပေ။

ကုလန္တိ၊ ကား။ ဥတိကုလံ ဝါ၊ အမျိုးဖြစ်သော ကုလသည်ရင်း။ ဥပဋ္ဌာကကုလံ ဝါ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ကုလသည်ရင်း။ (ကုလံ၊ ကုလမည်၏။) ဟိ၊ ဟုတ်၏။ သုခိတေသု၊ ဒကာတို့ချမ်းသာရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သုခိတော၊ မိမိလည်း ချမ်းသာရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ သံသဋ္ဌဿ၊ ကျွမ်းချစ်နှီးနှောရောရှက်လျက်။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ ကေစ္စိ၊ အချို့သော ရဟန်းအား။ ဥပဋ္ဌာကကုလမ္ပိ၊ ဥပဋ္ဌာက ကုလသော်လည်း။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဂိဟိသံသဋ္ဌရဟန်းသည်။ ကုလမာ-နုဿကေဟိ၊ ကုလဖြစ်သော လူတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ သာမန္တဝိဟာရမ္ပိ၊ အနီးဖြစ်သောကျောင်းသို့လည်း။ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားနိုင်။ ကေစ္စိ၊ အချို့ရဟန်းအား။ မာတာပိတရောပိ၊ တို့သော်လည်း။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ကောရဏ္ဍက-ဝိဟာရဝါသိတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဘာဂိနေယျဒဟရဘိက္ခုနော၊ တူတော်ဖြစ်သောရဟန်းငယ်အား။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ နဟောန္တိ ဝိယ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။

သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ ဥဒ္ဒေသတ္ထံ၊ ပါဠိသင်ယူခြင်းအကျိုးငှါ။ ရောဟဏံ၊ ရောဟဏတောနပုဒ်သို့။ အဂမာသိ ဂါရ၊ သွားလေသတတ်။ ထေရဘာဂိနိ၊ မထေရ်၏နှမဖြစ်သော။ ဥပါသိကာပိ၊ သည်လည်း။ သဒါ၊

သိမ်း။ ထေရံ၊ ကို။ တဿ၊ ထိုသားရဟန်း၏။ ပဝတ္တိံ၊ သနစ်ကို၊ ဝါ၊ အကြောင်းအရာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ ကေဒိဝသံ၊ ဥ။ ဒဟရံ၊ ကို။ အာနေဿာမိတိ၊ ဆောင်အံ့ဟု။ ရောဟဏာဘိမုခေ၊ ရောဟဏဇနပုဒ်သို့ရှေး၌။ ပါယာသိ၊ ၏။ ဒဟရောပိ၊ သည်လည်း။ ဣမ၊ ဤရောဟဏဇနပုဒ်၌။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္ထံ၊ နေခြင်းသည်။ စိရံ၊ ကြာပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ ပဿိတ္မာ၊ ၍။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမ ကြီး၏။ ပဝတ္တိံ စ၊ ကိုလည်း။ ဥတ္မာ၊ ၍။ အာဂမိဿာမိတိ၊ လာအံ့ဟု။ ရောဟဏတော၊ မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ခဲ့၏။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ဦးသော တူဦးရီးတို့သည်လည်း။ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ၌။ သမာဂစ္ဆိံသု၊ ဆုံမိကြကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းယ်သည်။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ ထေရဿ၊ ဦးရီးမထေရ်အား။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ကုဟိံ၊ သို့။ ယာဝဒိတိ၊ သွားမည်နည်းဟု။ ပုစ္ဆိတော၊ ဦးရီးတော်မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုကြံသောအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ တေ၊ သည်။ သုဒ္ဓေ၊ စ္မာ။ ကတံ၊ ၏။ ဥပါသိကာပိ၊ သည်လည်း။ သဒါ၊ သိမ်း။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဇေတဝတ္ထုမေव၊ ထိုသင့်ကို ဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ အာဂတော၊ လာခဲ့၏။ တုံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ ချေ။ အဟံ ပန၊ ငါမူကား။ ဣမေဝ၊ ဤအရပ်တွင် အမှတ်မဲ့သောကျောင်း ၌သာလျှင်။ ဣမံ ဝဿံ၊ ပတ်လုံး။ ဝသိဿာမိတိ၊ နေအံ့ဟု။ တံ၊ ထို တူရဟန်းယ်ကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းယ် သည်။ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေယေव၊ ဝါကပ်ရာနေ့၌သာလျှင်။ တံ ဝိဟာရံ၊ ထိုကောရဏ္ဍက ကျောင်းတိုက်သို့။ ပတ္တော၊ ၏။ သေနာသနမ္ပိ၊ လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်းယ်အား။ ပိတရာ၊ သည်။ ကာရိတမေव၊ ဆောက်စေ အပ်သောကျောင်းသည်ပင်လျှင်။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းယ်၏။ ပိတာ၊ သည်။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ၌။ အာဂန္တ္မာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ တို့။ အမှာကံ၊ ၏။ သေနာသနံ၊ သည်။ ကဿ၊ အဘယ်ရဟန်း အား။ ပတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ သော်။ အာဂန္တုကဿ၊ သော။ ဒဟရဿ၊ အား။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္မာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုရဟန်းယ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သေနာသနေ၊ ၌။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂတဿ၊ ကပ်သော အရှင်အား။ ဝတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဥပါသက၊

ကာ။ ကိုံ ဝတ္ထုံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တေ-
မာသံ၊ လုံး။ အမှာကံယေဝ၊ ငါတို့၏သာလျှင်။ ဃရေ၊ ဌိ။ ဘိက္ခု၊ ကို။
ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဝါရေတ္ဝာ၊ ၍။ ဂမနကာလေ၊ ဌိ။ အာပုစ္ဆိတပ္ပံ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ အာဟ။ ၏။ သော၊ သည်။ တုဏ္ဍိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အဓိဝါ-
သေသိ၊ ၏။ ဥပါသကောပိ၊ သည်လည်း။ ဃရံ၊ သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ အမှာကံ၊
တို့၏။ အာဝါသေ၊ ဌိ။ [၈၉] ဧကော၊ သော။ အာဂန္တုကော၊ သော။
အယျော၊ အရှင်ကောင်းသည်။ ဥပဂတော၊ ငါကပ်၏။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။
ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗောသိ၊ ဟု။ အာဟ၊ ၏။ ဥပါသိကာ၊ အိမ်ရှင် ဒါယိကာမသည်။
သာဓုတိ၊ ဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဏီတံ၊ သော။ ခါဒနီယံ၊ ကိုဌင်း။
ဘောဇနီယံ၊ ကိုဌင်း။ ပဋိယာဒေသိ၊ ၏။ ဒဟရောပိ၊ သည်လည်း။ ဘတ္တ-
ကာလေ၊ ဌိ။ ဥတိဃရံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ နံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ ကောစိ၊
သည်။ နု သဠာနိ၊ မမှတ်မိ။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ တေမာသမ္ပိ၊ လုံး
လည်း။ တတ္တ၊ ထိုမိဘဆွေမျိုးအိမ်၌။ ဝိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။
ဝဿံဝုတ္ထော၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွားတော့အုံ့ဟု။ အာပုစ္ဆိ၊
၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ အား။ ဥတ္တကာ၊ တို့သည်။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။
သ္ဝေ၊ နက်ဖြန်။ ဂစ္ဆထာတိ၊ ကြွတော်မူပါဟု။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ဌိ။ ဃရေ-
ယေဝ၊ သာလျှင်။ ဘောဇေတ္ဝာ၊ ၍။ တေလနာဠိံ၊ ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ စေ၍။
ဂေါ၊ သော။ ဂုဠပိဏ္ဍံ၊ ကိုဌင်း။ နဝဟတ္ထံ၊ ကိုးတောင်ရှိသော။ သာဌကဉ္စ၊
ကိုဌင်း။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွတော်မူလော့။ ဣတိ၊ သို့။
အာဟံသု၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ အနုမောဒနံ၊ ကို။
ကတ္ဝာ၊ ၍။ ရောဟဏာဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း
ငယ်၏။ ဥပဇ္ဈာယောပိ၊ သည်လည်း။ ပဝါရေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋိပထံ၊ ခရီး
ရင်ဆိုင်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌိ။ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေယေဝ၊ တွေ့ရာ
အရပ်၌သာလျှင်။ တံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ တွေ့လတ်၏။ သော၊
ထိုရဟန်းသည်။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊
သစ်ပင်ရင်း၌။ ထေရဿ၊ အား။ ဝတ္တံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ ထေရော၊ သည်။ ဘဒ္ဒမုခ၊ ကောင်းသော
မျက်နှာရှိသော ငါ့ရှင်။ တေ၊ ၏၊ ဝါ၊ သည်။ ဥပါသိကာ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌာ
ကိုံ၊ တွေ့အပ်ပြီလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်
သည်။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အာမ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြောင့်တော်ခဲ့ပေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။

သမ္ဘံ၊ သော။ ပဝတ္တိံ၊ ကို။ အာရောစေတ္မာ၊ ၍။ တေန တေလေန၊ ထိုမိဘလှုလိုက်သောဆီဖြင့်။ ထေရဿ၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ မက္ခေတ္မာ၊ ၍။ တေန ဂုဠေန၊ ဖြင့်။ ပါနကံ၊ အဖျော် ယာမကာကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ တမ္မိ သာဋကံ၊ ထိုမိဘလှုလိုက်သော ကိုးတောင်ပုဆိုးကိုလည်း။ ထေရဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဒတ္မာ၊ ၍။ ထေရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မယံ၊ အား။ ရောဟဏမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပန်၍။ အဂမာသိ၊ ၏။ ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ၌။ ကောရဏ္ဍကဂါမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ဥပါသိကာပိ၊ သည်လည်း။ မယံ ဘာတာ၊ ငါ့မောင်တော်သည်။ မမ ပုတ္တံ၊ ငါ့သားကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ အာဂစ္ဆိဿတိ၊ လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သဒါ၊ (ပဝါရဏာနေ့မှစ၍) အခါခပ်သိမ်း နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဩလောကယမာနာဝ၊ မျှော်လျက်သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုရဟန်းငယ်အမိ မထေရ်ကြီးနှမသည်။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဧကကမေဝ၊ တပါးတည်းသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ မေ ပုတ္တောာ၊ ငါ့သားသည်။ မတော မညော၊ သေပြီးဟူ၍ ငါထင်၏။ အယံ ထေရော၊ သည်။ ကေကောဝ၊ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရဿ၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ၌။ နိပတိတ္မာ၊ ဝပ်၍။ ပရိဒေဝ-မာနာ၊ အထူးထူးမြည်တမ်းဖွဲ့နွဲ့လျက်။ ရောဒိ၊ ငိုကြွေး၏။ ထေရော၊ သည်။ ဒဟရော၊ ရဟန်းငယ်သည်။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အဇာနာပေတ္မာဝ၊ မသိစေမူ၍သာလျှင်။ ဂတော နှုန်း၊ သွားလေယောင်တကား။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ ထိုနှမတော်ကို။ သမဿာသေတ္မာ၊ သက်သာစေ၍။ သမ္ဘံ ပဝတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော အဖြစ်သနစ်ကို။ အာရောစေတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တတ္ထဝိကတော၊ သပိတ်အိတ်မှ။ တံ သာဋကံ၊ ထိုရဟန်းငယ်လှုလိုက်သော ကိုးထောင်ပုဆိုးကို။ နီဟရိတ္မာ၊ ထုတ်၍။ ဒသော်တိ၊ နှမအားပြ၏။ ဥပါသိကာ၊ သည်။ ပသီဒိတ္မာ၊ ကြည်ညိုမူ၍။ ပုတ္တေန၊ သည်။ ဂတ-ဒိသာဘိမုခါ၊ ကြွလေသောအရပ်သို့ ရှေးရှုဖြစ်၍။ ဥရေန၊ ဖြင့်။ နိပဇ္ဇိတ္မာ၊ ဝပ်၍။ နှမဿမာနာ၊ လျက်။ မယံ ပုတ္တသဒိသံ၊ ငါ့သားနှင့်တူသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ကာယသက္ခိံ၊ ကိုယ်တော်မျက်မှောက်ကို၊ ဝါ၊ နာမ-ကာယဖြင့် ဒေသနာတော်ကို ခံနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ဖြင့် သက်သေဖြစ်ထိုက်သောသူကို၊ ဝါ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ထိုက်သသူကို။ ကတ္မာ၊ ၍။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ရထဝိနီတပဋ္ဌိပဒံ၊ ရထဝိနီတသုတ်ဌ္ဌလာသော အကျင့်ကိုဋ္ဌင်း။ နာဋ္ဌကပဋ္ဌိပဒံ၊ နာဋ္ဌကမထေရ်အား ဟောအပ်သောမောနေယျ အကျင့်ကိုဋ္ဌင်း။ တုဝဋ္ဌကပဋ္ဌိပဒံ၊ တုဝဋ္ဌကသုတ်ဌ္ဌလာသော အကျင့်ကိုဋ္ဌင်း။ စတုပစ္စယသန္တောသဘာဝနာရာမတာဒီပကံ၊ စီဝရအစရှိသော စတုပစ္စယတို့ဌ္ဌ ရောင့်ရဲခြင်းနှင့် ဘာဝနာဌ္ဌ မြေ့လျော်သူ၏ အဖြစ်ကိုပြတတ်သော။ မဟာဒေရိယဝံသပဋ္ဌိပဒဠ္ဌ၊ ကိုဋ္ဌင်း။ ဒေသေသိ ဝတ မည်၊ ဟောတော်မူ ယောင်တကား၊ ဝါ၊ ဟောတော်မူသည်ဟု ငါထင်၏။ ဝိဇာတမာတုယာ၊ မြေးသည့်မိခင်၏။ ဂေဟေ၊ ဌ္ဌ။ တေမာသံ၊ လုံး။ ဘုဉ္ဇမာနောပိ၊ ဘုဉ်းပေးလျက်လည်း။ [၉၀] အဟံ ပုတ္တော၊ ငါကား သင့်သား။ တံ မာတာ၊ သင်ကား ငါ့အမိ။ ဣတိ၊ သို့။ နု ဝက္ခတိ နာမ၊ မဆိုပဲနေခဲ့တုံဘိ၏[1]။ အဟော အစ္ဆရိယမနုဿော၊ ချောက် အုံ့ဘွယ်ယောကျ်ားမြတ်ပေ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝေရူပဿ၊ ဣသိသိသဘောရှိသော ယောကျ်ားမြတ်အား။ မာတာပိတရောပိ၊ တို့သော်လည်း။ ပလိပေါဓ၊ တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ပဲရှိကုန်သေး၏။ အည်း၊ အမိအဘမှတပါးသော။ ဥပဋ္ဌာက-ကုလံ၊ သည်။ ပဂေဝ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဣဿေအပြီးတည်း။

လာဘောတိ၊ ကား။ စတ္တာရော ပစ္စယာ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ တည်း။ တေ၊ ထိုလေးပါးသောပစ္စည်းတို့သည်။ ကထံ၊ အသို့။ ပလိပေါဓ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဟိ၊ ခဲ့ပြီ။ ပုညဝန္တော၊ ဘုန်းတန်းကြီးမားသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်လေရာရာ အရပ်ဌ္ဌ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မဟာပရိဝါရေ၊ ပြန့်ပြောသော အခြံအရံ ရှိကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုဘုန်းကြီးသော ရဟန်းသည်။ တေသံ မနုဿာနံ၊ တို့အား။ အနုမောဒေန္တော၊ အနု-မောဒနာပြုရသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောရသည်ဖြစ်၍။ သမဏာဓမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ဌ္ဌ။ သြကာသံ၊ ကို။ နု လဘတိ၊ မရ။ အရညဂုဂမနု-တော၊ မှ။ ယာဝ၊ လောက်။ ပဌမယာမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ မနုဿသံသဂ္ဂေါ၊ လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းသည်။ နု ဥပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ မပြတ်။ ပုန၊ ဖန်။ ဗလဝပစ္ဆာ၊ သေယော၊ လင်းအားကြီးဌ္ဌပင်လျှင်။

၁-ဝိမှယာအစ္ဆရိယ အနက်ကို ဟောသော နာဟ-သဒ္ဒါ၏ အယှဉ်ဖြာ်ဌ္ဌ နု ဝက္ခတိ-ဌ္ဌ ဃတိ-ဝိဘတ်သည် အတိတ်ကာလကို ဟောသတည်း။ (ပြည့်)

ဗာဟုလ္လိကပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတိကဖြစ်လျက် ပစ္စည်းအမျှား လိုလား သော ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အသုကော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်ရင်း။ (အသုကာ၊ သော။) ဥပါသိကာ၊ သည်ရင်း။ (အသုကော၊ သော။) အမစ္စော၊ သည်ရင်း။ (အသုကာ၊ သော။) အမစ္စဓီတာ၊ သည်ရင်း။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့အား။ ဒဋ္ဌုကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ (ရှေးနေ့ကဆွမ်းခံစဉ်ကြားခဲ့တိုင်း) လျှောက်ကုန်၏။ သော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဂမနသင္ခေါဝ၊ သွားအံ့သောအစီအရင်ရှိသည်သာလျှင် ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိစ္စဗျာဝဋ္ဌော၊ ဒါယကာတို့ကို သင်္ဂြိဟ်ခြင်း၌ အမြဲဗျာပါရစိုက်ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တယော၊ ထိုသို့သော ရဟန်း အားသာလျှင်။ တေ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဂဏှ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ယတ္ထ၊ ၌။ နံ၊ ကို။ နှ ဇာနန္တိ၊ ကုန်။ တတ္ထ၊ ၌။ ကေကေန၊ တပါးထီးတည်း။ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်။ သော ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဥပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ဂဏှာတိ၊ ကား။ သုတ္တန္တိကဂဏော ဝါ၊ သုတ္တန်ဆောင်ဂိုဏ်းသည်ရင်း။ အာဘိဓမ္မိကဂဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ (ဂဏော၊ မည်၏။) ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ တဿ ဂဏဿ၊ အား။ ဥဒ္ဒေသံ ဝါ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကိုရင်း။ ပရိပုစ္ဆံ ဝါ၊ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းကိုရင်း။ ဒေန္တော၊ ပေးရသည်ဖြစ်၍။ သမဏာဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရားကိုပြုခြင်း၏။ ဩကာသံ၊ ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ တယော၊ သာလျှင်။ ဂဏော၊ သည်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ သော ဂဏပလိဗောဓော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္နံ၊ တဗ္ဗော၊ ၏။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား၊ ဝါ၊ တို့သည်။ ဂဟိတံ၊ သင်ယူအပ်ပြီးသည်။ ဗဟု၊ များသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အဝသိဋ္ဌံ၊ မသင်ရသေးသောအကြင်းသည်။ အပ္ပံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုအကြင်းကို။ နိဋ္ဌပေတ္တာ၊ ပြီးစေ၍။ အရည်ံ၊ သို့။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂဟိတံ၊ သည်။ အပ္ပံ၊ သည်။ သစေ ဟော-တိ၊ အံ့။ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဗဟု၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ယောဇနတော၊ မှ။ ပရံ၊ အလွန်။ အဂန္တွာ၊ မသွားမူ၍။ အန္တောယောဇန-ပရိစ္ဆေဒေ၊ တယူဇနာအပိုင်းအခြားအတွင်း၌။ အညံ၊ မိမိမှတပါးသော။

ဂဏ္ဌဝါစကံ၊ ဂိုဏ်းအား ကျမ်းဂန်သင်ကြားပေတတ်သော ဆရာသို့။ ဥပ-သက်မိတ္တာ၊ ၍။ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ ဥဒ္ဒေသာ-ဒီဟိ၊ ပါဠိသင်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သင်္ကာတု၊ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တေတ္မိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အလဘမာနေန၊ မရသောရဟန်း သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ မယှံ၊ အား။ ဧကံ၊ သော။ ကိစ္စံ၊ သမဏဓမ္မ-ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယထာဖာသုကဋ္ဌာနာနိ၊ ချမ်း သာရာရာအရပ်တို့သို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မံ၊ သမဏဓမ္မအမှုကို။ ကတ္တေတ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

ကမ္မန္တိ၊ ကား။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်တည်း။ တံ၊ ထိုအမှုသစ်ကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ ဝစ္ဆကိအာဒီဟိ၊ လက်သမား စသည် တို့သည်။ လဒ္ဓါလဒ္ဓံ၊ ရအပ် မရအပ်သည်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကတာ-ကဟေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအမှု မပြုအပ်သေးသောအမှုဌ၊ ဝါ၊ မျှားစွာပြုအပ် ပြီး, အနည်းငယ်ပြုအပ်ပြီးသော အမှုဌ။ ဥဿုက္ကံ၊ သိအောင် ကြောင့်ကြ စိုက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထို နဝကမ္မ ပလိ-ဗောဓကိုလည်း။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတံ့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္ဒိ-တဗ္ဗော၊ ၏။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြင်းသော အမှုသည်။ အပ္ပံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ နိဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်၏။ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဗဟု၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ နဝကမ္မံ၊ သည်။ သံဃိကဿ၊ သံဃာ့အမှု ဖြစ်မူကား။ သံဃဿ ဝါ၊ အားငင်း။ သံဃဘာရဟာရကဘိက္ခူနံ ဝါ၊ သံဃာ့ဝန်ကို ဆောင်ရွက်သော ရဟန်းတို့အားငင်း။ နိယျာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်နှင်းအပ်၏။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကဿ၊ ဥစ္စာဖြစ်မူကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘာရဟာရကာနံ၊ ဝန်ကိုဆောင်ရွက်သော ရဟန်းတို့အား။ နိယျာဒေ-တဗ္ဗံ၊ ၏။ တာဒိသေ၊ ထိုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်သော ရဟန်းတို့ကို။ အလ-ဘန္တေန၊ မရသော ရဟန်းသည်။ သံဃဿ၊ အား။ ပရိစ္စဇိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

[၉၁] အဒ္ဓါနန္တိ၊ ကား။ မဂ္ဂဂမနံ၊ ခရီးသွားခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ခဲ့အံ့။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်ဌ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-

ပေကျွော ဝါ၊ ရှင်ပြုလိုသူသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အုံ့။ ကိဉ္စိ၊ သော။ လဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ရသင့်ရထိုက်သော။ ပစ္စယဇာတံ ဝါ။ ပစ္စည်း အပေါင်းသည်မူ လည်း။ ဟောတိ၊ အုံ့။ တံ၊ ထို ရှင်ပြုလိုသူနှင့် ပစ္စည်းကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ။ သစေ နု သက္ကောတိ၊ အုံ့။ အရည်၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တသပိ၊ ပြုပါ သော်လည်း။ ဂမိကစိတ္တံ နာမ၊ ခရီးသွားလိုသော စိတ်မည်သည်။ ဒုပ္ပဋိ-ဝိနောဒနီယံ၊ ဖျောက်နိုင်ခဲသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တံ ကိစ္စံ၊ ကို။ တီရေတ္ဝာဝ၊ ပြီးစေ၍သာ လျှင်။ သမဏဓမ္မေ၊ ၌။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

ဉာတီတိ၊ ကား။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ အာစရိယုပဇ္ဈာယ။ပ။ စရိ-ယကာ၊ ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်, အတူနေတပည့်, အတွင်းနေတပည့်, တူသော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိသူ, တူသောဆရာရှိသူတို့သည်။ (ဉာတိ၊ ဉာတိမည်၏။) ဃရေ၊ အိမ်၌။ မာတာ၊ အမိ။ ပိတာ၊ အဘ။ ဘာတာ၊ ညီအစ်ကို။ ဣတိ ဧ-မာဒိကာ၊ ဤသို့ အစရှိသောသူတို့သည်။ ဉာတိ၊ မည်၏။ တေ၊ ထို ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် စသည်တို့သည်။ ဂိလာနာ၊ နာကုန်မူကား။ ဣမဿ၊ ဤယောဂီ ၏။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ပလိဗောဓော၊ ကို။ ဥပဒ္ဒဟိတ္ဝာ၊ လုပ်ကျွေးပြုစု၍။ တေသံ၊ ထို ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် စသည်တို့၏။ ပါကတိကကရဏေန၊ ပြကတော့ ကျန်းမာသည်ကို ပြုသဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္နိတဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် စသည် တို့တွင်။ တာဝ၊ စွာ။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဂိလာနော၊ နာသည်ဖြစ်၍။ လဟုံ၊ လျှင်စွာ။ သစေ နု ဝုဋ္ဌာတိ၊ အကယ်၍ အနာမှုမထအုံ့။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂိတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးပြုစုအပ်၏။ တထာ၊ ထို ဥပဇ္ဈာယ်အတူ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယော၊ သရဏဂုံပေး၍ ရှင်ပြုပေသော ဆရာ ကိုဝင်း။ ဥပသမ္ပဒါစရိယော၊ ကမ္မဝါရွတ်၍ ရဟန်းပြုပေသော ဆရာကိုဝင်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်ကိုဝင်း။ ဥပသမ္ပာဒိတပဗ္ဗာဇိတအန္တေ-ဝါသိကသမာနုပဇ္ဈာယကာ စ၊ မိမိကမ္မဝါရွတ်၍ ပဉ္စင်းခံအပ်သော အန္တေ-ဝါသိကတပည့်, မိမိသရဏဂုံပေး၍ ရှင်ပြုအပ်သော အန္တေဝါသိက်တပည့်, မိမိနှင့်တူသော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိသော သီတင်းသုံးဘော်တို့ကိုဝင်း။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ လည်း။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအုံ့။ နိဿယာစရိယ။ပ။

သမာနာစရိယကာ၊ နိဿယည်းဆရာ, စာပေကျမ်းဂန်ပို့ချသောဆရာ, နိဿ-ယည်းယူတပည့်, စာပေသင်ကြားသောတပည့်, မိမိနှင့်တူသော ဆရာရှိသော သီတင်းသုံးဘော်တို့ကိုကား။ ယာဝ၊ လောက်။ နိဿယဥဒ္ဒေသာ၊ နိဿ-ယည်းယူခြင်း, ကျမ်းဂန်သင်ခြင်းတို့သည်။ အနုပစ္ဆိန္နာ၊ မပြတ်ကုန်သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပဟောန္တေန၊ စွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်။ တတော၊ ထိုနိဿယ ဥဒ္ဒေသ ပြတ်သည်မှ။ ဥဒ္ဓမ္ပိ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်ဌာလည်း။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂိတဗ္ဗာ ဧဝ၊ ကုန်သည်သာတည်း။

ဥပဇ္ဈာယေ၊ ဌာ။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂိတမ္ပိ ဝိယ၊ ၏သို့။ မာတာပိတူသု၊ တို့ဌာ။ ပဋ္ဌိ-ဇဂ္ဂိတမ္ပိ၊ ၏။ ဟိ၊ ဟုတ်၏။ တေ၊ ထိုမိဘတို့သည်။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်ဌာ။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ သစေပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်စေမူ။ ပုတ္တ-တောစ၊ သားထံမှလည်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ သစေ ပစ္စာသီသန္တိ၊ အကယ်၍ တောင့်တကုန်အုံ့။ ကာတဗ္ဗမေဝ၊ လုပ်ကျွေးတမ္ပူ ပြုသင့်သည်သာ တည်း။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ သည်။ အထ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိ ငြားအုံ့။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္ဓကံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ အသတိ၊ မိမိအားလည်း မရှိခဲ့သော်။ ဘိက္ခာစရိယာယ၊ ဆေးအလှူခံသော အကျင့်ဖြင့်။ ပရိယေ-သိတ္ဝာပိ၊ ရှာ၍သော်လည်း။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ ပေးသင့်သည်သာတည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအုံ့။ ဘာတုဘာဂိနိံ၊ ညီ အစ်ကို အစ်မ နှမတို့အား။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သန္ဓကမေဝ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော ဆေးကိုသာလျှင်။ ယောဇေတ္ဝာ၊ ဖော်စပ်နှောစပ်၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုဘာတုဘာဂိနိတို့အား။ သစေ နတ္ထိ၊ အုံ့။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္ဓကံ၊ ကို။ တာဝကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်မျှ။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆာ၊ ဌာ။ လဘန္တေန၊ ရသောရဟန်းသည်။ ဂဏ္ဍိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အလဘန္တေန၊ သည်။ (တေ၊ ထိုဘာတုဘာဂိနိတို့ကို။) န စောဒေတဗ္ဗာ၊ မတောင်းအပ်ကုန်။ အညာတကဿ၊ အဆွေမတော်သော။ ဘာဂိနိသာမိကဿ၊ အစ်မ,နှမ၏လင်အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဒါတုံ၊ ဌာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအုံ့။ ဝုယ္ဟံ၊ ၏။ သာမိကဿ၊ အ'ား။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဘာဂိနိယာ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘာတုဇာယာယပိ၊ အစ်ကို ညီတို့၏ မယားဌာလည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ တေသံ၊ ထိုဘာတု ဘာဂိနိတို့၏။ ပုတ္တာ၊ သားသမီးကိုတည်း။ ဣမဿ၊ ဤရဟန်း၏။ ညာတကာ

ဇဝ၊ အဆွေတော်ကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသားသမီးတို့အား။ ကာတုံ၊ ဌ၊။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အာဗာဓောတိ၊ ကား။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ရောဂေါ၊ တည်း။ သော အာဗာဓော၊ ထိုအနာသည်။ ဗာဓယမာနော၊ နှိပ်စက်လတ်သော်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘေသဇ္ဇကရဏေန၊ ဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဝါ၊ ရက်အနည်းငယ်မျှဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရောန္တော်ယပိ၊ ကုသောရဟန်းအားလည်း။ သစေ နဝူပသမ္မတိ၊ အကယ်၍ မငြိမ်းခဲ့အုံ။ အဟံ၊ သည်။ တုယှံ၊ အတ္တဘာဝ တည်းဟူသော သင်၏။ နဒါသော၊ ကျွန်လည်းမဟုတ်ခဲ့။ နဘဋ္ဌကော၊ သူရင်းငှါးလည်းမဟုတ်ခဲ့။ [ဇ၂] ဟိ၊ ဟုတ်၏။ တံယေဝ၊ အတ္တဘောဟူသော သင့်ကိုသာလျှင်။ ပေါသေန္တော၊ မွေးမြူရသည်ဖြစ်၍။ အနုမတဂ္ဂေ၊ ဉာဏ်ဖြင့်လျှောက်၍ လျှောက်၍ အောက်မေ့သော်လည်း အဆုံးကျအောင် မသိနိုင်သော အစ ရှိသော။ သံသာရဝဋ္ဋေ၊ ၌။ ဒုက္ခံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ခဲ့ရလေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တဘာဝံ၊ ကို။ ဂရဟိတ္ဝာ၊ ၍။ သမဏဓမ္မော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ဂန္ဓောတိ၊ ကား။ ပရိယတ္တိဟရဏံ၊ ပရိယတ်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းတည်း။ တံ၊ ထိုဆောင်ရွက်ခြင်းသည်။ သဇ္ဇာယဒီဟိ၊ သရဇ္ဇာယ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ နိစ္စဗျာဝဋ္ဌဿ၊ မပြတ်ကြောင့်ကြခြင်း ရှိသူအား။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရဿ၊ ကြောင့်ကြမစိုက်ရသော သူအား။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတြ၊ ထိုပလိ-ဗောဓမဖြစ်ရာ၌။ ဣမာနိ၊ ဤဆိုလတံ့သည်တို့ကား။ ဝတ္ထူနိ၊ တို့တည်း။

မဇ္ဈိမဘာဏကဒေဝတ္ထေရော၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်ကိုဆောင်သော ဒေဝ မထေရ်သည်။ မလယဝါသိဒေဝတ္ထေရဿ၊ ထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ယာစိ ကိရ၊ တောင်းသတတ်။ ထေရော၊ မလယဝါသိ-ဒေဝမထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ပရိယတ္တိယံ၊ ၌။ တံ၊ သည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သော လေ့လာခြင်းသဘောရှိသည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မဇ္ဈိမော၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ပဂုဏော၊ လေ့လာအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဧသော မဇ္ဈိ-

မော နှာမ၊ သည်။ ဒုပ္ပရိဟာရော၊ ဆောင်ခက်၏။ မူလပဏ္ဏာသံ၊ ကို။ သစ္စာယန္တ္ဌဿ၊ အား။ မစ္ဆိမပဏ္ဏာသကော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ နှုတ်သို့ လာတတ်၏။ တံ၊ ထိုမစ္ဆိမပဏ္ဏာသကို။ သစ္စာယန္တ္ဌဿ၊ အား။ ဥပရိမပဏ္ဏာ-သကော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တုယ္ဟံ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ကုတော ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်လတံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ လဘိတ္မာ၊ ရသည်ရှိ သော်။ ပုန၊ ဖန်။ နှ သြလောကေဿာမိ၊ ပြန်၍မကြည့်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္မာ၊ ၍။) ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ဧကူနဝီသတိဝဿာနိ၊ ပတ်လုံး။ သစ္စာယံ၊ ကို။ အဂတ္မာ၊ ၍။ ဝီသတိမေ ဝဿေ၊ ၌။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္မာ၊ ၍။ သစ္စာယတ္ထာယ၊ ၎။ အာဂတာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အာဝုသော၊ တို့။ ပရိယတ္တိ ံ၊ ကို။ အနောလော-ကေန္တဿ၊ မကြည့်ရှုမဆင်ခြင်သော။ မေ၊ အား။ ဝီသတိဝဿာနိ၊ တို့သည်။ (ပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်ပြီ။) အပိ စ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဘော်ဘ၊ ဤမစ္ဆိမနိကာယ်၌။ ကတပရိစယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့လာခြင်းရှိ၏။ အာရဘဏ၊ အားထုတ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္မာ၊ ၍။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝပရိယောသာနာ၊ အဆုံး တိုင်အောင်။ ဧကဗျဥ္ဇနေပိ၊ တလုံးသော အက္ခရာ၌သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ ကခ်ီ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။

ကရုဋ္ဌိယဂိရိဝါသိနောဂတ္ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ အဌာရသဝဿာနိ၊ တိုင်အောင်။ ပရိယတ္တိ ံ၊ ကို။ ဆဠေတ္မာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဓာတုကထံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသိ၊ ပို့ချ၏။ ဂါမဝါသိကတ္ထေရေပိ၊ အနုရာဓမြို့နေ ထေရ်ကျော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကို။ သံသန္ဒေန္တာနံ၊ နှိုးနှော ကုန်သော။ တေသံ - ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ကေပဠောပိ၊ သည်လည်း။ ဥပဋ္ဌာဟိဒ္ဓိယာ၊ အစဉ်ချုတ်သဖြင့်။ အာဂတော၊ သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။

မဟာဝိဟာရေပိ၊ ၌လည်း။ တိပိဋကစူဠဘယတ္ထေရော နာမ၊ တိပိ-ဋကဓရမဟာထေရ်ယမည်သော ထေရ်ကျော်သည်။ ဒဠ္ဍကထံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟေ-တ္မာဝ၊ မသင်ယူမှု၍လျှင်။ ပဋ္ဌနိကာယမဏ္ဍလေ၊ ငါးပါးသောနိကာယ်ကို သင်ပြီးသောပရိသတ်၌။ ပါဠိ ပိဋကာနိ၊ တို့ကို။ ပရိဝတ္တေသိ၊ ပတ်

လည်စေအုံ့၊ ဝါ၊ ဖွင့်ပေအုံ့ဟူ၍။ သုဝဏ္ဏဘေရိ-သေဋ္ဌဘေရိ၊ မြတ်သော တရားစည်ကို။ ပဟာရပေသိ၊ တီးခတ်စေ၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ကတမာစရိယာနံ၊ အဘယ်ဆရာတို့၏။ ဥဂ္ဂဟော၊ သင်စဉ်ချစဉ်နည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ အာစရိယုဂ္ဂဟညော၊ ဆရာ၏ သင်စဉ် ပို့ချစဉ်ကိုသာလျှင်။ ဝဒတု၊ ဆိုလော့။ ဣတရထာ၊ တပါးသောဥဂ္ဂဟဖြင့်၊ ဝါ၊ အတ္တနောမတိ မျှဖြင့်။ ဝတ္တုံ၊ ၄ါ။ နဒေမ၊ မပေးကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟန့်ဆို၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်လည်း။ အတ္တနော၊ အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်း၄ါ။ အာဂတံ၊ လာသော။ နံ၊ ထိုတိပိဋကစူဠဘာဏယထေရ်ကို။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တုံ၊ သည်။ ဘေရိံ၊ ကို။ ပဟရာပေသိ၊ ခတ်စေသလား။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ ပဟရာပေမိ၊ ချောင်ခတ်စေပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပဟရာပေသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပရိယတ္တိံ၊ ကို။ ပရိဝတ္တေသာမိတိ၊ ဖွင့်ပေအုံ့ဟူ၍။ ပဟရာပေမိ၊ ခတ်စေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော အဘယ၊ ၄ါရှင် အဘယ။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဣဒံ ပဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ ကထံ၊ အသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ထေရ်သည်။ ဟုန္တိ၊ ဟုန်ဟူ၍။ ပဋိဗာဟိ၊ ပယ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ သော၊ ထိုတိပိဋကစူဠဘာဏယမထေရ်သည်။ အညေန အညေန၊ တပါးသော တပါးသော။ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ထေရ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဟုန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိဗာဟိတ္တာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ၄ါရှင် အဘယ။ [၉၃] တယာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ။ ကထိတောဝ၊ ဆိုအပ်သော စကားသည်ပင်လျှင်။ အာစရိယမဂ္ဂေါ၊ ဆရာ မြတ်တို့ ဆိုရိုးအဋ္ဌကထာ အစဉ်ပင်တည်း။ ပန၊ ထိုသို့ ပဌမဝါဒ အချက်ကျ သော်လည်း။ အာစရိယမုခတော၊ ဆရာတို့၏နှုတ်မှ။ အနုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ လက်ပွေးလက်ကြပ် မသင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိတိ၊ ဟူ၍။ သဏ္ဌာတုံ၊ ကြံ့ကြံ့ ရောင်းမျှော် တည်ခြင်း၄ါ။ နာသက္ခိ၊ နိုင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ အတ္တနော၊ ၏၊ ဝါ၊ အား။ (ကထေတုံ၊ ၄ါ။ ယုတ္တာနံ၊ သင့်ကုန်သော။) အာစရိယာနံ၊ (ပရံပရာဘတ

လက်ဆုပ်ဥပဒေ မူသေနိသယည်း နည်းပေးကောင်းသော) ဆရာကျော်တို့၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ သုဏာဟိ၊ နာလေဠိုးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကုဟိं၊ သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (အာဝုသော၊ ရှင်။) ဂဂ်ါယ၊ ၏။ ပရတော၊ ထိုမှာဘက်၌။ ရောဟဏဇနပဒေ၊ ၌။ တုလာဓာရပဗ္ဗတဝိဟာရေ၊ ၌။ သဗ္ဗပရိယတ္ထိ-ကော၊ အလုံးစုံသော ပိဋကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော ပရိယတ်ရှိသော။ မဟာဓမ္မရက္ခိတတ္ထေရော နာမ၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတမည်သော ထေရ်သည်။ ဝသတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထေရ်၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဠုဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ ကွ။ ထေရဿ၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ နိသီဒိ၊ ၏။ ထေရော၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဂတောသည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဓမ္မံ၊ အဌကထာ-ဓမ္မကို။ သောတုံ၊ ၎။ အာဂတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော အဘယ၊ ငါ့ရှင် အဘယ။ ဒီဃမဇ္ဈိမေသု၊ တို့၌။ မံ၊ ကို။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါ ရံခါ။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝသေသံ ပန၊ (ဒီဃ-နိကာယ်, မဇ္ဈိမနိကာယ်မှ) ကြွင်းသော နိကာယ်ကိုကား။ မေ၊ သည်။ တိုံ သမတ္တာနိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်တို့ တိုင်တိုင်။ န သြလောကိတပုဗ္ဗံ၊ ပြန်၍မကြည့်စဘူး။ အပိ စ၊ သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ တုံ၊ သည်။ ရတ္တိုं၊ ၌။ မမ၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ ပရိဝတ္တေတိ၊ ပါဠိတော်ကိုပြန်လော့။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဒိဝါ၊ ၌။ ကထယိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုအဘယထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့ဝန်ခံ၍။ တဿ၊ ထိုဆရာဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ၏။ ပရိဝေဏဒ္ဒါရေ၊ ပရိဝုဏ်တံခါး၌။ မဟာမဏ္ဍပံ၊ ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ၍။ ဂါမဝါသိနော၊ တို့သည်။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ ၌။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ ၎။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ အဘယထေရ်သည်။ ရတ္တိုं၊ ၌။ ပရိဝတ္တိ၊ ပါဠိတော်ကိုပြန်၏။ တံ၊ ထိုညဉ့်ပြန်သောပါဠိကို။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ကထယန္တော၊ ဖွင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ဒေသေနုံ၊ ကို။ (ကထယိတ္ဝာ၊ ၍။) နိဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ အဘယတ္တေရဿ၊ တပည့်ဖြစ်သူအဘယထေရ်၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ (ပိဋေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ နေသောဆရာသည်။ တတော၊ မှ။ သြတရိတ္ဝာ၊ ၍။

ဘူမိယံ၊ ၌။) တဋ္ဌိကာယ၊ သပေါ့ဖျောဌ်။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အဘယ။ မယုံ့၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေဟိ၊ ဟောပါ ဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ တောင်းပန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကိံ ဘဏထ၊ အသို့ဆိုကုန်သနည်း။ မယာ၊ သည်။ တုမ္ဟာကမေဝ၊ အရှင်တို့၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ၌။ သုတံ နဋ္ဌ၊ သင်အပ်နှာအပ်သည်မဟုတ်လော။ အဟံ၊ သည်။ တုမ္ဟေဟိ၊ တို့သည်။ အညာတံ၊ မသိအပ်သော။ ကိံ၊ အဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေဿာမိ၊ ဟောနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအဘယထေရ်ကို။ ထေရော၊ ဆရာဖြစ်သူမဟာဓမ္မ-ရက္ခိတထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အဘယ။ ဂတကာယ၊ ပဋ္ဌိပတ်ဟူသောသွားခြင်းဖြင့် သွားပြီးသော သူ၏။ သေ မဂ္ဂေါ နာမ၊ ဤ-ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော ဝိသုဒ္ဓိခရီးလမ်းမည်သည်။ အညော၊ (နွားကျောင်း သားလမ်းနှင့် တူသော ပရိယတ်ခရီးလမ်းမှ) တပါးပေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အဘယတ္ထေရော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ သောတာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်နေသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုမဟာဓမ္မ-ရက္ခိတထေရ်အား။ သော၊ ထိုအဘယထေရ်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ လောဟပါသာဒေ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိကို။ ပရိဝတ္တေန္တော၊ ဖွင့်ဆိုလျက်ရှိစဉ်။ ထေရော၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတ-ထေရ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီဟု။ အဿောသိ၊ ကြားလေ၏။ သုတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ အာဝုသော၊ တို့။ စိဝရံ၊ ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္ဝာ၊ ၍။ အာစရိယဿ၊ အား။ အပစိတိ-ဒဿနတ္ထံ၊ ငါ။) စိဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ အဝန်းညီအောင်သပ္ပါယ်စွာရုံ၍။ အာဝုသော၊ တို့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အာစရိယဿ၊ အား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျှောက်ပတ်လှပေ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ နော၊ တို့၏။ အာစရိယော၊ သည်။ ဥဇု၊ စဉ်းလဲခြင်းမရှိ ဖြောင့်မတ်စွာ၏။ အာဇာနိယော၊ (အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို ပိုင်းခြား၍ သိသည်ဖြစ်၍) ရဟန်းအာဇာနည်ပေတည်း။ သော၊ ထိုဆရာမထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မန္တေဝါသိကဿ၊ စာသင်တပည့်၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ တဋ္ဌိကာယ၊ ၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ မယုံ့၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေဟိ၊ ဟောပါဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ တောင်း၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ထေရဿ၊ ကျေးဇူးရှင်မဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်အား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။

အနုစ္ဆဝိကော၊ လျောက်ပတ်လှပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ချီးမွမ်း မြွက်ဆို၏။ ဝေရူပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အရှင်တို့အား။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ တည်း။

ဣဒ္ဓိတိ၊ ကား။ ပေါထုဇ္ဇနိကာ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော။ ဣဒ္ဓိ၊ တည်း။ ဟိ၊ စု။ သာ၊ ထိုပေါထုဇ္ဇနိကတန်ခိုးသည်။ ဥတ္တာနသေယျကဒါရကော ဝိယ၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှသော သူငယ်ကဲ့သို့ဂင်း။ တရုဏသဿံ ဝိယ စ၊ ကောက်နှုက်ဲ့သို့ဂင်း။ ဒုပ္ပရိဟာရာ၊ (ဘေးရန်များသည်ဖြစ်၍) ဆောင်ခက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပမတ္တကေနေဝ၊ အနည်းငယ်သော အနှောင့်အရှက်ဖြင့်သာလျှင်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သာ ဣဒ္ဓိ၊ သည်။ ဝိပဿနာယ၊ ၏။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိဿ၊ ၏။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ နည်း။ သမာဓိ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ပြီး၍။ ပတ္တာဗ္ဗတော၊ ရောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ ဟိ၊ ထို (သို့ ဣဒ္ဓိသည်ဝိပဿနာ၏ သာပလိဗောဓဖြစ်ခြင်း, သမာဓိ၏ကား ပလိဗောဓမဖြစ်ခြင်း) ကြောင့် သာလျှင်။ ဝိပဿနတ္ထိကေန၊ ဝိပဿနာကို အလိုရှိသောယောဂီသည်။ ဣဒ္ဓိပလိဗောဓောပိ၊ ကိုလည်း။ (ပိ-ကား ဂမျှမာန်) ဥပစ္ဆိန္နိတဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်၏။ ဣတရေန၊ သမာဓိကို အလိုရှိသောယောဂီသည်။ အဝသေသာ ဧဝ၊ ဣဒ္ဓိမှကြွင်းသော ကိုးပါးသောပလိဗောဓတို့ကိုသာလျှင်။ (ဧဝ-ကား လုတ္တ) ဥပစ္ဆိန္နိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စု။ ပလိဗောဓကထာယ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားတည်း။

ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကဝဏ္ဏနာ

[၉၄] ၄၂။ ပန၊ ပါး။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ ကလျာဏမိတ္တံ ဥပသက်-မိတ္တာတိ ဇ္ဈေ၊ ဟူသော ဤမာဘိကာ၌။ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အလုံးစုံ၌ အလိုရှိအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဂင်း။ ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ အမြဲဆောင်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဂင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဘိက္ခုသံဃာဒီသု၊ တို့၌။ မေတ္တာ စ၊ သည်ဂင်း။ မရဏသတိ စ၊ သည်ဂင်း။ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ မည်၏။ အာသုဘ-သညာ၊ အသုဘသညာသည်။ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဧကေ၊ တို့သည်။ (ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။)

ဟိ၊ ခဲ့ဒုံ။ ကမ္မဋ္ဌာနိကေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌ္ဌယှဉ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စ္ဓာ။ တာဝ၊ အစဉ်သင့်။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္ဌာ၊ ပိုင်းခြားချ။ သီမဋ္ဌကဘိက္ခု-သံဃေ၊ ဥပစာရသိမ်ဌ္ဌတည်သော ရဟန်းသံဃာဌ္ဌ။ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်းတိုက်ဌ္ဌ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ နှလုံးမသာခြင်း စိတ်ဆင်းရဲကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်ဌ္ဌ။ သီမဋ္ဌကဒေဝတာသု၊ ဥပစာရသိမ်ဌ္ဌ တည်သောနတ်တို့ဌ္ဌ။ (ဣမာယ ဥပစာရသီမာယ အာရက္ခာ ဒေဝတာ သုခိတာ ဟောန္တု၊တိ၊ ဟူ၍။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။) တတော၊ ထိုမှနောက်ဌ္ဌ။ ဂေါစရဂါမမှိ၊ ဆွမ်းခံရွာဌ္ဌ။ ဣဿရဇနေ၊ အစိုးရသောမင်းဌ္ဌ။ (မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေ-တဗ္ဗာ၊ ၏။) တတော၊ ဌ္ဌ။ တတ္ထ၊ ထိုဂေါစရဂံရွာဌ္ဌ။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ တို့ဌ္ဌ။ (မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။) ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအုံ့။ သော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနိကရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ဌ္ဌ။ မေတ္တာယ၊ ပွါးစေအပ်သော မေတ္တာဖြင့်။ သဟဝါသိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်သံဃာတော်တို့၏။ မုဒုစိတ္တတံ၊ မိမိဌ္ဌ နှုးညံ့သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနိက ရဟန်းအား။ တေ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော် ရဟန်းတော်တို့သည်။ သုခ-သံဝါသာ၊ အချင်းချင်း နှလုံးချမ်းမြေ့သော ဆက်ဆံခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သီမဋ္ဌကဒေဝတာသု၊ တို့ဌ္ဌ။ မေတ္တာယ၊ ဖြင့်။ မုဒုကတ-စိတ္တာဟိ၊ မိမိဌ္ဌ နှုးညံ့အောင် ပြုအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာဟိ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာယ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်။ သုသံဝိဟိတရက္ခော၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါစရဂါမမှိ၊ ဌ္ဌ။ ဣဿရဇနေ၊ ဌ္ဌ။ မေတ္တာယ၊ ဖြင့်။ မုဒုကတစိတ္တသန္တာနေဟိ၊ စိတ်သန္တာန် ရှိကုန်သော။ ဣဿရေဟိ၊ အစိုးရသောမင်းတို့သည်။ ဓမ္မိကာယ၊ သော။ ရက္ခာယ၊ ဖြင့်။ သုရက္ခိတပရိက္ခာရော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော ပရိက္ခရာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းခံရွာဌ္ဌ။ မနုဿေသု၊ တို့ဌ္ဌ။ မေတ္တာယ၊ ဖြင့်။ ပသာဒိတစိတ္တောဟိ၊ မိမိဌ္ဌကြည်စေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ တေဟိ မနုဿေဟိ၊ ထိုရွာနေလူတို့သည်။ အပရိဘူတော၊ မနှိပ်စက်

အပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဝိစရတိ၊ ကျင်လည်ရ၏။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ တို့၌။ မေတ္တာယ၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်လေးမျက်နှာ အရပ်ရှစ်မျက်နှာတို့၌။ အပ္ပဋိဟတစာရော၊ အထိအခိုက် အနှောင့်အရှက်မရှိသော ကျက်စားခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ မရဏသတိယာ၊ သေရအံ့သေရအံ့ဟု အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သောသတိဖြင့်။ အဝသံ၊ မခွတ်။ မယာ၊ သည်။ မရိတဗ္ဗံ၊ သေရာလတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံအောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ အနေသနံ၊ မလျှောက်ပတ်သောပစ္စည်း ရှာမှီးခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်။ ဝစ္စုမာနသံဝေဂေါ၊ ပွါးသောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ အနောလိနဝုတ္တိကော၊ သမ္မာပဋိပတ်မှ မတွန့်မဆုတ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ အသုဘသညာ-ပရိစိတသ၊ အသုဘသညာ၌ လေ့လာသောစိတ်ရှိသော။ အသ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာရမ္မဏာနိပိ၊ အာရုံတို့သည်သော်လည်း။ လောဘဝသေန၊ ဖြင့်။ နပရိယာဒိယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မဆွဲဆောင်နိုင်ကုန်။

ဝေါ၊ သို့။ ဗဟူပကာရတ္တာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းကိစ္စ၌၊ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်း၌။ အတ္ထယိတဗ္ဗံ-ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ (ရှေးဦးမဆွ မှိုဝဲအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်) လိုအပ်၏။ ဣတိ စ၊ ထိုကြောင့်ဝင်း။ အဓိပ္ပေတသ၊ လိုရင်းဖြစ်သော။ ယောဂါနုယောဂကမ္မသ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းဟူသောအမှု၏။ ဌာနံ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ထိုကြောင့်ဝင်း။ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ စတ္တာလံသာယ၊ လေးဆယ်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ တို့တွင်။ ယံ၊ အကြင်ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ယသ၊ အကြင်ရဟန်း၏။ စရိယာနုကူလံ၊ စရိုက်အားလျော်၏။ တံ၊ ထိုစရိုက်အားလျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ တသ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနိကရဟန်းသည်။ နိစ္စံ ပရိဟရိတဗ္ဗတ္တာ၊ အမြဲဆောင်အပ် အားထုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဝင်း။ ဥပရိမသ ဥပရိမသ၊ အထက်၌ဖြစ်သမျှထက်၌ဖြစ်သော။ ဘာဝနာကမ္မသ၊ ဘာဝနာမှု၏။ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ စ၊ နီးသောအကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်ဝင်း။ ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓမ္မိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။

ဣမံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ယော အာစရိယော၊ သည်။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အယံ၊ ဤဆရာသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကော နာမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသောဆရာမည်၏။ တံ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ၊ ထိုသို့ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတတ်သော။

ကလျာဏမိတ္တန္တိ၊ ကား။ ပိယော စ၊ (သီတင်းဖြူစင်သည်ဖြစ်၍) ချစ်ခင်အပ်သည်ရင်း။ ဂရု စ၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလေးပြုအပ်သည်ရင်း၊ ဝါ၊ (လူသာမန်တို့ စင်စစ်ချိပ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ခဲသော သီလ သမာဓိ သဇ္ဇောသစသော မိမိအပေါ် ၌ တင်ရွက်ထားသော ကျေးဇူးဝန်ကြီးတို့ဖြင့်) ကျောက်ထီးကဲ့သို့ လေးလံသည်ရင်း။ ဘာဝနိယော စ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်ရင်း၊ ဝါ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်ရင်း။ ဝတ္တာ စ၊ သူတပါးကို ဆိုဆုံးမတတ်သည်ရင်း။ ဝစနက္ခမော စ၊ သူဘပါး၏အဆိုကို ခံနိုင်သည်ရင်း။ ဂမ္ဘီရံ ကထံ၊ (သစ္စာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသည်နှင့် စပ်သော) နက်နဲသောစကားကို။ ကတ္တာ စ၊ ဟောပြောတတ်သည်ရင်း။ အဋ္ဌာနေ၊ မလျော်သောအရာ၌။ နော စ နိယောဇကော၊ မတိုက်တွန်းတတ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဝေမာဒိဂုဏေဟိ သမန္နာဂတံ၊ ဤသို့ ပိယ ဘာဝနိယစသော ကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေန္ဒေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဟိတေသိ၊ အစီးအပွါးကို ရှာလေ့ရှိသော။ ဝုဋ္ဌိပက္ခေ၊ သီလသမာဓိပညာ ကြီးပွါးခြင်းအဖို့၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏမိတ္တဖြစ်သော ဆရာသို့။ (ဥပသက်မိတ္တာ-၌စပ်)

[၉၅] ပန၊ ဆက်။ ဟိ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မမံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝါ၊ မှီခိုကပ်ရောက်၍။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဇာတိယာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိဝစနတော၊ ဤသို့သော တရားစကားတော်ကြောင့်။ သမ္ဘာ-သမ္ဘုဒ္ဓေါယေဝ၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်သာလျှင်။သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကလျာဏ-မိတ္တမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တသ္မိं၊ ထိုသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်။ သတိ၊ သော်။ တယော ဘဂဝတော၊ ထိုသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဘုရား-ရှင်၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဂဟိတကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ယူအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ သုဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။

တသ္မိံ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူပြီးလတ်သော်။ အသီတိယာ၊ ရှစ်ကျိပ်သော။ မဟာသာဝကေသု၊ တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်မဟာသာဝကသည်။ ဓရတိ၊ ထင်ရှားရှိသေး၏။ တဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမဟာသာဝကသည်။ အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်။ ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတုကာမော၊ ယူခြင်းငှါ လိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿေဝ၊ ထိုယူလိုသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုက္ကပဉ္စကဈာနာနိ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဈာနပဒဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်လျှင်နီးစွာသော အခြေပါဒရှိသော။ ဝိပဿနာံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ၍။ အာသဝက္ခယပ္ပတ္တာသု၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်ပြီးသော။ ခီဏာသဝသု၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသော ရဟန္တာအရှင်၏။ သန္တိ-ကေ၊ ၌။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ အဟံ ခီဏာသဝေါတိ၊ ငါရဟန္တာဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပကာသေတိ ကိုယ် ပန၊ ထင်ရှားဖော်ပြချေမည်လော။ ဣတိ ဧ၊ မေးခြားအံ့။ ကိုယ် ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မိမိကိုယ်ကို ငါရဟန္တာဟု ပြလလောဟူ၍ အာဘယ့်ကြောင့် ဆိုသင့်မည်နည်း၊ ဝါ၊ ဤမေးခွန်းကို ဆိုဘွယ်မေးဘွယ် အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဝါ၊ မေးဘွယ်မရှိသည်သာတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဟုတ်စွ။ ကာရကဘာဝံ၊ ဘာဝနာအမှုကို ပြုသူ၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနိတ္မာ၊ ၍။ (ပဋိပတ္တိယာ၊ ၏။ အမောဃဘာဝဒဿနေန၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းဖြင့်။ သမုဋ္ဌာနေ ဇနာယ စ၊ စိတ်ထက်စေခြင်းငှါရင်း။ သမ္ပဟံသနာယ စ၊ စိတ်ရှင်စေခြင်းငှါရင်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။) ပကာသေတိ၊ ပြပေ၏။ အဿဂုတ္တတ္ထေရော၊ သည်။ အာရဒ္ဓ-ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနကာရကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအမှုပြုသော သူပေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနိတ္မာ၊ ၍။ အာကာသေ၊ ၌။ စမ္မခဏ္ဍံ၊ သားရေပိုင်းကို။ ပညာပေတ္မာ၊ ခင်း၍။ တတ္ထ၊ ထိုစမ္မခဏ်ဍ။ ပလ္လင်္ကေန၊ တက်ဝယ်ပလ္လင်ဖြင့်။ နိသိန္နော၊ နေလျက် (ပဝေဏိပါလနတ္ထံ။ အနွယ်အစဉ်ကို စောင့်ခြင်းငှါ။) ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေသိ နနု၊ ဟောကြားသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကိုယ် ဝတ္တဗ္ဗံ၊ နည်း။

တသ္မာ၊ ထို(သို့မဆိုသင့်သော)ကြောင့်။ ခီဏာသဝံ၊ ကို။ သစေ လ-ဘတိ၊ အံ့။ ဣစ္စေတံ-ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့ရခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်းလှ

၏။ နော စေ လဘတိ၊ ငြားအုံ့။ အနာဂါမိသကဒါဂါမိသောတာပန္န-ဗျာနလာဘီပုထုဇဉ်နတိပိဋ္ဌကဓရဒ္ဒိပိဋ္ဌကဓရကေပိဋ္ဌကဓရေသု၊ ဗျာနုလာဘီတို့နှင့် ပုထုဇဉ်ဖြစ်လျက် ပိဋ္ဌကတ်သုံးပုံဆောင် နှစ်ပုံဆောင် တပုံဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ပုရိမဿ ပုရိမဿ၊ ရှေးရှေးပုဂ္ဂိုလ်၏။ သန္တိကေ၊ ဥ္ဒ။ ကေပိဋ္ဌကဓရေပိ၊ ပိဋ္ဌကတ်တပုံဆောင်နှင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အသ-တိ၊ မရှိခဲ့သော်။ ယဿ၊ အားး။ ကေသဂ်ိတိပိ၊ တခုသောနိကာယ်မျှသည်လည်း။ အဋ္ဌကထာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကဋ္ဌ။ ပဂုဏာ၊ လေ့လာကျေပြွန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယဉ္စ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ လဇ္ဇီ၊ လဇ္ဇီသူတော်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သန္တိကေ၊ ဥ္ဒ။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ ဟုတ်၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တန္တိဓရော၊ သုတ်ကိုဆောင်သော။ ဝံသာနုရက္ခကော၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးအနွယ်ကို စောင့်တတ်သော။ ပဝေဏီပါလ-ကော၊ ဆရာအစဉ်အဆက်၏ သင်ရိုးကိုဆောင်တတ်သော။ အာစရိယော၊ သည်။ (ဟုတ္ဝာ၊ ၍။) အာစရိယမတိကော၀၊ အာစရိယ၀ါဒဒ္ဓိအမြဲယှဉ်သည်သာလျှင်၊ ၀ါ၊ ဆရာ၏အလိုအယူကိုသာလျှင် ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တနောမတိကော၊ မိမိအယူကိုသာ ဆိုတတ်ပြုတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေနေ၀၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ပေါရာဏကတ္ထေရာ၊ ရှေးမထေရ်ကျော်တို့သည်။ လဇ္ဇီ၊ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရက္ခိဿတိ၊ သာသနာတော်ကို စောင့်ပေလတံ့။ လဇ္ဇီ၊ သည်။ ရက္ခိဿတိ၊ လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ အာဟံသု၊ ဆိုဘူးကုန်ပြီ။

စ၊ ဆက်။ တ္တေ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာနဒါယကကလျာဏမိတ္တတို့တွင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဥ္ဒ။ ဝုတ္တခိဏာသ၀ါဒယော၊ (ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတုကာမော ဤသို့စသဖြင့်) ဆိုအပ်ပြီးသော ခိဏာသ၀စသည်တို့သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဓိဂတမဂ္ဂမေ၀၊ ရဘူးသွားဘူးသော ကမ္မဋ္ဌာန်း လမ်းကြောင်းကိုသာလျှင်။ အာစိက္ခန္တိ၊ ပြောကြားနိုင်ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကား။ ဗဟုဿုတော၊ သည်။ တံ တံ အာစရိယံ၊ ထိုထိုဆရာသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာနံ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအား ကျေးဇူးပြုတတ်သော) ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၏။ ဝိသေသဓိတတ္တာ၊ သုတ်သင် ရှင်းလင်းအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတော စိတော စ၊ ငါးနိကာယ်တို့တွင် ဤနိကာယ် ဤနိကာယ်မှလည်း။

သုတ္တဥ္စ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းအား လျော်သော သုတ်ပုဒ်ကိုရင်း။ ကာရဏဥ္စ၊ ပါဠိ ဆိုအစဉ်လိုက်သော ယုတ္တိကိုရင်း။ သလ္လက္ခေတ္မာ၊ မြဲစွာမှတ်၍။ သပ္ပါယာ-သပ္ပါယံ၊ လျော်သည့်,မလျော်သည့်ကို။ ယောဇေတ္မာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ ဝါ၊ မိမိနှလုံးဌာ် ကောင်းစွာထား၍။ ဂဟနဋ္ဌာနေ၊ ချုံစေးပျစ်ထူသောအရပ်ဌာ်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော။ မဟာဟတ္ထိ ဝိယ၊ ဆင်ပေါက်ကြီးကဲ့သို့။ (ကမ္မ-ဋ္ဌာနဝိထိ ံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်ကို။) မဟာမဂ္ဂံ၊ ကျယ်စွာသောလမ်းမကဲ့သို့။ ကတ္မာ၊ ၍။ ဒယော‌ဇေန္တော၊ လျက်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေယ္ယတိ၊ ဟော ပေလတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သောသဘောရှိသော။ ကမ္မ-ဋ္ဌာနဒါယကံ၊ သော။ ကလ္လာဏမိတ္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတတ်သော ကလ္လာဏမိတ္တဖြစ်သော ဆရာအား။ ဝတ္တပဋိ-ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ၁။ ကတ္မာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။

[၉၆] ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတံ၊ ဤကလျာဏမိတ္တဆရာကို။ ကေ-ဝိဟာရေယေဝ၊ မိမိနှင့်တကျောင်းထည်းဌာ်သာလျှင်။ သစေ လဘတိ၊ အံ့။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့ရခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ၏။ နော စေ လဘတိ၊ မရခြားအံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်းဌာ်။ သော၊ သည်။ ဝသတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားရာ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသောရဟန်းသည်။ ဓောတမတ္တိတေဟိ၊ ရေဆေးပြီး၍ ဆံပြောင် အောင်လိမ်းအပ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ အာရုဟိတ္မာ၊ စီး၍။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ ဂဟေတ္မာ၊ တမြှောက်မြှောက်ကိုင်၍။ တေလနာဠိမဓုဖာဏိတာဒိနိ၊ ဆီကျည်, ပျားရည်အိုး, ကင်လဲအိုး စသည်တို့ကို။ ဂါဟာပေတ္မာ၊ ကိုင်စေ၍။ အန္တေဝါသိကပရိဝုတေန၊ တပည့်တို့ခြံရံအပ်လျက်။ န ဂန္တဗ္ဗံ၊ မသွားသင့်။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဂမိကဝတ္တံ၊ ခရီးသွားရဟန်းတို့ ပြုအပ်သောဝတ်ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ပြည့်စေ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ သယမေဝ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ယံ ယံ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောကျောင်း ထိုထို၌။ ဝတ္တပဋိပတ္တိ ံ၊ ဝင်စဉ်ကာလ အာဂန္တုကဝတ်, လွှတ်စဉ်ကာလ ဂမိကဝတ်ကို။ ကုရုမာနေန၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ သလ္လဟုကပရိက္ခာရေန၊

၁-ပာခုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါဠိ၌ ဝတ္တပဋိပတ္တိ ံ-ဟု ရှိ၏။ ဝတ္တပဋိတ္ထော်-လည်း သင့်သောကြောင့် မပြင်တော့ဘဲ ရှေးနိဿယမှုရင်းအတိုင်းပင်လားသည်။ (ဆ-သံ-ဌသာ)

၅ ၉၆

၂၅၁၄ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ (၉၆-၆) [၃-ကမ္မဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏ

ပေါ့သောပရိကွာရာရှိသည်။ ပရမသလ္လေခဝုတ္တိနှာ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ၏။

တံ ဝိဟာရံ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တဆရာရှိသော ကျောင်းသို့။ ပဝိသန္တေန၊ ဝင်သောရဟန်းသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ကို။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာရာပေတ္တာ၊ ၍။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်သင့်၏။ စ၊ ဗျတိရိတ်ကိုဆိုအံ့။ မုဟုတ္တံ၊ တမုဟုတ်မျှ။ ဝိသမေတ္တာ၊ အပင်အပန်း ဖြေ၍။ ပါဒဓောဝနမက္ခနာဒီနိ၊ ခြေကိုရေဆေးခြင်း, ခြေနယ်ဆီလိမ်းခြင်း စသည်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အာစရိယဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂမိဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ အညံ၊ သော။ ပရိဝေဏံ၊ သို့။ နှ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ မဝင်သင့်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တတြ၊ ထိုအခြားပရိဝုဏ်၌။ အဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းယူအံ့လာသောရဟန်း၏။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဝိသဘာဂါ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သစေ ဘဝေယျုံ၊ အကယ်၍ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေ၊ ထိုဝိသဘာဂရဟန်းတို့သည်။ အာဂမနကာရဏံ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ အာစရိယဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ပကာသေတ္တာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ သစေ အာဂတောဝ၊ အကယ်၍လာဘိမူကား။ နဋ္ဌော၊ ပျက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိပဋိသာရံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေယျုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ ယေန၊ ယင်းသို့သော နှလုံး မသာယာခြင်းဖြင့်။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပဋိနိဝတ္တေယျ၊ ပြန်နစ်လေရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဆရာသီတင်းသုံးနေရာသို့သာလျှင်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားသင့်၏။

အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဒဟရတရော၊ သီတင်းငယ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေကာမူ။ ပတ္တစီဝရပဋိဂ္ဂဟဏာဒီနိ၊ သပိတ် သင်္ဃာန်းလွှမ်းယူခြင်းစသည်တို့ကို။ နှ သာဒိတဗ္ဗာနိ၊ မသာယာအပ်ကုန်။ ဝုဏ္ဏတရော၊ သီတင်းကြီးသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အာစရိယံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ရပ်အပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပ၊ ချထားဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊ ဆရာက ဆိုအပ်သောရဟန်းသည်။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ချထားအပ်၏။ ပါနီယံ၊ သောက်

ရေကို။ ပိ၀၊ သောက်ဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊ သည်။ သစေ ဣစ္ဆတိ၊ အကယ်၍သောက်လိုအုံ့။ ပါတဗ္ဗံ၊ သောက်အပ်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝါဟိ၊ ဆေးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊ သည်။ ပါဒါ၊ တို့ကို။ နု တာ၀ ဓောဝိတဗ္ဗာ၊ အဆောတလျင် မဆေးတည့်အပ်သေးကုန်။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ အာစရိယေန၊ သည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ သစေ ဘဒ္ဒ၀ယ္ဟ၊ အုံ့။ သာရ၊ပ္ပံ၊ (ဆရာထမ်းသောရေကို ခြေဆေးခြင်းငှါ) လျောက်ပတ်သည်။ နု သိယာ၊ ရာ။ ပန၊ ဆေးသင့်သည်ကိုဆိုအုံ့။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဓောဝါဟိ၊ ဆေးလော့။ မယာ၊ သည်။ နု အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သောရေမဟုတ်။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ အာဘတံ၊ တည်း။ ဣ၀ိ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊ သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ (နိသိန္နံ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝါ၊ နေသောမိမိကို။) အာစရိယော၊ သည်။ နု ပဿတိ၊ မမြင်။ ဧ၀ရူပေ၊ သော။ ပဒ္ဒိစ္ဆန္နေ၊ ဖုံးကွယ်သော။ ဩကာသေ ဝါ၊ အရပ်၌သော်ငင်း။ အဗ္ဘောကာသေ ဝါ၊ ဟင်းလင်းအပြင်လွင်တီး ခေါင်အရပ်၌သော်ငင်း။ ဝိဟာရဿပိ၊ ကျောင်း၏လည်း။ ဧကမန္တေ ဝါ၊ တခုသောအစွန်း၌သော်ငင်း။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပါဒါ၊ တို့ကို။ ဓောဝိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

အာစရိယော၊ သည်။ တေလနာဠိံ၊ ဆီကျည်ကို။ သစေ အာဟရတိ၊ အုံ့။ ဥဒ္ဒဟိတ္ဝာ၊ ထ၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ လှမ်းယူအပ်၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ သစေ နု ဂဏှေယ္ယ၊ အကယ်၍ မလှမ်းယူအုံ့။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သမ္ဗောဂံ၊ အတူတကွသုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကောပေတိ၊ ပျက်စေ၏ဟူ၍။ အာစရိယဿ၊ ၏။ အညထတ္တံ၊ စိတ်တပါးရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဘ၀ေယ္ယ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူပြီး၍။ အာဒိတောဝ၊ လက်ဦးစွာလျင်။ ပါဒါ၊ တို့ကို။ နု မဂ္ဂေတဗ္ဗာ၊ မသုတ်လိမ်းအပ်ကုန်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ တံ၊ ထိုဆီသည်။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဂတ္တဘ္ဘဥ္ဇနတေလံ၊ ကိုယ်တော်ကို နှယ်သောဆီသည်။ သစေ ဘ၀ေယ္ယ၊ အုံ့။ သာ၊ဒု၊ဠ္ဠံ၊ (ဆရာ့ကိုယ်တော်ကို နှယ်သောဆီကို တပည့်ခြေသုတ်ခြင်းငှါ) လျောက်ပတ်သည်။ နု သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သောရုပ်ပမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သိသံ၊ နဖူးဆံစကို။ [၂] မဂ္ဂေတ္ဝာ၊ သုတ်လိမ်း၍။

ခန္ဓာဒိနိ၊ ပခုံးလည်ကုပ်စသည်တို့ကို။ မကွေ့တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဣဒံ၊ ဤဆိသည်။ သဗ္ဗပါရိဟာရိယတေလံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ကိုယ်အင်္ဂါတို့၏ အကျိုးငှါဆောင်အပ်သောဆီပင်တည်း၊ ဝါ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သောရဟန်းတို့၏အကျိုးငှါ ဆောင်အပ်သောဆီပင်တည်း။ ပါဒေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ မကွေ့ဟိ၊ သုတ်လိမ်းလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေန ပန၊ ဆရာခွင့်ပေးအပ်သော တပည့်သည်ကား။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ သိသေ၊ ဌ္ဌ။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပါဒေပိ၊ ခြေတို့ကိုလည်း။ (ပိ-ကား ဂမျှမာန်) မကွေ့တ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣမံ တေလနာဠိ ံ၊ ဤဆီကျည်ကို။ ဌပေမိ၊ ထားပါအုံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ခွင့်တောင်း၍။ အာစရိယော၊ သည်။ ဂဏ္ဍန္တေ၊ သော်။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ၏။

အာဂတဒိဝသတော၊ လာသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မေ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေထ၊ ဟောပါကုန်။ ဣစ္စေဝံ၊ ဤသို့။ နု ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မလျှောက်သင့်သေး။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအုံ့။ ဒုတိယဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အာစရိယဿ၊ အား။ ပကတိဥပဋ္ဌာကော၊ ပြကတော့ အလုပ်အကျွေးသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အုံ့။ တံ၊ ထိုရှိလင့်သော ဥပဋ္ဌာကကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်၍။ ဝတ္တံ၊ အာစရိယဝတ်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယာစိ-တောပိ၊ တောင်းပန်ပါသော်လည်း။ သစေ နေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ ခွင့်မပေးအုံ့။ ဩကာသေ၊ ကို။ လဒ္ဓေယေဝ၊ ရသော်သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကရောန္တေန၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ ခုဒ္ဒကမဇ္ဈိမမဟန္တာနိ၊ ကုန်သော။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ ဒန္တကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ဥပနာမေတဗ္ဗာနိ၊ ကပ်အပ်ကုန်၏။ သိတံ၊ ရေချမ်းဌင်း။ ဥဏ္ဏံ၊ ရေပူဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ မုခဓောဝနဥဒကဋ္ဌ၊ မျက်နှာသစ်ရေကိုဌင်း။ နှာနောဒကဋ္ဌ၊ ချိုးရေကို ဌင်း။ ပဋ္ဌိယာဒေတဗ္ဗံ၊ စီရင်အပ်၏။ တတော၊ ထိုစီရင်သောရေမှ။ ယံ ဥဒကံ၊ ကို။ အာစရိယော၊ သည်။ တိဏိ ဒိဝသာနိ၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့သော ရေကိုသာလျှင်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥပနာမေတဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်၏။ နိယမံ၊ အမှတ်ကို။ အကတ္ဝာ၊ ၍။ ယံ ဝါ တံ ဝါ၊ ဟုဘ်ဟုတ်ညားညားသောရေကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ သုံးဆောင်သောဆရာအား။ ယထာလဒ္ဓံ၊ ရရာရာရေကို။ ဥပနာမေတဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်၏။ ဗဟုနာ၊ မျှားစွာ။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ကိံ၊

အာဘယ်မူအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္တေဝါသိကေန၊ တပည့်သည်။ အာစရိယမှ၊ ဆရာ၌။ သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်၏။ တတြ၊ ထို အာစရိယဝတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ သမ္မာဝတ္တနာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းတည်း။ ကာလယော၀၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ သြမုဠ္ဠိတ္ဝာ၊ ခွတ်၍။ ကေသံ-ကေသိံ အံသေ၊ လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကိုယ်ရုံကို။ ကရိတ္ဝာ၊ စံပယ် တင်၍။ ဒန္တကट္ဌं၊ ဒန်ပူကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ မုခေါဒကံ၊ မျက်နှာသစ် ရေကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်၏။ ယာဝ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဘာဇနံ၊ ယာဂုထည့်ယူသောခွက်ကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊ ဆေး၍။ ယာဝ၊ ကို။ ဥပနာမေတဗ္ဗာ၊ ကပ်အပ်၏။ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ခန္ဓကေ၊ ၌။ ယံ သမ္မာဝတ္တံ၊ အကြင် ကောင်းစွာကျင့်ရာသောဝတ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္တာသမ္ပတ္တိယာ၊ ဝတ်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ဂရုံ၊ ဆရာကို။ အာရာဓယမာနေန၊ နှစ်သက်စေသည်ဖြစ်၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ဆရာကိုရှိခိုး၍။ ယာဟိတိ၊ သွားလေတော့ဟု။ ဝိဿဇ္ဇိတေန၊ ဆရာ လွှတ်အပ်သောတပည့်ရဟန်းသည်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ယဒါ၊ ၌။ သော အာစရိယော၊ သည်။ ကိဿ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ အာဂတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ တဒါ၊ ၌။ အာဂမနကာရဏံ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သော-အာစရိ-ယော၊ သည်။ သစေ နေဝ ပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဝတ္တံ ပန၊ ကိုကား။ သစေ သာဒိယတိ၊ အံ့။ ဒသာဟေ ဝါ၊ ဆယ်ရက်သည်ရင်း။ ပက္ခေ ဝါ၊ လခွဲသည် ရင်း။ ဝိတိဝတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ (သာယံ၊ ညအခါ၌။) ဝိဿဇ္ဇိတေနပိ၊ သွားလေတော့ဟုလွှတ်အပ်သော်လည်း။ အဂန္တွာ၊ မသွား မူ၍။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။ အာဂမနကာရဏံ၊ ကို။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။

၁-ဤ၌ ဂနာဂ်ဂကားနှင့်ညီအောင် အာစရိယံ-မသိုမူ၍ ဂရုံ-သိုသည်ကား ဂရုံ အာဟာရယော ဗုဒ္ဓော ဟူသော ပါဠိတော်ကိုခံ့သည်။ (ပြည်)

ဂန္ဓာ၊ ၍။ ကိမတ္ထံ၊ ၎။ အာဂတောဝ၊ သည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေန၊ သည်ဖြစ်၍။ (အာဂမနကာရဏံ၊ ကို။) အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သော-အာစရိယော၊ သည်။ ပါတောဝ၊ လျှင်။ အာဂစ္ဆ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒတိ၊ အံ့။ ပါတောဝ၊ လျှင်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ သို့သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းခံသောတပည့်၏။ တာယ ဝေလာယ၊ ထိုနံနက်အခါ၌။ ပိဏ္ဍာယ ဧနေ ဝါ၊ သည်းခြေနှာသည် မူလည်း။ ကုစ္ဆိ၊ ဝမ်းကို။ သစေ ပရိဘုယ္ယတိ၊ အကယ်၍လောင်အပ်သည် ဖြစ်အံ့။ အဂ္ဂိမန္ဓတာယ ဝါ၊ ဝမ်းမီး တေဇော ညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့် မူလည်း။ ဘတ္တံ၊ အစာသည်။ သစေ နဇီရတိ၊ အကယ်၍မကျေခဲ့အံ့။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ ရောဂေါ ဝါ၊ တစုံတခုသောရောဂါသည် မူလည်း။ သစေ ဗာဓတိ၊ အကယ်၍နှိပ်စက်ခဲ့အံ့။ တံ-အာဗာဓံ၊ ထိုထိုမိမိ၌ ဖြစ်သမျှအနာကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ အာဝိကတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ အား။ သပ္ပါယဝေလံ၊ ကိုယ်စိတ်ခံ့ကျန်း၍ လျောက်ပတ်သောအခါကို။ အာရောစေတ္ဝာ၊ ၍။ တာယ ဝေလာယ၊ ၌။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ အသပ္ပါယဝေလာယ၊ ၌။ ဝုစ္စမာနမ္ပိ၊ ဆရာကဟောအပ်ပါသော်လည်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မနသိကာတုံ၊ ၎။ သက္ကာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာယ ဝေလာယ၊ ၌။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ပြန်) အယံ၊ ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ ကလျာဏ-မိတ္တံ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရော၊ တည်း။

စရိယာဝဏ္ဏနာ

[၉၇] ၄၃။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အတ္တနော စရိယာနုကူလန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စရိယာ၊ စရိုက်တို့သည်။ ရာဂစရိယာ၊ ခဲ့ရှာသန္တာန်၌ ရာဂ၏ထူပြောသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းငင်း၊ ဝါ၊ ရာဂ၏အဖြစ်မျှားခြင်းငင်း။ ပ ။ ဝိတက္ကစရိယာ၊ ခြင်းငင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စရိယာ၊ တို့သည်။ ဆ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ ပန၊ ကေစိတို့သည်ကား။ ရာဂါဒီနံ၊ ရာဂဒေါသ-မောဟတို့၏။ သံသဋ္ဌသန္ဓိပါတဝသေန၊ (သမ္ပယုတ်အားဖြင့်) ရောနှောခြင်း, (ကေသန္တတိပရိယာပန္နအဖြစ်ဖြင့်) ပေါင်းဆုံခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သောစရိုက်

တို့ရင်း[1]။ သဒ္ဓါဒီနံ၊ သဒ္ဓါ ဗုဒ္ဓိ ဝိတက်တို့၏။ တထာ၊ တူ။ (သံသဂ္ဂသန္ဓိ-ပါတဝသေန၊ ဖြင့်။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော စရိုက်တို့ရင်း[2]။) ဣတိ၊ သို့။ ဣမာဟိ အဋ္ဌဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စုဒ္ဒသ၊ တဆဲ့လေးပါးသော စရိုက်တို့ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သံသဂ္ဂ-သန္ဓိပါတ၏အလိုအားဖြင့်။ ဘေဒေ၊ ကို။ ဝုစ္စမာနေ၊ သော်။ ရာဂါဒီနံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓါဒီဟိပိ၊ တို့နှင့်လည်း။ သံသဂ္ဂံ၊ ရာဂသဒ္ဓါစရိယာ ဒေါသသဒ္ဓါ စရိယာ-စသည်ဖြင့် ရောသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော။ စရိယာ၊ စရိုက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သခေါ်ပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဆဋ္ဌေ၀၊ ကုန်သော။ စရိယာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ စရိယာ၊ စရိယာသဒ္ဒါရင်း။ ပကတိ၊ ပကတိသဒ္ဒါရင်း။ ဥဿန္နတာ၊ ဥဿန္နတာသဒ္ဒါရင်း။ ဣတိ-ဣမေ၊ ဤသဒ္ဒါတို့သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဧကော၊ တူကုန်၏[3]။

တာသံ၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သော မူလစရိုက်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ရာဂစရိတော၊ ရာဂအားဖြင့် ထိုထိုအာရုံ၌ ကျက်စားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း၊ ၀၊ ရာဂဟူသော ပင်ကိုရင်းသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း၊ ၀၊ ရာဂထူပြောအားကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ပ ။ ဝိတက္ကစရိတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ဆဋ္ဌေ၀၊ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ရာဂစရိတဿ၊ ရာဂအားကောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလပ္ပ၀တ္တိသမယေ၊

၁-သံသဂ္ဂအားဖြင့် ရာဂမောဟစရိုက်, ဒေါသမောဟစရိုက် ဟူ၍ ၂-ပါး၊ သန္ဓိပါတအားဖြင့် ရာဂဒေါသစရိုက်, ရာဂဒေါသမောဟစရိုက် ဟူ၍ ၂-ပါး၊ ဤလေးပါးကို ဆိုလို။ (ပြည်)

၂-သံသဂ္ဂအားဖြင့် သဒ္ဓါဗုဒ္ဓိစရိုက်, သဒ္ဓါဝိတက်စရိုက် ဟူ၍ ၂-ပါး၊ သန္ဓိပါတအားဖြင့် ဗုဒ္ဓိဝိတက်စရိုက်, သဒ္ဓါဗုဒ္ဓိဝိတက်စရိုက် ဟူ၍ ၂-ပါး၊ ဤလေးပါးကိုဆိုလို။ (ပြည်)

၃-ပကတိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ပဋ္ဌိပက္ခဘာ၀နာဖြင့် မပယ်သည်ရှိသော် ရာဂစရိတ ပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသော ထိုထိုသန္တာန်၌ စရိုက်သည် ပင်ကိုရင်းသဘောဖြစ်ကြောင်းကို ပြသည်။ ဥဿန္နတာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အခြားဧမ္ပတ္ထိယက် ရာဂစသည်တို့က လွှန်ကဲကြောင်းကို ပြသည်။ ထိုကြောင့် ရာဂစရိတ စသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အကြောင်း ညီညွတ်လျှင် ရာဂစသည်တို့သည် သိမ်သိမ်သေးသေး မဖြစ်ပဲ အပြင်းအထန်အားကြီးစွာ ဖြစ်ကုန်၏၊ မပြတ်မဲ့လည်း ဖြစ်ကုန်၏ဟု မှတ်အပ်သတည်း။ (ပြည်)

ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သောအခါ၌။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားကောင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂဿ၊ ၏၊ ဝါ၊ နှင့်။ အာသန္နဂုဏတ္တာ၊ နီးသော ဂုဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အုံ့။ အကု-သလပက္ခေ၊ ၌။ ရာဂေါ၊ သည်။ သိနိဒ္ဓေါ၊ နူးညံ့ညက်ညောသည်။ နာတိ-လူခေါ၊ မကျန်းတန်း မခြောက်ကပ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ကုသလပက္ခေ၊ ၌။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ သိနိဒ္ဓါ၊ သည်။ နာတိလူခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဝတ္ထုကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိယေ-သတိ ယထာ၊ ရှာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ သီလာဒိဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ ရာဂေါ၊ သည်။ အဟိတံ၊ စီးပွါးမဲ့ကို။ နု ပရိစ္ဆဒတိ ယထာ၊ မစ္ဆန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟိတံ၊ ကို။ နု ပရိစ္ဆဒတိ၊ မစ္ဆန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရာဂစရိတ္တဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဒ္ဓါစရိတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဘာဂေါ၊ သဘောတူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဒေါသစရိတဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလပ-ဝတ္ထိသမယေ၊ ၌။ ပညာ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသဿ၊ ၏၊ ဝါ၊ နှင့်။ အာသန္နဂုဏတ္တာ၊ တည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အုံ့။ အကုသလပက္ခေ၊ ၌။ ဒေါသော၊ သည်။ နိဿိနေဟော၊ အဆီအစေးကင်းသည်ဖြစ်၍။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ နု အလ္လီယတိ ယထာ၊ မကပ်ငြိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ကုသလပက္ခေ၊ ၌။ ပညာ၊ သည်။ နိဿိနေဟာ၊ ဖြစ်၍။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ နု အလ္လီယတိ၊ မကပ်ငြိ။ စ၊ ပါး။ ဒေါသော၊ သည်။ အဘူတမ္မိ၊ မမှန်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒေါသမေဝ၊ အပြစ်ကို သာလျှင်။ ပရိယေသတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ပညာ၊ သည်။ ဘူတံ၊ မှန်သော။ ဒေါသမေဝ၊ သင်္ခါရ၏အပြစ်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ရှာ၏။ ဒေါသော၊ သည်။ သတ္တပရိဝဋ္ဋနာကာရေန၊ သတ္တဝါကိုကြည်ရှောင်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ပညာ၊ သည်။ သင်္ခါရပရိဝဋ္ဋနာကာရေန၊ သင်္ခါရကိုကြည်ရှောင်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေါသစရိတဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗုဒ္ဓိစရိ-တော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဘာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မောဟစရိတဿ၊ မောဟထူပြော အားကောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သေးသော။ ကုသလာနံ၊

ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဝါယမမာနသ၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ ယေဘုယ္ယေန၊ ဖြင့်။ အန္ဓရာယကရာ၊ ကုန်သော။ ဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ မောဟာဿ၊ ၏။ ဝါ၊ နှင့်။ အာသန္နလက္ခဏတ္တာ၊ နီးသောလက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အုံ့။ မောဟော၊ သည်။ ပရိဗျာကုလတာယ၊ (ဇတ္တုဝေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်) ထက်ဝန်းကျင်ရှုပ်ထွေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနဝဋ္ဌိတော၊ မတည်တံ့သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဇေဝံ၊ တူ။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ နာနပ္ပကာရဝိတက္ကနတာယ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိသောအာရုံကို ကြံတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနဝဋ္ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး။ မောဟော၊ သည်။ အပရိယောဂါဟနတာယ၊ အာရုံသို့ သက်ဝင်၍ မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စဋ္ဌလော၊ တုန်လှုပ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ တထာ၊ တူ။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ လဟုပရိကပ္ပနတာယ၊ လျင်စွာရွှေ့ပြောင်း၍ ကြံတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စဋ္ဌလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မောဟ-စရိတဿ၊ အား။ ဝိတက္ကစရိတော၊ ဝိတက်ထူပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

အပရော၊ ငါတို့မှ တပါးသော ဆရာတို့သည်။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဖြင့်။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိယော၊ ကုန်သော။ စရိယာ၊ တို့ကို။ ဝဒန္တိ၊ ပြောဟောကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အပရေဆရာတို့၏ စကားဌ၊ ဝါ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့တွင်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ (သဘာဝတော၊ အား ဖြင့်။) ရာဂေါယေဝ၊ ပင်လျှင်တည်း။ မာနော စ၊ သည်လည်း။ တံသမ္မ-ယုတ္တော၊ ထိုရာဂနှင့် ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ ရာဂစရိယံ၊ ကို။ [၉၉] နာတိဝတ္တတိ၊ (သဘာဝအားဖြင့်ရင်း, သမ္မယောဂအားဖြင့်ရင်း) လွန်၍မဖြစ်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ မောဟနိဒါနတ္တာ စ၊ မောဟဟူသော အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ မောဟသမ္မယုတ္တတ္တာ စ၊ ရင်း။ (စ-သဒ္ဒါဖြင့်ဆည်း) ဒိဋ္ဌိစရိ-ယာ၊ သည်။ မောဟစရိယမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ အနုပတတိ၊ အလျော်ကျ၏၊ ဝါ၊ ဝင်၏။

၄၄။ ပန၊ ဆက်။ တာ တော စရိယာ၊ တို့သည်။ ကိန္တိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သနည်း။ အယံ ပုဗ္ဗလော၊ သည်။ ရာဂစရိတော၊

ရာဂစရိုက်ရှိ၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒေါသာဒီသု၊ တို့တွင်။ အညတရ-စရိတော၊ တပါးပါးသောစရိုက် ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်လျှင်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ကိံ စရိတဿ၊ အဘယ် **စရိုက်ရှိသော**။ ပုဂ္ဂလဿ၊ **အား**။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော သောနာသန စသည်သည်။ သပ္ပါယံ၊ သင့်သနည်း။ ဣတိ-ဣဒံ ပဋ္ဌာကမ္မံ၊ ကို။ ဝေဒိ-တဗ္ဗံ၊ ၏။

တတြ-တသ္မိံ ပဋ္ဌာကမ္မေ၊ ၌။ (ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။)တာဝ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ပုရိမာ၊ ကုန်သော။ တိသော၊ ကုန်သော။ စရိယာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဏနိဒါနာ စ၊ ရှေးဘဝ၌ လေ့ကျက်ဘူးသော အလေ့အကျက်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သည်ရင်း။ ဓာတုဒေါသနိဒါနာ စ၊ ပထဝီစသောဓာတ် သလိပ်လေဟူသော ဒေါသလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော **ဥပတိဿ ထေရ်တို့သည်**။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအတိတ်ဘဝ၌။ ဣဒ္ဓပ္ပယောဂ-သုဘကမ္မဗဟုလော၊ အကောင်းအမှုန် နှစ်သက်ဖွယ်သော အမှုအရာ များသောသူ, တင့်တယ်သောအမှုကို ပြုခြင်းများသော သူသည်။ ရာဂ-စရိတော၊ ရာဂထန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဂ္ဂါ၊ မှ။ စဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒါ၊ ၌။ ဥပပန္နော ဝါ၊ ဖြစ်လာသသူသည်လည်း။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဆေဒနဝဓဗန္ဓဝေရကမ္မဗဟုလော၊ ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ရန်မူခြင်းအမှု များသသူသည်။ ဒေါသစရိတော၊ ဒေါသထန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိရယနာဂယောနိဟိ၊ ငရဲရွာ, နဂါးမျိုး တို့မှ။ စဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒါ၊ ၌။ ဥပပန္နော ဝါ၊ သည်လည်း။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မဇ္ဇပါနဗဟုလော၊ သေသောက်များသ သူသည်ရင်း။ သုတပရိပုစ္ဆာဝိဟီနော စ၊ ကြားနာခြင်း, မေးမြန်းခြင်း ကင်းသသူသည်ရင်း။ မောဟစရိတော၊ မောဟထူပြောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုးမှ။ စဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒါ၊ ၌။ ဥပ-ပန္နော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဏနိဒါနာ၊ ရှေးဘဝ၌ လေ့ကျက်ဘူးသော အလေ့အကျက်-ဟူသော အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ဆိုကြကုန်သတတ်။ ပန၊ ပါး။ (ပထဝီဓာတုယာ စ၊ ၏ရင်း။ အာပေါဓာတုယာ စ၊ ၏ရင်း။

ဣတိ၊ သို့။) ဒ္ဒိန္ဒ်ံ၊ ကုန်သော။ ဓာတူနံ၊ တို့၏။ ဥယန္ဒတ္တာ၊ သတ္တိအင်အား မျှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂလော၊ သည်။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရာသံ၊ ပထဝီအာပေါမှ တပါးကုန်သော။ ဒ္ဒိန္ဒ် ဓာတူနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော တေဇောဝါယောဓာတ်တို့၏။ ဥယန္ဒတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ သဗ္ဗာသံ၊ အလုံးစုံသော ဓာတ်လေးပါးတို့၏။ သမတ္တာ၊ အားတူညီမျှ သမသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂလော၊ သည်။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး။ ဒေါ-သေသု၊ တို့တွင်။ သေမှာဓိကော၊ သလိပ်လွန်ကဲသော။ ပဋိဂ္ဂလော၊ သည်။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါတာဓိကော၊ လေလွန်ကဲသော။ ပဋိဂ္ဂလော၊ သည်။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သေမှာဓိကော၊ သော။ ပဋိဂ္ဂလော၊ သည်။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါတာဓိကော၊ သော။ ပဋိဂ္ဂလော၊ သည်။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဓာတုဒေါသနိဒါနာ၊ သလိပ် လေ ဟူသော ဒေါသလျှင်အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ကုန်သတတ်။

တတ္ထ၊ ထိုကေစ္စေ ဆရာတို့စကား၌၊ ဝါ၊ ထိုပဋိဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋ္ဌေ၊ ၌။ ဣဒ္ဓပ္ပယောဂသုဘကမ္မဗဟုလာပိ၊ အကောင်းအမှုန် နှစ်သက်ဖွယ်သော အမှုအရာမျှားသည်လည်း, တင့်တယ်သောအမှုကို ပြုခြင်း မျှားသည်လည်းရှိ၏။ သဂ္ဂါ၊ မှ။ စဝိတ္တာ၊ ၍။ ဣဓ၊ ၌။ ဥပပန္နာပိ စ၊ ဖြစ်သည်လည်းရှိ၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ ရာဂစရိတာယေဝ၊ ရာဂထူပြောကုန်သည်ချည်းသာလျှင်။ နဟောန္တိ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတရေ ဝါ၊ ဤမှတပါးသော (ဖြတ်ခြင်း, သတ်ခြင်း, နှောင်ဖွဲ့ခြင်း, ရန်မူခြင်း မျှားသည်, ငရဲရှာ, နဂါးမြို့တို့မှ စုတေ၍ ဤ၌ဖြစ်သ) သူတို့သည်မူလည်း။ (သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံတို့သည်ပင်။) ဒေါသမောဟစရိတာ၊ ဒေါသမောဟ တူပြောကုန်သည်ချည်းသာ။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဧဝံ၊ တူ။ ဓာတူနဉ္စ၊ ဓာတ် တို့၏လည်း။ ယထာဝုတ္တေနေဝ၊ (ဒ္ဒိန္ဒ် ပန ဓာတူနံ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်) ဆိုအပ်ပြီးသော အုပြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဥဿဒ-နိယမော နာမ၊ ပြောခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ရာဂစရိုက်စသည်တို့ကို မှတ်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေါသနိယမေ စ၊ ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့် ရာဂ စရိုက် စသည်တို့ကို မှတ်ခြင်း၌လည်း။ ရာဂမောဟဒ္ဒယမေဝ၊ ရာဂမောဟနှစ်ပါး

အပေါင်းကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့၏။ တမ္မိ စ၊ ထိုစကားသည်လည်း။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓမေဝ၊ ရှေးနှင့်နောက် ဆန့်ကျင်သည်သာလျှင်တည်း။ သဒ္ဒါ-စရိယာဒီသု စ၊ သဒ္ဒါစရိုက် စသည်တို့တွင်လည်း။ ကေသဉ္စိ၊ တခုသော စရိုက်၏လည်း။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းကို။ နဝုတ္တမေဝ၊ မဆိုအပ်ခဲ့သည်သာ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ကေစ္ဆေဆရာတို့၏ ဤစကား အလုံးစုံသည်။ အပရိစ္ဆိန္နဝစနံ၊ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားမရှိသော စကားတည်း။

ပန၊ အလျှောက်ကိုဆိုဒုံ။ ဣဒေ၊ ဤစရိုက်တို့၏နိဒါန်းကိုဆိုရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ အဌကထာစရိယာနံ၊ အဌကထာဆရာတော်တို့၏။ မတာနုသာရေန၊ အလိုတော်သို့ အလျှောက်လျှောက်သဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဟိ၊ စ။ ဣမေ သတ္တာ။ပ။ ဟောတိတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဥဿဒကိတ္တနေ၊ (ဝိပါကကထာ၌ ယူအပ်သော) ဥဿဒကိုကြားရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗဟေတုနိယာမေန၊ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သော လောဘစသောအကြောင်းတို့၏ အသီးအသီးမြဲသော လုပ္ပဇာနစသော သဘောဖြင့်၊ (ဋီကာနည်း) ဝါ၊ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သော လောဘစသည် တို့တွင် တပါးပါးခြံရုံအပ်သောအကြောင်း ဇနကကံ၏ မြဲခြင်းသဘောဖြင့်၊ ဝါ၊ မှတ်ခြင်းဖြင့်၊ (နောမတိ၊ ပြည်မူ နိဿ) ဝါ၊ ရှေးဌ၌ဖြစ်ခဲ့သော အကြောင်းဟိတ်ဟူသော သတ်မှတ်ကြောင်းနိယာမဖြင့်။ (ဆဌသံဂီတိ သောဓကဏ်အလို) လောဘုဿဒါ၊ ထူပြောသောလောဘရှိကုန်သည်ရင်း၊ ဝါ၊ လောဘထန်ကုန်သည်ရင်း။ ဒေါသုဿဒါ၊ ရင်း။ မောဟုဿဒါ၊ ရင်း။ အလောဘုဿဒါ၊ ရင်း။ အဒေါသုဿဒါ၊ ရင်း။ အမောဟုဿဒါ စ၊ ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

[၁၀၀] ဟိ-ဝိတ္ထာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်သူအား။ ကမ္မာယူဟနကွဏော၊ ကံကိုဆည်းပူးသောခဏ၌၊ ဝါ၊ ကံကိုပြုရာကာလ၌။ လောဘော၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားသန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အလောဘော၊ သည်။ မန္ဒော၊ နုံ့သည်၊ ဝါ၊ အားနည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒေါသောမောဟော၊ အဒေါသအမောဟ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ အားသန်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေါသ-မောဟော၊ တို့သည်။ မန္ဒာ၊ နုံ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တယာ၊

ထိုသို့သောသူအား။ မန္ဒော၊ နုံ့သော။ အလောဘော၊ သည်။ လောဘံ၊ အားသန်သောလောဘကို။ ပရိယာဒါတုံ၊ နှိမ်နင်းခြင်းငှါ။ နဿ သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ပန၊ အတ္ထိ။ အဒေါသောမောဟော၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ အားသန်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒေါသမောဟော၊ နုံ့သောဒေါသမောဟတို့ကို။ ပရိယာ-ဒါတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထို(ဆိုအပ်ပြီးသော အားကောင်းသော အားသန်သော လောဘစသည်နှင့် ပြည့်စုံသော) ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေန ကမ္မေန၊ ထို(အားသန်သော လောဘစသည် ဥပနိဿယည်းရှိသောကုသိုလ်) ကံသည်။ ဒိန္နပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပေးအပ်သော ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ လုဒ္ဓေ၊ လောဘကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခသီလော၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်နှုတ်စိတ်အလေ့ရှိသည်၊ ဝါ၊ ပြေပြစ်သည်။ (သုခသီလောတိ သခိလော၊ တမေ-ဝတ္ထုं အကြောဓနောတိ ပရိယာယေန ဝဒတိ။ ဋီကာ) အကောဓနော၊ အမျက်မထွက်ခြင်းအလေ့ရှိသည်။ ပညဝါ၊ သန်သည်။ ဝေဒိရူပမညာဏော၊ ဝေဒိရစိန်နှင့်တူသော ဉာဏ်ရှိသည်။ ဟော၎တိ၊ ၏။ (၁)

ပန၊ ပါး။ ယဿ၊ အား။ ကမ္မာယူဟနကဿဏော၊ ၌။ လောဘဒေါ-သာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အလောဘာ-ဒေါသာ၊ တို့သည်။ မန္ဒာ၊ နုံ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမော-ဟော စ၊ အမောဟမူကား။ ဗလဝါ၊ အားသန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ မန္ဒော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးဦးဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို လျှောက်သဖြင့်သာလျှင်။ လုဒ္ဓေါ စေဝ၊ လောဘကြီးသည်ရင်း။ ဒုဋ္ဌော စ၊ ဒေါသသည်ဖျက်ဆီးအပ်သည်ရင်း၊ ဝါ၊ ဒေါသကြီးသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဒတ္တာဘာယတ္ထောရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပညဝါ၊ ပညာသန်သည်။ ဝေဒိရူပမညာဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

ယဿ၊ အား။ ကမ္မာယူဟနကဿဏော၊ ၌။ လောဘာဒေါသအမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရော၊ အလောဘာ-ဒေါသမောဟတို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ လုဒ္ဓေါ စေဝ၊ သည်ရင်း။ ဒုဋ္ဌော စ၊ ဉာဏ်လေးသည်ရင်း၊ ဝါ၊ ဉာဏ်ထိုင်းသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန

ချီးမွမ်းအပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ သီလကော-သုခသီလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကြောဓနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗာကုလတ္ထေရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့ တည်း။ (၃)

တထာ၊ ပါး။ ယဿ၊ အား။ ကမ္မာယူဟနကွဏော၊ ၌။ တယောပိ၊ ကုန်သော။ လောဘဒေါသမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အလောဘာဒယော၊ အလောဘ အဒေါသ အမောဟ တို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမ-နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ လုဒ္ဓေါ စေဝ၊ သည်ရင်း။ ဒုဋ္ဌော စ၊ သည်ရင်း။ မုဋ္ဌော စ၊ မိုက်မဲတွေဝေသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

ပန၊ တပါး။ ယဿ၊ အား။ ကမ္မာယူဟနကွဏော၊ ၌။ အလောဘဒေါသ-မောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရော၊ လောဘ အဒေါသ အမောဟတို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အလုဒ္ဓေါ စေဝ၊ လောဘ မကြီးသည်ရင်း။ အပွကိလေသော စ၊ ရာဂကိလေသာ နည်းသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာရုမ္မဏမ္ပိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအာရုံကိုသော်လည်း။ ဒိသ္ဝာ၍။ နိစ္စလော၊ ရာဂဖြင့်မလှုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ကဲ့ရဲ့လိုက်အံ့၊ ဝါ၊ သို့သော်လည်း။ ဒုဋ္ဌော စ၊ သည်ရင်း။ ဒန္ဓပညော စ၊ ဉာဏ်လေးသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

ပန၊ တပါး။ ယဿ၊ အား။ ကမ္မာယူဟနကွဏော၊ ၌။ အလောဘ-ဒေါသမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရော၊ လောဘ ဒေါသ အမောဟတို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အလုဒ္ဓေါ စေဝ၊ သည်ရင်း။ အဒုဋ္ဌော စ၊ သည်ဖြစ်၍။ သီလကော စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ကဲ့ရဲ့လိုက်အံ့။ ဒန္ဓော၊ ဉာဏ်လေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

တထာ၊ ပါး။ ယဿ၊ အား။ ကမ္မာယူဟနကွဏော၊ ၌။ အလောဘ-ဒေါသာမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရော၊ လောဘ အဒေါသ မောဟတို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ လျှင်။ အလုဒ္ဓေါ စေဝ၊ သည်ရင်း။

ပညဝါ စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အုံ့။ ဒုဋ္ဌော၊ သည်။ ကောဓနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

[၁၀၁] ပန၊ ပါး။ ယဿ၊ အာ။ ကမ္မာယူဟနကွဏော၊ ၌။ တယောပိ၊ ကုန်သော။ အလောဘာဒေါသာမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ လောဘာဒယော၊ လောဘဒေါသမောဟတို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ မဟာသံဃရက္ခိတတ္ထေရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အလုဒ္ဓေါ စ၊ သည်ရင်း။ အဒုဋ္ဌော စ၊ သည်ရင်း။ ပညဝါ စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)]

စ၊ ဆက်၍ဆိုအုံ့။ ဤ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယော-ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ လုဒ္ဓေါတိ၊ လောဘကြီးသည်ဟူ၍။ (ဥဿဒကိတ္တနေ၊ ၌။) ဝုတ္တော၊ ပြီ။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (ဤ၊ ဤစရိုက်ကိုစိစစ်ရာ၌။) ရာဂစရိတော၊ တည်း။ ဒုဋ္ဌဒန္ဓာ၊ ဒုဋ္ဌဒန္ဓဟူ၍ ဆိုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒေါသမောဟစရိတာ၊ တို့တည်း။ ပညဝါ၊ ပညာသန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓိစရိတော၊ တည်း။ အလုဒ္ဓအဒုဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ ပသန္နပကတိတာယ၊ ကြည်ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓါစရိတာ၊ တို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အမောဟပရိဝါရေန၊ အမောဟ အခြံအရံရှိသော။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓိစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဗလဝသဒ္ဓါပရိဝါရေန၊ အားသန်သော သဒ္ဓါအခြံအရံရှိသော။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ သည်။ သဒ္ဓါစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမဝိတက္ကာဒိပရိဝါရေန၊ ကာမဝိတက်စသည် အခြံအရံရှိသော။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ သည်။ ဝိတက္ကစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောဘာဒိနာ၊ လောဘမောဟ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဝေါမိဿပရိဝါရေန၊ (အချင်းချင်း မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍) ရောသော အခြံအရံရှိသော။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ သည်။ ဝေါမိဿစရိတော၊ ရောသောစရိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤ၌လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤမိန့်ခဲ့ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့် [1]။ လောဘာ-

---

၁-ဤတိ ဧဝံ ဟု မစပ်စေနှင့်၊ ဧဝံ စသည်ကား နိဂမန အသီးမှတ်။ တေန ဝုတ္တံ ဋီကာယံ "ယထာဝုတ္တမတ္ထံ နိဂမနဝသေန ဒဿေတုံ ဧဝံ လောဘာဒိသုတိအာဒိ ဝုတ္တ"န္တိ။ (ပြည်)

ဒီသု၊ တို့တွင်။ အညတရညတရပရိဝါရံ၊ တပါးပါးလျှင်အခြံအရံရှိသော။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဇနကံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ စရိယာနံ၊ တို့၏။ နိဒါနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၅။ ပန၊ တပါး။ ကထဉ္စ ။ ပ ။ တောတိအာဒိ၊ သော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတြ-တသ္မိံ ပုစ္ဆာဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်။ နယော၊ သိကြောင်းနည်းတည်း။

ဣရိယာပထတော၊ ဣရိယာပုထ်အားဖြင့်ရင်း။ ကိစ္စာ၊ ကိစ္စအားဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနာ၊ ဘောဇဉ်အားဖြင့်ရင်း။ ဒဿနာဒိတော၊ ကြည့်ခြင်းစသည်အားဖြင့်ရင်း။ ဓမ္မပ္ပဝတ္တိတော စေဝ၊ မာယာသာဌေယျစသော ဓမ္မတို့၏ ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်ရင်း။ စရိယာယော၊ တို့ကို။ ဝိဘာဝယော၊ ပြရာ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ နယော၊ တည်း။

ဟိ၊ ခဲ့ဒုံ။ တတ္ထ၊ ထိုဣရိယာပထတောစသည်တို့တွင်။ ဣရိယာပထ-တောတိ၊ ဟူရာ၌။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ပကတိဂမနေန၊ မပြုမပြင် ပင်ကိုသဘောအတိုင်း သွားခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ စာတုရိယေန-စာတုရဘာဝေန၊ ယဉ်ကျေး တင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်းညှင်းညှင်း။ ပါဒံ၊ ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ချ၏။ သမံ၊ အညီအညာ။ နိက္ခိပတိ၊ ၏။ သမံ၊ ညာ။ ဥဒ္ဓရတိ၊ ချီကြ၏။ အယ၊ ထိုရာဂစရိတပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဒဋ္ဌာ၊ ခြေရာသည်သည်း။ ဥက္ကုဋ္ဌိကံ၊ အလယ်မထိ အောက်အထက်၌ ခုံးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ ပါဒဂ္ဂေဟိ၊ ခြေဖျားတို့ဖြင့်။ ခဏန္တော ဝိယ၊ မြေကိုတူးသကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သဟသာ၊ အဆောတလျင် (ကတိုက်ကရိုက်)။ ပါဒံ၊ ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ၏။ သဟသာ၊ လျင်။ ဥဒ္ဓရတိ၊ ၏။ အယ၊ ထိုဒေါသစရိတပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဒဋ္ဌာ၊ ခြေရာသည်လည်း။ အနုကစ္ခိတံ၊ နောက်အဖို့အားဖြင့် ငင်သကဲ့သို့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ပရိဗျာကုလာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဖည်ယမ်းဖည်ယမ်းနှောင့်ရှက်သော။ ဂတိယာ၊ သွားခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဆမ္ဘိတော ဝိယ၊ ရွံ့တီးရွံ့တုံ့ကဲ့သို့။ ပါဒံ၊ ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ၏။ ဆမ္ဘိတော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဥဒ္ဓရတိ၊ ၏။ အယ၊ ထိုမောဟစရိတပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဒဋ္ဌာ၊ ခြေရာသည်လည်း။ သဟသာနုပိဋ္ဌိတံ၊ အဆော-

တလျင် ခြေဖျားဖဏ္ဍောင့်ဖြင့်သာ ထောက်မိနင်းမိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ-သမ္ပဲ၊ ၏။ မာဂန္ဓိယသုတ္တပ္ပတ္တိယံ၊ မာဂန္ဓိယသုတ်၏အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၌။ ရတ္တာသ။ ပ ။ ပဒန္ဓိ၊ သော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်း ဟောအပ်၏။

[ဟိ၊ စ္ဓ။ ရတ္တာသ၊ ရာဂပြောသသူ၏။ ပဒံ၊ သည်။ ဥက္ကုဋ္ဌိကံ၊ အလယ်မထိ ဆောင့်ကြွားရှိသည်။ ဘဝေ၊ ၏။ ဒုဋ္ဌာသ၊ ၏။ ပဒံ၊ သည်။ အနုကမ္ပိတံ၊ နောက်အဖို့အားဖြင့် ငဲ့သကဲ့သို့ရှိသည်။ ဘဝေ၊ ၏။ မှုဋ္ဌာသ၊ ၏။ ပဒံ၊ သည်။ သဟာသာနုပိဋ္ဌိတံ၊ အဆောတလျင်ခြေဖျား ဖဏ္ဍောင့်ဖြင့်သာ ထောက်မိနင်းမိသည်။ ဘဝေ၊ ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့ အညီအညွှတ်ကောင်းစွာထိခြင်း သဘောရှိသော။ ဣဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒသ၊ ဖွင့်လှစ်ပယ်ခွါအပ်ပြီးသောကိလေသာဟူသော အမိုးရှိသော အရှင်၏။ ပဒံ၊ ခြေရာတည်း။]

[၁၀၂] ရာဂစရိတသ၊ ၏။ ဌာနမ္ပိ၊ ရပ်ခြင်းသည်လည်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်တတ်သည်။ မဓုရုကာရံ၊ (ယဉ်ကျေးတင့်တယ် နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်၍) ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သော အခြင်းအရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတသ၊ ၏။ ဌာနံ၊ သည်။ ထဒ္ဓိကာရံ၊ (သံချောင်းကိုမျှိသော စပါးကြီးမြွှေ့ဝမ်းကဲ့သို့) ကြုံ့ခိုင်တောင့်တင်းသော အခြင်းအရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟစရိတသ၊ အား။ အာကုလာကာရံ၊ နှောင့်ရှက် ရှုပ်ထွေးသော အခြင်းအရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိသဇ္ဇာယပိ၊ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ပါး။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ အတရမာနော၊ မဆောမလျင် ဖြည်းဖြည်းသာသာ။ သမံ၊ အညီအညွှတ် သပ်သပ်ယပ်ယပ်။ သေယ္ယံ၊ ကို။ ပညပေတ္တာ၊ ၍။ သဏိကံ၊ ဖြည်းညင်း သက်သာစွာ။ နိပဇ္ဇိတ္တာ၊ လျောင်း၍။ အင်ပစ္စင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ သမောဝယ၊ ကောင်းစွာချထား၍။ ပါသာဒိကေန၊ သော။ အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သယတိ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာပိယမာနော စ၊ ထစေအပ်သော်လည်း။ သိဃံ၊ စွာ။ အဝုဋ္ဌာယ၊ မထမူ၍။ သဏိကော ဝိယ၊ ရှံ့ရှာစိုးရိမ်သကဲ့သို့။ သဏိကံ၊ သက်သာစွာ။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။

တရမာနော၊ အဆောတလျင်။ ယထာ ဝါ တထာ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ညားညား၊ ဝါ၊ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း။ သေယျံ၊ ကိုး။ ပညပေတ္တာ၊ ၍။ ပကွိတ္တကာယော၊ အဆောတလျင် ပစ်လှည်းချအပ်သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘာကုဋ္ဌိ၊ မျက်မှောင်ကြုတ်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သယတိ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာပိယမာနော စ၊ သော်လည်း။ သီသံ၊ စွာ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ကုပိတော ဝိယ၊ အမျက်ထွက်သကဲ့သို့။ ပဋ္ဌိဝစနံ၊ (မချေမငံဆတ်ဆတ်မြားမြား) စကားတုံ့ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ဒုဿဏ္ဌာနံ၊ မလျောက်မစင်ကြယ် မတင့်တယ်သော အသွင်အပြင် ရှိသော။ သေယျံ၊ ကို။ ပညပေတ္တာ၊ ၍။ ဝိကွိတ္တကာယော၊ ဖရိုဖရဲပစ်နွဲ့အပ်သော အင်္ဂါ ကြီးငယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုလံ၊ များသောအားဖြင့်။ အဓောမုခေါ၊ မှောက်ခုံဖြစ်၍။ သယတိ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာပိယမာနော စ၊ သော်လည်း။ ဟုက်ဟရုံ၊ ဟုံးဟုံးဟင်းဟင်း သမ်းညည်းခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ လျက်။ ဒန္ဓံ၊ လေးလေးလံလံ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ သဒ္ဓါစရိတာဒယော၊ တို့သည်။ ရာဂစရိတာဒီနံ၊ တို့နှင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဘာဂါ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ တာဒိသောဝ၊ ထိုရာဂစရိတ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် သဘောတူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဣရိယာပထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့စကားတရပ်အပြီးတည်း။ ဝေါ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ စွာ။ ဣရိယာပထတော၊ အားဖြင့်။ စရိယာယော၊ တို့ကို။ ဝိဘာဝယော၊ ပြရာ၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ကိစ္စာတိ၊ ဟူရာ၌။ သမ္မဇ္ဇနာဒီသု၊ ကုန်သော။ ကိစ္စေသု၊ တို့၌၊ ဝါ၊ တို့ကို။ (ကတ္တာဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော်။) ရာဂစရိတော၊ သည်။ သာမုကံ၊ စွာ။ သမ္မဇ္ဇနိံ၊ တံမြက်ဆုပ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အတရမာနော၊ လျင်။ ဝါလိကံ၊ ကို။ အဝိပ္ပ-ကိရန္တော၊ ဖရိုဖရဲမကြဲမူ၍။ သိန္နုဝါရကုသုမသန္ထရမိဝ၊ ရေအုန်းနှဲပန်းကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့။ သန္ထရန္တော၊ ဖြန့်ခင်းလျက်။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ။ သမံ၊ အညီအညွှတ်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ ဂါဠှံ၊ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်။ သမ္မဇ္ဇနိံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ တရမာနရူပေါ၊ အလျင်လိုသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဘတော၊ ဝဲယာနှစ်ဖက်၌၊ ဝါ၊ သို့။ ဝါလိကံ၊ ကို။ ဥဿာရေန္တော၊ ဖယ်ရှားလျက်။ ခရေန၊

ကျန်းသော။ သဒ္ဓေန၊ အသံ်ဖြင့်။ အသုဒ္ဓံ၊ မစင်မကြယ်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ မောဟစရိတော၊ သည်။ သိထိလံ၊ လျော့လျော့[1]။ (သထိလံရှိမှု ဒန္ဓဇာထ၊ သိဒ္ဓိလံရှိမှု မုဒ္ဓဇာဌ၊ သဒ္ဓနီတိ ဟူ၏။) သမ္မဇ္ဇနိ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သမ္ဘရိဝတ္တကံ၊ ထိုမှဤမှပြန်၍ ပြန်၍။ အာဌေါလယမာနော၊ သဲအမှိုက်တို့ကို မွှေနှောက်လျက်။ အသုဒ္ဓံ၊ မစင်မကြယ်။ ဝိသမံ၊ ညွတ်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ သမ္မဇ္ဇနေ ယထာ၊ တံမြက်လှည်းရာ၌ကဲ့သို့။ ဧဝံ-တထာ၊ တူ။ စိဝရမောဝနရဇနာဒီသု၊ သက်နှံးဖွပ်ခြင်း, သက်နှံးဆိုးခြင်း အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗကိစ္စေသုပိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိစ္စတို့၌လည်း။ ရာဂ-စရိတော၊ သည်။ နိပုဏမဓုရသမသက္ကစ္စကာရီ၊ ကျမ်းကျင်သပ်ရပ် ကောင်းမြတ်ညီညာ ရှိသေစွာပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသ-စရိတော၊ သည်။ ဂါဠှထဒ္ဓဝိသမကာရီ၊ မြဲမြံတင်းစွာ မညီမညာပြုလေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟစရိတော၊ သည်။ အနိပုဏဗျာကုလ-ဝိသမာပရိစ္ဆိန္နကာရီ၊ မကျမ်းမကျင် ထက်ဝန်းကျင်ရှုပ်စွာ မညီမညာ မပြတ်မသားပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး။ ရာဂစရိတဿ၊ ၏။ စိဝရဝေရဏမ္ပိ၊ သက်နှံးကိုဝတ်ရုံခြင်းသည်လည်း။ နာတိဂါဠှံ နာတိသိထိလံ၊ မတင်းလွန်းမလျော့လွန်းသည်။ ပါသာဒိကံ၊ သည်။ ပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်း ညီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ အတိဂါဠှံ၊ တင်းလွန်း သည်။ အပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းမညီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟစရိတဿ၊ အား။ သိထိလံ၊ လျော့လျည်းရှိသည်။ ပရိဗျာကုလံ၊ ရှုပ်ရှင်ထွေးထွေး ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဒ္ဓါစရိတာဒယော၊ တို့ကို။ တေသံယေဝ၊ ထိုရာဂစရိတစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပြုအမူကိုသာလျှင်။ အနုသာရေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တံသဘာဝတ္တာ၊ ထိုရာဂစရိတစသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့နှင့် တူသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ရှေ

၁-ပြည့်မှုနိဿျ၌ 'သထိလံ ရှိမှု ဒန္ဓဇ-ထ၊ သိဒ္ဓိလံ ရှိမှု မုဒ္ဓဇ-ဌ၊ သဒ္ဓနီတိ-ဟု အမှာ နှင့် တကွ သိဒ္ဓိလံ၊ လျော့လျော့-ဟု မိန့်ဆိုထား၏။ သို့သော်လည်း ယခုဧတေ ပါ၌ ကျမ်း စာဟူသမျှတို့၌ မြန်မာမူမှာ ဖြစ်စေ၊ သိဟိုင်း ယိုးဒယား စသော နိုင်ငံခြားမူမှာ ဖြစ်စေ၊ သိထိလံ-ဟု ဒန္ဓဇ-ထ နှင့်ချည်းသာ တွေ့ရသောကြောင့် ထိုမိန့်မှာခေါ်နောက်သို့ မလိုက် သင့်ပြီ။ (ဆ-သံ-သော)

စရိယအပြီးတည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ကိစ္စတော၊ ဖြင့်။ စရိယာယော၊ တို့ကို။ ဝိဘာဝယေ၊ ၏။

ဘောဇနာတိ၊ ဟူရာ၌။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ သိနိဒ္ဓမဓုရဘောဇနပ္ပိ-ယော[1]၊ နှုးညံ့သိမ်မွေ့ကောင်းမွန်ချိုမြိန်သောဘောဇဉ်ကိုကြိုက်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘုဉ္ဇမာနော စ၊ သုံးဆောင်သော်လည်း။ နာတိမဟန္တံ၊ မကြီးလွန်းသော။ ပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းညီသော။ အာလောပံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ နာနာရသပဋိသံဝေဒီ၊ အထူးထူးသော အရသာကို ခံလျက်။ အတရမာနော၊ ဖြည်းညှင်းသက်သာ။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှ တပါး။ ကိဉ္စိဒေဝ သာဒုံ၊ ကောင်းမွန်သာယာအပ်သော အရသာတစုံတခု ကိုပင်လျှင်။ လဘိတ္တာ၊ ၍။ သောမနဿံ၊ သို့။ [၁၀၃] အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ လူခအမ္မိလဘောဇနပ္ပိယော၊ ခြောက်သွေ့ ကျန်းတန်းသောဘောဇဉ် ချဉ်သောဘောဇဉ်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘုဉ္ဇမာနော စ၊ သော်လည်း။ မုခပူရဏံ၊ ခံတွင်းကို ပြည့်စေသော။ အာလောပံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အရသပဋိသံဝေဒီ၊ အရသာကိုမခံစားမှု၍။ တရမာနော၊ လျင်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ အသာဒုံ၊ မကောင်းမွန်သော အရသာကို။ လဘိတ္တာ၊ ၍။ ဒေါမနဿံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မောဟ-စရိတော၊ သည်။ အနိယတရုစိကော၊ အမှတ်မဲ့သောဘောဇဉ်ကို ကြိုက်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘုဉ္ဇမာနော စ၊ သော်လည်း။ အပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းမညီသော။ ပရိတ္တံ၊ သေးသော။ အာလောပံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘာဇနေ၊ ဆွမ်းခွက်၌။ ဆဋ္ဌေ ဆဋ္ဌေ၊ ဆွမ်းလုံးကိုစွန့်လျက်။ မုခံ၊ ကို။ မကွေ့ဆန္တော၊ လူးလည်းစေလျက်။ ဝိကိဏ္ဏစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိ လျက်။ တံ တံ ဝိတက္ကဆန္တော၊ ထိုထိုအာရုံကိုကြံလျက်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ သဒ္ဓါစရိတာဒယောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ တေသံယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ အနုသာရေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တံသဘာဝတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။

၁-သိနိဒ္ဓဿ တံ မဓုရဿာတိ သိနိဒ္ဓမဓုရံ၊ သိနိဒ္ဓမဓုရံ ဘောဇနံ သိနိဒ္ဓမဓုရ-ဘောဇနံ၊ တံ ပိယံ ယေနာတိ သိနိဒ္ဓမဓုရဘောဇနပ္ပိယော-ဟု ဝစနတ္ထပြု။ ပြည်မူ၌ကား သိနိဒ္ဓမဓုရဘောဇနံ၊ ကို။ ပိယော၊ ကြိုက်တတ်သည်-ဟု ဝါကျအနေဖြင့် ယောဇနာ လျက် ရှိ၏၊ သဒ္ဒါအနေအားဖြင့်မသင့်။

ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘောဇနတော၊ အားဖြင့်။ စရိယာယော၊ တို့ကို။ ဝိဘာဝယေ၊ ၏။

ဒဿနာဒိတောတိ၊ ဟူရာ၌။ ရာဂစရိုတော၊ သည်။ ဤသကဲ့၊ စဉ်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ မနောရမံ၊ နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝိမုယဇာတော ဝိယ၊ အံ့ဘွယ်ဖြစ်သကဲ့သို့။ စိရံ၊ စ္စာ။ သြလောကေတိ၊ ၏။ ပရိတ္တေပိ၊ သော။ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူး၌။ သဇ္ဇတိ၊ ကပ်ငြိ၏။ ဘူတမ္ပိ၊ ဟုတ်မှန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ထင်ရှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒေါသံ၊ ကို။ နဂဏှာတိ၊ မယူ။ ပဏ္ဍိတမန္ဒောပိ၊ သော်လည်း။ အမုဠ္ဠတုကာမောဝ၊ မလွှတ်လိုသည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သာပေက္ခော၊ တဝဲကွက်ကွက်။ ပဏ္ဍိတတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိုတော၊ သည်။ ဤသကဲ့၊ သော။ အမနောရမံ၊ နှလုံးကို မမွေ့လျော်စေတတ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ကိလန္တရူပေါ ဝိယ၊ ပင်ပန်းခြင်းသဘောရှိသကဲ့သို့။ စိရံ၊ စ္စာ။ နှ သြလောကေတိ၊ မကြည့်။ ပရိတ္တေပိ၊ သော။ ဒေါသော၊ ၌။ ပဋိဃသတိ၊ ထိခိုက်၏၊ ဝါ၊ အမျက်ထွက်၏။ ဘူတမ္ပိ၊ သော်လည်း။ ဂုဏံ၊ ကို။ နဂဏှာတိ၊ မယူ။ ပဏ္ဍိတမန္ဒောပိ၊ သော်လည်း။ မုဠ္ဠတုကာမောဝ၊ လွှတ်လိုသည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်မရှိ။ ပဏ္ဍိတတိ၊ ၏။ မောဟစရိုတော၊ သည်။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပရပစ္စယိကော၊ သူတပါးကိုပုံ့ပိုးယုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိန္ဒန္တံ၊ ကဲ့ရဲ့သော။ ပရံ၊ သူတပါး၏။ (ဝစနံ၊ ကို။)[1] သုတ္ဝာ၊ ၍။ နိန္ဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ပသံသန္တံ၊ သော။ ပရံ၊ ၏။ (ဝစနံ၊ ကို။) သုတ္ဝာ၊ ၍။ ပသံသတိ၊ ၏။ သယမ္ပိ၊ မိမိမှကား။ အညာဏုပေက္ခာယ၊ မသိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဥပေက္ခာဖြင့်၊ ဝါ၊ မသိခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဥပေက္ခာဖြင့်။ ဥပေက္ခကောဝ၊ လျစ်လျူရှုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဒ္ဒသဝနာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ သဒ္ဒါစရိုတာဒယော၊ တို့ကို။ ဘေသံယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ အနုသာရေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တံသဘာဝတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒဿနာဒိတော၊ ဖြင့်။ စရိယာ-ယော၊ တို့ကို။ ဝိဘာဝယေ၊ ၏။

၁-ပရံ၊ သူတပါးကို ဟူ၍လည်း ပြန်၊ ဥပစာစကားဖြစ်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

စ၊ ပါး။ ဓမ္မပ္ပဝတ္တိတော ဧဝါတိ၊ ကား။ ရာဂစရိုတဿ၊ အား။ မာယာ၊ မိမိ၌ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော လှည့်ပတ်ခြင်းရင်း။ သာဌေယ္ယံ၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကို ပြခြင်း လက္ခဏာရှိသော စဉ်းလဲခြင်းရင်း။ မာနော၊ တက်ကြွခြင်းရင်း။ ပါပိစ္ဆ-တာ၊ အလိုဆိုးရမ္မက် နှိပ်စက်ခြင်းရင်း။ မဟိစ္ဆတာ၊ အတိုင်းထက်အလွန် ကြီးသောအလိုရှိခြင်းရင်း။ အသန္တုဋ္ဌိတာ၊ မိမိလာဘ်ဖြင့် မရောင့်ရဲခြင်း လက္ခဏာရှိသော အသန္တုဋ္ဌိတာရင်း။ သိဂ်ံ၊ ထိက စူးတတ်သည့် သားချိ သဖွယ် စံပယ်သောသူ၏အဖြစ်ဟူသော ကိလေသာရင်း။ စာပလံ၊ (မိမိ ကိုယ်ကိုရင်း, သက်နှိုးစသောပရိက္ခရာကိုရင်း တန်းဆာဆင်ခြင်း၏ အစွမ်း ဖြင့်ဖြစ်သော) လျှပ်ပေါ်သောသူ၏ အဖြစ်ရင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ပါပဓမ္မတို့သည်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေါသစရိုတဿ၊ အား။ ကောဓော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရင်း။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရင်း။ မက္ခော၊ သူ့ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေခြင်းရင်း။ ပဠာသော၊ မြင့်မြတ်သူနှင့် ဂုဏ်ရည်တူယူခြင်း ဖက်ပြိုင်ခြင်းရင်း။ ဣဿာ၊ (သူ့စည်းစိမ် ကိုငြူ||စူခြင်း) မနာလိုခြင်းရင်း။ မစ္ဆရိယံ၊ (မိမိစည်းစိမ်ကို ဝန်တိုလျှိုဝှက် ခြင်း) ဝန်တိုခြင်းရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ပါပဓမ္မတို့သည်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ မောဟစရိုတဿ၊ အား။ ထိနံ၊ ရင်း။ မိဒ္ဓံ၊ ရင်း။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ရင်း။ ကုက္ကုစ္စံ၊ ရင်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ရင်း။ အာဝရဏဂ္ဂါဟိတာ၊ မသင့်သောအားဖြင့် မြဲစွာယူခြင်း စွဲလမ်းခြင်းရင်း။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိတာ၊ မိမိစွဲလမ်းအပ်သော မိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲခြင်း ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ပါပဓမ္မတို့သည်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ သဒ္ဓါစရိုတဿ၊ အား။ မုတ္တစာဂတာ၊ လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿန-ကာမတာ၊ ဖူးမြင်လိုသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ သဒ္ဓမ္မသောတုကာမတာ၊ သူ တော်ကောင်းတရားကို နာလိုသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ပါမောဇ္ဇဗဟုလတာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း များသည်၏အဖြစ်ရင်း။ အသဌတာ၊ မစဉ်းလဲသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ အမာယာဝိတာ၊ မလှည့်ပတ်တတ်သည်၏အဖြစ်ရင်း။ ပသာ-ဒနီယေသု၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်တတ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ ဘုရား တရားသင်္ဃာ သာယာကောင်းမြတ်သော ဝတ္ထုတို့၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညို ခြင်းရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကလျာဏ

ဧမ္မတ္တိသည်။ ဗဟုလံ၊ စ္စာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓိစရိတသ၊ အား။ သောဝစသတာ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းသော မိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ဘောဇနေ၊ ဌ။ မတ္တညုတာ၊ (ခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း) အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ သတိ-သမ္ပဇညံ၊ သတိသမ္ပဇဉ်ရင်း။ ဘာဝရိယာနုယောဂေါ၊ နှိုးချပ်ခြင်းဌ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းရင်း။ သံဝေဇနီယေသု၊ ထိတ်လန့်သင့်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ ဇာတိဇရာမရဏ စသောအရာတို့ဌ။ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရင်း။ သံဝိဂ္ဂဿ၊ ထိတ်လန့်သောသူ၏။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဧမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟုလံ၊ စ္စာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိတက္ကစရိတသ၊ အား။ ဘာသဗဟုလတာ၊ စကားပြောများသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ဂဏာရာမတာ၊ အပေါင်းအဖော်ဌ မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ကုသလာနုယောဂေ၊ ကုသိုလ်တရား တိုးပွါးစေခြင်းဌ။ အရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းရင်း။ အနဝ-ဋ္ဌိတကိစ္စတာ၊ အမြဲမတည်သော ကိစ္စရှိသောသူ၏ အဖြစ်ရင်း။ ရတ္တိဇုမော-ယနာ၊ (ဤသို့ပြုအုံ့-ဤသို့ပြုအုံ့ဟု နက်ဖြန်မူအပ်သော ကိစ္စတို့ကို) ညဉ့် အဖို့ဌ ကြံခြင်းဟူသော ညဉ့်ဌ အခိုးလွှတ်ခြင်းရင်း၊ ဝါ၊ ညဉ့်အခါ ညဉ့်အခါ လျှံဝါမထွက် အခိုးတက်ခြင်းရင်း။ [၁၀၄] ဒိဝါပဇ္ဇလနာ၊ (ထိုထိုညဉ့်ဌ ကြံအပ်ပြီးသော ကိစ္စတို့ကို) နေ့အဖို့ဌ အားထုတ်ခြင်း ဟူသော နေ့ခါနေ့ခါ အလျှံလွှတ်ခြင်းရင်း။ ဟုရာဟုရံ ဓာဝနာ၊ ထိုမှ ဤမှ ထိုထိုအာရုံဌ စိတ်ကို ပေါက်လွှတ်ပြေးစေခြင်းရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဧမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟုလံ၊ စ္စာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့တရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧမ္မေပဝတ္တိ-တော၊ ဖြင့်။ စရိယာယော၊ တို့ကို။ ဝိဘာဝေယ၊ ၏။

ပန၊ ထိုသို့ ဣရိယာပထ ကိစ္စစသောအားဖြင့် ပြုအပ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ စရိယာဝိဘာဝနဝိဓာနံ၊ ဤစရိုက်ကိုထင်စွာပြသော အစီအရင်သည်။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ သမ္ဘာဝကာဒေန၊ ဖြင့်။ နေ့ဝ အာဂတံ၊ မလာ သည်သာ။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ နု အာဂတံ၊ မလာသည်သာ။ ဂေါ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာစကားမဟုတ် သက်သက်။ အာစရိယမတာနုသာရေန၊ ဆရာတို့အယူကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

သာရတော၊ အနှစ်လုံးလုံးကြီးအားဖြင့်။ နှ ပစ္စေတမ္ပ၊ မယုံကြည်အပ်။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နှ ပစ္စေတမ္ပ၊ ကား။ ရာဂစရိတသား၊ အား။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ ဣရိယာပထာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဒေါသစရိတာဒယောပိ၊ စသောသူတို့သည်လည်း။ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနော၊ မမေ့မပျောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိကုန်မူကား။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ သံသဋ္ဌစရိတသာ၊ ရာဂဒေါသစသည်ရောရှက်သောစရိုက်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလသ စ၊ အားလည်း။ ဧကသ္မေ၀၊ တယောက်သည်လျှင်။ (သတော၊ ဖြစ်လျက်။) (ကေစ္စသ္မေ၀၊ အချို့အားသာလျှင်။ နိဿယည်း) ဘိန္နလက္ခဏာ၊ စံပယ်သဖြင့် ဖြည်းဖြည်းညှင်းညှင်းသွားခြင်း, မစံပယ်သဖြင့် အဆောတလျင်သွားခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် ကွဲပြားသောသဘောရှိကုန်သော။ ဣရိယာပထာဒယော၊ စသည်တို့သည်။ နှ ဥပပဇ္ဇန္တိ-နှ ယုဇ္ဇန္တိ၊ မသင့်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နှ ပစ္စေတမ္ပ၊ အပ်။ (ယောဇနာ) ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ အဋ္ဌ-ကထာသု၊ တို့၌။ ယံ တေ စရိယာဝိဘာ၀နဝိဓာနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တဒေ၀၊ ထိုအဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်အပ်ပြီးသော အစီအရင်ကိုသာလျှင်။ သာရတော၊ အားဖြင့်။ ပစ္စေတမ္ပ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ စ္စ။ စေတော။ပ။ တမ္ပေါတိ၊ ဟူသော။ တေ-၀စနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[စေတောပရိယညာဏသ၊ သူ့စိတ်ကိုသိတတ်သော အဘိညာဉ်ကို။ လာဘီ၊ ရသော။ အာစရိယော၊ သည်။ စရိယံ၊ ကို။ ဥတ္တ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေသိတိ၊ ဟောပြလတံ့။ ဣတရေန၊ စေတောပရိယ-အဘိညာဉ်ကိုရသောဆရာမှ တပါးသောဆရာသည်။ အန္တေ၀ါသိကော၊ ကို။ ပုစ္ဆိတမ္ပေါ၊ ၏။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတောပရိယညာဏေန ၀ါ၊ ညာဏ်ဖြင့်သော်မူလည်း။ ဇာနိတမ္ပံ၊ သိသင့်၏။ သိကောင်း၏။ သိနိုင်၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ (ဓမ္မပ-ဝတ္ထိအာဒိံ၊ ကို။) ပုစ္ဆိတ္ဝာ ၀ါ၊ မေးမြန်းသော်လည်း။ ဇာနိတမ္ပံ၊ ၏။ (ကိံ ဇာနိတမ္ပံ၊ နည်း။) အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရာဂစရိတော၊ ၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒေါသာဒီသု၊ တို့တွင်။ အညတရစရိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနိတမ္ပံ၊ ၏။

၄၆။ ပန၊ ပါး။ ကိုံစရိတသ စ ပုဂ္ဂလသ ကိုံသပ္ပါယန္တိ ဇ္ဈေ၊ ဌ္ဌ။ တာဝ၊ စ္ဌာ။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ရာဂစရိတသ၊ အား။ အဓောတဝေဒိကဘူမဋ္ဌကအကတပဗ္ဗာရတိဏကုဋ္ဌိပဏ္ဏသာလာဒိနံ၊ မစင် မကြွယ်သော ပွတ်တိုင်ရှိသော ကျောင်း, မြေအပြင်ဌသာတည်၍ အထက် အပြင်ကင်းသော ကျောင်း, မပြူပြင်အပ်သော နံရံမြေအမှုရှိသော တောင်ဝှမ်း, မြက်မိုးသောကုဋီ, သစ်ရွက်မိုးသောစရပ်ဆိုး စသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ သော။ ရဇောကိဏ္ဏံ၊ မြူတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော။ ဇတုကာဘာရိတံ၊ လင်းနှိုင့်ကတို့ဖြင့်ပြည့်သော။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂံ-ဆိန္နဘိန္နံ၊ ပြတ်ကျိုးပေါက်ကဲ့ ပျက်စီးထသော။ အတိဥ္စံ ဝါ၊ အလွန်မြင့်သည်မူလည်း ဖြစ်ထသော။ အတိနီစံ ဝါ၊ အလွန်နိမ့်သည်မူလည်းဖြစ်ထသော။ ဥဇ္ဇုဂ်လံ-လူခဝူသရံ၊ ကျန်းသောဇန်သောမြေအဖို့ရှိထသော[1]။

သာသက်ံ၊ ခြသေ့်သစ်ကျားစသောဘေးရန်ဖြင့် ရှုံ့ရှာဘွယ်ရှိထသော။ အသုစိဝိသမမဂ္ဂံ၊ မစင်ကြွယ်မညီညွတ်သောလမ်းရှိသော။ သေနာသနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (လိုက်) ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်းဌ်။ မဋ္ဌပိဌမ်ပ်ိ၊ သည်လည်း။ မကုံ့ဏာဘရိတံ၊ ကြမ်းပိုးတို့ဖြင့်ပြည့်၏။ ဒုရူပံ၊ ဖောက်ပြန် အိုဆိုးသော အဆင်းရှိ၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ မကောင်းသောပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ယံ၊ အကြင်နေရာကို၊ ဝါ၊ အကြင်ကျောင်းကို။ သြလောကေန္တသ္ဓ၊ ကြည့်ရှုမျှကြည့်သူအားပင်လျှင်။ ဇိဂုစ္ဆာ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော ကျောင်းသည်။ သပ္ပါယံ၊ လျော်၏။ အန္ဓကဝိန္ဒံ၊ အနှားပြတ်သော။ သြလမ္ဗဝိလမ္ဗသုတ္တကာကိဏ္ဏံ၊ တဲ့ရရဲ့ကျသော ချည်မျှင်တို့ဖြင့်ပြွမ်းသော။ ဇာလပ္ပဝဿဒိသံ၊ ကွန်ရက် သဏ္ဌာန်ပြူအပ်သော မှုံနှင့်တူသော။ သာဏိ ဝိယ ခရသမ္ဗယံ-သအာဏိ-ဖလကော ဝိယ ဒုက္ခသမ္ဗယံ၊ မယ်နရှိသော ပျဉ်ကဲ့သို့ကျန်းသော မခံ သာသော အတ္ထေ့ရှိထသော[2]။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်တန်သော။ ဘာရိကံ၊ နှားဝန်

၁-အာ၂ါ်ဋ္ဌိကာ၌ လူခဝူဝသရံရှိသည်၊ အပျက်။ ဥိသ-သဒ္ဒါ ငန်သောမြေကို ဟောသည်၊ ၆-ကား မန္ဒုအတ္ထတည်း။ အဘိဓာန်၌ ဥိသဝါ တု ဥိသရော-မိန်၏။ လူခဝဥိသရံ- ဖြတ်မူ သမာသ်၊ လူခဝံ ဥိသရံ-ဖြတ်မူ ဝါကျ။ (ပြည်)

၂-သန္ဓော သံဝိဇ္ဇမာနော အာဏိ ဇတသို့ပြု၍ ဒသ္ဓတ္ထဖလကဖြစ်ရကား သာဏိ-ဖလကော ဝိယ မိန်သော်။ (ပြည်)

တင်ကဲ့သို့ လေးလံသော။ ကိစ္ဆပရိဟရဏာ၊ (လေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း, စပ်ကြိုစပ်ကြား မအားမလပ် ချုပ်စပ်ထေးဖာရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း) ပြိုပြင်သဖြင့် ဆောင်အပ်သော။ နိဝါသနုပါရုပနံ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ပတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ဂရုကော၊ လေးသော။ ဒုဿဏ္ဍာနော၊ မကောင်းသောသဏ္ဌာန်ရှိသော။ သိသကပါလမိဝ၊ လူ့ခေါင်းခွံကဲ့သို့။ ဇေဂုစ္ဆော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှသော။ မတ္တိကာပတ္တော ဝါ၊ သည်ရင်း။ အာကိဏ္ဏိကာဟတော၊ စို့မယ်နဖြင့်ရင်း, သံပြားအဖာဖြင့်ရင်း ဖျက်ဆီးအပ်သော တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ အယောပတ္တော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်လျော်၏။ ဘိက္ခာစာရမဂ္ဂေါပိ၊ သည်လည်း။ အမနာပေါ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော။ အနာသန္နဂါမော၊ ရွာမနီးသည်။ ဝိသမော၊ မညီမညွတ်သည်။ (သမာနော၊ ဖြစ်လတ်မူ။) ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဘိက္ခာစာရ-ဂါမောပိ၊ သည်လည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရွာ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အပသာနွာ ဝိယ၊ မမြင်ကုန်လေယောင်။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ ၌။ ကေကုလေပိ၊ တအိမ်၌သော်လည်း။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အလဘိတ္ဝာ၊ ၍။ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်သောရဟန်းကို။ ဟေ ဘန္တေ၊ အရှင်လာခဲ့ဟု။ အာသနသာလံ၊ သို့။ ပဝေသေတ္ဝာ၊ ၍။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဂါဝိ၊ တို့ကို။ ဝဇေ၊ ခြုံ၌။ ပဝေသေတ္ဝာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တိ ဝိယ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့။ အနုပလောကေန္တာ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်။ (သမာနော၊ ဖြစ်မူ။) ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပရိဝိသကမနုဿောပိ၊ လုပ်ကျွေးသော သူတို့သည်လည်း။ ဒါသော ဝါ၊ ကျွန်တို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ကမ္မကရော ဝါ၊ အမှုလုပ်တို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် မလှကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဒုဒ္ဒသိကာ၊ အမြင် မကောင်းကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ကိလိဋ္ဌဝသနာ၊ ညစ်ထပ်သော အဝတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ အနံ့မကောင်း ရေအိမ်ဟောင်းသို့ လျှောင်းလျှောင်း နံစော်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဇေဂုစ္ဆာ၊ ရွံဘွယ်ဖြစ်ကုန်အံ့။ ယေ၊ အကြင် လုပ်ကျွေးသူတို့သည်။ အစိတ္တိကာရေန၊ မရှိမသေသောအမှုဖြင့်။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ကို။ ဆဋ္ဌေန္တာ ဝိယ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ပရိဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်မူ။ သပ္ပါယာ၊ ကုန်၏။ ယာဂုဘတ္တာဒေကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ လူခံ၊ ကျန်းသည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် မကောင်းသည်။ [၁၀၅] သာမာကကုဋ္ဌ။ သကကဏာ-

ကာဒိမယံ၊ ကြိတ်လမန်းလူးဆန်ခွဲ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြီးသည်။ (သမာနံ၊ ဖြစ်မူ။) ပူတိတက္ကံ၊ ရက်တက်ပုပ်သည်ရင်း။ ဗီလင်္ဂံ၊ ပအုန်းရည်သည်ရင်း။ ဇိဏ္ဏသာကသူပေယျံ၊ ဟင်းရွက်ကျန်းဖြင့် ချက်အပ်သောဟင်းသည်ရင်း။ (သမာနံ၊ ဖြစ်ဘိမူ။) ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဥဒရပူရမတ္တံ၊ ဝမ်းပြည့်ရုံသာ ဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိဒေဝ၊ အမှတ်မရှိသော စားဘွယ်ခဲဘွယ်သောက်ဘွယ် သည်။ ဝဠဟတိ၊ ၏။ အဃ၊ အား။ ဣရိယာပထောပိ၊ သည်လည်း။ ဌာနံ ဝါ၊ ရပ်ခြင်းသည်ရင်း။ စင်္ကမော ဝါ၊ သွားခြင်းသည်ရင်း။ ဝဠဟတိ၊ ၏။ အာရုမ္ဘဏံ၊ အာရုံသည်။ နိလာဒီသု၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏကသိဏေသု၊ တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ အပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏံ၊ မစင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသော ကသိုဏ်းဖြစ်မူ။ ဝဠဟတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့ စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခဲ့သမျှ ကျောင်းစသောအလုံးစုံသည်။ ရာဂ-စရိတဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။

ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ နာတိဥစ္စံ၊ မမြင့်လွန်းသော။ နာတိနီစံ၊ မနိမ့်လွန်းသော။ ဆာယူဒကသမ္ပန္နံ၊ အရိပ်ရေနှင့်ပြည့်စုံသော။ သုဝိဘတ္တ-ဘိတ္တိထမ္ဘသောပါနံ၊ ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်သော နံရံ သည်တိုင် စောင်းတန်း လှေကားရှိထသော။ သုပရိနိဋ္ဌိတမာလာကမ္မလတာကမ္ম-နာနာဝိဓစိတ္တကမ္မသမုဇ္ဇလသမသိနိဒ္ဓမုဒုဘူမိတလံ၊ ကောင်းစွာ ပြီးပြီး သော ခြူးပန်းခြူးနွယ် အထူးထူးအပြားပြား ပန်းချီမှုတို့ဖြင့် တောက်ပ သော ညီညွတ်ပြေပြစ် နူးညံ့သော မြေအပြင်ရှိထသော။ ဗြဟ္မဝိမာနမိဝ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ဗိမာန်နှင့်တူသော။ ကုသုမဒါမဝိစိတြဝဏ္ဏစေလဝိတာနသ-မလင်္ကတံ၊ ပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အဆင်းရှိသော ပုဆိုးဗိတာန်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆင်အပ်သော တန်းဆာရှိထသော။ သုပညတ္တသုစိ-မနောရမတ္ထရဏမဏ္ဍပိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်သော သန့်ရှင်း စင်ကြယ် မွေ့လျော်ဘွယ်သော အခင်းရှိသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ရှိထသော။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌။ ဝါသတ္ထာယ၊ ထုံမွှေးစေခြင်းငှါ။ နိက္ခိတ္တကုသုမဝါသဂန္ဓသုဂန္ဓံ၊ ထားအပ်သောပန်းတို့ဖြင့် ထုံအပ်သောနံ့တို့ဖြင့် ကောင်းသောရနံ့ရှိထသော။ ယံ သေနာသနံ၊ သည်။ ဒဿနမတ္တေ-နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပိတိပါမောဇ္ဇံ၊ အားကြီးသောနှစ်သက်ခြင်း, နူးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ဇနယတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သောဝေါရှိသော။

သေနာသနံ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ တဿ သေနာသနဿ၊ ၏။ မဂ္ဂေါပိ၊ သည်လည်း။ သဗ္ဗပရိဿယဝိမုတ္တောဝ၊ အလုံးစုံသောဘေးရန်တို့မှ လွတ်သည်ဖြစ်မူ။ သုစိသမတာလေါ၊ သန့်ရှင်းသော ညီညွတ်သောအပြင် ရှိသည်ဖြစ်မူ။ အလက်တပဋ္ဌိယတ္တောဝ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည် သာလျှင်ဖြစ်ဘိမူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဍ။ ကိဉ္စမကၠုဏဒီဃဇာတိမူသိကာနံ၊ ကင်း, သန်း, ကြမ်းပိုး, မြွေကြွက်တို့၏။ နိဿယပရိစ္ဆိန္နနဋ္ဌံ၊ မှီရာကိုဖြတ်ခြင်းငှါ။ နာတိဗဟုကော၊ သော။ သေနာသနပရိက္ခာရောပိ၊ သည်လည်း။ ကေမဋ္ဌပိဋ္ဌမတ္တမေဝ၊ မျှသာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ နိဝါသနုပါရုပနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာသ၊ ထိုဒေါသစရိုက် ပြောသသူအား။ စီနပဋ္ဋသောမာရုပဋ္ဋကောသေယျ-ကပ္ပါသိကသုခုမခေါမာဒီနံ၊ စိန့် (တရုပ်) ပြည်ဌဖြစ်သောပုဆိုး, သောမာရ တိုင်းဌဖြစ်သောပုဆိုး, ပိုးချည်ပုဆိုး, သိမ်မွေ့သောဝါချည်ပုဆိုး, သိမ်မွေ့ သော ခေါမ (ဂရိတ်) တိုင်းဌဖြစ်သော ပုဆိုးတို့တွင်။ ယံ ယံ၊ အကြင် အကြင်ပုဆိုးသည်။ ပဏီတံ၊ ၏။ တေန တေန၊ ဖြင့်။ (ကတံ၊ သော။) သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့သော။ သမဏသာရုပ္ပေန၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သဖြင့်။ သုရတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုးအပ်သော။ သုဒ္ဓဝဏ္ဏံ၊ စင်ကြယ်သောအဆင်းရှိသော။ ကေပဋ္ဌံ ဝါ၊ ကေစီသည်ရင်း၊ ဝါ၊ တထပ်သည်ရင်း။ ဒုပဋ္ဌံ ဝါ၊ ဒုကဋ္ဌသည်ရင်း၊ ဝါ၊ နှစ်ထပ်သည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥဒကပုပ္ဖဒုမိဝ၊ ရေပြွက်ကဲ့သို့။ သုသဏ္ဌာနော၊ ကောင်း သောသဏ္ဌာန်ရှိသော။ မဏိ ဝိယ၊ မြကဲ့သို့။ သုမဋ္ဌော၊ ကောင်းမွန် ပြေပြစ်သော။ နိမ္မလော၊ အညစ်အကြေးကင်းသော။ သမဏသာရုပ္ပေန၊ သဖြင့်။ သုပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏော၊ အလွန်ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သောအဆင်း ရှိသော။ အယောမယော၊ သော။ ပတ္တော၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပရိဿယဝိမုတ္တောဝ၊ ဘေးရန်မှလွတ်သော။ သမော၊ ညီညွတ်သော။ မနာပေါ၊ နှလုံးကိုပွါးစေတတ်သော။ နာတိဒူရနာစ္စာသန္နဂါမော၊ မဝေးလွန်းမနီးလွန်းသော ဆွမ်းခံရွာရှိသော။ ဘိက္ခာစာရမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဘိက္ခာစာရဂါမောပိ၊ သည်လည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရွာ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ အယျော၊ တို့အရှင်သည်။ အာဂ-မိဿတိတိ၊ ကြွလာလတ္တံဟု။ သိတ္တသမ္ဘဋ္ဌေ၊ ရေသွန်းဖျန်းအပ် တံမြက် လှည်းအပ်သော။ ပဒေသေ၊ ၌။ အာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတ္တာ၊ ၍။ ပစ္ဆိဂ္ဂန္ဓာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဃရံ၊ သို့။

ပဝေသေတ္တာ၊ ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ၌။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ ၍။ သက္ကစ္စံ၊ စ္စာ။ သဟတ္ထာ၊ ဖြင့်။ ပရိဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒိသော၊ မူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ အသ၊ ထိုဒေါသစရိတပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝါ၊ အား။ ပရိဝေသကာ၊ တို့သည်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အတိရူပါ၊ အဆင်းလှကုန်သည်။ ပါသာဒိကာ၊ ကုန်သည်။ သုန္ဒာတာ၊ ကောင်းစွာရေချိုးအပ်ကုန်ပြီးသည်။ သုဝိလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာနံ့သာလိမ်းကျံအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဓူပဝါသကုသုမ-ဂန္ဓသုရဘိနော၊ အခိုးအထုံပန်းရနံ့ဖြင့် ကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သည်။ နာနာဝိရာဂသုစိမနုညဝတ္ထာဘရဏပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော စင်ကြယ်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဝတ်တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သည်။ သက္ကစ္စကာရိနော၊ ရိုသေစွာလုပ်ကျွေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်မူ။ သပ္ပါယာ၊ ကုန်၏။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းအနံ့အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော။ သြဇဝန္တံ၊ သြဇာရှိသော။ မနောရမံ၊ နှလုံးကို ပျော်မွေ့စေတတ်သော။ သဗ္ဗာကာရပရိပူရံ၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာ အားဖြင့် မွန်မြတ်သော။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်းမျှလောက်သော။ ယာဂုဘတ္တခဇ္ဇကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣရိယာပထောပိ၊ သည်လည်း။ အသ၊ အား။ သေယျော ဝါ၊ သည်ရင်း။ နိသဇ္ဇာ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ နိလာဒီသု၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏကသိဏေသု၊ တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ သုပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏံ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်မူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့စကားတရပ်အပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သမျှအလုံးစုံသည်။ ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။

[၁၀၆] မောဟစရိတဿ၊ အား။ ဒိသာမုခံ၊ လွင်တီးခေါင် အရပ်သို့ ရှေးရှုသော။ အသမ္မာဓံ၊ မကျဉ်းမြောင်းသော။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း ၌။ နိသိန္နဿ၊ အား။ ဝိဝဋ္ဋာ၊ ဟင်းလင်းကုန်သော။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တာဒိသံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣရိယာပထေသု၊ တို့တွင်။ စက်မော၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ အသ၊ အား။ ပရိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော။ သုပ္ပမတ္တံ ဝါ၊ မန်းငယ်အတိုင်း အရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သရာဝမတ္တံ ဝါ၊ ဒိုးဖုံးစလောင်းကြီး

အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ နု ဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာဓိသို့ ကျဉ်းမြောင်းသော။ သြကာသော၊ အရပ်၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘိယျော၊ ပကတိထက်အလွန်။ သမ္မောဟံ၊ တွေ့ဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟာဂတသိဏံ၊ ကြီးကျယ်သောကသိုဏ်းဝန်းသည်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ ဝုတ္တသဒိသ-မေव၊ တည်း။ ဣတိ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ မောဟစရိတဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။

သဗ္ဗမ္ပိ၊ သော။ ဒေါသစရိတမ္ပိ၊ ၌။ ဝုတ္တဝိဓာနံ၊ သည်။ သဒ္ဓါစရိတဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ အာရမ္မဏေသု စ၊ တွင်လည်း။ အသ၊ အား။ အနုဿတိဌာနမ္ပိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိစသောခြောက်ပါးသော အနုဿတိဌာန သည်လည်း။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။

ဗုဒ္ဓိစရိတဿ၊ အား။ သေနာသနာဒီသု၊ တို့တွင်။ ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သောသေနာသနစသည်သည်။ အသပ္ပါယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တမ္ဘာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဝိတက္ကစရိတဿ၊ အား။ ဝိဝဋ်၊ ဟင်းလင်းဖြစ်သော။ ဒိသာမုခံ၊ လွင်တီးခေါင် အရပ်သို့ရှေးရှုသော။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ နိသိန္နဿ၊ အား။ အာရုမဝနပေါက္ခရဏီရုမဏေယျကာနိ၊ မြေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော အရုံဥယျာဉ်ရေကန်တို့သည်။ ဂါမနိဂမဇနပဒပဋ္ဌိပါဋ္ဌိယော၊ ရွာနိဂုံးဇနပုဒ်အစဉ်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ နိလောဘာသာ၊ စိမ်းစိမ်းညိုညို အရောင်ရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗတာ စ၊ တို့သည်လည်း။ ပညာယန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ - တာဒိသံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ သည်။ နု ဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ-တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကျောင်းသည်။ ဝိတက္ကသန္ဓာဝနယောဃ၊ ဝိတက်ပြေးသွားခြင်း၏သာလျှင်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဒရီမုခေ၊ တောင်ချောက်ဝ၌။ ဝနပ္ပဋိစ္ဆန္နေ၊ တောဖုံး လွှမ်းအပ်သော။ ဟတ္ထိကုစ္ဆိပဗ္ဘာရမဟိန္ဒဂုဟာသဒိသေ၊

ဟတ္ထိကုစ္ဆိမည်သောတောင်ဝှမ်းဌ၊ အရှင်မဟိန္ဒမထေရ်ကျော်၏ လိုဏ်နှင့် တူသော။ သေနာသနေ၊ ဌ။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာရုမ္မဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာသ၊ အား။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြန့်ပြောပြောကြီးကျယ်မူ။ နု ဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ ဟိ၊ စ္ဒ။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော သဘောရှိသောအာရုံ သည်။ ဝိတက္ကဝေသေန၊ ဖြင့်။ သန္ဓာဝနဿ၊ စိတ်ပြေးသွားခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အလျှောက်ကား။ ပရိတ္တံ၊ သုပ္ပသရာဝ-မတ္တပရိတ္တအာရုံသည်။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ ရာဂစရိတဿ၊ အား။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤရှေအပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ ဝိတက္ကစရိတဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။

အယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အကျယ်စကားသည်ကား။ အတ္တနော စရိယာနုကူလန္တိ ဇ္ဈေ၊ ဌ။ အာဂတစရိယာနံ၊ တို့၏။ ပဘေဒနိဒါန-ဝိဘာဝနသပ္ပါယပရိစ္ဆေဒတော၊ ပဘေဒ အဆုံးအဖြတ်, နိဒါန်း အဆုံး အဖြတ်, ဝိဘာဝနာအဆုံးအဖြတ်, သပ္ပါယအဆုံးအဖြတ်အားဖြင့်။ ဝိတ္ထာ-ရော၊ ဖွင့်ပြခဲ့ဆိုသော အစီအစဉ်တည်း။ စ၊ ထိုသို့ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် ဝိတ္ထာရဖြစ်သော်လည်း။ တာဝ-တတ္တကေန၊ ထိုမျှတည်းသောစကား အစီအစဉ်ဖြင့်။ စရိယာနုကူလံ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ နု အာဝိကတံ၊ ထင်စွာမပြူအပ်သေး။ ဟိ၊ စ္ဒ။ တံ၊ ထိုစရိယာ-နုကူလကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အနန္တရဿ၊ အခြားမရှိသော။ မာတိကာပဒဿ၊ ၏။ ဝိတ္ထာရေ၊ ဌ။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ အာဝိဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ။

စတ္တာလီသကမ္မဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ

၄၇။ တသ္မာ၊ ထို(သို့ စရိယာနုကူလကမ္မဋ္ဌာန်၏ သဗ္ဗာကာရအားဖြင့် ထင်စွာမပြူအပ်သေးသည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ စတ္တာလီသာယ ကမ္မဋ္ဌာ-နေသု အညတရံ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတ္တာတိ၊ ဂဟေတ္တာဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဇ္ဈေ-ဝစနေ၊ ဌ။ သခ်ါတနိဒ္ဒေသတော စ၊ စတ္တာလီသာယ ဟူ၍ သင်္ချာဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်ကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို အကျယ်ပြသော အားဖြင့်ရင်း။ ဥပစာရပဗန္ဓာဝဟတော၊ ဥပစာရစျာန်, အပ္ပနာစျာန်ကို ဆောင်သောအားဖြင့်ရင်း။ စျာနုပ္ပဘေဒတော စ၊ စျာန်ကိုဝေဖန်သော အားဖြင့်ရင်း။ သမတိက္ကမတော စ၊ ဒုက္ခါအာရုံကိုလွန်သောအားဖြင့်ရင်း။

ဝစုနာဝစုနတော စ၊ ပ္ပါးစေအပ် မပ္ပါးစေအပ်သောအားဖြင့်ရင်း။ အာရမ္မ-ဏတော စ၊ အာရုံကိုဝေဖန်သောအားဖြင့်ရင်း။ ဘူမိတော စ၊ ကာမာဝစရ-စသော ဘုံကိုဝေဖန်သောအားဖြင့်ရင်း။ ဂဟဏတော စ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဝေဖန်သောအားဖြင့်ရင်း။ ပစ္စယတော စ၊ (အာရုပ္ပဈာန်စသည်တို့၏ ယထာရဟ) အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်ရင်း။ စရိယာနုကူလ-တော စ၊ ရာဂစရိုက်စသည်တို့အား လျော်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တာဝ၊ စ္ဓာ။ ဣမေဟိ ဒသဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤဆယ်ပါးသော အဖို့အစုတို့ဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၀၇] တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော မာတိကာပုဒ်တို့တွင်။ သခ်ါတ-နိဒ္ဒေသတောတိ ပဒဿ၊ ၏။ (အတ္ထံ၊ ကို။) ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အုံ့။ စတ္တာ-လီသာယ ကမ္မဋ္ဌာနေသု ဣတိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတြ၊ မိန့်ခဲ့ပြီးသော စတ္တာလီသာယ ကမ္မဋ္ဌာနေသုဟူသော ထိုစကားဌာ။ ဣမာနိ၊ ဤဆိုလတံ့သည်တို့ကား။ စတ္တာလီသ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့တည်း။ ဒသ ကသိဏာ၊ တို့ရင်း။ ဒသ အသုဘာ၊ တို့ရင်း။ ဒသ အနုဿတိယော၊ တို့ရင်း။ စတ္တာရော ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ တို့ရင်း။ စတ္တာရော အာရုပ္ပါ၊ တို့ရင်း။ ဧကော သညာ၊ ရင်း။ ဧကံ ဝဝတ္ထာနံ၊ တခုသောဝဝတ္ထာန်ရင်း။ ဣတိ-ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုလေးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ပထဝီကသိဏံ၊ ရင်း။ ပ ။ ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏံ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ၊ ဤပထဝီကသိဏစသည်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကသိဏာ၊ ကသိုဏ်းမည်ကုန်၏။

ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ ရင်း။ ပ ။ အဋ္ဌိကံ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကစသည်တို့သည်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အသုဘာ၊ မည်ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ရင်း။ ပ ။ ဥပသမာနုဿတိ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာ၊ တို့သည်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အနုဿတိယော၊ အနုဿတိတို့မည်ကုန်၏။

မေတ္တာ၊ ရင်း။ ကရုဏာ၊ ရင်း။ မုဒိတာ၊ ရင်း။ ဥပေက္ခာ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ၊ ဤမေတ္တာစသည်တို့သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ မည်ကုန်၏။

အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနတရားရင်း။ ဝိညာ-ဏဉ္စာယတနံ၊ ရင်း။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ရင်း။ နေဝသညာနာသညာ-

ယတနံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစသော တရားတို့သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပါ၊ တို့မည်ကုန်၏။

အာဟာရေ၊ ဌ။ ပဋိကူလသညာ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဟူသော အမှတ်သည်။ ဧကာ၊ တခုသော။ သညာ၊ သညာမည်၏။

စတုဓာတုဝဝတ္ထာနံ၊ ပထဝီစသော လေးပါးသောဓာတ်တို့ကို ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းသည်။ ဧကံ၊ သော။ ဝဝတ္ထာနံ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သခ်ါတနိဒ္ဒေသတော၊ စတ္တာလီသာယဟူ၍ သင်္ချာဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်ကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို အကျယ်ပြုသောအားဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဥပစာရပဗန္ဓာဝဟတောတိ ပဒဿ၊ ၏။ (အတ္ထံ၊ အနုက်ကို။) ဟိ-ဝိတ္ထာ-ရေမိ၊ ခဲ့ဒုံ။ ကာယဂတာသတိဥ္စ၊ ကိုရင်း။ အာနာပါနဿတိဥ္စ၊ ကိုရင်း။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အဝသေသာ၊ ထိုနှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ အနုဿတိယော၊ တို့ရင်း။ အာဟာရေ၊ ဌ။ ပဋိကူလသညာ၊ ရင်း။ စတုဓာတုဝဝတ္ထာနံ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဣမာနိ၊ ဤ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဒသ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ဥပစာရဝဝဟာနိ ဝေ၊ ဥပစာရကိုသာလျှင် ဆောင်နိုင်ကုန်၏။ သေသာနိ၊ ဆယ်ပါးမှကြွင်းကုန်သော သုံးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ အပ္ပနာဝဟာနိ၊ အပ္ပနာကိုဆောင်နိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပစာရပ္ပနာဝဟာတောဝ၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ (လိုက်)။

စ၊ ပါး။ ဈာနပ္ပဘေဒတောတိ ပဒဿ၊ ၏။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။) အပ္ပနာဝဟေသု၊ ကုန်သော။ ဧတ္ထ-ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ဤသုံးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ အာနာပါနဿတိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကဋ္ဌ။ ဒသ ကသိဏာ၊ တို့သည်။ စတုက္ကဈာနိကာ၊ လေးပါးအပြားရှိသော ရူပါဝစရစျာန် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏[1]။

ကာယဂတာသတိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကဋ္ဌ။ ဒသာသုဘာ၊ ဆယ်ပါးသော အသုဘတို့သည်။ ပဌမဈာနိကာ၊ ပဌမစျာန်ရှိကုန်သည်၊ ဝါ၊ ပဌမ

၁-လေးပါးအပြားရှိသော ရူပါဝစရ စျာန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သည် ဟူလို။ ဤဓာတုကား ကား စတုက္ကနည်း၏အစွမ်းဖြင့် ဆိုအပ်သတည်း၊ ပဉ္စကနည်း၏ အာဝဇ်းဖြင့်ကိုကား ငါးပါးအပြားရှိသော ရူပါဝစရစျာန်၏ အာရုံဖြစ်သည်မှတ်။ (ပြည်)

စျာန်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုရိမာ၊ ကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ တိကဈာနိကာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ရူပါဝစရစျာန်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထ-ဗြဟ္မဝိဟာရော၊ စတုတ္ထ ဥပေက္ခာဗြဟ္မဝိဟာရသည်ရင်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပါ စ၊ အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်ရင်း။ စတုတ္ထဈာန်-ကာ၊ စတုတ္ထစျာန်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ စျာနပ္ပဘေဒတော၊ စျာန်ကိုဝေဖန်သောအားဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သမတိက္ကမတောတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော မာတိကာပုဒ်၌။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းတို့သည်။ အင်္ဂသမတိက္ကမော စ၊ အင်္ဂါကို လွန်ခြင်းရင်း။ အာ-ရမ္မဏသမတိက္ကမော စ၊ အာရုံကို လွန်ခြင်းရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဝေ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ သဗ္ဗေသုပိ၊ ကုန်သော။ တိကစတုက္ကဈာနိကေသု ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ တိကစျာန် ရှိကုန်သော ရှေးဗြဟ္မဝိဟာရသုံး, စတုက္ကစျာန် ရှိကုန်သော အာနာပါနတစ်, ကသိုဏ်း ဆယ်ပါးဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ [၁၀၇] အင်္ဂသမတိက္ကမော၊ အင်္ဂါကို လွန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဝိတက္ကဝိစာရာဒီနိ၊ ကုန်သော။ စျာနင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍။ တေသ္ဝေဝါရမ္မဏေ-သု၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရ, အာနာပါန, ကသိုဏ်းဟူသော မူလအာရုံတို့၌သာ လျှင်။ ဒုတိယဈာနာဒီနံ၊ တို့၏။ ပတ္တမ္ပတော၊ ရောက်အပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ စတုတ္ထဗြဟ္မဝိဟာရော၊ ၌။ တထာ၊ တူ။ အင်္ဂသမတိက္ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပိ၊ ထို စတုတ္ထဝိဟာရသို့လည်း။ မေတ္တာဒီနံ၊ တို့၏။ အာရမ္မဏော-ယော၊ ၌သာလျှင်။ သောမနဿံ၊ ကို။ သမတိက္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ပတ္တမ္ပတော၊ ရောက်အပ်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂသမ-တိက္ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ စတ္ထာ၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပေသု၊ အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ အာရမ္မဏသမတိက္ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ - သစ္စံ၊ စု။ ပုရိမေသု၊ ကုန်သော။ နဝသု ကသိဏေသု၊ အာကာသကသိုဏ်းသည် ကြဉ်အပ်ကုန်သော ကိုးပါးသော ကသိုဏ်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော ကသိုဏ်းကို။ သမတိက္က-

မိတ္ဌာ၊ ၍။ အာကာသာနညာယတနံ၊ ဗျာန်သည်။ ပတ္တော့၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာကာသာဒီနိ၊ ကောင်းကင်ပညတ်စသည်တို့ကို။ သမ-တိက္ကမိတ္ဌာ၊ ၍။ ဝိညာဏညာယတနာဒီနိ စ၊ စသည်တို့သည်လည်း။ ပတ္တော့ဗာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသေသု၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဗြဟ္မဝိဟာရ, အာနာပါန, ကသိဏ်း, အာရုပ္ပတို့မှကြင်းကုန်သော ကေဝိသ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ဌ။ သမတိက္ကမော၊ အင်္ဂါ,အာရုံကို လွန်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သမတိက္ကမတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဝဆုနာဝဆုနတောတိ ပဒဿ၊ ၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣမေသု၊ ဤဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ စတ္တာလီသာယ၊ ကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာ-နေသု၊ တို့တွင်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ကသိဏာနေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဝဆေ့တဗ္ဗာနိ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္ဘံ၊ စ္ဌ။ ယတ္တကံ၊ သော။ သြကာသံ၊ အရပ်သည်။ ကသိဏေန၊ ဖြင့်။ ဖရတိ၊ နှံ့၏။ တဒဇ္ဈတ္တရေ၊ ထိုမျှလောက်သော အရပ်၏အတွင်းဌ။ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အာတိညာဉ်ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါရင်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာတိညာဉ်ဖြင့်။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါရင်း။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ စေတသာ၊ မိမိ၏စေတောပရိယအာတိညာဉ်စိတ်ဖြင့်။ အညာတုံ စ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သိခြင်းငှါရင်း။ သမတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ကာယဂတာသတိ စ၊ ကာယဂတာသတိကိုရင်း။ အသုဘာနိ စ၊ အသုဘတို့ကိုရင်း၊ နဝဆေ့တဗ္ဗာနိ၊ မပွါးစေအပ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ ကား။ သြကာသေန၊ မိမိတည်ရာအရပ်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ အာနိသံသာဘာဝါ စ၊ အာနိသင်မရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်ရင်း။ နဝဆေ့တဗ္ဗာနိ၊ မပွါးစေအပ်ကုန်။ စ၊ ဆက်။ နေသံ၊ ထိုကာယဂတာသတိအသုဘတို့၏။ သြကာသေန၊ ဖြင့်။ သာ ပရိစ္ဆိန္နတာ၊ သည်။ ဘာဝနာနယော၊ ဌ။ အာဝိ၊ ထင်စ္ဌား။ ဘဝိဿတိ၊ လတံ့။ ပန၊ ဆက်၊ ဝါ၊ အပြစ်။ တေသု၊ ထိုအသုဘတို့ကို။ ဝဆိတေသု၊ ပွါးစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုဏပရာသိယေဝ၊ အကောင်ပုပ်အစုသည် သာလျှင်။ ဝဆုတိ၊ ၏။ ကောစိ၊ တစိုးတစိသော။ အာနိသံသော၊

သည်။ နှ အတ္ထိ၊ မရှိ။ စ-သစ္ခံ၊ ၏။ သောပါကပဋ္ဌာဗျာကရဏော၊ သောပါကသာမဏေ၏ပြဿနာကို ဖြေဆိုရာ၌။ ဝိဘူတာ။ပ။ သညာတိ၊ ဟူသော။ တေ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တာမို့၊ ဟောလည်းဟောတော်မူအပ်၏။

[ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ ရူပသညာ၊ ကသိုဏ်းရုပ်လျှင် အာရုံရှိသော သညာသည်။ ဝိဘူတာ၊ ပြန့်ပြောသောအာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလွန်ထင်၏။ အဋ္ဌကသညာ၊ သည်။ အဝိဘူတာ၊ မပွါး စေအပ်သော နိမိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရိတ္တာရမ္မဏဖြစ်၍ မတင်။]

ဟိ၊ စ့။ တတြ၊ ထိုသုတ်၌။ နိမိတ္တဝစုနဝသေန၊ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်၏ ပွါးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ရူပသညာ၊ ကို။ ဝိဘူတာတိ၊ အလွန်ထင်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အဋ္ဌကသညာ၊ ကို။ အဝစုနဝသေန၊ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်၏ မပွါးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အဝိဘူတာတိ၊ မထင်ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိသော။ ဣမံ ပထဝိံ၊ ကို။ အဋ္ဌသညာယ၊ ဖြင့်။ အဖရိ၊ နှံ့စေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ တေ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ လာဘိယာ၊ (လွန်ကဲသော ဝသီဘော်သို့ ရောက်သော) အဋ္ဌကသညာရ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည်။ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော မထေရ်အား။ ဥပဋ္ဌာနာကာရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (နိမိတ္တဿ၊ ၏။ ဝစုနေန၊ ပွါးခြင်းဖြင့်။ နှ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူသည်မဟုတ်။) ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အုံ့။ ဓမ္မာသောကကာလေ၊ ထက်၌။ ကရဝိက-သကုဏော၊ သည်။ သမန္တာ၊ မှ။ အာဒါသဘိတ္တိသု၊ ကြေးမုံကပ်သော နံရံတို့၌။ အတ္တနော၊ ၏။ ဆာယံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ တို့၌။ ကရဝိကသညီ၊ ကရဝိတ်ငှက်ဖော်ရှိ၏ဟု အမှတ်သညာရှိသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ မဓုရံ၊ သာယာစ္မာသော။ ဂီရံ၊ အသံကို။ နိစ္ဆာရေသိ ယထေဝ၊ ကျူးရင့်သကဲ့သို့လျှင်။ ဧဝံ၊ တူ။ ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ အဋ္ဌကသညာယ၊ ကို။ လာဘိတ္တာ၊ အလွန်အကဲရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ တို့၌။ဥပဋ္ဌိတံ၊ အာရုံမူလေတိုင်း ဖွေးဖွေးထင်သော။ နိမိတ္တံ၊ အဋ္ဌကပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ကေဝလာပိ ပထဝီ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိသော မြေအပြင်သည်လည်း။ အဋ္ဌကာရိတာ-တိ၊ အရိုးစုံသာပြည့်လတ်၏ဟု။ စိန္တေသိ၊ အောက်မေ့တော်မူ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပဋ္ဌာနာကာရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ နိ ဝဲခ့ေတာ့ပ့ဲ၊ မပ္ပါးစေအပ်သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အသုဘဗျာနာနုံ၊ တို့၏။ ယာ အပ္ပမာဏာရမ္မဏ-တာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏိ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သာ အပ္ပမာဏာ-ရမ္မဏတာ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်ခဲ့၏။ ဣတိ စေ၊ ဤသို့စုဒ်ထုတ်ငြား အံ့။ သာ စ အပ္ပမာဏာရမ္မဏတာ၊ သည်လည်း။ နိ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ဣတိ၊ ဤသို့သောဓနာမူရာ၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ ဧကစ္စော၊ သည်။ မဟန္တော၊ တကောင်လုံးဖြစ်၍ ကြီးပြန့်သော၊ ဝါ၊ အကောင် အထည်ကြီးမားသော။ ဥဒ္ဓုမာတကေ ဝါ၊ ဌိတေ။ အဋ္ဌိကေ ဝါ၊ ဌိတေ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အပ္ပကော၊ အကောင်တစိတ်သာဖြစ်၍ ယော်သော၊ ဝါ၊ ခုဒ္ဒကသရီရဒါရကသရီရဖြစ်၍ ယော်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကေ ဝါ၊ ဌိတေ။ အဋ္ဌိကေ ဝါ၊ ဌိတေ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤအကြီးအငယ် ထူးသောအကြောင်းဖြင့်။ ဧကစ္စဿ၊ အခ္ဆိုသူအား။ ပရိတ္တာရမ္မဏံ၊ ကျဉ်းသောအာရုံရှိသော။ စျာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကစ္စဿ၊ အား။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏံ၊ ကျယ်သောအာရုံရှိသော။ စျာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ဝါ၊ ကား။ ယော၊ အကြင်ယောဂီသည်။ တေ-အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဝဝုနေ၊ ပ္ပါးစေခြင်းဌ။ အာဒီနဝံ၊ ကုဏပရာသိ-ယေဝ ဝဝုတိ၊ နိ စ ကောစိ အာနိသံသော ဟုဟောခဲ့ပြီးသော အပြစ်ကို။ အပယဿန္ဘာဝ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝဝေတိ၊ ပ္ပါးစေ၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကိုမမြင် ဆင်ကန်းတောတိုး ပ္ပါးစေသော ယောဂီကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏန္တိ၊ ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ အာဒီနဝကိုမမြင်သသူကိုရည်၍ ဟောတော်မူသော်လည်း။ အာနိသံသာ-ဘာဝါ၊ အာနိသင်တစိ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိ ဝဝေတိမ္ဘာနိ၊ မပ္ပါး စေအပ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိယ ဧတေ့တမ္ဘာ၊ ၏။

[၁၀၉] စ၊ ဆက်။ ဧတာနိ၊ ဤအသုဘတို့ကို။ နိ ဝဝေတိမ္ဘာနိ ယထာ၊ ကုန်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဃသာနိပိ၊ ကြွင်းသောအာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းစသည် တို့ကိုလည်း။ နိ ဝဝေတိမ္ဘာနိ၊ ကုန်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိ ဝဝေတိမ္ဘာနိ၊ မပ္ပါးစေအပ်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဟိ၊ အသင့်အလျော်အားဖြင့် ဖော်ပြ ခဲ့ဆိုအံ့။ ဧတေသု၊ ထိုအာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်တို့တွင်။ ဘာဝ၊ စ္ဌာ။

အာနာပါနနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဝဆုယတော၊ ပ္ဌားစေသောယောဂီအား။ ဝါတရော-သိယေဝ၊ လေအစုသည်သာလျှင်။ ဝဆုတိ၊ ပ္ဌားတုံ့ခဲ့။ သြကာသေန၊ နာသိ-ကဂ္ဂမုခနိမိတ္တစသောအရပ်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နဋ္ဌ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်လည်းဖြစ်ခဲ့။ ဣတိ၊ သို့။ သာဒီနဝတ္ထာ စ၊ အဖြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ သြကာ-သေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နတ္ထာ စ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ နု ဝဆေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ သတ္တာရမ္မဏာ၊ သတ္တဝါပညတ်လျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ ဗြဟ္မဝိဟာရာနံ၊ တို့၏။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဝဆုယတော၊ ပ္ဌားစေသောယောဂီအား။ သတ္တာရာသိယေဝ၊ သတ္တဝါအစုသည်သာလျှင်။ ဝဆေယ္ယ၊ ပ္ဌားရာ၏။ တေန-သတ္တာရာသိဝဆုနေန၊ ဖြင့်။ နု စ အတ္ထော အတ္ထိ၊ ပထဝီကသိဏစသည်ကို ပ္ဌားစေခြင်းဌာနကဲ့သို့ တစိုးတစိ အကျိုးရှိသည်လည်းမဟုတ်ခဲ့။ တသ္မာ၊ ထို(သို့)တစိုးတစိ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်)ကြောင့်။ တမ္မိ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတို့၏ အာရုံကိုလည်း။ နု ဝဆေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပနု၊ ဆက်။ မေတ္တာ။ပ။ ဖရိတ္ဝာတိအာဒိ၊ သော။ ယံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ-ဝစနံ၊ ကို။ ပရိဂ္ဂဟဝသေနေဝ၊ မသိမ်းဆည်းအပ်သေးသော ဘာဝနာ၏ အာရုံကိုသိမ်းဆည်းသောအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (နု နိမိတ္တဝဆုနဝသေန ကန့်) ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ဧကာဝါသဒ္ဒိအာ-ဝါသာဒိနာ၊ တခုသော ကျောင်းတိုက်ဌာနေသော ပုဂ္ဂိုလ်, နှစ်ခုသော ကျောင်းတိုက်ဌာနေသော ပုဂ္ဂိုလ်စသော။ အနုဂ္ဂဟေန၊ အစဉ်ဖြင့်။ ဧကိ-ဿာ ဒိသာယ၊ တခုသောအရပ်ဌာ။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ ဘာဝေန္တော၊ ပ္ဌားစေသောသူကို။ ဧကံ ဒိသံ ဖရိတ္ဝာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဝဆေန္တော၊ ကို။ ဧကံ ဒိသံ ဖရိတ္ဝာတိ၊ ဟူ၍။ နု ဝုတ္တော၊ အပ်။ တ္တေ၊ ဤ ဗြဟ္မဝိဟာရဘာဝနာဌာ။ ယံ၊ အကြင်ပဋ္ဌိ-ဘာဂနိမိတ်ကို။ အယံ-ယောဂီ၊ သည်။ ဝဆေယ္ယ၊ ရာ၏။ တံ-တာဒိသံ၊ ထိုသို့ ပ္ဌားစေရာသောသဘောရှိသော။ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ္တမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ နု စ အတ္ထိ၊ မရှိသည်လည်းဖြစ်ခဲ့။ တ္တေ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရဘာဝနာဌာ။ ပရိတ္တအပ္ပ-မာဏာရမ္မဏတာပိ၊ ကိုလည်း။ ပရိဂ္ဂဟဝသေနေဝ၊ တယောက်နှစ်ယောက်သော သတ္တဝါကိုသိမ်းဆည်းခြင်း, အများသတ္တဝါကိုသိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အာရုပ္ပါရမ္မဏေသုပိ၊ တို့တွင်လည်း။ အာကာသံ၊ ကို။ ကသိဏုဂ္ဃါဋိမတ္တာ၊ ကသိဏ်းကိုခွါခြင်းဖြင့် ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နု ဝဆေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဟိ၊ စ္ဌ။ တံ၊ ထိုအာကာသကို။ ကသိဏာပဂမဝသေနေဝ၊

ကသိုဏ်း၏ ကင်းကွာခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုကွာလေသော ကသိုဏ်းထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ ဝစုယတော၊ သူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရုပ္ပ ဝိညာဉ်ကို။ သဘာဝမမ္မတ္တာ၊ ကြောင့်။ နု ဝေဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဟိ၊ စု။ သဘာဝ-မမ္မံ၊ ကို။ ဝေဒေတုံ၊ ၎။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းခဲ့။ ဝိညာဏာပဂမော၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်၏ကင်းခြင်း နုတ္ထိဘောပညတ်ကို။ ဝိညာဏဿ၊ ပဌမာရုပ္ပ-ဝိညာဉ်၏။ အဘာဝမတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ နု ဝေဒေတဗ္ဗာ၊ အပ်။ နေဝသညာ-နာသညာယတနာရမ္မဏံ၊ ကို။ သဘာဝမမ္မတ္တာယေဝ၊ ကြောင့်ပင်လျှင်။ နု ဝေဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ သေသာနိ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအာဒီနိ ဒသ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ အနိမိတ္တတ္တာ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် မဟုတ်သောကြောင့်။ နု ဝေဒေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။ ဟိ၊ စု။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဝေဒေတဗ္ဗံ နာမ၊ ပွါးစေအပ်သည်မည်သည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအာဒီနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိစသည်တို့၏ အာရုံကို။ နု ဝေဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစုနာဝစုနတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အာရမ္မဏတောတိ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ စတ္တာလီသာယ၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ကမ္မဋ္ဌာ-နေသု၊ တို့တွင်။ ဒသ ကသိဏာ၊ တို့ရင်း။ ဒသ အသုဘာ၊ တို့ရင်း။ အာနာ-ပါနဿတိ၊ ရင်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဝါဝီသတိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တာရမ္မဏာနိ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သော အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (အာနာပါန-ဿတိ-ဖြင့် သတိ၏အာရုံကိုယူ၊ ကာယဂတာသတိ-ဌာလည်း ယင်းနည်းတူ) သေသာနိ၊ ဗာဝီသမ္မ ကြင်းသောအဋ္ဌာရသကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ နု ပဋိဘာ-ဂနိမိတ္တာရမ္မဏာနိ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်မဟုတ်သော အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ ပါး။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ အနုဿတီသု၊ တို့တွင်။ အာနာပါနဿတိဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ကာယဂတာသတိဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အဝသေသာ၊ ထားပြီးနှစ်ပါးမှ ကြင်းကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ အနုဿတိယော၊ တို့ရင်း။ အာဟာရေ၊ ၌။ ပဋိကူလသညာ၊ ရင်း။ စတု-

မာတုဝဝတ္ထာနံ၊ ၎င်း။ ဝိညာဏဋ္ဌာယတနံ၊ ၎င်း။ နေဝသညာနာသညာ-ယတနံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဒါဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ သဘာဝဓမ္မာရမ္မဏာနိ၊ သဘာဝဓမ္မဖြစ်သော အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒသ ကသိဏာ၊ တို့၎င်း။ ဒသ အသုဘာ၊ တို့၎င်း။ အာနာပါနဿတိ၊ ၎င်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဒါဒိသတိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ နိမိတ္တာရမ္မဏာနိ၊ ပဋိ-ဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သော အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသာနိ၊ ဆိုပြီး သုံးဆယ့်လေးပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ ဆ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါး, အာကာသာနဉ္စာယတန, အာကိဉ္စညာယတနဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ နဝတ္တဗ္ဗာရမ္မဏာနိ၊ သဘာဝဟူ၍လည်း မဟောအပ်, နိမိတ်ဟူ၍လည်း မဟောအပ်ကုန်သော အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ ပါး။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဝိပုဗ္ဗကကမ္မဋ္ဌာန်းဂ၎င်း။ လောဟိ-တကံ၊ လောဟိတကမ္မဋ္ဌာန်းဂ၎င်း။ ပုဋ္ဌဝကံ၊ ၎င်း။ အာနာပါနဿတိ၊ ၎င်း။ အာပေါကသိဏံ၊ ၎င်း။ တေဇောကသိဏံ၊ ၎င်း။ ဝါယောကသိဏံ၊ ၎င်း။ အာလောကကသိဏော၊ ၌။ သုရိယာဒိနံ၊ နေစသည်တို့၏။ ယဒ္ဓ ဩဘာသ-မဏ္ဍလာရမ္မဏံ၊ အကြင် လေသောက်ပြုတင်းပေါက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဝင်လာသော အရောင်ဝန်းဂ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ စလိတာရမ္မဏာနိ၊ လှုပ်သောအာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တာနိ စ၊ ထိုရှစ်ပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သည်မှ ရှေးအဖို့၌သာ။ စလိတာနိ၊ လှုပ်ကုန်၏[1]။ ပဋိဘာဂမှန၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်ကား။ သန္ဌိသိန္ဒမေဝ၊

၁-ညွှတ်ကျိုးလုပ်လုပ်၊ မိရုပ်ထင်သော်။ (ရှေဟသ်ဘမင်း-ပျို)။ နှုတ်ခမ်းဘွင့်အုပ်၊ ၄မေးလုပ်လုပ်နှင့်၊ အရွယ်မထင်။ (တံတားဦးတည်-မော်ကွန်း)ဤကဲ့သို့ သုဒ္ဓကတ္တားအရာ၌ ဟဆဲ့၍မရေးနှင့်၊ အာဂင်အကွာရာကို ဟဆဲ့လျှင် ကာရိုက်ဖြစ်သည်။ ဝဂ်တို့တွင်ကား ကျသည်-ကျက်သည်စသည်ကားသုဒ္ဓ၊ ချသည်-ချက်သည် စသည်ကား အရာအားလျော်ခ္ဍာ ကာရိုက်သော်ငင်း တကြောင်းကြောင်း ဖြစ်မြဲမှတ်။ မြန်မာတို့ အတတ်ဖြစ်သည်။ ဤသည်ကား ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿယ၌ မှာထားသော စကားပေတည်း။ ထို စကားသည် လဲသည်-လဲသည်၊ လှန်သည်-လန်သည်၊ လှင့်သည်-လွင့်သည်၊ လှတ်သည်-လွှတ်သည် ဤသို့စသော စကားတို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် သင့်လျော်သကဲ့သို့ ရှိပေ၏၊ သို့သော်လည်း ယခုခေတ်၌ သကမ္မကအရာ, အကမ္မကအရာ ၂-မျိုးစလုံးမှာပင် "သစ်ကိုင်းကို ဆွဲ၍ လှုပ်သည်-မြေလျှင်လှုပ်သည်" ဤသို့စသည်ဖြင့် ဟဆိုးနှင့်သာ ရေးသား ပြောဆိုလေ့

မတုန်မလှုပ် ငြိမ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသာနိ၊ ရှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ နစလိတာ-ရမ္မဏာနိ၊ မလှုပ်သောအာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အာရမ္မဏတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၁၀] ဘူမိတောတိ၊ ပုဒ်၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ အကျယ်ကိုဆိုအုံ့။ ဣဒေ၊ ဤ လေးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အသုဘာ၊ တို့ဌင်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ဌင်း။ အာဟာရေ၊ ဌ။ ပဋိကူလသညာ၊ ဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဒါဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ ဒေဝေသု၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်တို့ဌ။ နပ္ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

တာနိ ဒ္ဒါဒသ၊ ထိုတဆယ့်နှစ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ဌင်း။ အာနာ-ပါနသတိ စ၊ ဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေရသ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဌ။ နပ္ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်။ ပန၊ အထူး။ အရူပဘဝေ၊ ဌ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပေ၊ တို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အညံ၊ တပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ နပ္ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ မနုဿေသု၊ လူ့ဘုံ တို့ဌ။ သဗ္ဗာနိပိ၊ လေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်လည်း။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘူမိတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဟဏတောတိ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ (ဝိနိစ္ဆယော-ဌ်စပ်) ဣဒေ၊ ဤ လေးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ဌ။ ဒိဋ္ဌဖုဋ္ဌသုတဂ္ဂဟဏတောပိ၊ မြင်အပ်သော

ရှိကြသောကြောင့်ဌင်း ဟထိုးမပါဘဲ "လုပ်သည်"ဟု ရေးသားပြောဆိုလျှင် "အမှုကိစ္စကို လုပ်သည်" ဟူသောစကားနှင့် ရောရှက် ရှုပ်ထွေးရာသောကြောင့်ဌင်း စလိတာရမ္မဏာနိ၊ လုပ်သောအာရုံတို့သည်။ စလိတာနိ၊ လုပ်ကုန်၏- ဤသို့ စသည်ဖြင့် မူရင်းမှ ဟထိုးမပါဘဲ ရှိသော လုပ်ရှားဟောပုဒ်များကို ဟထိုးနှင့် ပြင်လိုက်ပါသည်။ နောက်နောက်ဌ်လည်း နည်းတူပင် မှတ်ပါလေ။ (ဆ-သံ-သော)

၁-ဤစကားကိုကား စာတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာစသောဘုံဌ ရှိသော နတ်တိုကို ရည်၍ဆိုသတည်း၊ စာတုမဟာရာဇ်အာဝင် ဘူမသိတ ဝိနိပါတိက နတ်တို့ဌ ရကောင်းသည် သာတည်း။ (ပြည်)

ဝတ္ထု, တ္ဝေအပ်သောဝတ္ထု, ကြားအပ်သောဝတ္ထုဖြင့် ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတြ၊ ထိုလေးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဝါယောကသိဏံ၊ ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ သေသာ၊ ဝါယောကသိုဏ်းမှကြွင်းကုန်သော။ နဝ၊ ကုန်သော။ ကသိဏာ၊ တို့ရင်း။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အသုဘာ၊ တို့ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကူနဝီသတိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ (မြင်အပ်သည့်အတိုင်း မနောတပ်တပ်ထင်အောင်) မှတ်အပ်ကုန်၏။ (မြင်သည့်အတိုင်း ဖြစ်စေအပ်သော ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ရှိကုန်၏ဟူလို) ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်မထင်မီ ရှေးအဖို့၌။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ သြလောကေတ္ဝာ သြလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍ ကြည့်၍၊ ဝါ၊ အဖန်ဖန် ကြည့်၍။ နေသံ၊ ထိုတဆယ့်ကိုးပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ (မြင်သည့်အတိုင်းထင်အောင် မနောဒ္ဒါရဖြင့်) မှတ်အပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ကာယဂတာသတိယံ၊ ၌။ တစပဏ္ဍကံ၊ တစပဏ္ဍက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသံ၊ တစပဏ္ဍကမှကြွင်းသော ဝဏ္ဏပဏ္ဍကစသည်ကို။ သုတေန၊ ကြားအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တဿာ၊ ထိုကာယဂတာသတိ၏။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌသုတေန၊ မြင်အပ်သောဝတ္ထု, ကြားအပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေန၊ တ္ဝေအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါယောကသိဏံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌဖုဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသာနိ၊ ဆိုပြီးနှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ သုတေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ စ၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဥပေက္ခာဗြဟ္မဝိဟာရော၊ ၎င်း။ စတ္ထာရော၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပါ၊ တို့ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ပဠု၊ ကုန်သော။) ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ အာဒိကမ္မိကေန၊ လက်ဦးအစ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု၌ ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ (ဘာဝနာကို စ၍ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်) မယူအပ် မဖြစ်စေအပ်ကုန်။ သေသာနိ၊ ယင်းငါးပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ ပဠုတိ သ၊ သုံးဆဲ့ငါးပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ အာဒိကမ္မိကေန၊ သည်။ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊

ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂဟဏတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ပစ္စယတောတိ၊ ပုဒ်၏။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဣမေသု ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ အာကာသကသိဏံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သေသာ၊ ကုန်သော။ နဝ ကသိဏာ၊ တို့သည်။ အာရုပ္ပါနံ၊ အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒသ ကသိဏာ၊ တို့သည်။ အဘိညာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ အောက်ဖြစ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့သည်။ စတုတ္ထဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟေဋ္ဌိမံ ဟေဋ္ဌိမံ၊ သော။ အာရုပ္ပံ၊ သည်။ ဥပရိမဿ ဥပရိမဿ၊ သော။ အာရုပ္ပဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ သည်။ နိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်း တို့သည်လည်း။ သုခဝိဟာရဝိပဿနာဘာဝသမ္ပတ္တိနံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဋ္ဌချမ်းသာစွာ နေခြင်း ဝိပဿနာရှုခြင်း ဘာဝသမ္ပတ္တိတို့၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစ္စယတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

စရိယာနုကူလတောတိ၊ ပုဒ်၏။ ဣဒ္ဓေ၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း တို့၌။ စရိယာနံ၊ တို့အား။ အနုကူလတောပိ၊ လျော်သောအားဖြင့်လည်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သေယျထိဒံ၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ။ ဣဒ္ဓေ၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အသုဘာ၊ တို့ဝင်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကာဒသ၊ ကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ရာဂစရိတဿ၊ ရာဂ ပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနုကူလာနိ၊ လျော်ကုန်၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ တို့ဝင်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏကသိဏာနိ၊ တို့ဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဒ္ဓ၊ ရှစ်ပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ ဒေါသ-စရိတဿ၊ အား။ အနုကူလာနိ၊ ကုန်၏။ မောဟစရိတဿ၊ အားဝင်း။ ဝိတက္ကစရိတဿ စ၊ အားဝင်း။ (အနုဿတိသု၊ တို့တွင်။) ဧကံ၊ သော။ အာနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အနုကူလံ၊ လျော်၏။

သဒ္ဓါစရိတသ၊ အား။ ပုရိမာ၊ ကုန်သော။ ဆ၊ ကုန်သော။ အနုသတိ-ယော၊ တို့သည်။ အနုကူလာ၊ လျော်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓိစရိတသ၊ အား။ မရဏသတိ၊ ရင်း။ ဥပသမာနုသတိ၊ ရင်း။ စတုဓာတုဝဝတ္ထာနံ၊ ရင်း။ အာဟာရေပဋိကူလသညာ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။ အနုကူလာနိ၊ ကုန်၏။ သေသကသိဏာနိ၊ လေးပါးသော ဝဏ္ဏကသိုဏ်းမှ ကြင်းကုန်သော ခြောက်ပါးသော ကသိုဏ်းတို့သည်ရင်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပါ စ၊ တို့သည်ရင်း။ သမ္ဘစရိတာနံ၊ တို့အား။ အနု-ကူလာနိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ပါး။ ကသိဏေသု၊ တို့တွင်။ ယံကိဉ္စि၊ သော။ ပရိတ္တံ၊ အိုးဖုံးစလောင်းကြီးမျှ စကောင်ယမ်မျှ ဖြစ်၍ ငယ်သောကသိုဏ်း သည်။ ဝိတက္ကစရိတသ၊ အား။ အနုကူလံ၊ ၏။ အပ္ပမာဏံ၊ ထိုထက် အလွန်ကောက်နယ်တလင်းခန့် စသည် ကြီးကျယ်သော ကသိုဏ်းသည်။ မောဟစရိတသ၊ အား။ အနုကူလံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ [၁၁၁] ဧဝံ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ စရိယာနု-ကူလတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့ စကားတရပ် အပြီးတည်း။

စ၊ ဆက်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဥဒုဝိပစ္စနီကဝသေန စ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ အတိသပ္ပါယဝသေန စ၊ အလွန်လျောက်ပတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ သို့သော် လည်း။ ရာဂါဒီနံ၊ တို့ကို။ အဝိက္ခမ္ဘိကာ၊ မခွါတတ်သော။ သဒ္ဓါဒီနံ ဝါ၊ တို့အားမူလည်း။ အနုပကာရာ၊ ကျေးဇူးမပြုတတ်သော။ ကုသလ-ဘာဝနာ နာမ၊ ကုသိုလ်ဘာဝနာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စ-သဒ္ဒံ၊ ၏။ မေယိယသုတ္တေ၊ ၌။ စတ္တာရော။ပ။ သမုဋ္ဌါတာဃာတိ၊ ယဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တမိ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူအပ်၏။

[စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သော တရားတို့ကို။ (ပဠုသု ဓမ္မေသု၊ သီလသမ္ပဒါ ကလျာဏမိတ္တတာ သပ္ပါယဓမ္မသဝန ဝိရိယ ပညာဟူသော ငါးပါးသောတရားတို့၌။ ပဟိဋ္ဌာနတော၊ တည်သည်မှ။) ဥတ္တရိ၊ အထက်၌။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ရာဂဿ၊ ကို။ ပဟာနာယ၊ ၎။ အသုဘာ၊ တဆဲ့တပါးသော အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဗျာပါဒဿ၊ ဒေါသကို။ ပဟာနာယ၊ ၎။ မေတ္တာ၊ ကို။

ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝိတက္ကုပ္ပဇ္ဇေဒါယ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့ကိုဖြတ်ခြင်းငှါ။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။ အသ္မိမာနသမုဋ္ဌိတာယ၊ (ငါသာလိမ္မာ, ငါသာတတ်, ငါသာမြတ်, ငါသာဖြစ်၏ဟူ၍ စိတ်မြင့်သော အားဖြင့် ထောင်လွှားသော) အသ္မိမာနကို ကောင်းစွာဖြတ်ခြင်းငှါ။ အနိစ္စသညာ၊ အနိစ္စာနုပဿနာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွါးစေအပ်၏။]

ရာဟုလသုတ္တေပိ၊ ဌိတလည်း။ မေတ္တံ ရာဟုလ ဘာဝနံ ဘာဝေဟိတိ-အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ကေသေ၀၊ တဉီးတည်းသာဖြစ်သော အရှင်ရာဟုလာအား။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝစနမတ္တေ၊ (ဤမည်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် ဤမည်သောစရိတ ပုဂ္ဂိုလ်အား အနုကူလဖြစ်၏ဟူ၍ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော) စကားမျှ၌။ အဘိနိဝေသံ၊ ဆိုလျှင်ဆိုကိုင်း နှိုင်းချိန်မရှိ ယူမိယူရာ မြစ္စာစွဲလမ်းခြင်းကို။ အကတ္မာ၊ ၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌။ အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ၌ စကားတရပ်ပြီးသတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေ-တ္မာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနကထာဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

၄၈။ ပန၊ ပါး။ ဂဟေတ္မာတိ ဣမသ္မာ ပဒသ္မာ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ အတ္ထဒီပနာ၊ အနက်ကိုပြကြောင်းစကားတည်း။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ ကလျာဏမိတ္တံ ဥပသင်္ကမိတ္မာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေ-နေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ (ဥပသင်္ကမိတ္မာ-၌စပ်) ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ပြီယော ဂရု ဘာ၀နီယော စသဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဘဂ၀တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓဿ ၀၊ ဘုရားမြတ်စွာအားရင်း။ အာစရိယဿ ၀၊ အားရင်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိယျာတေတ္မာ၊ အပ်နှင်း၍။ သမ္ပန္နဇျာသယေန စ၊ ပြည့်စုံသောအလိုရှိသည်ရင်း။ သမ္ပန္နာဓိမုတ္တိနာ စ၊ လျှောက်ပတ်ကောင်းမြတ်သော နှလုံးသွင်းရှိသည်ရင်း။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ယာစိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုကိုယ်ကိုအပ်နှင်းရာ၌။ ဘဂ၀၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားမြတ်စွာ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အတ္တဘာ၀ံ၊ ကို။ တုမှာကံ၊ တို့အား။

ပရိစ္ဆေဒမိ၊ စွန့်လျှုပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတော၊ သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ အား။ အတ္ထာ၊ ကို။ နိယျာတေတပ္ပေါ၊ ၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ အနိယျာတေတ္ဝာ၊ ၍။ ပန္တေသု၊ အစွန်းအနားဖြစ်ကုန်သော။ သေနာ-သနေသု၊ တို့၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသောရဟန်းသည်။ ဘေရဝါရမ္မဏော၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်သောအာရုံသည်။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ အာဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သန္ဌမ္ဘိတုံ၊ တုံ့စားခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ တည်တုံ့ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ ၍။ ဂါမန္တံ၊ ရွာနီးကျောင်းသို့။ ဩသရိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ဂိဟီဟိ၊ တို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အနေသနံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ အနယဗျသနံ၊ အပ္ပါးအစီးကင်းသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ နိယျာတိတတ္တာဘावဿ၊ အပ်နှင်းအပ်သော အတ္တဘောရှိသော။ အာသ၊ ထိုယောဂိအား။ ဘေရဝါရမ္မဏော၊ သည်။ အာပါထံ၊ သို့။ အာဂတေပိ၊ သော်လည်း။ ဘယံ၊ သည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အပြစ်မထိ အကျိုးရှိသည်ကိုဆိုအံ့။ ပဏ္ဍိတ၊ သုခမိန်။ တယာ၊ သည်။ ပုရိမမေဝ၊ လက်ဦးမဆုကလျှင်။ အတ္တာ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ နိယျာတိတော နနု၊ အပ်နှင်းပြီးမဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သော။ အသ၊ ထိုယောဂိအား။ သောမနဿမေဝ၊ ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ပုရိသဿ၊ အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ကာသိကဝတ္ထုံ၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် ပြေပြစ်သိမ်မွေ့သောအဝတ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ မူသိကာယ ဝါ၊ ကြွက်သည်ရင်း။ ကိဋ္ဌေဟိ ဝါ၊ ပိုးတို့သည်ရင်း။ ခါဒိတော၊ ခဲအပ်သည်ရှိသော်။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ [၁၁၂]

ဒေါမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တံ၊ ထို ကာသိတိုင်းဖြစ်အဝတ်ကို။ အစိဝရကဿ၊ သက်နှံးမကုံလုံသော။ ဘိက္ခု-နော၊ အား။ သစေ ဒဒေယျ၊ အကယ်၍ ပူဇော်လျှုဒါန်းအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ လျှုဒါန်းသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုသက်နှံး ရသော ရဟန်းသည်။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ကရိယမာနံ၊ ပြုအပ်သည်ကို။ ဒိသ္ဝာပိ၊ မြင်သော်လည်း။ အသ၊ ထိုသက်နှံးဒါယကာအား။ သောမနဿမေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ဘဒံ၊ ဤဥပမေယျ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အာစရိယဿ၊ အား။ နိယျာတေန္တေနာပိ၊ အပ်နှင်းသော ယောဂီ သည်လည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အတ္တဘာဝံ၊ ကို။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့အား။ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ မစ္ဆန့်သော် အပြစ်လွှစ်ဖော်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အနိယျာတိတတ္တဘာဝေါ၊ မအာပ်နှင်းအပ်သော အတ္တဘောရှိသည်သည်။ အတဇ္ဇနိယော၊ မကြိမ်းမောင်းအပ်သည်၊ ဝါ၊ အကြိမ်းအမောင်းမခံသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗစော ဝါ၊ ဆိုဆုံးမခက်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနောဝါဒကရော၊ အဆုံးအမကို မလိုက်နာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေန ကာမံဂမော ဝါ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့ သွားသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာစရိယံ၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာဝ၊ မပန်မူ၍သာလျှင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊ ၄ါ။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသွားလိုရာအရပ်သို့။ ဂန္ဒာ၊ ထွက်သွားတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုဆုံးမမနာ အာဏာမလိုက် ကြိုက်ရာရာသွားသ သူကို။ အာစရိယော၊ သည်။ အာမိသေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဓမ္မေန ဝါ၊ သြဝါဒါနုသာသနီဓမ္မဖြင့်ရင်း။ နှ သင်္ဂဏှာတိ၊ မသင်္ဂြိဟ်မသိမ်းပိုက်။ ဂဏ္ဍုံ ဂန္ဆံ၊ (သစ္စာ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်.ဓာတ် အာယတန စသည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော) လျှို့ဝှက်နှက်နဲ့ ခက်ခဲသော ကျမ်းဂန်ကို။ နှ သိက္ခာပေတိ၊ မသင်စေ။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ ဣမံ သင်္ဂဟံ၊ ကို။ အလဘန္တော၊ မရသော။ သော၊ ထိုသူသည်။ သာသနေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌံ၊ ကို။ နှ လဘတိ၊ မရ။ နစိရသော ဝ၊ မမြင့်မိ လျှင်။ ဒုဿီလျံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဂိဟိဘာဝံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ပန၊ နှင်းအပ်သောအကျိုးကို ဆိုအံ့။ နိယျာတိတတ္တဘာဝေါ၊ ဆရာအား နှင်းအပ်သော အတ္တဘောရှိသည်သည်။ အတဇ္ဇနိယော၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယေန ကာမံဂမော၊ ကြိုက်ရာရာမပန်မကြား သွားတတ် သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုဝစော၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သည်။ အာစရိယာ-ယတ္တဝုတ္တိယော၊ ဆရာနှင့်စပ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ (ဆရာအားနှင်းအပ်သော အတ္တဘောရှိ၍. အမိ သဖွယ် ဆရာဝယ်ကပ်လျက် အပ်မအပ် ဆိုလွယ်သော) ထိုသူသည်။ အာ-စရိယတော၊ မှ။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ သင်္ဂဟံ၊ ကို။ လဘန္တော၊ ၍။ သာသနေ၊ ၌။ ဝုဍ္ဎိံ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိံ၊ အမြစ်သက်ရောက်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ စည်ပင်ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဧဋ္ဌပိ ဏ္ဍပါတိကတိဿတ္ထေ-ရဿ၊ ၏။ အန္တေဝါသိကာ ဝိယ၊ တပည့်သုံးဦးတို့ကဲ့သို့လည်း။

တေရဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာဂမံသု ကိုရ၊ နည်းခံလာကုန်သတတ်။ တေသု၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ရှား။ (သတပေါရိသေ၊ အသူတရှုနက်သော။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌။ ပတနေန၊ ခုန်ဆင်းသဖြင့်။) တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ-အတ္ထော၊ တစိုးတစိသော အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေနစိ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ သတပေါရိသေ၊ သော။ ပပါတေ၊ ၌။ ပတိတုံ၊ ခုန်ဆင်းခြင်းငှါ။ ဥဿဟေယ္ယံ၊ ဝံ့ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယရဟန်းသည်။ ဘန္တေ၊ ရှား။ (မနုဿကကြွေန်၊ လူမှုန်ဖြင့်။) တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ-အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေနစိ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အတ္တဘावံ၊ ကို။ ပဏ္ဍိတော၊ ဖဏ္ဍောင့်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပါသာဏပိဋ္ဌေ၊ ကျောက်ပျဉ်၌။ ဃံသေန္တော၊ ဆေးမြစ်ကြိုး သွေး သွေး၍။ နိရုဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ခေပေတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ။ ဥဿ-ဟေယ္ယံ၊ ဝံ့ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တတိယော၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ရှား။ (မမ၊ ၏။ အဿာသပဿာသနိရုန္ဓနေန၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို ပိတ်သဖြင့်။) တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ-အတ္ထော၊ တစိုး တစိ ရောဂါပျောက်ခြင်း စသောအကျိုးသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ကေနစိ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ အဿာသပဿာသော၊ တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိတ္တာ၊ ပိတ်၍။ ကာလံကိရိယံ၊ သေခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဥဿဟေယ္ယံ၊ ဝံ့ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဘဗ္ဗာ၊ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့ချည်းပေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ တယောပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ-ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုပိဏ္ဍ-ပါတိကတိဿမထေရ်၏။ သြဝါဒေ၊ ၌။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ အယံ၊ ကား။ အတ္တ-နိယျာတနေ၊ ၌။ အာနိသံသော၊ တည်း။ တေန၊ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဿ ဝါ။ပ။ နိယျာတေတ္ဝာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၄၉။ ပန၊ ပါး။ သမ္ပန္နစ္ဆာဿယေန သမ္ပန္နာဓိမုတ္တိနာ စ ဟုတ္ဝာတိ တ္ထော၊ ၌။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ အလောဘာဒီနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။

ဆဟာကာရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သမ္ပန္နဇ္ဈာသယေန၊ ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော အဇ္ဈာသယရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သမ္ပန္နဇ္ဈာသယော၊ ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော အဇ္ဈာသယ ရှိသသူသည်။ တိသန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗောဓိနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါး ပါးသော ဗောဓိသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ ဆ အဇ္ဈာ-သယာ။ပ။ ဒေါသဒဿာဝိနောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဆ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈာသယာ၊ တို့သည်။ ဗောဓိသတ္တာနုံ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိထိုက်ကုန်သော အလောင်းသုံးပါးတို့အား၊ ဝါ၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်သို့ ညွှတ်ကိုင်းရှိုင်းကုန်သော အလောင်းသုံးပါးတို့အား။ ဗောဓိပရိပါကာယ၊ ဗောဓိမည်သော မဂ်ဉာဏ်၏ ရင့်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ အလောဘဇ္ဈာသယာ စ၊ မတပ်မမက် မောလိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည် လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ လောဘော၊ လောဘဒ္ဒု။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ရှုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ [၁၁၃] ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ အဒေါသဇ္ဈာသယာ စ၊ အမျက်မထွက်လိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေါသေ၊ ဒေါသဒ္ဒု။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ဟူရှုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ အမောဟဇ္ဈာသယာ စ၊ မတွေ့မဝေလိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မောဟော၊ မောဟဒ္ဒု။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယာ စ၊ ရဟန်းပြုလိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း၊ ဝါ၊ ရဟန်း အဖြစ်သို့ ညွှတ်ကိုင်းရှိုင်းသော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဃရာဝါသေ၊ ဒဒ္ဒု။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဝိဝေကဇ္ဈာသယာ စ၊ တဒင်္ဂဝိဝေက, ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေက,ကာယဝိဝေက,စိတ္တဝိဝေကသို့ညွှတ်ကိုင်းရှိုင်းသော အခြင်း အရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သင်္ကိကာယ၊ အခြွေအရံဟူသောအပေါင်း, ကိလေသာဟူသော အဖက် နှင့်နှီးနှောပေါင်းဖက်ခြင်းဒ္ဒု။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊

ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ နိဿရဏဇ္ဈာသယာ စ၊ ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတို့မှ ထွက်မြောက်လွတ်ကင်းသော(နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်တောင့်တသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော) အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗဘဝဂတိသု၊ အလုံးစုံသောဘဝ, ဂတိတို့၌။ ဒေါသဒဿာ-ဝိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။]

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ အတီတာနာဂတ-ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သောတာပန္နသကဒါဂါမိအနာဂါမိခီဏာသဝ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသောတာပန်။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတို့သည်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟေဝ အာကာရေဟိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော အလုဇ္ဇနအစရှိသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ အတ္ထနာ အတ္ထနာ၊ သည်။ ပတ္တဗ္ဗဝိသေသံ၊ ရောက်အပ်သောတရားအထူးသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္ပန္နဇ္ဈာသယေန၊ ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော အဇ္ဈာသယ ရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ (ယဒတ္ထံ၊ အကြင်သမာဓိနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဘာဝနာနုယော-ဂေါ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ စ၊ ရဟန်း အဖြစ်သည်လည်း။ ယဒတ္ထာ၊ အကြင်သမာဓိနိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။) တဒဓိမုတ္တတာယ၊ ထိုသမာဓိနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးသို့ ညွှတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိမုတ္တိသမ္ပန္နေန၊ ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်း မြတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်း နှလုံးညွှတ်ခြင်းရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သမာ-ဓာဓိမုတ္တေန၊ သမာဓိသို့ညွှတ်သည်။ သမာဓိဂရုကေန၊ သမာဓိကိုအလေးပြု သည်။ သမာဓိပဗ္ဗာရေန၊ သမာဓိသို့ရှိုင်းသည်။ နိဗ္ဗာနာဓိမုတ္တေန၊ နိဗ္ဗာန် သို့ညွှတ်သည်။ နိဗ္ဗာနဂရုကေန၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလေးပြုသည်။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဗာ-ရေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၅၀။ ပန၊ ပါး။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ သမ္ပန္နဇ္ဈာသ-ယာဓိမုတ္တိနော၊ ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော အဇ္ဈာသယ, ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်း, နှလုံးညွှတ်ခြင်း

ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ယာစတော၊ တောင်းသော။ အသာ၊ ထိုယောဂီ၏။ (စရိယာ-၌စပ်) စေတောပရိယာဉာဏလာဘိနာ၊ စေတောပရိယအာဘိညာဉ်ကိုရသော။ အာစရိယေန၊ သည်။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်ဖြစ်သောအခြင်းအရာကို။ ဩလောကေတ္မာ၊ ၍။ စရိယာ၊ စရိုက်တို့ကို။ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတရေန၊ စေတောပရိယဉာဏလာဘီမှ တပါးသော ဆရာသည်။ တံ၊ အရှင်သည်။ ကိံ စရိတော၊ အဘယ်စရိုက်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ကေ ဝါ ဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်မှလည်း။ ပဟုလံ၊ စွာ။ သမုဒါစရန္တိ၊ မပြတ်ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကိံ ဝါ၊ အဘယ်ကိုမှလည်း။ မနသိကရောတော၊ သော။ တေ၊ အား။ ဖာသု၊ စိတ်တည်ကြည်သဖြင့် ချမ်းမြေ့သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကတရသ္မိံ ဝါ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ အဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၌မှလည်း။ တေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ နမတိ၊ ညွတ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ နယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ ၍။ စရိယာ။ တို့ကို။ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ (စရိယာ၊ တို့ကို။) ဉတ္မာ၊ ၍။ စရိယာနုကူလံ၊ စရိုက်အားလျော်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဟောအပ်၏။

စ၊ ဆက်။ ကထေန္တေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟောသောဆရာသည်။ တိဝိဓေန၊ သုံးပါးအပြားဖြင့်။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ဥဂ္ဂဟိတကမ္မဋ္ဌာ-နဿ၊ ယူဘူးလေ့လာဘူးသောသူအား။ ဧကံ ဒွေ နိသဇ္ဇာနိ၊ တကြိမ် နှစ်ကြိမ် စရိုးနွေးနွေးရှိရုံ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်တို့ပတ်လုံး။ သဇ္ဇာယံ၊ ကို။ ကာရေတ္မာ၊ မိမိမျက်မှောက်တွင်ပြုစေ၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဝသန္တဿ၊ နေသောတပည့်အား။ အာဂတာဂတက္ခဏေ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသောခဏ၌။ ပဝတ္တိံ၊ စိတ်ဖြစ်သောအခြင်းအရာကို။ (သုတ္မာ၊ ၍။) ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥဂ္ဂဟေတ္မာ၊ သင်၍။ အညတြ၊ သို့။ ဂန္တုကာ-မဿ၊ သွားလိုသောတပည့်အား။ နာတိသံခိတ္တံ၊ မကျဉ်းလွန်း။ နာတိ-ဝိတ္ထာရိကံ၊ မကျယ်လွန်းသည်ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဟောအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီ ကသိဏာကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ တာဝ၊ စွာ။ ကထေန္တေန၊ ဟောသောဆရာသည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ကသိဏဒေါသာ၊ ကသိုဏ်း၏အပြစ်တို့ရှင်း။ ကသိ-

ဏကရဏံ၊ ကသိုဏ်းလုပ်ခြင်းငင်း။ ကတသ၊ လုပ်ပြီးသောကသိုဏ်း၏။ ဘာဝနာနယော၊ ပွါးရာသောနည်းငင်း။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်ငင်း။ ဒုဝိဓော၊ သော။ သမာဓိ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာ-သမာဓိငင်း။ သတ္တဝိဓံ၊ သော။ သပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ ငင်း။ ဒသဝိဓံ၊ သော။ အပ္ပနာကောသလ္လံ၊ အပ္ပနာဌာလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ငင်း။ ဝိရိယသမတာ၊ ဝိရိယနှင့်သမာဓိ သမသည်၏အဖြစ်ငင်း။ အပ္ပနာဝိဓာနံ၊ အပ္ပနာအစီအရင်ငင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ နဝ အာကာရာ၊ ဤကိုးပါးသောအဖို့ အစိတ်တို့ကို။ ကထေတပ္ပာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ သေသကမ္မဋ္ဌာနေသုပိ၊ ပထဝီကသိဏ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ ကြွင်းသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ဌာလည်း။ တသ တသ၊ ထိုထို ကမ္မဋ္ဌာန်းအား။ အနုရူပံ၊ စ္စာ။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုကသိဏ ဒေါသစသောအလုံးစုံသည်။ တေသံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ ဘာဝနာဝိဓာ-နေ၊ ပွါးရာသောအစီအရင်ဌာ။ အာဝိ၊ စ္စာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ်အုံ့။

ပန၊ ပါး။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ (အာစရိယေန၊ သည်။) ကမ္မ-ဋ္ဌာနေ၊ ကို။ ကထိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ တေန ယောဂိနာ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းခံသော ယောဂီသည်။ နိမိတ္တံ၊ မှတ်အပ်သော အဖို့အစိတ်ကို။ ဂဟေတ္စာ၊ မှတ်သား၍။ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်၏။ နိမိတ္တံ ဂဟေတ္စာတိ ပဒဿ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်သည်။ ဟေဋ္ဌိမပဒံ၊ အောက်ဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်သည်။ ဥပရိမပဒံ၊ တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အသ၊ ထိုပုဒ် ၏။ [၁၁၄] အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ အသ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ သြပမ္မံ၊ ဥပမာတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တံ တံ အာကာရံ၊ ပဒ, ပဒတ္ထ, အဓိပ္ပါယ, သြပမ္မစသော ထိုထိုအဖို့အစိတ်ကို။ ဥပနိဗန္ဓိတ္စာ၊ ဖွဲ့ချည်မှတ်သား၍။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုအုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မြဲစ္စာထင်သော သတိရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ပဒ,ပဒတ္ထ,အဓိပ္ပါယ,သြပမ္မအစရှိသော ထိုထို အဖို့အစိတ်ဟူသော မှတ်အပ် သောနိမိတ်ကို။ ဂဟေတ္စာ၊ စေ့စေ့စပ်စပ်မှတ်သားစွဲယူ၍။ သက္ကစ္စံ၊ စ္စာ။ သုဏန္တေန၊ နာသောယောဂီသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို၊ ဝါ၊ သည်။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ လုံမစောက် သင်အပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ လုံမ စောက်သင်အပ်သည်ရှိသော်။ အသ၊ ထိုယောဂီအား။ တံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝိသေသာဓိဂမော၊ တရားအထူးကိုရခြင်းသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတရသ၊ ထိုသို့သောအခြင်းဖြင့် စေ့စေ့စပ်စပ်

ကြပ်ကြပ်တည်းတည်းမယူ လျှော့လျှည်းပြုသောသူအား။ ဝိသေသာဓိဂ-
မော၊ သည်။ နဿ သမ္ဘဝတိ၊ မပြည့်စုံ။ ဣတိ၊ ဤရှေ့ တခန်းအပြီးတည်း။
အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဂဟေတ္ဝာတိ ဣမဿ ပဒဿ၊ ၏။
အတ္ထပရိဒီပနာ၊ အနက်ကိုပြကြောင်းစကားတည်း။

တြောဝတာ၊ ဖြင့်။ ကလျာဏမိတ္တံ ဥပသက်မိတ္ဝာ။ပ။ ဂဟေတ္ဝာတိ၊
ဟူကုန်သော။ ဣမာနိ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိတ္ထာရိတာနိ၊
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။

ဣတိ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ ကတေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ

သမာဓိဘာဝနာဓိကာရေ

ကမ္မဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏနိဒ္ဒေသော နာမ

တတိယော ပရိစ္ဆေဒေါ။

၄-ပဏာမိကသိက္ခာနိဿယ (၁၁၅-၁)

[၁၁၅] ၅၁။ ဣဒါနိ၊ ဘိက္ခု။ သမာဓိ ။ပ။ ဝိဟရန္တေနာတိ၊ နဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင် ဥဒ္ဒေသစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တ္တေ-ဝစနေ၊ ဘိက္ခု။ တာဝ၊ စ္ဌာ။ အာစရိယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကေဝိဟာရေ၊ တခုတည်းသောကျောင်းဘိက္ခု။ ဝသတော၊ နေသော။ ယသ္မာ၊ အကြင် ယောဂီအား။ ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ။ ဘာဝနာအား လျော်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ဘိက္ခုပင်လျှင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပရိသောဓေန္တေန၊ သုတ်သင်သည် ဖြစ်၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆရာနေရာကျောင်းတိုက်ဘိက္ခု။ ဖာသု၊ သည်။ သစေ နဟောတိ၊ အံ့။ ဂါဝုတေ ဝါ၊ တဂါဝုတ်ကွာသော အရပ်ဘိက္ခုဂုင်း။ အဋ္ဌယောဇနေ ဝါ၊ ယူဇနာခွဲကွာသော အရပ်ဘိက္ခုဂုင်း။ ယောဇနမတ္တေပိ ဝါ၊ တယူဇနာမူလည်း ကွာသောအရပ်ဘိက္ခုဂုင်း။ အညော၊ ဆရာနေရာကျောင်းမှတပါးသော။ သပ္ပါယော၊ သော။ ယော-ဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ရှိအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသပ္ပါယဖြစ်ရာ တပါးသောကျောင်းဘိက္ခု။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ဂါဝုတ်စသည်ဝေးကွာ၍ သပ္ပါယဖြစ်ရာကျောင်းဘိက္ခုနေသည်။ သတိ၊ သော်။ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ၏။ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ ဘိက္ခု။ သန္ဒေဟော၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ သတိ ဝါ၊ ရှိသော်ဂုင်း။ သမ္မောသော၊ မေ့ပျောက်ခြင်းသည်။ ဇာတော ဝါ၊ ဖြစ်သော်ဂုင်း။ ကာလသ္မေ၊ စောစောကလျှင်။ ဝိဟာရေ၊ မိမိနေရာကျောင်းဘိက္ခု။ ဝတ္ထုံ၊ သေနာသနဝတ်စသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြားဘိက္ခု။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိတ္ဝာ၊ လှည့်လည်၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေယေဝ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးသည်၏ အဆုံးဘိက္ခုသာလျှင်။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ သီတင်းသုံးရာ အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုသွားသောနေ့ဘိက္ခု။ အာစရိယဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဘိက္ခု။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သောဓေတ္ဝာ၊ သုတ်သင်၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ဘိက္ခု။ အာစရိယံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ဆရာနေရာကျောင်းမှထွက်ခဲ့၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဘိက္ခု။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဘု။ စရိတ္ဝာ၊ ၍။ အာကိလမန္ဆောယေဝ၊ မပင်ပန်းသောကိုယ် ရှိသည်ဖြစ်၍

သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အာဂန္တုံ၊ ပြန်လှည့်ခြင်းငှါ။ ´ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်လတံ့။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ယော၊ အကြင်ယောဂီသည်။ ယောဇနပ္ပမာဏေပိ၊ တယူဇနာပမာဏ ရှိသောအရပ်ဌာသော်လည်း။ ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ ချမ်းသာရာ အရပ်ကို။ နှ လဘတိ၊ မရခဲ့အံ့။ တေန၊ ထိုမရသောယောဂီသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ဌ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဂဏ္ဍိဋ္ဌာနံ၊ ပဒတ္ထအဓိပ္ပါယတ္ထအားဖြင့် ဖြေထွင် ရှင်းလင်းနိုင်ခဲသည်ဖြစ်၍ ထုံးဖွဲ့ရှုပ်ထွေးသောဌာနကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်ထွင်မကြွင်း သန့်ရှင်းထင်ရှားအောင်ပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ လွန်စွာသန့်ရှင်းသည်ကို။ အာဝဇ္ဇနပဋိဘဒ္ဓံ၊ (ဆင်ခြင်ကာဖြင့် သန့်ရှင်းစွာ ထင်ပေါ်လာအောင်) အာဝဇ္ဇန်းနှင့်စပ်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုရမ္ပိ၊ သို့လည်း။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သမာဓိဘာဝနာယ၊ သမာဓိကိုပွါးစေခြင်းအား။ အနုနုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုရူပေ၊ သော။ ဝိဟာရေ၊ ဌ။ ဝိဟာရတ္ထံ၊ နေရာ၏။

အနုနုရူပဝိဟာရ

၅၂။ တတ္ထ၊ ထိုအနုနုရူပ, အနုရူပနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဌာရသန္နံ ဒေါသာနံ၊ ကျောင်း၏အပြစ် တဆဲ့ရှစ်တို့တွင်။ အညတရေန၊ တပါးပါး သောအပြစ်နှင့်လည်း။ (ပိ-ကျေ၊ ပဂေဝ အနေကေဟိတိ အဓိပ္ပါယော) သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောကျောင်းသည်။ အနုနုရူပေါ နာမ၊ မလျောက်ပတ်သောကျောင်းမည်၏။ တတြ၊ ထိုမလျောက်ပတ်သော ကျောင်း၌။ ဣမေ၊ ဤဆိုလတံ့သည်တို့ကား။ အဌာရသ ဒေါသာ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော အပြစ်တို့တည်း။ မဟာတ္ထံ၊ ကြီးလွန်းသောကျောင်း၏ အဖြစ်ရင်း။ နဝတ္ထံ၊ ကျောင်းသစ်၏အဖြစ်ရင်း။ ဇိဏ္ဏတ္ထံ၊ ဆွေးမြည့် သည်၏အဖြစ်ရင်း။ ပန္ထနိဿိတတ္ထံ၊ လမ်းကိုမှီသည်၏အဖြစ်ရင်း။ သောဏ္ဍီ၊ ကျောက်ကန်ရှိသောကျောင်း၏အဖြစ်ရင်း။ ပဏ္ဏံ၊ ဟင်းရွက်တောနီးသော ကျောင်း၏ အဖြစ်ရင်း။ (သောဏ္ဍီတိ သောဏ္ဍိသဟိတော ဝိဟာရော၊ သောဏ္ဍိတ္ထံ သောဏ္ဍီ၊ တထာ ပဏ္ဏာနိ အာဟရတီသု၊ ဌိကာ) ပုပ္ဖံ၊ ပန်းဥယျာဉ် နီးသောကျောင်း၏အဖြစ်ရင်း။ ဖလံ၊ သစ်သီးဥယျာဉ်နီးသောကျောင်း၏ အဖြစ်ရင်း။ ပတ္ထနိယတာ၊ လူတို့သည် တောင့်တချီးမွမ်းအပ်သော ကျောင်း၏အဖြစ်ရင်း။ နဂရသန္နိဿိတတာ၊ မြို့ရွာကိုမှီသောကျောင်း၏

အဖြစ်ရင်း။ ဒါရုသန္ဓိသိတတာ၊ ထင်းတောသစ်တောကို မှီသောကျောင်း၏အဖြစ်ရင်း။ ခေတ္တသန္ဓိသိတတာ၊ လယ်တောကိုမှီသော ကျောင်း၏အဖြစ်ရင်း။ ဝိသဘာဂါနံ၊ သဘောမတူ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထိတာ၊ ရှိသောကျောင်း၏အဖြစ်ရင်း။ ပဋ္ဌနသန္ဓိသိတတာ၊ ရေဆိပ်အပြင်ကိုမှီသောကျောင်း၏အဖြစ်ရင်း။ ပစ္စန္တသန္ဓိသိတတာ၊ ပစ္စန္တရစ်ကိုမှီသောကျောင်း၏အဖြစ်ရင်း။ ရဇ္ဇသိမသန္ဓိသိတတာ၊ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရေးနယ်စပ်ကိုမှီသော ကျောင်း၏အဖြစ်ရင်း။ အသပ္ပါယတာ၊ မလျောက်ပတ်သော ကျောင်း၏အဖြစ်ရင်း။ ကလ္ယာဏမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အလာဘော၊ မရခြင်းရင်း။ ဣတိ-ဣမေ အဌာရသ၊ တို့တည်း။ ဣမေသံ အဌာရသန္နံ ဒေါသာနံ၊ ဤကျောင်း၏အပြစ်တဆဲ့ရှစ်တို့တွင်။ အညတရေန ဒေါသေန၊ တပါးပါးသော အပြစ်နှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ အနုနုရူပေါ နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမလျောက်ပတ်သောကျောင်း၌။ နဝိဟာတဗ္ဗံ၊ မနေသင့်။

ကသ္မာ၊ ကား။ တာဝ၊ စ္ဌာ။ မဟာဝိဟာရေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ နာနာဆန္ဒာ၊ အထူးထူးသော ဆန္ဒရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သန္ဓိပတန္တိ၊ စုဝေးမိကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆန္ဒကွဲပြားသောရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ပဋိဝိရုဒ္ဓတာယ၊ ဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္တုံ၊ ဗောဓိယင်္ကာစသည်တို့၌ ပြုဘွယ်ဝတ်ကို။ နု ကရောန္တိ၊ ကုန်။ ဗောဓိယင်္ကာဒီနိ၊ တို့သည်။ အသမ္ဘဋာနေ၀၊ တံမြက်မလှည်းကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကိုရင်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေကိုရင်း။ အနုပဋ္ဌာပိတံ၊ မတည်ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုဝတ်မပြည့်စုံသောကျောင်း၌။ အယံ - ယောဂီ၊ သည်။ ဂေါစရဂါမေ၊ ၌။ [၁၁၆] ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊။ စရိဿာမီတိ၊ ဟူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ နိက္ခမ္မော၊ သော်။ ဝတ္တုံ၊ ဗောဓိယင်္ကာစသည်တို့၌ ပြုအပ်သောဝတ်ကို။ အကတံ ဝါ၊ မပြုအပ်သေးသည်ကိုမူလည်း။ သစေ ပဿတိ၊ အုံ့။ ရိတ္တံ၊ ရေမရှိအချည်းနှီးသော။ ပါနီယဃဋံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သစေ ပဿတိ၊ အုံ့။ အယ၊ ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်။ အနေန - ယောဂိနာ၊ သည်။ ဝတ္တုံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါနီယံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ အကရောန္တော၊ ဝတ်မပြူသောရဟန်းသည်။ ဝတ္ထုတောဒေ၊ ဝတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ကရောန္တသ၊ ဝတ်ပြူသောရဟန်းအား။ ကာလေ၊ သည်။ အတိက္ကမတိ၊ လွန်၏။ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဆွမ်းခံဝင်သောရဟန်းသည်။ ဘိက္ခာယ၊ လောင်းလှူသောဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတာယ၊ ပြီးနှင့်ကုန်နှင့်သည်ရှိသော်။ ကိဉ္စိ၊ ကို။ နေ လဘတိ၊ မရ။ ပဋ္ဌိသလ္လာနကတောပိ၊ ကိန်းအောင်းရာသို့ကပ်သော်လည်း။ သာမဏေရဒဟရဘိက္ခုနုံ၊ တို့၏။ ဥစ္စာသဒ္ဒေန၊ ကျည်ကျည်လောင်လောင် တဖောင်ဖောင်ပြောဆိုသော အသံဖြင့်ရင်း။ သံဃကမ္မေဟိ စ၊ သံဃာ့ကံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဝိက္ခိပတိ၊ ပျံ့လွင့်၏။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်းကြီး၌။ သဗ္ဗံ ဝတ္တံ၊ သည်။ ကတမေဝ၊ ပြုပြီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အဝသေသာပိ၊ ဝတ်မှကြွင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သံဃဿနာ၊ ထိခိုက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟာဝိဟာ-ရေပိ၊ ကျောင်းကြီးပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဝေရှပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ကျောင်း၌။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။

နဝဝိဟာရေ၊ ကျောင်းသစ်၌။ ဗဟု၊ များစွာ။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကရောန္တံ၊ မပြူသောရဟန်းကို။ ဥဋ္ဌာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ယသောသုခံ၊ ချမ်းသာသည် အလျောက်။ သမဏမမ္မံ၊ ကို။ ကရောတု၊ ပြုလော့။ မယံ၊ တို့သည်။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေရှပေ၊ ၌။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဇိဏ္ဏဝိဟာရေ၊ ၌။ ဗဟု၊ စွာ။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ အသစ်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ သေနာသန-မတ္တမ္ပိ၊ အိပ်ရာနေရာမျှကိုလည်း။ အပဋိဇဂ္ဂန္တံ၊ မပြုပြင်သောရဟန်းကို။ ဥဋ္ဌာယန္တိ၊ ရဟန်းဒေဖျင်း ပျင်းပျင်းရိရိ ဝတ်မသိဟု ကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်၏။ ပဋိဇဂ္ဂန္တသ၊ ပြုပြင်သောရဟန်းအား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခဲ့၏။

ပန္ထနိဿိတော၊ သော။ မဟာပထဝိဟာရေ၊ လမ်းမဒေနီးရှိသော ကျောင်း၌။ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့မစဲ။ အာဂန္တုကာ၊ တို့သည်။ သန္ဓိပတန္တိ၊

စည်းဝေးကုန်၏။ ဝိကာလေ၊ ၌။ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော ညွှေ့သည်ရဟန်းတို့အား။ အတ္တနော၊ ၏။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ ၌ဌင်း။ ပါသာဏပိဋ္ဌေ ဝါ၊ ကျောက်ဖျာ၌ဌင်း။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုနဒိဝသေပိ၊ တဖန်နေ့၌လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ ပင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ၏။ သြကာသော၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ လျော်သည်ကိုဆိုအံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင် ကျောင်း၌။ ဝေရူပေါ၊ သော။ အာဂန္တုကသမ္မာဓော၊ ဥဒဟိုလာသော အာဂန္တုကကြောင့် ကြပ်တည်းခြင်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ၌။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပါသာဏပေါက္ခရဏီ၊ ကျောက်ကန် အနီးရှိသော ကျောင်းသည်။ သောဏ္ဍီ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ပါနီယတ္ထံ၊ ၎။ မဟာဇနော၊ သည်။ သမောသရတိ၊ ပျားပန်းခတ်သကဲ့သို့ စည်းဝေး၏။ နဂရဝါသိနံ၊ မြို့တော်နေဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇကုလူပဂတ္ထေရာနံ၊ မင်းဆရာ မဟာထေရ်တို့၏။ အန္တေဝါသိကာ၊ တို့သည်။ ရဇနကမ္မဋ္ဌာယ၊ သက်နီး ဆိုးခြင်း အမှုအလို့ငှါ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘာဇနဒါရုဒေါဏိကာဒီနံ၊ ဆိုးရည်ထည့်စရာအိုးခွက်, သစ်သားဖြင့်ပြီးသော ဆိုးကျင်း စသည်တို့ကို။ ပုဏ္ဏာနံ၊ မေးကုန်သော။ ဟေသံ၊ ထိုသက်နီးဆိုးလာသည်တို့အား။ အသုကေ စ ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌ဌင်း။ အသုကေ စ ဌာနေ၊ ၌ဌင်း။ အတ္ထိတိ၊ ရှိလေ၏ဟူ၍။ ဒယေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေံ၊ သို့။ သဗ္ဗကာလမ္ပိ၊ လည်း။ နိစ္စဗျာဝဋ္ဌော၊ အမြဲကြောင့်ကြစိုက်ရ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ နာနာဝိဓံ၊ သော။ သာကပဏ္ဏံ၊ ဟင်းရွက် တောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်ရာ၌။ နိသိန္နဿာပိ၊ နေသော်လည်း။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ သာကဟာရိကာ၊ ဟင်းရွက်ခူးကုန်သော မိန်းမတို့သည်။ ဂါယမာနာ၊ သီကုန်လျက်။ ပဏ္ဏံ၊ ဟင်းရွက်ကို။ ဥစ္စိနန္တိ-ယော၊ ခူးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသဘာဂသဒ္ဒသံဃဋ္ဋနေန၊ မာတုဂါမအာသံ ထိခိုက်ခြင်းဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနန္တရာယံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်းဌာ။ နာနာဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ မာလာဂစ္ဆာ၊ ပန်းချုံတို့သည်။ သုပုပ္ဖိတာ၊ ကောင်းစွာပွင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြာပိ၊ ထိုပန်းဥယျာဉ်ရှိသော ကျောင်းဌာလည်း။ တာဒိသောယေဝ၊ ထိုဟင်းရွက်တောကျောင်းဌာ ကဲ့သို့ သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၁၇] ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်းဌာ။ နာနာဝိဓံ၊ သော။ အမ္ဗတမ္ဗပန-သာဒိဖလံ၊ သရက် သပြေ ပိန္နဲအစရှိသော သုံးဆောင်ဘွယ်အသီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဌာ။ ဖလတ္ထိကာ၊ အသီးကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ယာစန္တိ၊ ကုန်၏။ အဒေန္တသ၊ မပေးသော ရဟန်းအား။ ကုဇ္ဈန္တိ၊ အမျက်ထွက်တတ်ကုန်၏။ ဗလက္ကာရေန ဝါ၊ ဗလက္ကာရအားဖြင့်မူလည်း။ ဂဏှန္တိ၊ အတင်းယူတတ်ကုန်၏။ သာယန္ဟ-သမယေ၊ ဌာ။ ဝိဟာရမဗ္ဘေ၊ ဌာ။ စင်္ကမန္တေန၊ စင်္ကြံသွားသောရဟန်းသည်။ တေ၊ ထိုအတင်းဆွတ်ယူကုန်သောသူတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဥပါသကာ၊ တို့။ ကိံ၊ ကြောင့်။ ဝေါ၊ ဤသို့အတင်းဆွတ်ယူခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ယထာရုစိ၊ အလိုရှိတိုင်း။ အဂ္ဂေါသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဝါသာယပိ၊ ထိုကျောင်းဌာ မနေရခြင်းငါလည်း။ ပရက္ကမန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ပတ္ထနီယေ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းစသည်ဖြင့် တောင့်တအပ်သော။ လောကသမ္မတေ၊ ရဟန္တာတို့၏နေရာဟူ၍ လူတို့သမုတ်အပ်သော။ ဒက္ခိဏာ-ဂိရိဟတ္ထိကုစ္ဆိစေတိယဂိရိစိတ္တလပဗ္ဗတသဒိသေ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိကျောင်း, ဟတ္ထိ-ကုစ္ဆိကျောင်း, စေတိယဂိရိကျောင်း, စိတ္တလပဗ္ဗတကျောင်းနှင့်တူသော။ ဝိဟာရေ၊ ဌာ။ ဝိဟာရန္တိ၊ နေသောယောဂီကို။ အယံ၊ ဤအရှင်သည်။ အရဟာ၊ ရဟန္တာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ဘာဝေတ္ဝာ၊ အကြေအညာ မျှားစွာချီးမွမ်းခြင်းကြောင့်။ ဝန္ဒိတုကာမာ၊ ရှိခိုးလိုကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သမန္တာ၊ မှ။ ဩသရန္တိ၊ (စည်ပင်သောင်းသဲ တပ်ဝတလမ်း) စည်းဝေးကြကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ စည်းဝေးခြင်းကြောင့်။ အသ၊ ထိုယောဂီအား။ ဖာသု၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ယဿ၊ အကြင်ယောဂီအား။ တံ ဌာနံ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ တေန၊ သည်။ ဒိဝါ၊ ၌။ အညတြ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ရတ္တိ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။

နဂရသန္ဓိဿိတေ၊ သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ (လိုက်) ဝိသဘာဂါရမ္မဏာနိ၊ သဘောမတူသော အာရုံတို့သည်။ အာပါထံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ကုမ္ဘဒါသိယောပိ၊ ရေခပ်ကျွန်မတို့သည်လည်း။ ဃရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နိဿံသန္ဓိယော၊ ထိခိုက်တိုးဝှေ့ကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သြက္ကမိတ္ဝာ၊ လမ်းမှဖဲ့၍။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ နာ ဒေန္တိ၊ ကုန်။ ဣဿရမနုဿာပိ၊ အစိုးရသော လူတို့သည်လည်း။ ဝိဟာရမဗ္ဗေ၊ ၌။ သာဏိံ၊ တင်းတိမ်အရံကို။ ပရိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ချ၍။ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ဒါရသန္ဓိဿယေ၊ သော။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ ကဋ္ဌာနိ စ၊ ထင်းတို့သည်ရင်း။ ဒဗ္ဗုပကရဏရုက္ခာ စ၊ သည်တိုင်, ထုပ်လျှောက်စသော အိမ်၏အဆောက်အဦးအား လျှောက်ပတ်သော သစ်ပင်တို့သည်ရင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ-တသ္မိံ တာဒိသေ၊ သော။ ဒါရသန္ဓိဿယေ၊ သစ်တောဝါးတောတို့ကို မှီသောကျောင်း၌။ ကဋ္ဌဟာရိကာ၊ ထင်းခွေမိန်းမတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တာ သာကပုပ္ဖဟာရိကာ ဝိယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဟင်းရွက်ခူးပန်းခူးမိန်းမတို့ကဲ့သို့။ အဖာသုံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ရုက္ခာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ-ရုက္ခေ၊ တို့ကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဃရာနိ၊ တို့ကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သာယနှသမယံ၊ ၌။ ပဓာနဃရာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟာရမဗ္ဗေ၊ ၌။ စင်္ကြံမန္တော၊ စင်္ကြံသွားသော ယောဂီသည်။ တေ-မနုဿေ၊ ထို သစ်ခုတ်သော သူတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဥပါသကာ၊ တို့။ ကိံ၊ ကြောင့်။ ဝေံ၊ သို့။ ကရောထ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒတိ၊ အံ့။ ယထာရုစိ၊ တိုင်း။ အဂ္ဂေါသန္တိ၊ ကုန်၏။ အသု၊ ၏။ အဝါသာယပိ၊ ဌါလည်း။ ပရက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ယော-ဝိဟာရော၊ သည်။ ခေတ္တသန္ဓိဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမန္တာ၊ မှ။ ခေတ္တေဟိ၊ တို့သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်ရံအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝိဟာရမဗ္ဗေယေဝ၊ ၌လျှင်။ ခလံ၊ ကောက်နယ်တလင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။

ခေါ်ကုံ၊ ကို။ မဒ္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပမုခေသု၊ ကျောင်းဦးတို့၌။ သယန္တိ၊ ကုန်၏။ အညမ်ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဗဟု၊ များစွာသော။ အဖာသုံ၊ မချမ်းသာသော အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတြာပိ၊ အကြင် ကျောင်း၌လည်း။ မဟာသံဃောဂေါ၊ များစွာသော သံဃာ့ အသုံး အဆောင်ဖြစ်သော လယ်ချောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာရာမိကာ၊ တို့သည်။ ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ ရုန္ဓန္တိ၊ ငါတို့ ကောက်ကို သင်တို့ဆွား စားကုန်သည်တကားဟု ပိတ်ဆို့ကုန်၏။ ဥဒက-ဝါရံ၊ လယ်တို့၌ ကောက်တို့အား ပေးသင့်သော ရေအလှည့်ကို။ ပဋိသေ-ဓေန္တိ၊ ကုန်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝီဟိသီသံ၊ ကောက်နှံကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ အာရာမိကာနံ၊ တို့၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ကြပါကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ သံဃဿ၊ အား။ ဒဿေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဃရဒ္ဒါရံ၊ သို့။ ဂန္တွေ့ံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမ်ပိ၊ ဤမျှားစွာသော သံဃာ့ အသုံးအဆောင် လယ်, ချောင်းရှိသောကျောင်းကိုလည်း။ ခေတ္တသန္ဓိသိ-တေနေဝ၊ လယ်တောကိုမှီသော ကျောင်းဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ဂဟိတော၊ ပေါင်းရှိယူအပ်၏။

ဝိသဘာဂါနံ ပုဂ္ဂလာနံ အတ္ထိတာတိ ဇ္ဈော၊ ဤမာတိကာပုဒ်၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဝိသဘာဂဝေရီ ဘိက္ခူ၊ သဘော မတူသော ရန်သူရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တတ္ထ၊ ၌။) ကလဟံ၊ အချင်းချင်းကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း တို့သည်။ (ဝတ္ထာရော ဘဝန္တိ ၌စပ်) ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဤသို့ အချင်းချင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ မာ ကရောထ၊ မပြုကြကုန်လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ (ကမ္မဋ္ဌာနိကေ-နာ၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။) ဝါရိယမာနာ၊ မြစ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘေသ ပံသုကူလိကဿ၊ ၏။ အာဂတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထာရော၊ ဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။

[၁၁၈] ယောပိ-ဝိဟာရော၊ သည်လည်း။ ဥဒကပဋ္ဌနံ ဝါ၊ မြစ်သမုဒ္ဒရာ ကိုမှီသော ဆိပ်တည်ဈေးပွဲကိုဂင်း။ ထလပဋ္ဌနံ ဝါ၊ မဟာနဂရ မြို့ကြီးပြည်မ တို့၏ အခွန်ဝဖြစ်ကုန်သော တောအဝစသည်ကိုမှီသော ကြည်းကြောင်း

ဆိပ်တည်ဈေးပွဲကိုရင်း။ နိဿိတောဿ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ နှာဝါဟိ စ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ သတ္ထေဟိ စ၊ လှည်းတို့ဖြင့်ရင်း။ အာဂတမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဩကာသံ၊ တည်းခိုရာအရပ်ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ ပါနီယံ၊ ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ လောဏံ၊ ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဃဋ္ဋယန္တာ၊ ထိခိုက်ကုန်လျက်။ အဖာသုံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ပစ္စန္တသန္နိဿိတော၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါဒီသု၊ တို့၌။ အပ္ပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ရဇ္ဇသီမသန္နိဿိတော၊ ၌။ ရာဇာယံ၊ မင်းဘေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ထင်ရှားပြုအံ့။ တံ ပဒေသံ၊ ကို။ ဧကော၊ တဦးသော။ ရာဇာ၊ သည်။ မယှံ၊ ၏။ ဝသေ၊ အာဏာ၌။ နှ ဝတ္တတိတိ၊ မတည်ဟူ၍။ ပဟာရတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။ ဣတရောပိ၊ တဦးသောမင်းသည်လည်း။ မယှံ၊ ၏။ ဝသေ၊ ၌။ နှ ဝတ္တတိတိ၊ ဟူ၍။ ပဟာရတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝါ၊ ထိုမင်းနှစ်ဦးနိုင်ငံတို့တွင်။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကဒါစိ၊ ခါ။ ဣမဿ ရညော၊ ဤမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်ရ၏။ ကဒါစိ၊ ခါ။ ဧတဿ-ရညော၊ ထိုမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ ၌။ ဝိစရတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့သွားသည်ရှိသော်။ နံ၊ ကို။ အယံ၊ ဤဦးပြည်းရှင်ယောင်သည်။ စရပုရိ-သော၊ သူလျှိုယောကျ်ားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သော။ (ရာဇပုရိသာ၊ တို့သည်။) အနယဗျသနံ၊ သို့။ ပါပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အသပ္ပါယတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိသဘာဂရူပါဒိအာရမ္မဏသမောသရဏေန ဝါ၊ ဝိသဘာဂရူပါရုံစသော အာရုံတို့၏ စုဝေးပေါင်းဆုံခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ဝါ၊ တို့၏ထိုမှဤမှသွားလာလှည့်လည်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတတာယ ဝါ၊ ဘီလူးသိမ်းဆည်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ အသပ္ပါယတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုဘီလူးသိမ်းဆည်းအပ်သော ကျောင်း၏ မလျောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ကား။ ဝတ္ထု၊ တည်း။ ဧကော၊ သော။ ထေရော၊ သည်။ အရညေ၊ ၌။ ဝသတိ ဂိရိ၊ နေသတတ်။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုတောရုဏေရ်၏။ ပဏ္ဏသာလဒ္ဒါရေ၊ ၌။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော၊ သော။ ယက္ခိနီ၊ သည်။ ဂါယိ၊ သီ၏။ သော၊ သည်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒ္ဒါရေ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။

စက်မနသိသေ၊ စကြိုဦးဌ။ ဂါယိ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ စက်မနသိသံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ သတပေါရိသေ၊ အသူတရာ နုက်သော။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးထိပ်ဌ။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ ဂါယိ၊ (သီချင်းသံဖြင့် ဤသို့လာမူ ကမ်းပါးစောက်သို့ချ၍ စားအုံ့ဟု နှလုံးဆိုးဖြင့်) သိ၏။ ထေရော၊ သည်။ ပဋိနိဝတ္တိ၊ ၏။ အထ၊ ဌ။ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ (ကုဟိံ ယာသိတိ၊ အာဘယ်သို့သွားမည် နည်းဟူ၍။ ခန္ဓေ၊ ဌ။) နံ၊ ထိုထေရ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မယာ၊ သည်။ တုမှာဒိသာ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ တောနေရဟန်းတို့ကို။ ခါဒိတာ၊ စားကုန်ပြီးသည်ကား။ ဧကော၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဒွေ၊ တို့သည်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ (ဗဟူ၊ များလှလေကုန်ပြီ။) ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

ကလျာဏမိတ္တာနံ အလာဘောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ယတ္ထ-ယတ္ထိ ဝိဟာရေ၊ ဌဝင်း။ (ဝိဟာရသမန္တာ ဝါ၊ ဌဝင်း။) အာစရိယံ ဝါ၊ ဆရာမူလည်းဖြစ်သော။ အာစရိယသမံ ဝါ၊ ဆရာနှင့်တူမျှသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥပဇ္ဈာယံ ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်လည်းဖြစ်သော။ ဥပဇ္ဈာယသမံ ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် တူမျှသည်လည်းဖြစ်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ဌ၊။ နု သက္ကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ-တတ္ထိ ဝိဟာရေ၊ ဌ။ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ သော အလာဘော၊ သည်။ မဟာဒေါသောယေဝ၊ အပြစ်ကြီးရောသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-အမိပ္ပါယော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) အဌာရသန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဒေါသာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောကျောင်းကို။ အနုနုရူပေါတိ၊ မလျောက်ပတ်သော ကျောင်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ-သစ္ဒံ၊ ၏။ အဌကထာသု၊ တို့ဌ။ မဟာဝါသံ နဝါဝါသံ။ပ။ မဂ္ဂံ သပ္ပဋိဘယံ ယထာတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ၏။

[မဟာဝါသံ၊ ကြီးလွန်းသောကျောင်းရင်း[1]။ နဝါဝါသံ၊ အသစ်ပြစ်သောကျောင်းရင်း။ ဇရာဝါသဉ္စ၊ ဝါးခြမ်းအမိုး ဆွေးမြည့်ကျိုးသော ကျောင်းရင်း။ ပန္ထနိံ၊ ခရီးကိုမှီသောကျောင်းရင်း၊ ဝါ၊ ခရီးဌ်ဖြစ်ဝေ

၁-ဌာနေ-သဒ္ဒါကိုငဲ့၍ နေပုံးလိုင်နှင့်ဆိုသည်ဟု ဋီကာဌ် ပြု၏၊ ထိုကြောင့် ပြည်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ နိသျှဌ် "ကြီးလွန်းသောကျောင်းရပ်ရင်း"စသည်ဖြင့် ရပ်-ပါလည်ရှိ၍ ပြန်ထား၏၊ ဤဌ်ကား စကားခေါ်စေရန် ရပ်-ကို နုတ်ပယ်လားသည်။ (ဆ-သံ-ဒလာ)

အပ်သောကျောင်းရင်း။ သောဏ္ဍိဥ္ဇ၊ ကျောက်ကန်ရှိသောကျောင်းရင်း။ ပဏ္ဏာဥ္ဇ၊ ဟင်းရွက်တောကိုမှီသော ကျောင်းရင်း။ ပုပ္ပဥ္ဇ၊ ပန်းတောဥယျာဉ်ကို မှီသောကျောင်းရင်း။ ဖလဥ္ဇ၊ သစ်သီးတောကိုမှီသောကျောင်းရင်း။ ပတ္ထိတမေဝ ၀၊ လူတို့သည်တောင့်တချီးမွမ်းအပ်သောကျောင်းရင်း။

နဂရံ၊ မြို့ရွာကိုမှီသောကျောင်းရင်း။ ဒါရုနာ၊ သစ်တောဝါးတောကိုမှီသောကျောင်းနှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ခေတ္တံ၊ လယ်တောကိုမှီသောကျောင်းရင်း။ ဝိသဘာဂေန၊ ဝိသဘာဂရဟန်းတို့၏ နေရာကျောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဋ္ဌနံ၊ ရေကြောင်း ကြည်းကြောင်း ဆိပ်တည်စျေးပွဲနီးသောကျောင်းရင်း။ ပစ္စန္တသီမာသပ္ပါယံ၊ ပစ္စန္တရစ်တိုင်းကိုမှီသောကျောင်း, တိုင်းကြပ်ကိုမှီသောကျောင်း, မလျောက်ပတ်သောကျောင်းရင်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ မိတ္တော၊ ကို။ နု လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တမ္မိ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တကို မရရာကျောင်းရင်း။

အဌာရသ၊ ကုန်သော။ ဧတာနိ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဣတိ ဝိညာယ၊ သိလတ်၍။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးရှိသော။ မဂ္ဂံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ အာရကာ၊ စွာ။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။]

အနုရူပဝိဟာရ

[၁၁၉] ၅၃။ ပန၊ ပါး။ ဂေါစရဂါမတော၊ မှ။ နာတိဒူရနာစ္စာသန္နတာ-ဒိဟိ၊ မဝေးလွန်းသည်၏အဖြစ်, မနီးလွန်းသည်၏အဖြစ် အစရှိကုန်သော။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ယော- ဝိဟာ-ရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ-ဝိဟာရော၊ သည်။ အနုရူပေါ နာမ၊ ဘာဝနာ အား လျောက်ပတ်သောကျောင်းမည်၏။ ဟိ၊ စွ။ ကထဥ္စ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပဋ္ဌဂ်သမန္နာဂတံ ဟောတိ၊ ဟူသော။ တေံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဥ္စ၊ လျှင်။ သေနာသနံ၊ သည်။ ပဋ္ဌဂ်-သမန္နာဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ သေနာသနံ၊ သည်။ နာတိဒူရံ၊ မဝေးလွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာစ္စာသန္နံ၊ မနီးလွန်းသည်။ ဂမနာဂမနသမ္ပန္နံ၊ သွားခြင်း ပြန်ခြင်းဌာ လျောက်ပတ်

သည်။ ဒီဝါ၊ ၌။ အပ္ပါကိဏ္ဏံ၊ လူတို့နှင့်မပြွမ်းသည်။ ရတ္တိ၊ ၌။ အပ္ပသद္ဒံ၊ လူသံဆိတ်သည်။ အပ္ပနိဿိသံ၊ ကြွေးကြော်သံဆိတ်သည်။ အပ္ပဋိဿဝကသဝါတာတပသရီသပသမ္ဘယံ၊ မှက်, ခြင်, လေ, နေပူ, မြွေ, ကင်း, သန်းတို့၏ ကိုက်ခြင်း ထိပါးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အတွေ့ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခေါ၊ ပန၊ စင်စစ်။ တသ္မိं သေနာသနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တိ သ၊ နေသော ယောဂီအား။ အပ္ပကသိရေနေ၀၊ မင်ကြိုင်ခြင်သဖြင့်လျှင်။ စိ၀ရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ပါး။ ခေါ၊ စစ်။ တသ္မိं သေနာသနေ၊ ၌။ ဗဟုဿုတာ၊ နာခံမှတ်သားအပ်ပြီးသော တရားကျမ်းဂန်များစွာရှိကုန်ထသော။ အာဂတာဂမာ၊ နှုတ်သို့ရှုရှုတက်သော အာဂုံပါဠိရှိကုန်ထသော။ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်ထသော။ ဝိနယဓရာ၊ ကုန်ထသော။ မာတိကာဓရာ၊ သုံးပုံမာတိကာကို ဆောင်ကုန်ထသော။ ထေရာ၊ မြဲမြုံသော သီလသမာဓိစသော ဂုဏ်ထူးရှိကုန်ထသော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝိဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ-ထေရေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ ကထံ၊ အသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်ရမည်နည်း။ ဣမသ္မာ၊ ဤပုဒ်၏။ ကော၊ သော။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိပုစ္ဆတိ၊ ထိုထိုအရာ၌ ပါဠိကိုမေးစိစစ်၏။ ပရိပဥ္ဍတိ၊ အနက်ကိုမေးစစ်စုံစမ်း၏၊ တေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ တသ္မာ၊ ထိုယောဂီရဟန်းအား။ အ၀ိ၀ဋ္ဋေ၀၊ မပွင့်မလင်းသောပါဠိ၏ အနက်ကိုလည်း။ ဝိ၀ရန္တိ၊ ဖွင့်ပြကုန်၏။ အနုတ္တာနိကတာ၊ ပေါ်အောင်မပြူအပ်သေးသည်ကိုလည်း။ ဥတ္တာနီကရောန္တိ၊ ပေါ်အောင်ပြူကုန်၏။ အနေကဝိဟိတေသု၊ တပါးမကမျှားသော အပြားရှိကုန်သော။ ကခ်ဋ္ဌာနီယေသု ဓမ္မေသု၊ သံသယဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနပါဠိရပ်တို့၌။ ကခ်ံ စ၊ တွေးဆယုံမှားကိုလည်း။ ပဋိ၀ိနောဒေန္တိ၊ ဖျောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧ၀ံ ခေါ၊ လျှင်။ သေနာသနံ၊ သည်။ ပဋ္ဌဂ်သမန္နာဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။]

အယံ၊ ကား။ သမာဓိဘာ၀နာယ အနုရူပံ ဝိဟာရံ ပဟာယ အနုရူပေ ဝိဟာရေ ဝိဟာရန္တေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိ၀ိတ္တာရော၊ တည်း။

ခုဒ္ဒကပလိဗောဓ

၅၄။ ခုဒ္ဒကပလိဗောဓုပစ္ဆေဒံ ကတ္တာတိ ဇ္ဈာ၊ ဘ္ဒ။ ဧဝံ-ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပတိရူပေ၊ သော။ ဝိဟာရေ၊ ဘ္ဒ။ ဝိဟာရန္တေန၊ နေသော ယောဂီသည်။ (ဥပစ္ဆိန္နိတဗ္ဗာ-စသည်ဘ္ဒစပ်) အာသ၊ တိုယောဂီအား။ ယေပိ တေ ခုဒ္ဒက-ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥပစ္ဆိန္နိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သေယ္ယထိဒံ၊ ကား။ ဒီဃာနိ၊ ကုန်သော။ ကေသနခလောမာနိ၊ တို့ကို။ ဆိန္နိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဇိဏ္ဏစီဝရေသု၊ တို့ဘ္ဒ။ ဒဠ္ဌီကမ္မံ ဝါ၊ (ပြင်ထပ်ပေးခြင်း, အလျှား အနားပတ်တင်ခြင်း, အနုံအနား ပတ်တင်ခြင်း စသည်ဖြင့်)မြဲမြံစွာ ထေးဖာခြင်း အမှုကိုရင်း။ တုန္နကမ္မံ ဝါ၊ (ယက်ကန်းသားစုတ်ရာတို့ဘ္ဒ) ချုပ်စပ်ခြင်း အမှုကိုရင်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိလိဋ္ဌာနိ ဝါ၊ ညစ်နွမ်းသောသက်နုံးတို့ကိုလည်း။ ရဇိတဗ္ဗာနိ၊ ဆိုးသအပ် ကုန်၏။ ပတ္တေ၊ ဘ္ဒ။ မလံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ ပတ္တော၊ ကို။ ပစိတဗ္ဗော၊ ၏။ မဏ္ဍပိဋ္ဌာဒီနိ၊ တို့ကို။ သောဓေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ အယံ၊ ကား။ ခုဒ္ဒကပလိဗောဓုပစ္ဆေဒံ ကတ္တာတိ ဇ္ဈာ၊ ဘ္ဒ။ ဝိတ္ထာရော၊ တည်း။

ဘာဝနာဝိဓာန

၅၅။ ဣဒါနိ၊ ဘ္ဒ။ သဗ္ဗံ ဘာဝနာဝိဓာနံ အပရိဟာပေန္တေန ဘာဝေ-တဗ္ဗောတိ ဇ္ဈာ၊ ဘ္ဒ။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊ အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော။ ဝိတ္ထာရကထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ လတ္တံ့။

[၁၂၀] ဟိ၊ ခဲ့အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္နခုဒ္ဒက-ပလိဗောဓေန၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ပလိဗောဓငယ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်ဘ္ဒ။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တေန၊ ဆွမ်းသုံး ဆောင်ရာမှ တဖန်နစ်ခဲ့၍။ ဘတ္တသမ္မဒံ၊ ဆွမ်းဆီယစ်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဆွမ်း သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းကို။ ပဋိဝိနောဒေတ္တာ၊ ပယ် ဖျောက်၍။ ပဝိဝိတ္တေ၊ ရဟန်းရှင်လူဆိတ်သော။ သုကာသေ၊ ဘ္ဒ။ သုခ-နိသိန္နေန၊ (ပလ္လင်ံ အာဘုဇိတ္တာ ဥဇုံ ကာယံ ပဏိဓာယ ဟုပြအပ်သော

လက္ခဏာဖြင့်) ချမ်းသာစွာထိုင်၍။ ကတာယ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော။ ပထဝိယာ ဝါ၊ မြေ၌ရင်း။ အကတာယ၊ မပြုမပြင်သက်သက်သော။ ပထဝိယာ ဝါ၊ ကောက်နယ်တလင်းစသောမြေ၌ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပထဝီကသိဏံ ။ပ။ ဝိဟာရတိတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ (ပေါရာဏအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။) ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်အဖြစ်ဖြင့် ယူသော ယောဂီသည်။ (တနည်း) ပထဝီကသိဏံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဖြစ်သော ပထဝီကသိုဏ်းကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော-ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသော ယောဂီသည်။ ပထဝိယံ၊ ဆိုလတံ့သော ဝိသေသမြေအဝန်း၌။ နိမိတ္တံ၊ ပထဝီနိမိတ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ကတေ ဝါ၊ ဝက္ခမာနဝိဓာနဖြင့် ပြုပြင်အပ်ပြီးသည် မူလည်းဖြစ်သော။ အကတေ ဝါ၊ မပြုပြင်အပ် ပြကတ္တေ့ကောက်နယ် တလင်း စသည်မူလည်းဖြစ်သော။ သာန္တကေ၊ အပိုင်းအခြားရှိသည်သာ ဖြစ်သော။ နော အနန္တကေ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသည်ကားမဟုတ်သော။ (သကောဋ္ဌိယေတိအာဒိနိပိ တသေဝ ဝေဝစနာနိ) သုပ္ပမတ္တေ ဝါ၊ မန်းငယ်ပမာဏ ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော။ သရာဝမတ္တေ ဝါ၊ အိုးစရည်းဖုံး စလောင်းပမာဏ ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော။ (ပထဝီမဏ္ဍလေ၊ မြေ အဝန်း၌။) နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တံ-ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ ကို။ သုဂ္ဂဟီတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ (ဤကားဋ္ဌီကာ။ တနည်း) တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ သုဂ္ဂဟီတံ၊ မြဲစွာယူအပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သုပဓာရိတံ၊ သတိဖြင့် အဖန်တလဲလဲ မြဲစွာမှတ်အပ်သည်ကို။ (ကတ္ဝာ၊ ၍။) ဥပဓာရေတိ၊ မြဲစွာမှတ်၏။ သုဝဝတ္ထိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်စဉ်းစား နှလုံးဥဿယားသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစား နှလုံးဥဿယား၏။ သော၊ ထိုယောဂီ သည်။ တံ-ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ ကို။ သုဂ္ဂဟီတံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သုပဓာရိတံ၊ ကို။ ဥပဓာရေတ္ဝာ၊ မြဲစွာမှတ်၍။ သုဝဝတ္ထိတံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတ္ဝာ၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစား နှလုံးဥဿယား၍။ အဒ္ဓါ၊ မချေတ်။ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်။ ဇရာမရဏမှာ၊ မှ။ မုစ္စိဿာမိ၊ လွတ်ရပေဒုံ။ ဣတိ၊ သို့။ အာနိသံသဒဿာဝီ၊ အကျိုးဆက်ကို မြင်လေ့ရှိသည်။ ရတနဿသည်၊ အမြတ်ရတနာဟုမှတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ စိတ္တီကာရံ၊ အလေး

အမြတ်ပြုခြင်းကို။ ဥပဌေတ္ဌာ၊ ၍။ သမ္ပိယာယမာနော၊ ကောင်းစွာ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ တသ္မိं အာရုမ္မဏေ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းအာရုံ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ မြဲစွာဖွဲ့၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။]

တတ္ထ၊ ထိုအဌကထာပါဠိ၌။ ယေန-ယောဂိနာ၊ သည်။ အတိတာဘဝေပိ၊ အတိတ်ဘဝ၌လည်း။ သာသနေ ဝါ၊ သာသနာတော်၌သော်၎င်း။ ဣသိ-ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ဝါ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်၌သော်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ၍။ ပထဝီ-ကသိဏေ၊ ၌။ စတုက္ကပဉ္စကဈာနာနိ၊ စတုက္ကဈာန်, ပဉ္စကဈာန်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တိတပုဗ္ဗာနိ၊ ဖြစ်စေအပ်ဘူးကုန်၏။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုညဝတော၊ ဘာဝနာမယပုညရှိသော။ ဥပနိဿယသမ္ပန္နဿ၊ ထိုသို့သော ဥပနိဿယည်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ (တဿ၊ ထိုယောဂီအား။) အကတာယ၊ မပြုပြင်အပ်သော။ ပထဝိယာ၊ မြေ၌။ ကသိတဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ထွန်ရာ အရပ်၌ဌာန်း။ ခလမဏ္ဍလေ ဝါ၊ ကောက်နယ်တလင်း အဝန်း၌ဌာန်း။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် သည်။ မလ္လကတ္ထေရသ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ သကဲ့သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကသိတဋ္ဌာနံ၊ ထွန်ရာအရပ်ကို။ ဩလောကေန္တဿ၊ ကြည့်သော။ တဿ အာယသ္မတော၊ ထိုမလ္လကထေရ်အရှင်အား။ တံ-ဌာနပ္ပမာဏမေဝ၊ ထို ကြည့်အပ်သောအရပ် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာ ဖြစ်သော။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုမလ္လက ထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုနိမိတ်ကို။ ဝဏ္ဏေတ္ဝာ၊ ပွါးစေ၍။ ပဉ္စကဈာနာနိ၊ ငါးပါးသောဈာန်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဈာနပဒဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိသော။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ပန၊ ဆက်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အကတာ-ဝိကာရော၊ ပြုဘူးသော အကြောင်းမပါသည်၊ ဝါ၊ ပြုဘူးသော အလေ့ အလာမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ သည်။ အာစရိယသန္တိကေ၊ ဆရာ့အထံ၌။ ဥဂ္ဂဟိတကမ္မဋ္ဌာနဝိဓာနံ၊ ယူအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအစီအရင် ကို။ အဝိရာဓေတ္ဝာ၊ မခွဲတမ်းယှင်းစေမူ၍။ (ဝုတ္တဝိဓိနာ ဧဝ၊ ဆိုအပ် ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့် သာလျှင်။) စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ကသိ-

ဏဒေါသော၊ ကသိုဏ်းအပြစ်တို့ကို။ ပရိဟရန္တေန၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နီလ။ပ။ ဝသေန၊ ညှိသောအဆင်း။ပ။ ဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သော မြေတို့နှင့် (အသီးအသီးရင်း, တပေါင်းတည်းရင်း) ရောသောအားဖြင့်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပထဝီကသိဏဒေါသာ၊ ပထဝီကသိုဏ်း၏ အပြစ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နီလာဒိဝဏ္ဏံ၊ အညှိအစရှိသည် အဆင်းရှိသော။ မတ္တိကံ၊ မြေကို။ အဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဂ်ါဝဟေ၊ သီဟဠ ဒီပဂဂ်ါမြစ်ရေအယဉ်ဖြင့် ပြတ်ရာကမ်းအရပ်၌။ မတ္တိကာသဒိသာယ၊ မြေနှင့်တူသော။ အရုဏဝဏ္ဏာယ၊ အရုဏ်ရောင်ကဲ့သို့သော။ မတ္တိကာယ၊ မြေဖြင့်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဠ္ဠ၊ ထိုကသိုဏ်းကိုလည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဝိဟာရမဗ္ဗေ၊ ကျောင်းတိုက်အလယ်၌။ သာမဏေရာဒီနံ၊ သာမဏေအစရှိသောသူတို့၏။ သဠ္ဠရဏဒ္ဒာနေ၊ လှည့်ပတ်သွားလာရာ အရပ်၌။ နု ကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းတိုက် အစွန်း၌။ ပဋိစ္ဆန္နဋ္ဌာနေ၊ ဖုံးလွှမ်းလျှိုဝှက်ရာအရပ်၌။ ပဗ္ဗာရေ ဝါ၊ တောင်ဝှမ်း၌ရင်း။ ပဏ္ဏသာလာယ ဝါ၊ ၌ရင်း၊ သံဟာရိမံ ဝါ၊ ပြောင်းရွှေ့စကောင်းသည်ကိုမူလည်း၊ ဝါ၊ ယူဆောင်၍သွားခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သည်ကိုမူလည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြဋ္ဌကံ ဝါ၊ ထိုအရပ်၌သာ အမြဲတည်သော ကသိုဏ်းကိုမူလည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသံဟာရိမ, တတြဋ္ဌကကသိုဏ်းနှစ်ပါးတို့တွင်။ သံဟာရိမံ၊ ကို။ စတ္တာသု ဒဏ္ဍကေသု၊ လေးခုသောအတံတို့၌။ [၁၂၁] ပိလောတိကံ ဝါ၊ ပုဆိုးနွမ်းကိုရင်း။ စမ္မံ ဝါ၊ သားရေကိုရင်း။ ကဋ္ဌသာရကံ ဝါ၊ ဖျာသပေါ့ကိုရင်း။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဖွဲ့အပ်သော ပုဆိုး,သားရေ,ဖျာသပေါ့၌။ အပနိတတိဏမူလ-သက္ခရကထလိကာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မြက်,သစ်မြစ်,ကျောက်စရစ်အိုး ခြမ်းရှိသော။ သုမဒ္ဒိတာယ၊ နပ်နပ်နောနော နယ်ပြီးသော။ မတ္တိကာယ၊ ညက်ညောသောမြေဖြင့်။ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ (သုပ္ပမတ္တော ဝါ သရာဝမတ္တော ဝါ ဟူ၍) ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်းအရည်ရှိသော။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝန်းသောသဏ္ဌာန်ကို။ လိမ္မေတ္ဝာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသံဟာရိမပထဝီကသိုဏ်း ဝန်းကို။ ပရိကမ္မကာလေ၊ စတင်၍ ရှုသောကာလ၌၊ ဝါ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို ယူခြင်းဖြင့် ပထဝီပထဝီဟု ပွါးစေသောကာလ၌။ ဘူမိယံ၊ ၌။ အတ္ထရိတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ သြလောကေတဗ္ဗံ၊ စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်အပ်၏။ တတြဋ္ဌကံ၊

တကြွေဌက ကသိုဏ်းဝန်းကို။ ဘူမိယံ၊ ဌ်။ ပဒုမကဏ္ဏိကာကာရေန၊ ပဒုမာ ကြာချပ်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ခါဏုကေ၊ တံသင်းတို့ကို။ အာကောဋ္ဌေတ္ဝာ၊ စိုက်၍။ ဝလ္လိဟိ၊ နွယ်တို့ဖြင့်။ ဝိနန္ဓိတ္ဝာ၊ ရစ်၍။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သာ မတ္တိကာ၊ အရုဏ်ရောင်နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော ထိုမြေညက်သည်။ ယဒိ နပ္ပဟောတိ၊ အကယ်၍မလောက်အုံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့မလောက်သည် ရှိသော်။ အဓေ၊ အောက်ဌ်။ အညံ၊ တပါးသောမြေညက်ကို။ ပတ္ထိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ ဥပရိဘာဂေ၊ အထက်အဖို့ဌ်။ သုပရိသောဓိတာယ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်သုတ်သင်အပ်သော။ အရုဏဝဏ္ဏာယ၊ သော။ မတ္တိကာယ၊ ဖြင့်။ ဝိဒတ္ထိစတုရဂုံလဝိတ္ထာရံ၊ အချင်းတထွာ လက်လေးသစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝန်းသောသဏ္ဌာန်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ စ့။ ဧတေဒေ ပမာဏံ၊ ဤအချင်းတထွာ လက်လေးသစ်ပမာဏကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သုပ္ပမတ္တံ ဝါ သရာဝမတ္တံ ဝါတိ၊ ဟူ၍။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ သာ နွဘကေ နော အနန္ဘကေတိအာဒိ၊ ကို။ အာသ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းဝန်း၏။ ပရိစ္ဆေဒတ္ထာယ၊ အပိုင်းအခြား အကျိုးငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၅၆။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပရိစ္ဆေဒအကျိုးငှါ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သော အချင်းတထွာ လက်လေးသစ် ပမာဏ ကို။ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ (တနည်း) ဧဝံ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အချင်းတထွာ လက်လေးသစ် ပမာဏရှိသော ကသိုဏ်းဝန်းကို။ ပရိစ္ဆေဒံ၊ သဘောမတူသောအဆင်းဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်း ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ရုက္ခပါဏိကာ၊ စန္ဒကူးစသောသစ်လက်ဝါးသည်။ ဝိသ-ဘာဂဝဏ္ဏံ၊ အရုဏ်အဆင်းနှင့် သဘောမတူသောအဆင်းကို။ သမုဋ္ဌပေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုစန္ဒကူးစသောသစ်လက်ဝါးကို။ အဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပါသာဏပါဏိကာယ၊ ကျောက်လက်ဝါးဖြင့်။ ဃံသေတ္ဝာ၊ တိုက်ပွတ်၍။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ဘေရိတလသဒိသံ၊ စည်ကြီးအပြင်နှင့်တူသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ တံ ဌာနံ၊ ထိုကသိုဏ်းဝန်း ထားရာအရပ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နှတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ ကသိဏ-မဏ္ဍလတော၊ မှ။ အစုတေယျဟတ္ထန္တရေ၊ နှစ်တောင့်ထွာအတွင်းဖြစ်သော။ ပဒေသေ၊ ဌ်။ ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်သော။ ဝိဒတ္ထိစတုရဂုံလပါဒကေ၊

တဿ လက်လေးသစ်အခြေရှိသော။ သုအတ္ထတေ၊ နိမ့်မြင့်စောင်းတောင်း မရှိ ကောင်းစွာခင်းအပ်သော။ ပိဋ္ဌေ၊ အင်းပျဉ်၌၊ နိသီဒိတမ့်၊ ထိုင်နေအပ်၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ တတော၊ ထိုနှစ်တောင့်ထွာထက်။ ဒူရတရေ၊ ဝေးလွန်းသောအရပ်၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသောယောဂီအား။ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းဝန်းသည်။ နာ ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ အာသန္နတရေ၊ နီးလွန်းသောအရပ်၌။ နိသိန္နဿ၊ အား။ ကသိဏဒေါသာ၊ လက်နှောင့်ရှုစသော ကသိုဏ်းအပြစ်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဥစ္စတရေ၊ မြင့်လွန်းသောအင်းပျဉ်၌။ နိသိန္နေန၊ နေသောယောဂီသည်။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ သြနမိတ္မာ၊ အောက်သို့ညွှတ်၍။ သြလောကေဘဗ္ဗံ၊ ကြည့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နီစတရေ၊ နိမ့်လွန်းသောအင်းပျဉ်၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသောယောဂီအား။ (လိုက်) ဇက္ကုကာနိ၊ ပုဆစ်တို့သည်။ ရုဇ္ဇန္တိ၊ ကျင်နာကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်သော အစီအရင်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသီဒိတ္မာ၊ ထိုင်နေ၍။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အပ္ပဿာဒါ၊ မသာယာအပ်ကုန်၊ ဝါ၊ သာယာခြင်းကင်းကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတ္မာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ကာမနိဿရဏေ၊ ကာမတို့၏ထွက်ရာသွက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ကာမတို့မှလွတ်ကင်းသော။ သဗ္ဗဒုက္ခသမတိက္ကမုပါယဘူတေ၊ အလုံးစုံသော ဒုက္ခမှ လွန်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ နေက္ခမ္မေ၊ စျာန်၌။ ဇာတာဘိလာသေန၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓမမ္မသံဃဂုဏာနုဿရဏေန၊ ဘုရား တရား သံဃာတော်ဂုဏ်ကို တလုံလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းဖြင့်။ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ ကို။ ဇနယိတ္မာ၊ ၍။ ဒါနိ၊ ယခု။ အယံ သာ ပဋ္ဌိပဒါ၊ ငါအားထုတ်လတ္တံသောဤအကျင့်သည်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓအရိယသာဝကေဟိ၊ အလုံးစုံသော ဘုရား,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ,အရိယာ-သာဝကတို့သည်။ ပဋ္ဌိပန္နာ၊ ကျင့်သုံးအပ်သော။ နေက္ခမ္မပဋ္ဌိပဒါ၊ (ဥပစာရနှင့်တကွသော စျာန်ဝိပဿနာမဂ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော) နေက္ခမ္မသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌိပတ္တိယာ၊ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်၌၊ သဠာတဂါရဝေန၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ရိုသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဒ္ဓါ၊ မဆွတ်၊ ဝါ၊ စင်စစ်။ ဣမာယ ပဋ္ဌိပဒါယ၊ ဖြင့်။ ပဝိဝေကသုခရသဿ၊ စိတ္တဝိဝေကအစရှိသော ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော သုခဟူသောအရသာ၏။ ဘာဂီ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ

သို့။ ဥယောဟံ၊ ကို့။ ဇနယိတ္ဘာ၊ ၍။ သမေန အာကာရေန၊ နာတိဥမ္မိလန-နာတိမန္ဒာလောစနဟုဆိုအပ်သော ညီညွတ်သောအာလောစနာကာရဖြင့်။ စက္ခု[1]နိ၊ တို့ကို့။ ဥမ္မိလေတ္ဘာ၊ ဖွင့်၍။ နိမိတ္တံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းဌ် စက္ခုဖြင့် ယူအပ်သော နိမိတ်ကို့။ (မနသာ၊ မနောဒ္ဒါရဖြင့်။) ဂဏှန္တေန၊ မှတ်ယူသည်ဖြစ်၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးအပ်၏။

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိဥမ္မိလယတော၊ လွန်စွာဖွင့်လွန်းသော ရဟန်းအား။ စက္ခု၊ သည်။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ မဏ္ဍလဏ္ဍ၊ ကသိုဏ်းဝန်းသည်လည်း။ အတိဝိဘူတံ၊ အလွန်ထင်လွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ထင်လွန်းသောကြောင့်။ အာသ၊ ထိုယောဂီအား။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်တည်နိုင်။ အတိမန္ဒံ၊ အလွန်မှေးမှေး။ ဥမ္မိလယတော၊ ဆင်ကြည့်အတု မှိန်းကာရှုသသူအား။ မဏ္ဍလံ၊ ကသိုဏ်းဝန်းသည်။ အဝိဘူတံ၊ မထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တဏ္ဍ၊ စိတ်သည်လည်း။ လီနံ၊ တွန့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ကြည့်သော်လည်း။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်တည်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဝိသမာကာရ-လောစနဌ် ဒေါသအပြစ်ရှိပ်မျ ဖြစ်သောကြောင့်။ အာဒါသတလေ၊ ကြေးမုံအပြင်ဌ်။ မုခနိမိတ္တဒဿိနာ ဝိယ၊ မျက်နှာရိပ်ကိုကြည့်သော လုလင်ပျိုကဲ့သို့။ သမေန၊ ညီညွတ်သော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်။ စက္ခု[1]နိ၊ မျက်စိတို့ကို့။ ဥမ္မိလေတ္ဘာ၊ ဖွင့်၍။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို့။ ဂဏှန္တေန၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေအပ်၏။ ဝဏ္ဏော၊ (ထိုပထဝီကသိုဏ်းဌ်တည်သော အရုဏ်အဆင်းနှင့် တူသော) အဆင်းကို့။ နုပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် မကြံမဆင်ခြင်သင့်။ လက္ခဏံ၊ (ထိုကသိုဏ်းဝန်းဌ်ရှိသော ပထဝီဓာတ်၏) ထဒ္ဓလက္ခဏာကို့။ နု မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးဌ်မထားအပ်။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ [၁၂၂] ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို့။ အမုဥ္စိတ္ဘာ၊ မလွှတ်မူ၍။ နိဿယံ သဝဏ္ဏံ၊ အဆင်း၏မှီရာ ပထဝီကသိုဏ်းကို အဆင်းနှင့်တကွ။ ကတ္ဘာ၊ ၍[2]။

၁-နိဿယံ-ကား ပကတိကံ, သဝဏ္ဏံ-ကား ဝိကတိကံ, ကတ္ဘာ-ကား ကံနှစ်ပါး၏ ကြိယာ၊ ဤကား နောမတိတည်း။ နိဿယသဝဏ္ဏံဟု သမာသ်ရှိမူ-ဝဏ္ဏံ၊ ကို့။ နိဿယ-သဝဏ္ဏံ၊ မှီရာပထဝီနှင့်တူသော အခြင်းအရာရှိသည်ကို့၊ ဝါ၊ မှီရာ ပထဝီနှင့် ဇာတ်တူကို့၊ ဝါ၊ တူသောဇာတ်ရှိသည်ကို့။ ကတ္ဘာ၊ ၍-ပေး။ (ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူနှင့် သီ-ဟျောမူတို့ဌ်

ဥယာဒဝဏေန၊ ပထဝီဓာတ်၏ ပြောသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ သတ္တိအားဖြင့် လွန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဏ္ဏတ္တိမေ့မ၊ (သသမ္ဘာရပထဝီ၌ ထင်သော) ပထဝီဟူသော လောကဝေါဟာရပညတ်၌။ စိတ္တံ၊ ကိုး။ ပဌမပေတ္စာ၊ ၍။ (ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။) မနသိကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပထဝီ၊ မြေ။ မဟီ၊ မြေ။ မေဒိနီ၊ မြေ။ ဘူမိ၊ မြေ။ ဝသုဓာ၊ မြေ။ ဝသုန္ဓရာ၊ မြေ။ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ပထဝီနာမေသု၊ မြေ၏အမည်တို့တွင်။ ပဌ၊ အကြင်အမည်ကို။ ဝတ္တုံ၊ ၎။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ ယံ နာမံ၊ သည်။ အသ၊ ထို ယောဂီအား။ သညာနုကူလံ၊ ရှေးဦးယူဘူးသော အမှတ်သညာ၏ အစွမ်းဖြင့်လျော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (မှတ်ဘူးသည်မျှားသောအားဖြင့်ရင်း, လေ့လာသောအားဖြင့်ရင်း နှုတ်တက်၏ ဟူလို) တံ နာမံ၊ ကိုသာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ အပိ စ၊ စင်စင်သော်ကား။ ပထဝီတိ ဇာနေဝ နာမံ၊ ပထဝီဟူသော ဤအမည်သည်သာလျှင်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားဏ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါကဋဝဏေနေဝ၊ ထင်ရှားသောအမည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကာလေန၊ ရံခါ။ စက္ခုံ၊ ကို။ ဥမ္မီလေတ္စာ၊ ဖွင့်၍။ ကာလေန၊ ရံခါ။ စက္ခုံ၊ ကို။ နိမီလေတ္စာ၊ ၍။ အာဝဇ္ဇေ-တဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်-နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လုံး။ ကာလသတမ္ပိ၊ ကာလအရာပတ်လုံးရင်း။ ကာလသဟဿမ္ပိ၊ ကာလ အထောင်ပတ်လုံးရင်း။ တတော၊ ထိုထက်။ ဘိယ္ယောပိ၊ အလွန်လည်း။ ဇေတေနေဝ နယေန၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ဖွင့်တုံမှိတ်တုံ တလုံလဲလဲ နှလုံးစဲ့အောင် ခဲ၍ ဆင်ခြင်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဤအတိုင်းပင် နိဿယသဝဏ္ဏံ-ဟု ရှိပါသည်။) သ-ကား သမာနု၏ ကာရိယ၊ ဝဏ္ဏ-ကား အာကာရတ္ထ၊ တနည်း ဝဏ္ဏ-ကား ဇာတျတ္ထ။ နိဿယေန သမာနုကာရံ၊ ယန္ဒိသိတောသော ဝဏ္ဏော၊ တာယ ပထဝိယာ သမာနုဂတိကံ ကတ္စာ ဝဏ္ဏေန သဟေဝ ပထဝီတိ မနသိကာတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော-ဋ္ဌိကာ။ နိဿယသဝဏ္ဏံ နိဿယေန သမာနုကာရံ၊ မိမိခံရာ ပထဝီနှင့် တူသော အခြင်းအရာရှိသည်ကို။ သော ဝဏ္ဏော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ယန္ဒိသိ-တော၊ အကြင်ပထဝီကိုခံ၏။ (တံ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။) တာယ ပထဝိယာ၊ ထိုခံမိမှီရာ ပထဝီနှင့်။ သမာနုဂတိကံ၊ တူသော အလားရှိသည်ကို။ ကတ္စာ၊ ၍။ ဝဏ္ဏေန၊ နှင့်။ သဟေဝ၊ သာလျှင်။ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော။ ဂဏ္ဌိစာတ္ထိ၌ ပကာရ တပါးဖြင့်လာ၏။ မြိန်စနုံးရာကို စွဲမြဲ၍ ဟုတ်။ ပဏ္ဍိတဇာတိကေန ပန ပုနပ္ပုနံ ဝိစာရဏံ ကတ္စာ ယုတ္တတရံ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ဣဒဉ္စ ဒုဗ္ဗိသောဓနိယဋ္ဌာနံ။ (ပြည့်)

၅၇။ ဝေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဘာဝယတော၊ ပ္ပါးစေသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ယဒါ၊ ၌။ နိမိလေတ္ဝာ၊ မှိတ်၍။ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်စဉ်။ ဥမ္မီလိတကာလေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ အာပါထံ၊ မနောဒ္ဒါရိက-ဇောဝိညာဉ်အား ထင်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကပ်လာရောက်လာ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဇာတံ နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်၏။ ဇာတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ နိ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ မနေသင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ တတ္ထ၊ ထို အရပ်၌။ နိသိန္နေန၊ နေလျက်။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ပါဒေ၊ ဝေ၊ ဝနပ္ပဋ္ဌပရိဟာရတ္ထံ၊ ခြေဆေးခြင်းဖြင့်ဖြစ်သော ကြာမြင့်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ။ အာသ၊ ထိုယောဂီသည်။ ဧကပဋ္ဌလိကုပါဟနာ စ၊ တလ္ဘာဘိနပ်ကိုရင်း။ (ပရိဿယ-ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ဘေးရန်ကိုဖျောက်ဟန့်တားမြစ်ခြင်းငှါ။) ကတ္တရဒဏ္ဍော စ၊ ကိုရင်း။ ဂဟိတော၊ ၏။ တရုဏော၊ နုသော။ သမာဓိ၊ သည်။ ကေနစိဒေဝ အသပ္ပါယကာရဏေန၊ တခုခုသော မလျောက်ပတ်သော အကြောင်းဖြင့်။ သစေ နဿတိ၊ အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့ ပျောက်ခဲ့လတ်သော်။ အနေန၊ ဤယောဂီသည်။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား အဆိုဦး၍ နေရာလွဲသည်) ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို။ အာရူယ၊ စီး၍။ ကတ္တရဒဏ္ဍံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ တံ ဌာနံ၊ ထိုကသိုဏ်းဝန်းရိုရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ နိမိတ္တံ၊ ဖြစ်တိုင်းသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ သုခနိသိန္နေန၊ ချမ်းသာစွာနေလျက်။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ (နိမိတ္တံ၊ ကို။) သမန္နာဟာရိတဗ္ဗံ၊ နှလုံးဖြင့်ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ သမန္နာ-ဟာရိတဗ္ဗံ-သမ္မာ အနု အနု အာဟာရိတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာဆင့်ကာဆင့်ကာ ဆောင်အပ် ဖြစ်စေအပ်၏။ တက္ကာဟတံ၊ ကြံတတ်သော သမ္မာသက်ပွဖြင့် ရှေးရှုခေါက်အပ် ထက်ဝန်းကျင်မှခေါက်အပ်သည်ကို။ ဝိတက္ကာဟတံ၊ အထူးကြံတတ်သော သမ္မာသက်ပွဖြင့် ရှေးရှုခေါက်အပ် ထက်ဝန်းကျင်မှ ခေါက်အပ်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကရောန္တဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုယောဂီအား။ အနုက္ကမေန၊ ဘာဝနာအစဉ်ဖြင့်။ နိဝရဏာနိ၊ တို့သည်။ ဝိက္ခမ္ဘန္တိ၊ ကွာကုန်၏။ ကိလေသာ၊ တို့သည်။ သန္နိသီဒန္တိ၊ ကောင်းစွာနစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ငြိမ်ဝပ်ကုန်၏။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ သည်။

စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဓိယဘိ၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာထားအပ်၏။ ပဋ္ဌိဘာဂ-နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုသို့ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်လတ်သော်၊ ဝါ။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ပဋ္ဌိဘာဂ-နိမိတ်နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပုရိမဿ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တဿ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၏ရင်း။ ဣမဿ စ၊ ဤပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်၏ရင်း။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တော၊ ၌။ ကသိဏဒေါသော၊ လက်ချောင်းရာ လက်နှောင့်ရာ လက်ဝါးရာစသော ကသိုဏ်းအပြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ထဝိကတော၊ အိတ်မှ။ နိဟတာ-ဒါသမဏ္ဍလံ ဝိယ၊ ထုတ်အပ်သော ကြေးမုံဝန်းကဲ့သို့ရင်း။ သုဓောတ-သခ်ထာလံ ဝိယ၊ ကောင်းစွာပွတ်အပ်ပြီးသော ခရုသင်းခွက်ကဲ့သို့ရင်း။ ဝလာဟကန္တရာ၊ တိမ်တိုက်ကြားမှ။ နိက္ခန္တစန္ဒမဏ္ဍလံ ဝိယ၊ ထွက်သော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ရင်း။ မေဃမုခေ၊ တိမ်ညိုဝ၌။ ဗကာ ဝိယ၊ ဥဗျိုင်းတို့ ကဲ့သို့ရင်း[1]။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ ကို။ ပဒါလေတွာ၊ ထွင်းဖောက်၍။ နိက္ခန္တမိဝ၊ ထွက်၏သို့။ တတော၊ ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်ထက်။ သတဂုဏံ၊ အဆအရာ။ သဟဿဂုဏံ၊ အဆအထောင်။ သုပရိသုद्धं၊ အလွန်စင်ကြယ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ တဋ္ဌ ခေါ၊ ထိုသို့သောအခြင်းဖြင့်ထင်သော ပဋ္ဌ-ဘာဂနိမိတ်သည်လည်း။ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းရှိသည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ သဏ္ဌာနဝန္တံ၊ သည်။ နေ ပန ဟောတိ၊ တည်း။ ဟိ၊ စ့။ တံ၊ ထိုပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်သည်။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ့။ စက္ခုဝိညေယ္ယံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သိစကောင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်း၏။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ ရှန့်ရင်းသည်။ သမ္မသနုပဂံ၊ (အနိစ္စတာ စသောအားဖြင့်) သုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ တိလက္ခ-ဏဗ္ဘာဟတံ၊ ဥပါဒ်စသော လက္ခဏာသုံးပါးအပေါင်းသည် အစဉ်စုဝင်အပ်သည်၊ ဝါ၊ အနိစ္စတာစသော လက္ခဏတ္တယဖြင့် မှတ်အပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်းခဲ့။ ပန၊ ဗျတိရိတ်ကိုဆိုအံ့။ တေ၊ ဤပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့စက္ခုဝိညေယျစသည်ဖြစ်၍ အဆင်းသဏ္ဌာန်စသည်ရှိသည်။ နေ ဟောတိ၊ မဖြစ်ခဲ့။ ဟိ၊ အလျှောက်ကိုဆိုအံ့၊ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။

၁-ဗလာကာ-ကား ဗျိုင်းအောက် ဗျိုင်းနှမ်းကို ဟောသည်၊ ဗလာကာ ဝိသကဏ္ဌိကာ။ အဘိဓာန်-ဗကာ-ကား ဖြူသောဗျိုင်းကို ဟောသည်၊ ဤ၌ ဗလာကာ-မလို။ (ပြည်)

ကေဝလံ၊ သက်သက်။ တေ၊ ဤပဋိဘာဂနိမိတ်သည်။ သမာဓိလာဘိနော၊ ဥပစာရသမာဓိကို ရသောယောဂီအား။ ဥပဋ္ဌာနာကာရမတ္တံ၊ ထင်သော အခြင်းအရာမျှဖြစ်၍။ သညံ၊ ဘာဝနာသညာဖြင့် ဖြစ်စေအပ်၏[1]။ ဣတိ၊ ဤတွင် တရပ်ပြီး၏။

၅၇။ ပန၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ အယ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၏။ ဥပ္ပန္နကာလတော စ၊ ဖြစ်ရာကာလမှသာလျှင်။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ နိဝရဏာနိ၊ တို့သည်။ ဝိက္ခမ္ဘိတာနေဝ၊ ခွါအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိလေသာ၊ တဒေကဋ္ဌကိလေသာတို့သည်။ သန္နိသိန္နာဝ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဟိတမေဝ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။

[၁၂၃] ဟိ-သစ္စံ၊ စ။ သမာဓိ၊ သည်။ ဥပစာရသမာဓိ စ၊ ၎င်း။ အပ္ပနာသမာဓိ စ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟော၊တိ၊ ၏။ ဒ္ဒိဟာကာရေဟိ၊ (စျာန်တရားတို့၏ ပဋိပက္ခတို့မှ ဝေးသည်၏အဖြစ် ထိရာဘဝသို့ရောက်ခြင်း) ဤနှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဥပစာရ-ဘူမိယံ ဝါ၊ ဥပစာရအခိုက်၌၎င်း။ ပဋိလာဘဘူမိယံ ဝါ၊ စျာန်ကိုရခြင်း အခိုက်၌၎င်း။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဓိယတိ၊ အညီအညွတ် ကောင်းစွာထား အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဥပစာရဘူမိယံ၊ ၌။ နိဝရဏပ္ပဟာနေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဟိတံ၊ အညီအညွတ် ကောင်းစွာထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိလာဘဘူမိယံ၊ ၌။ အင်္ဂပါတုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဟိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ဒ္ဒိန္နံ၊ ကုန်သော။ သမာဓိနံ၊ တို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံ့ သည်ကား။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီး ကဲ့ပြားသည်ကို ပြုကြောင်းဖြစ် သော အထူးတည်း။ ဥပစာရေ၊ ၌။ အင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ထာမဇာတာနိ၊ ဖြစ်သောအစွမ်းရှိကုန်သည်။ နဿ ဟောန္တိ၊ ကုန်။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ အထာ-မဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သော အစွမ်းရှိသည် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒဟရော၊ နုသော။ ကုမာရကော၊

၁-ဘာဝနာသညာဖြင့် မှတ်အပ်ကာမျှ ဟူလို။ (ပြည်) ဤအမှာကို ထောက်လျှင် ဌီကာ၌ သဠာတမတ္တံ-အရာတွင် သညာတမတ္တံ-ဟု ရှိသင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

သူ့ယေယ်သည်။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထူမ၍။ ဌပိယမာနော၊ ထားအပ်လတ်သော်။ (တနည်း) ဌပိယမာနော၊ ထားအပ်သော။ ဒဟရော ကုမာရကော၊ အလွန်နုနယ်ငယ်သသူသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ပတတိ ယထာ၊ လဲကျ၏သို့။ ဧဝမေव၊ တူ။ ဥပစာရေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ သော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာလေန၊ ရံခါ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ ကရောတိ၊ အာရုံပြု၏။ ကာလေန၊ ရံခါ။ ဘဝင်္ဂံ၊ သို့။ သြတရတိ၊ သက်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အပ္ပနာယံ၊ ၌။ အင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ထာမဇာတာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ ထာမဇာတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယထာ နာမ၊ ကား။ ဗလဝါ၊ သန်စွမ်းသောအားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း။ တိဋ္ဌေယျ ယထာ၊ ရပ်တည်နိုင်၏သို့။ ဧဝမေव၊ တူ။ အပ္ပနာသမာဓိမ္ပိ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ သော်။ စိတ္တံ၊ ဈာန်စိတ်သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဘဝင်္ဂါရုံ၊ ဘဝင်အလှည့်ကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ကေဝလမ္ပိ ရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသောညဉ့်ပတ်လုံး၎င်း။ ကေဝလမ္ပိ ဒိဝသံ၊ အလုံးစုံသောနေ့ပတ်လုံး၎င်း။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်နိုင်၏။ ကုသလဇဝနုပဋ္ဌ-ပါဋ္ဌိဝသေနေဝ၊ ကုသိုလ်ဇောစဉ်ကာစဉ်ကာ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ နာနာကရဏံ၊ တည်း။

တတြ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသမာဓိတို့တွင်။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယဒေတံ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ္တံ၊ အကြင်ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒနံ နာမ၊ ဖြစ်စေခြင်းမည်သည်။ အတိဒုက္ကရံ၊ အလွန်ခြိုးခြင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏၊ ဝါ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေနေဝ ပလ္လင်္ကေန၊ ထိုထက်ဝယ်ပလ္လင်ဖြင့်သာလျှင်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဝဏ္ဏေတ္ဝာ၊ ၍။ အပ္ပနံ၊ ကို။ အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှါ။ သစေ သင်္ကော်တိ၊ အုံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်ပေမူ။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းလှ၏။ နော စေ သင်္ကော်တိ၊ အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့မစွမ်းနိုင်ခဲ့သော်။ အနေန၊ ဤယောဂီသည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့ဖြစ်၍။ စင်္ကမတ္တိဂဇ္ဇော၊ စင်္ကြာမင်းလောင်းဖြစ်သောကိုယ်ဝန်ကို။ ရက္ခိ-တဗ္ဗော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။

နိမိတ္တံ၊ ကို။ ရက္ခတော၊ စောင့်သောယောဂီအား။ လဒ္ဓပရိဟာနိ၊ ရပြီးသောဥပစာရစျာန်၏ယုတ်ခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာရက္ခမ္ပိ၊

အစောင့်သည်။ အသန္တာမ္ပိ၊ မရှိမူ။ လဒ္ဓံ လဒ္ဓံ၊ ရကိုင်းရကိုင်းသောဥပစာရ ဈာန်သည်။ ဝိနယတိ၊ ပျောက်၏။

သတ္တသပ္ပါယ

၅၉။ တတြ၊ ထိုနိမိတ်၌၊ ဝါ။ တတြ-တသ္မိं နိမိတ္တရက္ခဏေ၊ ကို။ ကတ္တမ္ဘေ၊ သော်။ အယံ၊ ကား။ ရက္ခဏဝိဓိ၊ စောင့်ခြင်းအစီအရင်တည်း။

အာဝါသော၊ ကျောင်းရင်း။ ဂေါစရော၊ ဆွမ်းခံရွာရင်း။ ဘဿံ၊ စကားရင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ရင်း။ ဘောဇနံ၊ ရင်း။ ဥတု၊ သီတုဏှဥတုရင်း။ ဣရိယာပထော၊ ဣရိယာပုထ်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ အသပ္ပါယေ၊ မလျောက်ပတ်ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုအာဝါသစသည်တို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

သပ္ပါယေ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုအာဝါသစသည်တို့ကို။ သေဝေထ၊ မှီဝဲရာ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဝေ၊ ဤသို့မလျောက်ပတ်သည်ကိုကြဉ်၍ လျောက်ပတ်သည်ကိုသာ မှီဝဲသဖြင့်။ ပဋ္ဌိပဇ္ဇတော၊ ကျင့်သော။ ကသိဏစိ၊ အခ္ခါသောယောဂီအား။ နစိရေ-နေဝ ကာလေန၊ မကြာမီသောကာလ၌သာလျှင်။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုအာဝါသစသော ခုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ယသ္မိं အာဝါသေ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ ဝသန္တဿ၊ နေသော။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော။ နိမိတ္တံ ဝါ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်သည် မူလည်း။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ နိမိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။ အနုပဋ္ဌိတာ၊ မထင်သေးသော။ သတိ စ၊ သတိသည်လည်း။ နဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ အသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာမတည်ကြည်သေးသော။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ နဿမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာမတည်ကြည်။ အယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကျောင်းသည်။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်။ ယတ္ထ-ယသ္မိं အာဝါသေ၊ ၌။ ဝသန္တဿ၊ သော။ အဿ၊ အား။ (လိုက်) နာဂပဗ္ဗတဝါသိပဓာနိယတိဿတ္ထေရဿ ဝိယ၊ ထေရ်အားကဲ့သို့။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စေဝ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ထာဝရဉ္စ၊ မြဲမြံစွာတည်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ [၁၂၄] ဟောတိ၊ ၏။ သတိ၊

သည်။ ဥပဌာတိ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုပြီး သောကျောင်းသည်။ သပ္ပါယော၊ လျောက်ပတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယသ္မိं ဝိဟာရေ၊ အကြင်ကျောင်းတိုက်၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ အာဝါသာ၊ ကျောင်းဆောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌။ (တေသု အာဝါသေသု၊ ထိုမျှားစွာသော ကျောင်းဆောင်တို့တွင်။ ဌိကာဌိကား တတ္ထာတိ တေသု အာဝါသေသု သာရှိ၏) ကေမေကသ္မိं၊ တဆောင်တဆောင်သော ကျောင်း၌။ တိကိ တိကိ ဒိဝသာနိ၊ လုံး။ ဝသိတ္မာ၊ ၍။ ယတ္ထ-ယသ္မိं အာဝါသေ၊ ၌။ အယ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကေဠိ၊ တည်ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ အာဝါသသပ္ပါယတာယ၊ ကျောင်းလျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တမ္မပဏ္ဏိဒီပမ္မိ၊ ၌။ စူဠနာဂလေဏော။ စူဠနာဂလိုဏ်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုစူဠနာဂလိုဏ်၌ ပင်လျှင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ပဋ္ဌသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်။ သောတာပန္နာဒီနဉ္စ၊ သောတာပန်စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဂုဏ်း။ အညတ္ထ၊ တပါးသောကျောင်း၌။ အရိယဘူမိံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထို စူဠနာဂလိုဏ်၌။ အရဟတ္တပ္ပတ္တာနဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော ရဟန်းတို့၏လည်း။ ဂဏနာ၊ အရေအတွက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အညေသုပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တလပဗ္ဗတဝိဟာရာဒီသု၊ စိတ္တလ-ပဗ္ဗတကျောင်းတိုက်စသည်တို့၌။ သောတာပန္နာဒီနဉ္စ၊ တို့၏ဂုဏ်း။ အရ-ဟတ္တပ္ပတ္တာနဉ္စ၊ တို့၏ဂုဏ်း။ ဂဏနာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပန၊ ပါး။ ဂေါစရဂါမော၊ ကို။ (ဧဝံ၊ ဤဆိုလတံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ယော ဂေါစရဂါမော၊ အကြင် ရွာမ်ားခံရှာသည်။ သေနာသနတော၊ ကျောင်းမှ။ ဥတ္တရေန ဝါ၊ မြောက်အရပ်၌ဝင်း။ ဒက္ခိဏေန ဝါ၊ တောင်အရပ်၌ဝင်း။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော။ ဒိယဒ္ဓုကောသဘ္ဗန္တရေ၊ တကောသခွဲအတွင်း၌။ ဟောတိ၊ ၏။ သုလဘ-သမ္ပန္နဘိက္ခော၊ ရလွယ်သောပြည့်စုံသောရွာမ်ားရှိ၏။ သော ဂေါစရဂါမော၊ သည်။ သပ္ပါယော၊ လျောက်ပတ်၏။ ဝိပရီတော၊ လိုမှပြန်သော ကျောင်းဘည်။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်။

ဘာသန္တိ. တ္ထေ၊ ဥ။ ဒုတ္တိ ံသတိရစ္ဆာနကထာပရိယာပန္နံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါး သောသဂ္ဂမောက္ခတို့၏ ဖိလာဖြစ်သောကထာ၌ အကျုံးဝင်သော စကား သည်။ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ တံ၊ ထိုသဂ္ဂ-မောက္ခတို့၏ ဖိလာဖြစ်သောကထာ၌ အကျုံးဝင်သော စကားသည်။ အသ၊ ထိုယောဂီ၏။ နိမိတ္တန္ဒရဝေနာယ၊ ရပြီးသောနိမိတ် ကွယ်ပျောက် ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဒသကထာဝတ္ထုနိဿိတံ၊ အပ္ပိစ္ဆကထာ အစရှိသော ဆယ်ပါးသော ကထာတို့၏ ဝတ္ထုဖြစ်သော အပ္ပိစ္ဆတာ စသည်ကို မှီသော စကားသည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုလျောက်ပတ်သော စကားကိုသော် လည်း။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘာသိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဋ္ဌလောပိ၊ သပ္ပါယအသပ္ပါယ ပဋ္ဌိလ်ကိုလည်း။ (ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိ-တဗ္ဗော၊ ၏။) ယော၊ သည် ံ။ အတိရစ္ဆာနကထိကော၊ တိရစ္ဆာနကထာကို ပြောဟောခြင်းအလေ့မရှိ။ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ သီလစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ယံ၊ အကြင်ပဋ္ဌိလ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အသမာဟိတံ၊ မတည် ကြည်သေးသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ သမာဟိတံ၊ ပြီးသော။ စိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ထိရတရုံ၊ အထူးသဖြင့် မြဲမြံစွာ တည်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပဋ္ဌိလ်သည်။ သပ္ပါယော၊ ၏။ ပန၊ ဗျတိရိတ်ကိုဆိုအံ့။ ကာယဒဠ္ဌီဗဟုလော၊ ကိုယ်ဆူဖြိုး ခိုင်ခံ့အောင် ပြုပြင် မွေးမြူခြင်း၌ လေ့လာသော။ တိရစ္ဆာနကထိကော၊ မင်ဖိုလ်မှ ဖိလာ စကားကို ပြောလေ့ရှိသော ပဋ္ဌိလ်သည်။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ ကဒ္ဒမောဒကံ၊ ညွန်ရေသည်။ အစ္ဆံ ဥဒကံ၊ ကြည်သော ရေကို။ မလိန်၊ နောက်ကျသည်ကို။ ကရောတိ ဣဝ၊ ၏သို့။ သော၊ ထို ကာယဒဠ္ဌီဗဟုလ တိရစ္ဆာနကထိက ပဋ္ဌိလ်သည်။ တံ၊ ထိုယောဂီကို။ မလိနမေဝ၊ ညစ်နွမ်းသည်ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ စ၊ အပြစ်ကို ဆိုအံ့။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကာယဒဠ္ဌီဗဟုလ တိရစ္ဆာန-ကထိကပဋ္ဌိလ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကောဋ္ဌပဗ္ဗတဝါသိဒဟရသ၊ အား။ သမာပတ္တိ၊ သည်။ နဿတိ ဣဝ၊ ပျောက်၏သို့။ သမာပတ္တိပိ၊ သမာပတ်

၁-ဂေါစရဂါမော ပန ယော-ဟု ရှိသကဲ့သို့ ပဋ္ဌလောပိ ယော-ဟု ရှိလိ၏၊ မရှိသော် တည်း။ (ပြည်)

သော်လည်း။ နသ္ထိ၊ ပျောက်တုံသေး၏ရှင့်။ နိမိတ္တံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် မူကား။ ပဂေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ နသ္ထေယ္ယ၊ ပျောက်ရာ၏။

ပန၊ ပါး။ ဘောဇနံ၊ ကို။ (ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။) ကဿစိ၊ အခ္ပါ သော ယောဂီအား။ မဓုရံ၊ ချိုသော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်သည်။ သပ္ပါယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿစိ၊ အား။ အမ္မိလံ၊ ချဉ်သောအရသာ ရှိသောဘောဇဉ်သည်။ သပ္ပါယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥတုပိ၊ သည်လည်း။ ကဿစိ၊ အား။ သီတော၊ အေးသောရတုသည်။ ကဿစိ၊ အား။ ဥဏ္ဏော၊ သည်။ သပ္ပါယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဘောဇဉ်နှင့် ဥတုအနိယတဖြစ်သောကြောင့်။ ယံ ဘောဇနံ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ယံ ဥတုံ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ သေဝန္တဿ၊ အား။ ဖာသု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသမာဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ သမာဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ထိရတရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ဘောဇနံ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ သော စ ဥတု၊ သည်လည်း။ သပ္ပါယော၊ ၏။ ဣတရံ၊ သပ္ပါယမ္ပ တပါးသော။ ဘောဇနံ၊ သည်။ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတရော၊ သော။ ဥတု စ၊ သည်လည်း။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်။ (ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။)

ဣရိယာပထေသုပိ၊ တို့တွင်လည်း။ ကဿစိ၊ အား။ စင်္ကမော၊ သည်။ သပ္ပါယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿစိ၊ အား။ သယနဋ္ဌာနနိ-သဇ္ဇာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးပါးသော ဣရိယာပုထ်သည်။ သပ္ပါယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဣရိယာ-ပုထ်ကို။ အာဝါသံ ဝိယ၊ ကျောင်းကိုကဲ့သို့။ တိဏိ ဒိဝသာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဥပဓရိကွိတ္ဘာ၊ စုံစမ်း၍။ ယသ္မိံ ဣရိယာပထေ၊ ဌိတော ဝါ၊ သည်။ ဝတ္ထမာနေ၊ သော်၊ ဝါ၊ ယသ္မိံ ဣရိယာပထေ၊ ဌိတော။ (ပဝတ္တမာနသာ ဖြစ်သောယောဂီအား။) အသမာဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ ' သမာဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ထိရတရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဣရိယာပထော၊ သည်။ သပ္ပါယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရော၊ သည်။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၂၅] ဣတိ-ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ သတ္တဝိဓံ၊ သော။ ဣမံ အသပ္ပါယံ၊ ကိုး။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ၍။ သပ္ပါယံ၊ ကိုး။ သေဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မလျောက်ပတ်သည်ကိုကြဉ်၍ လျောက်ပတ်သည်ကိုသာ မှီဝဲသဖြင့်။ ပဋ္ဌိပန္နဿ၊ ကျင့်သော။ နိမိတ္တာသေဝနဗဟုလဿ၊ ပဋ္ဌိဘာဂ နိမိတ်၌မှီဝဲခြင်းများသော၊ ဝါ၊ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်၌ဘာဝနာမနသိကာရကို များစွာမှီဝဲသော၊ ဝါ၊ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်ကို ဂေါစရာသေဝန၏ အစွမ်းဖြင့် မှီဝဲခြင်းများသော။ ကဿစိ၊ အချို့သောယောဂီအား။ နုစိရေနေဝ၊ မကြာမမြင့်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာလေန၊ ၌။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒသဝိဓအပ္ပနာကောသလ္လ

ဝိ၀။ ပန၊ ဆက်။ ယသ္ယ၊ အား။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌိပဇ္ဇတောပိ၊ ကျင့်ပါ ပြားသော်လည်း။ (အပ္ပနာ၊ သည်။) နု ဟောတိ၊ မဖြစ်ခဲ့တုံအံ့။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ဒသဝိဓံ၊ သော။ အပ္ပနာကောသလ္လံ၊ အပ္ပနာ၌ လိမ္မာသောသူ၏ အဖြစ်ဟူသော အစီအရင်ကို၊ ဝါ၊ အဖြစ်ဟူသော ဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုအပ္ပနာကောသလ္လဖြစ်သော ဒသဝိဓဝိဓိကို ပြည့်စုံစေခြင်း၌။ အယံ၊ ကား။ နယော၊ တည်း။ ဝတ္ထု-ဝိသဒကိရိယတော၊ ဝတ္ထုတို့၏ သန့်ရှင်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းဖြင့်။ (အပ္ပနာကောသလ္လံ ဣစ္ဆိတဗ္ဗန္တိ သမ္မန္ဓော၊ ဧဝံ သေသေသုပိ) ဣန္ဒြိယ-သမတ္တပဋိပါဒနတော၊ ဣန္ဒြေတို့၏ မျှသည်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းဖြင့်။ နိမိတ္တကုသလတော၊ နိမိတ်၌ကျွမ်းကျင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ယသ္မိं သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ချီးမြှောက်သင့်၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ (တတော ပဂ္ဂဏှတော၊ ထိုသို့ ချီးမြှောက်သင့်သောအခါ၌ စိတ်ကိုမြှောက်ကြွခြင်းဖြင့်။) ယသ္မိं သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နှိပ်သင့်၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်၏။ (တတော နိဂ္ဂဏှတော၊ ထိုသို့နှိပ်သင့်သောအခါ၌ စိတ်ကိုနှိပ်ခြင်းဖြင့်။) ယသ္မိं သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္မဟံသိတဗ္ဗံ၊ ရွှင်စေအပ်၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္မဟံသေတိ၊ ရွှင်စေ၏။ (တတော သမ္မဟံသနတော၊ ထိုသို့ ရွှင်စေသင့်သောအခါ၌ စိတ်ကို ရွှင်စေခြင်းဖြင့်။) ယသ္မိं သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိတဗ္ဗံ၊

လျစ်လျူရှုအပ်၏။ တသို့ သမယော၊ ဣ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဗ္ဗုပေက္ခာတိ၊ လျစ်လျူရှု၏။ (တတော အဗ္ဗုပေက္ခနတော၊ ထိုသို့ လျစ်လျူရှုသင့်သောအခါ၌ စိတ်ကို လျစ်လျူရှုခြင်းဖြင့်။) အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတော၊ သမာဓိကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ခြင်းဖြင့်။ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနတော၊ သမာဓိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းဖြင့်။ တဒဓိမုတ္တိတော၊ ထိုအပ္ပနာသမာဓိသို့ နှလုံး ညွှတ်ခြင်းဖြင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသဟာကာရေဟိ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အပ္ပနာကောသလ္လံ၊ ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၆၁။ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသောအပ္ပနာကောသလ္လဝိဓိတို့ဟု၎င်း။ အဗ္ဗတ္တိကဗာဟိရာနံ၊ အတွင်းအပဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထူနံ၊ ဝတ္ထုတို့၏။ ဝိသဒဘာဝကရဏံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းသည်။ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ နာမ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအုံ့။ ယဒါ၊ ဣ။ အယ၊ ထိုယောဂီ၏။ ကေသနခလောမာနိ၊ တို့သည်။ ဒီဃာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သရီရံ၊ သည်။ သေဒမလဂ္ဂဟိတံ ဝါ၊ ချွေး အညစ်အကြေး စွန်းငြိကပ်လိမ်းသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဗ္ဗတ္တိကဝတ္ထု၊ အဗ္ဗတ္တိကဖြစ်သောဝတ္ထုသည်။ အဝိသဒံ၊ မသန့်ရှင်းသည်။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ယဒါ၊ ဣ။ အယ၊ ၏။ စီဝရံ၊ သည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြည့်သည်။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသော ရနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေနာသနံ ဝါ၊ မူလည်း။ ဥက္လာပံ၊ အမှိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ဣ။ ဗာဟိရဝတ္ထု၊ သည်။ အဝိသဒံ၊ သည်။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အဗ္ဗတ္တိကဗာဟိရေ၊ ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုမှိ၊ သည်။ အဝိသဒေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်၊ ဝါ၊ အဝိသဒေ၊ သော။ ဝတ္ထုမှိ၊ ဣ။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။ စိတ္တစေတသိကေသု၊ နိဿယာဒိပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော စိတ်စေတသိက်တို့ကြောင့်၊ ဝါ၊ တို့ဣ။ ဥဏာမို၊ သည်လည်း။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ ကား။ အပရိသုဒ္ဓါနိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သော။ ဒီပကပလ္လိကဝဋ္ဋိတေလာနိ၊ ဆီမီးခွက်, ဆီမီးစာ,ဆီတို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နဒီပသိခါယ၊ ဖြစ်သော ဆီမီးလျှံ၏။ ဩဘာသော၊ သည်။ အပရိသုဒ္ဓေါ ဝိယ၊ ၏သို့တည်း။ ဝ၊ ဆက်။ အပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ သခါရေ၊ တို့ကို။ သမ္မသတော၊ သုံးသပ်သောယောဂီအား။ သခါရာပိ၊ တို့သည်လည်း။

အဝိဘူတာ၊ မထင်ရှားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမထ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ၁။

အနုယုဉ္ဇတော၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ (အင်္ဂါထင်ရှားဖြစ်သောအားဖြင့်) ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိ၊ (လေ့လာသောအဖြစ်ဖြင့်) စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ (အချင်းခပ်သိမ်း ဝသီဘော်သို့ရောက်သဖြင့်) ပြန့်ပွါးခြင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အဋ္ဌတ္ထိကဗာဟိရေ၊ ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုမ္ဝိ၊ သည်။ ဝိသဒေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်၊ ဝါ၊ ဝိသဒေ၊ သော။ ဝတ္ထုမ္ဝိ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။ စိတ္တစေတသိကေသု၊ တို့ကြောင့်၊ ဝါ၊ တို့၌။ ဉာဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝိသဒံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ ကား။ ပရိသုဒ္ဓါနိ၊ ကုန်သော။ ဒီပကပလ္လိကဝဋ္ဋိတေလာနိ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နဒီပ-သိခါယ၊ ၏။ ဩဘာသော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ စ၊ ဆက်။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ သခါရေ၊ တို့ကို။ သမ္မသတော၊ အား။ သခါရာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဝိဘူတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အနုယုဉ္ဇတော၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ သို့။ ဝိရူဠှိ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

၆၂။ သဒ္ဓါဒီနံ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ သမဘာဝကရဏံ၊ ကိစ္စအားဖြင့် မယုတ်မလွန်မျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယသမတ္တ-ပဋိပါဒနံ နာမ၊ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏ မျှသည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းမည်၏။ ဟိ၊ ခဲ့။ အာသာ၊ ထိုယောဂီအား။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဗလဝံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ ဣတရာနိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေမှတပါးသော ဝီရိယိန္ဒြေစသည်တို့သည်။ မန္ဒာနိ၊ နုံ့ကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ သည်။ [၁၂၆] ပဂ္ဂဟကိစ္စံ၊ ချီးပင့်ခြင်းအားပေးခြင်းကိစ္စကို။ (ကာတုံ နု သက္ကောတိတိ ပစ္စေကံ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ) သတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာနကိစ္စံ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်ခြင်း, မလွတ်မရှောခြင်းကိစ္စကို။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဝိက္ခေပကိစ္စံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းကိစ္စကို၊ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ မပျံ့လွင့်ကြောင်းကိစ္စကို။ ပညိန္ဒြိယံ၊ သည်။

၁-ရှေးဝါကျဖြင့် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူရကား သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ လိုသတည်း။ (ပြည်)

ဒဿနကိစ္စံ၊ မြင်ကြောင်းကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နှ သက္ကောတိ၊ နိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓိန္ဒြေကို။ ဓမ္မသဘာဝပစ္စဝေက္ခဏေန ဝါ၊ ဓမ္မတို့၏ဟုတ်မှန်သော သဘောကိုစူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ ဘာဝနာကိုနှလုံးပြုသောသူအား။ (သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။) ဗလဝံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အမနသိကာရေန ဝါ၊ ဘာဝနာကို နှလုံးမသွင်းသဖြင့်ရင်း။ ဟာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ/ ဆက်။ တ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ ဝက္ကလိတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရဏ်တည်း။ ပန၊ ပါး။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဗလဝံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ်သော်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဓိ-မောက္ခကိစ္စံ၊ အာရုံ၌ဝင်ပန်စ်၍ ယုံကြည်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နေဝ သက္ကောတိ၊ သည်သာတည်း။ ဣတရာနိ၊ သတိန္ဒြေစသည်တို့သည်။ ဣတရ-ကိစ္စဘေဒံ၊ ဥပဋ္ဌာနစသော ကိစ္စအထူးကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နှ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုဝီရိယိန္ဒြေကို။ ပဿဒ္ဓါဒိဘာဝနာယ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်, သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်, ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါး စေခြင်းဖြင့်။ ဟာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြာပိ၊ ထိုဝီရိယိန္ဒြေလွန်ရာ၌လည်း။ သောဏတ္ထေရဝတ္ထု၊ ကို။ ဒဿေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဟု။ သေသေသုပိ၊ သဒ္ဓါ, ဝီရိယတို့မှ ကြွင်းကုန်သော သတိ, သမာဓိ, ပညိန္ဒြေတို့တွင်လည်း။ ကေယ၊ တပါး၏။ ဗလဝတာဝေ၊ အားရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဣတရေသံ၊ နှုံ့သောဣန္ဒြေတို့၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ကိစ္စေသု၊ တို့၌။ အသမတ္ထတာ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအုံ့။ ဝိသေသတော၊ ဖြင့်။ တ္ထေ၊ ဤငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့တွင်။ သဒ္ဓါပညာနံ၊ တို့၏ရင်း။ သမာဓိဝီရိယာနဉ္စ၊ တို့၏ရင်း။ သမတံ၊ အချင်း ချင်း မယုတ်မလွန်သည်ဖြစ်၍ ညီမျှသည်၏အဖြစ်ကို။ (အာစရိယာ၊ တို့ သည်။) ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ယော၊ သည်။) ဗလဝ-သဒ္ဓေါ၊ လွန်သောသဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံ၏။ မန္ဒပညော၊ နှုံ့သောပညာရှိ၏။ သော၊ သည်။ မုဒ္ဓပ္ပသန္နော၊ အချည်းနှီးသောပုဂ္ဂိုလ်၌ ကြည်ညိုတတ်သည်၊ ဝါ၊ အမိုက်မိုက်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝေစ္စပသန္နော၊ သက်ဝင်

၁-နောက်အနက်ကား-မုဒ္ဓေါ၊ မုဇ္ဇေ-သဒ္ဒနီတိနှင့်အညီ—မုဇ္ဇေ၊ မုဇ္ဇသဒ္ဒါကို။ ဝတ္ထေ-ရေ၊ သော်။ မုဒ္ဓေါ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တနည်း။ မုဇ္ဇေ-မုဇ္ဇယ၊ ၏။ မုဒ္ဓေါ၊ ဘပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုတ်နက်။ (ပြည့်)

စဉ်းစားရှုကြည့်ကိုသည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ (လှန်) အဝတ္ထုသို့ ကောင်းမှုကြောရာ ယာကောင်းမဟုတ်သည်၌။ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညိုတတ်၏။ ဗလဝ-ပညော၊ လွန်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ မန္ဒသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါနုံ့သသူသည်။ ကေဝဋ္ဋိကပက္ခံ၊ စဉ်းလဲသောအဖိုသို့။ ဘဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဘေသဇ္ဇ-သမုဋ္ဌိတော၊ ဆေးကြောင့်ဖြစ်သော။ ရောဂေါ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အတေ-ကိစ္ဆော၊ အကုခက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဘိန္နံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပညာ နှစ်ပါးတို့၏။ သမတာယ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထုသို့ယေဝ၊ ကောင်းမှုကြောရာ ယာ ကောင်းခြင်းသာလျှင်။ ပသီဒတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဗလဝသမာဓိ၊ လွန်သော သမာဓိရှိသော။ မန္ဒဝိရိယံ၊ နုံ့သောဝိရိယရှိသသူကို။ သမာဓိယ၊ ၏။ ကောသဇ္ဇပက္ခတ္တာ၊ ပျင်းရိခြင်းအဖို့ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကော-သဇ္ဇံ၊ သည်။ အဘိဘဝတိ၊ ဘိစီးနှိပ်စက်၏။ ဗလဝဝိရိယံ၊ လွန်သော ဝိရိယရှိသော။ မန္ဒသမာဓိ၊ နုံ့သောသမာဓိရှိသသူကို။ ဝိရိယယ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခတ္တာ၊ ဥဒ္ဓစ္စအဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ သည်။ အဘိ-ဘဝတိ၊ ဖိစီးနှိပ်စက်၏။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဝိရိယေန၊ နှင့်။ သံယောဇိတော၊ ကောင်းစွာယှဉ်အပ်သော။ သမာဓိ၊ သည်။ ကော-သဇ္ဇေ၊ ၌။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ။ နဲ့ လဘတိ၊ အခွင့်မရ။ သမာဓိနာ၊ နှင့်။ သံယောဇိတံ၊ သော။ ဝိရိယံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ၌။ ပတိတုံ၊ ငှါ။ နဲ့ လဘတိ၊ မရ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒုဘယံ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပညာနှစ်ပါး, ဝိရိယနှင့် သမာဓိနှစ်ပါးအပေါင်းကို။ သမံ၊ တူသောကိစ္စရှိသည်ကို။ ကာ-တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဥဘယသမတာယ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပညာနှစ်ပါး, ဝိရိယနှင့် သမာဓိနှစ်ပါးမျှကြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပိ စ၊ တနည်းသော်ကား။ သမာဓိကမ္မိကဿ၊ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသသူအား။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ဗလဝတီပိ၊ သန်မြဲသောအား ရှိသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ သဒ္ဒဟန္တော၊ (ဘုရားဟောတော်မူအပ်သော အစီအရင်သည် မချွတ်ပြည့်လတံ့ဟု) ယုံသည်ဖြစ်၍။ သြကပ္ပေန္တော၊ အာရုံသို့သက်ဝင်သကဲ့သို့ စုတ်စုတ်နစ်နစ် အားဖြင့် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတံ့။ ပန၊ ပါး။ သမာဓိပညာသု၊ တို့တွင်။ သမာဓိကမ္မိကဿ၊ အား။ ကေဋ-တာ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားရှိမူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုး။ ဧဝံ

သန္တေ၊ သော်။ သော၊ ထိုသမာဓိကမ္မိကယောဂီသည်။ အပွနံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဝိပဿနာကမ္မိကဿ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော ယောဂီအား။ ပညာ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားရှိမူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုး။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ သော၊ ထိုဝိပဿနာကမ္မိက ယောဂီသည်။ လက္ခဏပဋိဝေဓံ၊ အနိစ္စတာစသော လက္ခဏာကိုထိုးထွင်းခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဥဘိန္နံ၊ သမာဓိပညာနှစ်ပါးတို့၏။ သမတာ-ယပိ၊ ညီမျှသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ အပွနာ၊ ဤဌာနလိုအပ်သော လောကီ အပွနာသည်။ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသမထကမ္မဋ္ဌာန်း, ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ ဝါ၊ အလုံးစုံသော လိန္နဒ္ဓစ္စပက္ခတို့၌။ သတိ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားသန်မူကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်လှ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတိ၊ အားသန်သောသတိသည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခိကာနံ၊ ဥဒ္ဓစ္စအဖိုဝ်၌ ယှဉ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါဝီရိယပညာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ အားသန်သဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စ-ပါတတော၊ ဥဒ္ဓစ္စ၌ကျခြင်းမှ။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ပေ၏။ ကောသဇ္ဇပက္ခေန၊ ကောသဇ္ဇအဖိုဖြစ်သော။ သမာဓိနာ၊ ကြောင့်။ ကောသဇ္ဇပါတတော စ၊ မှလည်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်နိုင်ပေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ သတိ၊ ကို။ (ဣစ္ဆိတဗ္ဗာတိ သမ္ဗန္ဓော) သဗ္ဗဗျဉ္ဇနေသု၊ အလုံးစုံသော ဟင်းလျာတို့၌။ လောဏခ္ဘူပနံ၊ ဆားလျှောက်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဆားခပ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ ဝိယ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့ဂုဏ်း။ သဗ္ဗဃာဇကိစ္စေသု၊ တို့၌။ သဗ္ဗကမ္မိကအမစ္စော၊ အလုံးစုံသောမင်း၏ အမှုတို့၌ ယှဉ်သော, ဝါ၊ သင့်လျော်သော, အမတ်ကြီးကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော ဝိယ စ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံ'စုံသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ ဝါ၊ အလုံးစုံသော လိန္နဒ္ဓစ္စပက္ခတို့၌။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအလုံးစုံ၌ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အဌကထာယံ၊ ၌။) (အာဟ-ဌစပ်) ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ သတိ စ၊ ကိုသာလျှင်။ သဗ္ဗတ္ထိကာ၊ အလုံးစုံ၌ယှဉ်၏ဟူ၍၊ ဝါ၊ အလုံးစုံသော လိန္နဒ္ဓစ္စအဖိုရှိသော ဗောဇ္ဈင်ကို ယူခြင်းဖြင့် လိုအပ်၏ဟူ၍၊ ဝါ၊ အလုံးစုံသော လိန္နဒ္ဓစ္စအဖိုရှိသော ဗောဇ္ဈင်နှင့်တကွ လိုအပ်၏ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်။ သတိပဋ္ဌာနရကား၊ သတိလျှင်ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာရှိ၏[1]။

သတိ စ၊ သည်လည်း။ အာရက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သည်ဖြစ်၍ ရှေးရှုထင်တတ်၏၊ ဝါ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ရှေးရှုထင်တတ်၏။ သတိယာ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ စိတ္တဿ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟောဝ၊ ချီးပင့်ခြင်း, နှိပ်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထိ-ကာ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

၆၃။ ပဏဝိကသိက္ခာဒီကဿ၊ ပထဝီကသိုက်းအစရှိသော။ အကတဿ၊ မပြုအပ်သေးသော။ စိတ္တေကဂ္ဂတာနိမိတ္တဿ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၏အကြောင်းနိမိတ်ကို။ ကရဏကောသလ္လဠ္ဠ၊ ပြုပြင်ခြင်းဌ် လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ ကတဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ စိတ္တေကဂ္ဂတာနိမိတ္တဿ၊ ကို။ ဘာဝနာကောသလ္လဠ္ဠ၊ ပွါးစေခြင်းဌ် လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ ဘာဝနာယ၊ ကသိုက်းနိမိတ်ကို ပွါးစေခြင်းဖြင့်။ လဒ္ဓဿ၊ ရအပ်သော။ စိတ္တေကဂ္ဂတာနိမိတ္တဿ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၏နိမိတ်ကို၊ ဝါ၊ ရှေးရှေးသော စိတ္တေကဂ္ဂတာဟု ဆိုအပ်သော နောက်နောက်သော သမထ၏နိမိတ်ကို။ ရက္ခဏကောသလ္လဠ္ဠ၊ စောင့်ခြင်းဌ်လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ နိမိတ္တကောသလ္လံ နာမ၊ မည်၏။ တံ ရက္ခဏကောသလ္လံ၊ ကို။ ဣဓ အပ္ပနာကောသလ္ဠ-ကထာယံ၊ ဌ်။ (နိမိတ္တကောသလ္လန္တိ၊ ဟူ၍။) အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။

[၁၂] ၆၄။ ကထဠ္ဠ၊ အသို့လျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဌ်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ဌ်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးပင့်သည်မည်သနည်း။ ယဒါ၊ ဌ်။ အယ၊ ထိုယောဂီ၏။ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်သည်။ အတိသိထိလဝီရိယတာဒီဟိ၊ အလွန်လျော့သော ဝီရိယရှိသည်၏ အဖြစ်စသည်တို့ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ လီနံ၊ တွန့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ဌ်။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒယော၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်အစရှိကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးသော သမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အဘာဝေတွာ၊ ၍။ ဓမ္မဝိစယ-

---

[1] ၁-အာဘယ်မှာကိုးကွယ်ရသနည်း။ အပတ္တဿ ပတ္တိယာ အနဓိဂမဿ အဓိဂမာယ။ မရောက်သေးသောတရားသို့ ရောက်ခြင်းငှါ မရသေး, မသိသေးသော တရားကိုရခြင်း သိခြင်းငှါ သတိကို အားပြုမှီခိုရမ့ စိတ်ဖြစ်နိုင်သည်၊ မိမိချည်း အစွမ်းမကောင်း ဟူလို သတည်း။ (ပြည်)

သမ္ဘောဇ္ဈင် ၀ါဒယော၊ ကုန်သော။ တယော၊ တို့ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေအံ့။ တသ္မိံ သမယော၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးပင့်သည်မည်၏။ (လိုက်၍ သမ္မန်) ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သေယျထာပိ။ပ။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပရိတ္တံ-အပ္ပကံ၊ သော။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဥဇ္ဇာလေတုကာမော၊ တောက်စေလိုသည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအနည်းငယ်သောမီးဌ။ အလ္လာနိ၊ စိုစွတ်ကုန်သော။ တိဏာနိ စေဝ၊ မြက်တို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယ္ယ၊ ထည့်ရာ၏။ အလ္လာနိ၊ ကုန်သော။ ဂေါမယာနိ စ၊ နွားချေးတို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယ္ယ၊ ၏။ အလ္လာနိ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌာနိ စ၊ ထင်းတို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယ္ယ၊ ၏။ ဥဒက-ဝါတဉ္စ၊ ရေနှင့်ရောသော လေကိုမူလည်း။ ဒဒေယ္ယ-ဥပနေယ္ယ၊ ကပ်၍ ဆောင်ရာ၏။ ပုံသုကေန စ၊ မြေမှုန့်ဖြင့်မူလည်း။ ဩကိရေယ္ယ၊ ကြဲလောင်းရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဥဇ္ဇာလေတုံ၊ ၎။ ဘဗ္ဗော နုခေါ၊ ထိုက်အံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေဘုန်းတော်ရှင်။ တေ၊ ဤ သို့ တောက်လောင်စေခြင်းသည်။ နော ဟိ ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၊ တူလျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ အသ၊ ထိုယောဂီ၏။ (လိုက်) စိတ္တံ၊ သည်။ လီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ပဿဒ္ဓိ-သမ္ဘောဇ္ဈင်္ဃ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ၎။ အကာလော၊ သင့်သောအခါ မဟုတ်။ (ရှေ့မှ သာခါကဲ့သို့မှတ်၊ ၀။ အဘေဒူပစာရ) (တနည်း) တသ္မိံ သမယေ-သော သမယော၊ သည်။ အကာလော၊ သင့်သောအခါ မဟုတ်။ (ဝိဘတ္တိဗျတ္တယေနေတံ ဝုတ္တံ) သမာဓိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဃ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ၎။ အကာလော၊ မဟုတ်။ ဥပေက္ခာသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဃ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ၎။ အကာလော၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုသို့သင့်သောအခါမဟုတ် ခြင်းသည်။ ကိဿ'ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ လီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို တွန်သောစိတ်ကို၊ ၀။ သည်။ ဧတေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာ သမ္ဘောဇ္ဈင်တရားတို့ဖြင့်။ ဒုသမုဋ္ဌာပယံ၊ သစေနိုင်ခဲသည်၊ ၀။ ထစေ

ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိं သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ လီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ ဝါ၊ တသ္မိं သမယေ-သော သမယော၊ သည်။ ဓမ္မ-ဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဃ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ ကာလော-ယုတ္တကာလော၊ လျောက်ပတ်သောအခါပေတည်း။ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဃ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ ကာလော၊ ပေတည်း။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဃ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ ကာလော၊ တည်း။ တံ၊ ထိုသင့်သောအခါ ဟုတ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ လီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ တိုတွန့်သောစိတ်ကို၊ ဝါ၊ သည်။ ဧတေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုဓမ္မဝိစယဝီရိယ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်တရားတို့ဖြင့်။ သုသမုဋ္ဌာပယံ၊ လွယ်သဖြင့် ထစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိं ၊ ကို။ ဥဇ္ဇာလေတုကာမော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအနည်းငယ်သော မီးဌ။ သုက္ခာနိ၊ ခြောက်သွေ့ ကုန်သော။ တိဏာနိ စေဝ၊ တို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယ္ယ၊ ရာ၏။ သုက္ခာနိ၊ ကုန်သော။ ဂေါမယာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ပက္ခိပေယ္ယ၊ ၏။ သုက္ခာနိ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌာနိ စ၊ တို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယ္ယ၊ ၏။ မုဟုတ္တေ[1]၊ နှုတ်ဖြင့်မှုတ်သော လေကိုမူလည်း။ ဒဒေယ္ယ၊ ဥပနေယ္ယ၊ ရာ၏။ ပံသုကေန စ၊ မြေမှုန့်ဖြင့်လည်း။ နံ ဩကိရေယ္ယ၊ မလောင်းရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိं ၊ ကို။ ဥဇ္ဇာလေတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော နုခေါ၊ ထိုက်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်း တောက်စေခြင်းငှါ ထိုက်သည် သာတည်း။]

စ၊ ဆက်။ ဘွေ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဝါ၊ ဤသို့ပွါးစေရာ၌။ ယထာသက-မာဟာရဝသေန၊ မိမိ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော အကြင် အကြင်အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ (တနည်း) ယထာသကံ၊ မိမိဟူသော အကြင်အကြင် တရား၏၊ ဝါ၊ မိမိ မိမိ၏။ အာဟာရဝသေန၊ ဖြင့် [2]။ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ-

---

၁-သုက္ခဝါတဋ္ဌ-ဟု အဓျိုမှ၌ ရှိ၏။ ခြောက်သောလေကိုမူလည်း-ဟု သမ္ပန်။ (ဆ-သံ-သော)

[2]-ယံ ယံ သကံ ယတာသကံ၊ အတ္တနော အတ္တနောတိ အတ္ထော၊ အာဟာရဝသေ-နာတိ ပစ္စယဝသေန၊ ဋီကာ။ ယင်းအလိုသော် ဝါကျ။ (ပြည်)

ဒီနံ၊ တို့ကို။ ဘာဝနာ၊ ဖြစ်စေခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ၊ စ္ဓ။ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ သံဝတ္တတိတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုသလာကုသလာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဟီနပဏီတာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကဏှသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂါ၊ မည်းညစ်ကုန်သော ဖြူစင်ကုန်သော ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကုသိုလ်စသောဓမ္မတို့၌။ ယောနိသော၊ လမ်းမှန်သောအကြောင်းဖြင့်။ မနသိကာရဗဟုလီကာရော၊ နှလုံးထားခြင်းကို များစွာပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ အယံ၊ ဤမျှားစွာပြုခြင်းသည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေး သော။ [၁၂၇] ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါရင်း။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းငှါရင်း။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ငှါရင်း။ ဘာဝနာယ၊ ပွါးခြင်းငှါရင်း။ ပါရိပူရိယာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်ခြင်းငှါရင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ အကြောင်းမည်၏။]

တထာ၊ တထေဝ တုံ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာရမ္ဘဓာတု၊ လက်ဦးအစ အားထုတ်သောဝီရိယ-ဓာတ်သည်။ နိက္ကမဓာတု၊ ပျင်းရိခြင်းမှ ထွက်မြောက်သော ဝီရိယဓာတ်သည်။ ပရက္ကမဓာတု၊ အဆင့်ဆင့်တက်သွားသော ဝီရိယဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓာတ်သုံးပါး၌။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရ-ဗဟုလီကာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ အယံ၊ ဤမျှားစွာပြုခြင်းသည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါရင်း။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ ငှါရင်း။ ဝေပုလ္လာယ၊ ငှါရင်း။ ဘာဝနာယ၊ ငှါရင်း။ ပါရိပူရိယာ၊ ငှါရင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ မည်၏။]

တထာ၊ တုံ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿနိယာ၊ နောက်နောက်သော ပီတိ-သမ္ဗောဇ္ဈင်၏ ဖြစ်ရာအကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ရှေးရှေးသောပီတိ

တို့နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောတရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပီတိ-သမ္ဘောဇ္ဈင်ဌာနိယဓမ္မတို့၌။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရဗဟုလီ-ကာရော၊သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤမျှားစွာပြုခြင်းသည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဃ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၄ါရင်း။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဃ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဘိယ္ယောဘာဝါယ၊ ၄ါရင်း။ ဝေပုလ္လာယ၊ ၄ါရင်း။ ဘာဝနာယ၊ ၄ါရင်း။ ပါရိပူရိယာ၊ ၄ါရင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ အကြောင်း မည်၏။]

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ သဘာဝသာမညလက္ခဏပ္ပဋိဝေဓဝသေန၊ သဘာဝ-လက္ခဏာ,သာမညလက္ခဏာကို မဖောက်မပြန် ထိုးထွင်းရှိသိခြင်း၏အစွမ်း ဖြင့်။ ပဝတ္တမနသိကာရော၊ ဖြစ်သောမနသိကာရသည်။ ကုသလာဒီသု၊ တို့၌။ ယောနိသော မနသိကာရော နာမ၊ မည်၏။ အာရမ္ဘဝတ္ထုအာဒီနံ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒနဝသေန၊ ဖြစ်စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တမနသိကာ-ရော၊ သည်။ အာရမ္ဘဝတ္ထုအာဒီသု၊ တို့၌။ ယောနိသော မနသိကာကာရော နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဓာတ်တို့တွင်။ ပဌမဝိရိယံ၊ စ၍ အားထုတ်သောဝိရိယကို။ အာရမ္ဘဝတ္ထုတိ၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကော-သဇ္ဇတော၊ မှ။ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထို ပဌမဝိရိယထက်။ ဗလဝတရံ၊ လွန်ကဲထက်သန်သော ဝိရိယကို။ နိက္ကမဝ-တ္ထုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပရံ ပရံ ဌာနံ၊ ပဋ္ဌပဋ္ဌတရာဒီဘာဝဟုဆိုအပ်သော အဆင့်ဆင့်သော အရာသို့။ အက္ကမနတော၊ ဆင့်ကာဆင့်ကာ တက်ရောက် နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတောပိ၊ ထိုနိက္ကမဝတ်ထက်လည်း။ ဗလဝ-တရံ၊ လွန်ကဲသန်မြန်သော ဝိရိယကို။ ပရက္ကမဝတ္ထုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်ဌာနိယာ ဓမ္မာတိ ဧတ်၊ ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပီတိယာ ဧဝ၊ ရှေးရှေးပီတိ၏သာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တဿာပိ၊ ထိုရှေးရှေးသောပီတိကိုလည်း။ ဥပ္ပါဒကမနသိကာရောဝ၊ ဖြစ်စေတတ်သော မနသိကာရသည်သာလျှင်။ ယောနိသော မနသိကာရော နာမ၊ မည်၏[1]။

၁-တိဌတိ ပဝတ္တတိ ဧတ္ထာတိ ဌာနိယာ၊ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဃ ဌာနိယာ ပီတိသမ္ဘော-ဇ္ဈင်ဌာနိယာ၊ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်၏ တည်ရာဖြစ်ရာ။ ဌာတဗ္ဗော ပဝတ္တေတဗ္ဗောတိပိ ဌာနိ-ယော၊ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂေါ ဌာနိယော ဧတေသုတိ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်ဌာနိယာ။ ဖြစ်စေအပ် သော ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်ရှိသော တရားတို့တည်း။ ကေ ပန တေ? အဆင့်ဆင့်အားဖြင့်

အပိ စ အပရော နုယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ပရိပုစ္ဆကတာ၊ အနက်ကို မေးမြန်းတတ်သည်၏အဖြစ်ငင်း။ ဝတ္ထုဝိသဒ-ကိရိယာ၊ အဗျတ္တဝတ္ထုဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုတို့၏ သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငင်း။ ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနာ၊ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏ မျှသည်၏အဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းငင်း။ ဒုပ္ပညပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနာ၊ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကြဉ်ရှောင်ခြင်းငင်း။ ပညဝန္တပုဂ္ဂလသေဝနာ၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းငင်း။ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယပစ္စဝေက္ခဏာ၊ နက်သောဉာဏ်ရှိကုန်သော အရှင်တို့သည် ကျက်စားအပ်ကုန်သော ခန္ဓာအာယတနဓာတ်စသည်တို့ကို ဆင်ဆင်ခြင်းငင်း၊ ဝါ၊ နက်သောဉာဏ်ဖြင့်သာ ကျက်စားအပ်ကုန်သော သုတ်တို့ကိုဆင်ခြင်ခြင်းငင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုပညာသို့ညွှတ်သော နှလုံးရှိသောသူ၏အဖြစ်ငင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

အပါယာဒိဘယပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အပါယဒုက္ခစသော ရှစ်ပါးသော ဘေးကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်ငင်း။ ဝိရိယာယတ္တလောကိယ-လောကုတ္တရဝိသေသာဓိဂမာနိသံသဒဿိတာ၊ ဝိရိယနှင့်စပ်သော လောကီလောကုတ္တရာတရားအထူးကို ရခြင်းဟူသော အာနိသင်ကိုရှုလေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်ငင်း။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓမဟာသာဝကေဟိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါမဟာသာဝကတို့သည်။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားအပ်သောခရီးကို။ မယာ၊ သည်။ ဂန္တမ္ဗော၊ သွားအပ်သွားသင့်၏။ သော စ၊ ထိုခရီးသည်လည်း။ ကုသိတေန၊ ပျင်းရိသော သူသည်။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ နိ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဂမနဝိထိပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အရှင်မြတ်တို့ သွားအပ်သော ခရီးဟူဆိုအပ်သော ကျင့်စဉ်လမ်းရိုးကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏

ဖြစ်သော ရှေးရှေးသော ပီတိသမ္ဗောဇ္झင်၊ ထိုပီတိနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော တရားတို့တည်း။ သို့သော် လည်း ပီတိသမ္ဗောဇ္झင်, သမ္ပယုတ္တခမ္ဗန္ဓစ်ပါးတို့တွင် ရှေးဦးပီတိသည်သာလျှင် ပီတိသမ္ဗောဇ္झင်၏ တံသမ္ပယုတ္တခမ္ဗန္ဓ ထူးသောအကြောင်းသည် အကြင်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ထိုသို့ ဝိသေသကာရဏ ဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင် ပီတိယာဇေတံ နှာမ်-ဟု အဘိဓာန်ယာ ကျမ်းကြီးရှင်မိန့်တော်သတည်း။ ပီတိတခုတည်းသာ ငေါက်ငေါက် ပီတိသမ္ဗောဇ္झင်ဖွားနိုင်ယာ မဟုတ်၍ ကောက်ကောင်းသောကြောင့် မိန်းလည် မယုတ်ဆုခေါ်ဟု ဆရာကြီးတို့ ဘာလို့ကို တွေးကောင်းသတည်း။ အကြင်အခြင်းကြောင့် နှလုံးလှုင်းသော ဘုရား ဘုန်းပွန်ပီတိ-သမ္ဗောဇ္झင်သည်ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နသည်လည်း ပွါး၏။ ထိုဟာခြင်းဖြင့် [illegible] ခြင်းသည် ဥပ္ပါဒကမနသိကာရမည်၏ဟူလိုသော်။ (ပြည့်)

အဖြစ်ရင်း။ ဒါယကာနံ၊ တို့၏။ မဟာပဓလဘာဝကရကေန၊ အကျိုးကြီး သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းဖြင့်။ ပိဏ္ဍာပစာယနတာ၊ ဆွမ်းကို အတူ ပြန်၍ ပူဇော်သည်၏ အဖြစ်ရင်း။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဝိရိယာရမ္ဘဿ၊ ဝိရိယကိုအားထုတ်ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသော ငါဘိုးဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အနတိက္ကမနီယ-သာသနော၊ မလွန်ကျူးအပ်သော အဆုံးအမရှိတော်မူ၏။ အမှာကဥ္စ၊ ငါတို့အားလည်း။ ဗဟူပကာရော၊ များစွာကျေးဇူးရှိပေ၏။ ပဋိပတ္တိယာ စ၊ အကျင့်ဖြင့်လည်း။ ပူဇိယမာနော၊ ပူဇော်အပ်သည်ရှိသော်။ ပူဇိတော-သုပူဇိတော၊ လုံမစေ။ က် ပူဇော်မိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရထာ၊ အာမိသပူဇောဖြင့်။ ပူဇိတော-သုပူဇိတော၊ သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ [၁၂၉] သတ္ထုမဟာတ္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ဆရာဖြစ်သော သဗ္ဗညု ဘုရား၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ မေ၊ ငါသည်။ သဒ္ဓမ္မသခ်ါတံ၊ သူတော်ကောင်းတရားဟုဆိုအပ်သော။ မဟာ-ဒါယဇ္ဇံ၊ မြတ်သောအမွေဥစ္စာကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသူတော်ကောင်း တရားဟုဆိုအပ်သော အမွေဥစ္စာသည်လည်း။ ကုသီတေန၊ သည်။ ဂဟေတုံ၊ ၎။ နှ သက္ကာ၊ ကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဒါယဇ္ဇမဟတ္တ-ပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ သူတော်ကောင်း တရားဟု ဆိုအပ်သောအမွေဥစ္စာ၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်ရင်း။ အာလောက-သညာမနသိကာရ ဣရိယာပထပရိဝတ္တန အဇ္ဈောကာသသေဝနာဒီဟိ၊ အာ-လောကသညာကို နှလုံးခွဲထားခြင်း, ဣရိယာပုထ် ပြောင်းလဲခြင်း, လွင်တီးခေါင်ကို မှီဝဲခြင်းစသည်တို့ဖြင့်။ ထိနမိဒ္ဓဝိနောဒနတာ၊ ထိနမိဒ္ဓကို ဖျောက်လေ့ရှိသောသူ၏အဖြစ်ရင်း။ ကုသီတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ပျင်းရိ ပေါ့ဘန်သောပုဂ္ဂိုလ်ဘို့ကို ရှောင်ကြဉ်သည်၏အဖြစ်ရင်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယ-ပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ မြဲမြဲမြံမြံအားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသောသူမြတ်တို့ကို မပြတ်မှီဝဲဆည်းကပ်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ သမ္မပ္ပဓာနပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ သမ္မပ္ပဓာန်၏ အာနုဘော်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းရင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုဝီရိယ-သမ္မာဇျင်၌ နှလုံးညွှတ်ကိုင်း ရှိင်းသောသူ၏အဖြစ်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကောဒသ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဃ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၎။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ၎င်း။ ပ ။ ဥပသမာနုဿတိ၊ ၎င်း။ လူခပုဂ္ဂလပရိဝဋ္ဋနတာ၊ ဘုရားစသည်တို့၌ ပသာဒတည်းဟူသော အစေးကင်းသဖြင့် နှလုံးရှန့်ကျန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ဖဲသည်၏အဖြစ်၎င်း။ သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ ဘုရားစသည်တို့၌ ပသာဒတည်းဟူသော အစေး မခြောက်မလှေသဖြင့် နူးညံ့ညက်ညောသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်၎င်း။ ပသာဒနီယ-သုတ္တန္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ကြည်ညြူတ်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော သုတ္တန်ကို အဖန်ဖန် သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုပိတိသမ္ဘောဇ္ဈင်၌ နှလုံးညြတ်ကိုင်း ရှိုင်းသောသူ၏အဖြစ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကောဒသ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဃ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၎။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဧတေ ဓမ္မေ၊ ဤ(ကုသိုလ်အစရှိသည်တို့၌ ယောနိသော မနသိကာရ အစရှိကုန်သော, ဓမ္မတ္ထညူတာ အစရှိကုန်သော) ဓမ္မတို့ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသောယောဂီသည်။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂါ-ဒယော၊ တို့ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွါးစေသည်မည်၏။ ဧဝံ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးပင့်သည်မည်၏။

၆၅။ ကထံ၊ အသ္မိလျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်သည်မည်သနည်း။ ယဒါ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်သည်။ အစ္စာရဒ္ဓ-ဝိရိယတာဒီဟိ၊ အားထုတ်လွန်းသော ဝီရိယရှိသည်၏အဖြစ်စသည်တို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဓတံ၊ မငြိမ်သည်၊ ဝါ။ အထက်အထက်၌တုန်လှုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂါဒယော၊ ကုန်သော။ တယော၊ တို့ကို။ အဘာဝေတ္မာ၊ ၍။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂါဒယော၊ တို့ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်သည်မည်၏။

၁-မေတ္တညူတာဒီကေ စ-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ပြန်ဆိုတာဝတည်း။ သို့သော် ပြဋ္ဌာန်းလော ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်းတရားတို့တွင် ဓမ္မတ္ထညူတာ-ဟူ၏ မဟုတ်ခဲ့၊ သတ္တ ဓမ္မာလသည်ဖြင့် ၎င်း, ပရိပုစ္ဆကတာ စသည်ဖြင့်၎င်း, ဤသို့သောလျှင် ရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဋီကာဆရာသည် သတ္တဓမ္မာဒီကေ စ-ဟူ၍သော်၎င်း, ပရိပုစ္ဆကတာဒီကေ စ-ဟူ၍သော်၎င်း ဟိုသင်္ဂီ ဤနှစ်လည်း သတ္တမမ္မ အစရှိကုန်သော၊ ၏။ ပရိပုစ္ဆကတာ ဆိုလိုကုန်သော-ဟု သိ အနက်ဖော်သင့်၏။ (ဆ-သ-ဒသော)

(လိုက်၍သမ္မန်) ဟိ၊ စ္ဆ။ သေယျထာပိ။ ပ ။ ဧဝံ ဘန္တေတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိုး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာပေတုကာမော၊ ငြိမ်းစေလိုသည်။ အသ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမီးပုံကြီး၌။ သုက္ခာနိ၊ ခြောက်သွေ့ကုန်သော။ တိဏာနိ စေဝ၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ ပက္ခိပေယ္ယ၊ ထည့်ရာ၏။ပ။ပံသုကေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ နု သြကိရေယ္ယ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ပုရိသော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ၎။ ဘဗ္ဗော နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ-အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ ငြိမ်းစေခြင်းသည်။ နော ဟိ ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဃ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ၎။ အကာလော၊ သင့်သောအခါမဟုတ်။ (တနည်း) တသ္မိံ သမယေ-သော သမယော၊ သည်။ အကာလော၊ မဟုတ်။ပ။ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဃ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ၎။ အကာလော၊ မဟုတ်။ တံ၊ ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ မူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဥဒ္ဓတဖြစ်သော စိတ်ကို၊ ဝါ၊ သည်။ ဧတေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုဓမ္မဝိစယဝိရိယပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ဖြင့်။ ဒုဋ္ဌုပသမယံ၊ ငြိမ်းစေနိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယသ္မိံ ခေါ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဃ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ၎။ ကာလော၊ လျောက်ပတ်သော အခါပေတည်း။ပ။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဃ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ၎။ ကာလော၊ တည်း။ တံ၊ ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဥဒ္ဓတဖြစ်သော စိတ်သည်။ ဧတေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ဖြင့်။ သုဋ္ဌုပ-သမယံ၊ လွယ်ကူစွာငြိမ်းစေနိုင်သည်၊ ဝါ၊ ငြိမ်းစေလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာပေတုကာမော၊ သည်။ အသ၊ ၏။ သော၊ သည်။

တတ္ထ၊ ထိုမီးပုံကြီး၌။ အလ္လာနိ၊ ကုန်သော။ တိဏာနိ စေဝ၊ တို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယ္ယ၊ ရာ၏။ပ။ [၁၃၀] ပံသုကေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ သြကိရေယ္ယ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ပုရိသော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ၎င်း။ ဘဗ္ဗော နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါ စ၊ ၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့မီးပုံကြီးကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ တတ်ကောင်း၏။]

ထောပိ၊ ဤပါဠိ၌လည်း။ ယထာသကံ အာဟာရဝသေန၊ အကြင်အကြင်မိမိဥစ္စာဖြစ်သော အကြောင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ-ဒီနံ၊ တို့၏။ ဘာဝနာ၊ ပွါးစေခြင်း ဖြစ်စေခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယပဿဒ္ဓိ၊ သည်။ စိတ္တပဿဒ္ဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရဗဟုလီကာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အယံ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ မည်၏။]

တထာ၊ တုံ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမထနိမိတ္တံ၊ ရှေးရှေးသော သမထဟု ဆိုအပ်သော နိမိတ်သည်။ အဗျဂ္ဂနိမိတ္တံ၊ အထူးထူးသောအာရုံရှိသည် မဟုတ်သော အဝိက္ခေပ ဟူသော နိမိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိမိတ်၌။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရဗဟုလီကာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အယံ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ မည်၏။]

တထာ၊ တုံ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါနိယာ၊ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်၏ တည်ရာဖြစ်ရာဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင် ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မာ၌။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရဗဟုလီကာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အယံ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ မည်၏။]

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ယထာ-ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အသ ယောဂိနော၊ အား။ ပဿဒ္ဓိအာဒယော၊ ကုန်သော။ (ဓမ္မာ၊ တို့သည်။) ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။ တံ အာကာရံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို။ သလ္လက္ခေတ္မာ၊ မှတ်သားရ။ တေသံ၊ ထိုပဿဒ္ဓိ သမာဓိ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ဥပ္ပါဒန-ဝသေန၊ ဖြစ်စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တမနသိကာရော၀၊ ဖြစ်သော နှလုံးထားခြင်းသည်ပင်လျှင်။ တီသုပိ ပဒေသု၊ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ကာယ-ပဿဒ္ဓိ စသည်ဖြင့်လာသော သုံးပါးသော၀ါကျတို့၌လည်း၊ ၀ါ၊ သုံးပါး သော ၀ါကျဖြင့် ပြအပ်သော သုံးပါးကုန်သော ဓမ္မကောဋ္ဌာသတို့၌လည်း။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရော နာမ၊ မည်၏။ စ၊ ဆက်။ သမထ-နိမိတ္တန္တိ တေ၊ ဤအမည်သည်။ သမထသော၀၊ ရှေးရှေးသမထ၏သာလျှင်။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။ အဗျဂ္ဂနိမိတ္တန္တိ တေ၊ အမည်သည်လည်း။ အ၀ိက္ခေ-ပဒ္ဒေန၊ ၀ိကွေ့ပ၏ ပဋိပက္ခ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောကြောင့်။ တသော၀၊ ထိုအဗျဂ္ဂမည်သော သမာဓိ၏သာလျှင်။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။

အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ (မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။) ပဏီတ-ဘောဇနသေ၀နတာ၊ လျှောက်ပတ်မှန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို မှီ၀ဲ သုံးဆောင်သည်၏ အဖြစ်၎င်း။ ဥတုသုခသေ၀နတာ၊ သင့်သောဥတုကို မှီ၀ဲသည်၏အဖြစ်၎င်း။ ဣရိယာပထသုခသေ၀နတာ၊ သင့်သောဣရိယာ-ပုထ်ကို မှီ၀ဲသည်၏အဖြစ်၎င်း။ မဇ္ဈတ္တပယောဂတာ၊ လျစ်လျူသော ကာယိကပယောဂကို ဖြစ်စေသည်၏အဖြစ်၎င်း။ သာရေဒ္ဓကာယပုဂ္ဂလ-ပရိ၀ဇ္ဇနတာ၊ ပူပန်သောကိုယ်စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ဖဲသည်၏အဖြစ် ၎င်း။ ပဿဒ္ဓကာယပုဂ္ဂလသေ၀နတာ၊ ငြိမ်းချမ်းသော ကိုယ်စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီ၀ဲသည်၏ အဖြစ်၎င်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်သို့ ညွှတ်သောနှလုံးရှိသောသူ၏အဖြစ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၄ါ။ သံ၀တ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

[၁၃၁] ၀တ္ထုဝိသဒတာ၊ ၎င်း။ နိမိတ္တကုသလတာ၊ ၎င်း။ ဣန္ဒြိယ-သမတ္တပဋိပါဒနတာ၊ ၎င်း။ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟဏတာ၊ ၎င်း။ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟဏတာ၊ ၎င်း။ နိရဿာဒဿ၊

သာယာဘွယ် ဥပသမသုခကင်းသော။ စိတ္တဿ၊ ကို။ သဒ္ဓါသံဝေဂဝသေန၊ ရတနာသုံးပါးဌာယုံကြည်သောသဒ္ဓါ, ဇာတိစသည်ကိုစွဲ၍ ထိတ်လန့်ခြင်း တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ဘဝံသနတာ၊ ရှင်စေနှစ်သိမ့်စေသည်၏အဖြစ်ရင်း။ သမ္ဘာပဝတ္တာဿ၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာဖြစ်သော။ စိတ္တဿ၊ ဘာဝနာ စိတ်ကို။ (လိုက်) အစ္ဆုပေကွန်နတာ၊ လျစ်လျူ။ရှုသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ သမာဓိကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ဖဲသည်၏အဖြစ်ရင်း။ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ ဥပစာရသမာဓိအပွနာသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲသည်၏အဖြစ်ရင်း။ စျာနုဝိမောက္ခပစ္စ-ဝေက္ခဏတာ၊ ပဌမစျာန်အစရှိကုန်သော ဝိမောက္ခတို့ကို အသီးအသီး သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်သည်၏အဖြစ်ရင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုသမာဓိသို့ညွတ်သော နှလုံးရှိသောသူ၏အဖြစ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကာဒသ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သမာဓိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

သတ္တမဇ္ဈတ္တတာ၊ ပိယဌာနီယသတ္တတို့၌သော်လည်း လျစ်လျူ။ရှုသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ သခါရမဇ္ဈတ္တတာ၊ အတွင်းအပ သင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူ။ရှုသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ သတ္တသင်္ခါရကေလာယနုပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇ-နတာ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ကို ငါ့လူငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာဟု ကပ်ငြိစွဲလမ်းကြီး သသူကို ကြဉ်ဖဲ ရှဲခွါသည်၏အဖြစ်ရင်း။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တပုဂ္ဂလသေဝ-နတာ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူ။ရှုသူကို မှီဝဲပေါင်းဖက်သည်၏ အဖြစ်ရင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုဥပေက္ခာသမ္ဘောဇ္ဈင်သို့ညွတ်သော နှလုံးရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဌ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပေက္ခာသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂ-ဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေဟိ အာကာ-ရေဟိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဧတေ ဓမ္မေ၊ ထိုပဿဒ္ဓိ-စသော ဓမ္မတို့ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသောယောဂိသည်။ ပဿဒ္ဓိ-သမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂါဒယော၊ တို့ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွါးစေသည်မည်၏။ ဝေ-ဣမိနာ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နှိပ်သင့်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်သည်မည်၏။

၆၆။ ကထံ၊ လျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္ဘဟံသိတဗ္ဗံ၊ ရှင်စေနှစ်သိမ့်စေသင့်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္ဘဟံသေတိ၊ ရှင်စေနှစ်သိမ့်စေသည်မည်သနည်း။ ယဒါ၊ ၌။ အသ၊ ထိုယောဂီ၏။

ပညာပယောဂမန္ဒတာယ ဝါ၊ ပညာဗျာပါရ၏ နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ၎င်း။ ဥပသမသုခါနဓိဂမေန ဝါ၊ ငြိမ်သက်သော ချမ်းသာကိုမရခြင်း ကြောင့်၎င်း။ နိရဿာဒံ၊ သာယာတတ်သော အာဘိရူစိကင်းသော၊ ဝါ၊ သာယာအပ် သာယာနှစ်သက်စေတတ်သော ဥပသမသုခကင်းသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ နံ စိတ္တံ၊ ကို။ အဌသံဝေဂဝတ္ထုပစ္စ-ဝေက္ခဏဝသေန၊ ရှစ်ပါးသော သံဝေဂဝတ္ထုကို ဆင်ခြင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သံဝေဇေတိ၊ ထိတ်လန့်စေရ၏။ သံဝေဂဝတ္ထု[1]နိ နာမ၊ ထိတ်လန့်စေ တတ်သော အကြောင်းတို့မည်သည်။ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏာနိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း, အိုခြင်း, နာခြင်း, သေခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့၎င်း။ ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အပါယဒုက္ခံ၊ အပါယ်ဆင်းရဲ ၎င်း။ အတီတေ၊ အတိတ်၌။ ဝဋ္ဋမူလကံ၊ ဝဋ်လျှင်အရင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ၎င်း။ အနာဂတေ၊ ၌။ ဝဋ္ဋမူလကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ ၎င်း။ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ၌။ အာဟာရပရိယေဋ္ဌိမူလကံ၊ အာဟာရကို ရှာမှီးခြင်းလျှင် အကြောင်း ရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဌ၊ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ဗုဒ္ဓမမ္မသံဃ-ဂုဏာနုဿရဏေန စ၊ ဗုဒ္ဓမမ္မသံဃကျေးဇူးဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်-မေ့ခြင်းဖြင့်လည်း။ အဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ပသာဒံ၊ ကြည်ခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေရ၏။ ဧဝံ-ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္မဟံသိတဗ္ဗံ၊ ရွှင်စေသင့်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္မဟံ-သေတိ၊ ရွှင်စေသည်မည်၏။

ကထံ၊ လျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဗ္ဗုပေက္ခိတဗ္ဗံ၊ လျစ်လျူ[2]ရှုသင့်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဗ္ဗုပေက္ခတိ၊ လျစ်လျူ[3]ရှုသည် မည်သနည်း။ ယဒါ၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိပဇ္ဇတေ၊ သော။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ အလီနံ၊ မတွန့်သော။ အနုဒ္ဓတံ၊ မတုန်လှုပ်သော။ အနိရဿာဒံ၊ သာယာဘွယ် ကင်းသည် မဟုတ်သော။ အာရမ္ဘဏေ၊ ၌။ သမပ္ပဝတ္တံ၊ အညီအမျှဖြစ်သော။ သမထဝိထိပဋိပန္နံ၊ သမထလမ်းမှန်သွားသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟသမ္မဟံသနေသု၊ ချီးပင့်ခြင်း,နှိပ်ခြင်း, ရွှင်စေခြင်းတို့၌။ ဗျာပါရံ၊ ကြောင့်ကြတခုအမှုစိုက်ခြင်းသို့။ နိ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ သာရထိ၊ သည်။ သမပ္ပဝတ္တေသု၊ အညီအမျှဖြစ်ကုန်သော။

အယေသု၊ မြင်းတို့၌။ ဗျာပါရံ၊ သို့။ နု အာပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဧဝံ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မိं သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဗ္ဗျာပေက္ခိတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဗ္ဗျာပေက္ခတိ၊ မည်၏။

နေက္ခမ္မပဋိပဒံ၊ ဈာန်ရကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဟူသောခရီးသို့။ အနာရုဇ္ဇပုဗ္ဗာနံ၊ မတက်ဘူးမသွားဘူးကုန်သော။ အနေကကိစ္စပသုတာနံ၊ တပါးမက များသောကိစ္စ၌ အားထုတ်ကုန်သော။ ဝိက္ခိတ္တဟာဒယာနံ၊ ပျံ့လွင့်သော နှလုံးရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ပရိစ္စာဂေါ၊ စွန့်ပစ်ဖဲ့ခွါခြင်းသည်။ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိ-ဝဇ္ဇနတာ နာမ၊ မည်၏။

နေက္ခမ္မပဋိပဒံ၊ သို့။ ပဋိပန္နာနံ၊ ကျင့်သွားကုန်သော။ သမာဓိ-လာဘိနံ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိကိုရကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့သို့။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ဥပသင်္ကမနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သမာ-ဟိတပုဂ္ဂလသေဝနာ နာမ၊ မည်၏။

[၁၃၂] သမာဓိအဓိမုတ္တတာ၊ ဈာန်သမာဓိသို့ ညွှတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ၊ ဈာန်သမာဓိကို ဖြစ်စေခြင်း၌ အလျှဉ်မစဲ အားထုတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ တဒဓိမုတ္တတာ နာမ၊ ထိုသမာဓိသို့ ညွှတ်သည်၏အဖြစ်မည်၏။ သမာဓိဂရုသမာဓိနိန္နသမာဓိပေါဏသမာဓိပဗ္ဘာရတာ၊ သမာဓိကို အလေးပြုသည်၏အဖြစ်,သမာဓိသို့ညွှတ်သည်၏အဖြစ်,သမာဓိသို့ကိုင်းသည်၏အဖြစ်, သမာဓိသို့ရှိုင်းသည်၏အဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။

ဧဝံ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဒသဝိဓံ၊ သော။ ဧတံ အပ္ပနာကောသလ္လံ၊ ကို။ သမ္မာဒေဝ ဘဒ္ဒံ၊ ရာ၏။

ဒုတိယ။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ပဋိလဒ္ဓေ၊ ရအပ်ပြီးသော။ နိမိတ္တသ္မိं၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောပကာရဖြင့်။ ဣမံ အပ္ပနာကောသလ္လံ၊ ကို။ သမ္မာဒယဧတာ၊ ပြည့်စုံစေသောသူအား။ အပ္ပနာ၊ သည်။ သမ္ပဝတ္တတိ၊ ၏။

ဟိ၊ ဆက်။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ပဋိပန္နဿ၊ အား။ သာ အပ္ပနာ၊ သည်။ သစေ နပ္ပဝတ္တတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်နိုင်ခဲ့အံ့။ တဏာပိ၊ ထိုသို့မဖြစ်သေး

သော်လည်း။ ပဏ္ဍိတောဝါ သည်။ ယောဂံ၊ လုံ့လကို။ နှ ဇဟေ၊ မလျှော့ရာ။ ဝါယမေထေ၀၊ အားထုတ်မြဲအားထုတ်ရာသည်သာတည်း။

သမ္မဝါယာမံ၊ ကို။ (သမ္မ-ကားရယ) ဟိတ္ဝာ၊ လျှော့၍။ ပရိတ္တမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဝိသေသံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ မာဏ၀ေါ၊ သတ္တ၀ါသည်။ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နှ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တပ္ပ၀တ္ထိအာကာရံ၊ ဘာ၀နာစိတ်၏ လိုနှုဒ္ဓတ စသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။ သလ္လက္ခယံ-သလ္လက္ခ-ယန္တော၊ စူးစမ်း၍။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဝိရိယဿ၊ ၏။ သမတံယေ၀၊ သမာဓိ နှင့်မျှသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ယောဇယေထ၊ ယှဉ်စေရာ၏။

ဤသကမ္ပိ၊ စဉ်းငယ်မျှလည်း။ လယံ၊ တွန့်သောအဖြစ်သို့။ ယန္တံ၊ ရောက်သော။ မာနသံ၊ ကို။ (သမဘာ၀ါယ၊ မျှသည်၏အဖြစ်အလို့ငှါ။) ပဂ္ဂဏှေထေ၀၊ ချီးပင့်ရာသလျှင်ကတည်း။ အစ္စာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်လွန်းသော စိတ်ကို။ နိသေ၀ေတ္ဝာ၊ ၍။ သမမေ၀၊ အမျှသာလျှင်။ ပ၀တ္တယေ၊ ရာ၏။

ရေဏုမ္ပိ၊ ၀တ်ပန်း၀တ်မှုံ့၌ဌင်း။ ဥပ္ပလဒလေ၊ ကြာရွက်အပြင်၌ဌင်း။ သုတ္တေ၊ ပင့်ကူမျှင်၌ဌင်း။ နာ၀ါယ၊ လှေ၌ဌင်း။ နာဠိယာ၊ ဆီကျည်၌ဌင်း။ မဓုကရုဒိနံ၊ ပျားအစရှိသော သတ္တ၀ါတို့၏။ ပ၀တ္တိ၊ ဖြစ်သောအခြင်း အရာကို။ (ဥပမာဘာ၀ေန၊ ဖြင့်။ အဌကထာယံ၊ ၌။) သမ္မဝဏ္ဏိတာ ယထာ၊ သို့။

ဧ၀ံ၊ တူ။ လိနဥဒ္ဓတဘာ၀ေဟိ၊ တို့မှ။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ မောစ-ယိတ္ဝာန၊ ၍။ (ဝိရိယသမတာယောဇနေန၊ ဖြင့်။) နိမိတ္တာဘိမုခံ၊ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်သို့ရှေးရှု။ မာနသံ၊ ဘာ၀နာစိတ်ကို။ ပဋ္ဌိ၀ါဒယေ၊ စိုင်းနှင်ရာ၏၊ ၀ါ၊ ပြီးစေရာ၏။ (ဣတိသဒ္ဒေါ ပရိသမာပနေ)

နိမိတ္တာဘိမုခပဋ္ဌိ၀ါဒန

၆၇။ တတြ၊ ထိုရေဏုမ္ပိစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သော ဂါထာဒ္ဒယ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ **အတ္ထဒီပနာ**၊ ဥပမာဥပမေယျအနက်ကိုထင်စွာ

ပြခြင်းတည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ အဆေကော၊ ဉာဏ်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်နိုင်သော၊ ဝါ၊ မကျွမ်းကျင်မလိမ္မာသော။ မဓုကရော၊ ပျားသည်။ အသုကသ္မိं၊ ဤမည်သော။ ရုက္ခေ၊ ၌။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းသည်။ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်လတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တ္ဝာ၊ ၍။ တိက္ခေန၊ ထက်သော။ ဝေဂေန၊ အဟုန်ဖြင့်။ ပက္ခန္ဒေါ၊ ပျံပြေးလတ်သော်။ တံ၊ ထိုအပွင့်ရှိသော သစ်ပင်ကို။ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋိနိဝတ္တေန္တော၊ နောက်သို့ ပြန်ရပြန်သော်။ ရေဏုမ္ပိ၊ ပန်းရက်သည်။ ခိဏော၊ ကုန်ပြီးသော်၊ ဝါ၊ ကုန်ပြီးမှ။ သမ္ဘာပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အပရော၊ သော။ အဆေကော၊ သော။ မဓုကရော၊ သည်။ (လိုက်) မန္ဒေန၊ နုံ့သော။ ဇဝေန၊ ပျံသွားခြင်းဖြင့်။ ပက္ခန္ဒေါ၊ သော်။ ရေဏုမ္ပိ၊ သည်။ (လိုက်) ခိဏောယေဝ၊ ကုန်ပြီးသော် သာလျှင်။ သမ္ဘာပုဏာတိ၊ ၏။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဆေကော၊ သော။ မဓုကရော၊ သည်။ သမေန၊ မျှသော၊ ဝါ၊ မလျင်လွန်း မနှေးလွန်းသော။ ဇဝေန၊ ဖြင့်။ ပက္ခန္ဒေါ၊ သော်။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ပုပ္ဖရာသိံ၊ ပန်းအစုသို့။ သမ္ဘတ္ဝာ၊ ၍။ ယာဝဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ရေဏုံ၊ ပန်းရက်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ မဓုံ၊ ပျားရည်ကို။ သမ္ဘာဒေတ္ဝာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ မဓုရသံ၊ ပျားအရသာကို။ အနုဘဝတိ ယထာ၊ ခံစားရသကဲ့သို့ဌင်း။

[၁၃၃] ၈၊ ထိုမှတပါး။ သလ္လကတ္တအန္တေဝါသိကေသု၊ ခဲ့စိပ်ကုတတ်သော ဆေးဆရာ၏ တပည့်တို့သည်။ ဥဒကထာလဂတေ၊ ရေခွက်၌ လားအပ်သော။ ဥပ္ပလပတ္တေ၊ ကြာရွက်၌။ သတ္တကမ္ပံ၊ ဓားငယ်ဖြင့် လှီးဖောက်ခြင်းအတတ်ကို။ သိက္ခေန္တေသု၊ ကုန်သော်။ ဧကော၊ သော။ အဆေကော၊ သော။ အန္တေဝါသိကော၊ သည်။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ သတ္ထံ၊ ဓားငယ်ကို။ ပါတေန္တော၊ ချလတ်သော်။ ဥပ္ပလပတ္တံ၊ ကြာရွက်ကို။ ဒ္ဒိဓာ ဝါ၊ နှစ်ခြမ်းမူလည်း။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ ဥဒကေ ဝါ၊ ရေ၌မူလည်း။ ပဝေသေတိ၊ ဝင်စေတတ်၏၊ ဝါ၊ နှစ်စေတတ်၏။ အပရော၊ သော။ အဆေကော၊ သော။ အန္တေဝါသိကော၊ သည်။ ဆိတ္တနပဝေ-သနဘယာ၊ နှစ်ခြမ်းဖြတ်ခြင်း, ရေ၌နှစ်ခြင်းမှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သတ္ထကေန၊ ဖြင့်။ (ဥပ္ပလပတ္တံ၊ ကို။) ဟုသိတုမ္ပိ၊ ဌာလည်း။ နဝိသဟတိ၊ မဝံ့။ ပန၊ အသင့်ကား။ ဆေကော၊ သော။ အန္တေဝါသိကော၊ သည်။ သမေန၊ မပြင်းမနှုန့်ညှိမ္ပသော။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ

ဥပ္ပလပတ္တေ၊ ၌။ သတ္ထုပဒံ၊ ဓားငယ်ရာကို။ (ဂဏ္ဌိ) သတ္ထုပဟာရံ၊ ဓားငယ်ဖြင့် ဖောက်ခြင်းကို။ ဒသေတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိယောဒါတသိပ္ပေါ၊ ကုန်စင်သော အတတ်ရှိသည်၊ ဝါ၊ အပြီးတိုင်သောအတတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ တထာ-ရူပေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ကမ္မံ၊ သွေးကြော ဖောက်ခြင်း စသော အမှုကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ လာဘံ၊ ကို။ လာဘတိ ယထာ၊ ရသကဲ့သို့ရင်း။

စ၊ ပါး။ ယော၊ သည်။ စတုဗျာမပ္ပမာဏံ၊ လေးလံပမာဏရှိသော။ မဂ္ဂဋ္ဌကသုတ္တံ၊ ပင့်ကူချည်ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်နိုင်အံ့။ သော၊ သည်။ စတ္တာရိသဟဿာနိ၊ သပြောလေးထောင်တို့ကို။ လာဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ရသ္ဟာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ကော၊ သော။ အဆေကပုရိသော၊ သည်။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂဋ္ဌကသုတ္တံ၊ ကို။ အာကဗ္ဗေန္တော၊ ငင်လတ်သော်။ တဟိံ တဟိံ၊ ၌။ ဆိန္ဒတိယေဝ၊ ပြတ်သည်သာတည်း။ အပရော၊ သော။ အဆေကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဆေဒနဘယာ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂဋ္ဌကသုတ္တံ၊ ကို။ ဖုသိတုမ္ပိ၊ ဌာလည်း။ န ဝိသဟတိ၊ မဝံ့။ ပန၊ အသင့်ကား၊ ဆေကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကောဋ္ဌ-တော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သမေန၊ သော။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ ဒဏ္ဍကေ၊ အတံ၌။ (မဂ္ဂဋ္ဌကသုတ္တံ၊ ကို။) ဝေဌေတ္ဝာ၊ ရစ်၍။ အာဟ-ရိတ္ဝာ၊ ၍။ လာဘံ၊ ကို။ လာဘတိ ယထာ၊ သို့ရင်း။

စ၊ ပါး။ အဆေကော၊ သော။ နိယာမကော၊ လှေကိုအုပ်ထိန်းသော လှေသူကြီးသည်၊ ဝါ၊ သင်္ဘောကိုအုပ်ထိန်းသောမာလိန်သည်။ ဗလဝ-ဝါတေ၊ အားရှိသောလေ၌၊ ဝါ၊ သည်။ (အာဂတေ၊ လာသည်ဖြစ်လျက်။) လင်္ကာရုံ၊ ရွက်ကို။ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်။ နာဝံ၊ ကို။ ဝိဒေသံ၊ အရပ်တပါးသို့။ ပက္ခန္ဒာပေတိ၊ ပြေးသွားစေ၏။ အပရော၊ သော။ အဆေကော၊ သော။ နိယာမကော၊ သည်။ မန္ဒဝါတေ၊ ၌၊ ဝါ၊ သည်။ (အာဂတေ၊ လာသည်ဖြစ်လျက်။) လင်္ကာရုံ၊ ကို။ ဩရောပေန္တော၊ ချလတ်၍။ နာဝံ၊ ကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဌပေတိ၊ ထား၏။ ပန။ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ ဆေကော၊ သော။ နိယာမကော၊ သည်။ မန္ဒဝါတေ၊ သည်။ အာဂတေ၊ သော်။ လင်္ကာ-ရုံ၊ ရွက်ကုန်ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ **၍**။ ဗလဝဝါတေ၊ သည်။ အာဂတေ၊ သော်။

အစုလက်ံာရုံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သောတ္ထိနာ၊ ဖြင့်။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ ယထာ၊ သို့ဝုင်း။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ယော၊ သည်။ တေလေန၊ (ခွက်ယမ်စသည်၌ တည်သော)ဆီဖြင့်။ အဆဋ္ဌေန္တော၊ မဖိတ်မလျှံစေမူ၍။ နာဠိံ၊ သိမ်မွေ့သော အပေါက်ရှိသောဆီကျည်ကို။ ပူရေတိ၊ အုံ့။ သော၊ သည်။ လာတံ၊ ကို။ လာဘတိတိ၊ ရ၏ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ သည်။ အန္တေဝါသိကာနံ၊ တို့အား။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဆေကော၊ သော။ လာဘလုဒ္ဓေါ၊ လာဘ်ကိုမက်မော သော။ ဧကော၊ သည်။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလတ်သော်။ တေလံ၊ ကို။ ဆဋ္ဌေတိ၊ ဖိတ်စေ၏။ အဆေကော၊ သော။ အပရော၊ သည်။ တေလဆဋ္ဌနဘယာ၊ ဆီဖိတ်အုံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ တေလံ၊ ကို။ (လိုက်) အာသိဉ္စိတုမ္ပိ၊ ရွတ်ရွတ်လောင်းခြင်းငှါလည်း။ နဝိသဟတိ၊ မတတ်။ ပန၊ အသင့်ကို ဆိုအုံ့။ ဆေကော၊ သော။ အန္တေဝါ-သိကော၊ သည်။ သမေန၊ သော။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ တေလေန၊ ဖြင့်။ နာဠိံ၊ ကို။ (လိုက်)။ ပူရေတ္တာ၊ ၍။ လာတံ၊ ကို။ လာဘတိ ယထာ၊ သို့ဝုင်း။

ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နိမိတ္တေ၊ ပဋ္ဌိဘာဂ နိမိတ်သည်။ ဥပဂန္တေ၊ သော်။ သီဃမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏိဿာမိတိ၊ ရောက်အုံ့ဟူ၍၊ ဂါဠှံ၊ ပြင်းစွာ။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ အုံ့။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယတ္တာ၊ လွန်စွာအားထုတ် အပ်သော ဝီရိယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ဌိ။ ပတတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ဌာ။ နဿ ကော်တိ၊ နှိုင်။ ဧကော၊ သည်။ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယတာယ၊ ဌိ။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒီသ္ဝာ၊ ၍။ ဒါနိ၊ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပြီး ယခုအခါ၌။ မေ၊ အား။ အပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်မူအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ဟာပေတိ၊ လျှော့၏။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အတိလီနဝီရိယတ္တာ၊ အလွန်တွန့်သော ဝီရိယ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကောသဇ္ဇေ၊ ဌိ။ ပတတိ၊ ၏။ သောပိ၊ သည် လည်း။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ဌာ။ နဿ ကော်တိ၊ နှိုင်။ ပန၊ အသင့်ကို ဆိုအုံ့။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဒါသကမ္ပိ၊ စဉ်းငယ်မျှလည်း။ လီနံ၊ တွန့် သော ဘာဝနာစိတ်ကို။ လီနဘာဝတော၊ တွန့်သည်၏အဖြစ်မှ။ ဥဒ္ဓတံ၊

တုန်လှုပ်တက်ကြွသော ဘာဝနာစိတ်ကို။ ဥဒ္ဓစ္စတော၊ မှ။ မောဇေတ္တာ၊ လွတ်စေ၍။ သမေန၊ သော။ [၁၃၄] ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ (စိတ္တံ၊ မတ္တန့် မလှုပ်သော ဘာဝနာစိတ်ကို။) နိမိတ္တာဘိမုခံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်သို့ ရှေးရှု။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တာဒိသေန၊ ထိုအပ္ပနာကိုဖြစ်စေနိုင်သော ရဟန်းနှင့်တူသည်။ ဘဝိတပ္ပံ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤဖွင့်ဆိုပြီးသောအနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ရေ-ဏုမ္ပိ။ပ။ ပဋိပါဒယေတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပဌမဈာနကထာ

၆၉။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝါ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣတိ ဧဝံ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဝိရိယနှင့်သမာဓိ မျှသည်၏အဖြစ်ကို ယှဉ်စေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ဝိထိပဋိပန္နံ၊ ဘာဝနာလမ်းမှန် ကျသွားသော။) မာနသံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ နိမိတ္တာဘိမုခံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်သို့ ရှေးရှု။ ပဋိပါဒယတော၊ နှင်သော။ အဿ ယောဂိနော၊ အား။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဣဒ္ဓိယတိ-သမိဒ္ဓတိ၊ ပြည့်စုံလတံ့၊ ဝါ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တမ္ဘူတဝနဝါရေ၊ ဆိုသင့်သောဧာတို့၏ ဝါရဌ။ ဘဝဉ်ံ၊ ကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ အနုယောဂဝသေန၊ ပွါးစေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ဘာဝနာစိတ်သို့ ကပ်၍ထင်လာသော။ တဒေဝ ပထဝီကသိဏံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုပင်လျှင်။ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ၊ ၍။ မနောဒ္ဒါရာဝဇ္ဇနံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမနောဒ္ဒါရာဝဇ္ဇန်းမှ။ (ပရံ၊ ဌ။) တသ္မိံ ယေဝ အာရမ္မဏေ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ် အာရုံဌပင်လျှင်။ စတ္တာရိ ဝါ၊ လေးကြိမ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇဝနာနိ၊ ဟူသည်။ ဇဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလေးကြိမ် ငါးကြိမ်သော ဧာတို့တွင်။ အဝသာနေ၊ ဌ။ ဧကံ၊ တခုသောဧာသည်။ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရဧာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာနိ၊ အကြင်ဧာတို့ကို။ အပ္ပနာယ၊ ကို။ ပရိကမ္မတ္တာ၊ ပြုပြင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိကမ္မာနိတိပိ၊ တို့ဟူ၍ဌင်း။ ဂါမာဒီနံ၊ တို့၏။ အာသန္နပဒေသော၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်ကို။ ဂါမူပစာရော နဂရူပစာရောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ-တထာ၊ တူ။ အပ္ပနာယ၊ ၏၊ ဝါ၊ မှ။ အာသန္နတ္တာ၊ နီးသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကား။ သမိပစာရတ္တာ၊ အနိုးအပါးဌာ ကျင်လည် တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပစာရာနိတိပိ၊ တို့ဟူ၍ရင်း။ ဣတောဝါ ဤ ဇောဝဇ္ဇနဝီထိမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော နာနာဝဇ္ဇနဝီထိ၌။ ပရိကမ္မာနံ၊ တို့အားရင်း။ ဥပရိအပ္ပနာယ စ၊ အထက်အပ္ပနာအားရင်း။ အနုလောမ-တောဝါ ကြောင့်။ အနုလောမာနိတိပိ၊ တို့ဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတ္ထ၊ ဤပရိကမ္မ, ဥပစာရ, အနုလောမဟု မှတ်အပ်ကုန်သော စိတ်တို့တွင်။ သဗ္ဗန္တိမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ နောက်ဌာဖြစ်သော။ ယံ စိတ္တံ၊ အကြင် တတိယ စတုတ္ထစိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဋ္ဌ၊ ကိုကား။ ပရိတ္တဂေါတ္တာဘိဘဝန-ဟော၊ ကာမာဝစရအနှယ်ကို လွှမ်းမိုးကျော်လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ မဟဂ္ဂတဂေါတ္တာဘာဝနတော စ၊ မဟဂ္ဂုတ်အနှယ်ကို ပွါးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဂေါတြဘူတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (တာနိ တာဒိသာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။) သေသာနိ၊ အဆုံး ဇော တခုမှ ကြင်းကုန်သော သုံးကြိမ်လေးကြိမ်သော ဇောတို့သည်။ ပကတိ-စိတ္တေဟိ၊ ပြကတေ့သော ကာမာဝစရစိတ်တို့ထက်။ ဗလဝတရဝိတက္ကဝိစာရပိတိသုခစိတ္တေကဂ္ဂတာနိ၊ အလူးအားရှိသော ဝိတက်ဝိစာရပိတိသုခ စိတ္တေကဂ္ဂတာရှိကုန်သော။ ကာမာဝစရာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏[1]။

၁-ဂံ တာယတိတိ ဟိ ဂေါတ္တံ။ပ။ မဟဂ္ဂတဂေါတ္တေပိ ဣမိနာ နယေန အတ္ထော ဝေဒိ-တဗ္ဗော။ ဌီကာစာအုပ်၌ ကြည့်ပါ။ ၎င်း၏အနက်ကား-ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အုံ့။ ဂံ၊ အမည်ဖြစ်သောသဒ္ဒါအသိဉာဏ်ကို။ တာယတိ၊ စောင့်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂေါတ္တံ၊ မည်၏။ ပရိတ္တန္တိ၊ ပရိတ္တ ဟူ၍။ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော။ အာဘိဓာနဉ္စ၊ အမည်ဖြစ်သော သဒ္ဒါကိုရင်း။ ဗုဒ္ဓိဉ္စ၊ ပရိတ္တတရားဟူ၍ သိသောဉာဏ်ကိုရင်း။ (အာဘိဓာနဗုဒ္ဓိနံ၊ သဒ္ဒါအသိဉာဏ်နှစ်ပါးတို့၏။) ဇဂံသိကဝိသယတာယ၊ စင်စစ်အားဖြင့် မိမိလျှင် အာရာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိတ္တဂေါတ္တံ၊ မည်၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အုံ့။ ဗုဒ္ဓိ၊ အသိဉာဏ်သည်။ အာရမ္မဏာဘူတေန၊ အာရုံ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္ထေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ နပ္ပဝတ္တတိ ယထာ၊ မဖြစ်၏သို့။ ဧवं၊ ဟူ။ အာဘိဓာနံ၊ အမည်ဖြစ်သောသဒ္ဒါသည်လည်း။ အာဘိဓေယျဘူတေန၊ မိမိဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္ထေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ နပ္ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ သဒ္ဒါနှင့်အသိ ဉာဏ်နှစ်ပါးတို့၏ အနက်နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော အဝတ္ထော၊ ထို ဝိသယဖြစ်သောအနက်သည်။ တာနိ၊ ထိုသဒ္ဒါအသိဉာဏ် နှစ်ပါးတို့ကို။ တာယတိ ရက္ခတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအုံ့။ တံ ပရိတ္တဂေါတ္တံ၊ ထိုပရိတ္တဂေါတ္တကို။ မဟဂ္ဂတာနုတ္တရဝိဒုရံ၊ မဟဂ္ဂုတ် လောကုဏ္ဏာတို့မှ ဆန့်ကျင်သော။ ကာမတဏှာယ၊ ၏။ ဂေါစရဘူတံ၊ အာရုံ၏ အဖြစ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကာမာဝစရမဗ္ဗာနံ၊ ကာမာဝစရ တရား

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအုံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသောစိတ် လေးပါးသော စိတ်တို့တွင်။ အဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ မယူအပ်သေးသည်ကိုသာယူသဖြင့်၊ ဝါ၊ ယူအပ်ပြီးသည်ကိုမယူသဖြင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးသောဇောစိတ်သည်။ ပရိကမ္မံ၊ မည်သည်။ ဒုတိယံ၊ သည်။ ဥပစာရံ၊ မည်သည်။ တတိယံ၊ သည်။ အနုလောမံ၊ မည်သည်။ စတုတ္ထံ၊ သည်။ ဂေါတြဘု၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဌမံ၊ သည်။ ဥပစာရံ၊ မည်သည်။ ဒုတိယံ၊ သည်။ အနုလောမံ၊ မည်သည်။ တတိယံ၊ သည်။ ဂေါတြဘု၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုတ္ထံ၊ သည်။ အပ္ပနာစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌမံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ အပ္ပနာစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ စု။ စတုတ္ထမေဝ ဝါ၊ လေးကြိမ်မြောက်သော စိတ်သည်သာလျှင်မူလည်း။ ပဋ္ဌမံ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော စိတ်သည်သာလျှင်မူလည်း။ အပေတိ အပ္ပနာဝေသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ ခေါ၊ လေးကြိမ်မြောက်မူလည်း, ငါးကြိမ်မြောက်မူလည်း အနိယမအားဖြင့် ထိုအပ္ပနာဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ခိပ္ပါ-ဘိညဒန္ဓာဘိညဝေသေန၊ ခိပ္ပါဘိညပုဂ္ဂိုလ် ဒန္ဓာဘိညပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုငါးကြိမ်မြောက်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဇဝနံ၊ ဆဋ္ဌသတ္တမ ဇောသည်။ ပတတိ-ပတန္တံ ဝိယ ဟောတိ၊ ကျသကဲ့သို့ ယိုသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ (ပရိကဿိဏဇဝတ္တာ၊ အစွမ်းအဟုန် ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။) ဘဝင်္ဂဿ၊ ၏။ ဝါရော၊ အလှည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ မတ္တမတိီး အယူသီးကိုဆိုအုံ့။ အာဘိဓမ္မိကဂေါဒတ္တတ္ထေရော၊ သည်။ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အာသေဝနပစ္စယေန ပစ္စယောတိ၊ ဟူသော။ ဤမံ သုတ္တံ၊ ဤပဋ္ဌာန်းပါဠိကို။ ဝတ္ဝာ၊ ရှုတ်၍။ အာသေဝနပစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ပစ္ဆိမော ပစ္ဆိမော ဓမ္မော၊

တို့၏။ အာဝေဏိကံ၊ မဟာဂ္ဂုတ်လောကတ္ထာရာမှ အသီးဖြစ်သော။ ရူပံ၊ သဘောဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ မဟာဂ္ဂတဂေါတ္တောပိ၊ ၌လည်း။ ဤမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂေါ ဂေါဏော စိန္ဒြိယေ ဘူမိံ၊ ဝစနေ စေဝ ဗုဒ္ဓိယံ။ အာဒိစ္စေ ရုံသိယဥ္စော၊ ပါနိယေပိ စ ဝတ္တတေ-ဟုသဒ္ဒနိတိ ပဒမာလာ ၃၁၈-၌ မိန်အပ်သော ဂေါသဒ္ဒါ၏ နှား, ဤနြေ, မြေ, သဒ္ဒါ, ပညာ, နေ, အရောင်, ရေ-ဟူသော အနက်တို့တွင် ဤ၌ ဝစနအနက် ဗုဒ္ဓိအနက်၌ ဖြစ်ရကား ဂဝံ တာယတိ-ဟု ရှိသင့်သည်၊ စာအမျှားပင် ဂံ ကာ၊ကတိ-ဟူ၍သာ ရှိခဲ့၏၊ ဆင်ခြင်။ (ပြည့်)

နောက်နောက်သော ကုသိုလ်မမှီသည်။ ဗလ၀ါ၊ အားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆဋ္ဌေပိ၊ ဆဋ္ဌဈာနအရာ၌ရင်း။ သတ္တမေပိ၊ ၌ရင်း။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ၀စနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တံ ထေ-ရဿ ၀စနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ထေရဿ၊ အာဘိမမ္မိကဂေါဒတ္တ-ထေရ်၏။ ဧတံ ၀စနံ၊ သည်။ အတ္တနောမတိမတ္တန္တိ၊ သူတ္တ,သူတ္တာနုလောမ, အာစရိယ၀ါဒဟူသော အထောက်အကူမရ သူ့အကြိုက်မျှသာတည်းဟူ၍။ ၀တ္ဘာ၊ ၍။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ အသင့်အလျော်ယူတို့ပြု၍ စကား လက်စသတ်မိုးချုပ်အံ့။ စတုတ္ထပဉ္စမေသုယေ၀၊ စတုတ္ထပဉ္စမတို့၌သာလျှင်။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရတော၊ ပဉ္စမ၏နောက်၌။ ဇ၀နံ၊ ဆဋ္ဌဈာ,သတ္တမဈာသည်။ ပတိတံ နာမ၊ ကျသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဘ၀င်္ဃ၊ ၏။ အာသန္နတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ (အဋ္ဌကထာသု-ကို ပဋိက္ခိတ္တံ, ဝုတ္တံနှစ်ပါး၌ပင်စပ်)

[၁၃၅] တံ ၀စနံ၊ ထိုစတုတ္ထပဉ္စမေသုယေ၀ စသောစကားကို။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝိစာရေတ္ဘာ၊ စိစစ်၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဋိက္ခိပိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဟိ-တံ ပါဂဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဆိန္နပပါတာဘိမုခေါ၊ ကမ်းပါးပြတ်သို့ရှေးရှု။ ဓာ၀န္တော၊ ပြေး လတ်သော်။ ဌာတုကာမောပိ၊ ရပ်လိုသော်လည်း။ ပရိယန္တေ၊ ပြတ်သော ကမ်းပါးအစွန်းအနား၌။ ပါဒံ၊ ကို။ ကတ္ဘာ၊ ထား၍။ ဌာတုံ၊ ငှါ။ နု သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ပပါတေ၀၊ ကမ်းပါးပြတ်၌သာလျှင်။ ပတတိ ယထာ၊ ကျ၏သို့။ ဧ၀ံ၊ တူ။ ဆဋ္ဌေ ၀၊ ၌ရင်း။ သတ္တမေ ၀၊ ၌ရင်း။ ဘ၀င်္ဃ၊ ၏။ အာသန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပေတုံ-အပ္ပနာ၀သေန ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ နု သက္ကောတိ၊ နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုတ္ထပဉ္စမေသုယေ၀၊ တို့၌သာလျှင်။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

သာ စ ပန အပ္ပနာ၊ သည်လည်း။ ဧကစိတ္တက္ခဏိကာယေ၀၊ တခုသော စိတ္တက္ခဏရှိသည်သာတည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်စ့။ ပဌမပ္ပနာယံ၊ လက်ဦးရစ ဖြစ်သော မဟဂ္ဂတ်အပ္ပနာ၌ရင်း။ လောကိယာဘိညာသု၊ တို့၌ရင်း။ စတ္တာသု မဂ္ဂေသု၊ တို့၌ရင်း။ မဂ္ဂါနန္တရဖလေ၊ ၌ရင်း။ ရူပါရူပဘ၀ေသု၊ တို့၌။ ဘ၀င်္ဂေ၊ ဘ၀င်ဖြစ်သော စျာန်စိတ်၌ရင်း။ (ဘ၀င်္ဃာနေ ဟူ၍လည်းရှိ၏။ သင့်သည်ချည်း။ ဘ၀င်အရာ၌ရင်း။ ပေး) နိရောဓ-

သ၊ အား။ ပစ္စယော၊ သော။ နေဝသညာနာသညာယတနေ၊ ဧာဘ၌ရင်း။ နိရောဓာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တိသ၊ ထသောအနာဂါမ် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဖလ-သမာပတ္တိယံ၊ ၌ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ အဒ္ဓါနပရိစ္ဆေဒေါ နာမ၊ ကာလအပိုင်းအခြားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘွေ၊ ဤခုနစ်ဌာနတို့တွင်။ မဂ္ဂါနန္တရဖလံ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးကြိမ်ကို ထက်၊ ဝါ၊ တို့၏။ ဥပရိ၊ အလွန်၊ ဝါ၊ အထက်၌။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓသ၊ နိရောဓသမာပတ်အား။ ပစ္စယော၊ သော။ နေဝသညာ-နာသညာယတနံ၊ သည်။ ဒ္ဝိန္နံ၊ နှစ်ကြိမ်တို့ထက်။ ဥပရိ၊ အလွန်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါရူပေသု၊ ဘုံတို့၌။ ဘဝင်္ဂသ၊ ၏။ ပရိမာဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေသဌာနေသု၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောသုံးဌာနမှ ကြွင်းကုန်သော ပဌမအပ္ပနာ, လောကိအဘိညာဉ်, မဂ်ဉာဏ်လေးခု, နိရောဓသမာ-ပတ်မှထသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖလကွဏဟူသော လေးဌာနတို့၌။ ဧကမေဝ စိတ္တံ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ-တခုပရိသမာပန) ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပနာ၊ လက်မှန်အပ္ပနာသည်။ ဧကစိတ္တက္ခဏိကာယေव၊ သာတည်း။ တတော၊ ထိုအပ္ပနာဇောတကြိမ်ဖြစ်သည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဘဝင်္ဂပါတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ပစ္ဆာ၊ ၌။ ဘဝင်ံ၊ ကို။ ဝေါစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ စျာနပစ္စဝေက္ခဏတ္ထာယ၊ ဌ၊။ အာဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ စျာနပစ္စဝေက္ခဏံ၊ စျာန်ကိုဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဇောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဘွောဝတာ စ-ဘွေကေန ဘာဝနာဂ္ဂမေန၊ ဖြင့်။ သေ-သော ယောဂါဝစရော၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ အသီးအခြားဖြစ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ-ဝိဝိစ္စေဝ၊ အသီးအခြားဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝါ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝိဝေကဇံ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခ ရှိသော၊ ဝါ၊ ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခ ရှိသော။ ပဌမံ စျာနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဒေဝ ဝိဟရတော၊ ဤသို့ပဌမ

ဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေသော။ အနေန ယောဂါဝစရေန၊ သည်။ ပဠုဂ်-ဝိပ္ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သော ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ ပဠုဂ်သမန္နာဂတံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ တိဝိဓကလျာဏံ၊ သုံးပါးသောကောင်းခြင်းရှိသော။ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နံ၊ ဆယ်ပါးသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်သည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၀။ တတ္ထ-တသ္မိं ဈာနပါဒေ၊ ဌာ။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိတိ၊ ကား။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စိတ္ဝာ၊ အသီးအခြားဖြစ်၍။ ဝိနာ၊ မငြိမတ္ထယ် မရှက်မစပ် ကင်းကွာလွတ်လပ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အပဂ္ဂမိတ္ဝာ။ စွန့်ပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ဖဲခွါဆုတ်နစ်ခဲ့၍။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိအစရှိသောဝါကျ၌။ ယော အယံ ဧကောရော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ သော ဧကောရော၊ ထိုဧသဒ္ဒါကို။ နိယမတ္ထောတိ၊ စင်စစ်မြဲခြင်း မှတ်ခြင်းအနက်ရှိ၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကောရော၊ သည်။ (လိုက်) နိယမတ္ထော၊ နိယမအနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဧသဒ္ဒါ၏ နိယမအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တသ္မိं ပဌမဈာနမုပသမ္ပဇ္ဇဝိဟရဏသမယေ၊ ထိုပဌမဈာန်ကိုပြည့်စုံစေ၍ နေသောအခါ၌။ အဝိဇ္ဇမာနာနမ္ပိ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော်လည်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ တသ္မာ ပဌမဈာနသ္မာ၊ ၏။ ပဋိပက္ခ-ဘာဝတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်ကိုဌင်း။ ကာမပရိစ္စာဂေနေဝ၊ ကာမတို့ကို စွန့်ခွါရှောင်လွှဲ ဖဲကြဉ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အသ္မာ ပဌမဈာနသ္မာ၊ ကို။ အဓိဂမတ္တာ၊ ရခြင်းကိုဌင်း။ (ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။

ကထံ ဒီပေတိ၊ ကား။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ မငြိမတ္ထယ် အသီးအခြားဖြစ်၍သာလျှင်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ နိယမေ၊ မှတ်ခြင်းကို။ ကရိယမာနေ၊ သော်။ ဣဒံ ပယောဇနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ အန္ဓကာရေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပဒီပေါ-ဘာသော၊ ဆီမီးရောင်သည်။ နပ္ပဝတ္တတိ ဝိယ၊ မဖြစ်၏သို့။ ယေသု ကာမေသု၊ တို့သည်။ သတိ-သန္တေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ ဣဒံ ဈာနံ၊

သည်။ နပ္ပဝဝတ္ထုတိ၊ မဖြစ်။ တေ ကာမာ၊ တို့သည်။ ဣမယာ စျာနသာ၊ ၏။ နှုန၊ စင်စစ်။ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ သြရိမတီရပရိစ္စာဂေန၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကို စွန့်ခြင်းဖြင့်။ ပါရိမတီရသာ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းကို။ အဓိဂမော ဣဝ၊ ရခြင်းကဲ့သို့။ တေသံ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပရိစ္စာဂေနေဝ၊ သာလျှင်။ [၁၃၆] အသာ စျာနသာ၊ ကို။ အဓိဂမော၊ ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ ပယောဇနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ (ဣတိ-လောပ) တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ နိယမံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိအစရှိသောပါဠိ၌။ စောဒကသာ၊ ၏။ ဣတိ စောဒနာ၊ ဤသို့သောစောဒနာသည်။ သိယာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေ-သေသာ ဝေကာရော၊ ကို။ ပဋိပဒေယေဝ၊ ရှေးပုဒ်၌သာ လျှင်။ ဝုတ္တော ပန၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဥတ္တရပဒေ၊ ၌။ နှ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မမူအပ်သနည်း။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏတရားတို့မှ။ အဝိဝိစ္စာပိ၊ အသီးအခြားမဟုတ်မူ၍လည်း။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယ္ယ ကိံ၊ နေရာသလော။ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တေ၊ ဤရှေးပုဒ်၌သာလျှင် ဝေသဒ္ဒါကိုဆိုခြင်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စောဒကဆရာဆိုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ နှ ခေါ ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်။ (ကာမေဟိ ဧဝါတိ၊ ဟူ၍။ အဝဓာရဏာယ၊ ၏။ အကတတ္တာ၊ တည်း။) ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ တံနိဿရဏတော၊ ထိုကာမတို့၏ ထွက်မြောက်ရာထွက်မြောက်ကြောင်း, ကင်းပျောက်ရာ ကင်းပျောက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သေ-သေသာ ဝေကာရော၊ ကို။ ပဋိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဝါ၊ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စ္စ။ ကာမဓာတုသမတိက္ကမနတော စ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာမဘဝကို လွန်နိုင်ကြောင်း အကျင့်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ ကာမရာဂပဋိပက္ခတော စ၊ ဆိုလတံ့သောအပြားရှိသော ကိလေသ ကာမ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ ဣဒံ စျာနံ၊ သည်။ ကာမာနမေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ နိဿရဏံ၊ ဝိသေသအားဖြင့် ကင်းကြောင်း ပျောက်ကြောင်း, ကင်းရာ ပျောက်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဗျာပါဒါဒီနံ၊ စသည်တို့၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။) ယဒိ-ဣဒံ ဣဒံ ဣဒံ

ဝေတံ နေကွမ်ံ၊ ထိုဈာန်သည်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ပန၊ ထိုရှေးပုဒ်၌ သာဟောတော်မူအပ်သော်လည်း။ ဥတ္တရပဒေပိ၊ ၌လည်း။ (ဝတ္ထုဗေါဓိ သမ္ဘန္ဓောဿ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤဝါဒုရား သာသနာတော်၌ သာလျှင်။ (ပဌမော၊ သော။) သမဏော၊ သောတာပန်ရဟန်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣဓ-ဣဓ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုတိယော၊ သော။ သမဏော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ဝေကာရော၊ ကို။ အာနေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဝေါ၊ တူ။ အာနေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝတ္ထုဗေါ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤကာမစ္ဆန္ဒမှ။ အညေဟိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ နိဝရဏသခါတေဟိ၊ ကုန်သော။ အကုသလဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အဝိဝိစ္စ၊ အသီးအခြားမဖြစ်မူ၍။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိတုံ၊ ၄ါ။ နိ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဝတ္ထုဗေါ၊ ၏။) တသ္မာ၊ ထို (သို့ အတ္ထသမ္ဘဝအားဖြင့် နောက်ပုဒ်သို့လည်းဆောင်၍ ဆိုသင့်သည်၏အဖြစ်)ကြောင့်။ ဝိဝိစ္စေဝ။ပ။ ဓမ္မေဟိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ပဒဒ္ဒယေပိ၊ ၌လည်း။ သေ-သော နိယမော၊ ဤနိယမအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ပဒဒ္ဒယေပိ၊ ၌လည်း။ ဝိဝိစ္စာတိ ဣမိနာ သာဓာရဏဝစနေန၊ ဝိဝိစ္စဟူသော အလုံးစုံသော ဝိဝေကတို့အား ဆက်ဆံသောသဒ္ဒါဖြင့်။ တဒင်္ဂဝိဝေကာဒယော စ၊ တဒင်္ဂ ဝိက္ခမ္ဘန သမုစ္ဆေဒ ပဋိပဿဒ္ဓိ နိဿရဏဝိဝေကလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယဝိဝေကာဒယော စ၊ ကာယ စိတ္တ ဥပဓိဝိဝေကလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဝေကော၊ တို့သည်။ သင်္ဂဟံ၊ ပေါင်းရှိယူခြင်းသို့။ ကိဉ္စာပိ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ကား ရောက်ကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ကာယဝိဝေကော၊ ၎င်း။ စိတ္တဝိဝေကော၊ ၎င်း။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တယော ဝေ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤဈာနကထာ၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (သမုစ္ဆေဒဝိဝေကာဒီနံ၊ တို့၏။ အသမ္ဘဝတော၊ တည်း။)

ပန၊ ပါး။ ကာမေဟိတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသေ၊ မဟာ-နိဒ္ဒေသ၌။ ကတမေ ဝတ္ထုကာမာ မနာပါ ပိယရူပါတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ယေ စ ဝတ္ထုကာမာ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။

တတ္ထေ၀၊ ထိုမဟာနိဒ္ဒေသ၌သာရင်း။ ဝိဘင်္ဂ၀ိုဟာ စ၊ စျာနဝိဘင်း၌ရင်း။ ဆန္ဒော၊ လိုလားခြင်းသည်၊ ဝါ၊ တောင့်တသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော အားနည်းသောလောဘသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ရာဂေါ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ထိုဆန္ဒထက်အားကြီးသော တပ်စွန်းသောလောဘသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ လိုလားတပ်မက်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ထိုထက်အားကြီးသော ထူထပ်သောရာဂသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ သင်္ကပ္ပေါ၊ နိမိတ္တအနုဗျဉ္ဇနတို့ကို ကြံခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ကြံကြောင်းဖြစ်သော လောဘသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ရာဂေါ၊ သင်္ကပ္ပထက်အားကြီးစွာ တပ်စွန်းသော ရာဂသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ သင်္ကပ္ပရာဂေါ၊ ကြံစည်တပ်မက်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ထိုထက်အလွန်အားကြီးသော သင်္ကပ္ပန၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောရာဂသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ဣမေ၊ ဤဆန္ဒစသည်တို့ကို။ ကာမာတိ၊ လိုချင်တောင့်တတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ လိုချင်တောင့်တကြောင်းဖြစ်၍ ကိလေသာကာမတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ယေ စ ကိလေသကာမာ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမ တို့ကိုလည်း။ သင်ဟိတာ ဣစ္စေ၀၊ သာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ကာမတို့ကို ပေါင်းယူခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိ၀ိစ္ဆေ၀ ကာမေဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိ၀ိစ္ဆေ၀၊ အသီးအခြားဖြစ်၍သာလျှင်။ ဣတိပိ အတ္ထော၊ သည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန ဝတ္ထုကာမ၀ိ၀ေကေန၊ ထိုဝတ္ထုကာမတို့မှကင်း၍ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ကာယ၀ိ၀ေကော၊ သည်။ ဝုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကသ္မာ၊ ကား။ ပုတ္တဒါရာဒိပရိဂ္ဂဟ၀ိ၀ေကဒီပနတော၊ သားမယားစသည်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းမှကင်းခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့်တည်း။) ဝိ၀ိစ္ဆ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိတိ၊ ဓမ္မေဟိဟူသောပုဒ်၏။ ကိလေသကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝါ၊ ကား။ သဗ္ဗာကုသလေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိ၀ိစ္ဆ၊ သာလျှင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန ကိလေသကာမ၀ိ၀ေကေန၊ ဖြင့်။ (တနည်း) တေန သဗ္ဗာကုသလ၀ိ၀ေကေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တ၀ိ၀ေကော၊ သည်။ ဝုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဏ္ဍော၊ ဤ၀ိ၀ိစ္ဆေ၀ ကာမေဟိ ဝိ၀ိစ္ဆ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိဟူသော ပဒဒွယ၌။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော ဝိ၀ိစ္ဆေ၀ ကာမေဟိဟူသောပဒဖြင့်။ (တနည်း)

ဌေ။ ဤဝိဝေကနှစ်ပါးအပေါင်းခြင်း။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော ကာယ-ဝိဝေကဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမမဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝေကဝစနတော ဝေ၊ ကင်းခြင်းကို ဟောတော်မူသောကြောင့်ပင်လျှင်။ ကာမသုခပရိစ္စာဂေါ၊ ဝတ္ထုကာမကို ခံစားသော သုခကိုစွန့်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ ထင်စွာပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိဟူသော ဒုတိယ ပဒဖြင့်၊ ဝါ၊ ဒုတိယဖြစ်သောစိတ္တဝိဝေကဖြင့်။ ကိလေသကာမမဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝေကဝစနတော၊ ကြောင့်။ နေက္ခမ္မသုခပရိဂ္ဂဟော၊ စျာန်ချမ်းသာကို သိမ်းဆည်းခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမဝိဝေကဝစန-တောယေဝ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့မှ ကင်းခြင်းကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဧတေသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောနှစ်ပုဒ်တို့တွင်။ ပဌ-မေန၊ ရှေးပုဒ်ဖြင့်။ သံကိလေသဝတ္ထုပ္ပဟာနံ၊ တဏှာသံကိလေသ စသည်တို့၏အကြောင်းကို ပယ်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိ-ယေန၊ ဒုတိယပုဒ်ဖြင့်။ သံကိလေသပ္ပဟာနံ၊ တဏှာစသော သံကိလေသကို ပယ်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမေန၊ ပဌမပုဒ်ဖြင့်။ လောလဘာဝဿ၊ လျှပ်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်၏။ ဟေတုပရိစ္စာဂေါ၊ အကြောင်း(ဖြစ်သော ဝတ္ထုကာမ)ကို စွန့်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ဗာလဘာဝဿ၊ မိုက်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အဝိဇ္ဇာ၏၊ ဝါ၊ ဒုစိန္တိတစိန္တိတာ-အစရှိသည်၏။ ဟေတု-ပရိစ္စာဂေါ၊ အကြောင်း(ဖြစ်သော အယောနိသောမနသိကာရ, အလုံးစုံသော အကုသလဓမ္မ)ကို စွန့်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ တပါး။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ [၁၃၇] ပယောဂသုဒ္ဓိ၊ ကာယပယောဂ စသည်မှ စင်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အာသယပေါသနံ၊ အဇ္ဈာသယကို စင်ကြယ်စေလျက် ပွါးစေခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိညာတပ္ပံ၊ ၏။ သေ-ဓေသော၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ကာမေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌။ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကာမနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝတ္ထု-ကာမပက္ခေ၊ ဝတ္ထုကာမအဖို့၌။ နယော၊ နည်းတည်း။

ပန၊ ပါး။ ကိလေသကာမပက္ခေ၊ ၌။ ဆန္ဒောတိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ ရာဂေါတိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဧဝမာဒီဟိ၊ ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။

အနေကဘေဒေါ၊ (ကာမာသဝကာမရာဂသံယောဇဉ်စသည် ရူပတဏှာ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်) များသောအပြားရှိသော။ ကာမစ္ဆန္ဒောယေဝ၊ ကာမသဘော ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော ဆန္ဒကို။ ကာမောတိ၊ ဟူ၍။ အခိုပ္ပေတော၊ လိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်။ သော ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ကို။ အကုသလ-ပရိယာပန္နော၊ အကုသိုလ်၌ အတွင်းဝင်သည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်မူလည်း။ တတ္ထ ကတမော ကာမော၊ ဆန္ဒော ကာမောတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘင်း၊ ၌။ စျာနပဋိပက္ခတော၊ စျာန်၏ပဋိပက္ခ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသုံ၊ သီးသန့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ကိလေသကာမတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုရိမပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အကုသလပရိယာပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယ-ပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အသ၊ ထိုကာမ၏။ အနေကဘေဒ-တော၊ များသောအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမတောတိ၊ ဟူ၍။ အဝတ္ဝာ၊ ၍။ ကာမေဟိတိ၊ ဟူ၍။ (ဗဟုဝစနံ၊ ကို။) ဝုတ္တံ၊ ၏။

အညေသံ၊ ကာမစ္ဆန္ဒစသော နိဝရဏမှတပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ဒိဋ္ဌိမာနအဟိရိကအနောတ္တပ္ပအစရှိကုန်သော တရားတို့၏။ အကုသလ-ဘာဝေ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ သော်လည်း။ တတ္ထ ကတမေ။ပ။ စ္ဆန္ဒော-တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘင်း၊ ၌။ ဥပရိစျာနင်္ဂါနံ၊ အထက်၌ ဟောအပ်လတံ့ကုန်သော စျာနင်တို့၏။ ပစ္စနီကပဋိပက္ခဘာဝ-ဒဿနတော၊ မိမိ၏ဆန့်ကျင်ဘက် နိဝရဏတို့၏ ပဟာယကပဋိပက္ခ၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ ပစ္စနီက။ပ။ ဒဿနတော ဒဿနဘယ၊ ပြခြင်းငှါ။ နိဝရဏာနေဝ၊ စျာနင်၏ ပစ္စနီကဖြစ်သော နိဝရဏတို့ကို သာလျှင်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ စ္ပ။ နိဝရဏာနိ၊ တို့သည်။ စျာနင်-ပစ္စနီကာနိ၊ စျာနင်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏။ (တေသံ၊ ထိုစျာနင်တို့၏။ ပဝတ္တိနိဝရဏတော၊ ဖြစ်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။) တေသံ၊ ထိုပစ္စနီကဖြစ်သော နိဝရဏတို့၏၊ ဝါ၊ တို့ကို။ စျာနင်္ဂါနေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ပဋိပက္ခာနိ၊ ပဟာယကပဋိပက္ခ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဒ္ဒံသကာနိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဝိဃာတကာနိ၊ သတ်သူဦးတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ သမာဓိ၊ သည်။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခော၊ ပဟာ-ယကပဋိပက္ခသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပီတိ၊ သည်။ ဗျာပါဒဿ၊ ၏။

ပဋ္ဌိပကွာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပဋ္ဌိပကွော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ၏။ ပဋ္ဌိပကွံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိစာရော၊ သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ၏။ ပဋ္ဌိပကွော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပေဠကေ၊ နေတ္တိကျမ်းဌ၊ ဝါ၊ ပေဠကောပဒေသကျမ်းဌ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဝေါ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ တွေ့ဆု၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့တွင်။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေ-ဟိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ ဝိကွမ္ဘနဝိဝေကော၊ ခဲ့သော အားဖြင့် ကင်းခြင်းကို၊ ဝါ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပဌမဿ၊ ကုန်သော။ နိဝရ-ဏာနံ၊ တို့၏။ ဝိကွမ္ဘနဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ အဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ မယူအပ်သေးသည်ကိုသာယူသဖြင့်။ ပဌမေန၊ ပဌမပုဒ်ဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သေသ-နိဝရဏာနံ၊ တို့၏။ တထာ၊ ပါး။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ တီသု၊ ကုန်သော။ အကုသလမူလေသု၊ တို့တွင်။ ပဌကာမဂုဏဘေဒဝိသယဿ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်အထူးလျှင် အာရုံရှိသော။ လောဘဿ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အာဃာတဝတ္ထုဘေဒါဒိဝိသယာနံ၊ ကိုးပါးသော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏ အ ကြောင်းထူးစသည်လျှင် အာရုံရှိကုန်သော။ ဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ ကား။ သြဃာဒီသု၊ သြဃယောဂအစရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ ကာမောဃ။ပ။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အဝေသေသ။ပ။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ စ၊ တနည်း။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ တဏှာယ၊ ၏ရင်း။ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ၊ ထိုတဏှာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏ရင်း။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ရင်း။ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရား တို့၏ရင်း။ အပိစ၊ တနည်း။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ လောဘသမ္ပယုတ္တာနံ၊ ကုန် သော။ အဒ္ဒန္နံ၊ ကုန်သော။ စိတ္တုပ္ပါဒါနံ၊ တို့၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သေသာနံ၊ ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တုပ္ပါဒါနံ၊ တို့၏။ ဝိကွမ္ဘနဝိဝေကော၊ 'သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စ္စာ။ ဝိဝိစ္စေဝ။ပ။ ဓမ္မေ-ဟိတိ ဇ္ဈာ ၌။ အတ္ထပ္ပကာသနာ၊ အနက်ကိုပြခြင်းတည်း၊ ဝါ၊ အနက်ကို ပြကြောင်းကထာတည်း။

[၁၃၇] ၇၁။ စ၊ ဆက်။ ဘွားဝတာ၊ ဖြင့်။ ပဌမသာ စျာနသာ၊ ၏။ ပဟာနုဂ်ံ၊ ကို။ ဒသေတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သမ္ဘယောဂဂ်ံ၊ ကို။ ဒသေတုံ၊ ၎။ သဝိတက္ကံ သဝိစာရန္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ဝိတက္ကနုံ၊ ကြံခြင်း။ ဝိတက္ကော၊ ကြံခြင်း။ ဥဟနုံ၊ ကြံခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ပေါတိ၊ ၏။ သ္ဝာယံ-သော အယံ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။ အဘိနိရောပနလက္ခဏော၊ ရှေးရှုတင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အာဟနနုပရိယာဟနနရသော၊ အာရုံကို အစဉ်ခေါက်ခြင်း, ရှေးရှုခေါက်ခြင်း, ထက်ဝန်းကျင်ခေါက်ခြင်း, လှည့်လည်၍ခေါက်ခြင်း, ပြန်လှန်၍ခေါက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏ [1]။

တထာ ဟိ-တတော ဧဝ၊ ထိုသို့ အာဟနနုပရိယာဟနနကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ တေန၊ ထိုသို့ရှေးရှုခေါက်ခြင်း, ထက်ဝန်းကျင်မှ ခေါက်ခြင်းကိစ္စရှိသော။ (ဤဝိသေသနကို ဝိတက္ကာဟတံဝယ် ဝိတက္ကဒ္ဒ်စပ်၊ ယထာရူပေ အဒိန္နာဒါနေ-ကဲ့သို့တည်း။) (တနည်း) တေန၊ ကိစ္စရှိသောဝိတက်ဖြင့်။ (တေန-ကား ဝိသေသ, ဝိတက္က-ကား သာမည၊ဝိနယသဝစနုတ္တကောသလ္လတ္ထံ-ကဲ့သို့တည်း) ယောဂါဝစရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဝိတက္ကာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့် ရှေးရှုခေါက်သည်ကို။ ဝိတက္ကပရိယာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ခေါက်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာရမ္မဏော၊ ၌၊ ဝါ၊ သို့။ စိတ္တဿ၊ ကို။ အာနုယနုပစ္ဆိုပဌာ-နော၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း ဆုံငင်ခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏၊ ဝါ၊ ရှေးရှုဆောင်တတ် ဆုံငင်တတ်သော တရားဟု ယောဂီ၏ဉာဏ်အားထင်၏။

ဝိစရဏံ၊ အာရုံ၌ ထိုမှဤမှ သွားလာခြင်း၊ ဝါ၊ ထိုမှဤမှ လှည့်လည်ခြင်း၊ ဝါ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်း။ ဝိစာရော၊ ခြင်း။ အနုသဉ္စရဏံ၊ အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ် သွားလာခြင်း၊ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လျှောက်ခြင်း, လှည့်ခြင်း၊ ဝါ၊ နောက်၌ အဖန်တလဲတလဲ ကျက်စားခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သ္ဝာယံ-သော အယံ ဝိစာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏာနုမဇ္ဇန-

---

၁-ရူပံ ရူပံ-ပထဝီ ပထဝီ ဟု နှလုံးသွင်းလျက် ရိုက်နှက်တီးခေါက်ဘိသကဲ့သို့ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို အာဟနန ပရိယာဟနန-ဟူ၍ သိအပ်၏။ (ပြည်)

လက္ခဏော၊ အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာ, မှတ်အပ်သော လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ အာရုံ၌ စိတ်၏သုံးသပ်ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌။ သဟဇာတာ-နုယောဇနရသော၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို ယှဉ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ္တဿ၊ ကို။ အနုပ္ပဗန္ဓနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ်ဖွဲ့ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ (တနည်း) စိတ္တဿ၊ ၏။ အနုပ္ပဗန္ဓနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ်သက့ဲသို့ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။

စ၊ ဆက်။ နေသံ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ကတ္ထစိ၊ အခ္ပါကုန်သော ပဌမစျာန်နှင့်ကာမစိတ်တို့၌။ အဝိပ္ပယောဂေ၊ မကွေ့မကွာယှဉ်ခြင်းသည်။ သန္ဓေ့ဘိ၊ သော်လည်း။ စေတသော၊ ၏။ ပဌမာဘိနိပါတော၊ ရှေးဦးစွာ အာရုံ၌ ကျခြင်းသဘော ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ သြဠာရိကဌေန၊ ဝိစာရထက် ရုန်ရင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ပုဗ္ဗင်္ဂမဌေန စ၊ ဝိစာရ၏ ရှေသွားခြင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဃဏ္ဍာဘိဃာတော ဝိယ၊ ထိုးအပ်သော ခေါင်းလောင်း၏ ရှေးဦးစွာမြည်သောအသံနှင့်တူသည်၊ ဝါ၊ ခေါင်းလောင်း ကိုထိုးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုပ္ပဗန္ဓော၊ စိတ်ကိုအာရုံ၌ အစဉ်မပြတ် ဖွဲ့တတ်သော၊ ဝါ၊ အာရုံ၌ စိတ်၏အစဉ်မပြတ် သက့ဲသို့ ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဝိစာရော၊ သည်။ သုခုမဌေန၊ ဝိတက် အောက် သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ အနုမဇ္ဇနသဘာဝေန စ၊ အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်ရင်း။ ဃဏ္ဍာနုရဝေါ ဝိယ၊ ခေါင်းလောင်း၏ နောက်ဆင့်၍မြည် သောအသံနှင့်တူသည်၊ ဝါ၊ အဖန်တလဲလဲမြည်သောအသံနှင့်တူသည်၊ ဝါ၊ ဟိန်းသောအသံနှင့်တူသည်၊ ဝါ၊ ညည်းသောအသံနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ အယံ ဝိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) စ၊ တပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိတက်ဝိစာရတို့တွင်။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဝိပ္ပါရဝါ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်။ ပဌမုပ္ပတ္တိကာလေ၊ လက်မှန်ဖြစ်ရာ ကာလ၌။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ပရိပ္ဖန္ဒနဘူတော၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဝါ၊ တုန်လှုပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ အာကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတုကာမဿ၊ ပျံတက်ခြင်းငှါလိုသော။ ပက္ခိနော၊ ငှက်ကြီး၏။ ပက္ခဝိက္ခေပေါ ဝိယ စ၊ အတောင်ကိုခတ်ခြင်းကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ၊ အတောင်ကို ခတ်သည်နှင့် တူသည်ရင်း။ ဂန္ဓာနုဗန္ဓစေတသော၊ အနံ့သို့

အစဉ်လိုက်သော၊ ဝါ၊ အနုံဖြင့်ဖွဲ့အပ်သောစိတ်ရှိသော။ ဘမရဿ၊ ပိတုန်း၏။ ပဒုမာဘိမုခပါတော ဝိယ စ၊ ပဒုမာ[ကြာ]တောသို့ ရှေးရှုကျခြင်းကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ၊ ကျခြင်းနှင့်တူသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိစာရော၊ သည်။ သန္ဓိဝုတ္တိ၊ ငြိမ်သက်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တဿ၊ ၏။ နာတိပရိပ္ဖန္ဒနဘာဝေါ၊ မတုန်လှုပ်လွန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဝါ၊ မတုန်မလှုပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ အာ-ကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတဿ၊ ပျံတက်ပြီးသော။ ပက္ခိနော၊ ၏။ ပက္ခပ္ပသာရဏံ ဝိယ စ၊ အတောင်ကို တန်းခြင်းကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ၊ အတောင်ကိုတန်းသည်နှင့်တူသည်ရင်း။ ပဒုမာဘိမုခပတိတဿ၊ ပဒုမာ[ကြာ]တောသို့ ရှေးရှုကျပြီးသော။ ဘမရဿ၊ ၏။ ပဒုမဿ၊ ၏။ ဥပရိဘာဂေ၊ အထက်အဖို့၌။ ပရိဘ္ဗမနံ ဝိယ စ၊ ဘေးရန်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို စုံစမ်းခြင်းငှါ ဝဲရစ်ခြင်းကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ၊ ဝဲရစ်သည်နှင့် တူသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ တို့၏။ အယမ္ပိ ဝိသေသော၊ ဤသို့သောအထူးကိုလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။) ပန၊ ဝါဒထူးကိုဆိုအံ့။ ဒုကနိပါတဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အာကာသေ၊ ၌။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော။ မဟာသကုဏဿ၊ ငှက်ကြီး၏။ ဥဘောဟိ ပက္ခေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါတံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူပြီး၍။ ပက္ခေ၊ တို့ကို။ သန္ဓိသိဒါပေတ္ဝာ၊ နှစ်စေ၍၊ ဝါ၊ ငြိမ်သက်စွာနေစေ၍။ ဂမနံ ဝိယ၊ ပျံခြင်းကဲ့သို့။ အာရမ္ဘ-ဏော၊ ၌။ စေတသော၊ ကို။ အဘိနိရောပနဘာဝေန၊ ရှေးရှုတက်စေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။) ဝါတဂ္ဂ-ဟဏတ္ထံ၊ လေကိုယူခြင်းငှါ။ ပက္ခေ၊ တို့ကို။ ဖန္ဒာပယမာနဿ၊ တုန်လှုပ်စေလျက်၊ ဝါ၊ ခတ်လျက်။ ဂမနံ ဝိယ၊ သွားခြင်းကဲ့သို့။ အနုမဇ္ဇနသဘာ-ဝေန၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းသဘောဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ အနုပ္ပဗန္ဓေန၊ ဥပစာရ၌ရှင်း, အပ္ပနာ၌ရှင်း ရှေ့နောက်အစဉ်အားဖြင့်။ ပဝတ္တိယံ၊ မပြတ်ဖြစ်ရာ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ နေသံ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ သော ဝိသေသော၊ သည်။ ပဌမဒုတိယဈာနေသု၊ တို့၌။ ပါကဋော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အပိ စ၊ တနည်းလည်း။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသော။ ကံသဘာဇနံ၊ ကြေးခွက်ကို။ ကေနေ ဟတ္ထေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ ဒဠ္ဌံ

ဂဟေတွာ၊ မြဲစွာကိုင်၍။ ဣတရေန ဟတ္ထေန၊ ဤမှတပါးသောလက်ဖြင့်။ စုဏ္ဏတေလဝါလဏ္ဍုပကေန၊ ဆပ်ပြာမှုန့် ဆီ (ဆွတ်တစ်အုပ်သော ဆိတ်မွေး စသည်ဖြင့်ပြီးသော) သားမြီးတံပွတ်ဖြင့်။ ပရိမဇ္ဇန္တိယာ၊ ပွတ်သသူ၏။ ဒဠ္ဍဂဟဏဟတ္ထော ဝိယ၊ မြဲစွာကိုင်သောလက်ကဲ့သို့။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဠ္ဍမ္ဘော၊ ၏။ (တနည်းကား) ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဒဠ္ဍဂဟဏဟတ္ထော၊ မြဲစွာကိုင်သောလက်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိမဇ္ဇနဟတ္ထော ဝိယ၊ ပွတ်သောလက်ကဲ့သို့။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဠ္ဍမ္ဘော၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဒဏ္ဍပွဟာရေန၊ တုတ်ခတ်သဖြင့်။ စက္ကံ၊ ကို။ ဘမယိတ္တာ၊ လည်စေ၍။ ဘာဇနံ၊ အိုးကို။ ကရောန္တိယာ၊ ပြုသော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်း၏။ ဥပ္ပီဠနဟတ္ထော ဝိယ၊ မြေစိုင်ကိုနှိပ်သောလက်ကဲ့သို့။ ဝိတက္ကော ကို။ ဒဠ္ဍမ္ဘော၊ ၏။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ သဠ္ဠရဏဟတ္ထော ဝိယ၊ မြေစိုင်ကိုလှည့်လည် သုံးသပ်သောလက်ကဲ့သို့။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဠ္ဍမ္ဘော၊ ၏။ တထာ၊ ပါး။ မဏ္ဍလံ၊ တစုံတခုသော အရေးအဝန်းကို။ ကရောန္တိယာ၊ ၏။ [၁၃၉] မဇ္ဈေ၊ ဌာ။ သန္ဓိရမ္ဘိတ္တာ၊ စိုက်နှက်၍။ ဌိတကဏ္ဍကော ဝိယ၊ တည်သောတံသင်းကဲ့သို့။ အာဘိနိရောပနော၊ စိတ်ကို အာရုံသို့ ရှေးရှုဘင်တတ်သော။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဠ္ဍမ္ဘော၊ ၏။ ဗဟိ၊ ဌာ။ ပရိဘ္ဘမနကဏ္ဍကော ဝိယ၊ ပတ်ပတ်လည်သောတံသင်းကဲ့သို့။ အနုမဇ္ဇနော၊ အာရုံကိုသုံးသပ်တတ်သော။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဠ္ဍမ္ဘော၊ ၏။ ရုက္ခော၊ သည်။ ပုပ္ဖေန စ၊ အပွင့်နှင့်ရင်း။ ဖလေန စ၊ အသီးနှင့်ရင်း။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တတိ ဝိယ၊ ဖြစ်၏သို့။ ယံ စျာနံ၊ အကြင်စျာန်သည်။ ဣတိ ဣမိနာ စ ဝိတက္ကေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဝိတက်နှင့်ရင်း။ ဣတိ ဣမိနာ စ ဝိစာရေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဝိစာရနှင့်ရင်း။ သဟ၊ ကွ။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ စျာနံ၊ ကို။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍။ သဝိစာရန္တိ၊ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဌာ။ ဣမိနာ စ ဝိတက္ကေန၊ နှင့်ရင်း။ ဣမိနာ စ ဝိစာရေန၊ နှင့်ရင်း။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမုပေတော၊ ကော်ငင်းစွာပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင်တည်ရာရှိသော။ ဒေသနာ၊ ကို။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။) ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဌာ။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာ၊ သော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ယဒိပိ ကတာ၊ အကယ်၍ကား

ပြုတော်မူအပ်၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ (ဣမ၊ ဤအဌကထာ၌။ ဣမိနာ စ ဝိတက္ကေနာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မဝေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော ယထာ၊ ၏သို့။) တတ္ထာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၌လည်း။ ဧဝမေव၊ ဤအတူလျှင်။ ဒဋ္ဌမ္ဗော၊ ၏။

ဝိဝေကဇန္တိ တ္ထော၊ ၌။ (အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။) ဝိဝိတ္တိ၊ နီဝရဏတို့မှကင်းခြင်း ဆိတ်ခြင်း။ ဝိဝေကော၊ ကင်းခြင်း ဆိတ်ခြင်း။ နီဝရဏဝိဂမော၊ နီဝရဏတို့မှကင်းခြင်း ဆိတ်ခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ အနက်။ (ဘာဝသာဓ်) ဝါ၊ ကား။ ဝိဝိတ္တော ဝိနာဘူတော၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းတတ်ဆိတ်တတ်သည်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝေကော၊ မည်၏။ (ကတ္တုသာဓ်။ တနည်း) ဝိဝိတ္တော ဝိဝေစိတော၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းစေအပ် သီးသန့်ခြားနားစေအပ်သည်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝေကော၊ မည်၏။ (ကမ္မသာဓ်) နီဝရဏဝိဝိတ္တော၊ နီဝရဏတို့မှကင်းလွတ်ခြားနားတတ်သော၊ ဝါ၊ တို့မှကင်းစေအပ် သီးသန့်ခြားနားစေအပ်သော။ စျာနသမ္မယုတ္တမမ္မရာသိ၊ စျာန်နှင့် သမ္မယုတ်ဖြစ်သောတရားအစုရ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအဓိပ္ပာယ်တည်း။ တသ္မာ ဝိဝေကာ၊ ထိုသို့ နီဝရဏတို့မှကင်းလွတ်ရှင်းစင်ခြင်းကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝေကဇံ၊ မည်၏။ (ဘာဝ-သာဓနကို ရည်၍ ဝိဝေကာဆိုသည်) ဝါ၊ ကား။ တသ္မိံ ဝိဝေကေ၊ ထို-နီဝရဏမှ ကင်းလွတ်ခြားနားတတ်သော၊ ဝါ၊ ထိုမှ ကင်းစေအပ်သီးသန့်ခြားနားစေအပ်သော စျာနသမ္မယုတ္တမမ္မအစု၌။ ဇာတံ၊ တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝေကဇံ၊ မည်၏။ (ကတ္တုသာဓ်, ကမ္မသာဓ်ကိုရည်၍ ဝိဝေကေဆိုသည်။)

၂၂။ ပီတိသုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။) ပီဏယတိ တပ္ပေတိ၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ဝါ၊ ပီဏယတိ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေတတ်၏။ ဣတိ - တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိ၊ မည်၏။ သာ၊ ထိုပီတိသည်။ သမ္ပယောယနလက္ခဏာ၊ နှစ်သက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ကာယစိတ္တပီဏနရသာ၊ ကိုယ်စိတ်ကိုပွါးစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဖရဏရသာ၊ မွန်မြတ်သောစိတ္တဇရูပ်တို့ဖြင့် ကာယကိုနှံ့စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သြဒဂျပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ တက်ကြွသော ကိုယ်စိတ်၏အဖြစ်ဟူ၍ ဉာဏ်အားရှေးရှု

ထင်တတ်၏။ ပန၊ လက္ခဏာစသည်မှတပါး ဘေဒကိုဆိုဒုံ့။ သာ သော ပိတိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာစသည်နှင့်ပြည့်စုံသော ဤပိတိသည်။ ခုဒ္ဒိကာပိတိ၊ ၎င်း။ ခဏိကာပိတိ၊ ၎င်း။ သြက္ကန္တိကာပိတိ၊ ၎င်း။ ဥဗ္ဗေဂါ-ပိတိ၊ ၎င်း။ ဖရဏာပိတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ပဗ္ဗဝိဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ခုဒ္ဒိကာပိတိ၊ သည်။ သရီရေ၊ ၌။ လောမဟံသမတ္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကာတုံ၊ ၎။ သက္ကောတိ၊ ၏။ (ပုန၊ ဖန်။ နဉ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ခဏိကာပိတိကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်မဖြစ်။) ခဏိကာပိတိ၊ သည်။ ခဏေ ခဏေ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒသဒိသာ၊ လျှပ်စစ်ပြက်သည်နှင့်တူသည်ဖြစ်၍။ (ဗဟုလံ၊ အဖန်များစွာ။) ဟောတိ၊ ၏။ သြက္ကန္တိကာပိတိ၊ သည်။ ဝိစိ၊ လှိုင်းတံပိုးသည်။ သမုဒ္ဒတီရံ၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းသို့။ သြက္ကမိတ္ဝာ သြက္ကမိတ္ဝာ၊ သက်၍ သက်၍။ ဘိဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ပျက်၏သို့။ ကာယံ၊ သို့။ သြက္ကမိတ္ဝာ သြက္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဗ္ဗေဂါပိတိ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ သန်သောအားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓဂ္ဂံ၊ အထက်သို့ပျံတက်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အာကာသေ၊ ၌။ လဃုံဘပနပ္ပမာဏပ္ပတ္တာ၊ လေခတ်သော ဂွမ်းပုံကဲ့သို့ ခုန်လွှားပျံတက်စေခြင်း အတိုင်းအရှည်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဏ္ဏ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပုဏ္ဏဝလ္လိကဝါသိမဟာတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ၌။ သာယံ၊ ၌။ စေတိယင်္ဃံ၊ ပုဏ္ဏဝလ္လိကကျောင်းရှိစေတီအပြင်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ စန္ဒာလောကံ၊ လရောင်အလင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ မဟာစေတိယာဘိမုခေါ၊ မဟာစေတီသို့ရှေးရှုသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမာယ ဝေလာယ၊ ၌။ စတသော၊ ကုန်သော။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ မဟာစေတိယံ၊ ကို။ ဝန္ဒန္တိ ဝတ၊ ရှိခိုးကုန်လိမ့်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံအောက်မေ့၍။ ပဂတိယာ ဒိဋ္ဌာရမ္မဏဝသေန၊ ပြကတော့အားဖြင့် ရှေးကာလက မဟာစေတီ၌ မြင်ဘူးယူဘူးသော အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါ-ရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော။ ဥဗ္ဗေဂါပိတိ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ သုဓာတလေ၊ နုရပတေကျံသောစေတီပြင်၌။ ပဟာသစိတ္တေဏ ဣတ္ထာ ဝိယ၊ ပေါက်သည်ဖြစ်၍ ညက်ညက်ငြိမ့်ငြိမ့်လိမ့်သွားသော ဆန်းကြယ်သော အိမ်ကျင်ကဲ့သို့။ အာကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ပျံတက်၍။ မဟာစေတိယင်္ဂဏေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ၏။ ဟသ၊ ပါး။ ဂိရိကဏ္ဏကဝိဟာရသာ၊ ၏။ ဥပနိဿယေ၊ မှီရာဆွမ်းလှူရာဖြစ်သော

ဝတ္ထုကာလကဂါမေ၊ ၌။ ဧကော၊ သော။ ကုလဓီတာပိ၊ အမျိုးသျှီး သည်လည်း။ ဗလဝဗုဒ္ဓါရမ္မဏာယ၊ အားရှိသောဘုရားဂုဏ်လျှင် အာရုံ ရှိသော။ ဥဗ္ဗေဂါပိတိယာ၊ ဖြင့်။ အာကာသေ၊ ၌။ လဿေသိ၊ ပျံသွားဘူးပြီ။

တဿာ၊ ထိုအမျိုးသျှီး၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ သာယံ၊ ၌။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ ၎။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်လတ်သော်။ အမ္မ၊ ချစ်သျှီး။ တုံ၊ သည်။ ဂရုဘာရာ၊ ကိုယ်မအားသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ လေးသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဝိစရိတုံ၊ သွားလာခြင်းငှါ။ နဿကြောသိ၊ မတတ်ကောင်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တုယှံ၊ ၏။ ပတ္တိံ၊ အဖို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောဿာမ၊ နာခဲ့ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မှာ၍။ အဂမံသု ကိရ၊ သွားလေကုန်သတတ်။ သာ၊ ထိုအိမ်စောင့်သျှီးငယ်သည်။ ဂန္တုကာမာပိ၊ သွားလိုသော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ [၁၄၀] ပဋိဗာဟိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တီ၊ မတတ်ကောင်းရကား။ ဃရေ၊ ၌။ ဩဟာယိတ္ဝာ၊ ကျန်ရစ်၍။ ဃရာဇိရေ၊ အိမ်မျက်နှာစာကြမ်းပြင်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်လျက်။ စန္ဒာလောကေန၊ လရောင်ဖြင့်။ ဂိရိကဏ္ဏကေ၊ ကျောင်း၌။ အာကာသ-စေတိယင်္ဂဏံ၊ တောင်ထွဋ်၌တည်သောစေတီပြင်ကို။ သြလောကေန္တီ၊ စိုက်စိုက်ကြည့်လတ်သော်။ စေတိယဃ၊ အား။ ဒီပပူဇံ၊ ဆီးမီးပူဇော်သည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ စတသော၊ ကုန်သော။ ပရိသာ၊ တို့ကို၊ ဝါ၊ တို့သည်။ မာလာဂန္ဓာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စေတိယပူဇံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကရောန္တိယော စ၊ ပြုသည်တို့ကိုလည်း။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ ဂဏသဇ္ဈာယသဒ္ဒဉ္စ၊ အပေါင်းလိုက် သရဇ္झာယ်သံကို လည်း။ အဿောသိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုရောကာလ ထိုခဏ၌။ ယေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဧဝရူပေ၊ သော။ စေတိယင်္ဂဏေ၊ ၌။ အနုသဉ္စရိတုံ စ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့်ခြင်းငှါဝင်း။ ဧဝရူပံ၊ သော။ မဓုရ-ဓမ္မကထံ၊ သာယာသောတရားစကားကို။ သောတုံ စ၊ ငှါဝင်း။ လဘန္တိ၊ ရပေကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသို့သောသူတို့သည်။ ဓညာ ဝတ၊ ဘုန်းရှိပေ ကုန်စွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြည်ညိုဆွတ်ဆွတ် နှလုံးညွှတ်၍။ မုတ္တရာသိ-ဘဒိသံ၊ ပုလဲပုံစုနှင့်တူသော။ စေတိယံ၊ ကို။ ပဿန္တိယာ ဧဝ၊ ကြည့်စဉ်

ပင်လျှင်။ အဿာ၊ ထိုသတ္တိသို့မီးငယ်အား။ ဥဇ္ဇေဂါပိတိ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။ သာ၊ ထိုသတ္တိသို့မီးငယ်သည်။ အာကာသေ၊ ဌာ။ လဃိတ္ဘာ၊ ပျံတက်၍။ မာတာပိတူနံ။ တို့၏။ ပုရိမတရုံယေဝ၊ ရှေးဦးစွာ ပင်လျှင်။ အာကာသတော၊ မှ။ စေတိယင်္ဂဏေ၊ ဌာ။ ဩရုယှ၊ သက်၍။ စေတိယံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဘာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏမာနာ၊ လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ အထ၊ ထို့နောက်မှ။ နံ၊ ထိုသို့မီးငယ်ကို။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ အာဝဇ္ဇာ၊ ၍။ အမ္မ၊ ချစ်သို့။ တုံ၊ သည်။ ကတရေန မဂ္ဂေန၊ အဘယ် ခရီးဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ သု၊ ကုန်၏။ သာ၊ သည်။ (အမ္မ တာတာ၊ အိုမိခင်ဘခင်တို့။) အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အမ္မိ၊ ၏။ မဂ္ဂေန၊ မြေခရီးဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။ နု အမ္မိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဘာ၊ ပြန်ကြားလတ်သော်။ အမ္မ၊ သို့။ အာကာသေန နာမ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် မည်သည်။ ခီဏာသဝါ၊ ရဟန္တာအရှင်တို့သည်သာ လျှင်။ သဉ္ဇရန္တိ၊ သွားလာနိုင်ကုန်၏။ တုံ၊ သည်။ ကထံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာနိုင်မည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ မိဘတို့က ဆိုအပ်လတ်သော်။ စန္ဒာလောကေန၊ လရောင်ဖြင့်။ စေတိယံ၊ ကို။ အာလောကေန္တိယာ၊ ကြည့်လျက်။ ဌိတာယ၊ ရပ်စဉ်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ် အား။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာ၊ သော။ ဗလဝပီတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လတ် သတည်း။ အထ၊ ထိုသို့ ပီတိဖြစ်လတ်သော်။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဌိတဘာဝံ၊ ကို။ နေဝ အညာသိံ၊ မသိလိုက်။ နိသိန္နဘာဝံ၊ ထိုင် သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ နု အညာသိံ၊ မသိလိုက်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဂဟိတနိမိတ္တေနေဝ၊ (စေတီတော်ကို ရှိခိုးခြင်း, တရားတော်နာခြင်းကို ရည်၍ ဧည့ာ ဝတိမေ-စသည်ဖြင့်) ယူအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်နိမိတ်ကြောင့် သာလျှင်၊ ဝါ၊ ယူအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်နိမိတ် ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အာကာသေ၊ ဌာ။ လဃိတ္ဘာ၊ ၍။ စေတိ-ယင်္ဂဏေ၊ ဌာ။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဥဇ္ဇေဂါပိတိ၊ သည်။ အာကာသေ၊ ဌာ လဃုပနုပ္ပမာဏာ၊ လေခတ်သောဂွမ်းပုံကဲ့သို့ ခုန်လွှားပျံတက်စေခြင်း အတိုင်းအရှည်ရှိလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဖရဏာပီတိယာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ သော်။

သကလသရီရံ၊ သည်။ ဓမိတ္ဌာ၊ မှုတ်၍။ ပုရိတဝတ္ထိ ဝိယ၊ လေဖြင့်ပြည့်စေ အပ်သော စည်ဖောင်းကဲ့သို့ရင်း။ မဟတာ၊ သည်းစ္ဌာသော။ ဥဒကော-ဃေန၊ တောင်ကျချောင်းရေအယဉ်သည်။ ပက္ခန္ဒပဗ္ဗတကုစ္ဆိ ဝိယ ၈၊ စီးဝင်သော တောင်ဝှမ်းကဲ့သို့ရင်း။ အနုပရိပ္ပဠေ၊ အစဉ်မပြတ် ထက်ဝန်း ကျင်မှ တွေ့နှံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ပဋ္ဌဝိဓာ၊ သော။ သာ သော ပီတိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော ဤပီတိသည်။ ဂဇ္ဈံ၊ ပဿဒ္ဓိ၏တည်ရာတိုက်ကို။ ဂဏှန္တီ၊ ယူလျက်။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ ရောက်လျက်။ (တနည်း) ပဿဒ္ဓိယာ၊ ၏။ နိမိတ္တာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဂဇ္ဈံ၊ ပဿဒ္ဓိ-ဟူသော ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှန္တီ၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ ပရိပါစနဝသေန၊ ရင့်စေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပရိပါကံ၊ ကိုယ်ဝန်ရင့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ ရောက်လတ်သော်။ ကာယ-ပဿဒ္ဓိဉ္စ၊ ကိုရင်း။ စိတ္တပဿဒ္ဓိဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ ပဿဒ္ဓိံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ (ပဿဒ္ဓိ-ဟူသော သားဖွားသည်ဟူလို) ပဿဒ္ဓိ၊ သည်။ ဂဇ္ဈံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှန္တီ၊ ၍။ ပရိပါကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ သော်။ ကာယိကဉ္စ၊ ကာယိကလည်းဖြစ်သော။ စေတသိကဉ္စ၊ စေတသိကလည်း ဖြစ်သော။ ဒုဝိဓမ္ပိ၊ သော။ သုခံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ၏။ (ပဿဒ္ဓိ-ဟူသော မိခင်က သုခ-ဟူသော သားဖွားပြန်သည် ဟူလို) သုခံ၊ သည်။ ဂဇ္ဈံ၊ ကို။ ဂဏှန္တံ၊ ဖြစ်၍။ ပရိပါကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော်။ ခဏိကသမာဓိံ၊ ခဏိက သမာဓိလည်း ဖြစ်သော။ ဥပစာရသမာဓိံ၊ ဥပစာရသမာဓိလည်း ဖြစ် သော။ အပ္ပနာသမာဓိံ၊ အပ္ပနာသမာဓိလည်း ဖြစ်သော။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိဓံ၊ သော။ သမာဓိံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ၏။ (ပီတိ၏ သားကား ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိ၏ သားကား သုခ၊ သုခ၏ သားကား သမာဓိဖြစ်၍ မြစ်ရုပြီ ဟူလို) တာသု၊ ထိုငါးပါးသောပီတိတို့တွင်။ အပ္ပနာသမာဓိသ၊ ၏။ မူလံ၊ အမြစ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ နှင့်။ သမ္မယုတ္တာ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ (အနုဏ္ဏမေန၊ ဖြင့်။) ဝစ္ဆုမာနာ၊ ပွါးသည် ရှိသော်။ သမာဓိသမ္မယောဂံ၊ အပ္ပနာသမာဓိနှင့်ယှဉ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်သော။ ယာ ဖရဏာပီတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ အပ္ပနာ-သမာဓိသမ္မယုတ္တဖရဏာပီတိကို။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ပီတိသုခ-ဟူသော ဤ အရာ၌။ ပီတိတိ၊ ပီတိ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။

၇၃။ ပန၊ အဖိုတပါးကို ဆိုအံ့။ ဣတရံ၊ ပိတိမ္ပတပါး သုခဟူသော ပုဒ်ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝတ္တေ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏။ သုခနုံ၊ ချမ်းသာခြင်း။ ဝါ၊ ကား။ ယံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကာယစိတ္တာဗာဓံ၊ ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်း စိတ်၏ကျင်နာခြင်းကို၊ ဝါ၊ ကိုယ်၏အနာ စိတ်၏အနာကို။ သုဋ္ဌု၊ စွာ။ ခါဒတိ၊ စားတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခံ၊ မည်၏။ စ၊ တနည်း။ ယံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကာယစိတ္တာဗာဓံ၊ ကို။ ခနတိ၊ တူးဖြိုတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခံ၊ မည်၏။ တံ၊ ထိုသုခသည်။ သာတလက္ခဏံ၊ သမဏိပုဂ္ဂလ သမ္ပယုတ္တ-ဓမ္မတို့ကို မိမိ၌ သာယာစေတတ်သော တရားလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ ရှိ၏၊ ဝါ၊ သာယာစေတတ်သည်၏အဖြစ်လျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ (ဘာဝပဓာနကတ္တုသာဓနဿ) ဝါ၊ သာယာစေတတ်သော တရားဟု မှတ်အပ်၏။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဗြူဟနရသံ၊ ပွါးစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အနုဂ္ဂဟပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရုံကို အဖန်ဖန်ယူခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာ ရှိ၏၊ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့အား ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ စ၊ ဆက်။ နေသံ၊ ထိုပိတိသုခတို့၏။ ကတ္ထစိ ပဌမဈာနာဒိကေ၊ ဌာ။ အဝိပ္ပယောဂေ၊ သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ဣဌဌာရမ္မဏပဋ္ဌိလာဘာတဋ္ဌာ၊ ဣဌဌာရုံကိုရခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ပိတိ၊ မည်၏။ ပဋ္ဌိလဒ္ဓဿ၊ ရအပ်ပြီးသော အာရုံ (၏ အရသာ)ကို။ အနုဘဝနံ၊ ခံစားခြင်းသည်။ သုခံ၊ မည်၏။ (ဤနှစ်ပုဒ် ဖြင့် သဘောအားဖြင့် ပိတိသုခတို့ကို ဝေဖန်၍ပြသတည်း) ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ပိတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပိတိရှိသော စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဤပါဠိဖြင့် ပိတိ၏ သုခနှင့် အစွန်း-သံယောဇဉ်ကို ဆိုး၏) ယတ္ထ၊ ဌာ။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဌာ။ နိယမတော၊ ဖြင့်။ ပိတိ၊ သည်။ နု အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ (ဤပါဠိဖြင့် သုခ၏ ပိတိနှင့် အနုစွန်သံယောဇဉ်ကိုဆိုသတည်း၊ ထိုကြောင့် အစွန်ဌာ-နုစွန်သံယောဇဉ်တာဖြင့် ပိတိသုခတို့၏ ဝိသေသကို ပြသတည်း။) ပိတိ၊ ကို။ သခါရက္ခန္ဓသင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ အဖြစ်ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ သုခံ၊ ကို။ ဝေဒနာက္ခန္ဓသင်္ခါတံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

[၁၄၁] (ဂိမှကာလေ၊ နေ့လည်။) ဘန္တေ ဘုဝိန္ဒသာ၊ ပရိုးမဲသို့သွားခြင်း ကြောင့် ပင်ပန်းသသူအား။ ဝနန္တရဒါဒသဝဿသု၊ ဝေါအုပ်အရိုပ်

ရှိ၏ ရေရှိ၏ဟူသော စကားကို မြင်သောအခါ, ကြားသောအခါတို့၌။ ပီတိ၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗာ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏပဋိလာဘကာလေ၊ ၌။ ဒဠ္ဍဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝနစ္ဆာယာပဝေသနဉ္စဒကပရိဘောဂေသု၊ တောအရိပ်သို့ဝင်သော အခါ, ရေကိုသုံးဆောင်သောအခါတို့၌။ သုခံ၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပဋိလဒ္ဓရသာနုဘဝနကာလေ၊ ၌။ ဒဠ္ဍဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ တို့၏။ ဝိသေသော၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ (ဣတိ-စသည်သော) စ၊ ဆက်။ တသ္မိံ တသ္မိံ သမယေ၊ (ဣဋ္ဌာရမ္မဏပဋိလာဘသမယ, ပဋိလဒ္ဓရသာနုဘဝ-နသမယ, ဝနစ္ဆာယာဒီဒဿနသဝနသမယ, ပရိဘောဂသမယ ဟူသော) ထိုထိုသမယတို့၌။ ပါကဋဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤဣဋ္ဌာရမ္မဏ-ပဋိလာဘတို့ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အယဉ္စ ပီတိ၊ ဤပီတိသည်ရင်း။ ဣဒဉ္စ သုခံ၊ ဤသုခသည်ရင်း။ အသ စျာနသ၊ ထိုစျာန်အား၊ ဝါ၊ အသ္မိံ စျာနေ၊ ၌။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ စျာနံ၊ ကို။ ပီတိသုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အထ ဝါ၊ ကား။ ပီတိ စ၊ ပီတိလည်း။ သုခဉ္စ၊ သုခလည်း။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခ။ ဓမ္မဝိနယာဒယော ဝိယ၊ ဓမ္မဝိနယ-သဒ္ဒါအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဝိဝေကဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သည်။ အသ စျာနသ၊ အား။ ဝါ၊ ကား။ အသ္မိံ စျာနေ၊ ၌။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝမ္မိ၊ ဤသို့ အညမညဘတ္တသမာသ် အနက်အားဖြင့်လည်း။ ဣဒံ စျာနံ၊ သည်။ (လိုက်) ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စျာနံ၊ စျာန်သည်။ ဝိဝေကဇံ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ ယထေဝ၊ ဖြစ်၏သို့လျှင်။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧတ္ထ၊ ဤစျာန်၌။ ပီတိသုခမ္မိ၊ သည်လည်း။ ဝိဝေကဇမေဝ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုဝိဝေကကြောင့် ဖြစ်သော ပီတိသုခသည်လည်း။ အသ စျာနသ၊ အား။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကပဒေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဝေကဇံပီတိသုခန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ၎။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏[1]။

၁-ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ ဟူသော ပုဒ်၌ ရှေးဝိကပ်၌ ဝိဝေကဇံ-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် စျာန်ကို ဟောအပ်၏၊ အတ္ထိ-ဟူသော အတ္ထိဝိသေသရှိသော ပီတိသုခ-သဒ္ဒါနှောက်မှလည်း အသ စျာနသ, အသ္မိံ စျာနေ ဟူသော အနက်၌ အ-ပစ္စည်းကို မှတ်အပ်၏၊ အသဘ္ဘိတဒ္ဒိတ် ဟူလို။ ဒုတိယဝိကပ်၌ ပီတိသုခသည်လျှင် ဝိဝေကဇ-မည်၏၊ ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ

ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအုံ့။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဣဒံ သုခံ ဣမာယ ပီတိယာ သဟဂတန္တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ သော်လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ တတ္ထာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၌လည်း။ ဧဝမေव၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်အပ်သည်နှင့်တူစွာသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ပဌမံ ဈာနန္တိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ပရတော၊ ၌။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘာဝိဿတိ၊ လတံ့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ဥပဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ပါပုဏိတ္မာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏[1]။ ဝါ၊ ကား။ ဥပသမ္ပာဒယိတ္မာ၊ ပြီးစေ၍။ နိပ္ဖါဒေတ္မာတိ၊ နိပ္ဖါဒေတ္မာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏[2]။

ပန၊ အထူး။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ကို။ လာဘော၊ ရခြင်း။ ပဋ္ဌိလာဘော၊ ရခြင်း။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း။ သမ္ပတ္တိ၊ ကောင်းစွာရောက်ခြင်း။ ဥပသနာ၊ တွေ့ထိခြင်း။ သစ္ဆိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံစေခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၏လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝမေव၊ ဤအဟူသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိဟရတီတိ၊ ကား။ တဒနုရူပေန၊ ထိုဈာန်အားလျော်သော။ ဣရိယာပထဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဣတိဝုတ္တပ္ပကာရဈာနသမင်္ဂီ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောဈာန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ အတ္တဘावဝသေ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ ဣရိယံ-ကိရိယံ၊ အမှုကို၊ ဝါ၊ ကိစ္စကို။ ဝုတ္တိ၊ သုံးခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပါလနံ၊ တခုသောဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နာသည်ကို တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်ဖြတ်၍ စောင့်ခြင်းကို။ ယပနံ ယာပနံ၊ မှုခြင်းကို၊ ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာကာလတိုင်အောင်ရောက်စေခြင်းကို။ စာရံ၊ ကျက်စားခြင်းကို။

ဟူသော ပုဒ်သည်လည်း အညပဒတ္ထ သမာသ်တည်း၊ ပဌမာဝိဘတ်၏လည်း မကျေခြင်းကို မှတ်အပ်၏။ (ပြည့်)

၁-ဣ ဂတိယံ၊ ယေသံ ဓာတူနံ ဂတိအတ္ထော၊ ဗုဒ္ဓိပိ တေသံ အတ္ထော။ ပဝတ္တိပါပုဏနာနိပိ ဟု သဒ္ဒနီတိ (ဓာတု၊ ၁) ဟူရကား ဂတိအနက်ရှိသော ပဒ-ဝေတ်၏ ပါပုဏနုအနက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သင့်သောကြောင့် ပါပုဏိတ္မာ-ဆိုသည်နှင့် တူသည်ဟူလို၊ ဥပဂန္ဓာ-ဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း ကပ်၍ဟု အနက်ယောဇနာသော် ဥပ-သဒ္ဒါအနက်ရှိသည်မည်ရကား ဧရောက်၍ ဟုသာအနက်ပေး။ (ပြည့်)

၂-ဥပ-သဒ္ဒါ သံ-သဒ္ဒါတို့သည် အနုကူလမဟုတ် အကုံသဖြစ်ရကား ဂတိအနက်ရှိသော ပဒ-ဝေတ်သည် နိပ္ဖါဒနာဘावနအနက်ကို ဟောသည်ဟူလို။ (ပြည့်)

ဝိဟာရ၌၊ တခုသောဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နှာခြင်းကို တခုသောဣရိယာ-ပုထ်ဖြင့်ဖြတ်၍ဆောင်ခြင်းကို။ အဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဝိဟရတိတိ ။ပ။ ဝိဟရတိဟူသော။ တေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ [ဝိဟရတိတိ၊ ကား။ ဣရိယတိ၊ အတ္တဘောဟု အမှုကိစ္စကိုပြီးစေ၏။ ဝတ္တတိ၊ အမှုကိုဖြစ်စေ၏၊ ဝါ၊ အတ္တဘောကို ဖြစ်စေ၏။ ပါလေတိ၊ အတ္တဘောကို စောင့်၏။ ယပေတိ ယာပေတိ၊ အတ္တဘောကို မှီစေ၏၊ ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလတိုင်အောင် အတ္တဘောကို ရောက်စေ၏။ စရတိ၊ ကျက်စား၏။ ဝိဟရတိ၊ တခုသောဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နှာသည်ကို တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်ဖြတ်၍ အတ္တဘောကိုဆောင်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဝိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

ပဠဂ်ဝိပွဟီနာဒိ

၃၄။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပဠဂ်ဝိပွဟီနံ ပဠဂ်သမန္နာဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ ကာမစ္ဆန္ဒေ၊ ၎င်း။ ဗျာပါဒေ၊ ၎င်း။ ထိနမိဒ္ဓေ၊ ၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စေ၊ ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ပဠဂ္ဂေါ နိဝရဏာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဠဂ်ဝိပွဟီနတာ၊ ပယ်အပ်ပြီး အင်္ဂါငါးပါး ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ၊ ဝိတက်စသော ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့ဖြင့် နိဝရဏကို ပယ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏၊ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေသု၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒစသော ငါးပါးသော နိဝရဏတို့ကို။ အပ္ပဟီနေသု၊ မပယ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စျာနံ၊ သည်။ နု ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ကြောင့်။ ဧတောနိ၊ တို့ကို။ အသ စျာနသ၊ ၏။ ပဟာနင်္ဂါနိ၊ ပယ်အပ်သောအင်္ဂါတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ဆက်။ စျာနကွဏေ၊ ၌။ အညေပိ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ နိဝရဏမှတပါးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း၊ ဝါ၊ တို့သည်လည်း။ ကိဉ္စာပိ ပဟီယန္တိ၊ အကယ်၍ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ အကယ်၍ကင်းပျောက်ကုန်၏။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ တောနေဝ၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒစသော ငါးပါးသော နိဝရဏတို့သည်သာလျှင်။ ဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ စျာနန္တရာယ-ကရာနိ၊ စျာန်၏အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဠဂ်ဝိပွဟီနတာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ဤဝါကျ၌ စျာနကွဏေ ဟူသောစကားကို အာဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်သနည်း) ဟိ-

ဝိတ္တာရေမိ၊ အုံ့။ ကာမစ္ဆန္ဒေန၊ သည်။ နာနာဝိသယပွလောဘိတံ၊ အထူးထူးသောအာရုံဖြင့် ဖြားယောင်းအပ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကေတ္တာ-ရမ္မဏော၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသောအားဖြင့် တခုသောသဘောရှိသောအာရုံ၌၊ ဝါ၊ ကေဋ္ဌတာဟု ဆိုအပ်သော ကေတ္တာကို ဆောင်တတ်သော အာရုံ၌။ နိ သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာမတည်။ ဝါ၊ ကား။ ကာမစ္ဆန္ဒာဘိဘူတံ၊ သော။ တံ စိတ္တံ၊ ထိုအထူးထူးသောဝိသယဖြင့် ဖြားယောင်းအပ်သော စိတ်သည်။ ကာမဓာတုပွဟာနာယ၊ ကာမဓာတ်ကိုလွန်ခြင်းငှါ။ ပဋ္ဌိပဒံ၊ အကျင့်ဖြစ်သော စျာန်ကို။ နိ ပဋ္ဌိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်နိုင်။ ဗျာပါဒေန စ၊ သည်လည်း။ အာရမ္မဏော၊ ၌။ ပဋ္ဌိဟညမာနံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နိရန္တရံ၊ ဝိကွေ့ပဖြင့်မခြားမူ၍။ (သမာဟိတန္တိ အတ္ထော) [၁၄၂] နပ္ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ထိနမိဒ္ဓါဘိဘူတံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အကမ္မညံ၊ ဘာဝနာအမှုအားမလျောက်ပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စပရေတံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အဝူပသန္တမေव၊ မငြိမ်သက်သည်သာ လျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိဿမတိ၊ အမြဲမတည် လှည့်လည်လေလွင့်၏။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ သည်။ ဥပဟတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ စျာနာဓိဂမသာဓိကံ၊ စျာန်ရခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော။ ပဋ္ဌိပဒံ၊ အကျင့်လမ်းရှိသို့။ နာရောဟတိ၊ မတက်လို။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသေသေန၊ တပါး သော အကုသိုလ်တို့မှထူးသောအားဖြင့်။ (ဥဒ္ဓဝိပစ္စနိကတာယ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ဖြင့်။) စျာနန္တရာယကရတ္တာ၊ စျာန်ရခြင်း၏ အနန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တောနေဝ၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒ စသော ငါးပါးသော နီဝရဏတရားတို့ကိုသာလျှင်။ ပဟာနင်္ဂါနိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ အလျော်ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အာရမ္မ-ဏော၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိရောပေတိ၊ ရှေးရှုတင်၏။ ဝိစာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏော၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ (လိုက်) အနုပ္ပဗန္ဓတိ၊ အစဉ်မပြတ်ဖွဲ့တတ်၏။ တေဟိ၊ စျာန်ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့ဖြင့်။ အဝိက္ခေပါယ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းငှါ။ သမ္မာဒိတပ္ပယောဂါယ၊ ပြီးစေအပ်သော ဘာဝနာပယောဂရှိသော။ စေတသော၊ ၏။ (ပီဏနံ ဥပဗြူဟနံ ကရောတီတိ သမ္ဘဒ္ဓေါ) ပယောဂသမ္ဘတ္တိသမ္ဘဝါ၊ ဘာဝနာပယောဂပြည့်စုံခြင်းကြောင့်

ဖြစ်သော။ ပီတိ၊ သည်။ ပီဏာနုံ၊ ရောင့်ရဲနှစ်သက်ခြင်းကို။ သုခဥ္စ၊ သည်လည်း။ ဥပဖြူးဟာနုံ၊ ပွါးခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုဘုံ ပြုလတ်သော်။ သသေသသမ္ပယုတ္တဓမ္မံ၊ ဝိတက်ဝိစာရပီတိသုခမှကြွင်းသော ဖဿစသောသမ္ပယုတ်တရားနှင့်တကွသော။ နံ စိတ္တံ၊ ကို။ (သမံ သမ္မာ စ အာဓိယတီတိ သမ္မဒ္ဓော) ဧကေဟိ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရပီတိသုခတို့သည်။ အာဘိနိရောပနာနုပ္ပဗန္ဓနပီဏနာနုပဖြူးဟနေဟိ၊ အာရုံသို့ ရှေးရှုတင်ခြင်း, အာရုံ၌အစဉ်မပြတ်ဖွဲ့ခြင်း, ရောင့်ရဲနှစ်သက်ခြင်း, ပွါးစေခြင်းတို့ဖြင့်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ချီးပင့်အပ်သော။ ကေဂ္ဂတာ၊ သည်။ ကေတ္တာရမ္မဏော၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသောအားဖြင့် တခုသောသဘောရှိသောအာရုံ၌။ သမံ၊ ဣန္ဒြိယသမတာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် အညီအညွတ်။ သမ္မာ စ၊ (ပဋိပက္ခတို့၏ ဝေးသည်၏ အဖြစ်, လိုနုဒ္ဓစ္စတို့၏ကင်းခြင်းဖြင့်) ကောင်းစွာလည်း။ အာဓိယတိ ဌပေတိ၊ ထား၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကော၊ ၎င်း။ ဝိစာရော၊ ၎င်း။ ပီတိ၊ ၎င်း။ သုခံ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ပဉ္စန္နံ၊ ဤငါးပါးသောတရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဌမ်ဈာနက္ခဏေ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ ဧတေသု ပဉ္စသု၊ ထိုဝိတက်စသော ငါးပါးသောတရားတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ စျာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အသာ စျာနသာ၊ ၏။ ဧတောနိ ပဉ္စ၊ ထိုဝိတက်စသော ငါးပါးသောတရားတို့ကို။ သမန္နာဂတတာ၊ ပြည့်စုံသောအင်္ဂါတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေဟိ၊ ထိုဝိတက်စသောငါးပါးသော တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ အညဒေဝ၊ ဝိတက်စသည်မှ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ စျာနံ နာမ၊ မည်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိသေး၏ဟူ၍။ နှ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူသင့်ပြီ။ ပန-ပါဂတ္ခံ ကရောမိ၊ အုံ့။ အင်္ဂမတ္တဝသေနေဝ၊ အင်္ဂါမျှ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ စတုရင်္ဂိနီ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ သေနာ စ၊ စစ်သည်ဟူ၍ရင်း။ ပဉ္စင်္ဂိကံ၊ သော။ တူရိယံ၊ ဟူ၍ရင်း။ အင်္ဂဏ်ိကော၊ သော။ မဂ္ဂေါတိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဝေါ၊ တူ။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤစျာန်ကိုလည်း၊ အင်္ဂမတ္တဝသေနေဝ၊ အင်္ဂါမျှ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဉ္စင်္ဂိကန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စ၊ ဆက်။ တောနိ ပဋ္ဌာန်ါနိ၊ တို့သည်။ ဥပစာရကွာဏေပိ၊ ဥ်ိလည်း။ ကိဉ္ဘာပိ အတ္ထိ၊ ကုန်၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ရှိကုန်သော်လည်း။ ဥပစာရော ဥ်။ ပကတိစိတ္တတော၊ ပြကတော့သောကာမာဝစရစိတ်ထက်။ ဗလဝတရာနိ၊ အားကြီးမြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ အထူး။ ဣဓ၊ ဤစျာန်စိတ် ဥ်။ ဥပစာရတောပိ၊ ထက်လည်း။ ဗလဝတရာနိ၊ အားကြီးမြတ်ကုန်သည်။ ရူပါဝစရလက္ခဏပတ္တာနိ၊ ရူပါဝစရလက္ခဏာသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ဣတ္ထ၊ ဤစျာန်ဥ်၊ ဝါ၊ ငါးပါးသောစျာန်အင်္ဂါတို့ တွင်။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ သုဝိသဒေန၊ အလွန်သန့်ရှင်းသော၊ ဝါ၊ အလွန်ထင်ရှားသော။ အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏော၊ ဥ်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိရောပယမာနော၊ တက်စေလျက်၊ ဝါ၊ တင်လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိစာရော၊ သည်။ အတိဝိယ၊ (ပညာပတိရူပကဖြစ်၍) အလွန်လျှင်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ အနုမဇ္ဇမာနော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိနှင့်သုခသည်။ သဗ္ဗာဝန္တမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော အစိတ်ရှိသည် လည်းဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ကို။ ဖရမာနံ၊ ပျံ့နှံ့လျက်၊ ဝါ၊ ပြည့်စေလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ နာဿ။ပ။ ဟောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။

[အဿ၊ ထိုစျာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိ သော။ ကာယဿ၊ ၏။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ မတွေ့မထိအပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအရပ်အစိတ်သည်။ နဿ ဟောတိ၊ မဖြစ်။]

ဟေဋ္ဌိမမှိ သမုဋ္ဌပဋ္ဌလေ၊ အောက်ဖြစ်သော အုပ်မအပြင်ဥ်။ ဥပရိမံ သမုဋ္ဌပဋ္ဌလံ၊ အထက်ဖြစ်သော အုပ်ဖုံးအပြင်သည်။ သုဖုသိတံ ဝိယ၊ ကောင်းစွာ အစေ့အစပ် မလပ်မလစ်ထိသကဲ့သို့။ စိတ္တေကဂ္ဂတာပိ၊ စိတ္တေ-ကဂ္ဂတာသည်လည်း။ အာရမ္မဏော၊ ဥ်။ သုဖုသိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းစွာထိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧတေသံ၊ ထိုရူပါဝစရလက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော အင်္ဂါငါးပါးတို့၏။ ဣတရေဟိ၊ ဥပစာရအခိုက်ဥ်ဖြစ်သော အင်္ဂါငါးပါးတို့မှ။ ဝိသေသော၊ ထူးသည်၏အဖြစ်တည်း။ တတ္ထ တေသု စျာနင်္ဂေသု၊ တို့ဥ်၊ ဝါ၊ တို့တွင်။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ကို။ သဝိတက္ကံ သဝိစာရန္တိ ဣမသ္မိံ ပါဋ္ဌေ၊ ဥ်။ ကိဉ္စာပိ

န နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ အကယ်၍ကား သရုပ်အားဖြင့် မပြအပ်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ သရုပ်အားဖြင့် မပြအပ်သော်သည်း။ ဝိဘင်္ဂ၊ ၌။ စျာနန္တိ ဝိတက္ကော ဝိစာရော ပီတိ သုခံ စိတ္တေကဂ္ဂတာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သရုပ်အားဖြင့် သာလျှင်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ (လိုက်) အင်-မေဝ၊ စျာန်အင်္ဂါမည်သည်သာတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယေန အဓိပ္ပါယေန၊ အကြင်(ဝိတက်စသည်တို့နှင့် တကွဖြစ်သောမမှတ်ကို ပြလိုသော) ဆန္ဒတော် ဖြင့်။ (သဝိတက္ကံ သဝိစာရန္တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။) ဥဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်း ဥဒ္ဒေသကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတော၊ ၏။ သောယေဝ အဓိပ္ပါယော၊ ကိုပင်လျှင်။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ပကာသိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

တိဝိဓကလျာဏ

[၁၄၃] ၃၅။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တိဝိဓကလျာဏံ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနဝသေန၊ စျာန်၏ အစအလယ် အဆုံး၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိဝိဓကလျာဏတာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကောင်းခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တေသံယေဝ စ အာဒိမဇ္ဈပရိယော-သာနာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော စျာန်၏ အစ အလယ် အဆုံး တို့၏ သာလျှင်။ လက္ခဏဝသေန၊ အပွနာဒ္ဓိမှတ်အပ်သော အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နတာ စ၊ ဆယ်ပါးသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ် ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

တတြ၊ တိုအရာ၌၊ ဝါ၊ ထိုကလျာဏအဖြစ် လက္ခိတမှုအဖြစ်တို့ကို ထင်စွာပြခြင်း၌။ အယံ၊ ကား။ ပါဠိ၊ တည်း။

ပဌမသာ စျာနသာ၊ ၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ စျာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်၏ စင်ခြင်းသည်။ အာဒိ၊ အစမည်၏။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၏ ပွါးခြင်းသည်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်မည်၏။ သမ္ပဟံ-သနာ၊ ရှင်ခြင်း ကြည်လင်ခြင်းသည်။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးမည်၏။ ပဌမသာ စျာနသာ၊ ၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ အာဒိ၊ အစမည်၏။ အာဒိသာ၊ အစ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ ကတိ၊ အတိမျှတို့နည်း။ အာဒိသာ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း။ တသာ၊ ထိုပဌမစျာန်၏။ ယော ပရိဗန္ဓော၊ အကြင်နိဝရဏဟူသောဘေးရန်သည်။

အဂ္ဂိ၊ ၏။ တဏှာ ပရိဗန္ဓတော၊ မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ သမထ-နိမိတ္တံ၊ သမာဓိဟူသော ဥပရိဝိသေသ၏ကာရဏကို။ ပဋ္ဌိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ ပဋ္ဌိပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ သမထနိမိတ္တေ၊ ဌ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပဂ္ဂဏှတိ၊ ပြေးဝင်၏။ (တနည်း) တတ္ထ၊ ထိုကေတ္တာရမ္မဏဖြစ်သော အပ္ပနာဂေါစရဌ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပဂ္ဂဏှတိ ဥပတိဋ္ဌတိ၊ ကပ်၍တည်၏။ ပရိဗန္ဓတော၊ မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ယဉ္စ ဝိသုဒ္ဓတိ၊ အကြင်စင်လည်း စင်ကြယ်၏။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ သမထနိမိတ္တံ၊ ကို။ ယဉ္စ ပဋ္ဌိပဇ္ဇတိ၊ အကြင်ကျင့်လည်း ကျင့်၏။ ပဋ္ဌိပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ သမထနိမိတ္တေ၊ ဌ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ယဉ္စ ပဂ္ဂဏှတိ၊ အကြင်ပြေးလည်း ပြေးဝင်၏။ ပဌမယာ စျာနယာ၊ ၏။ ပဋ္ဌိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ အာဒိ၊ မည်၏။ အာဒိယာ၊ ၏။ ဣမာနိ တီဏိ၊ (ပရိဗန္ဓမှ စိတ်၏ စင်ကြယ်သော အခြင်းအရာ, မဇ္ဈိမသမထနိမိတ်ကို ကျင့်သော အခြင်းအရာ, သမထနိမိတ်ဌ ပြေးဝင်သော အခြင်းအရာဟူသော) ဤသုံးပါးတို့သည်။ လက္ခဏာနိ၊ (အပ္ပနာသို့ ရောက်ခြင်း၏ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ, အပ္ပနာသို့ရောက်ခြင်းဌ မှတ်အပ်သော) လက္ခဏာ မည်ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပဌမံ စျာနံ၊ သည်၊ ဝါ၊ ကို။ အာဒိကလျာဏဥဝေ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဥ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ သို့။) ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပဌမယာ စျာနယာ၊ ၏။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ သည်။ မဇ္ဈေ၊ တည်း။ မဇ္ဈယာ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ ကတိ၊ တို့နည်း။ မဇ္ဈယာ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ တီဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ သမထပဋ္ဌိပန္နံ၊ သမထဟူသော ခရီးမှန်သွားသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ (လိုက်) အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ၊ ကိလေသသံသဂ္ဂကို ပယ်၍ အဖော်မရှိတခုတည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်တည်သော အပ္ပနာစိတ်ကို၊ ဝါ၊ တခုတည်းသောသဘောမျိုးသောအာရုံဌ မြဲစွာကပ်၍တည်သောစိတ်ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ယဉ္စ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ အကြင်လျစ်လျူမူလည်းရှိ၏။ သမထပဋ္ဌိပန္နံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ယဉ္စ အဇ္ဈုပေက္ခ-တိ၊ ၏။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ယဉ္စ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ ပဌမယာ စျာနယာ၊ ၏။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ သည်။ မဇ္ဈေ၊ တည်း။

မဇ္ဈယ၊ ၏။ ဣမာနိ တီဏိ၊ ဝိသုဒ္ဓိစိတ္တကိုလျစ်လျူရှုခြင်း, သမထပဋိပန္နစိတ္တကိုလျစ်လျူရှုခြင်း, ကေတ္တာပဋ္ဌာနစိတ္တကို လျစ်လျူရှုခြင်းဟူသော ဤသုံးပါးသော အခြင်းအရာတို့သည်။ လက္ခဏာနိ၊ မှတ်အပ်သော လက္ခဏာ, မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာမည်ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပဌမံ ဈာနံ၊ သည်၊ ဝါ၊ ကို။ မဇ္ဈေကလျာဏဉ္စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ သို့။) ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပဌမယ ဈာနယ၊ ၏။ သမ္မဟံသနာ၊ သည်။ ပရိယောသာနံ၊ မည်၏။ ပရိယောသာနယ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ ကတိ၊ နည်း။ ပရိယောသာနယ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဈာန်စိတ်၌။ ဇာတာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အနတိဝတ္တနဋ္ဌေန၊ အချင်းချင်းမလွန်သောအဖြစ်ဖြင့်။ သမ္မဟံသနာ၊ ရှင်ခြင်း ကြည်လင်ခြင်း ပြိုးပြိုးပြက်ထွန်းလင်းခြင်းငင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ တူသော ကိစ္စရှိသောအဖြစ်ဖြင့်။ သမ္မဟံသနာ၊ ၎င်း။ တဒုပဂဝိရိယဝါဟနဋ္ဌေန၊ ထိုဣန္ဒြေတို့အားလျော်သော ဝီရိယကိုဆောင်သောသဘောဖြင့်။ သမ္မဟံသနာ၊ ၎င်း။ အာသေဝနဋ္ဌေန၊ (ထိုခဏ၌ ယထာဝုတ္တဓမ္မတို့ကို) မှီဝဲသောသဘောဖြင့်။ သမ္မဟံသနာ၊ ၎င်း။ ပဌမယ ဈာနယ၊ ၏။ သမ္မဟံသနာ၊ သည်။ ပရိယောသာနံ၊ မည်၏။ ပရိယောသာနယ၊ ၏။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။ လက္ခဏာနိ၊ မည်ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပဌမံ ဈာနံ၊ သည်၊ ဝါ၊ ကို။ ပရိယောသာနကလျာဏဉ္စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

[၁၄၄] တတြ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ သသမ္ဘာရိကော၊ ဈာန်ကိုကောင်းစွာမွေးမြူကြောင်း ဈာန်၏ဖြစ်ကြောင်း သမ္ဘာရ နာနာဝဇ္ဇနုပရိကံနှင့် တကွသော။ ဥပစာရော၊ ကောဝဇ္ဇနုပစာရသည်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ နာမ၊ မည်၏။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ နာမ၊ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာမည်၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သည်။ သမ္မဟံသနာ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧပံ၊ သို့။ ဧကေ၊ အဘယဂိရိဝါသီကေဆရာတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ကေဆရာတို့ အတ္တနောမတိဖြင့် ဖွင့်ဆိုသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေတ္တဂတံ၊ တခုသောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဝါ၊ တခုသော

အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ စိတ္တံ၊ အပ္ပနာအဖြစ်သို့ရောက်သော စိတ်သည်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိပကွဲနှင့်ညီ၏။ သည်ရင်း။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟိ-တဉ္စ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာကို ပွါးစေတတ်သည်ရင်း။ ဉာဏေန၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတဉ္စ၊ ရှင်စေအပ် ကြည်စေအပ် လင်းစေအပ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဠိယံ၊ ဌိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အန္ဓောအပ္ပနာယမေဝ၊ အပ္ပနာ၏ အတွင်းဌိ သာလျှင်။ အာဂမနဝသေန၊ ပရိကံဟူသော အာဂမန၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာယ၊ ၏။ ကိစ္စ-ဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧမ္မာနံ၊ သမာဓိပညာဟူဆိုအပ်ကုန်သော ဧမ္မတို့၏။ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝ-သာဝနေန၊ အနတိဝတ္တနစသည်တို့၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းဖြင့်။ ပရိယော-ဒါပကာယ၊ သုတ်သင်တတ် ဖြူစင်စေတတ်သော။ ဉာဏာယ၊ ၏။ ကိစ္စ-နိပ္ဖတ္တိဝသေန၊ ကိစ္စပြီးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္မဟံသနာ ၀၊ ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ကထံ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကား။ ဟိ၊ ခဲ့ဒုံ့။ ယသ္မိं ဝါရေ၊ အကြင်ဝေါဝါရ၌။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိं ဝါရေ၊ ထိုအပ္ပနာဝေါဝါရ၌။ နိဝရဏာသခ်ါတော၊ ဟူဆိုအပ်သော။ ယော ကိလေသဂဏော၊ အကြင် ကိလေသာအပေါင်းသည်။ တဿ စျာနဿ၊ ၏။ ပရိဗန္ဓော၊ ဘေးရန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော ပရိဗန္ဓတော၊ ထိုနိဝရဏဟု ဆိုအပ်သော စျာန်၏ဘေးရန်မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ အာဝရဏဝိရဟိတံ၊ ပိတ်ကွယ် ဖုံးလွှမ်းတတ်သော နိဝရဏ ကင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ (ထိုနိဝရဏကို ပယ်ခွါ၍ဟူလို) မဇ္ဈိမံ၊ သော။ သမထနိမိတ္တံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သမပ္ပဝတ္တော၊ (လိန္နဒ္ဓစ္စသို့ မကပ်သဖြင့်) အညီ အညွတ်ဖြစ်သော။ အပ္ပနာသမာဓိယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ မဇ္ဈိမံ၊ (လိန္နဒ္ဓစ္စ ဟူဆိုအပ်သော အုစ္ဆန်းနှစ်ဖက်တို့ကို မကပ်သဖြင့်) အလယ်လမ်းမှန်ဖြစ်သော။ သမထနိမိတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ ဆက်။ တဒနန္တရံ၊ ထိုအပ္ပနာ စိတ်အား အနန္တရပစ္စည်းပြုသော။ ပုရိမစိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သောဂေါတြဘူစိတ် သည်။ ဧကသန္တတိပရိဏာမနယေန၊ တခုတည်းသောသန္တာန်၌ ညွှတ်စေ သော၊ ဝါ၊ ပြောင်းလဲသော ဧကတ္တနည်းအားဖြင့်။ တထတ္တံ-တထာဘာဝံ

အပ္ပနာသမာဓိဝသေန သမာဟိတာဘာဝံ၊ မှန်သောအဖြစ်,အပ္ပနာသမာဓိ၏ အစွမ်းသတ္တိဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပဂစ္ဆမာနံ၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈိမသမထနိမိတ္တံ၊ အလယ်ဖြစ်သော သမထနိမိတ်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ နာမ၊ ကျင့်သည်မည်၏၊ ဝါ၊ ရောက်သည်မည်၏။ ဧဝံ ပဋိ-ပန္နတ္တာ၊ ဤသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဒတ္တပြဂမနေန၊ မှန်သော အဖြစ်သို့ ထိုအပ္ပနာသမာဓိ၏ အခြင်းအရာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ကပ်သဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသမထနိမိတ်၌။ ပကွန္ဒတိ နာမ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ် ပြီးသောနည်းဖြင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ပုရိမစိတ္တေ၊ ရှေးဖြစ်သော ဂေါတြဘူ စိတ်၌။ ဝိဇ္ဇမာနာကာရနိပ္ပါဒိကာ၊ ထင်ရှားရှိသော ပရိဗန္ဓဝိသုဒ္ဓိ, မဇ္ဈိမ သမထ,ပဋိပတ္တိပကွန္ဒနာကာရတို့ကိုပြီးစေတတ်သော။(ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ-၌စပ်) ပဌမသ္မိံ စျာနသ္မိံ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒကွဏေယေဝ၊ ဥပါဒ်ခဏ၌သာလျှင်။ အာဂမနဝသေန၊ လာခဲ့ရာအကြောင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိသုဒ္ဓသ္မိံ၊ စင်ကြယ်ပြီးသော။ တသ္မိံ စိတ္တေ၊ ၏။ ပုန၊ ဖန်။ ဝိသောဓေတဗ္ဗာဘာဝတော၊ သုတ်သင်အပ်သည်၏ အဖြစ်၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဝိသောဓနေ၊ ၌။ ဗျာပါရံ၊ ကို။ အကရောန္တော၊ မပြု မူ၍၊ ဝါ၊ မပြုသောယောဂီသည်။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ အစ္ဆုပေကွတိ နာမ၊ မည်၏။ သမထဘာဝုပဂမနေန၊ သမထအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့်။ သမထပဋိပန္နသ္မိံ၊ သမထလမ်းရိုးမှန်သွားသော။ (စိတ္တသ္မိံ၊ ကို။) ပုန၊ ဖန်။ သမာဓနေ၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာထားခြင်း၌။ ဗျာပါရံ၊ ကို။ အက-ရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ မပြုသောသူသည်။ သမထပဋိပန္နံ၊ သမထ လမ်းရိုးမှန်သွားသောစိတ်ကို။ အစ္ဆုပေကွတိ နာမ၊ မည်၏။ ဝ၊ ပါး။ သမထပဋိပန္နဘာဝတော ဝေ၊ သမထလမ်းရိုးမှန် သွားသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်သာလျှင်။ ကိလေသသံသဂ္ဂံ၊ ကိလေသာနှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေဝလေန၊ ကိလေသာအဖော်မရှိ တဦးတည်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတသ္မိံ၊ တည်ပြီးသော။ အသ္မိံ စိတ္တသ္မိံ၊ ထိုအပ္ပနာစိတ်၏။ ပုန၊ ဖန်။ ကေဝလေ၊ ပဋ္ဌာနေ၊ ကိလေသာအဖော်အဖက်ကင်း၍ တဦးတည်း၏အဖြစ်ဖြင့် တည်ခြင်း၌၊ ဝါ၊ ဇာခုတည်းသောသဘောရှိသောအာရုံ၌ မြဲစွာတည်ခြင်း၌။

၁-ဟထတ္တံ-တထာဘာဝံ၊ ထိုအပ္ပနာသမာဓိ၏ အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသို့-ဟူ၍ လည်း အနက်ပြန်သင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

ဗျာပါရုံ၊ ကို။ အကရောဇွန်ကော၊ ၍၊ ဝါ၊ သည်။ ကေတ္တာပဋ္ဌာနံ၊ ကိလေသာ အဖေါ်အဖက်ကင်း၍ တဦးတည်း၏အဖြစ်ဖြင့် ဟည်ခြင်း ရှိသောစိတ်ကို။ အဋ္ဌပေက္ခတိ နာမ၊ မည်၏။ ဝေါ၊ သို့။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာယ၊ ၏။ ကိစ္စဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဝေါ၊ သို့။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟိတေ၊ ဥပေက္ခာသည်ပွါးစေ အပ်သော။ တတ္ထ-တသို့ စျာနစိတ္တေ၊ ၌။ ဇာတာ၊ ကုန်သော။ သမာဓိ-ပညာသင်္ခါတာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဧတေ ယုဂနဒ္ဓဓမ္မာ၊ အကြင်(အညမည-မနတိဝတ္တနန်၏အစွမ်းဖြင့် ကိစ္စကိုပြုခြင်းကြောင့် ထမ်းပိုးခဲ့ ဖွဲ့အပ်သော နွားနှင့်တူကုန်၍) ရှင်းစုံဖွဲ့အပ်သော တရားတို့သည်။ အညမညမနတိ-ဝတ္တမာနာ၊ အချင်းချင်းမလွန်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ ပါး။ သဒ္ဒါဒီနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ နာနာကိလေသေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိမုတ္တိရသေန၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်းဟူသော ကိစ္စအားဖြင့်။ ကေရသာနိ၊ တူသောကိစ္စ ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပဝတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ပါး။ သေ ယောဂီ၊ သည်။ တဒုပဂံ၊ လိုအနတိဝတ္တနှ ကေရသအဖြစ်ကိုအားလျော်သော။ ယံ ဝီရိယံ၊ ကို။ ဝါဟယတိ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အသာ စျာနုစိတ္တသ၊ ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုဘင်ခဏ၌။ ပဝတ္တာ၊ သော။ ယာ စ အာသေဝနာ၊ အကြင်မှီဝဲခြင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ တေ အာကာရာ၊ ထိုအညမညမနတိဝတ္တနှ အစရှိကုန်သော (စျာန်စိတ်၌ဖြစ် ကုန်သောသမာဓိပညာစသော တရားတို့၏ဖြစ်သော) အာကာရတို့သည်။ (နိပ္ဖန္နာဝ-၌စပ်) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံကိလေသဝေါဒါနေသု၊ တို့၌။ တံ တံ အာဒီနဝဠု၊ ကိုရင်း။ [၁၄၅] တံ တံ အာနိသံသဠု၊ ကိုရင်း။ (ပုရေတရုံ၊ မဆုက။) ဥဏ္ဏေန၊ ပါရိဟာရိယဉာဏ်ဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ယထာ ယထာ၊ ဖြင့်။ အညမညမနတိဝတ္တနာဒယော၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) တထာ တထာ၊ ဖြင့်။ (ဘာဝနာယ၊ ၏။) သမ္မဟံသိတတ္တာ၊ ရွှင်စေ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (တေနေဝ ဥဏ္ဏေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။) ဝိသောဓိတတ္တာ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိယောဒါပိ-တတ္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြူစင်စေအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိပ္ဖန္နာဝ၊ ပြီးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မာနံ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ၊

ဟူ၍။ (လက္ခဏသံဝဏ္ဏနာယ၊ ၏။ အာဒိမ္ပိ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

တတ္ထ-တသ္မိံ ဘာဝနာစိတ္တေ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥဏှံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယတာဟ၊ ကား။ တထာ။ပ။ ဘာဝနာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

[(ယထာ၊ ဖြင့်။ ပဂ္ဂယှမာနံ၊ သော်၊ ဝါ၊ သော။ ဘာဝနာစိတ္တံ၊ သည်။ ကောသဇ္ဇပက္ခေ၊ ၌။ နှ ပတတိ၊ မကျ။) တထာ၊ ဖြင့်။ (ဝိရိယသမ္ဘောဇ္ဈင်-ဌာနီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဗဟုလီကာရဝသေန၊ ဖြင့်။) ပဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ (ပဂ္ဂဏှန္တေနာပိ၊ သော်လည်း။ သမာ-ဓိယ၊ ၏။ ဝိရိယသမတာယောဇနဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်။) သာဓုကံ၊ စ္စာ။ (ဥပေက္ခာဝသေန၊ ဖြင့်။) [၁] အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ ဥပေက္ခာဝသေန၊ (လိုက်ဦး) ဥပေက္ခာ၏အစွမ်းဖြင့်ရင်း [၂]။ ပညာဝသေန၊ ရှေးဦးဖြစ်သော ပါရိဟာရိယပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ပညိန္ဒြိယံ၊ အပွနှာ-ပညိန္ဒြေသည်။ အဓိမတ္တံ၊ လွန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တဿ ပညိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အဓိမတ္တတ္တာ ဝေ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ အဇ္ဈုပေက္ခန္တသော၊ လျစ်လျူ-ရှုသည်အားသာလျှင်။) ဥပေက္ခာဝသေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္တကိလေသေဟိ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်သော နီဝရဏအမှုန်ရှိသောကိလေသာတို့မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဝိမောက္ခဝသေန၊ လွတ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပညာဝသေန၊ ဖြင့်။ ပညိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဓိမတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုသဒ္ဓါ ပညာ သမာဓိ ဝိရိယရှိသော တရားတို့သည်။ ကေရသာ၊ တူမျှသော ကိစ္စရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဧဝံ၊ သို့။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။) ကေရသဋ္ဌေန၊ တူသော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ သည် [?]။ ဟောတိ၊ ၏။]

၁-မူရင်းအတိုင်းပင်၊ သို့သော် ဤပုဒ်ကို အဇ္ဈုပေက္ခတိ-၌ မစပ်သင့်ဟုထင်၏၊ ပဋိ-သမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်ရင်း၌ ကြည့်၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။ (ဆ-သံ-သော)

၂-ဤပုဒ်လည်း ပါဠိရင်းအလိုအားဖြင့် လိုက်ပုဒ်မဟုတ်၊ ဌာနပယောဂပင် ဖြစ်သင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

၃-ကေရသဋ္ဌေန ဘာဝနာ-ဟူသော ဤပါဌ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်တွင် ဤအဆုံးမရှိ၊ ကေရသဋ္ဌေန ဘာဝနာဝသေန ဟု သျှာ-ဂ- မူကဲ့မျှသာရှိ၏၊ ၎င်းလည်း ဤ၌မလို။ (ဆ-သံ-သော)

တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဥပေက္ခာ၏ အားအစွမ်းဖြင့် ဉာဏ်၏ ထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဉာဏကိစ္စဘူတာ၊ အပွနာပညာ၏ ကိစ္စဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သမ္ဘဟံ-သနာ၊ ရှင်ပျုစေခြင်းကို။ ပရိယောသာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ ပဌမဇ္ဈာနမဝိဂတံ ဟောတိ ပဏဝိကသိဏန္တိ ဧတ္တာ၊ ၌။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ - ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ ရေတွက်ခြင်း အစဉ်အားဖြင့် ရှေးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမံ၊ မည်၏။ (တနည်း) ပဌမန္တိ ဣဒံ၊ ပဌမံ ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-မတ္တံ၊ ရေတွက်ခြင်း အစဉ်အားဖြင့် ရှေးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်မျှကို ပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ စျာနံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ မဆွ လက်မှန်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ပဌမံ၊ မည်၏။ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနတော၊ ပဏဝိကသိုဏ်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိ၏အာရုံကို ကပ်၍ ရှုတတ်သောကြောင့်။ စျာနံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပစ္စနီကစျာပန-တော၊ နီဝရဏအစရှိကုန်သော ပစ္စနီကဓမ္မတို့ကိုလောင်တတ်သောကြောင့်။ စျာနံ၊ မည်၏။ ပဏဝိမဏ္ဍလံ၊ မြေအဝန်းကို။ သကလဋ္ဌေန၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမဲ့ကို အာရုံပြုအပ်သောအနက်ကြောင့်။ ပဏဝိကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ ပဏဝိမဏ္ဍလံ၊ ထိုမြေအဝန်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဋိလဒ္ဓ-နိမိတ္တမ္ပိ၊ ရအပ်သောပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုလည်း။ ပဏဝိကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပဏဝိကသိဏနိမိတ္တေ၊ ပဏဝိကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်၌။ ပဋိလဒ္ဓစျာနမ္ပိ၊ ရအပ်သောစျာန်ကိုလည်း။ ပဏဝိကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပဏဝိမဏ္ဍလ ပဋိဘာဂနိမိတ္တ စျာနတို့တွင်။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ပဌမံ စျာနမဝိဂတံ ဟောတိ ပဏဝိကသိဏံဟူသော ဤအရာ၌။ စျာနံ၊ ကို။ ပဏဝိကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစျာန်၏ ပဏဝိကသိဏမည်သည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပဌမံ။ ပ ။ ကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

စိရဋ္ဌိတိသမ္ဘာဒန

၇၆။ ပန၊ ဆက်။ ဝေါ၊ သို့။ ဇောသ္မိံ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ကို။ ဒါဝိဂတော၊ ရအပ်ပြီးသော်။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ဝါလဝေဓိနာ ဝိယ စ၊ သားမြီးဖျားကိုမှန်အောင်ပစ်နိုင်သောလေးသမားကဲ့သို့ရှင်း။ သူဒေန ဝိယ စ၊ မင်း၏ စားတော်ကဲ့ ကဲ့သို့ရှင်း။ အာကာရာ၊ ကို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊

သိမ်းဆည်းမှတ်သားအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ခ္ဆဲအုံ့။ သုကုသလော၊ အလွန်လိမ်မာသော။ ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသမားသည်။ ဝါလဝေဓယ၊ သားမြှီးစွန်းကို ပစ်ခြင်းငှါ။ ကမ္မံ၊ သင့်လျော်သောအမှုကို။ ကုရုမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ယသ္မိं ဝါရေ၊ အကြင်အကြိမ်၌။ ဝါလံ၊ သားမြှီးစွန်းကို။ ဝိဇ္ဈတိ၊ မှန်၏၊ ဝါ၊ ထိုးပစ်မိ၏။ တသ္မိं ဝါရေ၊ ထိုမှန်သောအကြိမ်၌၊ ဝါ၊ မှန်သောအချက်၌။ အာကွန္တ္တပဒါနဉ္စ၊ ပစ်လွှတ်သောအခါ နင်းသောခြေတို့၏ရင်း။ ဓနုဒဏ္ဍယ စ၊ လေးကိုင်း၏ရင်း။ ဇိယာယ စ၊ ညှိ၏ရင်း။ သရယ စ၊ မြှား၏ရင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဌိတေန၊ တည်သော။ မေ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဓနုဒဏ္ဍံ၊ လေးကိုင်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇိယံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သရံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ဝါလော၊ သားမြှီးကို။ ဝိဇ္ဈေ၊ မှန်အောင်ပစ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာကာရံ၊ လေးကိုင်း ကြိုး မြှားတို့ကို ယူဟန်ကိုင်ဟန်အခြင်းအရာကို။ ပရိဂ္ဂဏှေယျ ယထာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းမှတ်သားရာ၏သို့။ သော ဓနုဂ္ဂဟော၊ သည်။ တတော၊ ထိုမှန်သောအချက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးကမှတ်သားသောအတိုင်းသာလျှင်။ တေ အာကာရေ၊ ထိုယူဟန်ကိုင်ဟန်အခြင်းအရာတို့ကို။ သမ္မာဒေဇ္ဇော၊ ပြည့်စုံစေလျက်။ အဝိရာဓေတ္မာ၊ မချွတ်ယွင်းစေမူ၍။ ဝါလံ၊ ကို။ ဝိဇ္ဈေယျ ယထာ၊ မှန်အောင်ပစ်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူ။ ယောဂိနာပိ၊ သည်လည်း။ မေ၊ သည်။ ဣမံ နာမ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ ၍။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပဋိကူလံ၊ ကို။ သေဝမာနေန၊ မှီဝဲသည်ဖြစ်၍။ ဧဝရူပေ၊ သော။ သေနာသနေ၊ ၌။ ဣမိနာ နာမ ဣရိယာပထေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိं ကာလေ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤပဌမစျာန်ကို။ အဓိဂတံ၊ ရဘူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘောဇနသပ္ပါယာဒယော၊ လျောက်ပတ်သောဘောဇဉ်အစရှိကုန်သော။ ဧတေ အာကာရာ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ဆင်ခြင်မှတ်သားအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်မှတ်သား နှလုံးထားသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။

[၁၄၆] တသ္မိं တရုဏေ သမာဓိမှိ၊ သည်။ နဋ္ဌေ ဝါ၊ ပျောက်သော်လည်း။ တေ အာကာရေ၊ ထိုဘောဇနသပ္ပါယစသောအာကာရတို့ကို။ သမ္မာ-ဒေတ္မာ၊ ရှေးအတိုင်းပြည့်စုံစေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်လတံ့။ အပ္ပဂုဏံ ဝါ၊ ကျေပြွန်စွာမလေ့လာအပ်

သော သမာဓိကိုလည်း။ ပဂုဏံ၊ ကျေးပြုန်စ္ဓာ လေ့လာအပ်သည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖန်။ အပ္ပေတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ၊ လတ်တံ့။

စ၊ တပါး။ ကုသလော၊ သော။ သူဒေါ၊ သည်။ ဘတ္တာရံ၊ ထမင်းရိက္ခာစသည်ဖြင့် မွေးပေတတ်သော အရှင်သခင်ကို။ ပရိဝိသန္တော၊ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးသည်ရှိသော်။ ဘတ္တာ၊ အရှင်သည်။ ယံ ယံ ဘောဇနံ၊ ကို။ ရုစိယာ၊ မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် နှစ်သက်သဖြင့်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ တံ တံ ဘောဇနံ၊ ကို။ သလ္လက္ခေတ္မာ၊ ၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသခင်မြိန်နိုးထင်သော ဘောဇဉ်ကိုသာလျှင်။ ဥပနာ-မေန္တော၊ ပဲ့တော်တည်သည်ဖြစ်၍။ လာဘယ၊ ဆုလာဘ်၏။ ဘာဂီ၊ အဖိုရှိသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အယမ္ပိ ယောဂီ၊ သည်လည်း။ အဓိဂတကွဏော၊ ရှေးဈာန်ကို ရသော အခိုက်၌။ ဘောဇနာ-ဒယော၊ ဘောဇဉ်စသည်၌ တည်ကုန်သော။ (ဘောဇနဖြင့် ဘောဇန-ဂတာကိုယူ)အာကာရေ၊ ကိစ္စ,သာကေ,အာကာရတို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ညာဏ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းမှတ်သား၍။ တေ အာကာရေ၊ တို့ကို။ သမ္ဘာဒေန္တော၊ ပြည့်စုံစေလျက်။ (သမာဓိမ္ပိ၊ သည်။) နဒ္ဒေ နဒ္ဒေ၊ တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖန်။ အပ္ပနာယ၊ ကို။ လာဘီ၊ ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ဝါလဝေဓိနာ ဝိယ၊ သားမြီးဖျားကို မှန်အောင် ပစ်နိုင်သော လေးသမားကဲ့သို့ဌင်း။ သူဒေန ဝိယ စ၊ စားတော်ကဲ့ကဲ့သို့ဌင်း။ အာကာရာ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ စ-သဒ္ဒံ၊ ၏။ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ မုဂ္ဂဏ္ဍာတိတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူအပ်၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဏ္ဍိတော၊ စားတော်ကဲ့အတတ်၌ လေ့လာ လက်လည်သောပညာရှိသော။ ဗျတ္တော၊ စားတော်ကဲ့အတတ်၌ သန့်ရှင်းသောညာဏ်ရှိသော။ ကုသလော၊ အရာရာ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင် ဆင်ခြင်တတ်သော။ သူဒေါ၊ သည်။ ရာဇာနံ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ရာဇမဟာမတ္တံ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ နာနာဗ္ဗယေဟိ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်

သော၊ ဝါ၊ အထူးထူးသော အရသာရှိကုန်သော။ သူပေဟိ-ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ လုပ်ကျွေးသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အမ္မိလဂ္ဂေဟိပိ၊ ချဉ်သောအရသာ အဖို့အစုရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ချဉ်သော အရသာရှိသည်ဖြစ်၍ အမြတ်အတွတ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တိတ္တကဂ္ဂေ-ဟိပိ၊ ခါးသောအရသာ အဖို့အစုရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ခါးသော အရသာရှိသည်ဖြစ်၍ အထွတ်အမြတ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကဋုကဂ္ဂေ-ဟိပိ၊ စပ်သောအရသာ အဖို့အစုရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ကုန်သော။ မဓုရဂ္ဂေဟိပိ၊ ချိုသောအရသာ အဖို့အစုရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ကုန်သော။ ခါရိကေဟိပိ၊ ငန်သောအရသာရှိသော ခရမ်းသီးအညှောက်စသည်နှင့် ရောသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။[1] အခါရိ-ကေဟိပိ၊ ငန်သောအရသာရှိသော ခရမ်းသီးအညှောက်စသည်နှင့် မရော သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ လောဏိကေဟိပိ၊ ဆားငန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အလောဏိကေဟိပိ၊ ဆားပေါ့ပျက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန် သော။ သူပေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဗျတ္တော၊ သော။ ကုသလော၊ သော။ သော ဧသော သူဒေါ၊ သည်[2]။ (သကယ-ဌ် သော ဧဝ သကော၊ တယ ဘကယ အတ္တနောတိ အတ္ထော ဟုသင့်ရကား) သကယ၊ မိမိ၏။ ဘတ္တေ၊ အရှင်သခင်၏။ နိမိတ္တံ၊ မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် နှစ်သက်သဖြင့် စားတော်ခေါ်သော အခြင်းအရာနိမိတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ နှလုံးပိုက်၏။ အဇ္ဇ၊ နေ့။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တေ၊ အားလုံ။ ဣဒံ ဝါ သူပေယျံ၊ ဤမည်သောအမဲဟင်းလျှာ သည်။ ရုစ္စတိ-ရုစိံ ဥပ္ပါဒေတိ၊ မြိန်ရှက်နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ဣမယ သူပေယျသ၊ ဟူသော။ (အတ္ထာယ ဝါ၊ အကျိုးငှါမူလည်း။ အဇ္ဇ၊ နေ့။ ဟတ္ထံ၊ ကို။) အဘိဟရတိ၊ ရွေးရွေဆောင်၏။ ဣမယ ဝါ သူပေယျသ၊ ကိုမူလည်း။ ဗဟုံ၊ စွာ။ ဂဏှာတိ၊ နှိုက်၏။ ဣမယ ဝါ သူပေယျသ၊ ၏မူလည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ အမ္မိလဂ္ဂံ၊ ချဉ်သောအရသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော။ သူပေယျံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။

၁-ခါရိကေဟိတိ ဝါတိဂ်ဏကဋ္ဌိဏုဒိမိဿေဟိ—ဋ္ဌိကာဌ် ဝါတိဂ်ဏ၊ ခရမ်းသီး။ ကဋ္ဌိရ၊ မျှစ်၊ မုန်လာညှောက် စသည်ကိုယူ။ (ပြည်)

၂-သ ခေါ သော-ကို သော ခေါ ဧသော-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု။ (ပြည်)

အဇ္ဇ၊ နေ့။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တာ့၊ အား။ ရုစ္စတိ-ရုစိ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ၏။ အမ္မိလဂ္ဂဿ သူပေယ္ယဿ၊ ဟူသော။ အတ္ထာယ ဝါ၊ မူလည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ အဘိဟရတိ၊ ၏။ အမ္မိလဂ္ဂဿ ဝါ သူပေယ္ယဿ၊ ကိုမူလည်း။ ဗဟုံ၊ စွာ။ ဂဏှာတိ၊ နှိုက်၏။ အမ္မိလဂ္ဂဿ ဝါ သူပေယ္ယဿ၊ ၏မူလည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ပ။ အလောဏိကဿ၊ ဆားပေါ့ပျက်ရှိသော။ သူပေယ္ယဿ ဝါ၊ ၏မူလည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘတ္တာ့၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဗျတ္တော၊ သော။ ကုသလော၊ သော။ သော ဧသော သူဒေါ၊ သည်။ အစ္ဆာဒနဿ၊ အဝတ်အစား ဆုတောင်းလာတ်တောင်းကို။ လာဘီ စေဝ၊ ရသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေတနဿ၊ ထမင်းရိက္ခာကို။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဟာရုနုံ၊ မင်းသို့ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သော လက်ဆောင်တော်တို့ကို၊ ဝါ၊ မင်း၏မျက်မှောက်၌ ဝေပုံချီကာ ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော လက်ဆောင်တော်တို့ကို။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ရခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဗျတ္တော၊ သော။ ကုသလော၊ သော။ သော သူဒေါ၊ သည်။ သကဿ၊ မိမိ၏။ ဘတ္တာ့၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ တထာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ ဤအတူလျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ပဏ္ဍိတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအတတ်၌ လေ့လာလက်လည်သော ပညာရှိသော။ ဗျတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအတတ်၌ သန်ရှင်းသောဉာဏ်ရှိသော။ ကုသလော၊ အရာရာ၌ချက်ချာသောဉာဏ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ဂိလေ-သာကို ပူပန်စေတတ်သော ထက်သန်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပ-ဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ဆင်ခြင်သော ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ အောက်မေ့တတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ဥပါဒါ-နက္ခန္ဓာ ဟူသောဓလောကဌ်။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ရှုမှတ်အဘိဇ္ဈာ နှလုံး မသာသော ဒေါမနဿကို။ ဝိနေယ္ယ၊ ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယဌ်။ ကာယာနုပဿီ၊ ရူပကာယဟု အဖန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝေဒနာသု၊ တို့ဌ်။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ စိတ္တေ၊ ဌ်။ စိတ္တာနုပဿီ၊

ဖြစ်၍။ ဓမ္မေသု၊ တို့ဌ်။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓမ္မေသု၊ တို့ဌ်။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဥပဏ္ဍိလေသာ၊ စိတ်ကိုညစ်ညူး စေတတ်သော ကိလေသာတို့သည်။ ပဟီယန္တိ၊ ပျောက်ကင်းကုန်၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုစိတ်တည်ကြည်ကြောင်း, ဥပဏ္ဍိလေသ ပျောက်ကင်းကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အာကာရဖြင့်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဟိတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ မေ၊ အား။ ဥပဏ္ဍိလေသာ၊ တို့သည်။ ပဟီယိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ ကောင်းစွာမှတ်သား နှလုံးထား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဗျတ္တော၊ သော။ ကုသလော၊ သော။ သော ဧသော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ကဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော ခဏိကသမာဓိ, ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိဟူသော သုံးပါးသောသမာဓိတို့ကို။ လာဘီ စေဝ၊ ရသည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သတိသမ္ပဇညဿ၊ သတိသမ္ပဇဉ်ကို။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ရခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကား။ [၁၄၇] ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဗျတ္တော၊ သော။ ကုသလော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သကဿ၊ မိမိ၏၊ ဝါ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ တည်ကြည်ကြောင်း, ဥပဏ္ဍိလေသ ကင်းကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ တထာ ဟိ၊ ထို ကြောင့်လျှင်။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။]

စ၊ ဆက်။ နိမိတ္တဂ္ဂဟဏေန၊ အခြင်းအရာနိမိတ်ကို မှတ်သားခြင်း ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ တေ အာကာရေ၊ တို့ကို။ သမ္မာဒယတော၊ ပြည့်စုံစေသော။ အဿ ယောဂိနော၊ အား။ အပ္ပနာမတ္တမေဝ၊ အပ္ပနာမျှ သည်သာလျှင်။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ စိရဋ္ဌာနံ၊ မြင့်ရှည်စွာတည်ခြင်းမူကား။ နု ဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံသေး။ ပန၊ အလျှောက်ကိုဆိုအံ့။ သမာဓိပရိဗန္ဓာနံ၊ သမာဓိ၏ ဘေးရန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ အစရှိသော နီဝရဏ တရားတို့၏။ သုဝိသောဓိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ စိရဋ္ဌာနံ၊ မြင့်ရှည်စွာတည် ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သဒ္ဒံ၊ ၏။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမာ-ဒီနဝပစ္စဝေက္ခဏာဒီဟိ၊ ကာမ၌ အပြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။

ကာမစ္ဆန္ဒံ၊ ကိုး။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ နိ ဝိကၽမ္ဘေတွာ၊ မခွါမူ၍။ ကာယ-ပဿဒ္ဓိဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လံ-ကာယဒရထံ၊ ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းကို။ သုပ္ပဋိပဿဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာငြိမ်းသည်ကို။ နိ ကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ အာရမ္ဘ-ဓာတုမနသိကာရဝိဝသေန၊ အာရမ္ဘဓာတ်ကို နှလုံးဥ္စာထားခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကိုး။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ နိ ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ မဖျောက်မူ၍။ သမထနိမိတ္တမနသိကာရဝိဝသေန၊ သမထနိမိတ်ကို နှလုံးဥ္စာ ထားခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကိုး။ သုသမူဟတံ၊ ကောင်းစွာ နုတ်အပ် ပယ်အပ်သည်ကို။ နိ ကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ အညေပိ၊ ကာမစ္ဆန္ဒစသည်မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သမာဓိပရိဗန္ဓေ၊ သမာဓိ၏ ဘေးရန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဌာနီယ မဒ မာနစသောတရား တို့ကို။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ နိ ဝိသောဓေတွာ၊ မသုတ်သင်မူ၍။ စျာနံ၊ ကိုး။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အဝိသောဓိတံ၊ မသုတ်သင်အပ်သော။ အာသယံ၊ မိမိတို့ကိန်းအောင်းရာဝါးခေါင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌဘာမရော ဝိယ၊ ဝင်သောပိတုန်းကဲ့သို့ရှင်း။ အဝိသုဒ္ဓံ၊ ဘေးရန်ကိုမသုတ်သင်အပ်သော။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌရာဇာ ဝိယ စ၊ ဝင်သော မင်းကဲ့သို့ရှင်း။ ခိပ္ပမေဝ၊ ရှောင်တခင်သာလျှင်။ နိက္ခမတိ၊ စျာန်မှထွက်၏။ ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သမာဓိပရိဗန္ဓေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ နီဝရဏတရားတို့ကို။ သုဋ္ဌု၊ စွာ[1]။ ဝိသောဓေတွာ၊ ၍။ စျာနံ၊ ကိုး။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်းစွာသုတ်သင်အပ်သော။ အာသယံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌဘာမရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့ရှင်း။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ ရွှံ့ရွှာဒဏ်သော ရန်မရှိသဖြင့် ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သော။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌရာဇာ ဝိယ စ၊ ကဲ့သို့ရှင်း။ သကလမ္ပိ ဒိဝသဘာဂံ၊ အလုံးစုံသော နေ့အဖို့ ပတ်လုံးသော်လည်း။ အဇ္ဈောသမာပဇ္ဇိယံယေဝ၊ သမာပတ်အတွင်းဥ္စာသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု။ပ။ ရမေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။

[သုဒ္ဓန္တဂေါ၊ အချင်းခပ်သိမ်းစင်ကြယ်သော အထောင့်အစွန်း

၁-သုဋ္ဌု ဟူသော ကြိယာဝိသေသနသည် သမ္ဘဒ္ဓိန္ဒ္ရာ ဃရာဒိလိုလော် ဒုတိယန္တ, ကစ္ဆည်းအလိုသော် ပဌမန္တ၊ လဟုမေဿတိကိုလောက်။ (ပြည်)

ရှိသော ဥယျာဉ်သို့ရောက်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တဟိုး၊ ထိုဥယျာဉ်တော်ဦး။ ရမေ ဣဝ၊ နေ့ပတ်လုံးမွေ့လျော်၏သို့။ (တထာ၊ တူ။ စျာနုကိဋ္ဌံ၊ စျာန်ကစားခြင်းကို။ ကိဋ္ဌိတုကာမော၊ ကစားမြူးတူးလိုသော။ ယောဂီ၊ သည်။) ကာမေသု၊ တို့၌။ ဆန္ဒံ၊ ကိုဂင်း။ ပဠိဃံ၊ ဗျာပါဒကိုဂင်း။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကိုဂင်း။ မိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုဂင်း။ ပဗ္ဗမံ၊ သော။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကိုဂင်း။ (နိဂ္ဂဟီတ်ကျ) ဝိနောဒယော၊ ဖျောက်ရာ၏။ (ဝိနောဒေတွာ၊ ၍။) ဝိဝေကပါမောဇ္ဇကရေန၊ နိဝရဏတို့မှဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပါမောဇ္ဇကိုပြုတတ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ တဟိုံ စျာနေ၊ ၌။ ရမေ၊ ပျော်ရာ၏။]

တသ္မာ၊ ထို (သို့သမာဓိ၏ ပရိဗန္ဓဖြစ်သောတရားတို့ကို ကောင်းစွာသုတ်သင်ပြီးမှ စိရဋ္ဌာနုဖြစ်သော) ကြောင့်။ စိရဋ္ဌိတိကာမေန၊ မြင့်စွာတည်ခြင်းကို အလိုရှိသောယောဂီသည်။ ပရိဗန္ဓကဓမ္မေ၊ စျာန်၏ဘေးရန်ဖြစ်သောနိဝရဏတရားတို့ကို။ ဝိသောဓေတွာ၊ ၍။ စျာနံ၊ ကို။ သမာ-ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စိတ္တဘာဝနာဝေပုလ္လတ္ထံ၊ သမာဓိဘာဝနာ၏ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်အကျိုးငှါ။ ယထာလဒ္ဓံ၊ ရအပ်တိုင်းသော။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတဗ္ဗဉ္စ၊ ပွါးလည်းပွါးအပ်၏။ တဿ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၏။ ဝဍ္ဎနာ-ဘူမိယော၊ ပွါးရာဘူတိုသည်။ ဥပစာရံ ဝါ၊ ၎င်း။ အပ္ပနံ ဝါ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဟိ၊ စု။ ဥပစာရံ၊ သို့။ ပတ္တာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ တံ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဝဍ္ဎေတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပတ္တာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ ဝဍ္ဎေတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ကေသို့ ၎ာနေ၊ တခုခုသောအရာ၌။ အဝဿံ၊ မခ္ခတ်။ ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေန၊ ကြောင့်။ ယထာလဒ္ဓံ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ ဝဍ္ဎေတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

နိမိတ္တဝဍ္ဎနနယ

၇၇။ တတြ-တဿ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၏။ အယံ၊ ကား။ ဝဍ္ဎနနယော၊ ပွါးရာသောနည်းတည်း။ ဝေန ယောဂိနာ၊ သည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ပတ္တာ။ပ။ ယောဂေန၊ သပိတ်ခွက်ယောက်ကို ပွါးစေသောနည်း, မုန့်ကို ပွါးစေသောနည်း, ထမင်းကိုပွါးစေသောနည်း, နွယ်ကိုပွါးစေသောနည်း,

ပုဆိုးကိုပွါးစေသောနည်းဖြင့်။ အဝဆုတ္တာ၊ မပွါးစေမူ၍။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ကဿကော၊ လယ်ထွန်ယောကျ၊်းသည်။ [၁၄၈] ကသိတဗ္ဗဘာနုံ၊ ထွန်အပ်သောအရပ်ကို။ နဂ်ံလေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ၍။ ပရိစ္ဆေဒဘဿ၊ ၏။ ကသတိ ယထာ၊ ထွန်၏သို့။ ဝါ ပန၊ တနည်း။ သိမံ၊ ကို။ ဗန္ဓန္တာ၊ ဖွဲ့ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဗန္ဓန္တိ ယထာ၊ ဖွဲ့ကုန်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ယထာလဒ္ဓဿ၊ ရအပ်တိုင်းသော။ တဿ နိမိတ္တဿ၊ ၏။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ကေဝ်ုလ။ပ။ မတ္တံ၊ လက်တသစ် နှစ်သစ် သုံးသစ် လေးသစ်အတိုင်းအရှည်ကို။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ၍။ ယထာပရိစ္ဆေဒံ၊ ပိုင်းခြားတိုင်းသော၊ ဝါ၊ ပိုင်းခြားသောအရပ်တိုင်အောင်။ (နိမိတ္တံ၊ ကို။) ဝဆေ့တဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ အပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ၍။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ နှ ဝဆေ့တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ တတော၊ ထိုလက်လေးသစ်ထက်။ ဝိဒတ္ထိ။ပ။ သိမာနံ၊ တထ္ထာတတောင် ကျောင်းဦးပရိဝုဏ် ကျောင်းဦးသိမ်တို့၏ဝင်း။ ဂါမ။ပ။ သိမာနဉ္စ၊ ဂါမသိမ်, နိဂမသိမ်, ဇနပဒသိမ်, ရဇ္ဇသိမ်, သမုဒ္ဒသိမ်တို့၏ဝင်း။ ပရိစ္ဆေဒဝဿေန၊ ဖြင့်။ ဝဆုယန္ဧေန၊ ပွါးစေသဖြင့်။ စက္ကဝါဠ-ပရိစ္ဆေဒေန ဝါ၊ စက္ကဝဠာ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်ဝင်း။ တတော၊ ထိုစက္ကဝဠာထက်။ ဥတ္တရိ ဝါပိ၊ အလွန်ဝင်း။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ၍။ ဝဆေ့တဗ္ဗံ၊ ၏။

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဟံသပေါတကာ၊ ဇဝနဟသ်ာဝယ် တို့သည်။ ပကွာနုံ၊ အတောင်တို့၏။ ဥဒ္ဓိတကာလတော၊ ပေါက်သောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပရိတ္တံ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပဒေသံ၊ ကောင်းကင်အရပ်သို့။ ဥပ္ပတန္တာ၊ ပျံတက်ကုန်လျက်။ ပရိစယံ၊ လေ့လာခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်။ စန္ဒိမသူရိယသန္ဓိကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ၊ ပျံသွားနိုင်ကုန်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍။ ဝဆေ့ဆွေ့ကာ၊ ပွါးစေလျက်။ ယာဝ စက္ကဝါဠပရိစ္ဆေဒါ၊ စက္ကဝဠာ အပိုင်းအခြားတိုင်အောင်။ ဝဆေ့တိ၊ ပွါးစေ၏။ တာတော၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိ ဝါ၊ အလွန်မူလည်း။ ဝဆေ့တိ၊ ပွါးစေ၏။ အထ၊ ထိုသို့ပွါးစေသောအခါ၌။ အဿ-ယောဂိနော၊ ၏။ တံ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဝဆိုတဝဆိုဝဋ္ဋာနေ၊ ပွါးစေရာ

ပွါးစေရာအရပ်၌။ ပထဝိယာ၊ ၏။ ဥက္ကာ။ လဝိကူလနဒီဝိဒုဂ္ဂပဗ္ဗတဝိသ-မေသု၊ မြင့်ရာဌာန, နိမ့်ဝှမ်းရာဌာန, မြစ်ရေအယဉ်သည် ထွင်းအပ်သော မညီမညွတ် အသွားခက်သောချောက်, မညီမညွတ်သော အခြင်းအရာဖြင့် တည်သော တောင်အရပ်တို့၌။ သက္ခုသတသမဗ္ဘာဟတံ၊ တံသင်းအရာ နှက်၍ ကြက်အပ်သော။ ဥသဘစမ္မံ ဝိယ၊ နွားကြီးရေကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ထင်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တသ္မိं နိမိတ္တေ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၌။ ပတ္တပဌမ-ဗ္ဗာနေန၊ ရောက်အပ်ရအပ်သော ပဌမစျာန်ရှိသော။ အာဒိကမ္မိကေန၊ သည်။ သမာပဇ္ဇနဗဟုလေန၊ ဝင်စားခြင်းများသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပစ္စဝေက္ခဏဗဟုလေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းများသည်။ နု ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ ပစ္စဝေက္ခဏဗဟုလဿ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းများသော သူအား။ စျာနဂ်ါနိ၊ တို့သည်။ ထူလာနိ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပဒ္ဒဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဗ္ဗလာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပဒ္ဒဟန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ထင်လတ်သော်။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ တာနိ စျာနဂ်ါနိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဥပဒ္ဒိတတ္တာ၊ ဤသို့ ထူလဒုဗ္ဗလအားဖြင့် ထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပရိဥဿုက္ကနာယ၊ အထက်သို့တက်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ ဘာဝနာဖြင့် အထက်စျာန်သို့ တက်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယတံ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်သို့။ နာပဇ္ဇန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ စျာနေ၊ စျာန်ကို။ အပ္ပဂုဏေ၊ မပွါးစေအပ် မလေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ ဥဿုက္ကမာနောပိ၊ အထက်စျာန်ကိုရှစိမ့်သောငှါ အားထုတ်ပါသော်လည်း။ ပတ္တပဌမဗ္ဗာနာ စ၊ မှလည်း။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်တတ်၏။ ဒုတိယံ၊ သို့။ ပါပုဏိတုံ စ၊ ငှါလည်း။ နု သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သေယျထာပိ။ ပ။ ဝိစရိတုန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဗ္ဗတေယျာ၊ တောင်၌ များစွာကျက်စားလေ့ရှိသော။ ဗာလာ၊ မိုက်သော။ အဇပျတ္တာ၊ တောင်ကို တက်ခြင်း၌ ထက်မြက်သန့်ရှင်းသော ဉာဏ်မရှိသော။ အခေတ္တညူ၊ ကျက်စားရာခေတ်ကို မသိသော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။ ဝိသမေ ပဗ္ဗတေ၊ မညီမညွတ်သော တောင်၌။ စရိတုံ၊ ကျက်စားခြင်းငှါ။ အကုသလာ၊ သင့်မသင့်ကို ဆုံးဖြတ်တတ်သော ဉာဏ်ကင်း၍မလိမ်မာခဲ့။ တသာ၊ ထို နွားမ

အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဃ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ အကယ်၍။ အဂတပုဗ္ဗံ၊ မရောက်ဘူးသော။ ဒိသံ စေဝ၊ အရပ်သို့မူလည်း။ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ ရောက်အံ့။ အခါဒိတပုဗ္ဗာနိ၊ မစားစဘူး ကုန်သော။ တိဏာနိ စ၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ ခါဒေယ္ယံ၊ စားအံ့။ အပိတ-ပုဗ္ဗာနိ၊ မသောက်ဘူးကုန်သော။ ပါနီယာနိ စ၊ ရေတို့ကိုလည်း။ ပိဝေယ္ယံ၊ သောက်အံ့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဃ၊ ၏။ သာ ဂါဝီ၊ ထိုကျက်စားရာကို မသိသော နွားမသည်။ ပုရိမံ ပါဒံ၊ ရှေခြေကို။ သုပတိဋ္ဌိတံ၊ မြဲစွာတည်သည်ကို။ (ကတ္ဝာ၊ ၍။) နှ ပတိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ မတည်စေမူ၍။ ပစ္ဆိမံ ပါဒံ၊ နောက်ခြေကို။ ဥဒ္ဓရေယ္ယ၊ ကြွပြားအံ့။ သာ ဂါဝီ၊ ထိုနွားမသည်။ အဂတပုဗ္ဗံ၊ မရောက်စဘူးသော။ ဒိသံ စေဝ၊ အရပ်သို့လည်း။ နှ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ မရောက်နိုင်ရာ။ အခါဒိတပုဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တိဏာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ နှ ခါဒေယ္ယ၊ မစားရရာ။ အပိတပုဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပါနီယာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ နှ ပိဝေယ္ယ၊ မသောက်ရရာ။ စ၊ ထိုပြင်လည်း။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင် အရပ်၌။ ဌိတာယ၊ တည်သော။ အဃာ၊ ထိုနွားမအား။ ဧဝံ၊ သည်။ အဃ၊ ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ အဂတပုဗ္ဗံ၊ သော။ ဒိသံ စေဝ၊ အရပ်သို့မူလည်း။ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ အံ့။ပ ။ ပိဝေယ္ယံ၊ အံ့။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ၊ သည်။ အဃ၊ ရာ၏။ တဋ္ဌ ပဒေသံ၊ ထိုအကြံဖြစ်ရာ မိမိနေရင်း အရပ်သို့လည်း။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ နှ ပစ္စာဂစ္ဆေယ္ယ၊ တဖန် မပြန်နိုင်ရာ။ တံ၊ ထိုဘို့ မပြန်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဗ္ဗတေယျာ၊ သော။ ဗာလာ၊ သော။ အဗျတ္တာ၊ သော။ အခေတ္တညူ၊ သော။ သာ ဂါဝီ၊ သည်။ ဝိသမေ၊ သော။ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ စရိတုံ၊ ၎။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကုသလာ၊ မလိမ်မာခဲ့။ တထာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ လျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗာလော၊ သမာဓိဘေးရန်ကို သုတ်သင်ခြင်းငှါ မသိမကျွမ်းခဲ့။ အဗျတ္တော၊ ဈာန်ကိုလေ့လာအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ မတတ်၍ အဗျတ္တဖြစ်ခဲ့၏။ အခေတ္တညူ၊ အထက်ဈာန်၏ ပဒဋ္ဌာန်အဖြစ်ဟူသောခေတ်ကို မသိခဲ့။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေ၊ ၍သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ အကုသလော၊ မကျွမ်းကျင်ခဲ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။

နာသေ၀တိ၊ မမ္ပီ၀ဲ။ နဘာ၀ေတိ၊ မပ္ပါးစေ။ နဗဟုလီကရောတိ၊ အကြိမ်မျှားစွာမပြု။ သွာဓိဋ္ဌိတံ၊ မြဲစွာတည်အောင်။ နအဓိဋ္ဌာတိ၊ မဆောက်တည်။ တဿ၊ ထိုဘိက္ခု၏၊ ၀ါ၊ အာ၊။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယ္ယံ၊ နေရမ္ဟုကား။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဘိက္ခုသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိတုံ၊ ၎။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ တဿ၊ ထိုဘိက္ခု၏၊ ၀ါ၊ အာ၊။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိ၀ိစ္စေ၀၊ ကင်း၍ သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယ္ယံ၊ မှုကား။ သာဓု၊ ကောင်းလေစ့။ ဣတိ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဘိက္ခုသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိ၀ိစ္စေ၀၊ လျှင်။ပ။ ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိတုံ၊ ၎။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ (အထက်စျာန်သို့လည်း မတက်နိုင်အောက်စျာန်လည်းပျောက်ခဲ့၍ နိမိတ်မျှမထင်သော) ဤရဟန်းကို။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသောစျာန်မှ။ ဘဋ္ဌော၊ လျှောကျပျက်စီးသော ရဟန်းဟူ၍။ ဥဘတော၊ မှ။ ပရိဟီနော၊ ဆုတ်ယုတ်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဗ္ဗတေယျာ၊ သော။ ဗာလာ၊ သော။ အဗျတ္တာ၊ သော။ အခေတ္တညူ၊ သော။ ဝိသမေ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ စရိတုံ၊ ၎။ အကုသလာ၊ သော။ သာ ဂါ၀ီ ယထာ၊ ထိုဥပမာဖြစ်သော နွားမကဲ့သို့ပင်တည်း။]

တသ္မာ၊ ထို(သို့ရရင်းစျာန်ကို ကျေပြန်အောင် မလေ့လာဦးဘဲ အထက်စျာန်သို့တက်ခြင်းငှါ အားထုတ်သော်လည်း ရရင်းစျာန်မှလည်း ယုတ်, အထက်စျာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါလည်း မတတ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ အနေန၊ ဤယောဂီသည်။ တာ၀၊ စ္ဒာ။ တသ္မိံ ယေ၀ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ထိုရရင်းလက်ရှိပဌမစျာန်၌သာလျှင်။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိဏ္ဏ၀သိနာ၊ လေ့ကျင့်အပ် မှီ၀ဲအပ်ပြီးသော လေ့လာခြင်းရှိသည်၊ ၀ါ၊ ကျင့်အပ်သင်အပ်ပြီးသော နှိုင်နင်းခြင်းရှိသည်။ ဘ၀ိတပ္ပံ၊ ရာ၏။

ပဋ္ဌာဝသိကထာ

၇၀။ တတြ၊ ထိုပဋ္ဌာဟာကာရေဟိအစရှိသောပါဠိ၌။ ဝသိယော၊ လေ့လာခြင်းတို့သည်၊ ဝါ၊ အလိုအားလျော်စွာဖြစ်ခြင်း နိုင်နင်းခြင်းတို့သည်၊ ဝါ၊ အလိုအားလျော်စွာ ဖြစ်စေနိုင်သော သတ္တိတို့သည်။ အာဝဇ္ဇနဝသီ၊ ဝသီဌင်း။ သမာပဇ္ဇနဝသီ၊ ဌင်း။ အဓိဋ္ဌာနဝသီ၊ ဌင်း။ ဝုဋ္ဌာနဝသီ၊ ဌင်း။ ပစ္စဝေက္ခဏဝသီ၊ ဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာ ပဋ္ဌ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ (တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်။) ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ယတ္ထိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိရာအရပ်၌။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိတိုင်းသောစျာန်ကို။ ယာဝဒိစ္ဆကံ၊ အကြင်အလိုရှိသမျှကာလပတ်လုံး။ အာဝဇ္ဇေတိ၊ ဆင်ခြင်နိုင်၏။ အာဝဇ္ဇနာယ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၏၊ ဝါ၊ အာဝဇ္ဇန်းဖြစ်ခြင်း၏။ ဒန္ဓာယိ-တတ္တံ၊ နှေးဖြည်းသည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ ဣဒံ ဇဝံ၊ ဤသို့တတ်နိုင်လတ်သော်။ အာဝဇ္ဇနဝသီ၊ မည်၏။ ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ယတ္ထိစ္ဆကံ၊ ၌။ ယဒိစ္ဆကံ၊ ကို။ ယာဝဒိစ္ဆကံ၊ လုံး။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားနိုင်၏။ သမာပဇ္ဇနာယ၊ ဝင်စားခြင်း၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ၊ နှေးဖြည်းသည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ ဣဒံ ဇဝံ၊ ဤသို့တတ်နိုင်လတ်သော်။ သမာပဇ္ဇနဝသီ၊ မည်၏။ ဇဝံ၊ တူ။ သေသာပိ၊ ကြွင်းသောအဓိဋ္ဌာန်, ဝုဋ္ဌာန်,ပစ္စဝေက္ခဏဝသီတို့ကိုလည်း။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ခဲ့အပ်ကုန်၏။

အယံ ပန၊ ဣဆိုလတံ့သည်ကား။ ဣဏ္ဍ၊ ဣ၀သီငါးပါးတို့၌။ အတ္ထပ္ပကာသနာ၊ လိုအပ်သောအနက်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သော စကား တည်း။ ပဌမဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပဌမံ၊ စ္စာ။ ဝိတက္ကံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇယတော၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘဝင်္ဂံ၊ ကို။ ဥပစ္ဆိန္နိတ္စာ၊ ဖြတ်၍။ ဥပ္ပန္နာဝဇ္ဇနာနန္တရံ၊ ဖြစ်သောအာဝဇ္ဇန်း၏အခြားမဲ့၌။ ဝိတက္ကာ-ရမ္မဏာနေ၀၊ ဝိတက်လျှင်အာရုံရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရိ ဝါ ဇဝနာနိ၊ တိကျိန္ဒြိယအား လေးကြိမ်သော ဇောတို့သည်မူလည်း။ ပဋ္ဌ ဝါ ဇဝနာနိ၊ နာတိတိကျိန္ဒြိယအား ငါးကြိမ်သော ဇောတို့သည်မူလည်း။ ဇဝန်း၊ လျှင်မြန်စွာ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုလေးကြိမ် ငါးကြိမ်သောဇောမှ။ (ပရံ၊ ၌။) ဒွေ ဘဝင်္ဂါနိ၊ နှစ်ပါးသောဘဝင်္ဂစလန, ဘဝင်္ဂုပစ္ဆေဒတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုဘဝင်္ဂုပစ္ဆေဒမှ။ (ပရံ၊ ၌။) ပုန၊ ဖန်။ ဝိစာရာရမ္မဏံ၊ ဝိစာရလျှင်အာရုံရှိသော။ အာဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဝုတ္တနယာနေ၀၊ ထိုဝိတက်ကိုဆင်ခြင်ရာ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇ၀နာနိ၊ လေးကြိမ် ငါးကြိမ်သောဇောတို့သည်။ ဇ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ပဠူသု စျာနဂေါ်သု၊ တို့၌။ ယဒါ၊ ၌။ နိရန္တရံ၊ ဝိသဘာဂတို့ဖြင့် အခြားမရှိသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပေသေတုံ၊ စေလွှတ်ခြင်းငှါ။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုပဋိဂ္ဂါလ်အား။ အာ၀ဇ္ဇနဝသီ၊ သည်။ သိဒ္ဓါ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မတ္ထကပတ္တာ၊ အထွတ်သို့ရောက်သော။ အယံ ပန ဝသီ၊ (ဘ၀င်နှစ်ကြိမ် ခြားခြင်းရှိသော လေးကြိမ်သော ဇောရှိသော) ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အာ၀ဇ္ဇနဝသီကိုကား။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ယမကပါဋိဟာရိယေ၊ ၌။ [၁၅၀] လဗ္ဘတိ၊ ၏။ အညေသံ ၀ါ၊ ဘုရားမှတပါးသောအရှင်သာရိပုတ္တရာ စသည်တို့အားမူလည်း။ ဧ၀ရူပေ ကာလေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကာလ၌ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတော၊ (ဘ၀င်နှစ်ကြိမ်ခြားခြင်းရှိသော လေးကြိမ်သော ဇောရှိသော) ဤဆိုအပ်ပြီးသော အာ၀ဇ္ဇနဝသီထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ သီဃတရာ၊ အထူးသဖြင့်လျင်မြန်သော။ အာ၀ဇ္ဇနဝသီ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပန၊ ပါး။ အာယသ္မတော၊ သက်တော်ရှည်သော။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာ-နသ၊ ၏။ နန္ဒောပနန္ဒနာဂရာဇဒမနေ ဝိယ၊ နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို ဆုံးမရာ၌ကဲ့သို့။ သီဃသမာပဇ္ဇနသမတ္ထတာ၊ (ဝင်စားခြင်းငှါလိုသော ဆန္ဒဖြစ်သည်၏အခြားမဲ့၌ နှစ်ချက်သော ဘ၀င်ဖြစ်ကုန်လတ်သော် ဘ၀င် ကိုဖြတ်၍ဖြစ်သော အာ၀ဇ္ဇန်း၏အခြားမဲ့၌) လျင်စွာ၀င်စားခြင်းငှါ စွမ်း နိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ သမာပဇ္ဇနဝသီ နာမ၊ မည်၏။

အစ္ဆရာမတ္တံ ၀ါ ခဏံ၊ လက်ဖျစ် တတွက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခဏပတ်လုံးဝင်း။ ဒသစ္ဆရာမတ္တံ ၀ါ ခဏံ၊ လက်ဖျစ်ဆယ်တွက် အတိုင်း အရှည်ရှိသော ခဏပတ်လုံးဝင်း။ (စျာနံ၊ စျာန်ကို။) ဌပေတုံ၊ ငှါ။ သမတ္ထတာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ အဓိဋ္ဌာနဝသီ နာမ။ မည်၏။ တထေ၀၊ ထိုအတူပင်လျှင်၊ ၀ါ၊ ထိုအစ္ဆရာမတ္တ, ဒသစ္ဆရာမတ္တခဏပတ်လုံး။ (စျာနသမာဓိ၊ စျာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ စျာနတော၊ မှ။) လဟုံ၊ လျင်စွာ။ ဝုဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ သမတ္ထတာ၊ သည်။ ဝုဋ္ဌာနဝသီ နာမ၊

မည်၏။ တဒုဘယဒဿနတ္ထံ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန ဝုဋ္ဌာနဝသီနှစ်ပါးကိုပြခြင်းငှါ။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ကထေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ဟိ၊ ခွဲအံ့။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဋ္ဌင်းခံသည်မှ။ အဋ္ဌဝသိကော၊ ရှစ်ဝါရသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ထေရမ္ပတ္ထလေ၊ မဟာမဟိန္ဒမထေရ်တို့ သက်ကျရာသရက်ပင်ရောက်သောကုန်း၌။ မဟာ-ရောဟဏဂုတ္တတ္ထေရဿ၊ အား။ ဂိလာနုပဋ္ဌာနံ၊ သူနာပြုစုခြင်းငှါ။ အာဂ-တာနံ၊ ကုန်သော။ တိံသမတ္တာနံ ဣဒ္ဓိမန္တသဟဿာနံ၊ သုံးသောင်းကုန်သော တန်ခိုးရှိသောအရှင်တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ထေရဿ၊ အား။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂါဟယမာနံ၊ ကပ်သော။ ဥပဋ္ဌာက-နာဂရာဇာနံ၊ အလုပ်အကျွေးနဂါးမင်းကို။ ဂဟေဿာမိတိ၊ သုတ်ယူအံ့ ဟူ၍။ အာကာသတော၊ မှ။ ပက္ခန္ဒန္တံ၊ ပျံပြေးလာသော။ သုပဏ္ဏရာဇာနံ၊ ဂဠုန်မင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ပဿတိ၊ ကို။ နိမ္မိနိတ္မာ၊ ၍။ နာဂရာဇာနံ၊ ကို။ ဗာဟာယံ၊ မောင်း၌။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဖန်ဆင်းသောတောင်ခေါင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ သုပဏ္ဏရာဇာ၊ သည်။ ပဿတေ၊ ၌။ ပဟာရံ၊ ရင်ဖြင့်ခတ်ခြင်းကို။ ဒတ္မာ၊ ၍။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏။ မဟာထေရော၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော၊ သည်။ သစေ နာဘဝိဿ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။ သဗ္ဗေဝ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂါရယှာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ အဿာမ၊ ဖြစ်ရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ပစ္စဝေက္ခဏဝသိ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇနဝသိယာ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်၊ ဝါ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို အာဝဇ္ဇနဝသိ၌။ ယာနိ၊ အကြင်ဇောတို့သည်။ အာဝဇ္ဇနာနုဘာဝနိ၊ အာဝဇ္ဇန်း၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုဇောတို့သည်။ ပစ္စဝေက္ခဏ-ဇဝနာနေဝ၊ ရှုဆင်ခြင်တတ်သောဇောတို့သည်ပင်တည်း၊ ဝါ၊ ဇောတို့ သည်ပင်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ပြီး၏။

ဒုတိယဇ္ဈာနကထာ

၇၉။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဝါ၊ တပါး။ ဣမာသု ပဌမသု ဝသီသု၊ တို့၌။ စိဏ္ဏဝသိနာ၊ လေ့လာပြီးဝသီရှိသောယောဂီသည်။ ပဂုဏပဌမ-ဇ္ဈာနတော၊ လေ့လာအပ်ပြီးသောပဌမဈာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ

သမာပတ္တိ၊ ဤပဌမစျာန်သမာပတ်သည်။ အာသန္နနိဝရဏပစ္စတ္ထိကာ၊ နီးသောနိဝရဏဟူသောရန်သူရှိ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ဌင်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ သြဠာရိကတ္တာ၊ ရုန်ရင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အင်္ဂုဇ္ဇလာ၊ အင်္ဂါအားဖြင့်အားနည်း၏၊ ဝါ၊ အားနည်းသောအင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ဌင်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမစျာန်၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ဒုတိယစျာန်ကို။ သန္တတော၊ ငြိမ်သက်သောတရားဟူ၍။ မနသိကတ္မာ၊ နှလုံးဌားထား၍၊ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ဌ။ နိကန္တိံ၊ လိုချင်ငဲ့ကွက်တသက်သက်ရှိခြင်းကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍။ ဒုတိယာဓိဂမာယ၊ ဌ။ ယောဂေါ၊ ဘာဝနာဌအားထုတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့အားထုတ်လတ်သော်။ အသ၊ ထိုယောဂီအား။ ယဒါ၊ ဌ။ ပဌမဇ္ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတသ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနသ၊ သမ္ပဇဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ စျာနင်္ဂါနိ၊ ဝိတက်စသောစျာန်အင်္ဂါတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ရှေးရှုဉာဏ်ဖြင့်သက်၍ဆင်ခြင်စဉ်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ သြဠာရိကတော၊ ရုန်ရင်းသောအားဖြင့်။ ဥပဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ပီတိသုခဠေဝ၊ ပီတိသုခသည်ရင်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ စ၊ သည်ရင်း။ သန္တတော၊ ငြိမ်သက်သောအားဖြင့်။ ဥပဌာတိ၊ ထင်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သြဠာရိကင်္ဂပဟာနာယ၊ ရုန်ရင်းသောအင်္ဂါကို ပယ်ခြင်းငှါရင်း။ သန္တအင်္ဂပဋိလာဘာယ စ၊ ငြိမ်သက်သောအင်္ဂါကိုရခြင်းငှါရင်း။ တဒေဝ နိမိတ္တံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုပင်လျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖန်။ မနသိကရောတော၊ သော။ အသ၊ ထိုယောဂီအား။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဥပဇ္ဇိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတံ့ဟု။ (ဝတ္တမာနဝေနဝါရေ၊ ဆိုအပ်သင့်သောဇောဝါရ၌။) ဘဝင်္ဂံ၊ ကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ တဒေဝ ပထဝီကသိဏံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုပင်လျှင်။ အာရမ္မဏံ ကတ္မာ၊ ၍။ မနောဒ္ဒါရာဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ [၁၅၁] ဥပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမနောဒ္ဒါရာဝဇ္ဇန်းဖြစ်သည်မှ။ (ပရံ၊ ဌ။) တသ္မိံ ယေဝါရမ္မဏေ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံ၌ ပင်လျှင်။ စတ္တာရိ ဝါ၊ လေးကြိမ်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇဝနာနိ၊ တို့သည်။ ဇဝန္တိ၊ ကုန်၏ [၁]။

၁-"စတ္တာရိ ပဉ္စာတိ ဝါ-သဒ္ဒေါ လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌော" ဋီကာမိန့်ရကား ရှေးမူရင်း ဝါ-မရှိ။ ဣတိ-သဒ္ဒေါ ပရိသမာပနေ။ (ပြည်)

ယေသံ၊ ယင်းလေးကြိမ်, ငါးကြိမ်သောဇောတို့၏။ ဝါ၊ တို့တွင်။ အဝ-သာနေ၊ ၌။ ကေ၊ တခုသော စတုတ္ထဇော ပဌမဇောသည်။ ဒုတိယဈာနိုကံ၊ ဒုတိယစျာန်ရှိသော။ ရူပါဝစရံ၊ ဇောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသာနိ၊ အဆုံးဇောမှ ကြွင်းကုန်သော သုံးကြိမ် လေးကြိမ်သော ဇောတို့သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရာနေဝ၊ ပဌမစျာန်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပရိကံ ဥပစာရ အနုလုံ ဂေါတြဘူ ဟူသော အမည်ထူးရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာဝစရာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

စ၊ ဆက်ရှိဆိုအံ့။ ဇော်ဘာဝတာ-ဇော်ဘကေန ဘာဝနာဂ္ဂမေန၊ ဖြင့်။ သေ-သော ယောဂါဝစရော၊ သည်။ (ဒုတိယံ စျာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရ-တိတိ သမ္မန္နော) ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်သော။ (တနည်း) စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော သမာဓိကို ပွါးစေ-တတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပဌမစျာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်သမာဓိ ကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ (တနည်း) သမာဓိဇံ-ပီတိသုခံ၊ သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ဒုတိယစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အနေန၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဂ်ဝိပ္ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်သော နှစ်ပါးသော အဂ်ါရှိသော။ တိဝင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ တိဝိဓကလျာဏံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကောင်းခြင်းရှိသော။ ဒသ-လက္ခဏသမ္ပန္နံ၊ ဆယ်ပါးသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းဖြစ်သော။ (ဥပစာရတ္ထ) ဝါ၊ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံ ရှိသော။ (မုချတ္ထ) ဒုတိယံ စျာနံ၊ ဒုတိယစျာန်ကို၊ ဝါ၊ သည်။ အဓိ-ဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၀။ တတ္ထ-တသ္မိံ စျာနပါဒေ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ၊ ကား။ ဝိတက္ကဿ စ၊ ၏ရင်း၊ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဝိစာရဿ စ၊ ၏ရင်း၊ ဝါ၊ ကိုရင်း။

ကွတိ၊ ဤသို့။ ကွမေသံ ဒ္ဒိန္ဒံ၊ တို့၏၊ ဝါ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့် [၁]။ ဒုတိ-ယဇ္ဈာနကွေ၊ ဌ။ အပါတုဘာဝါ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ခြင်းကြောင့် [၂]။ ဒုတိယအတ္ထဇာတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-ငြိမ်းစေခြင်း ဟူသည်လည်း ပဟာန်ကို ဤဌလိုအပ်၏၊ သန္တိလက္ခဏာရှိသော ငြိမ်သက်ခြင်းကိုကား မလိုအပ်။ ထိုပဟာန်သည်လည်း ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို လွန်ခြင်းပင်တည်း ဟု သိစေခြင်းငှါ "သမတိက္ကမာ" မိန့်သတည်း။ အတ္ထအားဖြင့်ကား ဒုတိယစျာန်ခဏာ၌ မဖြစ်ခြင်းဟု ဒေသကအလိုတော်ကို ဖော်လို၍ "ဒုတိယဇ္ဈာနကွေ"စသည်ကို ညွှန်းလိုက်ပြန်သတည်း။ (ပြည်)

၂-အုံမှ ပျားပျစ် လပ္ပိညွှစ်သို့ ခက်ဆစ်ကျမ်းဆီ လိုတော်ညီအောင် ထုတ်ဆောင်ဖော်ပြ ပေတတ်သော အဋ္ဌကထာဆရာ ရှင်မြတ်စွာ၊ ဒုတိယစျာန်၌ ပဌမစျာနခမ္မတို့သည် မရှိသည်ချည်းဖြစ်၍ "ဝိတက္ကဝိစာရာနံ တံသဟဂတာနဉ္စ ဝူပသမာ"ဟု သာမညဟောသင့်လျက် "ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ"ဟု ဝိသေသဟောခြင်းသည် အဗျာပိတဒေါသ, အညမညဝိရောဓိဒေါသသင့်ယောင်တကားဟု စောဒနာခွင့်ရှိသောကြောင့် စောဒကအာဘော်ကိုပြလျက်၊ သာမညဟောသင့်သော်လည်း တစိုးတစိ အကျိုးထူးရှိသည်ကို ပြခြင်းငှါ ဝိသေသဟောသည်ဖြစ်၍ တင်ပြစ်မလိမ်း၊ အသန့်ငြိမ်းသည်သာ၊ ဟောရင်းဒေသက အလိုတော်ကျအောင် ဖော်ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကိဉ္စာပိ-ကသည် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ ဝေါ ဝုတ္တံ-တိုင်အောင်သောစကားကို မိန့်သတည်း။

ထိုစကား၌ဆစ်သော် ဒုတိယဇ္ဈာနေ ။ပ။ နု သန္တိ-ကား ကိဉ္စာပိ-နှင့်ယှဉ်ခိုက် ပရိဟာရစကား၊ နနု-နှင့်ယှဉ်မူ စောဒကစကား။ ယင်းပါဠိဖြင့် ဒုတိယစျာန်၌ ဝိတက် ဝိစာရသာ မရှိသည်မဟုတ်၊ အလုံးစုံသောပဌမစျာန် မမြဲတို့သည်လည်း မရှိသည်ချည်း မဟုတ်လောဟု စောဒကအာဘော်ကိုပြသည်။ ထိုသို့ ဒုတိယစျာန်၌ ဝိတက် ဝိစာရသာ မရှိသည်မဟုတ်၊ အလုံးစုံသောပဌမစျာန် ဓမ္မတို့သည်လည်း မရှိသည်ချည်းဖြစ်သောကြောင့်ဟု ဟိတ်ဆောင်၍ "ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ"ဟု ဝိသေသမဟောသင့်၊ "ဝိတက္ကဝိစာရာနံ တံသဟဂတာ-နဉ္စ ဝူပသမာ"ဟု သာမညဟောသင့်သည် တမ္ဘံဟု စုဒ်ထုတ်။ "ကိဉ္စာပိ၊ ပါဌတိုင်ရုံကား၊ တင်တုံအပြစ်၊ စိစစ်စောဒက၊ ပြုသည် အနေ၊ အာဘော်ပေ။ ယဒိ ကိဉ္စာ၊ ဆိုက်ရာတိုင်အောင်၊ ဟိတ် ပါဌ်ဆောင်၍၊ တက်ခေါင်ဝံ့စုဒ်၊ အပြစ်ထုတ်သည် ပုံသေ"ဟူသော ကဝေဆရာတို့နည်းနှင့် လျော်စေသည်။

အညေယေဝ ဟိ-စသည်ကား အန္ဓောနိတစောဒနာကို ချေဒုံသောငှါ ဆိုအပ်သော စကားချည်းတည်း။ ဝိတက် ဝိစာရသာ မရှိသည်မဟုတ်၊ အလုံးစုံသော ပဌမစျာနဓမ္မသည်လည်း မရှိသည်ချည်း ဆရာဆို၏။ ဝိတက် ဝိစာရမရှိ ဟူသော စကားသင့်စေ၊ ယင်းမှ တပါး ဖဿ စသော တရားတို့သည် မချို့ဖြစ်၍ မရှိမဆိုသင့်ဟု ဆစ်ဖုရာသောကြောင့် "အညေယေဝ ဟိ"စသောစကားကို ချပ်သတည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား—ပဌမစျာန်က ဖဿ စသော ဓမ္မသည် ဒုတိယစျာန်ဆိုလာ၍ ရှိလာသည်မဟုတ်၊ ပဌမစျာန် ဖဿစသည်လည်း အသီးအခြား, ဤဒုတိယစျာန်၌ ဖဿ စသည်လည်း အသီးအခြား, အမည်သာတူ၍

တတ္ထ-တသ္မိं ဒုတိယဈာနေ၊ ဘ္ဒ။ သမ္ဗေပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဌမဈာနမမ္မာ၊ ပဌမစျာန်တရားတို့သည်။ ကိဉ္စာပိ နု သန္တိ၊ အာကယ်၌ကား မရှိကုန်။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ပဌမဈာနေ၊ ဘ္ဒ။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿစသော တရားတို့သည်။ အညေယေဝ၊ ဒုတိယစျာန်ဖဿစသည်တို့မှ တပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒ၊ ဤဒုတိယစျာန်ဘ္ဒ။ ဖဿာဒယော၊ တို့သည်။ အညေယေဝ၊ ပဌမစျာန်ဖဿစသည်တို့မှ တပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ သြဠာရိကဿ သြဠာရိကဿ၊ ရုန့်ရင်း ရုန့်ရင်းသော။ အင်္ဂဿ၊ ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ပဌမဈာနတော၊ မှ။ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုတိယဈာနာဒီနံ၊ တို့ကို။ အဓိဂမော၊ ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမဿ အတ္ထဿ၊ ကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ ဌ၊။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ (ဝိတက္ကဝိစာရာနံ တံသဟ-ဂတာနဉ္စ ဝူပသမာတိ၊ ဟူသောစကားကို။ နု ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။ ကန်။) ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣဒ၊ ဤစျာနကထာဘ္ဒ။ နိယကဈတ္တံ၊ နိယကဈတ္တကို။ အဈတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ (အဈတ္တအဈတ္တာဒိ၊ အဈတ္တအဈတ္တစသည်ကို။ နု အဓိပ္ပေတံ၊ မလိုအပ်။ ကန်။) ပန-ဟိ သစ္ဆံ၊ ၏ ။ ဝိဘင်ပိ၊ ဘ္ဒလည်း။ (အပိ-ကျေ) အဈတ္တံ ပစ္စတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ တ္တေကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဋီကာ။) စ၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိယကဈတ္တံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနိ၊ ဘ္ဒ။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော။ အတ္တနော သန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်ဘ္ဒ။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ သော။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဇ္ဈာ၊ ဤအဈတ္တံဟူသောပုဒ်ဘ္ဒ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သမ္ပယောဒနန္တိ ဇ္ဈာ၊ ဘ္ဒ။ သဒ္ဒါ၊ ကို။ သမ္ပယောဒနံ၊ ဟူ၍။

တရားကိုယ်ကဲ့သောကြောင့် စကားမလွဲသင့်ဟူလိုသည်။ သြဠာရိကဿ-မှ ဒီပနတ္ထံ-တိုင်အိုင် အဋ္ဌဝိသေသကို ပြသောစကားတည်း။ "ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ စသံ ဝုတ္တံ" ကား ကသ္မာ စ ဟိတ်နှင့်စပ်သော် စောဒကစကားတည်း၊ မစပ်သော် ပရိဟာရ် စကား တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ကား ပရိဟာရ်စကား စင်စစ်တည်း။ (ပြည်)

၁-ပန-သဒ္ဒါ ဟိ-သဒ္ဒတ္ထဘ္ဒ ဖြစ်၍ ဒဋ္ဌ, ဉာပက နှစ်ချက်သင့်၊ သာဝုတ္ထဒီပနဘ္ဒ်ကား "ပန္နသဒ္ဒေါ အပိသဒ္ဒတ္ထော၊ ဝိဘင်ပိတိ အတ္ထော၊ အယမေव ဝါ ပါဌော"ဟူ၏။ (ပြည်)

ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမ္မသာဒနယောဂတောဿ၊ သဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ စျာနမ္မိ၊ ကိုလည်း။ သမ္မသာဒနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ နီလဝဏ္ဏယော-ဂတောဿ၊ ညိုသောအဆင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ နီလဝတ္ထုံ၊ ညိုသောအဝတ်ကို။ ဝုစ္စတိ ဝိယ၊ နီလံဟုဆိုအပ်သကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ စျာနံ၊ ထိုဒုတိယစျာန်သည်။ သမ္မသာဒနသမန္နာဂတတ္တာ၊ သမ္မသာဒနဟု ဆိုအပ်သောသဒ္ဓါနှင့် အညီအညွတ် တကွတစပ်တည်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဝိတက္ကဝိစာရကွေ့ဝဘဝူပသမနေန စ၊ မငြိမ်မသက်သော ဝိတက် ဝိစာရကိုငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်ရင်း။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္မသာဒယတိ၊ ကြည်စေတတ်၏။ တသ္မာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ သမ္မသာဒ-နန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ စာစပ်ထူးဟန်ကိုဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ အတ္ထဝိကပ္ပေ၊ စေတသော သမ္မသာဒယတိ-ဟူသော ဤဒုတိယအတ္ထဝိကပ်၌။ စေတသော၊ ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ကမ္မ, ကမ္မီ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဒသမ္မန္ဓော၊ ပုဒ်စပ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ရှေးဝိကပ်၌ ယောဇနာကိုပြန်၍ဆိုအံ့။ ပုရိမသ္မိံ၊ သမ္မသာဒနုယောဂတောဿ စျာနံ သမ္မ-သာဒနံဟူ၍ ရှေး၌ဆိုခဲ့သော။ အတ္ထဝိကပ္ပေ၊ ၌။ စေတသောတိ ဧတံ၊ ကို။ ကောဒိဘာဝေန၊ ကောဒိဘာဝ-သဒ္ဓါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကဿ။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ သာမိ, သံ အဖြစ်ဖြင့် ယှဉ်အပ်၏။

တတြ၊ ထိုစေတသော ကောဒိဘာဝ ဟူသော ဝါကျ၌။ အယံ၊ ကား။ အတ္ထယောဇနာ၊ ၉ကောဒိဘာဝ-ဟူသောပုဒ်၏ အတ္ထနှင့် စေတ-သော-ဟူသောပုဒ်ကို ၉ကောဒိဘာဝ-သဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းတည်း[1]။ ၉ကော၊ မြတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒေတိ၊ သူ့ထက်ကဲတတ် တက်တတ် ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ၉ကောဒိ၊ မည်၏။ ဝိတက္ကဝိစာရေဟိ၊ တို့သည်။ အနဇ္ဈာရူဠှတ္တာ၊ မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ္ဂေါ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒေတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ လောကေ၊ ၌။ (ယာဝ ပရေ ကောဟံ တေ ကရောမိတိအာဒီသု၊ တို့၌။) သေဋ္ဌောပိ၊ ကိုလည်း။

---

[1]-အတ္ထော ၉ ယောဇနာ ၈ အတ္ထယောဇနာ၊ သမာဟာရဒ္ဒန္ဒေပိ ကတ္ထစိ ဣတ္ထိလိင်-မိစ္ဆိတမ္ပံ။ (ပြည်)

ကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝိတက္ကဝိစာရဝိရဟတော၊ ဝိတက်ဝိစာရမှကင်းခြင်းကြောင့်။ ကော - အသဟာယော၊ အဖော်မဲ့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒေတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောဒိ၊ မည်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ သမ္မယုတ္တဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥဒါယတိ၊ ထစေတတ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဒိ၊ မည်၏။ ဥဋ္ဌာပေတိ၊ ထစေတတ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ သော သဘာဝေါ၊ သည်။ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘာဝတ်အနက်ကြောင့်။ ကော စ၊ ကေလည်း မည်၏။ ဥဒိ စ၊ (သမ္မယုတ္တဓမ္မတို့ကို ထစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘာဝတ်အနက်ကြောင့်) ဥဒိလည်းမည်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သဘာဝေါ၊ သည်။ ကောဒိ၊ မည်၏။ [၁၅၂] တေ၊ ဤကောဒိဟူသော အမည်သည်။ သမာဓိဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝေ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဤသို့ဝစနဒွယဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အာကာရရှိသော။ ဣမံ ကောဒိံ၊ ဤကောဒိမည်သောသမာဓိကို။ ဘာဝေတိ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ဒုတိယဗျာနံ၊ သည်။ ကောဒိဘာဝံ၊ မည်၏။ ပန၊ ဆက်။ သော အယံ ကောဒိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအာကာရရှိသော ဤသည့်ကောဒိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတသော၊ ၏။ ကောဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တဿ၊ ဝေါဟာရမျှဖြစ်သောသတ္တ၏။ နု ကောဒိ၊ ကောဒိမဟုတ်။ ဇီဝဿ၊ မိန္ဆာဝါဒီတို့သည် ကြံဆအပ်သော ဇီဝ၏။ နု ကောဒိ၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ စေတသော ကောဒိဘာဝန္တိ၊ ဤသို့ ပါဠိလာတိုင်းသာ စေတသော ကောဒိဘာဝံ ဟူ၍ ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (နု၊ ပါဠိလာသည်မှတလေ့ သတ္တဿ ကောဒိဘာဝံ, ဇီဝဿ ကောဒိဘာဝံဟူ၍ မဟောသင့်ပြီ။)

နနု စ စောဒေမိ၊ အုံ။ အယံ သဒ္ဒါ၊ သည်။ ပဌမဗျာနေပိ၊ ဌိလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏မဟုတ်လော။ ကောဒိနာမကော၊ ကောဒိအမည်ရှိသော။

၁-နိဿယည်းဌ်ကား "ဧတံ ဒုတိယဗျာနံ"ဟုသမ္ပန်၏၊ ဤကား ပြည်သရုတောင်ဘုရားကြီး၏ အမှာစကားတည်း။ ယခုဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်နှင့် အဌသာလိနီပါဠိတို့ဌ်မှ "ဧတံ"ဟူ၍ ပင်ရှိ၏၊ ထိုကြောင့် ရှေးနိဿယနှင့်အညီ "ဧတံ၊ ဤဒုတိယဗျာနကို။ စောဒေသော ကောဒိ-ဘာဝန္တိ၊ ဝံ-ဟူ၍" ဤသို့အနက်ပေးမှ စာကိုယ်ပါဌ်နှင့် ညီညွတ်ပေမည်။ (ဆ-သံ-သော)

အယဉ္စ သမာဓိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏မဟုတ်လော။ အထ၊ တိုသို့ ရှိလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊ ဤဒုတိယစျာန်ကို သာလျှင်။ သမ္မသာဒနန္တိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ စေတသော ဧကောဒိဘာဝန္တိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဒုံ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ဤပဌမစျာန်သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရက္ခောဘေန၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ လောက်လက်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိစိတရုဏ်သမာကုလံ၊ တံပိုးငယ် တံပိုးကြီးတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော။ ဇလံ ဣဝ၊ သို့။ သုပ္ပသန္နံ၊ ကောင်းစွာကြည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါယ၊ သည်။ သတိယာပိ၊ ရှိသော်လည်း။ သမ္မသာဒနန္တိ၊ ဟူ၍။ နဝုတ္တံ၊ အပ်။ နသုပ္ပသန္နတ္တာယေဝ စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော ကောင်းစွာမကြည်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း [1]။ (ဝိတက္ကဝိစာရက္ခောဘေနေဝ စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ လောက်လက်ခတ်ခြင်း, ချောက်ချားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း [2]။ (ဣန္ဒြိယ-သမတ္တေ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ, ပညိန္ဒြေတို့၏ မျှသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ စ၊ သော်ရင်း။ ဝီရိယသမတာယ၊ ဝီရိယ၏သမာဓိနှင့် မျှသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိယာ စ၊ သော်ရင်း [3]။)

ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဈာန်၌။ သမာဓိပိ၊ သည်လည်း။ (ဗဟလေ၊ ပျစ်ခဲ့သော။ ဇလေ၊ ၌။ မစ္ဆော ဝိယ၊ သို့။)[4] သမာဓိပိ၊ သည်လည်း။ သုဋ္ဌု၊ စွာ။ ပါကဋော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကောဒိ-ဘာဝန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ နဝုတ္တံ၊ အပ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ စျာနေ၊ ဤဒုတိယစျာန်၌။ ဝိတက္ကဝိစာရပလိဗောဓာဘာဝေန၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏

---

[1] နသုပ္ပသန္နတ္တာယေဝ စ-၌ ဝေ-သဒ္ဒါဖြင့် တသ္မာ ဟူ၍ ဆိုခဲ့ပြီးသော သုပ္ပသာဒါဘာဝသည်ပင် အကြောင်းပြု၏၊ မဆိုရသေး အသစ်စက်စက် အကြောင်းမဟုတ်ဟုပြ၏။ စ-သဒ္ဒါဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အဟောင်းဖြစ်သော ဝိတက္ကဝိစာရက္ခောဘဟိတ်ကို ဆည်းသတည်း။ ဝေလည်းဆို၊ စလည်းဆို၊ ကုန်းအိုဖျာယက်နည်း။ (ပြည်)

[2] ဤပုဒ်တို့ကိုကား ရှေးဝါကျ၌ သတိယာပိ သဒ္ဓါယ-ကို အတုခိုး၍ ဋီကာနှင့် အညီ ထည့်သည်။ (ပြည်)

[3] ဤဥပမာကား ဝိစိတရုဏ်သမာကုလမိဝ ဇလံ-ကို အတုခိုး၍ ထည့်သည်၊ ဋီကာနှင့် အညီပင်။ (ပြည်)

ထက်ဝန်းကျင်မှ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ သည်။ လဒ္ဓေါ်ကာသာ၊ အခွင့်ရသည်ဖြစ်၍။ ဗလဝတီ၊ အားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗလဝသဒ္ဓါသဟာယပဋိလာဘေနေဝ၊ အားရှိသောသဒ္ဓါ ဟူသောသဟဲကိုရခြင်းကြောင့်ပင်လျှင်။ သမာဓိပိ၊ သည်လည်း။ ပါကဋော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊ ဤဒုတိယဈာန်ကို သာလျှင်။ ဧကံ၊ ဤသို့သမ္မာသဒနံ စေတသော ဧကောဒိဘာဝံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ သမ္မာသဒနန္တိ ယာ သဒ္ဓါ သဒ္ဓဟနာ သြကပ္ပနာ အဘိပ္ပသာဒေါ။ စေတ-သော ဧကောဒိဘာဝန္တိ ယာ စိတ္တဿ ဌိတိ။ပ။ သမ္မာသမာဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဇောတကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ဟောသော်လည်း။ ဧကံ ဝုတ္တေန၊ ဤသို့ဟောအပ်သော။ တေန၊ ထိုဝိဘင်းပါဠိတော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ဣ။ အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ သမ္မသာဒနယောဂတောစသော ဤအနက်အဖွင့် သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နု ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ သံသန္ဒတိ စေဝ၊ နှီးလည်းနှီးနှောပေ၏။ သမေတိ စ၊ ညီလည်းညီ၏။ ဧကံ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဂ၁။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ၊ ကား။ ဘာဝနာယ၊ ဖြင့်။ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတေသံ စျာနေ၊ ၌။ ဝါ၊ ကား။ ဧတေသု စျာနေသု၊ အား။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ စျာနံ၊ သည်။ အဝိတက္ကံ၊ မည်၏။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဝိစာရံ၊ မည်၏။ ဝိဘင်္ဂေပိ၊ ၌လည်း။ ဣတိ အယဉ္စ။ပ။ ဝိစာရန္တိ! ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။

[အယဉ္စ ဝိတက္ကော၊ သည်ရင်း။ အယဉ္စ ဝိစာရော၊ သည်ရင်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်သည်။ ဝူပသန္တာ၊ လွန်စွာငြိမ်းကုန်သည်။ အတ္ထင်္ဂတာ၊ ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန် သည်။ အဗ္ဘတ္ထင်္ဂတာ၊ လွန်စွာပျက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ အပ္ပိတာ၊ ပျက်ခြင်းသို့ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ ဗျပ္ပိတာ၊ အထူးသဖြင့်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ သောသိတာ၊ ခြောက်သွေ့ခြင်းသို့ရောက်ကုန် သည်။ ဝိသောသိတာ၊ ကုန်သည်။ ဗျန္တီကတာ၊ အစွန်းမျှမကျန်ရအောင်

ကင်းသည်ကို ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

ထို့ ဌာနေ၊ ၌။ ဌတ္ဝာ၊ တန်၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (အမ္ဟော ဘဒ္ဒန္တမုခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော အိုဆရာ။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ကို။) နနု စ စောဒေမိ၊ စောဒနာအံ့။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ ဣမိနာပိ၊ ဤပါဠိဖြင့်လည်း။ အယံ အတ္ထော၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်း ဟူသော ဤအနက်သည်။ သိဒ္ဓေါ နနု၊ ပြီးကောင်းပြီမဟုတ်လော။ အထ၊ ထိုသို့ပြီးပါလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဧတံ-ဧတေန၊ ဤဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာဟူသောပါဠိဖြင့်။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့စောဒကဆရာဆိုတိုင်း။ သိဒ္ဓေါ၀၊ ပြီးပေသလျှင်ကတည်း[1]။ ပန၊ ထိုသို့ပြီးကောင်းသော်လည်း။ ဧတံ၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာဟူသော ဤစကားသည်။ ဟဒတ္ထဒီပကံ၊ (ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ အဘာဝမျှဟူဆိုအပ်သော) ထိုအနက်ကိုပြတတ်သည်။ နနု ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဩဠာရိကဿ ပန။ပ။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဝုတ္တံဟူသောစကားကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ အဝေါစုမှာ နနု၊ လော။

အပိ စ၊ တနည်းလည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်[2]။ ဣဒံ ဒုတိယဈာနံ၊ သည်။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်သည်၀ါ၊ စိတ်ကိုကြည်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိလေသကာလုဿိယဿ၊ ဥပစာရခဏာဒ္ဌ ကဲ့သို့ နိဝရဏကိလေသာဟူသော နောက်ကျိုခြင်းကို။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပသာဒနံ၊ သည်။ နနု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စ၊ ထိုပြင်လည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ ဒုတိယဈာနံ၊ သည်။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောသမာဓိကို ပွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပစာရဈာနမိ၀။ ဥပစာရစျာန်ကဲ့သို့။

[၁၅၃] နိ၀ရဏပ္ပဟာနာ စ၊ နိ၀ရဏကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပဌမဈာန-

၁-"ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ဧ၀ံ၊ ဤဆိုတိုင်းပင် မှန်ပေ၏။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၀၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း"ဟူ၍လည်း အနက်ပြန်သင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

၂-ငြိမ်းစေ၏ ဟူသည်မှာလည်း ဝိတက်ဝိစာရတို့၌ တဏှာကိုပယ်ခြင်းပင်တည်း။ (ပြည်)

မိ၀၊ ကဲ့သို့။ အင်္ဂပါတုဘာ၀ါ စ၊ ဈာန်အင်္ဂါထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ကောဒိဘာ၀ံ၊ သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဣဒံ ၀စနံ၊ ၀ိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာဟူသော ဤစကားသည်။ သမ္မသာဒနဧကော-ဒိဘာ၀ါနံ၊ သမ္မသာဒနနှင့်ဧကောဒိဘာ၀တို့၏။ ဟေတုပရိဒီပကံ၊ အကြောင်းကိုပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ၀ိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ဒုတိယဈာနံ၊ သည်။ အ၀ိတက္ကံ၊ ၀ိတက်မရှိသည်။ အ၀ိစာရံ၊ ၀ိစာရလည်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတိယစတုတ္ထဈာနာနိ ၀ိယ စ၊ တတိယစျာန် စတုတ္ထစျာန်တို့ကဲ့သို့ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏာဒီနိ ၀ိယ စ၊ စက္ခုဝိညာဉ်စသည်တို့ကဲ့သို့ရင်း။ အဘာ၀ါ၊ ပင်ကိုသဘောအားဖြင့် မရှိခြင်းကြောင့်။ အ၀ိတက္ကံ၊ ၀ိတက်မရှိသည်။ အ၀ိစာရံ၊ ၀ိစာရလည်းမရှိသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဧ၀ံ၊ သို့။ အ၀ိတက္ကအ၀ိစာရဘာ၀ယ၊ ၀ိတက်မရှိ ၀ိစာရလည်း မရှိသည်၏အဖြစ်၏။ ဟေတုပရိဒီပကဟု၊ အကြောင်းကိုပြတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ၀ိတက္ကဝိစာရာဘာ၀မတ္တပရိဒီပကံ၊ ၀ိတက်၀ိစာရတို့၏ မရှိခြင်းမျှကို ပြတတ်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဟုတ်။ အ၀ိတက္ကံ အ၀ိစာရန္တိ ဣဒံ ၀စနံ ပန၊ သည်ကား။ ၀ိတက္ကဝိစာရာဘာ၀မတ္တပရိဒီပကမေ၀၊ ၀ိတက် ၀ိစာရတို့၏ မရှိခြင်းမျှကိုသာ ပြတတ်ရှာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော ၀ိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာဟူသောစကားကို။ ၀တ္ဝါပိ၊ ဆိုပြီး၍လည်း။ (ပစ္ဆိမံ၊ အ၀ိတက္ကံ အ၀ိစာရံ-ဟူသော နောက်စကားကို။) ၀တ္တုမ္ပမေ၀၊ ဆိုသင့်သည်သာတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

သမာဓိဇန္တိ၊ ကား။ ပဌမဈာနသမာဓိတော၊ ပဌမစျာန် သမာဓိ ကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ၀ါ၊ ကား။ သမ္မယုတ္တသမာဓိတော၊ သမ္မယုတ်သမာဓိကြောင့်။ ဇာတံ၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနုက်။ တတ္ထ-တသ္မိံ စျာနပါဒေ၊ ထိုစျာန်ပါဒ်၌။ (တနည်း) တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပဌမစျာန် ဒုတိယစျာန်တို့တွင်။ ပဌမမ္မိ၊ ပဌမစျာန် သည်လည်း။ သမ္မယုတ္တသမာဓိတော၊ ကြောင့်။ ကိဉ္စာပိ ဇာတံ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ အယမေ၀ သမာဓိ၊ ဤဒုတိယစျာန် သမာဓိသည်သာလျှင်။ သမာဓိတိ၊ ဟူ၍။ ၀တ္တုဗ္ဗတံ၊

၆ ၁၅၃

၄၁၈ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ (၁၅၃-၉) [၄-ပဏ္ဍိတ

ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဝိတက္ကဝိစာရကွောဘာဝိရဟေန၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ ချောက်ချားခြင်းကင်းသဖြင့်၊ ဝါ၊ ချောက်ချားတတ်သော ဝိတက် ဝိစာရကင်းသဖြင့်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အစလတ္တာ စ၊ လှုပ်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ သုပ္ပသန္နတ္တာ စ၊ ကောင်းစွာကြည်လင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်းတည်း။ တသ္မာ၊ ထို(သို့ ဒုတိယစျာန် သမာဓိ၏သာလျှင် သမာဓိဟူ၍ ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ ဣမသ္မာ စျာနသ္မာ၊ ဤဒုတိယစျာန်၏။ ဝဏ္ဏာဘာဝနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါ။ ဣဒမေဝ၊ ဤဒုတိယစျာန်ကို သာလျှင်။ သမာဓိဇန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပိတိသုခန္တိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။

ဒုတိယန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ အရေအတွက် အစဉ်အားဖြင့် ဒုတိယဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယံ၊ မည်၏။ ဣဒံ စျာနံ၊ ကို။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားအပ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်လည်း။ ဒုတိယံ၊ မည်၏။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ဒွဂ်ဝိပ္ပဟီနံ တိဝင်္ဂသမန္နာဂတန္တိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ အကြောင်းစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ဌာ။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနဝသေန၊ ပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒွဂ်ဝိပ္ပဟီနတာ၊ ပယ်အပ်သော နှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ပဌမဇ္ဈာနသ္မာ၊ ၏။ ဥပစာရကွဏေ၊ ဌာ။ နိဝရဏာနံ၊ တို့ကို။ ပဟီယန္တိ ယထာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣမသ္မာ စျာနသ္မာ၊ ဤဒုတိယ စျာန်၏။ ဥပစာရကွဏေ၊ ဌာ။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့ကို။ နု ပဟီယန္တိ၊ ကုန်။ ကသ္မာ၊ ကား။ အသံကိလိဋ္ဌသဘာဝတ္တာ စ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ သံကိ-လိဋ္ဌသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဥပစာရဘာဝနာယ စ၊ ၏လည်း။ တေ၊ ထိုဝိတက် ဝိစာရတို့ကို။ ပဟာတုံ၊ ၎။ အသမတ္ထ-ဘာဝတော စ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်းတည်း။) စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ (ပန-ကား ပဒါလင်္ကာရ) (တနည်း) ပန၊ စင်စစ်ကေန် အဟုတ် အမှန်အားဖြင့်၊ ဝါ၊ အလျော်အသင့်အားဖြင့်။ အပ္ပနာကွဏေယေဝ၊ ဌာသာလျှင်။ တေ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ တေဟိ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့ကို။

အဿ၊ ထိုဒုတိယစျာန်၏။ ပဟာနင်္ဂန်၊ ပယ်အပ်သောအင်္ဂါဟူ၍။ ဝုစ္စန်၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပီတိ၊ ၎င်း။ သုခံ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ တိဏ္ဏံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ-ဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ တိဝင်္ဂသမန္နာဂတတာ၊ သုံးပါးသော ဤအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဣဒံ။ စျာနန္တိ သမ္မသာဒေါ ပီတိ သုခံ စိတ္တသ္သ ဧကဂ္ဂတာတိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ ဝိဘင်္ဂဝစနံ၊ ကို။ သပရိက္ခာရံ၊ တန်းဆာနှင့်တကွသော၊ ဝါ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော။ စျာနံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ဌါ။ ပရိယာယေန၊ ဥပစာရအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း။ သမ္မသာဒနံ၊ သဒ္ဒါကို။ ဌပေတ္မာ၊ ၍။ နိပ္ပရိယာယေန၊ မုချအားဖြင့်။ ဥပနိဇ္ဈာနလက္ခဏပ္ပတ္တာနံ၊ ဥပနိဇ္ဈာန လက္ခဏာသို့ရောက်ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ စျာနံ၊ ဤဒုတိယစျာန်သည်။ တိဝင်္ဂိကမေव၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ကတမံ။ပ။ ဧကဂ္ဂတာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယမေव၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။

တတိယဗျာနကထာ

၇၂။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝံ ဣမိနာ ဘာဝနာဣမေန၊ ဤသို့သော ဘာဝနာအစဉ်ဖြင့်။ တသ္မိံ မှီ၊ ထိုဒုတိယစျာန်ကိုလည်း။ အဓိဂတေ၊ ရအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝုတ္တနယေနေव၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိဏ္ဏဝသိနာ၊ သည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ပဂုဏဒုတိ-ယဗျာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ သမာပတ္တိ၊ ဤဒုတိယစျာန် သမာ-ပတ်သည်။ အာသန္နဝိတက္ကဝိစာရပစ္စတ္ထိကာ၊ နီးသောဝိတက်ဝိစာရဟူသော ရန်ရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ဌင်း။ ယဒေဝ တတ္ထ။ပ။ အက္ခာယတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာယ၊ သော။ ပီတိယာ၊ ၏။ သြဠာရိကတ္တာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂဒုမ္ဗလာ၊ အားနည်းသော ၊ အင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ဌင်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယစျာန် သမာပတ်၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။

[တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယစျာန်သမာပတ်၌။ စေတသော၊ ၏။ ဥပ္ပီလာဝိတံ၊ လောက်လက်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော၊ ဝါ၊ ပေါ်လွင်သော အခြင်း

အရာဖြင့် ဖြစ်သော။ ယံ ပီတိဂတံ၊ အကြင်ပီတိသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဂတ-
 သဒ္ဒါ တဗ္ဗော) [၁၅၄] ဧတေနေဝ၊ ဤစိတ်၏ လောက်လက်ပေါ်သည်၏
အဖြစ်ဟူသော ပီတိကြောင့်သာလျှင်။ ဧတံ၊ ဤဒုတိယဈာန်ကို။ သြဠာ-
ရိကံ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။]

တတိယဈာနံ၊ ကို။ သန္တတော၊ ငြိမ်သက်သောအားဖြင့်။ မနသိ-
ကရိတ္တာ၊ ၍။ ဒုတိယဈာနေ၊ ၌။ နိကန္တိံ၊ တွယ်တာငဲ့ကွက်ခြင်းကို။ပ။
ပဟာနာယ စ၊ ၄ါရင်း။ သန္တအင်ပဋ္ဌိလာဘာယ စ၊ ငြိမ်သက်သော အင်္ဂါ
ရှိသော တတိယဈာန်ကို ရခြင်း၄ါရင်း။ တဒေဝ နိမိတ္တံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း
ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်ကိုပင်လျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။
မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုဒုတိယဈာနလာဘီ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်
အား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တတိယဈာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။
ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာမ္ဗဇဝနဝါရေ၊ ဆိုသင့်သော ဇောဝါရ၌။ ဘဝင်္ဂံ၊ ကို။
ဥပစ္ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ တဒေဝ ပထဝီကသိဏံ၊ ကိုပင်လျှင်။ အာရမ္မဏံကတ္တာ၊
၍။ မနောဒ္ဒါရာဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမနောဒ္ဒါရာ-
ဝဇ္ဇန်းစိတ်ဖြစ်သည်မှ။ (ပရံ၊ ၌။) တသ္မိံ ယေဝ အာရမ္မဏေ၊ ၌ပင်လျှင်။
စတ္တာရိ ဝါ၊ လေးကြိမ်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မူလည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ဇဝနာနိ၊ တို့သည်။ ဇဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေသံ၊ ယင်းလေး
ကြိမ်သောဇော, ငါးကြိမ်သောဇောတို့၏၊ ဝါ၊ တို့တွင်။ အဝသာနေ၊ ၌။
ဧကံ၊ ဇောသည်။ တတိယဈာနိကံ၊ တတိယဈာန်ရှိသော။ ရူပါဝစရံ၊
ရူပါဝစရဇောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသာနိ၊ အဆုံးဇောမှ ကြွင်းကုန်
သော သုံးကြိမ်,လေးကြိမ်သောဇောတို့သည်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ပဌမဈာန်၌
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ကာမာဝစရာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့စကားတရပ်အပြီးတည်း။ စ၊ ဆက်။ ဘောဝတာ၊
ဤမျှသောဘာဝနာအစဉ်ဖြင့်။ (ပန-ကား ပဒါလင်္ကာရ) သေ-သော၊
ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်း
ကြောင့်၎င်း။ ဥပသမာ စ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဝါ၊ ပယ်ခြင်း
ကြောင့်၎င်း။ (တနည်း) ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်
၎င်း။ (ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဥပသမာ စ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်၎င်း။)
ဥပေက္ခကော စ၊ လျစ်လျူ||ရှုသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သတော

စ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သမ္ပဇာနော စ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သုခဉ္စ၊ ကာယိကသုခ စေတသိကသုခကိုလည်း။ ကာယေန၊ ရူပကာယနာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံတတိယဈာန-ဟေတု၊ အကြင်တတိယစျာန်ဟူယော အကြောင်းကြောင့်။ တံ-တတိ-ယဈာနသမင်္ဂိပုဂ္ဂလံ၊ . ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားစသော အရိယာအရှင်တို့သည်။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ||ရှုပေသသူ။ သတိမာ၊ သတိကောင်းပေသသူ။ သုခဝိဟာရီ၊ ချမ်းသာစွာနေပေသသူ။ ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တံ တတိယံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အနေန၊ ဤယောဂါဝစရသည်။ ဧကင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ၊ သော။ ဒုဝင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ သော။ တိဝိဓကလျာဏံ၊ သော။ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နံ၊ သော။ ပထဝီကသိဏံ၊ သော။ တတိယံ စျာနံ၊ သည်။ အဓိဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂဃ။ တတ္ထ-တသ္မိံ စျာနပါဒေ၊ ဌ္ဌ။ ပီတိယာ စ ဝိရာဂါတိ၊ ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ယဒေဝ တတ္ထ ပီတိစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ပကာရရှိသော။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဇီဂုစ္ဆနံ ဝါ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းသည်ရင်း။ သမတိက္ကမော ဝါ၊ ကျော်လွန်ခြင်းသည်ရင်း။ ဝိရာဂေါ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဝါ၊ ဆက်။ ဥဘိန္နံ၊ ပီတိနှင့်ဝိရာဂဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ စသဒ္ဒေါ၊ သည်။ သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထော၊ သမ္ပိဏ္ဍနအနက်ရှိ၏။ သော စ-သဒ္ဒေါ၊ သည်။ (ပါရာဇိကဏ် အဌကထာ၌ သော ဟိ-ဟုရှိ၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ မှန်၏။) ဥပသမံ ဝါ၊ ပီတိကိုငြိမ်းစေခြင်းကိုမူလည်း။ သမ္ပိဏ္ဍေတိ၊ ပေါင်း၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဥပသမံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမ္ပိဏ္ဍေတိ၊ ပေါင်း၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သမ္ပိဏ္ဍနတို့တွင်။ ယဒါ၊ ဌ္ဌ။ ဥပသမမေဝ၊ ဥပသမကြိယာ ကိုသာလျှင်။ သမ္ပိဏ္ဍေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ဌ္ဌ။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဘိယ္ယော၊ ထိုထက်အလွန်ဆိုဘွယ်သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ပီတိယာ၊ ကို။ (လိုက်) ဥပသမာ စ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဣမိယာ ယောဇနာယ၊ ဌ္ဌ။ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂသဒ္ဒါသည်။ ဇီဂုစ္ဆနတ္ထော၊ ဇီဂုစ္ဆနအနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဇီဂုစ္ဆနာ စ၊ ကြောင့်ရင်း။ ဥပသမာ စ၊ ကြောင့်ရင်း။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊

ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ယဒါ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရဥူပသမံ၊ ကို။ သမ္ပိဏ္ဍေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ ကျော်လွန်ခြင်းကြောင့် ၎င်း။ ဘိယျော၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဥပသမာ စ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဣမိဿာ ယောဇနာယ၊ ၌။ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂသဒ္ဒါသည်။ သမတိက္ကမနတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ သမတိက္ကမာ စ၊ ကျော်လွန်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဥပသမာ စ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။

ဧတေ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဒုတိယဈာနေ ယေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ကာမဥ္စ ဥပသန္တာ၊ အကယ်၍ကား ငြိမ်းကုန်၏။ ပန-တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ဤတတိယဈာန်၏။ မဂ္ဂပရိဒီပနတ္ထဉ္စ၊ အကြောင်းဥပါယ်ကို ပြခြင်းငှါ၎င်း။ ဝဏ္ဏဘာဏနတ္ထဉ္စ၊ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းငှါ၎င်း။ တေါ၊ ဤဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဥပသမာ-ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဥပသမာတိ၊ ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝိတက္ကဝိစာရဥူပသမေ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသည်၊ ဝါ၊ တို့ကိုငြိမ်းစေခြင်းသည်။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ နှုန၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းပေတည်း။ [၁၅၅] ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ တတိယေ အရိယမဂ္ဂေ၊ ၌။ အပ္ပဟီနာနမ္ပိ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌာဒီနံ၊ တို့ကို။ ပဟ္ဏန္တြ ရှေရှေ့ဘာဂိယာနံ သညောဇနာနံ ပဟာနာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝဏ္ဏဘာဏနံ၊ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တဒဓိဂမာယ၊ ထိုတတိယမဂ်ကိုရခြင်းငှါ။ ဥဿုက္ကာနံ၊ အားထုတ်ပေကုန်သသူတို့၏။ ဥဿာဟဇနကံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ တူ။ ဣဓ၊ ဤတတိယဈာန်၌။ အဥူပသန္တာနမ္ပိ၊ မငြိမ်းကုန်သော်လည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမော၊ ကို။ ဝုစ္စမာနော၊ သော်။ ဝဏ္ဏဘာဏနံ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပီတိယာ ဧ သမတိက္ကမာ ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဥပသမာတိ၊ ဟူသော။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၈၄။ ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိတိ ဣဒ္ဓေ၊ ဥ။ ဥပပတ္တိတော၊ အသင့် အားဖြင့်။ ဣက္ခတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခာ၊ မည်၏။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ပဿတိ၊ ရှုတတ်၏။ အပက္ခပတိတာ၊ သုခဒုက္ခဟူသော အဖိုဝဋ္ဋမကျသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပဿတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ ဝိသဒါယ၊ (သံကိလေသကင်းသဖြင့်) သန့်ရှင်းသော။ ဝိပုလာယ၊ (သာတိသယမဟဂ္ဂတအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့်) ပြန့်ပြောကြီးမားသော။ ထာမဂတာယ၊ (ပီတိကင်းခြင်းကြောင့်) မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ တာယ ဥပေက္ခာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတိယဗျာနသမဂ္ဂီ၊ တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပေက္ခ-ကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏[1]။ ပန၊ ဆက်။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဆဋ္ဌဂ်-ပေက္ခာ၊ ၎င်း။။ပ။ ပါရိသုဒ္ဓိ-ပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသဝိဓာ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်။ နေ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတော၊ သတိပြည့်စုံသည်၊ ဝါ၊ အမှတ်ရသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာပြည့်စုံသည်၊ ဝါ၊ မှန်စွာသိသည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကော စ ဥပေက္ခကော ဧဝ၊ လျစ်လျူ၊ ရှုကာသာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ ခီဏာသဝယား၊ အား။ ဆသု ဒ္ဒါရေသု၊ တို့၌။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဆဠာရမ္မဏာပါဏေ၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သော အာရုံခြောက်ပါး ထင်လတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓပကတိဘာဝါဝိဇဟနာကာရဘူတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော ပြကတေ့သဘောကိုမစွန့်သော အခြင်းအရာ ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥပေက္ခာ သည်။ ဆဋ္ဌဂ်ပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

---

[1]-နုနု စေတ္ထ ဥပေက္ခာဝေဒနာဝ နု သမ္ဘဝတိ၊ အထ ကသ္မာ ဥပေက္ခာယ သမန္နာ-ဂတတ္တာ တတိယဗျာနသမဂ္ဂီ ဥပေက္ခကောတိ ဝုစ္စတိတိ ဝဒန္တိ ဧဝါဒနာယ် သတိ နု-ကေဝလံ ဥပေက္ခာဝေဒနာဝ ဥပေက္ခာတိ ဝုစ္စတိ၊ အထ ခေါ အညာပိ ဥပေက္ခာ ဝိဇ္ဇန္တိတိ ဒဿေန္တော အာဟ ဥပေက္ခာ ပနာတိအာဒိ။ သာရတ္ထဒီပနိ (၁-ဘ၆၉) နိဿာယ ဝုတ္တမိဒံ။ (ပြည့်)

ပန၊ ပါး။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန စေတသာ ကေ၊ ဒိသံ ဖရိတ္ဝာ ဝိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ၊ အလတ်သဘောရှိသောအခြင်းအရာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဗြဟ္မဝိဟာရ-ပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ (လိုက်) (ယာ ပန ရှိမူ သုန္ဒရတရ) ဥပေက္ခာသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂံ ဘာ၀ေတိ ဝိ၀ေကနိဿိတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ သဟဇာတမမ္ပာနံ၊ တို့တွင်။ (နိဒ္ဒါရဏေ သာမိ၀စနံ။ ဋီကာ) ၀ါ၊ တို့၌ ၁။ မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ၊ အလတ်သဘောရှိသော အခြင်းအရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

[၁၅၆] ပန၊ ပါး။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါ ရံခါ။ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ၊ အလတ်သဘောရှိသော ရှေးဝိရိယဟူသော ဥပေက္ခာနိမိတ်ကို။ မနသိ၊ နှလုံး၌။ ကရောတိ၊ ထား၏။ ဣတိ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ အနုစ္စာရဒ္ဓနာတိသိထိလ၀ိရိယသခ်ါတာ၊ မတင်းလွန်းမလျော့လွန်းသော ဝိရိယဟူဆိုအပ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝိရိယုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ (လိုက်)ကတိ သခ်ါရုပေက္ခာ။ ပ ။ဥပ္ပဇ္ဇန္တီတိ၊ ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ နိ၀ရဏာဒိပဋိသခ်ါသန္တိဋ္ဌနာ၊ နိ၀ရဏစသည်တို့ကို (ပဟာတမ္ဘာ၀တည်းဟူသော သဘောအားဖြင့်) စူးစမ်း ဆင်ခြင်၍ (ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့်) လျစ်လျူ့တည်သော။ (တနည်း)

၁-ဤ အာဓာရအနက်ကား "သတ္တေသု မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ"ဟူသော အဋ္ဌကထာ ကိုဝင်း, "သမ္ပ၀ဝတ္တိယာ ဘာ၀နာယ ဝိထိပဋ္ဌပနာယ အလီနာနုဒ္ဓတာနိရသာဒတာယ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟသမ္မဟံသနေသု ဗျာပါရာဘာ၀တော သမ္မယုတ္တဓမ္မေသု မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာ"ဟူသော ဋီကာကိုဝင်း ထောက်ရှုကြံသည်။ သမ္ပ၀ဝတ္တိယာ၊ အညီအမျှ ဖြစ်သော။ ဘာ၀နာယ၊ သည်။ ဝိထိပဋ္ဌပနာယ၊ ခရီးလမ်းမှန်သွားသည်ရှိသော်။ အလီနာ-နုဒ္ဓတာနိရသာဒတာယ၊ မတွန့်သည်, မပျံ့လွင့်သည်, အဿာဒမှ ကင်းသည်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟသမ္မဟံသနေသု၊ ချီပင့်ခြင်း, နှိပ်ခြင်း, ရှင်စေခြင်းတို့၌။ ဗျာပါရာဘာ၀တော၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မယုတ္တဓမ္မေသု၊ တို့၌။ မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ၊ လျစ်လျူ့သောအခြင်းအရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ (တ ကြွမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၊ သည်။) ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာ၊ မည်၏။ ဋီကာနက်။ (ပြည်)

နိဝရဏာဒိပဋ္ဌိသခ်ိ၊ နိဝရဏစသည်တို့ကို ပဟာတဗ္ဗအားဖြင့် သိမ်းဆည်း၍။ သန္ဓိဋ္ဌနာ၊ ပယ်ခြင်းဌ် လျစ်လျူ တုံ့တုံ့အားဖြင့်တည်သော။ ဂဟဏော၊ ထို နိဝရဏစသည်တို့ကို ယူခြင်း ဖြစ်စေခြင်းဌ်။ မဗ္ဗတ္တဘူတာ၊ လျှစ်လျူ့ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ သခ်ါရုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ ယသ္မိं သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဥပေက္ခာသဟဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သ္မိ။ အာဂတာ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခ-သညိတာ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော ဝေဒနာဟု မှတ်အပ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝေဒနုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ (လိုက်) ယံ အနိစ္စာဒိလက္ခဏတ္တယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယံ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ ပစ္စည်းတို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုခန္ဓပဉ္စကကို။ (မုစ္စိတုကမျတာဉာဏေန၊ ဖြင့်။) ပဇဟတိ၊ ၏။ (တထာဘူတော စ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပေသည်ကိုလည်း။ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာပဉ္စကဌ်။) ဥပေက္ခံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိလဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သ္မိ။ အာဂတာ၊ သော။ ဝိဝိနုနော၊ အနိစ္စစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် သုံးသပ် စိစစ်ခြင်းဌ်သော်လည်း။ (ပိ-ဂမျမာန်) မဗ္ဗတ္တဘူတာ၊ အလတ်သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်ဝိပဿနာ ပညာဟူသော ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝိပဿနုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ ဆန္ဒာဒီသု၊ ကုန်သော။ ယေဝါပနကေသု၊ ယေ ဝါ ပန သဒ္ဒါဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောတရားတို့ဌ်။ အာဂတာ၊ သော။ သဟ-ဇာတာနံ၊ တို့ကို။ သမဝါဟိတာဘူတာ၊ အမျှဆောင်တတ်သည်ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ တတြမဗ္ဗတ္တုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ (လိုက်) ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သ္မိ။ အာဂတာ၊ သော။ အဂ္ဂသုခေ၊ မြတ်သောသုခသည်။ သမာနေပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တသ္မိं၊ ထိုတတိယဈာန်သုခ၌။ အပက္ခပါတနေနဿ၊ တဖက်သို့ ကျခြင်း, တဖက်သတ်လိုက်ခြင်းကို မဖြစ်စေတတ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ ဈာနုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ စတုတ္ထံ ဈာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ သဗ္ဗပစ္စနိကပရိသုဒ္ဓါ၊ နိဝရဏဝိတက်ဝိစာရစသော အလုံးစုံသော ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှ လွတ်ရှင်းစင်သန့်သော။ ပစ္စနိက-ဝူပသမနေပိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကိုငြိမ်းစေခြင်းဌာ်လည်း။ အဗျာပါရ-ဘူတာ၊ ကြောင့်ကြကင်းသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ ပါရိသုဒ္ဓုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

တတြ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ဥပေက္ခာတို့တွင်။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ ဗောဇ္ဈင်ပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ ဈာနုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ ပါရိသုဒ္ဓုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ကော၊ တူ၏။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဝ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ စေတသိက်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏[1]။ ပန၊ ထိုသို့အတ္ထအားဖြင့် တူသော်လည်း။ တေန တေန အဝတ္ထာဘေဒေန၊ ထိုထိုသို့သော အခိုက်အတံ့အထူးဖြင့်။ အသာ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၏။ အယံ ဘေဒေါ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာစသော အထူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ဧကသာ၊ တယောက်တည်းသည်။ ဘာတောပိ၊ ဖြစ်မူလည်း။ သတ္တသာ၊ တဦးတည်းသောသတ္တဝါ၏။ ကုမာရယုဝဏေရသေနာပတိရာဇာဒိဝသေန၊ သူငယ်, လုလင်ပျို, ထေရ်ကြီး, စစ်သူကြီး, မင်းစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဘေဒေါ ဝိယ၊ ပြားခြင်းကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာစသည်တို့၏တပေါင်းတည်းမဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် မပြားငြားသော်လည်း အကြောင်းထူးသောအားဖြင့် တပေါင်းတည်းမဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ အခိုက်အတံ့အထူးအားဖြင့် ကဲ့ပြားခြင်းကြောင့်။ တာသု၊ ထိုဥပေက္ခာတို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဌာ။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်ဌာ။ ဗောဇ္ဈင်ပေက္ခာဒယော၊ ဗောဇ္ဈ-ဂုံပေက္ခာစသည်တို့သည်။ နု ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဝါ ပန၊ တနည်းကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဌာ။ ဗောဇ္ဈင်ပေက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-ဆဋ္ဌဂုံ ဗြဟ္မ၊ ဗောဇ္ဈင်၊ တတြ ဈာန် ပါ-ရတူသာ။ (ဆ-သံ-သော)

တတ္ထ၊ လိုစိတ္တုပ္ပါဒ်ဉ္စ။ ဆဋ္ဌဂုံပေကွာဒယော၊ တို့သည်။ နု ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

[၁၅၇] စ၊ ဆက်။ တောသံ၊ ထိုဆ, ဗြ, ပေ, တ, စျာနှင့်ပတ်၏။ အတ္ထတော၊ သရူပတ္ထအားဖြင့်။ ကေဝါ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဝေ၊ တူ။ သခ်ါရူပေကွာဝိပဿနုပေကွာနမ့်၊ တို့၏လည်း။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ ကေဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသခ်ါရူပေကွာ ဝိပဿနုပေကွာသည်။ ပညာ ဝေ၊ ပညာပင်တည်း။ (ပန်၊ သော်လည်း။) ဣ ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ဒ္ဒိဓာ၊ နှစ်ဖို့အားဖြင့်။ ဘိန္နာ၊ ပြား၏။ ဟိ၊ ခဲ့။ သာယံ၊ ညွှန်ပြအခါ၌။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ အဇပဒ-ဒဏ္ဍံ၊ ဆိတ်ခွါသဏ္ဌာန်အခြေရှိသော တောင်ဝှေးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ပရိယေသမာနသ၊ ရှာလတ်သော်။ တံ၊ ထိုမြွေကို။ ထုသကောဋ္ဌကေ၊ ဖဲ့တိုက်၌။ နိပန္နံ၊ အိပ်နေသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သပ္ပေါ နုခေါ၊ မြွေဆိုး လေလော။ နော၊ မြွေဆိုးမဟုတ်လေလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝလော-ကေန္တသ၊ စုံစမ်းကြည့်ရှုစဉ်။ သောဘတ္တိကတ္တယံ၊ လည်ရေးသုံးဆင့်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ နိဗ္ဗေမတိကသ၊ ယုံမှားကင်းသော။ ပုရိသသ၊ မြွေရှာ ယောကျ်ား၏။ သပ္ပေါ၊ လော။ နု သပ္ပေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိစိနနေ၊ စိစစ်စုံစမ်းခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တတာ၊ လျစ်လျူ၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝမေव၊ တူလျှင်။ အာရဒ္ဓဝိပဿကသ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသော ယောဂီအား။ ဝိပဿနာဉာဏေန၊ ဖြင့်။ လက္ခဏတ္တယေ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ သခ်ါရာနံ၊ တို့၏။ အနိစ္စတာဝါဒိ-ဝိစိနနေ၊ အနိစ္စအဖြစ်စသည်ကို စုံစမ်းစိစစ်ခြင်း၌။ ယာ မဇ္ဈတ္တတာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဉပေကွာသည်။ ဝိပဿနုပေကွာ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ တသ ပုရိသသ၊ အား။ အဇပဒဒဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတံ၊ မြဲမြ

၁-ရှေး ၂-နက်ကား ဋီကာကိုမှီ၍ ပြန်သော နိဿယဟောင်းအနက် ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးအနက်ကား "အဝတ္ထာဘေဒေန ပနသာယံ ဘေဒေါ" ဟူသော အဌကထာ ရေးဝါကျကို မှီ၍ဖြည့်စွက်လိုက်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

၂-ကေဝါ-၌ ဤ-ကား အဘူတတဗျောဘိ ဖြစ်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

၃-ဤ ပန-ကို ကျေးသည်ဟု ဆို၍ တုတ်ပေါ်ထားသည်၊ လိုမည်မထင်။ (ဆ-သံ-သော)

ကြပ်ကြပ်။ သပ္ပံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ကိန္တိ၊ အသ္ဆိလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ သပ္ပံ၊ ကို။ အဝိဟေဌေန္တော၊ မညှဉ်းဆဲမူ၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ငါ့ကိုယ်ကိုလည်း။ ဣမိနာ၊ ဤမြွေသည်။ အဠံသာဝေန္တော၊ မကိုက်စေမူ၍။ မုဉ္စေယ္ယုံ၊ လွှတ်ရအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မုဉ္စနာကာရမေဝ၊ လွှတ်ရအုံ့သော အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ ဂဟဏေ၊ ၌။ မဇ္ဈတ္တတာ၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ (သခ်ါရာနံ၊ တို့၏။) လက္ခဏတ္တယဿ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တယော ဘဝေ၊ ဘဝသုံးပါးတို့ကို။ အာဒိတ္တေ ဝိယ၊ အလျှံပြောင်ပြောင် မီးလောင်သောအိမ်တို့ကိုကဲ့သို့။ ပဿတော၊ ရှုသော ယောဂီအား။ သခ်ါရဂ္ဂဟဏေ၊ သခ်ါရတို့ကို တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၌။ ယာ မဇ္ဈတ္တတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ သခ်ါရေ ဥပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝိပဿနု-ပေက္ခာယ၊ သည်။ သိဒ္ဓါယ၊ ပြီးလတ်သော်။ သခ်ါရေ ဥပေက္ခာပိ၊ သည်လည်း။ သိဒ္ဓါ၀၊ ပြီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ နိဂုံးစကားချုပ်ကိုဆိုအုံ့၊ ဝါ၊ သော်လည်း။ သော ပညာ၊ ဤပညာသည်။ ဝိစိနနဂ္ဂဟဏေသု၊ စိစစ်စုံစမ်းခြင်း စွဲလမ်းခြင်းတို့၌။ မဇ္ဈတ္တသခ်ါတေန၊ လျစ်လျူရှုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဣမိနာ ကိစ္စေန၊ ဤကိစ္စဖြင့်။ ဒ္ဒိဓာ၊ ဖြင့်။ ဘိန္နာ၊ ပြားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရှေးအပြီးတည်း[1]။ ပန၊ ပါး။ ဝိရိယုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ ဝေဒနုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ အညမညဉ္စ၊ အချင်းချင်းရင်း။ အဝေသေသာဟိ စ၊ ကြွင်းသော ဥပေက္ခာ ရှစ်ပါးတို့နှင့် ရင်း။ အတ္ထတော၊ သရူပတ္ထအားဖြင့်။ ဘိန္နာ ဧဝ၊ ကဲ့ပြားသည်သာ တည်း[2]။ ဣတိ၊ ဤလည်း စကားတရပ်တည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာသု ဥပေက္ခာသု၊ ဤဆယ်ပါးသော ဥပေက္ခာ တို့တွင်။ စျာနုပေက္ခာ၊ ကို။ ဣမ၊ ဤဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ-ဟူသော ပါဠိ၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုစျာနုပေက္ခာသည်။ မဇ္ဈတ္တ-လက္ခဏာ၊ အလတ်ဖြစ်သောသဘောလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။

၁-ဝိပဿနု၊ သခ်ါရ၊ သိမှုပညာတာ။ (ဆ-သံ-သော)
၂-ဝိရိယ-ဥ၊ ဝေဒနု၊ မှတ်ရှုသိုးခြားသာ။ (ဆ-သံ-သော)

အနာဘောဂရသာ၊ အလွန်မွန်မြတ်သော တတိယဈာန်သုခ၌သော်လည်း နှလုံးမသွင်းခြင်း ကိစ္စ၏ ၁။ အဗျာပါရပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ (သုခအထူတ်သို့ ရောက်သော တတိယဈာနသုခ၌သော်လည်း ခံစားရန်) အားထုတ်ခြင်း ကင်းသည်ဟု ယောဂီဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏၊ ၀၊ သမ္မယုတ် တရား တို့၏ ထိုသုခ၌ ဗျာပါရကင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ပီတိ၀ိရာဂပဒဋ္ဌာနာ၊ ပီတိကို စက်ဆုပ်ခြင်းလျှင် နီးသောအကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဇ္ဈာ ဌာနေ၊ ၌။ ဌတ္ဝာ၊ တန့်၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ နနု စ စောဒေမိ၊ အုံ့။ အယံ ဈာနုပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိတော၊ ဖြင့်။ တတြာမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၀၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ နုနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သာ စ၊ ထိုတတြာမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာသည်လည်း။ ပဌမဒုတိယဈာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရှိသည် ဖြစ်သောကြောင့်။ တတြာပိ၊ ထိုပဌမဈာန်, ဒုတိယဈာန် တို့၌လည်း။ ဥပေက္ခကော စ ၀ိဟာရတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အယံ၊ ဤ တတြာမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာကို။ ဝတ္တုမ္ပိ၊ ဟောသင့်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်း၏။ သာ၊ ထိုတတြာမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နု ဝုတ္တာ၊ မဟော အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အပရိဗျတ္တကိစ္စတော၊ မထင်သော ကိစ္စ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နု ဝုတ္တာ၊ အပ်။ ဟိ၊ ခဲ့၏အုံ့။ ၀ိတက္ကာဒီဟိ၊ ၀ိတက်, ၀ိစာရ, ပီတိတို့သည်။ အဘိဘူတတ္တာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန်တို့၌။ တဿာ၊ ထိုတတြာမဇ္ဈတ္တ-တာ၏။ ကိစ္စံ၊ သည်။ အပရိဗျတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပနု၊ အထူး။ ဣဓ၊ ဤတတိယဈာန်၌။ အယံ၊ ဤတတြာမဇ္ဈတ္တတာသည်။ ၀ိတက္ကဝိစာရ-ပီတိဟိ၊ တို့သည်။ အနဘိဘူတတ္တာ၊ မလွှမ်းမိုးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တသိရာ ၀ိယ၊ ထောင်သောဦးခေါင်း ရှိသကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိ-ဗျတ္တကိစ္စာ၊ ထင်သောကိစ္စ ရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

ဥပေက္ခကော စ ၀ိဟာရတိတိ ဧတသ္မာ၊ ဤ၀ါကျ၏။ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအဖို့အားဖြင့်။ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီးရောက်ပြီ။

၁-အလွန်မွန်မြတ်သော သုခဖြစ်သော်လည်း ထိုတတိယဈာန်သုခ၌ နှစ်သက်သော အားဖြင့် ညွှတ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိစ္စရှိ၏ဟူလိုသည်။ (ပြည်)

၈၅။ ဣဒါနိ၊ ဘဒ္ဒ။ သတော စ သမ္ဘတောနော တိ ဣတ္ထ၊ ဘဒ္ဒ။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ကိုး။ ဝုစ္စတေ၊ အုံ့။ သရတိ၊ ကြံတတ်အောက်မေ့တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတော၊ မည်၏။ သမ္ဘတနာတိ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဘတနော၊ မည်၏။ ပုဂ္ဂလေန၊ ဖြင့်။ သတိ စ၊ ကိုးရင်း။ သမ္ဘညဉ္စ၊ ကိုးရင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ သတိ၊ သည်။ သရဏလက္ခဏာ၊ အောက်မေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အသမ္မုဿ-နရသာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိစ္စရှိ၏၊ ဝါ၊ မမေ့ခြင်း ကိစ္စ ရှိ၏။ အာရက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကိလေသာတို့မှ စောင့်တတ်သော တရား ဟု ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်၏၊ ဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ စောင့်ခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်၏။ သမ္ဘညံ၊ သည်။ အသမ္မောဟလက္ခဏံ၊ မတွေ့မဝေ ကောင်းစွာ သိခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏၊ ဝါ၊ တွေ့ဝေခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော လက္ခ-ဏာ ရှိ၏။ တီရဏရသံ၊ ကူးခပ်ခြင်းကိစ္စ ရှိ၏၊ ဝါ၊ မူအပ်သောကိစ္စ၏ အဆုံး ကမ်းသို့ ခပ်နှိုင်ရောက်နှိုင်သော ကိစ္စရှိ၏။ ပဝိစယပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စိစစ်စူးစမ်း တတ်သောတရားဟူ၍ ရှေးရှုထင်၏။

[၁၅၈] တတ္ထ၊ ထိုစျာန်တို့တွင်။ ဣဒံ သတိသမ္ဘညံ၊ သည်။ ပုရိ-မဗျာနေသုပိ၊ ရှေးဖြစ်သော ပဌမစျာန်ဒုတိယစျာန်တို့ဌာ်လည်း။ ကိဉ္စာပိ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား ရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ မုဋ္ဌသတိဿ၊ လွတ်သော သတိ ရှိသော။ အသမ္ဘောနဿ၊ သမ္ဘဝဉ်ကင်းသသူအား။ ဥပစာရမတ္တမ္ပိ၊ ဥပ-စာရစျာန်မျှသည်သော်လည်း။ နိ သမ္ဘဝတိ၊ မပြည့်စုံသေးချေ။ အပ္ပနာ၊ နာသည်။ ပဂေဝ-ပဌမမေဝ၊ လက်ဦးပင်လျှင်။ နိ သမ္ဘဝတိ၊ မပြည့်စုံနိုင်ရာ။ ပန၊ ထိုသို့ရှေးဖြစ်သော ပဌမစျာန်ဒုတိယစျာန်တို့ဌာ် ရှိသော်လည်း။ တေသံ စျာနာနံ၊ တို့၏။ သြဠာရိကတ္တာ၊ ရုန်ရင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားသည်၊ ဝါ၊ သွားခြင်း သည်။ သုခါ၊ လွယ်သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ သို့။ (တတ္ထ စျာနေသု၊ ထို ပဌမစျာန်ဒုတိယစျာန်တို့ဌာ်။) စိတ္တဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားသည်။ သုခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ စျာနေသု၊ တို့ဌာ်။ သတိသမ္ဘညကိစ္စံ၊ သည်။ အဗျတ္တံ၊ မထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူး၊ ဝါ၊ စင်စစ်။ သြဠာရိကဂ်ပ္ပဟာနေန၊ ရုန်ရင်းသောအင်္ဂါကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဣမဿ စျာနဿ၊ ဤတတိယစျာန်၏။ သုခုမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

ပုရိသဿ၊ ၏။ ခုရစာရာယံ၊ သင်ခုန်းသွားအပေါ်၌။ သတိသမ္ဘေ-ကိစ္စပရိဂ္ဂဟိတာ၊ သတိသမ္ဘေကိစ္စဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်သော။ ဂတိ၊ အလားကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ ဝိယ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့။ သတိသမ္ဘေကိစ္ဆ-ပရိဂ္ဂဟိတာ ဧဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဧဝ၊ ဤတတိယစျာန်၌ သာလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤသတော, သမ္ဘာနော-ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန် ဆိုဘွယ်သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ခေနုပဂေါ၊ နှိုမကွာသေးသော။ ဝစ္ဆော၊ နွားသားငယ်သည်။ ခေနုတော၊ အမိနွားမမှ။ အပနီတော၊ ဖဲခွါထားအပ်သည် ရှိသော်။ အရက္ခိယမာနော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်မူ။ ပုနဒေव၊ တဖန်လျှင်။ ခေနုံ၊ အမိနွားမသို့။ ဥပဂစ္ဆတိ ယထာ၊ ကပ်၏သို့။ ဧवံ-တထာ၊ တူ။ ဣဒံ-တတိယဗျာနသုခံ၊ သည်။ ပီတိတော၊ မှ။ အပနီတံ၊ ဖဲခွါစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုတတိယစျာန်သုခသည်။ သတိသမ္ဘေညောရက္ခေန၊ သတိသမ္ဘေဥာဏ်ဟူသော အစောင့်အရှောက်ဖြင့်။ အရက္ခိယမာနံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်မူ။ ပုနဒေव၊ လျှင်, ပီတိ ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပီတိသမ္ဘယုတ္တမေव၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်။ သိယာ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သုခေပိ၊ ၌လည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ လွန်စွာတပ်တက်ကုန်၏။ ဣဒဉ္စ သုခံ၊ ဤတတိယစျာန် သုခသည်လည်း။ အတိမဒုရံ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော။ သုခံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကသ္မာ၊ ကား။) တတော၊ ထိုတတိယစျာန်သုခထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ သုခါဝါ၊ သုခ၏မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ ပန၊ ထူးသည်ကို ဆိုအံ့၊ ဝါ၊ စင်စစ်။ သတိ-သမ္ဘေညောနုဘာဝေန၊ သတိသမ္ဘေဥာ၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဇ္ဈာ သုခေ၊ ဤတတိယစျာန်သုခ၌။ အသာရဇ္ဇနာ၊ မတပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အသာရဇ္ဇနာ၊ သည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမမ္ဟိ အတ္ထဝိသေသံ၊ ဤသို့သော အနုက်အထူးကိုလည်း။ ဒဿေတုံ၊ ဌ၊။ ဣဒံ၊ ဤသတော သမ္ဘာနော ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဣဧဝ၊ ဤတတိယစျာန်၌သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတိ တိ ဇ္ဈာ၊ ၌။ တတိယဗျာန-သမဂ္ဂိနော၊ ၏။ သုခပဋိသံဝေဒနာဘာဝေါ၊ သုခကိုခံစားအံ့ဟု နှလုံး

သွင်းခြင်းသည်။ ကိုယ်ခြာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိပေ။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့မရှိသည်ဖြစ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မာ တတိယဈာန-သမင်္ဂိနော၊ ၏။ နာမကာယေန၊ နှင့်။ သမ္မယုတ္တံ၊ သော။ ယံ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သုခံ၊ ကို။ သော တတိယဈာနသမင်္ဂီ၊ သည်။ ပဋ္ဌိသံဝေဒေယျ၊ ၏။ ဝါ-အထဝါ၊ ကား။ ယံ တံ နာမကာယသမ္မယုတ္တံ သုခံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော (ပကာရရှိသော နာမကာယသမ္မယုတ်ဖြစ်သော) အကြင် သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံသမုဋ္ဌာနေန၊ ထိုသုခကြောင့်ဖြစ်သော။ အတိ-ပဏီတေန၊ သော။ ရူပေန၊ စိတ္တဇရူပ်ဖြင့်။ အသ္သ ဈာနသမင်္ဂိနော၊ ၏။ ရူပကာယော၊ တိဇကာယသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ နှံ့ ၏။ ယသ္မာ ရူပကာယဿ၊ ၏။ ဖုဋ္ဌတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတောပိ၊ သော်လည်း။ (ဈာနသမင်္ဂီ၊ သည်။) တံ ကာယိကံ သုခံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသံဝေဒေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ စေတသိကကာယိကသုခပဋ္ဌိသံဝေဒနသင်္ခါတံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ၍။ သုခဿ။ပ။ ဒေတိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

၇၆။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ယန္တံ။ပ။ ဝိဟာရိတိ ဏ္ဍော၊ ဌ။ ယံဈာနဟေတု-ယံဈာနကာရဏာ၊ အကြင်တတိယဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ တတိယဈာနသမင်္ဂီပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ကုန်သော။ အရိယာ၊ တို့သည်။ အာစိက္ခန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ပညပေန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေကုန်၏။ ပဋ္ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ဝိဝရန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ ဝိဘဇန္တိ၊ ဝေဖန်ကုန်၏။ ဥတ္တာနီကရောန္တိ၊ ပေါ်လွင်အောင် ပြုကုန်၏။ ပကာသေန္တိ၊ ပြစားကုန်၏။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းမြောက်စား ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်အလိုတော်တည်း[1]။

၁-အာစိက္ခန္တိ ဟူသည်လည်း ပေါ့ပေါ့စားစား ပြောကြားသည်မဟုတ်၊ တတိယဈာန-လာဘီ ကျေးဇူးကို ဒေသနာအစဉ်သို့တင်၍ ဓမ္မဂရုအားဖြင့် ဟောတော်မူသည်-ဟူလို ရကား ဒေသေန္တိ-မိန့်။ ဟောတော်မူသည်လည်း အပြားအားဖြင့် သိစေလို၍-ဟု ပညပေန္တိ-မိန့်။ ဟတ္ထဝိကာရ စသည်ဖြင့် သိစကောင်းသော်လည်း အစဉ်ထွန်းရစ်အောင် နှုတ်တော် တံဆိပ်ထားလို၍ ဟောတော်မူခဲ့သည်-ဟု ပဋ္ဌပေန္တိ-မိန့်။ ထားတော်မူသည်လည်း သိသိ သာသာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်တော်မူသည်-ဟု ဝိဝရန္တိ-မိန့်၏။ ဖွင့်၏ဟူသည်လည်း ခြားခြားနားနား ကွဲပြားအောင် ဝေဖန်သည်ပင်-ဟူလိုရကား ဝိဘဇန္တိ-မိန့်။ ဖွင့်ပြဝေဖန် သည်လည်း မြေ့ဌမြုပ်သောရှေးအိုးကို ဖော်၏သို့ ပေါ်လွင်အောင် ပြုလို၍-ဟု ဥတ္တာနီ-ကရောန္တိ-မိန့်။ ပေါ်အောင်ပြုခြင်းသည်လည်း ထူးမြတ်သောရတနာကို အများအပြား

(တနည်း) ကိန္တိ၊ အသ္ဠိလျှင်။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ||ရှုနိုင်ပေသသူ။ သတိမာ၊ သတိကောင်းပေသသူ။ သုခဝိဟာရီ၊ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိပေသသူ။ ဣတိ၊ သို့။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ တတိယံ ဈာနံ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ဘော၊ ဣါဝါကျ၌။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ကထံ၊ ကြောင့်။ တံ တတိယဇျာနသမင်္ဂီပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ တေ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ထိုဘုရားစသော အရိယာတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီဟူ၍။ ပသံသန္တိ ပန၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ပသံသာရဟတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှါ ထိုက်ပေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ခွဲအုံ့။ အယံ၊ ဤတတိယဈာနသမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိမဓုရသုခေ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော သုခရှိသော။ သုခပါရမိပတ္တော၊ သုခ၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော။ တတိယဇျာနေပိ၊ တတိယဈာန်၌လည်း။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ||ရှုနိုင်ပေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဈာန်၌။ သုခါဘိသင်္ခေါ၊ သုခနှင့် ကပ်ငြိသော တဏှာသည်။ နိ အာကစိုယတိ၊ မဆွဲငင်အပ်။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပီတိ၊ သည်။ နိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ တထာ၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတသတိတာယ၊ ထင်သောသတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။ စ၊ ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရိယကန္တံ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော။ အရိယဇနသေဝိတမေဝ စ၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတို့သည်သာ မှီဝဲထိုက်သည်လည်းဖြစ်သော။ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ မညစ်နွမ်းသော။ သုခံ၊ စေတသိကသုခကို။ နာမကာယေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပသံသာရဟော၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှါ ထိုက်ပေသည်။ [၁၅၉] ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပသံသာရဟတော၊ ကြောင့်။ နံ တတိယဇျာနသမင်္ဂီပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အရိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပသံသာ-ဟေတုဘူတော၊ ချီးမွမ်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ တောဂုဏော၊

သိစေလိုခြင်း ပြစားခြင်းသို့ တတိယဈာနလာဘီ ကျေးဇူးစကားကို ကြားကြားသမျှသိကြတိမ့် လိုချင်လှပေမည်ဟု လိုလိုချင်ချင်ရှိအောင် ပြစားတော်မူလိုခြင်းဟု ပကာသေန္တိ-မိန့်။ ဤအလုံးစုံသည် မနေနိုင် စောင်းတီးစကားစပ်ရှိသော ဆိုမိဆိုခဲ့ ဆိုသည်မဟုတ်၊ ကဲ့ရဲ့သည်ဟု နှိပ်နယ်လိုခြင်း ဆိုသည်လည်းမဟုတ်၊ ချီးမွမ်းမြှောက်စားလိုခြင်-ဟု ဒေသကအလိုဖော်လိုရကား ပသံသန္တိတိ အဓိပ္ပါယော-မိန့်။

ထိုကျေးဇူးတို့ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြစားလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခ-ကောဃပ။ ဝိဟာရီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတိယန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ ကြောင့်။ တတိယံ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤစျာန်ကို။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်။ သမာ-ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း။ တတိယံ၊ မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကေဂ်ဝိပ္ပဟီနံ ဒုဝ်ဿမန္နာဂတန္တိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ ပိတိယာ၊ ပိတိကို။ ပဟာနဝသေန၊ ပယ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကေဂ်ဝိပ္ပဟီနတာ၊ ပယ်အပ်သောတပါးသော အင်္ဂါရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ သာ သော၊ ထိုပိတိကို။ ဒုတိယဈာနဿ၊ ၏။ အပ္ပနာကွဏေ၊ အပ္ပနာခဏ၌။ ဝိတက္က-ဝိစာရာ၊ တို့ကို။ ပဟီယန္တိ ဝိယ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏သို့။ အပ္ပနာကွဏေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပဟီယတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထိုပိတိကို။ အသာ၊ ထိုတတိယစျာန်၏။ ပဟာနင်္ဂန္တိ၊ ပယ်အပ်သောအင်္ဂါဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ သုခံ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဝ်ဿမန္နာဂတတာ၊ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တတိယစျာန်၏ ဒုဝ်ဿာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ စျာနန္တိ ဥပေက္ခာ သတိ သမ္မဇညံ သုခံ စိတ္တသေကဂ္ဂတာတိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ သပရိက္ခာရံ၊ တန်းဆာနှင့် တကွသော၊ ဝါ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော။ စျာနံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ၎။ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ ဥပေက္ခာသတိသမ္ပ-ဇညာနိ၊ တို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ နိပ္ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဥပနိဇ္ဈာနလက္ခ-ဏပ္ပတ္တာနံ၊ ကပ်၍ရှုခြင်းလက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤတတိယစျာန်သည်။ ဒုဝ်ဂိုကမေဝ၊ နှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ ကတမံ တသ္မိံ သမယေ ဒုဝ်ဂိုကံ စျာနံ ဟောတိ၊ သုခံ စိတ္တသေကဂ္ဂတာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ပဌမဈာနေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယ-မေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။

စတုတ္ထဗျာနကထာ

၈၇။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝံ-ဣမိနာ ဘာဝနာဣဒ္ဓိယေန၊ ဤသို့သော ဘာဝနာအစဉ်ဖြင့်။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထိုတတိယဈာန်ကိုလည်း။ အဓိဂတေ၊ ရအာပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိဏ္ဏဝသိနာ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပဂုဏဘာဝတိယဈာ-နတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ သမာပတ္တိ၊ ဤတတိယဈာန် သမာပတ်သည်။ အာသန္နပီတိပစ္စတ္ထိကာ၊ ပီတိဟူသော နီးသောရန်ရှိ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ဝင်း။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဈာန်၌။ ယံ၊ အကြင် အင်္ဂါကို။ သုခမိတိ၊ ဟူ၍။ စေတသော၊ ၏။ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတေနေဝ၊ ဤသုခဖြင့်သာလျှင်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ သြဠာရိကံ၊ ရှုန့်ရင်း၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တသာ၊ သော။ သုခဿ၊ ၏။ သြဠာရိကတ္တာ၊ ရှုန့်ရင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အင်္ဂဒုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းသော အင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ဝင်း။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဈာန်၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ စတုတ္ထဗျာနံ၊ ဈာန်ကို။ သန္တတော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရိတ္မာ၊ ၍။ တတိယဈာနေ၊ ၌။ နိကန္တိံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ စတုတ္ထာဘိဂမာယ၊ ၄၊ ယောဂေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့အပတ်တကုတ် အားထုတ်လတ်သော်။ ယဒါ၊ ၌။ တတိယဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတသာ၊ ၍။ သမ္ပဇာနသာ၊ သမ္ပဇဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ အာသာ၊ ထိုဈာန်ရအား။ စေတသိကသောမနဿသင်္ခါတံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ သြဠာရိကတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ စေဝ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်သာလျှင်ဝင်း။ (ဧဝ-ဖြင့် သုခကိုကန့်၊ စ-ဖြင့် ကေဝ္ဋတာကိုဆည်း) စိတ္တေကဋ္ဌတာ စ၊ သည်ဝင်း။ သန္တတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ သြဠာရိကတ္တာ၊ ရှုန့်ရင်းသည်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ပွဟာနာယ၊ ၄ါဝင်း။ သန္တအင်္ဂ-ပဋ္ဌိလာဘာယ စ၊ ၄ါဝင်း။ တဒေဝ နိမိတ္တံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ပထဝီ ပထဝီဟူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ မနသိကရောတော၊ သော။ အယံ၊ အား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ ဟု။ ဝတ္တမ္ဘဝေနေ-ဝါရေ၊ ဆိုအပ်သင့်သောဘဝါရ၌။ ဘဝင်္ဂံ၊ ကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ တဒေဝ ပထဝီကသိဏံ၊ ကိုပင်။ အာရုမ္မဏံ ကတ္ဝာ၊ ၍။ မနောဒ္ဒါရာဝဇ္ဇနံ၊

သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ တသ္မိံ ယေဝါရမ္မဏေ၊ ပင်လျှင်။ စတ္တာရိ ဝါ၊ လေးကြိမ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇဝနာနိ၊ တို့သည်။ [၁၆၀] ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေသံ၊ တို့တွင်။ အဝသာနေ၊ ၌။ ကေ၊ တခုသော စတုတ္ထဇော ပဋ္ဌမဇောသည်။ စတုတ္ထဇ္ဈာနိကံ၊ စတုတ္ထဈာန်ရှိသော။ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရဇောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသာနိ၊ အဆုံးဇောမှ ကြွင်းကုန်သော သုံးကြိမ်သော, လေးကြိမ်သော ဇောတို့သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရာနေဝ၊ ပဌမဈာန်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော အပြားရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာဝစရာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ပန၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုခဝေဒနာ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊ အား။ အာသေဝနပစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စတုတ္ထဈာနေ စ၊ ၌လည်း။ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိတမ္ပိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်သာဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ တာနိ၊ အပ္ပနာဝိထိ၌ဖြစ်သော ထိုလေးကြိမ် ငါးကြိမ်သော ဇောတို့သည်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာသမ္ပယုတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ လေးကြိမ် ငါးကြိမ်သောဇောတို့၌။ ဥပေက္ခာသမ္ပယုတ္တတ္တာယေဝ စ၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်၏အဖြစ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း။ (ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးမဆွ တတိယဈာန်ခဏ၌ ပင်လျှင်။ ပဟီနတ္တာ စ၊ ကြောင့်ရင်း။) ပီတိပိ၊ သည်လည်း။ ပရိဟာယတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ စ၊ ဆက်။ ဇ္ဈာ၀တာ၊ ဤမျှအာတိုင်းအရှည်ရှိသော ဘာ၀နာအစဉ်ဖြင့်။ သေ-ဧသော၊ ဤယောဂီ သည်။ သုခဿ စ၊ သုခ၏နှောကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ဒုက္ခ၏နှောကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးမဆွ ဥပစာရဈာန်ခဏ၌လျှင်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ သောမန-ဿိနှင့်ဒေါမနဿိနှင့်တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခမသုခဟုဆိုအပ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အနေန၊ ဤယောဂီသည်။ ကေဝ်ဝိပ္ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါတပါးရှိသော။ ဒုဝင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ နှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ တိဝိဓကလျာဏံ၊ သော။ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နံ၊

သော။ ပထဝီကသိဏ်၊ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ သည်။ အဓိဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၈၈။ တတ္ထ၊ ထိုဈာန်ပါဠိ၌။ သုခသာ စ ပဟာနာ ဒုက္ခသာ စ ပဟာ-နာတိ၊ ကား။ ကာယိကသုခသာ စ၊ ကာယိကသုခကိုရင်း။ ကာယိကဒုက္ခသာ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုရင်း။ ပဟာနာယ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝါတိ၊ ကား။ တဒ္ဓေဒါ၊ ထိုပယ်ခြင်းသည်လည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွဲ၌လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုတ္ထဈာနက္ခဏေ၊ ၌။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာတိ၊ ကား။ စေတသိကသုခသာ စ၊ စေတသိကသုခ၏ရင်း။ စေတသိကဒုက္ခသာ စ၊ ၏ရင်း။ ဣတိ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နမ္ပိ၊ ဤနှစ်ပါးတို့၏လည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွဲ၌လျှင်။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကဒါ၊ အဘာယ်အခါ၌။ နေသံ၊ ထိုသုခဒုက္ခသောမနဿ ဒေါမနဿ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ ပန၊ နည်း။ ဣတိ စောဒနာယံ၊ ဤသို့သောစောဒနာသည်။ သတိ၊ သော်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ တို့၏။ ဥပစာရက္ခဏေ၊ ၌။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့အုံ့။ သောမနဿံ၊ ကို။ စတုတ္ထဈာနဿ၊ ၏။ ဥပစာရက္ခဏေယေव၊ ၌ပင်လျှင်။ ပဟီယတိ၊ ၏။ ဒုက္ခဒေါမနဿသုခါနိ၊ တို့ကို။ ပဌမဒုတိယတတိယဈာနာနံ၊ တို့၏။ ဥပစာရက္ခဏေသု၊ တို့၌။ ပဟီယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဟာနက္ကမေန၊ ပဟာယကဓမ္မတို့၏ ဖြစ်စဉ် အားဖြင့်။ အဝုတ္တာနမ္ပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအုံ့။ (တနည်း) ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအုံ့။ ဣန္ဒြိယဝိဘင်္ဂေပိ၊ ဝိဘင်းဌာနင်း။ ဣဓေပိ၊ ဤဈာန်ပါဠိ၌ဌာနင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဥဒ္ဒေသက္ကမေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဧတေသံ သုခဒုက္ခသောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တောနိ၊ ထို သုခ ဒုက္ခ သောမနဿ ဒေါမနဿတို့ကို။ တဿ တဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ဥပစာရက္ခဏေယေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ယဒိ ပန ပဟီယန္တိ၊ အကယ်၍ကား ပယ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အထ ကသ္မာ ဈာနေ သ္ဌေ၀ နိရောဓော ဝုတ္တောတိ သမ္ဗန္ဓော) ဥပ္ပန္နံ၊ မိမိအကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ကတ္ထ ဝ

အဘယ်စျာန်ကြောင့်လျှင်၊ ဝါ၊ အဘယ်ဌာနဌ်လျှင်။ အပရိသေသံ၊ အကြင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ တော်ဌ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဧတ္ထ စ၊ ဤပဌမစျာန်ကြောင့်လျှင်၊ ဝါ၊ ဌ်လျှင်။ အပရိသေသံ၊ အကြင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ မိမိအကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ သုခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ကတ္ထ စ၊ ကြောင့်လျှင်၊ ဝါ၊ ဌ်လျှင်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့် ။ပ။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဧတ္ထ စ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်ကြောင့်လျှင်၊ ဝါ၊ ဌ်လျှင်။ အပရိသေသံ၊ မဲ့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ စျာနေသ္မေဝ၊ တို့ဌ်သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အတိသယနိရောဓတ္တာ၊ အလွန်အကဲအားဖြင့် ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စျာနေသ္မေဝ၊ တို့ဌ်သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့ဒုံ့။ နေသံ၊ ထိုသုခဒုက္ခသောမနဿ ဒေါမနဿာတို့၏။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီသု၊ တို့ဌ်။ အတိသယနိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိရောဓောယေဝ၊ ချုပ်ဆန်းကာသာလျှင်။ နု ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ပန၊ ဗျတိရိတ်ကိုဆိုအံ့။ ဥပစာရက္ခ-ဏေ၊ ဌ်။ နိရောဓောယေဝ၊ ချုပ်ဆန်းကာသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတိသယနိရောဓော၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဟုတ်။

[၁၆၁] တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ နာနာဝဇ္ဇေနေ၊ အထူးထူးသောအာဝဇ္ဇန်းရှိသော။ ပဌမဇ္ဈာနုပစာရေ၊ ဌ်။ နိရုဒ္ဓဿာပိ၊ ချုပ်သော်လည်း။ ဒုက္ခိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ ဘုံသမကသာဒီသမ္ပယောန ဝါ၊ မှက်ခြင်စသည်တို့၏ ကိုက်ခဲထိပါးခြင်းအတွေ့ကြောင့်ရင်း။ ဝိသမာသနုပ-တာပေန ဝါ၊ မညီညွတ်သောနေရာဌ် နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်း ပူဆာခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ အန္တော-အပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏အတွင်းဌ်။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ နု တေ၀ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ သည်သာတည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဥပစာရေ၊ နာနာဝဇ္ဇနုပစာရဌ်။ (တနည်း) ကောဝဇ္ဇနုပစာရဌ်။ (ဂဏ္ဌိ) နိရုဒ္ဓမ္ပိ၊ သော်လည်း။ ဧတံ၊ ဤဒုက္ခိန္ဒြေသည်။

ပဋ္ဌိပကၠေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားသည်၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ အဝိဟတတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုဒ္ဓေ၊ ကောင်းစွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အန္ဓောအပ္ပနာယံ၊ ၌။ ပီတိဖရဏေန၊ ပီတိ၏နှံ့ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သော မွန်မြတ်သော ရုပ်တို့၏ကာယကိုနှံ့ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗော ကာယော၊ သည်။ သုခေါက္ကန္ဒော၊ သက်သောသုခရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သုခေါက္ကန္ဒကာယဿ၊ သုခသက်ဝင်သောကိုယ်ရှိသသူအား။ ဒုက္ခိုန္ဒြိယံ၊ သည်။ ပဋ္ဌိပကၠေန၊ သည်၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဝိဟတတ္တာ၊ ကြောင့်။ သုဒ္ဓေ၊ စွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး၊ နာနာဝဇ္ဇနေယေဝ၊ အပ္ပနာဝီထိမှ ကဲ့ပြားသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒုတိယဈာနုပစာရေ၊ ၌။ ပဟီနသာပိ၊ ပယ်အပ်ပြီးငြားသော်လည်း။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ (ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေ၊ ဤဒေါမနဿိန္ဒြေသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရပစ္စယေ၊ ဝိတက်ဝိစာရလျှင်အထောက်အပံ့အကြောင်းရှိသော။ (ဤပုဒ်က အပိ-ကို ပဟီနသာပိ-၌ယှဉ်) ကာယကိလမထေ စ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်ရင်း။ စိတ္တုပဃာတေ စ၊ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်ရင်း။ သတိ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဝိတက္ကဝိစာရာဘာဝေ၊ ဝိတက်ဝိစာရမရှိသော်ကား။ နေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ယတ္ထ ပန၊ အကြင်စိတ်၌ကား။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယံ၊. သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်၌။ ဝိတက္ကဝိစာရာဘာဝေ၊ ဝိတက်ဝိစာရရှိခြင်းကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဒုတိယဈာနုပစာရေ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့ကို။ အပ္ပဟီနာ ဧဝ၊ ကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို ဒုတိယဈာနုပစာရ၌။ အာသ ဒေါမနဿသ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏[1]။ (တနည်း) ဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ၊ ကို။ ပဟီနသာပိ၊ ပယ်အပ်သော်လည်း။ (လက္ခဏတ္ထဆဋ္ဌီ၊ တနည်း။) ပဟီနသာပိ၊ သော်လည်း။ အာသ ဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။

၁-ဝိတက္ကဝိစာရာတိတိ ဘော ဣတိ-သဒ္ဒေါ တသ္မာတိ ဘေသ အဝေ္ဓ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ယသ္မာ စ ဒုတိယဈာနုပစာရေ ဝိတက္ကဝိစာရာ အပ္ပဟီနာ ဧဝ၊ ဣတိ-တသ္မာ တတ္ထ ဒုတိယ-ဈာနုပစာရေ ဒေါမနဿသ ဥပ္ပတ္တိ သိယာတိ ယောဇနာ။ အဒ္ဓါ စိတ္ဌ တတ္ထသ-အာရုတ္ဌ-အာသ-ကျနေတတ်သည်။ တတ္ထသ-ဟု အာသ-ပါ၌မှ ဋ္ဌကာနှင့် ညီမည်။ (ပြည်)

သိယာ၊ ၏[1]။ ဒုတိယဗျာနေ၊ ၌။ ပဟီနပစ္စယတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ နှ တော့ဝ သိယာ၊ မဖြစ်ရာသည်သာတည်း။ တထာ၊ ပါး။ တတိယ-ဗျာနုပစာရေ၊ ၌။ ပဟီနသာပိ၊ သော်လည်း။ သုခိန္ဒြိယသ၊ ၏။ ပီတိ-သမုဋ္ဌာနပဏီတရူပဖုဋ္ဌကာယသ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သော မွန်မြတ်သော ရုပ်ဖြင့် နှံ့သောကိုယ်ရှိသောသူအား။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တတိယဗျာနေ၊ ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ နှ တော့ဝ သိယာ၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတိယဗျာနေ၊ ၌။ သုခသ၊ ၏။ ပစ္စယဘူတာ၊ သော။ ပီတိ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ပြီ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နှ တော့ဝ သိယာ၊ တည်း။ တထာ၊ ပါး။ စတုတ္ထဗျာနုပစာရေ၊ ၌။ ပဟီနသာပိ၊ သော်လည်း။ သောမန-သိန္ဒြိယသ၊ ၏။ အာသန္နတ္တာ၊ ပီတိကဲ့သို့မဝေး, နီးသေးသည်၏အဖြစ် ကြောင့်ရင်း။ အပ္ပနာပ္ပတ္တာယ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သော။ ဥပေက္ခာယ၊ ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အနုတိက္ကန္တတ္တာ စ၊ မလွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ စတုတ္ထဗျာနေ၊ ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ နှ တော့ဝ သိယာ၊ တည်း။ တသ္မာ ဧဝ စ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော် အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ (စ-ကား ပဒါလင်္ကာရ) တ္ထေ၊ ပ္ပန္နံ။ ပ ။ နိရုဒ္ဓတိတိ၊ ဟူ၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို အရာ၌။ အပရိသေသဂ္ဂဟဏံ၊ အပရိသေသသဒ္ဒါကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

ဇတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အယ၊ ထိုမျှ[2]။

ဧဝံ၊ သို့။ တယ တယ စျာနသ၊ ၏။ ဥပစာရေ၊ ၌။ ပဟီနာပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတော ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဣဓ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်၌။

၁-ဤနောက်ဆုံးနည်း၌ အသ-ပုဒ်ကို ရှေး ဒေါမနဿိန္ဒြိယသ-နှင့် ယှဉ်တွဲ၍ တဝါကျ တည်း ယောနောသည်။ သဒ္ဒါနေဝေးသော်လည်း အစပ်သည့်သာ ပမာနတည်း၊ သဒ္ဒဝိဒူ တို့လည်း "ယေန ယသ ဟိ သမ္ဘန္ဓော၊ ဒူရဋ္ဌမ္ပိ စ တသ တံ။ အတ္ထတော ဟျသမာ-နာနံ၊ အာသန္နတ္တမကာရဏံ"ဟု မိန့်သကား။ (ပြည်)

၂-အယေဝံ-၌ အထ-ကား အဓိကာရေ မင်္ဂလ စ-စသည်ဖြင့် လာသော အနက်တို့ကို မှတ်လာတည်း၊ မင်္ဂလာ ဟူသည်လည်း ပဒါလင်္ကာရုပင်တည်း။ အယ၊ ထိုမျှ။ မြန်မာဆို။

ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဟဒ္ဓာ၊ ပေါင်းရ၍ ဆောင်အပ်ကုန်သနည်း။ (တနည်း) သမာဟဒ္ဓာ အထ သမာဟဒ္ဓာ နု၊ စုရ၍ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏[1]။

သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ယူလွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ သမာဟဒ္ဓာ၊ ပေါင်းရ၍ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ခဲ့ပြီ။ အဒုက္ခမသုခန္တိ ဣတ္ထေ၊ ၌။ ယာ အယံ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ သုခုမာ၊ သိမ်မွေ့စွာ၏။ ဒုဝိညေယ္ယာ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ သုခေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဖမ်းခြင်းငှါ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ နာမ၊ ကား။ ဒုဋ္ဌဿ၊ ပျက်သောပယောဂရှိသော၊ ဝါ၊ ဆုံးမခက်သော။ ယထာ တထာ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားဖြင့်။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းခြင်းငှါ။ အသက္ကုဏေယျဿ၊ မတတ်နိုင်သော။ ဂေါဏဿ၊ ကို။ သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ငှါ။ ဂေါပေါ၊ နွားထိန်းသည်။ ကောသိံ ဝဇေ၊ တခုသောခြုံ၌။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ သမာဟရတိ၊ စုသွင်း၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဧကေကံ၊ တကောင် တကောင်သော နွားကို။ နိဟရန္တော၊ ထုတ်လတ်သော်။ ပဋိပါဋိယာ၊ ဖြင့်။ အာဂတံ၊ သော။ (တမ်း-၌ စပ်) အယံ၊ ဤသည်မှားမှား လာသောနွားသည်။ သော ဖမ်းခြင်းငှါလိုအပ်သော ပျက်ချော်သောနွားပင်တည်း[2]။

နံ၊ ထိုပျက်ချော်သောနွားကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တမ်း၊ ထိုပျက်ချော်သောနွားကိုလည်း။ ဂါဟယတိ ယထာ၊ ဖမ်းစေ၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ငှါ။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တော၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ သမာဟရိ၊ စုရ၍ဆောင်တော်မူ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဝေါ၊ သို့။ သမာဟဒ္ဓာ၊ စုရ၍ဆောင်အပ်ကုန်သော။ တော၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ ဒသ္သေတ္မာ၊ ပြုပြီး၍။ ယံ၊ အကြင်သော

၁-ဤအလိုသော် အထ-သည် နု-အနက်ရှိ၏၊ ကသ္မာ-ရှိပြီးလျက် နု-အနက်ရှိသော အထ-သဒ္ဒါကို မဆိုသင့်ဟူမူ ကာယ နုတ္ထ-ရှိသကားဖြေ။ (ပြည်)

၂-အနီးသို့ လာသည်ကို မျက်မှောက်မြင်ရကား အာသန္န ပစ္စက္ခကို ရည်၍ အယံ-ဟူသည်၊ မမြင်ခင် မဆွက ပျက်ချော်သော မည်သည့် နွားကို ဖမ်းကုန်ဘုံဟု ဆိုထိုက်ရကား ပရောက္ခဒ္ဒုရကို ရည်၍ သော-ဟူသည်။ အယံ နုယော အညေသုပိ ဤဝိသေသေ ဌာနေသု သုဒ္ဓု မနုပိ ကာတဗ္ဗော။ ထိုကြောင့် "ယတောဝုတ္ထိသု (ဝုတ္ထနာခ်ေ) ဗုဒ္ဓေမဝ ပဋ္ဌာနံ" ဟူသည် ပေါဘုယျသာ။ (ပြည်)

တရားသည်။ နေ၀ သုခံ၊ သုခလည်းမဟုတ်။ နေ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်။ နေ သောမနဿံ၊ မဟုတ်။ နေ ဒေါမနဿံ၊ မဟုတ်။ အယံ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၀ေဒနာ၊ ပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ဤအဒုက္ခမသုခ ၀ေဒနာကို။ ဂါဟယိတုံ၊ ၎။ သက္ကာ၊ ၏ ၁။

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ ပဠိပက္ခမှ လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော စတုတ္ထစျာန် သမာပတ်၏။ ပစ္စယဒဿနတ္ထဉ္စာပိ၊ ရခြင်း၏အကြောင်း ဥပါယကို ပြခြင်းငှါလည်း။ တော၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အုံ့။ ဒုက္ခပ္ပဟာနာဒယော၊ ဒုက္ခိန္ဒြေကိုပယ်တတ်သော စျာန်စသည်တို့သည်။ တဿာ၊ ထိုအဒုက္ခမသုခဖြစ်သော စေတောဝိမုတ္တိ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာဟ၊ ကား။ [၁၆၂] စတ္တာရော။ ပ။ ပတ္တိယာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[အာ၀ုသော၊ ရှင်။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ အာ၀ုသော၊ ရှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခသ္မာ စ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ပ။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတော-ဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။]

ဝါ၊ ကား။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအာဂက်မဂ်တို့၌။ ပဟီနာပိ၊ ကုန်ပြီး သော်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအာဒယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအစရှိသည်တို့ကို။ တတိယမဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဘာဏနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါ။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယမဂ်၌။ ပဟီနာတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏ဟူ၍ ၂။ ဝုတ္တာ ယထာ၊

၁-တပါးကို ပယ်ခြင်း မြစ်ခြင်းဟူသော အညပေါဟနနည်းဖြင့် ယူခြင်းငှါ တတ်ကောင်း၏ဟူလို။ (ပြည်)

၂-ပဟီနာ-ကား ပါဠိ၌ရှိပေဟုတ်၊ ပဠုန်ဆံ ဩရုမ္ဘာဂိယာနုံ သံယောဇနာနုံ ပရိက္ခယာ-ကား ဝုတ္တာကာရပါဠိ၌ရှိတည်း။ (ပြည်)

ကုန်၏သို့။ ဝေ၊ တူ။ တေသ ဗျာနသ၊ ဤစတုတ္ထဗျာန်၏။ ဝဏ္ဏာဘာဏနတ္ထမ္ပိ၊ ဌာလည်း။ ဣဓ၊ ဤစတုတ္ထဗျာန်၌။ ဧတာ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ ဥတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၀၊ ကား။ ပစ္စယဃာတေန၊ အကြောင်းကိုပယ်သဖြင့်။ တ္ထေ၊ ဤ စတုတ္ထဗျာန်၌။ ရာဂဒေါသာနံ၊ တို့၏။ အတိဒ္ဒုရဘာဝံ၊ အလွန်ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒယေတမ္ပိ၊ ဌာလည်း။ ဧတာ၊ ထိုသုခစသော ဝေဒနာတို့ကို။ ဥတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သဒ္ဒံ၊ ၏။ တောသု၊ တို့တွင်။ သုခံ၊ သည်။ သောမနဿသာ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောမနဿံ၊ သည်။ ရာဂဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဒေါမနဿသာ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဒေါ-မနဿံ၊ သည်။ ဒေါသဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သုခါဒိဃာတေန၊ သုခစသည်ကို ပယ်သဖြင့်။ အသ၊ ထို စတုတ္ထဗျာန်သည်။ သပ္ပစ္စယာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ရာဂဒေါသာ၊ တို့ကို။ ဟတာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိဒ္ဒုရေ၊ အလွန်ဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

အဒုက္ခမသုခန္တိ၊ ကား။ ဒုက္ခာဘာဝေန၊ ဒုက္ခအဖြစ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဒုက္ခံ၊ မည်၏။ သုခါဘာဝေန၊ သုခ၏အဖြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသုခံ၊ မည်၏။ ဧတေန ဒုက္ခသုခပဋိက္ခေပဝစနေန၊ ဤ ဒုက္ခသုခအဖြစ်ကို ပယ်သောစကားဖြင့်။ တ္ထေ၊ ဤစတုတ္ထဗျာန်၌။ ဒုက္ခ-သုခပဋိပက္ခဘူတံ၊ သော။ တတိယဝေဒနံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဒုက္ခ-သုခါဘာဝမတ္တံ၊ ဒုက္ခသုခအဖြစ်၏ မရှိသည်၏အဖြစ်မျှကို။ နု ဒီပေတိ၊ ပြသည်မဟုတ်။ တတိယဝေဒနာ နုဘမ၊ မည်သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊ ပင် တည်း။ ဥပေက္ခာတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာ၊ ထို အဒုက္ခမ-သုခဝေဒနာသည်။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌပိရိတာနုဘဝနလက္ခဏာ၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ တို့၏အပြန်ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တာရုံကို၊ ၀၊ အတိဣဋ္ဌ အတိအနိဋ္ဌတို့၏ အပြန် ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တာရုံကိုခံစားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ၀၊ ဣဋ္ဌအခြင်းအရာ အနိဋ္ဌအခြင်းအရာတို့၏ အပြန်ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တအခြင်းအရာဖြင့် ခံစားခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ မဇ္ဈတ္တရသာ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းကိစ္စ ရှိ၏၊ ၀၊ အလသ

သဘောဟူသောဂုဏ် ရှိ၏။ အဝိဘူတပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သုခဒုက္ခတို့ကဲ့သို့ မထင်ရှားသော အခြင်းအရာရှိ၏။ သုခနိုရောဓပဒဋ္ဌာနာ၊ သုခ၏ချုပ်ရာ စတုတ္ထစျာနုပစာရလျှင် နီးသောအကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၇၉။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ကား။ ဥပေက္ခာယ၊ သည်။ ဇနိတ-သတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဖြစ်စေအပ်သောသတိ၏ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ စျာနေ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်၌။ သတိ၊ သတိသည်။ သုပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ တဿာ သတိယာ၊ ၏။ ယာ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဥပေက္ခာယ၊ သည်။ ကတာ၊ ၏။ အညေန၊ သည်။ နု ကတာ၊ ပြုအပ်သည် မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်ကို။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိဘင်းပါ၊ ၌လည်း။ အယံ သတိ။ပ။ သုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[အယံ သတိ၊ သည်။ ဣမာယ ဥပေက္ခာယ၊ ကြောင့်၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဝိသဒါ၊ သန့်ရှင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြိုးပြိုးပြက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

စ၊ ဆက်။ ယာယ ဥပေက္ခာယ၊ ကြောင့်၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ တွေ စတုတ္ထစျာနေ၊ ၌။ သတိယာ၊ ၏။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာ ဥပေက္ခာ၊ ကို။ အတ္ထိတော၊ ဖြင့်။ တတ္တြမဇ္ဈတ္တတာ၊ တာစေတသိက်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ကေ-ဝလံ၊ သက်သက်။ ဣဒေ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်၌။ တာယ ဥပေက္ခာယ၊ ကြောင့်၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ သတိယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဟုတ်။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ သတိသီသေန၊ သတိကို အဦးပဓာနပြုသဖြင့်။ ဒေသနာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

တတ္ထ၊ တို့လေးပါးသော စျာန်တို့တွင်။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ တီသု၊ ကုန်သော။ စျာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ကိဉ္စာပိ ဝိဇ္ဇတိ၊

အာကယ်၍ကား ရှိ၏။ ပန-တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဒီဝါ၊ နေ့၌။ သူရိယ-ပ္ပဘာဘိဘဝါ စ၊ နေ၏အရောင်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ သောမ္မဘာဝေန ဝါ၊ ချမ်းအေးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဥပကာရကတ္တေန ဝါ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ (စ-သဒ္ဒါကို ဟိတ်နှစ်ပါးခွဲယှဉ်။ ဝါ-သဒ္ဒါကို ဝိသေသန နှစ်ချက်ခွဲယှဉ်)

[၁၆၃] သဘာဝါယ၊ တူသောအဖို့ရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်ဟူသော သဟဲ့ကို။ အလာဘာ စ၊ မရခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒီဝါ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ ထင်ရှား ရှိသော်လည်း။ စန္ဒလေခါ၊ လရေးသည်။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင် မစင်ကြယ်သည်။ အပရိယောဒါတာ၊ ပြိုးပြိုးပြက်မရှိသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ-တထာ၊ တူ။ အယမ္ပိ တတြဲမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာစန္ဒ-လေခါ၊ ဤတတြဲမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဟူသော လရေးသည်လည်း။ ဝိတက္ကာဒိ-ပစ္စနီကမမ္မတေဇာဘိဘဝါ စ၊ ဝိတက်အစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ အာနုဘော်သည် နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ သဘာ-ဝါယ၊ သော။ ဥပေက္ခာဝေဒနာရတ္တိယာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဟူသော ညဉ့်ကို။ အပဋိလာဘာ စ၊ မရခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ သော်လည်း။ ပဌမာဒိဈာနဘေဒေသု၊ ပဌမစျာန် စသော စျာန်သုံးပါးအထူးတို့၌။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အပရိသုဒ္ဓါယ၊ သော။ တဿာ၊ ထိုဥပေက္ခာ၏။ ဒီဝါ၊ ၌။ အပရိသုဒ္ဓစန္ဒလေခါယ၊ ထက်ဝန်းကျင် မစင်ကြယ်သော လရေး၏။ ပဘာ ဝိယ၊ အရောင်ကဲ့သို့။ သဟဇာတာ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်ကုန်သော။ သတိအာဒယောပိ၊ သတိအစရှိသည်တို့သည်လည်း။ အပရိသုဒ္ဓါ၀၊ ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသု၊ ထိုပဌမစျာန်စသော စျာန်သုံးပါးအထူးတို့တွင်။ ဧကမ္ပိ၊ တခုသောစျာန်ကိုမျှလည်း။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ နှ ဝုတ္တံ၊ အပ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဝါ၊ စင်စစ်။ ဣဓ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်၌။ ဝိတက္ကာ-ဒိပစ္စနီကမမ္မတေဇာဘိဘဝါဘာဝါ စ၊ ကြောင့်ရင်း။ သဘာဝါယ၊ သော။ ဥပေက္ခာဝေဒနာရတ္တိယာ၊ ညဉ့်ကို။ ပဋိလာဘာ စ၊ ရခြင်းကြောင့်ရင်း။ အယံ တတြဲမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာစန္ဒလေခါ၊ လ,ရေးသည်။ အတိဝိယ-အတိဇေ၀၊ လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿာ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓစန္ဒလေခါပဘာ ဝိယ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော လ,ရေး၏ အရောင်ကဲ့သို့။ သဟဇာတာ၊ ကုန်သော။ သတိအာဒယောပိ၊

တို့သည်လည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ ပရိယောဒါတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊ ဤ စတုတ္ထစျာန်ကိုသာ လျှင်။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စတုတ္ထန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ ဖြင့်။ စတုတ္ထံ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ စတုတ္ထံ၊ မြောက်။ သမာပဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ စတုတ္ထံ၊ မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧကင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ ဒုဝင်-သမန္နာဂတန္တိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ဌ။ သောမနဿသ္သ ပဟာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧကင်္ဂဝိပ္ပဟီနတာ၊ ကို။ ဝေဒိ-တဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဝါ၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ တဋ္ဌ သောမနဿံ၊ ကိုလည်း။ဧကဝီထိယံ၊ ဌ။ ပုရိမဇဝနေသုယေဝ၊ တို့ဌသာလျှင်။ ပဟီယတိ၊ ၏။ ဝေန၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသောမနဿကို။ အသ၊ ထိုစတုတ္ထစျာန် ၏။ ပဟာနင်္ဂန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝေဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝင်္ဂသမန္နာဂတတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ဌ။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ တည်း။ သေ-သေသော၊ ကား။ တာဝ၊ စ္ဌာ။ စတုက္ကဇ္ဈာနေ၊ စတုက္ကနည်း၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော စျာနုစတုက္ကဌ။ နယော၊ တည်း။

ပဉ္စကဇ္ဈာနကထာ

၉၀။ ပန၊ ပါး။ ပဉ္စကဇ္ဈာနံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေန္တေန၊ ဖြစ်စေလိုသော ယောဂီသည်။ ပဂုဏပဌမဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ သမာပတ္တိ၊ ဤပဌမစျာန်သမာပတ်သည်။ အာသန္နနိဝရဏပစ္စတ္ထိကာ၊ နီးသောနီဝရဏ ဟူသော ရန်သူရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ဌ၎င်း။ ဝိတက္ကဿ၊ ၏။ သြဠာရိကတ္တာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂဒုဗ္ဗလာ၊ အင်္ဂါအားဖြင့် အားနည်း၏၊ ဝါ၊ အားနည်းသော အင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ဌ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမစျာန်ဌ။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ကို။ သန္တတော၊ ဖြင့်။ မနသိ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ဌ။ နိကန္တိံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ ဒုတိယာဓိဂမာယ၊ ၎။ ယောဂေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့အားထုတ်လတ်သော်။

အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယဒါ၊ ဘဒ္ဒ။ ပဌမဗျာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္မာဇာနဿ၊ သမ္မာဇဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဗျာနဂ်ါနိ၊ ဝိတက်စသော ဗျာန်အင်္ဂါတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ရှေးရှုဉာဏ်ဖြင့်သက်၍ဆင်ခြင်စဉ်။ ဝိတက္ကမတ္တံ၊ ဝိတက်မျှသည်။ သြဠာ-ရိကတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဝိစာရာဒယော၊ တို့သည်။ သန္တာတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ဘဒ္ဒ။ သြဠာရိကင်္ဂပ္ပဟာနာယ၊ ရှုန့်ရင်းသောအင်္ဂါကို ပယ်ခြင်းငှါရင်း။ သန္တာအင်္ဂပဋိလာဘာယ စ၊ ငြိမ်သက်သောအင်္ဂါကိုရခြင်းငှါရင်း။ တဒေဝ နိမိတ္တံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖန်။ မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဒုတိယဗျာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဌမစျာန်၏။ ဝိတက္ကမတ္တာမေဝ၊ မျှသည်သာလျှင်။ ပဟာနင်္ဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဝိစာရာဒီနိ၊ တို့သည်။ သမန္နာဂတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသံ၊ သည်။ ဝုတ္တပ္ပ-ကာရမေဝ၊ တည်း။

[၁၆၄] ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝံ ဣမိနာ ဘာဝနာဣမေန၊ ဖြင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုပဌမစျာန်ကို။ အဓိဂတေပိ၊ ရအပ်ပြီးသော်လည်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိဏ္ဏဝသိနာ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပဂုဏဒုတိယဗျာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ သမာပတ္တိ၊ သည်။ အာသန္နဝိတက္ကပစ္စတ္ထိကာ၊ ဝိတက်ဟူသော နီးသောရန်သူရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ရင်း။ ဝိစာရဿ၊ ၏။ သြဠာရိကတ္တာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂဒုမ္ဗလာ၊ အင်္ဂါအားဖြင့် အားနည်း၏။ ဝါ၊ အားနည်းသောအင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ရင်း။ တတ္တ၊ ထိုဒုတိယစျာန်၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ တတိယဗျာနံ၊ ကို။ သန္တာတော၊ ဖြင့်။ မနသိကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုတိယဗျာနေ၊ ဘဒ္ဒ။ နိကန္တိံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တတိယာဓိဂမာယ၊ ငှါ။ ယောဂေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့အားထုတ်လတ်သော်။ ယဒါ၊ ဘဒ္ဒ။ ဒုတိယဗျာနတော်၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတဿ၊ ၍။ သမ္မာဇာနဿ၊ ၍။ စျာနဂ်ါနိ၊ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သော။ အဿ၊ အား။ ဝိစာရမတ္တံ၊ သည်။ သြဠာရိကတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပီတိအာဒီနိ၊ တို့သည်။ သန္တာတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ဘဒ္ဒ။ သြဠာရိကင်္ဂပ္ပဟာနာယ၊

ဌာဂုင်း။ သန္တာန်ပဋ္ဌိလာဘာယ စ၊ ဌာဂုင်း။ တဒေဝ နိမိတ္တံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ၊ မနသိကရောတော၊ သော။ အာသ၊ အား။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ လျှင်။ တတိယဈာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ၊ ထိုတတိယဈာန်၏။ ဝိစာရမတ္တမေဝ၊ သာလျှင်။ ပဟာနင်္ဂ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုက္ကနယသ၊ ၏။ ဒုတိယဈာနေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ပီတိအာဒိနိ၊ ကုန်သော။ တီဏိ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါတို့သည်။ သမန္နာ-ဂတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသံ၊ သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ၊ တည်း။

ဣတိ၊ သို့။ စတုက္ကနယေ၊ ၌။ ယံ ဒုတိယံ၊ အကြင်ဒုတိယ စျာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုစတုက္ကနယဒုတိယစျာန်ကို။ (အဝိတက္ကံ ဝိစာရမတ္တန္တိ စ၊ ဟူ၍ဌာဂုင်း။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ စ၊ ဟူ၍ဌာဂုင်း။ ဧဝံ၊ သို့။) ဒ္ဒိဓာ၊ ဖြင့်။ ဘိန္နတ္တာ၊ ၍။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ ဒုတိယဇ္ဈာ၊ စျာန်သည်ဌာဂုင်း။ တတိယဇ္ဈာ၊ စျာန်သည်ဌာဂုင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ တတ္ထ၊ ထိုစတုက္ကနည်း၌။ ယာနိ တတိယစတုတ္ထာနိ၊ အကြင်တတိယစျာန် စတုတ္ထစျာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ စ၊ ထိုတတိယစျာန် စတုတ္ထ စျာန်တို့သည်လည်း။ (ဣဓ၊ ဤပဉ္စကနည်း၌။) စတုတ္ထပဉ္စမာနိ၊ စျာန်တို့ သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမံ၊ စျာန်သည်။ ပဌမမေဝ၊ မည်သည် သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤနှုတရုပ်အပြီးတည်း။

ဣတိ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ ကတေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ

သမာဓိဘာဝနာဓိကာရေ

ပထဝီကသိဏနိဒ္ဒေသော နာမ

စတုဏ္ဏော ပရိစ္ဆေဒေါ။

၅-သေသကသိဏာနိုဒ္ဒေသ

အာပေါကသိဏကထာ

[၁၆၅] ၉၁။ ဣဒါနိ၊ ဘိက္ခဝေ။ ပထဝီကသိဏာနန္တရေ၊ ဘိက္ခဟောအပ်သော။ အာပေါကသိဏေ၊ ဘိက္ခဝေ။ ဝိတ္ထာရကထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ လတံ့။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စု။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ ယထေဝ၊ ခဲ့အပ်သကဲ့သို့လျှင်။ ဧवံ၊ တူ။ အာပေါကသိဏမ္ပိ၊ အာပေါကသိုဏ်းစျာန်ကိုလည်း၊ ဝါ၊ အာပေါကသိုဏ်းကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း။ ဘာဝေတုကာမေန၊ ပွါးစေလိုသော ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခနိသိန္နေန၊ ချမ်းသာစွာ နေလျက်။ အာပသမ္မိံ၊ ရေ၌။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ မှတ်သားထုတ်ယူအပ်၏။ ကတေ ဝါ အကတေ ဝါတိ၊ ကတေ ဝါ အကတေ ဝါ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ (ပထဝီကသိဏကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ဘိက္ခ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။) ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအာပေါကသိုဏ်း၌။ (ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။) ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ ယထာ စ၊ သကဲ့သို့လည်း။ ဧवံ၊ တူ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော တေဇောကသိုဏ်းစသည်တို့၌။ (ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။) ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ဣဒေါ၊ ဤအာပေါကသိုဏ်းမှ။ ပရံ၊ ဘိက္ခ။ ဧတ္ထကမ္ပိ၊ ကတေ။ ပ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ-ဟူ၍ ဤမျှသော စကားကိုလည်း။ အဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိသေသမတ္တမေव၊ ကိုသာလျှင်။ ဝက္ခာမ၊ ကုန်အံ့။

ဣဓ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုလည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘိက္ခ။ ကတာဘိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ ဘာဝနာကုသိုလ်ရှိသော ယောဂါဝစရအား။ အကတေ၊ သော။ အာပသမ္မိံ၊ ဘိက္ခ။ ပေါက္ခရဏိယာ ဝါ၊ ဘိက္ခဝင်း။ တဠာကေ ဝါ၊ ဘိက္ခဝင်း။ လောဏိယံ ဝါ၊ သမုဒ္ဒရာမှတက်သော ဆားငံရေဖြင့်ပြည့်သော ဆားကျင်းဘိက္ခဝင်း၊ ဝါ၊ ဒီချောင်းဘိက္ခဝင်း။ သမုဒ္ဒေ ဝါ၊ ဘိက္ခဝင်း။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ စိတ္တသိဝတ္ထေရဿ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာတိ ဝိယ၊ သကဲ့သို့တည်း။ လာဘသက္ကာရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဝိတ္တဝါသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော နေခြင်းကို။ ဝသိဿာမိတိ၊ နေအံ့ဟု။ မဟာတိတ္ထေ၊ မဟာတိတ္ထမည်သော သဘော်ဆိပ်၌။ နာဝံ၊ သဘော်သို့။ အာရုယှတ္ဝာ၊ ၍။ ဇမ္ဗုဒီပံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတော၊ ကူးလတ်သော်။ အန္တရာ၊ ၌။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ ကို။ ဩလောကယတော၊ ကြည့်စဉ်၊ ဝါ၊ ကြည့်သော။ တဿ အာယသ္မတော၊

ထိုအသျှင်စူဠသိဝထေရ်အား။ တပ္ပဋိဘာဂံ၊ ထိုကြည့်ရှုအရပ်နှင့်တူသော အဖို့ရှိသော။ ကသိဏနိမိတ္တံ၊ ကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။

အကတာဓိကာရေန၊ ပြုဘူးသော အဓိကာရမရှိသော ယောဂါဝစရ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ကသိဏဒေါသေ၊ တို့ကို။ ပရိဟရန္တေန၊ ရှောင်လွှဲ၍။ နိလ ပီတ လောဟိတောဒါတဝဏ္ဏာနံ၊ အညို အရှေ့ အနီ အဖြူ အဆင်းတို့တွင်။ အညတရဝဏ္ဏံ၊ တပါးပါးသော အဆင်းရှိသော။ အာပေါ၊ ရေကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ ဘူမိ၊ မြေသို့။ အာသမ္ဘတ္တမေဝ၊ မရောက်မီသာလျှင်။ အာကာသေ၊ ဌိ။ သုဒ္ဓဝဏ္ဏေန၊ စင်ကြယ်သောအဝတ်ဖြင့်။ ဂဟိတံ၊ ခံယူအပ်သော။ ယံ ဥဒကံ၊ အကြင် ရေသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အညံ၊ မြေသို့ရောက်သော။ တထာရူပံ၊ ကောင်း ကင်ကျရေနှင့် အလားတူသော။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကြည်လင်သော။ အနာဝိလံ၊ မနောက်ကျုသော။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့သော ရေဖြင့်။ ပတ္တံ ဝါ၊ သပိတ်ခွက်ယောက်ကိုဝင်း။ ကုဏ္ဍိ-ကံ ဝါ၊ ကရားကိုဝင်း။ သမတိတ္တိကံ၊ အနားအရေးနှင့်အမျှ။ ပူရေတ္မာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းစွန်း၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ပထဝီကသိဏ-ကထာ၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော။ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ သော။ သြကာသေ၊ ၌။ ဌပေတ္မာ၊ ၍။ သုခနိသိန္နေန၊ ချမ်းသာစွာနေသည် ဖြစ်၍။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းကို။ နိ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော၊ အပ်။ လက္ခဏံ၊ အာပေါခေါတ်၏ ပဠဂရဏ လက္ခဏာကို။ နိ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယံ၊ အဆင်း၏မှီရာ အာပေါ ကသိုဏ်းကို။ သဝဏ္ဏမေဝ၊ အဆင်းနှင့်တကွကိုသာလျှင်။ ကတ္မာ၊ ၍။ ဥဿဒဝသေန၊ အာပေါခေါတ်ပြောသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဏ္ဏတ္တိဝမ္မေ၊ အာပေါဟူသော လောကဝေါဟာရ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတ္မာ၊ ၍။ အမ္မု ဥဒကံ ဝါ၌ သလိလန္တိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ အာပေါနာမေသု၊ ရေ၏အမည်တို့တွင်။ ပါကဋနာမဝသေနေဝ၊ ထင်ရှားသော အမည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အာပေါ အာပေါတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေ အပ်၏။

ဝေ၊ သို့။ ဘာဝယတော၊ သော။ တဿ၊ ထို ယောဂါဝစရအား။ အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ပထဝီကသိဏဘာဝနာ၌ ဆိုအပ်

ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ နိမိတ္တဒ္ဒယံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ် နှစ်ခုအပေါင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣဓ၊ ဤအာပေါ ကသိုဏ်းခု။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ စလမာနံ ဝိယ၊ လှုပ်သကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဖေဏပုပ္ဖဥ္ဇကမိဿံ၊ ရေမြှုပ်ရေပြက်နှင့်ရောသော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ရေသည်သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ကသိဏဒေါသော၊ (တံပိုးထခြင်း ရေမြှုပ်ရေပြက်နှင့် ရောသည်၏အဖြစ် အစရှိသော) ကသိုဏ်းအပြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ နိပ္ပရိ-နိပ္ဖန္နံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌပိတမဏိတာလဝဏ္ဏံ ဝိယ၊ ထားအပ်သော မြယပ်ဝန်းကဲ့သို့ဌင်း။ မဏိ-မယာဒါသမဏ္ဍလမိဝ စ၊ မြကြေးမုံဝန်းကဲ့သို့ဌင်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သော ယောဂါဝစရော၊ သည်။ တဿ ပဋိဘာဂနိမိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာ-နေန၊ ထင်သည်နှင့်။ သဟေဝ၊ တက္ခဏသာလျှင်။ [၁၆၆] ဥပစာရဇ္ဈာနဥ္စ၊ သို့ဌင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ စတုက္ကပဉ္စကဇ္ဈာနာနိ စ၊ တို့သို့ဌင်း။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤနှစ်ကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ။အာပေါကသိဏံ။

တေဇောကသိဏကထာ

၉၂။ တေဇောကသိဏံ၊ ကိုး။ ဘာဝေတုကာမေနာပိ၊ သည်လည်း။ တေဇသ္မိံ၊ မီးဌ၊ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတေဇောကသိုဏ်းဌ။ အဂတေ၊ မပြုမပြင် သက်သက်သောမီးဌ။ နိမိတ္တံ၊ ကိုး။ ဂဏှန္တဿ၊ သော။ ကတာမိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ သူအား။ ဒီပသိခါယ ဝါ၊ ဆီမီးတောက် ဆီမီးလုံးဌင်း။ ဥဒ္ဒေနေ ဝါ၊ ချက်ပြုတ်စရာ စဖိုဌင်း။ ပတ္တပစနဌာနေ ဝါ၊ သပိတ်ဖုတ်ရာအရပ်ဌင်း။ ဒဝဒါဟေ ဝါ၊ တောမီးလောင်ရာဌင်း။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်ဌ။ အဂ္ဂိ-ဇာလံ၊ မီးလှုံကို။ သြလောကေန္တဿ၊ ကြည့်ရှုစဉ်။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိ-ဘာဂနိမိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စိတ္တဂုတ္တတ္ထေရဿ၊ အား။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဟိ၊ ခဲ့အံ့။ တဿ အာယသ္မတော၊ ထို စိတ္တဂုတ္တထေရ်အာရှင်အား။ ဓမ္မဿဝနဒိဝသေ၊ တရားနာရာနေ့ဌ။ ဥပေါသထာဝါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်၍။ ဒီပသိခံ၊ ဆီမီးတောက်

ဆိမ်းလျှံကို။ ဩလောကေန္တသော၀၊ ကြည့်စဉ်လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပဓိ၊ ၏။

ဤတရေန ပန၊ အကတာမိကာရယောဂါ၀စရသည်ကား။ တေဇော-ကသိဏံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တတြ၊ ထိုတေဇောကသိုဏ်းဌာ။ ဤဒံ၊ ကား။ ကရဏဝိဓာနံ၊ ပြုရာသော အစီအရင်တည်း။ သိနိဒ္ဓါနိ၊ အစေး ရှိကုန်သော။ သာရဒါရူနိ၊ အနှစ်ရှိသောထင်းတို့ကို။ ဖာလေတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ သုက္ခာပေတ္ဝာ၊ သွေ့ခြောက်စေ၍။ ဃဋ္ဋိကံ ဃဋ္ဋိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပတိရူပံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော။ ရုက္ခမူလံ ၀ါ၊ သစ်ပင် ရင်းသို့ဌင်း။ မဏ္ဍပံ ၀ါ၊ မဏ္ဍပ်သို့ဌင်း။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တပစနာကာရေန၊ သပိတ်ဖုတ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ရာသိ ကတ္ဝာ၊ အစုပြု၍။ အာလိမ္ပေ-တ္ဝာ၊ မီးညှိ၍။ ကဋ္ဌသာရကေ ၀ါ၊ ဖျာသင်ဖြူးခ္ဍင်း။ စမ္မေ ၀ါ၊ သားရေ ခ္ဍင်း။ ပဋ္ဋေ ၀ါ၊ ပုဆိုးခ္ဍင်း။ ဝိဒတ္ထိစတုရင်္ဂုလပ္ပမာဏံ၊ တထ္ထာလေးသစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဆိဒ္ဒံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထို အပေါက် ရှိသော ဖျာ, သင်ဖြူး, သားရေပုဆိုးကို။ ပုရတော၊ ရှေ့ခ္ဍ။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝုတ္တနယေနေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပေဌ၊ ခ္ဍ။ တိဏကဋ္ဌံ ၀ါ၊ မြက်ထင်းကိုဌင်း။ ဥပရိ၊ ခ္ဍ။ ဓူမသိခံ ၀ါ၊ အခိုးညွှန့်ကိုဌင်း။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်ခ္ဍ။ ဃနဇာလာယ၊ မကဲ့မှု၍ တခဲနက်အားဖြင့်ဖြစ်သော မီးလျှံခ္ဍ။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ် ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ နိလဋ္ဌိ ၀ါ၊ အညိုဟူ၍ဌင်း။ ပီတဋ္ဌိ ၀ါ၊ အရှေ ဟူ၍ဌင်း။ ဤတိအာဒိ၀သေန၊ ဤသို့ အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းကို။ နု ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဥဏ္ဍတ္တ၀သေန၊ ပူသည်၏ အဖြစ် တည်းဟူသော အစွမ်းဖြင့်။ လက္ခဏံ၊ ကို။ နု မနသိကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယံ၊ အဆင်း၏မှီရာမီးကို။ သ၀ဏ္ဏမေ၀၊ အဆင်းနှင့်တကွကိုသာလျှင်။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဿဒ၀သေန၊ တေဇောမာတ် ပြောသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဏ္ဏတ္တိမေ့မေ့၊ တေဇောဟူသော လောကဝေါဟာရခ္ဍ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ ပါ၀ကော ကဏ္ဍ၀တ္ထုနိ ဇာတ၀ေဒေါ ဟုတာသနောတိအာဒီသု၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ အဂ္ဂိနာမေသု၊ တို့တွင်။ ပါကဋ္ဌနာမ၀သေနေ၀၊ ထင် ရှားသောအမည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ တေဇော တေဇောတိ၊ ဟူ၍။ ဘာ၀ေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေအပ်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဘာဝယတော၊ သော။ တဿ ယောဂါဝစရဿ၊ အား။ အနုဂ္ဂဟမေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နိမိတ္တဒ္ဒယံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ် နှစ်ခုအပေါင်းသည်။ ဥပဓိတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင်။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဇာလံ၊ မီးလျှံသည်။ ဆိုဇ္ဇိတ္ဘာ ဆိုဇ္ဇိတ္ဘာ၊ ၍။ ပတနသဒိသံ၊ ကျသည်နှင့်တူသည်။ ဟုတ္ဘာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ အဂတေ၊ မပြူမပြင်အပ် သက်သက်သောမီးခဲ။ ဂဏ္ဌန္တဿ ပန၊ ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ ကသိဏဒေါသော၊ ကသိုဏ်း၏အပြစ်သည်။ ပညာ-ယတိ၊ ၏။ အလာတခဏ္ဍံ ဝါ၊ မီးအပိုင်းသည်ရင်း။ အင်္ဂါရပိဏ္ဍော ဝါ၊ မီးကျီးစုသည်ရင်း။ ဆာရိကာ ဝါ၊ ပြာသည်ရင်း။ ဓူမော ဝါ၊ မီးခိုးသည်ရင်း။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ နိစ္စလံ၊ မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်၍။ အာကာသေ၊ ဌိတ။ ဌပိတရတ္တကမ္မလခဏ္ဍံ ဝိယ၊ ထားအပ်သော နီမြန်းသောကမ္မလာပိုင်းကဲ့သို့ရင်း။ သုဝဏ္ဏတာလဝဏ္ဏံ ဝိယ စ၊ ရွှေယပ်ဝန်း ကဲ့သို့ရင်း။ ကဠနတ္ထမ္ဘော ဝိယ စ၊ ရွှေသည်တိုင်ကဲ့သို့ရင်း။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သော ယောဂါဝစရော၊ သည်။ တဿ ပဋိဘာဂနိမိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာနေန၊ ထင်သည်နှင့်။ သဟေဝ၊ လျှင်။ ဥပစာရဇ္ဈာနဉ္စ၊ သို့ရင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ စတုက္ကပဉ္စကဇ္ဈာနာနိ စ၊ တို့သို့ရင်း။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ အပြီးသတ်တည်း။ ။တေဇောကသိဏံ။

ဝါယောကသိဏကထာ

[၁၆၇] ဧဝ။ ဝါယောကသိဏံ၊ ကို။ ဘာဝေတုကာမေနာပိ၊ သည်လည်း။ ဝါယုသို့ ၊ လေ၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တဋ္ဌ ခေါ၊ ထိုဝါယောကသိုဏ်း နိမိတ်ကိုလည်း။ ဒီဃဝသေန ဝါ၊ အမြင်၏ အစွမ်း အားဖြင့်ရင်း။ ဖုဋ္ဌဝသေန ဝါ၊ အတွေ့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝါယော။ပ။ လက္ခေ-တိတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။

[ဝါယောကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ ယူသောယောဂါဝစရသည်။ ဝါယုသို့ ၊ လေ၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဧရိတံ၊ လေခတ်၍ လှုပ်လှုပ် ယိမ်းသော။ သမေရိတံ၊ ထက်ဂန်းကျင် အချင်းခပ်သိမ်း လှုပ်လှုပ် ယိမ်းသော။ ဥစ္ဆဂ္ဂံ ဝါ၊ ကြုံခင်း၌ တည်တိုင်းသော ကြုံပင်တို့၏ အညွှန့်ကို

မှုလည်း။ ဥပလက္ခေတိ၊ မှတ်၏။ ရိုတံ၊ သော။ သမေရိတံ၊ သော။ ဝေဒဋ္ဌံ ဝါ၊ ဝါးပင်တို့၏ အညွှန့်ကိုမှုလည်း။ ရုက္ခဋ္ဌံ ဝါ၊ သစ်ပင်တို့၏ အညွှန့်ကိုမှုလည်း။ ကေသဋ္ဌံ ဝါ၊ ဦးခေါင်းဥတည်တိုင်းသော ဆံဖျားကိုမှုလည်း။ ဥပလက္ခေတိ၊ ၏။ ကာယသ္မိံ ဝါ၊ ကိုယ်ဥမှုလည်း။ ဖုဋ္ဌံ၊ ထိလာခတ်လာသော လေကိုမှုလည်း။ ဥပလက္ခေတိ၊ မှတ်၏။]

တသ္မာ၊ ထိုသို့ အဌကထာတို့ဥ မိန့်ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမယိသဒ္ဒိတံ၊ အခက်အရွက်ဦးခေါင်းနှင့်အမျှ ဖြစ်၍တည်သော။ ဃန-ပတ္တံ၊ တခဲနက်သော အရွက်ရှိသော။ ဥစ္ဆုံ ဝါ၊ ကြုံပင်ကိုဝင်း။ ဝေဠုံ ဝါ၊ ဝါးပင်ကိုဝင်း။ ဃနပတ္တံ၊ သော။ ရုက္ခံ ဝါ၊ ကိုဝင်း။ စတုရဿံ့လပ္ပမာဏံ၊ လက်လေးသစ်ပမာဏရှိသော။ ဃနကေသဿ ပုရိသဿ၊ တခဲနက်ထူသော ဆံရှိသောယောကျ်ား၏။ သိသံ ဝါ၊ ဦးခေါင်းကိုဝင်း။ ဝါတေန၊ သည်။ ပဟရိယမာနံ၊ ခတ်အပ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အယံ ဝါတော၊ သည်။ တေသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ပဟရတိ၊ ခတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတိံ၊ ကို။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍၊ ဝါ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝါ ပန၊ ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယပ္ပ-ဒေသံ၊ ကိုယ်အစိတ်ကို။ ဝါတပါနန္တရိကာယ ဝါ၊ လေသောက်ပြွတင်း အကြားဖြင့်ဝင်း။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒေန ဝါ၊ နံရံပေါက်ဖြင့်ဝင်း။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ ဝါတော၊ သည်။ ပဟရတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေအစု၌။ သတိံ၊ ကို။ ဌပေတ္မာ၊ ၍။ ဝါတမာလုတ အနိလာဒီသု၊ ကုန်သော။ ဝါယုနာမေသု၊ တို့တွင်။ ပါကဋနာမဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝါတော ဝါတောတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတပ္ပံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓုနတော၊ ခုံလောက်မှ။ သြတာရိတမတ္တဿ၊ ချအပ်ကာမျှဖြစ်သော။ ပါယာသဿ၊ နှီးဃနာဆွမ်း၏။ ဥသုမဝဋ္ဌိသဒိသံ၊ အင်ဇေလုံးနှင့်အတူ။ စလံ၊ တုန်လှုပ်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ဥပဌာတိ၊ ထင်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ သန္ဓိသိန္ဓိ၊ ငြိမ်သက်သော အနေအထိုင်ရှိသည်။ နိစ္စလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။ ဣ၌ ဤရှေ့အပြီး တည်း။ ။ဝါယောကသိက္ခာ။

၁-ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ဋီကာ၌ သပိဋဟတ-ပုဒ်ကို "အထည်ကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ၊ အတုရုပ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို"ဟု သမ္မန်လေ။ (ပြည့်)

နိလကသိဏကထာ

၉၄။ ပန၊ ပါး။ တဒနန္တရံ၊ ထိုဝါယောကသိုဏ်း၏အခြားမဲ့၌။ နီလ-
ကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ ယူသောယောဂါဝစရသည်။ နီလကသို့ ။
ညိုသောအဆင်းရှိသော။ ပုပ္ပသို့ ဝါ၊ ပန်းပွင့်၌ရင်း။ ဝတ္ထုသို့ ဝါ၊ အဝတ်၌
ရင်း။ ဝဏ္ဏဓာတုယာ ဝါ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသော မျက်စဉ်းအစရှိသော
ကျောက်ဓာတ်၌ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့
ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ကတာမိကာရဏာ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။
တာဝ၊ စ္ဒာ။ တထာရူပံ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသောပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်
သော သဘောရှိသော။ မာလာဂစ္ဆံ ဝါ၊ ပန်းချုံပန်းပင်ငယ်ကိုရင်း။ ပူဇာ-
ဌာနေသု၊ စေတီပူဇော်ရာအရပ်တို့၌။ ပုပ္ဖသန္ထရံ ဝါ၊ ပန်းအခင်းကိုရင်း။
နီလဝတ္ထုမဏိနံ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသော အဝတ်, ညိုသောအဆင်းရှိသော
ပတ္တမြားတို့တင်။ အညတရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဒိသ္မာဝ၊ ၍လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတရေန၊ အကတာဓိကာရယောဂါဝစရသည်။ နီလုပ္ပလ-
ဂိရိကဏ္ဏိကာဒိနိ၊ ကြာညိုပွင့်, အောက်မည်းညိုပွင့်အစရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊
တို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ကေသရံ ဝါ၊ ဝတ်ဆံ
သည်ရင်း။ ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ အညှာသည်ရင်း။ နု ပညာယတိ၊ မထင်။ ဧဝံ တထာ၊
ဖြင့်။ စကော်ဠကံ ဝါ၊ ပန်းတောင်းကိုရင်း။ ကရဏ္ဍကပဋ္ဌလံ ဝါ၊ ကြွေတ်ဖုံး
ပန်းကပ်ဖုံးကိုရင်း။ ပတ္တေဟိယေဝ၊ ဝတ်ဆံအညှာတို့ကိုပယ်၍ သက်သက်
သော ပန်းရွက်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သမတိတ္တိကံ၊ အနားအရေးနှင့်အမျှ။
ပူရေတ္မာ၊ ပြည့်စေ၍။ သန္ဌရိတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာခင်းကျင်းအပ်၏။ နီလ-
ဝဏ္ဏေန၊ သော။ ဝတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ဗန္ဓိတ္မာ၊
ဖွဲ့၍။ (ယထာ၊ ဖြင့်။ နီလမဏ္ဍလံ၊ ညိုသောအဝန်းသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။
ပညာယတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ စကော်ဠကံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ကရဏ္ဍကပဋ္ဌလံ
ဝါ၊ ကိုရင်း။) ပူရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အသ ဝါ၊ ထိုပန်းတောင်း,ကြွေတ်ဖုံး၏မူလည်း။
မုခဝဋ္ဋိယံ၊ မျက်နှာဝ၌။ ဘေရိတလမိဝ၊ စည်မျက်နှာကဲ့သို့။ ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ ၏။
ကံသနီလပလာသနီလအဠုနနီလာနံ၊ ကြေးညိုညို, သစ်ရွက်ညို, မျက်စဉ်း
ညိုတို့တင်။ အညတရေန၊ သော။ ဓာတုနာ ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ပထဝီက-
သိဏော၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သံဟာရိမံ၊ ပြောင်းရွှေ့ဆောင်ယူသွားစ
ကောင်းသော။ ကသိဏမဏ္ဍလံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဘိတ္တိယံယေဝ၊ နံရံ၌ပင်လျှင်။

ကသိဏမဏ္ဍလံ ဝါ၊ မပြောင်းမရွှေ့စကောင်းသော ကသိုဏ်းဝန်းကိုရင်း။ ကတ္ဘာ၊ ၍။ ဝိသဘာဂဝဏ္ဏေန၊ သဘောမတူသော အဆင်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒ-တမ့်၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ တတော၊ ထိုမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ပထဝီကသိဏော၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ နီလံ နီလန္တိ၊ ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေ-တမ္ဘော၊ ၏။ ဣဓာပိ၊ ဤနီလကသိုဏ်း၌လည်း။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တော၊ ၌။ ကသိဏဒေါသော၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ကေသရဒဏ္ဍကပတ္တန္တရိကာ-ဒီနိ၊ ဝတ်ဆံအရိုး အရွက်အကြားအစရှိသည်တို့သည်။ ဥပဒ္ဒဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ကသိဏမဏ္ဍလတော၊ ကသိုဏ်းဝန်းမှ။ မုစ္စိတ္ဘာ၊ လွတ်၍။ (ဒိဝါဒိဂိုဏ်း မုစ္စိတ္ဘာလိုသည်၊ ရုဓာဒိဂိုဏ်း မုဋ္ဌိတ္ဘာ မလို) [၁၆၈] အာကာသေ၊ ၌။ မဏိတာလဝဏ္ဏသဒိသံ၊ ဣန္ဒနီလာ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ယပ်ဝန်းအတူ။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကို။ ဝုတ္တ-နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။ ။ နီလကသိဏံ။

ပီတကသိဏကထာ

၉၅။ ပီတကသိဏေပိ၊ ၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဆိုပြီးသောနည်းကို သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတကသိဏံ။ပ။ ယာဝါတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ (လိုက်) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ပီတကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာန္တော၊ သည်။ ပီတကသ္မိံ၊ ရှေသောအဆင်းရှိသော။ ပဋ္ဌသ္မိံ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဝတ္ထုသ္မိံ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဝဏ္ဏဓာတုယာ ဝါ၊ ရှေသောအဆင်းရှိသော ဆေးဒန်းမြင်းသီလာအစရှိသော ကျောက်ဓာတ်၌ ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓာပိ၊ ၌လည်း။ ကတာဓိကာရဿ၊ သော။ ပုဗ္ဗဝတော၊ အား။ တထာရူပံ၊ ရှေသောအဆင်းရှိသော ပန်းတိုဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သဘောရှိသော။ မာလာဂန္ဓံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပဋ္ဌသန္ထရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပီတဝတ္ထုဓာတုနံ၊ ရှေသော အဆင်းရှိသောအဝတ်, ရှေသော အဆင်းရှိသော ကျောက်ဓာတ်တို့တွင်။ အညတရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဒိဿွာဝ၊

မြင်လျှင်ပင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စိတ္တဂုတ္တတ္ထေရဿ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ၏သို့တည်း။ တဿ အာယသ္မတော၊ အား။ စိတ္တလ-ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ပတ္တာဂ်ပုပ္ဖေဟိ၊ ပတ္တာဂ်မည်သောပန်းပင်ငယ်၏ ရှေသောအဆင်း ရှိသော ပန်းပွင့်တို့ဖြင့်။ ကတံ၊ သော။ အာသနပူဇံ၊ စေတီပြင်၌ပူဇော်သော ပန်းအခင်းကို။ ပဿတော၊ ကြည့်စဉ်။ ဒဿနေန၊ နှင့်။ သဒေဝ၊ လျှင်။ အာသနပူမာဏံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတရေန၊ သည်။ ကဏိကာရပုပ္ဖါဒိနာ ဝါ၊ မဟာလေ့ကားပွင့် အစရှိသည်ဖြင့်ရင်း။ ပိတဝတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဓာတုနာ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ နိလကသိဏော၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပိတကံ ပိတကန္တိ၊ ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေ-တဗ္ဗော၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ တာဒိသမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤရှေအပြီး တည်း။　　။ပိတကသိဏံ။

လောဟိတကသိဏကထာ

၉၆။ လောဟိတကသိဏေပိ၊ ၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောဟိတကသိဏံ။ ပ ။ ယာဝါတိ၊ ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓပိ၊ ၌လည်း။ ကတာဓိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။ တထာရူပံ၊ သော။ ဗန္ဓုဇီဝကာဒိမာလာဂစ္ဆံ ဝါ၊ မိုးယံးဆွေအစရှိသော ပန်းချို ပန်းပင်ကိုရင်း။ ပုပ္ဖသန္ထရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ လောဟိတကဝတ္ထမဏိ-ဓာတုနံ၊ နီသောအဆင်းရှိသော ပုဆိုး, ပတ္တမြားနီစသော နီသောအဆင်း ရှိသော ကျောက် ရွှေဆုန်း ဟသ်ပဒါး အစရှိသော နီသောအဆင်းရှိသော ဓာတ် အစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဒိသ္မာဝ၊ လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတရေန၊ သည်။ ဇယသုမနပန္ဓုဇီဝကရတ္တကော-ရဏ္ဍကာဒိပုပ္ဖေဟိ ဝါ၊ လယ်ခေါင်ရန်းပွင့်, မိုးယံးဆွေပွင့်, လိပ်ဆူးနီပွင့် အစရှိကုန်သော ပန်းတို့ဖြင့်ရင်း။ (လိပ်သရွှေနီပွင့်လည်းဟူ၏) ရတ္တဝတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဓာတုနာ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ နိလကသိဏော၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ လောဟိတကံ လောဟိတကန္တိ၊ ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ တာဒိသမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤရှေအပြီးတည်း။　　။လောဟိတကသိဏံ။

သြဒါတကသိဏကထာ

၉၇။ သြဒါတကသိဏေပိ၊ ဌ္ဌလည်း။ သြဒါတကသိဏ။ ပ ။ ယာဝါတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တာဝ၊ စ္ဓာ။ ကတာမိကာရဏာ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။ ကထာရပ်၊ သော။ မာလာဂစ္ဆံ ဝါ၊ ဇလပ်အစရှိသော ပန်းပင် ယက်ကိုင်း။ ဝဿိကသုမနာဒိပုပ္ဖသန္ဌရံ ဝါ၊ ဝဿိကမည်သော မြတ်လေး ပွင့် အစရှိသော ပန်းအခင်းကိုင်း။ (ဝဿိကပုပ္ဖန္တိ သုမနပုပ္ဖံ-ဟု ဇာတ် ဋီကာ ဖွင့်ရကား ဝဿိကနှင့် သုမနကို ပရိယာယ်တူမှတ်) ကုမုဒပဒုမ-ရာသိံ ဝါ၊ ကုမုဒ္ဒရာကြာ, ပဒုမာကြာဖြူပွင့်အစုကိုင်း။ သြဒါတဝတ္ထ-ဓာတုနံ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော အဝတ်,ဖြူသောအဆင်းရှိသောကျောက် ဓာတ်တို့တွင်။ အညတရံ ဝါ၊ ကိုင်း။ ဒိသ္ဝာဝ၊ လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တိပုမဏ္ဍလရဇတမဏ္ဍလစန္ဒမဏ္ဍလေသုပိ၊ သလုံပြားဝန်း, ငွေပြားဝန်း, လဝန်းတို့ဌ္ဌလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ သာတည်း။ [၁၆၉] ဣတရေန၊ သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရေဟိ၊ ကုန်သော။ သြဒါတပုပ္ဖေဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ သြဒါတဝတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဓာတုနာ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ နီလကသိဏေ၊ ဌ္ဌ။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သြဒါတံ သြဒါတန္တိ၊ ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုနီလကသိုဏ်းနှင့်သဘောတူသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။ ။သြဒါတကသိဏံ။

အာလောကကသိဏကထာ

၉၈။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဝါ၊ အဖွဲ့တပါးကိုဆိုအံ့။ အာလောက-ကသိဏေ၊ ဌ္ဌ။ အာလောကကသိဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌဟန္တော၊ သည်။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒေ ဝါ၊ နံရံပေါက်ဖြင့်ရင်း။ တာလစ္ဆိဒ္ဒေ ဝါ၊ သံကောက်ပေါက် ဖြင့်ရင်း။ (ကရဏတ္ထဌ္ဌ ဘုမ္မဝစန) ဝါတပါနန္တရိကာယ ဝါ၊ လေသောက် တံခါးပေါက်ဖြင့်ရင်း။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ပညာယမာနေ၊ ထင်သော။ (၃-ပုဒ်ထည့်) အာလောကသ္မိံ၊ လရောင်နေရောင်အဝန်းဌ္ဌ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တာဝ၊ စ္ဓာ။ ကတာမိကာရဏာ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒါဒီနံ၊ တို့တွင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ သူရိယာလောကော ဝါ၊ သည်ရင်း။ စန္ဒာလောကော ဝါ၊ သည်ရင်း။

ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ ဘိတ္တိယံ ဝါ၊ ဥ္ဍင်း။ ဘူမိယံ ဝါ၊ ဥ္ဍင်း။ ယံ မဏ္ဍလံ၊ အကြင်အရောင်အဝန်းကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ (တံ ဒိသ္မာဝ နိမိတ္တ-မုပ္ပဇ္ဇတိတိ သမ္မန္ဓော) ဃနပဏ္ဏရုက္ခသာခန္ဓရေနု ဝါ၊ တခဲနက်ထူသော အရွက်ရှိသော သစ်ပင်၏ အခက်ကြားဖြင့်ဝင်း။ ဃနသာခါမဏ္ဍပန္ဓရေနု ဝါ၊ တခဲနက်ထူသော သစ်ခက်မဏ္ဍပ်ကြားဖြင့်ဝင်း။ နိုက္ခမိတ္တာ၊ ၍။ ဘူမိယမေဝ၊ ဥ္ဍသာလျှင်။ (ဝေ-ဖြင့် ဘိတ္တိ-ကိုကန့်) ယံ မဏ္ဍလံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၏။ တံ မဏ္ဍလံ၊ ထိုအရောင်ဝန်းကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်တည့်လျှင်ပင် ၁။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဣတရေနာပိ၊ သည်လည်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ သော။ တဒေဝ ဩဘာသ-မဏ္ဍလံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော နေရောင်ဝန်း လရောင်ဝန်းကိုပင်လျှင်။ ဩဘာသော ဩဘာသောတိ ဝါ၊ ဟူ၍ဝင်း။ အာလောကော အာလော-ကောတိ ဝါ၊ ဟူ၍ဝင်း။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုသူရိယာလောက စသည်ကို ပွါးစေသော ပကာရဖြင့်။ (နိမိတ္တုပ္ပါဒနံ၊ နိမိတ်ထင်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ၎။) အသက္ကောန္တေန၊ မတတ်နိုင်သော ယောဂါဝစရသည်။ (တနည်း) တထာ၊ ထို(သူရိယာလောကစသည်ဖြင့် ဩဘာသနိမိတ္တုပ္ပါဒန ကို) မိန့်အပ်ခဲ့တိုင်းသော အစီအရင်ဖြင့်။ (မနသိကရောန္တေန၊ နှလုံးသွင်း ပါလျက်။ နိမိတ္တုပ္ပါဒနံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၎။) အသက္ကောန္တေန၊ သည်။ ဃဋ္ဋေ၊ ဥ္ဍ။ ဒီပံ၊ ကို။ ဇာလေတ္မာ၊ ၍။ ဃဋ္ဋမုခံ၊ ကို။ ပိဒဟိတ္မာ၊ ၍။ ဃဋ္ဋေ၊ ဥ္ဍ။ ဆိဒ္ဒံ၊ ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ဘိတ္တိမုခံ-ဘိတ္တိအဘိမုခံ၊ နံရံသို့ ရှေးရှု။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန ဆိဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ဒီပါလောကော၊ သည်။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ၍။ ဘိတ္တိယံ၊ ဥ္ဍ။ ယံ မဏ္ဍလံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တံ မဏ္ဍလံ၊ ထို ဆီမီးရောင်ဝန်းကို။ အာလောကော အာလောကောတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆီမီးရောင်ဝန်းသည်။ ဣတရေဟိ၊ နေရောင်ဝန်း လရောင်ဝန်းတို့ထက်။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ ရှည်မြင့်စွာတည်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤ အာလောကကသိုဏ်း၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဘိတ္တိယံ ဝါ၊ ဥ္ဍင်း။ ဘူမိယံ ဝါ၊ ဥ္ဍင်း။ ဥဋ္ဌိတမဏ္ဍလသဒိသမေဝ၊ ထင်သောပါကတိက အရောင်ဝန်းနှင့် အတူပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။

၁-ဇဝ-သဒ္ဒါဖြင့် "မြင်တည့်လျှင်ပင် နိမိတ်ထင်သည်၊ ရှည်ကြာစွာ နှလုံးသွင်းမှ မဟုတ်" ဟူသော အတ္ထကိုပြုသည်၊ ဇသ နယော ဤဒိသေသု ပဋ္ဌပဝေဏာ နေတဗ္ဗော။ (ပြည်)

ဃနဝိပ္ပသန္နအာလောကပုဗ္ဗသဒိသံ၊ (မြတ်စွာဘုရား၏ တလံမျှလောက် သော ရောင်ခြည်တော်ဝန်းကဲ့သို့) တခဲနက်ဖြစ်၍ ကြည်လင်စွာသော အရောင်အစုနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ တာဒိသမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။ ။အာလောကကသိဏံ။

ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏကထာ

၉၉။ ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏေပိ၊ ပရိစ္ဆိန္နအာကာသ ကသိုဏ်းဌာ်လည်း။ အာကာသကသိဏံ။ပ။ ယာဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ကတာမိကာရဏာ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒါ-ဒိသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတရေန၊ သည်။ သုစ္ဆန္နမဏ္ဍပေ ဝါ၊ နေပြောက်မထိုး ကောင်းစွာ မိုးအပ်သော မဏ္ဍပ်ဌာဏ်း။ စမ္မကဋသာရကာဒီနံ၊ သားရေ ဖျာ စသည်တို့ တွင်။ အညတရသ္မိံ ဝါ၊ ဌာဏ်း။ ဝိဒတ္ထိစတုရဂုံလပ္ပမာဏံ၊ တထာ လက်လေးသစ် ပမာဏရှိသော။ ဆိဒ္ဒံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တဒေဝ ဆိဒ္ဒံ ဝါ၊ ထို ပြုလုပ်အပ်သော အပေါက်ကိုသာလျှင်ဌာ်း။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒါဒိဘေဒံ၊ နံရံ ပေါက်စသည် အပြားရှိသော။ ဆိဒ္ဒံ ဝါ၊ ကိုဌာ်း။ အာကာသော အာကာ-သောတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤအာကာသကသိုဏ်းဌာ်။ ဥဂ္ဂဟ-နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဘိတ္တိပရိယန္တာဒီဟိ၊ နံရံအပေါက် စသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကဲ့။ ဆိဒ္ဒသဒိသမေဝ၊ ထိုနံရံစသည်တို့၏ အပေါက်နှင့် တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝစိုယမာနမ္ပိ၊ ပွါးစေအပ်သော်လည်း။ နဝစုတိ၊ မပွါးနိုင်။ (ဘာဝနာယ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗလတ္တာ၊ တည်း။) ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ အာ-ကာသမဏ္ဍလမေဝ၊ သာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ (နံရံစွန်း စသည် မထင်ပြီ၊ ကောင်းကင်အဝန်း သက်သက်သာ ထင်တော်သည် ဟူလိုသော်။) ဝစိုယမာနဉ္စ၊ သော်လည်း။ ဝစုတိ၊ ၏။ (ဘာဝနာယ ထိရတ္တာ။) သေသံ၊ ကို။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။ ။ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏံ။

[၁၇၀] ဣတိ-ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ရူပါဝစရမ္ပိ၊ ရူပါဝစရစျာန်၌။ စတုက္ကပဉ္စကဈာနဟေတုနိ၊ ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ယာနိ ကသိဏာနိ၊ တို့ကို။ သဗ္ဗမမ္ပဒသော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သစ္စာဥ ယျ ဓမ္မတို့ကို မြင်တော်မူနိုင်သော။ ဒသဗလော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

တာနိ စ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ကသိုဏ်းတို့ကိုရင်း။ တေသံ၊ တို့၏။ ဣမံ ဘာဝနာနယဉ္စ၊ ဤပွါးရာသော နည်းကိုရင်း။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အစီအစဉ်ဖြင့်။ ဝိဒိတ္ဝာန၊ ပြီး၍။ တေသွေဝ ကသိဏေသု၊ တို့၌သာလျှင်။ ဘိယျော၊ စ္စာ။ အယံ ပကိဏ္ဏကကထာပိ၊ ဤပကိဏ္ဏကကထာကိုလည်း။ ဝိသေယျော၊ ၏။ (ဤနှစ်ဂါထာ အရိယာ။)

ပကိဏ္ဏကကထာ

၁၀၀။ ဟိ၊ ခွဲဒဲ့။ ဣမေသု ကသိဏေသု၊ တို့တွင်။ ပထဝီကသိဏ-ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧကောပိ ဟုတ္ဝာ ဗဟုဓာ ဟောတိတိအာဒိဘာဝေါ စ၊ ဤသို့အစရှိသော ဖြစ်ခြင်းသည်ရင်း။ အာကာသေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဥဒကေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ပထဝိ ၊ ကို။ နိမ္မိနိတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်ရင်း။ (အာကာသေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဥဒကေ ဝါ၊ ၌ရင်း။) ဌာနနိသဇ္ဇာဒိကပ္ပနံ ဝါ၊ ရပ်ခြင်း, ထိုင်ခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်ကို ပြုခြင်းသည်ရင်း။ ပရိတ္တအပ္ပမာဏနယေန၊ မပွါးခြင်း,ပွါးခြင်းနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အဘိဘာယတနပဋ္ဌိလာဘော၊ အဘိဘာယတနကို ရခြင်းသည်ရင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒိနိ၊ ဤသို့စသော အကျိုးတို့သည်။ ဣဒ္ဓိနိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။

အာပေါကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ပထဝိယံ၊ ၌။ ဥမ္မုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနံ၊ ငုပ်ခြင်းပေါ်ခြင်းရင်း။ ဥဒကဝုဋ္ဌိသမုပ္ပါဒနံ၊ မိုးယိုးရေမိုးယိုးပေါက်ကို ဖြစ်စေခြင်းရင်း။ နဒီသမုဒ္ဒါဒိနိမ္မာနံ၊ မြစ်သမုဒ္ဒရာစသည်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းရင်း။ ပထဝီ-ပဗ္ဗတပါသာဒါဒိနံ၊ မြေတောင် ပြာသာဒ် စသည်တို့ကို။ ကမ္မနံ၊ လှုပ်စေခြင်းရင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒိနိ၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓိနိ၊ ကုန်၏။

တေဇောကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ဓူမာယနာပဇ္ဇလနာအင်္ဂါရဝုဋ္ဌိသမုပ္ပါ-ဒနံ၊ အခိုးလွှတ်ခြင်း, အလျှံလွှတ်ခြင်း, မီးကျီးမိုးယိုးရွာခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းရင်း။ ဧတေသာ၊ မိမိအရှိန်ဖြင့်။ တေဇပရိယာဒါနံ၊ သူ့အရှိန်ကို နှိပ်နင်းကုန်ခန်းစေနိုင်ခြင်းရင်း။ (ဗဟူသု ကပ္ပါသပိစုသာရဒါရုအာဒီသု၊ တို့သည်။ ဧကစ္ဆိ၊ တစုတပုံတည်း။ ရာသိဘူတေသု၊ အစုဖြစ်ကုန်လတ်သော်။) ယဒေဝ၊ အကြင်အကြင် ဝါဂွမ်းစု သစ်သားနှစ်စသည်တို့ကိုသာလျှင်။ သော၊ ထိုတန်ခိုးပြသော သခင်သည်။ ဣစ္ဆတိ၊ လောင်စေလို၏။

တယ၊ ထိုတန်ခိုးရှင် လောင်စေလိုသည်ကိုသာလျှင်။ ဥဟနသမတ္ထတာ၊ လောင်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဒီဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပဒဿနတ္ထာယ၊ ငှါ။ အာလောကကရဏံ၊ အလင်းကိုပြုခြင်းရင်း။ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ၌။ တေဇောဓာတုယာ၊ ဖြင့်။ သရီရဈာပနံ၊ ကိုယ်ကို လောင်စေခြင်းရင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓိဿတ္တိ၊ ကုန်၏။

ဝါယောကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝါယုဂတိဂမနံ၊ လေ၏ အလားဖြင့် လျင်လျားစွာ သွားနိုင်ခြင်းရင်း။ ဝါတဝုဋ္ဌိသမုပ္ပါဒနံ၊ လေအဟုန်လေအစု ကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်းရင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓိဿတ္တိ၊ ကုန်၏။

နီလကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ နီလရူပနိမ္မာနံ၊ ညိုသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်း ခြင်းရင်း။ အန္ဓကာရဂဂရဏံ၊ အမှိုက်မှောင်ကိုပြုခြင်းရင်း။ သုဝဏ္ဏဒုမ္မဏ္ဏ-နယေန၊ စင်ကြယ်သောအဆင်း, မစင်ကြယ်သောအဆင်းရှိသောနည်းဖြင့်။ အဘိဘာယတနပဋိလာဘော၊ အဘိဘာယတနကို ရခြင်းရင်း။ သုဘ-ဝိမောက္ခာမိဂမော၊ သုဘဝိမောက္ခကို ရခြင်းရင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓိဿတ္တိ၊ ကုန်၏။

ပီတကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ပီတကရူပနိမ္မာနံ၊ ရွှေသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းခြင်းရင်း။ သုဝဏ္ဏန္တိ အဓိမုစ္စနာ၊ ရွှေဖြစ်စေဟုမိဋ္ဌာန်ခြင်းရင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သုဝဏ္ဏဒုမ္မဏ္ဏနည်းဖြင့်ပင်လျှင်။ အဘိ-ဘာယတနပဋိလာဘော စ၊ အဘိဘာယတနကို ရခြင်းရင်း။ သုဘ-ဝိမောက္ခာမိဂမော စ၊ သုဘဝိမောက္ခကို ရခြင်းရင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓိဿတ္တိ၊ ကုန်၏။

လောဟိတကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ လောဟိတကရူပနိမ္မာနံ၊ နီသော အဆင်းကို ဖန်ဆင်းခြင်းရင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်ပင်လျှင်။ အဘိဘာ-ယတနပဋိလာဘော၊ ရင်း။ သုဘဝိမောက္ခာမိဂမော၊ ရင်း။ ဣတိ ဧဝ-မာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓိဿတ္တိ၊ ကုန်၏။

[၁၇၁] သြဒါတကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ သြဒါတရူပနိမ္မာနံ၊ ဖြူသော အဆင်းကို ဖန်ဆင်းခြင်းရင်း။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဒူရတာဝကရဏံ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းရင်း။ အန္ဓကာရဝိဓမနံ၊ အမှိုက်မှောင်ကို လွင့်ဖျောက်ခြင်းရင်း။ ဒီဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပဒဿနတ္ထာယ၊ ငှါ။ အာလောကကရဏံ၊ ရင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓိဿတ္တိ၊ ကုန်၏။

အာလောကကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ သပ္ပဘာရူပနိမ္မာနံ၊ အရောင်နှင့် တကွသော အဆင်းကို ဖန်ဆင်းခြင်းငင်း။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဒုရဘာဝ-ကရဏံ၊ ၎င်း။ အန္ဓကာရဝိဓမနံ၊ ၎င်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပဒဿ-နတ္ထံ၊ ၎။ အာလောကကရဏံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေမာဒိနိ၊ တို့သည်။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

အာကာသကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နာနံ၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်ကာအပ်သော ဝတ္ထုတို့ကို။ ဝိဝဋ္ဋကရဏံ၊ ဟင်းလင်းဖွင့်သည်ကို ပြုခြင်းငင်း။ အန္တောပထဝီပဗ္ဗတာဒီသုပိ၊ မြေ၏အတွင်း တောင်၏အတွင်းစသည်တို့၌ လည်း။ အာကာသံ၊ ကို။ နိမ္မိနိတ္တာ၊ ၍။ ဣရိယာပထကပ္ပနံ၊ ဣရိယာ-ပုထ်ကို ပြုခြင်းငင်း။ တိရောကုဋ္ဋာဒီသု၊ နံရံတဖက်စသည်တို့၌။ အသဇ္ဇ-မာနဂမနံ၊ မငြိမတွယ်မူ၍ လျှောက်သွားခြင်းငင်း။ ဣတိ ဝေမာဒိနိ၊ တို့သည်။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

သဗ္ဗာနေဝ ဒသ ကသိဏာနိ၊ အလုံးစုံသောလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ဆယ်ပါး သော ကသိုဏ်းတို့သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ကောင်းကင်သို့ ရှေးရှု။ (သဠာ-နာတိ၊ ဘာဝနာသညာဖြင့် မှတ်၏။) အဓော၊ အောက်မြေအပြင်သို့ ရှေးရှု။ (သဠာနာတိ၊ ၏။) တိရိယံ၊ ဖီလာထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြား အပ်သော။ အဒ္ဒယံ၊ နှစ်ပါးမဟုတ်သော။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ နှုံ့စေအပ်သော။ (ဤဝိသေသနတို့ကို ပထဝီကသိဏ်စသော ဝိသေသုဒ္ဓစပ်) ဣတိ ဣမံ ပဘေဒံ၊ ဤဝေါဟုနစသော အထူးကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကော-ကေစ္စော၊ သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ကောင်းကင်အပြင်သို့ ရှေးရှု။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ သဠာနာတိ၊ ဘာဝနာသညာဖြင့် ကောင်းစွာမှတ်၏။ အဓော၊ အောက်အပြင်သို့ရှေးရှု။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ သဠာနာတိ၊ ၏။ တိရိယံ၊ လယ်အဝန်းကဲ့သို့ ထက်ဝန်းကျင် ပိုင်းခြားအပ် သော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ သဠာနာတိ၊ ၏။ အဒ္ဒယံ၊ သော။ အပ္ပမာဏံ၊ အပ်သော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ သဠာနာတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ သော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ ဥပရိဂဂနတလာဘိမုခံ၊ အလက်ကောင်း ကင် အပြင်သို့ရှေးရှု။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ ဧကော၊ သည်။ သဠာနာတိ၊ ၏။ အဓောတိ၊ ကား။ ဟေဋ္ဌာဘူမိတလာဘိမုခံ၊ အောက်မြေအပြင်သို့

ရှေးရှု။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ ဧကော၊ သည်။ သဠာနာတိ၊ ၏။ တိရိယန္တိ၊ ကား။ ခေတ္တမဏ္ဍလမိဝ၊ လယ်အဝန်းကဲ့သို့။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ ဧကော၊ သည်။ သဠာ-နာတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ဥဒ္ဓမေဝ၊ အထက်သို့သာလျှင်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေ၏။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အဓော၊ အောက်သို့ သာလျှင်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေ၏။ ဧကစ္စော၊ သည်။ သမန္တ-တော၊ ထက်ဝန်းကျင်အဖို့အားဖြင့်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေ၏။ တေန တေန ကာရဏေန ဝါ၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်မူလည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သော အပြားဖြင့်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ပသာရေတိ၊ ပြန့်စေ၏။ (ယထာ ကိံ၊ ကား။) ဒီဗွစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပဒဿနကာမော၊ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းငှါ လိုသော တန်ခိုးရှင်သည်။ အာလောကံ၊ ကို။ ပသာရေတိ ဣဝ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ သို့ရင်း။ အဓော၊ သို့ရင်း။ တိရိယံ၊ သို့ရင်း။ ကသိဏံ၊ ကို။ ပသာရေတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဥဒ္ဓမဓော တိရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ အဒ္ဓယန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဧကယ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသည်တို့တွင် တခုခုသောကသိုဏ်း၏။ အည-ဘာဝါနုပဂမနတ္ထံ၊ တပါးသော ကသိုဏ်း၏အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်းကို ပြခြင်းငှါ။ (ဒီပန-ကျေ) ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အုံ။ ဥဒကံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌယ၊ ဝင်သကဲ့အား။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ထိုမှထက်ဝန်းကျင် အလုံး စုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌။ ဥဒကမေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ အည်၊ ရေမှတပါးသော ပထဝီစသည်သည်။ နု ဟောတိ ယထာ၊ မဖြစ်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူ။ ပထဝီကသိဏံ၊ သည်။ ပထဝီကသိဏမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တယ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၏။ အညော ကသိဏသဒ္ဒေါ၊ တပါးသော အာပေါကသိုဏ်းစသည်နှင့် ရောရှက် ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အာပေါကသိုဏ်းအစရှိသော ကြွင်းသောကသိုဏ်းတို့၌။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အပ္ပမာဏန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ တယ၊ ထိုပထဝီ ကသိုဏ်း၏။ ဖရဏအပ္ပမာဏဝသေန၊ နှံ့ခြင်းပမာဏမရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏ ၁။

၁-တစိတ်၌ မတည်မှု၍ အကြွင်းမဲ့သော ကသိုဏ်းအရပ်ကို အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဘာဝနာစိတ်၏ အာရုံပြုရာဖြစ်သော ပမာဏကို မယူခြင်းကြောင့် နှံ့ခြင်း၏ ပမာဏမရှိ

ပ၊ ဒ္ဒ။ တ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းကို။ စေတသာ ဘာဝနာစိတ်ဖြင့်။ ဖရန္တော၊ စီးဖြန်းသောယောဂီသည်၊ ဝါ၊ အာရုံပြုသောယောဂီသည်။ သကလမေဝ၊ အစွန်းအနားမျှ မကြွင်းမကျန်စေမူ၍ ကုန်အောင်စုံသော အရပ်ကိုသာလျှင်။ ဖရတိ၊ စီးဖြန်း၏၊ ဝါ၊ အာရုံပြု၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အသာ၊ ထိုကသိုဏ်း၏။ အာဒိ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ မဇ္ဈံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပမာဏံ၊ ကို။ နိ ဂဏှာတိ၊ မယူ။ ဣတိ၊ ပြီး၏။

၁၀၁။ စ၊ ဆက်။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့ကို။ (ဝုတ္တာ-ဌ္ဌစပ်) ကမ္မာ-ဝရဏေန ဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿမမ္မကို တားမြစ်တတ်သော ကံနှင့်မူလည်း။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ကိလေသာဝရဏေန ဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿမမ္မကို တားမြစ်တတ်သော ကိလေသာနှင့်မူလည်း။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝိပါကာဝရဏေန ဝါ၊ နှင့်မူလည်း။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အသဒ္ဓါ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့ဌာယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားကင်းကုန်၏။ အစ္ဆန္ဒိကာ၊ သမ္မာဆန္ဒကင်းကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမဲ့ကုန်၏။ ယေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကဓမ္မတို့ဌာ။ နိယာမံ၊ နိယာမဟု ဆိုအပ်သော။ သမ္မတ္တံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော သဘောရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော။ (အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်သို့။) သြက္ကမိတုံ၊ သက်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော သတ္တဝါတို့တွင်။ ကေသာပိ၊ တယောက်ယောက်သော သူအားလည်း။ ဧကကသိဏေပိ၊ တခုခုသောကသိုဏ်းဌာ်လည်း။ ဘာဝနာ၊ သည်။ နိ ဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌိဌာ်။ ကမ္မာဝရဏေန သမန္နာဂတာတိ၊ ကား။ အာနုန္ဓရိယကမ္မသမဋ္ဌိနော၊ ငါးပါးကုန်သော အာနန္ဓရိယကံတို့တွင် တပါးပါးသောကံနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ကိလေသာဝရဏေန သမန္နာဂတာတိ၊ ကား။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ စေဝ၊ (အဟေတုကဒိဋ္ဌိ, အကိရိယဒိဋ္ဌိ, နတ္ထိကဒိဋ္ဌိဟူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီး သုံးပါးတို့တွင် တပါးပါးသော) နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် ပြည့်စုံသည်တို့သည်ရင်း။

ဟူသတည်း။ ထိုသို့ ဘာဝနာစိတ်သည် မကြွင်းမကျန် ကုန်အောင်စုံကို အနှံ့အပြား အာရုံပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုပထဝီမဏ္ဍလစသည်တို့၏ ကသိဏဟူသော အမည်ဖြစ်လတ်သတည်း။ (ပြည်)

ဥဘတောဗျဉ္ဇနကပဏ္ဍကာ စ၊ ဥဘတောဗျည်း ပဏ္ဍုက်တို့သည်ရင်း တည်း[1]။ ဝိပါကာဝရဏေန သမန္နာဂတာတိ၊ ကား။ အဟေတုက-ဒ္ဝိဟေတုကပဋိသန္ဓိကာ၊ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေ, ဒ္ဝိဟိတ်ပဋိသန္ဓေရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ အသဒ္ဓါတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓါဒီသု၊ တို့၌။ သဒ္ဓါဝိရဟိတာ၊ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါကင်းသည်တို့တည်း။ အစ္ဆန္ဒိကာတိ၊ ကား။ အပစ္စနိကပဋိပဒါယံ၊ မဂ်အားလျော်သောအကျင့် သစ္စာနုလောမိက ဝိပဿနာ၌။ [၁၇၂] ဆန္ဒ-ဝိရဟိတာ၊ သမာဆန္ဒကင်းသည်တို့တည်း။ ဒုပ္ပညာတိ၊ ကား။ လော-ကိယလောကုတ္တရသမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ မှ။ ဝိရဟိတာ၊ ကင်းသည်တို့တည်း။ (ဒုပ္ပညာတိ ဘဝဂ်ပညာယ ပရိဟီနာ၊ ဋ္ဌိကာ။ သပညော-နှင့်လျော်ပေစ) အဘဗ္ဗာနိယာမံ သြက္ကမိတုံ ကုသလေသု ဓမ္မေသု သမ္မတ္တန္တိ၊ ကား။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ အနုဝတ္တေသုခဝိပါကမ္မတို့၌။ နိယာမသခ်ိတံ၊ မှတ်တတ်မြဲစေတတ်သည်ဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သမ္မတ္တသခ်ိတဉ္စ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောသဘောရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အရိယမဂ္ဂံ၊ ကို။ သြက္ကမိတုံ-အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ ကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ စ၊ ဆက်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ကသိဏော-ယေဝ၊ ကသိဏကမ္မဋ္ဌာန်းဌာသာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ အညေသု၊ ကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧတေသံ၊ ကမ္မာဝရဏသမန္နာ-ဂတအစရှိကုန်သော ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ကေယိပိ၊ တယောက်ယောက် အားလည်း။ ဘာဝနာ၊ သည်။ နု ဣဗ္ဗတိ၊ စုံ။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေ ဝိပါကန္တရာယာဒယော၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထဇာနိကရာ၊ အကျိုး၏ရှိုးခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ အနတ္ထဟေတုဘူတာ စ၊ အကျိုးမဲ့၏ အကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ အနိယတ်ဖော်) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဂတ-ဝိပါကာဝရဏေနပိ၊ ဝိပါကာဝရဏကင်းသော်လည်း။ ကုလပုတ္တေန၊ သည်။ ကမ္မာဝရဏဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ကိလေသာဝရဏဉ္စ၊ ကိုရင်း။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇေတ္မာ၊ ကြဉ်ရှောင်၍။ သဒ္ဓမ္မဿဝနသပ္ပုရိသူပနိဿယာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဒ္ဓဉ္စ၊ သဒ္ဓါကိုရင်း။ ဆန္ဒဉ္စ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းဌာ ထက်သော ကတ္တုကမ္မတာ ကုသိုလ်ဆန္ဒကိုရင်း။ ပညဉ္စ၊ ပါရိဟာရိယ ပညာကိုရင်း။ ဝဏ္ဏေတ္မာ၊ ပွါးစေ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂေ၊ ဌာ။ ယောဂေါ၊ အသည်း

၁-ဋ္ဌိကာ၌ ဖြေရှင်းထားသည်။

အသန် ခြိုးခြံသောလုံ့လကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြုသင့်ပြုထိုက်လျှ၏။ ဣတိ၊ ဤရှေအပြီးတည်း။

ဣတိ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ ကတေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ
သမာဓိဘာဝနာဓိကာရေ

သေသကသိဏာနိဒ္ဒေသော နာမ
ပဉ္စမော ပရိစ္ဆေဒေါ။

၆-အသုဘကမ္မဋ္ဌာနနိဒ္ဒေသ

ဥဒ္ဒုမာတကာဒိပဒတ္ထဝဏ္ဏနာ

[၁၇၃] ၁၀၂။ ပန၊ တခန်းအပိုင်းကိုဆိုအုံ့။ ကသိဏာနန္တရံ၊ ဥဒ္ဓုမာတကံ (ဥဒ္ဒိဒ္ဓေသု၊ အကျဉ်းပြအပ်ကုန်ပြီးသော။) ဥဒ္ဓုမာတကံ ။ပ။ အဋ္ဌိကန်း၊ ဟူကုန်သော။ ဝါ၊ အဋ္ဌိကန်း၊ ဟူ၍။ (ဥဒ္ဒိဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော။) ဒဿသု၊ ကုန်သော။ အဝိညာဏကာသုဘေသု၊ အဝိညာဏကအသုဘတို့၌။ (ဝိတ္ထာ-ရော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဘဿာ၊ သားရေအိတ်သည်။ ဝါယုနာ၊ ဖြင့်။ ဓုမာတံ ဝိယ၊ ဖူးဖူးရောင်သကဲ့သို့။ ဧဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်ကုန်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌။ ယထာနုက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သမုဋ္ဌာတေန၊ ဖူးရောင်ကြွတက်သော။ သူနဘာဝေန၊ အကောင်ပုပ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဓုမာတတ္တာ၊ ကြွတက်ဖူးရောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓုမာတံ၊ မည်၏[1]။ ဥဒ္ဓုမာတမေဝ၊ ဥဒ္ဓုမာတသည်ပင်လျှင်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ မည်၏။

ဝါ၊ ကား။ ပဋ္ဌိကူလတ္တာ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဝါ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ရှိသော။ ဥဒ္ဓုမာတံ၊ လေဖြင့်ပြည့်သောသားရေအိတ်ကဲ့သို့သောသည်မှ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌ အစဉ်အတိုင်းဖူးရောင်ကြွတက်သော အကောင်ပုပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ မည်၏[2]။

၁-ဥဒ္ဓံ ဓုမာတတ္တာ ဥဒ္ဓုမာတံ-ကား လိုရင်း။ ဥဒ္ဓံ အပါဒါန်ကို ဧဝိတပရိယာဒါနာ ဖော်သည်၊ အသားအရေ ကြည်လင်ဆူဖြိုး တိုးတက်သည်ကို စင်စစ်လို၍ သူနဘာဝေန, မ-ရသည်။ ဓုမာတ၏ ကြွတက်ဖူးရောင်သောအနက်ပေါ် အောင် သမုဋ္ဌာတေန ကုရသည်။ အသက်ကုန်လျှင်ပင် ချက်တဖြုတ် ရောင်တည့်သည်မဟုတ်၊ ညှိုင်ငေါက်ပုပ်သိုးသဖြင့် တစ-တစ ကြွရောင်သည်ဟု ယထာနုက္ကမံ ပြသည်။ ဥဒ္ဓုမာတတ္တာတံ ဥဒ္ဓံ ဓုမာတတ္တာ သူနတ္တာ-ဟု ဋီကာရှိသော်လည်း သဘောကို စိစစ်သင့်သည်။ ပိတက်၊ လောဟိတကံ ကဲ့သို့ အနန္တရ-က-ဖြင့် ပဒဝစုနပြုသည်ဟု ဥဒ္ဓုမာတမေဝ ဥဒ္ဓုမာတကံ-မိန့်။ (ပြည်)

၂-ပါပကော ကိတ္တိသဒ္ဒေါ အဇ္ဈာဂ္ဂန္ဓတိ-ကဲ့သို့ ယဒနုပဟန္နာ စသောသုတ်ဖြင့် ကုစ္ဆိ-တတ္ထ၌ က-ကိုဆောက်တည်သော် သင့်သေးသည်ပင်ဟု ပဋ္ဌိကူလတ္တာ ဝါ စသည်ကိုမိန့်။ တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ဝါသိဒ္ဓေါ, နာဝိကော- စသည်တို့၌ ဝိသေသ-အနက်ကို ဟောသည်၊ အပ္ပကအားဖြင့် ဥဒ္ဓုမာတကံ, ဝိနိုလကံ- စသည်၌ ဝိသေသန-အနက်ကိုဟောသည်။ သတိရှိခဲ့စု။ (ပြည်)

တေ၊ ဤဥဒ္ဒမာတကဟူသော အမည်သည်။ တထာရူပဿ၊ ဘဿ ဝိယ ဝါယုနာ စသည်ဖြင့် ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝ-သရီရဿ၊ သူသေကောင်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဝိပရိဘိန္နနီလဝဏ္ဏံ၊ အဖြူအနီနှင့်ရောသော မျိုးသောအားဖြင့် ညိုညို မည်းမည်းအဆင်းရှိသော အကောင်ကို။ ဝိနီလံ၊ ဝိနီလဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (တနည်း) ဝိပရိဘိန္နနီလဝဏ္ဏံ၊ ရှေးအဆင်းမှ ဖောက်ပြန်ပျက်စီး၍ညိုမည်း သော အဆင်းရှိသော အကောင်ကို။ ဝိနီလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိနီလ-မေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိနီလကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိနီလံ၊ အဖြူအနီတို့နှင့် ရောသော မျိုးသော အားဖြင့် ညိုညိုမည်းမည်းအဆင်းရှိသောအကောင်၊ ဝါ၊ ရှေးအဆင်းမှ ဖောက်ပြန်ပျက်စီး၍ ညိုမည်းသော အဆင်းရှိသောအကောင်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနီလကံ၊ မည်၏။ တေ၊ ဤဝိနီလကဟူသောအမည် သည်။ မံသုဿဒဋ္ဌာနေသု၊ အသားမျိုးသောအရပ်တို့၌။ ရတ္တဝဏ္ဏဿ၊ နီသောအဆင်းရှိသော။ ပုဗ္ဗဿန္ဓိစယဋ္ဌာနေသု၊ ပြည်စုသောအရပ်တို့၌။ သေတဝဏ္ဏဿ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော။ နီလဋ္ဌာနေ၊ ညိုသောအရာ၌။ နီလသာဋကပါရုတဿ ဣဝ၊ ညိုသောအဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်လွှမ်းခြုံသကဲ့သို့။ ယောဘုယျေန စ၊ မျိုးသောအားဖြင့်ရင်း။ နီလဝဏ္ဏဿ၊ ညိုသောအဆင်း ရှိသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ပရိဘိန္နဋ္ဌာနေသု၊ ကျိုးစွန်စသည်တို့ထိုးဆွဆိတ်နုတ်သဖြင့် စုတ်ပြတ် သောအရာတို့၌။ ဝိဿန္ဒမာနပုဗ္ဗံ၊ ယိုစီးသော ပြည်ရှိသော အကောင်ကို။ ဝိပုဗ္ဗံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (လိုက်) ဝိပုဗ္ဗမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိပုဗ္ဗံ၊ စုတ်ပြတ်သောအရာတို့၌ ယိုစီးသော ပြည်ရှိသောအကောင်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ မည်၏။ တေ၊ သည်။ တထာရူပဿ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီး သော သဘောရှိသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဒ္ဒိဓာ ဆိန္နနေနု၊ ဓားလက်နက်ဖြင့် နှစ်ပိုင်းဖြတ်သဖြင့်။ အပဓာရိတံ၊ ဖွင့်အပ်ခွါအပ်သော အကောင်ကို။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒံ၊ ဝိစ္ဆိဒ္ဒဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နှစ်ပိုင်းဖြတ်အပ်သော

အကောင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ သည်။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဆိန္နသ၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်ဖြတ်အပ်သော။ ဆဝ-သရီရသ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဣတော စ၊ ဤမှရင်း။ ဧတ္ထော စ၊ ယိုမှရင်း။ ဝိဝိဓာကာရေန၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သောဏသိင်္ဂါလာဒိဟိ၊ အိမ်ခွေး, မြေခွေးစသည်တို့သည်။ ခါဒိတံ၊ ခဲအပ်စားအပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကွာယိတံ၊ မည်၏။ ဝိကွာယိတမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိကွာယိတကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိကွာယိတံ၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အိမ်ခွေး, မြေခွေးစသည်တို့သည် ခဲအပ်စားအပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကွာယိတကံ၊ မည်၏[1]။ ဧတံ၊ သည်။ တထာ-ရူပဿ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးသော အရုပ်ထိုထိုသို့။ ခိတ္တံ၊ (သောဏသိင်္ဂါလ စသည်တို့သည်အသီးပြု၍ စားသဖြင့်သူသေကောင်တုံးမှ နုတ်၍) စွန့်ပစ်အပ်သည်တည်း။ (ဣတိ - တသ္မာ၊ ကြောင့်။) ဝိကွိတ္တံ၊ မည်၏။ ဝိကွိတ္တ-မေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိကွိတ္တကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိကွိတ္တံ၊ ပစ်အပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ - တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကွိတ္တကံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ သည်။ အညေန၊ တပါးသောအရုပ်ဖြင့်။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ အညေန၊ ဖြင့်။ ပါဒံ၊ ကို။ အညေန၊ ဖြင့်။ သီသံ၊ ကို။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တတော တတော၊ ထိုတို အရုပ်သို့။ ခိတ္တသ၊ သူသေကောင်တုံးမှ နုတ်၍စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

တံ၊ ထိုသူသေကိုယ်အကောင်သည်။ ဟတ္ထာ၊ ဝေရီဖြစ်သူတို့သည် ဓားသန်လျက်ဖြင့်မြှင်းအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဝိဝိဓံ ခိတ္တံစသည်ဖြင့်ရှေးဦးဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိကွိတ္တကဿ၊ အထူး

၁-ခေ ခါဒနုသတ္တာသု၊ ခါယတိ၊ ဥန္ဒုရာ ခါယန္တိ။ ဝိကွာယိတကံ၊ ဂေါခါယိတကံ၊ ခေတ်ကျမ်းလာရကား ခေ-ခေတ်မှတ်။

ထူးသော ထိုထိုအရပ်သို့ စွန့်ပစ်အပ်သော အကောင်ပုပ် သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတဝိကွ်ိတ္တကံ၊ မည်၏။ တေ၊ သည်။ အင်ပစ္စင်ေသု၊ တို့၌။ သတ္တေန၊ ဖြင့်။ ကာကပဒါကာရေန၊ ကျီးခြေ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်။ ဟနိတ္မာ၊ ဝေရီဖြစ်သူတို့သည် မြှင်းလို့၍။ (အမျှင်အမျှင် အမြောင်းအမြောင်း လို့သည်ကိုယူ) ဝုတ္တနယေန၊ အညေန ဟတ္ထံ-အစရှိသည်ဖြင့် ရှေးဦးဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဝိကွ်ိတ္တာသု၊ ထိုထိုအရပ်သို့ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဆဝသရီရသု၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

[၁၇၄] လောဟိတံ၊ ကို။ ကိရတိ ဝိကွ်ိပတိ၊ ကြဲဖြန့်သွန်းလောင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတော စ၊ မှဋ္ဌင်း။ ဣတော စ၊ မှဋ္ဌင်း။ ပဋ္ဌရတိ၊ ယိုတတ်ထွက်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောဟိတကံ၊ မည်၏။ တေ၊ သည်။ ပဋ္ဌရိတလောဟိတမကွ်ိတသု၊ မိမိမှယိုထွက်သောသွေးဖြင့် လိမ်းကျံလူးလည်းသော။ ဆဝသရီရသု၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ကိမိယော၊ ပိုးလောက်တို့ကို။ ပဋ္ဌဝေါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ကုန်၏။ ပဋ္ဌဝေ၊ ပိုးလောက်တို့ကို။ ကိရတိ၊ ယိုတတ်ထွက်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋ္ဌဝကံ၊ မည်၏။ တေ၊ သည်။ ကိမိပရိပုဏ္ဏာသု၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော။ ဆဝသရီရသု၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

အဋ္ဌိယေဝ၊ အရိုးသည်သာလျှင်။ အဋ္ဌိကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋ္ဌိ-ကူလတ္တာ၊ ရှုံ့ရှာဖွယ်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌိကံ၊ မည်၏။ တေ၊ သည်။ အဋ္ဌိသင်္ခလိကာယပိ၊ သံခြေကျင်းကဲ့သို့စပ်ရက်၍ အဆက်မပြတ်သော အရိုး၏ရင်း။ ကေဋ္ဌိကာယပိ၊ အဆက်ပြတ်ပြီးသော တခုသော အရိုး၏ရင်း။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမာနိ ဥဒ္ဓုမာ-တကာဒီနိ စ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အဝိညာဏက အသုဘ ဥဒ္ဓုမာတက အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ (စ-သဒ္ဒါဖြင့် သဝိညာဏက အသုဘကို ပေါင်းသတည်း) နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဝါ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပဇ္ဇနနိမိတ္တာနမ္ပိ၊ ဖြစ်သော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်တို့၏ရင်း။ နိမိတ္တေသု၊ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်တို့၌။ ပဋ္ဌိလဒ္ဓဈာနာနမ္ပိ၊ ရအပ်သော စျာန်တို့၏ရင်း။ ဧတာနေဝ၊ ဤ ဥဒ္ဓုမာတက အစရှိသည်တို့သည်သာလျှင်။ နာမာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန

၁၀၃။ တတ္ထ၊ ထိုဥဒ္ဓုမာတကသရီရစသည်တို့တွင်။ ဥဒ္ဓုမာတကသရီ-ရေ၊ ၌။ ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓုမာတကသင်္ခါတံ၊ က-ဟု ဆိုအပ်သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဘာဝေတုကာမေန၊ ဖြစ်စေလိုသော။ ယောဂိနာ၊ သည်။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ သော။ အာစရိယံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဟေတမ္ပံ၊ နည်းကျအောင်သင်အပ်၏။ အသ္သ ယောဂိနော၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေန္တေန၊ ဟောသော။ တေန အာစရိယေန၊ သည်။ အသုဘနိမိတ္တတ္ထာယ၊ အသုဘနိမိတ်ကိုယူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ၊ အသုဘ၏ (မနောဒ္ဓါရဖြင့်ခွါယူအပ်သောအရုပ် အတုအရိပ်အယောင်အကောင်ပကတိ ထင်လာသော) နိမိတ်အကျိုးငှါ။ ဂမနဝိဓာနံ၊ သွားခြင်း၏ အစီအရင်ငင်း။ သမန္တာ၊ မှ။ နိမိတ္တုပလက္ခဏံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုမှတ်ခြင်းငင်း။ ကောဒသဝိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ နိမိတ်ကိုယူခြင်းငင်း။ ဂတာဂတ-မဂ္ဂပစ္ဆေဝေက္ခဏံ၊ အသွားလမ်းအလာလမ်းကိုဆင်ခြင်ခြင်းငင်း။ ဤတို့ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အပ္ပနာဝိဓာနပရိယောသာနံ၊ အပ္ပနာအစီအရင်အဆုံးရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အစီအရင်ကို။ ကထေတမ္ပံ၊ ၏။ တေနာပိ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းယူသော ယောဂိသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ ဆရာသင်တိုင်းမကြွင်းမကျန် အလုံးစုံကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ ကျကျနန လက်ထပ်ရအောင် သင်ခဲ့၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ သို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယေ-သန္တေန၊ ရှာလျက်။ ဝိဟာတမ္ပံ၊ နေရာ၏။

၁၀၄။ စ၊ ဆက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အသုဘနိမိတ်ကို ရှာလျက်။ ဝိဟာရန္တေန၊ နေသောယောဂိသည်။ အသုကသ္မိံ နာမ၊ ဤမည်သော။ ဂါမဒ္ဒါရေ ဝါ၊ ၌ဌင်း။ အဋ္ဌဝိမုခေ ဝါ၊ တောအုပ်ဝင်ဌင်း။ ပန္တေ ဝါ၊ ခရီးမ၌ဌင်း။ ပဗ္ဗတပါဒေ ဝါ၊ ၌ဌင်း။ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ ၌ဌင်း။ သုသာနေ ဝါ၊ ၌ဌင်း။ ဥဒ္ဓုမာတကသရီရံ၊ ဥဒ္ဓုမာတကအကောင်ကို။ နိက္ခိတ္တန္တိ၊ စွန့်ပစ်အပ်၏ဟု။ ကထေန္တာနံ၊ ပြောကုန်သည်တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာပိ၊ ကြားသော်လည်း။ တာဝမဒဝ၊ ထိုကြားသောခဏ၌လျှင်။ အတိတ္ထေန၊ ဆိပ်ကမ်းမဟုတ်သော အရပ်ဖြင့်။ ပက္ခန္ဒန္တေန ဝိယ၊ အဆောတလျင် သက်

ဆင်းသကဲ့သို့။ နု ဂန္တေ့ပ်ံ၊ ရှောင်တခင် မသွားအပ်သေး။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ အသုဘံ နာမ၊ ဤအသုဘမည်သည်။ ဝါဠ-ဗိဂါဓိဋ္ဌိတမ္မိ၊ သားရဲစောင့်ရှောက်သည်ရင်း။ အမနုဿာဓိဋ္ဌိတမ္မိ၊ ဘီလူး စောင့်ရှောက်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တတြ၊ ထိုဘီလူး သားရဲတို့ စောင့်ရှောက်သော အသုဘဌာ။ အယ၊ ထိုယောဂီ၏။ ဧဝံ-တန္တရာယောပိ၊ သည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ ဝါ ပန၊ တနည်းကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအကောင်ရှိရာသို့။ ဂမနမဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးသည်။ ဂါမဒ္ဒါရေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ နဟာနတိတ္ထေန ဝါ၊ ရေချိုးဆိပ်ဖြင့်ရင်း။ ကေဒါရကောဋ္ဌိယာ ဝါ၊ လယ်ကန်သင်းဖြင့်ရင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုရှာတံခါး အစရှိ သည်၌။ ဝိသဘာဂရူပံ၊ စေ့းသည်မ, ရေခပ်ကျွန်မ, လယ်စောင့်မစသော ဝိသဘာဂဝတ္ထုရူပါရုံသည်။ အာပါထံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တဒေဝ ဝါ သရီရံ၊ ထိုအသုဘရှုအံ့သော အကောင်သည်သာလျှင်မူလည်း။ ဝိသဘာဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ တတ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပုရိသဿ၊ အား။ ဣတ္ထိသရီရံ၊ သည်။ ဣတ္ထိယာ စ၊ အားလည်း။ ပုရိသသရီရံ၊ သည်။ ဝိသဘာဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမုနာမတံ၊ ယခုသောသစ်ဖြစ် (၍ ဥဒ္ဒါမာတိက အဖြစ်သို့ မရောက်သေး) သော။ တဒေတံ၊ ထိုဝိသဘာဂအကောင်သည်။ သုဘတောပိ၊ သုဘအားဖြင့်လည်း။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်တတ်၏။ တေန၊ ထိုသို့သုဘထင်ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ပြဟ္မစရိယန္တရာယောပိ၊ သည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နု ဂန္တေ့ပ်ံ၊ အပ်။) ပန၊ ဆက်။ ဣဒံ၊ ဤဥဒ္ဒါမာတိကအဖြစ်သို့ မရောက်သေးသော ဝိသဘာဂ အကောင်သည်။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့ သတိပြည့်ဝသော ယောဂီအား။ နု ဘာရိယံ၊ (ရာဂဘေးမဖြစ်ရအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ) ဝန်လေး သည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ သစေ တက္ကယတိ၊ အာကယ်၍ ချီးမြှောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝါ၊ ကြိမ်းပယသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝါ၊ အားကိုးသည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ တက္ကယမာနေန၊ ကိုယ်ရှင်ကိုယ် ချီးမြှောက်သော ရဟန်းသည်။ ဂန္တေ့ပ်ံ၊ ၏။

[၁၇၅] ၁၀၅။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသောယောဂီ သည်။ သံဃတ္ထေရဿ ဝါ၊ အားရင်း။ အညဿ၊ သော။ အဘိညာတဿ၊ ထင် ရှားသော။ ဘိက္ခုနော ဝါ၊ အားရင်း။ ကထေတ္တာ၊ ပန်၍။ ဂန္တေ့ပ်ံ၊ ၏။

ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုသာနေ၊ ဌ္ဌ။ အမနုဿသီဟ-ဗျဃ္ဃါဒီနံ၊ တို့၏။ ရူပသဒ္ဒါဒိအနိဋ္ဌာရမ္မဏာဘိဘူတသာ၊ ရူပါရုံ သဒ္ဒါရုံ အစရှိသော အနိဋ္ဌာရုံတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ အသာ၊ ၏။ အင်ပစ္စင်္ဂါနိ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ သစေ ပဝေဓေန္တိ၊ အကယ်၍ တုန်လှုပ်ခဲ့ကုန်အုံ့။ ဘုတ္တံ ဝါ၊ စားပြီးသော အစာသည်မူလည်း။ သစေ နု ပရိသဏ္ဌာတိ၊ အကယ်၍ အာသယဌ္ဌမတည် အနှုတ်ချေအုံ့။ အညော၊ ဝုတ္တပ္ပကာရမ္ပ တပါးသော။ အာဗာဓော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့တုံအုံ့။ အဏ၊ ထိုသို့အနုရာယ် တစိုးတစိုရှိလတ်ဘိမူ။ သော၊ ထိုပန် ကြားအပ်သော သံဃတ္ထေရအာဘိညာတဘိက္ခုသည်။ အသာ၊ ထိုအနုရာယ် ရောက်သော ယောဂီ၏။ ဝိဟာရေ၊ ဌ္ဌ။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ သုရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သည်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုပေလတံ့။ ဒဟရေ ဝါ၊ ပဉ္စင်းယေါ်တို့ကိုဌင်း။ သာမဏေရေ ဝါ၊ သာမဏေတို့ကိုဌင်း။ ပဟိဏိတ္ဝာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိဿတိ၊ ကုစားပေလတံ့။ အပိ စ၊ ဆိုဖွယ် ရှိသေး၏။ သုသာနံ နာမ၊ မည်သည်။ နိရာသင်္ကာနံ၊ ရှုံရှာခြင်းကင်းရာ အရပ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သော။ ကတကမ္မာပိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ခိုးမှုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အကတကမ္မာပိ၊ ခိုးမှုကို ပြုလိုသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စောရာ၊ တို့သည်။ သမောသရန္တိ၊ စုတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပြုအပ်ပြီးသော ခိုးမှုရှိသောလက်သည်တို့သည်။ မနုဿေဟိ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ အနုဗဒ္ဓါ၊ အစဉ်လိုက်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသာ၊ ၏။ သမီပေ၊ ဌ္ဌ။ ဘဏ္ဍကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာပိ၊ ၍လည်း။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးတတ်ကုန်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သဟောဒုံ၊ ခိုးထုပ်ဥစ္စာနှင့်တကွသော။ စောရံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ တွေ့ကြုံရပေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်း၍။ ဝိဟေဌေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲ တတ်ချေကုန်၏။ အဏ၊ ထိုသို့အနုရာယ်ရှိလတ်သော်။ သော၊ ထိုပန် ကြားအပ်ခဲ့သော သံဃတ္ထေရ အာဘိညာတဘိက္ခုသည်။ ဣမံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ (တုမှေ၊ သင်ဒကာတို့သည်။) မာ ဝိဟေဌယိတ္ထ၊ မညှဉ်းဆဲကြကုန်လင့်။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ မမ၊ အား။ ကထေတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမိနာ နာမ ကမ္မေန၊ ဤမည်သောအမှုကြောင့်။ ဂတော၊ သွားပေသည်တကား။ ဣတိ၊ သို့။ တေ မနုဿေ၊ တို့ကို။ သညာပေတ္ဝာ၊ ၍။ အသာ၊ ထိုယောဂီ၏။ သောဘိဘာဝံ၊ ဖျမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုပေလတံ့။

ကယေတ္တာ၊ ၍။ ဂမနေ၊ သွားခြင်းဌာ်။ အယံ အာနိသံသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဟိ-ယသ္မာ ဟောတိ၊ တသ္မာတိ သမ္မန္ဓော) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာပ္ပကာရဏာ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကယေတ္တာ၊ ၍။ အသုဘနိမိတ္တဒဿနေ၊ ဌာ်။ သဠာတာဘိလာသေန၊ လွန်စွာဖြစ်သော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ခတ္တိယော၊ သည်။ အဘိသေကဋ္ဌာနံ၊ အဘိသိက်သွန်းရာအရပ်သို့။ ယဇမာနော၊ ယဇ်ပူဇော် အပ်သော ယဇ်ရှင်သည်။ ယညသာလံ၊ ယဇ်တင်းကုပ်သို့။ ဝါ ပန၊ တတ္ထ ကား။ အဓနော၊ ဥစ္စာမဲ့သော သူဆင်းရဲသည်။ နိဓိဋ္ဌာနံ၊ ဥစ္စာအိုးမြှုပ်ရာ အရပ်သို့။ ပိတိသောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဧवं၊ တူ။ (ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ ဤအသုဘရှုသောအကျင့်ဖြင့်။ ဇရာမရဏတော၊ မှ။ အဒ္ဓါ၊ မခွဲတ်။ မုစ္စိ-ဿာမိတိ၊ လွတ်ရပေတော့အံ့ဟူ၍။) ပိတိသောမနဿံ၊ နှစ်သက်ဝမ်း မြောက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ၍။ အဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တေန၊ သော။ ဝိမိနာ၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေမ၁တကံ။ပ။ ဝတ္ထုန္တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဥဒ္ဒေမ၁တကံ၊ ဖြစ်သော။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ ယူလို သောကြောင့်။ ဧကော အဒုတိယော၊ အဖော်မရှိမူ၍။ ဥပဋ္ဌာယ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်သော၊ ဝါ၊ ထင်သော။ အသမ္မုဋ္ဌာယ၊ မမေ့မလစ်သော။ သတိယာ၊ ဖြင့်[1]။ အန္ဓောဂတောဟိ၊ အတွင်းဌာ်တည်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိ-ယေဟိ၊ တို့ဖြင့်[1]။ အဗဟိဂတေန၊ အပသို့မကျက်စားသော။ မာနသေန၊ ဖြင့်[1]။ (ဥပလက္ခိတော၊ မှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။) ဂတာဂတမဂ္ဂံ၊ သွားသော ခရီး, လာသောခရီးကို။ ပစ္ဆေဝေဠမာနော၊ ဆင်ခြင်လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ယသ္မိं ပဒေသေ၊ ဌာ်။ ဥဒ္ဒေမ၁တကံ၊ သော။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို၊ ဝါ၊ သည်။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိं ပဒေသေ၊ ဌာ်။ (ဌိတံ-သော။) ပါသာဏံ ဝါ၊ ကိုင်း။ ဝမ္ဗိကံ ဝါ၊ ကိုင်း။ ရုက္ခံ ဝါ၊ ကိုင်း။

---

[1]-ဤပုဒ်တို့၌ တတိယာဝိဘတ်သည် ကုတ္တမ္ဘူတလက္ခဏသုခကိုပြု၏။ ထိုကြောင့် ဘတိယာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်, သတိရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့စသည်ဖြင့်လည်း အနုဝါဒပြုအပ်၏။ သို့ပြုနိုင်ပါ ပါဌသော မလိုကောပြီ။ (ဆ-သံ-သော)

ဂစ္ဆံ ဝါ၊ ချုပ္ပုတ်ကိုရင်း။ လတံ ဝါ၊ နွယ်ကိုရင်း။ သနိမိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓုမာတကအသုဘနိမိတ်နှင့်တကွ။ ကရောတိ၊ ၏။ သာရုမ္မဏံ၊ အသုဘအာရုံနှင့်တကွ။ ကရောတိ၊ ၏။ သနိမိတ္တံ၊ တကွ။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သာရုမ္မဏံ၊ တကွ။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သော။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ သဘာဝဘာဝ-တော၊ (သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ဖူးရောင် ကြွတက်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော) မိမိ၏ ပင်ကိုယ်ရင်း သဘောလက္ခဏာအားဖြင့် ။ ဥပလက္ခေတိ၊ မှတ်၏။ ဝဏ္ဏတောပိ၊ အမည်းအပြူစသော အဆင်းအားဖြင့်ရင်း။ လိင်-တောပိ၊ အရွယ်အားဖြင့်ရင်း။ သဏ္ဌာနတောပိ၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်ရင်း။ ဒိသတောပိ၊ အရပ်အားဖြင့်ရင်း။ ဩကာသတောပိ၊ တည်ရာအားဖြင့်ရင်း။ ပရိစ္ဆေဒတောပိ၊ ခြေဖျား လက်ဖျားစသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်ရင်း ၂။ သန္ဓိတော၊ လက်ဆစ် ခြေဆစ် စသော အဆစ်အားဖြင့်။ ဝိဝရတော၊ လက်ကြား ခြေကြားအစရှိသော ဟင်းလင်း အကြားအားဖြင့်။ နိန္နတော၊ မျက်တွင်း, ခံတွင်း, လည်ချိုင်းစသော နိမ့်ရှိုင်းသောဌာနအားဖြင့်။ ထလ-တော၊ ပုဆစ်, ရင်ဝ, နဖူးပြင်စသော မြင့်မိုသောဌာနအားဖြင့်။ သမန္တတော၊ အကောင်၏တက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်။ ဥပလက္ခေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်ကို။ သုဂ္ဂဟီတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သုပဓာရိတံ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်သည်ကို။ (ကတ္ဝာ၊ ၍။) ဥပဓာရေတိ၊ မှတ်၏။ သုဝဝတ္ထိတံ၊ ကောင်းစွာ ပိုင်းခြားအပ်သည်ကို။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။ သုဂ္ဂဟီတံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သုပဓာရိတံ၊ ကို။ ဥပဓာရေတ္ဝာ၊ ၍။ သုဝဝတ္ထိတံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော-အဒုတိယော၊ အဖော်မပါတယောက်ထည်းသာ။ ဥပဋ္ဌိတာယ၊ သော။ အသမ္မုဋ္ဌာယ၊ သော။

၁-ဘာဝကား လက္ခဏာဟော။ ထိုလက္ခဏာကား သဘာဝလက္ခဏာ သာမညလက္ခဏာဟူ၍ နှစ်ထေရှိ၏။ ထိုတွင် သာမညလက္ခဏာကို လျှဉ်းပါးမည်ကြောင့် ဘာဝနှင့် မတန်၊ သဘာဝကုပြန်သတည်း။ (ပြည်)

၂-ဝဏ္ဏစသည်အားဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းကို အသုံးစုံ၌ အလိုရှိအပ်သောကြောင့် ကေဝလအားဖြင့် တပေါင်းတစုတည်း လိုအပ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ သန္ဓိစသောအားဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းကို ကေဝလအားဖြင့် တပေါင်းတစုတည်း အလိုရှိအပ်သည်မဟုတ်ဟု ပြခြင်းငှါ ဝဏ္ဏတောပိ စသော ဆဋ္ဌာနတို့၌ သမ္ဘိဏ္ဍနအနုက်ရှိသော ပိ-သဒ္ဒါကိုယူအပ်၏။ သန္ဓိတော စသော ငါးဌာနတို့၌ကား ပိ-သဒ္ဒါမရှိသင့်ပြီ။ (ပြည်)

[၁၇၆] သတိယာ၊ ဖြင့်။ အနှောဂတေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗဟိဂတေန၊ သော။ မာနသေန၊ ဖြင့်။ (ဥပလက္ခိတော၊ ၍။) ဂတာဂတမဂ္ဂံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ မိမိ၏ဝသနဌာနသို့ စိုက်စိုက်ပြန်သွား၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ စက်မနှောပိ၊ သော်လည်း။ တဗ္ဘာဂိယံယေဝ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်လျှင် အဖို့ရှိသည်သာဖြစ်သော။ စက်မံ၊ ကြွခြင်းကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်၏။ နိသီဒနှောပိ၊ ထိုင်သော်လည်း။ တဗ္ဘာဂိယညေဝ၊ သော။ အာသနံ-နိသဇ္ဇံ၊ ထိုင်ခြင်းကို။ ပညပေတိ-ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။

သမန္တာ၊ ဥဒ္ဒုမာတကဏ်ထက်ဝန်းကျင်မှ။ နိမိတ္တုပလက္ခဏာ၊ ကျောက်စသောနိမိတ်ကိုမှတ်ခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ကိမာနိသံသာ၊ အဘယ်အာနိသင်ရှိသနည်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ သမန္တာ၊ မှ။ နိမိတ္တုပလက္ခဏာ၊ သည်။ အသမ္မောဟတ္ထာ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ထင်လတ်ပြီးသော် ဖြစ်စကောင်းသော သမ္မောဟ၏ ကင်းပျောက်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ အသမ္မောဟာနိသံသာ၊ ကင်းပျောက်ခြင်းအာနိသင်ရှိ၏။ ကောဒသဝိဓေန၊ ဝဏ္ဏစသော ကောဒသအပြားအားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ ဥဒ္ဒုမာတက နိမိတ်ကိုယူခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယော၊ နည်း။ ကိမာနိသံသော၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ကောဒသ-ဝိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ဥပနိဗန္ဓနတ္ထော၊ အသုဘအာရုံ၌ စိတ်ကိုဆောင်၍ ဖွဲ့ချည်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဥပနိဗန္ဓနာနိသံသော၊ ၏။ ဂတာဂတမဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သည်။ ကိမတ္ထိယာ၊ နည်း။ ကိမာနိသံသာ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဂတာဂတမဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သည်။ ဝိထိသမ္ပဋ္ဌိပါဒနတ္ထာ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်တည်းဟူသော) ခရီးလမ်းရိုး မှန်သို့ ဖြောင့်မတ် ကောင်းမွန်စွာ (ကမ္မဋ္ဌာနုမနသိကာရ၏) တက်ခြင်းသွားခြင်းဟူသောအကျိုးရှိ၏။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်ကို ကောင်းစွာပြီးစေခြင်းဟူသော အကျိုးရှိ၏။ ဝိထိသမ္ပဋ္ဌိပါဒနာနိသံသာ၊ အာနိသင်ရှိ၏။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ အာနိသံသဒဿာဝီ၊ အာနိသင်ကိုမြင်လေ့ရှိသည်။ ရတနသညီ၊ မွန်မြတ်သောရတနာဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ စိတ္တီကာရံ၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သမ္ပို-

ယာယမာနော၊ ကောင်းစွာမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်။ ဇရာမရဏာမှာ၊ မှ။ အဒ္ဓါ၊ မချတ်။ ပရိမုစ္စိဿာမိတိ၊ လွတ်ရ ပေတော့အုံ့ဟု။ တသ္မိံ အာရမ္မဏေ၊ တိုအသုဘအာရုံ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ မြဲစွာဖွဲ့ချည်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယောဂီသည်။ ရူပါဝစရံ၊ သော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ အဓိဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗော စ ဝိဟာရော၊ သည်လည်း။ အဓိဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာဝနာမယဉ္စ ပုညကိရိယဝတ္ထုံ၊ ကိုလည်း။ အဓိဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။]

၁၀၆။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အဌကထာတို့၌ မိန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တနည်း) တသ္မာ၊ ထိုသို့ဥဒ္ဒေသာတကအသုဘနိမိတ်ကိုသင်ခြင်းသည် ပဌမ ဈာန်ကိုရခြင်း၏ ဥပါယဖြစ်သောကြောင့်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တ-သညတ္တတ္ထာယ၊ မိမိစိတ်ကို သရီရသဘာဝ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်ဆင်ခြင်မှတ်သိ စေခြင်းအကျိုးငှါ[1]။ သိဝထိကဒဿနံ၊ သုသာန်ရှုခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဃဏ္ဍီ၊ ခေါင်းလောင်းကျောက်စည်ကို။ ပဟာရိတ္မာ၊ ၍။ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းသင်္ဃာကို။ သန္နိပါတေတ္မာပိ၊ လည်း။ ဂစ္ဆတု၊ အုတ်အာ သောင်းသဲသွားပစေ။ ပန၊ ထိုသို့သောသူကိုမတုဘဲ၊ ဝါ၊ သော်လည်း။ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန၊ ဦးခေါင်းသဖွယ်ဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကို ပဓာနပြု၍[2]။

ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသောယောဂီသည်။ ကေကေန-အဒုတိယေန၊ တကိုယ် ထီးထီးအဖော်မပါဘဲ။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မိမိနှလုံးသွင်းနေကျမူလကမ္မဋ္ဌာန်း

၁-စိတ္တသညတတ္ထာယ-ဟု ဝိသညောဂ-တ-နှင့်ရှိမူ ကိလေသာ၏ အစွမ်းအာနုဘော်ဖြင့် လှုပ်ပေါ်ကြွေ့ကျည်း မစောင့်စည်းသောစိတ်ကို ဆို့ပိတ်စောင့်စည်း ကပ်တည်းဆုံးမ၍ အကျိုးငှါသာသွားသည်၊ ဥဂ္ဂဟ, ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်၍ ဈာန် သမာပတ်ရလောက်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကြီးအကျိုးငှါ သွားသည်မဟုတ်ဟူလို။ (ပြည်)

၂-တတိယာကို ဘာဖြင့် ဖွင့်သင့်သည်။ ထိုကြောင့် တံ ဥတ္တမင်္ဂံ ပဓာနံ ကာရဏံ ကတ္တာ-ဟု ဋီကာမိန့်။ ဤအလိုသော် ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန-ကမ္မဋ္ဌာနံ သီသံ ဥတ္တမင်္ဂံ ပဓာနံ ကာရဏံ ကတ္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မြတ်သောအင်္ဂါဖြစ်သော ဦးခေါင်းသဖွယ် ပြဓာန်းသော အကြောင်းပြု၍ပေး။ (ပြည်)

ကို။ အဝိယတ္ထေတ္ဌာ၊ မလ္ဒတ်မ္ရ၍ ။ တံ၊ ထိုမူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိ ကရောန္ဧေနေ၀၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သုသာနေ၊ ၌။ သော-ဏာဒိပရိယယ၀ိနောဒနတ္ထံ၊ မြေခွေးအစရှိသော ဘေးရန်ကိုဖျောက်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ကတ္တရဒဏ္ဍံ ၀ါ၊ သူအိုဆောင်တောင်ဝှေးကိုဌင်း။ ယဋ္ဌိ ၀ါ၊ နှင်တံကိုဌင်း။ ဂဟေတ္ဌာ၊ ကိုင်စွဲ၍။ သုပဋိတဘာ၀သမ္ဘာဒနေန၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်း၌ မြဲမြံစွာကပ်၍ ထင်သည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေသဖြင့်။ အသမ္ဘုဏ်၊ မမေ့မလစ်သော။ သတိ ၊ ကို။ ကတ္ဌာ၊ ၍။ မနုစ္ဆဋ္ဌာနံ၊ မနိုင်ရှေလျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနုဠ၊ တို့၏လည်း။ အဇ္ဈောဂတဘာ၀သမ္ဘာဒနတော၊ အတွင်း၌တည်သည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေ ခြင်းကြောင့်။ အဗဟိဂတမနေန၊ အပသို့မကျုက်စားသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဌာ၊ ၍။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝိဟာရတော၊ မှ။ နိက္ခမန္ဧေနေ၀၊ ထွက်တည့်လျှင်ပင်။ အသုက-ဒိသာယ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ အသုကဒ္ဒါရေန၊ ဤမည်သောတံခါးဖြင့်။ နိက္ခမန္ဧော၊ ဝါထွက်သည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဒါရံ၊ ကို။ သလ္လ-ဣတ္ဌတ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုတံခါးကိုမှတ်သည်မှ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ယေန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော မဂ္ဂေါ၊ ကို။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ပါစီနဒိသာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ၀ါ၊ ဤသို့ ၎င်း။ ပစ္ဆိမ ဥတ္တရ ဒက္ခိဏဒိသာဘိမုခေါ၊ အနောက်အရပ်, မြောက်အရပ်, တောင်အရပ်သို့ ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ၀ါ၊ ဤသို့ ၎င်း။ ဝိဒိသာဘိ-မုခေါ၊ အထောင့်အရပ်သို့ ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ၀ါ၊ ဤသို့ ၎င်း။ ဝ၀တ္ထပေတဗ္ဗော၊ မှတ်သားအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ၀ါမတော၊ ဝဲဘက်အားဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဒက္ခိဏ-တော၊ ယာဘက်အားဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အဿ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ [၁၇၇] ပါသာဏော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ၀မ္မိကော၊ တောင်ပို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ရုက္ခော၊ သည်။

၁-ပြကတော့အားဖြင့် ရံခါရံခါ မိမိဆောင်အပ် နှလုံးသွင်းအပ်သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိ စသောသမ္ဘတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် မူလကမ္မဋ္ဌာန်းမည်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနသီသဖြင့် ဝါသွားသည် တမ့်-ဟု ထိုမူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို မလ္ဒတ်သင့်ဟူလို။ (ပြည်)

ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဘ၊။ ဂစ္ဆာ၊ ခ္ဍုံပုတ်သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဘ၊။ လတာ၊ နွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂမနမဂ္ဂံ၊ သွားရာခရီးကို။ ဝဝတ္ထပေနေ္တန၊ မှတ်သားသည်ဖြစ်၍။ နိမိတ္တ-ဌာနံ၊ အသုဘနိမိတ်ကို ယူရာအရပ်သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ စ၊ ဗျတိရိတ်ကိုဆိုအံ့။ ပဋိဝါတံ၊ အသုဘနိမိတ်မှလာသောလေ၏ ရှေးရှု လေကြောအရပ်ဖြင့်။ နော ခေါ် ဂန္တဗ္ဗံ၊ မသွားအပ်သလျှင်ကတည်း။ ဟိ၊ အပြစ်ကို ဆိုအံ့။ ပဋိဝါတံ၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသောယောဂီ၏။ ဃာနံ၊ ကို။ ကုဏ-ပဂန္ဓော၊ အကောင်ပုပ်နံ့သည်။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ခိုက်၍။ မတ္ထလုဏ်ံ ဝါ၊ ဦးနှောက်ကိုမူလည်း။ သခေါ်ဘေယျ၊ ချောက်ချား လှုပ်ရှားစေရာ၏။ အာဟာရံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဆဋ္ဌာပေယျ၊ စွန့်အန်စေရာ၏[1]။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကုဏပဌာနံ၊ အကောင်ပုပ်ရှိရာအရပ်သို့။ အာ-ဂတော၊ လာမိသည်။ အမို့ နာမ၊ ဖြစ်ရလေခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိပ္ပဋိ-သာရံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဇနေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဝါတံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ၍။ အနုဝါတံ၊ လေ၏ နောက်အရပ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ လေညာအရပ်ဖြင့်[2]။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

အနုဝါတမဂ္ဂေန၊ လေညာခရီးဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ဌ၊။ နှ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ အန္ဓကာ၊ အကြားခ်ဉ်။ ပဗ္ဗတော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပပါတော ဝါ၊ ကမ်းပါးပြတ်သည်ရင်း။ ပါသာဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဝတိ ဝါ၊ စည်းစောင်းရန်းသည်ရင်း။ ကဏ္ဏကဌာနံ ဝါ၊ ဆူးရှိသော ချုံနွယ်သည်ရင်း။ ဥဒကံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ စိက္ခလ္လံ ဝါ၊ တံစီးညွှန်သည်ရင်း။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ စီဝရကဏ္ဏေန၊ သင်္ကန်းနားဖြင့်။ နာသံ၊ နှာကို။ ပိဒဟိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ အာသ၊ ထိုအသုဘရှိသော ရဟန်း၏။ ဂမနဝတ္ထုံ၊ အသွားကျင့်ရာဝတ်တည်း။

၁၀၇။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဂတေန၊ သွားသောယောဂီသည်။ တာဝ၊ စွာ။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ နှ ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ မကြည့်အပ်သေး။

၁-ဝေတ်ကျမ်းတို့၌ ဆဒ္ဒ ဝမနေ-ဟု ရှိသောကြောင့် ဆဒ္ဒါပေယျ-ဟု မူလပါဌ်ရင်း ဖြစ်ရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

၂-ဝါတသာ အနု ပစ္ဆာ အနုဝါတံ- ပြု၍ ပဒါဝတ္ထိကန္တ အခိုက် သ-ကို, အံ့ရေးသည်၊ ဝါကျာဝတ္ထိကန္တ အခိုက် တတိယာ နာ-ကို အံ-ရေးသည်၊ တေန ဝကျတိ အနုဝါတမဂ္ဂေနဝတိ။ (ပြည်)

ဒိသာ၊ တို့ကို။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အုံ့။ ကေသို့ ဒိသာဘာဂေ၊ အခ္ခါသောအရပ်၌။ ဌိတသာ၊ တည်သောယောဂီအား။ အာရမ္မဏာ၊ သည်လည်း။ ဝိဘူတံ၊ ပြက်ပြက် ထင်ရှားသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ နခါယတိ၊ မထင်။ စိတ္တာ၊ သည်လည်း။ ကမ္မနိယံ၊ ဘာဝနာမှ ပြုခြင်းငှါ ခံ့သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသို့သော အရပ်ကို။ ဝဇ္ဇေတ္မာ၊ ၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတသာ၊ အား။ အာရမ္မဏာ၊ သည်လည်း။ ဝိဘူတံ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ခါယတိ၊ ၏။ စိတ္တာ၊ သည်လည်း။ ကမ္မနိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဋိဝါတာနုဝါတာ၊ လေကြေလေညာအရပ်ကိုလည်း။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်ရာ၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကို ဆိုအုံ့။ ပဋိဝါတေ၊ လေကြော်၌။ ဌိတသာ၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ကုဏပဂန္ဓေန၊ သည်။ ဥဗ္ဗာဌသာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်အား။ ဝါ၊ သည်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏။ အနုဝါတေ၊ လေညာ၌။ ဌိတသာ၊ တည်သည်အား။ တတ္ထ၊ ထိုအသုဘကောင်၌။ အမိ-ဝတ္ထာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သော။ အမနုဿာ၊ တို့သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ တေ၊ ထိုဘီလူး, ဘုတ်, ပြိတ်တို့သည်။ ကုဇ္ဈိတ္မာ၊ ၍။ အနတ္ထံ၊ အကျိုးမဲ့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်။ ဥက္ကမ္မ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သော ပဋိဝါတအနုဝါတမှ ဖဲ၍။ နာတိ-အနုဝါတေ၊ လေကြေမတည့်လွန်းသော အရပ်၌။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ တိဋ္ဌမာနေနာပိ၊ တည်သော ယောဂီသည်လည်း။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော။ နာစ္စာသန္နေ၊ မနီးလွန်းသော။ နာနုပါဒိ၊ ခြေ၏ အနီးမဟုတ်သော၊ ဝါ၊ ခြေရင်းတူရှုမဟုတ်သော။ နာနုသိသိံ၊ ဦးခေါင်း၏ အနီးမဟုတ်သော၊ ဝါ၊ ဦးခေါင်းရင်း တူရှုမဟုတ်သော အရပ်၌။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအုံ့။ အတိဒူရေ၊ ၌။ ဌိတသာ၊ အား။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ အဝိဘူတံ၊ မထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အစ္စာ-သန္နေ၊ ၌။ ဌိတသာ၊ အား။ (လိုက်) ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ အနုပါဒိ ဝါ၊ ၌ဌင်း။ အနုသိသိံ ဝါ၊ ၌ဌင်း။ ဌိတသာ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ အသုဘံ၊ သည်။ သမံ၊ အမျှ။ နပညာယတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော။ နစ္စာသန္နေ၊ မနီးလွန်းသော။ ဩလောကေန္တသာ၊ ကြည့်သသူအား။ ဖာသုကဌာနေ၊ ချမ်းသာရာ အရပ်

ဖြစ်သော။ သရီရဝေမဇ္ဈဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အလယ်အဖို့အရပ်၌။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၀၈။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဌိတေန၊ တည်သော ရဟန်းသည်။ တသ္မိံ ပဒေသေ ပါသာဏံ ဝါ။ပ။ လတံ ဝါ သနိမိတ္တံ ကရော-တိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဥပလက္ခေတဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ တတြ-တေသု နိမိတ္တေသု၊ တို့၌။ ဣဒံ၊ ကား။ ဥပလက္ခဏဝိဓာနံ၊ မှတ်ရာသော အစီ အရင်တည်း။ တဿ နိမိတ္တဿ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်၏။ သမန္တာ၊ အနီး၌[1]။ စက္ခုပထေ၊ မျက်စိလမ်း၌။ ပါသာဏော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ သော ပါသာဏော၊ ကို။ (ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော-၌စပ်) အယံ ပါသာဏော၊ သည်။ ဥစ္စော ဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍ရင်း။ နီစော ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ [၁၇၈] ခုဒ္ဒကော ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ မဟန္တော ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ တမ္မော ဝါ၊ ဟူ၍ ရင်း။ ကာဠော ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ သေတော ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဒီဃော ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ပရိမဏ္ဍလော ဝါ၊ အဝန်းဟူ၍ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေ-တဗ္ဗော၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဣမသ္မိံ နာမ ဩကာသေ၊ ဤမည် သောအရပ်၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပါသာဏော၊ ကျောက်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤစင်းစင်းကြီး မြင်ရသည်ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ် တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ပါသာဏော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်၏။ ဝမ္မိကော၊ တောင်ပို့သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ သော်ပိ၊ ကိုလည်း။ ဥစ္စော ဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍ရင်း။ နီစော ဝါ၊ ရင်း။ ခုဒ္ဒကော ဝါ၊ ရင်း။ မဟန္တော ဝါ၊ ရင်း။ တမ္မော ဝါ၊ ရင်း။ ကာဠော ဝါ၊ ရင်း။ သေတော ဝါ၊ ရင်း။ ဒီဃော ဝါ၊ ရင်း။ ပရိမဏ္ဍလော ဝါ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ဣမသ္မိံ နာမ ဩကာသေ၊ ၌။ အယံ၊ ဤမြို့မြို့စုံ့စုံ့မြင်ရသည်ကား။ ဝမ္မိကော၊ တောင်ပို့တည်း။ ဣဒံ၊ ဤစင်းစင်း ကြီး မြင်ရသည်ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ရုက္ခော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ သော်ပိ၊ ကိုလည်း။ အဿတ္ထော

---

[1]-"ပုန သမန္တာတိ သာမန္တာ သမီပေ"ဋီကာ မိန့်ရကား သမန္တ-သည် ဤ၌ သာမန္တ သမီပ၌ ဖြစ်သည်မှတ်။ (ပြည်)

ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ နိုဗ္ဗောဓော ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ကစ္ဆကော ဝါ၊ ဖအောင်းနက် ဟူ၍ရင်း။ ကပိတနော ဝါ၊ ညောင်ချဉ်ပင်ဟူ၍ရင်း။ ဥစ္ဆော ဝါ၊ ရင်း။ နိမ္ဗော ဝါ၊ ရင်း။ ခုဒ္ဒကော ဝါ၊ ရင်း။ မဟန္တော ဝါ၊ ရင်း။ ကာဠော ဝါ၊ ရင်း။ သေတော ဝါ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ၌။ အယံ၊ ကား။ ရုက္ခော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂစ္ဆော၊ ချုံသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ သောပိ၊ ကိုလည်း။ သိန္ဒီ ဝါ၊ သင်ပေါင်းငယ်ဟူ၍ရင်း။ ကရမန္ဒော ဝါ၊ ခံချုံဟူ၍ရင်း။ ကဏဝီရော ဝါ၊ ကလားဇလပ်ဟူ၍ရင်း။ ကုရဏ္ဍကော ဝါ၊ လိပ်သရေဟူ၍ရင်း။ပ။ ဝဝတ္ထ-ပေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတော၊ ၌။ ဣမသ္မိံ နာမ ဩကာသေ၊ ၌။ အယံ၊ ကား။ ဂစ္ဆော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ၏။ လတာ၊ နွယ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ သောပိ၊ ကိုလည်း။ လာဗု ဝါ၊ ဗူးနွယ်ဟူ၍ရင်း။ ကုမ္ဘဏ္ဍီ ဝါ၊ ဖရုံနွယ်ဟူ၍ရင်း။ သာမာ ဝါ၊ နွယ်ရှေဟူ၍ရင်း၊ (ဥပါသကာနွယ်လည်းဟူ၏။) ကာဠဝလ္လိ ဝါ၊ နွယ်နုက်ဟူ၍ရင်း။ (တိကျစ်, နွယ်ငန်း ကြိုက်ရာသုံး) ပူတိလတာ ဝါ၊ ဆင်သမနွယ်ဟူ၍ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗာ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ တတော၊ ၌။ ဣမသ္မိံ နာမ ဩကာသေ၊ ဤအရပ်၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ လတာ၊ နွယ်တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ လတာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၀၉။ ပန၊ ဆက်။ ယံ သနိမိတ္တကရဏာဒိ၊ အကြင်သနိမိတ္တကရဏစသည်ကို။ သနိမိတ္တံ ကရောတိ သာရမ္မဏံ ကရောတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ သနိမိတ္တကရဏာဒိ၊ ထိုသနိမိတ္တကရဏစသည်သည်။ ဣဒေဝ-ယထာ-ဝုတ္တော ပါသာဏာဒိနိမိတ္တကရဏေ ဧဝ၊ ဣသာလျှင်။ အနေ္တောဂဓံ၊ ဝင်၏။ ဟိ၊ စွ။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖန်။ ဝဝတ္ထပေန္တော၊ မှတ်သောယောဂီသည်။ သနိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်နှင့်တကွကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။ (ပါသာဏ်-စသည်ကား ပကတိကံ, သနိမိတ္တံ-ကားဝိကတိကံ။) (တနည်း) အာသုဘံ၊ ကို။ သနိမိတ္တံ၊ ကျေဝက်စသော နိမိတ်နှင့်တကွဖြစ်သည်ကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ ဝါ၊ မှတ်သည်မည်၏။ (ဤအလိုသော် သနိမိတ္တံ

ကား ဗဟုဗ္ဗိဟိ။) (တနည်း) အသုဘံ၊ ကို။ သနိမိတ္တံ၊ ကျောက်စသော နိမိတ်နှင့်တကွ။ ကရောတိ နာမ၊ မည်၏။ (ဤအလိုသော် နိမိတ္တေန သဟ သနိမိတ္တံ ပြု၍ အဗျယီဘောမှတ်) အယံ၊ ဤမို့မို့မဲမဲမြင်ရသည်ကား။ ပါသာဏော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤစင်းစင်းကြီးမြင်ရသည်ကား။ အသုဘ-နိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ပါသာဏော၊ တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဒွေ ဒွေ၊ နှစ်ပါးနှစ်ပါးသော ပါသာဏနှင့် အသုဘနိမိတ်တို့ကို။ သမာသေတ္မာ သမာသေတ္မာ၊ ပေါင်း၍ ပေါင်း၍။ ဝဝတ္ထပေန္တော၊ မှတ်သောယောဂီသည်။ သာရမ္မဏံ၊ အသုဘနှင့် တူသောအာရုံကို၊ ဝါ၊ အသုဘအာရုံနှင့် တချက်တည်းကို။ ကရောတိ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သနိမိတ္တံ၊ ကျောက်စသောနိမိတ်နှင့်တကွကိုဝင်း။ သာရမ္မဏဠ္ဠ၊ အသုဘအာရုံနှင့်တချက်တည်းကိုဝင်း။ ကတ္မာ၊ ပြုပြီး၍။ သဘာဝဘာဝတော ဝဝတ္ထပေတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အသ၊ ထိုဥဒ္ဓုမာတကအသုဘ၏။ သဘာဝဘာဝေါ၊ သဘာဝလက္ခဏာဖြစ်သော။ အနညသာဓာရဏော၊ တပါးနှင့်မဆက်ဆံသော။ အတ္တနိယော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ယော ဥဒ္ဓုမာတကဘာဝေါ၊ အကြင် သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ဖူးရောင်ကြွတက် စက်ဆုပ်ဖွယ် အကောင်ပုပ်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန သဘာဝဘာဝေန၊ ထို သဘာဝလက္ခဏာဖြင့်။ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ဝဏ္ဏိတံ၊ အိုင်း အမာကဲ့သို့ကြွတက်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ (သေသည်မှနောက်၌) ဖူးရောင်ကြွတက်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်အကောင်တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သဘာဝေန သရသေန၊ ဥဒ္ဓုမာတကဏ်အဖြစ်ဟူသော မိမိ၏အသီးလက္ခဏာဖြင့် ၁။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ အနုက်။

၁-သဘာဝနှင့် ရသ အနုက်တူ၊ ကိစ္စဟော ရသ မဟုတ်။ သကော ဘာဝေါ သဘာဝေါ၊ သဿ ဘာဝေါ သဘာဝေါ-ပြု။ သော နယော သရသပဒေပိ။ သဘာဝေါ ဧဝ ဝါ တထာ နိပ္ဖဇ္ဇနတော ရသောတိ ဝုတ္တော။ ဋီကာ။ ဘေဒတ္ထမဟုတ် တုလျတ္ထဖြစ်၍ ဘေဒနိဿိတ စ-သဒ္ဒါကိုမထည့်သတည်း။ ဤကား ပြည်မှနိဿဋ္ဌ အမှာစကားတည်း။ သဘာဝေန စ သရသေန စ ဟု စ-သဒ္ဒါမထည့်ဘဲ သဘာဝေန သရသေန-ဟူ၍သာလျှင် ဆိုသည်ဟူလို။ သို့သော် ဋီကာ၌မူ သရသေန-ပုဒ်ကို ကိစ္စဟောလည်း ပဌမနည်း ဖွင့်ပြသေး၏။ ၎င်းအဖွင့်ကို ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက နှစ်သက်ဟန်မတူပေ။ (ဆ-သ-သော)

၁၁၀။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝဏ္ဏတောပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ လိင်္ဂ-တောပိ၊ အရှယ်အားဖြင့်ရင်း။ သဏ္ဌာနတောပိ၊ ရင်း။ ဒိသတောပိ၊ ရင်း။ သြကာသတောပိ၊ ရင်း။ ပရိစ္ဆေဒတောပိ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဆဗ္ဗိဓေန၊ ခြောက်ပါးသော ပကာရဖြင့်။ (တာ၀၊ စ္ဌာ။) နိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကထံ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ကား။ ဟိ၊ ခဲ့အံ့။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ဣဒံ သရီရံ၊ ဤအကောင်သည်။ ကာဠဿ၊ လူညို၏။ သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ သြဒါတဿ၊ ၏။ပ။ မဂ္ဂံရစ္ဆဝိနော၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်း အနှုန်းရှိသောသူ၏။ သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ရင်း။ ဝဏ္ဏတော၊ ဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ လိင်္ဂတော၊ ဖြင့်။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ဣတ္ထိလိင်ရှိသော။ သရီရံ၊ အကောင်တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ပုရိသလိင်ရှိသော။ သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ အ၀ဝတ္ထပေတ္ဝာ၊ မမှတ်မှု၍။ ဣဒံ သရီရံ၊ သည်။ ပဌမ၀ယော၊ ဌ္ဌ။ ဌိတဿ၊ သော။ သတ္တဿ၊ ၏။ သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ မဇ္ဈိမ၀ယော၊ ဌ္ဌ။ ဌိတဿ၊ သော။ သတ္တဿ၊ ၏။ သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ပစ္ဆိမ၀ယော၊ ဌ္ဌ။ ဌိတဿ၊ သော။ သတ္တဿ၊ ၏။ သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ၀ဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သဏ္ဌာနတော၊ အားဖြင့်။ [၁၇၉]ဥဒ္ဓုမာတကဿ၊ ၏။ သဏ္ဌာနဝ၀ေနေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ (နပါကတိကသဏ္ဌာနဝ၀ေန-လုန်) အာသ၊ ထိုအသုဘကောင်၏။ သီသသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့တည်း။ ဂ၀ါသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့တည်း။ ဟတ္ထသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ဥဒရသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ နာဘိသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ကဋိသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ဥရုသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ဇဏ္ဍသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ပါဒသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ၀ဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဒိသတော၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ သရီရေ၊ ဌ္ဌ။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ နာတိယာ၊ မှ။ အဓော၊ အောက်အဖို့သည်။ ဟေဋ္ဌိမဒိသာ၊ မည်၏။ ဥဒ္ဓံ၊ သည်။ ဥပရိမဒိသာ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ၀ဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ '၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိဿာ ဒိသာယ၊ ဤမည်သော ဝဲယာရှေနောက်အရပ်၌။ ဌိတော၊ ၏။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဣမိဿာ ဒိသာယ၊ ဌ္ဌ။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ၀ဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ သြကာသတော၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ နာမ သြကာသေ၊ ဤမည်သော မြေအရပ်၌။ (ဣမဿ ကဋ္ဌေ၀ရဿ၊ ၏။) ဟတ္ထာ၊ တို့သည်။ ဌိတာ၊

ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဌိ။ ပါဒါ၊ တိုသည်။ ဌိတာ၊ ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဌိ။ သီသံ၊ သည်။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဌိ။ မဇ္ဈိမကာယော၊ သည်။ ဌိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဌိ။ ဌိတော၊ ၏။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဌိ။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ ဖြင့်။ ဣဒံ သရီရံ၊ ကို။ အဓော၊ ချက်မှအောက်၌။ ပါဒတလေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ချက်မှအထက်၌။ ကေသမတ္ထကေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ၏။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌။ တစေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ၏။ ယထာပရိစ္ဆိန္နေ၊ ပိုင်းခြားတိုင်းသော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဒ္ဝတ္တိံ သကုဏပဘာရိတမေဝ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အပုပ်အစုဖြင့် ပြည့်သည်သာတည်း။ ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (စ-ကား သမ္မိဿန၊ ပရိစ္ဆိန္နန္တိ စ-ဟုပေါင်း) အထ ဝါ၊ ကား။ အယံ၊ ဤအောက်၌ လက်ညှိုးဖျား,အထက်၌ ပခုံးစွန်းအစပ်, ဖီလာ၌ အရေအဆုံး ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သောအရပ်သည်။ အယ၊ ထိုအကောင်၏။ ဟတ္ထ-ပရိစ္ဆေဒေါ၊ လက်အပိုင်းအခြားတည်း။ အယံ၊ ဤအောက်၌ ခြေဘဝါး အပြင်, အထက်၌ပုဆစ်ဒူး, ဖီလာ၌အရေအဆုံးဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော အရပ်သည်။ ပါဒပရိစ္ဆေဒေါ၊ တည်း။ အယံ၊ ဤအောက်၌လည်း, အထက်၌ဆံဖျား, ဖီလာ၌အရေအဆုံးဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သောအရပ်သည်။ သီသပရိစ္ဆေဒေါ၊ တည်း။ အယံ၊ ဤလက်ခြေဦးခေါင်းမှ တပါးသော အပိုင်းအခြားသည်။ မဇ္ဈိမကာယပရိစ္ဆေဒေါ၊ အလယ်သားဖြစ်သော ကိုယ်အပိုင်းအခြားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန (တစိတ်သာဥဒ္ဓုမာတဖြစ်၍ တကိုယ်လုံးကို သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ရာ၌ ပိုင်းခြားပုံကို) ဆက်၍ဆိုအုံ့။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်ရှေ့လောက်သော။ ဌာနံ ဝါ၊ ဥဒ္ဓုမာတဖြစ်သော ကိုယ်အစိတ်အရပ်ကိုမူလည်း။ (ဥဒ္ဓုမာတက-ဝသေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။) ဂဏှာတိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမ်းဆည်း၏။ တတ္ထကမေဝ ဝါ၊ ထိုရှေ့လောက်သိမ်းဆည်းအပ်တိုင်းသော်ကိုယ် အရပ် ကိုသာလျှင်မူလည်း။ ဣဒံ ဟတ္ထာဒိကံ၊ ဤလက်စသည်ကား။ ဤဒိသံ-ဝေမ္ဘကာရံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ ဖူးဖူး ရောင်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်အကောင်ပုပ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာ-သဘာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဗျတိ-

ရိုက်ကိုဆိုအုံ့။ ပုရိသဿ၊ အား။ ဣတ္ထိသရီရံ၊ မိန်းမအကောင်သည်။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမအားမူလည်း။ ပုရိသသရီရံ၊ ယောကျ်ားအကောင်သည်။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဝိသဘာဂေ၊ ဝိသဘာဂကိုယ်၌။ အာရမ္မဏံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံသည်။ နု ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ (သုဘတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟေယျ၊ ထင်ရာ၏။ လှန်) ဝိပ္ပဋိနုနယော၊ ကိလေသာတုန်လှုပ်ခြင်း၏ သာလျှင်။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ဥဋ္ဌါဠ္ဍိတာ၊ ဥဒ္ဓမာတကအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသည်၊ ဝါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ကိုယ်ရှိသည်၊ ဝါ၊ ခွါအပ်သောအသွင်ရှိသည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်စေကာမူ။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်ယူကျုံး၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဇ္ဈိမ-ဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဘာဂသရီရေယေဝ၊ သဘာဂဖြစ်သောအကောင်၌သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ဖြင့်။ ဆဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၁၁။ ပန၊ အထူးပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုအုံ့။ ပုရိမဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အာသေဝိတကမ္မဋ္ဌာနော၊ မြဲဝဲလေ့ကျက်ဘူးသော အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော။ ပရိဟတဧတဂ်ေါ၊ သောသာနိကဂ်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဆောင်ဘူးသော ဓုတင်ရှိသော။ ပရိမဒ္ဒိတမဟာဘူတော၊ စတုမဟာဘူတ၀ဝတ္ထာန်အားဖြင့် နှိပ်နင်းနယ်ချေဘူးသော မဟာဘူတ်ရှိသော။ ပရိဂ္ဂဟိတသခ်ါရော၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်ဘူးသော သခ်ါရရှိသော။ ၀ဝတ္ထာပိတနာမရူပေါ၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဖြင့်မှတ်သားဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသော နာမ်ရုပ်ရှိသော။ ဥဋ္ဌါဠ္ဍိတသတ္တသညော၊ သုညတာနုပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့် ခွါအပ်ပြီးသောသတ္တသညာရှိသော။ ကတသမဏဓမ္မော၊ (ပဋ္ဌိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိသို့ ရောက်စေသဖြင့်) ပြုအပ်ပြီးသောရဟန်းတရားရှိသော။ ဝါသိတဝါသနော၊ (အချင်းခပ်သိမ်းကုသိုလ် ဝါသနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်) ထုံအပ်သော ဝါသနာရှိသော။ ဘာဝိတ-ဘာ၀နော၊ (ကုသိုလ်ဘာ၀နာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်) ပွါးစေအပ်ပြီးသော ဘာ၀နာရှိသော။ သဗ္ဗေ၀ေ၊ ဝိ၀ဋ္ဋဥပနိဿယ ကုသိုလ်မျိုးစေ့သန့်သော။ ဉာဏုတ္တရော၊ ရင့်မာသန်စွမ်းသဖြင့် ထက်သောဉာဏ်ရှိသော။ အပ္ပကိလေ-သော၊ ပါးလွှာသိမ်ဖျင်းသော ကိလေသာရှိသော။ ယော ကုလပုတ္တော၊

အကြင်အမျိုးကောင်းသားဝိသေသသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပေသည်ပင်။ တသာ ကုလပုတ္တသာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသ ကုလပုတ္တအား။ သြလောကိတောလောကိတဋ္ဌာနေယေဝ၊ ဥဒ္ဓုမာတကစသော အသုဘ၏ ကြည့်အပ် ကြည့်အပ်တိုင်းသော အရပ်ဌာပင်လျှင်။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဝေါ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ပုရိသဝိသေသအားထင်သကဲ့သို့။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ နော စေ ဥပဋ္ဌာတိ၊ အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့မထင်ခဲ့သေ၏။ ဝေါ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အာကာရဖြင့်။ ဆဗ္ဗိဓေန၊ ဝဏ္ဏစသော ခြောက်ပါးအပြားဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှတော၊ အား။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ယသ၊ အား။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ ဆဗ္ဗိဓဖြင့်နိမိတ်ယူပါ သော်လည်း။ နု ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်ခဲ့အုံ့။ တေန၊ သည်။ သန္ဓိတော၊ အားဖြင့်ဝင်း။ ဝိဝရတော၊ အားဖြင့်ဝင်း။ နိန္နတော၊ အားဖြင့်ဝင်း။ ထလတော၊ အားဖြင့်ဝင်း။ သမန္တတော၊ အားဖြင့်ဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ပဋ္ဌဝိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၁၂။ တတ္ထ၊ ထိုသန္ဓိအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဝါ၊ သန္ဓိတော-အစရှိသော ပါဠိ၌။ သန္ဓိတောတိ၊ ကား။ အသိတိသတသန္ဓိတော၊ တရာ့ရှစ်ဆယ်သော အစပ်အဆက်အားဖြင့်။ ပန၊ ထိုသို့ အသိတိသတသန္ဓိဖြင့် ရှုသင့်သော်လည်း။ ဥဒ္ဓုမာတကေ၊ ၌။ အသိတိသတသန္ဓိယော၊ တို့ကို။ ကတံ ဝဝတ္ထ-ပေယျတိ၊ အဘယ်မှာ မှတ်နိုင်လတံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မမှတ်နိုင်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနေန၊ သည်။ တယော ဒဏ္ဍိကဟတ္ထသန္ဓိ၊ (ပခုံး, တတောင်, လက်ကောက်ဝတ်အားဖြင့်) လက္ခဏလက်ဆစ် သုံးခုတို့ရင်း။ တယော ဝါမဟတ္ထသန္ဓိ၊ လက်ဝဲလက်ဆစ် သုံးခုတို့ရင်း။ တယော ဒက္ခိဏ-ပါဒသန္ဓိ၊(ကဋိ, ဇင်္ဃာ, ဂေါပ္ဖက-အားဖြင့်) လက္ခဏခြေဆစ် သုံးခုတို့ရင်း။ တယော ဝါမပါဒသန္ဓိ၊ လက်ဝဲခြေဆစ်သုံးခုတို့ရင်း။ [၁၈၀] ဧကော ဂီဝ-သန္ဓိ၊ လည်ဆစ်တစ်ခုရင်း။ ဧကော ကဋိသန္ဓိ၊ ခါးဆစ်တစ်ခုရင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ နည်းဖြင့်။ စုဒ္ဒသမဟာသန္ဓိဝသေန၊ တဆဲ့လေးပါး ကြီးမားသော အဆစ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သန္ဓိတော၊ အဆစ်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိဝရတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိဝရံ နာမ၊ အကြားမည်သည်ကား၊ ဝါ၊ ကို။ ဟတ္ထန္တရံ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့၏ အကြား။ ပါဒန္တရံ၊ ခြေနှစ်ဖက်တို့၏ အကြား။ ဥဒရန္တရံ၊ နာဘိဌာနဟု မှတ်အပ်သော ဝမ်းလယ်၊ ဝါ၊ ဝမ်း၏

အတွင်း။ ကဏ္ဏန္ဓရံ၊ နားတွင်းနားပေါက်။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဧဝံ အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဝရတော၊ အကြားအားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတပ္ပံ၊ ၏။ အကို့နမ္မိ၊ တို့၏လည်း။ နိမိလိတဘာဝေါ ဝါ၊ မှိတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုဌင်း။ ဥမ္မိလိတဘာဝေါ ဝါ၊ ပွင့်သည်၏အဖြစ်ကိုဌင်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ မုခဿ စ၊ ၏လည်း။ ပိဟိတဘာဝေါ ဝါ၊ ပိတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုဌင်း။ ဝိဝဋဘာဝေါ ဝါ၊ ပွင့်သည်၏အဖြစ်ကိုဌင်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ နိန္နတောတိ၊ ကား။ သရီရေ၊ ဌာ။ ယံ နိန္နဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အကို့ဂူပေါ ဝါ၊ မျက်တွင်းသည်ဌင်း။ အန္ဓောမုခံ ဝါ၊ ခံတွင်းသည်ဌင်း။ ဂလဝါဋကော ဝါ၊ ရေမျိုသည်ဌင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ နိန္နဌာနံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတပ္ပံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ နိန္နေ၊ နိမ့်ရာ၌။ ဌိတောဝ၊ ၏။ သရီရံ၊ သည်။ ဥန္နတေ၊ မြင့်ရာ၌။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတပ္ပံ၊ ၏။ ထလတောတိ၊ ကား။ သရီရေ၊ ဌာ။ ယံ ဥန္နတဌာနံ၊ အကြင်မြင့်ရာအရပ်သည်။ ဇဏ္ဏုကံ ဝါ၊ ပုဆစ်သည်ဌင်း။ ဥရော ဝါ၊ ရင်သည်ဌင်း။ နလာဋံ ဝါ၊ နဖူးသည်ဌင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဥန္နတဌာနံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတပ္ပံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ထလေ၊ မြင့်မို့ရာ၌။ ဌိတောဝ၊ ၏။ သရီရံ၊ သည်။ နိန္နေ၊ နိမ့်ဝှမ်းရာ၌။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတပ္ပံ၊ ၏။ သမန္တတောတိ၊ ကား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတပ္ပံ၊ ၏။ သကလသရီရေ၊ ဌာ။ ဥဏ္ဏံ၊ ကို။ စာရေတ္ဝာ၊ စိုင်းပြင်း၍၊ ဝါ၊ လှည့်လည်စေ၍။ (တသ္မိံ သရီရေ၊ ဌာ။) ယံ ဌာနံ-ယော ပဒေသော၊ အကြင်အရပ်ဒေသကို့ကက်သည်။ ဝိဘူတံ ဟုတ္ဝာ၊ ဥဒ္ဓုမာတကာကာရအားဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှားဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုထင်လာသော အရပ်အကို့ကက်ဌာ။ ဥဒ္ဓုမာတကံ ဥဒ္ဓုမာတကန္တိ၊ ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတပ္ပံ၊ ၏။ ဧဝမ္မိ၊ ဤသို့ နှလုံးထားသော်လည်း။ သစေ နှ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ဇာ။ ဥဒရပရိယောသာနံ၊ ဝမ်းအဆုံးရှိသော အထက်ကိုယ်သည်။ အတိရေကဥဒ္ဓုမာတကံ၊ တပါးအရပ်ဒကို့ကက်ထက် သာလွန်၍ ဖူးရောင်ကြွတက် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အထက်ကိုယ်ဌာ။ ဥဒ္ဓုမာတကံ ဥဒ္ဓုမာတကန္တိ၊ ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတပ္ပံ၊ ၏။

၁၁၃။ ဣဒါနိ၊ ဣဒံ။ သော တံ နိမိတ္တံ သုဂ္ဂဟိတံ ကရောတိတိအာဒီသု၊ တိုဋ္ဌ။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သော။ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ဝိနိစ္ဆယနှင့် တကွသော အတ္ထဝဏ္ဏနာ စကားသည်။ ဟေသာတိ၊ လတံ့။

တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ တသ္မိံ သရီရေ၊ ဣဒံ။ ယထာဝုတ္တနိမိတ္တဂ္ဂါ-ဟဝသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ်ကို ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုဋ္ဌု၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ထင်လွယ်အောင် ကောင်းမွန်သေချာစွာ။ နိမိတ္တံ၊ အသုဘကောင် အရုပ်အတု နိမိတ်ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ စက္ခုဒ္ဒါရဖြင့် ကြည့်ပြီး၍ မနောဒ္ဒါရဖြင့် မှတ်ယူအပ်၏။ သတိံ၊ ကို။ သူပဋ္ဌိတံ၊ လုံ့မစောက် မြဲမြံစွာ ထင်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အာဝဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေဒ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ သတိထား၍ ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန် အလီ အလီ။ ကရောန္တေန၊ သည်ဖြစ်၍။ သာမုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝါ၊ အလေးပြု၍၊ ဥပမာရေတဗ္ဗဿ၊ သတိဖြင့် မှတ်လည်းမှတ်အပ်၏။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗဿ၊ ပညာဖြင့်ဆုံးဖြတ်လည်း ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (တနည်း) ဥပမာရေတဗ္ဗဿ၊ သတိပုဗ္ဗင်္ဂမ ပညာဖြင့် မှတ်လည်းမှတ်အပ်၏။ ဝဝတ္ထ-ပေတဗ္ဗဿ၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမသတိဖြင့် ဆုံးဖြတ်လည်းဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သရီ-ရတော၊ မှ။ နာတိဒူရေ၊ သော။ နာစ္စာသန္နေ၊ သော။ ပဒေသေ၊ ဣ။ ဌိတေန ဝါ၊ ရပ်လျက်ရင်း။ နိသိန္နေန ဝါ၊ ထိုင်လျက်ရင်း။ စက္ခုံ၊ ကို။ ဥမ္မိလေတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ သြလောကေတ္တာ၊ ၍။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလံ ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလန္တိ၊ ဟူ၍။ သတက္ခတ္တုံ၊ အကြိမ်တရာရင်း။ သဟဿက္ခတ္တုံ၊ အကြိမ်တထောင်ရင်း။ ဥမ္မိလေတ္တာ၊ ၍။ သြလောကေတဗ္ဗံ၊ ၏။ နိမီလေတ္တာ၊ မှိတ်၍။ အာဝဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဝေဒ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်မှုကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ။ ကရောန္တဿ၊ အား။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ (ဥဒ္ဓုမာတကမူလအကောင်၌ စိတ်ဖြင့်ခွါ၍ မှတ်ယူအပ်သော) အရုပ်အတုနိမိတ်သည်။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ မြဲမြံစွာယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဒါ၊ ဣ။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ယဒါ၊ ဣ။ ဥမ္မိလေတ္တာ၊ ၍။ သြလောကေန္တဿ စ၊ အားရင်း။ နိမီလေတ္တာ၊ ၍။ အာဝဇ္ဇန္တဿ စ၊ အားရင်း။ ဧကသဒိသံ၊ တခုတည်းကဲ့သို့တူသည်။ ဝါ၊ ဧကသဒိသံ-သမာနသဒိသံ၊ အတူတူ။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အာပါထံ၊ သို့။

အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ဥ။ သုဂ္ဂဟိတံ နာမ၊ မြဲမြံစွာယူအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ သည်၊ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ မြဲမြံစွာယူအပ်သည်ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ သူပဓာရိတံ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်သည်ကို။ ဥပဓာရေတ္မာ၊ မှတ်၍။ သုဝဝတ္ထိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်ကို။ ဝဝတ္ထပေတ္မာ၊ ဆုံးဖြတ်၍။ တတ္ထေव၊ ထိုသုသာန်၌ပင်လျှင်။ ဘာဝနာပရိယောသာနံ၊ ဘာဝနာကိစ္စပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ပတ္တုံ၊ ၎။ သစေ နုသက္ကောတိ၊ အုံ။ အထ၊ ထိုသို့မတတ်နိုင်ခဲ့သော်။ အနေန၊ သည်။ အာဂမနကာလေ၊ ကျောင်းမှသုသာန်သို့လာသကာလ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကေကေနု အဒုတိယေန၊ တကိုယ်ထည်းသာအဖော်မပါဘဲ။ တဒေဝ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိုယူခဲ့သော ဥဒ္ဓုမ္ဗရတကကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင်လျှင်။ မနသိ ကရောန္တေန၊ ထားလျက်။ သူပဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာထင်သော။ သတိံ၊ ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ [၁၈၁] အန္တောဂတေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗဟိဂတေန၊ သော။ မာနသေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ သေနာသနမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ဂန္တွာ၊ ၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအုံ့။ သုသာနာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တေနေဝ၊ ထွက်တည့်လျှင်ပင်။ အာဂမနမဂ္ဂေါ၊ လာရာခရီးကို။ ဝဝတ္ထပေတမ္ဘော၊ မှတ်အပ်၏။ ယေန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤထွက်ရာခရီးသည်။ ပါစီနဒိသာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ဝင်း။ ပစ္ဆိမဒိသာဘိမုခေါ၊ သို့ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ဝင်း။ ဥဒီသာဘိမုခေါ၊ သို့ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ဝင်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဝါမတောဝ၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ဝင်း။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဒက္ခိဏတောဝ၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ဝင်း။ အဃ၊ ထိုခရီး၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌ကား။ ပါသာဏော၊ ကျောက်သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဝမ္မိကော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ရုက္ခော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဂဠော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ လတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတမ္ဘော၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂမနမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတ္မာ၊ ၍။ အာဂတောန၊ လာခဲ့ပြီးသော ယောဂီသည်။ စက်မန္တေနာပိ

စကြဲသွားသော်လည်း။ တဗ္ဘာဂိယောဝ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်အဖို့ ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စက်မော၊ စကြဲကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ဆောက်တည်အပ်၏။ အသုဘနိမိတ္တဒိသာဘိမုခေ၊ အသုဘနိမိတ်သို့ ရှေးရှုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘူမိပွဒေသေ၊ မြေအရပ်၌။ စက်မိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ နိသိဒနဋ္ဌေန၊ ထိုင်သောယောဂိသည်။ အာသနမ္ပိ၊ နေရာကိုလည်း။ တဗ္ဘာဂိယမေဝ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်အဖို့ ရှိသည်ကိုပြု၍သာလျှင်။ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်၏။ ပန၊ ဆက်။ တဿ ဒိသာယံ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်သို့ ရှေးရှုဖြစ်သောအရပ်၌။ သောဘော ဝါ၊ ထုံးအိုင်သည်ရင်း။ ပပါတော ဝါ၊ ကမ်းပါးပြတ်သည်ရင်း။ ရုက္ခော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဝတိ ဝါ၊ စည်းစောင်းရန်းသည်ရင်း။ ကလလံ ဝါ၊ ညွန်သည်ရင်း။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ တံဒိသာဘိမုခေ၊ ထိုအသုဘနိမိတ် ရှိရာအရပ်သို့ ရှေးရှုဖြစ်သော။ ဘူမိပွဒေသေ ၌။ စက်မိတုံ၊ ၎။ သစေ နု သက္ကာ၊ အကယ်၍ မတတ်ကောင်းခဲ့အုံ။ အာသနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အနောကာသတ္တာ၊ ခင်းရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပညပေတုံ၊ ၎။ သစေ နု သက္ကာ၊ အုံ။ (ဝေ၊ ဤသို့မတတ်နိုင်ခဲ့သော်။)တံ ဒိသံ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်ရှိရာအရပ်ကို။ အနုပလောကေန္တေနာပိ၊ မကြည့်မူ၍လည်း။ သြကာသနုရူပေ၊ အခွင့်လျော်သော။ ဌာနေ၊ ၌။ စက်မိတဗ္ဗော၊ စကြဲလည်း ကြသင့်၏။ နိသိဒိတဗ္ဗဉ္စ၊ ထိုင်လည်း ထိုင်သင့်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ စိတ္တံ၊ ကို။ တံဒိသာဘိမုခံယေဝ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်ရှိရာအရပ်သို့ ရှေးရှုကိုသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၁၄။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သမန္တာ နိမိတ္တုပလက္ခဏာ ကိမတ္ထိယာတိအာဒိ-ပဒ္ဒေါနံ၊ ဤသို့စသော ပြဿနာတို့၏။ အသမ္မောဟတ္ထာတိအာဒိဝိဿဇ္ဇနေ၊ ဤသို့အစရှိသော အဖြေ၌။ အယံ၊ သော။ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့၏အုံ၊ ယဿ၊ အကြင်ယောဂိအား။ အဝေလာယံ၊ (ဆည်းစျာ အခါအစရှိသော) မလျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဥဒ္ဒုမာတကနိမိတ္တဌာနံ၊ ဥဒ္ဒုမာတကနိမိတ်ရှိရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ နိမိတ္တုပလက္ခဏံ၊ ကျောက်စသောနိမိတ်ကို မှတ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ နိမိတ္တဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုယူခြင်းငှါ။ စက္ခုံ၊ ကို။ ဥမ္မိလေတ္တာ၊ ၍။ သြလောကေန္တသော၊ ကြည့်စဉ်လျှင်။ တံ မတသရီရံ၊ ထိုအလောင်း

ကောင်သည်။ ဥဒ္ဒဟိတ္ဝာ၊ ထ၍။ ဍိတံ ဝိယ၊ မားမားရပ်သကဲ့သို့ဂင်း။ အဇ္ဈောတ္ထရမာနံ ဝိယ၊ လွှမ်းမိုးလာသကဲ့သို့ဂင်း။ အနုဗန္ဓမာနံ ဝိယ စ၊ လိုက်သကဲ့သို့ဂင်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပဌာတိ၊ ထင်အုံ့။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဗီဘစ္ဆံ-ဝိရူပံ၊ ဖောက်ပြန်သော၊ ဝါ၊ အရုပ်ဆိုးသော။ တံ ဘေရဝါရမ္မဏံ၊ ထိုကြောက်လန့်ဖွယ်အာရုံကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဝိကွဲဘွဲဝိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥမ္မတ္တကော ဝိယ၊ နတ်ရူးကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်ချေ၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသို့။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ မေးပါးခိုင်လျက် ခက်ထန်တောင့်မာသည်၏အဖြစ်သို့။ လောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်တတ်ချေ၏။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ပါဋိယံ၊ ၌။ ဝိဘတ္တိ-အဋ္ဌတိ သာရမ္မဏေသု၊ ဝေဖန်အပ်သော သုံးဆဲရှစ်ပါးသောအာရုံတို့တွင်။ အသုံ၊ ဤဥဒ္ဒါမာတိကအာရုံမှတပါးသော။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သောဘေရှိသော။ ဘေရဝါရမ္မဏံ နာမ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ဤမသို့ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ၌။ စျာနဝိဘင်္ဂကော နာမ၊ စျာန်မှ ရှေ့လျှောသော သူမည်သည်၊ ဝါ၊ ဗျာန်မှထွက်ပြေးသောသူ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်ချေ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနသာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကောင်၏။ အတိဘေရဝတ္တာ၊ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ သန္ဓမ္ဘေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာ တည်တံ့ခိုင်ခံ့စေ၍။ (ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းကို ပြုမ်းစေသဖြင့် မတုန်လှုပ်မူ၍ဟူလို) သတိံ၊ ကို။ သုပဋ္ဌိတံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ မတသရီရံ၊ သူသေကောင်သည်။ ဥဒ္ဒဟိတ္ဝာ၊ ထ၍။ အနုဗန္ဓနကံ နာမ၊ လိုက်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကောင်းခဲ့။ ဟိ-သစ္ဆံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ထိုသူသေကောင်၏။ သမိပေ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ သော ပါသာဏော ဝါ၊ ထိုကျောက်သည်ဂင်း။ သာ လတာ ဝါ၊ သည်ဂင်း။ သစေ အာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လာခြားအုံ့။ သရီရမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ပန၊ စင်စစ်။ သော ပါသာဏော ဝါ၊ သည်ဂင်း။ သာ လတာ ဝါ၊ သည်ဂင်း။ နာဂစ္ဆတိ ယထာ၊ မလာတတ်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ တူ။ သရီရမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာတတ်ခဲ့။ ပန၊ ထိုသို့ပါလျက်။ တုယှံ၊ သင့်အား။ အယံ ဥပဌာနာကာရော၊ ဤသို့ထ၍ မားမားရပ်သကဲ့သို့ စသည်ဖြင့်ထင်သော အခြင်းအရာသည်။ သညောဝ၊ ဘာဝနာပရိကမ္မသညာကြောင့် ဖြစ်၍။ သညာသမ္ဘဝေါ၊ သညာမျှလျှင် သမုဋ္ဌာန်ရှိ၏။ [၁၈၂] ဝေ၊ အား။

အဇ္ဈ၊ ယခု၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ထင်လတ်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ သံသရာ ဘေးကိုရှုသသူ။ မာ ဘာယိ၊ လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ဝုတ္တပ္ပကာရဖြင့်ဖျောက်၍၊ ဝါ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ဟာသံ၊ (ယခုမှ သင်၏ပင်ပန်းကျိုးလာလတ်ပြီဟု) ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ဥပါဒေတွာ၊ ၍။ တသ္မိံ နိမိတ္တေ၊ ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်၌။ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ သဏ္ဌာရာပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့ ဘာဝနာစိတ်ကိုဖြစ်စေသည် ရှိသော်။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤ (သစေ ဟိ သော စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော) အကျိုးကိုလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သမန္တာ နိမိတ္တပ္ပလက္ခဏာ အသမ္မောဟတ္ထာတိ၊ ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကောဒသဝိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟံ၊ အရုပ်အတု အမှတ်နိမိတ်ကို။ သမ္ပာဒေန္တော၊ ပြီးစေသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဘာဝနာ ကို။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနိမိတ်၌ ဆောင်၍ဖွဲ့၏။ (တနည်း) ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ယောဂကမ္မ၏ ပဝတ္တိဋ္ဌာနဖြစ်သော အကြင်အကြင် ရှေးရှု ထင်လာသော နိမိတ်ကို။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ ဘာဝနာစိတ်၌ ရှေးရှုဆောင်၍ ဖွဲ့၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အုံ့။ တယာ၊ ထိုယောဂီ၏၊ ဝါ၊ ထို ဥဒ္ဒုမာတကအသုဘကို။ (သြလောကန-၌ စပ်) ဝါ၊ အသုဘ၏။ (ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ-၌ စပ်) စက္ခုနှင့်၊ တို့ကို။ ဥမ္မီလေတွာ၊ ၍။ သြလောက-နပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဥဂ္ဂဟ-နိမိတ္တေ၊ ၌။ မာနသံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ စာရေန္တသာ၊ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ဖြစ်စေသော ယောဂီအား။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ တသ္မိံ ပဋိဘာဂနိမိတ္တေ၊ ၌။ မာနသံ၊ ကို။ စာရေန္တော၊ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ဖြစ်စေသော ယောဂီသည်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အပ္ပနာယံ၊ ၌။ ဌတွာ၊ ၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေန္တော၊ ဖြစ်၍။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ သစ္ဆိ-ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုရ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ကောဒသဝိဓေနေ။ပ။ တ္ထောတိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁၁၅။ ပန၊ တခန်းဆိုအုံ့။ ဂတာဂတ။ပ။ တ္ထာတိ ဇော၊ ၌။ ဂတ-မဂ္ဂဿ စ၊ သွားသောခရီးကိုဂုဏ်း။ အာဂတမဂ္ဂဿ စ၊ လာသော ခရီးကိုဂုဏ်း။ ယာ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ အကြင်ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။

သာ ဂတာဂတမဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနဝိထိယာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အစဉ်တည်းဟူသော ခရီးလမ်းရိုးမှန်သို့။ သမ္ပဋ္ဌိပါဒနတ္ထာ၊ ဖြောင့်မတ် ကောင်းမွန်စွာ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရ၏ တက်ခြင်း, သွားခြင်း, စိတ်ကို နှင်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ၊ ခ္ဆဲအံ့။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ ဣမံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ကေစိ၊ တစုံတယောက်သောသူတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကတိမီ၊ ဘယ်နှစ်ဦးမြောက်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဝသံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သစေ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဋ္ဌံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သစေ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဝါရံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သစေ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အဟံ ကမ္မဋ္ဌာနိကောတိ၊ ငါ ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသူဟု နှလုံးပြု၍။ တုဏ္ဍီဘူတောန၊ တုဏ္ဍီဘောဖြစ်၍။ ဂန္တုံ၊ ၎။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဒိဝသော၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗော၊ ၏။ ပဋ္ဌော၊ ကို။ ဝိယဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ နု ဇာနာ-တိ၊ အံ့။ နု ဇာနာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဝါရော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝေါ၊ ဤသို့ နေ့ရက်ကို ပြောဆို ခြင်း စသည်ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုစဉ်။ တဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ရဟန်းအား။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ပြီးသော။ တရုဏနိမိတ္တံ၊ နုသော ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်သည်။ နဿတိ၊ ပျောက်ခဲ့အံ့။ တသ္မိံ၊ ထိုတရုဏ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်။ နဿန္တေပိ၊ ပျောက်သော်လည်း။ ဒိဝသံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေန၊ မေးအပ်သော ရဟန်းသည်။ ကထေတဗ္ဗမေဝ၊ ဖြေအပ်သည်သာတည်း။ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ အဇာနန္တေန၊ မသိသောရဟန်းသည်။ နု ဇာနာမိတိ၊ ငါမသိဟု။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇာနန္တေန၊ ရဟန်းသည်။ ဧကဒေသေန၊ တစိတ်တပိုင်းအားဖြင့်။ ကထေတုမ္ပိ၊ ၎ငါလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဝါရောပိ၊ ကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အာဂန္တုကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အာဂန္တုကပဋ္ဌိသန္ဓိဝါရော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗောဝ၊ သာတည်း။ အဝသေသာနိ၊ အာဂန္တုကဝတ်မှ ကြွင်းကုန်သော။ စေတိ-ယင်္ဂဏပေါ။ ဂမိကဝတ္တာဒီနိ၊ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓကဝတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပူဇေတဗ္ဗာနေဝ၊ ဖြည့်အပ်ကုန် သည်သာတည်း။ တာနိ၊ ထိုစေတိယင်္ဂဏဝတ် စသည်တို့ကို။ ပူဇေန္တဿာပိ၊ ဖြည့်စဉ်လည်း။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝတံ တရုဏနိမိတ္တံ၊ သည်။ နဿတိ၊ ပျောက်ခဲ့အံ့။ ပုန၊ ဖန်။ ဂန္တွာ၊ သုသာန်သို့သွား၍။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်

ကို။ ဂဏ္ဌိသောမီတိ၊ ယူအံ့ဟု။ ဂန္ဓုကာမသောပိ၊ သွားလိုပါသော်လည်း။ အမနုဿောဟိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝါဌမိဂေါဟိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ အဓိဋ္ဌိတတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုသာနမ္ပိ၊ သို့လည်း။ ဂန္ဓုံ၊ ဌ၊ နဿ ကတ္တာ၊ မတတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်ချေ၏။ နိမိတ္တံ ဝါ၊ သုသာန်ဌိတည်သော အသုဘနိမိတ်သည်မူလည်း။ အန္ဓရဓာယတိ၊ ဥဒ္ဓုမာတကအဖြစ်မှ ကင်းကွယ်နှင့်တတ်ချေ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သည်။ ဧကမေဝ ဝါ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံးသာလျှင်ရင်း။ ဒွေ ဝါ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်တို့ ပတ်လုံးသာလျှင်ရင်း။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိနီလကာဒိဘာဝံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်တတ်ချေ၏။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ တို့တွင်။ ဧတေန၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဒုလ္လဘကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဤကမ္မဋ္ဌာန်း၏အတိဒုလ္လဘ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ နိမိတ္တေ၊ ထင်ပြီးသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်။ နဋ္ဌေ၊ ပျောက်လတ်သော်။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရတ္တိဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ဌိတေ ဝါ၊ ဌိတေ ဝါ၊ ဌိတ

ထိုရှေ့လောက်။ ဂတာဂတမဂ္ဂေါ့၊ သွားသောခရီး လာသောခရီးကို။ ပစ္စဝေက္ခိတမ္ပေါ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခတောဝ၊ ဆင်ခြင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုဥဒ္ဓုမာတကဥဒ္ဂဟနိမိတ်သည်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုရတောဝ၊ ရှေ့၌။ နိက္ခိတ္တံ ဝိယ၊ ချထားလာသကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိ-ကာရသည်။ ပုရိမာကာရေနေဝ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော အခြင်းအရာဖြင့်သာ လျှင်။ ဝိထိံ၊ ဘာဝနာလမ်းရိုးမှန်သို့။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ရှေးရှုတက်နိုင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဂတာဂတမဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာ ဝိထိသမ္ပဋ္ဌိပါဒနတ္ထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၁၁၆။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ အာနိသံသဒဿဝီ။ပ။ စိတ္တံ ဥပနိဗန္ဓတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်နှင့်တကွသော။ အတ္ထော၊ ကို။ (ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်လတံ့။) ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလေ၊ ဥဒ္ဓုမာတက ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အကောင်၌။ မာနသံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ စာရေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဗျာနံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဗျာနပဒဋ္ဌာနံ၊ ဗျာန်လျှင်နှိုးစွဲသော အကြောင်းရှိသော။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဝေ့ဇ္ဇေန၊ ပွါးစေလိုသော ရဟန်းသည်။ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်။ ဇရာမရဏမှာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ပရိမုစ္စိဿာမိ၊ လွတ်ရပေတော့အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဧဝံ-ဧဝမေဝ ဝုတ္တပ္ပကာရေနေဝ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ အာနိသံသဒဿာဝိနာ၊ အကျိုးအာနိသင်ကိုမြင်လေ့ရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်၏။

ပန-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အုံ့။ ဒုဂ္ဂတော၊ (ကြေးမြီမလွတ် ဝတ်စားမဲ့မဲ့) ဆင်းရဲစွာသော။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟဏ္ဏံ၊ အဖိုးမျှားစွာထိုက်သော။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ မေ၊ သည်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲစွာသော ပတ္တမြားရတနာကို။ လဒ္ဓံ ဝတ၊ ရအပ်ပေပြီတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တဿ၊ ထိုပတ္တမြား၌။ ရတနသညီ၊ အမြတ်ရတနာဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ ဇနေတွာ၊ ၍။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ ပေမေန၊ မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်။ သမ္ပိယာယမာနော၊ အလွန်မြတ်နိုးအပ်သည်ကိုပြုလျက်[1]။ တံ မဏိရတနံ၊ ကို။ ရက္ခေယျ

၁-သမ္ပိယ-ပုဒ်နောင် ဣာယ-ပစ္စည်း၊ သမ္ပိယာယ-နောင် မာန-ပဒတ္ထိုးဖြင့် ပြီးသည်။ (ဆ-သံ-သော)

ယထာ၊ ၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူပင်။ မေ၊ သည်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲလှစွာသော။ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပေ၏။ ဒုဂ္ဂတာသာ၊ သူဆင်းရဲ၏။ မဟဂ္ဃ-မဏိရတနသဒိသံ၊ အဖိုးမျှားစွာထိုက်သော ပတ္တမြားရတနာကို ရသည်နှင့် တူ၏[1]။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဒုလ္လဘံ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ဟူသင့်စွ။ စတုဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်-ကော၊ လေးပါးသောဓာတ်ဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသကဲ့သည်၊ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ၌ ယှဉ်သကဲ့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတေ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ နာသိကဝါတံ၊ နှာခေါင်းလေကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ ကသိဏ-ကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ သည်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အလျောက်။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣတရာနိ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်မှ တပါးကုန်သော အနုဿတိပြဟ္မဝိဟာရအစရှိကုန်သော။ (တနည်း) ဧဝံ၊ သို့။ ဣတရာနိ၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းမှတပါးကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ သုလဘာနိ၊ ရလွယ်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤဥဒ္ဓုမာတက ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ကေမေဝ ဝါ ဒိဝသံ၊ တရက် ပတ်လုံး သာလျှင်ရင်း။ ဒွေ ဝါ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံးသာလျှင်ရင်း။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုတရက် နှစ်ရက်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဝိနီလကာဒိဘာဝံ၊ ဝိနီလကစသည်၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းထက်။ ဒုလ္လဘတရံ၊ အထူးသဖြင့် ရခဲသောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တသ္မိံ နိမိတ္တေ၊ ထိုရအပ်ပြီးသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၌။ ရတနသညိနာ၊ ရတနာ အမြတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ (ရက္ခိတဗ္ဗ-ဟူသော ပဓာနအပရ-ကာလကြိယာကိုင်း၍ သညိနာ ဆိုသည်) စိတ္တီကာရံ၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်း ကို၊ ဝါ၊ မိမိစိတ်မဟုတ်သော်လည်း စိတ်ကဲ့သို့ပြုခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သမ္ပယောယမာနေန၊ အလွန် မြတ်နိုး နှစ်သက် အပ်သည်ကို

၁-ပြည်မူနိဿျ၌-မဟဂ္ဃမဏိရတနသဒိသံ၊ အဖိုးမျှားစွာထိုက်သော ပတ္တမြားရတနာကို ဈောင့်ရှောက်သည်နှင့် အတူ-ဟု သမ္ဓန်ပြီးလျှင် ရက္ခဏသဒိသံ-ဆိုလိုလျက် ရက္ခဏ-ကို ချေသည်၊ နိမိတ္တံ ရက္ခိတဗ္ဗံ-၌ စပ်-ဟု မှာထားတော်မူ၏၊ ယောဂီ၏ နှလုံးသွင်းပုံဖြစ်၍ သင့်မည်မထင်၊ ထိုကြောင့် လဒ္ဓ-ပုဒ် အကြောကြုံ၍ အနက်ကို ပြင်လိုက်သည်။ တနည်း သော်ကား- "မဟဂ္ဃမဏိရတနသဒိသံ၊ ရတနာနှင့် တူသော။ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပေ၏-"ဟု သမ္ဓန်သင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

ပြုလျက်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုရအပ်တိုင်းသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ ရကွဲတဗ္ဗံ၊ ၏။ ရတ္တိဋ္ဌာနေ စ၊ ဌိတ္ကုင်း။ ဒိဝါဋ္ဌာနေ စ၊ ဌိတ္ကုင်း။ ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလံ ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလန္တိ၊ ဥဒ္ဓုမာတကဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအကောင် ပုပ်ဟု။ တတ္ထ၊ ထိုရအပ်တိုင်းသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဟူသောတိုင်၌။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပနိဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ သတိဟူသောကြိုးဖြင့် မြဲစွာဖွဲ့ချည်အပ်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးဌိတ်ထားအပ်၏။ တက္ကာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့်ခေါက်အပ်သည်ကို။ ဝိတက္ကာ-ဟတံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ (တက္ကော, ဝိတက္ကော-ကား ပရိယာယ်)

၁၁၇။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်စဉ်းစား နှလုံးထားလျက် ဝိတက်ဖြင့် အဖန်ဖန် ခေါက်အပ်သည်ကို။ ကရောတော၊ ပြုသော။ တဿ၊ ထိုယောဂါဝစရ ရဟန်းအား။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ တတြ-တသ္မိံ ဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ နိမိတ္တဒ္ဒယဿ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်နှစ်ပါး၏။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီး အခြားအခြား ကွဲပြားသည်ကိုပြုကြောင်းဖြစ်သော အထူးတည်း။ ဥဂ္ဂဟ-နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဝိရူပံ၊ ဖောက်ပြန်သည်။ ဗီဘစ္ဆံ၊ အရုပ်ဆိုးသည်။ ဘေရဝဒဿနံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမြင်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။

[၁၈၄] ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ ပန၊ သည်ကား။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နိပန္နော၊ လျောင်းအိပ်သော။ ထူလင်္ဂပစ္စင်္ဂ-ပုရိသော ဝိယ၊ ဆူဖြိုးသော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယောဂါဝစရရဟန်းအား။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တ-ပဋိလာဘသမကာလမေव၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုရသည်နှင့် မျှသောကာလ၌ သာလျှင်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော ဂေါစရဇ္ဈတ္တမှ အပ၌။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၏ပင်လျှင် မရှိခြင်းကြောင့်။ (တနည်း) နှလုံးသွင်းကြောင်းဖြစ်သော ကာမသညာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသုဘသညာကြောင့်။ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ပယ်ခွါတတ်သော သမာဓိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ ဧ၊ ဝါပါး။ အနုနယပွဟာနေနေဝ၊ အာရုံကိုချစ်တတ်သော ကာမစ္ဆန္ဒကို ပယ်သဖြင့် သာလျှင်။ အာ၊ ထိုယောဂီသည်။ လောဟိတပွဟာနေန၊ သွေးကို ပယ်သဖြင့်။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်ကို။ ပဟီယတိ ဝိယ၊ ပယ်အပ်သကဲ့သို့။

ဗျာပါဒေါပိ၊ ကိုလည်း။ ပဟီယတိ၊ ၏။ တထာ အာရဒ္ဓဝိရိယတာယ၊ (အကြင်အခြင်းဖြင့် ဥပစာရစျာန်သည်ဖြစ်၏) ထိုအခြင်းဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ချိပင့်အားပေးအပ်သော ဝီရိယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်[1]။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ၏။ အဝိပ္ပဋိသာရကရသန္တ-မ္မောနုယောဂဝသေန၊ နှလုံးခ္ဍ ငြိမ်းအေးချမ်းမြေ့သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော ငြိမ်သက်ချမ်းမြေ့သော သဘောရှိသော သီလပိတိပဿဒ္ဓိသုခစသည်ကို ယှဉ်စေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ၏။ အဓိဂတ-ဝိသေသသာ၊ ရအပ်သော ဘာဝနာအထူး၏။ ပစ္စက္ခတာယ၊ ကျင့်သော ယောဂီသည် မျက်မှောက် တွေ့အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋ္ဌိပတ္တိဒေသ-ကော၊ ပဋ္ဌိပတ်ကိုဟောတတ်သော။ သတ္ထရိ၊ ၌ဌင်း။ ပဋ္ဌိပတ္တိယံ၊ ကျင့်အပ်သော စျာနပဋ္ဌိပတ်ခ္ဍင်း။ ပဋ္ဌိပတ္တိဖလေ စ၊ ထိုပဋ္ဌိပတ်၏ (လောကီ လောကုတ္တရာ) အကျိုးခ္ဍင်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ ကင်း၏။ (တနည်း) ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ-ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌ နိဝရဏာနိ၊ ကာမစ္ဆန္ဒစသော ငါးပါးသော နိဝရဏတို့ကို။ ပဟီယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့။ တသ္မိညေव နိမိတ္တေ၊ ထိုပဋ္ဌိဘာဂ နိမိတ်ခ္ဍသာလျှင်။ စေတသော၊ မိမိနှင့် သမ္ပယုတ်စိတ်ကို။ အဘိနိရောပန-လက္ခဏော၊ အာရုံသို့ ရှေးရှုတင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ဌင်း။ နိမိတ္တာနုမဇ္ဇနကိစ္စံ၊ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်ခ္ဍ အဖန်ဖန်သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းကိစ္စကို။ သာဓယမာနော၊ ပြီးစေသော။ ဝိစာရော၊ ဌင်း။ ပဋ္ဌိလဒ္ဓဝိသေ-သာဓိဂမပစ္စယာ၊ ရအပ်သော ဘာဝနာအထူးကို ရခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ပီတိ၊ ဌင်း။ ပီတိမနသာ၊ ပီတိနှင့်တကွသော စိတ်ရှိသောသူအား။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဘဝတော၊ ကာယပဿဒ္ဓိ စိတ္တပဿဒ္ဓိဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ပဿဒ္ဓိ၊ ဌင်း။ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုပဿဒ္ဓိလျှင် အကြောင်းရှိသော။ သုခံ၊ ဌင်း။ သုခိတသာ၊ သုခသို့ရောက်သော၊ ဝါ၊ ဖြစ်သော သုခရှိသသူအား။ စိတ္တ-သမာဓိသမ္ဘဝတော၊ စိတ်သမာဓိ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ သုခနိမိတ္တာ၊ သုခလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ကေဝ္ဌတာ စ၊ ဌင်း။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ စျာနင်္ဂါနိ၊ ငါးပါးသောစျာန်တို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

၁။ ဌိကာနှင့်အညီ ပြန်ထားသောအနက်ဖြစ်သည်။ တထာ၊ ထိုအတူ-ဟု အနုက်ပေး၍ ပဟီယတိ-ခ္ဍ စပ်လျှင်လည်း သင့်ရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

အသ၊ ထိုယောဂီအား။ တခ်ဏည၀-ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ္တပဋ္ဌိလာဘသမ-ကာလမေ၀၊ ဌိတသာလျှင်။ ပဌမဈာနပဋ္ဌိဗိမ္ဘူတံ၊ ပဌမစျာန်၏ အတုအရိပ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဥပစာရစျာနမ္မိ၊ သည်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ ဤတော၊ ဤဥပစာရစျာန်ဖြစ်သည်မှ။ ပရံ၊ ဌိ။ ယာ၀၊ လောက်။ ပဌမဈာနသ၊ ၏။ အပ္ပနာ စေ၀၊ သည်ရင်း။ ၀သိပ္ပတ္တိ စ၊ ၀သီဘော်သို့ ရောက်ခြင်း သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာ၀၊ လောက်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကား ရပ်ကို။ ပထ၀ီကသိဏေ၊ ဌိ။ ၀ုတ္တနယေနေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဝိနိလကာဒိကမ္မဋ္ဌာန

၁၁၈။ ပန၊ တခန်းဆိုအံ့။ ဤတော၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းမှ။ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနီလကာဒီသုပိ၊ ဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်းစသည် တို့ဌိလည်း။ ဥဒ္ဓုမာတကံ။ပ။ သတိယာတိအာဒိနာ၊ အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဂမနံ၊ နိမိတ်ယူခြင်းငှါ သုသာန်သို့ သွားခြင်းကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ယံ တံ လက္ခဏံ၊ အကြင်နိမိတ်ယူခြင်း၏ လက္ခဏာကို။ ၀ုတ္တံ၊ ပြီ။ ဝိနီလကံ အသုဘနိမိတ္တမုဂ္ဂဏှန္တော ဝိပုဗ္ဗကံ အသုဘနိမိတ္တမုဂ္ဂဏှန္တောတိ၊ မုဂ္ဂဏှန္တော အစရှိသော။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ တဿ တဿ၊ ထိုထို အသုဘ၏။ ၀ဏ္ဏေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုဝိနီလကအသုဘ စသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဥဒ္ဓုမာတကပဒမတ္တံ၊ ဥဒ္ဓုမာတက ဟူသော ပုဒ်မျှကို။ ပရိ၀တ္တေတ္ဝာ၊ လဲလှယ်၍။ ၀ုတ္တနယေနေ၀၊ ဥဒ္ဓုမာတကဌ် ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သ၀ိနိစ္ဆယာဓိပ္ပါယံ၊ ဝိနိစ္ဆယနှင့် တကွ အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွသော။ တံ သဗ္ဗလက္ခဏံ၊ ထိုအလုံးစုံသော နိမိတ်ယူခြင်း၏ လက္ခဏာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ဝိနီလကေ၊ ဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဝိနီလကပဋ္ဌိကူလံ ဝိနီလက-ပဋ္ဌိကူလန္တိ၊ (အဖြူအနီ စသည်တို့နှင့်ရောလျက်မျှားသောအားဖြင့် ညှိုသော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) ဝိနီလကပဋ္ဌိကူလ ဝိနီလက-ပဋ္ဌိကူလဟု။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပ၀တ္တေတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ကဗရ-ကဗရ၀ဏ္ဏံ၊ မျှားသောအားဖြင့် ပြောက်ကျားပြောက်ကျားသော အဆင်း

ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပဋ္ဌိဘာဂ-နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥဿဒဝသေန၊ ရတ္တသေတနိုလဝဏ္ဏတို့တွင် မျှားသောဝဏ္ဏ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။

ဝိပုဗ္ဗကေ၊ ဝိပုဗ္ဗကကမ္မဋ္ဌာန်းဌာ။ ဝိပုဗ္ဗကပဋ္ဌိကူလံ ဝိပုဗ္ဗကပဋ္ဌိကူလန္တိ၊ (ယိုစီးသော ပြည်ရှိသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) ဝိပုဗ္ဗကပဋ္ဌိကူလ ဝိပုဗ္ဗကပဋ္ဌိကူလဟု။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဧတ္ထ၊ ဣဝိပုဗ္ဗကကမ္မဋ္ဌာန်းဌာ။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပဋ္ဌာနန္တိမံ၊ တတော့တော့ ယိုစီးသကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ္တံ၊ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ်သည်။ နိစ္စလံ၊ မလှုပ်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓိသိန္ဓိ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။

ဝိစ္ဆိဒ္ဒကံ၊ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ယုဒ္ဓမဏ္ဍလေ ဝါ၊ စစ်ထိုးရာ မြေအပြင်ဌာနင်း၊ ဝါ၊ စစ်တလင်းဌာနင်း။ စောရာဒဋ္ဌဝိယံ ဝါ၊ ခိုးသူ လူသရမ်းသောင်းကျန်းထ[ကြ]သော တောအုပ်ဌာနင်း။ ယတ္ထ အာဃာတနေ သုသာနေ၊ အ[ကြင်]ခိုးသူကို ကွပ်မျက်သုတ်သင်ရာ သုသာန်ဌာ။ [၁၈၅] ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ စောရေ၊ တို့ကို။ ဆိန္နာပေန္တိ၊ ဖြတ်စေကုန်၏။ တာဒိသေ သုသာနေ ဝါ၊ ထိုသို့ ခိုးသူ ကွပ်မျက်သုတ်သင်ရာ သုသာန်ဌာနင်း။ လဗ္ဘတိ၊ အပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့မရသာသော်။ အရညော၊ ဌာ။ သီဟဗျဂ္ဃေဟိ၊ တို့သည်။ ဆိန္နပုရိသဌာနေ ဝါ၊ ကိုက်ဖြတ်အပ်သော လူကောင်ရှိရာ ဌာနဌာ မူလည်း [1]။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကရသင့်သော သဘောရှိသော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားမြဲ။ (သရီရသ ခဏ္ဍဒ္ဒယံ၊ ကိုယ်ကောင်၏ အပိုင်းနှစ်ခုသည်။) နာနာဒိသာယံ၊ အသီးအသီးအရပ်ဌာ။ ပတိတမ္ပိ၊ ကျသော်လည်း။ ဧကာဝဇ္ဇနေန၊ တချက်တည်းသော နှလုံး

---

[1]-ဆိန္နော ပုရိသော ဣတ္ထောတိ ဆိန္နပုရိသံ-ပြု၍ ဆိန္နပုရိသဝန္ဓနဌာနကိုရ သတည်း။ ဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်သည် အဿတ္ထိအနက်ကို မလွန်သောကြောင့် ဝုတ္တရူပါ-ကို ဝုတ္တရူပဝန္ဓော-ဖွင့်သကဲ့သို့ ဆိန္နပုရိသဌာနေတိ ဆိန္နပုရိသဝန္ဓေ ဌာနေ-ဟု ဋီကာ သံဝဏ္ဏနာမှုသည်။ ။ လဟုကံ မတ္တံ လဟုမတ္တံ၊ လဟုမတ္တံ ဧတေသံ အတ္ထီတိ လဟုမတ္တာ-ဟူသကဲ့သို့ ဆိန္နော ပုရိသော ဆိန္နပုရိသော၊ ဆိန္နပုရိသော ဧတ္ထ အတ္ထီတိ ဆိန္နပုရိသံ- ဟု အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်လည်း မှုသင့်၏။ (ပြည်)

သွင်းခြင်းဖြင့်။ အာပါထံ၊ တက္ခထင်ခြင်းသို့။ သစေ အာဂစ္ဆတိ၊ အုံ့။ ဣစ္ဆေတံ၊ ဤသို့တက္ခနက်ထင်ခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ အာပါထံ၊ သို့။ နော စေ အာဂစ္ဆတိ၊ အုံ့။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နု ပရာမသိတဗ္ဗံ၊ မသုံးသပ် မကိုင်တွယ်အပ်။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအုံ့။ ပရာမ-သန္တော၊ သုံးသပ်သောရဟန်းသည်။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်၍ မစက်ဆုပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရာမိ-ကေန ဝါ၊ အရုံစောင့်ကိုဂင်း။ သမဏုဒ္ဒေသေန ဝါ၊ သာမဏေကိုဂင်း။ အညေန၊ တပါးသော။ ကေနစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူကိုဂင်း။ ကေဋ္ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ပြုစေအပ်၏။ ဝါ၊ စုစေအပ်၏။ အလဘန္တေန၊ စေခိုင်းစရာ အာရာမိကစသည်ကို မရသောရဟန်းသည်။ ကတ္တာရယဒ္ဓိယာ ဝါ၊ သွားရာဆောင်သော တောင်ဝှေးဖြင့်ဂင်း။ ဒဏ္ဍကေန ဝါ၊ တစုံတခုသောတုတ်ဖြင့်ဂင်း။ ကေဠုလန္တရံ၊ လက်တသစ်ခြားကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဥပနာမေတဗ္ဗံ-ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ကပ်ချဉ်းအပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ ဥပနာမေတ္တာ၊ ကပ်ချဉ်း၍။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကပဋိက္ခေပံ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကပဋိက္ခေပန္တိ၊ အလယ်ဌ-နေ့စ်ပိုင်းဖြတ်အပ်သော ဝိစ္ဆိဒ္ဒကပဋိက္ခေပ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကပဋိက္ခေပဟု။ မနသိကာ-ရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္တ၊ ထိုဝိစ္ဆိဒ္ဒက ကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဥဂ္ဂဟနိ-မိတ္တံ၊ သည်။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဆိဒ္ဒံ ဝိယ၊ ဖြတ်အပ်သောအကောင်ကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ ပန၊ သည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံ။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

ဝိက္ခာယိတကော၊ ၌။ ဝိက္ခာယိတကပဋိက္ခေပံ ဝိက္ခာယိတကပဋိက္ခေပန္တိ၊ (ခွေး, မြေခွေး စသည်တို့သည် အထူးထူး အပြားပြား ခဲအပ်သည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) ဝိက္ခာယိတကပဋိက္ခေပ ဝိက္ခာယိတကပဋိက္ခေပဟု။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဤဝိက္ခာယိတက အသုဘ၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ ပန၊ သည်ကား။ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ခါယိတသဒိ-သမေဝ၊ ခဲအပ်သော အသုဘနှင့်တူစွာသာလျှင်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိ-ဘာဂနိမိတ္တံ၊ ,ပဋိဘာဂနိမိတ်မူကား။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံသာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

ဝိက္ခိတ္တကမ္မ၊ ဝိက္ခိတ္တက အသုဘကိုလည်း။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကော၊ ၌။ ဝုတ္တနယေ-နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ (ဝိဝိခံ၊ အထူးထူးသောအရပ်သို့။ ခံတွဲ၊ ပစ်အပ်

သော။ သရီရာဝယဝံ၊ ကိုယ်အစိတ်ကို။) အဂုံလဂုံလန္တရံ၊ လက်တသစ်ခြား လက်တသစ်ခြားကို။ ကာရေတ္ဝာ ဝါ၊ အာရာမိကစသည်ကို ပြုစေ၍ရင်း။ ကတ္ဝာ ဝါ၊ ကတ္တရယဋ္ဌိဒဏ္ဍကဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပင်ပြု၍ရင်း။ ဝိက္ခိတ္တက-ပဋိကူလံ ဝိက္ခိတ္တကပဋိကူလန္တိ၊ (အထူးထူးသောအရပ်သို့ စွန့်ပစ်အပ်သည် ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) ဝိက္ခိတ္တက။ပ။ ပဋိကူလဟု။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ တွေ့၊ ဤဝိက္ခိတ္တက အသုဘ၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋဋ္ဌာနရံ၊ ထင်မြင်သောအကြားရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ ပန၊ မူကား။ ပရိပုဏ္ဏံဝ၊ သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

ဟတဝိက္ခိတ္တကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကေ၊ ၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရေသုယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ ယုဒ္ဓ-မဏ္ဍလစသော အရပ်တို့၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို ယုဒ္ဓမဏ္ဍလစသော အရပ်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဂုံလဂုံလန္တရံ၊ ကို။ ကာရေတ္ဝာ ဝါ၊ ၍ရင်း။ ကတ္ဝာ ဝါ၊ ၍ရင်း။ ဟတ-ဝိက္ခိတ္တကပဋိကူလံ ဟတဝိက္ခိတ္တကပဋိကူလန္တိ၊ (ကျီးခြေသဏ္ဌာန်ခေါ်လက်-နက်စသည်တို့ဖြင့် ဖြတ်၍ အထူးထူးသော အရပ်သို့ စွန့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) ဟတဝိက္ခိတ္တက။ပ။ ပဋိကူလဟု။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ တွေ့၊ ဤဟတဝိက္ခိတ္တကအသုဘ၌။ ဥဂ္ဂဟ-နိမိတ္တံ ပန၊ သည်ကား။ ပညာယမာနံ၊ ထင်သော။ ပဟာရမုခံ ဝိယ၊ လက်နက်ဒဏ်ချက်ထိရာ အမာဝကဲ့သို့[1]။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ မူကား။ ပရိပုဏ္ဏမေဝ၊ သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

လောဟိတကံ၊ လောဟိတက အသုဘကို။ ယုဒ္ဓမဏ္ဍလာဒီသု၊ စစ်ထိုး ရာမြေအပြင် စသည်တို့၌။ လဒ္ဓပ္ပဟာရာနံ၊ ရအပ်သော လက်နက်ဒဏ်ရာ ရှိကုန်သော ကိုယ်အရုပ်တို့၏။ (မုခတော-ဌ်စပ်။ ဋ္ဌိကာ။) (တနည်း)ရအပ် သော လက်နက်ဒဏ်ရာရှိကုန်သော စစ်သည်တို့၏။ ဟတ္ထပါဒါဒီသု၊ လက်-ခြေ စသည်တို့သည်။ ဆိန္နေသု ဝါ၊ ပြတ်ကုန်သော်၎င်း။ ဘိန္နဂဏ္ဍပိဋ-ကာဒီနံ ဝါ၊ ပေါက်ပြဲသော အိုင်းအမာ ထွတ်မြင်းနာ အစရှိသည်တို့၏

၁-ပညာယမာနုပဟာရမုခံ ဝ်ယ၊ ထင်ရှားသော ထိုးခုတ်ရာ အမာဝရှိသကဲ့သို့-ဟု ရှိသော သီမူသည် ယုတ္တတရ ဖြစ်ပေ၏။ (ဆ-သံ-သော)

မ္ပလည်း။ မုခတော-ပဟာရာဒိမုခတော၊ လက်နက်ဒဏ်ရာ အစရှိသော အမာဝမ္ပ။ ပဋ္ဌရမာနကာလေ။ သွေးဖျင်ဖျင်ယိုသော ကာလ၌။ လဇ္ဇတိ၊ ရ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသွေးယိုထွက်သော အကောင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ လောဟိတကပဋ္ဌိကူလံ လောဟိတကပဋ္ဌိကူလန္တိ၊ (ယိုသောသွေးရှိသည် ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) လောဟိတကပဋ္ဌိကူလ လောဟိတကပဋ္ဌိကူလ ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလောဟိတက အသုဘ၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဝါတပ္ပဟတာ၊ လေခတ်အပ်သော။ ရုက္ခ-ပဋ္ဌာကာ ဝိယ၊ နိသောတံခွန်ကဲ့သို့။ စလမာနာကာရံ၊ လှုပ်သော အခြင်း အရာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ္တံ ပန၊ ပဋ္ဌိဘာဂ နိမိတ်မူကား။ သန္ဓိသိန္ဓံ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

ပုဋ္ဌဝကံ၊ ပုဋ္ဌဝက အသုဘသည်။ ဒ္ဒိဟတိဟစ္ဆယေန၊ ၌။ ကုဏပယာ၊ သူသေ ကောင်၏။ နဝဟိ ဝဏမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသော အမာဝတ္ထုမ္ပ။ ကိမိရာသိ-ပဋ္ဌရဏကာလေ၊ ပိုးလောက် အစုယိုထွက်သောကာလ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ အပိစ၊ ဆိုဖွယ်အထူးကိုဆိုအံ့။ တံ ပုဋ္ဌဝကံ၊ ထိုပုဋ္ဌဝက အသုဘသည်။ သောဏသိင်္ဂါလမနုဿဂေါမဟိ သဟတ္ထိအဿအစဝရာဒီနံ၊ အိမ်ခွေး, မြေ ခွေး, လူ, နွားကျွဲ, ဆင်, မြင်း, စပါးကြီးမြွေ စသည်တို့၏။ သရီရပ္ပမာဏ-မေဝ၊ ကိုယ်ကောင်ပမာဏ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သာလိဘတ္တရာသိ ဝိယ၊ သလေးထမင်းအစုကဲ့သို့။ [၁၈၆] တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုအိမ်ခွေး, မြေခွေး စသည်တို့၏ ကိုယ်တို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါး သော ကိုယ်ကောင်၌။ ပုဋ္ဌဝကပဋ္ဌိကူလံ ပုဋ္ဌဝကပဋ္ဌိကူလန္တိ၊ (ယိုသော ပိုးလောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော) ပုဋ္ဌဝက စက်ဆုပ်ဖွယ်သော ပုဋ္ဌဝက ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်စ့။ စုဋ္ဌပိဏ္ဍပါတိကတိယတ္ထေရသ၊ အား။ ကာဋ္ဌဒီဃဝါပိယာ၊ ကာလ-ဒီဃဝါပီမည်သောအိုင်၏။ အနွေ့ဘာ၊ ၌။ ဟတ္ထိကုဏပေ၊ ဆင်သေကောင် ၌။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဋ္ဌဝက အသုဘ၌။ ဥဂ္ဂဟ-နိမိတ္တံ ပန၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်မူကား။ စလမာနံ ဝိယ၊ လှုပ်သကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိဘာဂနိမိတ္တံ၊ နိမိတ်မူကား။ သာလိဘတ္တပိဏ္ဍော ဝိယ၊ သလေး လမင်းအစိုင်ကဲ့သို့။ သန္ဓိသိန္ဓံ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

အဋ္ဌိကံ၊ အဋ္ဌိကအသုဘကို။ (နာနုပ္ပကာရတော ဝုတ္တန္တိ သမ္မန္နော။) (သော၊ ထိုရဟန်းသည်။) သိဝထိကာယ၊ သုသာန်၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်အပ်သော။ အဋ္ဌိသင်္ခလိကံ၊ အရိုးဆက်မပြိုတ်သေးသော။ သမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့် တကွဖြစ်သော။ နဟာရုသမ္ပန္နံ၊ အကြောသည် ဖွဲ့ချည်အပ်သော။ သရီရံ၊ သူ့သေကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ သေယျထာပိ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌိက အသုဘ၌။ (နိမိတ္တမုဂ္ဂဟေတဗ္ဗန္တိ သမ္မန္နော) ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ တံ၊ ထိုအဋ္ဌိကအသုဘကို။ နိုက္ခိတ္တံ၊ ပစ်ချအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌိက အသုဘရှိရာသို့။ ပုရိမ-နယေနေဝ၊ ရှေးဥဒ္ဒေသမာတိကာ၌ ဝုတ္တနယဖြင့်သာလျှင်။ (ပုရေ ဇာတော ပုရိမော-ဟု မပြုလင့်။ ပုရေ ဝုတ္တော ပုရိမော-ဟု ပြု) ဂန္ဓာ၊ ၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပါသာဏာဒီနံ၊ ကျောက်စသည်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သနိမိတ္တံ၊ မှတ်ကြောင်းနိမိတ်နှင့်တကွကို။ သာရမ္မဏံ၊ အာရုံနှင့်တကွကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒံ သရီရံ၊ ဤအကောင်သည်။ အဋ္ဌိကံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အရိုးစုတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သဘာဝဘာဝတော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော သဘောလက္ခဏာအားဖြင့်။ ဥပလက္ခေတ္ဝာ၊ မြဲစွာမှတ်၍။ ဝဏ္ဏာဒိဝသေန၊ အဆင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧကာဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေ-ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၁၉။ ပန၊ အထူးကား။ တံ အဋ္ဌိကံ၊ ကို၊ ဝါ၊ သည်။ ဝဏ္ဏတော၊ ဖြင့်။ သေတန္တိ၊ ဖြူသည်ဟူ၍။ သြလောကေန္တသ၊ ကြည့်သသူအား။ (သဘာဝတော၊ ပဋိကူလသဘောအားဖြင့်။) နဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ သြဒါတ-ကသိဏသမ္ဘေဒေါ၊ သြဒါတကသိုဏ်းနှင့် ရောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌိကန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိကူလဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သြလော-ကေတဗ္ဗံ၊ ၏။ လိဋ္ဌန္တိ၊ လိဋ်-ဟူသော အမည်သည်။ ဣဓ၊ ဤအဋ္ဌိက အသုဘ၌။ ဟတ္ထာဒီနံ၊ လက်စသည်တို့၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထ ပါဒ သီသ ဥရ ဗာဟု ကဋိ ဥဋ္ဌ ဇင်္ဃာနံ၊ လက်, ခြေ, ဦးခေါင်း, ရင်, မောင်း, ခါး, ပေါင်, မြင်းခေါင်းတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ လိဋ်-တော၊ လိုင်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဒီဃရသ္ယဝဏ္ဏ-စတုရဿ ခုဒ္ဒက မဟန္တဝသေန၊ အရှည်, အတို, အလုံး, လေးထောင့်,

အယ်, အကြီးတို့၏ အစ္စမ်းအားဖြင့်။ သဏ္ဌာနတော၊ ဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒိသောကာသာ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တနယာ ဧဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တသာ တသာ အဋ္ဌိနော၊ ထိုထို အရိုး၏။ ပရိယန္တ-ဝသေန၊ အဆုံး၏အစ္စမ်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတ္တာ၊ မှတ်သားရ။ တ္တော၊ ဤ အရိုးအပေါင်းတို့တွင်။ ယဒေဝ၊ အကြင် အရိုးသည်သာလျှင်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ တံ၊ ထို ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ ထင်သောအရိုးကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ အပ္ပနာ၊ သို့။ ပါပုဏိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တသာ တသာ အဋ္ဌိနော၊ ထိုထိုအရိုး၏။ နိန္နဋ္ဌာနုထလဋ္ဌာနဝသေန၊ နိမ့်ရှိုင်းရာအရပ်, မြင့်မိုရာအရပ်၏ အစ္စမ်းဖြင့်။ နိန္နတော စ၊ နိမ့်ရှိုင်းသော အားဖြင့်ဝင်း။ ထလတော စ၊ မြင့်မိုသောအားဖြင့်ဝင်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဒေသဝသေနာပိ၊ အရပ်၏အစ္စမ်းဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နိန္နေ၊ နိမ့်ဝှမ်းသောအရပ်၌။ ဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ ထလေ၊ မြင့်မိုသော ကုန်းကြည်း၌။ ဋ္ဌိတံ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ထလေ၊ ၌။ ဋ္ဌိတော၊ ၏။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ နိန္နေ၊ ၌။ ဋ္ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဒ္ဝိန္နံ အဋ္ဌိကာနံ၊ နှစ်ခုသော အရိုးတို့၏။ ဃဋ္ဋိတဃဋ္ဋိတဋ္ဌာနဝသေန၊ အချင်းချင်း စပ်ယှက် ငြိတွယ်ရာဌာန၏ အစ္စမ်းဖြင့်။ သန္ဓိတော၊ အစပ်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဋ္ဌိကာ-နံယေဝ၊ အရိုးတို့၏သာလျှင်။ အန္တရဝသေန၊ အချင်းချင်း၏ စပ်ကြားဝ၏ အစ္စမ်းဖြင့်၊ ဝါ၊ အခေါင်း အပေါက်၏ အစ္စမ်းဖြင့်။ ဝိဝရတော၊ အကြား အပေါက်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သဗ္ဗတ္ထေဝ၊ အလုံးစုံသော အဆက်မပြတ်သော အရိုးအပေါင်း၌သာလျှင်၊ ဝါ၊ အလုံးစုံ အကြင်းမရှိသော အဋ္ဌိက၌သာလျှင်။ ဥဏ္ဏံ၊ ကို။ စာရေတ္တာ၊ ကျက်စား စေ၍။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဣဒံ အဋ္ဌိကံ၊ ဤအရိုးသည်။ ဒေတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့မှတ်သားသော်လည်း။ နိမိတ္တော၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်။ အနုပဋ္ဌဟန္တော၊ မထင်သည်ရှိသော်။ နလာဋဋ္ဌိမှ၊ နဖူးရိုး၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သဏ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၂၀။ စ၊ ဆက်။ ဣတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌိကအသုဘ၌။ ဧကာဒသဝိဓေန၊ ဖြင့်။ ဣဒံ နိမိတ္တဥဂ္ဂဟာဏံ၊ ဤဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုယူခြင်းကို။ ယုဇ္ဇမာနဝသေန၊

ရသင့်သော ပကာရ၏အစွမ်းဖြင့်။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ ယထာ၊ မှတ်အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣတော၊ ဤအင်္ဂါကအသုဘမှ။ ပုရိမေသု၊ ရှေးဦးဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ ပဋ္ဌဝကာဒီသုပိ၊ တို့ဦးလည်း။ ယုဇ္ဇမာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ဣဒံ နိမိတ္တဂ္ဂဟာဏံ၊ ကို။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ မှတ်သင့်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣဒဉ္စ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအင်္ဂါကအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်း။ သကလာယ၊ အကြွင်းမဲ့သော အဖိုရှိသော၊ ဝါ၊ ပြည့်စုံသောအစိတ်ရှိသော။ အင်္ဂါ-သခ်ၢိကာယပိ၊ အဆက်မပြုတ်သေးသော အရိုးဦးဂင်း။ ကေသ်မ္ပိ အင်္ဂါကေ၊ တချောင်းသောအရိုးဦးဂင်း။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ နိမိတ်ထင်သောအားဖြင့် ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေသု၊ ထိုအင်္ဂါကသခ်ၢိက ကေအင်္ဂါကတို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုဟု။ ကောဒသဝိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ အင်္ဂါကပဋိကူလံ အင်္ဂါကပဋိကူလန္တိ၊ ဟူ၍။ [၁၈၇] ၍ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဒ၊ ဤအင်္ဂါကကမ္မဋ္ဌာန်းဟု။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တမ္ပိ၊ သည်ရင်း။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တမ္ပိ၊ သည်ရင်း။ ဧကသဒိသမေव၊ တခုတည်းကဲ့သို့ မကဲ့မပြားတူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အဋ္ဌကထာယံ၊ ဟု။) ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဧကသဒိသမေဝ ဟူသောစကား သည်။ ကေသ်မ်ိ၊ သော။ အင်္ဂါကေ၊ အရိုးဟု။ ယုတ္တံ၊ ၏။ အင်္ဂါကသခ်ၢိ-ကာယ ပန၊ သံခြေကျင်းအဆက်ကဲ့သို့ အဆက်မပြုတ်သော အရိုးစုဟုကား။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တေ၊ ဟု။ ပညာယမာနဝိဝရတာ၊ ထင်မြင်ကောင်းသော အကြား အပေါက်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တေ၊ ဟု။ ပရိပုဏ္ဏာဘာဝေါ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်အံ့။ ဧကဋ္ဌေပိ၊ တခု သောအရိုးဟုလည်း။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တေန၊ သည်။ ဗီဘစ္ဆေန၊ အဆင်းမလှ သည်။ ဘယာနကေန၊ ပြကတော့သော သူတို့အား ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တေန၊ သည်။ ပီတိသောမန-ဿဇနကေန၊ ပီတိသောမနဿကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဥပစာရဝေဟတ္တာ၊ ဥပစာရစျာန်ကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဟိ၊ စ္ဓ။ ဣမသ္မိံ သြကာသေ၊ ဤဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်နှစ်ပါး တို့ကို ဆိုသောအရာ၌။ အဋ္ဌကထာသု၊ အဋ္ဌကထာတို့၌။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင် စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဒ္ဝါရံ ဒတ္တွာဝ၊ နိမိတ်နှစ်ပါးကို

ခဲ့ခြမ်းခြင်း၏အပေါက် အရာ သပ်ကြောင်း ပေးရှိသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ တို့၌။ စတူသု ဗြဟ္မဝိဟာရေသု၊ တို့၌ရင်း။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ အသုဘေ-သု စ၊ တို့၌ရင်း။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ စ္ဆ။ ဗြဟ္မ-ဝိဟာရေသု၊ တို့၌။ သိမသမ္ဘေဒေါယေဝ၊ လေးဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ အပိုင်း အခြားအကဲ့အပြားတို့၏ ပျက်ခြင်းသည်ပင်လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ အသုဘေသု စ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိကပ္ပံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပဋိဘာဂေယေဝ၊ သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်ရှိ သော်။ နိမိတ္တံ နာမ၊ နိမိတ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဘာပိ၊ ဆိုပြီးလျက်လည်း။ (ဇော်ကေ ဝေ၊ ဤမျှသောစကားဌာသာလျှင်။ အဌတ္ထာ၊ မတန်မူ၍။) ပုန၊ တဖန်။ အနန္တရမေဝ၊ ဤစကား၏ အခြားမဲ့ဌာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤအသုဘဌာ။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ ၎င်း။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဝိရူပံ ဗီဘစ္ဆံ၊ အဆင်းမလှသည်။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပရိယာယ်။ အဘယ့် ကြောင့်နည်း။ ဗီဘစ္ဆေန ဝိရူပေန-ဟု ဋီကာဖွင့်သောကြောင့်တည်း) ဘယာနကံ၊ ကြောက်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သည်၊ ဝါ၊ ကြောက်ဖွယ် ကောင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥပဌာတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစ ရှိသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစာရေတ္တာ၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုမှာ၊ ငါတို့ဆိုကုန်ပြီ။ ဣဒမေဝ၊ ဤငါတို့စကားသည်သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤနိမိတ်ကိုဆိုသောအရာ၌။ ယုတ္တံ၊ ၏။

အပိစ၊ ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ မဟာတိဿတ္ထေရဿ၊ အား။ ဒန္တဋ္ဌိက-မတ္တာဝလောကနေန၊ ရယ်သောမိန်းမ၏ သွားအရိုးမျှကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ သကလိတ္ထိသရီရဿ၊ အလုံးစုံသော မိန်းမကိုယ်ကောင်၏။ အဋ္ဌိသင်္ခါတဘာဝေန၊ အရိုးစု၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဌာနာဒီနိ စ၊ ထင်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌိကကမ္မဋ္ဌာန်းဌ၌။ နိဒဿနာနိ၊ ဥဂ္ဂဟပဋိဘာဂနိမိတ် နှစ်ပါးတို့၏အထူးကို ထင်စွာပြကြောင်း ဥဒါဟရဏ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤရှေစကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဣတိ-ဣမိနာ ဝစနဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဒဿသတလောစနေန၊ တထိုင်တည်းဖြင့် တထောင်သော အစိုးအပ္ပါးတို့ကို ဆင်ခြင်မြော်မြင်နိုင်သော

သိကြားမင်းသည်။ ထုတကိတ္တိ၊ ကောင်းချီးပေးအပ် ချီးမွမ်းအပ်သော ကျော်စောသံရှိသော။ သုဘဂုဏော၊ တင့်တယ်သော ကျေးဇူးရှိတော်မူသော။ ဒသဗလော၊ ဆယ်ပါးသော ဉာဏဗလ ကာယဗလရှိတော်မူသော သမ္ဗညူမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကေကဇ္ဈာနဟေတုနိ၊ တခုတခုသောစျာန်၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ အသုဘာနိ၊ အကြင် ဆယ်ထွေသော အသုဘတို့ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ တာနိ စ၊ ထိုဆယ်ပါးသော အသုဘတို့ကိုရင်း။ တေသံ၊ ထိုဆယ်ပါးသောအသုဘတို့၏။ ဣမံ ဘာဝနာ-နယဉ္စ၊ ဤဘာဝနာနည်းကိုရင်း။ ဝိဒိတ္ဝာန၊ သိပြီး၍။ တေသ္ဝေဝ၊ ထိုဆယ်ပါးသောအသုဘတို့ဌာပင်လျှင်။ ဘိယျော၊ ဆိုပြီးသည်ထက်အလွန်။ အယံ ပကိဏ္ဏကကထာပိ၊ ဤပကိဏ္ဏက ကထာကိုလည်း။ ဝိညေယျာ၊ အပ်၏။

ပကိဏ္ဏကကထာ

၁၂၁။ ဟိ၊ ခဲ့ဖူး။ ဧတေသု၊ ထိုဆယ်ထွေသော အသုဘတို့တွင်။ ယတ္တ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော အသုဘ၌။ အဓိဂတဇ္ဈာနော၊ ရအပ်ပြီးသောစျာန်ရှိသောယောဂီသည်။ သုဝိဂ္ဂဟိတရုဂတ္တာ၊ ဥဒုပဓိုပဂ္ဂ အားဖြင့် ကောင်းစွာခွါအပ်ပြီးသော ရုဂရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတ-ရာဂေါ ဝိယ၊ ရာဂကင်းပြီးသောရဟန္တာကဲ့သို့။ နိလ္လောလုပ္ပစာရော၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော အမူကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ ယွာယံ-ယော အယံ အသုဘပ္ပဘေဒေါ၊ အကြင်ဥဒ္ဓုမာတက အစရှိသော အသုဘအကွဲအပြားကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်ပြီ။ သော အသုဘပ္ပဘေဒေါ၊ ကို။ သရီရသဘာဝပ္ပတ္တိဝသေန စ၊ ဆဝသရီရ၏ မိမိသဘောသို့ရောက်သော အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ရုဂစရိတဘောဒဝသေန စ၊ ရုဂစရိုက်အကွဲအပြား၏အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့။ ဆဝသရီရံ၊ သူသေကောင်၏ ကိုယ်သည်။ ပဋိကူလဘာဝံ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အဖြစ်သို့။ 'အာပဇ္ဇမာနံ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဥဒ္ဓုမာတကသဘာဝပ္ပတ္တံ ဝါ၊ ဥဒ္ဓုမာတက သဘော သို့ ရောက်သည်မူလည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိနီလကာဒိနံ၊ တို့တွင်။ အည-တရသဘာဝပ္ပတ္တံ ဝါ၊ တပါးပါးသောသဘောသို့ ရောက်သည်မူလည်း။

သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယာဒိသံ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ အကြင်သို့သဘောရှိသော ဆဝသရီရကို။ လဒ္ဓုံ၊ ဌ၊။ သဏ္ဌာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဒိသေ တာဒိသေ၊ ထိုသို့ ထိုသို့သဘောရှိသော ဆဝသရီရ၌။ ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလံ ဝိနီလကပဋိကူလန္တိ၊ ပဋိကူလဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ ဂဏှိတမ္ပေ-ဝ၊ ယူအပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သရီရသဘာဝပွတ္တိ-ဝဇသန၊ ဆဝသရီရ၏ မိမိသဘောသို့ရောက်သော အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်ပါးအပြားတို့ဖြင့်။ အသုဘပွဘေဒေါ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၈၈] စ၊ ထိုမှတပါး။ ဣဒေါ၊ ဤဆယ်ပါးသော အသုဘတို့တွင်။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘသည်။ သရီရသဏ္ဌာနဝိပတ္တိပွကာသနတော၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်၏ ပျက်စီးခြင်းကို ပြတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဏ္ဌာနရာဂိနော၊ သဏ္ဌာန်ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်သောရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ် (သောရာဂငြိမ်းဆေးဖြစ်) ၏။ ဝိနီလကံ၊ ဝိနီလကအသုဘသည်။ ဆဝိရာဂ-ဝိပတ္တိပွကာသနတော၊ တင့်တယ်လှပသော အရေအဆင်း၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကို ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သရီရဝဏ္ဏရာဂိနော၊ ကိုယ်၏အရောင်အဆင်း၌တပ်သောရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဝိပုဗ္ဗက အသုဘသည်။ ကာယဝဏ္ဏပဋိဗဒ္ဓဿ၊ ကိုယ်ဟူသော အိုင်းအမှာကြီး၌ စပ်မှီသော။ ဒုဂ္ဂန္ဓဘာဝဿ၊ ပုပ်ဟောင် လျှောင်းလျှောင်း အနံ့မကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပကာသနတော၊ ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မာလာဂန္ဓာဒိဝသေန၊ ပန်းနံ့သာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမုဋ္ဌာပိတသရီရဂန္ဓရာဂိနော၊ ဖြစ်စေအပ်သော ကိုယ်အနံ့၌ တပ်သောရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကံ၊ သည်။ အင်္ဂေါ၊ အာတ္တင်း၌။ သုသိရဘာဝပွကာသနတော၊ အခေါင်း အပေါက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ သရီရေ၊ ၌။ ဃနဘာဝရာဂိနော၊ တခဲနှက်အဖြစ်၌ တပ်သောရာဂရှိသသူအား၊ ဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ အပေါက်အခေါင်းမရှိတလုံးတခဲတည်းဟု စွဲမှတ်၍တပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိက္ခာယိတကံ၊ သည်။ မံသုပစယသမ္ဘူတိဝိနာသပွကာသနတော၊ အသားစု

အသားစိုင် ပြည့်စုံခြင်း၏ ပျက်စီးခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့်။ ထနာဒီသု၊ သားမြတ်အစရှိကုန်သော။ သရီရပွဒေသေသု၊ ကိုယ်အရပ်တို့၌။ မံသုပစယာဂဝိနော၊ (စုံ့စုံ့မို့မို့ နှစ်လို့စလိ အိအိစက်စက် ချေသည်ကိုသည်ဟု အမှတ်ပြုသည့်) အသားစု အသားစိုင်၌ တပ်သော ရာဂရှိသည်အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိကွိတ္တကံ၊ သည်။ အင်ပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏။ ဝိကွေ့ပပ္ပကာသနတော၊ (သောဏသိင်္ဂါလ စသည်တို့သည်) ထိုမှ ဤမှ ပစ်ကြဲအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ အင်ပစ္စင်္ဂလီလာဂဝိနော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်း၌တပ်သော ရာဂရှိသည်အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဟတဝိကွိတ္တကံ၊ သည်။ သရီရသဏ္ဌာနဘေဒဝိကာရပ္ပကာသနတော၊ ကိုယ်၏ပြေပြစ်ချောမွေ့သော အဆက်အစပ်ရှိသော အဖြစ်၏ ပျက်ခြင်းဟူသော ဝိကာရကို ပြခြင်းကြောင့်။ သရီရသဏ္ဌာနသမ္ဘတ္တိဂဝိနော၊ ကိုယ်၏ချောမောပြေပြစ် အဆစ်အစပ် လျောက်ပတ်ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်သော ရာဂရှိသည်အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ လောဟိတကံ၊ သည်။ လောဟိတမကွိတပဋ္ဌိကူလဘာဝပ္ပကာသနတော၊ သွေးလိမ်းကျံအပ်သည် ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်။ အလက်ာရဇနိတသောဘဂဝိနော၊ တန်းဆာသည် ဖြစ်စေအပ်သော တင့်တယ်သော အရောင်အဆင်း၌တပ်သော ရာဂရှိသည်အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ပဋ္ဌဝကံ၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ အနေကာကိမိကုလသာဓာရဏဘာဝပ္ပကာသနတော၊ တပါးမက မျှားစ္ဆာသော ပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်။ ကာယေ၊ ၌။ မမတ္တဂဝိနော၊ ငါ့ကိုယ်ဟု ဖြစ်သောရာဂရှိသည်အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ အင္ဂိကံ၊ သည်။ သရီရဋ္ဌိနံ၊ ကိုယ်၌ရှိသောအရိုးတို့၏။ ပဋိကူလဘာဝပ္ပကာသနတော၊ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဖွယ်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ ဒန္တသမ္ဘတ္တိဂဝိနော၊ သွားပြည့်စုံ လျောက်ပတ်ခြင်း၌ ကြိုက်လေ့ရှိသည်အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဂဝဒိတဘောဒဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဒသမာ၊ ဖြင့်။ အသုဘပ္ပဘေဒေါ၊ အသုဘအကဲ့အပြားကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒသဝိဓေပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ တေသုံ အသုဘေ၊ ၌။ သေယျထာပိ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အပရိသဏ္ဌိတဇလာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မတည်တံ့သော ရေရှိသော။ သိဃသော-

တာယ၊ အစီးသန်သော ရေအယဉ်ရှိသော။ နဒီယာ၊ ဌ။ အရိတ္တဗလေ-နေ၀၊ ထိုး၀ါး၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နာ၀ါ၊ သည်။ တိဋ္ဌတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ အရိတ္တေန၊ ထိုး၀ါးနှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ ဌပေတုံ-သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နု သက္ကာ ယထာ၊ မတတ်ကောင်းသကဲ့သို့။ ဧဝမေ၀၊ လျှင်။ အာရမ္မဏယ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဗလေနေ၀၊ ဝိတက်၏အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်၊ ဝါ၊ တည်ကြည်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ (သရသတော၊ မိမိသဘောအားဖြင့်။) စိတ္တံ၊ သည်။ ဌပေတုံ-သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတ္ထေ၊ ဤ ဆယ်ပါးသော အသုဘဌာန်။ (သဝိတက္ကံ၊ သော။) ပဌမဈာနမေ၀၊ သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဝိတက္ကရဟိတာနိ၊ ကုန်သော။) ဒုတိယာဒီနိ၊ တို့သည်။ နု ဟောန္တိ၊ ကုန်။

စ၊ ဆက်။ ပဌိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရှုံ့ချွာဖွယ်သည်။ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ တေသွိ အာရမ္မဏေ၊ ထိုဥဒ္ဓုမာတက စသော အာရုံ၌။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဣမာယ ပဌိပဒါယ၊ ဖြင့်။ ဇရာမရဏမ္ပာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာနိသံသဒဿာ၀ိတာယ စေ၀၊ အာနိသင်္သကို မြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ နိ၀ရဏသန္ဌာ၀ပဗ္ဗဟာနေန စ၊ နိ၀ရဏတည်းဟူသော ပူပန်စေတတ်သော တရားကို ပယ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပီတိသောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကိမိ၀၊ ကား။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဗဟုံ၊ စွာ။ ဝေတနံ၊ အခကို။ လဘိဿာမိ၊ ရပေတော့အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာနိသံသဒဿာ၀ိနော၊ အာနိသင်္သကို မြင်လေ့ရှိသော။ ပုဗ္ဗဆဋ္ဌကဿ၊ ပန်းမှိုက်သွန်အား။ ဂူထရာ-သိမှ၊ ဘင်စုဋ္ဌ။ ပီတိသောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ သကဲ့သို့ရင်း။ ဥဿန္နဗျာဓိဒုက္ခဿ၊ သည်းထန်စွာ ဗျာဓိဒုက္ခရောက်သော။ ရောဂိနော၊ အနာသည်အား။ ဝမနဝိရေစနပ္ပ၀တ္တိယံ၊ ပျို့အန် ဝမ်းကျ ဖြစ်ရာ၌။ ပီတိ-သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ စ၊ ရင်းတည်း။

၁၂၂။ စ၊ ဆက်။ ဒသဝိဓမ္မိ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧတံ အသုဘံ၊ သည်။ လက္ခဏတော၊ အားဖြင့်။ ဧကမေ၀၊ တပါးအဖို့ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စွ။ ဒသဝိဓဿာပိ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသည် ဖြစ်ပြားသော်လည်း။ ဧတဿ အသုဘဿ၊ ၏။ အသုစိ-

ဒုဂ္ဂန္ဓဇာဂုစ္ဆာပဋိကူလဘာဝေါ ဧဝ၊ မစင်ကြယ် အနံ့ မကောင်းလျက် စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတည်း။ တဒေတံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဤအသုဘသည်။ ဣမိနာ လက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မတသရီရေ၊ သူသေကောင်၌သာ။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်သည်။ နာ၊ မဟုတ်သေး။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ ဒန္တဋ္ဌိကဒဏ္ဍာ-ဝိနော၊ ရယ်သော မာတုဂါမ၏ သွားရိုးကိုမြင်သော။ စေတိယပဗ္ဗတဝါ-သိနော၊ စေတိယတောင်၌ သီတင်းသုံးသော။ မဟာတိဿတ္ထေရဿ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာတိ ဝိယ၊ ထင်သကဲ့သို့ရင်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဂတံ၊ ဆင်ကျောက် ကုန်း၌ တည်သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ သြလောကေန္တဿ၊ ကြည့်သော။ သင်္ဃရက္ခိတတ္ထေရပဋ္ဌာကသာမဏေရဿ၊ သင်္ဃရက္ခိတထေရ်၏ အလုပ်အ ကျွေး ဖြစ်သော သာမဏေအား။ ဥပဋ္ဌာတိ ဝိယ စ၊ ထင်သကဲ့သို့ရင်း။

[၁၈၉] ဇီဝမာနကသရီရေပိ၊ အသက်ရှင်သောသူ၏ ကိုယ်၌လည်း။ ဥပ-ဋ္ဌာတိ၊ ထင်သည်သာတည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စု။ မတသရီရံ၊ သည်။ အသုဘံ ယထေဝ၊ အသုဘသာလျှင် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧवं၊ တူ။ ဇီဝမာနကမ္ပိ၊ အသက် ရှိသော အကောင်သည်လည်း။ အသုဘမေव၊ အသုဘစင်းစင်းသာလျှင် တည်း။ ပန၊ ထိုသို့ အသုဘစင်းစင်းဖြစ်သော်လည်း။ ဇတ္ထု-တောသို့ ဇီဝမာနကသရီရေ၊ ၌။ အာဂန္တုကေန၊ သော။ အလက်ာရေန၊ (နံ့သာ ရေမိုး ချိုးလိမ်းသုတ်သင် ပြုပြင်ခြင်း ရှေးရှိသော) တန်းဆာဆင်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသုဘလက္ခဏံ၊ သည်။ (ပစုရဇနဿ၊ အမျှားသော လူအပေါင်းအား။) နာ ပညာယတိ၊ မထင် နိုင်။ ပန၊ အသုဘလက္ခဏာကို ထင်စွာဆိုပေအုံ့။ ပဂတိယာ၊ ဖြင့်။ ဣဒံ သရီရံ နာမ၊ ဤကိုယ်မည်သည်ကား။ အတိရေကတိသတအဋ္ဌိကသမုဿယံ၊ သွားရိုးအလွန်ရှိသော သုံးရာသောအရိုးတို့ဖြင့် စိုက်ထောင်အပ်၏။ အသီတိ-သတသန္ဓိသံဃဋ္ဌိတံ၊ တရာ့ရှစ်ဆယ်သော အဆက်အစပ်တို့ဖြင့် ဆက်စပ် အပ်၏။ နဝနှာရုသတနိဗန္ဓနံ၊ ကိုးရာသော အကြော (ဟူသော ကြိမ်နွယ်) တို့ဖြင့် ဖွဲ့ချည် တုပ်နှောင်အပ်၏။ နဝမံသပေသိသတာနုလိတ္တံ၊ ကိုးရာသော သားတစ်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံမွမ်းမံအပ်၏။ အလ္လစမ္မပရိယောနဒ္ဓံ၊ စိုသော အရေတို့ဖြင့် မှေးရှက်အပ်၏။ ဆဝိယာ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ အရေးပါးဖြင့် လွှမ်းခြုံ အပ်၏။ ဆိဒ္ဒါဝဆိဒ္ဒံ၊ တောင်ပို့ကဲ့သို့ ငယ်သောအပေါက်, အလွန်ငယ်သော အပေါက်ရှိ၏။ မေဒကထာလိကာ ဝိယ၊ အဆီပြည့်ဖြိုးသော အိုးခွက်ကဲ့သို့။

နိစ္စုဏ္ဍရိတပဏ္ဍရိတံ၊ အမြဲတမ်း အထက်သို့ရင်း, အောက်သို့ရင်း စိမ့်ထွက်ယိုစီး၏။ ကိမိသံဃနိသေဝိတံ၊ ပိုးမျိုးအပေါင်းတို့၏ခိုမှီရာဖြစ်၏။ ရောဂါနှံ၊ အနာအပေါင်းတို့၏။ အာယတနံ၊ စွဲရာခေတ်လည်းဖြစ်၏။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဆင်းရဲတရားတို့၏။ ဝတ္ထု၊ ပေါက်ပွါးရာ ယာခင်းကြီးသဖွယ်လည်းဖြစ်၏။ ပရိဘိန္နပုရာဏဂေဟော ဝိယ၊ ပေါက်ပြဲရင့်မာသော အိုင်းအမာကဲ့သို့။ နဝဟိ ဝဏမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသော အမာဝတ်မှု။ သတတဝိယန္ဒနံ၊ မပြတ်ယိုစီးထွက်၏။ ယသ သရီရသ၊ ၏။ ဥဘောဟိ အက္ခီဟိ၊ နှစ်ဖက်သော မျက်လုံးတို့မှ။ အက္ခိဂူထကော၊ မျက်ချေးမျက်ဝတ်သည်။ ပဋ္ဌရတိ၊ ယိုထွက်၏။ ကဏ္ဏဗိလေဟိ၊ နှစ်ဖက်သောနားတွင်းတို့မှ၊ ကဏ္ဏဂူထကော၊ နဖာချေးသည်။ ပဋ္ဌရတိ၊ ၏။ နာသပုဋေဟိ၊ နှစ်ဖက်သော နှာခေါင်းဖုတို့မှ။ သိင်္ဃာဏိကာ၊ နှပ်သည်။ ပဋ္ဌရတိ၊ ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ အာဟာရပိတ္တသေမှရုဓိရာနိ၊ မျိုအပ်သောအာဟာရ, သည်းခြေ, သလိပ်, သွေးတို့သည်။ ပဋ္ဌရန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓောဒ္ဓါရေဟိ၊ နှစ်ပေါက်သော အောက်ဒ္ဓါရတို့မှ။ ဥစ္စာရပဿာဝါ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်တို့သည်။ ပဋ္ဌရန္တိ၊ ကုန်၏[1]။ နဝနဝုတိယာ လောမကူပသဟဿေဟိ၊ ကိုးသောင်းကိုးထောင် ကုန်သော မွေးတွင်းတို့မှ။ အသုစိသေဒယူသော၊ မစင်ကြယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သော ချေးအစေးအရည်သည်။ ပဋ္ဌရတိ၊ ၏။ နိလမက္ခိကာဒယော၊ ယင်မမဲရိုင်း စသည်တို့သည်။ သမ္ဘဝိတ္ဝါ ရေန္တိ၊ ဝန်းရံကုန်၏။ ယံ သရီရံ၊ ကို။ ဒန္တကဋ္ဌမုခဓောဝနသီသမက္ခနနဟာနနိဝါသနပါရုပနာဒီဟိ၊ ဒန်ပူသုံးဆောင်ခြင်း, မျက်နှာသစ်ခြင်း, ဦးခေါင်းကိုဆီလိမ်းခြင်း, ရေချိုးခြင်း, ဝတ်ခြင်း, ရုံခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ အပ္ပဋိဇဂ္ဂိတ္ဝာ၊ မသုတ်သင် မပြုပြင်မူ၍။ ယထာဇာတော ဝ၊ မိမွေးတိုင်း ဝတ်စားမဖုံး ကိုယ်ဘုံးလုံးသာလျှင်။ ဖရုသဝိပ္ပကိဏ္ဏကေသော၊ ရှုန့်ကျန်းသော အမွေးဖွားဖွား ဆံဖားရား ရှိသည်[2]။ ဟုတ္ဝာ ၍။ ဂါမေန၊ ရွာတခုမှ။ ဂါမံ၊ ရွာတခုသို့။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်မူကား။ ရာဇာပိ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်ရင်း။ ပဋ္ဌမဆဋ္ဌကစက္ကာလာ-ဒီသု၊ ပန်းမှိုက်သွန်ဒွန်းစက္ကား စသည်တို့တွင်။ အညတရောပိ၊ တယောက်

၁-ဥဘောဟိ-ဟူသော ဝိသေသနသည် မုခတော-ကိုရှောင်၍ ဤဝါကျတိုင်အောင် လိုက်သည်။ (ပြည်)

၂-ဝိပ္ပကိဏ္ဏဖရုသဝိပ္ပကိဏ္ဏကေသော-ဟူလိုလျက် ဝိပ္ပကိဏ္ဏ-တခုတည်းသည်ပင်လျှင် ဂေါဠကနည်းအားဖြင့် နှစ်ဖက်ကို အထူးပြုသည်။ (ပြည်)

ယောက်သည်ရင်း။ သမသရီရပဋ္ဌိကူလတာယ၊ အတူ အမျှ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော ကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗိသေသော၊ အထူးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ အသုစိဒုဂ္ဂန္ဓဇုဂုစ္ဆပဋ္ဌိကူလတာယ၊ မစင်မကြယ် အနံ့မကောင်းလျက် စက်ဆုပ်ခံ့ရှာဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ရညော ဝါ၊ ၏ရင်း။ စက္ကာလယော ဝါ၊ ၏ရင်း။ သရီရေ၊ ဌ။ ဝေမတ္တံ-နာနတ္တံ နာမ၊ ထူးသော အဖြစ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့ မကဲ့ပြားသော်လည်း။ ဇွေ-တေသို့ ဇီဝမာနကသရီရေ၊ ဌ။ ဒန္ဓကဌမုခေ-ဝနာဒီဟိ၊ ဒန်ပူသုံးဆောင်ခြင်း, မျက်နှာသစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဒန္ဓ-မလာဒီနိ၊ သွားချေးစသည်တို့ကို။ ပမဇ္ဇိတ္ဝာ၊ သုတ်သင်၍။ နာနာဝတ္ထေဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော အဝတ်တို့ဖြင့်။ (ဝဏ္ဏ-ကျေသည်) ဟိရိ-ကောပိနံ၊ အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးယောက်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ နာနာဝဏ္ဏေန၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော။ သုရဘိဝိလေပနေန၊ ရနံ့ကောင်းသော နံ့သာပျော်းဖြင့်။ ဝိလိမ္ပိတ္ဝာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ပုပ္ဖါဘရဏာဒီဟိ၊ ပန်းတန်းဆာ စသည်တို့ဖြင့်။ အလင်္ကရိတ္ဝာ၊ ပြုပြင်ဆင်ယင်၍။ "အဟံ၊ ဝါ။ မမ သန္တကံ၊ ဝါ၏ ဥစ္စာ။" ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗာကာရပ္ပတ္တံ၊ ယူအပ်သော အခြင်းအရာသို့ရောက်သည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ပြုပြင်ခြင်းကြောင့်။ အာဂန္တုကေန၊ သော။ ဣမိနာ အလင်္ကာရေန၊ ဤတန်းဆာဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အယံ သရီရံ၊ ၏။ ယာဝတာ-ဝတော ရသိယတိ ဥယတိတိ ရသော၊ သဘာဝေါ။) တံ အသုဘလက္ခဏံ၊ ကို။ အသဇ္ဇာနုန္တာ၊ ကောင်းစွာနားမလည်နိုင် မသိနိုင်ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထိသု၊ တို့၌။ ဣတ္ထိယော စ၊ တို့သည်လည်း။ ပုရိသေသု၊ တို့၌။ ရတိ-အဘိရတိ အဘိရုစိ၊ အလွန်မွေ့လျော် ရှင်ပျော်စုံမက် ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဂရဟာကိုဆိုအံ့။ ဣတ္ထေ သရီရေ၊ ဌ။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ရဇ္ဇိတဗ္ဗကယုတ္တဋ္ဌာနံ နာမ၊ တပ်ခြင်းဌာ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော အရပ်မည်သည်၊ ဝါ၊ တပ်မက်ကောင်းသော အရပ်, တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော အရပ်မည်သည်။ အဏုမတ္တမ္ပိ၊ အဏုမြူမျှသော်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ ကေသလောမနခဒန္တခေဋ္ဌသိသ်ာဏိကဥစ္စာရပဿာဝါဒီသု၊ တို့တွင်။

ကေကောဌာသမ္မိ၊ တခုသော ကောဌာသကိုမျှသော်လည်း။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ ဗဟိ၊ အပသ္မိ။ ပတိတံ၊ ကျလတ်သော်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဆုပိတုမ္မိ၊ တို့ခြင်းငှါလည်း။ နဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ (တေန ကောဌာသေန၊ ကိုယ်မှကျပြီးသောထိုကောဌာသဖြင့်၊ ဝါ၊ သည်။) အဋ္ဌိယန္တိ၊ အနှိပ်စက်ခံရသကဲ့သို့ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဝါ၊ ငြီးငွေ့ကုန်၏။ ဟရာယန္တိ၊ ရှက်ကုန်၏။ ဇိဂုစ္ဆန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တေ သရီရေ၊ ၌။ ယံ ယံ၊ အကြင်အကြင် ကေသ လောမ စသော ကောဌာသ သည်။ အဝသေသံ၊ ကိုယ်မှအပ စင်ကျသည်မှ ကြွင်းကျန်ရစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုကိုယ်၌ တည်သော ကေသ လောမ စသော ကောဌာသသည်၊ ဝါ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤကိုယ်မှအပစင်ကျသော ကောဌာသနှင့် အတူ။ ပဋိကူလံ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သည်။ သမာနမ္မိ၊ ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ အဝိဇ္ဇနကာရပရိယောနဒ္ဓါ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်သည် မြှေးရစ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ (လိုက်) အတ္တသိ-နေဟရာဂရတ္တာ၊ ကိုယ်၌ချစ်ခြင်းဟူသောရာဂဖြင့် တပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ် ရှာမှီးအပ်၏။ ကန္တံ၊ နှစ်လိုစုံမက်အပ်၏။ နိစ္စံ၊ မြဲ၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏှန္တိ၊ စွဲလမ်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုရာဂဖြင့် တပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဣဋ္ဌ ကန္တ နိစ္စ သုခ အတ္တဟူ၍။ ဂဏှန္တာ၊ စွဲလမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဠဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ ကိံ သုကရုက္ခံ၊ ကသစ်ပင်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ရုက္ခတော၊ မှ။ အပတိတံ၊ မကြွေကျသေးသော။ ပုပ္ဖံ၊ အပွင့်ကို။ အယံ၊ ဤသစ်ပင် ထက်၌ တဲ့လဲ့ နီနီရဲရဲသည်ကား။ မံသပေသိ၊ အသားတစ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ထင်မှားခြင်းဖြင့်၊ ဝါ၊ သည်။ ဝိဟညမာနေန၊ နှိပ်စက်အပ် ပင်ပန်း စေအပ်သော၊ ဝါ၊ အနှိပ်စက်ခံရ၍ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်သော။ ဇရ-သိဂၤါလေန၊ မြေခွေးအိုနှင့်။ သမာနတံ၊ တူသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

၁-အဠ+ဣယ+အန္တိ-ဖြင့် ပြီးသည်၊ ပြည်မှနိသယ၌ "သကေန ကာယေန၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သောကိုယ်သည်။ အဠာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ တတော ဝေ၊ ထိုသို့နှိပ်စက်ခြင်း ကြောင့်ရင်း။ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။" ဤသို့ပေးမြ "နာမ-ဓာတ်၊ ဣယ-ပစ္စည်း၊ အန္တိ-ဝိဘတ်၊ ဤယူပမာနာ စ သုတ်၌ စ-သဒ္ဒါဖြင့် ပြီးသည်" ဟု မှာထားလေသည်။ (ဆ-သံ-သော)

[၁၉၀] သိဂ်ါလော၊ သည်။ ဝနေ၊ ၌။ ပုပ္ပိတံ၊ ပွင့်သော။ ကိံ သုကံ၊ ကသစ်ပင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ မယာ၊ သည်။ မံသရုက္ခော၊ သားတစ်ပင်ကို။ လဒ္ဓေ၊ ရအပ်ပေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းသာရှင်မြူးလျက်။ ဝေဂသာ၊ အလျင်တဆော။ ဂန္တွာန၊ ၍။

ပတိတံ ပတိတံ၊ ကြွေတိုင်း ကြွေတိုင်းသော။ ပုပ္ဖံ၊ အပွင့်ကို။ အတိ-လောလုပေါ၊ အလွန်လျှပ်ပေါ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ အလွန်ငန်းငန်းတက် မက်မောသည်ဖြစ်၍။ ဘုံသိတ္မာ၊ ကိုက်ဟပ်တည့်၍။ ဣဒံ၊ ဤယခု ငါကိုက်အပ်သောဝတ္ထုကား။ နု မံသံ၊ သားတစ်မဟုတ်သေး။ ရုက္ခသ္မိံ၊ ၌။ ယံ၊ အကြင်နိတျာရဲရဲ အဆုပ်အခဲသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဒုံ၊ ထိုသည့်နိတျာရဲရဲ အဆုပ်အခဲသည်ကား။ မံသံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏှတိ ယထာပိ၊ ယူသကဲ့သို့။

တထာ၊ တူ။ ဗုဒ္ဓေ၊ သည်။ ပတိတံယေဝ ကောဌာသံ၊ မြေ၌ကျသော ဆံအစရှိသော ကောဌာသကိုသာလျှင်။ အသုဘန္တိ၊ ဟူ၍။ အဂ္ဂဟေတ္မာန၊ မယူမူ၍။ သရီရဋ္ဌံ၊ ကိုယ်၌တည်သော။ နမ္ပိ၊ ထိုဆံ အစရှိသော ကောဌာသကိုလည်း။ တထာ၊ ထိုမြေ၌ကျသော ဆံအစရှိသော ကောဌာသအတူ။ အသုဘန္တိ၊ ၍။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမံ ကာယံ၊ (အပုပ်အတိ တင်းကျမ်းပြည့်သည့် ရေအိမ်ပမာ အိုင်းအနာမခြား ရှုစားစရာမရ အသုဘအတိဖြစ်သော) ဤသည့်ကိုယ်ကို။ သုဘတော၊ သုဘအားဖြင့်။ ဂဟေတ္မာ၊ စွဲလမ်း၍။ တတ္ထ၊ ထိုကိုယ်၌။ မုစ္ဆိတာ-မောဟိတာ၊ မောဟသည် မိုက်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (တနည်း) မုစ္ဆိတာ၊ မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗာလာ၊ တို့သည်။ ပါပါနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်ရကား။ ဒုက္ခာ၊ မှ။ နု ပရိမုစ္စရေ၊ မလွတ်ကုန်။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေဓာဝီ၊ သည်။ ဇီဝတော ဝါ၊ အသက်ရှင်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မတသ္မာ ဝါ၊ သေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ပူတိကာယသ္မာ၊ အပုပ်အတိဖြစ်သော အကောင်၏။ သုဘဘာဝေန၊ တင့်တယ်သည်၏

အဖြစ်သည်။ ဝဇ္ဇီတံ၊ ကြဉ်အပ်သော။ သဘာဝံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော သဘောကို။ ပယောယ္ယ၊ ရှုရာ၏။ (ဝုတ္တဥ္ဇေတံ၊ ထင်ပြီ)။

ယော ကာယော၊ သုံးဆဲနှစ်ပါးသော ကောင်ဌာသတို့၏ အစုမျှသာ ဖြစ်သော အကြင်ကာယသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ ညှီဟောင်နံပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ် သော အနံ့ရှိ၏။ အသုစိ၊ ကြိမ်ကြိမ်ဆေးလည်း စေးမစင်နိုင် လူးလည်း သော အညစ်အကြေးထူထပ်၏။ ကုဏပေါ၊ ခွေးကောင်ပုပ်, မြွေကောင် ပုပ်နှင့်တူ၏။ ဥက္ကဋ္ဌပဒေမော-ဥစ္စာရပဿာဝဌာနသမော၊ ကျင်ကြီး,ကျင်ငယ် သွားရာအရပ်လျှင် တူသောဥပမာရှိ၏၊ ဝါ၊ ဥက္ကဋ္ဌပဒေမော-ဝစ္စကူပသမော၊ ကျင်ကြီးတွင်းနှင့် တူ၏။ စက္ခုဘူတေဟိ၊ ပညာမျက်စိရောက်ကုန်သော အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဝါ၊ ရောက်အပ်ရအပ်သော ပညာမျက်စိ ရှိသော အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဝါ၊ သတ္တလောက၏ စက္ခုသဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်။ နိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ သော ကာယော၊ အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည် ဒုဂ္ဂန္ဓ အသုစိ စသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပါသော ထိုကာယကို။ ဗာလာဘိနန္ဒိတော၊ ပညာမဲ့သူ လူအပေါင်း သည်မူကား မွေးမွေးကြိုင်ကြိုင် စသည်ထင်မှတ်၍ အလွန်နှစ်လို့အပ်ခဲ့။

သော ကာယော၊ ထိုပညာမဲ့သူလူအပေါင်းတို့ နှစ်လို့အပ်သော ကာယ သည်ကား။ အလ္လစမ္မပဋိစ္ဆန္နော၊ စိုသောအရေဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၏။ နဝဒ္ဒါရော၊ ကိုးပါးသော အပေါက်အခေါင်းဟောင်းလောင်းရှိ၏။ မဟာဝဏော၊ အိုင်း အမာကြီးနှင့်လည်းတူ၏။ အသုစိပူတိဂန္ဓိယော၊ မစင်မကြယ် ရှုံ့ဖွယ်ပုပ် လှောင်း မကောင်းသောအနံ့ရှိသော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စသည်တို့ကို။ သမန္တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌရတိ၊ တဖျင်ဖျင်ယိုထွက်စေ၏။

ဣမဿ ကာယဿ၊ ၏။ အန္တော၊ အတွင်းသားသည်။ သစေ ဗာဟိရ-ကော သိယာ၊ အကယ်၍ ပြင်ပ၌နေငြားအုံ့။ ဒဏ္ဍံ ဂဟေတ္တာန၊ တုတ်ကို ကိုင်၍။ ကာဋ္ဌေ သောဏေ၊ ကျီးခွေးတို့ကို၊ နုန၊ စင်စစ်။ နိဝါရယေ၊ ခြောက်မောင်းရလေရာ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒမ္မဇာတိကေန၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုရခြင်းငှါ ထိုက် သော သဘောရှိသော၊ ဝါ၊ ပညာရှိသဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။

ဇီဝမာနကသရီရံ ဝါ၊ အသက်ရှိသော အကောင်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မတသရီရံ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ (ယတ္ထ ယတ္ထ သရီရေ၊ ဌ၊ ဝါ၊ သရီရဿ၊ ၏။) ယတ္ထ ယတ္ထ ကောဌာသေ၊ ဌ။ အသုဘာကာရော၊ အသုဘအစုသည်၊ ဝါ၊ အသုဘအခြင်းအရာသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ဌသာလျှင်။ နိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပေတဗ္ဗံ၊ ရောက်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဣတိ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ ကတေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ

သမာဓိဘာဝနာဓိကာရေ

အသုဘကမ္မဋ္ဌာနနိဒ္ဒေသော နာမ

ဆဋ္ဌော ပရိစ္ဆေဒေါ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ ပဌမတွဲ ပြီး၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ

အဂ္ဂရာစဉ် ပါဠိအနက်

(အောက်၌ ပြထားသောအနက်သည် မူလထုတ်ရင်းပုဒ်၏ အနက်ဖြစ်သည်၊ အခြားအရာ၌မူ သည်-ကို-အား-၏စသော ဝိဘတ်နက်များသည်ရင်း သဒ္ဒနာမ်၏ စွဲနက်များသည်ရင်း တမျိုးထမည် ပြောင်းလဲနိုင်သေး၏။)

[အ]

အဂါရံ၊ အိမ်ကို (နာ ၁၀၁-မှ)
အဂေါပိတမေဝ၊ မလုံခြုံစေအပ်သည်သာလျှင်
အဗ္ဗတ္တိကာယတနဗာဟိရာယတနေသု စ၊ အဗ္ဗတ္တိကာယတနဗာဟိရာယတနတို့၌လည်း
အဗ္ဘာစာရေ ဝါ၊ လွန်ကျူးခြင်း၌ရင်း
အညတရာ၊ တယောက်သော
အဒ္ဒ၊ ရှစ်ပါး (သော သိက္ခာပုဒ်) တို့ကို
အတ္တနိ၊ မိမိ၌
အတ္တနော၊ မိမိ၏
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ
အတ္ထိ၊ ရှိ၏
အဒ္ဓနိယံ၊ အရှည်ခံသည်
အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်သော
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း
အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိသီလသိက္ခာကို

[အ]

အနဘိဇ္ဈာဗျာပါဒသမ္မာဒိဋ္ဌိဝမ္မာ၊ အနဘိဇ္ဈာ အဗျာပါဒ သမ္မာ-ဒိဋ္ဌိတရားတို့သည်
အနုဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း
အနာစာရော၊ မပြုသင့်သော အကျင့် (အကျင့်ယုတ်)သည်
အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားမူ၍
အနုဇာနန္တိ၊ ခွင့်ပြု (သဘောတူ) ကုန်၏
အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာယ၊ အစဉ်အတိုင်း သောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်နှင့်
အနုရာဓပုရံ၊ အနုရာဓမြို့သို့
အနေကာ၊ များစွာကုန်သော
အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော
အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့
အန္တရဝါသကာဒီသု၊ ခါးဝတ်သင်း ပိုင်စသည်တို့တွင်
အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးမဆုံးသေးမီ လမ်းခုလတ်၌

[အ]

အန္တောနုဂရေ၊ မြို့တွင်းဌ
အပရိဂ္ဂဟိတဓုတင်္ဃ၊ ဓုတင်မ
ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား
အပိစ-အပရော နယော၊ တပါး
သောနည်းကို
အပိစ္ဆတာဒိဂုဏေယေ၀၊ အလို
နည်းသည်၏ အဖြစ်စသော
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကိုသာလျှင်
အဘာ၀တော၊ မရှိခြင်းကြောင့်
အဘိဏ္ဍာဒယော၊ အဘိဏ္ဍာအစရှိ
ကုန်သော
အဘုတ္ဘာ၊ မစားမှီ
အယံ၊ ဤ (ဆိုလတံ့) သည်ကား
(၈၁-မှ)
အယဉ္စ ဒေယျ၀မ္မော၊ ဤလှူ၂ဘွယ်
ဝတ္ထုသည်လည်း
အရက္ခိတံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်
သည်
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် (ရဟန္တာ
အဖြစ်)သို့
အရဟတ္တဖလသမ္မယုတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော
အရဟာ ပန၊ ရဟန္တာကိုကား
အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ အရိယာမဂ်တို့နှင့်
ရင်း
အ၀သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော
(ပဲနောက်)တို့သည်

[အ]

အ၀ိရတိသီလံ၊ အ၀ိရတိသီလမည်
၏
အသ္မိ၊ ဖြစ်၏
အသ-အနာစာရသ၊ ဤ မပြုသင့်
သော အကျင့်၏
အသ-ဒေ၀ပုတ္တသ၊ ထိုနတ်သား
အား
အသ-နရသ၊ ထိုလူအား
အဿ၊ ထို (မိန်းမ)၏ (၅၇-မှ)
အဿ-ကုလသုဏှာယ၊ ထိုအမျိုး
ချေးမ၏

[အာ]

အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်
အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့အုံ့
အာဂတနယေနေ၀၊လာသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်
အာဂတာ၊ လာ၏ (၁၀-မှ)
အာဂတေ၊လာကုန်သော (၂၂-မှ)
အာဂတော၊ လာသော(၂၀-မှ)
အာစာရော၊ ပြုသင့်သော အကျင့်
ကောင်းသည်
အာဒိကလျာဏတာ၊ အစ၏
ကောင်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
ကို
အာနိသံသာ၊ အကျိုး အာနိသင်
တို့သည်

[အာ]

အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့
အာပတ္တိယာ ဝါ၊ အာပတ်၌ရင်း
အာပါထ၊ ထင်ခြင်းသို့
အာဗာဓ၊ အနာကို (နှိပ်စက်ခြင်းကို)
အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ ပြင်းစွာ အားထုတ်သော လုံ့လရှိသည်
အာရမ္မဏော သု၊ အာရုံတို့၌
အာရောစေတွာ၊ ပြောကြားရ
အာလပတိ၊ ခေါ်လျက် ပြောဆို၏ (၄-မ)
အာဝဇ္ဇနကိစ္စ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း (အာဝဇ္ဇန်း)ကိစ္စကို
အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍
အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ (၅-မ ဂါရဝစကား)
အာဟ၊ ဆို၏(အမျှားသုံး)
အာဟု၊ ဆိုကုန်၏

[ဣ]

ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏
ဣတိ-အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို
ဣတိ-အယံ၊ ဤသို့သော (၄-မ)
ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား(အမျှားသုံး)
ဣတိအာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်
ဣတိ-ဣဒံ ပဋ္ဌာနမ္မံ၊ ဤမေးခြင်းအမှုသည်

[ဤ]

ဣတိ-ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏
ဣဒံ-သစ္စဝစနံ၊ ဤသစ္စာစကားကို
ဣဓ၊ ဤလောက၌ (ဤသာသနာ၌)
ဣမံ ဇဋံ၊ ဤတဏှာအရှုပ်အထွေးကို
ဣမသ္မိံ ပဋ္ဌာနဝိဓေ၊ ဤပြဿနာကို ဖြေသောဂါထာ၌
ဣမဿ၊ ဤ (သူ)၏ (၇ဂ-မ)
ဣမေ ပဋ္ဌာ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း
ဣမေသံ ပါပမိတ္တာနံ၊ ဤယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့၏
ဣရိယာပထသန္ဓိသီတံ၊ ဣရိယာပုထ်ကိုမှီသော

[ဥ]

ဥက္ကာစနာ၊ မြောက်ပင့်၍ ပြခြင်းသည်
ဥက္ခိပိတွာ၊ မြောက်၍
ဥစ္ဆေ စက်မေ၊ မြင့်သောစကြဝဠာ
ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်
ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ
ဥဒ္ဒိသတိ၊ ပြ၏
ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့
ဥပါဒါယ၊ စွဲမှီ၍ အကြောင်းပြု၍
ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို

[ဉ]

ဥပေါသထင်ဝသေနှ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါ၏
အလိုအားဖြင့်
ဥပဋ္ဌိတ္တာ၊ ဖြစ်ပြီး၍

[ဇ-ဩ]

ဇေစ္ဆေ၊ အချို့သောသူသည်
ဇေတံ၊ ဤ(စကား)ကို (၃၄-မှ)
ဇေတံ ကုလံ၊ဤအမျိုး(အိမ်ထောင်
စု)သည်
ဇေဝေဝ အတ္ထဒ္ဓယံ၊ ဤအနက်
နှစ်ခုအပေါင်းကိုသာလျှင်
ဇေယ္ယ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်၏
ဇနံ-ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို
ဇဝံ သန္ဓေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်လတ်
သော်
ဇဝဋ္ဌပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏
ဇေ-ဇော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ဤဝိသုဒ္ဓိ
မဂ်ကို
ဩကဏ္ဍန္တော၊ သက်ရောက်သည်
ဩကိဏ္ဏတ္တာစ၊ ချအပ်သော မျက်
လွှာရှိသည်

[ဏ]

ဏထံ၊ အဘယ်သို့
ဏထိတာယ၊ ဟောအပ်သော
ဏထေတိ၊ ပြောဆို၏
ဏမ္မာဒိဝသေန၊ ဏံ စသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်
ဏရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏

[ဏ]

ဏလျာဏော၊ ကောင်းသော
ဏာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း
ဏာယဏမ္မာဒီနံ၊ ဏာယဏံစသည်
တို့၏
ဏာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကြိုးကို
ဏာရဏဠ၊ အကြောင်းကိုရင်း
ဏာလံ ဏတ္တာ၊ ပျံ့လွန်တော်မူလေ
၍ (၉ဂ-မှ)
ဏာလသော၊ စောစောကလျှင်
ဏိ ခါဒိဿာမ၊ အဘယ်ကို ခဲကုန်
ရအုံ့နည်း ,
ဏိ ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ အဘယ်ကို စား
ကုန်ရအုံ့နည်း
ဏိ သီလန္တိ ပဠာဝကမ္မဿ၊ ဏိ သီလံ
ဟူသော မေးခွန်းပြဿနာ၏
ဏိဌာပိ ဟောန္တိ၊ အဏယ်၍ကား
ဖြစ်ပေကုန်၏
ဏိမတ္ထာယ၊ အဘယ်ကျိုးငှါ
ဏိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား
ဏိရိယမနောဓာတု၊ (ပဉ္စဒ္ဒါရ
ဝဇ္ဇန်းဟူသော) ဏိရိယာ
မနောဓာတ်သည်
ဏုမာရိ ဝါ၊ မိန်းမပျိုကိုရင်း
ဏုလဒါရကေ၊ အမျိုး(အိမ်ထောင်
စု)၏ သူငယ်တို့ကို
ဏုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသား
သည်
ဏော၊ အဘယ်သူသည်

[ခ-ဂ-ဃ]

ခါဒနီယံ အတ္ထိ၊ ခဲဘွယ်ရှိသလော
ခါဒိတ္ဝာ၊ ခဲကုန်စုတ်ကုန်လတ်သော် (၃၃-မှ)
ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏ (၂၁-မှ)
ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို
ဂဟပတိကာ၊ သူကြွယ်တို့သည်
ဃရာဒယော၊ အိမ်စသည်တို့သည်
ဃာယိတ္ဝာ၊ နှမ်းရှုပြီး၍

[စ-ဆ-ဇ]

စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို
စက်မံ၊ စကြဲသို့
စတသော၊ လေးပါးကုန်သော
စတုဗ္ဗရိယာပထသ၊ လေးပါးသော ဗ္ဗရိယာပုထ်ကို
စတုဇ္ဈံ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်
စတ္တာရော ပဋ္ဌ အာလောပေ၊ လေးလုပ် ငါးလုပ်တို့ကို
စိန္တေသိ၊ ကြံစည်၏
စိဝရပဋ္ဌိသေဝနေ၊ သင်္ကန်းကို မှီဝဲသုံးဆောင်ခြင်း၌
စိဝရာဒီဟိ၊ သင်္ကန်းစသည်တို့ဖြင့်
စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်
ဆအာဘိညာ၊ ၆-ပါးသော အာဘိညာဉ်တို့သို့
ဆဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ၆-ပါးကုန်သော တရားတို့နှင့်
ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏

[ဇ-ည]

ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်
ဇဝတိ၊ လျင်စွာဖြစ်၏၊ စော၏ (၅၈-မှ)
ဇဝန်၊ ဇောသည်
ဇဝနေ၊ ဇော၌
ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အသိအမှတ်ပြုကုန်၏
ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏
ဇိနသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌
ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ (ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။)
ဇိဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း
ဇေဋ္ဌပုတ္တသ၊ သားကြီး၏
ညာတိဃရံ၊ မိဘဆွေမျိုးအိမ်သို့

[ဌ-ဏ]

ဌတ္ဝာ၊ တည်၍
ဌိတံ၊ တည်သော
တံ နဝဠ ဝေဒနံ၊ ထိုဝေဒနာအသစ်ကိုလည်း
တဏှာယ၊ တဏှာ၏ (၃-မှ)
တတ္ထ၊ ထို (၃-မျိုးသော ပညာ) တို့တွင် (၁၀-မှ)
တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်
တတြ-တသ္မိံ ပဋ္ဌာကမ္မေ၊ ထိုမေးခြင်းအမှု၌၊ ထိုမေးခွန်းပြဿနာ၌

[တ]

တတြေ-တိသိ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌
တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ကုန်သော်
လည်း
တထာရူပါနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သော
တယိဒံ-သီလံ၊ ထိုသီလသည်
တသ္မိံ ဣန္ဒြိယသံဝရေ၊ ထိုဣန္ဒြိယ
သံဝရသီလကို
တဿ၊ ထို(မိန်းမ)၏ (၅၇-မ)
တဿ ပုရာဏဝေဒနာယ၊ ထို
ဝေဒနာဟောင်း၏
တာဒိသေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သော
တာယ တဏှာဇနာယ၊ ထိုတဏှာ
အရှုပ်အထွေးသည်
တိဝိဓကလျာဏံ၊ သုံးပါးသော
ကောင်းခြင်းရှိသော
တိဝိဓာယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော
တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော
တိဟာကာရေဟိ၊ သုံးပါးသော
အခြင်းအရာတို့ဖြင့်
တုမှေ၊ သင်တို့သည်
တေလမဓုဖာဏိတာဒိ၊ဆီ ပျားတင်
လဲအစရှိသော
တေဝိဇ္ဇတာဒီနံ၊ တေဝိဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်
အဖြစ် စသည်တို့၏
တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထို
သတ္တဝါတို့၏

[တ-ဒ-ဓ-န]

တေသံ ယောဂိနံ၊ ထိုယောဂိတို့၏
တေသံ သောတာနံ၊ထိုအယဉ်တို့ကို
ဒန္ဓဋ္ဌိကံ၊ သွားရှိုးကို
ဒသသီလာနိ၊ ဆယ် ပါး သော
(သိက္ခာပုဒ်) သီလတို့သည်
ဒယော့တုံ၊ ပြခြင်းငှါ
ဒိသာဝိဒိသံ၊ တူရှုအရပ် အထောင့်
အရပ်ကို
ဒီပိတော၊ ပြအပ်သည်
ဒေသိတော၊ ဟောအပ်၏
ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို
ဓုတင်သမာဒါနံ၊ ဓုတင်ကို ဆောက်
တည်ခြင်းသည်
နံ အဓော ဩလောကေန္တော၊
အောက်သို့မကြည့်မူ၍
နံ အဃံ၊ မြင်းကိုမကြည့်မူ၍
နံ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့
နံ ဥလ္လောကေန္တော၊ မော်မကြည့်
မူ၍
နံ ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ
နဂရဒ္ဒါရေန၊ မြို့တံခါးဖြင့်
နဂရေ၊ မြို့၌
နံ ပတ္တိံ၊ ခြေသည်တပ်ကို မကြည့်
မူ၍
နံ ပေက္ခမာနော၊ မကြည့်မူ၍
နံ သုဏန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်
နာဂရှကွေ့၊ ကန့်ကော်ပင်၌

[နပ]

နာတိဂ္ဂမတိ ယထာ၊မလွန်သကဲ့သို့
နိက္ခမိတ္ဘာ၊ ထွက်၍
နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ညွှန်ပြအပ်၏

နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ အိပ်နေစေကုန်၏
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေပြီ
နိမန္တိတုံ၊ ပင့်ဖိတ်ခြင်းငှါ
နိမိတ္တောဘာသပရိကထာဝိညတ္တိ-
ယော၊ နိမိတ် ဩဘာ ပရိ
ကထာ ဝိညတ်တို့သည်
နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏
နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်ပြီးလတ်သော်
နိဿာယ၊ မှီ၍
နိစေ စကံ်မေ၊ နိမ့်သောစကြဝဠာ
နေပက္ကံ၊ နေပက္ကဟူ၍
နှာယတိ၊ ရေချိုး၏
ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်
ပက္ခိပတိ၊ ထည့်၏
ပစ္စယပဋိသေဝနသင်္ခါတံ၊ ပစ္စည်းကို
သုံးဆောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
သော
ပစ္စဝေက္ခဏညာဏဿ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ
ဉာဏ်၏
ပစ္စေတဗ္ဗော၊ ယုံကြည်အပ်၏
ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို
ပညတ္တာနံ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော
ပညာ၊ ပညာကို
ပဋိဂ္ဂဟဏေန စ၊ ခံယူခြင်းဖြင့်ရင်း

[ပ]

ပဋိပက္ခေ၊ ဆန့်ကျင့်ဘက်တည်း
ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏
ပဋိယာဒိယိ သု၊ စီရင်ကုန်၏
ပဋိလဘိတ္ဘာ၊ ရ၍
ပဋိသင်္ခါ၊ ဆင်ခြင်၍
ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏
ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်
ပတိဋ္ဌဟိတ္ဘာ၊ တည်၍
ပတ္တုံ၊ သပိတ်ကို
ပထဝိယံ၊ မြေ၌
ပန၊ ထိုမှတပါး (၂၁-မှ)
ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို
ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏
ပရိပူရဏေန၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းဖြင့်
ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးသည်
ပရိယောသာနကလ္လာဏတာ၊ အ
ဆုံး၏ ကောင်းခြင်းရှိသည်၏
အဖြစ်ကို
ပဝိဋ္ဌောပိ၊ ဝင်လတ်သော်လည်း
ပဝိသတိ၊ ဝင်၏
ပဝိသိတ္ဘာ၊ ဝင်ကုန်၍
ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သော
ပဿထ အပိ၊ တွေ့မြင်ပါကုန်သ
လော
ပဟာယ၊ ပယ်၍
ပါဒြော၊ ပါ၌သည်

[ပ]

ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ ပါဏာတိပါ-
တ စသည်တို့မှ
ပါတိ ရက္ခတိ၊ စောင့်တတ်၏
ပါပမမ္မာနံ၊ ယုတ်ညံ့သော အကု
သိုလ်တရားတို့၏
ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏
ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏
ပါပုဏိတ္မာ၊ ရောက်ပြီး၍
ပါရိဟာရိကပညာဟတ္ထေန၊ ပါရိ-
ဟာရိကပညာဟူသော လက်
ဖြင့်
ပါရုပိတ္မာ၊ ရုံ၍
ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌
ပိဏ္ဍစာရတ္ထာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်း အ
ကျိုးငှါ
ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို
ပိဒဟနတ္ထာယ၊ ပိတ်ခြင်း အကျိုး
ငှါ
ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်လေ၏
ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို
ပုတ္တမံသံ၊ သား၏ အသားကို
ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ
ပုပ္ဖိတဘာဝံ၊ ပန်းပွင့်သည်၏ အဖြစ်
ကို
ပုရတောပိ၊ ရှေ့မှလည်း
ပုရေတ္မာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အပြည့်ထည့်
၍

[ဖ-ဗ-ဘ-မ]

ဖုသိတ္မာ၊ ထိ၍
ဗောဓိသတ္တမာတု၊ဘုရားအလောင်း
မယ်တော်၏
ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်း
သည်
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
ဘဏတိ၊ ပြောဆို၏
ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာသည်
ဘတ္တံ အတ္ထိ၊ ထမင်းရှိသလော
ဘဝဂ်ေ၊ ဘဝင်သည် (၅၇-မှ)
ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့
ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်၏
ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ကြောင်းအဖြစ်တည်း
ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့
ဘိက္ခုံ၊ ဆွမ်းကို
ဘိသက္ကဿ၊ ဆေးဆရာ၏
ဘိသက္ကာနုဿာတံ၊ ဆေးဆရာသည်
ခွင့်ပြုအပ်သော
ဘုဥ္ဇိတ္မာ၊ သုံးဆောင်ကုန်၍
ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို
မံ၊ ငါ့ကို
မဂ္ဂကမ္မဏေ၊ မက်ခဏာ၌
မဂ္ဂသမ္မယုတ္တံ၊ မက်နှင့်ယှဉ်သော
မဂ္ဂဿ၊ မက်၏
မစ္စာ၊ လူတို့သည်-သတ္တဝါတို့သည်

[မ-ယ]

မဇ္ဈိမာ စ ပဋိပဒါ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါကို ၎င်း
မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍပ်၌
မနုဿေ၊ လူတို့ကို
မယိ၊ ငါ၌
မယှံ၊ ငါ့အား
မရဏာ၊ သေသည်မှ
မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော
မဟာဂဿပါဒီနံ၊ အရှင်မဟာ-ကဿပ အစရှိကုန်သော
မဟာဟသိတံ၊ သည်းစွာရယ်ခြင်းကို
မဟေသက္ခော၊ တန်ခိုးကြီး၏
မာတုကုစ္ဆိံ၊ အမိဝမ်းသို့
မာနသံ၊ စိတ်သည်
မိဂေါ ဝိယ၊ သမင်ကဲ့သို့
မေ၊ ငါ၏
ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော
ယတ္ထ-ယေသု သတိပဋ္ဌာနေသု၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်တို့၌
ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌
ယာနိ တာနိ ကုလာနိ၊ အကြင် အမျိုးတို့သည်
ယော-ယောဂါဝစရော၊ အကြင် ယောဂါဝစရ(ယောဂီ)ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်

[ယ-ရ-လ-ဝ]

ယံ သိက္ခာပဒံ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကို
ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်
ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်သို့ သော (၉၁-မှ)
ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ပယောဇနံ၊ အကြင် အကျိုးသည်
ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏
ရက္ခိတမ္ဘာနိ၊စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်၏
ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌ (၁၀၅-မှ)
ရုဇေနော၊ ပြည့်ရှင်မင်းတို့သည်
ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌
လက္ခဏရသပစ္စုပဋ္ဌာန ပဒဋ္ဌာနာနိ၊ လက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒ-ဋ္ဌာန်တို့သည်
လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော
လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏
လောကိယံ၊ လောကီ သီလမည်၏ (၃၅-မှ)
ဝစနတ္ထော၊ (သဒ္ဒါနက်ပြ)ဝစနတ္ထတည်း
ဝေဒေတွာ၊ ပွါးစေ၍
ဝတ္ထုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ
ဝတ္ထုမှိ ဝါ၊ အာပတ်သင့်ကြောင်း ဝတ္ထုဖြင့်ရင်း

[ဝ-သ]

ဝနေ၊တောဘွဲ့
ဝရုံ၊ ကောင်းမြတ်သေး၏
ဝါစံ၊ စကားကို
ဝိညာယ၊ သိ၍
ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်
ဝိညေယ္ယ၊ သိအပ်၏
ဝိတ္ထာရံ၊ အကျယ်ကို
ဝိတ္ထာရေတမ္ဘာနိ၊ ခွဲအပ်ကုန်၏
ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းဓိုရ်တို့သည်
ဝိနောဒေတ္မာ၊ ပယ်ဖျောက်၍
ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို
ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို
ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိသုဒ္ဓသီလမည်၏
ဝိသဒေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏
ဝိဟရတိ၊ နေ၏
ဝိဟရန္တံ၊ နေသော
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့
ဝိတိက္ကမယ၊ လွန်ကျူးခြင်း၏
ဝီမံသာယ၊ ပညာဖြင့်
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏
ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
အပြားရှိသော
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏
ဝုတ္တံ ပန၊ ဆိုအပ်သနည်း
ဝူပသန္တေ၊ ငြိမ်းလတ်သော်
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏
သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏
သံသာရေ၊ သံသရာ၌

[-သ]

သခ်ေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
အနက်ကို
သခ်ေပဝဏ္ဏနာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
အဖွင့်တည်း
သယံဘူ၊ စပ်သက်နှင်းကို
သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြု
ခြင်းငှါ
သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း
သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိသမ္ပဇဉ်နှင့်
သတိပဋ္ဌာနဒီဝသေန၊ သတိ-
ပဋ္ဌာန်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်
သတ္တဒီဝသာနိ၊ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏
သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ ခုနစ်ရက်
လွန်လတ်သော်
သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း
သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ခပ်သိမ်းသော
အဖို့အားဖြင့်
သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော
သပြဟ္မစာရိနော၊ သီတင်းသုံး
ဘော်တို့သည်
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
သမာဓိနာသီလံ၊ ဆောက်တည်အပ်
သော သီလသည်
သမာဓိယတ္တာ၊ ဆောက်တည်ပြီး၍
သမာဓိ၊ သမာဓိကို

[သ]

သမုပေတော၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသည်

သမ္ဘူတိ၊ ပြည့်စုံ၏

သမ္ဘာဝနာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်စေခြင်းသည်

သမ္ဘပ္ပဓာနာဒီသုပိ၊ သမ္ဘပ္ပဓာန်စသည်တို့၌လည်း

သရီရေ၊ ကိုယ်၌

သဟသာ၊ အဆောတလျင်

သာ-တဏှာ၊ ထိုတဏှာကို (၃-မ)

သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ

သာမညဖလေဟိ စ၊ သာမညဖိုလ်တို့နှင့်ရင်း

သာယနှသမယေ၊ ညနေချမ်း၌

သာဝကာနံ၊ တပည့်သာဝကတို့အား

သိဂ္ဂတိ၊ ကျင့်၏

သီလပဋိယံ၊ သီလဟူသောမြေ၌

သီလဝန္တေ၊ သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို

သီလသမာဓိပညာမုခေန၊ သီလ သမာဓိ ပညာကို ပဓာနပြုသဖြင့်

သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်

[သ-ဟ]

သီလာဒိဝသေန၊ သီလစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်

သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို

သုတ္တန္တိကာ ပန၊ သုတ္တန်ဆောင်ဆရာတို့သည်ကား

သုပရိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သည်

သုရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သည်

သုသာနာ ဝါ၊ သုသာန်မှရင်း

သေက္ခာသေက္ခာနံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏

သေယ်ျ၊ အိပ်ခြင်းကို

သေဝတိ ဘဇတိ ပယိရုပါသတိ၊ မှီဝဲ ချဉ်းကပ် ဆည်းကပ်၏

သော အယံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို

သောတာပန္နာဒီဘာဝယ၊ သောတာပန်စသည်ဖြစ်ခြင်း၏

သော နရော၊ ထိုလူသည်

ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို-ဆင်တပ်ကို

ဟရတိ၊ ဆောင်၏

ဟိ- ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြုအုံ့-ထင်စွာပြုအုံ့

[ဟ]

ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ ခ့ျဉ်းအုံ့

ဟိ-ဝိဘာဂံ ကရောမိ၊ ဝေဘန်ခြင်း

ကိုပြုအုံ့၊ ဝေဘန်ဦးအုံ့

ဟိ-သစ္ခံ၊ (ထိုစကား)မှန်၏

[ဟ]

ဟိနံ၊ ယုတ်သော (ဟီန) သီလ
မည်၏

ဟုတ္ဌာ၊ ဖြစ်၍

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ

အမည် အက္ခရာစဉ်

အမည်	စာမျက်နှာ
[အ-အာ-ဉ]	
အစိရဝတီ	၂၇
အနုရုဒမြို့	၅၆၊ ၂၃၀
အနုရုဒ္ဓထေရ်	၁၅၉
အဘယထေရ်	၂၄၅၊ ၂၄၆
အဘယထေရ်၊ ဒီဃဘာဏက	၉၈
အယုဇ္ဈတ္ထထေရ်	၂၅၁
အာကာသစေတီ	၃၂၆
အာနန္ဒာ	၂၅၊ ၄၂၊ ၁၀၂၊ ၂၅၀
ဥတ္တရကုရု	၄၂
ဥပနန္ဒ	၂၀၆
ဥပရိပဏ္ဏာသ	၂၄၃
အောက်မည်းညိုပွင့်	၄၅၅
အိုင်းနာ	၁၀၇
အိုးထိန်းရွာလမ်း	၂၃၂
[က]	
ကံ့ကော်ပင်	၁၀၄
ကရဝိက်ငှက်	၂၈၈
ကရွဲယဂိရိဝါသီနာဂထေရ်	၂၄၃
ကုမုဒ္ဒရာကြာ	၄၅၈
ကုရဏ္ဍကလိုဏ်	၁၀၃၊ ၁၀၅
ကုလားဇလပ်	၄၈၃
ကောဋ္ဌပဒ္ဓတဝါသီရဟန်းငယ်	၃၃၂
[ခ-ဂ]	
ကောရဏ္ဍကရွာ	၂၃၆
ကောရဏ္ဍကဝိဟာရဝါသီ ထေရ်	၂၃၃
ကြုံပင်	၄၅၄
ကြာညိုပွင့်	၄၅၅
ကြေးပြာသာဒ်	၂၃၃၊ ၂၄၆
ခံချုံ	၄၈၃
ဂင်္ဂါမြစ်	၂၇၊ ၂၃၄
ဂဠုန်မင်း	၄၀၇
ဂိရိကဏ္ဍကကျောင်း	၃၂၅၊ ၃၂၆
ဂေါတမ	၃၊ ၄၊ ၆
ဂေါဒတ္တထေရ်၊ အာဘိဓမ္မိက	၃၆၀၊ ၃၆၁
[ဃ]	
ဃတုမဓု	၁၀ဂ၊ ၁၀၉
ဃမရီမည်သောသား	၉၇
ဃိတ္တဂုတ္တထေရ်	၁၀၃၊ ၁၀၅၊ ၄၅၁
ဃိတ္တလပဒ္ဓတကျောင်း	၃၁၁၊ ၃၃၁
ဃူဋနာဂလိုဏ်	၃၃၁
ဃူဋသံဃရက္ခိတထေရ်	၁၂၄
ဃူဋသိဝထေရ်	၄၄၉
ဃူဋာဘယထေရ်၊ တိပိဋက	၂၄၃-၄

အမည်	စာမျက်နှာ
[ဆ-စ-ဇ-ဉ]	
စေတိယဂိရိကျောင်း	၃၁၁
စေတိယတောင်	၅၆
ဆင်သမန္ဒယ်	၉၈၊ ၄၈၃
ဆိပ်အိုင်းနှာ	၁၀၆
ဇလပ်	၄၅၈
ဇာလိနုတ်သမီး	၁၅၉
ညောင်ချဉ်ပင်	၄၈၃
[တ-ထ]	
တာဌဝေဠိလမ်း	၁၅၈
တိတိတူးဌက်	၉၂
တိပက်ယက်နွားး	၉၂
တိသာအမတ်	၁၅၈
တိသာထေရ်၊ ကုဋ္ဌမ္ဘိယပုတ္တ	၁၂၂
တိသာထေရ်၊စူဠပိဏ္ဍပါတိက	၂၆၉
တုလာဓာရပမ္ဘတကျောင်း	၂၄၅
တေလကန္ဒရိကဝတ္ထု	၃၄
ထူပါရုံကျောင်း	၂၃၀၊ ၂၃၁၊ ၂၃၃
[ဒ-ဓ]	
ဒက္ခိဏာဂိရိကျောင်း	၃၁၁
ဒတ္တာဘယထေရ်	၂၆၅
ဒေဝထေရ်၊မဇ္ဈိမဘာဏက	၂၄၂
ဒေဝထေရ်၊မလယဝါသီ	၂၄၂
ဓမ္မာသောကမင်း	၂၀၀
ဓမ္မသင်္ဂဏီ	၂၀၉
[နု]	
နန္ဒောပနန္ဒနဂါး	၄၀၆
[နှ]	
နှာဌကထေရ်	၂၃၃
နိန္ဒဂါမြစ်	၂၃
နွယ်နက်(တီကျစ်,နွယ်ငန်း)	၄၈၃
နွယ်ငန်း	၉၈
နွယ်ရှေ(ဥပါသကာနွယ်)	၄၈၃
နှိုအိုင်းနှာ	၁၀၆
[ပ-ဖ-ဗ]	
ပဒုမာကြာဖြူပွင့်	၄၅၈
ပဓာနိယတိဿထေရ်၊ နှာဂပဗ္ဗတ-ဝါသီ	၃၃၀
ပါစိနခဏ္ဍရာဇီမည်သော အရပ်	၂၃၀-၂
ပိဏ္ဍပါတိကတိဿမထေရ်	၃၀၀
ပုဏ္ဏဝလ္လိကကျောင်း	၃၂၅
ဖအောင်းနက်ပင်	၄၈၃
ဖရုံနွယ်	၄၈၃
ဖန်ခါးသီး	၁၀၈၊ ၁၀၉
ဗာကုလထေရ်	၂၀၆၊ ၂၆၆
ဗုဒ္ဓရက္ခိတထေရ်	၄၀၃
ဗူးနွယ်	၄၈၃
[မ]	
မဇ္ဈိမနိကာယ်	၂၄၃
မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ	၂၄၃
မလ္လကထေရ်	၃၂၀
မဟာကဿပထေရ်	၄၂၊ ၁၂၄
မဟာဂါမ	၁၀၄၊ ၁၀၅

အမည်	စာမျက်နှာ
[မ]	
မဟာစေတီ	၂၃၃၊၃၂၅
မဟာတိတ္ထသင်္ဘောဆိပ်	၄၄၉
မဟာတိသယထေရ်၊ စိရဂုမ္ဘဝါသိက-အမ္ဘခါဒက	၁၁၄၊၁၂၂
မဟာတိသယထေရ်၊ စေတိယပဋ္ဌာန-ဝါသီ	၅၆
မဟာတိသယထေရ်၊ပုဏ္ဏဝလ္လိက-ဝါသီ	၃၂၅
မဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်	၂၄၅၊၂၄၆
မဟာနဒီ	၂၂
မဟာမဟိန္ဒထေရ်	၄၀၃
မဟာမိတ္တထေရ်၊စောရက-မဟာဝိဟာရဝါသီ	၁၀၆၊၁၀၃
မဟာမောဂ္ဂလ္လာန	၁၁၁-၂-၃၊၄၀၆
မဟာရောဟနဂုတ္တထေရ်	၄၀၃
မဟာဝိဟာရကျောင်း	၆၊၂၄၃
မဟာလေ့ကားပွင့်	၄၅၃
မဟိန္ဒထေရ်	၂၀၃
မိဠာဘယထေရ်	၂၀၁
မူလပဏ္ဏာသ	၂၄၃
မေတ္တေယျဘုရားရှင်	၁၂၅
မြေပွေး၊မြေဟောက်	၁၀၀
မြတ်လေးပွင့်	၄၅၀
မိုဃ်းစေ့ပွင့်	၄၅၃

အမည်	စာမျက်နှာ
[ယ-ရ-လ]	
ယမုနာမြစ်	၂၂
ရာဟုလသုတ်	၂၉၃
ရာဟုလာ	၂၉၃
ရောဟဏနပုဒ်	၂၃၄-၅၊၂၄၅
လာဠုဒါယိ	၂၀၆
လယ်ခေါင်ရမ်းပွင့်	၄၅၃
လိပ်ဆူးနီပွင့်	၄၅၃
လိပ်သရွေနီပွင့်	၄၅၃၊၄၀၃
[ဝ]	
ဝဏ္ဏလိထေရ်	၃၃၃
ဝဂ်ီသထေရ်	၁၀၂၊၁၀၃
ဝိဇ္ဇာဒဠ္ဒဝိတောအုပ်	၉၀
ဝါးပင်	၄၅၄
[သ]	
သံဃရက္ခိတသာမဏေ	၁၂၀၊၁၂၁
သရဘူမြစ်	၂၂
သာရိပုတ္တရာထေရ်	၁၁၁-၂၊၂၀၆၊ ၄၀၆
သီဟိုဠ်ကျွန်း	၉၀၊၃၃၁
သုတသောမမင်း	၁၂၃
သောဏထေရ်	၃၃၃
သောပါကသာမဏေ	၂၀၀
သင်ပေါင်းငယ်နွယ်	၄၀၃
[ဟ]	
ဟတ္ထိကုစ္ဆိကျောင်း	၃၁၁
ဟိမဝန္တာတောအုပ်	၉၀

ဝိသုဒ္ဓိပဂ်နီသယဒ္ဒ် ပြင်ဖတ်ရန်

နှာ	ကြောင်း	မှား	မှန်
၂၀	၆	ခန္ဓီဟူသော	ခန္ဓာဟူသော ခန္ဓီ
″	၇	ကာမဝိဘက်	ကာမဝိတက်
		စသည်တိုကို	စသည်တို့ကို
၃၇	၂	သူတထူးတီ	သူတထူးတို့
″	၄	ဆောဘ်တည်	ဆောက်တည်
၄၁	၁၈	မဂ်အဖိရှိသည်	မဂ်အဖို့ရှိသည်
၆၄	၁၃	ဆက်ရှိဆိအံ့	ဆက်ရှိဆိုအံ့
၆၅	၄	ထိဝိဘင်း	ထိုဝိဘင်း
″	၁၅	ငါတိသည်	ငါတို့သည်
၆၇	၁၉	ဤဂေါ်မုတ်	ဤဂေါမုတ်
″	″	ဖန်းခါး	ဖန်ခါး
၇၂	၁၆	ဝိဟာရံ၊ သိ။	ဝိဟာရံ၊ သို့။
၇၃	၂၅	ဤတိ၊ သိ။	ဤတိ၊ သို့။
၇၆	၁၀	အိမ်သိ။	အိမ်သို့။
၈၀	၂၀	ဤတ္ထိပုရိသတိ	ဤတ္ထိပုရိသတို့
၈၇	၂၇	ထွက်မြောက်လိသော	ထွက်မြောက်လိုသော
၁၀၀	၆	မဇိရင်အပ်သော	စိရင်အပ်သော
၁၁၃	၂၉	သူတော်သမြတ်တိ	သူတော်သူမြတ်တို့
၁၈၈	၂၅	သဝါဟနံ	သဝါဟိနီ
၁၈၈	၂၅-၂၆	(မာရ်-ဟူသော ပုလ္လိင်၏ ဝိသေသန ဖြစ်၍ သဝါဟနံပင် သင့်သည်)	(ဝါဟိနီသဒ္ဒါသာလျှင် စစ်တပ်ကို ဟောသော ကြောင့် သဝါဟိနီ သာ သင့်သည်)
၁၂၀	၈	ဆောင်ရာ၏	သုံးဆောင်ရာ၏
၁၂၅	၂၁	သေခါနိုးဌ	ဤသေခါနိုးဌ

နှာ	ကြောင်း	မှား	မှန်
၁၂၀	၅	ထိုဝေဒနာ	ထိုဝေဒနာ
″	၁၀	သတ္တဝါတိသည်	သတ္တဝါတို့သည်
၁၃၀	၂၉	(ဆ-သံ-သော)	(ပြည်)
၁၃၉	၂၉	(ဆ-သံ-သော)	(ပြည်)
၁၈၂	၁၃	ပင်ပန်ခြင်းသို့	ပင်ပန်းခြင်းသို့
၂၇၂	၂၉	မသင့်။	မသင့်။ (ဆ-သံ-သော)
၂၉၃	၂၇	နတ်တိကို	နတ်တို့ကို
၃၂၅	၂၇	(တံ ဝဏ္ဏံ၊ ကု။)	(တံ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။)
၃၉၀	၁၁	ကိုယ်၏ကဖြစ်၌	ကိုယ်၏အဖြစ်၌
၄၂၃	၂၀	ပနာတိအာဒီ	ပနာတိအာဒိ။ (ပြည်)
″	၂၉	(ပြည်)	(ဆ-သံ-သော)

နှာ ၄၂၇-၌ ၁-မှတ်ချက်သည် နှာ ၄၂၆၊ ကြောင်း ၂၃-တွင် "အခိုက်အတန့် အထူးအားဖြင့် ကဲ့ပြားခြင်းကြောင့်" ဟူသောအနက်နှင့် ဆိုင်၏။

လူတော်လူကောင်းဖြစ်အောင်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ

တော်လှန်ရေးအစိုးရ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့မှ

မြန်မာပြန် ပိဋကတ်များကို ဖတ်ပါ

ဓိဋကတ်ပါဠိတော် ၅၂-ကျမ်းလုံးကို ဖတ်ရှုနားလည်နိုင်ကြပြီ

မြန်မာပြန်ကျမ်းများ

၁။ ဒီဃနိကာယ် (သုတ္တန်)	ပ၊ ဒု၊ တ	(၃-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၂။ မဇ္ဈိမနိကာယ် (သုတ္တန်)	။	(၃-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၃။ သံယုတ္တနိကာယ် (သုတ္တန်)	။	(၅-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၄။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် (သုတ္တန်)	။	(၁၁-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၅။ ခုဒ္ဒကနိကာယ် (ကျမ်း-၃၀) မှ		ဝိနည်း (၅-ကျမ်း)	၅-အုပ်
		အဘိဓမ္မာ (၄-ကျမ်း)	၅-အုပ်
		အခြားသုတ္တန် (၁၄-ကျမ်း)	၇-အုပ်

<u>တိပိဋကပါဠိ-မြန်မာ အဘိဓာန်ကြီး</u>

၃-ပွဲ ထွက်ပြီ

<u>မဟာဗုဒ္ဓဝင်</u>

ပ-တွဲ ၂-အုပ်။ ဒု-တွဲ ၁-အုပ်။ တ-တွဲ ၁-အုပ်။ စ-တွဲ ၁-အုပ်။

ပဉ္စမတွဲနှင့် ဆဋ္ဌမတွဲ မကြာမီ ထွက်တော့မည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးစာတိုက်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်၌
(ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ဝန်ဆောင်သံဃအဖွဲ့က တည်းဖြတ်ပြီးသည့်အတိုင်း)
အတွင်းရေးမှူး (အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိချုပ်) ဦးလှမောင် M.A.,M.S.,B.L.
(မှတ်ပုံတင်အမှတ်—၀၇၉/၀၅၂၂)က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။